

ACADEMIA
DE ȘTIINȚE
SOCIALE ȘI
POLITICE A
REPUBLICII
SOCIALISTE
ROMÂNIA



DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA

Ț. MOLDOVA
VOLUME XXI

EDITURA
ACADEMIEI
REPUBLICII
SOCIALISTE
ROMÂNIA

ROMANIAE
DOCUMENTA
MOLDOVA
HISTORICA
A

VOL. XXI

ACADEMIA DE ȘTIINȚE SOCIALE ȘI POLITICE

A

REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

SECȚIA DE ISTORIE ȘI ARHEOLOGIE

DOCUMENTA **ROMANIAE** **HISTORICA**

COMITETUL DE REDACȚIE

MIHAI BERZA, CONSTANTIN CIHODARU,
DAMASCHIN MIOC, FRANCISC PALL,
ȘTEFAN PASCU și ȘTEFAN ȘTEFĂNESCU

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

ACADEMIA DE ȘTIINȚE SOCIALE ȘI POLITICE
A
REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
INSTITUTUL DE ISTORIE ȘI ARHEOLOGIE „A. D. XENOPOL”
I A Ș I

Ț. MOLDOVA
VOLYMVL XXI

(1632—1633)

VOLUM ÎNTOCMIT
DE
C. CIHODARU, I. CAPROȘU și L. ȘIMANSCHI

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
București, 1971

P R E F A Ț Ă

Volumul al XXI-lea al seriei Moldova din colecția DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA cuprinde 445 documente interne din anii 1632—1633. După forma și limba în care s-au păstrat actele din acest volum, 295 sînt originale (148 slave și 147 românești), 70—copii (24 slave și 46 românești), 13 — traduceri (12 românești și una germană), 63 — rezumate (41 românești și 22 germane), 3—mențiuni românești, iar unul este transumpt românesc. Dintre acestea, trei acte sînt scrise pe pergament.

Documentele provin din următoarele fonduri: Arhivele Statului București (154), Biblioteca Academiei Republicii Socialiste România (156), Arhivele Statului Iași (31), Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol“ din Iași (25), Arhivele Statului Suceava (22), Arhivele Statului Roman (2), Biblioteca Centrală de Stat (12), Muzeul județean Suceava (1), Muzeul orașenesc Sibiu (1), Muzeul de Științe Naturale Dorohoi (1), Arhiva M-rii Văratec (4), colecții particulare (3). 32 de acte provin din publicații.

La baza prezentului volum au stat textele documentelor transcrise anterior de colectivul vechii colecții, *Documente privind istoria României*, A., Moldova (Dalila Aramă, Haralambie Chircă, Constantin Cihodaru, Dumitru Ciurea, Dumitru Constantinescu, Mihai Costăchescu, Nicolae Grigoraș și Petre P. Panaiteșcu). Toate aceste texte au fost însă retranscrise și

recolationate după documentele din arhive, în conformitate cu noile norme de transcriere. Pe lângă cele 32 de documente excerptate din publicații, au fost înglobate în prezentul volum, în urma unor noi investigații în depozitele arhivistice, încă 88 de documente, la transcrierea cărora au colaborat și C. Balan și S. Caracaș.

La întocmirea indicelui au mai lucrat V. Ciobanu și St. Mărieș.

PRESCURTĂRI — BIBLIOGRAFIE

- Antonovici, *Bogdana*. = Antonovici, Ioan, *Istoria comunei Bogdana*, Birlad 1906.
- Antonovici, *Doc. birlădene*. = Antonovici, Ioan, *Documente birlădene adunate de preotul ...*, vol. III, IV, Birlad — Huși, 1915, 1924.
- Bălan, *Doc. bucovinene*. = Bălan, Teodor, *Documente bucovinene*, vol. I II, Cernăuți, 1933—1934.
- Bălan, *Noui doc. cîmpulungene*. = Bălan, Teodor, *Noui documente cîmpulungene*, Cernăuți, 1929.
- Băleanu-Stoide, *Doc. Neaniul*. = Băleanu, A. și Stoide, C.A., *Documente moldovenești privilegiate la familia de boieri Neaniul*, Iași, 1938.
- Berechet, *Doc. sec. XVI-XVII*. = Berechet, Șt. Gr., *Documente de drept public și privat. Sec. XVI-XVII*, în *Întregiri, Buletinul Institutului de istoria vechiului drept românesc*, Iași, 1938, p. 169-212.
- Bianu, *Doc. rom.*. = Bianu, I., *Documente românești reproduse după original și fotografii*, București, 1907.
- Boga, *Doc. basarabene*. = Boga, L.T., *Documente basarabene*, vol. VII, Chișinău, 1929.
- Boga, *Doc. din sec. XVII*. = Boga, L.T., *Documente din secolul al XVII-lea. 1601—1651*, în „Arhivele Basarabiei“, I (1929), p. 72—98.
- Bogdan, *Cetatea Albă*. = Bogdan, I., *Inscripțiile de la Cetatea Albă și stăpînirea Moldovei asupra ei*, în „Analele Academiei Române, Memoriile secției istorice“, seria a II-a, tomul XXX (1907—1908), p. 311—360.
- Bulat, *Din doc. m-rii Văratec*. = Bulat, T.G., *Din documentele mănăstirii Văratec*, în „Arhivele Basarabiei“, anul V (1933), nr. 4, p. 360—375; anul VII (1935), nr. 1, p. 89—98.
- Bulat, *Doc. m-rii Văratec*. = Bulat, T.G., *Documentele mănăstirii Văratec*, Chișinău, 1939.

- Bulat, *M-rea Doamnei-Botoșani*. = Bulat, T.G., *Cteva știri despre mănăstirea Doamne de Ilnă Botoșani*, în „Arhivele Basarabiei”, II (1930), p. 228—238.
- Catalogul documentelor moldo-venești, II. = Direcția generală a Arhivelor Statului, *Catalogul documentelor moldovenești din Arhiva istorică centrală a statului*, vol. II, 1621—1652, București, 1959.
- Ciurea, *Organizarea administrativă* = Ciurea, D., *Organizarea administrativă a statului feudal Moldova (sec. XIV-XVIII)*, în „Anuarul Institutului de istorie și arheologie”, Iași, tom. II (1965), p. 143—235.
- Codrescu, *Uricariul*. = Codrescu, Teodor, *Uricariul*, vol. V, Iași, 1862; XV—XVIII, Iași, 1889—1892; XX—XXIII, Iași, 1892—1893; XXV, Iași, 1895.
- Constantinescu, *Documente*. = Constantinescu, D., *Documente moldovenești inedite din secolele XV—XVII*, în „Anuarul Institutului, de istorie și arheologie „A. D. Xenopol”, Iași, VII, (1970), p. 335-352.
- Costea, *Solca*. = Costea, Preotul Erast, *Ctitoria voevodului Ștefan Tomșa al II-lea, de la Solca (1613—1785—1938)*, Cernăuți, 1939.
- Crețulescu, *Hrisoave Neamț și Secul*. = Crețulescu, Arhimandrit Narcis, *Hrisoavele, suretele și documentele mănăstirii Neamț și mănăstirii Secul*, în „Arhiva, organul Societății științifice și literare din Iași”, XXIV (1913), p. 53.
- Dan, *M-rea și com. Putna*. = Dan, Dimitrie, *Mănăstirea și comuna Putna*, București, 1905.
- Erbiceanu, *Mitropolia Moldovei*. = Erbiceanu, C., *Istoria Mitropoliei Moldovei și a Sucevei*, București, 1888.
- Ghibănescu, *Arhiva*. = Ghibănescu, Gh., *Arhiva Muzeului municipal Iași. Documente slavo-române (1400—1653)*, fasc. I, Iași, 1928.
- Ghibănescu, *Ispisoace*. = Ghibănescu, Gh., *Ispisoace și zapise*, vol. II, 1, Iași, 1909.
- Ghibănescu, *Ms. Surete*. = Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade, Manuscris*, vol. III, VI, VIII, XIV, XVI, XX, XXV, XL, 1933 (nenumerotat), LXIII (1904—1935).
- Ghibănescu, *Surete*. = Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade*, vol. II—III, Iași, 1907; V—VI, Iași, 1908—1909; VIII—IX, Iași, 1914; XII, Iași, 1924; XIV—XVI, Iași, 1925—1926; XXI, Iași, 1929.
- Ghibănescu, *Teodor Codrescu*. = Ghibănescu, Gh., *Teodor Codrescu*, Iași, II (1915—1916), IV—V (1935—1936).
- Gorovei, *Botoșani*. = Gorovei, Artur, *Monografia orașului Botoșani*, Botoșani, 1926.
- Gorovei, *Folticeni*. = Gorovei, Artur, *Folticeni. Cercetări istorice asupra orașului, Fălticeni*, 1938.

- Grigoraș, *Clerul moldovenesc*. = Grigoraș, N., *Situația clerului moldovenesc în prima jumătate a sec. al XVII-lea și reforma domnitorului Miron Barnovschi și mitropolitului Anastasie Crimca*, în „Mitropolia Moldovei și Sucevei”, An. XXXIII, nr. 1—2, ianuarie-februarie, 1957, p. 71—79.
- Hăjdeu, *Archiva istorică*. = Hăjdeu, B.P., *Archiva istorică a României*, I, 1, 2, București, 1865.
- Hăjdeu, *Magnum Etymologicum*. = Hăjdeu, B.P., *Magnum Etymologicum Romaniae. Dicționarul limbii istorice și populare a Românilor*, tomul III, București, 1893.
- Hostiuc, *M-rea Ițani*. = Hostiuc, Erast, *Istoria fostei mănăstiri de maici din Ițani*, Cernăuți, 1928 (publicat și în „Candela”, XXXIX (1928), p. 174—214).
- Iorga, *Anciens documents, I*. = Iorga, N., *Anciens documents de droit roumain*, vol. I, Paris — București, 1930.
- Iorga, *Lucruri nouă*. = Iorga, N., *Lucruri nouă găsite în Basarabia*, în „Revista istorică”, VI (1920), p. 69—95.
- Iorga, *St. și doc.* = Iorga, N., *Studii și documente cu privire la istoria românilor*, vol. V—VI, București, 1903—1904; XI, București, 1906; XVI, București, 1909; XIX, București, 1910; XXII, București, 1913.
- Iorga, *Un mănunchi de doc. rom.* = Iorga N., *Un mănunchi de vechi documente românești*, în „Convorbiri literare”, An. XXXIV (1900), p. 617-623.
- <Istrate (?)>, *Testamentul prințului Miron*. = <Istrate, N. (?)>. *Trăsuri din istoria Moldovei sau testamentul prințului Miron I*, în „Foaie pentru minte, inimă și literatură”, X (1847), nr. 49, p. 394-397; nr. 50, p. 401-403; nr. 51, p. 409-413.
- Karadja, *Documente*. = Karadja, Constantin și Marcela, *Documentele moșiiilor cantacuzinești din Bucovina*, în „Buletinul Comisiei istorice a României”, vol. X (1931), p. 5—77.
- Melchisedek, *Chronica Hușilor*. = Melchisedek, *Chronica Hușilor și a episcopiei cu asemenea numire și Appendice la cronica Hușilor*, București, 1869.
- Mihail, *Doc. și zapise Constanti-nopol*. = Mihail, Paul, *Documente și zapise moldovenești de la Constantinopol (1607—1806)*, Iași, 1948.
- „Miron Costin” = „Miron Costin”, I (1913).
- Popovici, *Index Zolkiewiensis*. = Popovici, G., *Index Zolkiewiensis*, în „Candela”, III (1884) și IV (1885).
- Rosetti, *Arhiva senatorilor*. = Rosetti, Radu, *Arhiva senatorilor*, în „Analele Academiei Române, Memoriile secției istorice”, seria a II-a, tom. XXXII (1909—1910), p. 41—350.
- Rosetti, *Cronica Bohotinului*. = Rosetti, Radu, *Cronica Bohotinului (actele Bohotinului)*, în „Analele Academiei Române, Memoriile secției istorice”, seria a II-a, tom. XXVIII (1905—1906), p. 157—325.

- Sava, *Doc. Lăpușnei*. = Sava, A., *Documente privitoare la tîrgul și ținutul Lăpușnei*, București, 1937.
- Sava, *Doc. Orheiului*. = Sava, A., *Documente privitoare la tîrgul și ținutul Orheiului*, București, 1944.
- Solomon-Stoide, *Doc. tecucene*. = Solomon, Constantin și Stoide, C.A., *Documente tecucene*, vol. II, Bîrlad, 1939.
- Stănescu, *Viața religioasă la români* = Stănescu, Dumitru, *Viața religioasă la români și influența ei asupra vieții publice*, București, 1906.
- Velichi, *Doc. Constantinopol*. = Velichi, Constantin N., *Documente moldovenești (1607—1679) din arhiva metohului Sf. Mormînt din Constantinopol, culese și publicate de ...*, în „„Buletinul Institutului român din Sofia“, București, anul I nr. 1 (1941), p. 211—258 și nr. 2 (1942), p. 493—555.
- Wickenhauser, *Bochotin*. = Wickenhauser, F.A., *Bochotin oder Geschichte der Stadt Cernăuz und ihrer Umgegend*, Wien, 1874.
- Wickenhauser, *Solka*. = Wickenhauser, F. A., *Geschichte und Urkunden des Klosters Solka, Czernowitz*, 1877.

REZUMATELE DOCUMENTELOR

1. — 1632 (7140) ianuarie 1. Istrate și soția sa, Floarea, vînd partea lor de ocină din Ivănești.
2. — 1632 (7140) ianuarie 8. Clorce, fiica lui Drăgoi, vinde un răzor din Oleșești lui Pavel logofăt al doilea.
3. — < 1632—1633 > ianuarie 11. Alexandru Iliăș voievod întărește Mitropoliei Moldovei satele Bosancea și Uidești.
4. — 1632 (7140) ianuarie 16. Fiii și nepoții lui Nădăbaico fost vornic vînd mănăstirii Bisericiani două vaduri de moară din satul Vilcești.
5. — 1632 (7140) februarie 6, Iași. Alexandru Iliăș voievod scutește pe toți preoții de dările către domnie.
6. — 1632 (7140) februarie 7. Băloș și Vasilie, fiii lui Lucoci, mărturisesc că au vîndut o ocină din satul Feținghești mănăstirii Bisericiani și că au primit toți banii.
7. — 1632 (7140) februarie 7, Troțuș. Mavric grecul și fiicele sale vînd lui Gligorcea fost jîtnicer o parte de ocină din satul Dărmănești.
8. — 1632 (7140) februarie 12. Neniul vornic cumpără de la Pirvul și de la nepotul său, Costantin, jumătate din satul Firțăști.
9. — 1632 (7140) februarie 20. Varvara călugărița mărturisește că a împrumutat de la Teofan Sechil un poloboc de miere pentru care și-a pus zălog partea ei de ocină din Durnești.
10. — 1632 (7140) martie 1, Iași. Ionașco, Gheorghe și Grăpina, fiii lui Simion Jorea, și nepoata lor, Safta, își împart ocinile din satele Ruptura, ținutul Neamț, Seliște, Măndăcăuți, Costești, Zubriceni, Purceleni și Zăvădeni, din ținutul Hotin, Onutu, din ținutul Cernăuți, Crecești și Ruseni, din ținutul Vaslui, vilele de la Cotnari și o moară de la Pogojeni.
11. — < Înainte de 1632 > martie 7, Iași. Toader Grama fost cămăraș dăruiește un țigan cu femeia și copiii săi lui Iane postelnic și mănăstirii zidită de el.

12. — 1632 (7140) martie 8, Suceava. Lupul Prăjescul postelnic mărturisește că s-a înțeles cu călugării de la mănăstirea Sf. Ilie să dea în schimbul satului Războieni, ținutul Neamț, bani și vite.

13. — 1632 (7140) martie 29, Cetatea Sucevei. Bratul diac vinde doi țigani, ce i-au fost de moșle din Țara Muntenească, lui Neniul vornic drept un cal bun și un vig de caragiu.

14. — 1632 (7140) aprilie 3, Birlad. Angheluța, fiica Dolcăi, vinde lui Zbiera ocina sa din Cernătești.

15. — < Cca. 1632 > aprilie 5. Andronic din Vitănești vinde mănăstirii Bisericieni un pământ în frunte din satul Feșinghești.

16. — 1632 (7140) aprilie 8. Mărturie privind Invoiala lui Ionașco Jora vornic cu Partenie egumen și alți călugări de la mănăstirea Voroneț pentru satul Milcinești.

17. — 1632 (7140) aprilie 13. Alexandru Iiaș voievod scutește poslușnicii mănăstirii Aron vodă de angării.

18. — 1632 (7140) aprilie 13. Păcurar, fiul lui Hîrca, vinde lui Ion Fetion partea sa de ocină și a surorii sale din satul Bordușești.

19. — 1632 (7140) aprilie 15. Boldescul și alți oameni din Scorțești și Clipicești dăruiesc mănăstirii Bisericieni un loc de biserică la Babe.

20. — < Cca. 1632 aprilie 17 >. Andronic și Irimia își pun zălog partea lor de ocină din Iurghiceni la Bandur pîrcălab.

21. — < Cca. 1632 aprilie 17 >. Sătenii din Iurghiceni dau partea de ocină a lui Costin lui Bandur pîrcălab pentru ca acesta să-i plătească dajdea.

22. — 1632 (7140) aprilie 17, Iași. Gavril și fratele său Gligorie vind partea lor de ocină din satul Iurghiceni lui Iachim Bandur pîrcălab.

23. — 1632 (1740) aprilie 18, Iași. Alexandru Iiaș voievod poruncește ureadnicilor, șoltuzilor, pîrgarilor și tuturor tîrgoveților din Huși să lase în pace de jold, podvoade, cai de olac, vii domnești, priveghi și alte angării mai mărunte un număr de meșteri ai episcopiei.

24. — 1632 (7140) aprilie 18, Iași. Alexandru Iiaș voievod scrie dregătorului șoltuzului și pîrgarilor de Huși și aprozilor să nu învâluiască cu tîrgul satele Episcopiei de Huși.

25. — 1631 (7140) aprilie 18, Iași. Alexandru Iiaș voievod imputernicește pe Ionașco din Zmeeni și pe frații lui să-și apere satele Români și Doncești, jumătate din Zmeeni și un sfert din Strîmba.

26. — 1632 (7140) aprilie 18, Iași. Alexandru Iiaș voievod întărește lui Ionașco Prăjescul din Stolniceni o parte de ocină din Băloșești, ținutul Suceava, cumpărată de la Anghelina, soția lui Pătrașco Capșa pitărel.

27. — 1632 (7140) aprilie 19, Iași. Alexandru Iiaș voievod poruncește ureadnicilor, șoltuzilor și pîrgarilor din tîrgul Piatra să nu tragă cu tîrgul satele Averești, Giurovul și Nicorești, din ținutul Neamț, ale mănăstirii lui Aron vodă din țarina Iașilor.

28. — 1632 (7140) aprilie 19, Iași. Alexandru Iiaș voievod întărește lui Dănilă locul numit Peșterea (Orheiul Vechi).

29. — 1632 (7140) aprilie 20, Iași. Alexandru Iiaș voievod poruncește slugilor sale să lase în pace de înscrisuri pe poslușnicii Episcopiei de Roman. (Cu fotocopie în anexă, pl. I).

30. — 1632 (7140) aprilie 21, Iași. Alexandru Iiaș voievod scutește pe preoți de dări.

31. — 1632 (7140) aprilie 24, Iași. Alexandru Iiaș voievod întărește mănăstirii Hangul jumătate din satul Pașcani, ținutul Suceava. (Cu fotocopie în anexă, pl. II).

32. — 1632 (7140) a prilie 24, Iași. Alexandru Iliăș voievod întărește lui Lupul Prăjescul fost postelnic o ocină din satul Găureni, cumpărată de la Toma, fiul Urtei.
33. — 1632 (7140) a prilie 24, Iași. Alexandru Iliăș voievod întărește lui Ionașco Prăjescul o casă și partea de jos din satul Hăsnășeni, ținutul Suceava. (Cufotocopie în anexă, pl.III).
34. — 1632 (7140) a prilie 24, Iași. Alexandru Iliăș voievod întărește lui Gavri-laș Mătiaș vornic ocini cumpărate în satele Jucica, ținutul Cernăuți, și Ojov.
35. — 1632 (7140) a prilie 25, Iași. Alexandru Iliăș voievod scutește pe preoții și diaconii din Iași de toate dările și slujbele.
36. — 1632 (7140) a prilie 25. Alexandru Iliăș voievod întărește lui Toader Jora pîrcălab jumătate din satul Burlănești.
37. — 1632 (7140) a prilie 25. Alexandru Iliăș voievod întărește lui Ciudin vis tiernicel ș.a. satul Ciripcăuți, din ținutul Soroca.
38. — 1632 (7140) a prilie 28, Iași. Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Bisericiani a treia parte din satul Feșinghești, ce se numește Răzimești, ținutul Putna, cu vad de moară și cu vii, dăruită de Istratie logofăt.
39. — 1632 (7140) a prilie 28, Iași. Alexandru Iliăș voievod împuternicește pe călugării de la mănăstirea Neamț să-și apere hotarul numit muntele Neamțul și poienile de pe apa Bistriței.
40. — 1632 (7140) a prilie 29, Iași. Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Agapia satul Childești, pe Moldova, fost domnesc, ascultător de ocolul țărgului Roman și dăruit mănăstirii de Petru voievod.
41. — 1632 (7140) a prilie 29, Iași. Alexandru Iliăș voievod întărește lui Ionașco Prăjescul din Stolniceni robii săi țigani.
42. — 1632 (7140) a prilie 29, Iași. Marii boieri mărturisesc că nepoții și stră-nepoții lui Dimitrie și ai Vasilicău au vîndut lui Gheorghe Roșca vistiernic ocina lor din satul Hlăpești, pe Prut, ținutul Lăpușna, cu loc de moară, de fînaș și gîrlă de pește.
43. — 1632 (7140) a prilie 29, Iași. Dumitru Stavăr vornic de gloată ș.a. mărturisesc că Tudora, fiica lui Gavril fost staroste și rudele ei au vîndut ocina lor din satul Văcă-rești, lângă Siret, lui Cazacu cămăraș.
44. — 1632 (7140) a prilie 29, Iași. Șchiauca și Marta, nepoatele lui Sion, vînd a șasea parte din satul Coșești, pe Racova, lui Ionașco Coșescu.
45. — 1632 (7140) a prilie 30, Iași. Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Secul satele Săbăoani și Berindești, ținutul Roman, foste domnești, ascultătoare de ocolul țărgului Roman.
46. — 1632 (7140) a prilie 30, Iași. Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Secul satele Rusciori și Jidești, din ținutul Neamț, cu loc de mori și de heleștee, dăruite de răposatul Dămian și jupuneasa lui, Nastasia.
47. — 1632 (7140) a prilie 30, Iași. Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Secul satul Vlnători, ținutul Neamț, din sus de Țirgu Neamț, cu mori în apa Neamțului și cu povarne.
48. — 1632 (7140) a prilie 30, Iași. Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Secul hotarul dinspre mănăstirea Agapia, după un uric de la Ieremia Movilă voievod.
49. 1632 (7140) a prilie 30, Iași. Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Secul niște poieni din ocolul Țirgului Neamț dăruite de Ieremia voievod.
50. — 1632 (7140) a prilie 30. Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Secul un loc din hotarul Țirgului Frumos.
51. — 1632 (7140) a prilie 30, Iași. Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Secul niște robl țigani.

52. — 1632 (7140) m a i 1, I a ș i. Alexandru Iliș voievod întărește lui Ionașco din Zmeiani ș.a. părți dintr-o moară și dintr-un heleșteu, pe Smila, după judecata avută cu Albul ș.a.

53. — < C c a. 1632 m a i 3 >. Andrei și fratele său, Vasile, fiii lui Mihul ș.a. vînd lui Dumitrașcu stolnicul un răzor din satul Fiținghești, cu loc de vie și pomet și o seliște.

54. — < C c a. 1632 m a i 3 >. Turcul și frații săi vînd lui Dumitrașcu, fiul lui Lupul fost spătar, un răzor din satul Fiținghești, cu vatră de sat.

55. — < C c a. 1632 m a i 3 >. Giurgiu, Mihăilă și Lupul vînd lui Dumitrașcu stolnicul trei răzoare din satul Fiținghești, ținutul Putna.

56. — 1632 (7140) m a i 3. Lupul fost mare vornic de Țara de Jos vinde lui Dumitrașcu stolnicul trei vii în satul Fiținghești, pe care le-a luat pentru o moarte de om de la Oprea din același sat.

57. — 1632 (7140) m a i 4, I a ș i. Alexandru Iliș voievod scrie pîrcălabilor, șoltuzilor și pîrgarilor din tîrgul Roman să lase în pace satul Tămășeni al mănăstirii Galata. (Cu fotocopia în anexă, pl. IV)

58. — 1632 (7140) m a i 4, I a ș i. Gheanghea mare logofăt și Cujbă mare vornic mărturisesc că Maria, femeia lui Gligorcea croitorul și fiul ei Ionașco, din tîrgul Iași, au vîndut lui Petrea Baltag fost pîrcălab de Orhei și jupînesei sale Anghelina o falce și un fîrtai de vie la Copou.

59. — 1632 (7140) m a i 5. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Galata de Jos a lui Balica hatman satele Coiceni, pe Prut, ținutul Iași și Verejeni, în ținutul Soroca, datorite de Miron Barnovschi voievod.

60. — 1632 (7140) m a i 5, I a ș i. Alexandru Iliș voievod hotărăște ca satul Stroești, din ținutul Hîrlău, al mănăstirii Sf. Sava, să fie scutit numai de unele dări, celelalte urmînd să le dea ca și alte sate, deoarece țara este sărăcită.

61. — 1632 (7140) m a i 5. Andronic și Mihai, vornici de Bîrlad, și Neagoe șoltuzul cu 12 pîrgari mărturisesc că Dumitrașcu Gheuca vornic a cumpărat mai multe ocini din satele Crăești, Hălmăgeni, Glodeni, Clîna și Băicani.

62. — 1632 (7140) m a i 7, I a ș i. Alexandru Iliș voievod poruncește slujbașilor domnești din ținutul Neamț să nu mai ia solărit și ciubote din satele Brașăuți și Vascăuți ale mănăstirii Bistrița.

63. — 1632 (7140) m a i 7, I a ș i. Alexandru Iliș voievod împuternicește pe Athanasie mitropolitul Sucevei să-și apere hotarul prisăcii sale de la Bacău.

64. — 1632 (7140) m a i 7, I a ș i. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii nou zidită din Tătărăși iazul Strîmtura, din ținutul Hîrlău, datorit de Moise Movilă voievod, care fusese domnesc, ascultător de ocolul tîrgului Hîrlău.

65. — 1632 (7140) m a i 8, P i s c a n i. Petrea pieptănarul dăruiește Angheniei, fiica lui Stavăr pîrcălab, partea lui de ocină din Hănăseni și din siliștea Știubeiu.

66. — < C c a. 1632 m a i 9 >. Alexandru Iliș voievod acordă scutiri satului Ițcani.

67. — 1632 (7140) m a i 9, I a ș i. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii lui Iațcu de lîngă Suceava un loc de moară pe pîrful Dragomirești, mai jos de Rușcior, în ținutul Suceava.

68. — 1632 (7140) m a i 11, I a ș i. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Bistrița hotarele vechii braniști datorită de Ștefan cel Mare, cu două poieni sub Ceahlău și un loc de stîlnă la Pingărați.

69. — 1632 (7140) m a i 11, I a ș i. Alexandru Iliș voievod întărește lui Bejan fost ceașnic părți de ocini cumpărate din satele Văsiești și Bahna, ținutul Trotuș.

70. — 1632 (7140) m a i 11. Toader Petriman ș.a. se pun chezași pentru Ion și tatăl său, Iftodie Țiburca; dacă aceștia nu vor merge cu „jupînul” la Iași să se apere de vecinie, atunci chezașii vor deveni vecini în locul lor.

71. — 1632 (7140) m a i 12, I a ș i. Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Sucevița a treia parte dintr-un iezor de la Țirgul Dorohoi, primită de la mănăstirea Hangul în schimbul satului Urșești, pe Cracău.

72. — 1632 (7140) m a i 12. Lupul Zbircea, vărul lui Sima grecul, dăruiește mănăstirii Secul casa sa, cu tot ce se află în jur, cinci pogoane de vie și cinci pămînturi.

73. — 1632 (7140) m a i 14. Partenie egumen cu întreg soborul de la mănăstirea Voroneț vînd satul Milcinești, din ținutul Cîrligătura, lui Ionașco Jora vornic.

74. — 1632 (7140) m a i 15, I a ș i. Alexandru Iliăș voievod întărește lui Vasile Purcel o ocină în satul Codăești, pe pîrîul Cușitna, ținutul Vaslui, în urma unei judecăți.

75. — 1632 (7140) m a i 17, I a ș i. Alexandru Iliăș voievod întărește Mitropoliei Sucevei satul Poiana Vlădicăi.

76. — < C c a. 1632 > m a i 18, I a ș i. Vasile, Alexandra și Zamfira, fiil lui Toader Balșatul, vînd părțile lor de ocină din Cristești, Glodeni, Hălmăgeni și Strîmba lui Dumitrașcu vornicul.

77. — 1632 (7140) m a i 19. Alexandru Iliăș voievod pentru vecini, judecăți și gloabe ale mănăstirii Putna.

78. — 1632 (7140) m a i 19. Alexandru Iliăș voievod întărește lui Rusul vistier din Dolejini un loc de prisacă și un loc de casă în Polocini dăruite de Maria, fiica Anușcăi.

79. — 1632 (7140) m a i 20. Petra din Burdușești răscumpără de la Bălțeanul o ocină din Burdușești.

80. — 1632 (7140) m a i 22, I a ș i. Tofan și Neculai Sechil mărturisesc că au vîndut lui Lupu Prăjescul satul Cobeceni, ținutul Hîrlău, pentru 5 iepe și 100 de galbeni. (Cu fotografie în anexă, pl. V).

81. — 1632 (7140) m a i 25, I a ș i. Alexandru Iliăș voievod scrie pîrcălabilor de ținutul Neamț să apere hotarul mănăstirii Bisericiani de încălcările păstorilor moldoveni sau secui.

82. — 1632 (7140) m a i 25, I a ș i. Alexandru Iliăș voievod poruncește lui Vasilie ușar să cerceteze neînțelegerile dintre Patrichi cu răzeșii săi și Vasilie din Fruntești pentru ocinile pe care le stăpînesc împreună.

83. — 1632 (7140) m a i 25, I a ș i. Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Bisericiani a patra parte din satul Hăsnășeni, ținutul Cîrligătura, pe care i-a dăruit-o Vasilie fost jitnicer.

84. — 1632 (7140) m a i 25, I a ș i. Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Bisericiani o parte din satul Orbic, din ținutul Neamț, cu iaz și mori pe pîrîul Obric și cu o moară în apa Bistriței, niște vii la Bacău și schitul lui Ciolpan monah.

85. — 1632 (7140) m a i 25, I a ș i. Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Bisericiani jumătate din satul Șendrești, pe Bistrița, ținutul Bacău, cu vad de moară și cu loc de prisacă.

86. — 1632 (7140) m a i 25, I a ș i. Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Bisericiani satul Troița, pe pîrîul Cracău, ținutul Neamț, cu mori în Cracău și satul Popcești, pe pîrîul Cracău, din ocolul Țirgului Neamț.

87. — 1632 (7140) m a i 25, I a ș i. Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Bisericiani branștea sa.

88. — 1632 (7140) m a i 25. Alexandru Iliăș voievod către mănăstirea Bisericiani, pentru Bicaz.

89. — 1632 (7140) m a i 25, I a ș i. Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Schitul lui Iosif locul de braniște dăruit de Ștefan voievod și întărit de Petru voievod.

90. — 1632 (7140) m a i 25. Mărturie asupra răscumpărării capetelor unor țigani de la moarte de către Caracaș mare armaș.

91. — 1632 (7142) m a i 26, I a ș i. Mărturia marilor boieri pentru vânzarea unor ocini din Petiia Mare, ținutul Suceava, și din Șușmănești, ținutul Dorohoi, lui Dumitrașco Șoldan mare stolnic. (Cu fotocopie în anexă, pl. VI).

92. — 1632 (7140) m a i 26. Arhip fost cămăraș vinde ocina sa din Mănești, pe Tazlău, lui Marco din Brătla.

93. — 1632 (7140) m a i 28, I a ș i. Mărturia marilor boieri pentru cumpărarea unor ocini din satele Tomcești și Popi, de la gura Gerului, de către Costin postelnic de la Conde fost mare vameș.

94. — 1632 (7140) m a i 28, I a ș i. Alexandru Iliăș voievod întărește lui Costin postelnic părți de ocini din satele Tomcești și Popi, din ținutul Tecuci, cumpărate de la Conde fost mare vameș și de la fiul său Ion.

95. — 1632 (7140) m a i 28, I a ș i. Alexandru Iliăș voievod întărește lui Bejan jiticer mai mulți robi țigani. (Cu fotocopie în anexă pl. VII).

96. — 1632 (7140) m a i 29, I a ș i. Alexandru Iliăș voievod întărește lui Gheorghe Roșca vistiernic seliștea Sterpeni, din ținutul Fălciu, care fusese ascultătoare de ocolul Stăniliești, pentru dreaptă și credincioasă slujbă și pentru că a dat 130 de ughi în trebuința țării.

97. — 1632 (7140) m a i 30, I a ș i. Alexandru Iliăș voievod întărește lui Dumitrașco Șoldan mare stolnic ocini cumpărate în Petia Mare, ținutul Suceava și în Șușmănești, ținutul Dorohoi.

98. — 1632 (7140) m a i 30. Alexandru Iliăș voievod întărește lui Ionașcu din Zmeeni părți de ocini din satele Zmeeni și Groteni, cu vad de moară în Smila.

99. — 1632 (7140) m a i 30. Alexandru Iliăș voievod întărește lui Vasilie, fiul lui Sava, partea lui Nicoară din Bălotești, în urma judecării pe care a avut-o cu Maria Cornoaie.

100. — 1632 (7140) m a i 31, I a ș i. Alexandru Iliăș voievod întărește lui Gheorghe Roșca vistiernic ocini în satele Scobențeni, ținutul Cîrligătura, Ciunălești, Vărzărești pe Bicovăț și Văcărești pe Nirnova, toate în ținutul Iași.

101. — 1632 (7140) m a i 31, I a ș i. Alexandru Iliăș voievod întărește lui Gheorghe Roșca vistiernic seliștea Văleșeni, ținutul Cîrligătura, satul Roșcani numit Docinții-Scobențeni și părți din Onești.

102. — 1632 (7140) m a i 31, I a ș i. Alexandru Iliăș voievod întărește lui Gheorghe Roșca vistiernic jumătate din satul Hlăpești, ținutul Lăpușna, o bucată de loc de lîngă Hlăpești, în hotarul Cățelenilor și mai multe părți din satele Țibănești, ținutul Vaslui, și Cotelevul, ținutul Hotin.

103. — 1632 (7140) i u n i e, I a ș i. Alexandru Iliăș voievod judecă pricina dintre Lupul fost mare vornic și Mărica Tărlcioară, copila lui Buzul fost pitar, pentru două vii, dînd-o rămasă pe cea din urmă.

104. — 1632 (7140) i u n i e 1, I a ș i. Alexandru Iliăș voievod dăruiește bisericii Mitropoliei Sucevei venitul din circiumi.

105. — 1632 (7140) i u n i e 1, I a ș i. Alexa și femeia sa vînd partea lor de ocină din Bodești lui Patrachie.

106. — 1632 (7140) i u n i e 1. Fiii lui Pribiciu fost logofăt vînd partea lor din satul Saca, ținutul Tutova, Todocăi, fiica Costăchioaiei.

107. — 1632 (7140) i u n i e 2. Alexandru Iliăș voievod împuternicește pe Dumitrașco fost medelnicer să stăpnească jumătate din cutul Văleni al satului Șcheia.

108. — 1632 (7140) iunie 3, Iași. Alexandru Iliș voievod poruncește lui Vasile Hociungu aprod să cerceteze pricina dintre Lupu aprod din Rătești și diaconul Larion pentru un vad de moară.

109. — 1632 (7140) iunie 4, Iași. Alexandru Iliș voievod scrie lui Chicoș șetrar ș.a. să aleagă și să stâlpească un loc din satul Ceucani cumpărat de jupîneasa lui Necoară fost hatman.

110. — 1632 (7140) iunie 4, Hăleșteiani. Mărturie pentru un schimb de vii de la Cotnari între Lupul Prăjescul și Petria din Neamț. (Cu fotocopie în anexă, pl. VIII).

111. — 1632 (7140) iunie 5. Grozava, soția lui Avram, vinde a patra parte din satul Vîrtop nepotului ei, preotul Vasile. (Cu fotocopie în anexă, pl. IX).

112. — 1632 (7140) iunie 7, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește Mitropoliei Sucevei camăna mare și mică de la șapte circiumi și îi scutește doi hoștinari, doi măcelari și doi cojocari.

113. — 1632 (7140) iunie 8. Alexandru Iliș voievod poruncește lui Chicoș comisul să aleagă părțile lui Ionașco și ale lui Bejan din Bicani, Bîlțigani și Balosinești.

114. — 1632 (7140) iunie 9, Iași. Alexandru Iliș voievod poruncește să fie căutat și adus înapoi un țigan fugit de la Neniul vornic. (Cu fotocopie în anexă, pl. X).

115. — 1632 (7140) iunie 9. Alexandru Iliș voievod întărește lui Coruiu comis părți de ocini din satele Făurei, Obrășie, ținutul Tecuci, Buecani și Ruseni.

116. — 1632 (7140) iunie 9, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Grama o bucată de loc din hotarul Tîrgului Frumos. (Cu fotocopie în anexă, pl. XI).

117. — 1632 (7140) iunie 9, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Ionașco Jora vornic de gloată și soției lui seliștea Milcinești, din ținutul Cîrligătura, cumpărată de la mănăstirea Voroneț.

118. — 1632 (7140) iunie 9, Iași. Alexandru Iliș voievod judecă o pricină pentru eliștea Crînjani, între Siret și Birlad, ținutul Tecuci.

119. — 1632 (7140) iunie 10. Alexandru Iliș voievod întărește Irinei o jumătate din satul Starosilți.

120. — < 1632 > iunie 12, Iași. Orăș, fiul lui Ionașcu Bole, nepotul lui Stratul paharnic, vinde partea sa din Roșiaci lui Grama stolnic pentru un cal și 10 galbeni.

121. — 1632 (7140) iunie 12. Zăpalce, Țințar, Nechita și alții mărturisesc că Ștefan a pus zălog partea sa de ocină din Peletuci, pînă va înapoia niște vite preotului Andonie. (Cu fotocopie în anexă, pl. XII).

122. — 1632 (7140) iunie 15, Iași. Alexandru Iliș voievod poruncește pircălabului de ținutul Neamț să-l constrîngă pe șoltuzul din tîrgul Piatra să dea uricul mănăstirii Pîngărați, pe care l-a găsit și pentru care a primit un cal.

123. — 1632 (7140) iunie 15, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Pîngărați satele Bilăești și Ivănești, pe Cracău, în ținutul Neamț, cu două mori pe Cracău și una în satul Dărmănești, poiana Pîngărați și braniștea mănăstirii.

124. — 1632 (7140) iunie 16, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Pîngărați satele Bilăești și Ivănești, din ținutul Neamț, două mori pe Cracău și una în satul Dărmănești, o prisacă în braniștea de la Bohotin, trei fâlci de vie la Cotnari și toată poiana care mai înainte a fost ascultătoare de curtea domnească din tîrgul Piatra.

125. — 1632 (7140) iunie 20. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Sf. Paraschiva din Iași, zidită de Nestor Ureche fost vornic, o bucată din hotarul satului Procelnici cu seliștea Cozmești, în urma unei judecăți cu Gheorghe și Zavul, nepoții lui Saula.

126. — 1632 (7140) iunie 20, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Eustratie logofăt satul Teșeuți, ținutul Suceava, și jumătate din satul Mîsești, ținutul Iași.

127. — 1632 (7140) iunie 21, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstiri Vizantia niște dani în Vitănești, pe ambele părți ale Putnei și în Voloșcani.

128. — 1632 (7140) iunie 22, < Iași >, Alexandru Iliș voievod poruncește pircălabilor din ținutul Bacău să ia partea de ocină din Birăești a lui Văsil și să o dea lui Ștefan Ion și Vasile, pentru că Văsil a rămas de lege.

129. — 1632 (7140) iunie 23, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstiri Pingărați niște curături cumpărate în satul Dărmănești.

130. — 1632 (7140) iunie 24, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstiri, Pingărați toată poiana Pingărați, fostă mai înainte domnească, ascultătoare de ocolul tirgului Piatra.

131. — 1632 (7140) iunie 24. Medelean și fiii săi vînd lui Gligorie și fiicei sale Trușca o parte de ocină cu două bălți, Lăpușna și Lăpușnița.

132. — 1632 (7140) iunie 28, Birlad. Ion Carapotona șoltuz, cu 12 pîrgari și bătrîni tirgului Birlad mărturisesc că Măriica, fiica lui Ifrim vistiernic și cu nepoții ei au vîndut mai multe părți din satele Bujoreni, Pipărcani, Băxănești și Mastatici, pe Birlad, lui Plntea și fratelui său Boul.

133. — 1632 (7140) iulie 2, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește călugărițelor de la mănăstirea de peste apa Bistriței o bucată de pămînt din satul Dănești.

134. — 1632 (7140) iulie 2, Iași. Alexandru Iliș voievod poruncește lui Necula Gheorma să fie de față la răscumpărarea unei ocini din satul Galbeni de la Gheorghie, nepotul lui Nicoară hatman, de către Ursul Vartic și rudele sale.

135. — < După 1632 iulie 2 >. Mărturia unor boieri pentru vînzarea de către Gheorghie, nepotul lui Nicoriță hatman, a unor părți din satul Galbeni lui Ursul Vartic vornic de gloată.

136. — 1632 (7140) iulie 3, Iași. Alexandru Iliș voievod imputernicește pe călugării mănăstirii Galata din Deal, a lui Petru voievod, să-și ia zeciuiala din satul Șivițe.

137. — 1632 (7140) iulie 3, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește sasului Fealtin din Cotnari o moară și o povarnă pe pîrlul Buhainți.

138. — 1632 (7140) iulie 4, Iași. Alexandru Iliș voievod poruncește pircălabului de ținutul Tutova să apere ocina lui Iftimie comișel din satul Dracsini împotriva lui Neculai Bălțatu.

139. — 1632 (7140) iulie 4, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Nechita diac din Virtop partea de jos din poiana Muncel. (Cu fotocopie în anexă, pl. XIII).

140. — 1632 (7140) iulie 4, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește Salomie, soția lui Voruntar Prăjescu fost comis, și fiilor ei jumătate din satul Voruntărești, pe Siret, ținutul Roman, moștenită de la cumnatul ei, Arpentie fost postelnic.

141. — 1632 (7140) iulie 4, Iași. Alexandru Iliș voievod judecă pricina dintre satul Rumîni și Simion Gheucă mare medelnicer pentru o bucată de loc din partea de sus a acestui sat, dînd rămas pe ultimul.

142. — 1632 (7140) iulie 4. Lazăr Moțoc, Bernard diac din Cozmești ș.a. mărturisesc că Toader, fiul lui Tudoran, ș.a. au vîndut lui Lupul Prăjescul fost postelnic ocina lor din Săoani.

143. — 1632 (7140) iulie 5, Iași. Alexandru Iliș voievod judecă pricina dintre Ionașco, fiul Salomiei, și Focșa, fiul lui Ionașco din Ruginoasa, pentru două bordeie din Ruginoasa, dînd rămas de judecată pe cel dintîi.

144. — 1632 (7140) iulie 5, Iași. Simion Gheuca mare medelnicer mărturisește că s-a împăcat cu Ionașco, Ursul ș.a. după judecata domnească, recunoscîndu-le acestora drepturile asupra unei poieni din satul Români.

145. — 1632 (7140) iulie 6, Iași. Alexandru Iliăș voievod întărește lui Lupu Prăjescu fost postelnic a patra parte din Dănceni, ținutul Roman, și a noua parte din Săoani, pe Siret
146. — 1632 (7140) iulie 8, Iași. Alexandru Iliăș voievod scutește pe preoții din Moldova de toate dările, afară de birul steagului, de care nu sînt scutiți decît preoții de la bisericile domnești.
147. — 1632 (7140) iulie 8. Pătrașco Bașotă logofăt al doilea mărturisește că a hotărnicit locul mănăstirii Secu și al satului Vinători despre hotarul mănăstirii și tîrgului Neamț.
148. — 1632 (7140) iulie 8. Ursul Vartic fost vornic cu soția și fiica sa dăruiesc mănăstirii Dobromira venitul satului Galbeni, două vii, un loc de grădină ș.a.
149. — < C c a. 1632 > iulie 9, Iași. Stratul Bolea și Lupul cupar vînd lui Dumitrașco Buhuș jumătate din seliștea Răvăceni, ținutul Roman.
150. — 1632 (7140) iulie 9, Lungani. Ionașco Mînjea uricar și Toader sulger mărturisesc că au ales partea de ocină din satul Lungani cumpărată de Dima cojocarul de la Lazor și de la fratele lui, Toader.
151. — 1632 (7140) iulie 11, Iași. Alexandru Iliăș voievod poruncește lui Costantin Stîrcea să aleagă hotarul satului Culișăuți dinspre satul Șerbiceni.
152. — 1632 (7140) iulie 11, Iași. Alexandru Iliăș voievod întărește lui Maftel Roșca din Birlad și nepoților lui satul Bălănești, pe Jeravăț.
153. — 1632 (7140) iulie 12, Iași. Vasile Roșca vornic de gloată vînde o jumătate din satul Oncani, ținutul Hîrlău, lui Gheorghe Roșca vistiernic pentru 730 galbeni și 13 poloboace cu miere.
154. — 1632 (7140) iulie 13. Alexandru Iliăș voievod întărește lui Ionașco Rusu vornic de gloată a patra parte din satul Volosăni, pe Blc.
155. — < 1632 > iulie 15. Lupul, fiul lui Mihăilă, vînde lui Dumitrașcu stolnic o vie din satul Feținghești, ținutul Putna.
156. — 1632 (7140) iulie 15, Iași. Alexandru Iliăș voievod întărește lui Isac Stîrcea jumătate din satul Onutul de Sus, ținutul Cernăuți, cu vad de moară. (Cu fotocopie în anexă, pl. XIV).
157. — 1632 (7140) iulie 15, Iași. Alexandru Iliăș voievod întărește lui Mihail și femeii sale, Grozava, o ocină în satul Țutcani, ținutul Neamț, cumpărată de la Ciurca, fiica lui Toader Boghean.
158. — 1632 (7140) iulie 15, Birlad. Vasile Buțucul ș.a. vînd partea de ocină a lui Molofei din satul Risipeni, pe Jeravăț, lui Costantin Ciure.
159. — 1632 (7140) iulie 20, Iași. Fotul Șăfrancă din Cotnari vînde lui Apostol postelnic o vie la Băiceni, pe dealul Frumușenilor.
160. — 1632 (7140) iulie 21, Iași. Alexandru Iliăș voievod imputernicește pe Dumitru Buhuș logofăt al treilea să-și ia zeciuala de pe un loc al său din hotarul Tîrgului Frumos. (Cu fotocopie în anexă, pl. XV).
161. — < 1632 > iulie 22, Culișăuți. Costantin Stîrcea scrie lui Gheanghea mare logofăt despre alegerea hotarului satului Culișăuți dinspre satul Șerbiceni.
162. — 1632 (7140) iulie 24. Pătrașco Bașotă logofăt mărturisește că a împărțit împreună cu alți oameni satul Războieni, ținutul Neamț, și vecinii din acel sat lui Lupul Prăjescul postelnic și fratelui său Ionașco Prăjescul. (Cu fotocopie în anexă, pl. XVI).
163. — 1632 (7140) iulie 29, Pietriș. Lupul Prăjescul postelnic și Ionașco Mînjea uricar mărturisesc că au hotărnicit niște părți de ocină din satul Pietriș cumpărate de Grama stolnic.
164. — 1632 (7140) august 4, Iași. Alexandru Iliăș voievod întărește lui Costantin Vornic de gloată a șasea parte din satul Ecușeni, ținutul Suceava, cumpărată de la Vasile Udrea.

165. — 1632 (7140) a u g u s t 5, I a ș i. Alexandru Iliș voievod poruncește egumenului de la mănăstirea Bistrița să cheme la judecata domnească pe egumenul de la mănăstirea Tazlău pentru vile de la Bacău. (Cu fotocopie, în anexă, pl. XVII).

166. — 1632 (7140) a u g u s t 5, I a ș i. Alexandru Iliș voievod întărește lui Simlon Pilipovschi fost pircălab și rudelor sale împărțirea satelor Mihălcăuți, Văscăuți, Zubriceni și Blișcinăuți sub Terebna, Inșinețul pe Nistru, Diacăuți ce se numește Briceni, Vișneva pe Nistru, Siliștea, Pilipăuți, Orășeni, Nipolocăuți, Bîrnova, Șendreni și Negrești.

167. — 1632 (7140)) a u g u s t 6, M o g o ș e ș t i. Pavel fost episcop de Huși ș.a. mărturisesc că popa Gligore din Cozmești a cumpărat un loc de două case, 24 de pământuri și curături din satul Vereșani de la fiii lui Clrstian.

168. — 1632 (7140) a u g u s t 8, I a ș i. Alexandru Iliș voievod întărește lui Ionașco Cehan mare pitar a cincea parte din a patra parte din satul Dolhești, la obrșia Crasnei, cumpărată de la Păcurar, fiul lui Cozma sulgerul.

169. — 1632 (7140) a u g u s t 9, I a ș i. Alexandru Iliș voievod întărește lui Dănilă din Varnița și preotului Eftimie un loc numit Peștera, mai jos de trgul Orhei.

170. — 1632 (7140) a u g u s t 10, I a ș i. Alexandru Iliș voievod întărește împărțirea satului Războieni, ținutul Neamț, între Lupu și Ionășcuță Prăjescul, [fiii lui Nicoară Prăjescul fost mare vistiernic.

171. — 1632 (7140) a u g u s t 10. Cioilă din Tămaș cu femeia și copiii săi vînd popii Gheorghe din Bacău ocina lor din Tămaș.

172. — 1632 (7140) a u g u s t 12, I a ș i. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Secul locul de lîngă mănăstire și satul Vînători, ținutul Neamț, ce a fost ascultător de ocitul Tîrgului Neamț.

173. — 1632 (7140) a u g u s t 12, I a ș i. Alexandru Iliș voievod întărește popii Dumitru din Soci o parte de ocină din Dragomirești, [ținutul [Neamț, cumpărată de la fiii lui Andronic fost vătav în acest sat.

174. — 1632 (7140) a u g u s t 14, I a ș i. Alexandru Iliș voievod întărește lui Savin Prăjescul fost hatman două fălci de vie la Cotnari, pe dealul Păcurar, cumpărate de la călugărul Anastasie.

175. — < 1632 > a u g u s t 15. Giurge Girbovină și fiul lui, Sima, vînd lui Dumitrușcu stolnic o vie din satul Fișinghești.

176. — 1632 (7140) a u g u s t 15, A d j u d. Mirza și femeia sa Irina vînd un vad de moară și șase pământuri din satul Hălmăgești lui Dabija pircălab.

177. — < Cca. 1632 a u g u s t 15, A d j u d >. Tanasie și Bota, staroști de Putna, și Iane șoltuzul cu 12 pîrgari din trgul Adjud mărturisesc că Mirzea și femeia lui, Irina, au vîndut un vad de moară și șase pământuri din satul Hălmăgești lui Dabija fost pircălab.

178. — 1632 (7140) a u g u s t 17, I a ș i. Alexandru Iliș voievod întărește lui Pătrașco Bașotă logofăt cumpărăturile sale: a șasea parte din satele Bodești și Dăncești, pe Cracău, ținutul Neamț, o parte din poiana Munciei și părți de ocini din satul Șofrăcești, pe Pîrlul Negru. (Cu fotocopie în anexă, pl. XVIII).

179. — < 1632 > a u g u s t 20. Ionașco Avram, Ursul Vartic, foști vornici ș.a. mărturisesc că Neculai și Dochia, fiii lui Ursul Bălțatul, vînd ocina lor din satul Dracsini lui Eftimie și soției sale Tudosia.

180. — 1632 (7140) a u g u s t 20, I a ș i. Alexandru Iliș voievod poruncește lui Savin fost hatman să cerceteze și să stîlpească locurile din munte ale mănăstirii Bisericiani încălcate de satul Dărmănești.

181. — 1632 (7140) a u g u s t 26, I a ș i. Alexandru Iliș voievod întărește lui Avram Căpotici diac satul Colișăuți.

182. — < Înainte de 1632 august 28 >. Ion Carapotona șoltuz, pîrgarii și alți oameni din Birlad mărturisesc că Toma Savei din Străoani și rudele sale au vîndut un vad de moară la Vitănești, pe gîrla Putnei, sub Măgură, lui Nacu, fiul lui Iane din Birlad.

183. — 1632 (7140) august 28, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Nacul fiul lui Iane negustor din Birlad, un vad de moară la gîrla de jos a Putnei.

184. — 1632 (7140) august 28, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Dumitrașcu Solomon satul Fintinelele, cu vad de moară în Bistrița, cumpărat de la Gheorghită și frații lui și părți din satele Năsoești, Iadumirești, Scăitura, Albotești și Băsești, toate în ținutul Bacău.

185. — 1632 (7140) august 29, Iași. Marii boieri adevăresc că Vasilcea aprod și-a pus zălog pentru 40 de zloți partea sa de ocină din Ungurași, ținutul Neamț, la Dumitrașco Șoldan mare spătar.

186. — 1632 (7140) august 30. Savin Prăjescul fost hatman mărturisește cum a stîlpit o bucată de loc a mănăstirii Pingărați pentru care aceasta se judecase cu satul Dărmănești.

187. — 1632 (7140) august 31, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Gorgan vornic de gloată satul Văscăuți, în urma unui proces pentru o moarte de om săvîrșită în acest sat în zilele lui Ștefan Tomșa voievod.

188. — < 1632 septembrie 1 — 1633 august 31 > (7141), Iași. Tudor pîrcălab de Hotin vinde lui Gavrilaș vornic satele Cotela și Păltinișul, ținutul Dorohoi, și părți din satul Budina.

189. — < 1632 septembrie 1 — 1633 august 31 > (7141). Ștefan și rudele sale vînd ocina lor din satul Săculani lui Gliga din Căciulați și soției lui, Marica.

190. — < 1632 septembrie 1 — 1633 august 31 > (7141). Zapis de împărțire și vînzare a unor ocini din satul Piticeni.

191. — < 1632 septembrie 1 — 1633 aprilie > (7141). Alexandru Iliș voievod scrie lui Cîrjeu fost stolnic și lui Burdugan fost vîtaf să aleagă și să stîlpească hotatul satului Tălăbești de al satului Tocești.

192. — < 1632 septembrie 1 — 1633 aprilie > (7141), Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Bistrița două mori în satul Găgești, pe gîrla Putnei, sub Măgură.

193. — < 1632 septembrie 1 — 1633 aprilie > (7141), Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Lupul fost mare vornic o parte din satul Macicăuți.

194. — < 1632 septembrie 1 — 1633 aprilie > (7141). Alexandru Iliș voievod întărește lui Apostol fost postelnic un vad de moară pe apa Tutovei, la Polițeni.

195. — 1632 (7141) septembrie 2, Iași. Alexandru Iliș voievod poruncește să nu fie amestecate la impuneri breslele cu negustorii.

196. — 1632 (7141) septembrie 2, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Cazacu cămăraș a șasea parte din Grozești, ce se numește Mărcești, și partea de jos, dinspre Golumboae, pe Siret, pe care le-a cumpărat de la Tudora, sora lui Gavril fost staroste.

197. — 1632 (7141) septembrie 2, Iași. Todosiia, jupîneasa lui Ionașco Peicul fost sulger, vinde jumătate din satul Cîrligi, ținutul Neamț, lui Iordache vistier. (Cu fotocopie în anexă, pl. XIX).

198. — 1632 (7141) septembrie 4, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Bistrița niște vie la Bacău, la locul numit Strîmturile, dăruite de Marica, cneaghina lui Orăș fost hatman.

199. — 1632 (7141) septembrie 5, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește fiilor lui Ștefan Blendea a treia parte din satul Bădești, ținutul Suceava, după judecata avută cu Nechita din Leutești ș.a. (Cu fotocopie în anexă, pl. XX).

200. — 1632 (7141) septembrie 5. Ion Mircea, fiul Soficiăi din Drăgoteni, vinde ocina sa din Tămașul de jos lui Gheorghe Hornețu.

201. — 1632 (7141) septembrie 6, Iași. Alexandru Iliș voievod împuternicește pe Simion Purece să-și apere niște fnețe de la Roman. (Cu fotocopie în anexă, pl. XX1).

202. — < 1632 > septembrie 8, Birlad. Alexandru Iliș voievod împuternicește pe Apostol fost postelnic să-și ia zeciuiala din satul Vorniceni.

203. — 1632 (7141) septembrie 8. Alexandru Iliș voievod întărește lui Cirstea uricariul un vad de moară în apa Birladului, între Tecuci și Cămilești, și o bucată de loc pentru a-și face sat, ambele în hotarul ținutului Tecuci.

204. — 1632 (7141) septembrie 10, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Toma mare sulger mai multe părți de ocini cumpărate în satul Drislive, ținutul Dorohoi. (Cu fotocopie în anexă, pl. XXII).

205. — < Înainte de 1632 septembrie 12 >. Simion și sora sa, Grozava, vind partea lor din Dănești, cu loc de moară în Bașeu, lui Miron fost clucer.

206. — 1632 (7141) septembrie 12, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Toma mare sulger o parte de ocină din Dănești, cu vad de moară în Bașeu, cumpărate de socrul său, Miron fost clucer, de la Simion și sora lui, Grozava.

207. — 1632 (7141) septembrie 12, Iași. Alexandru Iliș voievod dă clerului un așezământ și îl scutește de dări.

208. — 1632 (7141) septembrie < 12 >. Alexandru Iliș voievod întărește lui Apostol Jora postelnic satele Vișăni, Pncești, Beșicați, Hlibănoae și Nourești, din ținutul Hotin, primite de la Velișcu Hăbășescu fost pircălab de Hotin pentru o datorie.

209. — 1632 (7141) septembrie 12. Alexandru Iliș voievod pentru satele Cupcici și Brătășeni pe Ciuhur și părți din Tribișeuți, Costești, Dumeni, Bozovița, Răstau și Tâlmaci.

210. — 1632 (7141) septembrie 14, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Gheorghe Roșca vistiernic jumătate din satul Oncani, ținutul Hîrlău, cumpărată cu 130 ughi și 13 poloboace cu miere.

211. — 1632 (7141) septembrie 16. Alexandru Iliș voievod poruncește unei slugi domnești să urmărească în toată țara pe vecinii Palolci și Nistor și să le ia niște vite pentru a le da lui Ion Potlog fost vornic, care le-a plătit dabila.

212. — (7141) < Înainte de septembrie 19 >. Mărturia unor boieri privind vânzarea satelor Nedebouți și Vlădiceni de către Neculai Catargiul fost vistiernic lui Dumitrașco Șoldan spătar.

213. — 1632 (7141) septembrie 19, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Dumitrașco Șoldan mare spătar satele Nedebouți și Vlădiceni, ținutul Hotin, cumpărate de la Neculai Catargiul fost vistiernic.

214. — 1632 (7141) septembrie 20, Iași. Alexandru Iliș voievod scrie camănarilor de la Huși să lase în pace o circiumă mare, un cojocar, un meserciu și un hoștinar ai episcopiei de Huși.

215. — 1632 (7141) septembrie 20, Iași. Alexandru Iliș voievod împuternicește pe călugării de la mănăstirea Bistrița să ia zeciuiala din vilele lor de la Bacău, de pe Valea Călugărului.

216. — 1632 (7141) septembrie 20. Galaftion egumenul și întreg soborul de la mănăstirea Sf. Sava mărturisesc că Olena, soția lui Drăgan Mălai, și cu fii iei le-au zălogit părți din satele Blișcenăuți și Zubriceni, ținutul Hotin, pentru 100 de galbeni.

217. — 1632 (7141) septembrie 21, Iași. Alexandru Iliș voievod dăruiește lui Scherlet din Zorileni și cumnatului său, Tudoracli, seliștea Bălăceni, fostă ascultătoare de ocolul ținutului Birlad, pentru o sută de galbeni dați în trebuința țării, cînd a avut Moldova mare greutate de la Poartă, vizir și han. (Cu fotocopie în anexă, pl. XXIII).

218. — < 1632 septembrie 21 — 1633 aprilie >. Alexandru Iliș voievod dăruiește lui Scherlet din Zorileni, cneaghinei sale, Maria, și cumnatului său, Tudorache, seliștea Bălăceni, fostă ascultătoare de ocolul Țirgului Birlad, pentru că au dat o sută de ughi în treaba țării, când a avut Moldova mare greutate de la Poartă, vizir și han.

219. — < 1632 septembrie 21 — 1633 aprilie > (7141), Iași. Alexandru Iliș voievod poruncește lui Alexa din Popești ș. a. să hotărâncească părțile de ocină din satul Rădeni pentru care s-au jeluț Ionașco Jorea vornic și popa Gligorie din Iași.

220. — 1632 (7141) septembrie 22, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Dumitrașcu Gheuca vornic de gloată o parte de ocină din Costești, ținutul Tutova, primită de la Toader și Cirstea în schimbul unui cal pe care aceștia i l-au pierdut.

221. — 1632 (7141) septembrie 22. Vasile, fiul lui Ignat și al Agahiei din Bălițești, dă ocina sa din acest sat lui Mereuță pircălab spre a-și plăti capul pentru furtul unui cal.

222. — < 1632 septembrie 23 — 1653 aprilie >. Catrina, sora mitropolitului Varlaam, dăruiește o prisacă cu pomeți și cu lazuri mănăstirii Secul.

223. — 1632 (7141) septembrie 26, Iași. Alexandru Iliș voievod interzice autorităților laice să se amestece în treburile bisericești.

224. — 1632 (7141) octombrie 6. Alexandru Iliș voievod dăruiește lui Neniul vornic satul Șărăuți, ținutul Hotin.

225. — 1632 (7141) octombrie 8. Alexandru Iliș voievod întărește lui Costantin Sitrcea satul Răcinții, ținutul Hotin.

226. — 1632 (7141) octombrie 10, Iași. Alexandru Iliș voievod poruncește lui Borleanul uricar și ureadnicului de Dorohoi să cerceteze dacă hotarul șatului Șendriceni al lui Onciul fost staroste a fost încălcat dinspre satul Șelișeu al lui Lupul cupar.

227. — 1632 (7141) octombrie 15. Marica Ihnătoaie vinde o parte de ocină din satul Șendreni lui Ghiorghie staroste de negustori din Iași. (Cu fotocopie în anexă, pl. XXIV).

228. — 1632 (7141) octombrie 16, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Pinte și fratelui său Boul părți de ocini în satele Bujoreni, Pipercani, Băxănești și Mastatic, cumpărate de la Mărica, fiica lui Ifrim vistiernic, și de la nepoții ei.

229. — 1632 (7141) octombrie 16. Alexandru Iliș voievod întărește lui Ionașco și soției sale, Tofana, jumătate din satele Voloșcov și Hădărăuți pe care le zălogiseră la Costantin Sitrcea și la nepotul acestuia, Gheorghe Coropceanul.

230. — 1632 (7141) octombrie 20. Iurașco vinde ocina sa din satul Ruși Păscălinei și fiului ei Dumitrache pentru 40 de taleri.

231. — 1632 (7141) octombrie 20, Ruși. Iurașco vinde jupînesei Păscălina și fiului ei Dumitrache o ocină din Ruși Goei.

232. — 1632 (7141) noiembrie 1, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește Mitropoliei Sucevei scutirea de dări a circiumiilor sale.

233. — 1632 (7141) noiembrie 1, Bogdănești. Mărturie pentru vânzarea unei părți din satul Doljești, pe Siret, în ținutul Roman, de către Anghelina, mătușii sale Păscălina și fiului ei, Dumitrache.

234. — 1632 (7141) noiembrie 2, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea stăpînirea asupra tuturor proprietăților sale.

235. — 1632 (7141) noiembrie 2, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Neniul vornic de gloată un sălaș de țigani, dăruit de Moise Movilă voievod.

236. — < 1632 > noiembrie 3, Iași. Marii boieri mărturisesc că Teofan Sechil și nepotul său, Neculai au vîndut lui Lupul Prăjescul fost postelnic partea lor din Cobăceni, pe Jiția, în ținutul Hirlău.

237. — 1632 (7141) noiembrie 3, Iași. Alexandru Iliș voievod împuternicește pe călugării de la mănăstirea lui Aron vodă să stăpânească satul Mierăești, din ținutul Tecuci, pentru că le este dăruit de către Enache postelnic.

238. — 1632 (7141) noiembrie 3, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Sf. Sava din Iași vilele sale de la Cotnari.

239. — 1632 (7141) noiembrie 3, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Panaiot stăpânirea asupra satului Trohănești, din ținutul Tecuci. (Cu fotocopie în anexă, pl. XXV).

240. — 1632 (7141) noiembrie 4, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Sf. Sava din Iași satele Scumpia, Stolniceni și Șetărăeni, din ținutul Iași, dăruite mănăstirii de Enache postelnic.

241. — 1632 (7141) noiembrie 6. Tinco cel Bătrîn, Topcean, Griga ș.a. din Hrușova (Polonia), foști locuitori din Moldova, mărturisesc că Gheorghe, fiul lui Ionco, are drepturi de proprietate în Onutul de Sus.

242. — 1632 (7141) noiembrie 7. Andrei ureadnic de Birlad ș.a. mărturisesc că Focșa din Bălițești a vîndut partea sa din acest sat lui Ifrim și femeii sale, Ilinca.

243. — 1632 (7141) noiembrie 8, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Lupul Prăjescul fost postelnic o parte din satul Cobăceni, pe Jijia, ținutul Hîrlău, cumpărată cu 150 ughi și 10 iepe.

244. — 1632 (7141) noiembrie 10, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește Ilincăi, fiica lui Sofronie, o parte de ocină din satul Boian, ținutul Cernăuți.

245. — 1632 (7141) noiembrie 20. Ion Carapotona șoltuz, plrgarii și alți oameni din Birlad mărturisesc că Dochia, fiica lui Ursu pitar, și fiii ei au vîndut partea lor de ocină din satul Dracsini lui Apostol neguțător din Birlad.

246. — 1632 (7141) noiembrie 25, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Alexa vistiernicul din Pîncești a șasea parte din acest sat dată lui de Cîrstea, fiul lui Vartic, pentru că a plătit pentru el „darea țărănească“.

247. — 1632 (7141) noiembrie 26, Iași. Alexandru Iliș voievod dăruiește lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea un loc de prisacă și de finaș și un loc de moară și de șteze pe Jijia, de la confluența cu Bahluiul pînă la vărsarea ei în Prut, în braniștea domnească, pentru că a dat domnului patru cai buni, prețuiți 160 ughi.

248. — 1632 (7141) decembrie 1, Iași. Alexandru Iliș voievod scutește clerul de taxe vamale.

249. — 1632 (7141) decembrie 1, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Chiriac negustor o parte de ocină din satul Vorovești, ținutul Cîrligătura, pe care i-a dat-o unchiul său, Sima.

250. — 1632 (7141) decembrie 1, Iași. Mărturia marilor boieri pentru vînzarea de către Ionașco Hincovicu și Franțian Hincovicu a unor părți din satele Tămășeni și Iugani, ținutul Suceava, lui Dumitrașcu Fulger și surorii lui, Marița.

251. — 1632 (7141) decembrie 2, Iași. Mărturia marilor boieri asupra vînzării de către Pîntea fost șetrar lui Ionașco Cehan mare pitar a unor părți din satul Codăești, ținutul Vaslui, anume: jumătatea de sus a satului, cu vad de moară, mori gata și loc de piuă în Dobrovăț și a cincea parte din partea de sus a satului.

252. — 1632 (7141) decembrie 4, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Ionașco Cehan mare pitar o jumătate din satul Codăești, ținutul Vaslui, partea de jos, ce s-a numit Șchei, cu vad de moară, mori gata și loc de piuă în Dobrovăț și a cincea parte din partea de sus a satului, cumpărate de la Pîntea fost șetrar.

253. — 1632 (7141) decembrie 4, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Ionașco și Vasilie Tecman ociniile cumpărate în satele Ivănățăști și Popșori, din ținutul Vaslui. (Cu fotocopie în anexă, pl. XXVI).

254. — 1632 (7141) decembrie 6. Alexandru Iliș voievod întărește lui Albotă și fraților săi două părți din satul Vlăsinești, după judecata pe care au avut-o cu Bilavăș și Plopoia.

255. — 1632 (7141) decembrie 6, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Dumitrașco Fulger și jupinesei sale Marica jumătate din satul Răchiteni, pe Siret, în ținutul Suceava, pe care l-a cumpărat de la Andronic ș.a.

256. — 1632 (7141) decembrie 10, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Costantin diac ocini din satele Sperlești, Verișești, Seliște și Poiana lui Coman.

257. — 1632 (7141) decembrie 12, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește cneaghinei Păscălina și fiului ei, Dumitrachi, părți de ocină cumpărate în satele: Doljești și Rușii Goi, ținutul Roman, și Crucea de Jos, ținutul Putna. (Cu fotocopie în anexă, pl. XXVII).

258. — 1632 (7141) decembrie 14, Iași. Alexandru Iliș voievod dăruiește lui Crstea uricar și lui Căzacu cămăraș satul Ruși, din ținutul Hirău, ascultător de ocolul tirgului Botoșani, cu locuri de heleștee și mori în Sitna.

259. — 1632 (7141) decembrie 15, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Racoviță Cehan spătar părți de ocini din satul Vilnești, ținutul Vaslui, cumpărate de la Palaghia și fiii ei, Costantin și Ionașco.

260. — 1632 (7141) decembrie 15. Alexandru Iliș voievod întărește lui Franț vistiernic un loc de prisacă cu vie și cu livadă, la Geonoaia, în satul Jigoreni, cumpărat de la Ionașcu ș.a.

261. — 1632 (7141) decembrie 17. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Berzunțul a patra parte din satul Sirbi.

262. — 1632 (7141) decembrie 18, Iași. Alexandru Iliș voievod judecă pricina dintre mănăstirea Sfânta Vineri din Iași și satul Pintișeni, hotărînd ca locuitorii din acest sat să lucreze pentru mănăstire „toate trebile”. (Cu fotocopie în anexă, pl. XXVIII).

263. — 1632 (7141) decembrie 25, Birlad. Ion Carapotona șoltuz cu 12 pîrgari din Birlad ș.a. mărturisesc că Mihăilă, ginerele Cimbalei și femeia sa, Oprina, vînd lui Apostol ocina lor din satul Dracsini.

264. — < 1632 > decembrie 30, Iași. Maftei Roșca din Birlad mărturisește că nici el, nici fiul său, Gligorie, nu au dres de la Moise Movilă pentru seliștea Bălăceni, ținutul Birlad, a lui Scherlet.

265. — 1632 (7141) decembrie 31, Iași. Marii boieri mărturisesc că Mafteiu Roșca din Birlad a recunoscut că nici el, nici fiul său, Gligorie, nu au dres de la Moise Movilă pe seliștea Bălăceni a lui Scherlet.

266. — 1633 (7141) ianuarie 4, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește Mitropoliei Sucevei scutirea de dări a poslușnicilor și vecinilor săi.

267. — 1633 (7141) ianuarie 9, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Bistrița niște vie de la Bacău, pe dealul Strimtura, în urma judecății pe care călugării au avut-o cu Magda, iemeia lui Lupul.

268. — 1333 (7141) ianuarie 12. Dimula pîrcălab ș.a. mărturisesc că Necula și soția sa, Maria, au cumpărat mai multe ocini din satul Periași, pe Siret.

269. — 1633 (7141) ianuarie 15, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Aron vodă din țarina tirgului Iași seliștea Fetionești, pe Jijia, în ținutul Iași, primită în schimbul seliștei Selicicani, pe Bașeu, ținutul Dorohoi, de la Ghiorghe Jora pîrcălab.

270. — 1633 (7141) ianuarie 15, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Pingărați branștea sa, după împăcarea ei cu mănăstirea Bisericani.

271. — 1633 (7141) ianuarie 15. Alexandru Iliș voievod judecă pricina dintre Stratul Bolea paharnic și rudele lui cu popa Simion și rudele sale, hotărînd ca primii să stăpînească o parte, iar ceilalți trei părți din satul Mogoșești, pe Vilna, ținutul Vaslui.

272. — < Cca. 1633 ianuarie 16 >. Nechita vătav mărturisește că Nicoară a vîndut ocina sa din Ciohoreni lui Ignat și Ganea vistiernicel.

273. — 1633 (7141) ianuarie 16, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Pătrașco Bașotă logofăt o parte din satul Ciohoreni, ținutul Suceava, răscumpărată de la Sava Ganea și Țințar.

274. — 1633 (7141) ianuarie 18, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Evlogie episcop de Rădăuți jumătate din satul Lăcina, ținutul Dorohoi, cumpărată cu 100 de ughi, o iapă și trei vaci.

275. — 1633 (7141) ianuarie 22, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Aron Vodă un iaz pe pîrtul Ciric, în hotarul tîrgului Iași.

276. — 1633 (7141) ianuarie 23, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Iftimie ocini cumpărate în satul Dracsini, pe Studeneț.

277. — 1633 (7141) ianuarie 24, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirilor Bisericiani și Pîngărați un loc din munte, după judecata pe care au avut-o cu satul Dărmănești și cu niște orașeni din tîrgul Piatra.

278. — 1633 (7141) ianuarie 27, Iași. Mărturia marilor boieri pentru ocinile cumpărate din satul Ivoești, pe Bahlui, ținutul Cîrligătura, de către Gheorghe Roșca vistiernic.

279. — 1633 (7141) ianuarie 27, Bîrlad. Ion șoltuzul și 12 pîrgari din Bîrlad mărturisesc că Zaharia și Dumitru, fiii popii Luca, au adevărit vînzarea unei jumătăți de ocină din satul Cernătești, de către părinții lor, lui Pravăț ș.a.

280. — 1633 (7141) ianuarie 29, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Gheorghe Jora pîrcălab, în urma judecății cu Drăgan Mălăiu și femeia lui, jumătate din satul Blișcenăuți și a patra parte din satul Zubriceni, ținutul Hotin, cumpărate de la mănăstirea Sf. Sava din Iași unde fuseseră puse zălog de către Drăgan Mălăiu.

281. — 1633 (7141) ianuarie 29, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Gheorghe Roșca vistiernic al doilea părți de ocini cumpărate din satul Ivoești, pe Bahlui, ținutul Cîrligătura.

282. — 1633 (7141) ianuarie 31, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Drăguș o parte de moșie din satul Mărișești, pe care i-a dat-o Lupul al Nastei din Mărișești, pentru că i-a plătit capul.

283. — 1633 (7141) februarie 2, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Ionașco Cehan mare pitar niște robi țigani.

284. — 1633 (7141) februarie 2, Iași. Petre vornic de gloată mărturisește că Bejan și-a plătit capul pentru un furt de cai de la Petrea Mătcu, dîndu-i acestuia ocina sa din satul Conțești.

285. — 1633 (7141) februarie 2. Nistor Focșia vinde lui Buhuș vistiernic partea sa de ocină din Iurghiceni pentru bani și 20 merțe de pline.

286. — 1633 (7141) februarie 5, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Malcoci pîrcălab de Hotin niște robi țigani.

287. — 1633 (7141) februarie 6, Iași. Marii boieri mărturisesc că Fădușco rusul ș.a. s-au pîrtit cu călugării de la mănăstirea Pobrata pentru faptul că niște tovarăși ai lor au fost uciși de tîlhari în timp ce lucrau la iazul mănăstirii.

288. — 1633 (7141) februarie 6, Vereșani. Mai mulți oameni din Vereșani dau mărturie că Gavril a vîndut partea de pămînt din Vereșani a mamei sale lui Alexandru diac. (Cu fotocopie în anexă, pl. XXIX).

289. — 1633 (7141) februarie 13, Iași. Alexandru Iliș voievod poruncește lui Gavrilaş fost mare vornic să cerceteze dacă vecinii lui Glianghea mare logofăt din satul Parcova au încălcat hotarul satului Cupcici al lui Dumitru Buluș logofăt și dacă Gheorghe Jora fost pircălab a încălcat hotarul satului Costești tot al lui Dumitru Buhuș logofăt.

290. — 1633 (7141) februarie 16, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește ju-pînesii lui Beldiman logofăt satul Negoești, pe Orbic, două fălci de vie la Cotnari și o casă din Suceava, după înțelegerea pe care a avut-o cu mănăstirea Sucevița.

291. — 1633 (7141) februarie 18. Testamentul lui Dumitrașco Mihul prin care își lasă întreaga avere soției sale, Antemia.

292. — < 1633 > februarie 20, Iași. Glianghea vel logofăt scrie lui Borăleanul fost uricar să cerceteze dacă Lupul cupar a împresurat hotarul satului Șन्द्रiceni al lui Onciul Iurașcovici.

293. — 1633 (7141) februarie 22. Alexandru Iliș voievod scutcește de toate dările satului Ulmii, din ținutul Hîrlău, al mănăstirii Sf. Paraschiva din Iași.

294. — 1633 (7141) februarie 23. Alexandru Iliș voievod întărește lui Manciul Pribcagul a treia parte din satul Stănigieni.

295. — 1633 (7141) februarie 25, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Pingărați hotarul unci poieni, în urma judecății pe care a avut-o cu satul Dărmăncești.

296. — 1633 (7141) februarie 25, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Pingărați trei curături cumpărate la Straja.

297. — 1633 (7141) martie 2, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Sf. Sava din Iași niște vie cu crame la Cotnari, dăruite de Enache postelnic.

298. — 1633 (7141) martie 2, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Ștefan și Ionașco Hrincoveci și rudelor lor satele Răchiteni, pe Siret, ținutul Succava, Iugani și Tămășeni, care fuseseră date în folosință de bunicul lor Toader Bucotco doamnei Marinca, soția lui Ion voievod, atîta timp cît ea va fi în viață.

299. — 1633 (7141) martie 2, Iași. Marii boieri adevărați că Dumitrașcu Mihul s-a învoit cu soția lui, Antimia, să se moștenească reciproc după moartea unuia dintre ei.

300. — < Cca. 1633 martie 3 >. Egumenul și soborul de la mănăstirea Bisericieni se învoiesc cu Ionașcu Boldescul cupar să-i dea pentru dresile satului Vînători mai multe vite.

301. — < Cca. 1633 martie 3 >. Ionașcu Boldescul fost cupar mărturisește că s-a tocmit cu călugării de la mănăstirea Bisericieni să le dea uricele de la Radu voievod pentru satul Vînători.

302. — < Cca. 1633 martie 3 >. Ionașco Boldescul fost cupar se învoiește cu călugării de la mănăstirea Bisericieni să le dea toate uricele ce le are pentru satul Vînători, iar el să-i dea 40 de oi, 2 cai și alte vite.

303. — < Cca. 1633 martie 3 >. Egumenii de la mănăstirile Bistrița, Neamț, Secul, Agapia, Tazlău și Hărlicești mărturisesc că mănăstirea Bisericieni s-a înțeles cu Boldescul să-i dea mai multe vite pentru dresile pe care el le avea pe satul Vînători. (Cu fotocopie în anexă, pl. XXX).

304. — 1633 (7141) martie 3, Bisericieni. Epifanie egumenul de la mănăstirea Bistrița și ieromonahul Nil de la mănăstirea Pingărați mărturisesc cum s-au tocmit călugării de la mănăstirea Bisericieni cu Boldescul pentru dresile acestuia pe satul Vînători.

305. — 1633 (7141) martie 4, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Stratul Bolea mare șetrar ocini cumpărate din satele Tîrzii, Dănceni, Bălănești și Lazorești, din ținutul Tecuci.

306. — 1633 (7141) martie 6, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Sf. Sava din Iași satul Stolniceni cu cătunele Stroiceni, Vlășineasa și Scumpia și satul Șetărăeni, ținutul Iași, dăruite de Enachi postelnic.

307. — 1633 (7141) martie 6. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Sf. Sava din Iași satele Broscăuți, Căcăceni, Larionești, Mășceani, Gamțeni și Mateuți, din ținutul Soroca, dăruite de Enachi postelnic.

308. — 1633 (7141) martie 6, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Ionașco Ghianghea mare logofăt părți de ocini cumpărate în satele Tulucești și Ghidușeni, ținutul Covelului.

309. — 1633 (7141) martie 8, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Ionașco Ghianghea mare logofăt cumpărăturile sale: o ocină din satul Bogdănești, pe Prut, în ținutul Fălciu și a cincea parte din satul Mocșie, „ce se numește acum Vășcăuții”, din ținutul Orhei

310. — 1633 (7141) martie 8, Miclăușeni. Gligorie Goia și alții adevăresc că Ana cu sora sa, Palaghia, fiicele Maricăi și ruda lor, Aftimia, au vîndut lui Lupul Prăjescul postelnic părțile lor din satul Drulești, cu vad de moară în Siret, finețe și pomot.

311. — 1633 (7141) martie 9, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Ionașco Ghianghea mare logofăt cumpărăturile sale: satul Lcoști, pe Sărata, ținutul Fălciu și o bucată de loc din jos de Loești, cu locuri de prisacă, grădină și moară.

312. — 1633 (7141) martie 9. Alexandru Iliș voievod întărește lui Ionașco Ghianghea mare logofăt satul Frătești, cumpărat de la nepoții lui Huhulea și ai lui Sturza fost hatman.

313. — 1633 (7141) martie 11, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Nașcul un loc de prisacă din hotarul satului Dumbrăvița, cumpărat de la Guța, fiul lui Tăbuci.

314. — 1633 (7141) martie 14. Irimie Noaptea din Hăsnășeni vinde lui Ionașcu Prăjescul un loc de casă cumpărat de la Mane pitar cu 30 de galbeni.

315. — 1633 (7141) martie 15, Iași. Alexandru Iliș voievod poruncește slugilor domnești din ținutul Bacău să lase în pace de toate angăriile satului Borlești pentru că ține straja pe apa Tazlului Mare.

316. — 1633 (7141) martie 15, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Ghianghea mare logofăt jumătate din satul Negrești și sclîștea Linești, ambele în ținutul Vaslui, pentru care a plătit lui Gefer bașa datoria fostului proprietar, Nicoară.

317. — < Înainte de 1633 martie 22 >. Eremia, fiul lui Onciul, mărturisește că a vîndut lui Iorgachi diacul partea sa din satul Arpășești.

318. — 1633 (7141) martie 22, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Iordache fost vornic părți de ocină din satul Arpășești, ținutul Cîrligătura, cumpărate de la Eremia, fiul lui Onciul și de la Anghelina, fiica Micăi.

319. — 1633 (7141) martie 22, Iași. Alexandru Iliș voievod dăruiește lui Cirs-tea Chiusea Brăileanul satul Rușii, din ocolul tirgului Botoșani, pentru dreapta și credincioasa lui slujbă „în alte țări străine” și pentru că a dat 250 taleri de argint „în trebuința țării”.

320. — 1633 (7141) martie 25. Ieromonahul Partenie de la mănăstirea Bisericieni mărturisește că Sinbotin, fiul lui Tofan din Scorțăști și rudele lui au vîndut schitului Sf. Ioan Gură de Aur a noua parte de ocină și jumătate din vadul morii, dinspre Măgură, de lângă schit.

321. — 1633 (7141) martie 28, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Sf. Sava din Iași cinci fălci de vie la Copou pe care i le zălogise Manolache vameșul.

322. — 1633 (7141) martie 30, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Nica cupeț din Focșani părți de ocini cumpărate din satul Mircești.

323. — < După 1633 > martie 30, Tecuci. Mareș din Nănești vinde ocina sa din Tomcești lui Costin postelnic. (Cu fotocopie în anexă, pl. XXXI).

324. — 1633 (7141) aprilie 22, Iași. Alexandru Iliș voievod întărește lui Dumitru Botoșanul o parte de ocină din satul Băceni, ținutul Hîrlău, cumpărată de la Rugină diacul din Șilișău.

325. — 1633 (7141) aprilie 27. Miron Barnovschi voievod dăruiește lui Costantin Sftariul satele Giurcani și Rîșcani, pe Elan, în ținutul Fălciu, foste drepte domnești.
326. — 1633 (7141) aprilie 28., Mănăstirea Voroneț. Tarasie și Partenie, egumeni, împreună cu întreg soborul mănăstirii Voroneț dau lui Ionașcu Jora vornic seliștea Milcinești, din ținutul Cîrligătura, în schimbul seliștii Mușinți din ținutul Suceava.
327. — 1633 (7141) aprilie 29, Iași. Miron Barnovschi voievod întărește Mitropoliei Sucevei scutirea de dări a poslușnicilor și vecinilor săi.
328. — 1633 (7141) mai 9, Bîrlad. Todosie, fiul lui Vasile Micul, vinde nepoților săi ocina sa din satul Tărbuțeni.
329. — 1633 (7141) mai 13, Iași. Lupul fost vornic ș.a. mărturisesc cum Condrea vameș a vîndut o jumătate din satul Vasileu, ținutul Cernăuți, lui Gavrilaş vornic.
330. — 1633 (7141) mai 18, Iași. Lazor egumenul și tot soborul mănăstirii Agapia vînd lui Ștefan din Iași și femeii sale, Marica, un loc de casă din Iași, lîngă pivnița Banvicăi.
331. — 1633 (7141) mai 21. Cristea, fiul lui Drăguș vornic, vinde lui Pătrașcu diac un loc de prisacă din satul Berendești, ținutul Vaslui.
332. — < 1633 > mai 25, Cristești. Ioan Boldescul scrie egumenului Partenie de la Bisericanii pentru niște documente și niște vite.
333. — 163 <3> (714 <1>) iunie < înainte de 22, Constantinopol >. Testamentul lui Miron Barnovschi voievod.
334. — 1633 (7141) iunie 23, Bîrgăoani. Ilie Pleșca din Bîrgăoani vinde 14 pămînturi din Certieni lui Tanasă.
335. — < 1633 iunie 25—iulie >, Țarigrad. Moise Movilă voievod poruncește să se judece din nou pricina dintre Cehan jîtnicer și Roșca vistiernic pentru satul Sterpeni.
336. — < Cca. 1633 iulie 5, Bîrlad >. Tule Tetul șoltuz cu 12 plîrgari din Bîrlad ș.a. mărturisesc că Irina, soția lui Ghinea, a vîndut părți de ocini din Pițigani, Mastatici și Valea Iepii lui Scîrlet și, lui Tudorachi.
337. — 1633 (7141) iulie 5, < Bîrlad >. Tule șoltuzul cu 12 plîrgari din Bîrlad ș.a. mărturisesc că Mărica și sora ei au vîndut o parte de ocină din Văleni lui Scărlat și lui Aiupul.
338. — 1633 (7141) iulie 8, Șătrăreni. Ilinca, fiica lui Oniul, vinde Tiței partea ei de zestre din satul Dănceni, cumpărată de tatăl ei de la Pilat.
339. — 1633 (7141) iulie 29. Gheorghe și Petrea, staroști de Troțuș, ș.a. mărturisesc că ocina din Chirișomu, pentru care s-au pîrît înaintea lor Verdeș cu Unguraș ș.a., se cuvine, după dresese arătate, celui dintîi.
340. — 1633 (7141) august 9, Iași. Pană stolnic scrie plîrcălabilor, șoltuzilor și plîrgarilor de Neamț să lase în pace un loc de fînaț al mănăstirii Secu. (Cu fotocopie în anexă, pl. XXXII).
341. — < 1633 august, după 9—1634 martie >. Todosca, fiica Măricăi, dăruiește lui Cehan vornic ocinele sale din satele Botoi și Vinderei.
342. — 1633 (7141) < august după 9,— august 31 >, Iași. Moise Movilă voievod dăruiește lui Dumitru Leoa vornic de gloată satul Piscani, la Prut, în braniște, cu moară în dubase. (Cu fotocopie în anexă, pl. XXXIII).
343. — 1633 (7141) august < 12; 20—29 >. Moise Movilă voievod împuternicește pe Prodan să-și apere seliștea Prelipca din ținutul Dorohoi.
344. — 1633 (7141) august 25, Iași. Moise Movilă voievod întărește Mitropoliei Sucevei satul Poiana Vlădicăi și scutește de dări 20 de vecini de aici ai Mitropoliei.
345. — 1633 (7141) august 25, Iași. Moise Movilă voievod întărește scutirea de dări a cîrciumilor Mitropoliei Sucevei.

346. — 1633 (7141) a u g u s t 25, <Iași>. Moise Movilă voievod dăruiește mănăstirii Secul un loc de fînaț și de arătură, în gîa hotarului mănăstirii Neamț, fost ascultător de tîrgul Neamț.

347. — 1633 (7141) a u g u s t 25, I a ș i. Moise Movilă voievod întărește închinarea mănăstirii Galata cu satele Belcești, Plopi și Călugăreni către biserica patriarhiei Ierusalimului, scutind pe oamenii din aceste sate de dări.

348. — 1633 (7141) a u g u s t 25, I a ș i. Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Galata de Sus satul Vorovești, din ocolul tîrgului Iași, cu toate gloabele și deșugubinele, în afară de birul împărătesc, iar oamenii din sat să fie poslușnici ai mănăstirii.

349. — 1633 (7141) a u g u s t 25, I a ș i. Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Adormirea din mijlocul tîrgului Iași satul Toporăuți, din ținutul Cernăuți, scutindu-l totodată de dări.

350. — 1633 (7141) a u g u s t 25, I a ș i. Moise Movilă voievod întărește mănăstirilor Adormirea din Iași și Birnova o pivniță de la chervăsăria din Iași, „unde a fost casa lui Ureche vornicul“ scutind totodată pe omul de la pivniță, Necula, de toate dările și angăriile.

351. — 1633 (7141) a u g u s t 26, I a ș i. Moise Movilă voievod scrie dregătorului, șoltuzului și plrgarilor de Huși să lase în pace satele Episcopiei de Huși, să nu le învăluiască cu tîrgul.

352. — 1633 (7141) a u g u s t 26, I a ș i. Moise Movilă voievod scrie dregătorului, șoltuzului și plrgarilor de Huși să nu învăluiască cu tîrgul satele Episcopiei de Huși.

353. — 1633 (7141) a u g u s t 26, I a ș i. Moise Movilă voievod scrie cămănarilor de la Huși să lase în pace o circiumă mare, un cojocar și un meserciu ai Episcopiei de Huși.

354. — 1633 (7141) a u g u s t 26, I a ș i. Moise Movilă voievod acordă scutiri pentru mai mulți meșteri ai Episcopiei de Huși.

355. — 1633 (7141) a u g u s t 26, I a ș i. Moise Movilă voievod întărește Mitropoliei Sucevei și Episcopiei de Roman un loc pentru mori în braniște, pe Jijia, ca să le fie pentru hrană, cînd vin la scaunul domniei, la Iași. (Cu fotocopie în anexă, pl. XXXIV).

356. — 1633 (7141) a u g u s t 26, I a ș i. Moise Movilă voievod întărește Mitropoliei Sucevei scutirea de dări a poslușnicilor și a vecinilor săi.

357. — 1633 (7141) a u g u s t 26, I a ș i. Moise Movilă voievod întărește episcopului de Roman, Dionisie, seliștea Căuești, pe Prut.

358. — 1633 (7141) a u g u s t 26, I a ș i. Moise Movilă voievod întărește Episcopiei de Roman o prisacă și un loc de fînaț, în hotarul satului Gîdînți.

359. — (7141) a u g u s t 28, I a ș i. Moise Movilă voievod poruncește slujitorilor domnești să lase în pace satele Episcopiei de Huși din ținutul Fălcu.

360. — 1633 (7141) < a u g u s t > 28, I a ș i. Moise Movilă voievod întărește Mitropoliei Sucevei hotarele finețelor sale de la Poiana Vlădicăi.

361. — < 1633 > a u g u s t 28. Orheianul și soția sa, Odochia, vînd lui Isac de Sinchău o parte de ocină din satul Mogoșești.

362. — 1633 (7141) a u g u s t 29, I a ș i. Moise Movilă voievod întărește lui Gavrilaş Mateiaș vornic jumătate din satul Vasileu, ținutul Cernăuți, cumpărată de la Condrc vameș.

363. — 1633 (7141) a u g u s t 30, I a ș i. Moise Movilă voievod scrie lui Vestir vornicul de Cimpulung să apere drepturile mănăstirii Sucevița asupra muntelui Gemeleu.

364. — 1633 (7141) a u g u s t 30, I a ș i. Moise Movilă voievod dăruiește satul Docolina unui boier, scutindu-l totodată de dări în schimbul îngrijirii solilor care vor trece pe acolo.

365. — 1633 (7141) a u g u s t 30, I a ș i. Moise Movilă voievod dăruiește lui Pătrașco postelnic al doilea seliștea Popeni, care fusese ascultătoare de ocolul tîrgului Bîrlad. (Cu fotocopie în anexă, pl. XXXV).

366. — 1633 (7141) august 30. Moise Movilă voievod întărește mănăstirea Galata de Sus satul Flintina, pe Gerul, ținutul Tecuci, în urma judecății cu Stavăr fost vornic.

367. — 1633 (7141) august 30, Iași. Popa Aftanasie vinde lui Evloghie episcop de Rădăuți jumătate din satul Meleșăuți, iar cu banii luați cumpără pentru mănăstirea Solca niște stupi.

368. — < 1633 septembrie 1 — 1634 august 31 > 7142. Adam, fiul Pa-laghie, ș.a. vînd părțile lor din satul Bogdănești, ținutul Roman, lui Bechea pîrcălab.

369. — < 1633 septembrie 1 — 1634 august 31 > 7142. Toader și rudele sale vînd partea lor de ocină din cutul Durduceștilor lui Dumitrașco Varnav.

370. — < 1633 septembrie 1 — 1634 august 31 > 7142. Mărturie pentru o săpătură a lui Pilipovschi.

371. — < 1633 septembrie 1 — 1634 martie > 7142, Iași. Moise Movilă voievod întărește lui Dumitrașco, fiul lui Ghianghea mare logofăt, un rob țigan cu femeia și copiii lui, cumpărat de la Pavel, fiul lui Ghiorghie Gherghina pitar.

372. — < 1633 septembrie 1 — 1634 martie > 7142. Moise Movilă voievod pentru părți din satul Stîrceni, ținutul Soroca.

373. — < 1633 septembrie 1 — 1634 martie > 7142. Moise Movilă voievod, pentru satul Dolhești, pe Birlad, ținutul Tutova.

374. — < 1633 septembrie 1 — 1634 ianuarie 11 > 7142. Ion Ciolpan vinde lui Lupul Prăjescul clucer trei locuri de casă din satul Săoani, ținutul Roman.

375. — 1633 (7142) septembrie, Iași. Moise Movilă voievod împuternicește pe Isac Stîrcea și pe jupîneasa lui să stăpînească satul Popeni și vecinii de acolo.

376. — 1633 (7142) septembrie 1, Iași. Moise Movilă voievod întărește lui Lupul Prăjescul clucer seliștea Dădești, pe Stîrca, ținutul Roman.

377. — 1633 (7142) septembrie 2, Iași. Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Bistrița vama cea mai mică de la Bacău împreună cu o poiană pentru fînaș.

378. — 1633 (7142) septembrie 2, Iași. Moise Movilă voievod întărește lui Isac de Sinehău o parte de ocină din satul Mogoșești cumpărată de la Orheianul și de la soția lui, Odochiia.

379. — 1633 (7142) septembrie 3, Iași. Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Bistrița braniștea veche cu două poiene la Ceahlău și un loc de stîna la Pîngărați.

380. — 1633 (7142) septembrie 3, Iași. Moise Movilă întărește mănăstirii Galata de Sus satul Teișori, din ocolul tîrgului Botoșani, scutindu-l de dări.

381. — 1633 (7142) septembrie 4, Iași. Moise Movilă voievod scutește de toate dările satele Mitropoliei Sucevei.

382. — 1633 (7142) septembrie 4, Iași. Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Pîngărați satele Bilăești și Ivănești, din ținutul Neamț, două mori pe Cracău și una în satul Dărmănești, o prisacă în braniștea de la Bohotin, trei fâlci și patruzeci de prăjini de vie la Cotnar și toată poiana Pîngărați care mai înainte a fost ascultătoare de ocolul tîrgului Piatra.

383. — 1633 (7142) septembrie 5, Iași. Moise Movilă voievod poruncește lui Andronic aprod și lui Gogoi vîtav de țigani să caute țiganii fugiți de la mănăstirea Sucevița.

384. — 1633 (7142) septembrie 6, Iași. Moise Movilă voievod întărește Mitropoliei Sucevei veniturii din cîrciumi. (Cu fotocopie în anexă, pl. XXXVI).

385. — 1633 (7142) septembrie 6, Iași. Moise Movilă voievod dăruiește lui Pătrașco Ciogolea logofăt satul domnesc Moghilova, care se numește Peștera, întemeiat de Moveștii în ținutul Orheiului, unde a fost Orheiul Vechi.

386. — 1633 (7142) septembrie 8. Moise Movilă voievod pentru vecinii mănăstirii Pantelimon din ținutul Botoșani.

387. — 1633 (7142) septembrie 8, Iași. Moise Movilă voievod întărește cneaghinel Ilinca satul Șendreni, ținutul Covurului, cumpărat de la Curt Celebi capucehaia.

388. — 1632 (7142) septembrie 8, Zărnești. Nuor și soția sa Piatra se dau vecini cu moșia lor din Zărnești lui Pană paharnic.

389. — 1633 (7142) septembrie 9, Iași. Moise Movilă voievod întărește tuturor preoților și diaconilor din târgul Iași vechile scutiri de dări și munci.

390. — 1633 (7142) septembrie 10. Moise Movilă voievod întărește jupinesei Zanfira din Iași mai multe părți din satul Rușii Zavului.

391. — 1633 (7142) septembrie 10. Căniza Blaj șoltuzul cu 12 pîrgari și alți tîrgoveți din Bacău dau mărturie că Simion Văisi cu fiul său, Ionașco din Mușetești, ș.a. au vîndut lui Neniul vornic ocina lor din Hălăseni.

392. — 1633 (7142) septembrie 12, Iași. Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Bisericieni două vaduri de moară pe gîrla cea mare a Putnei, cumpărate de la urmașii lui Nădăbaico vornic.

§ 393. — 1633 (7142) septembrie 12. Moise Movilă voievod întărește lui Neniul vornic de gloată satul Rediul din ținutul Trotuș.

394. — 1633 (7142) septembrie 15, Iași. Moise Movilă voievod dăruiește fraților Pătrașco Ciogolea logofăt al treilea și Miron Ciogolea satele: Dușmanul Mare, Dușmanul Mic, Logofetenii și niște părți de ocină din satul Pătrușeni, ținutul Iași, care au fost mai înainte ale lui Isac Balica hatman.

395. — 1633 (7142) septembrie 15, Iași. Moise Movilă voievod întărește popii Larion o parte de ocină cumpărată din satul Ungurași, pe Moldova.

396. — 1633 (7142) septembrie 15, Iași. Moise Movilă voievod judecă pricina dintre mănăstirea Golia și Ionașco Hădărău hînsar pentru stăpînirea satului Dușești, dînd rămas pe cel din urmă.

397. — 1633 (7142) septembrie 15. Zaharia, fiul lui Moșil vîtavul din Ruși dăruiește mănăstirii Pîngărați un loc de prisacă.

398. — < După 1633 septembrie 15 >. Mărturia lui Serghie căpitan pentru călugărul Zosin de la prisaca mănăstirii Pîngărați.

399. — 1633 (7142) septembrie 16, Iași. Moise Movilă voievod scrie pîrcălabilor de ținutul Neamț să oprească pe Damaschin din Brănești a face casă și mori în Bodești și să-i dea zi lui și altora să vină la judecata domnească.

400. — 163 < 3 > (714 < 2 >) septembrie 21, Bacău. Dociul paharnic, Boldescul pîrcălab de Bacău ș.a. mărturisesc că, din porunca lui Moise Movilă voievod, nu vor mai învăli locul numit Călugăra lui Tofan și un deal cu vii, ale mănăstirii Bistrița.

401. — < 1633 septembrie > 21 — < 1634 martie > 21 (7142), Iași. Moise Movilă voievod scrie dregătorului, șoltuzului și pîrgarilor din Piatra și vătămănilui din Vînători să lase în pace poslușnicii mănăstirii de peste Bistrița.

402. — 1633 (7141) septembrie 25, Iași. Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Sf. Sava din mijlocul târgului Iași vilele cu crame de la Cotnari dăruite de Enache postelnicul.

403. — 1633 (7142) septembrie 25. Moise Movilă voievod întărește lui Ștefan Drăgan și soției sale, Ioana, o parte din satul Oțești.

404. — < Înainte de 1633 > octombrie 6, Vîrtop. Tudora, fiica lui Drăghici, dăruiește părțile sale de ocină din satele Vîrtop și Leutești nepotului său Nechita pentru a o comînda.

405. — 1633 (7142) octombrie 20, Iași. Moise Movilă voievod dăruiește lui Pătrașco Ciogolea logofăt al treilea satul Dumeni, pe Iubăneasa, ținutul Dorohoi, fost dreaptă cumpărătură a lui Isac Balica hatman, văr primar al domnului.

406. — 1633 (7142) octombrie 20, Piatra. Partenie egumenul și tot soborul de la mănăstirea Bistrița mărturisesc că s-au tocmit cu călugării de la mănăstirea Secu pentru niște heleșteie.

407. — 1633 (7142) octombrie 29, Iași. Moise Movilă voievod întărește lui Dumitru Cămlrzan diac și soției sale Solomia a cincea parte din satul Horgoești.

408. — < 1633 > noiembrie 1, Cordăreni. Nicoară Moțoc mare vătaf de Dorohoi adeverește că a prins un fur, anume Ostahie, care l-a avut tovarăș pe Ionașco Pușculeț din Săpoteni și că popa Mătiaș i-a plătit capul cu un cal; nefiind destul atît, s-a mai luat o iapă a lui Prostu.

409. — 1633 (7142) noiembrie 4. Moise Movilă voievod dăruiește lui Pătrașco Ciogolea logofăt două sate într-un hotar, Mălăeștii și Terleștii, pe Prut, în ținutul Iași, care au fost ale lui Isac Balica hatman.

410. — 1633 (7142) noiembrie 6, Iași. Moise Movilă voievod poruncește slujitorilor din ținutul Tecuci să lase în pace satul Mirăești al mănăstirii Aron Vodă.

411. — 1633 (7142) noiembrie 13, Iași. Moise Movilă voievod dăruiește lui Pătrașco Ciogolea logofăt al treilea satul Cobllia, din ținutul Soroca, pe care l-a avut ca danie Ion vistiernic, bunicul domnului, de la Petru voievod.

412. — 1633 (7142) noiembrie 13, Iași. Moise Movilă voievod împuternicește pe călugării de la mănăstirea Bistrița să-și apere slatina și hotarul proprietății de la Calul și Tasinău.

413. — 1633 (7142) noiembrie 17, Iași. Moise Movilă voievod dă un așezămint de convețuire a clerului mănăstiresc.

414. — 1633 (7142) noiembrie 23, Iași. Moise Movilă voievod întărește lui Cărăcaș armaș niște robi țigani, cărora le-a plătit capetele pentru omor și jaf.

415. — 1633 (7142) noiembrie 25, Iași. Moise Movilă voievod întărește lui Sturza diac părți de ocină din satul Tălhărești, pe Ursoae, pe care i le-a dăruit mătușa sa, Nastasia Pința.

416. — 1633 (7142) noiembrie 25. Savin Prăjescul fost hatman, Iurașco Bașotă fost hatman și alți boieri mărturisesc că Pătrașcu Bașotă mare vornic de Țara de Sus a cumpărat părți din satul Ciohoreni, ținutul Suceava, de la Gavril Fierle și Ionașco.

417. — 1633 (7142) noiembrie 29, Iași. Moise Movilă voievod întărește Tofanei și fiului ei șase fălci de vie la Băiceni, pe dealul Frumușeni, pe care i le-a vîndut soțul ei, Apostol fost mare pitar.

418. — 1633 (7142) noiembrie 30, Iași. Moise Movilă voievod întărește lui Pătrașco Bașotă mare vornic de Țara de Sus părți de ocine cumpărate în satul Ciohoreni, ținutul Suceava.

419. — 1633 (7142) decembrie, Iași. Moise Movilă voievod acordă scutiri pe trei ani oamenilor străini care se vor așeza în seliștea Tămășeni, din ținutul Roman, a lui Cîrstea vistiernic.

420. — 1633 (7142) decembrie 2. Moise Movilă voievod întărește lui Strătulat Borăleanul o parte din hotarul satului Pitulușeni, pe pîrlul Dolina, ținutul Hîrlău, cu loc de heleșteu.

421. — 1633 (7142) decembrie 3, Iași. Moise Movilă voievod întărește lui Deleu o casă în satul Spătărești și două jumătăți de jirebii în Antălești.

422. — 1633 (7142) decembrie 3. Moise Movilă voievod întărește lui Ghelafi Dubău părți de moșie din Antălești, cumpărate de la Ionașcu, Grigore ș.a.

423. — 1633 (7142) decembrie 4, Iași. Moise Movilă voievod poruncește slujbașilor din ținutul Putna să nu ia desetină din bucatele mănăstirii lui Partenie, de pe apa Putnei.

424. — 1633 (7142) decembrie 5, Iași. Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Bisericiani satul Vinători, din ținutul Neamț, după judecata avută cu mănăstirea Birnova.

425. — 1633 (7142) decembrie 8, Iași. Moise Movilă voievod împuternicește pe Gabăr pircălab să oprească părțile unor datornici pînă ce-i vor achita banii datorăți.

426. — 1633 (7142) decembrie 10, Iași. Moise Movilă poruncește vătămănelui și locuitorilor din satul Vinători de la Piatra să asculte de mănăstirea Bisericiani. (Cu fotocopie în anexă, pl. XXXVI).

427. — 1633 (7142) decembrie 12, Iași. Moise Movilă voievod întărește Mitropoliei Sucevei scutirea de dări a poslușnicilor și vecinilor săi.

428. — 1633 (7142) decembrie 16, Iași. Ionașco, fiul lui Marin Buzea, vinde partea sa de ocină din Băloșeni, pe Jijia, ținutul Iași, lui Toader Ștefan, Paradis Saula și Mihai Ungurul. (Cu fotocopie în anexă, pl. XXXVII).

429. — 1633 (7141) decembrie 18, Iași. Moise Movilă voievod scutește clerul de dări.

430. — 1633 (7142) decembrie 18. Moise Movilă voievod judecă pricina dintre Nicoară diac din Btrzești și rudele lui cu Costandin spătarul pentru a patra parte din satele Btrzești, Bănești și Liudești, dînd rămași pe primii.

431. — 1633 (7142) decembrie 20, Iași. Moise Movilă voievod întărește lui Virlan, David, Nastasia, Gligorcea, Ionașco și Istratie părți de ocini din satul Cincești cumpărate de la Irimia Necșul, fiul lui Giurgea Necșul stolnic și de la nepoții lui.

432. — 1633 (7142) decembrie 21, Iași. Moise Movilă voievod poruncește dregătorului domnesc, șoltuzului și pîrgarilor de Piatra, precum și vătămănelui din Vinători să lase în pace poslușnicii mănăstirii < Văleni >, de peste Bistrița.

433. — < 1633 > decembrie 27, Buciaci. Maria, soția lui Dumitrache Chiriță fost mare postelnic, mărturisește că a dăruit mănăstirii Bisericiani satul Vinători din ținutul Neamț, ocolul Piatra, cu mori în apa Bistriței, dînd acesteia și două urice, unul de la Costantin voievod și altul de la Gașpar voievod.

434. — 1633 (7142) decembrie 27, Buciaci. Maria, cneaghina lui Dumitrache Chiriță fost mare postelnic, confirmă că a dăruit satul Vinători din ținutul Neamț mănăstirii Bisericiani. (Cu fotocopie în anexă, pl. XXXIX).

435. — 1633 (7142) decembrie 27, Iași. Mai mulți boieri dau mărturie că Eremia și nepoata lui, Dumitra, vînd lui Lupul Prăjescul clucer trei sferturi de casă din Săoani cu 60 de taleri.

436. — 1633 (7142) decembrie 28, Iași. Moise Movilă voievod întărește slugilor sale, Nistor, Efrim, Ionașco și surorii lor, Maria, părți de ocini din satul Ivănești, pe Racova. (Cu fotocopie în anexă, pl. XL).

437. — < 1633 > decembrie 31, Iași. Ionașco Avram ș.a. adevăresc că Nechita și rudele lui au vîndut o parte de ocină din satul Săoani, pe Siret, lui Lupul Prăjescul clucer.

438. — 1633 (7142) decembrie 31, Iași. Moise Movilă voievod întărește lui Dumitrașco Șoldan mare spătar mai multe jirebii cumpărate din satul Petiia Mare, ținutul Suceava.

DOCUMENTE FALSE

I. — 1632 (7140) ianuarie 10. Ivana, jupâneasa lui Ion comis, mărturisește că a dăruit o jumătate din satul Cărhănești, ținutul Fălcui, Diniu lui Bălan, iar cealaltă jumătate de sat a vîndut-o lui Istratie Golăeș.

II. — 1632 (7141) septembrie, Iași. Moise Movilă voievod întărește lui Pavel Albotă mare vornic de Țara de Jos și fratelui său, Ion, nepoții lui Alexandru Lăpușeanu, satul Săpoteni.

ADDENDA

A — <1632> aprilie 28, Iași. Mărturie privind vînzarea unei ocini din Băloșești de către Ursul păhărniceș și nepotul său, Ștefan, lui Apostol fost postelnic.

B. — <După 1632 aprilie 29-1633 aprilie 22> Alexandru Iliăș voievod întăreș'e lui Toma mare sulger o vie la Cotnari, dăruită de călugărița Grăpina.

C — 1632 (7140) noiembrie 15, Iași. Alexandru Iliăș voievod întărește lui Pascal negustor din Iași o prisacă cu grădini și o poiană din satul Lungani cumpărate de la Gilgorie pușcar din Iași.

D. — 1633 (7141) martie 10, Iași. Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Sf. Gheorghe de lângă tîrgul Vaslui niște țigani.

E. — <1633, după octombrie 7 — noiembrie>, Ștefănești. Furdui fost pîrcălab dă partea sa de ocină din Tocești, ținutul Tecuci, lui Adam iuzbașa de călărași, pentru o datorie.

RÉSUMÉS DES DOCUMENTS

1. — 1^{er} janvier 1632 (7140). Istrate et sa femme, Floarea, vendent leur part d'hoirie d'Ivănești.

2. — 8 janvier 1632 (7140). Giorce, fille de Drăgoi, vend un *răzor* (terrain de culture d'une étendue déterminée) d'Oleșești à Pavel, second logothète.

3. — 11 janvier < 1632—1633 >. Le voïévode Alexandru Iliș confirme à la Métropole de la Moldavie le droit de propriété sur les villages de Bosancea et d'Uidești.

4. — 16 janvier 1632 (7140). Les fils et les neveux de Nădăbaico, ancien *vornic*, vendent au monastère de Bisericani deux emplacements de moulins du village de Vilcești.

5. — 6 février 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliș exempte d'impôts tous les prêtres.

6. — février 1632 (7140). Bălaș et Vasilie, les fils de Lucaci, témoignent qu'ils ont vendu une hoirie du village de Feșinghești au monastère de Bisericani et qu'ils ont reçu la somme entière.

7. — 7 février 1632 (7140), Trotuș. Mavric, le Grec, et ses filles vendent à Gligorcea, ancien *jitnicer*, une part d'hoirie du village de Dărmănești.

8. — 12 février 1632 (7140). Le *vornic* Neniul achète de Pirvul et de son neveu Costantin, la moitié du village de Firțăști.

9. — 20 février 1632 (7140). La religieuse Varvara témoigne qu'elle a emprunté de Tofan Sechil un fût de miel pour lequel elle a mis en gage sa part d'hoirie de Durnești.

10. — 1^{er} mars 1632 (7140), Iassy. Ionașco, Gheorghe et Grăpina, les fils de Simion Florea, et leur nièce, Safta, divisent leurs hoiries des villages de Ruptura, district de Neamț, de Seliștea, Mândăcăuți, Costești, Zubriceni, Purceleni et Zăvădeni, district de Hotin, d'Onutu, district de Cernăuți, de Crecești et Ruseni, district de Vaslui, les vignes de Cotnari et un moulin de Pogojeni.

11. — 7 mars < avant 1632 >, Iassy. Toader Grama, ancien *cămăraș*, fait don d'un tzigane avec sa femme et ses enfants à Iane, *postelnic*, et au monastère bâti par lui

12. — 8 mars 1632 (7140), Suceava. Le *postelnic* Lupul Prăjescul témoigne qu'il est tombé d'accord avec les moines du monastère Sf. Ilie de leur donner en échange du village de Războiani, district de Neamț, de l'argent et des bestiaux.

13. — 29 mars 1632 (7140), La forteresse de Suceava. Le *diac* Bratul vend deux tziganes, qu'il avait à sa propriété de Valachie, au *vornic* Naniul, contre un bon cheval et un *oig de caragiu* (rouleau de drap d'une certaine étendue).

14. — 3 avril 1632 (7140), Birlad. Angheliuța, fille de Dolca, vend à Zbierea son hoirie de Cornătești.

15. — 5 avril < environ 1632 >. Andronic de Vitănești vend au monastère de Bisericani un *pământ* (lot de terrain cultivable d'une certaine étendue) du village de Feținghesți.

16. — 8 avril 1632 (7140). Témoignage concernant l'accord entre le *vornic* Ionașco Jora avec le prieur Partene et autres religieux du monastère de Voroneț pour le village de Milcinești.

17. — 13 avril 1632 (7140). Le voïévode Alexandru Iiaș exempté de contributions les *poslușnici* (serviteurs) du monastère d'Aron Vodă.

18. — 13 avril 1632 (7140). Păcurar, fils de Hârca, vend à Ion Fetion sa part d'hoirie et celle de sa sœur du village de Bordușești.

19. — 15 avril 1632 (7140). Boldescu et autres habitants de Scorțești et de Clipi-cești font don au monastère de Bisericani d'un terrain pour la construction d'une église, à Babe.

20. — 12 avril < environ 1632 >. Andronic et Irimia mettent en gage leur part d'hoirie d'Iurghiceni au *ptrcălab* Bandur.

21. — 17 avril < environ 1632 >. Les villageois d'Iurghiceni donnent la part d'hoirie de Costin au *ptrcălab* Bandur parce que celui-ci lui a payé la dîme.

22. — 17 avril 1632 (7140), Iassy. Gavril et son frère Gligorie vendent leur part d'hoirie du village d'Iurghiceni au *ptrcălab* Iachim Bandur.

23. — 18 avril 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș ordonne aux *ureadnici* (agents princiers), au bourgmestre et aux échevins et à tous les habitants du bourg de Huși d'exempter de corvées et de prestations un nombre d'ouvriers de l'évêché de Huși.

24. — 18 avril 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș écrit aux *dregători* (agents princiers), au bourgmestre et aux échevins de Huși de ne pas imposer aux villages de l'évêché de Huși d'accomplir les mêmes obligations que les habitants de leur bourg.

25. — 18 avril 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș autorise Ionașco de Zmeeni et ses frères de défendre les villages de Români et de Doncești, la moitié du village de Zmeeni et un quart de Strîmba.

26. — 18 avril 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș confirme à Ionașco Prăjescul de Stolniceni le droit de propriété sur une part d'hoirie de Băloșești, district de Suceava, achetée à Anghelina, l'épouse du *pitărel* Pătrașco Capșea.

27. — 19 avril 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș ordonne aux *ureadnici* (agents princiers), aux bourgmestres et aux échevins de Pietra de ne pas imposer aux villages d'Averești, de Giurovul et de Nicorești, du district de Neamț, appartenant au monastère Aron Vodă de Iassy, les mêmes obligations qu'aux habitants de leur bourg.

28. — 19 avril 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș confirme à Dănilă le droit de propriété sur la part de terre dénommée Peșterea (Orheiul Vechi).

29. — 20 avril 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş ordonne à ses employés d'exempter d'impôts les *posluşnici* (serviteurs) de l'évêché de Roman (Photocopie en annexe, pl. I).

30. — 21 avril 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş exempte d'impôts tous les prêtres.

31. — 21 avril 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au monastère de Hangul le droit de propriété sur la moitié du village de Paşcani, district de Suceava (Photocopie en annexe, pl. II).

32. — 24 avril 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme à l'ancien *postelnic* Lupul Prăjescul le droit de propriété sur une hoirie du village de Găureni, achetée à Toma, fils d'Urita.

33. — 24 avril 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme à Ionaşco Prăjescul le droit de propriété sur une maison et sur la partie d'en bas du village de Hăsnăşeni, district du Suceava (Photocopie en annexe, pl. III).

34. — 24 avril 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au *vornic* Gavrilaş Matiaş le droit de propriété sur des hoiries achetées dans les villages de Jucica, district de Cernăuţi, et d'Ojov.

35. — 25 avril 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş exempte les prêtres et les diacres de Iassy de toutes les contributions et les corvées.

36. — 25 avril 1632 (7140). Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au *pircălab* Toader Jora le droit de propriété sur la moitié du village de Burlăneşti.

37. — 25 avril 1632 (7140). Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au *visternicel* Ciudin le droit de propriété sur le village de Cirpcăuţi, district de Soroca.

38. — 28 avril 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au monastère de Bisericani le droit de propriété sur un tiers du village de Feţingheşti, dénommé aussi Răzineşti, district de Putna, avec un emplacement de moulin et avec des vignes, offert par le logothète Istratie.

39. — 28 avril 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş autorise les moines du monastère de Neamţ de défendre leur domaine — la montagne de Neamţ — ainsi que les clairières de rives de la Bistriţa.

40. — 29 avril 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au monastère Agapia le droit de propriété sur le village de Childeşti, sur la Moldova, ancien village princier, en soumission à l'*ocol* (circonscription) du bourg de Roman, et offert au monastère par le voïévode Petru.

41. — 29 avril 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme à Ionaşco Prăjescul de Stolniceni le droit de propriété sur ses esclaves tziganes.

42. — 29 avril 1632 (7140), Iassy. Les grands boyards témoignent que les neveux et les arrière-neveux de Dimitrie et de Vasilica ont vendu au *vistiernic* Gheorghe Roşca une hoirie du village de Hlăpeşti, sur le Prut, district de Lăpuşna, avec l'emplacement de moulin et avec le pré et un étang.

43. — 29 avril 1632 (7140), Iassy. Le *vornic de poartă* Dumitru Stavăr et d'autres témoignent que Tudora, fille de l'ancien *staroste* Gavril, et ses parents ont vendu leur hoirie du village de Văcăreşti, près de Siret, au *cămăraş* Cazacu.

44. — 29 avril 1632 (7140), Iassy. Şchiauca et Marta, nièces de Sion, vendent la sixième partie du village de Coşeşti, sur la Racova, à Ionaşco Coşescu.

45. — 30 avril 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au monastère de Secul le droit de propriété sur les villages de Săbăoani et de Berindeşti, district de Roman, anciens villages princiers, en soumission à l'*ocol* (circonscription) du bourg de Roman.

46. — 30 avril 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș confirme au monastère de Secul le droit de propriété sur les villages de Rușiori et de Jidești, district de Neamț, avec des emplacements de moulins et des étangs, offerts par le défunt Dămian et sa femme Nastasia.

47. — 30 avril 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș confirme au monastère de Secul le droit de propriété sur le village de Vinători, district de Neamț, en haut de Tîrgul Neamț, avec des moulins sur la rivière de Neamț et avec des *povarne* (installations pour préparer l'alcool).

48. — 30 avril 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș confirme au monastère de Secul les limites de son domaine vers le monastère d'Agapia, d'après un document du voïévode Ieremia Movilă.

49. — 30 avril 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș confirme au monastère de Secul le droit de propriété sur quelques clairières de l'*ocol* (circonscription) de Tîrgul Neamț, données par le voïévode Ieremia.

50. — 30 avril 1632 (7140). Le voïévode Alexandru Iiaș confirme au monastère de Secul le droit de propriété sur un terrain entre les limites de Tîrgul Frumos.

51. — 30 avril 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș confirme au monastère de Secul le droit de propriété sur quelques esclaves tziganes.

52. — 1^{er} mai 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș confirme à Ionașco de Zmeiani et à d'autres le droit de propriété sur un moulin et un étang sur la Smila, à la suite du procès avec Albul et d'autres.

53. — < Environ le 3 mai 1632 >. Andrei et son frère Vasile, les fils de Mihul, et autres vendent à Dumitrașcu, *stolnic*, un *răzor* (terrain de culture d'une étendue déterminée) du village de Fișinghești, avec un terrain propre à la culture de la vigne, un verger et un emplacement d'un village abandonné.

54. — < Environ le 3 mai 1632 >. Turcul et ses frères vendent à Dumitrașcu, fils de l'ancien *spătar* Lupu, un *răzor* (terrain de culture d'une étendue déterminée) du village de Fișinghești.

55. — < Environ le 3 mai 1632 >. Giurgiu, Mihăilă et Lupul vendent au *stolnic* Dumitrașcu trois *răzoare* (terrains de culture d'une étendue déterminée) du village de Fișinghești, district de Putna.

56. — 3 mai 1632 (7140). L'ancien grand *vornic* de Țara de Jos (partie méridionale de la Moldavie) Lupul vend au *stolnic* Dumitrașcu trois vignes du village de Fișinghești, confisquées à Oprea, habitant du même village, pour un crime.

57. — 4 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș ordonne aux *ptrcălabi*, aux bourgmestres et aux échevins de Roman de cesser la poursuite contre le village de Tămășeni appartenant au monastère de Galata, pour toute contribution (Photocopie en annexe, pl. IV).

58. — 4 mai 1632 (7140), Iassy. Le grand logothète Ghianghea et le grand *vornic* Cujbă témoignent que Maria, femme du tailleur Gligorcea, et son fils Ionașco, du bourg de Iassy, ont vendu à Petrea Baltag, ancien *ptrcălab* d'Orhel, et à son épouse Anghelina, une *falce* (= 14 322 m²) et un quart de vigne à Copou (Iassy).

59. — 5 mai 1632 (7140). Le voïévode Alexandru Iiaș confirme au monastère de Galata de Jos du *hatman* Balica le droit de propriété sur les villages de Coiceni, sur le Prut, district de Iassy, et de Verejeni, district de Soroca, offerts par le voïévode Miron Barnovschi.

60. — 5 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș décide que le village de Stroești, district de Hîrlău, appartenant au monastère de Saint-Sabbas, sera exempté de certains impôts; les autres obligations devront être respectées comme par les autres villages, étant donné la pauvreté du pays.

61. — 5 mai 1632 (7140). Andronic et Mihai, *vornici* de Birlad, et Neagoe, le bourginestre, avec 12 échevins témoignent que le *vornic* Dumitraşcu Gheuca a acheté plusieurs hoiries des villages de Crăieşti, Hălmăgeni, Cîrna, Glodeni et Băicani.

62. — 7 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaş ordonne à ses employés du district de Neamţ d'exempter de quelques contributions les villages de Braşăuţi et de Văscăuţi, du monastère de Bistriţa.

63. — 7 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaş autorise le métropolit de Suceava de défendre les limites de son rucher de Bacău.

64. — 7 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaş confirme au monastère récemment bâti à Tatarasi le droit de propriété sur l'étang de Strimtura, du district de Hirlău, offert par le voïévode Moise Movilă.

65. — 8 mai 1632 (7140), Piscani. Petrea, le peignier, fait don à Anghelina, fille du *ptrecălab* Stavăr, de sa part d'hoirie de Hănăseni et de l'emplacement du village abandonné de Ştiubeiu.

66. — < Environ le 9 mai 1632 >. Le voïévode Alexandru Iiaş exempte de contributions le village d'Iţcani.

67. — 9 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaş confirme au monastère de Iaţcu, près de Suceava, le droit de propriété sur un emplacement de moulin sur le ruisseau de Dragomireşti, en aval de Ruşcior, dans le district de Suceava.

68. — 11 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaş confirme au monastère de Bistriţa les limites de son ancienne *branişte* (forêt dont l'emploi est réservé seulement au monastère), offerte par le voïévode Etienne le Grand, avec deux clairières aux pieds du Ceahlău et un terrain de bergerie à Pingăraţi.

69. — 11 mai 1632 (7140)), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaş confirme à Bejan, ancien *ceaşnic*, le droit de propriété sur des parts d'hoirie achetées des villages de Văsieşti et de Bahna, district de Trotuş.

70. — 11 mai 1632 (7140). Toader Petriman et d'autres se portent garants pour Ion et son père, Iftodie Ţiburca; au cas où ceux-ci n'iront pas à Iassy afin de se défendre du servage, les garants deviendront *vecini* (serfs) à leur place.

71. — 12 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaş confirme au monastère de Suceviţa le droit de propriété sur le tiers d'un étang près du bourg de Dorohoi, obtenu du monastère de Hangul contre le village d'Urseşti, sur le Cracău.

72. — 12 mai 1632 (7140). Lupul Zbîrcea, le cousin de Sima, le Grec, fait don de sa maison au monastère de Secul, avec toutes ses annexes, cinq *pogoane* (un pogon = 5011,79 m²) de vigne et cinq *pământuri* (terrains cultivables d'une étendue déterminée).

73. — 14 mai 1632 (7140). Le prieur Partenie avec tous les moines du monastère de Voroneţ vendent le village de Milcineşti, district de Cîrligătura, au *vornic* Ionaşco Jora.

74. — 15 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaş confirme à Vasile Purcel le droit de propriété sur une hoirie du village de Codăeşti, sur le ruisseau Cuţitna, district de Vaslui, à la suite d'un procès.

75. — 17 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaş confirme à la Métropole de Suceava le droit de propriété sur le village de Poiana Vlădicăi.

76. — < Environ 1632 > 18 mai, Iassy. Vasile, Alexandra et Zamfira, enfants de Toader Balţatul, vendent leurs parts d'hoirie des villages de Cristeşti, Glodeni, Hălmăgeni et Strîmba au *vornic* Dumitraşcu.

77. — 19 mai 1632 (7140). Le voïévode Alexandru Iiaş confirme au monastère de Putna ses immunités relatives aux *vecini* (serfs).

78. — 19 mai 1632 (7140). Le voïevode Alexandru Iliaş confirme au *vistier* Rusul de Dolejini le droit de propriété sur un emplacement de rucher et sur un terrain pour bâtir une maison à Polocini, offerts par Maria, fille d'Anuşca.

79. — 20 mai 1632 (7140). Petra de Burduşeşti rachète de Bălteanul une hoirie à Burduşeşti.

80. — 22 mai 1632 (7140), I a s s y. Teofan et Neculai Sechil témoignent qu'ils ont vendu à Lupu Prăjescul le village de Cobeceni, district de Hirău, contre cinq juments et 100 ducats (Photocopie en annexe, pl. V).

81. — 25 mai 1632 (7140), I a s s y. Le voïevode Alexandru Iliaş écrit aux *ptreclabi* du district de Neamţ de défendre les limites du domaine environnant le monastère de Bisericani contre les empiètements des bergers moldaves ou szeklers.

82. — 25 mai 1632 (7140), I a s s y. Le voïevode Alexandru Iliaş ordonne à l'uşar Vasile d'examiner les différends entre Patrichi avec ses *răzeşi* (copropriétaires) et Vasilie de Frunteşti à propos des hoiries qu'ils possèdent en commun.

83. — 25 mai 1632 (7140), I a s s y. Le voïevode Alexandru Iliaş confirme au monastère de Bisericani le droit de propriété sur le quart du village de Hăsnăşeni, district de Cîrligătura, qu'il a reçu de Vasilie, ancien *jitnicer*.

84. — 25 mai 1632 (7140), I a s s y. Le voïevode Alexandru Iliaş confirme au monastère de Bisericani le droit de propriété sur une partie du village d'Orbic, district de Neamţ, avec un étang et des moulins sur le ruisseau d'Orbic et un moulin sur la Bistriţa, quelques vignes à Bacău et l'ermitage du moine Ciolpan.

85. — 25 mai 1632 (7140), I a s s y. Le voïevode Alexandru Iliaş confirme au monastère de Bisericani le droit de propriété sur la moitié du village de Şendreşti, sur la Bistriţa, district de Bacău, avec un emplacement de moulin et un emplacement de rucher.

86. — 25 mai 1632 (7140), I a s s y. Le voïevode Alexandru Iliaş confirme au monastère de Bisericani le droit de propriété sur le village de Troiţa, sur le Cracău, district de Neamţ, avec des moulins sur le Cracău, et sur le village de Popeşti, sur le même ruisseau, de l'ocol (circonscription) de Tîrgul Neamţ.

87. — 25 mai 1632 (7140), I a s s y. Le voïevode Alexandru Iliaş confirme au monastère de Bisericani le droit de propriété sur sa *branişte* (forêt dont l'emploi est réservé seulement au monastère).

88. — 25 mai 1632 (7140). Le voïevode Alexandru Iliaş s'adresse au monastère de Bisericani dans la question du Bicaz.

89. — 25 mai 1632 (7140), I a s s y. Le voïevode Alexandru Iliaş confirme au monastère Schitul lui Iosif le droit de propriété sur la portion de sa *branişte*, faite don par le voïevode Ştefan et confirmée par le voïevode Petru.

90. — 25 mai 1632 (7140). Témoignage sur le rachat des esclaves tziganes condamnés à mort, par le grand *armaş* Caracaş.

91. — 26 mai 1632 (7140), I a s s y. Témoignage des grands boyards pour la vente de quelques hoiries de Petiia Mare, district de Suceava, et de Şuşmăneşti, district de Dorohoi, au grand *stolnic* Dumitraşcu Şoldan (Photocopie en annexe, pl. VI).

92. — 26 mai 1632 (7140). Arhip, ancien *cămăraş*, vend son hoirie de Măneşti, sur le Tazlău, à Marco de Brătîla.

93. — 28 mai 1632 (7140), I a s s y. Témoignage des grands boyards pour l'achat d'hoiries des villages de Tomceşti et de Popl, de l'embouchure du Gerul, par le *postelnic* Costin à Conde, ancien grand douanier.

94. — 28 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au *postelnic* Costin le droit de propriété sur les parts d'hoiries des villages de Tomceşti et de Popi, district de Tecuci, achetées à Conde, ancien grand douanier, et à son fils Ion.

95. — 28 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme à Bejan, ancien *jîtnicer*, plusieurs esclaves tziganes (Photocopie en annexe, pl. VII).

96. — 28 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş, confirme au *vis-tiernic* Gheorghe Roşca, le droit de propriété sur l'emplacement du village abandonné de Sterpeni, district de Fălciu, qui avait été dépendante de *l'ocol* (circonscription) de Stănileşti, en récompense pour ses services et pour les 130 ducats qu'il a donné aux besoins du pays.

97. — 30 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au grand *stolnic* Dumitraşco Şoldan le droit de propriété sur des hoiries achetées à Petiia Mare, district de Suceava, et à Şuşmăneşti, district de Dorohoi.

98. — 30 mai 1632 (7140). Le voïévode Alexandru Iliaş confirme à Ionaşcu de Zmeeni le droit de propriété sur des parts d'hoiries des villages de Zmeeni et de Groteni, avec emplacement de moulin à Smila.

99. — 30 mai 1632 (7140). Le voïévode Alexandru Iliaş confirme à Vasilie, fils de Sava, le droit de propriété sur la part d'hoirie de Nicoară de Băloteşti, à la suite du procès qu'il a eu avec Maria Cornoae.

100. — 31 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au *vis-tiernic* Gheorghe Roşca le droit de propriété sur des hoiries des villages de Seobinţeni, district de Cîrligătura, de Ciumăleşti et Vărzăreşti sur le Bicovăţ et de Vărzăreşti sur la Nirhova, tous dans le district de Iassy.

101. — 31 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au *vis-tiernic* Gheorghe Roşca le droit de propriété sur l'emplacement du village abandonné de Căleşeni, district de Cîrligătura, sur le village de Roşcani, dénommé Docinţii Scobenţeni, et sur des portions d'Oneşti.

102. — 31 mai 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au *vis-tiernic* Gheorghe Roşca le droit de propriété sur la moitié du village de Hlăpeşti, district de Lăpuşna, sur un lot de terre près de Hlăpeşti, dans les limites du domaine de Căţeleni, et sur plusieurs portions des villages de Tîbăneşti, district de Vaslui, et de Cotelevul, district de Hotin.

103. — Juin 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş juge le procès entre Lupul, ancien grand *vornic*, et Mărica Tărcioară, bâtarde de Buzul, ancien *pitar*, à cause de deux vignes; Mărica Tărcioară perd le procès.

104. — 1^{er} juin 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş fait don à la Métropole de Suceava de la rente des cabarets.

105. — 1^{er} juin 1632 (7140), Iassy. Alexa et sa femme vendent leur part d'hoirie de Bodeşti à Patrichie.

106. — 1^{er} juin 1632 (7140). Les fils de Pribiciu, ancien logothète, vendent leur hoirie du village de Saca, district de Tutova, à Todosica, fille de Costăchioaia.

107. — 2 juin 1632 (7140). Le voïévode Alexandru Iliaş autorise Dumitraşco, ancien *medelnicer*, de s'emparer de la moitié du *cul* (mameau) de Văleni, du village de Şcheia.

108. — 3 juin 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş ordonne à *l'aprod* Vasile Hociungu d'enquêter la querelle entre *l'aprod* Lupu de Răteşti et le diacre Larion, pour un emplacement de moulin.

109. — 4 juin 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş écrit au *şetrar* Chicoş et à d'autres de choisir et de marquer un terrain du village de Ceucani, acheté par la femme du boyard Necoară, ancien *hatman*.

110. — 4 juin 1632 (7140), Hăleşteiani. Témoignage pour un échange de vignes de Cotnari entre Lupul Prăjescul et Petria de Neamţ (Photocopie en annexe pl. VIII).

111. — 5 juin 1632 (7140). Grozava, femme d'Avram, vend le quart du village de Virtop à son neveu, le prêtre Vasile (Photocopie en annexe, pl. IX).

112. — 7 juin 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaş confirme à la Métropole de Suceava les contributions de sept cabarets et exempte d'impôts deux *hoş-tinari*, deux bouchers et deux pelletiers.

113. — 8 juin 1632 (7140). Le voïévode Alexandru Iiaş ordonne au *comis* Chicoş de choisir les parts d'hoirie d'Ionaşco et de Bejan des villages de Bicani, Bilţigani et Balosineşti.

114. — 9 juin 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaş fait poursuivre et ramener un tzigane fuyard du *vornic* Neniul (Photocopie en annexe, pl. X).

115. — 9 juin 1632 (7140). Le voïévode Alexandru Iiaş confirme au *comis* Coruiu le droit de propriété sur des parts d'hoirie des villages de Făureni et d'Oblrşie, district de Tecuci, et des villages de Buecani et de Ruseni.

116. — 9 juin 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaş confirme au *stolnic* Grama le droit de propriété sur un lot de terre de Tîrgul Frumos (Photocopie en annexe, pl. XI).

117. — 9 juin 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaş confirme au *vornic de gloată* Ionaşco Jora et à sa femme le droit de propriété sur l'emplacement du village abandonné de Milcineşti, district de Cîrligătura, acheté au monastère de Voroneţ.

118. — 9 juin 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaş juge un procès pour l'emplacement du village abandonné de Crinţani, entre le Siret et le Birlad, district de Tecuci.

119. — 10 juin 1632 (7140). Le voïévode Alexandru Iiaş confirme à Irina le droit de propriété sur une moitié du village de Starosilţi.

120. — 12 juin < 1632 >, Iassy. Orăş, fils d'Ionaşcu Bole, neveu du *paharnic* Stratul, vend sa part d'hoirie de Roşiaci, au *stolnic* Grama, contre un cheval et 10 ducats.

121. — 12 juin 1632 (7140). Zăpalce, Ținţar, Nechita et d'autres témoignent que Ştefan a mis en gage sa part d'hoirie de Peletuci, jusqu'au moment où il restituera des bestiaux au prêtre Andonie (Photocopie en annexe, pl. XII).

122. — 15 juin 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaş ordonne au *pr-călab* du district de Neamţ d'obliger le bourgmestre de Piatra de remettre au monastère de Pingăraţi le document qu'il a trouvé et pour lequel il a reçu un cheval.

123. — 15 juin 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaş confirme au monastère de Pingăraţi le droit de propriété sur les villages de Bilăeşti et d'Ivăneşti, sur le Cracău, district de Neamţ, avec deux moulins sur le Cracău et un autre dans le village de Dărmăneşti, sur la clairière de Pingăraţi et sur la *branişte* (forêt dont l'emploi est réservé) du monastère.

124. — 16 juin 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaş confirme au monastère de Pingăraţi le droit de propriété sur les villages de Bilăeşti et d'Ivăneşti, district de Neamţ, sur deux moulins sur le Cracău et sur un autre dans le village de Dărmăneşti, sur un emplacement de rucher dans la *branişte* (forêt dont l'emploi est réservé) princière de Bohotin, sur trois *fălci* (une falce = 14 322 m²) de vigne à Cotnari et sur toute la clairière de Pingăraţi, qui avait dépendu auparavant de la cour princière du bourg de Piatra.

125. — 20 juin 1632 (7140). Le voïévode Alexandru Iiaş confirme au monastère Sainte-Parascève de Iassy, bâti par Nestor Ureche, ancien *vornic*, le droit de propriété sur un lot de terre du village de Procelnici avec l'emplacement du village abandonné de Cizmeşti, comme suite d'un procès avec Gheorghe et Zavul, neveux de Saula.

126. — 20 juin 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au logothète Eustratie le droit de propriété sur le village de Teşeuţi, district de Suceava, et sur la moitié du village de Misesţi, district de Iassy.

127. — 21 juin 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au monastère de Vizantia quelques donations à Vităneşti, sur les deux rives de la Putna, et à Voleşcani.

128. — 22 juin 1632 (7140), < Iassy >. Le voïévode Alexandru Iliaş ordonne aux *ptreclabi* du district de Bacău de prendre la part d'hoirie de Văsii à Birăreşti et de la donner à Ştefan, Ion et Vasile, parce que Văsii a perdu le procès.

129. — 23 juin 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au monastère de Pingăraţi le droit de propriété sur des lots défrichés, achetés dans le village de Dăr-măneşti.

130. — 24 juin (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au monastère de Pingăraţi le droit de propriété sur toute la clairière de Pingăraţi, ancienne possession princière, sous la dépendance de *l'ocol* (circonscription) du bourg de Piatra.

131. — 24 juin 1632 (7140). Medelen et ses fils vendent à Gligorie et à sa fille Truşca une part d'hoirie avec deux étangs, Lăpuşna et Lăpuşniţa.

132. — 28 juin 1632 (7140), Birlad. Le bourgmestre Ion Carapotona avec 12 échevins et les vieillards du bourg de Birlad témoignent que Mariica, fille du *vistiernic* Irfim, avec ses neveux ont vendu les villages de Bujoreni, Pipărcani, Băxăneşti et Mastatici, sur le Birlad, à Plntea et à son frère, Boul.

133. — 2 juillet 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme aux religieuses du monastère au-delà de Bistriţa une portion de terrain du village de Dă-neşti.

134. — 2 juillet 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş ordonne à Ne-cula Gheorma de se présenter au rachat d'une hoirie du village Galbeni de Gheorghie, le neveu du *hatman* Nicoară, par Ursul, *vornic*, et ses parents.

135. — < Après le 2 juillet 1632 >. Témoignage de quelques boyards pour la vente des parties du village de Galbeni par Gheorghe, le neveu du *hatman* Nicoriţă, au *vornic de gloată* Ursul Vatic.

136. — 3 juillet 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş autorise les moines du monastère de Galata din Deal, bâti par le voïévode Petru, de prélever la dîme du vil-lage de Şiviţa.

137. — 3 juillet 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au Saxon Fealtin de Cotnari le droit de propriété sur un moulin et sur une *povarnă* (installation pour préparer l'alcool) sur le ruisseau de Buhainţi.

138. — 4 juillet 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş ordonne au *ptreclab* du district de Tutova de défendre l'hoirie du *comişel* Iftimie, du village de Dracsini, contre Neculai Bălţatu.

139. — 4 juillet 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au *diac* Nechita de Virtop le droit de propriété sur la partie d'en bas de la clairière de Muncei (Photocopie en annexe, pl. XIII).

140. — 4 juillet 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme à Salomia, femme de Voruntar Prăjescu, ancien *comis*, et à ses fils, le droit de propriété sur la moitié du village de Voruntăreşti, sur le Siret, district de Roman, héritée de son beau-frère Arpentie, ancien *postelnic*.

141. — 4 juillet 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș juge un litige survenu entre le village de Rumâni et Simion Gheucă, grand *medelnicer*, pour un lot de terre de la partie d'en haut de ce village; Simion Gheucă perd le procès.

142. — 4 juillet 1632 (7140). Lazăr Moțoc, le *diac* Bernard de Cozmești et autres témoignent que Toader, fils de Tudoran, et autres ont vendu à l'ancien *postelnic* Lupul Prăjescul leur hoirie de Săoani.

143. — 5 juillet 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș juge le litige survenu entre Ionașco, fils de Salomia, et Focșea, fils de Ionașco de Ruginoasa, pour deux huttes de Ruginoasa; Ionașco perd le procès.

144. — 5 juillet 1632 (7140), Iassy. Simion Gheuca, grand *medelnicer*, témoigne qu'il s'est réconcilié avec Ionașco, Ursul et autres, à la suite du jugement princier, reconnaissant à ceux-ci le droit de propriété sur un clairière du village de Români.

145. — 6 juillet 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș confirme à Lupu Prăjescul, ancien *postelnic*, le droit de propriété sur le quart du village de Dănceni, district de Roman, et sur la neuvième part de Săoani, sur le Siret.

146. — 8 juillet 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandre Iiaș exempte de toutes les contributions les prêtres de la Moldavie, excepté l'impôt pour le drapeau (que le sultan de Constantinople envoyait aux princes de Moldavie); seuls les prêtres des églises principales en sont exceptés.

147. — 8 juillet 1632 (7140). Le second logothète Pătrașco Bașoală témoigne qu'il a délimité le terrain du monastère de Secul et du village de Vinători, du côté du monastère et du bourg de Neamț.

148. — 8 juillet 1632 (7140). Ursul Varlic, ancien *vornic*, avec sa femme et sa fille font don au monastère de Dobromira de la rente du village de Galbeni, de deux vignes, d'un emplacement de jardin potager, etc.

149. — 9 juillet < environ 1632 >, Iassy. Stratul Bolea et le *cupar* Lupul vendent à Dumitrașco Buhuș la moitié de l'emplacement du village abandonné de Răvăcani, district de Roman.

150. — 9 juillet 1632 (7140), Lungani. L'*uricar* Ionașco Minjea et le *sulger* Toader témoignent qu'ils ont choisi la part d'hoirie du village de Lungani achetée par Dima le pelletier, à Lazor et à son frère Toader.

151. — 11 juillet 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș ordonne à Costantin Stîrcea de fixer les limites du village de Culișăuți du côté du village de Șerbiceni.

152. — 11 juillet 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș confirme à Maștei Roșca de Birlad et à ses neveux le droit de propriété sur le village de Bălănești, sur le Jeravăț.

153. — 12 juillet 1632 (7140), Iassy. Le *vornic de gloata* Vasile Roșca vend la moitié du village d'Oncani, district de Hirlău, au *vistiernic* Gheorghe Roșca, pour 130 ducats et 13 tonneaux de miel.

154. — 13 juillet 1632 (7140). Le voïévode Alexandru Iiaș confirme au *vornic de gloată* Ionașco Rusul le droit de propriété sur le quart du village de Volosăni, sur le Bic.

155. — 15 juillet < 1632 >. Lupul, fils de Mihăilă, vend au *stolnic* Dumitrașcu une vigne du village de Feținghești, district de Putna.

156. — 15 juillet 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș confirme à Isac Stîrcea le droit de propriété sur la moitié du village d'Onutul de Sus, district de Cernăuți, avec un emplacement de moulin (Photocopie en annexe, pl. XIV).

157. — 15 juillet 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș confirme à Mihail et à sa femme, Grozava, le droit de propriété sur une hoirie dans le village de Țutcani, district de Neamț, achetée à Ciurca, fille de Toader Boghean.

158. — 15 juillet 1632 (7140), Bîrlad. Vasile Buțucul et autres vendent la part d'hoirie de Molofei, du village de Risipeni, sur le Jeravăț, à Costantin Ciure.

159. — 20 juillet 1632 (7140), Iassy. Fotul Șăfrancă de Cotnari vend à Apostol, *postelnic*, une vigne à Băiceni, sur la colline de Frumușeni.

160. — 21 juillet 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliș confère au troisième logothète Dumitru Buhuș le droit de prélever la dime de sa propriété de Tîrgul Frumos (Photocopie en annexe, pl. XV).

161. — 22 juillet < 1632 >, Culișăuți. Costantin Stircea écrit au grand logothète Ghianghea à propos de la délimitation du vilage de Culișăuți du côté du village de Șerbiceni.

162. — 24 juillet 1632 (7140). Le logothète Pătrașco Bașotă témoigne qu'il a réparti avec d'autres personnes le village de Războieni, district de Neamț, et les *vecini* (serfs) de ce village-là, au *postelnic* Lupul Prăjescul et à son frère, Ionașco Prăjescul (Photocopie en annexe, pl. XVI).

163. — 29 juillet 1632 (7140), Pietriș. Le *postelnic* Lupul Prăjescul et l'*uricar* Ionașco Minjea témoignent qu'ils ont délimité les parts d'hoirie du village de Pietriș, achetées par le *stolnic* Grama.

164. — 4 août 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliș confirme au *vor-nic de gloată* Costantin le droit de propriété sur la sixième part du village d'Ecușeni, district de Suceava, acheté à Vasile Udrea.

165. — 5 août 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliș ordonne au prier du monastère de Bistrița de se présenter à la cour princière avec le prier du monastère de Tazlău, pour un litige concernant les vignes de Bacău (Photocopie en annexe, pl. XVII).

166. — 5 août 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliș confirme à Simion Pilipovschi, ancien *ptreclab*, et à ses parents le partage des villages de Mihălcauți, Văscăuți, Zubriceni et Bliscinăuți, aux pieds de la Terebna, Inșinețul, sur le Dniester, Diacăuți, qui s'appelle aussi Briceni, Vișneva sur le Dniester, Siliștea, Pilipăuți, Orășeni, Nipolocăuți, Bîrnova, Șendreni et Negrești.

167. — 6 août 1632 (7140), Mogoșești. Pavel, ancien évêque de Huși, et autres témoignent que le prêtre Gligorie de Cozmești a acheté un terrain pour bâtir deux maisons, 24 *pămînturi* (lots de terrain cultivable d'une certaine étendue) et des terrains déboisés du village de Vereșeni, aux fils de Cîrstian.

168. — 8 août 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliș confirme au grand *pitar* Ionașco Cehan le droit de propriété sur le cinquième du quart du village de Dolhești, situé aux sources de la Crasna, acheté à Păcurar, fils du *sulgerel* Cozma.

169. — 9 août 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliș confirme à Dănilă de Varnița et au prêtre Eftimie le droit de propriété sur le lieu-dit Peștera, en bas du bourg d'Orhel.

170. — 10 août 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliș confirme le partage du village de Războieni, district de Neamț, entre Lupu et Ionășcuță Prăjescul, les fils de Nicoară Prăjescul, ancien grand *vistiernic*.

171. — 10 août 1632 (7140). Ciollă de Tâmaș avec sa femme et ses enfants vendent au prêtre Gheorghe de Bacău leur hoirie de Tâmaș.

172. — 12 août 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliș confirme au monastère de Secul le droit de propriété sur le terrain avoisinant et sur le village de Vlnători, district de Neamț, qui avait été dépendant de l'*ocol* (circonscription) de Tîrgul Neamț.

173. — 21 a o ù t 1632 (7140), I a s s y. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au prêtre Dumitru de Soci le droit de propriété sur une part d'hoirie de Dărmăneşti, district de Neamţ, achetée aux fils d'Andronic, ancien *vâtaf* de ce village.

174. — 14 a o ù t 1632 (7140), I a s s y. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme à Savin Prăjescul, ancien *hatman*, le droit de propriété sur deux *fâlci* (une falce = 14 322 m²) de vignes à Cotnari, sur la colline de Păcurar, achetées au moine Anastasie.

175. — 15 a o ù t < 1632 >. Giurge Gîrbovină et son fils Sima vendent au *stolnic* Dumitraşco une vigne du village de Fiţingheşti.

176. — 15 a o ù t 1632 (7140), A d j u d. Mîrza et sa femme Irina vendent un emplacement de moulin et six *pămînturi* (lots de terrain cultivables d'une certaine étendue) du village de Hălmăgeşti au *ptreclab* Dabija.

177. — < Environ le 15 a o ù t 1632 (7140), A d j u d >. Tanasie et Bota, *staroşti* de Putna, et le bourgmestre Iane avec 12 échevins du bourg d'Adjud témoignent que Mîrza et sa femme Irina ont vendu un emplacement de moulin de Hălmăgeşti à Dabija, ancien *ptreclab*.

178. — 17 a o ù t 1632 (7140), I a s s y. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au logothète Pătraşco Başotă le droit de propriété sur ses achats : le sixième des villages de Bodeşti et de Dănceşti, sur le Cracău, district de Neamţ, une part de la clairière de Muncei et des parts d'hoirie du village de Sofrăceşti, sur le Pirtul Negru (Photocopie en annexe, pl. XVIII).

179. — 20 a o ù t < 1632 >. Ionaşco Avram, Ursul Vartic, anciens *bornici*, et autres témoignent que Neculai et Dochia, les enfants d'Ursul Bălţatu, vendent leur hoirie du village de Dracsini à Eftimie et à sa femme Tudosia.

180. — 20 a o ù t 1632 (7140). Le voïévode Alexandru Iliaş ordonne à Savin, ancien *hatman*, d'examiner et de délimiter les terrains de la montagne du monastère de Bisericani, empiétés par le village de Dărmăneşti.

181. — 26 a o ù t 1632 (7140), I a s s y. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au *diac* Avram Căpotici le droit de propriété sur le village de Colişăuţi.

182. — < Avant le 28 a o ù t 1632 >. Le bourgmestre Ion Carapotona, les échevins et autres personnes de Bîrlad témoignent que Toma Savei de Străoani et ses parents ont vendu un emplacement de moulin à Vităneşti, sur le ruisseau Putna, au pied de Măgura, à Nacu, fils d'Iane de Bîrlad.

183. — 28 a o ù t 1632 (7140), I a s s y. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme à Nacul, fils du marchand Iane de Bîrlad, le droit de propriété sur un emplacement de moulin sur le ruisseau de Putna.

184. — 28 a o ù t 1632 (7140), I a s s y. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme à Dumitraşcu Solomon le droit de propriété sur le village de Fîntnelele, avec un emplacement de moulin sur la Bistriţa, acheté à Gheorghită et à ses frères, et les parties des villages de Năsoeşti, Iadumireşti, Secătura, Albotestei et Băşeşti, tous du district de Bacău.

185. — 29 a o ù t 1632 (7140), I a s s y. Les grands boyards confirment que l'*aprod* Vasilcea a mis en gage pour 40 zlots sa part d'hoirie d'Unguraşi, district de Neamţ, à Dumitraşco Şoldan, grand *spătar*.

186. — 30 a o ù t 1632 (7140). Savin Prăjescul, ancien *hatman*, témoigne qu'il a délimité un lot de terre du monastère de Pîngăraţi, objet du litige avec le village de Dărmăneşti.

187. — 31 a o ù t 1632 (7140), I a s s y. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au *vornic de gloată* Gorgan le droit de propriété sur le village de Văscăuţi, à la suite d'un procès pour un crime commis dans ce village durant le règne du voïévode Ştefan Tomşa.

188. — < 1^{er} septembre 1632 — 31 a o ù t 1633 > (7141), I a s s y. Le *ptreclab* Tudori de Hotin vend au *vornic* Gavrilaş les villages de Cotela et Păltinişul, district de Dorohoi, et des parts du village de Budina.

189. — < 1^{er} septembre 1632 — 31 août 1633 > (7141). Ștefan et ses parents vendent leur hoirie du village de Săcuiani à Gliga de Căciulați et à sa femme Marica.

190. — < 1^{er} septembre 1632 — 31 août 1633 > (7141). Document de partage et vente de quelques hoiries du village de Piticeni.

191. — < 1^{er} septembre 1632 — avril 1633 > (7141). Le voïévode Alexandru Iliăș écrit à Cîrjeu, ancien *stolnic*, et à Burdugan, ancien *vătaf*, de fixer et de délimiter le territoire du village de Tălăbești de celui de Tocești.

192. — < 1^{er} septembre 1632 — avril 1633 > (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș confirme au monastère de Bistrița le droit de propriété sur deux moulins dans le village de Găgești, sur la Putna, aux pieds de la Măgura.

193. — < 1^{er} septembre 1632 — avril 1633 > (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș confirme à Lupul, ancien grand *vornic*, le droit de propriété sur une part du village de Macicăuți.

194. — < 1^{er} septembre 1632 — avril 1633 > (7141). Le voïévode Alexandru Iliăș confirme à Apostol, ancien *postelnic*, le droit de propriété sur un emplacement de moulin sur la Tutova, à Polițeni.

195. — 2 septembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș ordonne aux agents du fisc de ne pas mêler à l'occasion de la fixation des impôts les corporations des artisans avec les marchands.

196. — 2 septembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș confirme au *cămăraș* Cazacu le droit de propriété sur le sixième de Grozești, qui s'appelle Mărcești, et la partie d'en bas, du côté de Golumboae, sur le Siret, qu'il a acheté à Tudora, sœur de Gavril, ancien *staroste*.

197. — 2 septembre 1632 (7141), Iassy. Todosia, femme de Ionașco Peicul, ancien *sulger*, vend la moitié du village de Cîrligi, district de Neamț, au *vistier* Iordache (Photocopie en annexe, pl. XIX).

198. — 4 septembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș confirme au monastère de Bistrița le droit de propriété sur des vignes à Bacău, au lieu-dit Strîmturile, faites don par Marica, femme d'Orăș, ancien *hatman*.

199. — 5 septembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș confirme aux fils de Ștefan Blendea le droit de propriété sur le tiers du village de Bădești, district de Suceava, à la suite du procès avec Neclita de Leutești (Photocopie en annexe, pl. XX).

200. — 5 septembre 1632 (7141). Ion Mircea, fils de Sofica de Drăgoteni, vend son hoirie de Tămașul de Jos à Gheorghe Hornețu.

201. — 6 septembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș autorise Simion Purece de défendre ses pâturages de Roman (Photocopie en annexe, pl. XXI).

202. — 8 septembre < 1632 >, Bîrlad. Le voïévode Alexandru Iliăș autorise Apostol, ancien *postelnic*, de prélever sa dime du village de Vorniceni.

203. — 8 septembre 1632 (7141). Le voïévode Alexandru Iliăș confirme à l'*uricar* Cirstea le droit de propriété sur un emplacement de moulin sur le Bîrlad, entre Tecuci et Cămilești, et sur un lot de terre, pour fonder un village; tous les deux ont fait partie du territoire du bourg de Tecuei.

204. — 10 septembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș confirme à Toma, grand *sulger*, le droit de propriété sur plusieurs parts d'hoirie achetées dans le village de Drislive, district de Dorohoi (Photocopie en annexe, pl. XXII).

205. — < Avant le 12 septembre 1632 >. Simion et sa sœur Grozava vendent leur hoirie de Dănești, avec un emplacement de moulin sur le Bașeu, à Miron, ancien *clucer*,

206. — 12 septembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévide Alexandru Iiaș confirme au grand *sulger* Toma le droit de propriété sur une part d'hoirie du village de Dănești, avec un emplacement de moulin sur le Bașeu, achetée par son beau-père Miron, ancien *clucer*, à Simeon et sa sœur Grozava.

207. — 12 septembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévide Alexandru Iiaș accorde un privilège au clergé de Moldavie et l'exempte du paiement des impôts.

208. — 12 septembre 1632 (7141). Le voïévide Alexandru Iiaș confirme au *postelnic* Apostol Jora le droit de propriété sur les villages de Vișâni, Pincești, Beșicați, Hlibănoae et Nourești, district de Hotin, reçus de Velișcu Hăbășescu, ancien *ptrecălab* de Hotin, en paiement d'une dette.

209. — 12 septembre 1632 (7141). Le voïévide Alexandru Iiaș confirme à leurs propriétaires le droit de propriété sur les villages de Cupcici et de Brătășeni, sur le Ciuhur, et les parties de Tribișeuți, Costești, Dumeni, Bozovița, Râsleu et Tâlmaci.

210. — 14 septembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévide Alexandru Iiaș confirme au *vistiernic* Gheorghe Roșca le droit de propriété sur la moitié du village d'Oncani, district de Hirlău, achetée avec 130 ducats et 13 fûts de miel.

211. — 16 septembre 1632 (7141). Le voïévide Alexandru Iiaș ordonne à un de ses employés de poursuivre à travers le pays les *vecini* (serfs) Paholci et Nistor et de leur prendre les bestiaux pour les donner à Ion Potlog, ancien *vornic*, qui a payé leurs impôts.

212. — < Avant le 19 septembre > 1632 (7141). Le témoignage de quelques boyards concernant la vente des villages de Nedebouți et de Vlădiceni par l'ancien *vistiernic* Neculai Catargiul au *spătar* Dumitrașco Șoldan.

213. — 19 septembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévide Alexandru Iiaș confirme au grand *spătar* Dumitrașco Șoldan le droit de propriété sur les villages de Nedebouți et de Vlădiceni, district de Hotin, achetés à l'ancien *vistiernic* Neculai Catargiul.

214. — 20 septembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévide Alexandru Iiaș écrit aux *cămănarî* (agents qui lèvent l'impôt payable en cire) de ne pas chicaner un cabaret et trois artisans de l'évêché de Huși.

215. — 20 septembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévide Alexandru Iiaș autorise le religieux du monastère de Bistrița de prendre la dime des produits de leurs vignes de Valea Călugărului, près de Bacău.

216. — 20 septembre 1632 (7141). Le prieur Galaftion et toute l'assemblée des religieux du monastère de St.-Sabbas témoignent qu'Olena, épouse de Drăgan Mălai, et ses fils ont mis en gage des parties des villages de Bliscenăuți et de Zubriceni, district de Hotin, contre la somme de 100 ducats.

217. — 21 septembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévide Alexandru Iiaș fait don à Scherlet de Zorileni et à son beau-frère Tudorache, l'emplacement du village abandonné de Bălăceni, anciennement dépendant de l'*ocol* (circonscription) du bourg de Brlad, comme récompense pour le don de cent ducats offerts pour les besoins du pays à un moment où le voïévide se trouvait en difficulté auprès de la Porte (Photocopie en annexe, pl. XXIII).

218. — < 21 septembre 1632 — avril 1633 >. Le voïévide Alexandru Iiaș fait don à Scherlet de Zorileni, à son épouse Maria et à son beau-frère Tudorache, l'emplacement du village abandonné de Bălăceni, anciennement dépendant de l'*ocol* (circonscription) du bourg de Brlad, comme récompense pour le don de cent ducats offerts pour les besoins du pays à un moment où le voïévide se trouvait en difficulté auprès de la Porte.

219. — < 21 septembre 1632 — avril 1633 > (7141), Iassy. Le voïévide Alexandru Iiaș ordonne à Alexa de Popești et aux autres de délimiter les parts d'hoirie du village de Rădeni pour faire rentrer dans leurs droits le *vornic* Ionașco et le prêtre Gligorie de Iassy.

220. — 22 septembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș confirme au *vornic de gloată* Dumitrașcu Gheuca le droit de propriété sur une part d'hoirie de Costești, district de Tutova, reçue de Toader et de Cristea comme dédommagement pour un cheval perdu.

221. — 22 septembre 1632 (7141). Vasilc, fils d'Ignat et d'Agahia de Bălițești, donne son hoirie de ce village au *părcălab* Mereuță, à titre de rachat pour le vol d'un cheval.

222. — < 23 septembre 1632 — avril 1633 >. Catrina, la sœur du métropolitain Varlaam, fait don au monastère de Secul d'un rucher avec des arbres fruitiers et avec des terrains déboisés.

223. — 26 septembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș interdit aux autorités laïques de se mêler dans les affaires du clergé.

224. — 6 octobre 1632 (7141). Le voïévode Alexandru Iiaș fait don au *vornic* Neniul du village de Șărăuți, district de Hotin.

225. — 8 octobre 1632 (7141). Le voïévode Alexandru Iiaș confirme à Costantin Stircea le droit de propriété sur le village de Răciști, district de Hotin.

226. — 10 octobre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș ordonne à l'*uricar* Borcanul et à l'*urcadnic* (bailli) de Dorohoi de faire une enquête afin d'établir s'il y a eu déplacement des limites du village de Șendriceni, propriété de l'ancien *staroste* Onciul, en faveur du village de Sclîșeu, propriété du *cupar* Lupul.

227. — 15 octobre 1632 (7141). Mariica Ilnătoac vend une part d'hoirie du village de Șendrei à Gheorghie, *staroste* des marchands de Iassy (Photocopie en annexe, pl. XXIV).

228. — 16 octobre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș confirme à Plntea et à son frère Boul, le droit de propriété sur des parts d'hoirie dans les villages de Bujoreni, de Pipercani, de Băxănești et de Mastatici, achetées à Mărica, fille du *viștiernic* Ibrim, et à ses neveux.

229. — 16 octobre 1632 (7141). Le voïévode Alexandru Iiaș confirme à Ionașco et à sa femme Tofana, le droit de propriété sur la moitié des villages de Voloșcov et de Hădărăuți, qu'ils ont mis en gage à Costantin Stircea et à son neveu Gheorghe Coropceanul.

230. — 20 octobre 1632 (7141). Iurașco vend son hoirie du village de Ruși à Păscălina et à son fils Dumitrache, pour la somme de 40 thalers.

231. — 20 octobre 1632 (7141), Ruși. Iurașco vend à Păscălina et à son fils Dumitrache une hoirie du village de Rușii Goei.

232. — 1^{er} novembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș exempte d'impôts les cabarets de la Métropole de Suceava.

233. — 1^{er} novembre 1632 (7141), Bogdănești. Témoignage confirmant la vente d'une partie du village de Doljești, sur le Siret, district de Roman, par Anghelina à sa tante Păscălina et au fils de celle-ci Dumitrache.

234. — 2 novembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș confirme au troisième logothète Dumitru Buhuș toutes ses propriétés.

235. — 2 novembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș confirme au *vornic de gloată* Neniul un *sătaș* (famille) d'esclaves tziganes, don de Moise Movilă voïévode.

236. — 3 novembre <1632>, Iassy. Les grands boyards témoignent que Tofan Sechil et son neveu Neculai ont vendu à l'ancien *postelnic* Lupul Prăjescul leur partie de Cobăceni, sur la Jijia, district de Hirliu.

237. — 3 novembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș autorise les moines du monastère Aron Vodă de posséder leur village de Mierăești, district de Tecuci, puisqu'ils le tiennent en don du *postelnic* Enache.

238. — 3 novembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș confirme au monastère St.-Sabbas de Iassy le droit de propriété sur ses vignes de Cotnari.

239. — 3 novembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș confirme à Panaiot le droit de propriété sur le village de Trohănești, district de Tecuci (Photocopie en annexe, pl. XXV).

240. — 4 novembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș confirme au monastère St.-Sabbas de Iassy le droit de propriété sur les villages de Scumpia, de Stolniceni et de Șetrăreni, district de Iassy, faits don au monastère par le *postelnic* Enache.

241. — 6 novembre 1632 (7141). Tinco le Vieux, Topcean et d'autres de Hrușova, anciens habitants de Moldavie, témoignent que Gheorghe, fils d'Ionco, a des droits de propriété dans le village d'Ontul de Sus.

242. — 7 novembre 1632 (7141). Le bailli (*ureadnic*) de Brlad, Andrei, et d'autres témoignent que Focșa de Bălișești a vendu sa part de ce village à Ifrim et à sa femme Ilinca.

243. — 8 novembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș confirme à l'ancien *postelnic* Lupul Prăjescul le droit de propriété sur une partie du village de Cobăceni, sur la Jijia, district de Hîrlău, achetée au prix de 150 ducats et 10 juments.

244. — 10 novembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș confirme à Ilinca, fille de Sofronie, le droit de propriété sur une part d'hoirie dans le village de Boian, district de Cernăuți.

245. — 20 novembre 1632 (7141). Le bourgmestre Ion Carapotona, les échevins et d'autres habitants de Brlad témoignent que Dochia, fille du *pitar* Ursu, et ses fils ont vendu leur part d'hoirie, située dans le village de Dracsini, à Apostol, marchand de Brlad.

246. — 25 novembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș confirme au *vistiernicel* Alexa de Pincești le droit de propriété sur une sixième de ce village, reçu en don de Cristea, fils de Vartic, parce qu'il avait payé la *darea fărânească* (impôt payé par les paysans).

247. — 26 novembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș fait don au troisième logothète Dumitru Buhuș d'un emplacement de rucher et de pré et d'un terrain propre à l'emplacement d'un moulin et d'un moulin à foulon sur la Jijia, comme récompense pour avoir offert au prince quatre bons chevaux, valant 160 ducats.

248. — 1^{er} décembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș exempte le clergé du paiement des taxes de douane.

249. — 1^{er} décembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș confirme au marchand Chiriac le droit de propriété sur une part d'hoirie du village de Vorovești, district de Cîrligătura, reçue en don de son oncle Sima.

250. — 1^{er} décembre 1632 (7141), Iassy. Les grands boyards témoignent qu'Ivașco Hrincovi et Franțian Hrincovi ont vendu certaines parties des villages de Tămășeni et d'Iugani, district de Suceava, à Dumitrașco Fulger et à sa sœur Marița.

251. — 2 décembre 1632 (7141), Iassy. Les grands boyards témoignent que l'ancien *șetrar* Pîntea a vendu certaines parties du village de Codăești, district de Vaslui, au grand *pitar* Ionașco Cehan, et notamment la moitié d'en bas du village, avec ses moulins et son terrain propre à l'emplacement d'un moulin à farine ou à foulon, sur le Dobrovăț, et un cinquième de la partie d'en haut du village.

252. — 4 décembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș confirme au grand *pitar* Ionașco Cehan le droit de propriété sur une moitié du village de Codăești, district de Vaslui, notamment la moitié d'en bas, antérieurement appelée Șchei, avec ses moulins et

son terrain propre à l'emplacement d'un moulin à farine ou à foulon, sur le Dobrovăt, et le cinquième de la partie d'en haut du village, achetés à l'ancien *șetar* Plntea.

253. — 4 décembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș confirme à Ionașco et à Vasile Tecman le droit de propriété sur les parts d'hoirie achetées dans les villages d'Ivănești et de Popșori, district de Vaslui (Photocopie en annexe, pl. XXVI).

254. — 6 décembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș confirme à Albotă et à ses frères le droit de propriété sur deux parts du village de Vlăsinești, gagnées à la suite de leur procès avec Bilavăș et Plopoaia.

255. — 6 décembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș confirme à Dumitrașco Fulger et à sa femme Marica, le droit de propriété sur une moitié du village de Răchiteni, sur le Siret, district de Suceava, achetée à Andronic et à d'autres.

256. — 10 décembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș confirme au *diac* Costantin le droit de propriété sur ses parts d'hoirie des villages de Șperlești, de Verișești Seliștea et Poiana lui Coman.

257. — 12 décembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș confirme à Păscălina et à son fils Dumitrachi, le droit de propriété sur les parts d'hoirie achetées dans les villages de Dâljești et de Rușii Găzi, district de Roman, et de Crucea de Jos, district de Putna (Photocopie en annexe, pl. XXVII).

258. — 14 décembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș fait don à l'*uricar* Cirstea et au *cămăraș* Cazacul le village de Ruși, district de Hirău, dépendant de l'*ocol* (circonscription) du bourg de Botoșani, avec les terrains pour l'emplacement des étangs et des moulins sur la Sitna.

259. — 15 décembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș confirme au *spătar* Racoviță Cehan le droit de propriété sur les parts d'hoirie du village de Vilnești, district de Vaslui, qu'il a achetées à Palaghia et à ses fils, Costantin et Ionașco.

260. — 15 décembre 1632 (7141). Le voïévode Alexandru Iliăș confirme au *viștier-nic* Franț le droit de propriété sur un emplacement de rucher avec une plantation de vigne et d'arbres fruitiers à Geonoaia, dans le village de Jigoreni, acheté à Ionașco.

261. — 17 décembre 1632 (7141). Le voïévode Alexandru Iliăș confirme au monastère de Berzunț le droit de propriété sur un quart du village de Sirbi.

262. — 18 décembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș juge le litige entre le monastère Sainte-Parascève de Iassy et le village de Pintișeni, obligeant les habitants de celui-ci d'effectuer toutes les corvées exigées par le monastère (Photocopie en annexe, pl. XXVIII).

263. — 25 décembre 1632 (7141), Birlad. Le bourgmestre Ion Carapotona et les 12 échevins de Birlad témoignent que Mihăilă, beau-fils de Cimbala, et sa femme Oprina, ont vendu à Apostol leur part d'hoirie du village de Dracsini.

264. — 30 décembre < 1632 >, Iassy. Maței Roșca de Birlad reconnaît que ni lui, ni son fils Gligorie ne possèdent des titres de propriété obtenus de Moise Movilă, pour l'emplacement du village abandonné de Bălăceni, district de Birlad, appartenant à Scherlet.

265. — 31 décembre 1632 (7141), Iassy. Les grands boyards témoignent que Maței Roșca de Birlad a reconnu que ni lui, ni son fils Gligorie n'ont des titres de propriété obtenus de Moise Movilă, pour l'emplacement du village abandonné de Bălăceni, appartenant à Scherlet.

266. — 4 janvier 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliăș exempté d'im pôts les *poslušnici* (serviteurs) et les *vecini* (serfs) de la Métropole de Suceava.

267. — 9 janvier 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au monastère de Bistrița le droit de propriété sur des vignes de Bacău, placées sur la colline de Strîmtura, et acquises à la suite d'un procès avec Magda, femme de Lupul.

268. — 12 janvier 1633 (7141). Le *ptreclab* Dima et d'autres témoignent que Neacula et sa femme Maria ont acheté plusieurs hoiries dans le village de Periați, sur le Sîret.

269. — 15 janvier 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au monastère Aron Vodă le droit de propriété sur l'emplacement du village abandonné de Fe-tionești, sur la Jijia, district de Iassy, reçu du *ptreclab* Gheorghge Jora en échange de l'emplacement du village abandonné de Selicicani, sur le Bașeu, district de Dorohoi.

270. — 15 janvier 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au monastère de Pingărați le droit de propriété sur sa *braniște* (forêt dont l'emploi est réservé), à la suite de sa conciliation avec le monastère de Bisericani.

271. — 15 janvier 1633 (7141). Le voïévode Alexandru Iliaş juge un litige entre le *paharnic* Stratul Bolea et sa famille et le prêtre Simion et sa famille, pour le partage du village de Mogoșești, sur la Vilna, district de Vaslui, en attribuant un quart aux premiers et trois quarts aux seconds.

272. — < Environ le 16 janvier 1633 >. Le *vătav* Nechita témoigne que Nicoră a vendu son hoirie du village de Ciohorăni à Ignat et au *vistiernic* Ganea.

273. — 16 janvier 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au logothète Pătrașco Bașotă le droit de propriété sur une partie du village de Ciohorăni, racheté à Sava Ganca et à Țințar.

274. — 18 janvier 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme à l'évêque Evloghie de Rădăuți le droit de propriété sur une moitié du village de Lăcina, district de Dorohoi, achetée au prix de 100 ducats, un jument et trois vaches.

275. — 22 janvier 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au monastère Aron Vodă le droit de propriété sur un étang du ruisseau de Cîric, sur le territoire du bourg de Iassy.

276. — 23 janvier 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme à Iftimie les hoiries achetées dans le village de Dracsini, sur le Studeneș.

277. — 24 janvier 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme aux monastères de Bisericani et de Pingărați un terrain dans la montagne, à la suite d'un litige avec le village de Dărmănești et avec quelques bourgeois de Piatra.

278. — 27 janvier 1633 (7141), Iassy. Les grands boyards témoignent que le *vistiernic* Gheorghge Roșca a acheté des hoiries dans le village d'Ivoești, sur le Bahlui, district de Cîrligătura.

279. — 27 janvier 1633 (7141), Birlad. Témoignage du bourgmestre Ion et des 12 échevins de Birlad sur la confirmation donnée par Zaharia et Dumitru, les fils du prêtre Luca, à propos de la vente d'une moitié d'hoirie du village de Cernătești.

280. — 29 janvier 1633 (7141), Iassy. A la suite d'un procès du *ptreclab* Gheorghge Jora avec Drăgan Mălai et sa femme, le voïévode Alexandru Iliaş confirme au premier le droit de propriété sur une moitié du village de Blișcenăuți et sur un quart du village de Zubriceni, district de Hotin, achetés au monastère Saint-Sabbas de Iassy, à qui Drăgan Mălai les avait mises en gage.

281. — 29 janvier 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au second *vistiernic* Gheorghge Roșca le droit de propriété sur les parts d'hoirie achetées dans le village d'Ivoești, sur le Bahlui, district de Cîrligătura.

282. — 31 janvier 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliș confirme à Drăguș le droit de propriété sur une part d'hoirie du village de Mărișești, reçu en don de Lupul fils de Nasta, dont il avait racheté la vie.

283. — 2 février 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliș confirme au grand *pitâr* Ionașco Cehan le droit de propriété sur plusieurs esclaves tziganes.

284. — 2 février 1633 (7141), Iassy. Le *vornic de gloată* Petre témoigne que Bejan a été condamné à mort pour vol de chevaux; il a été racheté par Petrea Mătcu en échange de son hoirie du village de Conțești.

285. — 2 février 1633 (7141). Nistor Focșa vend au *vistiernic* Buhuș sa part d'hoirie du village d'Iurghiceni, contre de l'argent et des céréales.

286. — 5 février 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliș confirme au *ptreclab* de Hotin, Malcoci, le droit de propriété sur plusieurs esclaves tziganes.

287. — 6 février 1633 (7141), Iassy. Les boyards témoignent que le Russe Fădușco et d'autres ont intenté un procès aux moines du monastère de Probotă en dédommagement pour la mort de plusieurs de leurs compagnons, tués par des voleurs pendant qu'ils travaillaient à l'étang du monastère.

288. — 6 février 1633 (7141), Vereșani. Plusieurs habitants du village de Vereșani témoignent que Gavril a vendu la part de terrain, héritée par sa mère dans ce village, au *diac* Alexandru (Photocopie en annexe, pl. XXIX).

289. — 13 février 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliș ordonne à l'ancien grand *vornic* Gavrilaş d'enquêter si les *vecini* (serfs) du grand logothète Ghianghea, qui habitent le village de Parcovă, ont violé les limites du village de Cupcici, appartenant au logothète Buhuș, et si l'ancien *ptreclab* Gheorghe Jora a violé les limites du village de Costești, propriété du même logothète Dumitru Buhuș.

290. — 16 février 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliș confirme à l'épouse du logothète Beldiman le droit de propriété sur le village de Negoești, sur l'Orbic sur deux *fâlci* (c'est-à-dire 28 644 m²) de vignes à Cotnari et sur une maison de Suceava, comme suite de l'accord conclu avec le monastère de Sucevița.

291. — 18 février 1633 (7141). Testament de Dumitrașcu Mihul, par lequel il institue sa femme Antemia héritière de tous ses biens.

292. — 20 février < 1633 >, Iassy. Le grand logothète Ghianghea écrit à l'ancien *uricar* Borăleanul d'enquêter si le *cupar* Lupul a violé les limites du village de Șendriceni, propriété d'Onciul Iurașcovici.

293. — 22 février 1633 (7141). Le voïévode Alexandru Iliș exempte de toute contribution le village d'Ulmi, district de Hrlău, appartenant au monastère Sainte-Parascève de Iassy.

294. — 23 février 1633 (7141). Le voïévode Alexandru Iliș confirme à Manciuł Pribeagul le droit de propriété sur un tiers du village de Stănigeni.

295. — 25 février 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliș confirme au monastère de Pingărați le droit de propriété sur une clairière, à la suite d'un litige avec le village de Dărmănești.

296. — 25 février 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliș confirme au monastère de Pingărați trois terrains déboisés du village de Straja.

297. — 2 mars 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliș confirme au monastère Saint-Sabbas de Iassy le droit de propriété sur des vignes avec des pressoirs à Cotnari, don du *postelnic* Enache.

298. — 2 mars 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliș confirme à Ștefan et à Ionașco Hrincoșci le droit de propriété sur les villages de Răchiteni, sur le Siret, dis-

trict de Suceava, d'Iugani et de Tămășeni laissés en viager par leur père Toader Bucotco à la princesse Marica, épouse d'Ion voievode.

299. — 2 mars 1633 (7141), Iassy. Les grands boyards témoignent que Dumitrașco Mihul était tombé d'accord avec sa femme Antimia, pour que le dernier en vie hérite toute la fortune de l'autre.

300. — < Environ le 3 mars 1633 > Le prieur et les moines du monastère de Bisericani s'engagent envers le *cupar* Ionașco Boldescul de lui livrer du gros bétail en échange des titres de propriété du village de Vinători.

301. — < Environ le 3 mars 1633 >. L'ancien *cupar* Ionașco Boldescul témoigne qu'il est tombé d'accord avec les moines du monastère de Bisericani pour leur céder les titres de propriété obtenus de Radu voievode pour le village de Vinători.

302. — < Environ le 3 mars 1633 >. L'ancien *cupar* Ionașco Boldescul conclut avec les religieux du monastère de Bisericani de remettre à ces derniers tous les titres de propriété qu'il possède sur le village de Vinători, contre 40 brebis, deux chevaux et d'autre gros bétail.

303. — < Environ le 3 mars 1633 >. Les prieurs du monastère de Bistrița, de Neamț, de Secul, d'Agapia, de Tazlău et de Hărlicești témoignent que le monastère de Bisericani est convenu avec Boldescul, de lui céder du bétail contre les titres de propriété qu'il possède sur le village de Vinători (Photocopie en annexe, pl. XXX).

304. — 3 mars 1633 (7141), Bisericani. Le prieur Epifanie du monastère de Bistrița et l'hiéromonaque Nil du monastère de Pîngărați témoignent que les moines du monastère de Bisericani sont tombés d'accord avec Boldescul, pour les titres de propriété qu'il possède sur le village de Vinători.

305. — 4 mars 1633 (7141), Iassy. Le voievode Alexandru Iliăș confirme au grand *șetrar* Bolea les hoiries achetées dans les villages de Tîrzii, Dănceni, Bălănești et Lazorești, district de Tecuci.

306. — 6 mars 1633 (7141), Iassy. Le voievode Alexandru Iliăș confirme au monastère Saint-Sabbas de Iassy le droit de propriété sur le village de Stolniceni, avec les hameaux de Stroiceni, de Vlășineasa et de Scumpia, et sur le village de Șetrăreni, district de Iassy, don du *postelnic* Enache.

307. — 6 mars 1633 (7141). Le voievode Alexandru Iliăș confirme au monastère Saint-Sabbas de Iassy le droit de propriété sur les villages de Broscăuți, de Căcăceni, de Larionești, Mășceani, Gamțeni et Meteuiți, district de Soroca, don du *postelnic* Enachi.

308. — 6 mars 1633 (7141), Iassy. Le voievode Alexandru Iliăș confirme au grand logothète Ionașco Ghianghea le droit de propriété sur les parts d'hoirie achetées dans les villages de Tulucești et de Ghidușeni, district de Covurlui.

309. — 8 mars 1633 (7141), Iassy. Le voievode Alexandru Iliăș confirme au grand logothète Ionașco Ghianghea le droit de propriété sur une hoirie achetée dans le village de Bogdănești, sur le Prut, district de Fălciu, et sur le cinquième du village de Mocșie, qui s'appelle à present Vășcăuți, district d'Orhei.

310. — 8 mars 1633 (7141), Miclăușeni. Gligore Goia et d'autres témoignent qu'Ana et sa sœur Palaghia, filles de Mărica, et Aftimia ont vendu au *postelnic* Lupul Prăjescul leurs parties du village de Drubești, avec l'emplacement d'un moulin sur le Siret, des pâturages et des vergers.

311. — 9 mars 1633 (7141), Iassy. Le voievode Alexandru Iliăș confirme au grand logothète Ionașco Ghianghea les titres de possession sur ses propriétés achetées: le village de Leoști, sur la Sărata, district de Fălciu, et un lot de terre en bas de Leoști, avec l'emplacement d'un rucher, d'un verger et d'un moulin à farine.

312. — 9 mars 1633 (7141). Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au grand logothète Ionaşco Ghianghea le droit de propriété sur le village de Frăteşti, acheté aux neveux de Huhulea et de l'ancien *hatman* Sturza.

313. — 11 mars 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme à Naşcul le droit de propriété sur un emplacement de rucher sur le territoire du village de Dumbrăviţa, acheté à Guţă, fils de Tăbuci.

314. — 14 mars 1633 (7141). Irimie Noapteş de Hănsăşeni vend à Ionaşco Prăjescul un terrain pour bâtir une maison, acheté au *pitar* Manea pour 30 ducats.

315. — 15 mars 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş ordonne aux agents princiers du district de Bacău de cesser la poursuite contre le village de Borleşti pour toute contribution, parce que ses habitants défendent la frontière dans la région de Tazlăul Mare.

316. — 15 mars 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au grand logothète Ghianghea le droit de propriété sur une moitié du village de Negreşti et sur l'emplacement du village abandonné de Lineşti, district de Vaslui, parce qu'il avait payé à Gefer *başa* les dettes contractées par l'ancien propriétaire de ces terres, Nicoară.

317. — < AVANT le 22 mars 1633 >. Eremia, fils d'Onciul, reconnaît qu'il a vendu au *diac* Iorgachi sa part d'hoirie du village d'Arpăşeşti.

318. — 22 mars 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme à l'ancien *vornic* Iordache le droit de propriété sur les parts d'hoirie dans le village d'Arpăşeşti, district de Cîrligătura, achetées à Eremia, fils d'Onciul, et à Anghelina, fille de Mica.

319. — 22 mars 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş fait don à Cris-tea Chiusea Brăileanul du village de Ruşi, de l'*ocol* (circonscription) du bourg de Botoşani, pour les services rendus au prince en pays étrangers et pour 250 thalers d'argent donnés «pour les besoins du pays».

320. — 25 mars 1633 (7141). Le hiéromonaque Parteni, du monastère de Biseri-cani, témoigne que Simbotin, fils de Tofan de Scorţăşti, et ses beaux-frères ont vendu à l'ermitage Saint-Jean Chrysostome le neuvième d'une hoirie et la moitié d'un emplacement de moulin du côté de Măgura, près de l'ermitage.

321. — 28 mars 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au monastère Saint-Sabbas de Iassy le droit de propriété sur cinq *fălci* (une *falce* 14 322 m²) de vignes à Copou, engagées par le douanier Manolachi.

322. — 30 mars 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme au marchand Nica de Focşani le droit de propriété sur des parts d'hoirie achetées dans le village de Mirceşti.

323. — 30 mars < après le, 1633 >, Tecuci. Mareş de Năneşti vend son hoirie de Tomeşti au *postelnic* Costin (Photocopie en annexe, pl. XXXI).

324. — 22 avril 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iliaş confirme à Dumitru Botoşanul le droit de propriété sur une part d'hoirie du village de Băiceni, district de Hîrlău, achetée au *diac* Rugină de Şilişeu.

325. — 27 avril 1633 (7141). Le voïévode Miron Barnovschi fait don à Costantin Sitarul des anciens villages princiers de Giurcani et de Rîşcani, sur l'Elan, district de Fălciu.

326. — 28 avril 1633 (7141), monastère de Voroneţ. Les prieurs Tarasie et Partenie, avec l'assemblée des moines du monastère de Voroneţ, cèdent au *vornic* Ionaşco Jora l'emplacement du village abandonné de Milcineşti, district de Cîrligătura, contre l'emplacement du village abandonné de Muşinţi, district de Suceava.

327. — 29 avril 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Miron Barnovschi exempte d'impôts les *posluşnici* (serviteurs) et les *vecini* (serfs) de la Métropole de Suceava.

328. — 9 mai 1633 (7141), Birlad. Teodosie, fils de Vasile Micul, vend à ses neveux son hoirie du village de Târбуţeni.

329. — 15 mai 1633 (7141), Iassy. L'ancien *vornic* Lupul et d'autres témoignent que le douanier Condrea a vendu la moitié du village de Vasileu, district de Cernăuţi, au *vornic* Gavrilăş.

330. — 18 mai 1633 (7141), Iassy. Le prieur Lazor et l'assemblée des moines du monastère d'Agapia vendent à Ştefan de Iassy et à sa femme Marica, un terrain pour bâtir une maison à Iassy, près de la cave de Banvica.

331. — 21 mai 1633 (7141). Cristea, fils du *vornic* Drăguş, vend au *diac* Pătraşcu un emplacement de rucher dans le village de Berendeşti, district de Vaslui.

332. — 25 mai < 1633 >, Cristeşti. Ion Boldescul écrit au prieur Partenie de Bisericani au sujet de certains documents et d'une question de bétail.

333. — < Avant le 22 > juin 163<3> (714<1>), < Constantinople >. Testament du voïévode Miron Barnovschi.

334. — 23 juin 1633 (7141), Birgăoani. Ilie Pleşca de Birgăoani vend 14 *pământuri* (lots de terrain d'une certaine étendue) du village de Certieni à Tanasă.

335. — < 25 juin 1633 — juillet 1633 >, Constantinople. Le voïévode Moïse Movilă ordonne la réouverture du litige entre le *jitnicer* Cehan et le *visiarnic* Roşca à propos du village de Sterpeni.

336. — < Environ le 5 juillet 1633, Birlad >. Le bourgmestre Tule Tetul avec 12 échevins de Birlad et d'autres témoignent qu'Irina, femme de Ghinea, a vendu des parts d'hoirie des villages de Pişigani, de Mastatici et de Valea Iepii à Scărlet et à Tudorache.

337. — 5 juillet 1633 (7141), < Birlad >. Le bourgmestre Tule et les 12 échevins de Birlad témoignent que Mărica et sa sœur ont vendu une part d'hoirie du village de Văleni à Scărlet et à Aipul.

338. — 8 juillet 1633 (7141), Şătrăreni. Ilinca, fille d'Oniul, vend à Tiţa sa part d'hoirie du village de Dănceni, que son père avait achetée à Pilat.

339. — 29 juillet 1633 (7141). Les *starosti* de Troţuş, Gheorghe et Petrea, et d'autres témoignent que l'hoirie du village de Chirişomu, objet de contestation entre Verdeş d'un côté, Unguraş et les siens de l'autre, revient de droit, d'après les documents présentés, au premier.

340. — 19 août 1633 (7141), Iassy. Le *stolnic* Pană écrit aux *ptreătabi*, aux bourgmestres et aux échevins de Neamţ de ne plus élever des prétentions à propos d'un pâturage du monastère de Secul (Photocopie en annexe, pl. XXXII).

341. — < Après le 9 août 1633 — mars 1634 >. Todosca, fille de Mărica, fait don au *vornic* Cehan des parts d'hoirie situées dans les villages de Botoi et de Vinderei.

342. — < Après le 9 août — 31 août > 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă fait don au *vornic* de *gloată* Dumitru Leca du village de Piscani, sur le Prut, situé dans la *branişte* (forêt dont l'emploi est réservé) princière et possédant un moulin (Photocopie en annexe, pl. XXXIII).

343. — < 12; 20 — 29 > août 1633 (7141). Le voïévode Moïse Movilă autorise Prodan de défendre ses droits sur l'emplacement du village abandonné de Prelipca, district de Dorohoi.

344. — 25 août 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme à la Métropole de Suceava le droit de propriété sur le village de Poiana Vlădicăi et exempte d'impôts 20 *vecini* (serfs) qui y habitent.

345. — 25 août 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă exempte d'impôts les cabarets appartenant à la Métropole de Suceava.

346. — 25 a o ù t 1633 (7141), <Iassy>. Le voïévide Moïse Movilă fait don au monastère de Secul d'un terrain cultivable et des pâturages situés à la limite des possessions du monastère de Neamț.

247. — 25 a o ù t 1633 (7141), Iassy. Le voïévide Moïse Movilă confirme la subordination du monastère de Galata avec les villages de Belcești, de Plopi et de Călugăreni à l'église de la Patriarchie de Jérusalem. Il exempte de contributions les habitants des ces villages.

348. — 25 a o ù t 1633 (7141), Iassy. Le voïévide Moïse Movilă confirme au monastère de Solca le droit de propriété sur le village de Vorovești, de l'ocol (circonscription) du bourg de Iassy. Il concède à ce monastère le revenu des amendes appliquées aux habitants dudit village excepté le tribut dû au sultan. Ces habitants deviennent des *poslušnici* (serviteurs) du monastère.

349. — 25 a o ù t 1633 (7141), Iassy. Le voïévide Moïse Movilă confirme au monastère de l'Assomption, situé au centre du bourg de Iassy, le droit de propriété sur le village de Toporăuți, district de Cernăuți, exempté de toute contribution.

350. — 25 a o ù t 1633 (7141), Iassy. Le voïévide Moïse Movilă confirme aux monastères de l'Assomption de Iassy et de Birnova une cave attenante à la *chervăsărie* (c'est-à-dire l'auberge, la douane et le marché) de Iassy, «où a été la maison du *vornic Ureche*». Il exempte, en même temps, de toute contribution et corvée Necula, l'administrateur de cette cave.

351. — 26 a o ù t 1633 (7141), Iassy. Le voïévide Moïse Movilă écrit au *dregător* (agent princier), au bourgmestre et aux échevins de Huși de cesser la poursuite contre les villages de l'évêché de Huși et de ne pas les contraindre à payer les mêmes impôts que les habitants du bourg.

352. — 26 a o ù t 1633 (7141), Iassy. Le voïévide Moïse Movilă écrit au *dregător* agent princier, au bourgmestre et aux échevins de Huși de ne pas imposer aux villages de l'évêché de Huși les contributions et les corvées dues par les citadins.

353. — 26 a o ù t 1633 (7141), Iassy. Le voïévide Moïse Movilă écrit aux *cămănari* (agents qui lèvent un impôt payable en cire) de Huși de cesser la poursuite contre un cabaretier et deux artisans de l'évêché de Huși.

354. — 26 a o ù t 1633 (7141), Iassy. Le voïévide Moïse Movilă exempte d'impôts et de corvées plusieurs artisans de l'évêché de Huși.

355. — 26 a o ù t 1633 (7141), Iassy. Le voïévide Moïse Movilă confirme à la Métropole de Suceava et à l'évêché de Roman le droit de propriété sur un emplacement de moulin dans la *braniște* (forêt dont l'emploi est réservé) princière, sur la Jijia, afin de pourvoir aux besoins de leurs représentants, lorsqu'ils viendront dans la capitale du pays (Photocopie en annexe, pl. XXXIV).

356. — 26 a o ù t 1633 (7141), Iassy. Le voïévide Moïse Movilă exempte d'impôts les *poslušnici* (servitudes) et les *recini* (serfs) de la Métropole de Suceava.

357. — 26 a o ù t 1633 (7141), Iassy. Le voïévide Moïse Movilă confirme à Dionisie, l'évêque de Roman, le droit de propriété sur l'emplacement du village abandonné de Căuești, sur le Prut.

358. — 26 a o ù t 1633 (7141), Iassy. Le voïévide Moïse Movilă confirme à l'évêché de Roman le droit de propriété sur un rucher et sur un pré situés sur le territoire du village de Gdintși.

359. — 28 a o ù t 1633 (7141), Iassy. Le voïévide Moïse Movilă ordonne à ses employés de cesser la poursuite contre les villages de l'évêché de Huși, du district de Fălciu.

360. — 28 <a o ù t> 1633 (7141), Iassy. Le voïévide Moïse Movilă confirme à la Métropole de Suceava les limites de ses prés, situés dans le village de Poiana Vlădicăi.

361. — 20 a o ù t <1633>. Orheianul et sa femme Odochia vendent à Isac de Sinehău une part d'hoirie dans le village de Mogoșești.

362. — 29 août 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au *voornic* Gavrilaş Matiaș le droit de propriété sur une moitié du village de Vasileu, district de Cernăuți, achetée au douanier Condre.

363. — 30 août 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă écrit à Vestir, *voornic* de Clmpulung, de défendre les droits de propriété du monastère de Sucevița sur la montagne Gemeleu.

364. — 30 août 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă fait don à un boyard le village de Docolina ; il exempté en même temps ce village de contributions avec condition d'héberger les messagers étrangers.

365. — 30 août 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă fait don au second *postelnic* Pătrașco de l'emplacement du village abandonné de Popeni, antérieurement dépendant de l'*ocol* (circonscription) du bourg de Brlad (Photocopie en annexe, pl. XXXVI).

366. — 30 août 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au monastère Galata de Sus le droit de propriété sur le village de Fintina, sur le Gerul, district de Tecuci, à la suite d'un litige avec l'ancien *voornic* Stavăr.

367. — 30 août 1633 (7141), Iassy. Le prêtre Aftanasie vend à Evloghie, évêque de Răduți, la moitié du village de Meleşeuți. Avec l'argent reçu il achète des ruchers pour le monastère de Solca.

368. — < 1^{er} septembre 1633 — 31 août 1634 > (7142). Le fils de Pelaghia, Adam, et d'autres vendent leurs parties du village de Bogdănești, district de Roman, au *ptrcălab* Bechea.

369. — < 1^{er} septembre 1633 — 31 août 1634 > (7142). Toader et d'autres vendent leur part d'hoirie du hameau de Durducești à Dumitrașco Vlrvnav.

370. — 1^{er} septembre 1633 — 31 août > (7142). Témoignage pour un terrain béché de Pilipovschi.

371. — < 1^{er} septembre 1633 — 31 août 1634 > (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme à Dumitrașco, fils du grand logothète Ghianghea, le droit de propriété sur un esclave tzigane, avec sa femme et ses enfants, achetés à Pavel, fils du *pitâr* Gheorghe Gherghina.

372. — < 1^{er} septembre 1633 — mars 1634 > (7142). Le voïévode Moïse Movilă pour des parties du village de Stîrceni, district de Soroca.

373. — < 1^{er} septembre 1633 — mars 1634 > (7142). Le voïévode Moïse Movilă pour le village de Dolhești, sur le Brlad, district de Tutova.

374. — < 1^{er} septembre 1633 — 11 janvier 1634 > (7142). Ion Ciolpan vend au *clucer* Lupul Prăjescul trois terrains pour bâtir des maisons dans le village de Săoani, district de Roman.

375. — Septembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme à Isac Stîrcea et à sa femme le droit de propriété sur le village de Popeni avec les *vecini* (serfs).

376. — 1^{er} septembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au *clucer* Lupul Prăjescul le droit de propriété sur l'emplacement du village abandonné de Dădești, sur la Sirca, district de Roman.

377. — 2 septembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au monastère de Bistrița la petite douane de Bacău et une clairière à foins.

378. — 2 septembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au Isac de Sinehău le droit de propriété sur une part d'hoirie dans le village de Mogoșești, achetée à Orheianul et à sa femme Odochia.

379. — 3 septembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au monastère de Bistrița le droit de propriété sur son ancienne *braniște* (fôret dont l'emploi est réservé), avec deux clairières à Ceahlău et un emplacement de bergerie à Pingărați.

380. — 3 septembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au monastère Galata de Sus le droit de propriété sur le village de Teșori, dépendant de l'ocol (circonscription) du bourg de Botoșani et l'exempte de contributions.

381. — 4 septembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă exempte de toutes contributions les villages de la Métropole de Suceava.

382. — 4 septembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au monastère de Pîngărați le droit de propriété sur les villages de Bilăești et d'Ivănești, district de Neamț, sur deux moulins sur le Cracău et sur un autre dans le village de Dărmănești, sur un rucher dans la *braniște* (fôret dont l'emploi est réservé) princière de Bohotin, sur trois fâlcii (une *falce* = 14 322 m²) de vigne à Cotnar et sur toute la clairière de Pîngărați, dépendante jadis de l'ocol (circonscription) du bourg de Piatra.

383. — 5 septembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă ordonne à l'aprod Andronic et au *vătav* de *figani* Gogoi de chercher les tziganes désertés du monastère de Sucevița.

384. — 6 septembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme à la Métropole de Suceava le droit sur certains bénéfiques des cabarets (Photocopie en annexe, pl. XXXV).

385. — 6 septembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă fait don au logothète Pătrașco Ciogolea du village princier de Moghilova, qui s'appelle aussi Peștera, fondé par les princes de la famille Movilă, dans le district d'Orhei, là où se trouvait le Vieux Orhei.

386. — 8 septembre 1633 (7142). Le voïévode Moïse Movilă donne au monastère Pantelimon, dans le district de Botoșani, un document relatif à ses *vecini* (serfs).

387. — 8 septembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme à la *cneaghina* (c'est le titre qu'on donne à l'épouse d'un boyard) Ilinca le droit de propriété sur le village de Șendreni, district de Covurlui, acheté au *capuchehaia* (représentant du prince à la Porte) Curt Celebi.

388. — 8 septembre 1633 (7142), Zărnești. Nuor et sa femme Piatra se déclarent eux et leur hoirie de Zărnești, dépendants du *paharnic* Pană.

389. — 9 septembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme aux prêtres et aux diacres du bourg de Iassy les anciennes exemptions de contributions et de corvées.

390. — 10 septembre 1633 (7142). Le voïévode Moïse Movilă confirme à la *jupl-neasa* (titre donné à l'épouse d'un boyard) Zamfira de Iassy le droit de propriété sur plusieurs parties du village de Rușii Zavului.

391. — 10 septembre 1633 (7142). Le bourgmestre Cănița Blaj avec les 12 échevins et d'autres bourgeois du Bacău témoignent que Simion Văsi, avec son fils Ionașco de Mușetești et d'autres ont vendu au *vornic* Neniul leur hoirie de Hălășeni.

392. — 12 septembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au monastère de Bisericani le droit de propriété sur deux emplacements de moulin sur le grand lit de la rivière de Putna, achetés aux descendants du *vornic* Nădăbaico.

393. — 12 septembre 1633 (7142). Le voïévode Moïse Movilă confirme au *vornic* de *gloată* Neniul le droit de propriété sur le village de Rediul, district de Iassy.

394. — 15 septembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă fait don aux frères Pătrașco Ciogolea, troisième logothète, et Miron Ciogolea des villages: Dușmanul Mare, Dușmanul Mic, Logofetenii et des parts d'hoirie du village de Pătrușeni, district de Iassy, illages qui appartenait auparavant au hetman Balica.

395. — 15 septembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au prêtre Larion le droit de propriété sur une part d'hoirie achetée dans le village d'Ungurași, sur la Moldova.

396. — 15 septembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă juge le litige entre le monastère de Golia et le *htnsar* Ionașco Hădărău pour le droit de propriété du village de Dușești. Arrêt au détriment du second.

397. — 15 septembre 1633 (7142). Zaharia, fils du *vataș* Mojlil de Ruși, fait don au monastère de Pingărați d'un emplacement de ruher.

398. — < Après le 15 septembre 1633 >. Témoignage du capitaine Serghie relativement à l'affaire du moine Zosin, qui s'occupait d'un ruher du monastère de Pingărați.

399. — 16 septembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă écrit aux *ptreclabi* du district de Neamț d'interdire à Damaschin de Brănești de construire une maison et des moulins à Bodești et de lui fixer un terme pour se présenter au jugement du prince.

400. — 21 septembre 1633 (7142), Bacău. Le *paharnic* Doциul, le *ptreclab* Boldescul et d'autres déclarent qu'après l'ordre du voïévode Moïse Movilă, ils ne porteront plus atteinte aux limites d'un terrain appelé Călugăra de Tofan et une colline couverte de vignes du monastère de Bistrița.

401. — 21 < septembre 1633 > — 21 < mars 1634 > (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă écrit au *dregător* (agent princier), au bourgmestre et aux échevins du bourg de Piatra et au *vătămăn* (maire du village) de Vinători de cesser la poursuite contre les *poslušnici* (serviteurs) du monastère de Bistrița.

402. — 25 septembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au monastère Saint-Sabbas, situé au centre du bourg de Iassy, le droit de propriété sur les vignes et les pressoirs reçus en don du *postelnic* Enache.

403. — 25 septembre 1633 (7142). Le voïévode Moïse Movilă confirme à Ștefan Drăgan et à sa femme Ioana, le droit de propriété sur une partie du village d'Oțești.

404. — 6 octobre < avant 1633 >, Vîrtop. Tudora, fille de Drăghici, fait don de ses parts d'hoirie des villages de Vîrtop et de Leutești à son neveu Nechita à condition de supporter les dépenses à l'occasion de ses funérailles.

405. — 20 octobre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă fait don au troisième logothète Pătrașco Ciogolea du village de Dumeni, sur l'Iubăneasa, district de Dorohoi, acheté par le hetman Isac Balica, cousin du prince.

406. — 20 octobre 1633 (7142), Piatra. Le prieur Partenie et l'assemblée des moines du monastère de Bistrița témoignent qu'ils sont tombés d'accord avec les moines du monastère de Secul en ce qui concerne le droit de propriété sur certains étangs.

407. — 29 octobre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au *diac* Dumitru Cănilrzan et à sa femme Solomia, le droit de propriété sur un cinquième du village de Horgești.

408. — 1^{er} novembre < 1633 >, Cordăreni. Le grand *vătămăn* de Dorohoi Nicoară Moțoc atteste la capture et la condamnation d'un voleur, appelé Ostahie; le prêtre Matiaș a racheté ce dernier contre un cheval; le prix étant insuffisant, on y a ajouté un jument ayant appartenu à Prostu.

409. — 4 novembre 1633 (7142). Le voïévode Moïse Movilă fait don au logothète Pătrașco Ciogolea de deux villages voisins, de Mălești et de Terlești, sur le Prut, district de Iassy, ancienne propriété du hetman Isac Balica.

410. — 6 novembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă ordonne aux employés princiers du district de Tecuci de cesser les poursuites contre le village de Mîrăești, propriété du monastère Aron Vodă.

411. — 13 novembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă fait don au troisième logothète Pătrașco Ciogolea du village de Cobilia, district de Soroca; le prince avait hérité de ce village de son grand-père le *vistiernic* Ion et celui-ci l'avait reçu en don du voïévode Petru.

412. — 13 novembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă autorise les moines du monastère de Bistrița de défendre la *slatina* (source d'eau salée) et les limites de leurs propriétés de Calu et de Tasinău.

413. — 17 novembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă établit des règles pour la vic monacal.

414. — 23 novembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme l'*armaș* Căracaș le droit de propriété sur certains esclaves tziganes, rachetés à la peine capitale pour homicide et déprédation.

415. — 25 novembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au *diac* Sturza le droit de propriété sur des parts d'hoirie dans le village de Tălhărești, sur l'Ursoae, reçues en don de sa tante Nastasia Pința.

416. — 25 novembre 1633 (7142). L'ancien hetman Savin Prăjcsul, l'ancien hetman Iurașco Bașotă et d'autres boyards témoignent que le grand *vornic* de *Țara de Sus* (partie septentrionale de la Moldavie) Pătrașco Bașotă a acheté des parts du village de Ciohoreni, district de Succava, à Gavril Ferie et à Ionașco.

417. — 29 novembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme à Tofana et à son fils le droit de propriété sur six *fălci* (une *falce* = 14 322 m²) de vigne à Băiceni, sur la colline de Frumușeni, vendues à celle-ci par son mari, l'ancien grand *pitari* Apostol.

418. — 30 novembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au grand *vornic* de *Țara de Sus* (partie septentrionale de la Moldavie) Pătrașco Bașotă le droit de propriété sur des parts d'hoirie achetées dans le village de Ciohoreni, district de Succava.

419. — Décembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă exempte de toutes contributions et corvées pour trois années les étrangers qui viendront s'établir dans la *seliște* (emplacement d'un village abandonné) de Tămășeni, district de Roman, propriété du *vistiernic* Cîrstea.

420. — 2 décembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme à Stratulat Borleanul le droit de propriété sur une partie du territoire du village de Pitulușeni, sur le ruisseau de Dolina, district de Hîrlău, avec un emplacement d'étang.

421. — 3 décembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme à Deleu le droit de propriété sur une maison dans le village de Spătărăști et sur deux moitiés de *jirebie* (terrain de culture d'une étendue déterminée) à Antălești.

422. — 3 décembre 1633 (7142). Le voïévode Moïse Movilă confirme à Ghelafi Dubău le droit de propriété sur les parts d'hoirie du village d'Antălești, achetées à Ionașco, à Grigore et à d'autres.

423. — 4 décembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă ordonne aux employés princiers du district de Putna de ne pas lever la dîme des produits du monastère de Putna.

424. — 5 décembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au monastère de Bisericani le droit de propriété sur le village de Vinători, district de Neamț, à la suite d'un litige avec le monastère de Birnova.

425. — 8 décembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă autorise le *ptročlab* Gabăr de se saisir des propriétés de plusieurs débiteurs jusqu'au moment au ceux-ci lui acquitteront leurs dettes.

426. — 10 décembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă ordonne au *vătăman* (maire du village) et aux habitants du village de Vinători, district de Neamț, d'obéir au monastère de Bisericani (Photocopie en annexe, pl. XXXVII).

427. — 12 décembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme l'exemption d'impôts accordée aux *poslušnici* (serviteurs) et aux *vecini* (serfs) de la Métropole de Suceava.

428. — 16 décembre 1633 (7142), Iassy. Ionașco, fils de Marin Buzea, vend sa part d'hoirie du village de Băloșeni, sur la Jijia, district de Iassy, à Toader Ștefan, Paradis Saula et Mihai Ungurul (Photocopie en annexe, pl. XXXVIII).

429. — 18 décembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă exempte de contributions le clergé.

430. — 18 décembre 1633 (7142). Le voïévode Moïse Movilă juge le litige entre le *diac* Nicoară de Birzești et le *spătar* Costandin pour le droit de propriété sur des quarts des villages de Birzești, de Bănești et de Liudești. Arrêt en faveur du second.

431. — 20 décembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme à Virlan, David, Nastasia, Gligorcea, Ionașco et Istratie le droit de propriété sur les parts d'hoirie du village de Cincești, qu'ils ont achetées à Irimia Necșul, fils du *stolnic* Giurgea Necșul, et à ses neveux.

432. — 21 décembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă ordonne au *dregător* (agent princier), au bourgmestre et aux échevins de Piatra, ainsi qu'au *vătăman* (maire du village) de Vinători de cesser les poursuites contre les *poslušnici* (serviteurs) du monastère < de Văleni >, au-delà de la Bistrița.

433. — 27 décembre < 1633 >, Buciaci. Maria, épouse de l'ancien grand *postelnic* Dumitrache Chiriță, reconnaît avoir fait don au monastère de Bisericani du village de Vinători, district de Neamț, l'*ocol* (circonscription) du bourg de Piatra, avec ses moulins sur la rivière de la Bistrița; elle a encore remis à ce monastère deux documents, émanant l'un du voïévode Costantin et l'autre du voïévode Gașpar.

434. — 27 décembre 1633 (7142), Buciaci. Maria, épouse de l'ancien grand *postelnic* Dumitrache Chiriță, confirme avoir fait don du village de Vinători au monastère de Bisericani (Photocopie en annexe, pl. XXXIX).

435. — 27 décembre 1633 (7142), Iassy. Plusieurs boyards témoignent de la vente des trois quarts d'une hoirie de Săoani, au prix de 60 thalers, intervenue entre Eremia et sa nièce Dumitra, vendeurs, et le *clucer* Lupul Prăjescul, acheteur.

436. — 28 décembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme à ses serviteurs Nistor, Efrim, Ionașco et à leur sœur Maria, le droit de propriété sur certaines parts d'hoirie du village d'Ivănești, sur la Racova (Photocopie en annexe, pl. XL).

437. — 31 décembre < 1633 >, Iassy. Ionașco Avram et d'autres témoignent que Nechita et les membres de sa famille vendent une part d'hoirie du village de Săoani, sur le Siret, au *clucer* Lupul Prăjescul.

438. — 31 décembre 1633 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au grand *spătar* Dumitrașco Șoldan le droit de propriété sur plusieurs parts achetées dans le village de Petia Mare, district de Suceava.

DOCUMENTS FAUX

I. — 10 janvier 1632 (7140). Ivana, l'épouse du *comis* Ion, reconnaît avoir fait don d'une moitié du village de Cărhănești, district de Fălciu, à Dina, fille de Bălan, et d'avoir vendu l'autre moitié du village à Istratie Golăeș.

II. — Septembre 1632 (7141), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au grand *vornic* de Țara de Jos (partie méridionale de la Moldavie) Pavel Albotă et à son frère Ion, neveux du prince Alexandru Lăpușneanu, le droit de propriété sur le village de Săpoteni.

ADDENDA

A. — 28 avril <1632>, Iassy. Témoignage concernant la vente d'une hoirie du village de Băloșești par le *păhărnice* Ursul et par Ștefan à l'ancien *postelnic* Apostol.

B. — <Après le 29 avril 1632 — 22 avril 1633>. Le voïévode Alexandru Iiaș confirme au grand *sulger* Toma le droit de propriété sur une vigne à Cotnari, faite don par la religieuse Grăpina.

C. — 15 novembre 1632 (7140), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș confirme au marchand Pascal de Iassy la droit de propriété sur un rucher avec des jardins et sur une clairière du village de Lungani, achetées à Gligorie, *pușcar* de Iassy.

D. — 10 mars 1633 (7141), Iassy. Le voïévode Alexandru Iiaș confirme au monastère St.-Georges, près du bourg de Vaslui, le droit de propriété sur des esclaves tziganes.

E. — 1633 <après octobre 7 — novembre>, Ștefănești. L'ancien *ptrcălab* Furdui cède sa part d'hoirie du village de Tocești, district de Tecuci, à l'*iuzbașa* Adam, pour une dette.

DOCUMENTE

1632

1

1632 (7140) ianuarie 1.

Istrate și soția sa, Floarea, vînd partea lor de ocină din Ivănești.

7140 <1632> ghenarie 1.

Un zăpis de la Istrati și di la femeia sa Floare, fata lui Coste, nepoată Țogăi, scrii că au vîndut ocina și moșia lor din Ivănești, din giurățati di sat parte di sus, din a patra parte [parte], din tot locul, cu tot venitul lor

Art. St. Buc., Schitul Golgota, III/8 (nr. 6).

Rezumat din 1817.

2

1632 (7140) ianuarie 8.

Ciorce, fiica lui Drăgoi, vinde un răzor din Oleșești lui Pavel logofăt al doilea.

1 zăpis din let 7140 <1632> ghenarie 8 zile, di la Ciorce, fata lui Drăgoi, nipoată Varvarii, din Olișăști, scriindu și mărturisindu cum ia, di nime nevoită,

nici asuprită, ce di a ii <bunăvoie>¹ au vîndut un răzor în frunte, din partea Vărvarii, partea din gios, cu tot vinitul, la cîmpu și în vadu di moară. Aciia o au vîndut dumnealui Pavăl vel² logofăt drept 12 taleri bătuț.

Bibl. Acad., Ms. nr. 5181, f. 3.

Rezumat.

EDIȚII: Antonovici, *Doc. btrădene*, III, p. 278 (rezumat dintr-o condică din 1767).

3

<1632—1633> ianuarie 11.

Alexandru Iliăș voievod întărește Mitropoliei Sucevei satele Bosanci și Uidești.

† 7142¹ <1634> ghenar 11.

Ispisocu de la Alexandru vodă de stăpînire Mitropoliei pe Bosanci și Uidești.

Bibl. Acad., MXCVII/29.

Rez. într-un perillipsis al documentelor Mitropoliei, de la sfîrșitul sec. al XVIII-lea.

EDIȚII: Erbiceanu, *Mitropolia Moldovei*, p. 21 (rezumat cu data de zi: 17).
Datat după domnia lui Alexandru Iliăș.

4

1632 (7140) ianuarie 16.

Fiii și nepoții lui Nădăbaico fost vornic vînd mănăstirii Bisericiani două vaduri de moară din satul Vlcești.

† Adecă noi, feciorii lui Nădăbaico ce au fost vornic, Eremitia și Dumitrașco și Todosiia și feciorii și frații noșt[t]ri toți mărturisim cu acest zapis al nostru cum noi am avut doao vaduri de mori împărțite de alți frați la Putna, în gîrla de gios, la sat la Vlcești; deci noi, de bunăvoie a noastră,

¹ Omis în rezumat.

² Greșit, în loc de „al dollea”.

³ Cifra unităților este greșită.

ne-am sculat și ne-am tocmit cu părintele Partenie și cu alți părinți de la svînta mănăstire de la Beserecani și le-am vindut acéle doao vaduri, dereptă o sută și doadzeci de taleri, bani buni. Și ne-au scris părinții la pomeanic și le-au făcut cite trei sute de leturghii; pentr-acea mai virtos ne-am bucurat și noi și ne-au dat banii toți, o sută și doadzeci de taleri plata deplin și bani și oi și le-am făcut și zăpis domnesc, să hie pomană și părinților noșt[ri]; iară locul la cîmp nu l-am vindut, ce-l vom vende și locul, că acéste vaduri, cîndu ne-am împărți<1> ocinele cu alți frați ai noșt[ri], s-au venit noao. Așia mărturisim noi cătră acești părinți.

Iară de să vor scula cineva di în frații noșt[ri] sau nepoți pentru acéste vaduri cu pîră spre acești părinți, noi ne vom pîri cu di[1]nșii; déci de ne vor rămînea, noi le vom da lor loc pentru loc, aiurea, di într-alte moșii a noastre.

Așia mărturisim noi cu acestu zăpis al nostru ca să știe și să creadză.

Și au fost Ionașco Paos și Procopie diiacul și Nenița di în Bălotești cîndă au făcut această tocmală și Partenie de Tazlău și Tohil și Pepelea Cireș și Dosoftei și Mitrofan.

† ЄРѸМѸ НЪДЪБАНКЪ НСКЛ <т. р.>.

ДѸМИТРАШКО НЪДЪБАНКЪ НСКЛ <т. р.>.

† БЪ ЛѸТѸ ХЪРМ ГЕНАРЪ СЪ ДЪНН.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericani, XV/9.

Orig., hirtie (32,3 × 20,2 cm.).

5

1632 (7140) februarie 6, Iași.

Alexandru Iliș voievod scutește pe toți preoții de dările către domnie.

Iuon Alexandru Illasch Wojwoda befreiet gesamte Geistlichkeit von allen Landesabgaben.

Dtto Iassy, 7140 <1632> den 6<ten> Februar.

Ion Alexandru Iliș voievod scutește întregul cler de toate dările către domnie.

Dat în Iași, 7140 <1632> februarie 6.

Arh. St. Suceava, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. A, nr. 25.

Rezumat

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, p. 695 (rez. german și trad.).

¹ Omis în orig.

1632 (7140) februarie 7.

Băloș și Vasilie, fiii lui Lucoci, mărturisesc că au vîndut o ocină din satul Feșinghești mănăstirii Bisericiani și că au primit toți banii.

† Eu Băloș și Vasilie, feciorii lui Lococi de Feșinghești, mărturisim cu această scrisore a noastră cum am vîndut o ocină la sat la Feșinghești sventei mănăstiri Beserecanilor, dereptu o sută și treidzăci și optu de lei. Deci eu, Băloș, n-am fost la împă<r>¹țarea banilor; deci m-am rugat părintelui Partenie să-mi dea și mie, să nu hie de cătră mine cu inputăciune și cu blăstăm. Deci me-au făcut carte la sveataa mănăstire, deci me-au dat 16 oi mari și întru mîna frăține-meu lui Vasilie 10 lei, ce-au fost rămași nedați, i-au dat prentu ce au veni[ni]t cu carte de la Corcodel să să dea acei 10 lei și iaste și scrisoarea lui Corcodel de față. Deci să să știe că s-au plătit acea ocină de tot. Deci cine va mai veni dé acmu innainte să nu mai aibă treabă cu sveataa mănăstire, ce cu noi să-și întrebe, hie cine va hi din frații noștri.

Și cîndu le-am făcut această mărturie au fostu popa Ionașco din Găgești și Hilip ot tam i Toder ot tam i Marin tij i Lazar calugăr ot Bistriță și Pepelea ot Tîrgoveți i Lupul i Iacov ot Feșinghești.

Așea știm, mărturisim cu ale noastre suflete și spre mai mare credință ne-am pus și ale nostre peceti cătră acestu zapis de mărturie.

БѢ ЛѢТО ХРМ МѢСЦА ФЕВРВАРІЕ 7 ДЪНИ.

† Și am scris eu popa Ionașco **ѡТ СЛО ГЪЦЕЦИ, ѡТ КОЛОСТ ПѢТНИСКНХ.**

† Și așijdere lui Vasilie i-au datū u<n>¹ cal bun, armîsar, în dar, pentru ce au făcut tocma<la>¹ și l-am biciuluit dzéce galbeni buni.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericiani, XV/10.

Orig., hrtie (30,7 × 19,8 cm.), trei peceti aplicate.

¹ Omis în orig.

1632 (7140) februarie 7, Trotuș.

Mavric grecul și fiicele sale vînd lui Gligorcea fost jitnicer o parte de ocină din satul Dărmănești.

† **Гн** **сво** **мн**, **дс** <Ma>¹vric grecul și cu fetele mé<le, an>¹ume Smăragda și Cuconița. . .¹roița și Tudosca și Măgd<ălin>¹a, mărturisim cu cestu zapis al <nostr>¹u cum noi de bunăvoia noast<ră, d>¹e nime siliți, nici asupriți, am v<nd>¹ut direaptă ocină și cumpără<tură>¹ ce-am avut din sat din Dărmănești de la Erodiia și de la Drăgilă.² Acea parte toate o am vîndut giupînului Gligorcei ce-au fostu jitnicer și giupînesei Rocsanda ³ dumisale, dreptu patru-dzeci și cinci de galbeni de aur și dreptu doo vaci cu viței și o iapă ⁴, ca să fie dumisale direaptă ocină și moșie din vatra satului și din cîmpu și dintr-apă cu loc de moară și din pădure și din curături și cu tot venitul.

Și în tocmala noastră au fost: Bejan păharnicul și Ghiorghii sin Dumitrașco Ștefan vel logofăt și Gligorașco <Be>¹jan și Ionașco din Siliști și Ursu<l>¹ di<n>...¹ ana...¹eli... <Gligo>¹rașcu Mog<ldea>¹ și Vasilache și alt <fiu>¹ al lui Dumitrașco Ștefan vel logofăt și Nistor șoltuzul cu 12 pîrgari și [și] Ștefan chihaiia și Mihaiiaș grecul și Miha vameș din tîrg din Totruș și alți mulți oameni buni.

Și i-am dat și dirăseli ci-am avut pre acea ocină de la Simion Moghila voievoda. Și ca să aibă a-ș faci și ispisoaaci domnești.

Pre mai mari credințe ne-am pus pecețile ș-am iscălit.

Ии да сѣ не ѡмнѡшат.

Ѥ трѣг Тотрѡш, хѡрѡи фекрѡрѣѣ ѡ.

Eu Ștefan Bejan am fost și eu într-aiasta tocmală <ci>¹ndu s-au tocmit <m. p.>.

† **ѡз** **Гнорги** **искал** <m. p.>.

† **Васѡлие** **мартѡрос** **м. п.**

ѡз <Нон>¹ашко **житѡничер** **искал** <m. p.>.

† **Глигорашко** **Могѡлдѣк** **искал** <m. p.>.

† **ѡз** **Цеѡфан** **Бекан** **искал** <m. p.>.

Arh. St. Buc., Episcopia Roman, XXIII/3.

Orig., hirtie (31,2 × 19,6 cm.), deteriorat, patru peceți aplicate.

¹ Loc rupt în orig.

² Răzuit și scris cu altă cerneală „Savulă“.

³ „Rocsanda“, adăugat pe margine de altă mînă și cu altă cerneală.

⁴ „și o iapă“, scris cu altă cerneală peste loc răzuit.

1632 (7140) februarie 12.

Neniul vornic cumpără de la Pîrvul și de la nepotul său, Costantin, jumătate din satul Fîrțăști.

Un zăpis de la Nenul vornic ce-i de cumpărătură de la Pîrvul și de la nepotul său, Costantin, feciorul lui Costantin Calapodu, pe jumătate de sat. Leat 7140 <1632> februarie 12.

Arh. St. Buc., M-rea Doljești, VI/1 (nr. 3).

Rezumat dintr-un perilipsis cu documentele satului Fîrțăști.

1632 (7140) februarie 20.

Varvara călugărița mărturisește că a împrumutat de la Tofan Sechi un poloboc de miere pentru care și-a pus zălog partea ei de ocină din Durnești.

† Adecă eu, Vărvara călugărița, f<a>¹ta i lui Gi... <din>¹ Durnești, însămi pre mene mărturisescu cu cest zăpis a<l meu>¹ cum am luat un poloboc de miere de la Tofan Séchi<l>...¹ am pus zălog partea mea de ocină den Durnești și m...¹ m<o>¹șie și cumpărătură, cu tot venitul și den vatra sat<u>¹lui și de în cîmpu și de în pădure și cu loc de prisacă și cu pomeț și dzua ne iaste la Miadzăpărésăni, ca să aibu a-i da un poloboc de miere, iar de nu va hi polobocul cel de miere la dzi, să fie ocina pieetor.

Și această tocmală] s-au făcut în casa lui Pătrașco de Zbierăști, denaintea lui Pătrașco și denaintea lui Ștefan de Mogoșești și denaintea lui Pântileiu de Hărlicești și <de>¹naintea lui Maxin de Mogoșești și denaintea M...¹

¹ Rupt în orig.

lui de Zbierăști și denaintea lui Ionașco sfnă M...¹oae și denaintea popei Gligăi de în Zbierăști.

De aceasta mărturisăscu cu cest zăpis a meu ca să <se>¹ știe.

Въ лѣто *зрѣмъ мѣсѣца фѣврѣарѣ къ дннѣ.

Bibl. Acad., DCCIII/3.

Orig., hirtie (30,8 × 19,3 cm.), trei peceți aplicate.

10

1632 (7140) martie 1, Iași.

Ionașco, Gheorghe și Grăpina, fiii lui Simion Jorea, și nepoata lor, Safta, își împart ocinile din satele Ruptura, ținutul Neamț, Seliște, Mândăcăuți, Costești, Zubriceni, Purceleni și Zăvădeni, din ținutul Hotin, Onutu, din ținutul Cernăuți, Crecești și Ruseni, din ținutul Vaslui, viile de la Cotnari și o moară de la Pogojeni.

† Ionașco Jor<ea și Gheorghie Jorea>¹ și soru noastră [noastră], G[g]răpina și Safta, nepota noastră, fata Nasta<siei surori>¹i nostré, adecă scriemu și mărtorosimu cu ceastă scrisoare a noastră com noi, de bu<nă voia>¹ noastră, n-amu tocmitu și n-amu înpărțitu co ocinele nostre, de p<e>² părinții noștri, Simion Jorea și maica noastră, Anna Joroae, ca să să știe.

Deci s-au vinitu în partea loi Ionașco Jorea giomăta[a]tea de Roptoră, în ținotol Namțoloi și a patra parté de Seliște, în ținotolu Hotinoloii și giomăta[a]tea de a patra parté de Mândăcăuți de acoloa și a patra parté de Unotu, în ținotolu Cernăuților și doa falci de vii ce au ținotu Gheorghitza și Gavril, Domnedzeu-l erté.

Iar loi Gheorghie Jorea s-au vinitu giomăta[a]te de Costești și mai viné în ținotolu Hotinoloii și giomăta[a]tea de a patra parté de Mândăcăuți de acoloa și a patra parte de Unotu, în ținotolu Cernăuților și a patra parté de Crecești și giomăta[a]te de Ruseni, în ținotolu Vasloiului.

¹ Loc rupt în orig.

² Omis în orig.

Iar sororii nostré, Grăpineii, s-au vinitu giomăta[a]te de satu de Zubriceni, în ținotolu Hotinoloii și giomăta[a]té de Părceleni de acolea și a patra partea de Zăvădeni și o falcé și un fărtaii] d<e v>¹ie în Cotnaru.

Iar nepotei nostré, Saftai, fetéi Nastasie, sororii nostré, s-au vinitu giomăta[a]te de satu de Porceleni, în ținotolu Hotinoloii și giomăta[a]té de Zăvădeni de acolea și a patra parté de Zăvădeni, iarăș de acolea și doa falci de vie la Cotnar. Însă [Însă] cea moară dinu giosu de Pojogeni să hie în doa, co Grăpina, co Safta. Și dinutr-a<1>²te hălește să lé hie după părți.

Deci noi[i] toți frații, după părți n-amu tocmitu și [și] n-amu împărțitu de bunăvoia nostră, noi[i] n-amu făcotu acestea zapise să ne hie împărțit și néclătit. Iar niște zapise, ce amu fost făcoți domnești, de împărțitu, să nu să creadză, ce să facemu alte zapise domnești pré scris<0>²area aiasta, ca să să știe.

Иисъ с Иисъ, къ лѣто «зрѣмъ мѣсица мартѣа дѣнь.

Иванашко Жорѣ дворникъ <м. р.>.

Геворгѣ Жорѣ искал сѣлѣр <м. р.>.

Bibl. Acad., IV/161.

Orig., hirtie (31,4 × 19,8 cm.).

Pe verso, același document cu mici deosebiri de formă.

EDIȚII: Bianu, *Doc. rom.*, p. 198—199 (orig.).

11

<Înainte de 1632> martie 7, Iași.

Toader Grama fost cămăraș dăruiește un țigan cu femeia și copiii săi lui Iane postelnic și mănăstirii zidită de el.

† Adecă eu, Toader Grama biv cămăraș, scriu și mărturisăscu cu cestu zapis al meu cum de bunăvoe mea, de nime silit, nice asuprit, ce de a me bunăvoe, am dat și am dăruit un țigan de moșie a părinților mei, anume Costantin Sițaco cu femeie și cu ficiori lor³. Acestu țigan l-am dăruit dumisali lui Eane postelnicul și mănăstirii care o au făcut dumelui, să fii de la noi

¹ Loc rupt în orig.

² Omis în orig.

³ „Costantin... lor“, scris pe loc ce fusese lăsat liber.

pomană sfintii mănăstiri în veci de veci. Și nime dintru oamenii noștri sau din ruda noastră ca să n-aibă a se mai amesteca pe daniea noastră. Iar dumnului Eane postelnicul să aibă a-ș face și diresé domnești pe acesta danii a noastră.

Aceasta scriem și mărturisim și pentru credința am și iscălit, să să știi.

Ѫ ИѨ, МАРТІЕ Ѫ ДАНИ.

Из Тоддер Грама Биве Къмъраш Искал <т. р.>.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava — Iași, XXXV/54.

Orig., hirtie (31,5 × 20 cm.).

Datat după Iane postelnic, care în doc. din 1632 noiembrie 3 (vezi nr. 237) este arătat ca mort.

12

1632 (7140) martie 8, Suceava.

Lupul Prăjescul postelnic mărturisește că s-a înțeles cu călugării de la mănăstirea Sf. Ilie să le dea în schimbul satului Războieni, ținutul Neamț, bani și vite.

† Lupul Prăjescul postelnic mărturisește cu aiastă scrisoare a mea cumu ne-a ¹u tocmit de bunăvoia noastră să ² părintele egumenul de Sintie, cu Nicolai și cu părintele Ghelasie și Ionichie și Nastasie și Ghidion și Spiridon și cu tot săborul de la slinta ³ mănăstire care mai sus scrie, prent-un satu, anume Războianii, ce-i în ținutul Neamțului, pre Valea Albă, care satu au fostu mai de-ainte vrême a moșiloru noștri.

După acea, timūplatu-s-au părinților nostri eșire în Țara Leșească cu Costantin vodă. Luat-au Ștefan vodă Tomșea acel satu ce mai sul ⁴ scrie și l-au dat acestor părinți de la Sintilie și le-au făcut și dirése.

Printr-aceia, noi amu socotit, una, să nu mai avemu gilceavă cu nuși ⁵, altă, să fie și prentu sufletul părinților noștri și al nostru și amu tocmit

¹ Loc rupt în orig.

² Slavonește, pentru „cu“.

³ Greșit, în loc de „sfinta“.

⁴ Greșit, în loc de „sus“.

⁵ „nuși“, formă veche pentru „dtnșii“.

să le dămu trei sute de taleri, bani proști și opt iape și un armăsar și patru boi învățați și doi tineri tretini. Banii le-amu dat toți acūmu, acēle 300 de taleri și cei 4 boi învățați, iar iepele și cei 2 boi tineri amu tocmit să le dau la Ispas și să ne dea și ei atunci dirésele ce vor avea pre acel sat, ce mai sus scrie.

Pre mai mare credință, eu insumi amu scris și mi-amu pus și pecētea.

Писъ ꙗкоу, въ лѣто хрѣмъ мартѣи 11¹.

Și-n[n] aiastă tocmală a noastră s-au prilejit preutul popa Ștefa<n>² și popa Iochimu și Gligorie Cărăscul și Irimia Iulăș și Ghiorghie bărbiiarul și șe-au pus toți pecețile.

Из Лѣтѣ Прѣжнихъ <m. p.>.

Попъ Іоакимъ <m. p.>.

† Popa Ștefan <m.p.>.

Irimia- Iulăș <m.p.>.

Gligorie Cărăscul <m.p.>.

Gheorghie bărbiiar <m.p.>.

Gangur <m.p.>.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași, Fond Spiridonie, XIV/7. Orig., hîrtie (31,7 × 20,1 cm.), o pecete aplicată.

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, V, p. 20 (rezumat); Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 6—7 (orig.).

13

1632 (7140) martie 29, Cetatea Sucevei.

Bratul diac vinde doi țigani, ce i-au fost de moșie din Țara Muntească, lui Neniul vornic, drept un cal bun și un vig de caragiu.

† 670 13, Bratul diiac, scriu și mărturisescu cu acestu zapis al miu cum să știe că m-am tocmitu de bunăvoi cu dumnealui cu Neniul vornicul, de i-am vîndutu doi țigani, anume Sinca cu țiganca lui și Simion cu muma lor, însă feciorie Stoicăi țiganului, cari țigani mi-u fostu mie de moșie den

¹ Sub dată se vede ceva șters: „In Suceava“?

² Omis în orig.

Țara Muntenescă. I-am vîndutu, să se știe, dereptu [dereptu] u<n>¹ cal bun și u<n>¹ vig de caragiu ².

Și în tocmala noastră au fostu Țica post<elnicele> și Dumitru Poturul de în Hușiu și Vasilie portar den Suceavă și Dima biv vornic și Dumitrașco Codă de acoloa și Voico de acoloa.

Și mi-u făcut plată diplin, cît scrie mai sus, denaintea acestor boiari. Deci, eu i-am făcut zapis dumisale pre acești țigani, ce scrie mai sus, ca să-i fie derepți țigani dumisale. Deci, să aibă a-și face și derési domnește pre acest zapis al miu.

Pre mai mare credință, însumi cu mîna mea am scris și mi-em pus și pecétea mea și a martorilor, ca să se știe.

Име њ град Сучевског, мартѣ кѡ въ акто ^хЗрм.

Și eu Iremiia Murguleț încă m-am prilejit la cesta tocmală. **Сам некал.**
Из Бръцѣла некал <т. р.>.

† ³ мартуроѡ <т. р.>.

Цика пост<елничел> <т. р.>.

Из Тракии Политѣла <т. р.>.

Bibl. Acad., LXXII/31.

Orig., hirtie (30,8 × 19,6 cm.), trei peceti aplicate.

EDIȚII: Bianu, *Doc. rom.*, p. 199–200 (orig.).

14

1632 (7140) aprilie 3, Birlad.

Angheluța, fiica Dolcăi, vinde lui Zbiera ocina sa din Cernătești.

† Eu Angheluța, fata Dolcăi ot Podoleni, scriu de a mea bunăvoe precum am vîndut a noastră ocină di Sărnttești ⁴, giuntate de bătrîn, dumisali lui Zberli, dreptu șapte galbeni, bani gata, am vîndut di<n>¹ tot locul, co tot vinitul, ce să fie drepti ocină și moșie, în veci.

¹ Omis în orig.

² „dereptu... de caragiu“, scris cu altă cerneală pe loc ce fusese lăsat alb.

³ Iscălitură grecească indescifrabilă.

⁴ În loc de „Cernătești“.

Și s-au scris acestu zapis in tirgu Birlad, dianainte a 12 pirgari și Cozma ot A<n>¹drieșeni și Mălaiu ot Vasluiu și Criciun ot Gîrlești și danainte a mulți oameni buni.

Și eu popa Trif am scris zapisul ca să știe.

Въ лето \times зрѣм апрѣлѣ ҃.

Angheluța.

Andrei.

Mălaiu.

Из Кръчши искал <т. р.>.

Из Трифъ Триѣ <т. р.>.

Arh. St. Buc., M-rea Adam, I/5.

Orig., hirtie (21,2 × 15,5 cm.), trei amprente.

15

<Cea. 1632> aprilie 5.

Andronic din Vitănești vinde mănăstirii Bisericiani un pământ în frunte din satul Fiținghești.

† Eu, Andronic de Vitănești și cu făméia mea, Măriia, fata lui Ilie și cu fiul meu, Sava, mărturisim noi cu cest zapis al nostru cum de bunăvoia noastră, de nime nevoiț, nici îndemnați, am vîndut un pământ ² în frunte și pespre tot svintei mănăstiri Beserecanilor la sat la Fiținghești prin den gios de moara mănăstirei, drept doi boi biciuluiț drept dzéce galbeni.

Și în tocmala noastră au fost: Oprea pîrcălabul și popa Ion de Focșeni și popa Simion de acoloa și Boldescul din Cruce și Precopie cumnatu-său și Dunea den Grozești ³ și Popelea izbașea și Lupul călărașul și Istodie și Mihăilă de Clipicești și Ghiorghie de acolo și Murgină de Cucuiaț și Pavăl ⁴ și Lazor de Grozești.

¹ Omis în orig.

² Corectat ulterior din „răzor“.

³ „și Dunea den Grozești“, scris deasupra.

⁴ „Pavăl“, scris deasupra.

Și pre mai mare mărturie ne-am pus pecețile, să să știe.

Aprilie 5.

Oprea iscah <m.p.>.

† Eu...¹ să să știe și să facem zapis domnescă.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericiani, XV/38.

Orig., hirtie (28,5 × 21 cm.), șase amprente.

Datat după doc. din 7 febr. 1632 prin care se vînd alte ocini din satul Fiținghești mănăstirii Bisericiani (vezi nr. 6).

16

1632 (7140) aprilie 8.

Mărturie privind învoiala lui Ionașco Jora vornic cu Partenie egumen și alți călugări de la mănăstirea Voroneț pentru satul Milcinești.

Смѣреніе ермонахъ Тарасіе Ігѹмен и Ѳеодоръ старій и Миѹана вистѣрник, scriem și mărturisim cu ceastă scrisoare a noastră cum au fost tocmit Partenie igumenul și Theodorū proegumen și Tarasie proegumen și Nicolae proegumen și Mihail visternic cu dumnealui Ionașco Jora dvornicul, o ocină, anume Milcineștii, dreptu 30 de matce și doi cai și trei iape și doi boi și doao vaci; și iapele să fie cu mîndzi și vacile cu viței și o sută și cindzăci de taleri, bani proști.

Dintru aciaia tocmală am luat de la dumnealui giupînul Jora eu, egumenul Tarasie, și Theodorū proegumenul și Mihail visternic 30 de matce și 2 cai și 61 de taleri, bani proști, ca să să știe. Și au rămas dumnealui giupînul Jora să mai dea 2 boi și 3 iape și doao vaci și 90 de taleri, bani proști. De aceasta mărturisim.

✠ Котнар, лѣто ×Зрѣм апріаіе ѿ.

Biblioteca Centrală de Stat, Secția manuscrise, I/39.

Orig., hirtie (33 × 19,5 cm.), pecete aplicată.

¹ Partea de sus a documentului, tăiată.

1632 (7140) aprilie 13.

Alexandru Iliș voievod scutește poslușnicii mănăstirii Aron vodă de angării.

1 carte de la Alexandru Iliș vodă, 7140 <1632> aprilie 13, pentru poslușnicii mănăstirii ¹, să le fie în pace de angării.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 644, f. 15 v.
Rezumat.

1632 (7140) aprilie 13.

Păcurar, fiul lui Hirca, vinde lui Ion Fetion partea sa de ocină și a surorii sale din satul Bordușești.

† Это аз, Пăкурар, сын Хърка, съдвори сео запис добронколи и нѣким непонижани, а ни приселовани бѣдет за доброн коли мон² lui Ion Fetion partea mea și a surori-meae din sat din Bordușești, din țarină și din siliște și din loc stărp și dintr-a apă și din tot vinitul ce să va <a>³lêge den partea Mijlocénilor derep<t>⁴ 4 ughi, bane gata.

Denaintea a mulți oameni buni și bătrini an[n]ume, Sturdzea tij, Vasili Gheocii tij, Dumitru Cărașul tij, Platun ot tam, carè iaste partea [par] Măgdălinei și a Drăgălinei, să să știe, cum și mai sus scriem.

Și mai pre mare credință și mărturie pusu-ne-am și pecețile, да сѣ знает⁵.
Въ лѣто ✕рѣм априлѣ гѣ дѣнь.

Arh. St. Buc., Schitul Brazi, XXXIII/1.
Orig., hîrtie (16 × 19,6 cm.), partea de jos lipsă.

¹ Se referă la mănăstirea Aron Vodă.

² Adică eu, Păcurar, fiul lui Hirca, a făcut acest zapis de bunăvoie, nesilit de nimeni, nici asuprit, să fie de bună voia mea.

³ Rupt în orig.

⁴ Omis în orig.

⁵ Această frază e scrisă de altă mînă.

1632 (7140) aprilie 15.

Boldescul și alți oameni din Scorțești și Clipicești dăruiesc mănăstirii Bisericiani un loc de biserică la Babe.

Babele și viile schitului din Măgura Putnii, metoh mănăstirii Sovejii. Eu Boldescul am închinat moșie întii.

Această scrisoare ce-au făcut Obrejie ot Scorțăști și popa Isaie ot tam și Stoica ot tam și Chirvasie ot tam, Oprea sîn Zaharie, sîn Stoian ot tam, Chirvasie sîn Simion Bulduru ot tam și Popa, nepot Armancăi, ducică lui Toader Dănață ot tam. S-au îndurat acești oameni de-au dăruit locul de biserică la Babe, de bunăvoe lor, de nime nevoiți și de nime siliți și au dat din Ruptură în sus piră într-un măr în hatul unui pământu, pină în gîrlă cu vad de moară, în zilele lui Alexandru vodă, sîn Iliiaș vodă.

Și au dat dintre oameni buni din Clipicești, dintre Nechita, dintre Dumitru ot tam și dintre Pavel ot tam și dintre Păcurar ot tam și Vasile ot tam și Ionașcu ot tam și Nițul ot tam, părintelui Partenie de la sfînta mănăstire de la Bisericiani și tuturor părinților acelu loc de acolo, ca să știe ca să-ș facă luiș acolo schit, ca să hie moșie mănăstioară și lor pomană, întru veci. Și părintele Partenie să n-aibă putere să închine postrigul lui sau pomana și dare noastră, postrigul său.

De aceasta scriem.

Am scris eu, Dumitru, 7140 <1632> aprilie 15.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 656, f. 35.

Copie.

<Cea. 1632 aprilie 17>.

Andronic și Irimia își pun zălog partea lor de ocină din Iurghiceni la Bandur pîrcălab.

† Adecă eu, Andronic și Irimii, f<r>¹ate-său ², mărturisim cu cestu zapis al nostru cum ne-am pusu partea noastră de ocină din sat din Iurghi-

¹ Omis în orig.

² „său“, corectat în „miu“ de altă mină.

ceni, la Banduru pircălabulu, dreptu un bou bunu și dreptu doi taleri și cinci potronici, zălog, dinnaintea lui Băsărabu și a lui Miron și dinnaintea Onciului și dinnaintea lui Obréjie și dinnaintea Petrei.

În casa Petrei s-au scris.

Biblioteca Centrală de Stat, Secția manuscrise, I/57.

Orig., hîrtie (14,7 × 20,2 cm.), patru peceți aplicate.

Datat după doc. din 1632 aprilie 17 prin care Iachim Bandur pircălab cumpără alte părți din Iurghiceni (vezi nr. 22).

21

<Cca. 1632 aprilie 17>.

Sătenii din Iurghiceni dau partea de ocină a lui Costin lui Bandur pircălab pentru ca acesta să-i plătească dajdea.

† Adecă noi săténii din¹ Iurghicénii, cum am mărșu noi toți de am dat partea lui Costin de ocină din sat din Iurghicéni. Și o am dat printru dajde lui Banduru pircălabului. Deci s-a pri<n>¹s Banduru să plăte<as>¹că dajdea lui Costin pri<n>¹tru căce i-am dat toți săténii ocina, anume: eu Băsărabu și Miron și Onciul și Obréjie și Andronic și Vasilie Văsiian și alți săténii¹ toți.

Biblioteca Centrală de Stat, Secția manuscrise, I/56.

Orig., hîrtie (13,7 × 19,7 cm.), trei peceți aplicate.

Datat după doc. din 1632 aprilie 17 prin care Iachim Bandur pircălab cumpără alte părți din Iurghiceni (vezi nr. 22).

22

1632 (7140) aprilie 17, Iași.

Gavril și fratele său Gligorie vînd partea lor de ocină din satul Iurghiceni lui Iachim Bandur pircălab.

† Eu Gavril și frate-mieu Gligorie, feciorii Palaghii, nepoții lui Miron, înșine pre noi mărturisim cu cest zapis al mieu cum² am vîndut a noastră

¹ Omis în orig.

² Corectat peste „anume“.

direaptă ocină și moșie, ce să va alége partea noastră din partea altor fraț, din sat din Iurghicéni, dintr-a partea ¹ de sat. Și o am dat drept doadzeci de zloți dumisale, lui Iachim piroălabul, ca să-i hie lui direaptă ocină și moșie giuplinéseii lui și cuconilor săi.

Și-n tocmala noastră au fost Ștefan ce au fost păharnic și Vasilie Roșca vornicul de poartă și <N>²echita den Spinoasa și Băsărabū din Iurghicéni și Machidon din Cudrești.

Și pre mai mare credință ne-am <pus> ³ și pecețile în acest zapis.

† ✚ Іис, въ лѣто *зрѣм апрѣлѣ зѣ.

Із Василіе Рошка ворник искал <т. р.>.

.....⁴

† Adecă...de portă ⁵.

Biblioteca Centrală de Stat, Secția manuscrise, I/40.
Orig., hirtie (29,2 × 19 cm.).

23

1632 (7140) aprilie 18, Iași.

Alexandru Iliș voievod poruncește ureadnicilor, șoltuzilor, pîrgarilor și tuturor tîrgoveților din Huși să lase în pace de jold, podvoade, cai de olac, vii domnești, priveghi și alte angării mai mărunte un număr de meșteri ai Episcopiei.

† Иѡ Ілѣѡандръ Ілѣашъ воєвода, кождю милостію, господарь Земли Мѡлдавскон. Пишемъ господство ми зрѣдникомъ и шолотъвомъ и пѣргаримъ въ трѣгъ Хуши и въ сѣмъ збогимъ нашимъ трѣговчаномъ въ тамъ. Іѡко зрѣте съсъ листъ господства ми, виже да наидете вставите сѣло ѡ мирно сими мистре свѣтѣи Епископїе: едномъ кожокаръ и еднимъ месерчинъ и еднимъ крѣчмаръ и еднимъ кронторъ и ѡ кърѣларъ и два влак, ⁶ за жолдъ и за подвоаде и за кони за влакъ и за виногради господарскихъ да сѣ не работатъ и за привіги и за въсѣхъ ангерїѡихъ ми подробенїхъ колици сѣтъ на иншихъ трѣговчанїхъ.

¹ Așa în text.

² Loc rupt în orig.

³ Omis în orig.

⁴ Indescifrabil.

⁵ Cuvinte rămase de la o primă redacție a actului începută de la celălalt capăt al hirtiei, care apoi a fost ruptă.

⁶ Greșit, în loc de влакн.

Въ ннчнсоже да не вло<ва>ти нх, тѣкнѣ да заплаити уни нх дѣлнн како бѣдет написани в<т> вистѣр господства ми н да имает прислѣхатї и послѣжитї что бѣдет трѣбови и послѣшанїе свѣтѣн Епископїе. И ни никто от вас бѣаше на нх да се не привлѣчите, ниже влокатї прѣд сим листом господства ми. Инак не счинитѣ.

✠ Ис, въ лѣто хрѣм апрїлїе нѣ .

† Сам господинъ велѣа.

Ив Плевандръ воевода <м. р.>.

† Дѣмитрашко <писал>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea ureadnicilor și șoltuzilor și pîrgarilor din tîrgul Huși și tuturor săracilor noștri tîrgoveți de acolo. Cum veți vedea această carte a domniei mele, voi să aveți a lăsa foarte în pace pe acești meșteri ai sfintei Episcopii: un cojocar și un măcelar și un cîrciumar și un croitor și 1 curălar și doi olari, de jold și de podvoade și de cai de olac și de vii domnești să nu ne lucreze și de priveghi și de toate angăriile mai mărunte cite sint pe alți tîrgoveți.

Întru nimic să nu-i învăluți, numai să-și plătească ei dabilele cît vor fi scriși de la visteria domniei mele și să aibă a asculta și a sluji ce va fi trebile și poslușania sfintei Episcopii. Iar altul nimeni dintre voi mai mult să nu-i trageți, nici să-i învăluți înaintea acestei cărți a domniei mele. Altfel să nu faceți.

La Iași, în anul 7140 <1632> aprilie 18.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <м.р.>.

† Dumitrașco <a scris>.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 543, f. 33.

Orig., hirtie (31,5 × 20,5 cm.), pecete aplicată, stricată.

24

1632 (7140) aprilie 18, Iași.

Alexandru Iliiaș voievod scrie dregătorului, șoltuzului și pîrgarilor de Huși și aprozilor să nu învăluiască cu tîrgul satele Episcopiei de Huși.

† Ив Плевандръ Илияш воевода, божїю милостїю, господарь Земли Молдавскон. Scriem domniia mea la sluga noastră, la dregătoriul de Huși și la șoltuz și pîrgari de acoloa și la aprodzi carei veți scoate tîrgul să sѣcere

pinea domniei mele și la comișei carei vor face fin domniei mele acolo la țîrg. Deaca veți vedea cartea domniei mele, iar voi să aveți a lăsa foarte în pace satele sventei mănăstiri a Episcopiei, întru nemică să nu le învăluți satele Episcopiei la nevoile țîrgului, ce țîrgul să-ș ridice nevoile cum vor putea, iar satele sventei mănăstiri a Episcopiei să hie foarte în pace.

Aciasta vă scriem și într-altu chip să nu faceți.

✠ Мѣ, въ лѣто хрѣм априлѣ нѣ.

† Самъ господинъ велѣа.

Иъ Александръ воєводъ <м. р.>.

† Дмитрашко <писалъ>.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 543/31.

Orig., hirtie (30,5 × 19,5 cm.), pecete inelară. aplicată, cu legenda: <† Иъ
Александръ Іліа<ш> воєвода.

Această legendă se păstrează pe toate peceteile mici ale actelor emanate de la Alexandru Iliș voievod și nu o vom mai repeta.

25

1632 (7140) aprilie 18, Iași.

Alexandru Iliș voievod împuternicește pe Ionașco din Zmeeni și pe frații lui să-și apere satele României și Donceștii, jumătate din Zmeeni și un sfert din Strîmba.

† Иъ Александръ Іліашъ воєвода, божію милостію, господаръ ЗЕМАНЪ МВЛАДЯСКОУ. Dat-am cartea domniei mele slugei noastre, lui Ionașco de Zmiiani și fraților săi¹, spre-acea ca să hie tare și puternic cu cartea domniei mele a-ș ținea și a-ș apăra a lor drépte moșii ce au ei, satul României și cu vad de mo[o]ară și giumătate de sat de Zmiiani, iar cu vad de mo[o]ară în Smila și în Bogdana și satul Donceștii, ce simtu pre apa Covurluiului și a patra parte de sat de Strîmba, să ție pre hotară bătrîni, pre unde s-au ținut de vac, să nu lase pre nime a cosi, nici a ara, iar cine va cosi fără de voia lor² sau va ara, va hi de glo[o]abă porții domniei mele.

¹ „și fraților săi“, adăugat deasupra rîndului.

² „fără de voia lor“, scris deasupra rîndului.

Iar cui va părea cu strîmbul, să vie să stea de față înaintea domniei mele. Și nime să nu cutédze a ținea sau a opri preste cartea domniei mele.

✚ Ис, къ лѣто хърм априлѣ иѣ.

† Господинъ каза.

† Гангѣ вел логофѣтъ счи и сѣ искаахъ <т. р.>.

† Кириакъ <писалъ>.

Arh. St. Iași, DXII/14.

Orig., hîrtie (31,3 × 19,3 cm.), pecete aplicată, căzută.

EDIȚII: Antonovici, *Doc. birlădene*, III, p. 55–56 (orig.).

26

1632 (7140) aprilie 18, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Ionașco Prăjescul din Stolniceni o parte de ocină din Băloșești, ținutul Suceava, cumpărată de la Anghelina, soția lui Pătrașco Capșea pitărel.

† Иво Александръ Иліашъ воєвода, вождію многостію, господарь Земли Милдаевскви. Сѣже прѣидоше прѣд нами и прѣд вѣсѣмы нашими волѣри слѣга господства ми, Івнашко Прѣжескѣа въ Столничани и сказовади прѣд нами единъ записъ за мѣртвѣрїе въ многи люди добри, на имѣ Тоадѣр Шолдан и Зѣпко бивъ ворникъ Хърлъвскон и Пѣтрашко Чоголѣ въ Блъдици и Константинъ въ там и Юрашко тижѣ и Шѣръшцѣ въ Хъенъшѣни и Хърлъкѣа и Индонїе въ там и Баслаїе въ Чѣпци и Боршѣ въ Добрълѣци и самъ Гимїионъ Капшѣ, сынъ Пѣтрашко Капшѣ и въ вкръснїи мѣрїашъ, написавши и свидѣлствѣвши въ томъ записомъ како прѣидѣтъ прѣд нами¹ Ангелина, жена Пѣтрашко Капшѣи питѣрѣа, дочка Тоадѣровъ въ Бълошѣци, некимъ непонождѣна, а не присилована, нѣ за ея доброю волѣю и продади своя права штинина и дѣдинина что имала частъ ея въ село Бълошѣци, въ волостѣ Сѣчавскви, изъ вѣсѣхъ странихъ еякоже избѣретъ самъ ея въ дѣдъ ея ѱ въ<т>² кѣпѣжно и въ ватра сѣловъ и въ вода и въ лѣсѣ и въ полымъ и съ раскопанїе и въ вѣс мѣсто, якоже вѣше пише.

¹ Greșit, pentru *нимн*.

² Omis în orig.

Таа продади слѣга господства ми Івнашко Прѣжеска, за пѣт десѣт талери
бытї, яко да бѣдет емѣ штина и дѣднина за кѣпекно съ вѣскѣм дѣхodom ен.

Тѣм радї, господство ми, видѣкше толїка свидѣтелства и шт добровол-
нїе токмежно и исплѣное заплаѣш шт прѣд ни ми, да ми е слы и потвердихом
емѣ и шт господства ми тое више писани чѣст шт Бѣлѣшци, яко да бѣдет
емѣ штина за кѣпекною, непорѣшена николиже на вѣки вѣчини. И ни да сѣ не
змишаѣт прѣд сѣм листом нашѣм.

✠ Ис, лѣто хрѣм априлѣ нї.

† Сам господинѣ велѣл.

† Гангѣ вел логофѣт шчи и сѣ искаах <т. р.>.

† Петрѣ <писал>.

† Io Alexandru Plișă voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri
sluga domniei mele, Ionașco Prăjescul din Stolniceni și a arătat înaintea
noastră un zapis de mărturie de la mulți oameni buni, anume Toader Șoldan
și Zupco fost vornic de Hirlău și Pătrașco Ciogolea din Vlădești și Costantin
de acolo și Iurașco de asemenea și Mierăuță din Hăsnășeni și Hărăscul și
Andonie de acolo și Vasilie din Ciupești și Borșea din Dobrulești și însuși
Simion Capșea, fiul lui Pătrașco Capșea și megieși din jur, scriind și mărtu-
risind în acel zapis că a venit înaintea lor Anghelina, soția lui Pătrașco Capșea
pitărel, fiica lui Toader din Băloșești, nesilită de nimeni, nici asupra, ci
de bunăvoia ei și a vîndut dreapta sa ocină și dedină ce a avut partea ei în
satul Băloșești, din ținutul Sucevei, din toate părțile cît i se va alege de la
bunicul ei și de cumpărătură și din vatra satului și din apă și din pădure
și din cîmp și cu săpătură și din tot locul, cum scrie mai sus. Aceea a vîndut-o
slugii domniei mele Ionașco Prăjescul, drept cincizeci taleri bătuți, ca să-i
fie lui ocină și dedină de cumpărătură cu tot venitul.

Pentru aceea, domnia mea, văzînd atîta mărturie și tocmeală de bună-
voie și plată deplină dinaintea lor, am dat și am întărit și de la domnia mea
acea mai sus scrisă parte din Băloșești ca să-i fie lui ocină de cumpărătură,
neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7140 <1632> aprilie 18.

† Însuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Petrea <a scris>.

Bibl. Acad., DCXCV/25.

Orig., hirtie (39 × 19,5 cm.), pecete aplicată, stricată.

1632 (7140) aprilie 19, Iași.

Alexandru Iiaș voievod poruncește ureadnicilor, șoltuzilor și pîrgarilor din ȋrgul Piatra să nu tragă cu ȋrgul satele Averești, Giurovul și Nicorești, din ȋnutul Neamț, ale mănăstirii lui Aron vodă din țarina Iașilor.

† Нѡ Палеѡандрѡ Налаш воєвода, божією милостією, господарѡ Земли Мѡлдакскон. Пишем господство ми слѡгам нашим, срѣдницим ѡт трѡг Камен и шотѡзом и прѡгаром ѡт там. Даемо еам знаті ере нам жаловаа сѣ молебници нашн, калѡгерн ѡт сѣтлаа монастыр покойнаго Фрон воєвода ѡт царинѡ Мскѡи, надеже ест храм сѣтлаго и славынаго и вѡси хвалнаго архієрарха и чюдотворца Николає, на вас, рекѡще, прѣд господства ми, еже имаєт три сєлове, ѡ колост Немецскон, именем Пверещи и Цєровѡа и Никорещѡи, еже даа и помиловаа сѣтлаа монастыр и ннѡх сѣтлопочившиѡх господарнѡх прѣжде нас вкншїє, ѡт Палеѡандра воєвода Стараго и ѡт Петра воєвода и ѡт Фрон воєвода и ѡт толнкаа врѣмѡ све ходѣт сѡ колост Немецкомѡ а нынѣ вы потѣгнуште тѣѡх сєлове како да прислѡхает кѡ ѡкол трѡг Камен и валонте нѡ без исправ.

Того дѣло, іако ѡзрите сєе лнєт господстве ми, внже да иманте вєтавите тѣѡх сєлове сѣло ѡ мирно, ни єдно дѣло да не иманте сѡ ннѡх, тѡкмо да бѣдет за потрѣєє и за послѡшнїє сѣтѣн монастыр. Такождеє и слѡгн кѡсчаром да не смѣнте валоватї тѣѡх сєлове за десѣтинѡ за капѡет нан за сємѣ за коное нан за хороѡх нан за нное подробноє иже сѣт на ннѡх сєлове за ѡкол.

И аще ми прїдет жалоб, во что виданте да не ѡстрашант сѣ. Так да знанте, ннѡдак не ѡчините.

Оу Мє, лѣто хѡрѡм, апрїлїє ѡї.

† Сам господинѡ вєпѣл.

Нѡ Палеѡандрѡ воєвода <м. р.>.

† Крєтѣ <писал>.

† Io Alexandru Iiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea slugilor noastre, ureadnicilor din ȋrgul Piatra și șoltuzilor și pîrgarilor de acolo. Vă dăm știre că ni s-au jeluit asupra voastră rugătorii noastre, călugării de la sfinta mănăstire a răposatului Aron

voievod din țarina Iașilor, unde este hramul sfintului și slăvitului și întru tot lăudatului arhierarh și făcător de minuni Nicolae, spunind, înaintea domniei mele, că au trei sate în ținutul Neamț, anume Avereștii și Giurovul și Nicoreștii, pe care le-au dat și miluit sfintei mănăstiri și alți sfint răposați domni, foștimai înainte de noi, de la Alexandru voievod cel Bătrîn și de la Petru voievod și de la Aron voievod și de atîta vreme tot umblă cu ținutul Neamț, iar acum voi trageți acele sate ca să asculte de ocolul tîrgului Piatra și le învăluți fără ispravă.

Pentru aceasta, dacă veți vedea această carte a domniei mele, voi să aveți a lăsa acele sate foarte în pace, nicio treabă să nu aveți cu ele, să fie numai pentru treaba și ascultarea sfintei mănăstiri. De asemenea și slugile clucerilor să nu îndrăzniți să învăluți acele sate pentru desetină de varză sau de sămînță de cînepă sau de mazăre sau de altele mai mărunte, care sînt asupra altor sate de ocol.

Iar dacă va mai veni plîngere, de ce veți vedea să nu vă îngroziți. Așa să știți, altfel să nu faceți.

La Iași, anul 7140 <1632> aprilie 19.

† Înсуși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Cîrstea <a scris>.

Bibl. Acad., LXXVII/53.

Orig., hîrtie (30,5 × 20,2 cm.), pecete aplicată.

O copie la Arh. St. Buc., Ms. nr. 644, f. 2v.

1632 (7140) aprilie 19, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Dănilă locul numit Peșterea (Orheiul Vechi).

† Ив ПЛЕДАНДРЪ ИЛІШ ВОЕВОДА, БОЖІЮ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЬ ЗЕМЛИ МОЛДАВСКОИ. Адеcă domniia mia m-am milostivit și am noit și am miluit pre sluga domnii méle, pre Dănilă, cu un loc anume Peșterea, ce iaste din gios de

trg de Orhei, ce să cheamă Orheiul cel Vechiu, cu tot locul cît ascultă de Peștere, pre unde au fost de vac, să aibă a ținea cu tot venitul. Nime să nu se amestece la acel loc fără de sluga domnii mele, ce scrie mai sus, Dănilă, pentru căci-i iaste direaptă ocină și da[a]re și miluire de la Miron Bărnovschi voevoda.

Deci ca să-i fie lui și de la domniia mia da[a]re și întăritură cu tot venitul. Iar de va părea cuiva cu strimbul, pentru acel loc, să vie de față la domniia mia și să-ș aducă și dirésele. Pentru acéia, nime întru nemică să nu cutédze a să amesteca la acel loc peste cartea domnii mele. Инак не бѣдет.

† Оу Мс, въ лѣто $\overline{\text{xv}}^{\text{m}}$ априлѣ 07.

† Гам господинъ велѣл.

Ив Плевандръ воєвода <т. р.>.

† Савва <писал>.

Arh. St. Iași, CCLXI/3.

Orig., hirtie (31,2 × 19,5 cm.), pecete aplicată.

29

1632 (7140) aprilie 20, Iași.

Alexandru Iliș voievod poruncește slugilor sale să lase în pace de înscrisuri pe poslușnicii Episcopiei de Roman.

† Ив Плевандръ Илѣаш воєвода, божію милостію, господарь Земли Младавскон. Пишем господство ми слѣгам нашим, вистѣрником и прочіем слѣгам нашим, елице кют ходите съ слѣжеах господства ми по трѣг Роман. Ико взрите със лист господства ми а еи листи сѣло ѡ мирно исписно послѣшници свѣтѣи Епископѣ Романскѣх, іако было венчаю ут ними прѣдних господарѣх, нѣ исписно тоѣ да бѣдет свѣтѣи Епископѣ за онѣи и ман болшен да не валѣнті нѣх. И кто мет нѣх валѣнті, тот за велика караніѣ бѣдет ут господства ми.

ТАК ДА ЗНАЕТЕ, ИНАК НЕ БУДЕТ.

Ѓ Ис, хзрм апрмаѣ к̄.

† Слм господинъ вѣкл.

Ив ПЛЕХАНДРЪ КОБКОДА <т. р.>.

† Io Alexandru Iliaş voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea slugilor noastre, vistiernicilor și altor slugi ale noastre, ciți veți merge cu slujbele domniei mele prin târgul Roman. Cum veți vedea această carte a domniei mele, voi să lăsați foarte în pace de înscrisuri pe poslușnicii sfintei Episcopii a Romanului, cum a fost obiceiul de la alți domni de mai înainte, iar acele înscrisuri să fie sfintei Episcopii pentru tămie și mai mult să nu-i învăluți. Iar cine îi va învălui acela va fi de mare ocară de la domnia mea.

Așa să știți, altfel să nu fie.

La Iași, 7140 <1632> aprilie 20.

† Înсуși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

Bibl. Acad., LXI/44.

Orig., hirtie (31,5 × 20,5 cm.), pecete aplicată, căzută.

30

1632 (7140) aprilie 21, Iași.

Alexandru Iliaş voievod scutește pe preoți de dări.

Ioan Alexander Wojwod Freyheiten für die Geistlichkeit.

Dtto Iassy, 7140 <1632> den 21^{ten} April.

Ioan Alexandru voievod, privilegii pentru cler.

Dat în Iași, 7140 <1632> aprilie 21.

Arh. St. Suceava, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. B, nr. 100.

Rezumat.

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, IV, p. 93 (text german și trad.).

1632 (7140) aprilie 24, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Hangul jumătate din satul Pașcani, ținutul Suceava.

† Иѡ Плевѣандрѡ Иліѣш воевода, божію милостію, господарь Земан Молдавскон. Оуже господство ми дали и потвердани есми нашѣи молебъ, свѣтѣи монастыри Хангѣла, гдѣже ест храмъ Бъжеденіѣ прѣсвѣтѣи чистѣи и прѣблагословеніѣи владычице нашеѣ Богородице и приснодѣвѣи, Маріи, нѣ правою штиннѣи и дааніе и милованіе шт нѣ приналіѣа что имают за дааніе и милованіе шт Мирон Барновскіи воевода, половина за село шт Пъшкани, вишнѣа част, что на Гирѣт, ѡ волостъ Сѣчавскѡмѣ, съ млинн на рѣцѣ¹ Гирѣтскѡмѣ, что тоа пол село шт Пъшкани ест свѣтѣи монастыри права кѣпечно шт Барновскіи воевода², шт Къзан постелник.

Тѣм радѣ, како да ест им и шт господства ми правою штиннѣи и дааніе и милованіе и зрик, непорѣшенно мѣ, съ вѣсем дохѡдом. И ни да сѣ не змишет.

Иисъ ѡ Исѣ, въ лѣто зрѣм апрілиѣ кѣд.

† Господинѣ казал.

Иѡ Плевѣандрѡ воевода <м. р.>.

† Борѣкиѣла <писал>.

† Io Alexandru Iliăș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugii noastre, sfintei mănăstiri Hangul, unde este hramul Intrarea în biserică a preasfintei, curatei și preabinecuvintatei stăpinei noastre născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară, Maria, dreapta lor ocină și danie și miluire din privilegiile lor ce au de danie și miluire de la Miron Barnovschi voievod, jumătate de sat din Pășcani, partea din sus, care este pe Siret, în ținutul Suceava, cu mori la riul Siretului, care acea jumătate de sat din Pășcani este sfintei mănăstiri dreaptă cumpărătură de la Barnovschi voievod,² de la Căzan postelnic.

¹ Omis în orig.

² Satul a fost cumpărat de Miron Barnovschi voievod de la Căzan postelnic și donat mănăstirii Hangul.

Pentru aceea, să-i fie și de la domnia mea dreaptă ocină și danie și miluire și uric, neclintit, ei, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7140 <1632> aprilie 24.

† Domnul a spus.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Borleanul <a scris>.

Arh. St. Iași, CDXXVII/55.

Orig., hirtie (31,4 × 19,8 cm), pecete timbrată.

EDIȚII: Ghibănescu, *Teodor Codrescu*, V, p. 83–84 (orig. slav cu trad.).

32

1632 (7140) aprilie 24, Iași.

Alexandru Iiaș voievod întărește lui Lupul Prăjescul fost postelnic o ocină din satul Găureni, cumpărată de la Toma, fiul Uritei.

† Иъ Плъѣандръ Ианашъ воевода, вожіею милостіею, господарь Земли Молдавскон. Сѣже прїидошѣ прѣд н[н]ами и прѣд вѣсмами нашими молдавскими болѣри, великих и малих, Тома, сынъ Зрити, виск Бенин, прѣвинникъ Бъскан Бенин, за его добраа волѣ, неким непонѣжен, а ни приселован <и>¹ продал е[е]го права штиннѣ и дѣдннѣ и племенницнн его, Василіе Бѣнин и сестрим его, Харитонн и Килсеѣ и Хилотіе, сынове Шефан Бѣнин, четвертаа часть село Гъсрѣнни. Таа продал болѣриннѣ нашемѣ Дѣпѣл Прѣжескѣл бие постеланник за тридесѣтъ талери личнннх, за что тихъ више писаннїи племенницнн Тома и шнн вѣстал сѣ шсобннню за Тома и продал едннаа часть за штиннѣ что имал Тома шт село Дрѣлещи.

Ино господство ми, такоже свидѣхом за нх добраа волѣ токмеж и неплѣннню заплащѣ, а ми шт нас ещже дадохом и потерѣднхом на болѣриннѣ нашемѣ више писанномѣ, Дѣпѣл Прѣжескѣл бие постеланник, како да ест имѣ и шт господства ми таа четвертаа часть шт село Гъсрѣнни права штиннѣ и виск-плениѣ и Зрик и потерѣдннїе сѣ вѣсѣм доходом, непорѣшенно николиже на вѣки. И ни да сѣ не оумишаѣт.

Оу Ис, въ лѣто хрѣм апрлїе кѣ.

Саам господинъ казаа.

Глангѣ вел логофетъ Зчи и искаах <m. p.>.

Кръстѣ <писал>.

¹ Omis in orig.

† Io Alexandru Iliaş voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Toma, fiul Uritei, nepotul lui Benea, strănepotul lui Văscan Benea, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit <și>¹ a vîndut dreapta lui ocină și dedină și a verilor lui, Vasile Bunea și a surorilor lui, Haritona și Chilsie și Hilotie, fiii lui Ștefan Bunea, a patra parte din satul Găureni. Aceea a vîndut-o boierului nostru Lupul Prăjescul fost postelnic pentru treizeci taleri numărați, pentru că acei mai sus scriși veri ai lui Toma și ei s-au sculat, deosebit de Toma și au vîndut o parte de ocină pe care a avut-o Toma în satul Drulești.

Deci domnia mea, dacă am văzut tocmeală de bunăvoie și plată deplină, și noi de la noi încă am dat și am întărit boierului nostru mai sus scris Lupul Prăjescul fost postelnic, ca să-i fie lui și de la domnia mea aceea a patra parte din satul Găureni dreaptă ocină și cumpărătură și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7140 <1632> aprilie 24.

Însuși domnul a spus.

Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m. p.>.

Cristea <a scris>.

Arh. St. Roman, Doc. răzlețe, pachet I/1.

Orig., hîrtie (31 × 19,5 cm.), pecete aplicată.

O copie slavă cu trad., de Gheorghie Evloghie dascăl, la Arh. St. Buc., Ms. nr. 818, f. 24 v. — 25.

33

1632 (7140) aprilie 24, Iași.

Alexandru Iliaş voievod întărește lui Ionașco Prăjescul o casă și partea de jos din satul Hăsnășeni, ținutul Suceava.

† Иво Илѣѣандру Илѣѣаш воєвода, божію мнлостію, господарѣ Земли Молдавскон. Оуже господство ми дали и потверѣдѣли есми славѣ нашемѣ Івнашко Прѣжескѣ на нѣ права втнниѣ и вкѣспленіѣ, една дом и съ част нижнаа

¹ Omis in orig.

УТ СЕЛО ХЪСНЪШКНИ УТ ВОЛОСТ ЪЗЧАВСКОН, СЪ ВЕС ПРИХОД, УТ ИСПИСОК ЗА ПОТВЪРЖ-
ДЕНІЕ ЧТО НМАА УТ ШОУСИ ШОГНАА КОЕДОДА.

ТѢМ РАДІ ДА ЕСТ ЕМѢ И УТ ГОСПОДСТВА МИ ПРАВАА УТИНИѢ И ВИКЪПЛЕНІЕ
И ПОТВЪРЖДЕНІЕ И ѢРИК, СЪ ВЪСЪМ ДОХОДОМ, НЕПОРОШЕНО НИКОЛИЖЕ НА ВЪКЪМ.

И НИ ДА СЪ НЕ СЛИШАЕТ ПРѢД СИМ АНСТОМ НАШИМ.

Ъ Ис, въ лѣто хрѣм априлѣ кѣ.

Сам господинъ велѣа.

Гангѣ вел логофет ѡчи и искаах <м. р.>.

Пѣтрашко <писал>.

† Io Alexandru Iliaş voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit slugii noastre Ionașco Pră-
jescul dreapta lui ocină și cumpărătură, o casă și cu partea din jos din satul
Hăsnășeni, din ținutul Suceava, cu tot venitul, din ispisoc de întărire ce a
avut de la Moisi Moghila voievod.

Pentru aceea, să-i fie și de la domnia mea dreaptă ocină și cumpă-
rătură și întărire și uric, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul
să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7140 <1632> aprilie 24.

Însuși domnul a poruncit.

Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>.

Pătrașco <a scris>.

Arh. St. Iași, CDXXVII/54.

Orig., hirtie (31,3 × 20 cm.), pecete aplicată.

O trad. din 1792, de Gavril Coslovschi căpitan, la Arh. St. Buc., A. N., CCVII/3.

34

1632 (7140) aprilie 24, Iași.

*Alexandru Iliaş voievod întărește lui Gavrilaş Mățiaș vornic ocin
cumpărate în satele Jucica, ținutul Cernăuți, și Ojov.*

† Иѡ ПЛЕѢАНДРОС ИЛІАШ ВОЕВОДА, БОЖІЮ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ ШВА-
ДАВСКОН. ѢЖЕ ПРІНДОШѢ, ПРѢД ГОСПОДСТВА МИ И ПРѢД ВЪСЪМНИ НАШЕМИ МИЛДА-
ВСКИ[Х]МИ КОЛѢРИ, ВЕЛИКИМИ И МАЛИМИ, СЛѢГА НАШЕ ДѢПѢЛ ПРЪЖЕСКА, СЫНЪ НИ-

коаръ Прѣжеска вистѣрник, по его доброю колю, неким непонѣден, а не приселован и продад своего правою штиннѣ и дѣднинѣ, село на имѣ Жсчка, что ѣ волоост Чернѣцкомѣ. Тоа продад нашемѣ вѣрномѣ болѣринѣ Гаврилаш <ш> Мѣтѣаш дворник за една сто ѣги пинѣси добри. И вѣстала сѣ наше болѣрин, више писан, Гаврилаш дворник и заплатна исплѣна тѣх више писаних пинѣси, ꙗ ѣги, пинѣси добрихѣ въ рѣки Днѣпа Прѣжеска, шт прѣд нами и шт прѣд болѣри господства ми.

И шт том, тижѣ прѣде, прѣд нами, Пѣтрашко и братѣ его¹, сыни Мѣран, вишци Подолѣни, пакиже по их доброю колю, неким непонѣдени, а не приселовани и продади своих правою штиннѣ и дѣднинѣ, что вѣдет част им, шт село Ожов. Тоа продади више писанномѣ, болѣринѣ господства ми, Гаврилаш Мѣтѣаш дворник, за мѣд злотѣ битѣх. И вѣстала сѣ Гаврилаш дворник и заплатна тѣх више речени пинѣси, четире десѣт и четире злотѣ битѣх.

Тѣм радѣ, тоа село Жсчка, ѣ волоост Чернѣцкомѣ, и тоа част за штиннѣ шт село Ожов како да ест емѣ и шт господства ми правѣи штиннѣ и кѣпѣжни и ѣрик и потверѣженѣ, сѣ вѣсем доходоом. И ни да сѣ не ѣмишат.

Пис ѣ Ис, въ лѣто хѣрѣм априлѣ кѣд.

† Господинѣ казал.

† Глангѣ вел логоѣет ѣчи и сѣ искаах <т. р.>.

† Борлѣнѣа <писал>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea domniei mele și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră Lupul Prăjescul, fiul lui Nicoară Prăjescul vistier, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asupra și a vîndut dreapta sa ocină și dedină, satul anume Jucica, care este în ținutul Cernăuți. Acea a vîndut-o credinciosului nostru boier Gavrilaš Mătiaș vornic, pentru o sută de ughi, bani buni. Și s-a sculat boierul nostru mai sus scris, Gavrilaš vornic, și a plătit deplin acei mai sus scriși bani, 100 ughi, bani buni, în mîinile lui Lupul Prăjescul, dinaintea noastră și dinaintea boierilor domniei mele.

Și la aceasta, de asemenea a venit, înaintea noastră, Pătrașco și frații lui. . .¹, fiii Mierlei, nepoții lui Podoleanu, iarăși de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupra și au vîndut dreapta lor ocină și dedină, care va fi partea lor, din satul Ojov. Acea a vîndut-o mai sus scrisului, boierului domniei mele, Gavrilaš Mătiaș vornic, pentru 44 zloți bătuți. Și s-a sculat Gavrilaš vornic și a plătit acei sus ziși bani, patruzeci și patru zloți bătuți.

¹ Loc alb în orig.

Pentru aceea, acel sat Jucica, în ținutul Cernăuți, și acea parte de ocină din satul Ojov ca să-i fie și de la domnia mea dreaptă ocină și cumpărătură și uric și întărire, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7140 <1632> aprilie 24.

† Domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt am învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Borleanul <a: scris>.

Bibl. Acad., DXCI/34.

Orig., hirtie (31,5 × 19,7 cm.), pecete timbrată, cu legenda: † Іу Палеѡандарѡ Іліаш воєвода, божією милостією, господарѡ Земли Молдавскої.

Această legendă se păstrează pe toate pecețile mijlocii ale actelor emanate de la Alexandru Iliș voievod și nu vom mai repeta.

Cu o foto, ibidem, Fotografii XXXII/55.

EDIȚII: Teodor Codrescu, V, nr. 6, p. 83–84 (orig. slav cu trad.); Velichî, *Doc. Constantînopol*, p. 537–538 (orig. slav cu trad.).

35

1632 (7140) aprilie 25, Iași.

Alexandru Iliș voievod scutește pe preoții și diaconii din Iași de toate dările și slujbele.

Несѣхъ Христосъ Ника¹

Іу Палеѡандарѡ Іліаш воєвода, божією милостією, господарѡ Земли Молдавскої. Оже господство ми благопроизволихом нашим благим произволенієм, отъ всѣего сръдца нашего и божіѡ помощіѡ, сътворити себѣ памѣт, якоже и прочіи господаріе еже прѣжде нас господствовашѣ и къ за дѡшіе родителем нашим и къ сѣм православленнымъ Спокоеннимъ господаремъ молдавскимъ и раді здравіа господства мы и госпожди господства ми и Бого даннимъ прѣвѣзлюбленнымъ сыномъ и за спасеніе дѡшамъ нашимъ и дали и поливали и потвердани есмы молебникомъ нашимъ, къ сѣмъ еремъ и дѡзаконномъ бывающимъ въ всѣхъ цръквахъ отъ Іскаго трѣга и прѣвенкаютъ къ того трѣга, до колѣ господство ми бѣдемъ живи, а ни да имаютъ отъ господства ми слободство <да>² не робити намъ ни жадною работѡ, а ни градское, ниже млинское, а ни трѣгвское, а ни митрополитовѡ, а ни подводни тѣгнѣти, а ни жаднихъ ангѣрѡи, а ни коніи нѣ да сѣ не възмѡтъ за влѡк, ниже коли нѣ за нишихъ людѡ за двѣнахъ, и ни за десѣтинѡ за пчелѡ

¹ Tetragramă.

² Omis în orig.

нам за вину. Такожде и въ домахъ ихъ безъ хотѣнїа ихъ никтоже да не имаетъ газдовати, ниже болѣрин, ниже кѣртѣи, ниже сажител, ниже ни никтоже бѣдъ что за языкъ бѣдетъ; а ни въ митрополитскихъ подводахъ ходити и ниже дан да не дадѣтъ господствѣ ми, ниже митрополитѣ, ниже десѣтинѣ за пчелы и за вину, ниже иню ничтоже въ дробнѣишнхъ ангарїи, пониже господство ми простихомъ ихъ, такоже простили ихъ въси господарѣ прѣжде насъ внѣшн, въ вѣсѣхъ выше писанихъ данн и ангарїи занеже сѣтъ вини въ враш и до црѣквѣхъ гдѣ ест прѣстолъ господствѣа земли нашихъ, Младавскон и сажатъ въ црѣквѣхъ божїи, дача и нош и змолѣютъ милостиваго Бога въ православныхъ господарѣ, въ прѣставленныхъ и въ живыхъ и господствѣаши земли сїе ѡ въси православнаго христїанство и вини не имаютъ дрѣгое стѣжанїе или хитростъ или кѣпецтво, нѣтъ тѣкмо питаютъ сѣ <въ свѣтъ>¹ аа црѣковъ.

Твого радї, подобаетъ яко да имаетъ <вини> помилванїе и шезиранїе и поможъ милостивенъ въ вѣсѣхъ господарѣ, такоже имали и нарѣденїе въ вѣсѣхъ господарѣ, что ихъ изгѣбили въ снхъ размирици и въ злоби что пострадали въ лѣхомъ, еже въ вѣсѣхъ тыи тѣкмо имали нарѣденїе въ снми близнѣиши господарехъ. Божже ради, господство ми змилостивихомъ сѣ, намъ пачеже спасенїа нашего радї, и сътворихомъ намъ съ наше истиннїи листъ.

Тѣже, и вини должни сѣтъ Бога молити въ црѣквѣхъ божїихъ вечер и стро и полднь, по шенчаю црѣковнои, въ вѣсѣкомъ христїаниномъ и въ господства ми и госпожди господства ми и въ Богодарованихъ намъ сынове и о воихъ господства ми и въ мнрѣ вѣсенъ земли нашихъ.

Ѣ по нашимъ жикотѣ, кто бѣдетъ господарьъ нашихъ земли, Младавскон, аще бѣдетъ въ дѣтенъ нашихъ или въ инного рода, его милости пакн да ствердѣтъ снми благомольцемъ наше милванїе, котора имютъ вини въ дрѣвинихъ дѣнїе въ вѣсѣхъ господарѣ. Ѣ ниже покѣсѣтъ сѣ наша зстроенїе разорити и въ дрѣвнѣго ихъ милванїе внѣши и нынѣ сѣще, таковы да бѣдетъ въ Бога непорощенъ и да имаетъ дати штектѣ на страшномъ сѣднїе хрестоуѣмъ. Ѣще иже вини, штеци, не вѣргѣтъ ѡ правнлѣ свѣтнми црѣквѣмъ и не штерѣзѣтъ христїаниномъ божїи црѣквѣ, на каждомъ вѣремнѣ зставѣ, да бѣдетъ на нихъ кѣткво сїа, аминъ.

Бжеже выше писанное вѣсе подвѣрдихомъ и подпсѣхомъ власною рѣкою господства ми и повелѣхомъ нашеи кѣриномъ и почтннннмъ болѣринѣ, пнѣи Пнвашко Гѣнѣкѣ великомъ лвофѣтѣ, запечатлѣти истинномъ печатомъ нашеи.

Писъ оу Мсохъ, въ лѣто хрѣмъ апрѣлїе кѣ.

† Самъ господинъ велѣа.

Ивъ Плевандрѣ коекода <м. р.>.

.....² <писалъ>.

¹ Loc rupt in orig.

² Partea inferioară a documentului, cu numele diacului, a fost tăiată.

Isus Hristos Nica ¹.

Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu bunăvoința noastră, din toată inima noastră și cu ajutorul lui Dumnezeu, să ne facem pomenire, ca și ceilalți domni care au domnit înaintea noastră și întru pomenirea părinților noștri și a tuturor dreptcredincioșilor răposați domni moldoveni și pentru sănătatea domniei mele și a doamnei domniei mele și a preaiubiților fii dăru-iți de Dumnezeu și pentru mîntuirea sufletelor noastre, am dat și am miluit și am întărit rugătorilor noștri, tuturor preoților și diaconilor care viețuiesc la toate bisericile din tîrgul Iași și trăiesc în acest tîrg, pînă cînd domnia mea vom fi în viață, ei să aibă de la domnia mea slobozenie <să>² nu ne lucreze nici o muncă, nici la cetate, nici la moară, nici la tîrg, nici mitropolitului, nici podvoade să nu care, nici alte angării, nici caii lor să nu se ia de olac, nici boii lor pentru alți oameni, pentru dabile, nici pentru desetină de stupi sau de vin. De asemenea și în casele lor fără voia lor să nu găzduiască pe nimeni, nici boier, nici curtean, nici slujitor, nici pe altcineva, de orice neam ar fi; nici să nu umble în podvoadele Mitropoliei și nici dare să nu dea domniei mele, nici mitropolitului, nici desetină de stupi și de vin, nici altceva nimic din angăriile mai mărunte, fiindcă domnia mea i-am iertat precum i-au iertat toți domnii foști înaintea noastră, de toate mai sus scrisele dări și angării, pentru că ei sînt în orașul și la bisericile unde este scaunul domniei țării noastre, Moldova și slujesc în bisericile lui Dumnezeu zi și noapte și roagă pe milostivul Dumnezeu pentru drept credincioșii domni, pentru cei răposați și pentru cei vii, care domnesc în țara aceasta și pentru întreaga creștinătate dreptcredincioasă și ei nu au altă agonisită sau meșteșug sau negoț, ci se hrănesc numai <din>³ sfînta biserică.

De aceea, se cuvine să aibă ei miluire și purtare de grijă și ajutor milostiv de la toți domnii, după cum au avut și drese de la toți domnii, pe care le-au pierdut în aceste răzmerițe și în răutățile ce le-au îndurat de la leși, iar din toate acelea mai au drese numai de la domnii aceștia mai apropiați. Pentru care lucru, domnia mea m-am milostivit, și mai ales pentru mîntuirea noastră, și le-am făcut această adevărată carte a noastră.

De aceea, și ei sînt datori să roage pe Dumnezeu, în bisericile lui Dumnezeu, seara și dimineața și la amiază, după obiceiul bisericesc, pentru toți creștinii și pentru domnia mea și doamna domniei mele și pentru fiii dăru-iți nouă de Dumnezeu și pentru oștenii domniei mele și pentru pacea a toată țara noastră.

¹ Tetragramă.

² Omis în orig.

³ Loc rupt în orig.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, Moldova, dacă va fi dintre copiii noștri sau din alt neam, milostivirea sa iarăși să întărească acestor rugători miluirea noastră pe care o au din zilele de demult, de la toți domnii. Iar cine se va ispiti să strice întocmirea noastră și miluirea lor ce a fost din vechi și este și acum, unul ca acela să fie neiertat de Dumnezeu și să aibă a da răspuns la cumplita judecată a lui Hristos. Iar dacă ei, părinții, nu se vor îngriji de pravila sfintelor biserici și nu vor deschide creștinilor bisericile lui Dumnezeu, după rînduială tuturor vremurilor, să fie asupra lor blestemul acesta, amin.

Toate acestea mai sus scrise le-am întărit și le-am iscălit cu propria mîină a domniei mele și am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Ionașco Gheanghea mare logofăt, să pecetluiască cu pecetea noastră adevărată.

Scris la Iași, în anul 7140 <1632> aprilie 25.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

...¹ <a scris>.

Bibl. Acad., CLXXXI/51.

Orig., hîrtie (36,6 × 27,2 cm.), pecete aplicată, stricată.

EDIȚII: *Teodor Codrescu*, IV, nr. 2, p. 19—21 (orig. slav cu trad.).

36

1632 (7140) aprilie 25.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Toader Jora pîrcălab jumătate din satul Burlănești.

7140 <1632> aprilie 25.

Carte de la Alexandru Iliăș v<oie>vod, întăritură lui Todir Jora pîrcălab pe jumătate de sat de Burlănești, în ținut Hotinului, ce au luat-o cu

¹ Partea inferioară a documentului, cu numele diacului, a fost tăiată.

strimbul¹ de la Lupul Talpă comis pentru jumătate de sat de Hliviță², în ținut Cernaufului.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D Xenopol“-Iași.

Copie după Ghibănescu, Ms. Surete, VI, p. 546, nr. 500. (transcriere după rezumat dintr-un perilipsis de „scrisori pentru moșile din ținutul Hotinului ce au arătat d-lui banul Arghirie Cuza cu frații și neamurile sale“).

37

1632 (7140) aprilie 25.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Ciudin visternicel ș.a. satul Ciripcăuți, din ținutul Soroca.

Suret di pi un ispisoc sîrbăsc de la domnul Alexandru Iliăș voievod din anii 7140 <1632> aprilie 25, tălmăcit de polcovnic Pavel Direbeț³, om al sfintii mitropolii, prin cari s-au văzut scriind, că au venit, înainte domniei sale și a tot sfatul, Ciudin visternicel și cu frații lui, Coiliciu și Burdugan și cu mulți oameni buni, marturi și ostași de frunte și s-au jăluit precum că dresăle ci li-au avut ei de la Iancul vodă pe giurătașe dintr-o parte de satu de Ciripcăucii⁴, în ținutul Sorocii, li s-au prădat în vreme cînd Calga sultan cu Cantemir pașa și cu mulțime de tătără au trecut în Țara Leșască.

Cari ace parte de ocină au fost cumpărătură tatălui lor, lui Caraghioz, de la Ionașco, fratele lui Moschiciu biv pircălab, drept 250 zloți tătărăști, cu cari bani acel Ionașcu ș-au răscumpărat un ficior al său din Țara Turcească. Iar după aceia, ace parte de ocină o au fost luat cu silă Chirița postelnic, în zilele lui Costandin vodă. Și apoi Ciudin visternicelu și cu frații lui mai sus numiți au umblat și iar au răscumpărat ace giurătașe de parte de ocină de la giupniasa lui Chiriță postelnic și de la nepoții lui, Costandin și Petrachi, și au dat un calu bun și o iapă i un bou și 20 oi.

¹ Greșit, pentru „schimbul“.

² Greșit, pentru „Hlivița“.

³ În loc de „Debriț“ sau „Debrici“.

⁴ Greșit, pentru „Ciripcăuți“.

Și domnii-sa, încredințându-se după mărturisire atîta oameni buni, întărești lui Ciudin vistiernicel și fraților lui, ca să le fii driaptă ocină, în veci.

Arh. St. Iași, Condica K, nr. 373, p. 181—182.

Rezumat din 1808.

1632 (7140) aprilie 28, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Bisericiani a treia parte din satul Feșinghești, ce se numește Răzimești, ținutul Putna, cu vad de moară și cu vii, dăruită de Istratie logofăt.

† Ивъ Плевѣандрѣ Илѣашъ воєвода, божією милостією, господарь Земли Младавскои. Бже господство ми дали и потвърдани есмь наша свѣтаа молъ, монастыръ иже именуєт се Бесереканиин, идеже ест храмъ Благовещеніе Богородице нхъ права штиннѣ и кѣпежино, шт исписокъ за викъпаніе, что ималъ шт Моѳси Могилаа воєвода, третая часть шт село Фецингѣици, что сѣ нынѣ називаетъ Ръшмищїи, ѣ волостъ Пѣтною, что ест на грѣло Пѣтною и сѣ брѣдъ за мѣни и сѣ виноградѣ, часть нижнаа, еже дрѣжалъ Карамизъ, что било кѣпиа Истратїе лшгофѣт шт Дѣрашко и шт сѣстра его, Цонца, сынове Карамизъ, внѣци Цѣрци Лїескѣа и тижѣ шт Бѣлош и шт сѣстра его, Иродїа и шт Мѣрїа и шт братъ ихъ, Константинъ и шт Бласїе и шт Дѣмитрашко и шт Хѣрта, сынове Нисторъ и сынове Дѣкочъ, внѣци Карамизъ и Пѣтрѣшканъ и шт сѣстра его, Марїа, сынове Мѣрїенъ, дѣци Карамизъ и тижѣ шт Симѣна и шт Дамаскиина и шт Марта, дѣца Брѣса, тижѣ внѣци Карамизъ и шт Дѣмитрѣ, внѣкъ Брѣса и шт Гангорѣ и шт Бремїа и шт Костѣки, сынове Цѣрци и шт Илѣнна, дѣци Рѣжа, вѣсе внѣци и прѣшнѣци Цѣрци Лїескѣа, за два сто талѣри сребрїннихъ. Я потомъ, Истратїе лшгофѣтъ ми далъ и помилуоваа тоа внѣше писаннаа свѣтаа монастыръ сѣ тоа штиннѣ.

Тѣмъ радѣ, како да ест и шт господства ми свѣтѣи мншастыръ Бесереканиинъ таа третая часть шт село Фецингѣици, что сѣ нынѣ именуєтъ Ръшмищїи, сѣ брѣдъ за мѣни и сѣ виноградѣ, права штиннѣ и милованїе и ѣрикъ и потвържденїе, сѣ вѣсѣмъ доходомъ, непорѣшенномъ николиже на вѣки. Тѣкмо да бѣдетъ длѣжнїи и штци мншци шт тоа прѣдъ реченнаа свѣтаа монастыръ да помѣнитъ на него вѣ

ЖРЪТВЪНИК БОЖИИ И ДА ИМАЕТ СЪТВОРИТИ ЕМЪ ПАМЪТЪ УТ ГОД ДО ГОДЪ, КАКО СЪ ПОДОБАЕТ ПО ШЕНЧАЮ СЪВЪТЪИ МОНАСТИРЪ.

Того ради, кто ут племенници его въсхоцет разоритѹ сѹа наше потверъженіе и его добро мнлованіе, да расхитѹет его гнѣв божіи и да бѣдет непрощен ут вѣсѣхъ свѣтихъ иже Богъ съгодншѣ.

Протоже и ни да см не ѣмншает.

Оу Ис, лѣто хърѣм апрнаіе кѣи.

† Самъ господинъ велѣл.

Ишъ Плевѣандръ коевода <м. р.>.

† Крстѣ Даминан <писалъ>.

† Io Alexandru Iliias voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit sfintei noastre rugi, mănăstirii care se numește Beserecanii, unde este hramul Bunavestirea născătoarei de Dumnezeu, dreapta lor ocină și cumpărătură, din ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut de la Moisi Moghila voievod, a treia parte din satul Feținghiești, care acum se numește Răzimeștii, în ținutul Putna, care este pe gîrla Putnei și cu vad de mori și cu vii, partea de jos, pe care a stăpînit-o Caramiz, ce a cumpărat Istratie logofăt de la Durașco și de la sora lui, Țonța fiii lui Caramiz, nepoții lui Giurgea Liescul și de asemenea de la Băloș și de la sora lui, Irodia și de la Măriia și de la fratele lor, Costantin și de la Vlasie și de la Dumitrașco și de la Hărta, fiii lui Nistor și fiii lui Lucoci nepoții lui Caramiz și Pătrășcan și de la sora lui, Mariia, fiii Măriei, fiica lui Caramiz și de asemenea de la Simziana și de la Damaschina și de la Marta, fiica lui Ursul, tot nepoții lui Caramiz și de la Dumitru, nepotul lui Ursul și de la Gligorcea și de la Eremia și de la Costachi, fiii lui Giurgea și de la Ileana, fiica Rujei, toți nepoții și strănepoții lui Giurgea Liescul, pentru două sute taleri de argint. Iar după aceea, Istratie logofăt a dat și a miluit acea mai sus scrisă sfîntă mănăstire cu acea ocină.

Pentru aceea, să fie și de la domnia mea sfintei mănăstiri Beserecani acea a treia parte din satul Feținghești, care acum se numește Răzimeștii, cu vad de mori și cu vii, dreaptă ocină și miluire și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Numai să fie datori și părinții monahi de la acea înainte zisă sfîntă mănăstire să-l pomenească pe el la dumnezeescul jertfelnic și să aibă a-i face pomenire din an în an, cum se cuvine, după obiceiul sfintei mănăstiri.

Pentru aceea, care din rudele lui ar voi să strice această întărire a noastră și bună miluire a lui, să-l sfărîme mînia lui Dumnezeu și să fie neiertat de toți sfinții care au plăcut lui Dumnezeu.

Pentru aceea și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7140 <1632> aprilie 28.

† Înсуși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Cîrstea Damiiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericiani, XV/11.

Orig., hîrtie (30 × 21,5 cm.), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1820 mai 10, de Ion Stamate pitar.

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, V, p. 222–224 (trad. editorului).

39

1632 (7140) aprilie 28, Iași.

Alexandru Iliăș voievod împuternicește pe călugării de la mănăstirea Neamț să-și apere hotarul numit muntele Neamțul și poienile de pe apa Bistriței.

† Иъ ПЛЕДАНДРЪ ИЛИАШ КОЕВОДА, БОЖІЮ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МОЛДАВСКОН. Dat-am cartea domniei mele, rugătorului nostru egumenului și a tot săborul de la sveataa mănăstire de la Neamțu spre-aceia ca să hie tari și puternici cu cartea domniei mele a ținea și apăra hotarul svintei mănăstiri, ce <se>¹ chiiamă muntele Neamțului și poenile pre apa Bistreței, și pre de céia parte de Bistrița și pre dincoace, citu-i hotarul svintei mănăstiri pe de cătră Săcul și pe de cătră Rîșca, să n-aibă nime nici o treabă cu acéle hotare, nici să vinédze fiiare în munte, nici pește pre apă, nici să cosască fin în poeni, fără de știrea egumenului și a săborului.

Iar pre cine vor afla vinînd sau cosind sau cu oile înblind pren munte, rugătorii noștri călugării să hie volnici a-i prinde și a-i certa și a-i scoate den hotarul svintei mănăstiri, cum a fost obicériul de veac. Și să aibă a le lua oi din turme care le vor găsi înblind pre hotarul svintei mănăstiri, pen-

¹ Omis în orig.

tru căci au arătat și dirăse înaintea domniei mele, ce-au avut pre acele hotare de la alți domni ce au fost mai denainte vrēme.

Iar pircălabi să nu aibă a-i învălui pentru ce vor certa sau vor lua oi pre cine vor găsi înblînd pre locul lor, ce să hie în paci, numai să aibă egumenul și călugări treabă cu locul svintei mănăstiri ce mai sus scriem. Și nime să nu cutēdze a ținea sau a opri preste cartea domnii mele. Инак не считите.

✠ Ис, въ лѣто хрѣм апрѣлѣ кн.

† Самъ господинъ велѣа.

Иво Александръ воєвода <м. р.>.

Кириакъ <писалъ>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, CXXXI/17.

Orig., hirtie (30,5 × 19,2 cm.), pecete aplicată.

Cu o copie, ibidem, Ms. nr. 571, f. 10.

EDIȚII: Crețulescu, *Hrisoave Neamț și Secu*, p. 56–57 (orig.).

40

1632 (7140) aprilie 29, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Agapia satul Childești, pe Moldova, fost domnesc, ascultător de ocolul ȕrgului Roman și dăruit mănăstirii de Petru voievod.

† Иво Александръ Иваншъ воєвода, божією милостією, господаръ Земли Молдавескои. Оуже господство ми дано и потерѣдѣно есми молебници нашимъ, егъменномъ и въселемъ съборъ въ свѣтаа монастыръ зовемѣа Пгапіа, идеже ест храмъ свѣтаго архангела Михаїла и Гакрѣила и прочіи бесплѣтнихъ силъ, едно село на немѣ Кладешѣи, на Молдовѣ, что тотъ село было правъ нашъ господарско, прислѣшно къ школъ трѣгъ Романскому, которѣи село дано и милова свѣтонъ монастыръ въ самаго покойнаго Петра воєвода, съ великомъ клѣтелми.

Ино молебници наши калѣгери ешеже имали и тѣжебо съ Маноле старъ бие прѣкълѣбъ радѣ сего село, понеже биа дано Бремѣа воєвода Маноле бие прѣкълѣбъ.

Ино прѣменѣше нѣколкаа врѣмѣ до дѣни радѣа воєводѣ, дондеже прѣдошѣ въси ермонахи въ свѣтаа монастыръ Пгапіа и принесли свои зрѣк и исписекъ въ

свѣтопочиншиго Петра воєвода, за дааніе и милоканіе. Ино съдани сѧ шни тогда и сѧе зостади молебници наши калѣгерн на М<ан>оле пѣркѣмбѣл, како да ест тот прѣд реченное село пакижѣ свѣтѣн монастыр Агапіа.

Тѣм радѣ, како да ест и шт господства ми свѣтѣн монастыр тот село, на имѣ Княдѣшн, на Молдоукѣ, прѣка штинѣн и шрик и потерѣжденіе, съ вѣстѣм приходом, непоколѣбнамѣ николиже на вѣки. И ни да сѧ не шмишет.

✠ Ис, лѣто шрлн априлѣ кѣ.

† Сам господинѣ казал.

Иш Владѣандрѣ воєвода <т. р.>.

† Крстѣ <писал>.

† Io Alexandru Iliaş voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor de la sfinta mănăstire numită Agapia, unde este hramul sfinților arhangheli Mihail și Gavril și a celorlalte puteri fără trup, un sat, anume Childeștii, pe Moldova, care sat a fost al nostru drept domnesc, ascultător de ocolul ȋrgului Roman, care sat a fost dat și miluit sfintei mănăstiri de însuși răposatul Petru voievod, cu mare blestem.

Deci rugătorii noștri călugări încă au avut pîră cu Manole bătrînul fost pircălab pentru acest sat, pentru că l-a dat Eremia voievod lui Manole fost pircălab.

Deci a trecut oarecare vreme pînă în zilele lui Radul voievod, pînă cînd au venit toți ieromonahii de la sfinta mănăstire Agapia și au adus uricul și ispisocul lor de danie și miluire de la sfintrăposatul Petru voievod. Deci s-au judecat ei atunci și tot au rămas rugătorii noștri călugări pe Manole pircălab, ca să fie acel înainte spus sat iarăși al sfintei mănăstiri Agapia.

Pentru aceea, să fie și de la domnia mea sfintei mănăstiri acel sat, anume Childeștii, pe Moldova, dreaptă ocină și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7140 <1632> aprilie 29.

† Însuși domnul a spus.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Cîrstea <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Agapia, XIV/10.

Orig., hrtie (30,3 × 19,8 cm.), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1835 martie 28, de Chiriac ieromonahul.

1632 (7140) aprilie 29, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Ionașco Prăjescul din Stolniceni robii săi țigani.

† Иъ Плевандръ Илиш виевда, божію милостію, господарь Земли Милдавскою. Оже господства мы дали и потвърдани есны сѣси господства мы Ивнашко Пръжескѣл въ Столничени, его правихъ холопи цигани что въ нмал[и] въ принаїе и въ зрнк за дѣднинѣ и за кѣпезно и потвъжденїе въ Плевандръ воеводи и въ Петра воеводи и въ Ермїѣ Могнал воевда и въ Радѣл воевди и въ ниши прѣднихъ и старихъ господарь, на нмѣ на Цимѣрѣ циган съ жина его и съ дѣти нхъ Питика и Дѣмитрѣ и Баснаїе и Николаю и Цана и Ягахїа и Гонка и такожде Ивнашко циган, сынъ Цимѣри, съ жина его, Янисїа и дѣти нхъ, Гавриа и . . . и ¹ и Ханѣла циган съ жина си, Тофана, дѣца Цимѣри, съ дѣти нхъ, Гавриа и Григорїе и Калѣа циган съ жина его и съ дѣти нхъ, Иви и Шефан и Роман и Роданда и тижѣ Одокїа, сїестра Калѣи, съ дѣти си, Мекичѣ и Назарїа и Оанака циган съ жина его, Мѣрїа и съ дѣти нхъ Фѣкшѣ и Гавриа и Григорїе и Дѣнѣцѣа и Катрина и Пѣнтѣ циган, братъ Оанака, съ жина и съ дѣти нхъ, Мака и Григорїе циган съ жина его, Тѣдосїа и дѣти нхъ, Настасїа и Ягафїа и Гѣника и Мѣрїника и . . . ¹ и Тоадѣр Хачко циган съ жина его, Настасїа и дѣти нхъ¹.

Ино, тѣмъ радї, видѣвше господство мѣи его правихъ принаїе и потвържденїе въ толїц господарь вше писани, господство мѣи ещѣже дадохом и потвърдихом, силъ мѣстолъ нашихъ, сѣсѣкъ нашихъ вше писанымъ, Ивнашко Пръжескѣл, ѣко да ест емѣ и въ господства мѣи днїе и потвържденїе на вѣси сиѣ своего правихъ циѣани. Ии да сѣ не ѣмншѣетъ николиже на вѣки.

Писъ в Іисе, въ лѣто хѣрлї Мѣсеца апрїаїе кѣ.

† Самъ господинъ велѣа.

† Глнѣкѣ велъ логофѣтъ зчн и нскаахъ <т. р.>.

<†По>²р<лѣнїа>² <писал>.

¹ Loc alb în orig.

² Documentul este tăiat în partea de jos.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit slugii domniei mele, Ionașco Prăjescul din Stolniceni, dreptii lui robi țigani, pe care i-a avut din privilegii și din uric de moștenire și de cumpărătură și întărire de la Alexandru voievod și de la Petru voievod și de la Eremiia Moghila voievod și de la Radul voievod și de la alți de mai înainte și bătrâni domni, anume, pe Țimurea țigan cu femeia lui și cu copiii lor, Pitica și Dumitru și Vasilie și Nicolai și Țana și Agahiia și Goica și de asemenea Ionașco țigan, fiul lui Țimurea, cu femeia lui, Anesiia, și copiii lor, Gavril și...¹ și Hanțul țigan cu femeia lui, Tofana, fiica lui Țimurea, cu copiii lor, Gavril și Grigorie și Calfa țigan cu femeia lui și cu copiii lor, Ion și Ștefan și Roman și Roxanda și iarăși Odochiia, sora lui Calfa, cu copiii ei, Mechicea și Nazaria și Onaca țigan cu femeia lui, Maria și cu copiii lor, Focșa și Gavril și Grigorie și Dănuțul și Catrina și Pîntea țigan, fratele lui Onaca, cu femeia și cu copiii lor, Maca și Grigorie țigan cu femeia lui, Tudosiia și copiii lor, Nastasiia și Agafiia și Guica și Măriica și ...¹, Toader Hacico țigan cu femeia lui, Nastasiia și copiii lor ...¹.

Deci, pentru aceea, văzînd domnia mea dreptele lui privilegii și întăriri de la atîția domni mai sus scriși, domnia mea încă am dat și am întărit, cu această carte a noastră, slugii noastre mai sus scrise, Ionașco Prăjescul, ca să-i fie și de la domnia mea danie și întărire pentru toți acești ai săi drepti țigani. Altul să nu se amestece niciodată în veci.

Scris la Iași, în anul 7140 <1632> luna aprilie 29.

† Insuși domnul a poruncit.

† Ghinaghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>.

<† Bo>²<leanul> ²<a scris>.

Arh. St. Iași, CDXXVII/53.

Orig., hirtle (30,3 × 20,5 cm.), pecete timbrată.

O trad la Bibl. Acad., MCLXXI/4. 7,

¹ Loc alb în orig.

² Documentul este tăiat în partea de jos.

1632 (7140) aprilie 29, Iași.

Marii boieri mărturisesc că nepoții și strănepoții lui Dimitrie și ai Vasilcăi au vîndut lui Gheorghe Roșca vistiernic ocina lor din satul Hlăpești, pe Prut, ținutul Lăpușna, cu loc de moară, de fînaț și gîrlă de pește.

† Се оубо мѣ, Ггангѣ великѣи логофет и Дѣпѣла великѣи дворник Долгѣи Земан и Кѣжеѣ великѣи дворник Горнѣи Земан и Юрашко Башотѣ гетман и прѣкълабѣ Сѣчакскон и Дѣпѣла вѣншѣи великѣи дворник и Шолдан вел столник и Пѣтрашко Башотѣ логофет и Дѣмитрѣ Бѣхѣш третѣи логофет и Тома вѣк постелник и Ыврдаци вѣстѣрник и Дѣпѣла Прѣжекѣсѣла вѣк постелник и Жора дворник глотнѣи и Рѣтълпан дворник и Дѣмитрашко Гѣсѣла дворник и Мирѣвѣцѣ дворник и Тѣнасѣе дворник и Ывнѣшкѣвѣцѣ Рѣсѣла дворник глотнѣи и мнози волѣри и конни прѣднѣи ѡт двор господнѣи наш милост. Пишем и свѣдѣтелствѣним съ смл листом нашим како прѣидошѣ, прѣд нами, Биака, дѣща Гѣевургѣе, вѣсѣка Гавриа и Сорн и Ынтимѣю и пакиже прѣвоколѣнцо нѣх, Пискѣла, съ брат его, Стратѣла и сестра его, Живанка и Ыница и Бѣллаѣ и Циганка, съимове Гавриа, вѣсѣци Гивургѣе и Ынтимѣюви и Сорн и тѣже прѣвоколѣнцо нѣх, Фрѣсина, дочка Сорн, вѣсѣка Гивургѣе и Гавриаови и Ынтимѣюви [и Сорн] и тѣже прѣво нѣх колѣнцѣи Пѣрасѣка прѣстѣсѣа, дочка Ынтимѣю, вѣсѣка Гивургѣеви и Гавриаови и Сорн и пакиже плѣменици нѣх, Павел и Рѣсѣла и Барвари и Шефѣнѣе, съимове Дѣмитрѣ Бѣсѣъ и пакиже Гѣевургѣе, сынѣ Тодосѣи и Гангорѣе, сынѣ Ынгелани и Ырѣсѣла, сынѣ Марѣинци, вѣси вѣсѣци и прѣвнѣсѣци Дѣмитрови и Касиакѣи, по нѣх доброе волѣ, неким непонѣжденни, а ни присловани и продали нѣх права ѡтнинѣш и дѣднинѣш, ѡт нѣх правѣи привнѣлѣих, четвѣртѣа част ѡт село Хлѣпѣци, на рѣцѣ Прѣтѣ, что ѣ волоост Дѣпѣшнон, съ мѣсто за млени и съ грѣлом рибнон и съ сѣножатѣи и съ вес приход. Тот продавал брат нашѣмѣ, Гивургѣе Рошка вѣстѣрник, радѣ пет дѣсѣт талер сребѣрнѣх.

Ино ми, видѣвши нѣх доброе волѣ токмеж и исплѣно заплаѣсѣ, ѡт прѣд нами, а ми сътворѣхомѣ ѡт нас брат наш вѣш писанномѣ, Гивургѣе Рошка вѣстѣрник, сѣлѣ рѣкописанѣе на тоа четвѣртѣа част ѡт село Хлѣпѣци, али без половинѣш село что вѣст Хѣвѣнакови, ѣко да сътворит собѣи и нарѣдѣнѣе ѡт господнѣи наш милости.

И нан вера велѣта, приложихом нашн печатѣ и рѣкаѣ подписанѣе, да съ
знает.

Писъ ѿ Мѣ, въ лѣто «Зрм» апрѣлѣ кѹ.

† Писахъ азъ, Фочкѣ ѿркаръ.

Изъ Глангѣ велъ лѣгофѣтъ м. р.

Лѣпѣла велъ ворникъ <м. р.>.

Изъ Юнашко Кѣжежъ велъ дворникъ м. р.

Изъ Лѣпѣла бие велъ дворникъ и прѣкълабъ Хотинскѣнъ <м. р.>.

Пѣтрашко Башотѣ лѣгофѣтъ <м. р.>.

Дѣмитръ Бѣхѣшъ лѣгофѣтъ <м. р.>.

Юнашко Рѣтомъ <панъ>¹ дворникъ <м. р.>.

Юнашко Рѣсѣла писалъ <м. р.>.

Изъ Тѣнасѣе дворникъ искалъ <м. р.>.

Изъ Дѣмитрашко Гѣска дворникъ <м. р.>.

† Adică noi, Ghianghea mare logofăt și Lupul mare vornic de Țara de Jos și Cujbă mare vornic de Țara de Sus și Iurașco Bașotă hatman și pîrcălab de Suceava și Lupul fost mare vornic și Șoldan mare stolnic și Pătrașco Bașotă logofăt și Dumitru Buhuș logofăt al treilea și Toma fost postelnic și Iordachi vistiernic și Lupul Prăjescul fost postelnic și Jora vornic de gloată și Rătămpan vornic și Dumitrașco Gheuca vornic și Mirăuță vornic și Tănase vornic și Ionășcuță Rusul vornic de gloată și mulți boieri și oșteni de frunte de la curtea milostivirii noastre domnul. Scriem și mărturisim cu această carte a noastră cum au venit, înaintea noastră, Bilca, fiica lui Ghiorghie, nepoata lui Gavril și a Sorei și a Antimiei și iarăși vărul lor, Piscul, cu fratele lui, Stratul și sora lui, Jiianca, și Anuța și Bălaia și Țiganca, fiii lui Gavril, nepoții lui Gheorghie și ai Antimiei și ai Sorei și de asemenea vara lor, Frăsina, fiica Sorei, nepoata lui Ghiorghie și a lui Gavril și a Antimiei [și a Sorei] și de asemenea vara lor, Părasca preoteasa, fiica Antimiei, nepoata lui Ghiorghie și a lui Gavril și a Sorei și iarăși rudele lor, Pavel și Rusul și Varvara și Ștefănia, fiii lui Dumitru Buză și iarăși Ghiorghie, fiul Todosiei și Gligorie, fiul Anghelinei și Ursul, fiul Mariiței, toți nepoții și strănepoții lui Dumitru și a Vasilcăi, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asuprași și au vîndut dreapta lor ocină și dedină, din dreptele lor privilegii, a patra parte din satul Hlăpești, pe riul Prut, ce este în ținutul Lăpușnei, cu loc de mori și cu gîrlă cu pește și cu finețe și cu tot venitul. Acea au vîndut-o fratelui nostru, Ghiorghie Roșca vistiernic, pentru cincizeci taleri de argint.

¹ Loc rupt în orig.

Deci noi, văzind tocmeala lor de bunăvoie și plata deplină, dinaintea noastră, noi am făcut de la noi fratelui nostru mai sus scris, Ghiorghe Roșca vistiernic, această scrisoare pentru acea a patra parte din satul Hlăpești, însă fără jumătate de sat ce este a lui Hăbiac, ca să-și facă și drese de la milostivirea <sa>¹ domnul nostru.

Și pentru mai mare credință, am pus pecețile noastre și am iscălit, să se știe.

Scris la Iași, în anul 7140 <1632> aprilie 29.

† Am scris eu, Focea uricar.

Eu Ghianghea mare logofăt m.p.

Lupul mare vornic <m.p.>.

Eu Ionașco Cujbă mare vornic m.p.

Eu Lupul fost mare vornic și pîrcălab de Hotin <m.p.>.

Pătrașco Bașotă logofăt <m.p.>.

Dumitru Buhuș logofăt <m.p.>.

Ionașco Rătom<pan>² vornic <m.p.>.

Ionașco Rusul am scris <m.p.>.

Eu Tănăsie vornic am iscălit m.p.

Eu Dumitrașco Gheuca vornic <m.p.>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, CIII/12.

Orig., hirtie (31,7 × 20,2 cm.), șase peceți aplicate.

Pe foaia a doua, începutul aceluiași document.

Cu o trad. din sec. al XIX-lea.

43

1632 (7140) aprilie 29, Iași.

Dumitru Stavăr vornic de gloată ș.a. mărturisesc că Tudora, fiica lui Gavril fost staroste și rudele ei au vîndut ocina lor din satul Văcărești, lângă Siret, lui Căzacu cămăraș.

СѢ СЕВ МН, РѡТѢПАН, ДѢМИТРОС СТАВѢР ДЕВЕРНИК ГЛОТНІИ И НѢИЮЛ БНЕ ДЕВЕРНИК И БНАКЕ Кара армаш и Кърете срикарюа и Квстантинъ Бобен дѢпакс и Киѡпакс днпакс и Ппвстол днпакс, scriem¹ și mărturisim cu această scrisoare a noastră că au venit innainte noastră Tudora, fata lui Gavril ce au fost²

¹ Omis în orig.

² Loc rupt în orig.

staroste și nepoții ei, Varticu și sora lui, Gaftona, ficiorii lui Burnar diiacu și a Medelenii, așijdere fata lui Gavril ce-au fost staroste, toți nepoții și strănepoții giupinesăi Dăncioae și a Cîrstei lui Burlă, de a lor bunăvoe, de nime nevoiți, nici asupriți și au vîndut a lor draptă ocenă și moșie, din drese ce au avut strămoșii lor și din ispisocū de piră ce au avut moașa lor, giupineasa Dencioae și Cîrste Burlă de la Aronū vodă, o apăratură în hotarul satului Văcăreștilor, de cătră Siretiu, cu locuri de prisăci și cu finațe și cu pădure și cu tot venitul, cît să va alege parte lor, ce iaste în ținutul Putnii. Aceia au vîndut-o priiatenului nostru Căzacului cămărașului drept doi boi și doi vaci. Și ne-au plătit deplin. Și au dat întru minile dumisale și ispisocul cel de piră ce au avutū de la Aronū vodă.

Deci noi încă am făcut această mărturie a noastră, să hie de credințe dumisale Căzacului cămărașului pînă își va face și dresă domnești.

Și pentru credința ne-amū pus pecețile și am iscălit, ca să să știe.

Писъ Иис, лѣто хрѣстїанскѣ априлѣ кѣ.

Дѣмитрѣ дворникѣ.

Кветандин диякѣ искал.

Ненюл дворникѣ.

Єнакѣ Кара армаш.

Ипшестол диякѣ искал.

<Крестъ>¹ ѡрикар искал.

Arch. St. Buc., Ms. nr. 572, f. 26.

Copie.

44

1632 (7140) aprilie 29, Iași.

Șchiauca și Marta, nepoatele lui Sion, vînd a șasea parte din satul Coșești, pe Racova, lui Ionașco Coșescu.

† Се жео ми, Шкѣавка и сестра ѿи, Марта, дѣци Глигор, вѣнци Єиши, пишеш и свѣдѣтелствеш съ сим нашимъ запис како ми, по нашемъ добромъ волѣ, некимъ непонѣдени, а ни присловши и продали єсли нашеш правду ѡтнинѣ и

¹ Omis în copie.

дѣднини и вкиспленіе, вѣсѣ част шѣцѣ наш, Глигор, шестаа част шт вес село Кошеци, на Раковѣ. Таа продади есми сец нашем Івнашко Кошескѣ, за три десѣт и пет злочи сребрѣнѣх, шт полѣ и шт лѣс и шт царинѣ и шт вес приход, тоа продади есми шт прѣд Ивнашко Аврам ене дворник и Гаврил Мирка дворник и Кикош шетрар и Болдович діак и Селевестрѣ шт Гѣнеци и аз Фочѣ зрнкар.

Тѣм радѣ, како да ест ениѣ права штинниѣ и дѣдниниѣ тоа шестаа част шт село Кошеци, ни и чадом нѣ. И да сѣтворит соби и нарѣденіе господрѣскиѣ.

И ни болше вѣро, ни вѣсиѣ том више писани поставихом наш печатѣ и рѣко подписаніе, да сѣ знает.

Пис ѣ Ис, вѣ лѣто \times Зрѣм апрнаіе кѣ, вѣ дом Еснаіе стрелар.

Гаврил Мирка <т. р.>.

Иви Фочѣ зрнкар сам пис.

Із Болдович <т. р.>.

Ивнашко шетрар <т. р.>.

† Adecă noi, Schiaoca și sora ei, Marta, fiicele lui Gligor, nepoatele lui Sion, scriem și mărturisim cu acest zăpis al nostru precum noi, de bună-voia noastră, nesilite de nimeni, nici asuprite am vîndut a noastră dreaptă ocină și dedină și cumpărătură, toată partea tatălui nostru Gligor, a șasea parte din tot satul Coșești, pe Racova. Acea am vîndut-o unchiului nostru Ionașco Coșescul, pentru treizeci și cinci zloți de argint, din cîmp și din pădure și din țarină și din tot venitul. Acea am vîndut-o dinaintea lui Ionașco Avram fost vornic și Gavril Mirca vornic și Chicoș șetrar și Boldovici diac și Selevestru din Gănești și Focea uricar.

Pentru aceea, să-i fie dreaptă ocină și dedină acea a șasea parte din satul Coșești lui și copiilor lui. Și să-și facă și drese domnești.

Și pentru mai mare credință, noi toți aici mai sus scriși am pus pecetea noastră și semnăturile, să se știe.

Scris la Iași, în anul 7140 <1632> aprilie 29, în casa lui Vasilie strelar. Gavril Mirca <m.p.>.

Ion Focea uricar însuși a scris.

Eu Boldovici <m. p.>.

Ionașco șetrar <m.p.>.

Bibl. Acad., MDLXXV/6.

Orig., hirtie (33 × 20,5 cm.), o pecete aplicată.

1632 (7140) aprilie 30, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Secul satele Săbăoani și Berindeești, ținutul Roman, foste domnești, ascultătoare de ocolul ținutului Roman.

† Иѡ ПЛЕХАНДРЪ ИЛИАШЪ ВОЕВОДА, БОЖІЮ МИЛОСТІЕЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МЛДАВЕСКОИ. ОУЖЕ ГОСПОДСТВО МИ ДАДИ И ПОНОВИЛИ И ПОТВЕРЪДАЛИ ЕСМЪ МОЛБЕННИКОМЪ НАШИМЪ, КАДЪСГЕРОМЪ УТ СЕВѢТАА МОНАСТІРЪ СЪКЪСА, ИДЕЖЕ ЕСТЪ ХРАМЪ ЧИСТНАГО И СЛАВНАГО ПРОРОКА И ПРѢДАНТИЧА КРЕСТИТЕЛЕХЪ ХРИСТОВА, ІУАННА И ЧИСТНАГО ЕГО СЕВѢКНОВЕНІЕ, НА НѢКНУХЪ СЕЛОВЕ СГАРСКИ, ИМЕНЕМЪ СЕБОІАНІЕМЪ И БЕРИНДЕЕЩІИ, ЧТО СЪ КОЛОСТЪ РОМАНСКОМЪ, ЧТО ТѢХЪ ПРѢДЪ РЕЧЕННУХЪ СЕЛОВЕ БИЛА НАШНУХЪ ПРАВИ ГОСПОДАРСКИХЪ И ПРИСАШНИИ КЪ УКОЛУ ТРЪГЪ РОМАНСКОИ, УТ НАРѢДЕНІЕ И СПИСОКИ ЧТО ИМАЛИ УТ СРЕМІІА ВОЕВОДА И УТ РАДЪА ВОЕВОДА И УТ МОУСИ ВОЕВОДА, ЗА МИЛОКАНІЕ И ЗА СКРѢПЛЕНІЕ.

НЪ ШЕАЧИ И ГОСПОДСТВО МИ СЪМИЛОСТІВНУХЪ СЪ И ДАДОХОМЪ И ПОМИЛОКАХОМЪ КАКО ДА ЕСТЪ И УТ ГОСПОДСТВА МИ СЕВѢТЪИ МОНАСТІРЪ ВЪШЕ ПИСАНИА ТѢХЪ ДѢТЪ СЕЛОВЕ, ПРАВА УТНИИШЪ И ДѢДНИИШЪ И ШРИКЪ И ПОТВЕРЪЖДЕНІЕ, СЪ ВЪСЕМЪ ДОХОДОМЪ. И НИ ДА СЪ НЕ СЪМИШАЮТЪ.

ОУ МѢ, ЛѢТО «СРМ» АПРИЛІЕ 7.

† СЛЪМЪ ГОСПОДИНЪ КАЗА.

Иѡ ПЛЕХАНДРЪ ВОЕВОДА <т. р.>.

† КРЕТЪ ДАМІІАНЪ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliăș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am înnoit și am întărit rugătorilor noștri, călugărilor de la sfânta mănăstire Săcul, unde este hramul cinstului și slăvitului prooroc și înainte mergător, botezător al lui Hristos, Ioan și a cinstitei lui tăieri, niște sate ungurești, anume Seboianii și Berindeeștii, ce sînt în ținutul Romanului, care acele înainte spuse sate au fost ale noastre drepte domnești și ascultătoare de ocolul ținutului Roman, din drese și ispi-soace de miluire și întărire ce au avut de la Eremiia voievod și de la Radul voievod și de la Moisi voievod.

Deci și domnia mea m-am milostivit și am dat și am miluit ca să fie și de la domnia mea sfintei mănăstiri mai sus scrisă acele două sate, dreaptă ocină și dedină și uric și întărire, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7140 <1632> aprilie 30.

† Înсуși domnul a spus.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Cirstea Damiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, CXLII/20.

Orig., hirtie (31,1 × 19,8 cm.), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1804 iunie 30, de polcovnicul Pavel Debrici de la Mitropolie.

46

1632 (7140) aprilie 30, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Secul satele Rușciori și Jidești, din ținutul Neamț, cu loc de mori și de heleștee, dăruite de răposatul Dămian și jupâneasa lui, Nastasia.

† Иѡ Плевѣандръ Илѣгаш воєвода, божією милостією, господаръ Земан Милвадскон. Сѡже господство ми благопроизволих, нашѣимъ благимъ произволеніємъ, въ всѣмъ нашѣмъ дѣшѣмъ и въ Бога помощію, господство ми дадохомъ и потвердихомъ молебникомъ нашимъ, егѣменѣ и въсемѣ съборѣ въ свѣтѣ манастирѣ Сѣкѣла, идеже естъ храмъ чистнаго и славнаго пророка прѣдвѣдича и крѣстителѣ господнѣ, Іѡанна и чистнаго свѣтководеніе, нѣ правѣи штинни и дѣднни, въ нѣ правѣи и питомѣи нарѣденіе, что они имали въ иннихъ прѣдвѣднихъ господарнѣхъ и въ самаго господства ми, селове на нѣ Рѣшчорѣи и Жидѣшѣи, что ѣ волостъ Нимѣцско-мѣ, съ мѣсто за млинни и за ставнѣ, что тѣхъ више писаннихъ селове давашѣ нѣ поконникъ Дѣмѣианъ и кнѣгинѣ еѣ, Настасіа, въ задѣше нѣ и родителѣи нѣ.

Тѣмъ радѣ, да естъ имъ и въ господства ми права штинни и дѣднни, съ въсѣмъ доходомъ, непорѣшенно пиколнже на вѣки. И ни да сѣ не ѣмншатъ.

Ѥ Иѣ, лѣтъ хзрѣи апрѣлѣ л̄.

† Самъ господинѣ казалъ.

† Иѡ Плевѣандрѣ воєвода <m. p.>.

† Крѣтѣ Дамѣианъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bunăvoință, din tot sufletul nostru și cu ajutor de la Dumnezeu, domnia mea am dat și am întărit rugătorilor noștri, egumenului și la tot soborul de la sfinta mănăstire Săcul, unde este hramul cinstului și slăvitului prooroc, înainte mergător și botezător al domnului, Ioan și a cinstitei lui tăieri, dreptele lor ocini și dedine, din dreptele și propriile lor drese, ce au avut ei de la alți domni de înainte și de la însăși domnia mea, satele anume Rușciorii și Jideștii, ce sint în ținutul Neamț, cu loc de mori și de iazuri, care acele mai sus scrise sate le-au dat răposatul Dămian și cneaghina lui, Nastasia, pentru pomenirea lor și a părinților lor.

Pentru aceea, să le fie și de la domnia mea drepte ocini și dedine, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7140 <1632> aprilie 30.

† Înсуși domnul a spus.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Cîrstea Damiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, III/14.

Orig., hirtie (31,3 × 20,4 cm.), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1843 iulie 4, de Hrisanth ieromonah, o copie slavă și o traducere recentă.

47

1632 (7140) aprilie 30, Iași.

Alexandru Iliiaș voievod întărește mănăstirii Secul satul Vinători, ținutul Neamț, din sus de Tîrgu Neamț, cu mori în apa Neamțului și cu povarne.

† Іо Ілїаѡдрѡ Ілїаѡш воїєводѡ, коужїю мнїлостїюю, господарѡ Земли Молдавскон. Ѣже господство мнї благопронзєолїх нашїмї благомї пронзєолїенїем н дѡдохом н потвѡрдїхом молбїнїком нашїм, вгсменѡ н вѡсемѡ съборѡт свѡкта

монастир називаеиѹа Сѣкъѡ, идеже ест храм чистнаго и славноаго пророка и прѣдична крѣстителѣ Христова, Ѳвннаа и чистнаго его всѣкновениѣ, нх правою штиннѣ и дѣдниннѣ шт нх права[ва]го зрик, что имѣли за дааниѣ и полиованиѣ шт поконнаго Симеона ковоода и исписоаче за потврѣдениѣ шт ниих господарих прѣжде нас бивших, село на имѣ Бѣитѡриѹи, ѡ колост Немецкомѣ, на толиже рѣцѣ, по выше Тръга Немецкаго и съ млини въ вода Немецкаго и съ поварнѣ и съ вѣсклини хотарани его.

Тѣм радѹ, како да ест и шт господства ми выше писаниѣи свѣтѣи моноастир права штиннѣ и дѣдниннѣ, съ вѣскѣм дохѡдом. И ни да сѣ не змишуют.

Ѹ Ис, въ лѣто хсрм априлѣ л.

† Сѣм господинѣ велѣл.

Иш Флѣандрѣ ковоода <м. р.>.

† Крѣтѣ Дамѹиан <писал>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu bunăvoința noastră și am dat și am întărit rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor de la sfânta mănăstire ce se cheamă Săcul, unde este hramul cinstului și slăvitului prooroc și înainte mergător, botezătorul lui Hristos, Ioan și a cinstitei lui tăieri, dreapta lor ocină și dedină din dreptul lor uric ce l-au avut de danie și miluire de la răposatul Simeon voievod și ispisoaice de întărire de la alți domni ce au fost înainte de noi, satul anume Vinătorii, în ținutul Neamțului, pe același riu, mai sus de Tîrgul Neamț și cu mori în apa Neamțului și cu povarne și cu toate hotarele lui.

Pentru aceea, să fie și de la domnia mea mai sus scrisei mănăstiri dreaptă ocină și dedină, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7140 <1632> aprilie 30.

† Înсуși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <м.р.>.

† Сѣрстеа Дамѹиан <а scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, CXL/11.

Orig., hirtle (31,4 × 20,4 cm.), pecete timbrată, căzută.

Cu o trad. din 1804 iunie 26, de polcovnicul Pavel Debrici de la Mitropolle.

1632 (7140) aprilie 30, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Secul hotarul dinspre mănăstirea Agapia, după un uric de la Ieremia Movilă voievod.

† Нѡ Ілѣѡандрѡ Ілѣѡашъ воевода, божією милостією, господарь Земли Молдавскон. Дали есми есе лист господства ми молебникоми нашим, вѣсменѡ и вѣсменѡ съборѡ вт свѣтла манастир зовемаа Сѣкѡла, идеже ест храм чистнаго и славнаго пророка прѣдытича, крѣстителѣ господинѣ, Іванна, на томъ шни да сѣтъ моцни и силни не симъ листомъ господства ми дрѣжати и вѡборонитѣ еси хотаръ свѣтѣн манастир Сѣкѡла вт кѣ агѣпѣяни, како повѣдаетъ ми вѣ ѡрикъ что имаютъ вт Еремїѣа воевода и како дали нишихъ господарн и како дрѣжали до нынѣ и вт планинѡ и вт потоци и вт полѣни и вт вѣсѣхъ стороны, съ вѣс приход. И вт силѣ на прѣд да имае дрѣжатї и ни да сѣ не ѡмнишае.

Оу Іисе, лѣто хрѣмъ апрїлїе 1.

† Слн господинѣ казаа.

Нѡ Ілѣѡандрѡ воевода <м. р.>.

† Крѣтѣ Дамїѣан <писал>.

† Io Alexandru Iliăș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noștri, egumenului și la tot soborul de la sfinta mănăstire numită Secul, unde este hramul cinstitului și slăvitului prooroc și înainte mergător, botezător al domnului, Ioan, ca ei să fie tari și puternici cu această carte a domniei mele să stăpînească și să apere tot hotarul sfintei mănăstiri Secul dinspre agapieni, cum li se arată în uricul ce au de la Eremiia voievod și cum le-au dat alți domni și cum au stăpînit pînă acum, și din munte și din pîraie și din poieni și din toate părțile, cu tot venitul. Și de acum înainte să stăpînească și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7140 <1632> aprilie 30.

† Înșuși domnul a spus.

Io Alexandru voievod <м.р.>.

† Cîrstea Damiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, CXXX/27.
Orig., hîrtie (30,8 × 20 cm.), pecete aplicată.
Cu două trad. din sec. al XIX-lea.

1632 (7140) aprilie 30, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Secul niște poieni din ocolul Tîrgului Neamț, dăruite de Ieremia voievod.

† Иво Плевѣандрѣ Навѣшъ воєвода, божією милостією, господарь Зѣман Младавскон. Дали есмн есе листъ господства ми молебникомъ нашимъ кааѣгеромъ въ свѣтаа манастиръ Сѣкъа, на то шни да сѣтъ моцнии и силни не силъ листомъ господства ми дрѣжатѣ и оборонитѣ нѣкнхъ полѣни свѣтѣи манастир, что били за школъ Тръгъ Немецскон и естъ имъ права [даниіе и милостаніе въ Еремїа воєвода.

Ино да естъ имъ и въ господства ми права штиннѣ и потврѣженіе, непорѣшани николиже на вѣки, понеже имаютъ листъ за встаетъ въ Радѣа воєвода, како тѣга сѣ лицомъ сѣ мѣщчанинъ въ Тръгъ Нѣмцѣ и востаетъ на ннхъ. Протожъ и ни ниикто да сѣ не шнишатъ.

У Исе, въ лѣто хрѣмъ апрѣлѣ ѿ.

† Сали господинъ велѣа.

Иво Плевѣандрѣ воєвода <м. р.>.

† Крестѣ Дамїанъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noștri călugări de la sfânta mănăstire Săcul, ca ei să fie tari și puternici cu această carte a domniei mele să stăpînească și să apere niște poieni ale sfintei mănăstiri, ce au fost de ocolul Tîrgului Neamț și le sint dreaptă danie și miluire de la Eremiia voievod.

Deci să le fie și de la domnia mea dreaptă ocină și întărire, neclintit niciodată în veci, pentru că au carte de rămas de la Radul voievod, cum s-au pîrit de față cu tirgoveții din Tîrgu Neamț și i-au rămas. Pentru aceea, altul nimeni să nu se amestece.

La Iași, în anul 7140 <1632> aprilie 30.

† Înșuși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Cîrstea Damiiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LIII/6.

Orig., hîrtie (31,3 × 20,4 cm.), pecete aplicată.

Cu o trad. din sec. al XIX-lea.

1632 (7140) aprilie 30.

Alexandru Iliaş voievod întăreşte mănăstirii Secul un loc din hotarul Tîrgului Frumos.

7140 <1632> aprilie 30.

Ispisoc sîrbescu de la domnu Alecsandru Ilięş voievod pentru moşia Guge¹, cu copie lui².

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, XXXVI/48 (nr. 23).

Menţiune.

1632 (7140) aprilie 30, Iaşi.

Alexandru Iliaş voievod întăreşte mănăstirii Secul nişte robi űigani.

† Иѡ Ілїѡандръ Ілїаш воєвода, божїю милостїю, господарь Зєман Мшладвєскон. Ѣже господство ми дадохом и потврьдихом молебником нашим, вѣснєннѣ и вѣсємѣ съборѣ ѡт свѣтла монастир рекомни Ѓькѡла, идеже ест храм Ѥсѣкновєннїи чистниа глави свѣтаго и слаєннаго пророка и прѣднїча и крѣстнїтелѣ Господнїкѣ, Иѡанна, нѣ прави холопи цыгани, на нїи: Ѣтонка и сынѣ его Радѡла съ жєна его и съ дѣти нѣ и Нєкѡла съ жєна и съ дѣти и Ѣтанишор съ жєна и съ дѣти и Ѣтан Рєвѡла съ жєна и съ дѣти и Дѡмитрѣ съ жєна и съ дѣти и Прѣхїла съ жєна и съ дѣти и Радѡла съ жєна и съ дѣти и Нєвак съ жєна и съ дѣти и Петрѣ съ жєна и съ дѣти.

¹ Dintr-un rezumat de la Arh. St. Buc. (Ms. nr. 628, f. 560 v.) rezultă că „Guge“ denumea un loc din hotarul Tîrgului Frumos aflat în stăpînirea m-rii Secul (cf., de exemplu, întăririle domneşti din 1631 ianuarie 4 – Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, II/19 – şi 1634 mai 14 – ibidem, II/21 –).

² „cu copia lui“, adăugat ulterior de altă mină.

Того радѣ, да ест нам прави холопи циганни и зрик и потеръжденнѣ, непорѣшани нам, николиже. И ни да см не змишагт.

Ѹ Ис, лѣто хзрм априлѣ л̄.

† Сам господинъ казаал.

Ив Плевандръ коекода <м. р.>.

† Крстѣ Даммиѣан <писал>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugătorilor noștri, egumenu-lui și la tot soborul de la sfinta mănăstire numită Săcul, unde este hramul Tăierea cinstului cap al sfintului și slăvitului prooroc și înainte mergător și botezător al Domnului, Ioan, dreptii lor robi țigani, anume: Stoica și fiul lui, Radul și cu femeia lui și cu copiii lor și Necula cu femeia și cu copiii și Stanișor cu femeia și cu copiii și Stan Robul cu femeia și cu copiii și Dumitru cu femeia și cu copiii și Prăhila cu femeia și cu copiii și Radul cu femeia și cu copiii și Novac cu femeia și cu copiii și Petrea cu femeia și cu copiii.

Pentru aceea, să le fie drepti robi țigani și uric și întărire, neclintit, lor, niciodată. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7140 <1632> aprilie 30.

† Insuși domnul a spus.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Cirstea Dammiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, CXXXII/10.

Orig., hîrtie (30,5 × 20 cm.), pecete timbrată.

52

1632 (7140) mai 1, Iași.

Alexandru Iliiaș voievod întărește lui Ionașco de Zmeiani ș.a. părți dintr-o moară și dintr-un heleșteu, pe apa Smilei, după judecata avută cu Albul ș.a.

† Io Alexandru Iliiaș voievoda, b<o>jieiu milost<i>eiu, g<os>podar Zemli Moldavscoi. Adeceă au pîrit de față, innaintea domniei meale, slugile noastre, Ionașco de Zmeiani și Ursul și Dumitrașco, feciorul lui Buciumaș și alte semenții a lor, pre Albul și pre Drăgan și pre Efrim și pre Toader și pre alți răzeași

a lor, zicînd înaintea domniei mele cum le-au astupat o moară de în apa Smilei, ce au ei giuătate de apă cu Rumânii, iară giuătate de apă au ei cu Zmeianii i cu dinşii şi lor li să vine a patra parte şi acmu ei le-au astupat moara, înşi vor să ţie şi ei giuătate şi nu li să vine.

Pentru care lucru, au arătat înaintea domniei mele slugile noastre, Ursul <şi>¹ Ionaşco şi alte semenţii a lor ispisoace de piră de la Eremia vevoda şi de la fiul său, Costantin vevoda şi de la Barnovschi vevoda, cum i-au rămas ca să aibă a ţine ei trei părţi de în moară şi de în heleşteu; cînd se va vina peştele să fie cu ştirea tuturor şi să-l înparţă frăteşte, <să>¹ ia ei trei peşti şi ceilalţi unul, iară cine va vina într-ascunsu să fie dator porţei 12 boi. Pentru acela lucru, nici Albul cu semenţiile sale n-au putut piră<ă>¹ într-alt chip, ci au spus adevărat că n-au treabă, ci au treabă numai cu a patra parte de în tot venitul şi cit au pîrît fără de ispravă şi au arătat înaintea domniei mele altă piră.

Deci Ionaşco şi Ursu şi alte semenţii a lor s-au îndereptat de înaintea domniei mele, iară Albul cu semenţiile <sale>¹ au rămas de înaintea domniei mele şi de toată leagea ţării ca să ţie a patra parte cum mai sus scriem Derept acea să nu să mai pîrască aiasta piră nici dinfoară în veaci. Inac ne budet.

U Ias, leat 7140 <1632> mai 1.

Saam gospodină veleal.

<Cîrstea Damiiian>².

După Antonovici, *Doc. bîrlădene*, III, p. 56—57.

Original.

ALTE EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, XVI, p. 186, nr. 19. (rezumat cu data „mai 30“)

53

<Cca. 1632 mai 3>.

Andrei și fratele său, Vasile, fiii lui Mihul, ș.a. vînd lui Dumitrașcu stolnicul un răzor din satul Fișinghești, cu loc de vie și pomet, și o seliște.

Altă zapis a lui Andreiu ș-a frate-său Vasili, feciori Mihului și Gurguianu și Cozma și Drăgălina soru-sa și Năstasie zet Dumitru, precum de a lor voe au vîndut un răzor în frunte din sat din Feșinghești, despre gîrlă, lui

¹ Întregit de editor.

² Întregit după Iorga, *St. și doc.*, XVI, p. 186.

Dumitrașcu stolnicul, drept 25 de lei, cu locu de vie, cu pomăt și cu săliște și cu tot venitul, din apa Putnii pînă în hotarul Milcovului, ca să-i fie moșie în veci.

Fără văletu.

Popa Huianu iscal.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 572, f. 81 v. (nr. 5).

Rezumat din condica mănăstirii Răchitoasa.

Datat după doc. din 1632 mai 3, care dă anul pentru toate actele ce urmează.

54

<Cca. 1632 mai 3>.

Turcul și frații săi vînd lui Dumitrașcu, fiul lui Lupul fcsst spătar un răzor din satul Fiținghești, cu vatră de sat.

Altu zapis al Turcului din Fiținghești și Hlut și Vilcea i Neculai și Toader, feciorii Turcului, precum au vîndutu un răzoru de moșie în frunte din Fiținghești, din apa Putnii pînă în hotarul Milcovului, cu vatră de satu.

Acestu răzor l-au vîndut lui Dumitrașcu, feciorul Lupului ce au fostu spătaru, dreptu optu zloți, ca să-i fie moșie în veci.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 572, f. 81 v. (nr. 6).

Rezumat din condica m-rii Răchitoasa.

Datat după doc. din 1632 mai 3 care dă anul pentru toate actele ce urmează.

55

<Cca. 1632 mai 3>.

Giurgiu, Mihăilă și Lupul vînd lui Dumitrașcu stolnic trei răzoare din satul Fiținghești, ținutul Putna.

Altă zapis a lui Giurgiu și a lui Mihăilă și Lupul cum au vîndut 3 răzoare în frunte, cu totu venitul, din apa Putnii pînă în hotarul Milcovului, lui Dumitrașcu stolnicul, la satu la Feținghești, la ținutul Putnii.

Eromonah Paisie.

Eromonah Efrim.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 572, f. 81 (nr. 3).

Rezumat din condica m-rii Răchitoasa.

Datat după doc. din 1632 mai 3 care dă anul pentru toate actele ce urmează.

1632 (7140) mai 3.

Lupul fost mare vornic de Țara de Jos vinde lui Dumitrașcu stolnic trei vii în satul Fiținghești, pe care le-a luat pentru o moarte de om de la Oprea din același sat.

Un zapis a Lupului biv vel dvornicu Dolnii Zemli precum au vîndutu lui Dumitrașcu stolnic, ficiorul Lupului ce-au fostu spatar din Nicorești, trei vii în Putna, în satu în Fiținghești, care vii le-au fostu luat pentru o moarte de omu de la Oprea, ficiorul lui Stroe din Fiținghești. Și i-au vîndut stolnicul Dumitrașcu drept doi cai buni, ca să-i fie moșie în veci.

7140 <1632> mai 3.

Lupul biv vel vornicu i pîrcălabu Hotinschii.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 572, f. 81 (nr. 1).

Rezumat din condica m-rii Răchitoasa.

1632 (7140) mai 4, Iași.

Alexandru Iliăș voievod scrie pîrcălabilor, șoltuzilor și pîrgarilor din tîrgul Roman să lase în pace satul Tămășeni al mănăstirii Galata.

† Иъ Флѣандръ Нѣпашъ воевода, божію милостію, господарь Земли Молдавскон. Пишемъ господство ми слѣгамъ нашимъ прѣкъланымъ въ тѣрѣгъ Романъ и шолтѣзомъ и прѣгарымъ въ тамъ. Деacă veș vedea cartea domnii méle, iar voi ca să aveș a lăsa foarte în pace satul Tămășenii, ce iaste a svintei mănăstiri a Gălatei, de podvoade, de cai de olac și de toate angheriile cîte simt pre alți mișei a domnii méle; și gloabe ce să vor face ca să aibă a giudeca rugătorii noștri călugării de la svinta mănăstire, să le fie de bocănci și de înbră-

cămintе; iar cu tîrgul sau cu ținutul întru nemică să nu-i învăluîț, nici să-i trageți, numai să-ș plătească dabila lor cît vor hi scriș din vistiariul domnii mēle; și dobitocul lor încă să nu-l luaț printr-alte sate, ce să fie în paci cum scriem mai sus.

СНИ ПИШЕМ И БОЛШЕ НИКТО ДА СЪ НЕ ВДОВОТ НА НИХ ПРѢД СММ АНСТОМ ГОСПОДСТВА АНН.

Оу Ис, лѣто хрѣм маи д̄.

† Слм господннѣ рече.

Иу Плевандръ ковода <т. р.>.

† Слм <писал>.

Arh. St. Buc., M-rea Galata, II/9.
Orig., hîrtie (31,5 × 19,3 cm.), pecete aplicată.

58

1632 (7140) mai 4, Iași.

Gheanghea mare logofăt și Cujbă mare vornic mărturisesc că Maria, femeia lui Gligorcea croitorul și fiul ei, Ionașco, din tîrgul Iași, au vîndut lui Petrea Baltag fost pîrcălab de Orhei și jupînesei sale, Anghelina, o falce și un firtai de vie la Copou.

† Сто аз, Гѣнѣк кел логофет и Къжеъ кел дворник Горнѣн Зсѣ¹ман scriem cum au venitu înaintea noastră Mărie, femeia Gligorcei cruitorul, ci-au fostu și feciorul său, cu Ionașco de tîrg de Iaș, din Ulița Strinbă. Deci s-au tocmît dinnaintea noastră și au vîndut o falcă și un firtaiu de vie din delul Copoului Petrei lui Băltag ci-au fostu pîrcălab la Orheiu și giupînesei dumisale, Anghilinei și feciorilor săi, dereptu cincidzeci de zloți bătuti, ca să le hie lor direaptă moșie și cumpărătură.

Dereptu acēia, noi vădzînd că fac tocmeală de bunăv<ō>le lor, de nimēne asupriți, nici înpresurați, noi încă le-am făcut acestu zapis să hie de mărturie dumisali Petrei și giupinei dumisali, Anghilinei și feciorilor săi, ca să-ș facă pre aceasta mărturie și altē direse de la mărie sa, de la vodă. Aceasta scriem, ca să să știe.

¹ Omis în orig.

Și mai pre mare credință, noi am iscălit într-acestu zapis.

Ѹ Иш, лѣто хр̄м̄ маи ѿ.

Из Гангѣ вел логофет <т. р.>.

Из Кѡжеѣ вел дворник <т. р.>.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. S_в va-Iași, XXXVI/10.

Orig., hirtie (31,7 × 20,6 cm.), două peceti aplicate.

59

1632 (7140) mai 5.

Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Galata de Jos a lui Balica hatman satele Coiceni, pe Prut, ținutul Iași, și Verejeni, în ținutul Soroca, dăruite de Miron Barnovschi voievod.

Лѣто хр̄м̄ маи ѿ дъни.

† Иш Ялѣандрѡ Илгаш коевода, кожю милостю, господаръ Земли Молдавскон. Оже благословен въсе прѣблагн Богъ иже всѣе благостини иже избрани мѣ из чрева матери моеи и дарова ми църство и коеводством земли и за прѣвсходѣщини богатство своеи милости, присно же благодарити Бога подает яко утверзи нам дверь милости своеи и свѣт разума. И видѣх и познах яко никаа слава стоит на земли непреложенаа и смърти непричасна, нъ яко свѣт свѣдаст, яко сѣи многогредет и расдрѣшат сѣ всяк чьловѣк.

Тѣмже, благословеніе Отца и съ споспѣшеніем Сына и съ дѣнством Свѣтого и животворѣщага Дѡха, произволих господство ми нашим елагини произволеніем, чести и свѣтлинни срѣдцал, шт въсеи наше дѡша и шт Бога помощіа и съ благословеніем нашим четер свѣтителъ молдавских, кир Йодансе архієпископ и митрополит Сѡчавскіих и кир Диѡнисе єпископ Романскон и кир Белогіе єпископ Радовских и кир Митрофан єпископ Хѡшски и съ свѣтом и встроеніе почитеним колѣрам нашим молдавски, великини и малини, дадохом и потвордохом наш свѣтаа молба, манастир иже именѣет сѣ Ниже Галата Баликови, их правни штинни и дѣднини и на дааніе и милостваніе шт исписоаче за дааніе и милостваніе што имал и шт Мирон Барновски Могила коевод и шт исписоаче за потвержденіе шт Иосиф Могила коевода, селове на имѣ: Кончѣнини на Прѣтѣ, съ колѣстани ризнини, што ѡ колост Искон и село Береженіе, што ѡ ко-

лост Горочискии, что тѣ двѣ селове било правн штинни и дѣднини Исако Балики хѣтман нан прѣжде вѣкмѣ. И по смърти его, вѣстал сѧ Барновскии воевода и вѣзѣл сѧ штинни и дѣднини племеннкѣ своиѣ, Баликов хѣтман. Еъ томжѣ шн било вѣзѣл нх тѣхъ више писани двѣ селове и дал н миловад съ нѣ его свѣтѣа монастыр что шн съзида, за что Балика хѣтман, на тоа вѣкмѣ, не имаа дрѣгнн съроднѣ близнѣшнн и съродник, без Барновскии воевод. Токмо да имаат Бога молнти ради дѣша его и родителем его и да имаат сътворити сѧмѣ памѣт шт год до год, како сѧ подобает по обнчѣю свѣтн монастырам.

Того ради, тѣхъ двѣ селове, на ннѣ Кончѣни на Прѣтѣ, се балота рибенини, что ѣ волост Искон, и село Бережинни, что ѣ волост Горочкин, како да ест и шт господства ми тон прѣд реченѣи свѣтн монастыр Ниже Галата Баликови, права штинни и дѣднини и ѣрик и потерѣждение, съ вѣсѣм доходоу, непорѣшннн николнже на вѣкн. И нн ннкто да не змишают.

<Deasupra, insemnarea copistului>: Mănăstirii Frumoasii, pe Coiceni deste Prut.

Anul 7140 <1632> mai 5 zile.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată binecuvîntat fie întru tot preabunul Dumnezeu care dă toate bunătățile și care m-a ales pe mine din pîntecele mamei mele și mi-a dăruit împărăția și voievodatul țării și pentru prea marea bogăție a milei sale, deci ntotdeauna se cuvine să mulțumim lui Dumnezeu că ne-a deschis nouă porțile milostivirii sale și lumina înțelepciunii. Și am văzut și am cunoscut că nici o slavă nu stă pe pămînt neschimbată și nepărtașă morții, ci ca floarea se ofilește, trece ca umbra și se nimicește orice om.

Pentru aceea, cu binecuvîntarea Tatălui și cu ajutorul Fiului și cu făptuirea Sfintului și de viață făcătorului Duh, am binevoit domnia mea cu a noastră bunăvoință, cu inima curată și luminată, din tot sufletul nostru și cu ajutorul lui Dumnezeu și cu binecuvîntarea celor patru ierarhi ai noștri moldoveni, chir Athanasie arhiepiscop și mitropolit de Suceava și chir Dionisie episcop de Roman și chir Evloghie episcop de Rădăuți și chir Mitrofan episcop de Huși și cu sfatul și întocmirea cinstiților boieri ai noștri moldoveni, mari și mici, am dat și am întărit sfintei noastre rugi, mănăstirii care se cheamă Galata de Jos a lui Balica, dreptele ei ocini și dedine, danii și miluiri din ispisoaace de danie și de miluire pe care le-a avut de la Miron Barnovschi Moghila voievod și din ispisoaace de întărire de la Moisi Moghila voievod, satele anume: Coiceni pe Prut, cu bălți de pește, care este în ținutul Iași, și satul Verejenii, care este în ținutul Soroca, care acele două sate au fost drepte ocini și dedine lui Isac Balica hatman mai înainte vreme. Iar după moartea lui, s-a sculat Barnovschi voievod și a luat toate ocinile

și dedinele vărului său, Balica hatman. Întru aceea el a luat și acele mai sus-scrise două sate și a dat și a miluit cu ele sfinta mănăstire pe care el a zidit-o, pentru că Balica hatman pe acea vreme nu a avut alte rudenii mai de aproape și rudă în afară de Barnovschi voievod. Numai să aibă a ruga pe Dumnezeu pentru sufletul lui și al părinților lui și să aibă a face acestuia pomenire din an în an, cum se cuvine, după obiceiul sfintelor mănăstiri.

Pentru aceea, acele două sate, anume Coiceni pe Prut, cu bălți de pește, care este în ținutul Iași, și satul Verejenii, care este în ținutul Soroca, să fie și de la domnia mea acelei mai înainte spuse sfinte mănăstiri, Galata de Jos a lui Balica, drepte ocini și dedine și uric și întărire, cu tot venitul, neclintite niciodată în veci. Și altul nimeni să nu se amestce.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 629, f. 282 r.—v.
Copie.

60

1632 (7140) mai 5, Iași.

Alexandru Iliș voievod hotărăște ca satul Stroești, din ținutul Hirlău, al mănăstirii Sf. Sava, să fie scutit numai de unele dări, celelalte urmînd să le dea ca și alte sate, deoarece țara este sărăcită.

† **Иъ ПЛЕХАНДРЪ ИЛІШЪ КОЕКОДА, БОЖІЮ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МОЛДАВ-СКОИ.** Scriem domniia mea și dau știre pentru rîndul satului svintei monastiri Sventii Savei, ce iaste în mijlocul tîrgului Iașilor, anume Stroeștii, ce simtu în ținutul Hirlăului, cum au fost ertat de alți domni bătrîni, carii au fost mainte de noi, de gorștină de oi și de mascuri și de deseatină de stupi și de zloți și de toate dările și angheriile cite au fost pre altă țară, cum au arătat rugătorii noștri călugării și urice cu mare blăstăm.

Deci domniia mea și cu tot svatul domniei mele, cu arhiepiscopii și cu boiarii noștri moldovenești, am socotit și într-alt chip n-am putut să ertăm acel sat, ce mai sus scriem, cum au fost ertat și mai deainte; pentru care lucru, deaca ne-au adus milostivul Dumnădzău la scaunul domniei mele, venit-au boiari de țară și curtēni și toată țara și cu mare jalobă s-au jăluit într-aceia

chip, dzicîndu cum pentru schimbarea domnilor, ce să schimbă așea des, țara au sărăcit și s-au pustiiu mai de tot, cît n-au putere să plătească hărăciul împărăției, ce au poftit cu toții ca să dea și satele mănăstirilor agiutoriu cu țara ca să ridicăm nevoile și greutățile ce ne vin de la împărăție.

Deci domniia mea și cu tot svatul domniei mele socotit-am și n-am vrut să frîngem voia țării, nici să stricăm de tot darea și miluirea celor domni bătrîni, vîdzînd acéle dirése cu mare blăstăm, ce am lăsat ca să dea acest sat, ce mai sus scriem, agiutoriu cu țara numai gorștină de oi și de mascuri și deseatină de stupi, zloți și taleri. Și să dea dajde acest sat într-un anu șease galbini, însă dentr-acești bani trei galbeni la svîntul măcenic Gheorghie, iară trei galbeni să dea la svîntul marele măcenic Dimitrie; iară altă mînuțișuri nemică să nu dea cu țara, nici iliș, nici sulgiu, nici untu, nici camănă, nici la cislă să nu hie cu țara, nici caii de olac să nu să ia, nici boi de podvoade, nici la lucru să nu lucrédze, ce de toate angheriile să hie în bună paci, numai să dea cu țara cît mai sus scriem, iară altă nemică să nu dea. Инак да не бѣдет.

✠ Ис, акто хрѣм мѣн ѿ.

Гам господинъ келѣл.

Ив Пледандрѣ коевода <м.р.>.

† Ивнашко <писал>.

Arh. St. Iași, CCCXXIII/38.

Orig., hîrtie (42,3 × 27,9 cm.), pecete aplicată, căzută.

61

1632 (7140) mai 5.

Andronic și Mihai, vornici de Bîrlad, și Neagoșoltuzul cu 12 pîrgari mărturisesc că Dumitrașcu Gheuca vornic a cumpărat mai multe ocini din satele Crăești, Hălmăgeni, Glodeni, Cîrna și Băicani.

Copie.

O mărturie de la Andronic și Mihai, vornici de tîrgu de Bîrlad și a Negoșoltuzul cu 12 pîrgari, precum au venit înainte lor Oprina, fata Stancăi,

și de a ei voe au vîndut a ei draptă moșie din Crăești, din Hălmățeni¹ și din Glodeni dumisalie lui Dumitrașcu vornicul Gheuca drept 15 lei.

Așijdire și Vasilie sin Bizighie și-au vîndut parte lui de ocină din sat din Chirna tot vornicului Dumitrașcu Gheuca drept 12 zloți.

Așjdiri și Ștefanie, iar cu sora ei, Agahie, fetile lui Simeon Bizighie, și-au vîndut parte lor din sat din Chirna, iarși vornicului Dumitrașcu drept 24 de zloți.

Așjdiri și Gheorghie cu fimeia sa...² și-au vîndut parte lor de ocină din satu din Băicani iarși vornicului Dumitrașcu Gheuca drept zăci zloți.

Și pentru credința au pus pecețile, să să știi.

7140 <1632> mai 5.

Andronic i Mihai vornic de Bîrlad.

Arh. St. Iași, CCCXII/26.

Copie.

Un rezumat dezvoltat la Arh. St. Buc., Ms. nr. 573, f. 67 v.

62

1632 (7140) mai 7, Iași.

Alexandru Iliș voievod poruncește slujbașilor domnești din ținutul Neamț să nu mai ia solării și ciubote din satele Brașăuți și Vascăuți ale mănăstirii Bistrița.

† **Ив Александръ Нѣтъшъ коевода, божію милостію господарь Земли Милдаескон.** Scriem domniia me la slugile domniei mēli carii stringeți solării în ținutul Neamțului. Dămu-vă știre că domniei mēli s-au jeluit rugătorii domniei mēli, egumenul și tot săborul de la svînta mănăstire de la Bistrița, pre voi, dzicîndū că au acolo niște sate, anume Brașăuți și Vascăuți, iar de răul vostru mai s-au pustiit de tot, cum și acmu le cēreț solării și ei de vac n-au dat și le luați ciobote și le faceți multă nevoe, cum nu iaste învătatura domniei mēli.

¹ În rezumatul de la Arh. St. Buc. : „Hălmățeni“.

² Loc alb în text.

Deréptu acéia, deaca veți vedea cartea domniei méli, iar voi să-i lăsați foarte în pace de solării, pentru căci ei cumpără sare de la ocnă și nici ciubote să nu le luați.

Mai multă jalobă să nu vie la domniia me, că de va mai veni jalobă, bine, să știți că de mare certare veți hi de la domniia me. Într-al<t>¹ chip nu va hi.

✠ Ис, въ лѣто хр҃мъ мѧи з̄.

† Самъ господиѣ велѣа.

Иъ Плевандръ коекода <м. р.>.

† Комишевскѧа <писалъ>.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava-Iași, XXXIV bis/13.

Orig., hirtie (31,9 × 20,7 cm.), pecete aplicată, căzută.

63

1632 (7140) mai 7, Iași.

Alexandru Iliăș voievod imputernicește pe Athanasie mitropolitul Sucevei să-și apere hotarul prisăcii sale de la Bacău.

† Иъ Плевандръ Илѣашъ коекода, божію мноостію, господаръ Зѧманъ Мѧлдавскон. Дѧанъ есми се естъ господства ми шѣцѣ и молѣбникѣ нашѧмъ кѣръ Пѧанасіе архіепископъ и митрополитъ Сѧчавскіи, на то секретынѣ си да естъ моценъ и силенъ съ симъ естъ господства ми забронити хотаръ пасици секретынѣ си, что естъ оу Бакѣвѣ, за виноградѣ бакѣвскіхъ.

И никто шко да не смѣетъ ходити тамъ товаръ пасити или дрѣво или прѣстѣхъ работѣ или иншихъ работѣ дѣлати въ тоѣ лѣсахъ.

Ище кѣмъ шѣрѣшитъ дрѣво работѣ или съ товаръ ходити, да възимаетъ шѣтъ него въсѣхъ что есдетъ имати, тѣкмо шѣставитъ его нагъ съ тѣло. И никто да не смѣетъ дрѣжатѣ или шпирати прѣдъ симъ естъ господства ми.

✠ Ис, въ лѣто хр҃мъ мѧи з̄.

† Самъ господиѣ велѣа.

Иъ Плевандръ коекода <м. р.>.

† Анастаси <писалъ>.

¹ Omis în orig.

† Io Alexandru Iliaş voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele părintelui și rugătorului nostru, chir Athanasie arhiepiscop și mitropolit de Suceava, spre aceea ca sfinția sa să fie tare și puternic cu această carte a domniei mele să apere hotarul prisăcii sfinției sale, care este la Bacău, dincolo de viile băcăuanilor.

Și nimeni să nu îndrăznească a merge acolo să pască vitele sau să taie lemne sau nuiele sau să facă alt lucru în acea pădure.

Iar cine se va afla tăind lemne sau umblind cu vitele, să se ia de la el tot ce va fi avînd, numai să-l lase gol. Și nimeni să nu îndrăznească a stăpîni sau a opri înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, în anul 7140 <1632> mai 7.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Anastasi <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, I/8.

Orig., hîrtie (31,7 × 19,7 cm.), pecete căzută.

Cu o trad. din 1796 mai 31, de Andrei Tălmaciu căpitan.

64

1632 (7140) mai 7, Iași.

Alexandru Iliaş voievod întărește mănăstirii nou zidită din Tătărași iazul Strîmtura din ținutul Hirleău, dăruit de Moise Movilă voievod, care fusese domnesc, ascultător de ocolul tîrgului Hirleău.

† Ио Александръ Илѣашъ воевода, вожіею милостіею, господарь Земли Молдавской. Оуже господство ми дадохом и потервдіхом свѣтаго монастыря новозданнаго въ Тѣтѣраши, идеже ест храмъ свѣтаго и славнаго великаго мѣченика Христова, Иванныя Новаго, ихъ права втѣнишъ и дааніе и милованіе, въ исписокъ за дааніе и за милованіе что ималъ, съ великою клѣтвою, въ Моисѣи Могилаа воевода, единъ ставъ ветхоу что съ зовѣтъ Стрѣлтѣра, что ѡ колостъ Хрѣловскоишъ, что тотъ ставъ бнло право господарско, прислѣшнно къ вколъ трѣгъ Хрѣловскоишъ и втпѣстошнао съ тотъ ставъ въ давнина врѣмѣа, таже да имѣетъ вни сътворити имъ ставъ.

Того радѹ, да ест и шт господства ми сеѣтѣн монастыр прѣд реченна став, прака штиннѣ и дѣднинѣ и зрик и потеръждениѣ, съ вѣскѣм приходом, непорѣшенно, им никомже на вѣки вѣчнѣи. И ни да сѣ не слышают.

✠ Ис, въ лѣто хѣрм миѣ з̄.

† Свѣтл господинъ велѣл.

Иш Александръ воєвода <т. р.>.

† Крстѣ Дамѣан <писал>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit sfintei mănăstiri nou zidită din Tătărași, unde este hramul Sfintului și slăvitului mare mucenic al lui Hristos, Ioan cel Nou, dreapta ei ocină și danie și miluire din ispisoc de danie și de miluire ce a avut, cu mare blestem, de la Moisi Moghilă voievod, un iaz vechi ce se numește Strimtura, care este în ținutul Hirlău, care iaz a fost drept domnesc, ascultător de ocolul ținutului Hirlău și s-a pustiiț acel iaz de multă vreme; și să aibă ei a-și face iaz.

Pentru aceea, să fie și de la domnia mea sfintei mănăstiri înainte zise acel iaz, dreaptă ocină și dedină și uric și întărire cu tot venitul, neclintit, ei, niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7140 <1632> mai 7.

† Înсуși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <т.р.>.

† Cirstea Damiiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Nicorița, V/2.

Orig., hirtie (30 × 20,5 cm.), pecete aplicată, căzută.

65

1632 (7140) mai 8, Piscani.

Petrea pieptănarul dăruiește Angheniei, fata lui Stavăr pîrcălab, partea lui de ocină din Hănăseni și din siliștea Știubeiu.

† Сто 48, Petrea cheptănariul din Hănăseni, scriu și mărturisăscu cu zapisul meu, de nime nevoit, nici înpresurat, ce dé a [a] mea bunăvoie, [a] am dat partea mea de ocină, giu<мă>¹tate den un brătrîn, partea Petrei cheptănariul, den sat den Hănăseni și din silește de la Știubeiu, aciastă parte eu o am dat Angheniei, fetei lui Stavăr pîrcălab ci-au fost vornic de portă.

¹ Omis în orig.

Aceasta ocină i-am dat eu ei, cum și mai sus scrie, dinnaintea beséreciei și dinnaintea a tu<tu>¹ror poporului, la dzuoa de Văznesenie, ce să cheamă rumânește Ispasul și den innaintea preutului Chirila den sat din Piscani și altor megiași din prinpregiur și bătrini și a tinire i o am dat dereptu sufletul meu, ca să-i hi ei ocină și moșie neschimbată și coconilor ei, nici dănăoară în véci, cu tot venitul.

Dereptu acea, nime de ai mie feciori sau de a mea sămenție, cine să va alége mai aproape, pre urma mea, după a mea morte, nime să nu se améstece, să strice sau să întorcă sau să pîrască printr-această dare și ocină ce me-am dat, să-mi hie mie pomană nefrîșită, cum o am scris și mai sus.

Iar care fecior sau semenție de a méle sau ce deci va ținea și va strica această dare și pamente, ce me-am dat aceștii fete, Angheniei, să hie el proclét și treclet de Domnul Dumnedzău, ce au făcut ceriul și pămîntul și 318 oteți ce simtu în [vă] Nichii și să fie blăstămat de 12 apostoli și 4 vangheleschi, ce le simt sămanate lor cuventele preste totă lumea și să hie afurisiț, să hie soț Iudie, celuia ce-au vindut pre Hristos și să-i fie pîrș svetii Neculai la înfricatul giudeț, celuia ce ne va strica darea și pomana și comîndarea mea de a [a]m dat ș-a[a]m scris eu aicea.

Și me-am pus și pecétea mea și alți megiași și preutul și poporéni cătră ciastă carte și zapis.

ЦЕФАН ТЪСТЪА ПИСАА, КЪ АКТО ХЪРМ МАН Н.

Пис с Пискани.

Bibl. Acad., LXXVII/148.

Orig., hirtie (27,1 × 20 cm.), șase pecéți aplicate.

O copie din 1808, la Arh. St. Iași, DCCXCIV/91.

EDIȚII: Bianu, *Doc. rom.*, p. 202—203 (orig.).

66

<Cea. 1632 mai 9>.

Alexandru Iliăș voievod acordă scutiri satului Ițcani.

Altă carte ² de la Alexandru vodă Iliăș pentru satul Ețcanii, să fie în pace de potvozi, de cai de olac și de alte dări. Așjdirea să li lasă doi camini mari și mici și un hoștină, să fie în pace.

După Codrescu, *Uricariul*, XX, p. 136—137.

Rezumat dintr-un perillipsis din 1730 august 13.

ALTE EDIȚII: Hostiuc, *M-rea Ițcani*, p. 30 (aceiași regist.)

Datat după doc. din 1632 mai 9 (vezi nr. 67).

¹ Omis în orig.

² Pe lângă cea din 1632 mai 9.

1632 (7140) mai 9, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii lui Iațcu de lângă Suceava un loc de moară pe pîrtul Dragomirești, mai jos de Rușcior, în ținutul Suceava.

Noi Alexandru Iliăș voievod, din mila lui D<umne>zeu, domn țării Moldovii. Facem știre precum domnia mea s-a milostivit din inimă curată și luminată, din sufletul nostru și cu ajutorul lui D<umne>zeu și cu binecuvîntarea celor patru părinți ai Moldovii, anume sf<inția> sa Aftanasie arhi-episcopul și mitropolitul Sucevii, sf<inția> sa Dionisie episcop de Roman, sf<inția> sa <Evloghie>¹ episcopul de Rădăuți, sf<inția> sa Mitrofan episcop de Huși, așijderea cu învoirea sfatului nostru și a tuturor cinstiților boieri ai noștri, mari și mici și am dat și am întărit rugătorilor noștri, călugărilor de sf<inta> mănăstire de Iațcov de lângă tîrgul Sucevii, unde este hramul Adormirii Maicei Domnului, ocina lor și dania ce o are mănăstirea după uricele lui Ieremia Moghila și ispisoacele de întăritură de la fiul acestuia, Constantin Moghila, de la Ștefan Tomșa v<oie>v<od> pentru un loc de moară pe pîrtul Dragomirești, mai jos de Rușcior, ținutul Sucevii, care loc a fost domnesc, ascultător de tîrgul Sucevii, dar zidind doamna Safta pe locul acela o moară pentru sf<inta> mănăstire pe timpul lui Barnovschii v<oie>v<od> acela o moară pentru sf<inta> mănăstire pe timpul lui Barnovschii v<oie>v<od>, atunci Atanasie² Crimca, fiind mitropolit, în tăria lui a dărit-o împotriva legii țării și a obiceiului.

De aceea, am dat domnia mea acel loc de moară sf<intei> mănăstiri și l-am întărit văzînd dreptele întocmiri ale înaintașilor noștri, a domnilor amintiți mai sus. De aceea, am dat și am întărit de la domnia noastră acel loc sf<intei> mănăstiri ca o dreaptă ocină și moșie și să-și facă rugătorii noș-

¹ Loc gol în textul editat.

² Greșit, pentru „Anastasiu“.

tri, călugării mai sus zisei sf<intei> mănăstiri, o moară, ca să le fie cu toate veniturile, nerușiit în veci. Și altul să nu se amestece.

Domnul singur a poruncit.

Iași, anul 7140 <1632> mai 9.

Noi Alexandru Iliăș v<oie>v<od>.

Cîrstea Damian.

După Bălan, *Doc. bucovinene*, II, p. 100—101.

Traducere din Arh. St. Cernăuți, *Liber granicialium*, IV, 194—196, după o copie germană.

ALTE EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, V, p. 398 (regist); Hostiuc, *M-rea Ițani*, p. 19—20 (traducere prescurtată după aceeași copie germană).

68

1632 (7140) mai 11, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Bistrița hotarele vechii braniști dăruite de Ștefan cel Mare, cu două poieni sub Ceahlău și un loc de stîină la Pîngărați.

† Иъ Плъѣандръ Іліашъ воєвода, божію милостію, господарь Земли Молдавскон. Дали есми ес лист господства ми молебници наши кааѣгери въ свѣта монастыр Бистрици, идеже ест храм Оуспеніе прѣчистѣа вогородице, на штеръжденіе старое бранищѣ, по зрик Стараго Стефана воєвода, что сѣ починает въ потока Сърата, черес Бистрица, на Доамна и до Пгърчѣа Сѣкѣа въ Гозчан¹, съ Белною Гур, на полѣнищѣ въ Хитиуана, на Пентенѣа и съкѣкѣплѣит сѣ въ Тазлъескою монастыр бранища, до Рѣкитиш и до пискѣа Балици долѣ, между Таркѣѣ <и>² Бистрици и двѣ полѣнкѣ между Чахлъѣ, черес Бистрици, на Жоркоал, до пискѣа Баси>²кѣа и под Чахлъѣ ѣ Книаждо, до Спришани, до самое³ Мефтодѣе, на сѣтѣа Пънгърчорѣ до шеръшѣе и място за стѣнѣ ѣ Пънгѣраци.

И никто тамо да не имает шещи паситѣ или рибѣ ловитѣ или робатѣ дрѣво ѣ лѣсо или прѣтѣе или хмѣа дерѣц⁴ или шрѣчи или бѣдѣ шю без нх знаніе. Я аще

¹ Greșit, pentru Козанче.

² Omis în orig.

³ Corupt, desigur, din шма Мефтодѣа.

⁴ Greșit, în loc de дорѣчитѣ (a culege).

кого они знают тамъ реченно мѣсто, а они да сѣт мощнѣи и силнѣи,
сим листом господства ми съкѣтї что они есдет иматї при себѣ.

Протоже, никто да не <с>¹мѣют ни дрѣжатї или шпиратї пред сим
листом господства ми.

Оу Ис, въ лѣто хѣр мди ѿ.

† Сам господинъ велѣа.

Ив Александръ воєвода <м. р.>.

† Сава <писал>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noștri călugării
de la sfinta mănăstire Bistrița, unde este hramul Adormirea preacuratei nă-
cătoare de Dumnezeu, pentru întărirea braniștei vechi, după uricul de la Ște-
fan voievod cel Bătrîn, care se începe de la pîrul Sărata, peste Bistrița, la
Doamna și la Angărcia Săcul de la Cozance, cu Muntele Mare, la poienița
de la Hitioană, pe Pentenul și se împreună cu braniștea mănăstirii Tazlău,
la Răchitiș și la piscul Balicăi la vale, între Tarcău <și>¹ Bistrița și două
poieni între Ceahlău, peste Bistrița, la Jorcoaia, la piscul Baicului și sub
Ceahlău, la Chiajd, la Opișani, pînă la groapa lui Meftodie, la gura Pingără-
ciorului, la obîrșie și locul de stîină la Pingărați.

Și nimeni să nu aibă a paște acolo oi sau să prindă pește sau să taie
lemne în pădure sau nuiete sau să culeagă hamei sau alune sau orice fără
știrea lor. Și pe cine vor afla acolo la locul înainte spus, ei să fie tari și puter-
nici cu această carte a domniei mele să ia orice vor fi avînd la ei.

Pentru aceea, nimeni să nu îndrăznească să-i rețină sau să-i oprească
înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, în anul 7140 <1632> mai 11.

† Înсуși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <м.р.>.

† Sava <а scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, II/24, 25.

Orig., hirtie (30,7 × 19,5 cm.), pecete aplicată.

Cu o trad. din 1796 mai 18, de Andrei Tălmăciu căpitan.

¹ Omis în orig.

1632 (7140) mai 11, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Bejan fost ceașnic părți de ocini cumpărate din satele Văsiești și Bahna, ținutul Trotuș.

† Иъ **Алѣксандръ** **Ілиаш** воевода, божію милостію, господарь Земли Молдавскон. Оуже прѣдошѣ, прѣд нами и прѣд нашими волѣри молдавскихъ, великїи и мали, Костантин, сынъ Янтимїа, и сестра его, Мърїа и Картик, брат Янтимїа, неким непонѣжден, а ни приселован и продал своа права штиннѣ и дѣдннѣ, еанко сѣ избирет част нхъ, за дѣдннѣ и за выкѣплнїе шт село Късеїци, шт полѣ и шт вода и шт лѣса и шт вѣтроу село и шт все приход. Таа продал волѣринѣ нашемѣ, Бежан въвшїи чашник, радї четири на десете шгорскихъ жолтїи, пинѣси готовые.

И такожде прѣдѣ¹ индѣ прѣд нами Ивнашко, сынъ Приви, неким непонѣжден, а ни приселован и продал своа права <шт>¹ннѣ и въкѣплнїе шт село Късеїци, что он соби кѣпна шт Настасїа, дочка Янѣшка Лѣпоѣ. Та продал тижѣ волѣрино нашемѣ више писаннѣ, Бежан въвшїи кѣмѣраш, сѣ въскѣм доходом, радї три десет и шест золотыхъ быти², пинѣси готовые.

И тижѣ, такожде прѣиди прѣд нами, неким непонѣжден, а ни приселован, Миѣалчѣ Бач и продал своа права <шт>¹ннѣ и дѣдннѣ, част Пѣтрашко Бач шт село Бахна, шт колост Тотрѣшскон, сѣ въскѣм доходом, радї пет на десете шги жолтыхъ.³ Таа продал волѣринѣ нашемѣ више писанномѣ Бежан въвшїи чашник. И въстѣла сѣ волѣринѣ нашемѣ въше писанномѣ, Бежан въвшїи кѣмѣраш, и плати за пѣно, сѣ пинѣси готовы въскѣ части въше писаннѣхъ.

Тажѣ господство ми, видѣхом добро токмеж и пѣннн платило, такожде и мы дадохом и штерѣднхом въскѣ части въше писаннѣ да бѣдет и шт нас права <шт>¹ннѣ и въкѣ<ѣ> плнїе, сѣ въскѣм доходом и шрик и потерѣжданїе. Я ни никто да сѣ не шнишаѣт прѣд нами листом нашими.

✠ Ис, лѣто х̄р̄м̄ мӣи а̄ѣ.

† Господнѣ казѣ.

† Гангѣ кѣа логофѣт шчи и сѣ некаѣхъ <т. р.>.

† Горокен <писал>.

¹ Loc rupt in orig.

² Greșit, in loc de бытихъ.

³ Prețul scris cu altă cernelă, pe loc lăsat alb.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Costantin, fiul Antimiei, și sora lui, Maria, și Vartic, fratele Antimiei, nesiliți de nimeni, nici asuprași și au vîndut dreapta lor ocină și dedină, cît se va alege partea lor de moștenire și de cumpărătură din satul Văsiești, din cîmp și din apă și din pădure și din vatra satului și din tot venitul. Acea a vîndut-o boierului nostru, Bejan fost ceașnic, pentru patru-sprezece galbeni ungurești, bani gata.

Și de asemenea, a venit înaintea noastră Ionașco, fiul lui Arion, nesilit de nimeni, nici asuprași și a vîndut dreapta sa ocină și cumpărătură din satul Văsiești, ce el și-a cumpărat de la Nastasiia, fiica Anușcăi Lupoae. Acea a vîndut-o de asemenea boierului nostru mai sus scris, Bejan fost cămăraș, cu tot venitul, pentru treizeci și șase zloți bătuți, bani gata.

Și de asemenea a venit înaintea noastră, nesilit de nimeni, nici asuprași, Mihalcea Baci și a vîndut dreapta sa ocină și dedină, partea lui Pătrașco Baci din satul Bahna, din ținutul Totruș, cu tot venitul, pentru cincisprezece ughi galbeni¹. Acea a vîndut-o boierului nostru mai sus scris, Bejan fost ceașnic. Și s-a sculat boierul nostru mai sus scris, Bejan fost cămăraș, și a plătit deplin, cu bani gata, toată partea mai sus scrișilor.

Deci domnia mea, văzînd tocmeală bună și plata deplină, de asemenea și noi am dat și am întărit toate părțile mai sus scrise să fie și de la noi dreaptă ocină și cumpărătură, cu tot venitul și uric și întărire. Iar altul nimeni să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, anul 7140 <1632> mai 11.

† Domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt am învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Gorovei <a scris>.

Arh. St. Iași, XCV/7-8.

Orig., hirtie (29 × 18,9 cm.), pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. din 1845.

70

1632 (7140) mai 11.

Toader Petriman ș.a. se pun chezași pentru Ion și tatăl său, Iftodie Țiburca; dacă aceștia nu vor merge cu „jupînul“ la Iași să se apere de vecinie, atunci chezașii vor deveni vecini în locul lor.

† Adecă eu, Toder Petriman și eu, Ion Grosul, și eu, Iftemi Haidău, dat-am zăpăsul nostru la cinstită mîna dumnisale giupînului, precum n-am apucată chizeș pentru Ion sin Iftodie Țiburcăi pe care-i paști dumnului vicini

¹ Prețul scris cu altă cerneală, pe loc lăsat alb.

den Drăgășani, cum dă astăzi, mai 11 dni, pin-in doat săptămîni să să afe el înpreună cu tată-seu Iftode la Eș, să ste la divan cu dumnolui giupînul, să i să aleagă de este vicin, de nu este; ară de n-ar vini la dzua însămnată și ară da dos, să fim noi vicini în locul lui.

Și pentru credința n-am pus și degiteli.

Leat 7140 <1632> mai 11.

Eu Toader Petriman chiziaș.

Eu Ion Grosul chiziaș.

Eu Iftemi Haidău chiziaș.

Și eu, Vasile dascal, am scris zapisul.

Bibl. Acad., CDXXVIII/83.

Orig. hirtie (20 × 17 cm.) trei amprente.

71

1632 (7140) mai 12, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Sucevița a treia parte dintr-un iezor de la târgul Dorohoi, primită de la mănăstirea Hangul în schimbul satului Urșești, pe Cracău.

† Иъ Палеѣандрѣ Илѣаш воєвода, божію милостію, господарь Земли Молдавскон. Оуже прѣдошѣ, прѣд нами и прѣд вѣсмии нашими молдавскими болѣры, великих и малих, штыцы и молебницы господства ми, кыр Бенедиктѣ епископъ и Павел егѣмен въ свѣтаа монастырѣ Сѣчевница и тижѣ ермонах егѣмен Исана и все собор въ свѣтаа монастырѣ Хангѣла, за их добраа волѣ, некими непонѣженны, а не приселовангы <и>¹ измѣнѣли их правда штинни и дѣднини и дал кыр Бенедиктѣ епископъ и Павел егѣменъ и вът все собор въ свѣтаа монастырѣ Сѣчевница егѣменъ Исана и вѣсемѣ соборѣ въ свѣтаа монастырѣ Хангѣла една сѣлицѣ за село, на нилѣ Урсецѣи, что на Краков, подли Кръкованин; а онѣ далѣ ми, измѣнѣ за измѣнѣ, третѣа част въ единѣ езеро что въ трѣгѣ Дорогонсконѣ и дал единни дрѣглини нарѣденіѣ что нааа на тѣх штинни.

¹ Omiss in copie.

Ино господства ми, ѿкоже свидѣхом за нх добра колѣ измѣненіе та пак¹, и ѿт нас ешеже дадохом и потвердихом. Тѣм ради, том третня част ѿт езеро что ѿт тръг Дорохонскомѣ да ест и ѿт господства ми свѣткн монастырь Свченици пракаѣ ѿтнинѣ и измѣненіе и зрнк и потвержденіе, съ вѣскѣм дохodom, непорѣшонно и колиже на вѣки. И ни да съ не смишает.

Ѹ Исох, въ лѣто хзрм ман вѸ.

Гам господинъ казаѣ.

† Гангѣ вел логофет зчи и искаах.

† Кръстѣ Дамниан.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, părinții și rugătorii domniei mele, chir Venedictu episcop și Pavel egumen de la sfânta mănăstire Sucevița și de asemenea ieromonahul egumen Isaia și tot soborul de la sfânta mănăstire Hangul, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți <și>² au schimbat dreapta lor ocină și dedină și a dat chir Venedictu episcop și Pavel egumen și tot soborul de la sfânta mănăstire Sucevița egumenului Isaia și întregului sobor de la sfânta mănăstire Hangul o seliște de sat, anume Urșeștii, ce este pe Cracău, sub Crăcăoani; iar ei le-au dat lor, schimb pentru schimb, a treia parte dintr-un iezер ce este la târgul Dorohoiului și le-au dat și alte drese pe care le-au avut ei pe acele ocini.

Deci domnia mea, dacă am văzut schimb de bunăvoia lor, iarăși și de la noi încă am dat și am întărit. Pentru aceea, acea a treia parte de iezер ce este la târgul Dorohoiului să fie și de la domnia mea sfintei mănăstiri Sucevița dreaptă ocină și schimb și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7140 <1632> mai 12.

Însuși domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit.

† Cristea Dammiian.

Arh. St. Buc., D. S. Moldova, nr. 69.

Cople.

¹ та, încercuit cu o linie de copist și scris deasupra пак.

² Omis în copie.

1632 (7140) mai 12.

Lupul Zbircea, vărul lui Sima grecul, dăruiește mănăstirii Secul casa sa, cu tot ce se află în jur, cinci pogoane de vie și cinci pământuri.

Suret de pe unŭ zapis a Lupului Zbircea ce-au fost vărŭ premare cu Sima grecul, pentru o daniie ce-au dat sfintii mănăstiri Seculŭ, cinci pământuri cu cinci pogoane vie, cu pometŭ, cu tot ce este înprejurul daniie.

† Adecă eu, Lupul Zbircea, vărŭ premare cu Sima, acumŭ la ciasulŭ celŭ mai de pre urmă al vieții mele, de nimene silit fiind, ce de a me bunăvoințe amŭ dat casa me cu totul, dinpreună cu cinci pogone de vie și cu pometulŭ, cu totulŭ ce este înprejurul, daniie și dăruire sfintei mănăstiri Secului, unde se cinstești și so prăznuiești hramulŭ Tăierea sfintului capŭ alŭ lui Ioan prediteci. Și iarăș amŭ mai dat cinci pământuri pre care este casa înpreună cu viile cele mai susŭ zise totŭ sfintei mănăstiri Secul. Iară părinții de la sfinta mănăstire se aibă a mă sluji după morte mea ca pre un creștinŭ, cu toate cele ce se cade creștinești.

Iară după moarte mea, ori cine s-arŭ întâmpla, dinŭ neamulŭ meu sau dintr-alte neamuri, ori cini ar fi, ca se nu îndreznească nici într-unŭ fel a strica sau a strămuta această daniie ce o amŭ dăruitŭ sfintii mănăstiri. Iară de arŭ îndrăzni cin<e>¹va a se arăta ca se strice sau se strămute această dăruire, să fie afurisit de domnulŭ Hristos și de preacurata maică și de toți sfinții lui Dumnezeu și piriși a ave la înfricoșata judecată pre sfintulŭ Ioan Botezătorul.

Și pământurile mergŭ totŭ pre lângă a preasfinții sale părintelui mitropolitului Varlaamŭ, din apa Putnii pînă în hotarulŭ Milcovului.

Din velet 7140 <1632> meseța mai 12.

Sofronie arhimandrit și stareț sfintei mănăstiri Neamțului și Secul. Eu Lupul și cu soție me, Anastasie.

Și eu Sima și cu totŭ neamulŭ ne-am pus degetele ca să se creaze.

Și am fost și eu Pepele Cireș izbaș la această cînd s-au făcut.

Și eu Condre.

Și eu popa Popîrcioc amŭ scris această diiată precum am auzit din gura lor.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LXIX/16.
Traducere din sec. al XVIII-lea.

¹ Omis în text.

1632 (7140) mai 14.

Partenie egumen cu întreg soborul de la mănăstirea Voroneț vînd satul Milcinești, ținutul Cîrligătura, lui Ionașco Jora vornic.

† ИЗВОЛЕНІЕМ БѢЦА И СЪ ПОСПѢШЕНІЕМ СЫНА И СЪ ДѢИСТВИЕМ СВѢТОГО ДУХА. БѢ ОУБѢ АЗ, РАВЪ ВЛѢДНИКЪ МОЕМЪ ІЕСУСЪ ХРИСТОСЪ, СМѢРЕНІЕ ІЕРОМОНАХЪ ПАРΘЕНІЕ ІУСМЕН И ТАРАСИЕ ІУСМЕН И ΘЕΩΔОРЪ ПРОЕГУМЕН И ПИΦΑΝІЕ ПРОЕГУМЕН И НИКОЛАЕ ПРОЕГУМЕН И ХАРИТОН ПРОЕГУМЕН И ВЪСЕМЪ СЪБОРЪ УТЪ СВѢТОЕ МОНАСТІРЪ ЗОВІМА¹ Voronețul scriem și mărturisim cum noi de bunăvoia noastră, de nimene asu-
priți, am vîndut un sat în ținutul Cîrligăturii, ce să chiamă Milcineștii, dereptu
200 de galbeni, bani buni, dumisale vornicul Ionașco Jora și ai dumisale
giupîneasă Simina și feciorilor dumisale, cum de acmu înainte nime dintru
egumeni sau dintru călugări să nu aibă nicio trea<bă>². Iară carile dintru
egumeni sau dintru călugări va vrea să strîce a noastră tocmală, acela ca să
fie trecleat și procleat de domnul Dumnedzău și de preacistaa Bogomateră
și de 4 euglisti și de 318 otți și de marele mucenic sveati Gheorghie.

Și pre mai mare mărturii am pus pecetia svintei mănăstiri. За сѣѣ пишемъ.
Михаилъ вистѣрникъ писалъ въ лѣто хрѣмъ мѣи дѣѣ.

Biblioteca Centrală de Stat, Secția manuscrise, I/41.

Orig., hirtie (33 × 19,5 cm.), pecetea mănăstirii Voroneț.

1632 (7140) mai 15, Iași.

Alexandru Iiaș voievod întărește lui Vasile Purcel o ocină în satul Codăești, pe pîrîul Cușitna, ținutul Vaslui, în urma unei judecăți.

Нон³ ПЛЕБАНДРЪ ІАЛІАШЪ ВОЕВОДА, БОЖІЮ МИЛОСТІЕЮ, ГВСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МОЛ-
ДОВСКОИ. БѢЖЕ ПРІИДОШЕ, ПРѢДЪ НАМИ И ПРѢДЪ ВЪСЕМЪ НАШИМИ МОЛДАВЕСКИМИ
БОЛГАРИ, ВЕЛИКИХЪ И МАЛИХЪ, СЛЪГА НАШИ, ВАСИЛАІЕ ПІВРЧЕЛ, СЫНЪ ГОВОРНА ПІВРЧЕЛ, ВІСЪК
ПІВРЧЕЛ ВІСЪК ПОСТЕЛНИКЪ, И СЪ ПЛЕМЕНИНИЦИ ЕГО И ТЕГАЛЪ ЗА ЛИЦЕ, ПРѢДЪ НАМИ, НА ПОП

¹ † Cu voia Tatălui și cu ajutorul Fiului și cu lucrarea Sfintului Duh. Adică eu, robul
stăpînului meu Iisus Hristos, smeritul ieromonah Parthenie egumen și Tarasie egumen și Theodor
proegumen și Pifanie proegumen și Nicolae proegumen și Hariton proegumen și întregul sobor
de la sfînta mănăstire numită...

² Omis în orig.

³ În cople, greșit, în loc de Ив.

Гангорѣе вт Глодѣни и на шѣрен его, Дазор вт там и на вѣси племенници нх, ради единнѣ <б>скаѣ за мѣсто вт село Кодѣщи, что на долина Кѣцитни, в воло<с>т Басадискомѣ, еже было вѣзѣл им при дѣни Моуси: Могила коевода, жалоушо сѣ и плакаушо сѣ нам съ великую жалоуѣ и сказовѣл прѣд нами един зрик стар, от Стараго <Стефана>¹ коевода, за сто и три дѣсет и четир лѣти. И сѣе дрѣжал та штиннѣ до нѣнѣ, при дѣни Моуси Могила коевода: такоже писают им въ тот зрик стар въ знаменіе.

И егда были при дѣни Моуси Могила коевода, а поп Гангорѣе вт Глодѣни и шѣрен его Дазор вт там и съ вѣси племенници нх, они прѣидошѣ въ двѣн его милостію съ мѣлогнх² хитрости и вѣзѣл един хотарник. Ино не вѣспитал за людѣ добри и стари школи межѣши и не съмотрит тот зрик стари въ знаменіе, нѣ пакиже и он, на послѣд им, съ Хитростіа, без правдиѣ и без исправ, такоже един человекѣкъ без змѣи и сътвори велика прислованіе и вѣзѣл штиннѣ и дал въ част попѣ Гангорѣе и шѣренѣ его, Дазор, и вѣси племенници нх. И егда вивше нѣнѣ, при дѣни господства ми, они изновѣ прѣидошѣ прѣд двѣнѣ господства ми и тѣгали сѣ лицаи.

Ино господство ми и съ вѣсего нашего съвѣта болѣри наших молдавскѣих, великими и съ малими, посмоторнхом съдом нх по правдою и по законнѣ зѣмскои и вѣспитахом на поп Гангорѣе и на шѣрен его, Дазор, и на вѣси племенници нх, въ ким шеразом, вт толкинх лѣти, вт тих старнх господарим, не вѣспитали сѣ съ нами или съ шци. нх нан съ дѣдѣвѣ нх, дѣдѣвѣ и прѣдѣдѣвѣ нх, нѣ тѣкмо вт нѣнѣ идѣт съ хитростіа и съ многими лѣжними словеси, такоже не подобати сѣ. Таже дадшом <с>сл>зи наши Басаліеки Пѣрчел и племенниции егѣ да дѣржит вѣсѣ та штиннѣ вт Кодѣщи, на долина Кѣцитни, по гдѣ им къ зрик повѣдают въ знаменіе. Таже зостал поп Гангорѣе и шѣрен его, Дазор, и вѣси племенници нх вт прѣд нами и вт вѣс закон зѣмскои, а Басаліе Пѣрчел и съ племенници нх шправили сѣ и поставили соби фѣрѣе прѣд нами. И потом, господство ми вт мѣталихом и тих стѣлпи, что поставила то<т> хотарник вт Моуси Могила коевода, како да дѣржит по гдѣ дрѣжал нам прѣжде вѣрѣмѣ.

И да ест им вт господства ми права штиннѣ и дѣдѣннѣ и зрик и потвѣрѣженіе, съ вѣсѣм доходои, непорѣшении им, никѣлиже на вѣки. И да <не>³ мѣнт ман тѣгати сѣ, а ни дѣвѣват закон⁴ тѣжево николиже на вѣки вѣчннѣи И ни да сѣ не змишлет.

У нас, въ лѣто хрѣм ман ѣѣ.

Слава господинѣ велѣл.

Генги вел ашгофѣт зчи.

Крѣстѣ Дамѣан.

¹ Loc alb in text.

² In copie greşit, in loc de многнх.

³ Omis in copie.

⁴ In copie, greşit, in loc de за сѣл.

Noi ¹ Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră, Vasilie Purcel, fiul lui Gavril Purcel, nepotul lui Purcel fost postelnic și cu rudele lui și a pîrît de față, înaintea noastră, pe popa Gligorie din Glodeni și pe cumnatul lui, Lazor de acolo și pe toate rudele lor pentru o bucată de loc din satul Codăești, ce este pe valea Cuțitnei, în ținutul Vaslui, care le-a fost luată lor în zilele lui Moisi Moghila voievod, jeluindu-se și plîngîndu-se nouă cu mare plîngere și arătînd, înaintea noastră, un uric vechi de la <Ștefan> ² voievod cel Bătrîn, de o sută și treizeci și patru de ani. Și au tot stăpînit această ocină pînă acum, în zilele lui Moisi Moghila voievod, cum le scrie în acel uric vechi în semne.

Și cînd a fost în zilele lui Moisi Moghila voievod, popa Gligorie din Glodeni și cumnatul lui, Lazor de acolo și cu toate rudele lor, ei au venit în divanul milostivirii sale cu multe înșelăciuni și au luat un hotarnic. Deci nu au întreat de oameni buni și bătrîni, megieși de primprejur și nu au cercetat acel uric vechi în semne, ci și el iarăși, pe urma lor, cu înșelăciune, fără dreptate și fără ispravă, ca un om fără minte, a făcut mare asuprire și a luat ocina și a dat-o în partea popei Gligorie și a cumnatului lui, Lazor, și tuturor rudelor lor. Și cînd a fost acum, în zilele domniei mele, ei din nou au venit înaintea divanului domniei mele și s-au pîrît de față.

Deci domnia mea și cu întregul nostru sfat al boierilor noștri moldoveni, mari și mici, i-am cercetat cu judecată după dreptate și după legea țării și am întreat pe popa Gligorie și pe cumnatul lui, Lazor și pe toate rudele lor, în ce chip, de atîția ani, de la acei bătrîni domni, nu s-au întreat cu ei sau cu părinții lor sau cu bunicii lor, bunicii și străbunicii lor, ci numai acum umblă cu înșelăciune și cu multe cuvinte mincinoase, cum nu se cuvine. Astfel, am dat slugii noastre Vasile Purcel și rudelor lui să stăpînească toată această ocină din Codăești, pe valea Cuțitnei, pe unde le spune în uric în semne. Astfel a rămas popa Gligorie și cumnatul lui, Lazor, și toate rudele lor dinaintea noastră și din toată legea țării, iar Vasilie Purcel și cu rudele lui s-au îndreptat și și-au pus ferie înaintea noastră. Iar după aceea, domnia mea am lepădat și acei stîlpi, pe care i-a pus acel hotarnic de la Moise Moghila voievod, ca să stăpînească pe unde a stăpînit și mai înainte vreme.

Și să le fie de la domnia mea dreaptă ocină și dedină și uric și întărire cu tot venitul, neclintit lor, niciodată în veci. Și să<nu> ³ aibă a se mai pîrî

¹ În copie, greșit, în loc de „Io“.

² Loc alb în text.

³ Omis în copie.

și nici să nu dobîndească pentru această pîră niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7140 <1632> mai 15.

Însuși domnul a poruncit.

Ghenghia mare logofăt a învățat.

Cristea Damian.

Bibl. Acad., DIV/1—2.

Copie din 1835.

Cu o traducere.

75

1632 (7140) mai 17, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește Mitropoliei Sucevei satul Poiana Vlădicăi.

Ioan Alexander Wojwod bestättiget den Besitz des zur Suczawaer Mitropolie gehörigen Dorfes Bojana ¹ Wladika und ertheilet Freyheiten.

Dtto Iassy, 7140 <1632> den 17^{ten} May.

Ioan Alexandru voievod întărește Mitropoliei Sucevei stăpînirea satului Poiana Vlădicăi, cu scutiri.

Dat în Iași, 7140 <1632> mai 17.

Arh. St. Suceava, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. B, nr. 46.

Rezumat.

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, III, p. 755 (text german și trad.).

76

<Cca. 1632> mai 18, Iași.

Vasile, Alexandra și Zamfira, fiii lui Toader Bălțatul, vînd părțile lor de ocină din Cristești, Glodeni, Hălmăgeni și Strinba lui Dumitrașcu vornicul.

† Eu Vasilie și surorile méli, Alecsandra și Samfira, feciorii lui Doaader ² Bălțatului, scriem și mărturisim înșine pre noi cu cest zăpis al nostru

¹ Greșit, pentru „Poiana“.

² Greșit, pentru „Toader.“

cum am vindut dreaptă ocină și moșie de nime nevoiți, nice împresurați, lui Dumitrașco vornicului, din sat din Cristești și din Glodeni și din Hălmăgeni, ce s-au vinit partea noastră cu tot vinitul și din Strinba ce să va alége hotarul acelor sate și ne-u plătit deplin.

Și spre mai mare credință ne-am pus iscălițurile și peceteile, să să știe.

<Пис>¹ s Ілс, ман нї.

Vasilei.

Zamfira <m.p.>.

Alecsandra.

Басман писал.

Bibl. Acad., CCVII/128.

Orig., hirtie (30,6 × 19,5 cm.).

Datată după doc. din 1632 mai 5, prin care Dumitrașco Gheuca vornic cumpără alte părți de ocini din Glodeni și Hălmăgeni de la Oprina, vara vnzătoarerilor din acest document (vezi nr. 61).

77

1632 (7140) mai 19.

Alexandru Iliș voievod pentru vecini, judecăți și gloabe ale mănăstirii Putna.

Ispisoc domnesc de la Alexandru Iliș voievoda iarăș pentru vecini și pentru judecăți și gloabe², din anii $\overline{\text{срм}}$ — 7140 <1632> mai 19.

După Dan, *M-rea și com. Putna*, p. 219.

Rezumat din „catastih de toate scrisorile sf. m-ri Putna“ de Vartolomei Măzăreanu arhimandrit, *Vecinii*, nr. 2.

¹ Loc rupt în orig.

² Se referă la doc. din 1628 februarie 12 de la Miron Barnovschi voievod.

1632 (7140) mai 19.

Alexandru Iliaş voievod întăreşte lui Rusul vistier din Dolejini un loc de prisacă şi un loc de casă în Polocini dăruite de Maria, fiica Anuşcăi.

Лѣт хърлн, маю ѿѣ.

Ію Плевѣандръ воєвода. Съже прииде пред нами и пред нашими болери елѣга наше, Рѣсѣл вистер <т>¹ Дoleжини и пренесл едн запис за мъртѣриє вт Маріє, дочки Пнѣшка вт Полочени, сътворен о пред попо Тънасе Горне и пред попа Ионашкѣ не пред Бачѣл вт Коетици и пред Глигори, брат Дѣмитръ вт Сърицини и вт пред ними люди добри, сицѣ писса¹ яще и свидѣтелеворици како то вше речена Маріє, дочка Пнѣшка вт Полчичини и по еѣа добра коле, никим непонѣждѣна, а ни присловани, дала и подаровала вт еѣа права дѣданинѣ, вт село Полочинне, места за писани² <г>¹де он собо любит и место за дома <на в>¹атро село. Таа она дала и подаровала томѣ <в>¹ше вѣписанинѣм Рѣсолови вистер вт Доложини и никим еѣо ради дѣше еѣо и за дѣше радѣтиле еѣо и за погрѣжаніє и поменелена сыни нѣ, Понтелеи, до смѣрти еѣо и да бѣдет и за дѣше сынѣ еи.

Ино ли, вѣдѣше тото запис за мъртѣриє вт тѣх писании скѣциницѣ и лѣди добровиѣ, веровахом и вт нас ицѣ дал да и подѣверди втнинѣ, данне и подѣверджинине съ всем дохо<до>¹м. И <ин>¹да <сѣ>¹не смѣшат.

Гинге вел логофѣт.

Рѣсѣл вистер.

Anul 7140 <1632> mai 19.

Io Alexandru voievod. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră, Rusul vistier din Dolejini şi a adus un zăpis de mărturie de la Marie, fiica Anuşcăi din Poloceni, făcut dinaintea popii Tănase Gorie şi înaintea popii Ionaşcu şi dinaintea lui Baciul din Costeşti şi înaintea lui Gligori, fratele lui Dumitru din Suricini şi dinaintea altor oameni buni, astfel scriind şi mărturisind că această mai sus spusă Maria, fiica Anuşcăi din Polocini, de bunăvoia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită, a dat şi a dăruit

¹ Omis în orig.

² Greşit, în loc de писаниѣ.

din dreapta ei dedină, din satul Polocine, un loc de prisacă, ori unde fi vă place lui și loc de casă <in>¹ vatra satului. Aceea a dat-o ea și a dăruit-o acelu mai sus scris Rusul vistier din Dolojini ² și nepoatei lui pentru sufletul ei și pentru sufletul părinților ei și pentru grijania și pomenirea fiului ei, Pontelei, la moartea lui și să fie și pomenire a fiului ei.

Deci noi, văzind zapis de mărturie de la acei scriși preoți și oameni buni, am crezut și de la noi încă am dat și am întărit ocina, danie și întărire, cu tot venitul. Și <altul>¹ să nu :<se>¹ amestece.

Ghenghe mare logofăt.

Rusul vistier.

Arh. St. Buc., Ms nr. 629, f. 283—283 v.

Copie.

79

1632 (7140) mai 20.

Petra din Burdușești răscumpără de la Bălteanul o ocină din Burdușești.

† **Гъ** **ско** **зание** ce au făcut <Pe>³tra ot Burdușești.....
.....³ tă parté 1 bătrîn a<l s>³ău
din ocină și din siliște i țarină și vad de moară i loc.....³
i din tot ce va avea moșie, pentru căci au fost vindută dreptu 25 taleri mari.
Iară Petra, fata lui Anghel, au dat acești bani, 25 taleri, în minule Băltea-
noloi și 6 capre cu edzi și 2 părechi de cercei drept doi lei și 2 spilci drept
25 potronici și 2 rochi der<ept>³ 2 ughi și 2 cămeși drept 2 lei și 1 păréche
de cizme drept 9 potronici fără de cheltuielele ce au dat, cinci taleri zloți.
Mai mare mărtorie, Dragomir ot tam și Stoia i Mălin, zet Băltianolui
i Je.....³ Băltean.....³ i
Muntianul i.....³n.....³toată.....
.....³tem, toți mărturisim și.....³
i o au răscumpărat Pietra.....³le cîte șpune

¹ Omis în copie.

² Așa în copie; mai sus: Dolejini.

³ Loc rupt în orig.

în zăpis și <nic>¹i frate, nici soră, nici văr
..... ¹ cîți au auvot din rudele ei

МАН К ДЕНЪ ВЪ ЛІТО ХЪРМ.²

Arh. St. Buc., Schitul Brazi, XXXI/2.

Orig., hirtie (25,5 × 18,8 cm.), rupt, lipsă o parte.

Cu o copie, ibidem, XXXIII/27, din 1786 dec. 3, de Costache diac de divan.

80

1632 (7140) mai 22, Iași.

Tofan și Neculai Sechil mărturisesc că au vîndut lui Lupul Prăjescul satul Cobeceni, din ținutul Hirlău, pentru 5 iepe și 100 de galbeni.

† Adecă eu, Tofan Séchil și Niculaiu Séchil, înșine pre noi mărtorisim cu cesto zăpis al nostro cum noi ne-am tocmit cu dumiiului, cu Lupul Prăjăscul, să-i vendem satol Cobecénii, ce iaste partea noastră, ce iaste în ținutul Hirlăului. Și am tocmit să ne dea o sotă de galbeni bani boni și cincii iape. Dece doidzăci de galbeni ne-au dat și ne-au rămas cu optodzăci de galbeni și cincii iape.

Deci ne-am tocmit cu dumiiului să mērgim după Simpietriu într-o săptămînă la casa dumisale și să adocim și drésăle, iar dumiiului să ne dea și ciia bani ce mai sos scrie și iapele.

Și aiasta tocmală s-au făcot denaintea dumisale lui Patrașco Bașotă logofătolo și denaintea Stratului șatrariului și denaintea lui Racoviță spătar.

De aiasta mărturisim cu cesto zăpis al nostru că să să știe.

Și pentru mai mari credință ne-a<m>³ pos și iscălitura.

Иисъ Ис, лѣто хърм ман кк.

Încă am mai loat 60 ughi, să să știe.

Datu-ne-au banii toți și [și] iapele ⁴.

Пѣтрашко Башотѣ логѣѣт <m. p.>.

Из Истрати Болѣ вел шѣтрар <m. p.>.

Тофан Секил искал <m. p.>.

Из Никлаю Секил искал <m. p.>.

Racoviță Cehan spătar <m.p.>.

Bibl. Acad., CDXXII/98.

Orig., hirtie (31 × 19,9 cm.), patru peceti aplicate.

¹ Loc rupt în orig.

² ВЪ ЛІТО ХЪРМ, adăugat cu altă cerneală.

³ Omis în orig.

⁴ „Încă.... iapele“, adăugat ulterior de altă mână, cu altă cerneală.

1632 (7140) mai 25, Iași.

Alexandru Iliș voievod scrie pîrcălabilor de ținutul Neamț să apere hotarul mănăstirii Bisericiani de încălcările păstorilor moldoveni sau secui.

† Нѡ ПЛЕХАНДРОШЪ НАИШЪ ВОЕВОДА, БОЖІЕЮ МИЛОСТІЕЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМАН
 МѡЛАДВЕСКОИ. ПИШИМЪ ГОСПОДЕСТВО МНІ СЛЪГАМЪ НАШИМЪ, ПЪРКЪЛАКОМЪ НЕМЕЦКНИ.
 Dămu-vă știre că domniei mele s-au jeluït rugătorii noștri, egumenul și tot
 săborul de la svîntaa mănăstire de la Beserecani, într-acesta chip dzicîndu
 înaintea domniei mele, cum înblă oi de țară și alte dobitoace de calcă hota-
 rul și ocina sventei mănăstiri și strică finéțele și săcui de în Țara Ungurească
 și alți oameni streini de într-acéia țari, de calcă hotarul țării domniei mele
 și-ș țin bucatele pre locul sventei mănăstiri, fără știrea săborului, cum nu să
 cade și cum nu iaste învățătura domniei mele.

Pentru acea, deaca veți vedea cartea domniei mele, iar voi să aveți
 a socoti acesta lucru și cine vă vor da știre, egumenul și tot săborul de întru
 svînta mănăstire ce mai sus scriem, că înblă de calcă hotarul sventei mănăs-
 tiri cu dobitoacele lor sau cu alte lucruri, sau înblă vinîndu fieri, ori oameni
 de țara domniei mele, ori de Țara Ungurească, acelora să aveți a le da cer-
 tare după deala lor și a-i goni de pre locul sventei mănăstiri.

De aceasta mai multă jalobă să nu vie la domnia mea. ТАКЪ ДА ЗНАИТЪ,
 НИНАКЪ НЕ СЧИНИТЕ.

✠ МѡС, ЛѢТО ЖЪРМЪ МНІ КѢ.

† СЛАМЪ ГОСПОДИНЪ ВЪЗЪЛЪ.

Нѡ ПЛЕХАНДРОШЪ ВОЕВОДА <т. р.>.

† КРЕТЪ <ПИСАЛЪ>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericiani, XII/38.

Orig., hirtie (32,6 × 20,1 cm.), pecete aplicată.

1632 (7140) mai 25, Iași.

Alexandru Iliș voievod poruncește lui Vasilie ușar să cerceteze neînțelegerile dintre Patrichi cu răzeșii săi și Vasilie din Fruntești pentru ocinile pe care le stăpinesc împreună.

† Нѡ ПЛЕХАНДРОСЪ ИЛИШЪ КОЕВОДА, БОЖІЮ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МОЛДАВСКОН. ПИШЕМЪ СЛѢСѢ НАШЕ БАСНАІЕ ШАР. Дăму-ѣ știre că s-au jeliuit Patrichi vist<iernicel> cu razașii săi pe Vasilie den Fruntești dzicindu că au ocină împreună cu dinsel în citeva locuri. Deci el s-au sculat de-au vindut o ocină den Bușcăténi, cit au chibzuit că iaste partea loru den totu satulu¹.

Deci s-au mai prît în zilele lui Moisei vodă și l-au rămas Patrichi cu [cu] răzașii săi pe Vasilie de Fruntești și i-au fost dat zi să iasă den sat, să să ducă în vinzare. Iar <el>² pină acmu n-au mai eșit.

Dereptu acea, deaca vei vedea cartea domnii mèle, iar tu să socotești cu oameni buni, de va hi cu <m>³ au dzis Pat<ri>²chi cu răzașii săi, iar tu să zici acelui Vasilie să iasă den sat, să meargă la vinzare. Iar cui va părea strimbu să vie de față înaintea porței domnii mèle.

† Ѫ ІІс, лѢТО ЖРМ МАН КѢ.

† ГОСПОДИНЪ ВЕЛѢЛ.

† ГАНГѢ ВЕЛ ЛОГОФЕТЪ СЧИ <т. р.>.

† КОЖОЧКЪ <ПИСАЛ>.

Bibl. Acad., III/202.

Orig., hîrtie (31,4 × 19,7 cm.), pecete aplicată.

EDIȚII: Bianu, *Doc. rom.*, p. 203 (orig.).

1632 (7140) mai 25, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Bisericiani a patra parte din satul Hăsnășeni, ținutul Cîrligătura, pe care i-a dăruit-o Vasilie fost jitnicer.

† Нѡ ПЛЕХАНДРОСЪ ИЛИШЪ КОЕВОДА, БОЖІЮ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МОЛДАВСКОН. ОЖЕ ПРІИДОШКЪ, ПРѢД ННАМИ И ПРѢД ВЪСНИМИ НАШИМИ МОЛДАВСКИ-

¹ „loru“ și „satulu“, corectate.

² Loc rupt în orig.

³ Omis în orig.

ми волѣри, великихъ и малихъ, .молебници наши, вѣдоменѣ и вѣсемѣ съборъ въ свѣтла монастыр Бисерекани, идеже ест храмъ свѣтосъ Благовещанинѣмъ свѣтени владычице нашей Богородице и приснодѣвкѣи Марїѣ, съ единъ записъ въ сабга наше Баснаѣ вѣк житиничар, сынъ Банѣа, сътвори въ прѣдъ нашими вѣрними волѣри почитенными, Гѣнгѣ вѣа логофетъ и Дѣвѣа вѣк вѣа дворникъ и Савинъ вѣк хѣтманъ и Пѣтрашко Башотъ вторїе логофетъ, сице писаше и свѣдѣтелстваше въ тотъ записъ его, како ѡнъ за его добра волѣ, некимъ непонѣжденъ, а ни приселованъ, даа ни помиловаа свѣтла монастыр Бисерекани съ четвертаа частъ въ село Хѣснѣшкѣни, что ѡ волоостъ Крѣлингѣтѣри, еанко избериа съ частъ его и сестрими его, Дрѣгуѣци и Трофанни, и въ кѣпежно и въ дѣданнию и съ мѣсто за пасикъ, въ за дѣше его и родителемъ его и да сътворитъ имъ памѣтъ. И сестрими его, Дрѣгуѣци и Трофанни, даа имъ дрѣгаа частъ за ѡтнинѣ въ дрѣгою мѣсто.

Ино господство ми, ꙗкоже вѣидѣхомъ тотъ записъ за мартѣрїе въ прѣдътихъ волѣри господства ми, вѣровахомъ и въ насъ ешеже дааи и потвѣрданиа есми како да естъ имъ и въ насъ, ѡтнина и даанїе и милванїе, съ вѣскѣмъ доходомъ. И ни да съ не ѡмншаеъ.

✠ Исъ, въ лѣто хрѣмъ мѣа ѿ.

† Саламъ господниъ казаа.

Ивъ Пѣвѣандрѣ воєвода <т. р.>.

† Крѣтѣ Дамѣтанъ <писала>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, rugătorii noștri, egumenul și tot soborul de la sfânta mănăstire Bisericanî, unde este hram sfânta Bunavestire a sfintei stăpînei noastre născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria, cu un zapis de la sluga noastră Vasilie fost ȗitnicer, fiul lui Banul, făcut dinaintea credincioșilor și cinstiților noștri boieri, Gheanghea mare logofăt și Lupul fost mare vornic și Savin fost hatman și Pătrașco Bașotă logofăt al doilea, astfel scriind și mărturisind în acel zapis al lui cum el de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit, a dat și a miluit sfânta mănăstire Bisericanii cu a patra parte din satul Hăsnășeni, ce este în ținutul Cîrligăturii, cit se va alege partea lui și a surorilor lui, Drăguța și Trofana, și de cumpărătură și de moștenire și cu loc de prisacă, întru pomenirea lui și a părinților lui și să le facă pomenire. Iar surorilor lui, Drăguța și Trofana, le-a dat altă parte de ocină din alt loc.

Deci domnia mea, cum am văzut acel zapis de mărturie făcut dinaintea acelor boieri ai domniei mele, am crezut și de la noi încă am dat și am întă-

rit că să le fie și de la noi ocină și danie și miluire cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7140 <1632> mai 25.

† Înсуși domnul a spus.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Cirstea Damiian <a scris>.

Bibl. Acad., CXXXVIII/258.

Orig., hirtie (30,6 × 19,6 cm.), pecete aplicată, stricată.

1632 (7140) mai 25, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Bisericanii o parte din satul Orbic, ținutul Neamț, cu iaz și mori pe pârul Orbic și cu o moară în apa Bistriței, niște vii la Bacău și schitul lui Ciolpan monah,

† Иъ Плевѣандрѣ Илишъ воевода, божіею милостіею, господарь Земля Молдавскон. ꙗже господство ми додохом и потвердихом мольбеникомъ нашими, егъменомъ и въсемъ съборѣмъ въ сѣкѣла мѣнестрии глаголемая Бисерекани, идеже ест храмъ чистнаго Благовѣщеніе прѣсвѣтѣнъ Богородице, ихъ правою штиннѣ, и дѣднинѣмъ въ село Ѡренкѣ, что ѣ волостъ Нимицскон, что ежъ избереѣтъ частъ ми за штиннѣ, съ ставъ и съ мѣли на потоцѣ Ѡренкѣ и съ една мѣли ѣ вода Бистрицѣ и съ нѣкоѣ виноградъ ѣ Бакѣкѣ и съ скитѣла Чолпанъ монахъ, что тѣа штиннѣ и дѣдниннѣ естъ даиіе сѣкѣтѣнъ мѣнастиръ више писана, Бисереканнимъ, въ Дѣмитра, <кѣнѣгнѣ покѣннѣнаго Чолпанъ монахъ и въ дочка ея, Кристина, кѣнѣгнѣ Самѣла пѣхъ сѣричелъ>, въ за дѣше его и родителемъ его, въ исписоаче и приенѣе что они имали въ ннѣхъ господарнѣхъ прѣжде насъ више.

Тѣмъ радѣ, како да естъ ми и въ господствѣ ми права штиннѣ и дѣдниннѣ и зрѣкъ и потвержденіе, съ въсемъ доходомъ. И ми да ежъ не ѣмншаеѣтъ.

ꙗ Ис, лѣто хрѣмъ мианъ кѣ.

† Сѣамъ господинѣ рече.

Иъ Плевѣандрѣ воевода <м. р.>.

† Крѣтѣ Даміианъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor de la sfânta mănăstire numită Beserecani, unde este hramul cinstitiei Bunevestiri a preasfintei născătoare de Dumnezeu, dreapta lor ocină și dedină din satul Orbic, care este în ținutul Neamț, ce se va alege partea lor de ocină, cu iaz și cu mori pe pârful Orbic și cu o moară în apa Bistriței și cu niște vii la Bacău și cu schitul monahului Ciolpan, care ocină și dedină este danie sfintei mănăstiri mai sus scrise, Beserecani, de la Dumitra, cneaghina răposatului Ciolpan monah și de la fiica ei, Cîrstina, cneaghina lui Samoil păh<ărnicel>, întru pomenirea ei și a părinților ei, din ispi-soace și privilegii ce a avut de la alți domni foști mai înainte de noi.

Pentru aceea, să le fie și de la domnia mea dreaptă ocină și dedină și uric și întărire, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7140 <1632> mai 25.

† Însuși domnul a zis.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Cîrstea Damiiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericiani, II/16.

Orig., hîrtie (30,3 × 19,3 cm.), pecete aplicată, stricată.

O trad. la Bibl. Acad., XXXII/19.

85

1632 (7140) mai 25, Iași.

Alexandru Iliiaș voievod întărește mănăstirii Bisericiani jumătate din satul Șendrești, pe Bistrița, ținutul Bacău, cu vad de moară și cu loc de prisacă.

† Іо ПЛЕВАНДРЪ ИЛИАШЪ ВОЕВОДА, БОЖІЮ МИЛОСТІЮЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МЛАДАВСКОН. ОУЖЕ ГОСПОДСТВО МИ ДАДОХОМ И ПОТЕРЪДНХОМ МОЛБЕННИКОМ НАШИМ, ВЪСМІНОМ И ВЪСЕМНЪ СЪБОРЪ ШТ СЪВЪТАА МОНАСТІРН БЕСЕРЕКАНИ, ИДЕЖЕ ЕСТ ХРАМ БЛАГОВЪЩЕНІЕ БОГОРОДИЦЕ, НУ ПАКОЮ ШТИНИНЪ И КЪПЕЖНИНО, ШТ ИСПИСОК ЗА ВИКЪПЛЕПІЕ ЧТО ИМАЛИ ШТ МИРОН БАРИНОСКІН МОГЛАА ВОЕВОДА, ПОЛОВИНА СЕЛО ШЕНДРЕЩИН,

на Бистрицѣ, и съ вѣрдъ за млинъ ѿ Бистрици и съ мѣсто за пасикъ, что ѿ во-
лостъ Бакоевѣ, что они сами кѣпнанъ въ Кандакѣ, кнѣгинѣ Гонъ бие дворникъ и
въ сынове еи, за сто и петдесѣтъ ѿги жолтихъ, что била викѣплениѣ и Гоеви
бие дворникъ въ Микотичъ и въ сестра его, Буска, сынове ѿрса Бърбою двор-
никъ, въ нарѣдениѣ за викѣплениѣ что ималъ въцѣ нхъ, ѿрса дворникъ, въ Брач
комисъ и въ Нестратѣ дѣакъ, како да естъ имъ и въ господства мнъ правою въ-
нинѣ и ѿрикъ и потвърждениѣ, съ вѣсѣмъ доходоу, непорѣшению, мнъ, николиже на
вѣки. И ни да смъ не ѿмншаѣтъ.

ѿ Ис, лѣто хрѣмъ млинъ кѣ.

† Самъ господинъ рече.

Ивъ Александръ коекода <м. р.>.

† Крстѣ Даминъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugătorilor noștri, egume-
nului și întregului sobor de la sfânta mănăstire Beserecani, unde este hramul
Bunavestirea născătoarei de Dumnezeu, dreapta lor ocină și cumpărătură
din ispisocul de cumpărătură pe care l-au avut de la Miron Barnovschi Moghila
voievod, jumătate din satul Șendrești, ce este în ținutul Bacău, pe Bistrița,
și cu vad de moară la Bistrița și cu loc de prisacă, ce ei și-au cumpărat-o
de la Candachia, cheaghina lui Goe fost vornic, și de la fiii ei, pentru o sută
și cincizeci ughi galbeni, care i-a fost cumpărătură și lui Goe fost vornic de
la Micotici și de la sora lui, Busca, fiii lui Ursu Bărboiu vornic, din dresese
de cumpărătură ce a avut tatăl lor, Ursu vornic, de la Bran comis și de la
Istratie diac, ca să le fie și de la domnia mea dreaptă ocină și uric și întărire,
cu tot venitul, neclintit, lor, niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7140 <1632> mai 25.

† Înсуși domnul a zis.

Io Alexandru voievod <м.р.>.

† Cirstea Damian <a scris>.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Insti-
tutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași. Fond Spiridonie, I/4.
Orig., hirtie (30,7 × 20 cm.), pecete aplicată, stricată.

Cu o trad. din 1839 aprilie 24.

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 7—8 (orig. slav cu trad.).

1632 (7140) mai 25, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Bisericiani satul Troița, pe pîrtul Cracău, ținutul Neamț, cu mori în Cracău, și satul Popcești, pe pîrtul Cracău, din ocolul ținutului Neamț.

† Иъ Владѣандръ Плиаш воєвода, божією милстїю, господарь Земли Мѡлдавскон. Оуже господство ми дадохом и: потрѣдхом молебником нашим, егѣ-меном и вѣсемъ съборъ въ свѣтаа монастыри нарицаемаго Бесереканїи, идеже ест храмъ свѣтосъ Благовѣщенїе владычице нашеи Богородице и приснодѣвѣини Марїа, ехъ правїи втнни и дѣднни, вт исписоаче за даинїе и за милованїе что они имали вт нинїхъ прѣдннїхъ господарїхъ, едно село, на имѣ Троица, что на потоцкѣ Граковѣ, в волостъ Инїецскон, и съ мѣсто за млинн на тоа потокъ Краковѣ и такожде и на дрѣгое село, на имѣ Попчеши, что ест пакїже на Краковѣ, за школа Нѣмцѣ.

Тѣмъ радї, како да ест и вт господства ми свѣтѣи монастыр Бесереканнїи, тѣхъ двѣ селахъ, Троица, съ брѣдъ за млинн в Краковѣ и Попчеши, права даинїе и потвѣжденїе, съ вѣскѣмъ дохѡдом. И ни да смъ не змншаетъ.

Писъ в Мѣс, лѣто «зрѣмъ мѡл» кѣ.

† Самъ господнїи велѣа.

Иъ Владѣандръ воєвода <м. р.>.

† Крстѣ Дамїанъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliăș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor de la sfinta mănăstire care se numește Beserecanii, unde este hramul sfinta Bunavestire a stăpînei noastre de Dumnezeu născătoare și pururea fecioară Maria, dreptele lor ocini și dedine, din ispisoaice de danie și de miluire ce ei au avut de la alți domni de mai înainte, un sat, anume Troița, care este pe pîrtul Cracău, în ținutul Neamț, și cu loc de moară pe același pîrtiu Cracău și de asemenea și alt sat, anume Popcești, care iarăși este pe Cracău, de ocolul Neamț.

Pentru aceea, să fie și de la domnia mea sfintei mănăstiri Beserecani acele două sate, Troița, cu vad de moară în Cracău, și Popceștii, dreaptă danie și întărire, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, anul 7140 <1632> mai 25.

† Insuși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Cirstea Damiiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericiani, IV/32,33.

Orig., hîrtie (30,2 × 19,1 cm.), pecete aplicată, stricată.

Cu o trad. din 1843 aug. 20, de Hrisanth ieromonah.

87

1632 (7140) mai 25, Iași.

Alexandru Iliaș voievod întărește mănăstirii Bisericiani braniștea sa.

† Иъ Плевндръ Илгаш воєвода, вожію милостію, господаръ Земли Молдавскон. Оже приидоше, прѣд нами и прѣд вѣсми нашими молдавскими волѣри, великих и малих, молвенникъ нашимъ, егъменъ и вѣсенъ съборъ въ свѣтла монастыри Бесерекани, идеже ест храмъ свѣтоѣ Благовѣщаніѣ свѣтѣи Богородице и приенодѣвѣи Маріѣ, съ єдинъ записъ за свѣдѣтелство въ молвенникъ господства ми, куръ Пѣанасіе архієпископъ и митрополитъ Сучавскій и въ нашии вѣрными волѣри, въ Гѣнгѣ велъ лвофетъ и въ Дѣнѣ велъ дворникъ и въ Дѣнѣ велъ дворникъ Долмѣи Земли и въ Пѣтрашко Башотъ вторій лвофетъ и въ Гѣвргіе Башотъ велъ вистѣрникъ и въ Юрашко Башотъ и въ Дѣмитрѣ Бѣхѣш третій лвофетъ и въ Пѣтрашко Бода велъ спѣтаръ и въ Ппостолъ Катаріѣла велъ чашникъ и въ Тѣвѣла велъ логофетъ и въ Пѣтрашко велъ житничаръ и въ Дѣнѣла Прѣжескѣла велъ постелникъ и въ Тома велъ сѣлжаръ и въ Юрдаки велъ вистѣрникъ и въ Дѣпѣдатъ и въ Нѣнѣла дворники глотіи велшіи и въ нинихъ волѣри земскон, великих и малих, сице писающе въ тотъ записъ, како они влирише сѣ и потокнише сѣ въ прѣд вѣсми нами, радї хотаръ за бранище, въ планинахъ, еже имѣше тѣжево междо нами.

И они за ихъ добраа волѣ потокниши сѣ како что они имѣли держати калѣгери въ Бесе<ре>¹кани, съ єдинъ зрникъ въ знаменіе что они имаетъ въ Пле-

¹ Omis in orig.

дандра воеводи. Что сѣ починает хотар бранищевн им шт рѣки Бистрици и шт потоцѣ иже ест вѣше главн полѣни црѣкъвн Іулиановн, а шт толѣ въ просто мѣстѣ по нѣкѣи источники иже течет шт гор Бода и через кѣлнѣ Бодлов, на источник Хлѣмѣ, иже зовѣт сѣ Хоршѣрѣ и горѣ источник, нѣкое пѣти и гор попѣти до кѣлнѣ Гинен, таже кѣлнѣ Гинен вѣше до Ногѣ Угрѣ и шт тѣдѣ до нѣкѣх крѣници, вѣше кѣлнѣ Ногѣ Угрѣюскою, до вѣтѣю потоцѣ Чрѣлнѣм, на рѣцѣ Биказ и рѣцѣ гори, до вѣтѣю Жидана и Жиданѣ вѣше, до вѣт Бистрици и тижѣ Биказѣ вѣше, по на шѣршѣ Ицѣи и Ица вѣсѣ и шт толѣ до Дѣлгою Хлѣмѣ и через Хлѣм до шпчина Торолѣжѣлѣни, по опчина Торолѣжѣ даже до потока, а шт толѣ право до врѣх горам, ѣ глав Хлѣмѣ, а шт толѣ право долѣ до шѣршѣ Поточюловни горам, а шт толѣ долѣ право рѣбра Поточилокѣ до ногѣ Кѣрнѣтѣра и долѣ тою ногѣ, по долѣ шт Крнказ, до рѣцѣ Бистрици, на Брѣд Зѣлѣ, а шт толѣ, шт Брѣд Зѣлѣ по тон поток иже течет и Брѣд Зѣлѣ и вѣше по тон поток право вѣше до Глемаа Вѣанкаа, а шт толѣ вѣше до горѣ Мѣнчолокѣ, таже шпчина право до Столиц Грохотиш, таже шт тѣдѣ долѣ до Бистрицѣ и вѣше на Бистрицѣ до полѣна црѣкъвѣ Ивѣ, вѣше главн, иже ест вѣс хотар шѣршѣн и сѣ вѣсѣлн полѣнѣлн.

И тако потокниан сѣ, шт прѣд нимн, за нѣкѣх вриче что имаѣт свѣтаа монастыр Бесереканин, за дааниѣ и милованѣ шт Бремѣа воевода и шт Гинѣиш воевода и шт Радѣа воевода и да не имаѣт тѣгати сѣ Бесереканин сѣ Пѣнгѣраци за тѣжебо николиже за сѣа тѣжебо, нѣ да имаѣт дрѣжати Бесереканин по гдѣ повндают тѣх знаменѣ, вѣ тѣх вриче, како потокниан сѣ.

И пакнже аще шѣрѣшет сѣ до пѣнгѣрѣчѣни нѣкѣх нарѣдениѣ на тот хотар, да не вѣровати сѣ, нѣ да бѣдет лѣживн и да вѣрати сѣ, понеже шѣрѣтал сѣ едно дѣло вѣлнн зло вчинен шт Пѣнгѣраци един врик неправѣдн, что билн писан поп Павел шт Концици, шт колост Іудѣсцолѣ, како шн сам, сѣ вѣт его, свѣдѣтелѣтвѣвал.

И кто вѣсвнѣати вѣ нѣкаа врѣмѣ нѣкою тѣжебо за сѣа, тнх да бѣдет за глоб портѣ и волн.

Ино господство ми, пакѣ вѣндѣхом тѣшт запнѣ шт толннх болѣри, вѣрѣвахом и шт нас вѣшеже далн и потѣрѣданн всмн им. Тѣм радѣ, тоа бранище да ест и шт господства ми свѣтѣн монастыр Бесереканинн по гдѣ повнндают¹ нх нарѣдениѣ вѣ знаменѣ, правою штнннѣ и дѣднннѣ и врик и потѣрѣдениѣ, сѣ вѣсем доходом, непѣрѣшнннѣ, им, николиже, на вѣкн и да не имаѣт ман тѣгати сѣ за сѣа тѣжебо николиже на вѣкн вѣчнѣи. И ни да сѣ не вѣмншаѣт.

ОУ Ис, вѣ лѣто «врѣмн ман кѣ.

† Сам господнѣ вѣлѣа.

Иш Илѣксандрѣ воевода <т. р.>.

† Крѣстѣ Дамѣан <писал>.

¹ Greșit, in loc de повндают.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, rugătorul nostru, egumenul și tot soborul de la sfânta mănăstire Beserecani, unde este hramul sfintei Bunevestiri a sfintei născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria, cu un zapis de mărturie de la rugătorul domniei mele, chir Athanasie arhiepiscop și mitropolit de Suceava, și de la credincioșii noștri boieri, de la Gheanghea mare logofăt și de la Lupul fost mare vornic și de la Lupul mare vornic de Țara de Jos și de la Pătrașco Bașotă logofăt al doilea și de la Gheorghie Bașotă fost vistiernic și de la Iurașco Bașotă și de la Dumitru Buhuș al treilea logofăt și de la Pătrașco Boul mare spătar și de la Apostol Catargiul mare ceașnic și de la Tăutul fost logofăt și de la Pătrașco fost jitnicer și de la Lupul Prăjescul fost postelnic și de la Toma mare sulger și de la Iordachi fost vistiernic și de la Lepădat și de la Neaniul foști vornici de gloate și de la alți boieri de țară, mari și mici, astfel scriind în acel zapis, că s-au împăcat ei și s-au tocmit dinaintea lor, a tuturor, pentru hotarul de braniște, în munți, pentru care avuseseră piră între ei.

Și ei de bunăvoia lor s-au tocmit ca să aibă a stăpîni călugării de la Bese<re>¹cani, cu un uric în semne pe care îl au ei de la Alexandru voievod. Și se începe hotarul braniștei lor de la riul Bistrița și de la pîrul care este mai sus de capul poienii bisericii lui Iosif, iar de acolo pe loc drept la niște izvoare care curg din muntele Boul și peste culmea Boului, pe izvorul Hălmului care se numește Horșturi și în sus pe izvor, la un drum și pe drum la deal, pînă la culmea Simei și pe culmea Simei în sus pînă la Piciorul Ungurului și de acolo la niște fîntîni, mai sus de culmea Piciorului Ungurului, pînă la gura Pîriului Negru, la riul Bicaz și riul în sus, pînă la gura Jidanului și pe Jidan în sus, pînă la gura Bistrei și de asemenea Bicazul în sus, pe la obîrșia Aței și toată Ața și de acolo pînă la Hălmul Lung și peste Hălm la obcina Torogleajului, pe obcina Torogleajului pînă la pîriu, iar de acolo drept la vîrfurile muntelui, în capul Hălmului, iar de acolo drept la vale pînă la obîrșia Potociului în sus, iar de acolo drept la vale pe coasta Potociului, pînă la piciorul Curmătura și la vale pe acest picior, mai la vale de Strimba, pînă la riul Bistrița, la Vadul Rău, iar de acolo de la Vadul Rău, pe acel pîriu care curge în Vadul Rău și mai sus pe acel pîriu, drept în sus pînă la Glimeia Mare, iar de acolo în sus, pînă la muntele Muncelului, apoi pe obcină drept la Scaunul Grohotișului și de acolo la vale, pînă la Bistrița și în sus pe Bistrița la poiana bisericii lui Iov, mai sus de capăt, care este tot hotarul încheiat și cu toate poienile.

Și așa s-au învoit, dinaintea lor, pentru niște urice de danie și miluire pe care le-a avut sfînta mănăstire Bisericieni de la Eremiia voievod și de la

¹ Omis în orig.

Simion voievod și de la Radul voievod și să nu se mai pîrască Bisericii cu Pîngărații niciodată pentru această pîră, ci să stăpînească Bisericii pe unde le arată acele semne, în acele urice, precum s-au învoit.

Și iarăși, dacă se vor găsi la pîngăraceni vreunele drese pentru acel hotar, să nu se creadă, ci să fie mincinoase și să se rupă, fiindcă s-a aflat un lucru foarte rău făcut de Pîngărați, un uric neadevărat, pe care l-a scris popa Pavel din Coțești, de la ținutul Agiudului, după cum el însuși, cu gura lui, a mărturisit.

Iar cine va ridica în vreo vreme vreo pîră pentru aceasta, aceia să fie de gloabă porții 50 de boi.

Deci domnia mea, dacă am văzut acel zapis de la atîția boieri, am crezut și de la noi încă le-am dat și le-am întărit. De aceea, acea branște să fie și de la domnia mea sfintei mănăstiri Biserici, pe unde le arată dresesele în semne, dreaptă ocină și dedină și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit, lor, niciodată în veci și să nu se mai pîrască pentru această pîră, niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7140 <1632> mai 25.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Cîrstea Damiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Biserici, XIII/32.

Orig., hîrtie (40,2 × 28 cm.), pecete aplicată, stricată.

Cu o trad. din 1850 august, de Ioan Vladovici paharnic.

88

1632 (7140) mai 25.

Alexandru Iliăș voievod către mănăstirea Biserici, pentru Bicz

1632 <7140> mai 25.

Alexandru Iliăș voievod către m-rea Biserici, pentru Bicz.

După *Catalogul doc. mold.*, II, p. 169 (nr. 779).

Regest.

Documentul slav cu traducerea care existau la Arh. St. Buc., M-rea Biserici, XIII/31, lipsesc acum.

97

1632 (7140) mai 25, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Schitul lui Iosif locul de braniște dăruit de Ștefan voievod și întărit de Petru voievod.

† Иъ Плевѣандръ Илиашъ воевода, божіею милостіею, господарь Зѣлланъ Младавскон. ѿже господство ми дадохом и потерѣдихомъ молебницими нашими калѣгеромъ въ свѣтаа монастырн нарицаемаго Скитъ Іушенѣоки, гдѣже естъ храмъ Благочестіе прѣсвѣтѣн и чистѣн и прѣбелогословеніи владѣчицѣ паша Богородицѣ и приснодѣвѣн Маріа, нѣ правою штиннѣ и дѣдннѣ, въ испризнаіе за даніе и милостіе что ималъ въ Стефана воеводѣ и въ испризнаіе за потерѣжденіе въ Петра воеводѣ, мѣсто за бранище тѣмъ свѣтѣн монастыр, нже починаетъ сѣ хотаръ въ рѣка Бистрицию, въ сѣтїю потока Платодіа и горѣ тою потокомъ до верѣшїю и тже вѣше горѣ на кѣсаме до нѣкою полѣнѣ и въ толѣ тже вѣше кѣсамѣ до горѣ, нже сѣ зоветъ Гимон и тже вѣше по краю горѣ Гимонъ въ къ западъ, до еднн го, еже зоветъ сѣ Палоч и въ толѣ долѣ до потока Пангарацннн и долѣ до потока даже до рѣка Бистрицѣ и тже долѣ Бистрица до сѣтїа потока Платодію, еже тамѣ съвѣкъсплететъ сѣ вѣс хотаръ свѣтѣн монастыр вѣше писаннѣн, Скитѣ Іушенѣоки.

Тѣмъ радї, тотъ вѣше писаномѣ хотар, еже естъ въ знаменїе, како да естъ и въ господства ми тѣмъ свѣтѣн монастыръ правою штиннѣ и данїе и зрнн и потерѣжденїе, съ вѣсѣмъ доходомъ, непорѣшеномѣ николнже на вѣкн. И ми да сѣ не смншаѣт.

✠ Ис, лѣто \overline{xvram} мн \overline{ke} .

† Слалъ господннѣ велѣл.

Иъ Плевѣандръ воевода <м. р.>.

† Крстѣ Дамнннн <писал>.

† Io Alexandru Iliăș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugătorilor noștri călugări de la sfânta mănăstire care se numește Schitul lui Iosif, unde este hramul Bunavestirea preasfintei și curatei și preabinecuvintatei stăpînei noastre născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria, dreapta lor ocină și dedină, din privilegiu de danie și miluire ce au avut de la Ștefan voievod și din privilegiu de întărire de la Petru voievod, locul de braniște al acelei sfinte mănăs-

tiri, care hotar începe de la riul Bistrița, de la gura pîrului Anatodie și în sus pe acel pîriu pînă la obîrșie și iarăși în sus pe culme, pînă la o poiană și de acolo iarăși pe culme în sus pînă la muntele ce se cheamă Simon și iarăși în sus, pe marginea muntelui Simon, dinspre apus pînă la un munte care se numește Pietricica și de acolo în jos pînă la pîrul Pingăraților și în jos la pîriu pînă la riul Bistrița și iarăși pe Bistrița în jos pînă la gura pîrului Anatodie, care se împreună acolo tot hotarul sfintei mănăstiri mai sus scrise, Schitul lui Iosif.

Pentru aceea, acel mai sus scris hotar, care este în semne, să fie și de la domnia mea acelei sfinte mănăstiri dreaptă ocină și danie și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7140 <1632> mai 25.

† Înсуși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Cîrstea Damiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericiani, II/16 bis.

Orig., hirtie (30,5 × 19,4 cm.), pecete aplicată.

Cu o trad. din 1809 noiembrie 30, de Pavel Debrici clucer.

90

1632 (7140) mai 25, Iași.

Mărturie asupra răscumpărării capetelor unor țigani de la moarte de către Caracaș mare armaș.

† Ге оубо мъ, Мѣръѡцъ и Тънасѣе и Дѡмитрашко и Костантин, зѣт Небожаткон Горган дворнници глотниѣи и Дѡмитрѡ ѡрикар и Нѣнюл бие дворнник и Кретѣ ѡрикар и иннихъ конни прѣднииѣи ѡт двор господниѣе его милость. Пишем и даемъ знанѣе съ симъ записомъ нлшимъ како прѣидѣ прѣдъ вѣсьми нами Дѡмитрашко циган, сынъ Тѡркѡл и Хѡрѡган циган, сынъ Каменницъ, и падали ѡт прѣдъ нами ѡ прѣдъ господство си Каракаш вѣл армаш молѣщо съ ѡни ѡт прѣдъ нами, съ вѣсьми ватаги и ѡѡни циганскихъ, именемъ: Мафтею ватаг и Иван ѡѡде и Симѡн и Ннстор и Глигорѣе и Гога и Гогою и ни Глигорѣе и иннихъ вѣсьми, радѣ една повннѣимъ, еже ѡни били разбонници и били и разбенкали нѣкихъ людѣи и поимали на

НИХ ЗА ЛИЦЕ И УНИ СЛАВИ НЕ МОГЪТИ УТМЕТАЛИ СЪ НЪ ПОВИДАЛИ ПОВИНЪ НАМ И БЪШЕ
НЪКНИХЪ ЦИГАНИ ИЗГНЕБЕНИ ПО ПОВИНЪ НАМ, А УНИ ЗМЛАНУХЪ СЪ ДА ЗАПАЛТИТ НАМ ГЛАВИ
УТ ИЗГНЕБЕНИЕ. И господство си Каракаш, ун даа радѣ нѣхъ един кон добро,
цѣнован за три десѣт зги, пинѣш добрихъ, и радѣ два десѣт зги, пинѣш
готови, и нскадна нам глави ут тоа тѣготно, како да бѣдет имѣ правн холопн
цигани, съ жени и съ чадем нѣхъ.

Ино мѣхъ ѣкоже звендѣхом междо ними тоа токнеж и ѣкоже платна нам
глави ут изгнебение, ут нас ѣщеже сътворнхом сѣхъ наше свѣдѣтелство, до
колѣ сътворит себе и нарѣдение господарскнхъ.

И на великаа вѣрѣ подписахом и наше печатѣ поставнхом къ сѣхъ наш
истинаа писание, да сѣ знают.

Оу Мс, лѣто хзрлн ман кѣ.

Из Юнашкв вел пнтар <т. р.>.

Грама вие столник <т. р.>.

Из Дмитрашко дворник нскал <т. р.>.

Из Мѣрѣцѣ нскалхъ <т. р.>.

Из Нѣнюл дворник нскалхъ <т. р.>.

† Aşijderea şi eu Maşteiu vătah de ȕigani şi cu toţi vătajii cŃi mai sus
sintem scrişi în ispisoc ne-m pus şi peceŃile ca să să ştie.

Из Мѣфтию нскалхъ <т. р.>.

† Adică noi, MierăuŃă şi Tănasie şi Dumitraşco şi Costantin, ginerele
lui Nebojatco şi Gorgan, vornici de gloate şi Dumitru uricar şi Neaniul fost
vornic şi Cirstea uricar şi alŃi oşteni de frunte de la curtea milostivirii sale
domnul. Scriem şi dăm ştire cu acest zapis al nostru că au venit, înaintea
noastră a tuturor, Dumitraşco ȕigan, fiul lui Turcul, şi Huruian ȕigan, fiul
lui CameniŃă şi au căzut dinaintea noastră şi înaintea domniei sale, Caracaş
mare armaş şi rugîndu-se ei, dinaintea noastră, cu toţi vatagii şi juzii de ȕigani,
anume: Maşteiu vatag şi Ivan jude şi Simion şi Nistor şi Gligorie şi Goia
şi Gogoiu şi alt Gligorie şi alŃii toŃi, pentru o vină a lor, că ei au fost til-
hari şi au ucis şi au jefuit pe nişte oameni şi i-au prins de faŃă şi ei înşişi
n-au putut să tăgăduiască, ci au mărturisit vina lor şi au pierit nişte ȕigani pen-
tru vina lor, iar ei s-au rugat să li se plătească capetele de la pierzare. Iar
domnia sa Caracaş, el a dat pentru ei un cal bun, preŃuit la treizeci ughi,
bani buni şi pentru douăzeci ughi, bani gata şi le-a scos capetele de la acea
greutate ca să-i fie drepti robi ȕigani, cu femeile şi cu copiii lor.

Deci noi, dacă am văzut această tocmeală între ei și că le-a plătit capetele de la pierzare, încă am făcut de la noi această mărturie a noastră, până cînd își va face și drese domnești.

Și pentru mai mare credință am iscălit și am pus peceteile noastre la această adevărată scrisoare a noastră, să se știe.

La Iași, anul 7140 <1632> mai 25.

Eu Ionașco mare pitar <m.p.>.

Grama fost stolnic <m.p.>.

Eu Dumitrașco vornic am iscălit <m.p.>.

Eu Mirăuță am iscălit <m.p.>.

Eu Neaniul vornic am iscălit <m.p.>.

Eu Mașteiu am scris <m.p.>.

Bibl. Acad., CXX/47.

Orig., hirtie (32,5 × 20,5 cm.), douăsprezece pecetei aplicate.

91

1632 (7142) mai 26, Iași.

Mărturia marilor boieri pentru vînzarea unor ocini din Petiia Mare, ținutul Suceava și din Șușmănești, ținutul Dorohoi, lui Dumitrașco Șoldan mare stolnic.

† Се оубо мѣ, Ивннашко Гангѣ вел лѣгофет и Лѣспл вел дворник
Нижни Земли и Ивннашко Кѣжеж вел дворник Бишнѣи Земли и Юрашко
Башотѣ хетман и прѣкълаве Сѣчавскѣи и Сѣакѣе постелник и Константин Челеби
Псани и Константин Батице и Тома вел сѣлжар и Дѣмитрѣ Бѣхѣш лѣгофет и
Георгѣе Рошка вѣстѣрник и Юрдаки вѣстѣрник и Горган и Дѣмитрѣ и Константин,
зѣт Некожатко, дворници глотнѣи и ни их волѣри и сѣнове волѣри и воини прѣднѣи
вт двор господнѣ его милость. Пишем п даем знанѣ съ сим записом нашим
како прѣдшошѣ прѣд нами Платон пнтсѣрел вт Хрѣска и жена его, Мѣгдѣлина,
дѣща Бремѣн Тѣтен и сѣстра его¹, Ивнѣга, по их добраа волѣ, неким непонѣдени,
а ни присѣловани и продали их права штиннѣ и дѣдннѣ, мѣсто за една дома и

¹ Greșit, pentru *ин*; vezi mai jos.

съ вес что съ избереѣт, ѡт полѣ п ѡт ватрѣ село н съ вѣскѣм доходом, ѡт село что съ именуѣт Петѣа Бѣл, что ѡ волостъ Сѡчавскомѣ. Таа продали братѣ н прѣятелю нашемѣ, Дѣмитрашко Шолдан столнник, радѣ чѣтири десѣт талери сребрѣннѣх.

И тижѣ продали Яннѣа, дѣща Сремѣен Тѣтен н ...¹ Сѡнака, дрѣгое мѣсто за дома, тижѣ ѡ Петѣа Бѣл, съ вѣскѣ жерѣвѣа что съ избереѣт ѡ ватрѣ село н ѡ полѣ. Таа продали тижѣ братѣ н прѣятелю нашемѣ, Дѣмитрашко Шолдан бѣл столнник, радѣ чѣтири десѣт талери личннѣх.

И ѡт том, тижѣ прѣидошѣ, прѣд нами, Мнѣхѣн н жена его, Чюрчѣ, дочка Костѣ, по нѣх доброю волю, неким непонѣжденн, а ни приселовани н продали нѣх правою ѡтнинѣ н дѣднинѣ, тижѣ мѣсто за една дома, ѡ тогожде село, ѡ Петѣа Бѣл, съ вѣскѣ жерѣвѣа что съ избереѣт ѡ ватрѣ село н ѡ полѣ н ѡт вес приход. Таа продали тижѣ братѣ н прѣятелю нашемѣ, Дѣмитрашко Шолдан бѣл столнник, радѣ чѣтири десѣт талери сребрѣннѣх.

И ѡт том, тижѣ прѣидѣ, <прѣ>²д <н>²ами, Ивнашко Крѣцѣа ѡт Шѣшмѣнѣши, вѣск Николарѣ бнѣ армаш, за его добраа волѣ, неким непонѣжден, а ни приселован н продали своа правою ѡтнинѣ н дѣднинѣ, чѣтерѣтаа част ѡт село Шѣшмѣнѣши, что ѡ волостъ Дорохонскомѣ, ѡт вес село, ѡт полѣ н ѡт лѣс н ѡт ватрѣ село н ѡт вес приход. Таа продали тижѣ братѣ н прѣятелю нашемѣ, Дѣмитрашко Шолдан бѣл столнник, радѣ една сто талери сребрѣннѣх.

И ѡт том, тижѣ прѣидѣ, прѣд нами, Ивнашко, сынѣ Сремѣескѣлов, по его добраа волѣ, неким непонѣжден, а ни приселован н продали своа права ѡтнинѣ н дѣднинѣ, чѣтерѣтаа част ѡт тогожде село, ѡт Шѣшмѣнѣши, ѡт ватрѣ село н ѡт полѣ н ѡт лѣс н ѡт вес приход. Таа продали тижѣ братѣ н прѣятелю нашемѣ, Дѣмитрашко Шолдан бѣл столнник, радѣ една сто талери сребрѣннѣх.

И ѡт том, тижѣ прѣидошѣ, прѣд нами, Козма н брат его, Бѣали, сынѣве Мѣнтѣнѣлов, по нѣх добраа волѣ, неким непонѣжденн, а ни приселовани н продали нѣх правою ѡтнинѣ н дѣднинѣ, чѣтерѣтаа част ѡт тогожде село, ѡт Шѣшмѣнѣши, ѡт ватрѣ село н ѡт лѣс н ѡт полѣ н ѡт вес приход. Таа продали тижѣ братѣ н прѣятелю нашемѣ, Дѣмитрашко Шолдан бѣл столнник, тижѣ радѣ една сто талери сребрѣннѣх.

И вѣставше съ братѣ н прѣятелю нашемѣ Дѣмитрашко Шолдан бѣл столнник н заплаѣли им испѣлною тнѣх вѣснѣх вѣше писанинѣх пинѣси, ѡт прѣд нами.

Ино мѣы, ѡкоже видѣхѣом межда ними, по нѣх добриѣх воли, токмеж н испѣлною заплаѣтѣ, ѡт нас вѣшеже сътворнѣхом сѣа наше свѣдѣтелство, вѣтн емѣ за вѣрности, до колѣ сътворит себе н нарѣдѣнѣе господарскнѣх. И на велнкая

¹ Loc alb in orig.
² Loc rupt in orig.

кѣръ подписахом и печати нашихъ приложихом къ сѣмѣ истинномѣ зѣлне нашеиѣ.

И аз, Крстѣ Дамѣянъ срнкар, писал, да сѣ знает.

Ине оу Исѣ, лѣто хрѣмъ манъ кѣ.

Изъ Глангѣ велъ логофѣтъ м. р.

Изъ Лѣпѣла велъ дворникъ <м. р.>

Изъ Ивнашко Кѣжѣ велъ дворникъ <м. р.>.

Изъ Юрашко Башѣт хатманъ <м. р.>.

Ἐνάκη постѣлникъ м. р.

Изъ Тома сѣлѣкѣ искалъ м. р.

Дамитрѣ Бѣхѣшъ логофѣтъ <м. р.>.

Изъ Горганъ дворникъ искахъ <м. р.>.

Изъ Иордакѣ вкнстерникъ искалъ м. р.

Изъ Г...¹ дворникъ искалъ <м. р.>.

† Adică noi, Ionașco Ghianghea mare logofăt și Lupul mare vornic de Țara de Jos și Ionașco Cujbă mare vornic de Țara de Sus și Iurașco Bașotă hatman și pircălab de Suceava și Enachie postelnic și Costantin Celebi Asani și Costantin Batiște și Toma mare sulger și Dumitru Buhuș logofăt și Gheorghie Roșca vistier și Iordache vistier și Gorgan și Dumitru și Costantin, gine-rele lui Nebojatco, vornici de gloate și alți boieri și fii de boieri și oșteni de frunte de la curtea milostivirii sale domnul. Scriem și dăm știre cu acest zapis al nostru că au venit, înaintea noastră, Platon pit-ărel > din Hreasca și femeia lui, Măgdălina, fiica lui Eremia Tetea și sora lui ², Anisia, de bună-voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vindut dreapta lor ocină și dedină, loc de o casă și cu tot ce se va alege din cîmp și din vatra satului și cu tot venitul din satul ce se numește Petiia Mare, ce este în ținutul Suceava. Aceea au vindut-o fratelui și prietenului nostru, Dumitrașco Șoldan stolnic, pentru patruzeci taleri de argint.

Și de asemenea a vindut Anisia, fiica lui Eremia Tetea și ³ Onaca, alt loc de casă, de asemenea în Petiia Mare, cu toată jirebia ce se va alege în vatra satului și în cîmp. Aceea au vindut-o de asemenea fratelui și prietenu-lui nostru, Dumitrașco Șoldan mare stolnic, pentru patruzeci taleri numărați.

Și întru aceasta, de asemenea au venit, înaintea noastră, Mihăilă și femeia lui, Ciorcea, fiica lui Coste, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vindut dreapta lor ocină și dedină, de asemenea loc de o casă în același sat, în Petiia Mare, cu toată jirebia ce se va alege în vatra satului și în cîmp și din tot venitul. Aceea au vindut-o de asemenea fratelui și prietenu-lui nostru, Dumitrașco Șoldan mare stolnic, pentru patruzeci taleri de argint.

¹ Indescifrabil.

² Greșit, pentru „ei”; vezi mai jos.

³ Loc alb în orig.

Și întru aceasta, de asemenea a venit, înaintea noastră, Ionașco Crețul din Șușmănești, nepotul lui Nicoară fost armaș, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asupra și a vîndut dreapta sa ocină și dedină, a patra parte din satul Șușmănești, ce este în ținutul Dorohoi, din tot satul, din cîmp și din pădure și din vatra satului și din tot venitul. Acea a vîndut-o de asemenea fratelui și prietenului nostru, Dumitrașco Șoldan mare stolnic, pentru o sută taleri de argint.

Și întru aceasta, de asemenea a venit, înaintea noastră, Ionașco, fiul lui Eremiescul, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asupra și a vîndut dreapta sa ocină și dedină, a patra parte din același sat, din Șușmănești, din vatra satului și din cîmp și din pădure și din tot venitul. Acea a vîndut-o de asemenea fratelui și prietenului nostru, Dumitrașco Șoldan mare stolnic, pentru o sută taleri de argint.

Și întru aceasta, de asemenea au venit, înaintea noastră, Cozma și fratele lui, Bălan, fiii lui Munteanul, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupra și au vîndut dreapta lor ocină și dedină, a patra parte din același sat, din Șușmănești, din vatra satului și din pădure și din cîmp și din tot venitul. Acea a vîndut-o de asemenea fratelui și prietenului nostru, Dumitrașco Șoldan mare stolnic, de asemenea pentru o sută taleri de argint.

Și s-a sculat fratele și prietenul nostru, Dumitrașco Șoldan mare stolnic și le-a plătit deplin toți acești mai sus scriși bani, dinaintea noastră.

Deci noi, dacă am văzut tocmeala de bunăvoia lor între ei și plata deplină, încă am făcut de la noi această mărturie a noastră, să-i fie de credință, pînă cînd își va face și drese domnești. Și pentru mare credință am iscălit și am pus pecețile noastre la acest adevărat zapis al nostru.

Și eu, Cîrstea Damiian uricar, am scris, să se știe.

Scris la Iași, anul 7140 <1632> mai 26.

Eu Ghianghea mare logofăt m.p.

Eu Lupul mare vornic <m.p.>.

Eu Ionașco Cujbă mare vornic <m.p.>.

Eu Iurașco Bașotă hatman <m.p.>.

Enache postelnic m.p.

Eu Toma sulger am iscălit m.p.

Dumitrașco Buhuș logofăt <m.p.>.

Eu Gorgan vornic am iscălit m.p.

Eu Iordachie vistier am iscălit m.p.

Eu G....., ¹ vornic am iscălit <m.p.>.

Bibl. Acad., XXXVII/183.

Orig., hîrtie (42,1 × 27,9 cm.), opt peceți aplicate.

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, XVI, p. 12–15 (trad. editorului).

Indescifrabil.

1632 (7140) mai 26.

Arhip fost cămăraș vinde ocina sa din Mănești, pe Tazlău, lui Marco din Brătıla.

Eto az, Arhip, ce am fost cămăraș, însumi pre mene mărturisescu cu cestu zapis al mieu cum eu de a mea bunăvoe, de nimene nevoit, nici înpresurat, am vândut a mea direaptă moșie ce mi-au fost cumpărătură în sat în Mănești, pre Tazlău, mai sus de Zeameș, a patra parte de sat de Mănești, ce mi-au fostu cumpărătură de la Gligorie Șandru și sestra ego, Marga, sinove Șandru starago, ce mi-au vândut ei mie dreptu șasezăci de zloți bătuți. Acéia cumpărătură am vîndut eu lui Marco de Brătıla dreptu acești șasezăci de zloți bătuți, cum o am cumpărat cu tot venitul, în vatra satului și în cîmpu și în pomăt și în pădure, într-a [tr-a]pă, cu tot venitul, aceaia am vîndut lui Marcu și fămei sale.

Așijderea i-am vândut altă parte ce am avut cumpărată cumpărătură de la Greaca, fata Savului de Mănești, nepoata Comșăi, am vândut partea sa, a patra parte din[n] a patru bătrîni, dreptu zeci galbeni, cu tot venitul, cum scrie mai sus, așijdere lui Marco de Brătıla și fămeei sale, ca să le fie lor direapta moșie și cumpărătură, neclătită în veci.

7140 (?)¹ <1632> maiu 26.

Arhip.

După Codrescu, *Urcariul*, XXIII, p. 107—108.

Orig., hirtie, cu specificarea, în nota finală: „nu se citește bine data de an“.

1632 (7140) mai 28, Iași.

Mărturia marilor boieri pentru cumpărarea unor ocini din satele Tomcești și Popi, de la gura Gerului, de către Costin postelnic de la Conde fost mare vameș și fiul său Ion.

† Сѣ оубо ми, Гизигъ вел двогофет и Дспша вел дворник Долникъ Земан и Івнинашко Ксжеъ вел дворник Еншикен Земан и Енакѣ постелник и Юрашко Башотъ хетман и прѣкълаб Есчавскѣи и Дспша вел вел дворник и Константин

¹ Pus de editor.

Батище и Дѣмитраки вел вистѣрник и Шолдан вел столник¹ и Пѣтрашко Башотъ вторѣи логофет и Тома вел сѣлжар и Грама биве столник и Дѣмитрѣ Бѣхѣш третѣи логофет и Гевургѣ Рошка вторѣи вистѣрник и Истратѣ Болѣ вел шетрар и Юрдаки третѣи вистѣрник и Каракаш вел армаш и Дѣмитрашко вторѣи столник и Енаки Кара вторѣи армаш и Ивн и Тѣнасе и Мѣтерѣцъ и Костантин, дворници глотнѣи и иннѣх волѣри и воини прѣднѣи шт двор господинъ его милостѣ. Пишем и даем знанѣ съ сим записом нашим како прѣиде прѣд нами, прѣятелю нашемѣ Конде биве вел митник и сынъ его, Ивн, по нѣх доброю волю, неким непонѣждени, а ни приселовани и продали нѣх право штннѣи и кѣпекни шт исписок за вкѣспленѣе что имали шт Стефан Томшѣ воєвода, четверѣтаа част шт село Томчеши, что ѣ волост Текѣчскомѣ, что шни кѣпили шт Тѣдора и шт сестра его, Мѣрѣнка, дѣщери Еремѣи Тѣлабѣ, шт свонѣ нарѣденѣе, что имала дѣд им Тома Тѣлабѣ.

И тижѣ продали и дрѣгаа част за штннѣи шт тогожде село, шт Томчеши, что шни било кѣпили шт тѣх внше писани, шт Тѣдора и шт сестра его², Мѣрѣнка, дѣщери Еремѣи Тѣлабѣ и шт племенницѣ нѣх Юсип и шт сестри его, Ърѣта и Антоннѣа, дѣти Дѣмитрѣ Тѣлабѣ, вѣскѣ част шико им, Пѣтрашко Тѣлабѣ, что сѣ избѣрет, четверѣтаа част съ мѣсто за брѣд за млин ѣ Брѣладѣ и съ волоти рибннми и съ вѣс прихѣд. Тѣх продали братѣ и прѣятелю нашемѣ Кѣстин постѣанник, радѣ една сто талери сребрѣннѣх, пиннѣши готови.

И тижѣ продали, шт прѣд нами, за нѣх доброю волѣ, неким непонѣждени, а ни приселовани, нѣх правою штннѣи и кѣпекни шт исписок за вкѣспленѣе что имали шт сама<го> господство си, господинъ его милостѣ, шт прѣвое господство, четверѣтаа част шт вѣс село, шт Попи, шт ѣст Церѣлов, что ѣ волост Текѣчскомѣ, шт ватрѣ село и шт полѣ и шт болотаѣ и съ вѣс прихѣд что сѣ избѣрет, что шни било кѣпили шт Василѣе, ѣшт Крѣтен дворник и шт шѣрсинъ его, Чернат биве логофет, пакнѣже ѣшт Крѣтен дворник и шт Екика, кнѣгинѣ покойнаго Дабнѣжи биве чашник, дѣща Крѣти дворник, что таа четверѣтаа част село било вкѣспленѣе покойнаго Крѣти дворника шт Рѣтѣш и шт Бранча и шт Дѣма и шт иннѣх племенницѣ нѣх. Таа продали братѣ нашемѣ, Кѣстин постѣанник радѣ шѣст десѣт и шѣст талери сребрѣннѣх.

И тижѣ продали, шт прѣд нами, прѣятел наше Конде биве вел митник и сынъ его, Ивн, за нѣх добраа волѣ, неким непонѣждени, а ни приселовани, нѣх права штннѣи и кѣпекни, шт нарѣденѣе за вкѣспленѣе что имали шт людѣ добри, петаа част шт еднн стар, шт тогожде село, шт Попѣци³, шт ѣст Церѣлов и шт царннѣи и шт болотами и шт вѣс прихѣд что шни било кѣпили шт Крѣтѣ и

¹ И Шолдан вел столник, adăugat ulterior pe margine.

² Greșit, în loc de еи.

³ Așa în orig.; mai sus Попи.

вт брат его, Данчул, сынове Мъндра и Марти. Таа продали братъ нашемъ, Костин постелник, радѣ два десѣт и шем талери сребръниих.

И тижѣ продали, вт прѣд нами, прѣдтелю нашему¹ Конде бие вел митник и сынъ его, Иван, за нѣ добраа волѣ, никим непонѣдени, а ни приселовани, нѣ правою штиннѣ и кѣпежно, вт нарѣденїе за викѣпенїе что имали вт людѣ добри, една воловид и половина и един фъртаю за штиннѣ, тижѣ вт [сет] Попи, в<т> сет Цервлов, что они бילו кѣпила вт Гевр҃гїе бие чашник и вт брат его, Нхнат, а им бילו права штиннѣ и дѣдннѣ вт къ матеръ нѣ, Марѣм. Таа продали тижѣ братъ нашемъ, Костин постелник, радѣ два десѣт талери сребръниих.

И тижѣ продали, вт прѣд нами, прѣдтеа наше Конде бие вел митник и сынъ его, Иван, за нѣ доброю волѣ, никим непонѣдени, а ни приселовани и продали нѣ правою штиннѣ и кѣпежно вт нарѣденїе за викѣпенїе что имали вт люди добри, една воловид и половина за штиннѣ, тижѣ вт тогожде село, вт Попи, вт сет Цервлов, что они кѣпили вт Мър҃ѣа, дѣща Мнхъналъ и вт Килсѣѣ, дѣща Тодосѣви. Таа продали тижѣ братъ нашемъ, Костин постелник, радѣ шестнадесѣт талери сребръниих.

И вѣстал сѣ братъ нашемъ, Костин постелник, и заплатна испѣзна вѣснѣ тѣи више писани пинѣси, вт прѣд нами, вѣ рѣкаѣ тѣи више писани Конде вел митник биеше и сынъ его, Иван. И они дали емъ и тѣѣ нарѣденїе что имали на тѣѣ штинни и тижѣ, они сами свѣдѣтельствовали, прѣд нами, аже имают един зрик за . . .² вт Радѣа воевода и вѣ того зрик сѣт писани тѣѣ части за штиннѣ сѣ инниѣ штинни нѣ и понмаа сѣ да непринесѣт тот зрик испнесѣт сѣ тѣѣ части за штиннѣ.

Ино ми, видѣеше между ними нѣ доброволною токнеж и испѣзною заплаѣ, а мѣ вт нас вицеже сътворихом сѣа наше писанїе вѣти господство си за вѣрности, до колѣ сътворити себе и нарѣденїе господарскиѣ. И на великаа вѣрѣ подписахом и нашаѣ печатѣ поставихом къ сѣа наше истиннаа писанїе.

И аз Крстѣ зрикар писал, знати сѣ.

Оу <И>с³, вѣ лѣто хзр҃м миан кѣи.

Из Гангѣ вел логофет м. р.

Из Лѣпа вел дворник <м. р.>.

Из <Иваншко Кѣ>³жеѣ вел дворник <м. р.>.

Инаки постелник <м. р.>.

Из Юрашко Башот Хатман <м. р.>.

Из Лѣпа бие вел дворник, прѣкълаѣ Хотинскїи <м. р.>.

Костантин Батшѣтѣ <м. р.>.

Δημητριος Μέγας βηστιαρ <м. р.>.

¹ Greşit, în loc de прѣдтеа наше

² Loc alb în orig.

³ Loc rupt în orig.

Грама вив столник <т. р.>.

 Из Тома сѣлар искал <т. р.>.

 Пѣтрашко Башот логофет <т. р.>.

 Из Дѣмитраш<ко> Шол<дан>¹ вел <с>¹толник <т. р.>.

 Из Дѣмитрѣ Бѣхѣш логофет <т. р.>.

 Из Гевргѣе Рошка искал <т. р.>.

 † Каракаш вел армаш.

 Истратѣе Болѣ вел шетрар <т. р.>.

 Из Мѣерѣщѣ искал т. р.

 Ивн дворник искалх.

 † Костантин дворник <т. р.>.

 † Тѣнасѣе дворник глотнѣи.

 Из Дѣмитрашко столник <т. р.>.

 Из Енаки Дѣмитрѣ вторѣи армаш искал т. р.

† Adică noi, Ghianghea mare logofăt și Lupul mare vornic de Țara de Jos și Ionașco Cujbă mare vornic de Țara de Sus și Enachie postelnic și Iurașco Bașotă hatman și pircălab de Suceava și Lupul fost mare vornic și Costantin Batiște și Dumitrachi mare vistier și Șoldan mare stolnic² și Pătrașco Bașotă logofăt al doilea și Toma mare sluger și Grama fost stolnic și Dumitru Buhuș logofăt al treilea și Gheorghe Roșca vistier al doilea și Istrate Bolea mare șetrar și Iordachi vistier al treilea și Caracaș mare armaș și Dumitrașco stolnic al doilea și Enachi Cara armaș al doilea și Ion și Tănăsie și Mierăuță și Costantin, vornici de gloate și alți boieri și oșteni de frunte de la curtea milostivirii sale domnul. Scriem și dăm știre cu acest zapis al nostru că au venit, înaintea noastră, prietenul nostru Conde fost mare vameș și fiul lui, Ion, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asuprași și au vindut dreapta lor ocină și cumpărătură din ispisocul de cumpărare ce au avut de la Ștefan Tomșea voievod, a patra parte din satul Tomcești, ce este în ținutul Tecuci, ce ei au cumpărat de la Tudora și de la sora ei, Măriica, fiucele lui Eremia Tălabă, din dresese lor, ce au avut bunicul lor Toma Tălabă.

Și de asemenea au vindut și altă parte de ocină din același sat, din Tomcești, pe care îl cumpăraseră de la acele mai sus scrise, de la Tudora și de la sora ei, Măriica, fiucele lui Eremia Tălabă și de la verii lor, Iusip și de la surorile lui, Urita și Antonia, copiii lui Dumitru Tălabă, toată partea unchiului lor, Pătrașco Tălabă, ce se va alege, a patra parte, cu loc de vad de moară la Birlad și cu bălți de pește și cu tot venitul. Acelea le-au vin-

¹ Loc rupt în orig.

² „și Șoldan mare stolnic“, adăugat ulterior pe margine.

dut fratelui și prietenului nostru, Costin postelnic, pentru una sută taleri de argint, bani gata.

Și de asemenea au vîndut, dinaintea noastră, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți, dreapta lor ocină și cumpărătură din ispisocul de cumpărare ce au avut de la însăși domnia sa, milostivirea sa domnul, din prima domnie, a patra parte din tot satul, din Popi, de la gura Gerului, ce este în ținutul Tecuci, din vatra satului și din cîmp și din bălți și cu tot venitul ce se va alege, pe care ei o cumpăraseră de la Vasilie, ginerele lui Cîrstea vornic și de la cumnatul lui, Cernat fost logofăt, iarăși ginerele lui Cîrstea vornic și de la Schiva, cneaghina răposatului Dabija fost ceașnic, fiica lui Cîrstea vornic, care aceea a patra parte de sat a fost cumpărătură a răposatului Cîrstea vornic de la Rotăș și de la Vrancea și de la Duma și de la alte rude ale lor. Aceea au vîndut-o fratelui nostru, Costin postelnic, pentru șasezeci și șase taleri de argint.

Și de asemenea au vîndut, dinaintea noastră, prietenul nostru Conde fost mare vameș și fiul lui, Ion, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți, dreapta lor ocină și cumpărătură, din dres de cumpărare, ce a avut de la oameni buni, a cincea parte dintr-un bătrîn din același sat, din Popești ¹, de la gura Gerului și din țarină și din bălți și din tot venitul, pe care ei o cumpăraseră de la Cîrstea și de la fratele lui, Danciul, fiii lui Mindrul și ai Martei. Aceea au vîndut-o fratelui nostru, Costin postelnic, pentru douăzeci și opt taleri de argint.

Și de asemenea au vîndut, dinaintea noastră, prietenul nostru Conde fost mare vameș și fiul lui, Ion, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți, dreapta lor ocină și cumpărătură, din drese de cumpărare, ce au avut de la oameni buni, o funie și jumătate și un firtai de ocină, de asemenea de la Popi, de la Gura Gerului, pe care ei le cumpăraseră de la Gheorghii fost ceașnic și de la fratele lui, Ihnat, iar lor le-a fost dreaptă ocină și dedină de pe mama lor, Maria. Aceea au vîndut-o de asemenea fratelui nostru Costin postelnic pentru douăzeci taleri de argint.

Și de asemenea au vîndut, dinaintea noastră, prietenul nostru Conde fost mare vameș și fiul lui, Ion, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și cumpărătură, din drese de cumpărătură ce au avut de la oameni buni, o funie și jumătate de ocină, de asemenea din același sat, din Popi, de la gura Gerului, ce ei au cumpărat de la Măriia, fiica lui Mihăilă și de la Chilsia, fiica lui Teodosie. Aceea au vîndut-o de asemenea fratelui nostru, Costin postelnic, pentru șasesprezece taleri de argint.

¹ Așa în orig.; mai sus: Popi.

Și s-a sculat fratele nostru, Costin postelnic și a plătit deplin toți acești bani, mai sus scriși, dinaintea noastră, în minile acelor mai sus scriși, Conde fost mare vameș și fiul lui, Ion. Iar ei i-au dat și acele drese, ce au avut pe acele ocine și, de asemenea, ei înșiși au mărturisit, înaintea noastră, că au un uric de...¹ de la Radul voievod și în acel uric sint scrise acele părți de ocină cu alte ocine ale lor și s-au prins să aducă acel uric, ca să se șteargă acele părți de ocină.

Deci noi, văzînd tocmeala lor de bunăvoie între ei și plată deplină, noi și de la noi încă am făcut această scrisoare a noastră să fie domniei sale de credință, pînă cînd își va face și drese domnești. Și pentru mai mare credință am iscălit și am pus pecețile noastre la această adevărată scrisoare a noastră.

Și eu, Cîrstea uricar am scris, să se știe.

La Iași, în anul 7140 <1632> mai 28.

Eu Ghianghea mare logofăt m.p.

Eu Lupul mare vornic <m.p.>.

Eu <Ionașco Cu>²jbă mare vornic <m.p.>.

Ianachi postelnic <m.p.>.

Eu Iurașco Bașotă hatman <m.p.>.

Eu Lupul fost mare vornic, pîrcălab de Hotin <m.p.>.

Costantin Batiște <m.p.>.

Dimitrie mare vistier <m.p.>.

Grama fost stolnic <m.p.>.

Eu Toma sulger am iscălit <m.p.>.

Pătrașco Bașotă logofăt <m.p.>.

Eu Dumitrașco Șol<dan>² mare stolnic <m.p.>.

Eu Dumitru Buhuș logofăt <m.p.>.

Eu Gheorghe Roșca am iscălit <m.p.>.

† Caracaș mare armaș.

Istratie Bolea mare șetrar <m.p.>.

Eu Mierăuță am iscălit m.p.

Ion vornic am iscălit.

† Costantin vornic <m.p.>.

† Tănasia vornic de gloată.

Eu Dumitrașco stolnic <m.p.>.

Eu Enache Dumitru al doilea armaș am iscălit m.p.

Bibl. Acad., C/134.

Orig., hîrtie (39 × 25,3 cm.), nouăsprezece peceți aplicate.

¹ Loc alb în orig.

² Loc rupt în orig.

1632 (7140) mai 28, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Costin postelnic părți de ocină din satele Tomcești și Popi, din ținutul Tecuci, cumpărate de la Conde fost mare vameș și de la fiul său, Ion.

Suret de pe ispisocu vechiu pe sirbie, de la Alexandru Iliăș voievod, domn țării Moldovei, scris în Iaș de Cristea Dămiiian uricariul, din leat 7140 <1632> mai în 28.

Iată viind, înaintea noastră și înaintea tuturor boerilor noștri a Moldovei, a mari și mici, boiariul nostru Conde biv vel vameș și feciorul său Ioan <au vindut>¹ driaptă ocina lor și cumpărătură, din ispisoc de cumpărătură ce l-au avut ei de la Ștefan Tomșa voievod, o a patra parte din satul Tomceștii, ce-i în ținut Tecuciului, care ș-o au fost cumpărat ei de la Tudora și soru-sa Marica, fetele a lui Ieremia Tălabă, din diresule lor ce le-au avut moșul lor Toma Tălabă, cum și altă parte de ocină dintr-aceiaș sat din Tomceștii, care ș-o au fost cumpărat de la mai sus numitile, de la Tudora și de la soru-sa Mărica, fetele a lui Ieremie Tălabă și de la niamurile lor, de la Iosip și de la surorile lui, Urita și Antonia, fiii [a] lui Dumitru Talabă, toată partea [a] unchiului lor, a lui Pătrașcu Tălabă, o a patra parte, ce să va alege, cu loc de vad de moară în Birlad, cu bălți de pește păscuitoare și cu tot venitul, iarăși de nime siliți, nici asupriți, ci de a lor buna-voia au vindut credincios boieriului nostru Costin postelnicul drept una sută taleri de argint, bani gata.

Și iarăși boieriul nostru Conde biv vel vameș și cu fiul său Ioan, driaptă ocina lor și cumpărătură, din ispisoc de cumpărătură ce le-au avut de la însuș domniia mea, din domniia cea dintii, o a patra parte, ce să va alege, din tot satul din Popi, [din ustie²] din gura Gerului, ce-i în ținut Tecuciului, care și-au fost cumpărat ei de la Vasilie, ginerile Cristii vornicului și de la cumnatul său Cernat biv logofăt, ce tot ginerile Cristei vornic și de la Schiva, giupineasa [a] răposatului Dabija biv paharnic, fata Cristii vornicului, care această a patra parte de sat au fost cumpărătură răposatului Cristii vornicului de la Roatăș și de la Vrancea și de la Duma și de la alte nia-

¹ Omis în text.

² „gura“.

muri a lor, din vatra satului, din cîmpu, din bălți cu pește și cu tot venitul de nime siliți, nici asupriți, ci de a lor bunavoe au vîndut boeriului nostru lui Costin postelnicul, drept șesăzeci și șesă taleri de argint.

Și iarăș boeriul nostru Conde biv vel vameș și cu fiul său Ioan, tot a lor driaptă ocină și cumpărătură ce o au avut de la oameni buni, din dires de cumpărătură de la acei oameni, o a cincea partea dintr-un bătrîn dintr-acelaș sat de Popi, din gura Gerului, care ș-o au fost cumpărat de la Crîste și de la frate-său Danciul, feciorii Mîndrului și a Martei, de nime siliți, nici asupriți, ci de a lor bunavoia [lor], cu loc de țarină, din bălți și din tot venitul, dinaintea noastră au vîndut iarăș boeriului nostru Costin postelnic drept douazeci și opt taleri de argint.

Tije boeriul nostru Conde biv vel vameș și cu fiul său Ioan, dreaptă ocina lor și cumpărătură, din dires de cumpărătură ce l-au avut de la oameni buni, o funie și giumătaté și un firtaiu de ocină, tot din satul Popi, din gura Gerului, ce ș-au fost cumpărat ei de la Gheorghie biv paharnic și de la frati-său, Ignat, iar lor li-au fost driaptă ocină și moșie de la maica lor Măriia, iarăș de nime siliți, nici asupriți, ci de a lor bunăvoia, denaintea noastră au vîndut credincios boeriului nostru Costin postelnic drept doazeci taleri de argint.

Și iarăș boeriul nostru Conde biv vel vameș și cu fiul său Ioan, driaptă ocina lor și cumpărătură, din dires de cumpărătură ce-l au avut de la oameni buni, un odgon și giumătate de ocină tot dintr-acelaș sat din Popi, din gura Gerului, ce ș-au fost cumpărat ei de la Măriia, fata lui Mihăilă și de la Chelsiia, fata Tudosiei ¹, iarăș de nime siliți, nici asupriți, ci de a lor bunăvoia, denaintea noastră au vîndut boeriului nostru Costin postelnic drept șesăsprezeci taleri de argint.

Și așe, sculîndu-se boeriul nostru Costin postelnicul au plătit toț deplin acei de mai sus arătați bani denaintea noastră și denaintea boerilor noștri, în mîinele mai sus numiților, boeriului nostru Condii biv vel vameș și fiulu său, lui Ion.

Și le-au dat lui ² diresăle lor ce le-au avut pe acelé ocini.

Și iarăș sînguri ei au mărturisit înaintea noastră precum că mai au un uric de (loc deșchis) ³ de la Radul voievod în cari sint trecute acele părți de ocine și s-au apucat ca să aibă a le scoate dintr-acel uric.

Drept aceia, și de la domniia mea să fie credincios boeriului nostru Costin postelnicului acelé părți de ocine din satul Tomceștii și din satul Popi,

¹ Cf. documentul precedent.

² Notă pe margine: „va să zică, lui Costin postelnicului, diresăle lor, a Condii și a fiului său”.

³ Nota traducătorului.

din gura Gerului, ce sînt în ținut Tecuciului, drepte ocini și cumpărături și uric și întăritură și fiilor lui, nepoților, strănepoților, prestrănepoților și la tot niamul lui, cine i se va alege mai de aproape, cu tot venitul, nestrămutat niciodinioară în vecii vecilor. Și altul să nu să amestece.

Insuș domnul au poruncit.

În ispisocul cel adevărat este iscălit însuș cu mina sa, Io Alexandru Iliieș voievod.

Di pi sîrbie pe limbe moldoveniască am tălmăcit la anul 1810 avgust 25, cliucer, polc<ovnic> Debrici.

Bibl. Acad., CXVI/88.

Traducere.

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, XI, p. 257—258 (rezumat).

95

1632 (7140) mai 28, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Bejan fost jîtnicer mai mulți robi țigani.

† Иъ Александръ Илѣшъ воєвода, божією милостією, господарьъ Земли Молдавскон. Оуже прѣдъ нами и прѣдъ нашими болѣеши великихъ и малыхъ, слава нашъ Бежанъ бѣвъ житиничаръ съ єдинъ записъ за свидѣтелство въ Сочъ Мнѣхъю вѣитъ съ бѣ прѣгари въ трѣгъ Тотрѣшскомѣ и съ печатъ врашскомѣ и съ вѣснѣхъ мешчанни стари и млади въ тамъ и тиже въ Илѣ бнѣ хотиниѣ и въ Мнѣхнѣ и въ нннѣхъ люди добри, сице писаше и свидѣтелстваше въ тотъ записъ за редъ єдиноѣхъ циганъ, имѣ Еасилѣе, ажѣ онъ украдъ двѣ кони и поималъ на него за лице съ тихъ кони и въсхошѣтъ повѣшати его срѣдницѣ въ Тотрѣшъ, а онъ платилъ емѣ глаѣ и извадилъ его въ изгнѣленіе како да естъ емѣ правъ холопъ циганъ за дѣдннѣхъ, съ жена его и съ дѣтѣи хъ.

И тиже, сказовалъ прѣдъ нами и дрѣгъ записъ како онъ собѣ кѣпна єдинъ циганъ, на имѣ Костантинъ, сынъ Еасилѣе цѣганъ, ежѣ внѣши пишемъ, радѣ єдинъ конъ добро что далъ радѣ него єдиноѣхъ циганъ, имѣ Ивнъ, за что тотъ циганъ Ивнъ ещѣ же бѣло далъ радѣ него да извадилъ емѣ глаѣ въ изгнѣленіе¹.

¹ Loc rupt in orig.

<И тѣже сказоваа п>¹рѣд <намн>¹ дрѣг записѣ ѡт савѣга наш Ивнашко Билон, писанъ съ рѣки его и съ подписаннѣа его, писавшѣ и свидѣтелствувашѣ како ѡн по его добраа волѣ, неким непонѣжден, а ни прислован, [и] продаа его правн холопи цигани, именем Ивнашко Рѣсѣа, сынъ Васнаѣе.

Ино господство ми, видѣше тѣх записѣ за свидѣтелство, кѣровахом и ѡт нас ешеже дади и потвердѣди есми на савѣга наш Бежан вне житничар съ тѣх више речених холопи цигани, именем Васнаѣе и сынъ его, Костантин и Ивнашко Рѣсѣа, сынъ Васнаѣе, како да ест емс и ѡт господства ми правн холопи цигани и вискѣпанѣе и зрнк и потвердѣдениѣе, непорѣшленно емс николиже въ вѣки вѣчних. И ни да се не смншае.

Оу Іисе, въ лѣто хрѣм лан кн.

† Господинъ рече.

Гангѣ вѣа логофет зчи и сѣ искаах <м. р.>.

† Крѣстѣ Даммиан <писал>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, mari și mici, sluga noastră Bejan fost jîtnicer cu un zapis de mărturie de la Soci Mihaiu vuit cu 12 pîrgari din tîrgul Totrușului și cu pecetea orașului și de la toți tîrgoveții bătrîni și tineri de acolo și de asemenea și de la Ilea fost hotnog și de la Mihnea și de la alți oameni buni, astfel scriînd și mărturisind în acel zapis de rîndul unui țigan, anume Vasilie, căci el a furat doi cai și l-au prins pe el de față cu acei cai și au voit să-l spînzure ureadnicii de Totruș, dar el i-a plătit capul și l-a scos de la pieire, ca să-i fie lui drept rob țigan de moștenire, cu femeia lui și cu copii lor.

Și de asemenea a arătat înaintea noastră și alt zapis cum el și-a cumpărat un țigan, anume Costantin, fiul lui Vasilie țigan, care mai sus scriem, pentru un cal bun ce a dat pentru el altui țigan, anume Ion, pentru că acel țigan Ion încă a fost dat pentru el ca să-i scoată lui capul de la pieire.

<Și de asemenea a arătat>¹, înaintea <noastră>¹, alt zapis de la sluga noastră Ionașco Biloî, scris cu mîna lui și cu iscălitura lui, scriînd și mărturisind că el de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit a vîndut dreptul său rob țigan, anume Ionașco Rusul, fiul lui Vasilie.

Deci domnia mea, văzînd acele zapise de mărturie, am crezut și de la noi încă am dat și am întărit slugii noastre Bejan fost jîtnicer acei mai sus spuși robi țigani, anume Vasilie și fiul lui, Costantin și Ionașco Rusul, fiul lui Vasilie ca să-i fie lui și de la domnia mea dreпți robi țigani și cumpă-

¹ Loc rupt în orig.

rătură și uric și întărire, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7140 <1632> mai 28.

† Domnul a zis.

Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cirstea Dammiian <a scris>.

Bibl. Acad., MCLXXI/5.

Orig., hirtie (30,50 × 20 cm.), pecete aplicată, căzută.

96

1632 (7140) mai 29, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Gheorghe Roșca vistiernic seliștea Sterpeni, din ținutul Fălciu, care fusese ascultătoare de ocolul Stăni-lești, pentru dreaptă și credincioasă slujbă și pentru că a dat 130 de ughi în trebuința țării.

† Иъ Александръ Ілѣашъ воєвода, божією мнлостію, господарь Земан Молдавскон. Оже тотъ истиннѣи вѣрно болѣрин нашего, Гнѣргіе Рошка вистѣриник, далъ и потерѣднѣ есмѣ его правѣи штинни шт его правѣи нарѣденіе за даніе и мнлваніе и пакъ и за вкѣспленіе шт Александръ, сынъ Радѣа воєводъ и шт испнеокъ за потерѣжденіе шт Монси Мѣгнла воєвода, една снлице, на нмѣ Стерпѣннѣи, что ѡ волостъ Фѣлчѣюскомѣ, что тоа снлице вкѣше права господарскаа, прислѣшно къ школъ Стѣннлѣшннм, радѣи его праваа и вѣрнаа слѣжба что слѣжна томѣ господарь шкоже и господство мн дннс; дрѣгое, за что далъ тнже том господарь една сто и трдѣсѣтъ ѡгнъ златѣи и тнхъ пннѣсн далъ сѣ къ потрѣба земскон.

Тѣмъ радѣи, тотъ вкѣше писанномѣ снлице, Стерпѣннѣи, вкѣше за школъ Стѣннлѣшнн, да естъ есмѣ и шт господства мн праваа дааніе и мнлваніе и вкѣспленіе и ѡрикъ и потерѣжденіе, его и чадомъ его, непорошннн на вѣкн. Пн да сѣ не ѡмншѣетъ прѣдъ снмъ лнстомъ наш.

Ѹ Ис, въ лѣто ѡѡрѣмъ манъ кѣѣ.

† Снмъ господннъ вѣлѣа.

† Гѣннгѣ вѣа логофѣтъ ѡчн и сѣа нскаѣ <м. п.>.

† Фочѣ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliaş voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată acestui adevărat credincios boier al nostru, Ghiorghe Roșca vistiernic, i-am dat și i-am întărit dreapta lui ocină din dreptele lui drese de danie și miluire și iarăși și de cumpărătură de la Alexandru, fiul lui Radul voievod și din ispisoc de întărire de la Moisi Moghila voievod, o siliște, anume Sterpenii, care este în ținutul Fălciu, care seliște a fost dreaptă domnească ascultătoare de ocolul Stănilești, pentru dreapta și credincioasa lui slujbă ce a slujit acelui domn precum și domniei mele astăzi; alta, pentru că a dat de asemenea acelui domn o sută și treizeci ughi de aur și acei bani s-au dat în treaba țării.

Pentru aceea, acea mai sus scrisă siliște, Sterpenii, fostă de ocolul Stănilești, să-i fie și de la domnia mea dreaptă danie și miluire și cumpărătură și uric și întărire, lui și copiilor lui, neclintit în veci. Altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7140 <1632> mai 29.

† Înсуși domnul a poruncit.

† Gheanghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Focea <a scris>.

Arh. St. Buc., Episcopia Huși, XIII/10.

Orig., hirtie (31,5 × 19 cm.), pecete aplicată, căzută în parte.

97

1632 (7140) mai 30, Iași.

Alexandru Iliaş voievod întărește lui Dumitrașco Șoldan mare stolnic ocini cumpărate în Petiia Mare, ținutul Suceava, și în Șușmănești, ținutul Dorohoi.

† Иъ Владѣандръ Илѣашъ воѣвода, божию мноастиюю, господарь Земли Молдавскон. Сѣже прѣидошѣ, прѣд нами и прѣд вѣсими нашими молдавскими болѣри, великими и малими, Платонъ пнтсѣрелъ въ Хрѣска, съ жина его, Мѣгдѣлина, дѣща Бремѣн Тѣтин и сестра его, Инисѣа, по нѣ добраа волѣ, никим непонѣждени, а ни приселованини и продади нѣ права штинниѣ и дѣдниниѣ, мѣсто за една дома и съ все что съ нѣберитъ въ полѣ и въ катрѣ село и съ вѣсѣм до-

ходом вт село что сѣ именьт Петѣа Бел, что в волост Свѣавскои. Таа они продали нашеиѣ вѣрноюиѣ болѣрииѣ, Дѣмитрашко Шолдан вел столник, радѣ четири десѣт талери сребръниихѣ.

И тижѣ продал Янисѣа, дѣща Бремѣи Тѣти, и...¹ Оунака, дрѣг едно мѣсто за дома, тижѣ в Петѣа Бел, сѣ вѣсѣ жерѣвѣа, что сѣ избѣрет в ватрѣ село и в полѣ. Таа продали тижѣ болѣрииѣ нашеиѣ, Дѣмитрашко Шолдан столник, ради четири десѣт талери личниихѣ.

И тижѣ прѣидѣ прѣд нами и прѣд нашими болѣри Михѣа и жена его, Чюрчѣ, дѣща Костѣ, по их доброю волю, неким непонѣдени, а ни приселовани и продали их правою втнинѣ и дѣднинѣ, тижѣ мѣсто за една дома и тижѣ в Петѣа Бел, сѣ вѣсѣ жерѣвѣа, что сѣ избѣрет в ватрѣ село и в полѣ и в вес приход. Таа продали болѣрииѣ нашеиѣ Дѣмитрашко Шолдан столник радѣ четири десѣт талери личниихѣ.

И тижѣ прѣидѣ, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, Ивнашко Брецѣа вт Шѣшмѣнеци, вѣшк Никоарѣ вѣк армаш, за его добраа волѣ, неким непонѣдени, а ни приселован и продал его праваа втнинѣ и дѣднинѣ, четвѣртаа част вт село Шѣшмѣнеци, что в волост Дорохонскоиѣ, вт вес село и в полѣ и в лѣс и в ватрѣ село и в вес приход.² Таа² продал болѣрииѣ нашеиѣ вѣрноюиѣ, Дѣмитрашко Шолдан вел столник, радѣ една сто талери сребръниихѣ.

И тижѣ прѣидѣ, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, Ивнашко, сынѣ Бремѣискѣлов, по своа добра волѣ, неким непонѣдени, а ни приселован и продал своа правою втнинѣ и дѣднинѣ, четвѣртаа част вт тогожде село, вт Шѣшмѣнеци, вт ватрѣ село и вт полѣ и вт лѣс и вт вес приход. Таа продал нашеиѣ вѣрноюиѣ болѣрииѣ, Дѣмитрашко Шолдан вел столник, радѣ една сто талери сребръниихѣ.

И тижѣ прѣидошѣ, прѣд нами, Козма и брат его, Бѣлан, сынѣк Мѣштѣнѣлов, по их добраа волѣ, неким непонѣдени, а ни приселовани и продали их правою втнинѣ и дѣднинѣ, четвѣртаа част тижѣ вт село Шѣшмѣнеци, вт вес мѣсто и вт ватрѣ село и вт полѣи вт лѣс и вт вес приход. Таа продали нашеиѣ вѣрноюиѣ болѣринѣ, Дѣмитрашко Шолдан вел столник, радѣ една сто талери сребръниихѣ.

И вѣстал сѣ болѣрииѣ нашеиѣ вѣше писанномѣ, Шолдан вел столник, и заплатиа тѣи више писаниихѣ пинѣси испѣлна, вт прѣд нами и вт прѣд нашими болѣри, вѣ рѣкаѣ тѣи више писаниихѣ.

Ино господство ми, такоже вѣидѣхом их доброволною токмеж и испѣлнаа заплатѣ, вт нас ишеже дали и потерѣдили еси ми болѣрииѣ нашеиѣ вѣрноюиѣ Дѣмитрашко Шолдан столник на тѣх частѣи за втнинѣ вт Петѣа Бел и вт Шѣшмѣнеци, како да ест елиѣ и вт нас правѣи втнинѣи и вѣкѣплѣиѣ и зрик и пот-

¹ Loc alb in orig.

² Loc rupt in orig.

връждѣнїе, съ вѣскѣм доходоу, непорѣшеноу нїкоу же на вѣкн. И ни да съ не
слишашт.

Оу Ис, въ лѣто жрѣм маи л̃.

† Сам господнѣ велѣл.

† Гшѣрѣк вел логофѣт счн съ некаах <т. р.>.

† Крстѣ Дамѣан <писал>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Platon pit<ărel> din Hreasca, cu femeia lui, Măgdălina, fiica lui Eremia Tetea și sora lui, Anisia, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și dedină, loc de o casă și cu tot ce se va alege din cîmp și din vatra satului și cu tot venitul din satul ce se numește Petiia Mare, ce este în ținutul Suceava. Acea a vîndut-o ei credinciosului nostru boier, Dumitrașco Șoldan mare stolnic, pentru patruzeci taleri de argint.

Și de asemenea a vîndut Anisia, fiica lui Eremia Tetea și...¹ Onaca, un alt loc de casă, de asemenea în Petiia Mare, cu toată jirebia ce se va alege în vatra satului și la cîmp. Acea au vîndut-o de asemenea boierului nostru, Dumitrașco Șoldan stolnic, pentru patruzeci taleri numărați.

Și de asemenea a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Mihăilă și femeia lui, Ciurcea, fiica lui Coste, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și dedină, de asemenea loc de o casă și tot în Petiia Mare, cu toată jirebia ce se va alege în vatra satului și în cîmp și în tot venitul. Acea au vîndut-o boierului nostru, Dumitrașco Șoldan stolnic, pentru patruzeci taleri numărați.

Și de asemenea a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Ionașco Crețul din Șușmănești, nepotul lui Nicoară fost armaș, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vîndut dreapta lui ocină și dedină, a patra parte din satul Șușmănești, ce este în ținutul Dorohoi, din tot satul și la cîmp și la pădure și din vatra satului și din tot venitul. <Acea>² a vîndut-o boierului nostru credincios, Dumitrașco Șoldan mare stolnic, pentru una sută taleri de argint.

Și de asemenea a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Ionașco, fiul lui Eremiescul, de bunăvoia sa, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vîndut dreapta sa ocină și dedină, a patra parte din același sat, din Șușmănești, din vatra satului și din cîmp și din pădure și din tot venitul.

¹ Loc alb în orig.

² Loc rupt în orig.

Aceea a vîndut-o credinciosului nostru boier, Dumitrașco Șoldan mare stolnic, pentru o sută taleri de argint.

Și de asemenea au venit, înaintea noastră, Cozma și fratele lui, Bălan, fiii lui Munteanul, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și dedină, a patra parte de asemenea din satul Șușmănești, din tot locul și din vatra satului și din cîmp și din pădure și din tot venitul. Aceea au vîndut-o credinciosului nostru boier, Dumitrașco Șoldan mare stolnic, pentru o sută taleri de argint.

Și s-a sculat boierul nostru mai sus scris, Șoldan mare stolnic și a plătit deplin acești mai sus scriși bani, dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri, în mîinile celor mai sus scriși.

Deci domnia mea, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie și plată deplină, încă am dat de la noi și am întărit boierului nostru credincios, Dumitrașco Șoldan stolnic, acele părți de ocină din Petiia Mare și din Șușmănești, ca să-i fie și de la noi drepte ocine și cumpărătură și uric și întărire cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7140 <1632> mai 30.

† Însuși domnul a poruncit.

† Ghianghia mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cîrstea Damiiian <a scris>.

Bibl. Acad., XXXVII/38.

Orig., hirtie (42,2 × 27,8 cm.), pecete timbrată.

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, XVI, p. 15–18 (trad. editorului).

1632 (7140) mai 30.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Ionașcu din Zmeeni părți de ocini din satele Zmeeni și Groteni, cu vad de moară în Smila.

7140 <1632> mai 30.

Uric di la Alicsandru Iliేశi voievod întăritoriu lui Ionașcu din Zmeeni pi părțili de ocenă din Zmeeni și Groteni cu vadu din Simila.

Bibl. Acad., CCLXXXIX/128, f. 5 (d).

Rezumat dintr-un perillipsis.

1632 (7140) mai 30.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Vasilie, fiul lui Sava, partea lui Nicoară din Bălotești, în urma judecății pe care a avut-o cu Maria Cornoaie.

Suret de la Alexandru Iliș voievod din leat 7140 <1632> mai 30.

Precum au avut zi innaintia domniei méle Vasilie, feciorul Savii din Bălotești, cu Mariia Cornii de acolo, pentru o parte de moșie, partea lui Nicoară din Bălotești, care fi iaste lui cumpărătură de la Nicoară drept cinci boi buni, cum arată și cartea de giudecată de la Petru vodă și de la Irimia Moghila voievod și de la Simion Moghila voievod, iarăși cum au fost mai avut ei zi. Iar Vasilie, feciorul Savii, el au venit la zi și au așteptat patru zile piste zi. Iar Maria Cornoaie, ia n-au venit la zi ce au rămas din zi și din toată legia noastră, pe obiceiú pămîntului, iar Vasilie, ficiorul Savii, el s-au îndreptat innaintia noastră.

Pentr-acea, parte de moșie, partia lui Nicoară din Bălotești, cu fintină și cu pomeți și cu tot venitul, ca să fie a lui Vasilie, feciorul Savii, diriaptă moșie și cumpărătură, cu tot venitul, neclintită nici odineoară în veci.

Și alții care vor fi mai în urmă să n-aibă a să mai pîri pentr-acea moșie, nici să cutezi înprotiva cărții noastre.

Gospodin cazul.

Eu, preotul Vasilie Neculcescul ot Unguréni, l-am prefăcut de pe linba sloveniască la leat 7151 <1643> aprilie 12.

Bibl. Acad., MCDXLII/1.

Copie din 1817, din condica lui Enachi Stamate pentru moșiile Bălotești și Stănișești.

1632 (7140) mai 31, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Gheorghe Roșca vistier ocini în satele Scobențeni, ținutul Cîrligătura, Ciumălești, Vărzărești pe Bîcovăț și Vărzărești pe Nirnova, toate în ținutul Iași.

† Иъ Александръ Ілішъ воєвода, кожѣю милостію, господарь Земли Молдавскон. Оже тот истинни колѣрни наши вѣрнѣи <Гиррге Рошка вистѣр-

ник>¹ слѣжна[и] иншини прѣжде нас бнѣшен свѣтъым почившим господары . право и вѣрно, <а>² съда слѣжѣще и господства ми право и вѣрно. Тѣм мы видѣвши его права и вѣрнаа слѣжба, дали и потвърдани есми емѣ его правѣи штинни и ви-кѣплениѣ, шт привнаѣ за кѣпѣжна что имал шт Мирон Барновскѣе воевода, нѣкнѣ части за штинни шт село Скобенциѣни, что ѣ волоост Кърлингътѣри, съ ставове и съ млени, что соби кѣпна шт Мътею и брат его, Павел, и Тѣдора, жена Глигорѣе вѣсѣ част им, шт ѣрик что имали штцѣ и дѣд нѣ шт Стефан воевода, шеста част шт село Скобенциѣни и съ шеста шт част за став и шт млени и шт вес приход, радѣ една сто талер сребръниѣх.

И тижѣ шт Шефана, дочка Дръган, прѣвнѣковѣ Иваншко, шт шестаа част, четвъртаа част, съ ставове и съ вес доход, за два десѣт талери сребръниѣх.

И тижѣ шт Цонца и сѣстра ен, Дмитра, дочки Петрашко, внѣци Івн Скобенциѣна, шт шестаа част, половина и съ седма част шт став и съ шестаа част шт млени и съ части шт двоѣ ставове скажѣни, что сѣ емѣ изверѣт и съ пасенко и съ ставове и съ дом ѣ село, радѣ шест десѣт талер сребръниѣх.

И тижѣ шт Корнѣ, сынъ Ягаѣи Шверденѣсъ, ен права кѣпѣжно, шт исписок за ви-кѣплениѣ шт Ерниѣа Могила воеводи, шт половина того село, шт третаа част, пѣтаа част и шт весмаа част, половина и шт шестаа част шт млени, половина, съ частѣи шт двоѣ ставове скажѣни, что сѣ изверѣт, радѣ три десѣт и пет талери сребръниѣх.

И тижѣ шт Глигорѣе и брат его, Івнашко и сѣстра нѣ, Мърунка, сынове Глирге, нѣ права [и] ви-кѣплениѣ шт исписок что имал шт.....³ воевода, шт половина село, шестаа част, съ седма част шт став веланкон, съ вес доход, за седни десѣт и пет талер сребръниѣх.

И тижѣ соби кѣпна шт Мирон, внѣк Иван Ботъш, его права дѣднична², шт шестаа <част>² село, шестаа част и шт шестаа част шт став, половина, за два десѣт талери сребръниѣх.

И тижѣ соби кѣпна шт Гавриа, сынъ Нистор Шверденѣна, шт шестаа част того село половина.

И тижѣ дрѣга част, шт того село, шестаа част, что тоа било им кѣпѣжна шт Ерниѣа, сынъ.....³, шт ватрѣ село и съ стави и шт млени и съ пасенко и съ ставове и съ вес приход, за една сто и два десѣт талери сребръниѣх.

И тижѣ соби кѣпна дрѣгаа част шт тогоже село Скобенциѣни, шестаа част, шт Ѣдокиѣ, дочка Дръган и шт Ерина, что била им дѣднична, а дрѣгаа част, что било им искѣплениѣ шт тогоже село, шт шестаа част, половина, шт ватрѣ село и шт полѣ и шт стави и млени и шт пасенко и ставове и вес приход, радѣ

¹ Numele omis în orig; vezi mai jos.

² Omis în orig.

³ Loc alb în orig.

една сто и два десѣт талер сребрънихъ, что бѣло Ѡдокѣи и Ѣринѣи искѣпанѣе
шт Палеѣа бѣе столик.

Тѣм ради, сѣхъ вѣси више писани части¹ за штинни шт село Скобенцѣни,
съ ставоеѣ и съ мѣлини и пасики и садове, да ест еѣмъ шт господства ми съ вѣсемъ
доходомъ.

И ш томъ, тѣже даемъ и потвърждаемъ болѣринъ нашихъ² више писанномъ,
Гиургѣе Рошка вистѣрникъ, его правою штинишъ и вишѣпанѣе шт исписокъ за кѣпеж-
но шт Радѣа кѣведи, една частъ за штинишъ шт село Чѣмѣлѣци, шт третѣа
частъ, шт вишѣа частъ, что сѣмъ изберетъ, частъ Гингорашко, съимъ Цѣфанъ Чѣмѣа,
за четиръ десѣт талер сребрънихъ.

И тѣже собѣи дарова³ шт Захарѣа, вѣнкъ Бѣзовѣа, <за>⁴ его доброѣ колѣ,
подарова³ еѣмъ една частъ за штинишъ, что имѣа шн шт село Бѣрзѣрѣци, ѣ ко-
лостъ Шскомишъ, шт Бѣковѣцъ, съ мѣсто за ставъ ѣ Бѣковѣцъ и съ полѣни и съ
вѣс частъ Бѣзѣа, что сѣмъ еѣмъ изберетъ.

И тѣже подарова³ еѣмъ еѣни мѣсто за пасико, шт хотаръ Бѣрзѣрѣцимъ, на
потока Бѣрновѣѣ, что шн тоа кѣпиа шт Іѣмъ Бѣрзаръ вѣтагъ, радѣи два десѣт
талер сребрънихъ.

Тоти вѣси више по редѣ писани части за штинни, шт село Скобенцѣни и
шт Бѣрзѣрѣци, да ест и шт господства ми болѣринъ нашѣмъ Гиургѣе Рошка
вистѣрникъ и кнѣгинѣе его, Янинѣа, правѣи штинни и вишѣпанѣе и ѣрикъ и потвърж-
денѣе ми и чадомъ ми, съ вѣсемъ доходомъ, непорѣшено, николѣже на вѣкъ вѣчнишъ.
И ни да сѣмъ не ѣнишаѣт прѣдъ симъ листомъ нашѣмъ.

Ѡ Юсоѣхъ, вѣ лѣто хѣрѣмъ миѣмъ лѣ.

† Самъ господинѣ вѣлѣа.

† Гингѣ вѣа логоѣетъ ѣчи и сѣмъ искааѣхъ <т. р.>.

† Іѣмъ Фочѣ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Iată acest adevărat boier al nostru credincios, <Gheorghie Roșca
vistier>,⁵ a slujit altor domni sfint răposați, foști mai înainte de noi, drept
și credincios, <iar>⁴ acum slujește și domniei mele drept și credincios. De aceea,
noi, văzînd slujba lui dreaptă și credincioasă, i-am dat și i-am] întărit dreptele
lui ocini și cumpărături, din privilegiul de cumpărătură ce a avut de la
Miron Barnovschie voievod, niște părți de ocini din satul Scobențeni, ce
este în ținutul Cirligăturii, cu iazuri și cu mori, ce și-a cumpărat de la Măteiu

¹ Loc rupt în orig.

² Greșit, în loc de нашѣмъ.

³ Дароваа corectat din кѣпиа.

⁴ Omis în orig.

⁵ Numele omis; vezi mai jos.

și fratele lui, Pavel și Tudora, femeia lui Gligorie, toată partea lor, din uricul ce au avut tatăl și bunicul lor de la Ștefan voievod, a șasea parte din satul Scobențeni și cu a șasea din partea de iaz și din moară și din tot venitul, pentru o sută taleri de argint.

Și de asemenea, de la Ștefana, fiica lui Drăgan, strănepoata lui Ivașco, a patra parte din a șasea parte, cu iazuri și cu tot venitul, pentru douăzeci taleri de argint.

Și de asemenea, de la Țonța și sora ei, Dumitra, fiicele lui Pătrașco, nepoatele lui Ion Scobențeanul, jumătate din a șasea parte și cu a șaptea parte din iaz și cu a șasea parte din moară și cu părți din două iazuri stricate, ce i se vor alege și cu prisacă și cu grădini și cu casă în sat, pentru șasezeci taleri de argint.

Și de asemenea, de la Cornea, fiul Agahiei Șuverdeneasă, cumpărătura ei dreaptă, din ispisocul de cumpărătură de la Ieremia Moghilă voievod, a cincea parte din a treia parte din jumătatea acelu sat și jumătate din a opta parte și jumătate din a șasea parte din moară, cu părți din două iazuri stricate, ce se vor alege, pentru treizeci și cinci taleri de argint.

Și de asemenea, de la Gligorie și fratele lui, Ionașco și sora lor, Măriica, fiii lui Gheorghe, dreapta lor cumpărătură din ispisocul ce a avut de la...¹ voievod, a șasea parte din jumătate de sat, cu a șaptea parte din iazul cel mare, cu tot venitul, pentru șaptezeci și cinci taleri de argint.

Și de asemenea și-a cumpărat de la Miron, nepotul lui Lupan Botăș, dedina lui dreaptă, a șasea parte din a șasea <parte>¹ din sat și jumătate din a șasea parte din iaz, pentru douăzeci taleri de argint.

Și de asemenea și-a cumpărat de la Gavril, fiul lui Nistor Șuverdeanul, jumătate din a șasea parte din acel sat.

Și de asemenea, altă parte din acel sat, a șasea parte, ce le-a fost cumpărătură de la Ieremia, fiul...², din vatra satului și cu iazuri și din mori și cu prisacă și cu grădini și cu tot venitul, pentru o sută și douăzeci taleri de argint.

Și de asemenea și-a cumpărat altă parte din aceleași sat Scobențeni, a șasea parte, de la Odochia, fiica lui Drăgan și de la Erina, ce le-a fost moștenire, iar altă parte din același sat, ce le-a fost răscumpărare, jumătate din a șasea parte, din vatra satului și din cîmp și din iazuri și mori și din prisacă și grădini și tot venitul, pentru o sută și douăzeci taleri de argint, ce a fost, Odochiei și Erinei, răscumpărătură de la Alexa fost stolnic.

Pentru aceea, toate aceste <părți>³ de ocină mai sus scrise, din satul Scobențeni, cu iazuri și cu mori și prisăci și grădini, să-i fie de la domnia mea cu tot venitul.

¹ Omis în orig.

² Loc alb în orig.

³ Loc rupt în orig.

Și întru aceasta, de asemenea dăm și întărim boierului nostru mai sus scris, Gheorghie Roșca vistier, dreapta lui ocină și cumpărătură, din ispisocul de cumpărătură de la Radul voievod, o parte de ocină din satul Ciurmălești, din a treia parte, din partea de sus, ce se va alege, partea lui Gligorașco, fiul lui Ștefan Ciomală, pentru patruzeci taleri de argint.

Și de asemenea i s-a dăruit¹ de Zaharia, nepotul Buzoaei, <de>² a lui bunăvoie, i-a dăruit o parte de ocină, ce a avut el din satul Vărzerești, în ținutul Iași, de pe Bicovăț, cu loc de iaz la Bicovăț și cu poiene și cu toată partea lui Buzul, ce i se va alege.

Și de asemenea i-a dăruit un loc de prisacă din hotarul Vărzăreștilor, pe piriul Nirnova, ce el a cumpărat-o de la Ion Vărzar vatag pentru douăzeci taleri de argint.

Toate aceste părți de ocină mai sus scrise, pe rînd, din satul Scobențeni și din Vărzărești, să fie și de la domnia mea boierului nostru Gheorghie Roșca vistier și cneaghinei lui, Anița, drepte ocine și cumpărătură și uric și întărire, lor și copiilor lor, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7140 <1632> mai 31.

† Insuși domnul a poruncit.

† Gheanghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Ioan Focea <a scris>.

Bibl. Acad. CIX/105.

Orig., hirtie (42,4 × 28,7 cm.), pecete aplicată, căzută.

O trad., ibidem, CLXXXIX/70.

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, XVIII. p. 405—412 (orig. slav cu trad. lui

Gh. Ghibănescu).

101

1632 (7140) mai 31, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Gheorghe Roșca vistier seliștea Văleșani, ținutul Cîrligătura, satul Roșcani numit Docinții-Scobențeni și părți din Onești.

† Нѡ ПЛЕГАНДРЪ ИЛІАШЪ ВОЕВОДА, БОЖІЮ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МОЛДАВСКОН. ОУЖЕ ТОТ ИСТИНИИ НАШЕ ВЪРНОМЪ БОЛЪРИМЪ, ГИОРГІЕ РОШКА ВИСТІЕРНИКА, СЛЪЖИНА И ИНИШІХ ПРЪЖДЕ НАС БИВШИИ ГОСПОДАРЫХ, НЫНЪ СЛЪЖИЦЕ И ГОСПОД-

¹ Corectat; a fost: „și-a cumpărat“.

² Omis în orig.

ствѣ ми право и вѣрно служеба и земаѣ наши. Дали и потвѣрдилн есми емѣ его правѣи штинни и викѣплени, шт его правѣи приелѣх шт Мирон Барноскѣе воевода, една силнице на имѣ Бѣлѣшкѣни, что ѣ волоост Крѣлангѣтѣро, что тоа силнице естѣ емѣ праваа викѣплениѣ шт молебници наше, егѣменѣ и вес събѣр шт свѣтаа монастыр глаголемѣи Свѣтаго, славнаго пророка Ілѣи, блнѣз тѣмъ Свѣтаа радѣ два сто ѣри жолти, что тоа силнице бнѣше им праваа дааниѣ и мнлованѣе свѣтомъ монастыр шт давнаго Ілѣандра воевода. Тѣмъ радѣ, да ест емѣ и шт господства ми съ вѣсемъ дохѣдомъ.

И ш томъ, тижѣ дали и потвѣрдилн есми волѣринѣ господства ми бнѣше писанномѣ, Гишѣргѣе Рошка вистѣрникъ, шт его правою, питомаго ѣрика шт Ілѣандра, сынѣ Радоула воевода, за потвѣрженѣиѣ и пакъ шт дрѣгѣи ѣрикъ за викѣплениѣ шт Барноскѣе воевода, село на имѣ Рошканѣи, что сѣк мнѣнѣитъ Дочинциѣи Скобенциѣни, съ велнкѣи ставъ и съ дрѣгѣи ставовѣи и съ паснкѣи и съ садовѣи и съ весъ приходъ, что свѣкѣ кѣпнѣ шт Павѣла и шт братъ его, Мѣтею и <шт>¹ Тѣдора, жена Гангорѣе, что тоа ест имъ за дѣднинѣи; и шт Цѣфана, дочка Дрѣганъ, прѣшнѣшка Нѣвашко и шт Цонца и сѣстра еи, Дѣмитра, дочка Пѣтрашко, вѣнѣци Іѣн Скобенциѣнѣа и шт Корнѣ, сынѣ Ілѣахѣе Шѣвердинѣсѣ, что тоа бнло имъ викѣплениѣ шт . . .² и шт Гангорѣе и братъ его, Іѣвашко и шт сѣстра нѣхъ, Мѣрунка, сыновѣ Гишѣргѣе, вѣсѣа части имъ за кѣпѣжно шт того село; и шт Миронъ, вѣнкъ Іѣпан Бонѣтѣшъ и шт Гавриѣа, сынѣ Нисторъ Шѣвердинѣа, вѣсѣкѣ части имъ за штиннѣи и дѣднинѣи отъ того село; и шт Ёрнѣиѣ сынѣ . . .² частъ емѣ за кѣпѣжно шт того село; и шт Докѣе, дочка Дрѣганъ и шт Ёрнѣа, тижѣ частъ имъ за дѣднинѣи шт тогоже село; и дрѣгаа частъ за искѣплениѣ шт Ілѣаа бнѣе столникъ; а една частъ шт того село естѣ имъ кѣпѣжна и пакѣиже и дрѣгѣиѣхъ частѣи шт тотъ село, шт исписоачѣ за викѣплениѣ шт Ілѣаа <шт> радѣ Радоула воевода, что свѣкѣ кѣповѣа шт вѣсѣго село Скобенциѣни, шѣстаа частъ, шт Іѣпанъ вистѣрникъ и шт сѣстра его, Логина и шт вѣсѣи плѣмѣнницѣи нѣхъ, что ест частъ имъ за дѣднинѣи. Ётъ вѣсѣи снѣхъ кѣповѣали, радѣ една тѣсѣща и една сто и петъ десѣтъ талѣри сребѣрѣннѣхъ.

Тѣмъ радѣ, тоѣ вѣнѣше писанномѣ село, Рошканѣе, нарицаннаго Дочинциѣи Скобенциѣни, да ест и шт господства ми волѣринѣ наше, Гишѣргѣе Рошка вистѣрникъ, съ вѣсемъ дохѣдомъ.

И ш томъ, тижѣ даѣмъ и потвѣрдилн есми волѣринѣ наши, Гишѣргѣе Рошка вистѣрникъ, шт приелѣхъ за нѣмѣненѣю шт Миронъ Барноскѣе воевода, что имѣа нѣмѣненѣиѣ съ Гангорашко ѣрѣкѣе, вѣсѣкѣ части его за штиннѣи что сѣк емѣ нѣберѣтъ шт село Ёнѣици, за дѣднинѣи ѣ ѣрикъ шт давнаго Пѣтра воевода и шт исписоачѣ за викѣплениѣи и за искѣплениѣи шт того село, съ мѣсто за паснка и съ садовѣи.

¹ Omis in orig.

² Loc alb in orig.

И ш том, тижє дади и потвѣрдани есми емѣ, шт єго правѣи нарѣденїє за кѣпєжнє шт Мирон Барноски воєвода, шестаа част шт того село Ёнеци, что сєбѣ кѣпиа шт Кондрѣ Маличи, сынѣ . . .¹, а емѣ бнло вкѣспленїє шт Костаки и Рѣсѣл. И пакижє мѣи продади Кондрѣ Маличи єго праваи искѣспленїє, дрѣггаа част, шт сєдма част шт того село, Ёнеци, трѣи части, что бнли искѣсповали нѣ шт Пѣнюл прѣкълабє и Дрѣгъшан, что бнли нѣи кѣпєжна шт Дрѣгичи Потѣнгѣ, а Дрѣгичи Потѣнгѣ бнло емѣ вкѣспленїє шт Брахѣш, радї шєим дєсѣт талєр сребрѣннѣ.

И тижє дади и потвѣрдани есми емѣ єго праваи даанїє, вѣсѣ част Ынашко Пѣнкѣл вѣшєи сѣлар, бнко сѣ єго нѣберит шт того село, Ёнеци, что шн, сєогєо доброн волѣ, подаровал емѣ сѣ велнкєи клѣтѣа, вѣ за дѣшє єго и радн-тєлнм сєон, сѣ єдна паснка и сѣ садовє, како да єст емѣ сѣ вѣсєм дохѣдом.

И тижє дади и потвѣрдани есми емѣ, шт исписок за вкѣспленїє шт Монєи Могила воєвода, шт сєдма част село Ёнеци, половина, сѣ мѣєто на рѣка село и сѣ паснка и сѣ вєс дохѣд.

Тѣм радї, тотн вѣєи по рѣд исписанни вѣшєи части за штннни и сєловє, сѣ ставовє и сѣ мєнни и сѣ пасци и сѣ садовє и сѣ вѣсѣлн нѣ прихѣданн, да єст емѣ и шт нас оурнк и правѣи [и] штннни и вкѣспленїє нѣи и чадом нѣи, непорошєннє, никєлижє на вѣкѣи. И нѣи да сѣ нє ємншєлєт прѣд снѣи лнєтом гєс-подѣтѣа мѣи.

Пис є Иє, вѣ лѣто хрѣм мѣи лѣ.

† Сам гєспєдинѣ велѣл.

† Гѣнгѣ вєл лєгѣт єчи и сѣ искєлѣх <т. р.>.

† Ышн Фѣчѣ <писєл>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată acest adevărat boier al nostru credincios, Ghiorghe Roșca vistier, a slujit și altor domni foști înaintea noastră, acum slujește și domniei mele și țării noastre slujbă dreaptă și credincioasă. I-am dat și i-am întărit dreptele lui ocini și cumpărături, din dreptele lui privilegii de la Miron Barnoschi voievod, o seliște anume Văleșenii, care este în ținutul Cîrligăturii, care acea seliște îi este dreaptă cumpărătură de la rugătorii noștri, egumenul și tot soborul de la sfînta mănăstire zisă a Sfîntului, slăvitului prooroc Ilie, de lingă tirgul Suceava, pentru două sute de ughi galbeni, care acea seliște a fost dreaptă danie și miluire sfîntei mănăstiri de la Alexandru voievod cel de demult. Pentru aceea, să-i fie și de la domnia mea, cu tot venitul.

¹ Loc alb în orig.

Și intru aceasta, de asemenea am dat și am întărit boierului domniei mele mai sus scris, Ghiorghie Roșca vistier, din dreptul, propriul lui uric de întărire de la Alexandru, fiul lui Radul voievod și iarăși din alt uric de cumpărătură de la Barnovschi voievod, satul anume Roșcanii, care se numește Docinții Scobențeni, cu iazul cel mare și cu alte iazuri și cu prisăci și cu grădini și cu tot venitul, ce și-a cumpărat de la Pavăl și de la fratele lui, Măteiu și <de la>¹ Tudora, femeia lui Gligorie, ce le este de moștenire; și de la Ștefana, fiica lui Drăgan, strănepoata lui Ivașco și de la Țonța și sora ei, Dumitra, fiica lui Pătrașco, nepoții lui Ion Scobențeanul și de la Cornea, fiul Agahiei Șuverdeneasa, ce le-a fost cumpărătură de la...² și de la Gligorie și fratele lui, Ionașco și de la sora lor, Măriica, fiii lui Ghiorghie, toate părțile lor de cumpărătură din acel sat; și de la Miron, nepotul lui Lupan Bontăș și de la Gavril, fiul lui Nistor Șuverdeanul, toate părțile lor de ocină și dedină din acel sat; și de la Erimia, fiul...¹ partea lui de cumpărătură din acel sat; și de la Dochia, fiica lui Drăgan și de la Erina, tot partea lor de moștenire din același sat; și altă parte de răscumpărare de la Alexa fost stolnic; iar o parte din acel sat le este cumpărătură și iarăși și alte părți din acel sat, din ispisoace de cumpărătură de la Alexandru Radul voievod, ce și-a cumpărat, a șasea parte din tot satul Scobențeni, de la Lupan vist<ernicel> și de la sora lui, Loghina și de la toți verii lor, ce este partea lor de moștenire. De la aceștia toți a cumpărat pentru o mie și o sută cincizeci taleri de argint.

De aceea, acest mai sus scris sat, Roșcanii, zis Docinții-Scobențeni, să-i fie și de la domnia mea boierului nostru, Ghiorghie Roșca vistier, cu tot venitul.

Și intru aceasta, de asemenea am dat ³ și am întărit boierului nostru, Ghiorghie Roșca vistier, din privilegiile de schimb de la Miron Barnovschi voievod, ce a avut schimb cu Gligorașco Ureche, toate părțile lui de ocină ce i se vor alege din satul Onești, de moștenire și uric de la Petru voievod cel de mult și din ispisoace de cumpărătură și de răscumpărare din ace sat, cu loc de prisacă și cu grădini.

Și intru aceasta, de asemenea i-am dat și i-am întărit, din dreptele lui drese de cumpărătură, de la Miron Barnovschi voievod, a șasea parte din acel sat Onești, ce și-a cumpărat de la Condrea Malici, fiul...², iar lui i-a fost cumpărătură de la Costachi și Rusul. Și iarăși a mai vîndut Condrea Malici dreapta lui răscumpărare, altă parte dintr-a șaptea parte din acel

¹ Omis în orig.

² Loc alb în orig.

³ „dăm“ în orig.

sat, Onești, trei părți, pe care le răscumpărase de la Neniul pircălab și Drăgușan, ce le-a fost cumpăratură de la Drăghici Potîngu, iar lui Drăghici Potîngu i-a fost cumpăratură de la Brahăș, pentru optzeci taleri de argint.

Și de asemenea i-am dat și i-am întărit dreapta lui danie, toată partea lui Ionașco Peicul fost sulger, cît i se va alege din acel sat, Onești, pe care el de bunăvoia sa i-a dăruit-o, cu mare blestem, întru pomenirea lui și a părinților săi, cu o prisacă și cu grădini, ca să-i fie cu tot venitul.

Și de asemenea i-am dat și i-am întărit, din ispisocul de cumpăratură de la Moisi Moghila voievod, jumătate dintr-a șaptea parte a satului Onești, cu loc de iaz pe pîriul satului și cu prisacă și cu tot venitul.

De aceea, toate aceste pe rînd scrise părți de ocini și sate, cu iazuri și cu mori și cu prisăci și cu grădini și cu toate veniturile lor, să-i fie și de la noi uric și drepte ocini și cumpăratură, lui și copiilor lui, neclintit nicidată în veci.

Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, în anul 7140 <1632> mai 31.

† Înșuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Ion Focea <a scris>.

Bibl. Acad., CLXXXI/137.

Orig., hirtie (42,3 × 28 cm.), pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. din 1810.

102

1632 (7140) mai 31, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Gheorghe Roșca vistier jumătate din satul Hlăpești, ținutul Lăpușna, o bucată de loc de lîngă Hlăpești, în hotarul Cățelenilor și mai multe părți din satele Țibănești, ținutul Vaslui, și Cotelevul, ținutul Hotin.

Suret de pe ispisocul lui Alexandru Iliăș voievod pentru giumătate de sat de Hlăpești, din ținutul Lăpușnii și alte părți de moșii de pin alte ținuturi, precum arată în gios, a boiariului Gheorghii Roșca vistiernic, din anii 7140 <1632> mai 31.

† Io Alexandru Iliaş voievod, cu mila lui Dumnezeu, domnu țării Moldovii. Iată acela adevărat al nostru credinciosu boiaru, Gheorghii Roșca vistiernic, au slujit pre alți domni carei au fost mai înainté de noi cu dreptăți și cu credință, iar acum ne-au slujit și pre domnia noastră.

Pentru aceia, i-am dat și i-am întărit lui a sa dreaptă moșie și cumpărătură și uricul de cumpărătură de la Miron Barnovschii voievod, giuătate din satul Hlăpeștii, care iaste în ținutul Lăpușnii, ci-au fost lui cumpărătură de la Constandin și sora lui, Elinca, feciorii lui Pavel, nepoți lui Iosip Hăbiacu și iarăș de la nepoții lor, David și Măriuca, feciorii Candachii și de la Ionașco, feciorul Anghelinii, sor<a> lui Pavel Hăbiacu și de la nepoții lor, Constandin și Elinca, toți nepoți și strănepoți lui bătrînului Iosip Hăbiacu, din priveliia ci-au avut moșul lor de la bătrînul Petru voievod și din ispisocacele de cumpărătură și de întăritură de la Alexandru voievod și Bogdan voievod și Iancul voievod. Și iarăș o bucată de pămînt ce iaste lîngă satul Hlăpeștii, din sus, între pîrîl Velișoaei, care iaste din hotarul Cățălenilor, din obirșie pînă unde cade pîriul Velișoaei în Prut; care acea bucată de pămînt au fost dreaptă danie și miluire moșului lor, bătrînului Iosip Hăbiacu, cu ispisoc de la Alexandru voievod și cu întăritură de la Bogdan voievod și iarăș den ispisocul pintru acéleaș de la Iancu voievod, pentru 250 de taleri de argint. Drept aceia să-i fie lui și de la domnia noastră cu tot venitul.

Și pentru acéia, iarăș am dat și am întărit credinciosului boiarului nostru, Gheorghii Roșca vistiernic, din priveliia lui Barnovschii voievod, din giuătate de satul Țibăneștii, giuătate de cătră răsărit, la Gîrbovățu, care iaste în ținutul Vasluiului, cu loc de moară, ce au fost lui cumpărătură de la Ionașco și sora lui, Tudosea și Urîta, fiii Țonții, cari acea moșie au fost cumpărată de tatăl lor, Cîrsteașetrariul, de la Anușca, fata Luchii Pojar și de la nepoții ei, Costin și Simion și surorile lor, Brona și Eleana și Parasca, [și] copii Nastii, nepoți lui Petre Pojar și de la nepotul lor, Marco și frate-său, Antonachi și sora lor, Antimiia și Anna, fiii Vasutchii, toți nepoți și strănepoți Luchii Pojar, drept 60 taleri de argint. Și iarăș au mai vîndut și altă parte de moșie dintru acel sat Țibăneștii, din a triia parte, care iaste la mijloc, giuătate, care au fost lui cumpărătură de la Istratii și sora lui, Anna, feciori Tocsabii, nepoții lui Băleși, drept 60 taleri de argint. Pentru acéia să-i fie lui și de la noi cu tot venitul.

Și iarăș am dat și am întărit lui a triia parte de satul Cotelevul, care iaste în ținutul Hotinului, ce iaste lui cumpărătură de la Ionașco Herțea, feciorul lui Simion, nepotu lui Herțea bătrînul, drept 250 taleri bătuți, dar au vîndut și părțile surorilor sale, Anna și Gafta. Și iarăș am dat și am întărit lui, din ispisocul de cumpărătură de la Miron Ba<r>¹novschi voievod, a triia

¹ Omis.

parte dintru acela satu Cotelevul, dar cu partea surorii sale, Anna și Gafta, toată părțile moșului lor Hergea, dreptu 250 taleri de argint.

Pentru acéia, toate acélea de-a rindul fiind părți dovedite cu stăpinire de moșie și sate cu iazuri și cu mori, cu prisăci și cu pomeți roditori (ori aducători de roadă) și cu toată (dobinda)¹ și venitul, să-i fie și de la domniia noastră dreaptă a lui moșie și uricu și întăritură, lui și fiilor lui, cu toate céle viitoare de lumea aciasta, nestrămutatu și neclintite în vécii vécinici. Și altul să nu să améstice innainte aceștii cărți a noastre.

S-au scris in Iaș, in anul 7140 <1632> mai 31.

S-au tălmăcit de Gherasim ieromonah Putneanul la anul 7300 <1792> iunie 19.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, CIII/13.

Traducere.

Cu un fragment de copie din 1808 iulie 30, de Ioan starețul m-rii Neamț.

Altă copie, ibidem, CX/7 (nr. 1) și Ms. nr. 566, f. 4—5.

103

1632 (7140) iunie, Iași.

Alexandru Iliș voievod judecă pricina dintre Lupul fost mare vornic și Mărica Tărcioari, copila lui Buzul fost pitar, pentru două vii, dînd-o rămasă pe cea din urmă.

† Ив Александръ Иліаш воєвода, кожѣю мноостію, господарь Зіман Младавскон. Єже прѣдошъ, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, Мѣрика, Тѣрѣчорж и тѣгад на наше вѣрнѣи болѣрни Лѣпѣл єнє вел дворник, радѣ дѣѣ виногради ѡт Солтѣнєши, что тѣх виногради вѣше кѣпєжни Бѣзѣлови бѣѣ питар кѣпно за кнѣгинѣ єго Крєтина, ѡт Захарноє ѡт Солтѣнєши, рекѣши више писанаа Тѣрѣчорж аже єст ѡна дѣща Бѣзѣлови, алє копнаж сѣтворєнни и вѣспросишъ и ѡна част ѡт тѣх виногради.

И наше вѣрнѣи више писан, Лѣпѣл дворник, казала аже тѣх виногради дала сама ѡна кнѣгинѣ Бѣзѣлє, вѣ своєи животѣ, вѣнком си дѣтнѣши, Лѣпѣлови дворник, како ѣказовала, прѣд нами и нарежѣнѣи даннѣем ѡт прѣднѣх господарѣх,

¹ Pe margine: „ciștigul“.

Такождере н вѣси болѣри сѣвѣта господства ми сѣдѣтелствовали аже
Бѣзѣла питар дѣти шт своего тѣла не имал съ свои кнѣжнѣ.

Ино, сице шербѣтохом ни закон, аже вѣдѣши шна копилъ сътворина не
подобает сѣ ни държати части ни шт виноградѣ, ни шт ниших штнинах. Ино
зостала Търъчоръ лѣжнеа, шт вес закон господства ми, а више писан Дѣнѣла
дворник шправна сѣ и поставна свои фѣрѣю въ вистѣгар господства ми.

И съда на прѣд болше да не имает тѣгати, а ни добивати Търъчоръ,
ради сѣа тѣж, николже на вѣки, прѣд сим листом нашим.

✠ Ис, въ лѣто хрлѣ, юни.

† Сам господниъ велѣл.

Иш Александрѣ коевода <т. р.>.

† Инаки <писал>.

<Pe verso>: Из Гангѣ вел логофѣт т. р.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Mărica
Tăricioari și a pirit pe credinciosul nostru boier, Lupul fost mare vornic,
pentru două vii de la Soltănești, care acele vii au fost cumpărături ale lui
Buzul fost pitar împreună cu cneaghina lui, Cîrstina, de la Zaharioaia din
Soltănești, spunînd mai sus scrisa Tăricioari că ea este fiica lui Buzul, însă
făcută copilă și a cerut și ea parte din acele vii.

Iar credinciosul nostru mai sus scris, Lupul vornic, a zis că acele vii
e-a dat însăși cneaghina Buzoaie, în viața sa, nepotului său de fiu, Lupul
vornic, cum a arătat, înaintea noastră și drese de danie de la domnii de mai
înainte. De asemenea și toți boierii sfatului domniei mele au mărturisit că
Buzul pitar n-a avut copii din trupul său cu cneaghina sa.

Deci, astfel le-am aflat lege că fiind ea făcută copilă nu i se cuvine să
țină parte nici de vii, nici de alte ocini. Deci a rămas Tăricioară mincinoasă
din toată legea domniei mele, iar mai sus scrisul Lupul vornic s-a îndreptat
și și-a pus ferie în vistieria domniei mele.

Și de acum înainte mai mult să nu aibă a piri, nici a dobîndi Tăricioară
pentru această pîră, niciodată în veci, înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7140 <1632>, iunie.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Ianachi <a scris>.

<Pe verso>: Eu Ghianghea mare logofăt m.p.

Bibl. Acad., LXXII/32.

Orig. hrtie (31,7 × 19,2 cm.), pecete aplicată.

1632 (7140) iunie 1, Iași.

Alexandru Iliș voievod dăruiește bisericii Mitropoliei Sucevei venitul din cârciumi.

Ioan Alexander Wojwoda schenket der Suczawaer Mitropolitan Kirche ad S<anc>tum Georgium et Iohanem Novum den Nutzen von dem Brandwein — Pachtung.

Dtto Iassy, 7140 <1632> den 1<ten> Iuny.

Ioan Alexandru Voievod dăruiește bisericii Mitropoliei Sucevei, Sfintul Gheorghe și Ioan cel Nou, venitul din cârciumi.

Dat în Iași, 7140 <1632> iunie 1.

Arh. St. Suceava, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. A, nr. 5.
Rezumat.

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, p. 9 (text german și trad.).

1632 (7140) iunie 1, Iași.

Alexa și femeia sa vînd partea lor de ocină din Bodești lui Patrachie.

† A<de>¹că eu, Alecsa și co făméia mea, mărturisescu însumi cum am vînd¹ut partea mea de ocină din sat din Bodești, din partea Vrîncean..... <u>¹n bătrîn, cu tot vinitul, ce să va vini partea unui bătrîn, <de nime>¹ne nevoit și neînpresurat, ce de bunăvoia mea am vîndut dreptu..... ¹ lui Penteleiu din Hărlicești și popa ot tam și..... ¹ Orbic și denaintea vătămăului Ion din Lățcani..... <oameni bu>¹ni <și bătrî>¹ni <ș>¹i să aibă Patrachie a-ș faci <și dre>¹s <domnesc>¹u de pre acestu zăpis al nostru.

¹ Loc rupt în orig.

Și pre mai mari credință ne-a<m pus și>¹ pecețile, ca să se știe.

Ș ІІс, въ акто хзрѣ юнѣ а.

<În partea de jos, însemnarea>: Numai să știe cum au dat Alecsi ei 15. Numai să se știe cum au dat lui Si<mi>¹on 5 lei vor.....¹ Damaschin.

Bibl. Acad., XXXII/27.

Orig. hîrtie (31 × 19,5 cm.), foarte deteriorat.

EDIȚII: Bianu, *Doc. rom.*, p. 203—204 (orig.).

106

1632 (7140) iunie 1.

Fiii lui Pribiciu fost logofăt vînd partea lor din satul Saca, ținutul Tutova, Todosicăi, fiica Costăchioaei.

7140 <1632> iunie 1.

Zapis de la Axănie și Costantin Pribiciu, ficiorii lui Pribiciu ce au fost logofăt, vînd trei părți din sat din Saca, ci esti la ținutul Tutovii, parte mini-sa Elencăi și a unchiului lor Zaharii, Todosăicăi, fata Costăchioai, drept 25 galbeni, bani gata.

Arh. St. Buc., M-rea Răchitoasa, LXVIII/44.

Rezumat.

107

1632 (7140) iunie 2.

Alexandru Iliăș voievod împuternicește pe Dumitrașco fost medelnicer să stăpînească jumătate din cutul Văleni al satului Șcheia.

Velet 7140 <1632> iunie 2.

O carte de volnicie de la Alexandru Iliăș vodă lui Dumitrașco fost medelnicer, să fie volnec a stăpîni din giurăătate de satul Șcheia, ce să chiamă cutul Vălenii, giurăătate.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 628, f. 266 v.

Rezumat.

¹ Loc rupt în orig.

1632 (7140) iunie 3, Iași.

Alexandru Iliș voievod poruncește lui Vasile Hociungu aprod să cerceteze pricina dintre Lupu aprod din Rătești și diaconul Larion pentru un vad de moară.

† Иво Александръ, сынъ Илѣшъ воивода, кожѣю милостію, господарь Земли Младавской. Scriem domniia mea la sluga noastră, la Vasile Hociungu aprod den Stănislăvești. Dau-ț știre că s-au jeluît naintea domnii méle sluga noastră Lupul aprod den Rătești cu frații săi pre diiaconul Larion de acoloa, dzicîndu naintea dumnii méle că au un vad de moară înpreună și au fost ezit vadul; iar Larion diiaconul au dzis naintea domnii méle că n-au fost ezit vadul, ce au fost apa trecătoare pre matca apei, ce au ezit den pajiște și <a>¹ făcut moară.

Dereptu acéia, deaca vei videa cartea domnii méle, iar tu să stringi oameni buni, să socotești cu oameni buni, de va fi acel vad ezit mai de mult el, va intra Lupul în moară cu Larion, iar de nu va fi vadul ezit și va fi apa trecătoare pre matcă, iar diiaconul să-i afle altu vad de moară Lupului.

Iar de le va părea cu strîmbul, să le dai dzi să stea de față naintea dom[dom]nii méle.

Și cum veț afla mai cu direptul, cu sufletele voastre, să scrieți o carte la domniia mea.

Так да знаеш, инак не щчини.

† Писъ ѿ Иѣ, въ лѣто хрѣм юнѣ г.

† Господинъ рече.

† Гѣнѣкъ вѣа логофѣтъ щчи.

† Ивнашко <писалъ>.

Bibl. Acad., CCXXI/1.

Orig., hirtie (31,3 × 20,3 cm.), pecete aplicată.

¹ Loc rupt în orig.

1632 (7140) iunie 4, Iași.

Alexandru Iliăș voievod scrie lui Chicoș șetrar ș.a. să aleagă și să stilpească un loc din satul Ceucani cumpărat de jupîneasa lui Necoară fost hatman.

† Ion Alexandru Iliăș voevoda, bojiu milostiu, gospodar Zemli Moldovscoi.

Scriem domniia mea la slugile domnii meale, la Chicoș șetrar, la Ionașco Avram ce-au fost vornicu de gloată și la Gavril Mierca ce-au fost vornic de gloată și la Mașteiu Roșca și la Dinga din trig din Birlad și la Tudor din Chiliaane. Dămu-vă știre că au venit de s-au jeluit înaintea domniiei meale, cu mare jalobă, giupîneasa răpăosatului boiarinului nostru Necoară ce-au fost hatman, zicînd că au cumpărat citva loc din sat din Ceucani de la Necoară ce-au fost spătar, iar cînd iaste acmu are împresurătură de Sava din Ceucani.

Dereptu aceaia, deaca veți vedea cartea domniiei meale, iar voi să aveți a merge și să stringeți oameni buni, meagiiși din susu și din giosu și să socotiți cum veți afla mai cu direptul cu sufletele voastre, să-i aleageți tot locul cit au cumpărat de la Necoară, din cîmpu, din pădure și din vatra satu lui și din vaduri de moară și din tot vinitul, despre locul Savei și să-i stilpiți pre unde i să va aleage locul cit au cumpărat.

Și cum veți afla mai cu direptulu să faceți scrisoarea la domnia mea, să-i făcem și de la noi întărituri. Aceasta vă scriu domniia mea.

U Ias, 7140 <1632> iunie 4.

Sam gospodină velealu.

† Ghianghea vel logofăt uci, iscal.

Mihalcea.

<Pe verso>: † A mănăstirii Necoriță, let 7257 <1749> iunie 3.

<Pe foaia a doua>: Ceucani, satu pe Tutova.

După Antonovici, *Doc. birlădene*, IV, p. 337–339.

Orig., hîrtie.

1632 (7140) iunie 4, Hălășteiani.

Mărturie pentru un schimb de vii de la Cotnari între Lupul Prăjescul și Petrea din Neamț.

† Eu Iucman din Cotnar și eu Fialtin și eu Iacob și eu Istratie viariul scriem și mărturisim cu aciastă scrisoare a noastră cum s-au tocmit dumiialui Lupul Prăjescul cu Petria din Neamț¹, ficiorul Mărghitei, de au făcut schimbu întru vii; dat-au dumiialui Lupul Prăjescul, Petrei, trei firtae de vie din Sărata² și o vacă cu veșel și un bou tinăr, pre doi firtae de vie din Laslău.

Deci noi, deac-am vădzut făcîndu ei schimbu de bunăvoe și tocmeală an de sine, noi pre mai mare credință ne-am pus și pecețile și ca să aibă a scrie și la catastivul³ orașului. *Сяце пишем и мартврсим.*

Пис с Хълещегани, лѣто хзрлм юнїе д.

Arh. St. Iași, CCCXLIX/15.

Orig., hirtic (31,8 × 20 cm.), patru peceți aplicate.

111

1632 (7140) iunie 5.

Grozava, soția lui Avram, vinde a patra parte din satul Virtop nepotului ei, preotul Vasile.

† Adecă eu, Grozava din sat din Muncel, feméia lui Avraam, scriu și mărturisăscu cu cestu zăpis al meu, cum de nime silită, nici de o nevoe sau înpresurătură, ce de bunăvoia mea am vindut a mea direaptă ocină și moșie la sat la Virtop, dintr-a patra parte de sat ce să va alége partea mea, toată, din vatra satului și din cîmpu și din vad de moară și din tot locul, în tot hotariul, cu tot vinitul. Aceasta am vindut nepotului meu de vară primare, preutul Vasile, dereptu șeasă galbeni, bani buni, ca să-i fie direaptă ocină și moșie molitfei sale și cuconilor și nepoților și să-ș facă și dirése domnești.

¹ Omis.

² „din Sărata“, scris peste loc ras.

³ Scris peste loc ras.

Și tocmai ne-au fostu în casa lui Nechifor cel bătrîn din Șerbești și au fostu Ursu Nechita din Virtop și Vasilie Bran și Lupul Bogza și Costantin Buhuș și Gavril Bogdan și Mihaiu grecul și Andreica diregătoriu de Bodești și Costachie de Hlăpești și Toader și Pătrașco, ficiorii lui Nechifor de Șerbești și Simion cel bătrîn vătămanul de Șerbești.

Și pre mai mare credință ne-am pus iscăliturile și pecețile ca să fie de credință în véci.

† БѢ ЛѢТО ХРѢМ ЮНІЕ Ї ДНИ.

† Яз УрсѢл искал <т. р.>.

† Яз Бран искал <т. р.>.

† Яз ЛѢнѢл БогѢл искал. Eu cu mâna méa am scris acestu zăpis, ca să să știe.

† Яз Костантин БѢХѢш искал <т. р.>.

† ГавриилѢш Богдан искал <т. р.>.

† Mihali diacu <т.р.>.

† Simion vătămanu ot Șerbești.

† Sini Nechiforu.

† Nechifor păh<ărnicele>.

† Costachie.

Bibl. Acad., CCCL/3.

Orig., hirtie (29,8 × 20,5 cm.), șase peceți aplicate.

112

1632 (7140) iunie 7, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește Mitropoliei Sucevei camăna mare și mică de la șapte circiumi și îi scutește doi hoștinari, doi măcelari și doi cojocari.

Iuon Alexandru Illiasch Wojwod detto¹ d<atu>m.

Dtto Iassy 7140 <1632> den 7^{t<en>} Iuny.

¹ Se referă la doc. nr. 35 din *Inventar*: Iuon Wasily Wojwoda bestättiget die zur Anschaffung der Lichter, den einer Tag und Nacht vom Baumöhl beim heiligen Leib S<anc>t<um> Iohanes Novy brenen sollenden Lampe aus 7. grossen und kleinen steinerere Wirthshäuser den für Weinrauch, Wein und übrige Kirchen Nothwendigkeiten, von 2 Wachts Siedere, 2 Fleischhakern und 2 Kirschnere durch seine vor Vahrer geschiftete Revenuen.

Dtto Iassy, 7159 <1651> den 22^{t<en>} Iăner.

Iuon Vasili voievod întărește camăna mare și mică din 7 circiumi pentru lumnări și candelile care vor arde zi și noapte la moaștele Sfintului Ioan cel Nou, pentru tămlie, vin și altele trebuincioase bisericii, 2 hoștinari, 2 măcelari și 2 cojocari cu veniturile întărite de domniile anterioare.

Dat în Iași, 7159<1651> ianuarie 22.

Iuon Alexandru Iliaş voievod, dat la fel.
Dat in Iași 7140 <1632> iunie 7.

Arh. St. Suceava, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. A. nr. 45.

Rezumat.

EDIȚII: Popovici, *Index Zokiewiensis*, p. 697 (text german și trad.).

113

1632 (7140) iunie 8.

Alexandru Iliaş voievod poruncește lui Chicoș comisul să aleagă părțile lui Ionașco și ale lui Bejan din Bicani, Bilțigani și Balosinești.

† Io Alexandru Iliaş voievoda, bojieiu milostiiu, gospodară Zemli Moldavscoi. Scriem domnia mea la boiarinul domniei meale, la Chicoșul comisul, dămu-ți știre că s-au pirit de față, înaintea domniei meale, Ionașco, nepotul lui Necoară hatmanu ce-au fost, cu Bejanu pentru niște părți de ocină ce i-au fost dat unchiu-său, Necoară hatmanul, nepotu-său, lui Ionașco, den sat den Bicani și den Balosănești, ce le-au fost cumpărat aceale părți de ocină ce mai sus scriem Necoară hatmanul de la Bejan și de la sămențiile lui Bejan. Deci acum zice Bejan că-i înpresoară cu acele părți de ocină și moșiile lor.

Domnia mea iată c-am ales pe domneata de boiaru înțeleptu, deci pentr-aceaia, deaca vei vedea cartea domniei meale, să mergi și să socotești, să strângi acolo oameni buni și bătrâni cum veți ști voi mai cu dreptul cu sufletele voastre, nemăruia să nu fățăriți și să aleageți aceale părți de ocină a lui Ionașco din Bilțigani ¹ și den Balosănești de cătră Bejan și despre sămențiia lui, cumu-i vor spune și în direasele lui ce-au arătat aicea, înaintea domniei meale; și să aleageți și părțile lui Bejan despre a lui Ionașco. Și deaca-i veți tocmi, să le hotăriți și să stîlpiți pre mijlocul acelor părți de ocină, să-și

¹ Mai sus, „Bicani“

ție cineș pă(r) ¹țile sale și să faceți o scrisoare de-acolo, de la voi, precumu-i veți tocmi, să dați știre aicea, la domniia mea.

Тоє пишет gospodstvo mi, inac ne bidet.

U Ias, văleat 7140 <1632> iunie 8.

† Saam gospodin veleal.

Io Alexandru voievod.

† Briladeanul (?) ¹.

După Antonovici, *Doc. birlădene*, III, p. 100.

Original.

O copie la Bibl. Acad., Ms. nr. 5181, f. 61 r. — v.

114

1632 (7140) iunie 9, Iași.

Alexandru Iliăș voievod poruncește să fie căutat și adus înapoi un țigan fugit de la Neniul vornic.

† Ив Александръ Илѣашъ воєвода, вожію мноюстію, господарь Земли Младавскон. Dat-am cartea domnii méle cestoi ² spre-aceea ca să hie tare și puternic cu cartea domniii méle a duce pre cest țigan, pre Lupul Birlébaș, vare unde-l va găsi în țara [in țara] domnii méle, ver în satele domnii méle, ver în sat boerescu, ver în tîrgu, ver în slobodie, ca să aibă a-l [a-l] duce cu țiganca lui la boiarinul domnii méle, la Nénul ce au fost ³ vornic, cum i-au dat Moiseiu vodă acel țigan și-i dat și de domniia mea.

Și nime să nu cutédze a-l ținea sau a-l opri peste cartea domnii méle.

Тоє пишем, никак де ⁴ бѣдѣт.

✕ Иѣс, въ лѣто хрѣм юліе ѿ.

† Самъ господаринъ велѣа.

† Игнатъ <писалъ>.

Bibl. Acad., LXXXIX/132.

Orig., hirtie (36 × 20 cm.), pecete aplicată.

EDIȚII: Bianu, *Doc. rom.*, p. 204 (orig.).

¹ Așa în textul editat.

² Loc alb în orig.

³ „ce au fost“, șters în orig.

⁴ Greșit pentru не.

1632 (7140) iunie 9.

Alexandru Iliaş voievod întăreşte lui Coruiu comis părţi de ocini din satele Făureni, Obîrşie, ținutul Tecuci, Bucani și Ruseni.

† Ив Плевандръ Илиаш коевода, божию милостію, господаръ Земли Молдавскон. Сѣже прѣнде [прѣде], прѣд нами и прѣд нашими молдавскими болѣрини¹, великих и малих, слѣга наше Лазор Кишанъс ене шетрар, по его доброю волѣ, неким непонѣжден а снн прислован и продал своа права штинна и викспленіе¹ шт нарѣденіе за викспленіе что имал, вѣсѣ част за штиннѣ Давидов, что имал за дѣдннно <шт племенни его колико сѣ изберет шт село шт Фѣрени, ближе Бѣнкани, съ врсѣ за¹ малин, что ѣ волост Тѣтовѣ, съ став и шт ватрѣ село и шт полѣ и шт садове и съ сѣножатимн и съ мѣсто за пасникѣ и съ вѣсем доходом. Тоа продал прѣд¹ нами болѣринѣ нашемѣ Корѣю колмс радѣ двѣт ѣгн жолтих и двадесѣт шецн до...². и радѣ нѣких...³ за Феландра, цѣновани за седни злоци бнтих и заплатил елѣ <испольно¹.

<И тижѣ прѣнде прѣд нами и прѣд нашими болѣри¹ болѣринѣ нашемѣ Корѣю колмс съ еднн запис за свѣдѣтелство шт Шефан Бѣкѣ шт Богдѣншци и шт Маркѣ питар шт там и шт Стратіе¹ спѣтсѣрел шт Чертіани и шт Запалче и шт поп Гаврил шт Сѣкѣани и шт поп Шефан тижѣ и шт Дансѣна и шт Лазор шт Прѣжѣци и шт Иким шт там и шт¹ Тоадѣр шт там и шт Гаврица тижѣ и шт ннних люди добри, шт шкрѣстѣни межѣши, сице писсаише и свѣдѣтелствѣише вѣ тѣм запис како¹ прѣнде прѣд ннним Никол шт Прѣжѣци, сынѣ Докѣн, вѣск Плевѣн и Петрѣ и брат его Ипа<тѣ и сестра ннн Келсе и Пхнаѣ, сыновн Лека¹ шт Прѣжѣци, вѣси вѣшци Плевѣн, по нх добраа волѣ, неким непонѣдени, а ни присловани <ни продали сконх права штинна и дѣдннна, вѣсе¹ част ннн за штиннѣ елико сѣ изберет шт село Шѣршѣ, шт ватрѣ село и шт полѣ и шт сѣножати <ни съ врсѣ за малин и съ садове и съ вѣс¹ приход, что ѣ волост Текѣчскомѣ. Тоа шнн продали шт прѣд ннним болѣринѣ нашемѣ Корѣю колмс за двадесѣт талери сребрѣних¹

¹ Loc rupt in orig.; întregit după trad. din 1766 mai 9.

² Loc rupt in orig.; in trad. menționată textul este aici simplificat și cu greșeli.

³ Loc alb in orig.

И тѣже прѣиде прѣд нами наш болѣрин Корсю комне съ дрѣг запис за свѣдѣтелство въ прѣд Пенстѣлию прѣкълаб и въ прѣд Прѣвниче¹ и въ прѣд Мѣтѣю и Павѣл и Глигорѣе и Некифор и Юсѣп и Ялѣѣе и въ прѣд многиѣ люди дѣобриѣх писаше и свѣдѣтелстваше како прѣиде¹ въ прѣд нами Захарѣа и съ брати его, Ивниѣъ и съ сынове их, по их добраа волѣ, неким непонсѣдени, а ни принаскали и продали въсе своа части права штинна¹ въ село Бѣкани, въ вѣсе¹ мѣсто вѣ нивн и съ мѣсто за дома и съ сад и съ вес <приход. Тоа продали болѣринѣ нашемѣ¹ Корсю комне за два десѣт и един талери сребръниѣх. И вѣстал сѣ и заплати тѣм <више писаниѣх пинѣш¹ и ниѣх комати.

Ино господство ми, тако видѣхом тѣх записе за мартѣрѣе въ толнѣх людѣх добри вѣровахом¹ и въ том тѣже даем и потвѣждаем болѣринѣ нашемѣ Корсю комне его права штинѣ третѣа част въ част Цѣпи въ село Фѣврини что ест им¹ за сѣстре въ тѣст его Дѣмитрашко дворник глотнѣи, а емѣ бѣше кѣпѣжно въ Мѣрѣа въ Н...² <дочка³ Марици, а Марици бѣла ен¹ кѣпѣжно въ Кръстѣна, дѣща Цѣпи, за рѣ злати татарскѣх, въ нарѣдѣнѣе что имал...⁴.

<И тѣже даем и потвѣждаем болѣринѣ нашемѣ¹ Корсю комне его правою штинѣ и дѣдинѣ въ половина село Рѣсѣни что сѣ ниѣ именѣсѣт Бѣкани шѣстаа част что ест им за сѣстре¹ въ тѣст их, Дѣмитрашко Гѣшка дворник глотнѣи а емѣ было права викупѣнѣе за <их правѣи пинѣш въ Ивн и въ сынове его, Тоадер¹ и въ Петрѣк и въ Санѣира, вѣщи Лазор поп, радѣ пет десѣт талери личниѣх въ нарѣд...⁵ кѣпѣжно вику им, поп Лазор, въ шриѣс за викупѣнѣе что имал въ Ялѣѣандрѣс коеводсѣ.

Того радѣ, въсе част за штинни въ¹ тѣх селах съ брѣдове за мѣни и съ сѣножатѣни и съ садове и съ вес приход елико сѣ извѣрет да вѣдет им и въ господства ми болѣринѣ нашемѣ Корсю¹ комне права штинни и кѣпѣжни и шриѣс и потвѣжденѣе, съ вѣсѣм доходом, непорѣшено николиже на вѣки вѣчныи. И ни да сѣ¹ не шнишаѣт.

† Сам господинѣ казал.

Гѣнѣгѣ вел логофѣт шчи и сѣ искаах <м.р.>.

<Pe verso, data scrisă în prima jumătate a sec. al XIX-lea>: 7140 <1632> iunie 9⁶.

¹ Loc rupt în orig.; întregit după trad. din 1766 mai 9.

² Loc rupt în orig.; în trad. menționată, greșit: „a Paraschivii“.

³ În trad. menționată, greșit: „soacra“.

⁴ Loc rupt în orig.; în trad. menționată textul este simplificat.

⁵ Loc rupt în orig.; textul slav nu poate fi restabilit după trad. menționată, în care este redat astfel: „ci au avut di la niamul lor răscumpărătură și lor au fostu iarăși“...

⁶ Anul și ziua, cu cifre arabe.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit [au venit], înaintea <noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni>¹, mari și mici, sluga noastră Lazor Chișinău fost șetrar, de a lui bunăvoie, de nimeni silit, nici <asuprit și a vîndut dreapta sa ocină și cumpărătură>¹, din dres de cumpărătură ce a avut, toată partea de ocină a lui David, ce a avut-o de moștenire <de la neamul lui, cit se va alege din sat din Făureni, aproape de Băicani, cu vad de>¹ moară, ce-i în ținutul Tutovei, cu iaz și din vatra satului și din cîmp și din grădini și cu finețe și cu <loc de prisacă și cu tot venitul. Aceea a vîndut-o, înaintea>¹ noastră, boierului nostru Coruiu comis pentru zece ughi de aur și douăzeci oi ² și pentru niște ³ de Flandra, prețuit drept șapte zloți bătui și i-a plătit lui <deplin>¹.

<Și iarăși au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri>¹ boierul nostru Coruiu comis cu un zăpis de mărturie de la Ștefan Bechea din Bogdănești și de la Marcu pitarul de acolo și de la Stratie>¹ spăt<ărel> din Certiiani și de la Zapalce și de la popa Gavril din Săcuiani și de la popa Ștefan de asemenea și de la Dan<iil și de la Lazor din Prăjești și de la Ichim de acolo și de la>¹ Toader de acolo și de la Gavrița de asemenea și de la alți oameni buni, dimprejur megieși, astfel <scriind și mărturisind în acel zăpis precum>¹ au venit înaintea lor Vicol din Prăjești, fiul Dochiei, nepotul Alexei și Petrea și fratele lui Ipa<tie și sora lor Chelsie și Ahilje, feciorii lui Leul>¹ din Prăjești, toți nepoții lui Alexa, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți <și au vîndut a lor dreaptă ocină și moșie, toată>¹ partea lor de ocină cit se va alege din satul Obirșie, din vatra satului și din cîmp și din finețe <și cu vad de moară și cu livezi și cu tot>¹ venitul, ce este în ținutul Tecuciului. Aceea ei au vîndut-o dinaintea lor boierului nostru Coruiu comis pentru douăzeci taleri de argint>¹.

Și de asemenea a venit înaintea noastră boierul nostru Coruiu comis cu alt zăpis de mărturie făcut dinaintea Pen<tiliu pircălab și de la Pribinie>¹ și dinaintea lui Măteiu și Pavăl și Gligorie și Nechifor și Iosip și Alexe și dinaintea a mulți oameni buni, <scriind și mărturisind cum au venit>¹ înaintea lor Zaharia și cu fratele lui, Ioniță și cu fiii lor, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, <nici asupriți și au vîndut toată partea lor de ocină>¹ din satul

¹ Loc rupt în orig.; întregit după trad. din 1766 mai 9.

² Loc rupt în orig.; în trad. menționată textul este aici simplificat și cu greșeli.

³ Loc alb în orig.

Buecani, din <tot>¹ locul 12 pământuri și cu loc de casă și cu grădină și cu tot <venitul. Aceea au vîndut-o boierului nostru>¹ Coruiu comis drept două zeci și unu de taleri de argint. Și s-a sculat și a plătit acei <mai sus scriși bani>¹ și alte bucate.

Deci domnia mea, dacă am văzut aceste zapise de mărturie de la atîția oameni <buni, am crezut>¹ și de aceea iarăși dăm și întărim boierului nostru Coruiu comis dreapta lui ocină <a treia parte din partea Țopei, din satul Făurenii, ce îi este lui>¹ de zestre de la socrul său, Dumitrașco vornic de gloate, iar lui i-a fost cumpărătură de la Măriia din N² <fiica³ Mariței, iar Mariței i-a fost>¹ cumpărătură de la Cîrstina, fiica Țopei, drept 150 zloți tătăraști, din dres ce a avut⁴.

<Și de asemenea dăm și întărim boierului nostru>¹ Coruiu comis a lui dreaptă ocină și dedină, din jumătatea satului Ruseni, ce se numesc acum <Băicani, a șasea parte ce-i este lui de zestre>¹ de la socrul său, Dumitrașco Gheuca vornic de gloate, iar lui i-a fost dreaptă cumpărătură <pe ai săi drepți bani de la Ion și de la feciorii lui, Toader>¹ și de la Petrea și de la Sanhira, nepoții lui Lazor popa, pentru cincizeci taleri numărați, din dres.⁵, cumpărătura unchiului lor, popa Lazor, din uric de cumpărătură ce a avut de la Alexandru voievod.

<Pentru aceasta, toate părțile de ocină din>¹ acele sate cu vaduri de moară și cu finețe și cu grădini și cu tot venitul ce se va alege <să-i fie și de la domnia mea boierului nostru Coruiu>¹ comis drepte ocini și cumpărături și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit <niciodată în vecii vecilor. Și altul să>¹ nu se amestece.

† Însuși domnul a spus.

Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

<Pe verso, data scrisă în prima jumătate a sec. al XIX-lea>: 7140 <1632> iunie 9⁶.

Bibl. Acad., MCCLXXXIII/3.

Orig., hîrtie (41 × 19 cm.), pecete timbrată; lipsește o treime din document.

O trad. din 1766 mai 9, după care s-au făcut întregirile, la Arh. St. Iași, CCXLVI/24.

¹ Loc rupt în orig.; întregit după trad. din 1766 mai 9.

² Loc rupt în orig.; în trad. menționată, greșit: „a Paraschivii“.

³ În trad. din 1766 mai 9. greșit: „soacra“.

⁴ Loc rupt în orig.; în trad. menționată textul este simplificat.

⁵ Loc rupt în orig.

⁶ Anul și ziua cu cifre arabe.

1632 (7140) iunie 9, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Grama stolnic o bucată de loc din hotarul Țirgului Frumos.

† И ѡ ѡлѣгандръ Илѣаш воєвода, вожію милостію, господарь Земли Молдавскон. Оже господство ми дали и потвърдили есмѣ волѣренѣ господства ми Грама столник его правою штиннѣ и дааніе и милowanіе шт исписок за дааніе и милowanіе и за вислѣженіе и за кѣпленіе что он имал шт Монси Могила воєвода, една вѣкатѣ за хотар шт хотар Țырг наш Краснѣи.

И почениши сѣ хотар томѣ мѣсто шт Долна Бѣнен съ Нѣволоачеле. а шт томѣ Долна Бѣнен вѣшною, подан мѣнчел, до хотар Костешини и вѣкѣплѣет сѣ съ хотар Корнецини, такожде шт Писков Попин Долна Бѣрен вѣшною, на мѣкѣ Халмѣл, тиже до хотар Костешини.

Дрѣга, он дал вѣ потрѣбѣ земскон четири кони добри и два сто талери сребрѣныхъ вѣ дѣни Монси Могила воєвода.

Тѣм радѣ, тоа вѣше писана вѣката за хотар шт хотар Țырга Краснѣи, да ест волѣренѣ господства ми вѣше писан, Грама столник, право дааніе и милowanіе и вѣкѣпленіе и зрнк и потвържденіе, съ вѣскѣл доходоу, непорѣшено емѣ николиже на вѣкки. И ни да сѣ не змишае прѣд сим листом нашим.

✠ Ис, лѣто хрлм юнѣ ѿ.

† Сам господинѣ велѣл.

И ѡ ѡлѣгандръ воєвода <т. р.>.

† Иванашко <писал>.

† Io Alexandru Iliăș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit boierului domniei mele Grama stolnic dreapta lui ocină și danie și miluire, din ispisoc de danie și miluire și de vislujenie și de cumpărătură ce a avut de la Moisi Moghila voievod, o bucată de hotar din hotarul Țirgului nostru Frumos.

Și se începe hotarul aceluia loc din Valea Bunei cu Năvoloacele și de acolo Valea Bunei în sus, pe lângă muncel, la hotarul Costeștilor și se împreună cu hotarul Corneștilor, de asemenea de la Prisaca Popilor pe Valea Orzei în sus, la muchea Halmului, deasemenea la hotarul Costeștilor.

Alta, el a dat în treaba țării patru cai buni și două sute taleri de argint în zilele lui Moisi Moghila voievod.

Pentru aceea, acea mai sus scrisă bucată de hotar din hotarul Țirgului Frumos să fie boierului domniei mele mai sus scris, Grama stolnic, dreaptă danie și miluire și cumpărătură și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, anul 7140 <1632> iunie 9.

† Înсуși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Ionașco <a scris>.

Bibl. Acad., DCXCV/26.

Orig., hirtie (39 × 26 cm.), pecete aplicată, căzută.

117

1632 (7140) iunie 9, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Ionașco Jora vornic de gloată și soției lui seliștea Milcinești, din ținutul Cîrligătura, cumpărată de la mănăstirea Voroneș.

† Ивъ Александръ Иліашъ воевода, божію милюстію, господарѣ Земли Молдавскон. Оуже приидоше, прѣд намиъ и прѣд вѣснмиъ нашелмиъ молдавскими болѣри, Парѣниѣ егъмен и Тарасіе егъмен въ свѣтаа манастир Коронец и Оеудор проегъмен и Пифаніе проегъмен и Нексладе проегъмен и Харитон проегъмен и вес събор въ тоа свѣтаа манастир вѣше писана, Коронец, за нѣхъ доброю волю, некими непонѣдени, а не приселовани и продали нѣхъ права вътнинѣ и дѣднинѣ и дааніе и милуваніе, вът ѣрикъ за дааніе и вкѣспленіе что имала свѣтаа манастир вът Стараго Стефанъ воевода, една селнище, на имѣ Мначиницѣи, что ест ѣ волостъ Ерѣлингѣтѣри. Тоа селнище они продали болѣренѣхъ господства ми Ивнашко Жора дворникъ глотнѣи и жена его и синове ми, радѣ два сто и три десѣтъ ѣггорскнѣхъ, пинѣси добри, све потронки за сребро. И вѣстаа сѣ болѣренъ господства ми

вѣше писан, Жора дворник и заплатил вѣси исплъно тѣм вѣше писанин пинѣси,
сѧ ѡги пинѣси добри, вѣ рѣки молѣбникомъ господства ми више писаним.

Ию господство ми, такоже свидѣхомъ между нами добро волюю токмеж
и полною заплатѣ, а ны ешеже и шт нас дадохомъ и потерѣдихомъ емѣ. Тѣмъ
радѣ, тоа вѣше писана сѣлшице, Милчинешии, съ мѣсто за сеножатѣ и съ лѣс и
съ полѣ и съ вес приход и съ вес хотар по кѣда из вѣка оживаи, такоже
повидает и зрик вѣ знаменн что шни нмаи шт Стефанъ воєвода, да ест болѣренѣ
господства ми Жора дворник и кнѣгини его и дѣти нхъ права штиннѣ и дѣдиннѣ
и зрик и потерѣжденѣе, съ вѣскѣмъ доходоу и права кнѣспленѣе, непорѣшено, ни,
николикѣ на вѣки. И ни да се не оумнишае прѣдъ силѣмъ листомъ нашимъ.

✠ Ис, лѣт хрѣмъ мѣсеца юни ѿ.

† Самъ господинъ велѣа.

Гангѣ велъ логофѣтъ зчиа и искахъ <т. р.>.

† Мънжѣ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri
moldoveni, Partenie egumen și Tarasie egumen de la sfânta mănăstire Voro-
neț și Teodor proegumen și Pifanie proegumen și Neculae proegumen și Hari-
ton proegumen și tot soborul de la acea sfântă mănăstire mai sus scrisă,
Voroneț, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asuprași și și-au vindut dreapta
lor ocină și dedină și danie și miluire, din uricul de danie și cumpărătură pe
care l-a avut sfânta mănăstire de la Ștefan voievod cel Bătrîn, o seliște, anume
Milcineștii, care este în ținutul Cîrligăturii. Acea seliște ei au vindut-o boie-
rului domniei mele, Ionașco Jora vornic de gloate și femeii lui și fiilor lor,
pentru două sute și treizeci de galbeni ungurești, bani buni, tot potronici
de argint. Și s-a ridicat boierul domniei mele mai sus scrise, Jora vornic și
a plătit deplin toți acești bani mai sus scriși, 230 de ughi buni, în miinile
rugătorilor domniei mele mai sus scriși.

Deci domnia mea, dacă am văzut tocmeala de bunăvoie dintre ei și
plată deplină, noi încă și de la noi i-am dat și i-am întărit. Pentru aceea,
aceia seliște mai sus scrisă, Milcineștii, cu loc de finețe și cu pădure și cu cîmp
și cu tot venitul și cu tot hotarul pe unde a folosit din veac, cum spune și
uricul în semne pe care ei l-au avut de la Ștefan voievod, să fie boierului
domniei mele, Jora vornic și cneaghinei lui și copiilor lor dreaptă ocină și
dedină și uric și întărire, cu tot venitul și dreaptă cumpărătură, neclintit, lor,

niciodată în veci. Și altul să nu se amestece înainte acestei cărți a noastre.

La Iași, anul 7140 <1632> luna iunie 9.

† Înсуși domnul a poruncit.

Ghianghea mare logofăt a învățat și am iscălit <m.p.>.

† Minjea <a scris>.

Biblioteca Centrală de Stat, Secția manuscrise, I/44.

Orig., hirtie (39,9 × 26,2 cm.), pecete timbrată.

Cu două trad. din 1820.

118

1632 (7140) iunie 9, Iași.

Alexandru Iliș voievod judecă o pricină pentru seliștea Crînjanii, între Siret și Bîrlad, ținutul Tecuci.

† Иъ Флѣѡандръ <Илиш воєвода, божію милостію>¹, господарь Земли Младавскон. Оже прѣидошѣ, прѣд нами <и прѣд ѡ>¹силни нашини волѣри, великини и малини, Ивнашко, сынъ <поп Чехан>...¹ка и Чехан, сынъ Гавин и Ивн, сынъ Добротъ и Пъс ... <сынъ>¹ поп Гави, съ ннихъ племенници нх и тегади за лице, прѣд нами, на <Бремѣи и на Тоадер>...¹ Фръцнаъ и на Звѣтарѣ и на ннихъ племенници нх, радї една селѣше за село, на имѣ Крънжанїи, мѣждо Гирѣт и междо Бръладъ, что ѡ волост Те¹кѡчскомѣ, рекъше, прѣд нами, аже ест ни стара <и пра>¹ва штиннѣ и дѣднинѣ шт къ прѣдѣдове нх и сѣе дръжал та шт<нинѣ шт ѡ>¹дин ѡрик, что има прѣдѣдове нх за викѡплениѣ <шт>¹ Стараго Стефана воєвода и исписачѣ за тѣжба <шт Флѣѡан>¹дра воєвода. Я егда бѣше нынѣ, при дѣни Мо<ѡси М>¹огна воєвода, вѣстал сѣ и шпирал таа штиннѣ сѣ ... <Бремѣи и Тоадер>¹ ... <и Фръ>¹цнаъ и Звѣтарѣ и ннихъ племенници <нх и ѡка>¹звала, прѣд нами, един ѡрик за дѣднино шт сего Стараго Флѣѡандра<а воєвода>¹...¹

...¹аше сѣднѡм на нх, по правдою и по закон земскон и шерѣтохом аже ест лъж тот ѡрик, что има Тоадер>...¹ нх, шт Флѣѡандра воєвод, за что

¹ Loc rupt in orig.

писает въ <сего>¹ шбраз, дже ест им штиннѣ за дѣдинно, а тотъ шрикъ шт Стефана воевода ест...¹ ѣти и пишемъ за вкѣсплнїе. И пакъ видѣвшє...<на>¹-рѣднїе за тѣже, шт тнхъ рѣдннхъ господарїе и до нѣнѣ ске не дрѣжал...¹, дадохомъ тоа селнще пакнже Ивнашков, сынѣ попъ Чехан... <Чехан>¹, сынѣ Гавн и ннннн племеннцн нхъ. И Шремїа и Тоад<ер>... <и Фрѣцнлѣ и Збїарѣ>¹ восталъ шт прѣдъ намн и шт весъ законъ земскон. <И Ивнашко>¹, сынѣ попъ Чехан, съ вѣсн племеннцн его, справннл сѣ шт прѣдъ намн и посѣтавлн собн ферѣю кѣ>¹ дѣзати, въ внстѣръ господства мн и възѣхомъ и тотъ шрикъ шт Плесѣдан>¹ дра воевода и дадохомъ его, въ рѣкн мн.

Тѣмъ радї, тоа селнще за село <на нлѣ Крѣнжанїн, мѣждо>¹ Шрѣт и мѣждо Бѣрадѣ, что ѣ колостъ Текѣчсконѣ, како да ест имъ и шт господства мн права штиннѣ и дѣдннѣ и шрикъ <съ боло>¹ талн рѣннннн и съ сѣкожаталн и шт лѣс и съ вѣсклн хотаралн, покѣда изъ вѣка шжнвалн, непорѣшнно <ннколнже на вѣкн и да не н>¹ маетъ ман тегатн, а нн дѣшевкатн, за сїа тѣж<евѣ>¹, ннколнже на вѣкн вѣчннхъ. И нн да сѣ не шмншат.

Оу Ис, въ лѣто шрѣм, юнн ѿ.

† Самъ господннѣ казалъ.

<Панѣ вѣа логофѣтъ шчн>¹ и сѣ нскаахъ <т. р.>.

† Io Alexandru <Iliaş voievod, din mila lui Dumnezeu>¹, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră <și înaintea>¹ tuturor boierilor noștri, mari și mici, Ionașco, fiul <popii Cehan>...¹ și Cehan, fiul lui Sava și Ion, fiul lui Dobrotă și Păs , <fiul>¹ popii Sava, cu alte rude ale lor și au pîrit de față, înaintea noastră, pe <Eremia și pe Toader>¹ Frățilă și pe Zbiirea și pe alte rude ale lor pentru o seliște de sat, anume Crinjanii, între Siret și între <Birlad, ce este în ținutul>¹ Tecuci, spunînd, înaintea noastră, că le este veche și dreaptă ocină și dedină de la străbunii lor și au tot stăpînit această ocină <dintr-un>¹ uric de cumpăratură ce au avut străbunii lor <de la>¹ Ștefan voievod cel Bătrîn și ispisoace de pîră <de la>¹ Alexandru voievod. Iar cînd a fost acum, în zilele lui Moisi Moghila voievod, s-au sculat și au oprit acea ocină toată <Eremia și Toader>¹. Frățilă și Zbiirea și alte rude ale <lor și>¹ au arătat, înaintea noastră, un uric de moștenire de la acest Alexandru <voievod>¹ cel Bătrîn¹

.¹ i-am judecat după dreptate și după legea țării și am aflat că este mincinos acel uric, ce a avut Toader . . .¹ de la Alexandru voievod, pentru că scrie în <acest>¹ chip că le este ocină de moștenire, iar acel uric de la Ștefan voievod este . . .¹ și scrie de cumpărare. Și iarăși văzînd . . .¹ drese de pîră

¹ Loc rupt în orig.

de la acei domni de mai înainte și pînă acum tot n-au stăpînit . . . ¹ am dat
acea seliște iarăși lui Ionașco, fiul popii Cehan . . . <Cehan>¹, fiul lui Sava
și altor rude ale lor. Iar Eremia și Toader . . . <Frățilă și Zbiiarea>¹ au rămas
dinaintea noastră și din toată legea țării. <Iar Ionașco>¹, fiul popii Cehan,
cu toate rudele lui, s-au îndreptat dinaintea noastră și și-au pus <ferie 2>¹⁴
zloți în vistieria domniei mele. Și am luat și acel uric de la Alexandru voie-
vod și l-am dat în miinile lor.

Pentru aceea, acea seliște din satul <anume Crănjani, între>¹ Siret
și între Birlad, ce este în ținutul Tecuci, să le fie și de la domnia mea dreaptă
ocină și dedină și uric <cu>¹ bălți de pește și cu finețe și din pădure și cu toate
hotarele, pe unde din veac au folosit, neclintit <niciodată în veci și să nu>¹
aibă a mai piri, nici a dobîndi, pentru această piră, niciodată în vecii vecilor.
Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7140 <1632> iunie 9.

† Însuși domnul a poruncit.

<Ghianghea mare logofăt a învățat>¹ și m-am iscălit <m.p.>.

Bibl. Acad., XCIX/166.

Orig., hîrtie (29,3 × 23,5 cm.), pecete aplicată, căzută, foarte rupt.

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, XI, p. 90—91 (regist).

1632 (7140) iunie 10.

Alexandru Iliăș voievod întărește Irinei o jumătate din satul Starosilți.

Ispisoc de la Alex<andru> v<oievo>d din let 7140 <1632> iunie 10, „în
carele întărește pe giământate de sat de Starosilți cu iaz și țarină, parte de
sus, că am dat Irimii², fetii Măriuții, nepoată Gorcii Udrii“.

După Gorovei, *Botoșani*, p. 103.

Mențiune într-un doc. din 1790 octombrie 9.

¹ Loc rupt în orig.

² Desigur „Irinii“.

<1632> iunie 12, Iași.

Orăș, fiul lui Ionașcu Bole, nepotul lui Stratul paharnic, vinde partea sa din Roșiaci lui Grama stolnic pentru un cal și 10 galbeni.

† Adecă eu Orăș, feciorul lui Ionașco Bolei, nepotul Stratului păharnic, scriem și mărturisim cu acest zăpis al meu, de nime nevoit, nici asuprit, cum am vîndut dreaptă ocină și moșie a mea din sat din Roșiaci, din giu-mătate din sat a treia parte, cîmpul și din tot vinitul, dumisali Gramei stolnic, pentru un cal și dzéce galbeni, calul prețuit drept dzéce galbeni, denain-tea dumisale Lupului vornicul ce au fost în Țara de Gios și denaintea Stratului ce au fost păharnic și denaintea și altor boiari, ca să-i hie lui dumisale dreap-tă ocină și moșie și feciorilor dumisale. Și pre acesta zăpis al meu să aibă a-ș face dumnealui Grama stolnicul zăpis domnescu pre această ocină ce i-am vîndut eu.

Și pre mai mare credință ș-au iscălit dumnealor acești boiari ce mai sus scriem și iscăliturile.

Așe scriem și mărturisescu cu acest zăpis al meu, să să știe.

Mai pe mare mă<tu>rie eu Orăș mi-am pus șe pecetea.

✠ Іде, юніт гї.

Из ЛѢНДА БНК ГЛА ДВОРННК м. р.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Insti-tutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași, Fond Spiridonie, XLII/287.

Orig., hirtie (32,1 × 20,5 cm.), două peceti aplicate,

Datat după Lupul, care de la sfîrșitul anului 1631 nu mai deține funcția de mare vornic și după Stratul Bolea, fost paharnic pînă în 1632, cînd devine mare șetrar.

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 69 (orig.)

¹ Loc rupt în orig.

1632 (7140) iunie 12.

Zăpalce, Țințar, Nechita și alții mărturisesc că Ștefan a pus zălog partea sa de ocină din Peletuci, pînă va înapoia niște vite preotului Andonie.

† Adecă Zăpălce ot Peletoci și Țințar ot tam și Nechita [ot tam] de Cățele[ș]ști și Ion[n]așcu ot tam și Precup ot Ite[ș]ști, noi mărtorisim cu soflelele noastre cum au perit popei lui Andonie ot Peletiuici 1 bou și o vacă pentru Ștefan ot tam. Apoi Ștefan s-au tocmit cu popa de ș-au pus a sa parte de ocin[n]i den sat de Peletiuici la popa Andonie zelog, pînă-i va-i da vitele sau 12 taleri bătută.

De iasta mărtorisim noi cu estă scriso[r]re ca se fii de maria credinți și ne-m pos și pecețele.

Și s-au tocmit den casa lui Precop ot Ite[ș]ști.

De iasta mărtorisim ca să să știe.

Еъ лѣто 7140 юнѣ 12.

Ѳнѣон ѡт Пелеточ писан.

Bibl. Acad., CCCXLI/21.

Orig., hirtie (20,5 × 15,7 cm.), patru peceți aplicate și o amprență digitală.

1632 (7140) iunie 15, Iași.

Alexandru Iliș voievod poruncește pîrcălabului de ținutul Neamț să-l constrîngă pe șoltuzul din tirgul Piatra să dea uricul mândstirii Pingărați pe care l-a găsit și pentru care a primit un cal.

† Иъ Александръ Илѣашъ воєвода божію милостію, господарь Земли Молдавскон. Писемъ сласѣ, на[на]шимъ прѣкълѣбѣ ѡт волостъ Пѣлицѣ. Данъ тѣ знати нри намъ жаловадъ вгшмѣнѣ и вѣскѣмъ съборѣ ѡт свѣта мѣнастирѣ ѡт Пѣнгѣраци¹

¹ Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugii noastre, pîrcălabul de la ținutul Neamț. Îți dăm știre că ni s-a jeluit egumenul și tot soborul de la sfînta mănăstire de la Pingărați...

și așa dzicindu înaintea domniei mele c-au pirdut un <u>¹ric și-au găsit acel uric șoltuzul den Peatră și l-au colăcit și-au cerșut un cal colac. Egumănul au dat acel cal, iar apoi au tăgăduit șoltuzul uricul.

Derept [a]acéia, deacă veți vedea cartea domniei mele, iar voi să-l strin-giți să dea uricul. Iar de nu va vrea să dea uricul, să-l trimiteți să stea de fați înaintea domnie mele.

Тое вам пишем, никак не бѣдет.

Оу Ис, въ лѣто хрѣм юнїе єї.

† Слм господинъ велѣл.

† Гангѣ вел логоѣт счи <т. р.>.

† Сѣпотѣн <писал>.

Arh. St. Buc., M-rea Pîngărați, III/39.

Orig., hirtie (31,5 × 20 cm.), pecete aplicată, stricată.

123

1632 (7140) iunie 15, Iași.

Alexandru Iiaș voievod întărește mănăstirii Pîngărați satele Bilă-ești și Ivănești, pe Cracău, în ținutul Neamț, cu două mori pe Cra-cău și una în satul Dărmănești, poiana Pîngărați și braniștea mănă-sirii.

† Въ имѣ Отца и Сына и Свѣтого Дсха, Тронце свѣтаа и единосѣциаа и неразделнаа. Се аз рабъ владыки моеиѣ, Господинѣ Богѣ и спасѣ нашеиѣ Исѣсъ Христосѣ и Тронческїи поклонник, Ив Алѣксандрѣ Илїаш воєвода, божїю мнлостїю, господарѣ Земли Молдавскон.

Ѓже господство ми благопронзволахъ нашеи благои, пронзволенїем и чистим и свѣтланим сердцем, отъ всѣа нашеа <дѣшеа>² и отъ Бога помощїа, възделлахъ и поверновахъ иншим пражде свѣтопочившихъ господарїехъ прѣжде насъ внѣшихъ, иже даша и помилковаша и скрѣпнша свѣтихъ църкви и монастырнхъ, вѣти изъ паметъ въ сїю вакъ и въ бѣдѣ²шїи.

Тамжн и господство ми, съ хотенїем божїем и съ благословенїим четири свѣтителѣ молдавски, кѣр Йоданасїи архїепископѣ и митрополитѣ Сѣчавскон и

¹ Omis in orig.

² Loc rupt in orig.

кир Дионисій епископъ Романской и кѣр Белогїи епископъ Радѣдцскоиѣ и кѣр Митрофан епископъ Хѣскоиѣ и съ хотанїемъ вѣсѣмъ съвѣтомъ господства ми, болѣри нашихъ молдавскїихъ, великими и малими, господство ми дадохом и зкрѣпїхомъ свѣтлїи монастыр називаниаго Пѣнгарацстїи, гдѣже ест храмъ свѣтого и славноаго велико мѣченика воина Христова и миропочиваго Дѣмитрїа, нхъ правїи штинни и данїе и милованїе, шт нхъ правїихъ нарѣденїе и милованїе, что имаютъ шт Ілѣксандрѣ коевода и шт Петрѣ коевода и за потерѣжденїе шт Інкѣа коевода и тїже шт Петрѣ коевода и шт Ярон коевода и шт Ирмїиѣ коевода и шт Гиммїи коевода и шт Константинъ Могїла коевода и шт Стефанъ Томша коевода и шт Миронъ Бѣрновскїи Могїла коевода и шт Монсею Могїла коевода, два селокѣ, на имѣ Билѣшїи и Иѣвнѣшїи, на Краковстїи рѣца, что ѣ колост Немѣцской и съ дѣк мленн на рѣца Кракова и тїже една малин шт село Дѣрмїнѣшїи, что ест данїе и милованїе свѣтлїи монастыр шт сего Петра коевода и вѣсѣхъ полѣна Пангарацїи до Стража, до потока Пангарацїи и знаменїи за вранищи шт потока Пѣнгѣрацїи даже до Блассѣла, право на кѣлме Блассѣла и на[х] врѣхъ Мѣнчелъ даже до врѣхъ Грохотїиш, на пѣт Хангѣлова до Бистрици, долѣ до Полѣни Биказовѣ и шкон полѣ водн Бистрици, на ного Цичарлове, даже до кѣлме Мѣгѣрлове, а шт тѣдѣ право кѣлме горѣ даже до велиницѣ нѣкнїхъ, право кѣлме Тороголѣжѣшїи, даже до Дѣлгого Планин, а шт Дѣлгого Планин право на конецъ Братеш, черезъ Мѣирѣш, даже до шѣвршїи Болованѣш, а шт толѣ право черезъ Болованѣш, до Ярдѣли и до Трѣкѣц Черклен и долѣ Таркѣш до Бистрици, а шт тѣдѣ Бистрици до Стражѣ.

Тѣмъ радї, како да ест и шт господства ми правїи штинни и данїи и милованїе тои свѣтлїи монастыри, иже кнїше писанїе и зрїк, вѣсѣ доходомъ.

Я по нашемъ животѣ и господства, кто покѣситъ сѣ разоритѣ или сказити данїе и милованїи и шстроенїе тїи прѣдними свѣтопочившїихъ господарїи прѣжде вившїи нас и наше потерѣжденїе, тотъ да нѣсетъ прошенъ шт Господа Бога, сътворшаго небо и земли и шт прѣчїстаа Бого матир и шт вѣсѣхъ свѣтїихъ и да бѣдетъ емѣ съперникъ свѣтїи, велико мѣченикъ Дѣмитри въ денѣ страшнаго съда Христова.

И ни да сѣ не змишае.

Ѧ Мс, въ лѣто хрїи юни еї данѣ.

† Самъ господинѣ казалъ.

† Пангѣ велъ логофѣтъ зчи и сѣ искаахъ <т. р.>.

† Івнѣшъ <писалъ>.

† În numele Tatălui și Fiului și Sfintului Duh, Treime sfântă și de o ființă și nedespărțită. Iată eu robul stăpînului meu, Domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Isus Hristos și închinător al Treimii, Io Alexandru Iliias

voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu bunăvoința noastră, cu inimă curată și luminată, din tot <suflul>¹ nostru și cu ajutor de la Dumnezeu, dorind și revnind la alți mai înainte sfîntrăpoși domni foști mai înainte de noi, care au dat și au miluit și au întărit sfintele biserici și mănăstiri, să le fie pentru pomenire în acest veac și în cel viitor iarăși.

Pentru aceea și domnia mea, cu voia lui Dumnezeu și cu binecuvîntarea celor patru ierarhi moldoveni, chir Athanasie arhiepiscop și mitropolit de Suceava și chir Dionisie episcop de Roman și chir Evloghie episcop de Rădăuți și chir Mitrofan episcop de Huși și cu voința întregului sfat al domniei mele, boierilor noștri moldoveni, mari și mici, domnia mea am dat și am întărit sfintei mănăstiri care se numește Pingărați, unde este hramul sfintului și slăvitului mare mucenic, ostaș al lui Hristos și izvoritor de mir, Dumitrie, dreptele lor ocini și danie și miluire din dreptele lor drese și miluire ce au avut de la Alexandru voievod și de la Petru voievod și de întărire de la Iancul voievod și de asemenea de la Petru voievod și de la Aron voievod și de la Irimia voievod și de la Simion voievod și de la Costantin Moghila voievod și de la Ștefan Tomșa voievod și de la Miron Bărnovschi Moghila voievod și de la Moise Moghila voievod, două sate, anume: Bilăeștii și Ivăneștii, pe riul Cracău, ce sînt în ținutul Neamț și cu două mori pe riul Cracău și de asemenea o moară din satul Dărmănești, care este danie și miluire sfintei mănăstiri de la acest Petru voievod și toată poiana Pingărați pînă la Strajă, pînă la pîriul Pingărați și semnele de braniste de la pîriul Pingărați pînă la Părul, drept la culmea Părul și la virful Muncel, pînă la virful Grohotișului, pe drumul Hangului pînă la Bistrița, în jos, pînă la Poiana Biczului și ambele părți ale apei Bistrița, pînă la piciorul Țiciarului, pînă la culmea Măgurii, iar de acolo drept culmea în sus pînă la niște velnițe, drept culmea Torogleașului pînă la Muntele Lung și de la Muntele Lung drept la capătul Brateșului, peste Măeruș pînă la obîrșia Bolovănișului și de acolo drept peste Bolovăniș la Ardeal și la Tărcuțul Roșu și Tarcăul la vale pînă la Bistrița, iar de acolo Bistrița pînă la Strajă.

Pentru aceea, să fie și de la domnia mea drepte ocini și danii și miluire acelei sfinte mănăstiri care este mai sus scrisă și uric, cu tot venitul.

Iar după viața și domnia noastră, cine s-ar ispiti să nimicească sau să strice dania și miluirea și întocmirea acelor de mai înainte sfînt răpoși domni, foști mai înainte de noi și întărirea noastră, acela să nu fie iertat de Domnul Dumnezeu, făcătorul cerului și al pămîntului și de preacurata maică

¹ Omis în orig.

a lui Dumnezeu și de toți sfinții și să-i fie pîriș sfintul, marele mucenic Dumitru în ziua înfricoșatei judecăți a lui Hristos.

Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7140 <1632> iunie 15 zile.

† Înсуși domnul a zis.

† Ghianghea mare logofăt am învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Ianăș <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pîngărați, III/6.

Orig., hirtie (43 × 28 cm.), pecete aplicată, stricată.

Cu o trad. modernă.

O trad. veche, ibidem, III/40.

124

1632 (7140) iunie 16, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Pîngărați satele Bîlăești și Ivănești, din ținutul Neamț, două mori pe Cracău și unu în satul Dărmănești, o prisacă în braniștea de la Bohotin, trei fâlcă de vie la Cotnari și toată poiana Pîngărați, care mai înainte a fost ascultătoare de curtea domnească din târgul Piatra.

† Къ нмѣ Оубца и Сына и Свѣтотоу Дсха, Тронце свѣтла и единосѣцина и неразделима. Се аз рабъ вѣдники моемъ, Господъ Богъ и спасъ нашеиъ Исусе Христосъ и Тронческѣи поклонник, Ивъ Плѣдандръ Наѣгашъ воевода, божѣю милостѣю, господарь Земли Молдавскон. Оубе господство ми благопронзволихъ нашеи благимъ произволенѣемъ и чистимъ свѣтлимъ сръдцемъ, отъ вѣсѣлъ нашеи дшшеи отъ Бога помошѣмъ, вѣжделѣхъ и поревновахъ нишеи прѣжде свѣтопочившихъ господарѣхъ, прѣжде насъ бившихъ, иже даша и миловаше и зкраниша свѣтихъ църкви и монастырѣхъ, бгтѣи нмъ паметъ въ сѣи вѣки и въ вѣдѣщи. Тамъ же и господство ми хотенѣемъ божѣимъ и съ благословенѣемъ четири свѣтла молдавскѣхъ, кѣръ Фѣанасѣи архѣнепископъ и митрополитъ Сѣчавскон и кѣръ Дионисѣи епископъ Ромѣнскон и кѣръ Свѣлогѣе епископъ Радѣдцескомъ и кѣръ Митрофанъ епископъ Хѣшескомъ и съ хотенѣемъ вѣсѣмъ свѣтломъ господства ми, волѣри нашихъ молдавскѣхъ, великихъ и малихъ, господство ми додохомъ и зкранихомъ свѣтѣи

монастир називаниго Пангараци, [свѣтлан] гдѣже ест храм свѣтаго и славнога велико мѣченика, воина Христова и мироточиваго Дѣвигрѣа, нх прѣкти штинни и данїе и милоканїе шт нх прѣктих нарѣденїе за данїе и милоканїе что юмают шт Ілѣѣксн>¹ Дра коевода и шт Петра коевода и за потвержденїе шт Інкѣа коевода и тижѣ шт Петра коевода и шт свѣтопочивших Бримѣа коевода и шт Костантин Могила коевода и шт Стефана Толша коевода и шт Мирон Бърновскїи Могила коевода, двѣ селокѣ, на имѣ Билѣци и Ивѣнѣци, на Краковскѣи рѣцѣа, что ѣ колост Нелѣскон и съ двѣ млинн на рѣцѣ Краковѣ и тижѣ една млин шт село Дърмѣнѣци, что ест данїе и милоканїе свѣтлан монастири шт сего Пегра коевода и една пасикѣ ѣ браници, къ долѣи конци браницѣ, на Бохотинѣ, Хъменшоловѣ² и три фалчи за виноградї и четири десѣт жерди за виноградї ѣ Гор Новїи Котнарскїи и вѣск полѣна Пангараци, шт исписок за милоканїе шт Ілѣѣандра коевода, <что>¹ тотѣ полѣна вѣло пражде вѣлма за школ и прислѣшина ѣ двора Каменскаго трѣга и бѣше браници вѣзнаменїи.

Почїнсн>³и сѣ хотар свѣтѣи монастир Пангараци шт рѣцѣ Бистрици, шт Стенкѣ прако къ прости мѣсто на рѣкит, ѣ крѣници, къ просто мѣстоѣ на верхо Първа, на Кѣлимѣ Първади, на верхо Мѣнчелови таже прако на Столец Грохотиши, на пѣти Ханголоѣ таже ѣпчина Грохотишѣади до Мѣнчел и долѣ до Гланѣа Вѣа и шт толѣ долѣ на источник еже тичет на Брѣдї Зѣа, на рѣцѣа Бистрици и черѣс Бистрици, шт Брѣдї Зѣа долѣ, шт Конѣа по ного горѣ до кѣрмѣтѣра тоѣ ногѣ и тижѣ горѣ рѣбра Поточѣади до шѣрѣши Поточѣади горѣи и тижѣ горѣ прако до вѣѣ горѣи, главѣ Хълок и шт толѣ прако долѣ, до Іцѣа, на потик еже прїндѣт на Торогѣж и горѣ до кѣлимѣ Торогѣжѣади и горѣ кѣлимѣ и горѣ до Дѣлгоѣ Хълок и шт толѣ по на шѣрѣши Братнѣшѣади и шт толѣ до Ірдѣа, до Търкѣца Черѣади и долѣ Таркѣа до рѣцѣ Бистрици и долѣ до Стражѣ и тижѣ долѣ до Стенкѣ. Толнко ест вѣс хотар.

Тѣа радї, како да ест шт господѣа ми тот вѣше писанон хотар свѣтлан монастир Пангараци прако штиннѣ, непорѣшно николиже на вѣки вѣчнїи. І кто шт тнх вѣше писанїи мнїхн шт снх вѣше писанон монастири къ нѣкоѣ вѣлимѣ...⁴

І по нашеади жикотѣ и господѣа, кто шн покѣснн сѣ разорнѣ или сказнн данїе и милоканїе и ѣстроннїи тнл прѣд нннї⁵ свѣтопочившим господѣади прѣжде вѣнѣшн нас и наше потвержденїе, тот да нѣст прошен шт Господа Бога, сѣтворѣаго небо и зѣмнн и шт прѣчнстаа Богѣ матерѣ и шт вѣсѣх свѣтнх

¹ Omis în orig.

² Pasajul и една пасикѣ pină la Хъменшоловѣ șters cu cerneală și adăugat deasupra: „aesta s-au vindut“.

³ Loc rupt în orig.

⁴ În text fraza a rămas neterminată.

⁵ Greșit, pentru нами.

И ДА БЪДЕТ ЕМЪ СЪПЕРНИК СВАТЪН ВЕЛИКО МЪЧЕНИК ДЪМИТРИЪ ВЪ ДЕНЪ СТРАШНАГО СЪДА ХРИСТОВА. И НИ ДА СЪ НЕ СМИШАЕТ.

✠ Исѣ въ лѣто хрѣм юнѣ сѣ дѣни.

† Свѣтл господин казал.

† Глангѣ вел логофетъ учи и сѣ некаахъ <т. р.>.

† Игнѣшъ <писалъ>.

† În numele Tatălui și al Fiului și al Sfintului Duh, Troiță sfântă și de o ființă și nedespărțită. Iată eu robul stăpînului meu, Domnul Dumnezeu și mintuitorul nostru Isus Hristos și închinător al Troiței, Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bunăvoință și cu inimă curată și luminată, din tot sufletul nostru și cu ajutorul lui Dumnezeu, am dorit și am rîvnit ca alți sfintrăpoși domni de mai înainte, care au fost mai înainte de noi, care au dat și au miluit și au întărit sfintele biserici și mănăstiri să le fie lor pomenire în acest veac și în cel viitor. De aceea și domnia mea, cu voia lui Dumnezeu și cu binecuvîntarea celor patru ierarhi moldoveni, chir Athanasie arhiepiscop și mitropolit de Suceava și chir Dionisie episcop de Roman și chir Evloghie episcop de Rădăuți și chir Mitrofan episcop de Huși și cu voia întregului sfat al domniei mele, boierii noștri moldoveni mari și mici, domniia mea am dat și am întărit sfintei mănăstiri numită Pingărați, unde este hramul sfintului și slăvitului mare mucenic, ostaș al lui Hristos și izvoritorul de mir Dumitrie, dreptele lor ocini și dani și miluiri din dreptele lor drese de danie și miluire ce au de la Alexandru voievod și de la Petru voievod și de întărire de la Iancul voievod și de asemenea de la Petru voievod și de la sfintrăpoșaii Erimia voievod și de la Costantin Moghila voievod și de la Ștefan Tomșa voievod și de la Miron Barnovschi Moghila voievod, două sate, anume Bilăești și Ivănești, pe riul Cracău, ce sînt în ținutul Neamț și cu două mori pe riul Cracău și de asemenea o moară din satul Dărmănești, ce este danie și miluire sfintei mănăstiri de la acest Petru voievod și o prisacă în braniște, la capătul de jos al braniștii, pe Bohotin, la Hămeiuș¹ și trei fălci de vie și patruzeci de prăjini de vie în Dealul Nou de la Cotnar și toată poiana Pingărați, din ispisoc de miluire de la Alexandru voievod, <care>² acea poiană a fost mai înainte vreme de ocol și ascultătoare de curtea tîrgului Piatra și a fost braniște în semne.

Și se începe hotarul sfintei mănăstiri Pingărați de la riul Bistrița, de la Stincă de-a dreptul la răchită, la fintină, drept la virful Părul, la culmea

¹ Pasajul „și o prisacă“ pînă la „Hămeiuș“, șters cu cerneală și adăugat deasupra: „aesta s-au vîndut“.

² Omis.

Părului, la vârful Muncelului și drept la Scaunul Grohotișului, pe drumul Hangului și pe Obcina Grohotișului la Muncel și la vale, la Glimeia Mare și de acolo la vale pe izvorul care curge la Vadul Rău, la riul Bistrița și peste Bistrița, de la Vadul Rău la vale, de la Strimba pe picior în sus la curmătura acelu picior și de asemenea în sus pe coasta Potociului, la obârșia Potociului în sus și de asemenea în sus drept la vârful muntelui, la capul Hălmului și de acolo drept la vale, la Ață, pe poteca ce vine la Torogleaj și în sus la culmea Toroglejului și în sus pe culme și în susla Hălmul Lung și de acolo pe la obârșia Bratișului și de acolo la Ardeale, la Tăcuța Roșie și Tarcăul la vale, la riul Bistrița și la vale, la Strajă și de asemenea la vale, la Stincă. Acesta este tot hotarul.

Pentru aceea, să-i fie de la domnia mea acel mai sus scris hotar sfintei mănăstiri Pingărați dreaptă ocină, neclintit niciodată în vecii vecilor. Iar cine dintre acei mai sus scriși monahi de la aceste mai sus scrise mănăstiri, în vre-o vreme oarecare . . . ¹.

Iar după viața și domnia noastră, cine va îndrăzni să distrugă sau să strice dania și miluirea și întocmirea acelor de mai înaintea noastră sfintră-
poșați domni, care au fost înainte de noi, și întărirea noastră, acela să nu fie iertat de Domnul Dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de preacurata maică a lui Dumnezeu și de toți sfinții și să-i fie lui piriș marele mucenic Dimitrie, în ziua înfricoșatei judecăți a lui Hristos. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7140 <1632> iunie 17 zile.

† Insuși domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Ianăș <a scris>.

Bibl. Acad., MCDLXXIV/20.

Orig., hirtie (43 × 28 cm.), pecete aplicată, căzută.

125

1632 (7140) iunie 20.

Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Sf. Paraschiva din Iași, zidită de Nestor Ureche fost vornic, o bucată din hotarul satului Procelnici cu seliștea Cozmești, în urma unei judecăți cu Gheorghe și Zavul, nepoții lui Saula.

ЛѢТЪ ХЗРМ, ЮНІЕ КЪ ДЕНЬ.

Иъ Александръ Илѣашъ воєвода, божію милостію, господарь Земли Молдавскѣи. Сѣже прѣидоша прѣдъ нами и прѣдъ вѣськѣми нашими молдавскѣи болѣри,

¹ În textul fraza a rămas neterminată.

великими и малими, молебни наши, калѣгери шт свѣта монастыр шт срѣд трѣг Шки, еже сътворила покойнаго Нистора Хрѣке вившаго дворника, надеже ест храм прѣподобниа митри наши Параскии и тегал за лице, пред нами, на Геурге и на Завѣл, вѣдци Гаѣли и на вѣси племенници <и>х, ради една вѣкатѣ за хотар шт село Прочаличи, на рѣцѣ Жижни, что ѣ волост Шки, рекѣщии штци мнихи аже сътвори на ти люди великаа приселованіе и възѣл на една вѣкатѣ за хотар съ еднам сѣлицем и ниѣ что сѣ именьет Козмищии и ѣказоваа пред нами и нареденіе за тѣжѣ и за хотаріе шт Стефан Томшѣ воевода и шт Радѣл воевода како хотарна тамо Чухан вѣк дворник и съ Илеѣа дворникѣ глотни и съ люди добри. И Геурге и Завѣл, вѣдци Гаѣли и съ племенници нѣ, шни казали аже тѣ вѣкатѣ за хотар ест на права штнишѣ и дѣднѣ шт хотар Козмищии.

Ино господство ми и съ вес сѣкѣт наш, болѣри наш молдавскиими, ѣсѣднѣом на нѣх по правдою и по законѣ земскои и видѣвше тѣх нареденіе за хотаріе шт тнѣх прѣднииѣх господаріе, господство ми немогохом сказити или разорити сад нѣх, нѣ избрахом господство ми наш вѣрнии болѣри, Баснаіе Рошка дворника глотни и прѣчилч тамѣ леноцих¹ люди добри вишнии и нижнии, шкрѣстѣ мѣциашии и хотарна пакнже на тоа послѣд, по кѣда хотарна Чухан вѣк дворник и Илеѣа дворник и по кѣда хотарна шт прѣжде вѣрмене Бѣчѣм вѣк дворник, съ Голѣн вѣк логофет и съ Шѣргѣл вѣк дворник и поставна стѣлпи.

Шт прѣво поставна стѣлпѣ ѣ вѣрѣч Прѣтѣм², по више за хемеюш; втори стѣлпи ѣ гѣрлѣ Кокороае, гдѣ переменѣет дорога через гѣрло Кокороае и гдѣ переменѣет дорога шт полѣ на Шикѣлов; третии стѣлпѣ и³ Жижі и вѣ ѣст гѣрлии Жижни, шт сѣди вѣ Главником нижни и срѣд полѣ и вѣ великии пискѣ, ѣ просто мѣсто повертнници, даже до хотар трѣгом, а нишнѣ знаменіе вишнѣ шт ка лавѣри, даже до великаа крѣницѣи, а шт великаа крѣницѣи над потоцѣ нижни, даже до мост Чоланѣлов, даже дадет ѣ Жижни, дрѣг стѣлпѣ, поннже за Грозовае, дрѣг стѣлпѣ дадет ѣ Барѣл Хѣрлѣвищии.

Того ради, да ест и шт господства ми права штнишѣ и дѣднѣ и ѣрик и потверѣженіе, тот више писан хотар, свѣтѣ монастыр пред реченѣи, съ вѣсем доходом, непорѣшениом на, николиже на вѣкни вѣчнии. И Гаѣлѣщии и съ вѣсе племенни его да не имае мае тегати за сѣа тѣж, тот николиже на вѣкни. И кто мет наи възвѣзати нѣкою тѣж да вѣдѣт за глобѣ портѣ ѣи волн глоб. И ни да сѣ не ѣмншае.

<Deasupra, insemnarea copistului:> Pe moşie de la Jijie, suptu Stincă, sud⁴ Iaşi.

¹ Greşit, în loc de многи.

² Greşit, probabil scrie Прѣтѣм.

³ Greşit, în loc de ѣ.

⁴ „şinutul“.

Anul 7140 <1632> iunie 20 zile.

Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, rugătorii noștri, călugării de la sfânta mănăstire din mijlocul țărgului Iași, pe care a făcut-o răposatul Nistor Ureche fost vornic, unde este hramul preacuvioasei maicei noastre Paraschiva și au pîrît de față, înaintea noastră, pe Gheorghie și pe Zavul, nepoții lui Saula și pe toate rudele lor, pentru o bucată de hotar din satul Procelnici, pe riul Jijia, care este în ținutul Iași, spunînd părinții călugări că le-au făcut lor acei oameni mare împresurare și le-au luat o bucată de hotar cu o seliște, anume care se numește Cozmeștii și au arătat înaintea noastră și drese de pîră și de hotărnicie de la Ștefan Tomșea voievod și de la Radul voievod că a hotărnicit acolo Cehan fost vornic și cu Alexa vornic de gloate cu oameni buni. Iar Gheorghie și Zavul, nepoții lui Saula și cu rudele lor, ei au spus că acea bucată de hotar le este lor dreaptă ocină și dedină din hotarul Cozmeștilor.

Deci domnia mea și cu tot sfatul nostru, boierii noștri moldoveni, i-am judecat după dreptate și după legea țării și văzînd acele drese de hotărnicie de la acei domni de mai înainte, domnia mea n-am putut să stric sau să nimicesc judecata lor, ci am ales domnia mea pe credinciosul nostru boier, Vasile Roșca vornic de gloate și a adunat acolo mulți oameni buni din sus și din jos, megieși dimprejur și au hotărnicit iarăși pe acea urmă, pe unde au hotărnicit Cehan fost vornic și Alexa vornic și pe unde hotărnicise dinainte vreme Bucium fost vornic cu Golăi fost logofăt și cu Murgul fost vornic și au pus stîlpi.

Mai întii au pus stîlp la malul Prutului¹, mai sus de hemeiuș; al doilea stîlp la gîrla Cocoroaei, unde trece drumul peste gîrla Cocoroaei și unde trece drumul de la cîmp la Micul; al treilea stîlp la Jijia și la gura gîrlei Jijiei, de acolo pe Slavnicul de jos, prin mijlocul cîmpului și la piscul mare, de-a dreptul la întorsătură, pînă la hotarul țărgului, iar alte semne mai sus dinspre lazuri, pînă la fîntina mare, mai sus de pîrîl de jos, pînă la podul lui Ciolan, pînă ce dă în Jijia; alt stîlp mai jos de Grozoe; alt stîlp dă la Barcul Hărmăneștilor.

De aceea, să fie și de la domnia mea dreaptă ocină și dedină și uric și întărire acel hotar mai sus scris sfintei mănăstiri mai înainte spuse, cu tot venitul, neclintit, lor, niciodată în vecii vecilor. Iar Sauleștii și cu toate rudele lor să nu aibă a mai pîri pentru această pîră niciodată în veci. Iar cine va mai ridica vre-o pîră, să fie de gloabă porții 40 de boi gloabă. Și altul să nu se amestece.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 629, f. 284 r. — v.
Copie cu foarte multe greșeli de transcriere.

¹ Nesigur; în copie: „Bruteam“.

1632 (7140) iunie 20, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Eustratie logofăt satul Teșeuți, ținutul Suceava, și jumătate din satul Mizești, ținutul Iași.

† Иъ Ілѣхандръ Ілііашъ воевода, іожію милостію, господарь Земли Молдавскон. Оже господства ми даан и потвердани есмы колѣрену нашему, Еустратіе бык логофет, его пракою штинис и дааніе и милованіе, село на имѣ Тешевцин, что ест з волостъ Бучакскон, шт его правіи и питоміи нарѣденіе что шн имла за дааніе и милованіе и вкслуженіе шт Мовси Могила воевода, что тот село нан прѣжде было право наше господарско, прислужино къ школ трѣгъ наше Бучакскон.

И шт том, тыже даем и потверждаем колѣрену нашему выше писаному половинна село шт Мисецин, вышна част, что з волостъ Ішскон, шт исписоаче за выкупленіе пакнже шт Мовси Могила воевода, что шн себе купил шт Оурѣта, дѣща Лзки и шт сынъ ен, Тоадер и Лзпа и брат его, Дѣнилъ, сынове Гроза-ви, вшци Оурѣтен, прѣвшци Лзки и Оурѣта, дѣщи Кзкоани, вшка Лзки и шт...¹, сынъ Іандрекъш, вшка Лзки, вѣси вшци Лзки, радѣ два сто талеръ сребрѣнихъ.

Тѣм радѣ, тот выше писан село, на имѣ Тешевцин и тот пол село шт Мисецин, вышна част, да ест колѣрену господства ми выше писан, Еустратіе логофет, право штинис и дѣдинс и дааніе и милованіе, и выкупленіе и оурик и потвержденіе, съ вѣсѣм доходоу, непоршено[мъ] емс, николиже на вѣки. И ин да сѣ не оумишает прѣд снм листом нашим.

Оу Іше, въ лѣто хрѣм, юни к̄ дени.

† Сам го'подинъ велѣл.

Иъ Ілѣхандръ воевода <т.р.>.

Ивнашко Мѣнжѣ <писал>.

† Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit boierului nostru, Eustratie fost logofăt, dreapta lui ocină și danie și miluire, satul anume Teșeuții, ce este în ținutul Sucevei, din dresese lui drepte și proprii, ce el a avut, de

¹ Loc alb în orig.

danie și de miluire și vislujenie, de la Moisi Moghila voievod, care acel sat, mai înainte, a fost al nostru drept domnesc, ascultător de ocolul târgului nostru Suceava.

Și întru aceasta, de asemenea dăm și întărim boierului nostru mai sus scris jumătate de sat din Misesți, partea de sus, ce este în ținutul Iași, din ispisoace de cumpărătură iarăși de la Moisi Moghila voievod, ce el și-a cumpărat de la Urta, fiica Lucăi și de la fiul ei, Toader și Lupul și fratele lui, Dănilă, fiii Grozavei, nepoții Urtei, strănepoții Lucăi și Urta, fiica Cucoanei, nepoata lui Luca și de la . . .¹, fiul Andreicăi, nepoata (sic!) Lucăi, toți nepoții Lucăi, pentru două sute taleri de argint.

De aceea, acel mai sus scris sat, anume Teșeuții și cea jumătate de sat din Misesți, partea de sus, să fie boierului domniei mele mai sus scris, Eustratie logofăt, dreaptă ocină și dedină și danie și miluire și cumpărătură și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit lui, niciodată în veci. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7140 <1632> iunie 20 zile.

† Înсуși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Ionașco Mînjea <a scris>.

Bibl. Acad., LXXXIV/209.

Orig., hirtie (40,8 × 27 cm), pecete timbrată, căzută.

127

1632 (7140) iunie 21, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Vizantia niște danii în Vitănești, pe ambele părți ale Putnei și în Voloșcani.

† Иъ АЛЕѦАНДРОШ ИЛИШ ВОЕВОДА, КОЖІЮ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛЕ МЛАДЕСКОИ. БОЖЕ ПРІИДОШЕ, ПРѢД ГОСПОДСТВА МН, МОЛЕННИЦИ НАШИ, КЪЛОУГЪРН УТ СВѢТА МОНАСТІРЪ ВІЗАНТІА, ЕДЕЖЕ ЕСТ ХРАМ СВѢТОГО БЪЗВИЖЕНІЕ ЧИСТНАГО КРЪСТА, СЪ ЕДИН ЗАПИС УТ ЛЮДІ ДОБРИ, УТ ПОП ІУН УТ <Скорце>²ЦН И ПОП АНДРЕЮ УТ СКАПНИЧЕЦИ И КРЪСТЪ И УТ М<Н>²ОГН ЛЮДІ ДОБРИ, СВѢДЕТЕЛСТВЕТЪ АЖЕ ПРІЕДЕ,

¹ Loc alb în orig.

² Loc rupt în orig.; completat după trad. lui Evloghie dascâl.

прѣд ними, Добра съ мъжъ ен, Ивнъ вт Битънѣщъ, дочка Марїѣ Грозъволе, вѣска Михънлови Додан и дали своиѣхъ пракинъ втнинъ и дѣднинъ иже имали вни, нѣко съ избереѣтъ частъ имъ вт Битънѣщъ, на вѣкъ сторици Пѣтнѣи, вт Шѣшницѣ даже до врѣхъ Гори Бѣлки, вт поли ѣ вт вода и брѣдъ за млинъ на Пѣтно водѣ и садове и виногрѣдѣ¹.

И тижѣ вни принѣс и другъ записъ вт людѣ добри, вт потропопѣ вт Пѣтна, имѣ Бѣнашко и попъ Станъ вт Брѣци и вт вѣси людѣ вт Ирѣци, старѣи и млади, свѣдѣтѣствѣеѣтъ <како прѣидѣ прѣдъ нѣими>¹ <Мѣрина, дѣща Дѣмѣна вт Болошкани и дала своѣ>² праба втнинѣа и дѣднинъ иже ималѣа¹ <вѣна вт вода Крѣвѣнга до водѣ Сѣртѣ>², вт брегѣ гѣмъ Дѣмѣтанъ до Бѣзѣсѣци>¹ и писалъ себѣ, втцѣ ѣго, до свѣтомуъ помѣникъ да нѣ помѣнитѣ покѣ вѣдѣтѣ свѣтаа монастирѣ.

Про тоже, и ми, ѣакоже оуѣндехѣомъ сеѣго даанѣ и памѣтно сеѣго, радѣ ми есми дали и потѣсрѣ¹ѣдали емъ свѣтомуъ монастирѣ, иже вѣше писанъ, како да естъ имѣ и вт насъ даанѣ и мѣлованѣ съ вѣсѣмъ [дохо]дохѣвѣмъ. И ни да съ не оуѣмѣшатѣ прѣдъ сѣмъ листѣмъ господства ми.

✠ Ис, хѣрѣмъ юни кѣ.

† Господинъ велѣлѣ.

Гѣангъ велъ логофѣтъ гѣни и съ искааѣ <т.р. >.

Гаврилъ Сѣнчѣлъ <писалъ >.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea domniei mele, rugătorii noștri, călugării de la sfânta mănăstire Vizantia, unde este hramul sfintei Înălțări a cinstitei cruci, cu un zapis de la oameni buni, de la popa Ion din <Scorțe>²ști și popa Andreiu din Sclicipești și Cristea și de la mulți oameni buni, mărturisind că a venit, înaintea lor, Dobra, fiica Măriei Grozăvoae, nepoata lui Mihăilă Dodan, cu bărbatul ei, Ion din Vitănești și au dat dreptele lor ocine și dedine ce au avut ei, cit se va alege partea lor din Vitănești, pe ambele părți ale Putnei, din Șușița pînă la virful Măgurei Mari, din cîmp și din apă și vad de moară la apa Putnei și grădini și vie.

Și de asemenea ei au adus și alt zapis de la oameni buni, de la proto-popul de Putna, anume Eonașco și popa Stan din Erești și de la toți oamenii din Irești, bătrîni și tineri, mărturisind <cum a venit>¹, înaintea lor, <Mărina, fata lui Dăniil din Voloșcani și a dat>² dreapta ocină și dedină ce a avut <ea, de la apa Cîrligului pînă în apa Scurții>², din malul groapei lui Dămian

¹ Loc rupt în orig.

² Loc rupt în orig.; completat după trad. lui Evloghie dascăl.

pină la Vezeuți și s-au scris pe sine și părinții ei la sfântul pomelnic, să-i pomenească pină cînd va fi sfînta mănăstire.

Pentru aceea, și noi, dacă am văzut această danie și pomană, pentru aceea și noi am dat și am întărit sfintei mănăstiri, care este scrisă mai sus, ca să le fie și de la noi danie și miluire, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, 7140 <1632> iunie 21.

† Domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

Gavril Onciul <a scris>.

Bibl. Acad., CCLXXVIII/142.

Orig., hîrtie (31,6 × 19,5 cm.), deteriorat, pecete aplicată, căzută.

O trad. din sec. al XVIII-lea, de Evloghie dascăl, fără dată de lună și zi, la Arh.

Sl. Buc., M-rea Vizantea, I/2, după care s-au făcut completările. O copie după trad., ibidem, Ms. nr. 580, f. 31 (nr. 1), cu data: 1632 iunie 20.

128

1632 (7140) iunie 22, <Iași>.

Alexandru Iliăș voievod poruncește pîrcălabilor din ținutul Bacău să ia partea de ocină din Birăcești a lui Văsii și să o dea lui Ștefan, Ion și Vasile, pentru că Văsii a rămas de lege.

† Нѡ АЛЕХАНДРЪ ІЛІАШ ВОЕВОДА, БОЖІЮ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЬ ЗЕМЛИ МѡЛДАВ-СКОИ. Scriem domnia mea slugilor domniei mele, pîrcălabilor de ținutul Bacăului. Dămu-vă știre că au avut dzi sluga noastră Ștefan diiac din <Măr>¹gineni și Ion și Vasilie, feciorii lui Gherman din Hălăseni, n<ain>¹tea domniei mele, cu Văsi de la prisaca Boldescului, <pen>¹tr-o [o] ocină de la Biră<e>¹ști, ce au fost pus zălogu de ...¹ lui Văsii cu zapis de ...¹ taleri la Gherman din Hălăseni ...¹ <Ște>¹fan și Ion și Vasilie, feciorii lui Gherman, au venit la dzi și <au>¹ așteptat pî<nă la>¹ a patra ...¹ preste dzi, iar Văsii n-au venit ...¹.

...¹ dacă voi veți vedea <car>¹tea <do>¹mnii mele, <să aveți a-i op>¹ri toată partea <de ocină>¹ a lui Văsii den Biră<ești, cît>¹ i să va alége partea <lui și să>¹ o dați în mîna lui Ștefan și <Io>¹n și Vasilie. Iar de-i să va mai

¹ Loc rupt în orig.

véni <mai>¹ mult pre ocină, să aibă <a lu>¹a Ștefan, iar alții să nu intre pre
acea ocină. Iar de-i <să va păr>¹ea cu strimbul, el va sta <fa>¹ța naintea
domnii m<éle>¹. <Т>¹а<к>¹ Да знайте, никак не счините.

Писъ <Ис, въ лѣто>¹ хзрл юнѣ кв.

† Господинъ рече.

† Гангѣ вел логофетъ счи.

† Ивнашко <писал>.

Biblioteca Centrală de Stat, Secția manuscrise, III/9.

Orig., hirtie (30,5 × 17,5 cm.), pecete timbrată, foarte rupt.

Cu o copie.

129

1632 (7140) iunie 23, Iași.

*Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Pingărați niște curături
cumpărate în satul Dărmănești.*

† Ивн Ялѣксандръ, сынъ Илѣашъ воєвода, вождію милостію, господарь Земли
Молдавское. Оже прѣидошкѣ, прѣдъ господства ми, молебници наши, калѣгерн вт
свѣта монастырѣ иже называетъ ся Пѣнгѣраціи, идеже естъ храмъ свѣтого и
славнаго велико мѣченикѣ и мироточиваго, воинъ Христова, Димитрѣе, егѣмен и
всѣ събор вт свѣта монастырѣ, съ едннъ записъ вт старецѣ Ивдонѣ вт свѣта
монастырѣ Бесерикани и вт людѣ добри и прѣгари вт трѣгъ Камен, вт Иксинтѣе
Пирцѣ и Шефанъ Каравлау и Василѣе, сынъ Ивн вт Дѣрмѣнеци и вт многи
людѣ добри, рекѣчи въ тѣхъ записѣ аже прѣидоу Ларини и Ивн Сѣрати вт
Дѣрмѣнеци и продали свои правѣе вчещеніе, иже сами сътворили. И продали
свѣтому монастырѣ кѣтора вѣше пишемъ, Пангѣраци, вѣ вчещеніе, некимъ непо-
нѣжденъ, а ни приселовани, за 2 талѣр личниу, пинѣси готови. И вчещеніе сѣту
в Сторожи и вт Дан, тѣже вт там, купили тѣхъ вчещеніе.

И тѣже принеи ни записъ вт иишиу людѣ добри, вт Захарѣмъ шолтѣс вт
трѣгъ Камен и вт прѣгаръ Иксинтѣе и вт многи людѣ добри, пишеши въ тѣхъ
записѣ како прѣидоше, прѣдъ ними, Логина съ своею синове, Тѣмасѣе, Шефанъ и
Григорѣе <и>² Ирина, некимъ непонѣженъ, а не приселовани, нѣ по своихъ добруу
волѣ, дали свѣтому монастырѣ една вчещеніе, за душе Сѣвнашкови и за два десѣту
талѣри, пинѣси добри и за седмъ сѣрѣкѣте.³ И вчещеніе естъ вѣше Сторожи.

¹ Loc rupt in orig.

² Omis in orig.

³ И за седмъ сѣрѣкѣте, adăugat deasupra, de altă mână.

Бо ми видѣхом межѣ ннх токмеж добро и спяно плато, протоже и ми
дали есми да вѣдетъ ем права штиннѣ и дѣднина, съ вѣсем доходом. И ни да
сѣ не оумнишат прѣд снмѣ листом господства ми.

✠ Ис, въ лѣто зрѣ юни кр.

† Господинъ велѣл.

† Глангѣ вел логофѣт гчи и сѣ некаах <т. р.>.

† Гавриа Гѣнчл <писал>.

† Io Alexandru, fiul lui Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea domniei mele, rugătorii noștri, călugării de la sfânta mănăstire care se numește Pingărații, unde este hramul sfântului și slăvitului mare mucenic și izvoritor de mir, ostaș al lui Iristos, Dimitrie, egumenul și tot soborul de la sfânta mănăstire, cu un zapis de la starețul Andonie de la sfânta mănăstire Besericani și de la oameni buni și pîrgarii din târgul Piatra, de la Axintie Pîrțu și Ștefan Caravlah și Vasilie, fiul lui Ion din Dărmănești și de la mulți oameni buni, spunînd, în acel zapis, că au venit Larion și Ion Obrati din Dărmănești și au vindut dreptele lor curături, pe care înșiși le-au făcut. Și au vindut sfintei mănăstiri care scriem mai sus, Pingărați, 2 curături, nesiliți de nimeni, nici asuprași, pentru 60 taleri numărați, bani gata. Și curăturile sînt despre Strajă și au cumpărat acele curături de la Dan tot de acolo.

Și de asemenea au adus un zapis de la alți oameni buni, de la Zaharia șoltuz din târgul Piatra și de la pîrgarul Axintie și de la mulți oameni buni, scriînd în acel zapis cum au venit, înaintea lor, Loghina cu fiii ei, Tănasia, Ștefan și Gligorie <și>¹ Irina, nesiliți de nimeni, nici asuprași, ci de bunăvoia lor au dat sfintei mănăstiri o curătură pentru sufletul lui Ionașco și pentru douăzeci taleri, bani buni și pentru șapte sărăcuste. Și curătura este mai sus de Strajă.

Deci noi, văzînd între ei bună tocmeală și plată deplină, de aceea și noi am dat să le fie dreaptă ocină și dedină, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, în anul 7140 <1632> iunie 23.

† Domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Gavril Onciul <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pingăreți, III/16.

Orig., hîrtie (31,6 × 20 cm.), pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. din 1909 aprilie 8, de Stoica Nicolaescu.

¹ Omis în orig.

1632 (7140) iunie 24, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Pingărași toată poiana Pingărași, fostă mai înainte domnească, ascultătoare de ocolul tirgului Piatra.

† Нѡ Ілѣѡандръ Ілѣашъ коевода, кожію милостію, господарь Зѣмли Молдавскон. Оуже господство ми дади и потвердиди есмъ молебникомъ нашимъ, егору меню и въсему собору въ свѣтѣа монастыр глаголема Пѣнгъраци, гдѣже ест храмъ свѣтаго и славнаго и велико мученика и мироточиваго Димитріе, въскъ полѣна Пѣнгъраци, съ въскъм дохodom, еже тотъ полѣна ни прѣжде врѣмѣ било право наше господарско, прислушно къ школъ трѣгъ Камен, въ нѣ правѣи и питомѣи исписокъ что ималъ свѣтаа монастыр за дааніе и миловааніе въ Ілѣѡандръ коевода Стараго.

Тѣмъ радѣ, тоа въше писана полѣна да ест свѣтѣи монастыръ право штинны и дѣдинны и дааніе и миловааніе и оурикъ и потвержденіе, съ въскъм дохodom, непоршено имъ, николиже на вѣки. И ни да съ не оумишае прѣдъ снмъ листомъ нашимъ.

Оу Іис, лѣто хз,м юнѣ кд.

† Самъ господинъ велѣа.

Нѡ Ілѣѡандръ коевода <т. р.>.

† Мѣжѣ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor de la sfinta mănăstire zisă Pingărași, unde este hrumul sfintului și slăvitului și marelui mucenic și izvoritorului de mir, Dimitrie, toată poiana Pingărași, cu tot venitul, care poiană mai înainte vreme a fost a noastră dreaptă domnească, ascultătoare de ocolul tirgului Piatra, din dreptul și propriul lor ispisoc de danie și miluire pe care l-a avut sfinta mănăstire de la Alexandru voievod cel Bătrîn.

De aceea, acea mai sus scrsă poiană să-i fie sfintei mănăstiri dreaptă ocină și dedină și miluire și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit, lor,

niciodată în veci. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, anul 7140 <1632> iunie 24.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Minjea <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Plingărați, III/38.

Orig., hîrtie (31,4 × 11,2 cm.), pecete aplicată.

Cu o trad. din 1909 mai 30, de Stoica Nicolaescu.

131

1632 (7140) iunie 24.

Medelean și fiii săi vind lui Gligorie și fiicei sale Trușca o parte de ocină cu două bălți, Lăpușna și Lăpușnița.

7140 <1632> iunie 24.

Un zăpis de la Midilian, ficior lui Todir, nipot lui Goian și cu fiii lor, în care arată că au vindut lui Gligori și fitii săi, Trușcăi, moșie din locul tîrgului Hușului și pînă în locul Spărieților și pînă în locul lui Sprinceană și cu doao bălți, Lăpușna și Lăpușnița, pînă unde să întîlniști spre răsărit cu Broscășanii.

Arh. St. Buc., Episcopia Huși, LXX/53, nr. 1.

Rezumat dintr-un perilipsis, din 1778 februarie 25, cu documentele moșiei Cloriecești și ale bălților Lăpușna și Lăpușnița, din ținutul Fălciu, ale lui Ioniță Cantacuzino mare vornic.

132

1632 (7140) iunie 28, Bîrlad.

Ion Carapotona șoltuz cu 12 pîrgari și bătrînii tîrgului Bîrlad mărturisesc că Măriica, fiica lui Ifrim vistiernic, și cu nepoții ei au vindut mai multe părți din satele Bujoreni, Pipărcani, Băxănești și Mastatici, pe Bîrlad, lui Pinteș și fratelui său, Boul.

† Ion Carapotona șoltuzul și cu 12 pîrgari de tîrg de Bîrlad și toți bătrînii urașului mărturisim cu sufletele noastre cum au venit naintea noastră Măriica, fata lui Ifrim visternicul și cu nepoții săi, cu Toader și cu Gligorie

și cu Măriia și Irina, feciorii Ursului, nepoții lui Ifrim visternicul, de nimene înbiiat, nici înpresurați și-au vindut a lor dereaptă ocină și moșie, a cincea parte din sat din Bujoréni și din Pipărcani și din Băcsănești, de la Birlad și cu vad de moră în Birlad, ce au avut ei de la părintele lor, de la Ifrim visternicul, de cumpăratură de la giupineasa de la Măgdalina, fata lui Ionașco, nepota Mihului medelnicerul.

Și iar au vindut Măriica, fata lui Frim visternicul și cu nepoții săi, carii mai sus scrie, Toader și Gligorie și Mărie și Erina, feciorii Ursului, nepoții lui Ifrim visternicul, dintr-a cincea parte din sat di Bujoréni și din Pipărcani și Băcsănești, de la Birlad și cu vad de moră în Birlad și dintr-a cincea parte din Mastatici, partea lor ce li să va vini, cu vad de moră în Birlad, ce au <a>¹vut ei de la părintele său, de la Ifrim visternicul, ce au avut el de cumpăratură de la Gligorie și de la fratele său, de la Vasilie, de la feciorii Anghelinei, nepoata Mihului medelnicerul.

Și o-u vindut Pinteii și fratelui său, Boului, dreptu o sută de lei bătuți. Și s-au sculat Pinteia și cu fratele său, cu Boul, de-au dat o sută de lei, bani gata, întru miinile Măriicăii și a nepoților săi, lui Toader și lui Gligorie și Măriei și Erinei, cum mai sus scriu; și le-au dat și uricul dinnaintea noastră.

Deci, deac-am vădzut noi a lor bună tocmală și deplină plată, noi încă ne-am sculat și le-am făcut lor zapis și mărturie, ca să le hie lor ocină și moșie și lor și feciorilor lor și nepoților săi și strănepoților săi, pî<nă>¹ cind ș-or face ei ispisoc domnescu. Iar altul să nu aibă a să amesteca nici dănăoră în véci.

Și pre mai mari credință ne-am pus și pecetea urașului pre această mărturie a noastră.

Исѣ Брлада, въ лѣто хрѣм юнѣ кн дѣни.

Bibl. Acad., MCDLVIII/47.

Orig., hirtie (31 × 21,5 cm.), pecetea tirgului Birlad.

Cu o copie, ibidem, nr. 52.

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, VI, p. 19 (rezumat).

133

1632 (7140) iulie 2, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește călugărițelor de la mănăstirea de peste apa Bistriței o bucată de pământ din satul Dănești.

† Ив Александръ Плишш коѣкода, божію милостію, господарь Земли Молдавскон. Оже господство ми данн и потвърднн есми молебницамъ господства

¹ Omis în orig.

ми, каагерицам вт свѣта монастыри гдѣже ест храм Прѣображеніе Господа Бога и спаса нашего Ісуса Христа, через поток Бистрица, едно вькаты за земле вт село им, Донеци,¹ вт кѣ вѣсток, вт исписок за тѣж что они имааи вт поконнаго Радул воєвода и за фѣрью, что они сѣ тегали съ молебници господства ми, каагери вт царинѣ вт Свѣти Нексале, радѣ тоа вькаты земле что они прислывали вт кѣ село им, Іверещѣ.

Тѣм радѣ, тоа вькаты за земле ізко да бѣдет и вт господства ми свѣтѣи монастыр виши писана, через поток Бистрица, правою штининѣ и дѣднинѣ и зрик и повтврѣжденіе, съ вѣсѣм доходоу, непорозшенно николиже на вѣки. И ни никто да сѣ не змишае прѣд сим листом нашим.

✠ Ис, лѣто хр̄м юліи в̄.

† Слал господинѣ велѣл.

Ив Александрѣ воєвода <м. р.>.

† Симіон <писал>.

† Io Alexandru Ilias voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugătoarelor domniei mele, călugărițelor de la sfinta mănăstire, unde este hramul Schimbarea la față a Domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Isus Hristos, de peste pîrîul Bistriței, o bucată de pămînt din satul lor, Donești², dinspre răsărit, din ispisocul de piră și de ferie pe care ele l-au avut de la răposatul Radul voievod, căci ele s-au pîrît cu rugătorii domniei mele, călugării din țarină, de la Sfîntul Neculae, pentru acea bucată de pămînt pe care ei au cotropit-o către satul lor, Averești.

De aceea, acea bucată de pămînt să fie și de la domnia mea sfintei mănăstiri mai sus scrise, de peste pîrîul Bistrița, dreaptă ocină și dedină și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul nimeni să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, anul 7140 <1632> iulie 2.

† Înсуși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Simion <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Văratecul, XVII/13.

Orig., hîrtie (31,4 × 19,8 cm.), pecete aplicată.

Cu o copie și două trad.; una de Nathanail ieromonah și alta, din 1836 dec. 2, de Chiriac ieromonah.

¹ Greșit, în loc de Дънци.

² Greșit, în loc de „Dănești“.

1632 (7140) iulie 2, Iași.

Alexandru Iliș voievod poruncește lui Necula Gheorma să fie de față la răscumpărarea unei ocini din satul Galbeni de la Gheorghie, nepotul lui Nicoară hatman, de către Ursul Vartic și rudele sale.

ИВН ПЛЕХАНДРЪ ИЛНШ ВОЕВОДА, БОЖІЮ <МНЛОСТІЮ>¹ ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МОЛДАВСКОН. [ПНШЕМ]. Scriim la sluga noastră Necula Gheorma. Dăm știri cum au venit, înainte domnii meli și a toți boerii domnii meli, sluga noastră Ursul Vartic și Gheorghie, nepotul lui Necoriță hatman, de s-au tocmnit de a lor bunăvoi ca să întoarcă Ursul Vartic a lui moșii și a seminții sale, care au fost vindută lui Necoară hatman, în sat în Galbeni.

Deci, diacă vei vede cartea domnii meli, iar tu să stringi acii vânzători, toți răzășii lui Vartic. De vor vre să-și întoarcă moșie lor, ei să hie volnici a o întoarci, iar de nu vor vre să întoarcă ei, să aibă a <în>¹toarci Ursul Vartic, însă cît vei afla tu cu sufletul tău c-au dat Necoară hatman și cît vor hi luat și vânzătorii, căci sint toți vii. Și zioa ș-au pus în zioa de Sveti Petru să-i întoarcă tot. Iar satul să fii pre mîna lui Ursul Vartic cu tot venitul și să ne faci [și să ne faci] și carti de la tini pre cît au dat, să-și facă și dres domnesc.

Aceasta scriim, într-alt chip să nu faci.

7140 <1632> iulie 2.

Domnul a poruncit.

ГѢНГЕ ВЕЛ ЛОГОФЪТ НЕСКААХ.

Diicu.

Arh. St. Iași, p. DCCCLXVIII/2.

Copie.

Altă copie la Arh. St. Buc., Ms. nr. 656, f. 42.

<După 1632 iulie 2>.

Mărturia unor boieri pentru vânzarea de către Gheorghe, nepotul lui Nicoriță hatman, a unor părți din satul Galbeni lui Ursul Vartic vornic de gloate.

Eu Gheorghie sîn Manole, nepotul lui Nicoriță hatman, mărturisăscu cu cest zăpis al meu cum am dat a mea moșie și dare din sat din Galbeni, ce am avut eu dare și miluire de la unchiul meu, de la Nicoriță hatman,

¹ Omis.

ce i-au fostu lui cumpăratură de la Erimie, fiul lui Duma și de la frații lui și de la toți nepoții lui, parte lor, un bătrîn din satu din Galbeni. Așijdere am datu giură de bătrînu, din bătrînul Ghermăneștilor, parte lui Toader Bătica și a fraților săi. Așijdere am datu un bătrîn, bătrînul Săteștilor din satu din Galbeni, ce au fostu cumpăratură lui Nicoriță hatman de la Zaharia și de la frații lui, nepoții Armancăi și de la toți oamenii lui dintr-acel bătrîn. Aceste părți li-am dat de mi-au întorsu Ursul Vartic vornic glotnii, pentru căci au avut zi acești oameni în doao rînduri să-mi întoarcă și tot nu mi-au întorsu. Deci acum mi i-au întorsu Ursul Vartic vornic glotnii aceste părți toate, carele mai sus scrie. Erimii Dumii și nepoților săi, au întorsu șapte galbeni, bani buni și o iapă și pentru bătrînul Săteștilor șapte galbeni și pentru giură de bătrîn [ale] de Băticaș și a fraților săi din bătrînul Ghermăneștilor 3 pol ughi, din satu din Galbeni. Aceste părți toate le-au plătit deplin Ursul Vartic vornic în mina lui Gheorghită, nepotul Nicoriței hatman.

Și într-această tocmală au fostu Dumitrașcu Gheuca vornic și Năvrăpăscul vornic și Neniul vornic și Isacu sin Avram și Vasile brat Avram.

Văzîndu noi de a lor bunăvoie tocmală și plată deplin, de la noi am făcut această mărturie lui Ursul Vartic vornic, pînă își va face și drese domnești. Și pre mai mare credință pusu-ni-am pecețile și am iscălit, să să știe. Și unde să va găsi niscari drese, preste aceasta să nu să crează nici adănoară.

Dumitrașcu Gheuca vornic iscal.

Neniul iscal.

Vasile iscal.

Fără velet.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 656, f. 42.

Copie.

Datat după porunca domnească din 2 iulie 1632 (vezi nr. 134).

136

1632 (7140) iulie 3, Iași.

Alexandru Iliș voievod împuternicește pe călugării mănăstirii Galata din Deal a lui Petru voievod să-și ia zeciuiala din satul Șivițe.

† ИВ АЛЕКСАНДРЪ НАУТШ КОЕКОДА, БОЖІЮ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МОЛДАВ-СКОИ. Dat-am cartea domnii mele rugătorilor noștri, egumenului și a tot săborul de la svînta mănăstire de la Gălata lui Pătru vodă, den Deal, spre-acea să hie tari și puternici cu cartea domnii mele a lua a dzécia den satul svîntei

mănăstiri, den Șivițe, cine va hi arat acoloa, den piine și den fin și den péște den bălți și den vii, să ia a dzéce den vin și den grădini den legumi, den ce vor hi și dintr-altă den tot, fie cine va hi arat acoloa sau va hi cosit, veri hie călăraș veri curtean veri hie cine va hi, de pre la toți ca să aibă a lua a dzécia rugătorii noștri călugării ce mai sus scriem.

Și pentr-aceaia, nime să nu cutédze a ținea sau a opri înaintea cărței domnii méli. Iară cui să va părea cu strinbul, să vie să stea di față. ИНАК НЕ БЪДЕТ.

✠ Ис, въ лѣто хрѣм юліе г̃.

† Сам господинъ велѣа.

Иъ Пледандръ воєвода <т. р.>.

† Брълѣдѣнса <писал>.

Arch. St. Buc., M-rea Galata VII/1.

Orig., hirtie (31,5 × 19 cm.), pecete aplicată.

O copie, ibidem, Ms. nr. 628, f. 222 v.

137

1632 (7140) iulie 3, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește sasului Fealtin din Cotnari o moară și o povarnă pe pîrîul Buhainți.

† Иъ Пледандръ Иліш воєвода, божію милостію, господаръ Зѣмли Мѣлѣвскои. Оуже господство ми дали и потвѣрдилн есмн Фѣлтинови сас ѡт Котнарн его правою ѡтнинн и ксѣжно ѡт испривилѣ за ксѣжно ѡт Петра <в>¹оєвода и за потвѣрженіе ѡт Стефана Томшѣ воєвода и ѡт Мовси воєвода, една млин и една поварніе что на потоцѣ Буханци.

Тѣм ради, како да ест есмн и ѡт нас ѡтнинн и зрнк и потвѣрженіе, непоршѣнно неколиже, на вѣкн. И ни ѡт прѣкълѣн или ѡт нинх да сѣ не зминшѣет прѣд сим листом нашим.

✠ Ис, хрѣм юліе г̃.

† Господинъ рече.

† Гангѣ вел логофет зчи и искаах <т. р.>.

† Демитръ <писал>.

¹ Loc rupt.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit lui Fealtin sas din Cotnari dreapta sa ocină și cumpărătură, din privilegiu de cumpărătură de la Petru voievod și de întărire de la Ștefan Tomșa voievod și de la Moisi voievod, o moară și o povarnă, care sint pe pîrîul Buhainți.

Pentru aceea, să-i fie lui și de la noi ocină, uric și întăritură, nestricat niciodată, în veci. Și nici unul dintre pîrcălabi sau din alții să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

În Iași, 7140 <1632> iulie 3.

† Domnul a zis.

† Gheanghia mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>.

† Dumitru <a scris>.

Colecția prof. D. Constantinescu (Tirgu Neamț).

Clișeu și fotocopie după orig. slav, hîrtie, pecete timbrată.

EDIȚII: Berechet, *Doc. sec. XVI—XVII*, p. 178—179 (text sl. și trad.); Constantinescu, *Documente*, p. 342—343 (text slav, trad. și facs.).

138

1632 (7140) iulie 4, Iași.

Alexandru Iliiaș voievod poruncește pîrcălabului de ținutul Tutova să apere ocina lui Iftimie comișel din satul Dracsini împotriva lui Neculai Bălțatu.

† Иѡ Александръ Илиашъ воевода, божію милостію, господарь Зѣмли Молдавскон. Scriem domniia mea la sluga noastră, la pîrcălabul de ținutul Tutovei. Dămu-ți știre că domniei mele s-au jeluitu sluga noastră, Iftimie com<i>șelșel

Dereptu acée, deaca vei vedea cartea domniei mele, iar tu să socotești de va hi făcut pre cée parte ce-au cumpărat Iftimie, tu să-l oprești de pre

acée ocină, ca să-ș stringă Iftimie pîne de pre cîmpu și finață. Iar lui de-
va p<ăr>¹le cu strîmbul, tu să le dai dzi <сă vie сă>¹ ste de față nainte
domniei méle. Тоє пишем господства ми, никак да не зчинила прѣд сим листом
господства ми.

Оу Мс, въ лѣто $\overline{\text{жрл}}$ юліе $\tilde{\text{д}}$.

† Сам господинъ велѣл.

† Глангѣ вел логофет зчи и сѣ искаах <т. р.>.

Илѣдандри <писал>.

Bibl. Acad., CLX/101.

Orig., hirtie (30,8 × 19,4 cm.), pecete aplicată.

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, XVII, p. 10–11 (orig.); Antonovici, *Doc. btrld-*
dene, IV, p. 64–65 (orig., după *Uricariul*).

139

1632 (7140) iulie 4, Iași.

*Alexandru Iliș voievod întărește lui Nechita diac din Virtop partea
de jos din poiana Munciei.*

† Иѡ Илѣдандръ Илѣиш воєвода, божію милостію, господаръ Земли Мѡл-
давскон. Оже господство ми дали 'н потвердили есми сѣсзи нашемъ, Некити
дѣяк ѡт Брѣтоп, една ескатъ ѡт поіанъ что сѣ зовет Мѡнчѣи, нижина част,
ѡт къ вѣсток, ѡт исписок за купежно что имал ѡт Бремѣта Могила воєвода,
како себе купил ѡт Гѡргницъ пѣх<ъ>ринчел, сынъ Яншци, шиск Чолпан, радѣ
еднѣ кон добръ, вичлован за четири десѣт и пет талери сребръних, не привнаѣе
что имал он ѡт Стараго Стефана воєвода, за дѣднинъ.

Господство ми, іако вендѣхумъ тот истинѣи исписок за купежно, вѣровахмо
и ѡт нас еше дадохумъ и потвердихумъ сѣсзи нашемъ Некити дѣяк таа ескатъ за
полѣнъ, еже више пишем, да ест емъ и ѡт нас даніе и потверждѣ²ніе, сѣ
вѣсем доходою. И ни да сѣ не змншаѣт прѣд сим листом господства ми.

Пис з Мс, въ лѣто $\overline{\text{жрл}}$, юліи $\tilde{\text{д}}$.

† Господинъ рече.

† Глангѣ вел логофет зчи и сѣ искаах <т. р.>.

† Тоадер <писал>.

¹ Loc rupt in orig.

² Omis in orig.

† Io Alexandru Iliaş voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit slugii noastre, Nechita diac din Virtop, o bucată de poiană ce se numește Muncii, partea de jos, dinspre răsărit, din ispisoc de cumpărătură ce a avut de la Ieremiia Moghila voievod, că și-a cumpărat de la Ghiarghița păh<ărnicele>, fiul Anușcăi, nepotul lui Ciolpan, pentru un cal bun, prețuit pentru patruzeci și cinci taleri de argint, din privilegiu de moștenire ce el a avut de la Ștefan voievod cel Bătrîn.

Domnia mea, dacă am văzut acest adevărat ispisoc de cumpărătură, am crezut și de la noi încă i-am dat și i-am întărit slugii noastre, Nechita diac, acea bucată de poiană, ce scriem mai sus, să-i fie și de la noi danie și întărire, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, în anul 7140 <1632> iulie 4.

† Domnul a zis.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Toader <a scris>.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași, Fond Spiridonie, XXX/205. Orig., hirtie (32 × 20 cm.), pecete aplicată, stricată.

Cu o trad. din 1825.

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 9–10 (orig., cu trad.).

140

1632 (7140) iulie 4, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește Salomieii, soția lui Voruntar Prăjescu fost comis și fiilor ei jumătate din satul Voruntărești, pe Siret, ținutul Roman, moștenită de la cumnatul ei, Arpentie fost postelnic.

† Иъ Александръ Илиашъ воевода, божією милостією, господарь Земанъ Молдавскон. Оже прѣидошѣ, прѣд нами и прѣд вѣсими нашими молдавскими боярами, великими и малыми, Саломіѣя, кнѣгинѣ Ворунтаръ внѣ комисъ и сынове ея, съ єдинъ записъ въ Сакимъ Прѣжескъа бѣе хѣтманъ, сынъ Ивнъ Прѣжескъа и въ вѣщцѣ нхъ, Мъргъа и Ивнашко, сынове Никодржъ Прѣжескъа внѣ вѣстѣрникъ и Софроніѣа и Грозавъ, дѣщери Марици и Дѣмитръ Бѣхъши логофѣт и Саба, сынове Настасіи

и Георгіе и Иван и Марїнка, сѣнове Шефана дворянин и Марїнка и Тодосѣя, сѣнове Ерини и Шефан Бога и Марїта и Параскива и Саѳа, сѣнове Гафицен, писаше и свидѣтелстваше въ тот запис ихъ, еже они сътворили съ печатї и подписани ихъ, како въ раздѣленїе штиннимъ шьаци ихъ приходило сѣ въ част панъ ен, Борштар бие комис, половина село Присѣканин, что на Милетин, з волост Хрѣловскомъ, что тоа половина село было заклад до Николаръ бие вистѣрник радї една сто згарскихъ. И бѣше токмеже, имъ, въсимъ еици въше писанихъ сѣт, да вратитъ они въси тоа штиннъ и да бѣдетъ Борштаревн, како ест еиъ приходна.

Бѣ толиже, приказана сѣ съмѣръть братъ имъ, Ярпентїевн бие постельник и не имѣше чадн шт тѣло его, зоста шт него имъ въсимъ половина село Борштаревн, и Ширѣт, что з волост Романскон. Ино они въси посокотили и дали сѣ волѣ имъ, въсимъ, тоа половина село Борштаревн, Борштаревн комис, сѣ брѣд за млин з Ширѣт и сѣ вес приход. Я тоа половина село Присѣканин сѣ да дрѣжитъ сѣнове Николаръ, Дзуга и Ывашко, радї тихъ пинѣси заклад.

Ино господство ми, такоже свидѣхомъ тот истинїи запис шт ннихъ, сѣ печатї и подписани ихъ, вѣровахомъ и шт насъ ешеже дали и потвердили еси. Тѣмъ радї, тоа половина село, Борштаревн, сѣ брѣд за млин з Ширѣт, како да ест и шт господства ми кнѣгини Саломїи и сѣновемъ ен, право штиннъ и дѣдиннъ и зрик и потвержденїе, сѣ въсѣмъ доходомъ, непоршленно, имъ, николиже на вѣки. И ни да не смншатъ.

Оу Ис, лѣто \overline{xvrm} , юлїи \tilde{d} .

† Саламъ господинъ казал.

† Гангѣ велъ логофетъ некаахъ <т. р.>.

† Крстѣ Дамнианъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Salomiia, cneaghina lui Voruntar fost comis și fiii ei, cu un zapis de la Savin Prăjescul fost hatman, fiul lui Ion Prăjescul și de la nepoții lor, Lupul și Ionașco, fiii lui Nicoară Prăjescul fost vistiernic și de la Sofroniia și Grozava, fiicele Maricăi și de la Dumitru Băhuș logofăt și Safta, fiii Nastasiei și de la Gheorghie și Ion și Măriica, fiii lui Ștefan vornic și de la Mariuca și Todosiia, fiii Erinei și de la Ștefan Boul și Mariia și Paraschiva și Safta, fiii Gafiței, scriind și mărturisind în acel zapis al lor, pe care ei l-au făcut cu peceteile și semnăturile lor, că la împărțirea ocinilor părinților lor a venit în partea panului ei, Voruntar fost comis, jumătate din satul Prisăcanii, care este pe Miletin, în ținutul Hirău, care acea jumătate de sat a fost zălogită la Nicoară fost vistiernic pentru o sută de galbeni ungu-

rești. Și a fost tocmeala lor, a tuturor cîți sint mai sus scriși, să întoarcă ei toți acea ocină și să fie a lui Voruntar, precum i-a venit.

Întru aceea, s-a întîmplat moartea fratelui lor, Arpentie fost postelnic și neavînd copii din trupul lui, le-a rămas de la el tuturor jumătate din satul Voruntărești, pe Siret, care este în ținutul Roman. Deci ei toți s-au socotit și au dat cu voia lor, a tuturor, acea jumătate din satul Voruntărești lui Voruntar comis, cu vadul de moară la Siret și cu tot venitul. Iar acea jumătate din satul Prisăcani să o stăpînească tot fiii lui Nicoară, Lupul și Ionașco, pentru acei bani de zălog.

Deci domnia mea, dacă am văzut acel adevărat zapis de la ei, cu pecețile și cu semnăturile lor, am crezut și încă de la noi am dat și am întărit. Pentru aceea, acea jumătate de sat Voruntărești, cu vad de moară pe Siret, să fie și de la domnia mea cneaghinei Salomiia și fiilor ei dreaptă ocină și dedină și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit, lor, niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7140 <1632> iulie 4.

† Însuși domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt am iscălit <m.p.>.

† Cîrstea Damiian <a scris>.

Colecția Scarlat Callmachl, nr. 31—32.

Orig., hîrtie, pecete aplicată, timbrată.

Cu o trad. din 1801.

O trad. din 1785 dec. 1, de Evloghie dascăl, la Arh. St. Buc., M-rea Ncamț, LXVII/10.

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, V, p. 217—218 (rezumat).

141

1632 (7140) iulie 4, Iași.

Alexandru Iiaș voievod judecă pricina dintre satul Rumâni și Simion Gheucă mare medelnicer pentru o bucată de loc din partea de sus a acestui sat, dînd rămas pe ultimul.

† Нѡ Флѣѡандрѡ Нанишш коевода, божією милостією, господаръ земли Мѡлдавскон. Сѡже прѣидошѣ, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, Зрѣла и Нѡнашко и ни Нѡнашко съ брати его и тебали за лице, прѣд нами, на болѣринѣ нашемѣ, Гимини Гѣска

вѣл меделничар, радѣ една вѣкатѣ за мѣсто что ест по верх село Румънии, рекъще аже сътвори на велнкаа прселованїе и възѣл на тоа вѣкатѣ за мѣсто без исправ ч указовали, прѣд нами, и един запис вт него, како ешиже ман тегали сѣ вт нѣколкаа вѣмене, сѣ радѣ тоа вѣкатѣ за мѣсто и змирли сѣ и помали сѣ да не имае ман тегатї, а нынѣ не дрѣжати сѣ за тоа токмеж и за запис его. Я волѣрну нашемѣ Симон Гезка вел меделничар, он еце казал прѣд нами аже прселовае ему сѣ тоа вѣкатѣ за мѣсто една полѣнѣ.

Ино господство ми нѣ сѣ вѣс сѣвѣт <на>¹ше усѣднѣом на нѣх по правдою и по закону земскон и послахом тамѣ хотарник <волѣрну наш>¹емѣ Горган дворник плотник и <сл>¹уга наше Мафтею Рошка вт Брѣлад и събирали многи людн¹ добри, вт вкретѣ им мижїаши и хотарли тот мѣсто и вѣрѣшали сѣ дѣшамн нѣх, да имае дер<жат>¹и Ърса и Ивнашко, сѣ вѣсн брати его, по гдѣ дрѣжали и нан прѣжде вѣмене, даже до вишнннн вѣстиннах. Я волѣрну нашемѣ Симон Гезка вел меделничар, он тегал без исправ, во сѣ истинною вѣрѣшал сѣ како не имае ни едною потрѣбу.

Тѣм радѣ, он востал вт прѣд нами и вт вѣсего нашего закона, а слѣсн нашнх Ърса и Ивнашко сѣ вѣсн брати его справли сѣ вт прѣд нами и поставили собн фїерью вѣ вистѣр господства ми.

Того радѣ, да ест им вт господства ми тоа вѣкатѣ за мѣсто, права втнинѣ и дѣднинѣ и зрик и потвѣрженїе, сѣ вѣсѣм доходом и вт полѣнѣ и вт полѣ и <сѣ>¹ вѣс приход и да не имае ман тегати сѣ за сїа тѣж николиже на вѣкн. Я кто мет ман вѣзвѣсат <н вѣ>¹ нѣкнх дѣни нѣкаа тѣж вѣти зв глоб портѣ вї колн. И ни да сѣ не змишае.

Оу Ис, лѣто хѣрм юлн д̄.

† Салм господннѣ ...¹

.....¹ <писал>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Ursul și Ionașco și alt Ionașco cu frații lui și au pîrit de față, înaintea noastră, pe boierul nostru, Simion Gheuca mare medelnicer, pentru o bucată de loc ce este în susul satului Rumâni, spunînd că le-a făcut mare asuprire și le-a luat acea bucată de loc fără drept și au arătat, înaintea noastră, și un zapis de la el, cum s-au mai pîrit încă, de cîtva timp, tot pentru acea bucată de loc și s-au împăcat și s-au înțeles să nu mai pîrască, iar acum nu s-a ținut de acea tocmeală și de zapisul lor. Iar boierul nostru Simion Gheuca

¹ Loc rupt in orig.

mare medelnicer, el astfel a zis înaintea noastră că-i împresoară cu aceea bucată de loc o poiană.

Deci domnia mea și cu tot sfatul nostru i-am judecat după dreptate și după legea țării și am trimis acolo hotarnic pe <boierul>¹ nostru Gorgan vornic de gloată și pe sluga noastră Maței Roșca din Bîrlad și au strîns mulți <oameni>¹ buni, megieși din jurul lor și au hotărnicit acel loc și au aflat cu sufletele lor, să stăpînească Ursul și Ionașco cu toți frații lui, pe unde au stăpînit și mai înainte vreme, pînă la ulmii cei din sus. Iar boierul nostru Simion Gheuca mare medelnicer, el a pîrit fără drept, căci într-adevăr s-a aflat că n-a avut nici o treabă.

Pentru aceea, el a rămas dinaintea noastră și din toată legea noastră, iar slugile noastre Ursul și Ionașco cu toți frații lor s-au îndreptat dinaintea noastră și și-au pus ferie în vistieria domniei mele.

Pentru aceea, să le fie de la domnia mea aceea bucată de loc dreaptă ocină și dedină și uric și întărire, cu tot venitul și din cîmp și <eu>¹ tot venitul și să nu se mai pîrască pentru această pîră niciodată în veci. Iar cine va mai ridica vreodată vreo pîră să fie de gloabă porții 12 boi. Și altul să nu se amestece.

În Iași, anul 7140 <1632> iulie 4.

† Însuși domnul ...¹

...¹ <a scris>.

Bibl. Acad., CCVIII/86 a-b.

Orig., hirtie (27 × 19,7 cm.), deteriorat, pecete timbrată, stricată.

Cu o trad. din 1849.

142

1632 (7140) iulie 4.

Lazăr Moțoc, Bernard diac din Cozmești ș.a. mărturisesc că Toader, fiul lui Tudoran, ș.a. au vîndut lui Lupul Prăjescul fost postelnic ocina lor din Săoani.

† Eu, Lazar Moțoc, și <eu>¹, Bernat diacul din Cozmești, și eu, preutul Ștefan ot Hăleșteiani, și eu, preutul A<n>¹ton din Oborociani, și eu, Irimia din Săoni, și eu, Alexa de Boroséni, și eu, Focșia de Ruginoasa,

¹ Loc rupt în orig.

scriem și mărturisim cu a noastră scrisoare cum au vinit înaintea noastră Toadea¹ din Săoni, ficiorul lui Tudoran, și Oncul² și frate-său, Nacul, ficiorii lui Gligorie, nepoții lui Tudoran și Grozava, fata lui Tudoran, strenepoții Hromșei, și au vîndut a sa direaptă ocină și moșie din sat din Săoni, ce sintu pre apa Sirétiului, a noa parte din satul den toto³; vîndut-au dumisale Lupului Prăjescului ce au fostu postelnic diriptu șeasedzăci de taleri buni.

Deci noi, deac-am vădzut vîndzindu ei de-a sa bunăvoe, de nime nesiliți, nice asupriți și făcîndu-le dumialui deplină plată, pusune-am pre mai mare credință și pecețile ca să aibă dumiialui a-ș face din[n] aceasta scrisoare și dires domnescu.

Însă s-au vîndut aceasta a noa parte din tot satul, din partea de mijloc, cu tot vinitul, cu vadu de moară în Sirét și cu belți și cu fânașu la cîmpu și la luncă. De aceasta scriem și mărturisim.

Иис в Хълещиани, лѣто «ѣрм юл⁴» <ѣ> Ѧ.

† Фокшѣ вт Рвѣнноаса <m. p.>.

Из, Бърнат днак <m. p.>, m-am prilejit într-această tocmală.

† Lazar Moșoc <m. p.>.

† Поп Антон <m. p.>.

† Eu popa Ștefan ot Hăliștūani <m. p.>.

<Pe verso, însemare contemporană>: † Zapis pre Săoani; ispisoc domnescu încă n-amu făcut prinsu, apoi amu făcut și ispisoc demnescu.

Bibl. Acad., CDLXVII/8.

Orig., hirtie (29,5x19,5 cm), șase peceți aplicate.

143

1632 (7140) iulie 5, Iași.

Alexandru Iliș voievod judecă pricina dintre Ionașco, fiul Solomie și Focșea, fiul lui Ionașco din Ruginoasa, pentru două bordeie din Ruginoasa, dînd rămas de judecată pe cel dintîi.

† Ив Александръ Илішъ воєвода, божію мноєстію, господарѣ Зѣмли Мшадзевскон. Оже прїидѣ прѣд нами и прѣд нашеми волѣри Ивнашко, сынѣ Солонїи, вєнскъ Игафїи, прѣвєнскъ Иванко пнтар и тєгаа смъ за лице прѣд нами

¹ Omis.

² „Onul”, corectat din „Onnul”.

³ „toto” scris peste loc șters.

⁴ Юл. transformat ulterior în сѣп<тємврїє>.

съ сѣсѣкъ наш Фокшѣ, сынъ Ивнашко въ Ругиноса, за една част за штиннѣ, радѣ два хижѣ въ село Ругиноса, что з волостъ Сучавескои, въ нижна част, съ част въ став, въ млин и въ поле и въ синожати. Иноже Ивнашко, сынъ Соломѣи, рекъч прѣд нами ажѣ не продаа та част за штиннѣ, два хижѣ въ Ругиноса, сѣсѣкъ наш Фокшови, сынъ Ивнашко и стала сѣ како не знаетъ ничта. И сѣсѣкъ наш Фокшѣ, сынъ Ивнашко, рекъч прѣд нами ажѣ купна таа част за штиннѣ, два хижѣ въ Ругиноса, въ нижна част съ част въ став, въ млин и въ поле и въ синожати, радѣ седим десѣтъ талери сребрѣ>ниѣ, въ Ивнашко, сынъ Соломѣи, како указоваа прѣд нами и нарѣденїе въ Стефана воеводи за вѣкупленїе въ Ивнашко, сынъ Соломѣи.

Иноже господство ми, видѣхомъ тоѣ нарѣденїе за вѣкупленїе, а господство ми вѣрѣвахомъ и дадохомъ како да ест и въ господства ми сѣсѣкъ наш Фокшѣви, сынъ Ивнашко, тоа част за штиннѣ, два хижѣ въ Ругиноса>¹, въ нижна част, съ част въ став, въ млин и въ поле <и въ синожати>... <вѣ>¹купленїе, съ вѣсѣкъ доходомъ. И Ивнашко, сынъ Соломѣи, зостѣаа въ>¹ прѣд нами въ вѣс законъ земскон, а сѣсѣкъ наш Фокшѣ, сынъ Ивнашко, управна сѣ и поставна ферїю бѣ злати. <И>¹ въ нинѣ на прѣд да не имаеъ Ивнашко, сынъ Соломѣи, млин тегати на Фокшѣ, сынъ Ивнашко, за сѣа тѣжъ николиже на вѣки. И ни да сѣ не змишаеъ.

Писъ зъ Ис, въ лѣто хѣрмъ юлїе бѣ.

† Господинъ вѣлѣа.

† Гѣнѣкъ вѣа логофѣтъ зчи и сѣа искаахъ <м.р.>.

† Ивнашко <писала>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Ionașco, fiul Solomieii, nepotul Agafieii, strănepotul lui Ivenco pitar și s-a pîrit de față înaintea noastră cu sluga noastră Focșea, fiul lui Ionașco din Ruginoasa, pentru o parte de ocină, pentru două bordeie din satul Ruginoasa, ce este în ținutul Suceava, din partea de jos, cu parte din iaz, din moară și din cîmp și din finețe. Deci Ionașco, fiul Solomieii, a spus înaintea noastră că n-a vîndut acea parte de ocină, două bordeie din Ruginoasa, slugii noastre Focșea, fiul lui Ionașco și a arătat că nu știe nimic. Iar sluga noastră Focșea, fiul lui Ionașco, a spus înaintea noastră că a cumpărat acea parte de ocină, două bordeie din Ruginoasa, din partea de jos, cu parte din iaz, din moară și din cîmp și din finețe, pentru șaptezeci taleri de argint, de la Ionașco,

¹ Loc rupt în orig.

fiul Solomieii, cum a arătat înaintea noastră și dres de la Ștefan voievod, de cumpărătură de la Ionașco, fiul Solomieii.

Deci domnia mea, dacă am văzut acel dres de cumpărătură, domnia mea am crezut și am dat ca să-i fie și de la domnia mea slugii noastre Focșea, fiul lui Ionașco, acea parte de ocină, două bordeie din Ru<ginoasa>¹, din partea de jos, cu parte din iaz, din moară și din cîmp <și din finețe>...¹ cumpărătură, cu tot venitul. Iar Ionașco, fiul Solomieii, a rămas dinaintea noastră și din toată legea țării, iar sluga noastră Focșea, fiul lui Ionașco, s-a îndreptat și a pus ferii 12 zloți. <Și>¹ de acum înainte să nu mai aibă Ionașco, fiul Solomieii, a mai piri pe Focșea, fiul lui Ionașco, pentru această piră niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7140 <1632> iulie 5.

† Domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Ionașco <a scris>.

Bibl. Acad., DCXCV/28.

Orig., hirtie (30 × 19,5 cm.), rupt, pecete aplicată, căzută.

144

1632 (7140) iulie 5, Iași.

Simion Gheuca mare medelnicer mărturisește că s-a împăcat cu Ionașco, Ursul ș.a. după judecata domnească, recunoscîndu-le acestora drepturile asupra unei poieni din satul Români.

† Adecă eu, Simion Gheuca medelnicarul cel mare, scriu și mărturisescu cu cest zapis al meu cum am avut piră înaintea dumisale domnu<lu>i nostru cu Ionașco și cu Ursul și cu alți frați ai lor, prentu o bucată de loc, pentru o poiană ce iaste deasupra Românilor. Deci eu am zis că iaste a mea, ei au zis că iaste a lor. Deci măriiia sa vodă au trimis acolo hotarnic pre dumnealui, pre Gorgan vornicul și pre Mașteiu Roșca de Birlad, de au strînsu

¹ Loc rupt în orig.

oameni buni și au aflat cum acea bucată de hotar, deasupra Rumânilor, iaste a lor direaptă moșie, ca să aibă a ținea până unde au ținut și până acmu, pină în Ulmii de sus, și den pădure și din cimpu și den a tot venitul acelui loc.

Deci după acea, m-am împăcat și eu cu dinșii ca să-și ție otcina, că eu n-am avut nici o treabă, cum le-am fost și mai făcut un zapis tot pentru acel loc mai denainte vream. Iară cine de întru noi va mai scorni piră pentru aceasta, să fie de gloaba porței (loc alb)¹ 12 boi.

Această tocmală o am făcut deanaintea dumisale Ghianghei logofătul cel mare și deanaintea Lupului vornicului de Țara de Gios și deanaintea lui Iurașco Bașotă hatmanul și deanaintea lui Ursul Vartic varnicul² și a lui Gavril Mirca și deanaintea lui Ionașco armașul.

De aiasta mărturisescu cu aceasta scrisoare a mea, da se znaet.

U Ias, leat 7140 <1632> iulie 5.

Ghianghea vel logofăt.

Lupul vel vornic.

Az Iurașco Bașotă hatman.

Ursul Vartic dvornic.

Gavril Mirca iscal.

† Eu Dumitru uricar.

După Antonovici, *Doc. btrădene*, III, p. 57—58.

Copie dintr-o condică din 1767.

ALTE EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, XVI, p. 186 (rezumat).

145

1632 (7140) iulie 6, Iași.

Alexandru Iiaș voievod întărește lui Lupu Prăjescu fost postelnic a patra parte din Dănceni, ținutul Roman, și a noua parte din Săoani, pe Siret.

Иѡ АЛЕѢАНДРЪ ИЛѢИШ КОЕВОДА, БОЖѢЮ МИЛОСТѢЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ
МОЛДАВСКОН. СѢЖЕ ПРѢИДЕ, ПРѢД НАМИ И ПРѢД НАШИМИ БОЛѢРИ, СЛЪГА И БОЛѢРИНС

¹ Așa în textul editat.

² Greșit, pentru „vornicul“.

нашимъ Лупул Прѣжеска бие постельникъ съ единъ записъ за мартуріе вт^т Ив-
нашко и вт братъ его, Гаврилашко и вт сестра ихъ, Настасіѣа, сѣнове Геврѣги
Гиминичанка бие дворникъ, сътворенъ вт прѣдъ нашими вѣрними волѣри Дамит-
роу Бухъшъ логофетъ и Ърѣке бие логофетъ и Яврамъ Месехенеска бие дворникъ
и Дамитроу бие дворникъ и Нѣнкулъ бие дворникъ и Ротомпанъ дворникъ и Геврѣгѣ
Нѣврѣпъска дикакъ и Лазоръ Моцокъ и вт прѣдъ многѣи люди добри, како они
по ихъ добрани волѣ, некимъ непонуждени, а ни приселовани и продали ихъ права
втинниъ и дѣдниниъ, вт зорикъ за раздѣленіе что ималъ прѣдѣдове ихъ вт Иліташа
воевода, четвърта части вт село Дѣнчѣни, вт все мѣсто и вт ватроу село и
вт полѣ и вт лѣе и съ ставъ и съ все приходъ, что зъ волости Романскои. Таа
продалъ слыши и волѣриниъ нашимъ Лупулъ Прѣжеска бие постельникъ ради една сто
талери личниъ и заплатилъ имъ исплъна.

И вт томъ, тижѣ указовалъ прѣдъ нами и другъ записъ за мартуріе вт Лазоръ
Моцокъ и вт Бернатъ дѣтакъ вт Іъзмеши и вт ересъ попъ Цѣфанъ вт Хелещѣани
и вт попъ Янтонъ вт Ъворочѣни и вт Гремѣта вт Гѣвани и вт Яледа вт
Боросѣни и вт Фокушѣ вт Рущиноаса, сице писагаще и [за] сѣв¹ѣдѣтелствугаще
въ томъ записъ како прѣидошѣ прѣдъ ними Тоадиръ, сѣнъ Тѣдоранъ вт Гѣвани,
и сестра его, Грозава, и Ънкълъ² и братъ его, Накълъ, сѣнове Гингорѣе, вници
Тѣдоранъ, прѣвници Хромши, по ихъ добрани волѣ, некимъ непонуждени а ни присело-
вани и продали ихъ правую втинниъ и дѣдниниъ вт все село Гѣвани, на рѣцѣ
Гиретювѣ, дѣвѣтаа, частъ что зъ волостъ <Романскои>³. Таа продалъ тижѣ више
писаному слыши и волѣриниъ, нашимъ Лупулъ Прѣжеска бие постельникъ, ради шестъ
десѣти талери личниъ и заплатилъ имъ исплъна вт прѣдъ ними.

Ино господство ми, видѣкше тѣхъ записѣ за зѣдѣтелство вт толкихъ
волѣри и людѣе добри, вѣровахомъ его и вт насъ ещѣеже дали и потвърдили
есми како да естъ емъ и вт насъ правѣи втинни и внизпленіе и зорикъ и потвърж-
деніе, съ вѣскѣмъ доходомъ. И ни да сѣ не змишаѣтъ.

Ѫ Іисъ, въ мѣтъ хрѣмъ юліѣ Ѫ.

Слава господинѣ казалъ.

Гингѣ велъ логофетъ зчи <и>¹ искаахъ.

Крстѣ Дамѣтанъ.

Io Alexandru Iliaş voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Mol-
dovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga și boie-
rul nostru Lupul Prăjescu fost postelnic cu un zăpis de mărturie de la Ionașco

¹ Omis în copie.

² În trad. din 1765 iunie 21: „Onchiul“.

³ Loc alb în copie.

și de la fratele lui, Gavrilaşco și de la sora lor, Nastasia, fiii lui Gheorghii Siminecianul fost vornic, făcut dinaintea boierilor noștri credincioși, Dumitru Buhuș logofăt și Ureche fost logofăt și Avram Mesehenescul fost vornic și Dumitru fost vornic și Neniul fost vornic și Rotompan vornic și Gheorghie Năvrăpăscul diac și Lazor Moțoc și dinaintea multor oameni buni, cum ei, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vindut dreapta lor ocină și dedină, din uric de împărțire ce au avut strămoșu lor de la Iliăș voievod, a patra parte din satul Dinceni, din tot locul și din vatra satului și din cîmp și din pădure și cu iaz și cu tot venitul, ce este în ținutul Roman. Aceea au vindut-o slugii și boierului nostru Lupul Prăjescul fost postelnic pentru o sută de taleri numărați și le-a plătit lor deplin.

Și intru aceea, de asemenea a arătat înaintea noastră și alt zapis de mărturie de la Lazor Moțoc și de la Bernat diac din Cozmești și de la popa Ștefan din Heleștieni și de la popa Anton din Oboroceni și de la Eremia din Săoani și de la Alexa din Boroseni și de la Focșea din Ruginoasa, astfel scriind și mărturisind în acel zapis cum au venit înaintea lor Toadir, fiul lui Tudoran din Săoani și sora lor Grozava și Oncul¹ și fratele lui, Nacul, fiii lui Gligorie, nepoții lui Tudoran, strănepoții lui Hromșa, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vindut dreapta lor ocină și dedină din tot satul Săoani, pe riul Siret, a noua parte, ce este în ținutul <Roman>². Aceea au vindut-o de asemenea slugii și boierului nostru mai sus scris, Lupul Prăjescul fost postelnic, pentru șasezeci taleri numărați și le-a plătit lor deplin, dinaintea noastră.

Deci domnia mea, văzînd acele zapise de mărturie de la atîția boieri și oameni buni, l-am crezut și de la noi încă am dat și am întărit ca să-i fie și de la noi dreaptă ocină și cumpărătură și uric și întăritură, cu tot venitul. Și nimeni să nu se amestece.

La Iași, în anul 7140 <1632> iulie 6.

Însuși domnul a spus.

Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit.

Cirstea Damiian.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 818, f. 51 v—52 (nr. 2).

Copie.

Cu o trad. din 1765 iunie 21 de Procopie dascăl de la Mitropolie.

¹ În trad. din 1765 iunie 21: „Onchiul”.

² Loc alb în text.

1632 (7140) iulie 8, Iași.

Alexandru Iliăș voievod scutește pe preoții din Moldova de toate dările, afară de darea steagului, de care nu sînt scutiți decît preoții de la bisericile domnești.

† Въ имѣ О҃тца и С҃ына и С҃вѣтаго Д҃уха, Тр҃онца с҃вѣтаа, единаос҃щина и нераздѣлима. Се азъ, рабъ владыкъ моихъ Господь Богъ нашъ Исусъ Христъ и Тр҃оническѣи поклонникъ, милостію божию, мѣ Іу Флѣѣандръ Налѣшъ воєвода, господарьъ Земли Молдавскон. Знаменито чинимъ не симъ листомъ нашимъ въсѣмъ кто на немъ възритъ или чточѣи его слышитъ <иже>¹ господство ми усмотрѣхомъ и въ сѣе наше земли, Молдавскон и верѣтахомъ нѣкаа злобѣи и безбожна и въсѣкого безаконїа испальнена, еже ни въ инновѣрнихъ, ни въ поганихъ верѣтаетъ сѣ, и бо и тѣи молитвенїѣхъ своѣхъ люди въ чести и въ свободѣхъ ихъ имѣютъ и ни едино даанїе отъ нихъ не въземлетъ, нѣ и десѣтинны и др҃угїѣ верокы имъ дадѣтъ, а съ нашихъ ѣренъ молдавскыхъ, не отъ изда<в>но вѣмѣа, въсѣкими тѣжкими и зкорными даанными вложени сѣтъ и священници съше мирскаа даанїе дадѣтъ и не тѣкмо своѣхъ главы платиты имъ довлѣетъ быты ихъ ѣ мирно, нѣ и за иннихъ мирскихъ стѣжанїѣхъ имъ погравѣѣтъ. И радїи нужнаго и бѣднаго нѣ житїѣхъ, ни свое ѣренство отъ себе отмѣтаетъ, въ тѣждихъ странахъ яко злодѣи вѣбѣгаѣтъ и сѣтлымъ цр҃кѣви вѣташа безъ священници и люди змираѣтъ безъ причещенїе и безъ исповѣданїе. И самъ священническы отъ мирскихъ и несвященнѣхъ люди попираетъ сѣ, яко не знати сѣ священникомъ лючше или нѣчто прѣднѣише быти отъ мирскѣи, нѣ много паче злѣише и зкорнѣише естъ священство ѣренымъ неже ли мирское мирскимъ. И еже ѣ Бога прѣдъ почитенномъ, сѣ ѣ нашъ земли зкорно и отъ невѣрнихъ и поганихъ люди невѣрнѣише и безъ божиѣише въ нашихъ христїанѣхъ сѣ верѣтаетъ сѣ вещи яко и безъ отмѣщенїе отъ Бога немощно естъ не быти сѣ дѣло, еже да хранитъ на насъ Господь Богъ.

Тѣмже, господство ми съвѣтовѣхомъ съ вѣсего нашего съвѣта, съ четири нашими молдавскими свѣтителы и съ вѣсѣми нашими болѣри, великими и малими, и съ вѣсѣемъ нашимъ синглантомъ, како отъ нынѣ на прѣдъ да не бѣдетъ въ нашъ земли, Молдавскон, таковое безъ божино и зкорно дѣло, нѣ да бѣдетъ священническыи самъ свободъ отъ вѣсѣхъ прѣдъ реченныхъ нужныхъ, якоже и сѣтѣа правыѣа зчитъ.

¹ Loc alb în orig., lăsat pentru a se scrie cu roșu.

Понеже господство ми, вт въсего нашего сръдца, божїем рѣвенїем зми-
лостивнѣом сѧ и простнѣом на вѣси ҃ерен вт въсего нашего Молдавскаго
землѣ, за вѣсѣх даанїе колико было на ннх до нынѣ; ниже дан нам давати,
ниже зги за домах, ниже злоци, а ни лен, а ни ниших, ни менших, ни великих
даанїе, тѣкмо дан скиптрѣ господствованїю, егда ездѣт прїити господарю
прѣвѣе вт честитаго Поарта, тогда тѣчѣа да имает дати по два зги еднаци,
тогда тѣкмо.

Ѹ прочее господарь колико ездѣт господствовать въ сїе нашїе Молдавскон
землѣ, да не имает възимати вт нних дръгаа дан, ниже нних дробниих, прѣд
реченних. И сїе даанїе скиптрѣ да имают дати тѣкмо ҃ерен земскы, а ҃ерен вт
трѣг Шекын, вт стол господства ми и вт трѣг Сучавскон и вт нних
трѣгах и селах по гдѣ сѣт црѣкѣвѣ господарекнх, ниже таа дан скиптрѣ да
не имает дати, ниже нних прѣд реченних. Тѣкмо да имает вѣси ерен вт
вѣсеж нашеж земляа Бога молити за здравїе господства ми и госпожди гос-
подства ми и прѣвѣзлюбленних сыном господства ми и за вѣсѣх христїанство.

Ѹ на то ест вѣра нашего господства ми, вѣше писаннаго, мѣ Ив Яле-
ѣандръ Илѣаш коевода и вѣра прѣвѣзлюбленнаго сына господства ми, Ив
Радѣа коевода и вѣра воѣри наших: вѣра пана Лѣпѣа великаго дворника Ниж-
нѣн Земли и вѣра пана Конди и Тѣдорн прѣкѣлаковѣ Хотинскїи и вѣра
пана...¹ и...¹ прѣкѣлаковѣ Немецкнх и вѣра пана...¹ и...¹ прѣкѣлаковѣ
Новоградскнх и вѣра пана Ивнашко Кужеж великаго дворника Бышнѣн Земли
и вѣра пана Юрашко Башотѣ гетмана и прѣкѣлака Сучавскїи и вѣра пана
Дѣмитрашко Шолдан спѣтарѣ и вѣра пана Дѣмитраки вистѣрника и вѣра пана
Дѣпмананн постѣлника и вѣра пана Перакн чашника и вѣра пана...¹ столника и
вѣра пана Кондѣа комнеа и вѣра вѣси воѣри наших молдавскнх, великими
и малими.

Ѹ по нашим животѣ и господствованїе, кто ездѣт господарь, вт дѣтнх
наших или вт нашего рода или пак езд кого Богъ изверет господарем быти
нашен земляа, Молдавскон, тот бы им непоршнѣа нашего милованїе и простенїе,
нѣ пакниже да имает им простити и зкрѣпити. Ѹ кто сѣ поксент разорити сїж
наша зстроенїе, таковаго да естѣ проклѣт и триклѣт вт Господа Бога и спаса
нашего Іисусѣ Христа, сътворителѣ небо и земляа и вт прѣчистїа его матер и
вт Ѣвангелїстн и вт вѣ свѣтнх врѣховннх апостоли, Петра и Павла и прочїих
и вт трѣх свѣтитель, Еванѣе Великїи и Григорїе Богослова и Іуанна Златаоус-
таго и вт тнї свѣтнх и Богоноснх втѣци, иже въ Некеи православнѣа вѣрѣ
спасннше и вт свѣтаго прѣподобнаго втѣца нашего Снмѣона старца и вт
вѣсѣх свѣтнх иже Богъ згодннше и да расхитѣт его гнѣв Божын и да пож-
рѣт его земляа какоже Даванна и Авирона на съборѣцѣж и да имает част съ

¹ Loc alb in orig.

Исдож и съ треклѣтомъ Ирѣж и съ иннини жидовѣ иже възъпикше на Христа Бога, кръв его на нх и на чадѣх нх, идеже ест и бѣдетъ къ без конечнымъ вѣки и мѣки, аминнь.

И на бѣшше крѣпост и потвържденнѣ тымъ вѣснъ выше писаннихъ, велѣли есми нашемъ вѣрномуу и почитенномуу болѣрину, панъ Ивнашко Гѣнги великому логофету, писати и печат наше привезати къ сеамъ истинномуу листъ нашемъ.

Писалъ Кръстѣ Дамѣтани, ѡ Исохъ, въ лѣто хрѣм юліе ѿ.

Ивнъ Флѣандръ коевода <т.р.>

<Pe verso, însemnare românească>: Acestu ispisoc l-am găsit eu în scrisorili Movileștilor și l-am găsit cu ciară și cu pecete domniască, cu mătase cusută ș-un copilul al meu dînd pisti dînsul au rumtu ciara. Și eu l-am dat la dumnalui medelnicer Vasili Buhăescul să[ș] stea la dumnalui, fiindcă dumnalui știe toată obiceiurile celi vechi cum au fostu și la toate giudecății celi vechi cum au fostu, dumnalui le știi și pi dumnalui întriabă divanul.

Pentru acee și eu l-am dat la dumnalui să stea ca oricînd s-ar găsi vreun domnu cu ace evlavie să se întăriască acestu ispisoc, ca să nu ni rămîie bisăricile pustii și fără de slujba lui Dumnedzău.

Iordachi Cantacuzino vel stolnic.

Leat 7261 <1753> aprilie 20.

<Însemnare din secolul al XVIII-lea>: Pentru birul preoților să fie ertați, al Deleanului.

† În numele Tatălui și al Fiului și al Sfîntului Duh, Troiță sfîntă, de o ființă și nedespărțită.

Iată eu, robul stăpînului meu Iisus Hristos, Domnul Dumnezeu nostru și închinător al Troiței, din mila lui Dumnezeu, noi Io Alexandru Iliș voievod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se <că>¹ domnia mea am cercetat în această țară a noastră, Moldova și am găsit-o plină de tot felul de lucruri rele și fără de Dumnezeu și de toate fărădelegile, care nici la cei de altă credință, nici la păgîni nu se află, căci și aceia pe rugătorii lor îi au în cinste și în slobozenie și nici o dare nu iau de la ei, ci le dau și de setine și alte obroace, iar preoții noștri moldoveni, nu de multă vreme, sînt supuși la toate dările grele și de ocară și preoți fiind dau darea mirenească și pentru a fi în pace, nu este de ajuns numai că-și plătesc ei capul, ci și pentru alți mireni li se pradă agonisirile lor. Și din pricina vieții lor nevoiașe și sărace, unii își leapădă preoția lor și fug în țări străine ca făcătorii de rele și sfintele biserici rămîn fără preoți și oamenii mor fără împărtășanie

¹ Loc alb în orig., lăsat pentru a se scrie cu roșu.

și fără spovedanie. Și cinul preoțesc se calcă în picioare de către mireni și oameni fără darul preoției, căci nu se cunosc preoții a fi mai bine sau cu ceva mai presus decât mirenii, ci mai virtos cu mult mai rea și mai de ocară le este preoților preoția decât mirenilor mirenia. Și ceea ce înaintea lui Dumnezeu este de cinste, aceea în țara noastră e de ocară și se află fapte mai fără credință și mai nelegiuite la creștinii noștri decât la oamenii necredincioși și păgâni și nu poate să fie acest lucru fără pedeapsă de la Dumnezeu, de care să ne păzească Domnul Dumnezeu pe noi.

De aceea, domnia mea m-am sfătuit cu tot sfatul nostru, cu cei patru ierarhi ai noștri moldoveni și cu toți boierii noștri, mari și mici și cu tot sinclitul nostru, ca de acum înainte să nu fie în țara noastră, Moldova, un asemenea lucru nelegiuit și de ocară, ci să fie cinul preoțesc slobod de toate nevoile înainte zise, după cum învață și sfânta pravilă.

Pentru că domnia mea, din toată inima noastră, cu rîvnă dumnezeiască m-am milostivit și am iertat pe toți preoții din toată țara noastră, Moldova, de toate dările cîte au fost asupra lor pînă acum; să nu ne dea nouă nici dare, nici ughi pentru case, nici zloți, nici lei, nici altele, nici dări mari, nici mici, numai darea steagului domniei, cînd va veni întîi domnul de la cinstita Poartă, atunci numai să dea cîte doi ughi fiecare, numai atunci.

Iar apoi domnul cît va fi domn în această țară a noastră, Moldova, să nu ia de la ei altă dare, nici altele mărunte înainte zise. Și această dare a steagului ¹ s-o dea numai preoții de țară, iar preoții din tîrgul Iași, de la scaunul domniei mele și din tîrgul Suceava și din alte tîrguri și sate pe unde sînt biserici domnești, să nu dea nici această dare a steagului, nici celelalte înainte zise. Numai cît toți preoții din întreaga noastră țară să roage pe Dumnezeu pentru sănătatea domniei mele și a doamnei domniei mele și a preaiubiților fii ai domniei mele și pentru toată creștinătatea.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Alexandru Iiaș voievod și credința preaiubitului fiu al domniei mele, Io Radul voievod și credința boierilor noștri: credința panului Lupul mare vornic de Țara de Jos și credința panului Conde și Tudori pîrcălabi de Hotin și credința panului. . . ¹ și. . . ¹ pîrcălabi de Neamț și credința panului. . . ¹ și. . . ¹ pîrcălabi de Cetatea Nouă și credința panului Ionașco Cujbă mare vornic de Țara de Sus și credința panului Iurașco Bașotă hatman și pîrcălab de Suceava și credința panului Dumitrașco Șoldan spătar și credința panului Dumitrachișvistier și credința panului Diamandi postelnic și credința

¹ Loc alb în orig.

panului Perachi ceașnic și credința panului. . .¹ stolnic și credința panului Condila comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe orcine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu le clintească miluirea și iertarea noastră, ci iarăși să-i ierte și să le întărească. Iar cine se va ispiti să strice această întocmire a noastră, unul ca acela să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul Dumnezeu și mîntuitorul nostru Iisus Hristos, făcătorul cerului și a pămîntului și de preacurata lui maică și de 4 evangheliști și de 12 sfinți apostoli de frunte Petru și Pavel și ceilalți și de trei ierarhi, Vasilie cel Mare și Grigorie Teologul și Ioan Gură de Aur și de 318 sfinți și purtători de Dumnezeu părinți, care au lămurit la Nicheia credința pravoslavnică și de sfîntul preacuviosul părintele nostru Simeon starețul și de toți sfinții care i-au plăcut lui Dumnezeu și să-l fărîme mînia lui Dumnezeu și să-l înghită pămîntul ca pe Dathan și Aviron la sobor și să aibă parte cu Iuda și cu Arie cel de trei ori blestemat și cu ceilalți jidovi care au strigat asupra lui Hristos Dumnezeu, sîngele lui asupra lor și asupra copiilor lor, care este și va fi, în veacurile și muncile fără de sfîrșit, amin.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor acestor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Ionașco Gheangha mare logofăt, să scrie și să atrîne pecetea noastră de această adevărată carte a noastră.

A scris Cîrstea Damian, la Iași, în anul 7140 <1632> iulie 8.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

Bibl. Acad., CCXXXVII/2.

Orig., pergament (53 × 63 cm.), pecete atrînată, pierdută.

EDIȚII: Grigoraș, *Clerul moldovenesc*, 77—79 (trad.).

147

1632 (7140) iulie 8.

Pătrașco Bașotă logofăt al doilea mărturisește că a hotărnicit locul mănăstirii Secu și al satului Vinători dinspre hotarul mănăstirii și Tîrgului Neamț.

Suret de pe hotarnica lui Bașotă ce au fost logofăt, din velet 7140 <1632> iulie 8.

Adecă eu, Pătrașcu Bașotă logofăt, scriem și dăm știre cu aciastă scrisoare a noastră cum au venit călugării de la sfînta mănăstire de la Secul, cu cinstită

¹ Loc alb în orig.

cartea domniei sale domnului nostru, la noi, scriind ca să mergem să alegem și să hotărîm locul sfintei mănăstiri a Secului și a satului a Vinătorilor de cătră locul sfintei mănăstiri a Neamțului și a Tîrgului Neamțului, ce le-au înpresurat lor.

Deci noi am strîns slugi domnești și călugări de printr-alte mănăstiri, pre unde au știut și șoltuzul cu orășenii cei bătrîni din Neamțu și cu alți mulți oameni buni și am mers și am socotit, cu acei oameni buni, hotarul sfintei mănăstiri și a Vinătorilor și am pus stîlp și buori, cum au fost cu dreptul. Și să încep sămnele din obrșîia izvorului Mustii, pre apă în gios pînă în Nemțisor și Nemțisorul în sus pînă în gura Topliței a braniștei; de-acia Toplița în sus, pre din gios de prisaca mănăstirii Neamțului, pînă în gura Topliței cei Săci, în bour și Toplița în sus pînă la podul cel de pîiatră a lui Fodor; de-acia drumul în sus pînă în marginea luncii, în capul Obréjii, în pîiatră și în bour, de-acia Obréjea în sus, din bour în bour, pînă în piscul Muncelului, în pîiatră și în bour, unde-i hotarul lui Urêche vornicul, de-acii drept în sus, din bour în bour, peste culmea Muncelului, la chilia lui Veniamin, într-un rîmnic și de-acolea în dreptul locului, în deal, în buor și în pîiatră, de-acia drept mai pre sus de chilia lui Visarion, aproape de chilia lui Ștefan Răul, în buor, de-acia preste apa Carpenului în sus, din buor în buor, în curmătura Runcului; de-acolea pre mijlocul coastei Fagului, din buor în buor, în Furciturile Dobreanului și iarăș pre mijlocul coastei, din buor în buor, pînă în piciorul Străgei și în gios pre coasta piciorului Străgei, preste izvorul Străgei, în dealul Țiganului, în buor și în pîiatră și culmea dealului în sus, alătura cu pădurea, pînă supt Muncelul cel Mare; de-acii preste coasta Muncelului, la fîntîna lui Ziman Sasul, în buor și drept pre buor, pînă în hotarul chiliei lui Chiriac; de-acii în gios, în marginea drumului, în pîiatră și drept preste cîmp, într-altă pîiatră și în matca Neamțului; de-acii Neamțul în sus pînă în capul piscului Cotnărelului, în pîiatră și în buor; de-acii pre culme în sus, pre supt pădure, din buor în buor, pînă în apa Cotnărelului și preste apa Cotnărelului, din buor în buor, pînă în capul Foalelui, de-acii pre culmea Foalelui în sus, din buor în buor, pînă la mijlocul Foalelui și în curmeziș pînă în curmătură și din buor în buor [în buor] pînă în piciorul Ursoi; de-acia piciorul în gios pînă în gura Plotunului, unde dă în Peperig; de-acii apa Peperigului în sus pînă în Slatina lui Petru voievod, Slatina în giumătate și Peperigul în sus pînă în piciorul Glodului, pre buor și piciorul la deal pînă la Răscoale, în buor; de-acii opcina, din în buor în buor, pînă în fruntea Baicului și pre culmea Baicului pînă în virful Cornului, în obrșîia izvorului Cornului și izvorul Cornului în gios pînă în apa Bistrișii. Pînă aicea iaste tot hotarul sfintei mănăstirii Săcului și a satului a Vinătorilor ce s-au ales de cătră hotarul mănăstirii Neamțului și a Tîrgului Neamțului.

Тот пишем и свидѣтельствемъ съ сѣмъ писани¹, да сѣмъ насет²[сѣм].
Și am scris eu această hotarnică, fiindcă céialaltă era véche, stricată.
La anul 1783 iulie 8.
Evstratie Popovici.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LV/2.

Traducere cu unele inexactități de formă (cf. doc. nr. 172).

148

1632 (7140) iulie 8.

*Ursul Vartic fost vornic cu soția și fiica sa dăruiesc mănăstirii
Dobromira venitul satului Galbeni, două vii, un loc de grădină ș.a.*

Adecă eu, Ursul Vartic biv vel vornic³ și cu fimeia me, cu Ana și cu
fiică-me Niacșa, cum noi de bunăvoea noastră am dat vinitul de la Galbini
la mănăstiri la Dobromira, undi esti hramul Nașterii Domnului nostru Isus
Hristos, încă de la sfințire bisericuții undi esti hramul Sfeti Neculaiu.

Și au fost părintele Ștefan egumenul și 2—3 călugărași cînd s-au făcut
această scrisoare și acmu de isnoavă am dat eu, tot pre acel cuvînt de atunce,
vinitul și cu 2 vii și cu cumpărături de la părinții miei și de la noi, pomăt
și cu moară gata și cu locu de grădină și în deal și în vali, precum vor spuni
și diresile dumisale, ce va fi avînd, și cu prisacă gata, 80 stupi, 6 boi, 3 vaci
cu vițai, un cal și cu firăli plugului.

Și într-această tocmeală au fost mulți părinți și mulți oameni buni.

Și mai pri mari credinți am iscălit.

Ursul Vartic vornic.

Copie.

7140 <1632> iulie 8.

Arh. St. Iași, DCCCLXVIII/2.

Copie.

¹ Greșit, pentru писани.

² Greșit, pentru насет.

³ „biv vel vornic“, greșit pentru „biv vornic“.

<Cca. 1632> iulie 9, Iași.

Stratul Bolea și Lupul cupar vînd lui Dumitrașco Buhuș jumătate din seliștea Răvăcani, ținutul Roman.

† Eto az, Stratul Bolea i Lupul cupar сѣ книгини мои Брина, дѣца Насѣасѣн Букѣате, mărtorisim cu ceastă scrisoare a noastră cum am vândut fratelui nostru, lu Dumitrașco Buhuș, giunătate de seliște Răvăcanilor, ce iaste în ținutul Romanului, lîngă Crivești, pentru patruzeci de matce ca s<ă> hie dumisale dereaptă ocină și cumpărătură cu tot venitul.

Pre mai mare credință făcut-am această scrisoare și ne-am pus pecetile. Și în tocmeala noastră fost-au Savin Prăjescul și Lupul Prăjescul.

Să să știe.

U Ias, iul<ie> 9.

Prăjescul iscal.

Az Vasilie paharnic iscal.

Az Lupul cupar pisah.

Az Lupul Prăjescul iscaal.

După Ghibănescu, *Surete*, II, p. 113–114..

Orig., hîrtie, trei peceti, cu data editorului „prope 7141” <1633> iulie 9.

Datat după doc. din 1632 noiembrie 2, cînd Alexandru Ilaș vovod întărește lui Dumitru Buhuș, printre altele, și întreaga seliște Răvăcani (vezi nr. 234.

1632 (7140) iulie 9, Lungani.

Ionașco Mînjea uricar și Toader sulger mărturisesc că au ales par-tea de ocină din satul Lungani cumpărată de Dima cojocarul de la Lazor și de la fratele lui, Toader.

Suret di pe o mărturie hotarnică vechi din let 7140 <1632> iulie 9.

Se obo mi, iau Ionașcu Mînje uricariul i Toader sulgeriul ot Dăjeni, scriem și mărturisim cu această scrisoare a noastră cum au venit la noi Dima

cojocariul și cu cinstită carte mării sali domnul nostru ca să socotim, să alegim o parti de ocină ce au cumpărat Dima de la Lazor și de la frati-său Toader, din sat din Lungani, din[n] a trie parte de sat giuătate de parte.

Deci am strînsu oameni buni, slugi domnești, oameni de ocină și din sus și din gios, megieși de prinpregiur, anume: Gheorghie Saula din Procelnici și Gheorghie Herga hinsărel de acolo și Nacul păhărnicele din Dăjeni și Nacul Sechiluș din Procialnici și Mihăilă sulgeriul din Dăjeni și Gheorghie de acolo sulger și alți cîțiva oameni de prinpregiur. Și am ales ace parte cum am știut mai cu dreptul cu sufletile noastre dispre răzășii lui, dispre Hilimonu și Miron Roibanu și dispre Vasilie și dispre Petre și dispre Vasilie și dispre alți răzăși ai lui.

Și am făcut sămne ca să să știie. Pre mai mare mărturie ni-am pus pecețile, să să știie.

Ot Lungani.

Ionașco Minje uricariul.

Gheorghie.

Acest suret l-am scris asămine, din cuvint în cuvint, di pe mărturie scrise moldovenești, la let 1781 mai 21.

Vasile Codrian diiac de divan.

Bibl. Acad., LXVIII/135.

Copie.

151

1632 (7140) iulie 11, Iași.

Alexandru Iliăș voievod poruncește lui Costantin Stîrcea să aleagă hotarul satului Culișăuți dinspre satul Șerbiceni.

Сопii.

Noi *Александръ Илѣашъ воєвода*, божію милости, господарь Земли *Молдавскон*. Scriem domniia me la sluga domnii meli, la Costantin Stîrcea. Dămu-ț știre că are Avram price pentru hotarul Culișăuților cu Pilipovschi, ce este dispre hotarul Șerbiceniilor.

Direptu acéia, diacă vei vede carte domnii meli, iar tu să mergi acolea la Culișăuți, să strîngi oamini buni și bătrîni; dece-i socotești cu oameni

buni pe unde vor spune sămnila uricilor, pre acole să le stlpiți hotarul Culeșăuților dispre hotarul Șerbicenilor.

ТАК ДА ЗНАШ, ИНАК НЕ СЧИНИ.
ПИСАЛ њ Мс, въ лѣто хЗРМ ЮЛѣ д ,
ГОСПОД ВЛАЛА.
ГЕНГЕ ВЛА ЛОГОФЕТ.
ИВНАШКО.

Bibl. Acad., CCCXXVI/1A.

Copie din sec. al XIX-lea.

EDIȚII: Boga, *Doc. basarabene*, VII, p. 14 (copie).

152

1632 (7140) iulie 11, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Maței Roșca din Birlad și nepoților lui satul Bălănești, pe Juravăț.

Ив Александръ Иліашъ воєвода, божію многотію, господарь Земли Младавскон. Adecă domniia mea am dat și am întărit slugii noastre, lui Maței Roșca ot Birladu și nepoților lui, nepoții și strănepoții lui Stanciul și Danu și Franțiman și Mihal și Drojdie și Tomii și Sorii [și Sorii] pe a lor dreaptă ocenă și moșie, din uricul de danie ce au avut strămoșii lor, Stanciul și Ian ¹ și Franțiman și Mihaıl și Drojdie și Toma și Sora, de la bătrînul Alexandru voievod, un sat, pe nume Bălăneștii, pe Giuravăț.

Deci să fie și de la domnie mea slugii noastre de mai sus numit, Matei Roșca ot Birlad și nepoților lui, acel sat, anume Bălăneștii pe Jărovăț, dreaptă ocenă și moșie și uricu de întăritură, nerășiitu și nestrămutat nici odinioară în veci. Și nime altul să nu să amestece.

њ Мс, лѣто хЗРМ ЮЛѣ дѣ.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 578, f. 349 și Ms. nr. 579, f. 285.

Copie.

¹ Mai sus: „Danu“.

1632 (7140) iulie 12, Iași.

Vasile Roșca vornic de gloată vinde o jumătate din satul Oncani, ținutul Hirleău, lui Gheorghe Roșca vistiernic pentru 130 galbeni și 13 poloboace cu miere.

† *Баснаѣ Рошка дворник глoдѣи* scriem și mărturisesc cu ceastă scri-soare a me cum eu, de bunăvoe me, am vîndut giumątate de sat ce să chemă Oncanii, în ținutul Hirleăului, cu hăleșteu și cu moră și cu case gata, frățene-meu, lui Gheorghee Roșca vesternecul, drept o sută șe triidzeci de galbeni, bani gata și triisprădzeci poloboace de meré, ca să-i fie dumesale ocenă șe moșie în vece, neclătetă.

Șe pre mai mare credență, cu mîna me am scres șe am iscălet, să fie de credență și ca să-ș facă șe drese domnéște de pré acestu adevărat zapes al meu. Să să știe.

✠ Ис, въ акто хрѣм юліе вѣ.

Из Баснаѣ Рошка дворник искал <м. р.>.

† Și eu Iurgachii am fost la ceastă tocmeală ș-am iscălit <м.р.>.

Из Глангк вел логофет м. р.

Из Нворгакн искал <м. р.>.

Из Пѣтрашко Башотъ логофет <м. р.>.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Insti-tutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol“-Iași, Fond Spiridonie, XXIX/68.

Orig., hirtie (31,4 × 19,7 cm.).

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 10 (orig.).

1632 (7140) iulie 13.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Ionașco Rusul vornic de gloată a patra parte din satul Volosăni, pe Btc.

Ispisoc de la domnul Alexandru Iliăș voevod prin cari iarăș, pe lîngă alte cumpărături din alte moșii, întărești lui Ionașco Rusul vornic

glotnii și această a patra parte din Voloșăni, ce-i pe Bîc, după ispisoc de sus ¹.

După Sava. *Doc. Lăpușnei*, p. 44.

Rezumat din Arh. St. Chișinău, Trib. regional, dosar nr. 901, fila 22.

155

<1632> iulie 15.

Lupul, fiul lui Mihăilă, vinde lui Dumitrașcu stolnicul o vie din satul Fiținghești, ținutul Putna.

Altă zapis a Lupului, ficior lui Mihăilă, nepot Giurgii, precum au vîndut a lui driaptă moșie, o vie din sat din Fițanghești, din ținutul Putnii, au vîndut-o lui Dumitrașcu stolnicul drept 15 galbeni, dinainte a mulți oameni, care s-au iscălit.

Iulie 15.

Dumitru uricar.

Ioniță Bantăș.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 572, f. 81 (nr. 4).

Rezumat din condica m-rilor Răchitoasa.

Datat după doc. din 1632 (7140) mai 3, care dă anul pentru toate actele ce urmează.

156

1632 (7140) iulie 15, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Isac Strcea jumătate din satul Onutul de Sus, ținutul Cernăuți, cu vad de moară.

† Иъ Плевандръ Плевашъ воивода, коужію милостію, господарь Земаи Швадавскви. Сѣже господство ми дадохъ ми и потвердихъ ми слези нашемъ Исакъ Стръчъ его правую втинну и вкспланіи, половина село отъ Еншини Сѣст,

¹ Se referă la doc. din 1628 februarie 3 de la Miron Barnovschi voievod.

нижња част, съ брѣд за млинъ въ вишинѣи и съ вѣс прихѣдъ, что ѹ колѣст Чернѣвцскому, въ исписокъ за выкупленнѣи что ѡи ималъ въ Гашпаръ воевода и въ исписокъ за потвържденнѣи въ Барновски воевода, ѣже ѡи себе кѣпилъ въ Ивниншко Стрончъ, съинъ Стронча логофѣта, за сто и чѣтири дѣсѣтъ талери сребрѣтъ¹нѣхъ, въ нарѣднѣи за купежно что ималъ въцѣ ѡго Стрончъ логофѣтъ въ Бремѣю Могилъ воевода.

Тѣмъ ради, како да ѣстъ емѣ и въ господства мнѣ права ѡтнинѣ и выкупленнѣи и зрѣи и потвържденнѣи, съ вѣсѣмъ дохѣдомъ, непорѣшнѣи емѣ николѣже на вѣки. И ни да сѣ не ѡмнѣшатъ.

† Самъ господинъ вѣлѣа.

Ѹ Иѣс, лѣто хѣрѣмъ юлѣи ѣѣ.

† Глангѣ вѣа логофѣтъ зчи и сѣа исказѣхъ <м. р.>.

† Крстѣ Даммианъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit slugii noastre Isac Stircea dreapta lui ocină și cumpărătură, jumătate de sat din Onutul de Sus, partea de jos, cu vad de moară din sus și cu tot venitul, care este în ținutul Cernăușilor, din ispisoc de cumpărătură ce a avut de la Gașpar voievod și din ispisoc de întărire de la Barnovschi voievod, pe care și l-a cumpărat de la Ionașcu Stroici, fiul lui Stroici logofăt, pentru o sută și patruzeci de taleri de argint, din dres de cumpărătură ce a avut tatăl său, Stroici logofăt, de la Eremia Mughila voievod.

Pentru aceea, să-i fie lui și de la domnia mea dreaptă ocină și cumpărătură și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

Însuși domnul a poruncit.

La Iași, anul 7140 <1632> iulie 15.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <м.р.>.

† Cîrstea Dammiian <a scris>.

Bibl. Acad., DCCIII/11.

Orig., hirtie (32 × 19 cm.) pecete aplicată, căzută.

EDIȚII: Karadja, *Documente*, p. 256 (orig. și trad.).

¹ Omis în orig.

1632 (7140) iulie 15, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Mihail și femeii sale Grozava o ocină în satul Țutcani, ținutul Neamț, cumpărată de la Ciurca, fiica lui Toader Boghean.

† Иъ Александръ Илияшъ воєвода, божію милостію, господарь Земли Молдавскон. Оже прїидоше, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, Чюрка, дѣща Тоадеръ Богѣи, по ен добраа волѣ, некими непонсждена а ни приселаванна и продала своа права штиннѣ и дѣднинѣ, въсѣ част штцѣ ен, Тоадерови Богѣи, елико сѣ избѣрет част его шт село Цѣтканни, что въ волост Немецкомѣ и шт ватрѣ село и шт полѣ и шт вода и шт лѣс и сѣ сад и сѣ шчищенїи и сѣ ливадѣ за сѣножатми. Таа продалъ Мнѣан<л>ови и жени его Грозави, радї деа десѣт талери сребрѣннїх; и въстакше сѣ и заплати ен исплѣна.

Ино мѣ, шкоже свидѣхом между нами и х доброволною токмеж и исплѣноже заплатѣ и шт нас ешеже дали и потвѣдани есми како да ест и шт нас права штиннѣ и закупленїе, сѣ въсѣм доходом. И ни да сѣ не змишаст.

Оу Ис, лѣто жрѣм юлїе ѿ.

† Господннѣ казал.

† Гангѣ вел логофетъ гчи и сѣ искаах <т. р.>.

† Крстѣ Дамїѣан <писал>

<Pe verso, insemnare>: Dentr-acești 20 de taleri sinto a lui Mihail usebit de Grozava socră-sa s-au socotit denaintea noastră și a lui Ștefan den Hociungești și cu Lazor Birjovean și Istratie ot Porcești și Ghidul de Hociungi. Să se știe.

† Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Ciurca, fiica lui Toader Boghean, de bunăvoia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită și a vîndut dreapta sa ocină și dedină, toată partea tatălui ei, Toader Boghean, cît se va alege partea lui din satul Țutcanii, ce este în ținutul Neamț și din vatra satului și din cîmp și din apă și din pădure și cu grădini și cu curături și cu livadă de finețe. Acea a vîndut-o lui Mihail și femeii lui, Grozava, pentru douăzeci taleri de argint; și s-a sculat și i-a plătit deplin.

Deci noi, cum am văzut între ei tocmeala lor de bunăvoie și plată deplină, și de la noi încă am dat și am întărit ca să fie și de la noi dreaptă ocină și cumpărătură, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7140 <1632> iulie 15.

† Domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cirstea Damiiian <a scris>.

Bibl. Acad., XLII/70 a–b.

Orig., hirtie (30,5 × 19,3 cm.), pecete aplicată, sricată.

Cu o trad. din 1814.

158

1632 (7140) iulie 15, Bîrlad.

Vasile Buțucul ș.a. vînd partea de ocină a lui Molofei din satul Risipeni, pe Jeravaț, lui Costantin Ciure.

† Aicea <zap>¹is și mărturie cum au venit innaintea noastră anume popa de H<ăr>¹mănești, Vasilie Buțucul și popa Gligorie de Hărmănești, feciorul po<pei>¹ lui Albaș și Costantin aprod de Rădăcinești și Gheorghe de Rădești . . . ¹ Busul și a Cirstei, fratele popei Buțucului și Nechita, fra<tel>¹e popei Buțucăi și Dănăilă, feciorul lui Ștefan de Răsipeni și . . . ¹ iașco Gorul de Răsipeni și Casin, feciorul lui Ștefan tij Răsipé<ni și>¹ Ion Molofeu de Răsi<pén>¹i și cu feciorii săi, cu Grozava și. . . .¹ a, feciorul său și cu Antosiia, de nime neponudiți ², nici împresurat ³ și <au>¹ vîndut a lor direaptă ocină și mușie din sat din Răsipeni, de pe <J>¹eravaț, partea unui bătrîn, ge-i ⁴ să vene partea lui Molofeu, cu tot v<e>¹nitul, din cîmpu și din pădure și despre tot locul, pre hotarul cel bătrînu, pe unde au fost de véci.

Deci și noi, deacă am vădzut că <au>¹ vîndut lui Costantin Ciurei den Dănești, deci deacă am vădzut deplin plată și de bunăvoe tocmeală și o au

¹ Loc rupt în orig.

² nevoiți.

³ Greșit, pentru „împresurat“.

⁴ Greșit, pentru „ce-i“.

vîndut drept 55 de zloți. Deci de acmu să nu mai aibă treabă feciorii lui Molofeiu [treabă] cu acea moșie, de acmu, innaintea scrisorei noastre.

Și au scris. . .¹ Toader de Birlad, să să știe.

Πης 8 Βραδδ, ηςλῆς ἦϊ, κῆ λκτο κ̄σρμ.

Bibl. Acad., CLXVI/38.

Orig., hirtie (31,3 × 19,4 cm.), trei peceți aplicate și cinci amprente digitale

Cu o foto, *ibidem*, Fotografii, XXXI/2a, b.

159

1632 (7140) iulie 20, Iași.

Fotul Șăfrancă din Cotnari vinde lui Apostol postelnic o vie la Băiceni, pe dealul Frumușenilor.

† Adeci eu, Fotul Șăfrancă bărbiiar ot Cotnari, scriu și mărturisescu cu ceasti scrisoare a me cum am tocmit cu dumnealui² juptnul Apostol postelnicu, de bunivoia me, am vîndut o vie ce am avut la Băiceni, în d<e>²alul Frumușenilor, drept doadzeci și cinci de taleri bătuți; cu o iapă și cu șesă stupi și cu bani ce i-amu plătit gardurile fac cu acest doadzeci și cinci de taleri bătuți. Ș-am vîndut dumisale ca să hie dumisale moșie dreptă și cuconilor dumisale.

Și pentru mai mari credinți fost-au într-acea tocmali dumnealui Grama stolnic și Buhuș logofătului.

Văzînd noi tocmali și platî cum au plătit dumnealui fratele nostru Apostol postelnicu, noi am iscălit și ne-am pus și pecețile noastre ca si se știe, cum esti scris și la catastivul tîrgului Cotnariului.

✠ Мс, κῆ λκτο κ̄срм юлῆ κ̄.

Gramă stolnic.

Arh. M-rii Văratec, Viile de la Băiceni, sub dată.

Orig., hirtie (19,5 × 15,5 cm.), pecete timbrată.

EDIȚII: Bulat, *Din doc. m-rii Văratec*, „Arhivele Basarabiei“, VII, p. 94–95 (orig., cu data de zi greșită: „5“); Idem, *Doc. m-rii Văratec*, p. 84 (orig., cu data de zi greșită: „5“).

¹ Loc rupt în orig.

² Omis în orig.

1632 (7140) iulie 21, Iași.

Alexandru Iliș voievod împuternicește pe Dumitru Buhuș logofăt al treilea să-și ia zeciuiala de pe un loc al său din hotarul Tîrgului Frumos.

† НѠ АЛЕХАНДРОС ІЛІШ ВОЕВОДА, БОЖІЮ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МѠЛАДСКОИ. Dat-am cartea domniei mele boiarenului domniei mele credincios, Dumitru Buhuș logofătului al treile și cui va trimite, să hie tare și putêrnice cu cartea domniei mele a lua a dzécia din pîne și din fîn, de pre o bucată de hotar a sa ce are în hotarul Tîrgului Frumos, de la cine vor hi arași și cine vor hi cosiți pre acel loc al său și din tot venitul, cum iaste obicéiul.

Și nime să nu cutêdze a ținea sau a opri înaintea cărții domniei mele.

СѠ ПИШЕМ, НИКАК НЕ БЪДЕТ.

Х Мс, лѠТО ЖРМ ЮЛІЕ КѠ.

† СѠМ ГОСПОДИНЪ ВЕЛѠЛ.

† НѠ АЛЕХАНДРОС ВОЕВОДА <т. р.>.

† ДСМИТРАШКО ШѠДНР <писал>.

Bibl. Acad., XLII/71.

Orig., hîrtie (31,3 × 19,2 cm.), pecete aplicată.

EDIȚII: Bianu, *Doc. rom.*, p. 206 (orig.).

<1632> iulie 22, Culișăuți.

Costandin Stîrcea scrie lui Gheanghea mare logofăt despre alegerea hotarului satului Culișăuți dinspre satul Șerbiceni.

Altă copii.

† Cinstite părinteli nostru, dumita logofete mare Ghenghe, milostivul Hristos să dăruiască bună pace și sănătate dumitali. Cătră aceasta dăm știre dumitale de cistită carte mării sale domnu nostru lui Alecsandru Iliș vodă, ce ni-au adus Avram Căpotici den Lucăceni, să mergim să strîngem oameni buni și bătrîni den prin megiiși, să alegim hotarul Culișăuților dispre a Șerbiceniilor cu Simion Pilipovschii și cu Șăptilici, ginirile Vrîncenesii.

Deci am mers și-am strîns oameni buni și bătrîni, anume Dimitru Lasencu den Șerbiceni și Andrei Solovei de acolo și Costandin Rășchicița și Mizin den Culișeuți și alți oameni buni și bătrîni și pre scrisoare unui uricu de la Avram ce spune în sămne Culeșăuților pre unde le este a lor hotar. Deci cum spune uricul în sămni așa au mărturisit și oamenii. Și au fost și Pilipovschii bătrînu de față și am aflat că este hotarul Culișăuților den gura Cormanului, unde cade în Nistru, în sus pre matca Cormanului pînă în obrșia Cormanului, pînă unde cade o vale ce să chiamă Prosci în Corman, de acolo pre după Vertebul ce să chiamă Proschii, dispre Șerbiceni, drept preste Dovhilisoc¹ ce să chiamă, iar de la Dovhilis² drept preste Mi[i]letin, de la Mi[i]letin pre după Popovca, Popovca rămîne toată spre Culeșăuți din <1>³nbe părțile de vale, de la Popovca drept spre vale Dovhii pînă la un drum ce mergi de la Șerbiceni; deci pre drum pînă în vale, în Dovha pînă la un pod ce să chiamă Hrihovmost⁴, de la Hrihovmost⁴ în gios, prea matca Dovhăi, pînă cade în Nistru.

De aceasta dăm știre dumitale. Să dăruiască Dumnezeu să fii dumneata sănătos de la Dumnezeu, amin.

Pis u Culeșăuți, iulie 22.

Mai micu ficior al dumitale, eu Costandin Stîrcia.

Bibl. Acad., CCCXXVI/1B.

Copie din sec. al XIX-lea.

Datat după porunca lui Alexandru Iliș voievod din 11 iulie 1632 pentru alegerea hotarelor satelor Culișeuți și Șerbiceni (vezi nr. 151).

162

1632 (7140) iulie 24.

Pătrașco Bașotă logofăt mărturisește cum a împărțit împreună cu alți oameni satul Războieni, ținutul Neamț și vecinii din acel sat lui Lupul Prăjescul postelnic și fratelui său Ionașco Prăjescul.

† **СТО 43, ПЪТРАШКО БАШОТЪ ЛОГОФЕТ**, scriem și dăm știre cu ciastă scrisoare a noastră, cum au venit la noi frații noștri, Lupul Prăjescul postelnic și cu frate-său Ionașco Prăjescul, cu cinstită cartea măriei sale lui

¹ Adică: Dovhi lisoc = păduricea Dovhei.

² Adică: Dovhi lis = pădurea Dovhei.

³ Omis.

⁴ „Hrihovmost“, în slavonește „podul lui Hrih“.

vodă, scriind la noi cum ca să mergem să le împărțim satul Războianii, ce iaste în ținutul Neamțului, pre Valea Albă, să le alégem părțile unuia de cătră altul.

Deci noi am strinsu oameni buni, megiiș, le-am împărțit satul în doaf, pre mijloc. Și s-au venit Lupului postelnic partea din gios, giunătată de sat și cu 9 vecini, anume: Cristiaan, Burlă, Vasilie, Vicol, Dămian, Ion, Măteiu, Ionașco, Sava, iară lui Ionașco s-au venit partea din sus, iară giunătată de sat, cu 9 vecini, anume: Efrim, Nechită, Ion, Sava sină Bantăș, Ștefan, Sava Romoniță, Rusul, Florea șiⁿ1 Nicula, Ionașco brat Vicol.

Și le-am stîlpit, cum iaste obiciaiul, ca să le hie în tot locul în doaf, în vatra satului și în cîmpu și într-apă și în pădure și ca să aibă a-ș face și dirése domnești.

Aciasta scriem și dăm știre cu ciastă scrisoare a noastră.

Еъ акто хром юліе кд.

Пѣтрашко Башотъ логофѣт.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol“-Iași, Fond Spiridonie, XIV/8.

Orig., hirtie (30,5 × 20 cm.), pecete aplicată.

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, I, p. 1 (orig.).

163

1632 (7140) iulie 29, Pietriș.

Lupul Prăjescul postelnic și Ionașco Mînjea uricar mărturisesc că au hotărnicit niște părți de ocină din satul Pietriș cumpărate de Grama stolnic.

† Гѣ оубо мѣ, аз Лупул Прѣжъскѣ постелник и Ивнашко Мѣнжѣ оурникар, scriem și mărturisim cu ceastă scrisoare a noastră cum ne-au trimăs măriiia sa domnu nostru ca să socotim cu oameni buni și bătrîni, megiiș de prenpregiur, slugi domnești, oameni de ocină, nește părți de ocină ce au cumpărat în[n] a treia parte de sat den Pietriș, den partea de sus, dumnealui stolnicul Grama. Deci am strinsu megiiș și den sus și den gios și preoți, pre Iacob Моѳоc pitărel den Văscani și Lazor

¹ Omis în orig.

Moșoc diiac den Movileni și pre Ivan stol<nicel> den Mădărjeaci și Gligorcea pit<ărel> de acole și Toader păh<ărnicel> den Toderești și Ștefan păhărnicel den Drăgoteni și popa Ștefan den Tîrgul Frumos și Toader diiacul de acolo și Crețul șoltuzul den Tîrgul Frumos și popa Miiarea din Mădărjeaci și Vasilie den Tîrgul Frumos și alți cîțiva oameni buni și megiiș de prenegiur, socotit-am cum am aflat noi cu dreptul cu suflete<le>¹ noastră. Și i-am ales părțile de cumpărătură den a treia parte de sat den sus și le-am stîlpit den partea Alexei, ce au înblat in patru părți, trei părți și den partea Lucăi, ce înblă in trei părți, o parte.

De aceasta scriem și mărturisim cu sufletele noastre, să să știe.

✠ Пѣтрѣш, лѣто «ѣрм юліе кѣ».

ѣз Лѣнга Прѣжеска некал <т. р.>.

ѣз Нвнашко Мѣнжѣ оуриклар некаах <т. р.>.

† Iacob Moșoc <т.р.>.

† Pop Iunașcu <т.р.>.

† Popa Ștefan <т.р.>.

† Toader diiaconol <т.р.>.

† Vasilii Chicoș <т.р.>.

Biblioteca Centrală de Stat, Secția manuscrise, XX/36.

Orig., hirtie (31,2 × 19,2 cm.), patru peceti aplicate.

164

1632 (7140) august 4, Iași.

Alexandru Iiaș voievod întărește lui Costantin vornic de gloate a șasea parte din satul Ecușeni, ținutul Suceava, cumpărată de la Vasile Udrea.

† Нв Ялѣдандрѣ Яліаш воєвода, божією милоетією, господарѣ Земли Молдавескон. Оже прїиде, прѣд нами и прѣд кѣсимлн нашими Молдавескими болѣри, великих и малых, нашъ болѣрин, Константин дкорник глотнїи и сказоваше, прѣд нами и прѣд кѣсем съветом нашим, єдин запис ѡт Басилїе Оудрѣ, сынѣ

¹ Omis in orig.

noi dreaptă ocină și cumpărătură și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit lor, niciodată, în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7140 <1632> august 4 zile.

† Însuși domnul a spus.

<Eu Ghian>¹ghea mare logofăt am învățat și m-am iscălit.

† Cirstea Damiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Vorona, I/11—12.

Orig., hirtie (36,6 × 26,6 cm), pecete timbrată.

Cu o trad. din sec. al XVIII-lea; copii de pe trad., ibidem, Ms. 1184, f. 3 v—4 și Ms. nr. 1185, f. 3.

165

1632 (7140) august 5, Iași.

Alexandru Iliăș voievod poruncește egumenului de la mănăstirea Bistrița să cheme la judecata domnească pe egumenul de la mănăstirea Tazlău pentru vile de la Bacău.

† Иъ АЛЕХАНДРЪ ИЛИШЪ ВОЕВОДА, БОЖІЮ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МОЛДАВСКОН. Dat-am cartea domnii mele egumenului și a tot săborul de la svînta mănăstire Bistrița spre-acéia să fie tari și putérnici cu cartea domnii mele a chema și a soroci pre egumenul de la svînta mănăstire Tazlău ca să stea de față înaintea domnii mele pentru nește vii din tîrg din Bacău, care vii au cumpărat Orăș hatmanul de la feciorii lui Anghel și le-au dat giupîneasa lui cu ginere-său Onciul Iurașcovici la svînta mănăstire Bistrița pentru sufletul lui Orăș și l-au scris la pomenic.

Și să-ș aducă și dirésele ce vor fi avîndu. Într-alt chip să nu fie.

✠ Мс, лѣто хрѣм август ѿ.

† Самъ господинъ рече.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, I/10.

Orig., hirtie (16 × 19,3 cm), pecete aplicată.

¹ Loc rupt în orig.

² Omis în orig.

1632 (7140) august 5, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Simion Pilipovschi fost pîrcălab și rudelor sale împărțirea satelor Mihălcauți, Văscăuți, Zubriceni și Blișcinăuți sub Terebna, Înșinețul pe Nistru, Diacăuți ce se numește Briceni, Vișneva pe Nistru, Siliște, Pilipăuți, Orășeni, Nipolocăuți, Birnova, Șendreni și Negrești.

Suret di pe copîia lui Alexandru Iliș voevod din let 7140 <1632> august 5.

Noi Alexandru Iliș voevod, din mila lui Dumnezău, domnu țării Moldovii. Iată au venit înaintea noastră și a tuturor boerilor noștri, a marilor și a mici, sluga noastră Simion Pilipovschi biv pîrcălab și surorile lui, Greca și Nastasica și Olena și Solomiia și Marușca, [și] copii lui Mănăilă Pilipovschi, nepoții lui Ivancu Pilipovschi și au arătat înaintia noastră un ispisoc de întărială de la Costantin Movilă voevod, precum ei s-au tocmitu întri dîșșii și s-au împărțitu pe a lor drepte ocini și moșii și cumpărături dintr-a lor drepte privilegii, ce-au avut de la cei de mai înainte domni, satili anumi: giuătăte de sat Mihălcauții și cu moară în pîrful Vilii și giuătăte sat Volcăuții¹ și cu heleștiu și cu moară despri izvoritul Vilii și giuătăte sat Zubriceni supt Terebna cu locul de moară în Ciuhur și satul Blișcinăuți, tij supt Terebna și satul Înșinețul, pe Nistru și satul Diacăuții, ci să numești Briceni, cu locul de heleșteu și moară în Vilnia și satul Vișneva, pe Nistru și a patra parte de satul Siliște cu loc de moară pe acelaș pîru și a triia parte de satul Pilipăuții și a șasa parte din satul Orășani, ci sint pe Prut, și a șasa parte din satul Nipolocăuții și a șasa parte de satul Birnov<a> și a șasa parte din satul Șandreni și a șasa parte de satul Negreștii.

Și s-au venit în partea lui Simion Pilipovschi a patra parte de sat Mihălcauții și giuătăte sat Înșinețul și a patra parte din a patra parte ot Siliște și a triia parte din a șasa parte din satul Negreștii și a triia parte din a șasa parte din satul Nipolocăuții.

Iar în partea Grecăi s-au venit a patra parte din satul Vascăuții și giuătăte sat Diiancăuții și giuătăte sat Vișneva și a șasa parte de Orășani.

Iar în partea Nastascăi s-au venit ei a patra parte de satul Vascăuții și giuătăte sat Diacăuți și giuătăte de sat Vișneva și a triia parte din a patra parte ot Siliște.

¹ Greșit pentru „Vascăuți“; vezi mai jos.

Iar în partea Oleni s-au venit ei giuătate de sat Bleșcinăuții și a patra parte de sat Zubriceni și a triia parti din a patra parte ot Silişte și a triia parte din a șasa parte ot Nepolocăuți; așijdire și din Negrești tot a triia parte din a șasa parte.

Iar în partea Solomii s-au venit ei giuătate de sat Bleșcinăuți și a patra parte de satul Zubriceni și giuătate din a triia parte ot Pilipăuți și giuătate din a șasa parte ot Bîrnov<a> și din Șandriceni¹ tij așa.

Iar în partia Marușcăi i s-au venit ei a patra parte din satul Mihăl-căuții și giuătate satu Înșnețul și giuătate din a triia parte ot Pilipăuți și giuătate din a șasa parte ot Bîrnov<a> și din Șendriceni¹ tij așa.

Drept aceia și domniia me am dat și am întărit pre acele mai sus scrise părți de ocină și giuătăți de sate, pentru ca să le fie lor precum s-au venit din împărțală și așa ca să țe și ca să le fii lor drepte ocini și moșii și uric și întăritură, cu tot venitul, nestrămutat nici odinioară în veci.

Și altul să nu să amestice.

În Iași, leat 7140 <1632> avgust 5.

Însuși domnul au poruncit.

Ghenghia vel logofet au învățat și au iscălit.

Cristea Dămiiian.

Aciastă copie di pe privilegiia fiind scrisă sîrbăște s-au tălmăcit de mini.

Și poslăduindu-să s-au aflat cu orighinalul ei din cuvînt în cuvînt asămine. Mărturisăse cu a me iscălitură.

U Cernăuți, 1784 octombrie 2. Andrieș Dașchevici.

Iar cel adevărat ispisoc să află la dumnealui Manoli Potlog.

Aciastă copie citindu-se din cuvînt în cuvînt, cu tălmăcirea de Andre Dașchevici încredințată cu acea iscălitură că este întocmai ispisocului orighinal, care ispisoc s-au și văzut de comitet și fiiind întocma această copie cu pomină copie s-au încredințat și di noi.

1814 ghenarie 14.

Niculai Strătulatu vel vornic.

Andronachi Donici agă.

Cercetată: Vasile Dan.

Niculai Strătulat vel vornic².

Andronic Donici agă².

Theodor Balș ban.

Arh. St. Buc., D. S., Moldova, nr. 85.

Copie dîn 1814.

Altă copie în Arh. Centrală de Stat a U.R.S.S., Documente vechi, fond 1299, doc. 521, f. 57.

¹ Greșit, probabil pentru „Șendreni”; vezi mai sus.

² Semnat de două ori.

1632 (7140) august 6, Mogoșești.

Pavel fost episcop de Huși ș.a. mărturisesc că popa Gligorie din Cozmești a cumpărat un loc de două case, 24 de pământuri și curături din satul Vereșeni de la fiii lui Cirstian.

† ПАВЕЛ епископъ епископъ ХІІІшескии и Пятрашко Чоголаѣ и Глигоріе Чоголаѣ
отъ Ивнѣшеци и Басиліе отъ Мѣнчел и Къзан и Ивн отъ тамъ и Костантинъ
Идам отъ Бѣлѣци и Юрашко отъ тамъ и попа Марко отъ Хѣлѣшеци и попъ
Ивнашко отъ Борѣнтѣреци. Scriemu și mărturisim cu sufletele noastre cumu
au cumpărat popa Gligorie de Cozmești loc de doo case de la Vasilie și de
la sora lui, de la Porhira, feciorii lui Cristiiian și a Todosiței, din sat din
Vereșeni, ce simtu pre apa Molduvei, cu tot venitul din tot locul, cu 24 de
pământuri din țarină și cu curături în luncă și cu vadu de moară într-
apa Molduvei, cu tot venitul din tot locul, din cîmpu și din pădure și din
livedzi și din bălți, dreptu o sută de taleri, bani buni.

Deci noi, deac-am vădzut <cum>¹ de bunăvoia lor, de nimene nevoiți
au vindut, și noi ne-am pus pecețile pre acestu zăpis și am și iscălit. Deci
să aibă popa Gligorie a-ș face și zăpis domnescu pre acestu zăpis al nostru.

Aciasta scriemu și mărturisimu cum știmu noi cu sufletele noastre.

ДА СЕ ЗНАЕТ.

† Писъ с Могошеци, въ лѣто хрѣмъ августъ 5.

Изъ Бѣрнатъ дѣякъ писарюмъ семъ записъ и прикащикомъ съ на сню токмеждъ.²

ПАВЕЛ епископъ Немецъ <m. p.>.

† Vasilie Popăscul <m.p.>.

† Căzan.

† Ion.

† Pop Marco.

† Pop Ion.

Costantin.

Iurașco.

Pătrașco.

Gligorie.

Bibl. Acad., CDLXXIX/29.

Orig., hirtie (31,5 × 19,6 cm.), unsprezece peceți aplicate.

¹ Omis în orig.

² Eu, Bărnat dîiac, am scris acest zăpis și m-am întimplat la aceasă tocmală.

1632 (7140) august 8, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Ionașco Cehan mare pitar a cincea parte din a patra parte din satul Dolhești, la obârșia Crasnei, cumpărată de la Păcurar, fiul lui Cozma sulgerel.

† Ив Алѣксандръ Илѣташ воєвода, вожію мнлостію, господарь Земли Молдавскон. Оже прѣидоше, прѣд нами и прѣд вѣсими нашими молдавскимъ болѣри, великих и малих, Пѣксрар¹, сынъ Козмен салгерел, вѣск Тошадер Бѣташ¹, за его добрую волю, неким непонѣден, ані прселован и продал свое права штиннѣ и дѣднинѣ и вѣкспаніе, шт исписок за вѣкспаніе что имал штець нѣ шт Еремѣа воєвода, шт четвърта част пѣта част шт село Долхѣци, что на шбрьшѣа Красни, част Станки, что сѣ изберет. Таа продал[и] болѣренѣ господства ми, Ивнашко Чѣхан вѣа питар, радѣ шест десѣт талѣр среб<ръ>²них.

Того радѣ, да ест болѣренѣ господства ми вѣше писан и шт нас права штиннѣ и дѣднинѣ и вѣкспаніе и оурнк и потерѣдѣніе, съ вѣскѣм доходоом, непорѣшено николнже на вѣки. И ни да сѣ не змншаѣт.

Оу Ис, въ лѣто х̄р̄м̄ лѣгѣст ѿ.

† Сам господинѣ вѣлѣл.

Ив Алѣксандръ воєвода <ш. р.>.

† Ивнашко Мѣнжѣ <писал>.

<Pe verso, însemnare din sec. al XVII-lea>: Ispisoc de la Alecsandru vodă pe Dolhești, în fundul Crasnei, шт колост Фѣлчѣс.

† Io Alexandru Iliăș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Păcurar, fiul lui Cozma sulgerel, nepotul lui Toader Băiaș, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asupra și a vindut dreapta sa ocină și dedină și cumpărătură, din ispisoc de cumpărătură ce a avut tatăl lor de la Eremia voievod, a cincea parte din a patra parte din satul Dolhești, ce este la obârșia Crasnei, partea Stancăi, ce se va alege. Acea a vindut-o boierului domniei mele, Ionașco Cehan mare pitar, pentru șasezeci taleri de argint.

¹ Scris cu altă ceneală pe loc lăsat alb.

² Omis în orig.

Pentru aceea, să fie boierului domniei mele mai sus scris și de la noi dreaptă ocină și dedină și cumpărătură și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7140 <1632> august 8.

† Insuși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Ionașco Mînjea <a scris>.

Bibl. Acad., CLVI/42.

Orig., hirtie (39,9 × 27,5 cm.), pecete timbrată.

169

1632 (7140) august 9, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Dănilă din Varnița și preotului Eftimie un loc numit Peștera, mai jos de târgul Orhei.

† М<и>л<ос>тѣю б<о>жѣю, мѣъ Іѡвѣѡдрѣ Нѡлѡш¹ воєвода, г<ос>п<ос>да<рѣ> Зѣмли Молдавскон. Знаменито чиним н<с> сим листом нашим вѣсѣм кто на нем вѣзрит или чточи ег<о> оуслишит вж<е> тот истиннѣи слѣга наше Дѣнила от Барницѣ<м> жаловали есмѣ его особю² нашу м<и>л<ос>тѣю и дали и пом<и>ловали и потвѣрдил есми емс от нас ѱ нашѣи земли Молдавскон ег<о> правю отнинѣи и даанѣи и м<и>лованѣи, от исписок за даанѣи и за м<и>лованѣи что он имал от Мирон Барниковски Могила воєводѣи и от исписок за потвѣрждѣнѣи от само г<ос>п<ос>д<а>стѣва ми, съ едно мѣсто, на имѣ Пещерѣ, понижѣе трѣгѣ Орхѣю³.

И от том тѣж<е> прѣидѣ, прѣд нами и прѣд вѣсними нашими молдавскиими болѣри, великими и малыми, слѣга наше вѣше писанна, Дѣнила от Барницѣ<м>, по его добраа волѣ, неким непонѣжден а ни приселокан, понмал на м<о>лѣвеникѣи нашемс поп Фѣимѣ от цѣ<ь>рковѣ г<о>сп<ос>д<а>рска от . . .⁴ брат дѣшекии от с<вѣ>таа цѣ<ь>рковѣ и дал емс и подаровал съ половина от то мѣсто како да ест<т> им обѣденим вѣс тот мѣсто къ два братства от вѣс приход.

¹ În textul editat м este redat prin litera rusească я.

² Greșit, în loc de особю

³ În trad. din 1781 urmează: „ce si numește Vechiul Orhiu“.

⁴ Așa în textul editat.

Ино мѣ, такожъ<е> видѣхом по нх добрата волѣ токмеж, от нас ищеже дали и потеръдали есми им. Того ради, тот вишъ<е> писанъ<о> мѣсто, на имѣ Пещерѣ, понижъ<е> тръгъ Орхю, что именуѣт Бетхою Орхю, да ест им и от г<ос>п<о>д<ст>ва ми слъзи нашемъ више писанномъ, Дънилови от Барницѣ и м<о>лбеникъ н<а>шемъ понъ ѿемѣ от цъ<ь>рковъ г<ос>п<о>д<а>река от ...¹правою отнинъ и дѣднинъ и зрик и потеръженїе, им и дѣтим нх и згучатом и прѣзнъчатом и прѣшратом и въсемъ родъ нх, кто им изберет наближнїи, съ въсѣм доходом, непоръшено им николижъ<е> на вѣки вѣчнїи.

И хотар томъ прѣдреченомъ мѣсто, на имѣ Пещерѣ, понижъ<е> тръгъ Орхю, что именуѣт Бетхою Орхю, да ест им покъда хотаръли при д<а>ни Барниновски² воевода волѣринъ н<а>шемъ Шѣръцѣ дворникъ главнїи³ и слъзи нашихъ Петрѣ Балтаг и Бъран⁴, прѣкалавоѣ Орхююскомъ, съ многихъ люди добри от окрест межїташи: от ставъ Братешкови, от къ конецъ а от толѣ зъ вишъ<е> до дило дажъ<е> до зъ рогъ лѣсови и ...⁵ съ лѣса дажъ<е> до великого дорогъ тръговъ Орхююскомъ и на дорогъ дажъ<е> до мостъ зъ Иванчѣ и посрѣдъ маткови дажъ<е> до Ръштѣ и съ врсѣ за млинъ зъ Ръштѣ, по вишъ<е> Михънилашѣ и ерѣт⁶ от къ Пещере, дажъ<е> до хотаръ Мачкъвчинмъ и от тог<о> хотаръ дажъ<е> до хотаръ Доничови, а от толѣ пакижъ<е> зъ ставъ Братешкови, от къ конецъ, а от къ нинихъ стороны по своимъ старами хотари, по къда изъ вѣка оживали.

И на то естъ вѣра нашего г<ос>п<о>д<ст>ва ми, више писаннаго мѣ Ивъ Плѣандръ Нѣлїашъ воевода и вѣра прѣвѣ<ъ>злюбленнаго ссы>на г<ос>п<о>д<ст>ва ми Радъла воевода и вѣра боїари нашихъ: вѣра Дънѣла великог<о> дворника Долнѣи Земли и вѣра п<а>на Конди и Тъдори прѣкълавоѣ Хотинскїи и вѣра п<а>на¹и¹ прѣкълавоѣ Нимецкон и вѣра п<а>на Юнашко Къжбѣла великого <дворника> Вишнѣи Земли и вѣра пана⁷и⁷ прѣкълавоѣ Новоградскїи и вѣра пана Юрашко Башотъ хетман и прѣкълавоѣ Гучавскїи и вѣра пана Пътрашко Босѣ спътара и вѣра пана Дъмитраки⁸ вистѣарника и вѣра п<а>на Дѣтаманди постелиника и вѣра п<а>на Пераки чашника и вѣра п<а>на Дъсмитрѣ Шолдана столника и вѣра п<а>на Кондѣла комиса и вѣра всѣи волѣри нашихъ молдавскихъ, великими и малими.

И по нашемъ животѣ и г<ос>п<о>д<ст>вованїе, кто бѣдетъ г<ос>п<о>даръ от дѣтихъ нашихъ или от нашег<о> рода или пакъ кого Б<о>гъ изберетъ г<ос>п<о>д<а>ремъ бѣти нашѣи Земли Молдавскон тотъ бѣи имъ непоръшила нашего даанїѣ и потеръженїе, нъ але бѣи имъ дали и зкрѣпили занъжъ<е> сѣтъ имъ права даанїе и милованїе ради нхъ права и вѣрныя службъ.

¹ Aşa în textul editat.

² Aşa în textul editat, în loc de Барниновски.

³ Greşit, în loc de главнїи.

⁴ În trad. din 1781: „Văraţ“.

⁵ În trad. din 1781: „alături“.

⁶ Greşit, în loc de ерѣт.

⁷ Loc gol în trad. din 1781.

⁸ Întregit după trad. din 1781.

И на бѣшше крѣпост и потврѣженіе томѣ въсемѣ въше писанномѣ,
келѣан семѣ нашемѣ и <почитенномѣ>¹ болѣринѣ, п<а>нѣ Іонашко Гѣнѣкѣ² келанкомѣ
логофетѣ писати и наше печат приеизати къ семѣ истинномѣ листѣ п<а>шемѣ.

Писал Крстѣ Хитинѣн³, оу Іисох, въ л<к>то хѣрѣм август ѿ.

Іоу Александр<с> коевода.

Ганчѣ⁴ кел логофет.

† Din mila lui Dumnezeu, noi, Io Alexandru Iliiaș voievod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că pe această adevărată slugă a noastră Dănilă din Varnița l-am miluit cu deosebita noastră milă și i-am dat și l-am miluit și i-am întărit de la noi în țara noastră Moldova dreapta lui ocină și danie și miluire, din ispisoc de danie și de miluire ce a avut de la Miron Barnovschi Moghila voievod și din ispisoc de întărire de la însămi domnia mea, cu un loc, anume Peștera, mai jos de târgul Orheiului⁴.

Și întru aceea de asemenea a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră mai sus scrisă, Dănilă din Varnița, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni și nici asupra, a luat pe rugătorul nostru preotul Eftemie de la biserica domnească din ...⁵ frate de suflet de la sfânta biserică și i-a dat lui și l-a dăruit cu jumătate din acel loc ca să le fie lor amindurora tot acel loc în două frații din tot venitul.

Deci noi, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie, de la noi încă le-am dat și le-am întărit. Pentru aceea, acel mai sus scris loc, anume Peșterea, mai jos de târgul Orheiului, ce se numește Orheiul Vechi, să le fie și de la domnia mea slugilor noastre mai sus scrise, lui Dănilă din Varnița și rugătorului nostru preotului Eftemie de la biserica domnească din ...⁵ dreaptă ocină și dedină și uric și întărire, lor și copiilor lor și nepoților și strănepoților și răsstrănepoților și întregului lor neam, cine li se va alege mai aproape, cu tot venitul, neclintit, lor, niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acelui mai înainte spus loc, anume Peșterea, mai jos de târgul Orheiului, ce se numește Orheiul Vechi, să le fie pe unde au hotărât în zilele lui Barnovschi voievod boierul nostru Merăuță vornic de gloată și slugile noastre Petrea Baltag și Văran⁶, pîrcălabii de Orheiului, cu mulți oameni buni megieși de prinprejur: din iazul lui Brateșco, dinspre coadă

¹ Întregit după trad. din 1781.

² Greșit, pentru Гѣнѣкѣ.

³ Greșit, pentru Дамитан.

⁴ În trad. din 1781 urmează: „ce si numești Vechiul Orhiu“.

⁵ Loc alb în textul editat.

⁶ În trad. din 1781: „Văraț“.

și de acolo în sus la deal, pînă în cornul pădurii și <alături>¹ cu pădurea pînă în drumul cel mare al tîrgului Orheiu și pe drum pînă la pod, la Ivancea și prin mijlocul matcei pînă în Răut și cu vad de moară în Răut, mai sus de Mihăilașea și malul dinspre Peșterea, pînă la hotarul Macicăușilor și dintr-acel hotar pînă în hotarul lui Donici, iar de acolo iarăși în iazul lui Brateșco, dinspre coadă, iar dinspre alte părți pe vechile sale hotare, pe unde din veac au folosit.

Și la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi, Io Alexandru Iliiaș voievod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Radul voievod și credința boierilor noștri: credința panului Lupul mare vornic al Țării de Jos și credința panului Conde și Tudor pircălabi de Hotin și credința panului ...² și a ...² pircălabi de Neamț și credința panului Ionașcu Cujbă mare <vornic al Țării de Sus și credința panului ...³ și ...³ pircălabi de Cetatea Nouă și credința panului Iurașco Bașotă hatman și pircălab de Suceava și credința panului Pătrașco Boul spătar și credința panului Dumitrachi>¹ vistiernic și credința panului Diamandi postelnic și credința panului Perachi ceașnic și credința panului Dumitru Șoldan stolnic și credința panului Condila comis și credința boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn din fiii noștri sau din neamul nostru sau pe oricine va alege Dumnezeu să fie domn țării noastre Moldova, acela să nu le strice dania și întărirea noastră, ci să le dea și să le întărească pentru că le este lor dreaptă danie și miluire pentru dreapta și credincioasa lor slujbă.

Iar spre mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit <credinciosului>¹ și cinstitului nostru boier, panului Ionașco Ghianghia mare logofăt să scrie și să atîrne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Cîrstea Damiiian, în Iași, în anul 7140 <1632> august 9.

Io Alexandru voievod.

Ghianghia mare logofăt.

După Записки, IV, 348—349.

Orig., pecete atîrnată.

O trad. din 1781 iulie 17, de ieromonah Pamvo Bulgarul, după care s-au făcut întregirile, la Bibl. Acad., XXV/90.

¹ Întregit după trad. din 1781.

² Așa în textul editat și în trad. citată.

³ Loc gol în traducerea citată.

1632 (7140) august 10, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește împărțirea satului Războieni, ținutul Neamț, între Lupul și Ionășcuță Prăjescul, fiii lui Nicoară Prăjescul fost mare vistiernic.

† Иво Флѣѡандрус Илїаш воєвода, божїю мнлостїю, господаръ Земан Молдавскон. Ѣже прїдоша, прѣд нами и прѣд вѣсьми нашими молдавскими волѣри, слуги наши, Лѣпса Прѣжеска бив постелник и брат его, Ивнѣшкѣцѣ Прѣжеска, сынове Некоарѣ Прѣжеска бив вел вистѣрник и съ єдин запис за мартѣрїе вт волѣрина наш вѣрнїю, Пѣтрашко Башотѣ фторн логѡфет, написашн и свѣдїтелѣстєвѣщн како они вѣстало сѣ вен за доброю волѣ своих и вѣзлюбывша на сего волѣрин еже више писано ест<т>, Пѣтрашко Башотѣ логѡфет, быти им разлѣчник и хотарник на село нѣ, имѣ Рѣзѣланїн, в волет Немецкимъ, что тот село ест им права штнна и за дѣнна вт родителѣ нѣ и вт зрик за купежною и за потєрѣженїе вт прѣднн и старн господары...¹

Таже, волѣрин наш, Башотѣ логѡфет, видѣше им за добро волнїю токма и лнет господствє мѣ написашн емѣ, а он встало сѣ и събрал[н] мнвгн людї добры и коннѣ прѣднн и старн и раздѣлнше им тот село на двѣ частѣ, по срѣд селовн, како шєрѣтали они нан съ правдоє, съ своимн дѣшамы и съ людї <добрнѣ>² и шкрѣснннн межєпашн.

Ино прїходило сѣ слѣсѣт нашемѣ, Лѣпслови Прѣжеска постелник, нижнаа <част, пол>²овнна село и съ дєвѣт сѣснїдн лицом. И пакнже, прїходило сѣ слѣсн нашемѣ, Ивнѣшкѣцѣ Прѣжеска², братѣ Лѣпслови постелник, такождєре вишнаа чѣст, половина село и съ дєвѣт сѣснїдї лицем, в тогоже сєкло Рѣзѣ²овннн, еже више писано ест и съ хотар нѣ по гдє сѣ им ѣказали и вт ватра селовн и вт полѣ и вт водн не вт лѣса и вт вѣсѣѣх стрнннѣ, по кѣда избрало сѣ им партн и поставнн стлѣпы по шєнчаю землїє.

Таже вѣ том, видѣше и господствє мѣ нѣ добро волѣ токмежно и вт прѣд волѣрина господствє мѣ Башотѣ логѡфет <н>³ писанїе его съ мнвгн мартѣрїє, а господствє мѣ еше им дали и шкрѣпннн есмн им, снм лнетом

¹ Loc alb in orig.

² Loc rupt in orig.

³ Omis in orig.

нашим, дрѣжатѣ и шбранитѣ, кто своѣго част и съ своихъ сѣсидѣ и съ всѣхъ при-
ход. И им да сѣ не змишаетъ прѣд симъ листомъ нашимъ.

Писъ ѿ Ис, въ лѣтѣхъ хрѣмъ двѣдѣстъ ѿ.

† Самъ господинъ казалъ.

Глангѣ велъ логофѣтъ зчн и искаахъ <м.р.>.

<† Бо>¹<лѣтнѣд>¹ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliaş voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, slugile noastre, Lupul Prăjescul fost postelnic și fratele său, Ionășcuță Prăjescul, fiii lui Nicoară Prăjescul fost mare vistiernic, cu un zapis de mărturie de la boierul nostru credincios, Pătrașco Bașotă al doilea logofăt, scriind și mărturisind precum ei s-au sculat amândoi de bunăvoia lor și au poftit pe acest boier care este scris mai sus, Pătrașco Bașotă logofăt, să le fie despărțitor și hotarnic pentru satul lor, anume Războienii, din ținutul Neamț, care acel sat le este dreaptă ocină și moștenire de la părintele lor și din uric de cumpărătură și de întărire de la domnii bătrâni de mai înainte ...².

De aceea, boierul nostru, Bașotă logofăt, văzînd tocmeala lor de bunăvoie și cartea domniei mele scriînd lui, el s-a sculat și a adunat mulți oameni buni și oșteni de mai înainte și bătrâni și le-a împărțit acel sat în două părți, prin mijlocul satului, cum au aflat ei mai cu dreptate, cu sufletele lor și cu oameni <buni>³ și megieși de primprejur.

Deci s-a cuvenit slugii noastre, Lupul Prăjescul postelnic, jumătate de sat, <partea>³ de jos și cu nouă vecini de față. Și de asemenea s-a cuvenit slugii noastre, Ionășcuță <Prăjescul>³, fratele lui Lupul postelnic, de asemenea jumătate de sat, partea de sus și cu nouă vecini de față, în același sat <Răzb>³oieni, care este scris mai sus și cu hotarul lor pe unde li s-au arătat și din vatra satului și din cîmp și din apă și din pădure și din toate părțile, pe unde li s-a ales partea lor și le-a pus stîlpi după obiceiul țării.

Și întru aceea, văzînd și domnia mea tocmeala lor de bunăvoie și dinaintea boierului domniei mele, Bașotă logofăt <și>⁴ scrisoarea lui cu multe mărturii, domnia mea încă le-am dat și le-am întărit, cu această carte a

¹ Documentul este tăiat în partea de jos.

² Loc alb în orig.

³ Loc rupt în orig.

⁴ Omis în orig.

noastră, să stăpânească și să-și apere fiecare partea sa și cu vecinii lor și cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7140 <1632> august 10.

† Insuși domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>.

<† Bo>¹<leanul>¹ <a scris>.

Arh. St. Iași, CDXXVII/56.

Orig., hirtie (29,3 × 20 cm.), pecete aplicată.

171

1632 (7140) august 10.

Cioilă din Tămaș cu femeia și copiii săi vînd popii Gheorghe din Bacău ocina lor din Tămaș.

Zapis din leat 7140 <1632> august 10 di la Cioilă din Tămaș și di la fămeia lui și cu toți ficiorii lui scriind că au vîndut popii lui Gheorghii ot Bacău a sa driaptă ocină și moșiie din satu din Tămaș, toată partea ce i să va alegi, cu cîmpu, cu pădure, cu vaduri de moară, din totu locul cu tot vinitul, drept 20 lei bani gata.

Bibl. Acad., MDXXXI/84.

Rez. din 1760 (7268) aprilie 11.

172

1632 (7140) august 12, Iași.

Alexandru Iiaș voievod întărește mănăstirii Secul locul de lîngă mănăstire și satul Vinători din ținutul Neamț, fost ascultător de ocolul Tîrgului Neamț.

† Иъ АЛЕѦАНДРОС НАИПШ ВОЕВОДА, КОЖЕЮ МИЛОСТІЕЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ ШИЛАДВЕСКОИ. ОЖЕ ГОСПОДСТВО МИ ДАДОХОМ И ПОТВРЪДНХОМ НАШЕИ МОЛБИ, СВѢТКИ МОНАСТЫРИ ВОКЕМАГО СЪКСА, ИДЕЖЕ ЕСТ ХРАМ СВѢТОГО И СЛАВНАГО ПРѢДЪ-

¹ Documentul este tăiat în partea de jos.

теча и крестителъ господниѣ, Иванны, ихъ правоу штинниѣ и дѣднинниѣ шт привалѣе за дааннѣе и за милованѣе и за потерѣжденѣе что имаетъ свѣтлаа монастырь шт ннихъ свѣтопочинкихъ господаремъ прѣжде насъ бившеѣ, съ мѣсто свѣтѣи монастырь что близъ монастырь и съ едно село, на имѣ Ельнѣторѣи, что ѣ болостъ Нимецкомъ, что бѣше нан прѣжде вѣкмѣ прислѣшнно къ школъ Нимецкаго Тръга.

И хотаръ тѣмъ мѣстоу да естъ по кѣда хотаринъ при дѣни господства ми болѣриниѣ нашемъ вѣрнномъ, Пѣтрашко Башотѣ вторѣи логоѣетъ, съ многихъ людѣи добри, слѣги господарскихъ и мнѣхи отъ нншехъ монастырахъ и съ селѣшеници шт земли и избраниа хотаръ свѣтѣи монастырь шт къ монастыри Нѣмцѣа.

И почениши сѣ тотъ хотаръ шт вѣрѣшѣе источникѣи Мѣсти, на водѣи ѣ ниже даже до Нѣмцишоръ и Нѣмцишорѣа ѣ више даже къ ѣсетъ Топаницѣи, бранищевѣи, а шт тѣдѣ Топаницѣа ѣ више, по ниже за пасника монастыри Нѣмцѣа, даже къ ѣсетъ ѣсѣхи Топаницѣи, ѣ бѣшоръ и Топаницѣа ѣ више даже до мостъ Фодосовѣи за каменъ, а шт толѣи дорога ѣ више даже ѣ кранина лѣши, ѣ главѣи ѣвѣрѣжѣевѣи, ѣ каменъ и ѣ бѣшоръ; шт тѣдѣи ѣвѣрѣжѣа, шт бѣшоръ ѣ бѣшоръ, даже до пискъи Мѣшченѣи, ѣ каменъ и ѣ бѣшоръ, гдѣе естъ хотаръ ѣрѣкеи дворника, а шт толѣи право ѣ више, шт бѣшоръ ѣ бѣшоръ, черезъ шпчинна Мѣшчелѣа, до келѣиѣи Бѣнѣамнаминоѣи, бѣ единъ рѣвинникъ, а шт толѣи на просто мѣсто ѣ горъ, ѣ бѣшоръ и ѣ каменъ; а шт толѣи право по вѣшѣи, за келѣиѣи Бисарѣишорѣи, близъ за келѣиѣи ѣвѣфанъ Рѣа, ѣ бѣшоръ, а шт толѣи черезъ водаи ѣвѣрѣжѣа ѣ више, шт бѣшоръ ѣ бѣшоръ, ѣ кѣрѣмѣтѣсѣра Рѣшкѣа, а шт толѣи на по сѣрдѣи рѣевѣи Бѣшорѣи, шт бѣшоръ ѣ бѣшоръ, ѣ Фѣсѣрѣитѣсѣриѣи Дѣвѣрѣиѣаѣи и пакѣи на по сѣрдѣи рѣевѣи, шт бѣшоръ ѣ бѣшоръ, даже до ногъи ѣвѣтрѣжѣи, черезъ источникъи ѣвѣтрѣжѣи, ѣ горъи ѣвѣганѣаѣи, ѣ бѣшоръ и ѣ каменъ, и шпчинна горѣи ѣ више. . .¹ съ лѣса, даже подъ Бѣанѣкиѣи Мѣшчелъ, а шт толѣи на рѣевѣи Мѣшчелѣа до крѣвниѣи ѣвѣманъ ѣвѣаѣи, ѣ бѣшоръ и право на бѣшорѣи даже до хотаръи келѣиѣи Кириѣаѣи; а шт толѣи ѣ ниже, ѣ кранинѣи, до рога ѣ каменъ и право черезъ полѣи къ дрѣвѣаи каменъ и матка Нѣмцѣаѣи, шт тѣдѣи Нѣмцѣа ѣ више даже до главѣи пискъи Котѣнѣрѣаѣи, ѣ каменъ и ѣ бѣшоръ, а шт тѣдѣи на шпчинна ѣ вѣшѣи, по подѣи лѣса, шт бѣшоръ ѣ бѣшоръ, даже до водѣи Котѣнѣрѣаѣи, и черезъ водаи Котѣнѣрѣаѣи, шт бѣшоръ ѣ бѣшоръ, даже до главѣи ѣвѣаѣи а шт тѣдѣи на шпчинна ѣвѣаѣи ѣ више, шт [ѣ] бѣшоръ ѣ бѣшоръ, даже до сѣрдѣи ѣвѣаѣи и Пѣперѣи даже до кѣрѣмѣтѣсѣрѣи и шт бѣшоръ ѣ бѣшоръ даже до ногаи ѣвѣсѣаѣи, а шт тѣдѣи нога ѣ долъ даже до ѣсетъи Плотѣиѣи, гдѣе дадетъ ѣ Пѣперѣи, шт тѣдѣи водѣи Пѣперѣиѣи ѣ више даже до ѣлатѣи Пѣтрѣи вѣвѣаѣи, ѣлатѣи ѣ половина и Пѣперѣиѣа ѣ више даже до ногаи Глодѣи, на бѣшорѣи и нога на горѣи даже до Рѣшкѣаѣи, ѣ бѣшорѣи; шт тѣдѣи шпчинна, шт бѣшорѣи ѣ бѣшорѣи, даже до ѣ чѣла Бѣанѣаѣи и на кѣламѣи Бѣанѣаѣи даже до вѣрѣхъи Дѣрѣиѣи, вѣ

¹ Loc_ alb in_ orig.

вбръшше источникъ Дереночн, и источникъ Дереночн в книзе до рѣцѣ Бистрици. Съ ест вѣс хотар свѣтѣн монастыри Съкса шт къ хотар Немцѣким монастыроуи и шт къ Тръг Немцѣскаго.

Тѣм радѣ, како да ест и шт господства ми свѣтѣн монастыри тот село, на имѣ Бѣнѣторѣи и мѣсто что близ монастырь, правою штиннѣ и дѣднинѣ и зрик и потерѣжденнѣ, по гдѣ писает знаменѣ, съ вѣсѣм доуходом, непорѣшленно емѣ, николиже на вѣки вѣчнѣи. И ни да сѣ не змишлет.

✠ Исох, въ лѣто ^{хрм} август вѣ дѣни.

† Сладм господинѣ велѣа.

† Пангѣ вел логофет зчил и сѣ искаах <т.р.>.

† Кретѣ Даммиѣан <писал>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugii noastre, sfintei mănăstiri numite Săcul, unde este hramul sfintului și slăvitului înainte mergător și botezător al domnului, Ioan, dreapta lor ocină și dedină din privilegiu de danie și de miluire și de întărire ce are sfinta mănăstire de la alți sfint răposați domni foști mai înainte de noi, cu locul sfintei mănăstiri ce este lângă mănăstire și cu un sat, anume Vinătorii, ce este în ținutul Neamț, ce a fost mai înainte vreme ascultător de ocolul Țirgului Neamț.

Iar hotarul acelor locuri să fie pe unde au hotărit în zilele domniei mele boierul nostru credincios, Pătrașco Bașotă logofăt al doilea, cu mulți oameni buni, slugi domnești și monahi de la alte mănăstiri și cu preoți de țară și au ales hotarul sfintei mănăstiri dinspre mănăstirea Neamț.

Și se începe acel hotar de la obârșia izvorului Mustei, pe apă în jos pînă la Nemțisor și Nemțisorul în sus pînă la gura Topliței, în branște, iar de acolo Toplița în sus, pe din jos de prisaca mănăstirii Neamț, pînă la gura Topliței Seci, la bour și Toplița în sus pînă la podul de piatră al lui Fodosie, iar de acolo drumul în sus pînă la marginea viei în capătul Obrejei, la piatră și la bour; de acolo Obreja, din bour în bour, pînă la piscul Munceilor, la piatră și la bour, unde este hotarul lui Ureche vornicul, iar de acolo drept în sus, din bour în bour, peste obcina Muncelului, la chilia lui Veniamin, într-un rîmnic, iar de acolo drept la deal, la bour și la piatră; iar de acolo drept pe din sus de chilia lui Visarion, aproape de chilia lui Ștefan Răul la bour, iar de acolo peste apa Carpănului în sus, din bour în bour, la curmă tura Runcul, iar de acolo pe mijlocul coastei Fagului, din bour în bour, la Furciturile Dobriănului și iarăși pe mijlocul coastei, din bour în bour, pînă la piciorul Străjii, peste izvorul Străjii, la muntele Țiganului, la bour și la piatră, și obcina muntelui în sus ...¹ cu pădurea, pînă sub Muncelul Mare, iar de acolo pe

¹ Loc alb. în orig.

coasta Muncelului, pînă la fîntîna lui Ziman Sasul, la bour și drept pe bouri pînă la hotarul chiliei lui Chiriac; iar de acolo în jos, pe margine, pînă la Corn în piatră și drept peste cîmp într-altă piatră și matca Neamțului, de acolo Neamțul în sus pînă la capul piscului Cotnărelului, la piatră și la bour, iar de acolo pe obcină în sus, pe lingă pădure, din bour în bour, pînă la apa Cotnărelului și peste apa Cotnărelului, din bour în bour, pînă la capul Foalelor, iar de acolo pe obcina Foalelor în sus, din bour în bour, pînă în mijlocul Foalelor și Peperigul pînă la curmătură și din bour în bour pînă la piciorul Ursoaei; iar de acolo piciorul la vale, pînă la gura Plotunului, unde cade în Peperig; de acolo apa Peperigului în sus, pînă la Slatina lui Petru voievod, Slatina în jumătate și Peperigul în sus pînă la piciorul Glodului, la bouri și piciorul în sus pînă la Răscoale, la bouri; de acolo obcina, din bouri în bouri, pînă la fruntea Baicului și pe culmea Baicului pînă în vîrfurile Derenului, la obîrșia izvorului Derenului și izvorul Derenului în sus pînă la rîul Bistrița. Acesta este tot hotarul sfintei mănăstiri Săcul dinspre hotarul mănăstirii Neamț și dinspre Tîrgul Neamț.

Pentru aceea, să fie și de la domnia mea sfintei mănăstiri acel sat, anume Vinătorii și locul ce este lingă mănăstire, dreaptă ocină și dedină și uric și întărire, pe unde scriu semnele, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7140 <1632> august 12 zile.

† Însuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cîrstea Dammiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, CXL/12.

Orig., hîrtie (43 × 28,4 cm.), pecete timbrată.

Cu o trad. din sec. al XIX-lea.

173

1632 (7140) august 12, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește popii Dumitru din Soci o parte de ocină din Dragomirești, ținutul Neamț, cumpărată de la fiii lui Andronic fost vătav în acest sat.

† Ив Александръ Илиаш воєвода, божією мно҃гостією, господарь Земли Молдавскон. Сѣже прѣдшоуѣ, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, Дѣмїян и брат его, Платон, сынове Андронник бнѣ вѣтаг от Драгомирещи, за их добраа

болѣ, неким непонѣдени а ни приселовани и продали нѣ правоу штиннѣ и дѣд-
нинѣ, вѣсѣ част им, еанко сѣ избереѣт ѡт село Драгомирѣши, ѡт ватрѣ село и
ѡт сад и ѡт вода и ѡт полѣ и ѡт вѣс приход, что вѣ колост Нимецкомѣ.
Тад продали молебникѣ нашѣмѣ поп Дѣмитрѣ ѡт Гочн, за четирн десѣт талери
личнинѣ и еднн кон добро цѣнован за два десѣт талери личнинѣ.

И вѣставше сѣ молебникѣ нашѣмѣ, поп Дѣмитрѣ ѡт Гочн и заплати
испѣтна тнѣ вѣснѣ више писаннѣх пинѣсн, м̄ талери сребрѣнннѣх и тот кон, вѣ
рѣкам тнѣ више писаннѣх, <Дѣ>¹мѣтан и братѣ его Платон, сѣноке Идронник
бнѣ <в>¹ѣтаг ѡт Драгомирѣши, ѡт прѣд <нами и ѡт вѣсѣмн нашнмн
болѣри>¹.

Ино господство ми, видѣвше меж<до нами добро>¹колноу токмеж и
испѣннѣу запла<тѣ, а мѣы и ѡт нас>¹ еше дади и потврѣданн есми, како да
ест е>¹мѣ ѡт господства ми правоу штиннѣх и викѣплениѣ и зрик и потврѣж-
дениѣ, сѣ вѣсѣм дохѣдом, непорѣшени, емѣ, инколанже на вѣкн. И ни <да сѣ>¹
не змишаѣт.

✠ Ис, аѣто хрѣм август вѣ.

† Господннѣ рече.

† Гангѣ бел логофет зчи и сѣ некадѣх <т.р.>.

† Крстѣ Дамѣтан <писна>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Dămian
și fratele lui, Platon, fiii lui Andronic fost vatag de la Dragomirești, de bună-
voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și
dedină, toată partea lor, cit se va alege din satul Dragomirești, ce este în
ținutul Neamț, din vatra satului și din grădină și din apă și din cîmp și
din tot venitul. Acea a vîndut-o rugătorului nostru, popa Dumitru din
Soci, pentru patru zeci de taleri numărați și un cal bun prețuit la douăzeci
taleri curați.

Și s-a sculat rugătorul nostru, popa Dumitru din Soci și a plătit
deplin toți acei bani mai sus scriși, 40 țaleri de argint și acel cal, în mîinile
acelor mai sus scriși, <Dă>¹mian și a fratelui lui, Platon, fiii lui Andronic fost
văttag de la Dragomirești, dinaintea <noastră și dinaintea tuturor boierilor
noștri>¹.

Deci domnia mea, văzînd între <ei>¹ tocmeală de bunăvoie și plată
deplină, <noi și de la noi>¹ încă am dat și am întărit ca să-i <fie>¹ de la

¹ Loc rupt în orig.

domnia mea dreaptă ocină și cumpărătură și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit, lui, niciodată în veci. Și altul <сă>¹ nu <се>¹ amestece.

La Iași, în anul 7140 <1632> august 12.

† Domnul a zis.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cirstea Damiiian <a scris>.

Bibl. Acad., LXXVI/90.

Orig., hirtie (29,5 × 21,5 cm.), rupt în partea de jos, pecete timbrată, căzută.

EDIȚII: Codrescu, *Uricartul*, XXV, p. 32–33 (trad. de Gheorghe Evloghie dascăl, din 1762 decembrie 20).

174

1632 (7140) august 14, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Savin Prăjescul fost hatman două fălci de vie la Cotnari, pe dealul lui Păcurar, cumpărate de la călugărul Anastasie.

† Иъ Плевѣандръ Иліѣаш воєвода, вожією милоствією, господарь Земли Младавскон. Оже прїиде, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, наше верниѣи болѣрин Савин єне хѣтман и принєсиа прѣд нами и прѣд свѣѣтом нашим єдин запис за мартѣрїє вт прѣд нашими верниими и почтєнними болѣри вт Гангѣ великаго логофєта и вт Дѣпѣа великаго дворника Нижнєи Земли и вт ни Дѣпѣа єне вел дворник и вт Костин постєанник и вт Башотѣ вторїи логофєт и вт Грама єне вел столник и вт Кѣжєѣ великаго дворника Горнєи Земли и вт Єнмїѣи Гєшка вел меделничар и вт Тѣѣтѣа єне логофєт и вт Истратїє, тїже єне логофєт, сице писаѣще и свѣдѣтелєствїаѣще вѣ тот запис како прїиде, прѣд нами, Янастасїє калєѣер вт свѣтаа монастыри вт Єѣченицы, по єго добраа волѣ, неким непонѣжден, а ни присєловєан и продал скоа права втнинє и кѣпєжино, двѣ фалчи за винноград, что до Котнар, в гор Пѣкурар, что бѣло єму вєкѣпєннїє вт Єнмїѣи Белѣю вт Тодєрици и вт Цєфѣа вт Мє и вт Ивѣаннїаш Чонка вт Котнар. Тѣх продал болѣриннє нашємє вѣрннѣмє, Савин Прѣжєскѣа єне хѣтман, за сто и двє дєскѣт талєри сребрѣнних.

¹ Loc rupt in orig.

Ино господство ми, видѣхше тоже записъ въ тѣхъ болѣхъ, господство ми въровахомъ и въ насъ ещѣже дади и потзудани есми, како да естъ емѣ и въ насъ правоу станишъ и въкспленѣе и зрнкъ и потврѣженѣе, съ въскѣмъ доухомъ. И ни да смъ не змишае.

✠ Исохъ, въ лѣтоу хрѣмъ августъ дѣ.

† Самъ господинъ велѣа.

† Глангъ велъ логофетъ зчи и некаахъ <т.р>.

† Крстѣ Даммианъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, credinciosul nostru boier, Savin fost hatman și a adus înaintea noastră și înaintea sfatului nostru un zapis de mărturie, dinaintea credincioșilor și cinstiților noștri boieri, de la Ghianghea mare logofăt și de la Lupul mare vornic al Țării de Jos și de la alt Lupul fost mare vornic și de la Costin postelnic și de la Bașotă al doilea logofăt și de la Grama fost mare stolnic și de la Cujbă mare vornic al Țării de Sus și de la Simion Gheuca mare medelnicer și de la Tăutul fost logofăt și de la Istratie, de asemenea fost logofăt, astfel scriind și mărturisind în acel zapis cum a venit, înaintea lor, Anastasie călugărul de la sfânta mănăstire Sucevița, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vîndut dreapta lui ocină și cumpărătură, două fălci de vie, care sînt la Cotnar, pe dealul Păcurar, pe care le-a avut de cumpărătură de la Simion Beleaiu din Toderești și de la Șteful din Iași și de la Ioanăș Cionca din Cotnar.

Acelea le-a vîndut credinciosului nostru boier, Savin Prăjescul fost hatman, pentru o sută și douăzeci taleri de argint.

Deci domnia mea, văzînd acel zapis de la acei boieri, domnia mea am crezut și de la noi încă i-am dat și i-am întărit ca să-i fie și de la noi dreaptă ocină și cumpărătură și uric și întărire, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7140 <1632> august 14.

† Înсуși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <т.р. >.

† Cîrstea Dammiian <a scris>.

Arh. St. Iași, CDXII/2.

Orig., hirtie (30,9 × 19,4), pecete timbrată.

<1632> august 15.

Giurge Girbovină și fiul lui, Sima, vînd lui Dumitrașcu stolnic o vie din satul Fișinghești.

Altă zapis a lui Giurge Girbovină cu Sima, ficiorul lui, din Fișinghești, precum de bunăvoe au vîndut o vie din sat din Fișinghești, de la cîmpu, lui Dumitrașco stolnic, drept cincisprezece galbeni, însă numai curpenii au vîndut, iar locul au fostu a lui Dumitrașcu stolnicul. Și i-au vîndut ca să aibă a stăpîni cu bună pace în veci.

Augustu 15.

Zaharie iscal.

Radul s-au prilejit.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 572, f. 81 (nr. 2).

Rezumat din condica m-rii Răchitoasa.

Datat după doc. din 1632 mai 3 din condică, care dă anul pentru toate actele ce urmează.

1632 (7140) august 15, Adjud.

Mirza și femeia sa, Irina, vînd un vad de moară și șase pămînturi din satul Hălmăgești lui Dabija pîrcălab.

Adecă eu, Mirzea, feciorul lui Andronic și cu fămeia mea, Irina, fata Dabijii, scriem și mărturisim înșine cu acest zapis al nostru, cum noi de a noastră bunăvoe, de nime nevoiți, nici îndemnați, am vîndut a noastră driaptă ocenă și moșie, ce am avut noi de la părinții noștri, în sat în Hălmăgești, un vad de moară cu șasă pămînturi în frunte. Această ocenă ce mai sus scriem, 6 pămînturi și cu vad de moară, am vîndut dumisale Dabijii

pîrcălabului drept șaptezeci lei, bani gata, cum de acum înainte să-i hie dumisale driaptă ocenă și moșie și cuconilor săi în veci.

Și altul nime din seminție noastră să nu să amestece a întoarce au a strica tocmala noastră, căci mi-au fostu tocmala de bunăvoe noastră, dinainte a mulți oameni buni: popa Toader de Agiud i Iane șoltuzul, Ghince tij, Petrea Motco tij, Apostol sin Ghincé, Grigorie Susanul de Torcești, Leahul de Drăgușeni, Iurașco de Scurta, Arhip de Dănăești, Pătrășcan de Bătinești, Scîntée de Purcelești și alți mulți oameni buni.

Mai pre mare credință și pecețile ni-am pus cu acești oameni buni, cu toți.

Pentru de pre acestu al nostru zăpis să aibă aș face și ispisoc domnescu. Aceasta scriem, să să știe.

S-au scris la Agiud, 7140 <1632> august 15.

Erei Toader.

Zaharie pîsal.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 646, f. 41 (nr. 1).

Copie din condica m-rii Bîrnova.

177

<Cca. 1632 august 15, Adjud>.

Tănasie și Bota, staroști de Putna și Iane șoltuzul cu 12 pîrgari din ȋrgul Adjud mărturisesc că Mîrzea și femeia lui, Irina, au vîndut un vad de moară și șase pămînturi din satul Hălmăgești lui Dabija fost pîrcălab.

Și iaste și o mărturie de la Tanasie și Bota starostii de Putna și de la Iane șoltuzul de Agiud cu 12 pîrgari și de la mulți oameni buni, întru care scrie că au venit înaintea lor Mîrzea cu fâmeia sa, Irina, fata Dabijăi lui Nădăbaico, și au vîndut un vad de moară la Hălmăgești cu șasă pămînturi în frunte dumisale Dabijăi ce-au fostu pîrcălabu, dreptu noaozeci de galbeni, bani buni.

Și văzindu de bunăvoință vânzare, au făcut această mărturie ca să-și facă și dresă domnești.

Fără de leat.

Tanasie camaraș iscal.

Pătrășcan diiac iscal.

Costandin au scris.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 646, f. 41 (nr. 2).

Rezumat din condica m-rîi Birnova.

Datat după zăpisiul din 1632 august 15 privitor la aceeași chestiune (vezi nr. 176).

178

1632 (7140) august 17, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Pătrașco Bașotă logofăt cumpărăturile sale : a șasea parte din satele Bodești și Dăncești, pe Cracău, ținutul Neamț, o parte din poiana Muncei și părți de ocini din satul Șofrăcești, pe Piriul Negru.

† Иъ Александръ Илишш воєвода, божією милостією, господарь Земли Милдавскон. Оже господство ми дали и потвърдили всьмъ болѣриннѣ нашемѣ вѣрнѣомѣ, Пѣтрашко Башотѣ логофет, своа права штиннѣ и кѣпезинно, шестаа част шт село Бодещи и шт Дънчещи, что на Краковѣ, ѡ волост Немецкомѣ, что шн кѣпна шт кютка си, Крстина Пѣречодре¹ и шт сынѣ еи, Гимѣшн, за шчим десѣт талери битиѣ.

И тыже потерѣждаем болѣриннѣ нашемѣ вѣше писанномѣ, Пѣтрашко Башотѣ логофет, част Гѣргницѣ и братѣ своемѣ, за сѣножат шт Мѣнчен, за что шн кѣпна, та дал четирнадесѣт талери битиѣ, ѡ рѣски Гѣргницѣ.

И тыже потерѣждаем емѣ половина шт четвертаа част шт село Шофрѣчещи, что на Чоррном потоцѣ, что сѣ менѣет част Згѣрчѣини, что некупна шт Шефѣл Шолдан вистѣрникѣ, за шчим десѣт талери личиниѣ.

¹ În loc de Пѣречодре.

И тѣже потврѣждаемъ емѣ една частъ за штиннѣ, еанко сѣ избереѣт, шт тогоже село Шофрѣчешн, нижнаа частъ, што кѣпна шт Докѣа, дочка Ърсен, за четирнадесѣтъ талери литиѣ.

Тѣмъ ради, како да естъ емѣ и шт господства ми, правѣи штинни и вкѣспленнѣи и брик и потврѣждениѣ, съ вѣсѣмъ дохѣдом. И ни да сѣ не ѣмншаѣт.

Ъ Ис, къ лѣто хѣрмъ лѣгѣстъ ѣѣ.

† Господинѣ рече.

† Гиангѣ кѣа логофѣтъ ѣчи и сѣ искааѣ <м. р.>.

† Крстѣ Даммиѣан <писалъ>.

† Io Alexandru Iliaş voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit boierului nostru credincios, Pătrașco Bașotă logofăt, dreapta sa ocină și cumpărătură, a șasea parte din satul Bodești și din Dăncești, ce sînt pe Cracău, în ținutul Neamț, ce el a cumpărat de la mătușa sa, Cîrstina Pureceoare ¹ și de la fiul ei, Simion, pentru optzeci taleri bătuți.

Și de asemenea, întărim boierului nostru mai sus scris, Pătrașco Bașotă logofăt, partea lui Ghearghiță și a fratelui său, de finaț de la Muncei, pentru că el a cumpărat-o și a dat patrușprezece taleri bătuți în miinile lui Ghearghiță.

Și de asemenea, îi întărim jumătate din a patra parte din satul Șofrăcești, ce este pe Pîrlul Negru, ce se numește partea Zgîrceanii, ce a răscumpărat-o de la Șteful Șoldan vist<iernic>, pentru optzeci de taleri numărați.

Și de asemenea, îi întărim o parte de ocină, cit se va alege, din același sat Șofrăcești, partea de jos, ce a cumpărat-o de la Dochia, fiica Ursei, pentru patrușprezece taleri bătuți.

Pentru aceea, să-i fie și de la domnia mea drepte ocini și cumpărături și uric și întărire, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7140 <1632> august 17.

† Domnul a zis.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cîrstea Dammiian <a scris>.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol”-Iași, Fond Spiridonie, XXX/29.

Orig., hîrtie (31,3 × 20,4 cm.), pecete aplicată.

Cu o trad. din 1827.

EDIȚII: Ghibănescu, *Isptoace*, II, 1, p. 12–13 (orig., cu trad.).

¹ În loc de „Pureceoale”.

<1632> august 20.

Ionașco Avram, Ursul Vartic, foști vornici ș.a. mărturisesc că Neculai și Dochia, fiii lui Ursul Bălțatul, vind ocina lor din satul Dracsini lui Eftimie și soției sale Todosia.

† Ionașco Avram ce au fost vornic și Ursu Vartic ce au fost vornic, Andriu stol<nicel> din Polițeni și Andonii spăt<ărel> de acolo și Ionașco Bitcovici diiacul și Toader, sluga lui Iordachi visternicul și Ionașco Dinga din Birlad și Ionașco Zupcu și Gavrița și Costantin de acolo de târg, mărturisim noi cu suflitili noastre cum au vinit naintea noastră Neculai, ficiorul lui Ursu Bălțatul ce-au fost pitar și cu soru-sa, cu Dochia, di nemene înbiiat, nici inpresuraț și au vindut a lor direaptă ocină și moșie din sat din Dragsini: au vindut Neculai partea fratelui său, lui Gligorie și a fratelui său, a lui Toader, și Dochia au vindut partea sa; însă partea lui Gligorie o-u vindut Neculai însuș, iar partea lui Toader o-u vindut cu soru-sa, cu Dochia, pentru ce le-au vindut Toader partea lor din Lehăceni. Și acéli trei părți s-au vindut cite a cincea parte din giumătate de sat și le-au vindut lui Iftemie și femeii sale, Todosiei, dereptu noadzăci di zloț bātuț, bani gata. Și s-au sculat Iftimie și feméia sa Todosia și au dat 90 de zloț bātuți, cum mai sus scrie, intru minule lui Neculai și a surorii sale, Dochiei.

Deci noi, deacă am vădzut a lor bună tocmală și deplină plată, noi încă ne-am sculat și i-am făcut mărturie și zapis ca să le hie lor ocină și moșie și lor și feciorilor și nepoților și strănepoților, însă cărora le vor hi mai aproape. Iar alt să nu aibă a să amesteca nici dănăor în véci.

Și pre mai mari <credință>¹, ne-am pus și pecețile pre această mărturie a noastră.

Și eu Zahariia diiacul am scris.

Явгустъ къ днь.

Изъ Срѣхъ Евартикъ искалъ <m. p.>.

† Zahariia diiac <m.p.>.

La esta tocmală am fostu și <e>¹u Ionașco Zupco.

Ionașco Bitcovici <m.p.>.

Bibl. Acad., CLVII/87.

Orig., hirtie (33 × 20,5 cm.), opt peceți aplicate.

Datat după întărirea domnească din 1633 ianuarie 23 (vezi nr. 276).

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, XVII, p. 100–101 (orig.); Antonovici, *Doc. btrlădene*, IV, p. 79–80 (după *Uricariul*; cu data „probabil 1638” aprilie 20).

¹ Omis în orig.

1632 (7140) august 20, Iași.

Alexandru Iliăș voievod poruncește lui Savin fost hatman să cerceteze și să stâlpească locurile din munte ale mănăstirii Bisericiani încălcate de satul Dărmănești.

† Иѡ АЛЕКСАНДРЪ ИЛИШЪ ВОЕВОДА, БОЖІЮ МЛЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МОЛДАВСКОН. Scriem domniia mea la boiarenul domnii mele, la Savin ce au fost hatman. Dămu-ți știre că domnii mele s-au jeluit egumănul și cu tot săboriul de la mănăstire de la Beserecani, dzicindu că le înpresură Dărmăneștii o bucată de hotar și nește poeni ce simtu în munte.

Pentru aceasta, deaca vei vedea cartea domnii mele, iar dumneata să stringi oameni buni, megiiăș din sus și din gios și boiari și feciori de boiari, să <so>¹cotiți și să alegeți hotariul mănăstirii despre hotariul Dărmăneștilor, pre unde vor scrie dirésele de la Irimia vodă și de la Radul vodă și de la alți domni și să stâlpiți cum veți afla mai cu dreptul.

Aceasta scriem, într-alc<t>¹ chip să nu faceți.

✠ Ис, въ лѣто хрѣм август ѿ.

† СѦМ ГОСПОДИНЪ ВЕЛѢЛ.

† ГѢНГѢ ВЕЛ ДОГОФѢТЪ СЧИ И СѦ ИСКЛАХЪ <т. р.>.

† КЪЗАКУА <писал>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericiani, XIII/33.

Orig., hirtie (33,5 × 20,4 cm.), pecete aplicată, stricată.

1632 (7140) august 26, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Avram Căpotici diac satul Colișăuți.

Иѡ АЛЕКСАНДРЪ ИЛИШЪ ВОЕВОДА, БОЖІЮ МЛЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МОЛДАВСКОН. СѢЖСѢ ГОСПОДСТВО МИ ДАДИ И ПОТВѢРЪДИДИ ЕСМИ СЛЪСН НАШН АВРАМЪ КЪПОТНИЧЪ ДІАКЪ ЕГО ПРАВОЮ ШТИНИШЪ И ДѢДИНИШЪ ШТЪ ЗНАКЪ ЧТО ИМАА ШТЪ СТЕФАНЪ

¹ Omis în orig.

вовода, хотар еилом Колншецим ѿт къ Шърнчѣним, что хотарна им слуга
наша Костандин Стрѣчѣ съ люді добрихъ и старихъ, [съ Симион Пилповскни
и съ Шептелич, зѣт Брънчѣнскн, пѣ гдѣ повндааї емѣ привиланіе къ знамени.

От гдѣ почивше: ѿт сѣт Корманѣла дажсѣ до веръшюю Корманѣла и дажсѣ
до една потоцѣ ежсѣ спадает¹⁾ что ссѣмъ зовет Проски, ѿт Шѣрнчѣни право
черезъ Довхнн лнсок что сѣ зовет, ѿт толѣ право через мост Дети, ѿт толѣ
по за Попокка право до потоцѣ Довхнѣ, до единн дорог что идѣт ѿт Шърнчѣни
до Ръшчннцн и сѣ на дорогѣ дажсѣ до потоцѣ, ѣ Довха, до единн мост что
ссѣмъ зовет Хрнхов мнст, ѣ долѣ на матко Довхн что спадаѣт надѣ Нѣстром

Тот вес хотар како да ест слѣси наш Аврамков Кѣпотич²
правою ѿтнннѣ и дѣдннѣ, емѣ и дѣти его и знѣчатом и кѣсемѣ родѣ его, кто
ссѣмъ емѣ нзберѣт наѣблнжнн, непорѣшенно ннколнжсѣ на веки вечннн. И нн да
сѣ не змншаѣт.

Пис ѣ Ис, кѣтъ лѣт<о> хзрм авгѣст кс.

Сам господннѣ казаа.

Гнгѣ вел логофѣт зчн и нскаа.

Борѣлѣнѣла.

Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit slugii noastre Avram Căpo-
tici diac dreapta lui ocină și dedină, din uric ce a avut de la Ștefan voievod,
hotarul satului Colișeuți, dinspre Șărbiceni, pe care l-a hotărnicit lor sluga
noastră Costantin Stîrcea cu oameni buni și bătrini, cu Simion Pilipovschi
și cu Șeptelici, ginerele Vrîncenesei, pe unde i-au arătat lui dresese în
semne.

De unde începe: de la gura Cormanului pînă la obîrșia Cormanului și
pînă la un pîriu care cade¹ ce se numește Proschi, de la Șerbiceni drept peste
pădurea ce se numește Dovhin, de acolo drept peste podul Letii, de acolo
pe după Popovca drept la pîriul Dovhvii, la un drum ce merge de la Șăr-
biceni pînă la Rășcinți și tot pe drum pînă la pîriu, la Dohva, la un pod ce
se numește podul lui Hrih, la vale pe matca Dohvii care cade în Nistru.

Tot acel hotar să-i fie slugii noastre Avram Căpotici.² dreaptă
ocină și dedină, lui și copiilor lui și nepoților și la tot neamul lui, care i se

¹ S-a omis numele apei în care se varsă pîriul Proschi; vezi doc. nr. 161.

² Loc rupt în copie.

va alege mai aproape, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7140 <1632> august 26.

Însuși domnul a spus.

Ghenghe mare logofăt a învățat și a iscălit.

Borleanul.

După Boga, *Doc. din sec. al XVII-lea*, p. 96–98.

Copie din 1828 cu trad. editorului.

O copie rom. la Arh. St. Iași, Tr. 1765, op. 2014, dosar 79, f. 411.

ALTE EDIȚII: Boga, *Doc. basarabene*, VI, p. 27–29 (copie slavă și trad. editorului); Băleanu, *Doc. și regeste*, p. 112–113 (copia rom. de la Arh. St. Iași).

182

<Înainte de 1632 august 28>.

Ion Carapotona șoltuz, pîrgarii și alți oameni din Bîrlad mărturisesc că Toma Savei din Străoani și rudele sale au vîndut un vad de moară la Vitănești, pe girla Putnei, sub Măgură, lui Nacu, fiul lui Iane din Bîrlad.

† Eu, Ion Carapoton șoltuz, și 12 pîrgari și Matheiu Roșca negoțitorul și Enachi Goian și Dinga și Crăciun Ciudin și Dumitrașco Iurga și alți toți oameni buni tîrgoveți din tîrgul Bîrladului. Cum au venit înaintea noastră Toma Savei den Străoani și cu frați<ne-s>¹ău, anume Petrea, feciorii lui Alban și Ionașco cu frații săi, cu Berdilea și frații săi, Costen din sat din Clipicești și Sirbul și Bătîia și Grozea și Mihăilă și Andronic Hrom² și cu toți nepoții lor și strănepoți, ei, de bunăvoia lor, de nime nevoiți și neînprisași, de au vîndut un vad d<e>¹ moară pre girla Putnei, suptu Măgură, ot volost Putna, ce-au avut la sat la Vităne<ști>. . .¹ au vîndut un bătrîn tot acești oameni ce simtu mai sus scriș, cît sintu într-acest vad, trei bătrîni, de o au vi<n>³dut Nacului, feciorul lui Iani din tîrg din Bîrlad.

¹ Loc rupt în orig.

² Nume slav corespunzător lui „Șchiopul“.

³ Omis în orig.

Și iar d<intr-u>¹nu bătrinu, au venit înaintea noastră Costin, feciorul ai Vlădoe și cu ne<poatele>¹ ai Vlădoe, cu Măriia și Grozava Ar<ioneasă>¹ și altă Mărie, fata Sim<e>¹i, <nepoată>¹ ai Vlădoe și Giurgea, ginere lui Vlad și Tudora Alecsoe, fata a ci Vlădoe și An>¹ușca, iar fata ai Vlădoe și cu toț nepoții și strănepoții lor, d<e-au vindut>¹ alt bătrîn, iar Nacului, feciorul lui Iani.

Și iar alt bătrîn, au venit înaintea n<oastră>¹ Andronic și soru-sa, Măriia și Vasilie, feciorul Lupului, și Rusul, nepotol lui, <și Ionaș>¹co, feciorul Gligorcei, feciorii ai Trifănése și cu toț nepoții și str<ăn>¹epoții și cu tot rodul lor, de au vindut acel vad de moară.

Ce au fost într-acel vad trei b<ătri>¹ni și din într-acei trei bătrîni acești oameni toț ce simtu mai sus scriș de au v<n>¹duț Nacului, fecioru lui Iani din țirgul Birladului, dreptu șeasedzăci de ta<l>¹eri bătut, bani gata, ca să fie lui ocină dereaptă și moșie, lui și feciori<lor>¹ lui și nepoților și strănepoților și a tot rodul, cene se va alége mai aproa<pe>¹.

Deci noi, deaca am vădzut ce au vindut de bunăvoia lor cei oameni, toț ce simtu mai s<us s>¹criș și deplină plată ce au plătit Nacul, feciorul lui Iani, în minule lor, noi <am f>¹ăcut cest zapis lui Nacului, ca să fie lui de mare mărturie pină-ș va faci alt zapis <d>¹e la măriia sa, de la vodi.

Și pentru mai mar<e cr>¹edință am pus peciatea țirg<ului și pe a>¹le noastre într-acest zapis.

Bibl. Acad., LIV/12.

Orig., hirtie (33,3 × 20,5 cm.), rupt, două peceti aplicate.

Datat după întărirea domnească din 1632 august 28, după care s-au făcut și întregirile (vezi nr. 183).

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, V, p. 69—70 (rezumat).

183

1632 (7140) august 28, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Nacul, fiul lui Iane negustor din Birlad, un vad de moară la gîrla de jos a Putnei.

† Ив Александръ Илѣашъ воевода, божією милостією, господарь Земли Молдавской. Оуже прѣиде, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, сѣга наше, Накса, сынъ Ине кспецъ отъ трѣгъ Брладъ и сказоваѣ, прѣд нами и прѣд съвѣтомъ

¹ Loc rupt in orig.

нашим, двѣ записе за свѣдѣтелство вт Карапотона вѣит съ вѣ прѣгари вт трѣг Брѣлад и вт Мафтею кѣпец и вт Енаки Голан и вт Динга и вт Крѣчюн Чюдин и вт Дѣмитрашко Юрга и вт ниних мѣшчани стари и младѣ вт там и тижѣ вт Екѣнтѣе вѣтаг вт Пѣрчелеци, вт колост Пѣтнюю и вт Ивнѣнашко потропоп и вт Козма Рѣспоп вт Гергеци и вт Елѣнаѣ Бонѣан вт Гѣцеци и вт Мирон вт там и вт Тоадер вт там и Кѣзан вт там и вт Елѣсѣе вт там и вт Николарѣ вт там и Гавриѣ Калотѣ вт там и Рѣсѣла вт там и вт Вистор Елѣлѣш вт Битѣнеци и вт Костѣе вт там и вт Макокею вт там и вт ниних люди добри, сице писаѣше [писаѣше] и свѣдѣтелствѣшаѣе, како прѣидошѣ, прѣд ними, Тома Елѣвен вт Етрѣшанни и съ брати его, сынове Ялѣан и Ивнѣнашко съ брати его, Бердеѣлѣн и Костин и Еѣрѣла и Бѣтѣе и Грозѣ и Миѣхана и Яндронник Хром, по нѣ добраа волѣ, неким непонѣждени, а ни приселовани и продали нѣ правою втнинѣ и дѣднинѣ, что сѣ избѣрет, част единомѣ стар вт един брѣд за манн н<а> нижною грѣло Пѣтнюю, под горѣ. Таа продали сѣшѣ нашѣмѣ Накѣловн, сынѣ Иѣне кѣпец вт Брѣлад, радѣ два десѣт талѣри личнинѣ.

И тижѣ, како прѣидѣ прѣд ними Костин, сынѣ Елѣдоѣе и Марѣѣа, вѣшка Елѣдоѣе и Грозѣа Яронѣсѣ, тижѣ вѣшка Елѣдоѣе и инѣша Марѣѣа, дочка Енмен и Цѣрѣѣ, зѣт Елѣдоѣе и Тѣдора Ялѣѣоѣе, дочка Елѣдоѣе, и Ивнѣшка, сѣстра ен и вѣси вѣшци и прѣвѣнѣшци нѣ, по нѣ добраа волѣ, неким непонѣждени, а ни приселовани и продали нѣ права втнинѣ и дѣднинѣ, вѣсѣк част единомѣ стар, елико сѣ избѣрет вт тогоже брѣд за манн. Таа тижѣ продали емѣ радѣ два десѣт талѣри личнинѣ.

И тижѣ, како прѣидѣ прѣд ними Яндронник и сора его, Мѣрѣнка и Елѣнаѣ, сынѣ <Лѣпѣловѣ>¹, и Рѣсѣла, вѣшк его, и Ионнѣнашко, сынѣ Гангорѣѣ, сынове Трифѣнѣсѣ и съ вѣси плѣмѣнници нѣ, по нѣ добраа волѣ, неким непонѣждѣени, а ни² приселовани и продали нѣ правою втнинѣ и дѣднинѣ, пакижѣ вт тогоже вѣше писан брѣд за манн, вѣсѣк част единомѣ стар, елико сѣ избѣрет. Таа тижѣ продали емѣ ради два десѣт талѣри личнинѣ и заплатиѣ им испѣлна.

Ино господѣство ми и съ нашѣ съвѣт, видѣвѣше тѣѣх записе за свѣдѣтелство вт толѣкиѣх людѣ добри, вѣрѣвали есми его, како да ест емѣ и вт нас правою втнинѣ и вѣкѣплѣнѣиѣ и зѣрик и потѣрѣждѣнѣе съ вѣсѣкм дохѣдом, непорѣшѣнно, емѣ, николиже на вѣки. И ни да сѣ не змиѣает.

Ѹ Иѣсоѣ, вѣ лѣто хѣрѣм лѣвгост кѣни дѣни.

† Елѣм господинѣ вѣлѣл.

† Гангѣ вѣл логоѣет зчн н[с] сѣ некаѣх <т.р.>.

† Крѣтѣ Даммѣян <писал>.

¹ Loc rupt in orig; Intregit după documentul precedent.

² Loc rupt in orig.

<Pe verso, însemnare din sec. al XVIII-lea>: Uricul Tomii Savei de 3 bătrâni, cu zapisu lor, de un vad de mori din gîrla Putnii, de supt Măgură.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga noastră, Nacul, fiul lui Iane negustor din târgul Bîrlad și a arătat, înaintea noastră și înaintea sfatului nostru, două zapise de mărturie de la Carapotona vuit cu 12 pîrgari din târgul Bîrlad și de la Maței negustor și de la Enachi Goian și de la Dinga și de la Crăciun Ciudin și de la Dumitrașcu Iurga și de la alți orășeni bătrîni și tineri de acolo și de asemenea de la Scîntee vîtag din Purcelești, din ținutul Putna și de la Ionașco protopop și de la Cozma Răspop din Gherghești și de la Vasilie Boiștan din Găgești și de la Miron de acolo și de la Toader de acolo și Căzan de acolo și de la Vlasie de acolo și de la Nicoară de acolo și Gavril Calotă de acolo și Rusul de acolo și de la Nistor Oaleș din Vitănești și de la Coste de acolo și de la Macovei de acolo și de la alți oameni buni, astfel scriînd [scriînd] și mărturisind că au venit, înaintea lor, Toma Savei din Străoani și cu frații lui, fiii lui Alban, și Ionașco cu frații lui, Berdelean și Costin și Sirbul și Bătie și Grozea și Mihail și Andronic Șchiopul, de bunăvoia lor, de nimeni siliți, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și dedină, ce se va alege, partea unui bătrîn dintr-un vad de moară la gîrla de jos a Putnii, sub munte. Aceea au vîndut-o slugii noastre, Nacul, fiul lui Iane negustor din Bîrlad, pentru douăzeci taleri numărați.

Și de asemenea, că au venit, înaintea lor, Costin, fiul Vlădoaei, și Maria, nepoata Vlădoaei, și Grozava Arionasă, de asemenea nepoata Vlădoaei, și altă Marie, fiica Simei, și Giurgia, ginerele Vlădoaei, și Tudora Alexoae, fiica Vlădoaei, și Anușca, sora ei, și toți nepoții și strănepoții lor, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și dedină, toată partea unui bătrîn, cît se va alege din același vad de moară. Aceea de asemenea i-au vîndut-o pentru douăzeci taleri numărați.

Și de asemenea, că au venit, înaintea lor, Andronic și sora lui, Măriuca și Vasilie, fiul<lui Lupul>¹ și Rusul, nepotul lui, și Ionașco, fiul lui Gligorcea, fiii Trifănesei, și cu toți verii lor, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, <nici>² asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și dedină, iarăși din același mai sus scris vad de moară, toată partea unui bătrîn, cît se va alege. Aceea de asemenea i-au vîndut-o pentru două zeci taleri numărați și le-a plătit deplin.

Deci domnia mea și cu sfatul nostru, văzînd aceste zapise de mărturie de la atîția oameni buni, am crezut, ca să-i fie și de la noi dreaptă ocină

¹ Loc rupt în orig.; întregit după documentul precedent.

² Loc rupt în orig.

și cumpărătură și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit, lui, niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7140 <1632> august 28 zile.

† Insuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cîrstea Dammiian <a scris>.

Bibl. Acad., LIV/4.

Orig., hîrtie (41,7 × 28,1 cm.), pecete timbrată.

EDIȚII: Codrescu. *Uricariu*, XXI, p 252—253 (trad. de Gheorghe Evloghie dascăl, din 1786 februarie 10).

184

1632 (7140) august 28, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Dumitrașcu Solomon satul Fîntînelele, cu vad de moară în Bistrița, cumpărat de la Gheorghîță și frații lui și părți din satele Năsoești, Iadumirești, Secătura, Albo-tești și Bășești, toate în ținutul Bacău.

Tălmăcire di pi uric vechiu di pe sîrbie, de la Alecsandru Iliș voievod, domn țării Moldav[v]jei, scris de Hriste Dămiian, în Eș, la anul 7140 <1632> avgust 28.

Iată acest adevărat sluga noastră Dumitrașcu Solomon, l-am miluit pe dînsul cu deosăbită mila noastră, de i-am dat și i-am întărit de la noi, în pămîntul nostru al Moldaviei, a lui drepti ocini și cumpărături, din ispisoc de cumpărături ce au avut el de la Moisăiu Movila voievod, satul Fîntinelili și cu vad de moară în Bistriță, ci este în ținutul Bacăului; care acel sat din zîlili vechi, din vreme de demult, au fost din ocolul tîrgului Bacăului, ci și l-au cumpărat el de la Gheorghîță și de la frații lui, Grigoraș și Vasile, ficio-rîi răposatului Dumitrașcu Ștefan logofăt, drept 300 galbini ungurești, bani buni, însă cu doi sute galbini ci i-au fost lui datoriu părintile lor, Dumitrașcu Ștefan logofăt și cu una sută galbini ci i-au dat el în minile lor, bani gata; care acel sat au fost drept cumpărături a părintelui lor, Dumitrașcu Ștefan logofăt, de la (lipsă)¹ ce i-au fost cumpărătură și boeriului Goia postelnic

¹ Nota traducătorului.

de la Anghel biv cămăraș și de <la>¹ Lupul, ficior lui, din ispisoc de cumpărături ci au avut Goia postelnic de la Radu voievod, din domnia dintîi, iar lui Anghel biv cămăraș i-au fost driaptă lui danie și miluire, din uric de danie și de miluire ci<a>¹ avut de la Petru voievod. Drept aceia ca să fie lui și de la domnia noastră cu tot venitul.

Și pentru aceasta, iarăș îi dăm și îi întărim mai sus numitului slugii noastre, lui Dimitrașcu Solomon, a lui driaptă ocină și cumpărătură, din ispisocul de cumpărătură și din mărturiia ce au avut-o el de la însuș domnia noastră, un sat anumi (lipsește, fiind țincuși tăetă)², ci este în ținutul Bacăului, ci și l-au cumpărat el de la rudili lui, de la Păscălina, giupniasa a răposatului boeriului Stroici logofăt și de la ficiorii ei, Ionașcu Stroici (lipsește, fiind țincuși tăetă)² și 40 galbini ungurești, bani buni și un cal bun, prețăluit drept 50 galbeni ungurești, bani buni. Drept aceia, să-i fiie lui și de la domnia noastră cu tot venitul.

Și pentru aciasta, iarăș îi dăm și-i întărim lui a lui dreaptă ocină și cumpărătură, din ispisocul de cumpărătură ce au avut el de la însuș domnia noastră, al patrule parte din sat (lipsește, fiind țincuși tăetă)², ci este iarăș în ținutul Bacăului, ci și l-au cumpărat el de la cumnat¹ lui, Dumitru Puiu și de la fimeia lui, Mărica, fata Soloncăi, nepoata Ursului biv vataș în Bacău, drept 100 galbini ungurești, bani buni.

Și iarăș îi întărim lui a lui driaptă ocină și cumpărătură dintru acelaș ispisoc de cumpărătură de la însuș domnia noastră, niști părți de moșie, tot dintru acelaș sat (lipsește, fiind țincuși tăetă)², ci și l-au cumpărat el de la cumnată-său Ionașcu, ficior Soloncăi, nepot Ursului biv vataș în Bacău, toată parte lui, cită să va alegi din tot satul, deosăbit de cătră alte părți a fraților lui, drept 100 galbini ungurești, bani buni.

Și iarăș îi întărim a lui driaptă ocină și cumpărătură, din ispisocul de cumpărătură ce au avut de la însuș domnia noastră, a patra parte dintru acela sat (lipsește, fiind țincuși tăetă)², ci și l-au cumpărat el de la cumnată-său Costandin Drace, ci este iarăș ficior Soloncăi, nepot Ursului biv vataș din Bacău. Drept aceia ca să-i fii lui și de la domnia noastră cu tot venitul.

Și pentru aciasta, iarăș îi dăm și-i întărim lui a lui driaptă ocină și cumpărătură, dintru alt ispisoc de cumpărătură ce au avut el de la însuș domnia noastră, niști părți de moșie din sat Năsoeștii, ci iarăș esti în ținutul Bacăului, ci și l-au cumpărat el de la Ștefan, ficior lui Tetiu și de la Alexa ficior Tomii și de la Toma, ficior Zanfiriei, nepoții lui Buzdugan, toate părțile

¹ Omis în text.

² Nota traducătorului.

or din ocină și moșie cît să vor alege, dintru acelaș sat, din tot venitul, drept cînzăci și cinci taleri de argint.

Și iarăș ti întărim lui altă parte de ocină dintru <ace>laș sat Năsoeștii, dintru acelaș ispisoc de cumpărătură ci au avut de la însuș domnie noastră, ci și l-au cumpărat el de la Gheorghie și de la fratile său Ion, ficiori lui Grozav, nepoții Vișii Drăgoaia, dintr-un bătrîn al patrăle parte, giuătate, drept triizăci zloți bātuț.

Și iarăș ti întărim lui a lui driaptă ocină și schimb, din ispisocu de schimb ce au avut el iarăș de la însuș domniia noastră, niști părți de ocină dintru acelaș sat Năsoeștii, cu loc de heleșteu și cu tot venitul, ci-i este lui schimb de la rugătorii noștrii Athanaste egumenul și de la tot soborul de la sfînta mănăstire Berzunții, pentru o poiană ci să numești Pirjoaia, ci au cumpărat-o. Drept aceia, să-i fii lui și de la domniia noastră cu tot venitul.

Și pentru aceasta, iarăș ti dăm și-i întărim lui a lui driaptă ocină și cumpărătură ce au avut el iarăș de la însuș domnie me, niști părți de ocină din sat Iadumireștii, ci esti iarăș în țînutu Bacăului, ci și l-au cumpărat el de la Mărica, fata Ilenii, nepoata Petrii, toati părțile ei de ocină și moșie cite să vor alege, drept 15 taleri, bani gata numărați.

Și iarăș ti întărim lui altă parte de ocină dintru acela sat Iadumireștii și iarăș din acelaș ispisoc de cumpărătură ce au avut de la domniia noastră, ci și l-au cumpărat el de la Ion și de la surorile lor și Nastasia (lipsăști cîtiva cuvinti) ², cîtă să va alege din tot venitul (lipsă)², drept 70 taleri, bani numărați.

Și iarăș ti întărim noi altă parte de ocină și cumpărătură dintru acela sat Iadumireștii, dintru alt ispisoc de cumpărătură ce au avut el iarăș de la însuș domnie noastră, ci ș-au cumpărat el de la Ion și de la Tudora (lipsă) ², ficiorii lui Toader diiacon, drept un cal bun și 30 taleri număraț. Drept aceia ca să-i fie lui și de la domniia noastră cu tot venitul.

Și pentru aceiaș, iarăș ti dăm și-i întărim lui a lui driaptă ocină și cumpărătură, dintru alt ispisoc de cumpărătură ci au avut el iarăș de la însuș domnie noastră (lipsăști, fiind țîncuși tăetă)², din mai sus arătatile părți, doi părți, părțili a doi bătrîni, care sînt iarăș în țînutul Bacăului, ci ș-au cumpărat el de la Ionașcu Văliște, ficior Micului, nepot lui Gavril Dinga și de la surorili lui, Lupa și Catinca ³ și Marie și Chelstia, drept 100 taleri de argint.

Și iarăș ti întărim lui altă parte de ocină dintru acelaș sat (lipsăște, fiind țîncuși tăetă) ² și iarăș dintru acelaș ispisoc de cumpărătură ce au avut de la însuș domniia noastră, ce ș-au cumpărat el de la Nastia și de la sora ei, Ana, fetile Tomii pitar, toată parte lor, cîtă să va alege din tot venitul,

¹ Omis în text.

² Nota traducătorului.

³ Corectat; a fost scris întîi „fata“.

drept 35 taleri numărați. Drept aceia ca să-i fie lui și de la domniia noastră cu tot venitul.

Și pentru aceia, iarăș îi dăm și-i întărim lui a lui driaptă ocină și cumpăratură, dintru alt ispisoc de cumpăratură ci au avut iarăș de la domniia noastră, pe altă parti de ocină din sat Săcătura, ci esti iarăș la ținutul Bacăului, ce au cumpărat el de la Tiron, ficiorul lui Dimitrie, toată parte lui câtă să va alege din tot venitul, drept 40 taleri, bani buni.

Și iarăș îi întărim lui altă parte de ocină dintru acelaș sat Săcătura, iarăș dintru acelaș ispisoc de cumpăratură ce au avut de la însuș domniia noastră, ci și l-au cumpărat de la Dumitru și de la fratile său Vasile și de la sora lor Nastasia, ficiorii lui Trif, toată parte lor câtă să va alege din tot venitul, drept 40 taleri buni.

Și iarăș îi întărim altă parte de ocină dintru acelaș sat Săcătura, dintru alt ispisoc de cumpăratură ce au avut el iarăș de la însuș domniia noastră, ce au cumpărat el de la Agafia, fata Șandrii, nepoată lui Petre biv vel armaș, parte ei câtă să va alege din tot venitul, drept 12 taleri numărați. Drept aceia ca să-i fii lui și de la domniia noastră, cu tot venitul.

Și pentru aceia, iarăș îi dăm și îi întărim lui a lui driaptă ocină și cumpăratură, dintru alt ispisoc de cumpăratură ci au avut el iarăș de la însuș domniia noastră, niști părți de ocină din sat Alboteștii, ci esti iarăș în ținutul Bacăului, ci și le-u cumpărat el de la Chelsia și de la sora ei, Loghina, fetile Măgdălinii, nepoatile Lupii, toate părții lor cîti să vor alege din tot venitul, drept 45 taleri numărați, însă cu parte fratelui lor, a lui Costandin, fiindcă s-au tocmit cu dînsul ca să aibă și el a stăpîni părții lor din Petrimănești.

Și iarăș îi întărim lui altă parte de ocină din sat Băsăștii, ci este iarăș în ținutul Bacăului, din a patrule parti o giuătate din tot locul, ci ș-au cumpărat el de la Lazăr și de la frații lui, Petre Borza și Tănășe și de la suorile lor, Dochia, ficiorii lui Ion Pravăț, nepoții popii Lucăi, drept 40 taleri numărați.

Drept aceia, toate acele de mai sus scrisă sati și părți de moșie să-i fii lui și de la domniia noastră, mai sus numitului slugii noastre, lui Dumitrașcu Solomon, drepti ocini și cumpărături și uric și întăritură lui și fiilor lui, nepoților lui, strănepoților, prestrănepoților lor și de la tot niamul lui, cine i să va alege mai aproape, cu tot venitul, nestrămutat nici odinioară în vecii vecilor.

Iar hotarul acelor de mai sus scrisă sati și părți de ocină să-i fii lui cfti să vor alege cu dreptul, iar di printr-a[a]lți părți, după hotarăle cele vechi, pe undi din veci s-au stăpînit.

Și spre aceasta esti credința domnii noastre de mai sus numit, noi Alexandru Ilieș (lipsăște citiva cuvinti) ¹ și credința tuturor boerilor noștrii a Moldaviii, a mari și mici.

Și spre mai mare tărie și întăritura tuturor acelora de mai sus scrisă, am poroncit cinstit credincios boerului nostru dumnealui Ionașcu Ghenghe vel logofăt, să scrii și pecete noastră să o legi cătră aciaștă adevărată carte a noastră.

Io Alexandru voievod.

Ghenghi vel logofăt am învățat și au iscălit.

Această copie este di pi cel adevărat ispisoc de la Alecsandru Ilieș voievod din let 7140 <1632> avgust 28, care fiind cuprinzător pe moșiile mele, Fintinelile și Săcătura, să află <1>²a mini; iar în celedanti hotară ci să arată în ispisocul acesta eu nu am nici un amestec.

Și pentru ca să să știi că hrisovul esti la mini, li-am dat aciaștă copii incredințată de mini.

Iar Fintinelile și Săcătura sînt drepti a meli.

1814 martie 14.

Costachi Canta vel vornic.

Din limba sîrbească pe limba moldoviniască s-au tălmăcit de mini, Ioan Stamati biv vel pitar, în Eș, la anul 1814 martie 14.

Fiind întocma di pi cel adevărat, s-au incredințat de cătră mini.

Balș vel logofăt.

Poslăduindu-să aciaștă copiiie din cuvînt în cuvînt cu suretul mai sus arătat, incredințat de dumnealui Costachi Canta vel vornic, la 1814 martie în 14 și adiverit de dumnealui vel logofăt Costandin Balș, il incredințăz.

1824 octomvrie 11.

Mihalachi P. ³ paharnic hotarnic.

Bibl. Acad., CLXX/9 a.

Copie de pe traducere.

Cu o foto, *ibidem*, Fotografii, XLIV/21—27.

O copie recentă după aceasta, la Arh. St. Buc., Ms. 1252, f. 121—124.

Un transumpt privind partea din document ce se referă la satul Năsoești, la Arh. St. Iași, CCCV/6.

¹ Nota traducătorului.

² Omis în text.

³ Numele scris numai cu inițială.

1632 (7140) august 29, Iași.

Marii boieri adevăresc că Vasilcea aprod și-a pus zălog, pentru 40 de zloți, partea sa de ocină din Ungurași, ținutul Neamț, la Dumitrașco Șoldan mare spătar.

† Єтѡ мѡы, Гѡангѣ вел логофѣт и Дѡнѡа вел дворник Долнѣн Земан и Ывнашко Кѡжеѣ вел дворник Еншинѣн Земан и Гѡѡргѣе вел ключер и Тома вел сѡлжер и Геѡргѣе Рошка вѣстѣрник и Юрдакѣе вѣстѣрник и ннѡх болѣри ѡт двор господнѣ его мнлостн. Scriem și mărturisim cu ceastă scrisoare a noastră cum au venit la noi și înaintea noastră Vasilcea ap<rod> ot Ungurași, ot volost Nemețcu, împreună cu dumnealui Dumitrașco Șoldan vel spătar și ne-au mărturisit cum s-au rugat Vasilcea lui Șoldan spătariul să-i facă bine de patrudzăci de zloți, fac 16 galbeni buni, să să plătească de unde au fost nevoia lui.

Deci domnealui Dumitrașco Șoldan vel spătar i-au făcut bine cu acei bani și ș-au pus Vasilcea zălog a sa direaptă ocină și moșie, a patra parte de sat, den giumătate de Ungurași, lângă Dulcești, care bani i-au dat dumniealui spătariul cel mare de față denaintea noastră ca să-i dea la Svetii Dumitrie acei 40 de zloți.

Deci de-i va faci plata atunce, să-ș ție ocina Vasilcea, iară de nu-i va da banii să-i mai dea Șoldan spătariul cum să va afla cu direptul și să hie lui direaptă ocină și cumpărătură și să-ș facă și dirése domnești. Să să știe.

Писъ ѡс, въ лѣто хѡрѡм августъ кѡ днѣѡ.

ѡз Гѡангѣ вел логофѣт м.р.

ѡз Дѡнѡа вел дворник некал м.р.

ѡз Ывнашко Кѡжеѣ вел вѡрник м.р.

ѡз Тома сѡлжер м.р.

ѡз Нѡрдакѣе некал м.р.

ѡз Геѡргѣе вѣстѣрник некал м.р.

Arh. St. Iași, DCCXII/13.

Orig., hirtie (21,5 × 19 cm.), patru peceti aplicate.

1632 (7140) august 30.

Savin Prăjescul fost hatman mărturisește cum a stîlpit o bucată de loc a mănăstirii Pîngărați, pentru care aceasta se judecase cu satul Dărmănești.

† **СѢ ОУБО АЗ, СЪВИН ПРЪЖЕСКА БИВШИИ ХЪТМАН**, scriu și mărturisim cu ceastă scrisoare a noastră cum m-au trimis măriiia sa domnu nostru **Ив ПЛЕДАНДРЪ БОЕКОДА, БОЖИИ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМАН МЛАДАЕСКОИ**, pentru pîră ce au <a>¹vut mănăstirea Pîngărațul cu satul Dărmăneștii pentr-o bucată de hotar, ce-au intrat Dărmăneștii în hotarul sfintei mănăstiri.

Deci noi am strinsu boiari și feciori de boiari și mulți oameni bătrîn și tineri și călugări di printr-alte svente mănăstiri bătrîne de demultu și tirgoveți de Piiatră, șoltuzul cu pîrgarii și cu mulți orășeni bătrîn și tineri, ș-am mârșu acolo, pre unde iaste hotarul poenii, penpregiur a Pîngărațulu și le-am cetit uricele și zapisele, pre rîndu, de la toți domnii pînă astădzi și scri<i>¹u toate pre o urmă uricele și zapisele mănăstirei că nu au nice o treabă Dărmănești<i>².

<Și>² am aflat și oameni bătrîni de la Al<e>¹xandru vodă de ne-au spus pre urma uricelor și zapiselor și pre unde ne-au spus oameni bătrîni cu sufletele sale, noi le-am rădicat stîlpi, cum au fostu învățatura a cinstită cartea mării tale, dintr-apa Bistriței, din stîncă, în dreptu locului, în fîntină la Răchită, de-acii toată poiana сѢ ВИШІ³ pînă la Ștraje.

Писъ въ лѣто жрѣмъ августъ 1 дини.

СЪВИН ПРЪЖЕСКА БИВШИИ ХЪТМАН <м.р.>.

Arh. St. Buc., M-area Pîngărați, III/41.

Orig., hîrtie (32,2 × 19,8 cm.), o pecete aplicată.

¹ Omis în orig.

² Rupt în orig.

³ în sus.

1632 (7140) august 31, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Gorgan vornic de gloate satul Vascăuți, în urma unui proces pentru o moarte de om săvârșită în acest sat în zilele lui Ștefan Tomșa voievod.

† Иъ Ялѣѡандрѡ Илѡиашъ воевода, вожїею милостїею, господарѣ Земли Младавскон. Оже прїиде, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, болѣринѡ нашемѡ Горган дворникъ глотнїи и потокман [и] сѣ, ѡт прѣд нами, сѣ слѡги нашихъ, Манчюл вистѣрничел и сѣ Чюдин и сѣ Колицѣ вистѣрничел и сѣ Петрика и сѣ Бѡрдѡган ѡт Черепкѣѡ, радї нѣкнїхъ комати еже изгнѣ им радї една сѣмѣртѣ челоѡѣка еже сѣ вѣло сѣтворил, при дѣни Стеѡана воевода Томшевич, до село Баскѣѡци. И вѣсѣл сѣ им за тоа сѣмѣртѣ челоѡѣка, радї село Баскѣѡци, два кони и една коб и шестъ воли и една краѡ.

И потомъ, ѡни потокманн сѣ и вѣстаа сѣ наше болѣрин, Горган дворникъ глотнїи и вратил им испѣзна, елико више пишѣм, въ рѡкаѡ тим више писаннїхъ, ѡт прѣд нами и ѡт прѣд нашими болѣри. И ѡни дали емѡ и една листъ за мартѡрїе, чтѡ имали ѡт Радѡла воевода.

Ино господство мѡи и сѣ наше сѣѡѣт, видѣвше токмеж им, испѣзноу вратенїе, ѡт насъ ещѣже дали и потѡрѣднанъ есми на болѣринѡ нашемѡ, Горган дворникъ глотнїи, како да ест емѡ права ѡтнїи и дѣднїи село Баскѣѡци, сѣ вѣсѣм доходемъ.

И тнѡ више писаннїхъ, ѡт сѣлѣ на прѣд, да не имаетъ ни единою потѡрѣѡ ѡмншати сѣ въ того село, никѡлиже на вѣки. И ни да сѣ не ѡмншаетъ.

Оу Мс, лѣто хѡрѡ августъ лѣ.

† Самъ господнїѡ велѣа.

† Глангѣ велъ логоѡѣтъ ѡчи и сѣ искааѡ <м.р.>.

† Крѣтѣ Даммїанъ <писалъ>.

<Pe verso, însemnare ulterioară>: Vascăuți ot Soroca, 7140 <1632> august 31, săliște.

† Io Alexandru Iliăș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, boierul nostru Gorgan vornic de gloate și s-a tocmit, dinaintea noastră, cu slugile

noastre, Manciul vistiernicel și cu Ciudin și cu Coiliță vistiernicei și cu Petrica și cu Burdugan din Cerepcău, pentru niște bucate ce le-au pierdut pentru o moarte de om ce s-a făcut, în zilele lui Ștefan Tomșevici voievod, la satul Vascăuți. Și li s-a luat pentru acea moarte de om, pentru satul Vascăuți, doi cai și o iapă și șase boi și o vacă.

Iar după aceea ei s-au tocmit și s-a sculat boierul nostru, Gorgan vornic de gloată și le-a întors deplin, cât scriem mai sus, în mîinile acelor mai sus scriși, dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri. Și ei i-au dat și o carte de mărturie ce au avut de la Radul voievod.

Deci, domnia mea și cu sfatul nostru, văzînd tocmeala lor și întoarcerea deplină, de la noi încă am dat și am întărit boierului nostru, Gorgan vornic de gloate, ca să-i fie dreaptă ocină și dedină satul Vascăuți, cu tot venitul.

Iar acei mai sus scriși, de acum înainte, să nu aibă nici o treabă a se amesteca în acel sat, niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7140 <1632> august 31.

† Înșuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cîrstea Dammiian <a scris>.

Bibl. Acad., achiziție 2835/1969.

Orig. „hîrtie (30,5 × 19,5), pecete aplicată.

188

<1632 septembrie 1—1633 august 31> (7141), Iași.

Tudori pîrcălab de Hotin vinde lui Gavrilaş vornic satele Cotela și Păltinișul, ținutul Dorohoi și părți din satul Budina.

† **Гѣ аз, Тѣдори прѣкълаб Хотинскїи**, scriu și mărturisesc cu cest zapis al mieu, însumi pre mine, cum de nime nelmbiiat, nice asuprit, ce de bunăvoia mea, am vîndut satul Cotela, ce iaste în ținutul Hotinului ¹, dumiisale mai mare frate, vornicului Gavrilaş și ² satul Păltinișul, ce

¹ „Cotela... Hotinului”, șters cu cerneală.

² „și” șters cu cerneală.

iaște în ținutul Dorohoiului și ¹ din uric de la Pătru vodă ci-am fost cumpărat eu și ¹ așijdirea o parte de ocină, cită să va alege din ispisoace, din sat din Budina. Ș-am vîndut dumiisale vornicului Gavrilaş pentru optu sute de de lei ². Ș-am luat plată deplin și dirêse și ispisoace ce am avut eu prè acel sat, anume Cotela, cu hălăștea și ³ satul Păltinișul și pre acia parte, cită să va alêge din sat din Budina, acêlispisoace tooate le-am dat la mina fratelui nostru mai mare, dumisale vornicului Gavrilaş, ce să-i hie ocină și moșie, cu tot venitul.

Și-ntr-aceia tocmală și vindzare fost-au Pilipovschii și Costantin Stîrcea și Hăjdeu și Costantin Drăgușescul și Isac Stîrcea și Ghiorghie Corosteanul și Anghel și Visar și Ionașco Brîndzeanul și alți boiari mulți și feciori de boiari.

Și pre mai mare credință, pusu-mii-am și pecetia cătră acest zapis ade-vărat al meu, să se știe.

Și s-au prilejit și Vasilie Vartic.

Și eu Dumitrașco Mihul am scris, să se știe.

Ї Пс, лѣто хѣрмѣ ⁴.

Снмїѡн Пилпѡвскїи рѣкон писана и печат.

Θοδωρῆς Περκαλάμπος του Χοτηνήου στερχοτα ανοθεν και τορα χηρὸς μου ειπεγραφα ⁵.

† Фрим Хѣждѣс <m.p.>.

† Și eu Avram de Lucăceni, încă m-am prilejit la aciastă tocmală.

† Яз Яврам клѣчер некалѣх <m.p.>.

† Яз Исак Стрѣча некал <m.p.>.

† Яз Костантин некал <m.p.>.

† Яз Костантин Дрѣгѡшскѣл <m.p.>.

Ca să aibă a să rade Cotela și din ispisoc domnescu, că nu s-au tîmplat apoi.

Яз Дспѣл Пѣдѣлѣ власнѣ.

Bibl. Acad., CLXXX/7.

Orig., hirtie (31,8 × 20 cm.), patru peceți aplicate.

O copie la Arh. St. Buc., Ms. nr. 526, f. 4 v.

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, V, p. 83 (rezumat, cu data greșită „1622—1623“).

¹ „și“ șters cu cerneală.

² Prețul scris cu altă cerneală, pe loc ce fusese lăsat alb.

³ „Cotela... și“, șters cu cerneală.

⁴ Cifra unităților adăugată cu altă cerneală.

⁵ În grecește: „Tudoris pîrcălab de Hotin întăresc cele de mai sus și am scris cu mina mea“.

<1632 septembrie 1—1633 august 31> (7141).

Ștefan și rudele sale vind ocina lor din satul Săcuiani lui Gliga din Căciulați și soției lui, Marica.

† Adecă noi, Ștefan și cu surorile, cu Mărica și Sofroniia, feciorii Anniții, nepoții Vasilcăe și așijdere Ghirghina și cu surorile sale, Ilina și Iona și cu un frate al nostru, feciorie lui Ionașco, nepoție Vasilcăe, de neme nevoiți, nice siliți, ce de bunăvoia noastră am vindut dereaptă otcină și moșie noastră, cit am vindut în sat în Săcuiani, în vatra satului, cu loc de casă și în moră o dzi și o nopte și co loc di prisacă și în țarină, în tot loc 19 păminturi și cu tot vinitul, ci să va alege parte nos[s]tră, cîia am vindut Gligăi din Cuciu-lați și femeii sale, Măricăi, să le fie ocină și moșie și feciorilor și nipoților lor, dereptu 18 di galbeni, bani buni.

Și la tocmala noastră au fost Strătilă di Oncești și Sava de acoloa și Simion vis<tiernicel> din Săcuiani și Tofan, feciorul preutesii de acoloa și Pavăl den Cuciu-lați și mulți omini boni din megeși.

Și eu popa Anton am scris cu mina me, să să ști.

† Аѣто хзрмд.

Bibl. Acad., CCXII/32.

Orig.. hirtie (30 × 19,5 cm.), șase peceti aplicate.

<1632 septembrie 1—1633 august 31> (7141).

Zapis de împărțire și vânzare a unor ocini din satul Piticeni.

† Ёжи придоши прѣд нас Кръстѣ Бърбѣн>...¹и дѣакон Захѣю Ётан-кѣн въ Х<ор>¹ж<е>¹ци, никим непожени, а ни ни соуеоловани, въ село Питичани и раздѣлант съ своего част въ ннно село Питичани, съ своего пра-кою моше, гium<ăta>¹tie dintr-a patra parti a triia parte и емс встал и

¹ Loc rupt în orig.

продадо за доброволецъ егоу, никимъ нипонѣж¹ни, а нин присолованноу и всталъ съ своего веро primare, попъ ѿ...¹а и съ братъ его, Косет¹а <н>¹ братъ его, Сава, и съ сестри его, Мѣрна, и братъ его, Тоадер, и братъ его, Хѣрага и платна веси, вт пол, съ вѣскми дохомъ и долъ рѣпъ злотъ татарскѣе <8 р>¹8къ Кръстѣ Бѣрбѣн...¹ вт силѣ Питичане и прѣдъ Лѣпе Берхѣ<ч>¹ и прѣдъ Родна вт там, Дѣмитрош вт там и многи людѣ добре и межигашни и нин [ни] прѣдъ Кои...¹ прѣдъ Кълабѣш вт Русе и Пѣ<ъ>¹паре вт Бишини, Бѣскан вт Никѣш<ен>¹ и прѣдъ Ивнашко, попъ Шнга и прѣдъ Еремия вѣмеш и Савота вт Бѣнчани и братъ его вт Гикѣани.

Писалъ попъ Лолничъ по...¹ и попъ Лолничѣ <вт църкви>¹ чудотворцѣ Николаю, ...¹ братъ мѣ Ирахѣ.

† Бѣ лѣто хв<р>¹ма.

† И поставимъ съ нашъ в<к>¹рж и съ нашъ дѣше и съ печатъ.

† Iată au venit înaintea noastră Cîrstea Bărbă<ăn>...¹ și diacon Zahii al Stancăi din H<or>¹j<e>¹ști, nesiliți de nimeni, nici asuprași, din satul Piticiani și au împărțit cu partea lor din alt sat Piticiani, cu dreapta lor moșie, giu<ăta>¹tie dintr-a patra parti a triia parte² și i-a rămas și a vîndut de bună-voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprași și a rămas cu al său vere primare³, popa O...¹ l și cu fratele lui, Cos<t>¹a <și>¹ fratele lui, Sava, și cu sora lui, Măria, și fratele lui, Toader, și fratele lui, Hăraга, și au plătit tot, din cîmp, cu tot venitul și au dat 180 zloți tătărești <în>¹ mîinile lui Cîrstie Bărbă<ăn>...¹ din satul Piticiani și înaintea lui Lupe Berhe<ci>¹ și înaintea lui Rodna de acolo, Dumitru de acolo și mulți oameni buni și megieși și alții, înaintea lui Coi...¹ pîrcălab din Rus și P<ă>¹pare din Vișini, Văscan din Nicuș<en>¹ și înaintea lui Ionașco, popa Ianul și înaintea lui Eremia vameș și Savota din Băiciani și fratele lui din Săcuieni.

A scris popa Lolici...¹ și popa Lolice <de la biserica>¹ făcătorul de minuni Nicolai...¹, fratele lui Irahie.

† Anul 7<1>¹41 <1632—1633>.

† Și am pus cu credința noastră și cu sufletul nostru și cu pecete.

Biblioteca Centrală de Stat, Secția manuscrise, XX/12.

Orig., hîrtie (31,6 × 19,7 cm.), pecete aplicată, stricată.

¹ Loc rupt în orig.

² De la „moșie“ pînă la „parte“, scris românește în orig.

³ „vere primare“, romînește în orig.

<1632 septembrie 1—1633 aprilie> (7141).

Alexandru Iliaş voievod scrie lui Cîrjeu fost stolnic și lui Burdugan fost vătaf să aleagă și să stîlpească hotarul satului Tălăbești de al satului Tocești.

Suret di pe carte de hotărit Tălăbeștii de la Alexandru Iliș vodă, din velet 7141 <1632—1633>.

† Scriem domnie me la slugile noastre, Cîrjeu ce au fostu stolnic și la Burdugan ce-au fostu văt<av>. Vă facem știre că domnii mele s-au jeluitu sluga noastră Dumitru pîrcălabul și sluga sa, Ursul, cu toată sămînție lor pre sat pre Tocești, zicînd înaintea domnii mele că-l înpresoară hotarul satului lor a Tălăbeștilor, de între Siretiuri, cu hotarul satului Toceștilor.

Pentru ace, viîndu-vă cartea domnii mele, să căutați să stringeți mulți oameni di pinpregiur megiiși și să mergeți acolo să socotiți cum va hi mai cu dreptate, să hotărîți și să stîlpiți, să nu fățăriți și cum viți afla cu sufletele voastre să dați știre domnii mele cu o scrisoare de la voi.

Bibl. Acad., MCIV/6.

Traducere.

Datat după lunile din anul 7141 în care a domnit Alexandru Iliș.

<1632 septembrie 1—1633 aprilie> (7141), Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Bistrița două mor în satul Găgești, pe gîrla Putnei, sub Măgură.

Moșii de la ținutul Putnei, de la Gîrle, supt Măgură, velet.

Suret de pe ispisocu <lui>¹ Alexandru Iliș voevodu, din let 7141 <1632—1633>.

¹ Omis în text.

Noi Alecsandru Iliș voievod, cu mila lui Dumnezeu, domn țării Moldavii. Dat-am domnie me și am întărit rugătorilor noștri egumeni și la tot săborul ot sfinta mănăstire Bistreța, unde să prăznuște hramul Adormire presfintei născători de Dumnezeu și purure fecioarii Marie, pre a lor dreptă ocină și danii și miluire, doao mori în satul Găgeștii, în girla Putnii, supt Măgură, și cu tot locul și cu vii cite vor fi [cite vor fi] pe acel loc. Cari acele mori și acele vii este lor draptă danii și miluire de la răposatul Dumitrașcu Ștefan vel logofăt pentru sufletul lui și pentru sufletul părinților lui. Iar lui Dumitrașcu logofăt i-au fost dreptu cumpărătură de la Bogdan pitar dindu-i 120 ughi, iar pitarului au fost cumpărătură ot Miron Barnovschii Moghila voivodu.

Pentru acee, acele mori de la girla Putnii, supt Măgură, și cu tot locul cit să va alege în satul Găgeștii și vii cite vor fi pe moșie acee, să le fie și de la domnie me rugătorilor noștri egumeni și a tot săborul de la sfinta Bistreța dreaptă ocină și moșii și danii, uric de întărire, cu tot venitul, neclătit niciodeneoară, în veci. Și nemene să nu să amestece.

S-au scris la Eș.

Ghenghe vel logofăt.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, VII/28, nr. 1.

Traducere.

Datat după lunile din anul 7141 în care a domnit Alexandru Iliș.

193

<1632 septembrie 1—1633 aprilie> (7141), Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Lupul fost mare vornic o parte din satul Macicăuți.

Suret de pe ispisoc vechiu pe srbie de la Alexandru Iliș voievod, scris de Ianachi, în Iași, din leat 7141 <1632—1633>, fără lună.

Precum au venit, înaintea noastră și înaintea boerilor noștri a Moldovei, a mari și mici, Bogdan, ficiorul Stancăi, nepot lui Crăciun și strănepot Isaicăi, de nime silit, nici asuprit, ci de a lui bunavoia ș-au vîndut driaptă ocina sa și moșie, din drepté diresile sale de schimbătură ce le au avut de la

Alexandru voievod, din partea moșului său, Isaicăi, din giumătatea cea din gios din sat Macicăuții, din a cincea parte, cît i să va alege. Aceia o au vîndut denaintea noastră credincios boerului nostru Lupul biv vel vornic, drept treizeci taleri de argint.

Deci, văzînd noi această de bunăvoia lor tocmaală și deplină plată, noi încă așijdirea și de la noi am dat și am întărit mai sus numitului boerului nostru ca să-i fie lui și de la noi acea de mai sus numită partea de ocină din sat din Mașcăuț, cîtă să va alege partea lui Bogdan, driaptă ocină și cumpărătură și uric și întăritură, cu tot venitul, nestrămutat nici odinioară în vecii vécilor. Și altul să nu se amestece înpotriva cărții noastre aceștie.

Însuș domnul au poroncit.

Ghianghea vel logofăt au iscălit.

De pe sîrbie pe limba moldoveniască am tălmăcit la anul 1805 octomvrie 13.

Polcovnic Pavel Debrici ot Mitropolie.

Arh. St. Iași, CCXII/28.

Traducere.

Altă traducere, tot din 1805, ibidem, CCXII/27.

Datat după lunile din anul 7141 în care a domnit Alexandru Iliăș.

194

<1632 septembrie 1—1633 aprilie> (7141).

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Apostol fost postelnic un vad de moară pe apa Tutovei, la Polițeni.

7141 <1632—1633>.

Ispisoc de la domnul Alexandru Iliăș voievod întăritori lui Apostol ce au fost postelnicel¹ pe un vad de moară ce este pe apa Tutovei, la Polițani, după zapisul de cumpărătură de la Dumitrașcu, ficior lui Pavăl și alți, adiverit de boierii vremii acia.

Arh. St. Iași, Anaforale, nr. 54, p. 47 (nr. 3).

Rezumat.

Datat după lunile din anul 7141 în care a domnit Alexandru Iliăș.

¹ Greșit, pentru „postelnic“.

1632 (7141) septembrie 2, Iași.

Alexandru Iliș voievod poruncește să nu fie amestecate la impuneri breslele cu negustorii.

Iuon Alexander Illiasch Wojwoda läst die Zünfte mit den Kaufleuten bei der Stellung nicht vermengen.

Dtto Iassy, 7141 <1632> den 2^{ten} 7^{ber}.

Iuon Alexandru Iliș voievod poruncește să nu se amestece la impuneri breslele cu negustorii.

Dat în Iași, 7141 <1632> septembrie 2.

Arh. St. Suceava, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. B, nr. 78.

Rezumat.

EDIȚII: Popovici, *Index Zotkiewiensis*, IV, p. 23 (text german și trad.).

1632 (7141) septembrie 2, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Căzacul cămăraș a șasea parte din Grozești, ce se numește Mărcești, și partea de jos, dinspre Golumboae, pe Siret, pe care le-a cumpărat de la Tudora, sora lui Gavril fost staroste.

Altu ispisocu, tot de la mărie sa Alexandru Iliș voievod, precum au venit înaintea mării sale Tudora, sora ¹ lui Gavril biv staroste, cu nepoții ei, Vărticu <și> ² sora lui, Gaftona, și de voe lor au vîndut a lor driaptă ocenă și cumpărătură, din ispisocul ce au de la Petru Vodă cel Bătrîn, a șasa parte din satul Grozești, ce să numește acum Mărcești, și parte din gios despre Gulunboe, de pe Siretu, ce i-au fost cumpărătură de la Bogdan.

¹ În doc nr. 43: „fiica“.

² Omis în text

Aceasta au vîndut slugii mării sale, Căzacul cămăraşul ot cămara diecilor, drept 25 de galbeni, doi boi şi doi vaci cu viţei.

Pentru aceasta, văzîndu mările sa tocmală şi plată deplină, încă au dat şi au întărit Căzacului pe a şasa parte din Grozeşti, ce să numescu acum Mărceşti, şi parte din gios despre Gulumboae, pe Sîret, să-i fie uricu şi întăritură, cu tot venitul, în veci. Şi altul să nu să amestece.

Însăş domnul au poruncit.

U Ias, leat 7141 <1632> septembrie 2.

Ghenghe vel logofăt proci.

Cîrste Damiian.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 573, f. 194 r-v.

Copie.

197

1632 (7141) septembrie 2, Iaşi.

Todosiia, giupneasa lui Ionaşco Peicul fost sulger, vinde jumătate din satul Cîrligi, ţinutul Neamţ, lui Iordache vistier.

† Adecă eu, Todosiia, giupneasa răpăosatului Ionaşco Péicul ci-au fost sulgér, însămi pre mene mărturisescu cu cest zăpis al mieu, cum eu, de bunăvoia mea, de nimene nevoită, nici înpresurată, am vîndut a mia dreaptă ocină şi moşie, giumătate de sat de Cîrligi, ce iaste în ţinutul Neamţului, cu vatra satului şi cu hălăşteu şi cu vad de moară şi cu loc de pădure şi de cîmpu şi de finaţ şi cu tot locul ce să va alége. Aceii giumătate de sat o amu vîndut dumisale lui Iordachie visternic drept o sutl şi cindzeci de taleri bătuţ.

Şi în tocmala noastră au fost boiari de curte, anume: Dumitraşco Şoldan stolnicul cel mare şi Ionaşco Rusul vornicul de poartă şi Maxin Popovici şi Costantin Stîrcia şi Gheorghie Boţ diiac.

Drept acea, ca să-i fie dumisale giupnului Iordachi vistiiarnic dreaptă ocină şi moşie în véci şi să-ş facă dumnealui şi dirése domneşti.

Şi mai pre mare credinţă, noi carii simtem mai sus scriş iscălit-am

și ne-am pus și pecețile cătră acest adevărat zapis.

Și eu Dumitru uricar am scris, ca să să știe.

Исѣ ѿ Мѣ, хрѣма септемврѣе ѿ дѣни.

ѿз Дѣмитрашкѣ Шолдан вѣл спѣтар¹ <м.р.>.

† ѿз Гнѣврѣе Боц <м.р.>.

† ѿз Костандин Стѣрчѣ некал <м.р.>.

† ѿз Мадѣин Поповѣч некал <м.р.>.

Bibl. Acad., LXXVI/91.

Orig., hirtie (31,7 × 19,2 cm.), cinci peceți aplicate.

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, XXV, p. 34–35 (copie din 1827 iunie 20);
Bianu, *Doc. rom.*, p. 207 (orig.).

198

1632 (7141) septembrie 4, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Bistrița niște vii la Bacău, la locul numit Strimturile, dăruite de Marica cneaghina lui Orăș fost hatman.

† Иѣ Флѣѣандру Илѣаш воєвода, вожѣю милостѣю, господарѣ Земан Мѣлѣвскон. Сѣ же прѣдошѣ, прѣд нами и прѣд нашими колѣри, молѣбници наше, игѣменѣ и вѣсемѣ себорѣ вт свѣта монастыр Бистрице, съ единѣ запис вт Мѣрика, кнѣгинѣ покойнаго Стѣрѣш вие Хѣтман и вт зѣт ен, Стѣнѣл, писашѣ съ великое клѣтво ꙗкоже дали и милѣвали уни свѣта монастыр съ иѣкнѣ виногради вт Бакѣвѣ, что ималъ вѣ мѣсто что сѣ зѣвет Стѣрѣнѣнѣ, вѣ за дѣше ен и панѣ ен, Стѣрѣш Хѣтман, и сынове нѣх, а молѣбници наше калѣгерѣ да имѣет написати нѣх вѣ свѣтѣи, великѣи помѣлник и сътворитѣ имѣ памѣт вт год до год.

Ино ми, видѣе тот запис вт Мѣрика, [с]кнѣгинѣ Стѣрѣш хѣтман, како она дал и милѣвал свѣта монастыр съ тѣлѣ виногради, а ми токождѣне и вт нас дали и потѣрѣднали ѣсми молѣбницим нашим калѣгерѣ вт свѣта монастыр Бистрици на тѣлѣ више писанѣи виногради вт Бакѣвѣ, вт мѣст что сѣ зѣвет

¹ Mai sus: „stolnicul cel mare“.

Стрѣнтуриле, како да ест свѣтѣи монастири права штинис и даанїе и милowanїе и потерѣжденїе, непоршненно неколиже въ вѣки вѣчнїи.

Ѡ кто сѧ покѣсит разсрїте сїѧ даанїе и милowanїе, такоуѣи да ест непрошен ѡт Господа Бога, сътворшѧго неко и земли и ѡт прѣчїста его матерѧ и ѡт вѣсѣх свѣтѣх еже Бого згодївше и да имает част съ Кудоза и съ трѣклѣтом Ярїи въ безконѣчное вѣки и мѣки, амин.

Пис ѧ Ис, хрѣм септемврїе 4 днїи.

† Господинѧ рече.

† Гїангѣ вел логофѣт гчїи и сѧ искадѧ <м.р.>.

† Демитро <писал>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, rugătorii noștri, egumenul și tot soborul de la sfânta mănăstire Bistrița, cu un zapis de la Mărica, cneaghina răposatului Orăș fost hatman și de la ginerele ei, Onciul, scriind cu mare blestem cum au dat și au miluit ei sfânta mănăstire cu niște vii de la Bacău, ce au avut la locul ce se numește Strinturile, pentru pomenirea ei și a panului ei, Orăș hatman, și a fiilor lor, iar rugătorii noștri călugări să-i înscrie în sfântul, marele pomelnic și să le facă pomenire din an în an.

Deci noi, văzînd acel zapis de la Mărica, cneaghina lui Orăș hatman, cum ea a dat și a miluit sfânta mănăstire cu acele vii, noi de asemenea și de la noi am dat și am întărit rugătorilor noștri călugări de la sfânta mănăstire Bistrița acele mai sus scrise vii de la Bacău, de la locul ce să numește Strinturile, ca să fie sfintei mănăstiri dreaptă ocină și danie și miluire și întărire, neclintit niciodată în vecii vecilor.

Iar cine se va ispiti să strice această danie și miluire, acela să fie neiertat de Domnul Dumnezeu, făcătorul cerului și al pămîntului și de preacurata lui maică și de toți sfinții care au plăcut lui Dumnezeu și să aibă parte cu Iuda și cu de trei ori blestematul Arie în veacurile și muncile fără de sfîrșit, amin.

Scris la Iași, 7140 <1632> septembrie 4 zile.

† Domnul a zis.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <м.р.>.

† Dumitru <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, I/11.

Orig., pergament (20 × 32,5 cm.), pecete aplicată.

O copie, *ibidem*, Ms. nr. 628, f. 579 v.

1632 (7141) septembrie 5, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește fiilor lui Ștefan Blendea a treia parte din satul Bădești, ținutul Suceava, după judecata avută cu Nechita din Leutești ș.a.

† Иъ Ялѣксандръ Илѣашъ воевода, божією милостією, господарь Земли Молдавской. Оуже имаѣтъ дѣль, прѣдъ господства ми, снхъ человекн, именни Некита, сынъ Савенъ въ Лѣстичи и брати его съ сыни Шѣфанъ Блѣндѣ, именни Цънциаръ и Пашку и Къзанъ въ ...¹радѣ третѣа часть за село Бѣдичи, въ волостъ Сучаковскон, на рѣцѣ Молдавѣ. Таже Цънциаръ и Пашко и Къзанъ, они пришли въ дѣль и ждала² до пѣта дѣль черезъ дѣль, а они не прѣидетъ въ дѣль. Ино восташи они въ дѣль и въ весъ закона земскон, понеже они принесли едни записи и указывали, прѣдъ господства ми, тотъ записи, писалище въ Некита, сынъ Савоки, такоже възѣли въ Шѣфанъ Блѣндѣ три на³ десѣте зги пинѣши добри и десѣтъ потреничи и дали тихъ пинѣши, что више¹ писани сѣтъ, нашіемъ вѣрномъ волѣриемъ, Пѣтрашко Бога спѣтар, и искупилъ таа третѣа часть за село Бѣдичи въ него. Я Некита съ братѣи его они поставили таа третѣа часть за село више писани закладъ въ Шѣфанъ Блѣндѣ, таже до нихъ они не даѣтъ имъ ни едного банъ радѣ та вътнинъ. Ино они сѣ въправили и поставили соби имъ фѣрѣ прѣдъ нами, занеже они указовали едни записи въ Костантинъ Могила воевода, такожде за утверждѣніе на тотъ село.

Такожде и господство ми дали есми и повѣрѣдѣхомъ имъ како да бѣдетъ имъ права вътнинъ и купежно, непорѣшен. И въ сѣлѣ на прѣдъ да не имаѣтъ мѣнъ тегатѣ еднѣ на другѣ за сѣа тѣжъ, некулиже на вѣки, прѣдъ симъ листомъ нашимъ.

† Писъ въ Мѣ, въ лѣто жрѣма септемвриѣ ї.

Господниъ рече.

† Ганѣ велъ логофетъ зчи и искаахъ <м.р.>.

† Болдовичъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au avut zi, înaintea domniei mele, acești oameni, anume Nechita, fiul lui Sava din Leutești și fratele lui cu fiii lui Ștefan Blendea,

¹ Loc alb în orig.

² Greșit, în loc de *ождал*.

³ *На*, răzult ulterior.

anume Țințar și Pașcu și Căzan din ...¹ pentru a treia parte din satul Bădești, din ținutul Suceava, pe riul Moldova. Deci Țințar și Pașcu și Căzan au venit la zi și au așteptat pînă la a cincea zi peste zi, iar ei nu au venit la zi. Deci au rămas ei din zi și din toată legea țării, pentru că ei au adus un zapis și au arătat, înaintea domniei mele, acel zapis, scriind despre Nechita, fiul lui Sava, că a luat de la Ștefan Blendea treisprezece² de ughi, bani buni și nouă potronici și a dat acei bani, care sînt mai sus scriși, credinciosului nostru boier, Pătrașco Boul spătar, și a răscumpărat de la el acea a treia parte din satul Bădești. Iar Nechita cu frații lui au pus zălog acea a treia parte din satul mai sus scris la Ștefan Blendea și pînă acum ei nu le-au dat nici un ban pentru acea ocină. Deci ei s-au îndreptat și și-au pus ferie înaintea noastră pentru că ei au arătat un zapis de la Costantin Moghila voievod, de asemenea de întărire pe acel sat.

De asemenea și domnia mea le-am dat și le-am întărit ca să le fie dreaptă ocină și cumpărătură, neclintit. Și de acum înainte să nu aibă a mai pîri unii pe alții pentru această pîră, niciodată în veci, înaintea acestei cărți a noastre.

† Scris la Iași, în anul 7141 <1632> septembrie 5.

Domnul a zis.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>.

† Boldovici <a scris>.

Arh. St. Iași CDXIX/17.

Orig., hirtie (32 × 20 cm.), pecete aplicată.

200

1632 (7141) septembrie 5.

Ion Mircea, fiul Sofiicăi din Drăgoteni, vinde ocina sa din Tămașu de Jos lui Gheorghe Hornețu.

Let 7141 <1632> septembrie 5.

Un zapis de la Ion Mircea, ficioru Sofiicăi de Drăgoteni a fetii lui Ion Branîște, și și-au vîndut driaptă ocina sa de moșie din Tămașul de Gios, ce-au avut de la moșul său Ioniță Branîște, au vîndut lui Ghiorghii Hornețu

¹ Loc alb în orig.

² „treisprezece”, corectat ulterior în „trezeci”.

din Tâmaş drept 55 zloţi bătuţi, însă parte lui Sechil să o ţie toată; şi Ghiorghii Horneţu cu aceasta i-au vîndut Ion, căci Sechil au vîndut parte lui din Cîrligii de Sus toată. Şi sînt 126 ani de atunce.

Bibl. Acad., MDXXXI/103.
Rez. din 1760 (7268) mai 31.

201

1632 (7141) septembrie 6, Iaşi.

Alexandru Iliaş voievod împuterniceşte pe Simion Purece să-şi apere nişte fineţe de la Roman.

† Иъ АЛЕКСАНДРОСЪ ИЛИАШЪ ВОИВОДА, ЕСЖИЮ МИЛАССТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МОЛДАВСКОН. Dat-am cartea domnii mele slugii domnii mele, lui Simion Purece, spre acea să hie tare şi puternic, cu cartea domnii mele, să oprească şi să ţie neşte finaţe ce sîntu la Roman, pentru căci iaste a lor direaptă ocină şi moşie.

Iar cui va părea cu strîmbul să vie să stea de faţă înaintea domnii mele.

Aciasta scriem. Într-alt chip să nu hie.

✕ Иъ, въ лѣто 7141 септември 6.

† Самъ господинъ велѣа.

Bibl. Acad., LXX/63.
Orig., hirtie (13,9 × 19,5 cm.), pecete aplicată.
EDIȚII: Bianu, *Doc. rom.*, p. 208 (orig.).

202

<1632> septembrie 8, Bîrlad.

Alexandru Iliaş voievod împuterniceşte pe Apostol fost postelnic să-şi ia zeciuala din satul Vorniceni.

† Иъ АЛЕКСАНДРОСЪ ВОИВОДА, ЕСЖИЮ МИЛАССТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МОЛДАВСКОН. Dat-am cartea domnii mele boiarenului nostru, lu Apostol ce au fost¹ postelnec, pre ce n¹e va tremite să hie volnec, cu cartea domni mele,

¹ Loc rupt în orig.

a lua a dzécea la sat la Vornecéni, din pine, cine <v>¹a hi arat la cela sat și din fin și den grădeni, or de vor hi și cărat de pre cîmpu, încă toț oamenii cari-i vor hi făcut b<u>¹cate la cela sat să aibă a da cum le s-au luat și mai denainte vréme. Așejderele și den vii să <a>¹ibă a lua a dzécea și cari omeni nu vor fi dat an den vii a dzécea, să aibă a le lua acmu den tot venitul, cum au dat și altă dată.

Nime să nu hie scutélnece naintea cărței dumnie méle.

Писъ Брълаа, септемвриѣ ѿ.

Господиниѣ рече.

Иъ Александръ воєвода <м.р.>.

Иъи <писал>.

Bibl. Acad., CXXXVII/192.

Orig., hîrtie (31 x 19 cm.), pecete aplicată, rupt la indoituri.

Datat după ultima domnie a lui Alexandru Iliș (1632 decembrie — 1633 aprilie)

203

1632 (7141) septembrie 8.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Cirstea uricariul un vad de moară în apa Birladului, între Tecuci și Cămilești și o bucată de loc pentru a-și face sat, ambele în hotarul tîrgului Tecuci.

Văleat 7141 <1632> septembrie 8.

Un uric de la Alexandru Iliș vodă întăritură Cirstei uricariul pe un vad de moară din apa Birladului, ce iaste în hotarul tîrgului Tecuciul, între tîrgul Tecuciul și între Cămilești, din gios de unde au fostu moara Lupului Cîrnul biv spătar, ce ș-au cumpărat știe drept 70 de taleri de la Gligorie și frate-său Văscan și de la surorile lor, Măriia Bunoae și Chirighina Golă-niasă și fata ei, Anghiniia Ionășoae, și nepoții lor, Toader, ficior Lupului, toți ficiorii și nepoții lui Tăriță din tîrgul Tecuciul.

Și întru aceia, iarăș domniia sa s-au milostivit ș-au dat ș-au miluit pre sluga sa Cirste uricariul cu o bucată de loc din hotarul tîrgului Tecuciul, ca să-ș facă și iel sat. Și să începe hotarul și semnele din drumul ce merge de la tîrgul Tecuciul la Cămilești și de acolo trece drumul tot drept înpro-

¹ Loc rupt în orig.

tiva locului даже подли ребра и на тоа рѣбра ниже даже да Белн Брѣгъ, въ хотар села Къмнлецин и даже да хотар Тъмпицин, через Бърлади, вт къ запад а вт толе въше, подан хотар Тъмпицин, даже да то гор рог тон лѣсѣ, еже више пишем, что се именует Ѡчѣ, вт гдѣже начинаат сѣ не прѣвѣи, съ лѣса и съ влѣс приход тот мѣста¹ ce i-am dat și l-am miluit pentru slujba ce ni-au slujit.

Întru aceea, acel vad de moară și acea bucată de loc ce i-am dat danie să-i fie Cirstii uricariul drepte moșii.

Și spre aceasta iaste credința domnului și a fiu-său, Radul vodă, și credința boiarilor domnii sale: Ionașco Ghianghia vel logofăt și Lupul vel vornic de Țara de Gios și Ionașco Cujbă vel vornic de Țara de Sus și Iurașco Bașotă hatman și Condi și Tudori părcălabii de Hotin și Costantin Celebiul pircălab de Niamțu și Savin Prăjescul pircălabul de Roman și Dumitrașco Șoldan spătar și Dumitrașco vistiernic și Diiamandi postelnic și Perache păharnic și Erolima stolnic și Condilă comisul și credința a toți boierii săi, mari și mici.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 628, f. 93.

Copie.

204

1632 (7141) septembrie 10, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Toma mare sulger mai multe părți de ocini cumpărate în satul Drislive, ținutul Dorohoi.

† Нш Плединдрѣ Илішш воєвода, божією милостією, господарь Земли Младевскон. Ѡже прїиде, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, наш кѣрнийн болѣрин, Тома вел сѣлжар и кнѣгинѣ его, Ѡлімїа, дочка Мирон бие клѣчар и сказова, прѣд нами, єдин запис за свѣдѣтелство что имал втѣць нѣ, Мирон бие клѣчар, вт люди добри, именем вт Стѣннлѣ хотинног и вт Снмїиwn сѣлжар и вт Баснаїе вт Срѣби и вт Късїан, сице писаше и свѣдѣтелстваше, како кѣпна втѣць нѣ, Мирон клѣчар, вт Тома и вт Мѣрика и вт Пѣана, вѣски скон, и

¹ pînă sub coastă și pe acea coastă în jos pînă la Malul Alb, la hotarul satului Cămilești și pînă la hotarul Timpeștilor, peste Birlad, dinspre apus și de acolo în sus, înghă hotarul Timpeștilor, pînă la cornul de sus al acelei păduri, pe care am scris-o mai sus, care se numește Ocea, de unde se începe întii, cu pădurea și cu tot venitul acestui loc...

wt Крстїан, сынъ Тети и wt Еикол и wt Илѣна, сестра¹, сынове
Симион Тетюл, нх пракою штиннѣ и дѣдиннѣ wt село Дрисливе, что ѡ колост
Дорохонскомѣ, wt третѣа част, третѣа част и пакиже wt третѣа част, четвѣртѣа
част и тижѣ дрѣгаа част, wt третѣа част, wt половина за половина, петѣа част.

И тижѣ wt соби кѣпна wt Якрам и пакиже wt тоа част, wt третѣа част,
за половина, петѣа част.

И тижѣ како он кѣпна wt Фрѣцїан и wt брати его и тижѣ част Дрѣманен,
лико сѣ избрал и тижѣ Яѡнен и Янтонови, сѣ брати его и избрал част Бѣдѣса,
wt къ Башѣс, на тоа сторон.

Тѣхъ вѣсѣхъ части за штиннѣ wt село Дрисливе он кѣпна wt тнхъ више
писаннихъ радѣ¹ талери сребрѣннихъ, а они дади въ рѣки емѣс и єдини исписок
за потвѣрѣженїѣ, что они имали на тоа штиннѣ wt сїго Стараго Ялѣѣандра
богкодѣ.

Ино господство ми, видѣвше тотъ записъ за мартѣрїѣ wt тнхъ люди добри
и тотъ исписокъ за потвѣрѣженїѣ, вѣрвали єсми нхъ и wt насъ єщеже дади и
потвѣрѣдани єсми на болѣриннѣ нашѣмѣс, Тома велъ сѣлжар и кнѣгинѣ его, Єѡемїа,
дочка Миронъ вивъ клѣсар, на тѣхъ више писаннихъ части за штиннѣ wt Дрисливе,
како да єстъ имъ и wt насъ права штиннѣ и кѣпѣжннѣ, непорѣшннѣ, имъ, николиже
на вѣки. И ни да сѣ не ѣмншаєтъ.

✠ Иѣ, лѣто хрѣма септемврїѣ 7̄.

† Самъ господинъ казалъ.

† Гангѣ велъ логофѣтъ ѡчи и сѣ искаахъ <т. р.>.

† Крстѣ Даммїанъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, credin-
ciosul nostru boier, Toma mare sulger, și cneaghina lui, Eftimiia, fiica lui
Miron fost clucer și a arătat, înaintea noastră, un zapis de mărturie ce a
avut tatăl lor, Miron fost clucer, de la oameni buni, anume de la Stănilă
hotnog și de la Simion sulger și de la Vasilie din Sirbi și de la Căsiian,
astfel scriind și mărturisind, cum a cumpărat tatăl lor, Miron clucer, de la
Toma și de la Mărica și de la Axana, nepoții săi, și de la Cristiiian, fiul lui
Tetiul, și de la Vicol și de la Ileana, sora . . .¹, fiii lui Simion Tetiul, dreapta
lor ocină și dedină din satul Drislive, ce este în ținutul Dorohoi, a treia
parte din a treia parte și de asemenea a patra parte din a treia parte și
de asemenea altă parte, a cincea parte din jumătate de jumătate din a
treia parte.

¹ Loc alb în orig.

Și de asemenea el și-a cumpărat de la Avram și iarăși din acea parte a cincea parte din a treia parte de jumătate.

Și de asemenea cum a cumpărat el de la Frățian și de la frații lui și de asemenea partea Drumanei, cită s-a ales, și iarăși a Aftonei și a lui Anton cu frații lui și au ales partea Budasei, dinspre Bașeu, pe acea parte.

Toate acele părți de ocină din satul Drislive le-a cumpărat el de la acei mai sus scriși pentru . . .¹ taleri de argint și i-au dat în minile lui și un ispisoc de întărire ce au avut pe acea ocină de la acest Alexandru voievod cel Bătrin.

Deci domnia mea, văzind acel zapis de mărturie de la acei oameni buni și acel ispisoc de întărire, le-am crezut și de la noi încă am dat și am întărit boierului nostru, Toma mare sluger, și cneaghinei lui, Eftemiia, fiica lui Miron fost clucer, acele părți de ocine mai sus scrise din Drislive, ca să fie și de la noi dreaptă ocină și cumpărătură, neclintit, lor, niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7141 <1632> septembrie 10.

† Insuși domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.¹

† Cîrstea Dammiian <a scris>.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași, Fond Spiridonie, IX/44. Orig., hirtie (31,2 × 19,6 cm.), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1785.

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 13—16 (orig., cu trad.).

205

<Înainte de 1632 septembrie 12>.

Simion și sora sa, Grozava, vînd partea lor din Dănești, cu loc de moară în Bașeu, lui Miron fost clucer.

† Cum au venit înaintea noastră Simion și soru-sa, Grozava, de șe-au vîndut partea sa de ocină de satul de Dăneștu, de bunăvoie, de nime împresurat, cită i să va alége partea lui și a sorori-sa, a Grozavei, de ocină. cu loc dă moră în Bașău³.

¹ Loc alb în orig.

² Omis în orig.

³ „cu loc... Bașău,” scris deasupra rîndului.

Și s-au neguțat denai<n>¹tea noastră drept 20 de taleri de-argintu și i-au dat giupinul Miron denai<n>¹tea noastră, șe-au fostu popa Mătei și popa Ștefan și Văscan și Gorghie și mulți ome[ne]ni buni, ca să-i fie lui ocină în véci de véci.

Și-s acești omeni buni de tirgu de Suceava.

† Și <și-au pus>¹ pececi<le>¹ lor spre ma<i>¹ mare mărturie.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași, Fond Spiridonie, IX/66.

Orig., hîrtie (28,6 × 21,5 cm.), cinci peceți aplicate.

Datat după doc. din 12 sept. 1632 prin care se întărește ocina menționată în acest zăpis (vezi nr. 206)

206

1632 (7141) septembrie 12.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Toma mare sulger o parte de ocină din Dănești cu vad de moară în Bașeu, cumpărate de la socrul său, Miron fost clucer, de la Simion și sora lui, Grozava.

† Нѡ Александръ Нанѡшъ воѡвода, божию милостѡю, господарь Земли Молдавскон. Сѡже прѡиде, прѡд нами и прѡд нашими болѡри, наш вѡрнии болѡрин Тома вел свѡжар и зѡт Мирон бие клѡчар и ѡказова прѡд нами едни записе како бѡше кѡпиа тѡст его више писан Мирон бие клѡчар ѡт Симѡн и ѡт сестра его Грозавѡ част им еанко ел изберет ѡт село Дѡници, съ брѡд за млинъ ѡ Башев, радѡ два десѡт талери сере<рѡ>ниѡх, ѡт прѡд многини люди добри, именемъ: поп Мѡтѡ и поп Цѡфан и Бѡскан и Гѡургѡ и ниини люди добри, ѡколини межѡшин.

Нѡ господство мн, видѡвше тот записе за себѡдѡтѡство ѡт толкиѡх люди добри, вѡроваи есми его и ѡт нас ещеже дали и потѡрѡдили есми како да ест емѡ и ѡт нас ѡтнина и викупѡниѡе, съ вѡсем дохѡдом. И ни да ел не ѡмнѡшат.

Ѥ Мѡсѡх, лѡет хрѡма септемвриѡе вѡ.

† Господинѡ ррѡч.

† Гѡнргѡ вел логофѡет ѡчи и ел искаѡх <т. р.>.

† Кретѡ Даммѡшан <писал>.

¹ Omis in orig.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, boierul nostru credincios Toma mare sulger și ginere lui Miron fost clucer și a arătat înaintea noastră un zapis, cum a cumpărat socrul lui mai sus scris, Miron fost clucer, de la Simion și de la sora lui, Grozava, partea lor cit se va alege din satul Dănești, cu vad de moară în Bașeu, pentru douăzeci taleri de argint, înaintea multor oameni buni, anume: popa Mătei și popa Ștefan și Văscan și Gheorghie și alți oameni buni, megieși dimprejur.

Deci domnia mea, văzînd acel zapis de mărturie de la atîția oameni buni, am crezut și de la noi încă am dat și am întărit ca să-i fie lui și de la noi ocină și cumpărătură, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7141 <1632> septembrie 12.

Domnul a zis.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit.

† Cirstea Dammian <a scris>.

Muzeul de Științe Naturale — Dorohoi, Inv. nr. 1126.

Orig., hirtic (30,5 × 19,5 cm.), pecete aplicată.

O trad. din 1827 mai 2, de Nathanaïl ieromonah, la Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași, Fond Spiridonie, IX/67 (tot aici s-a aflat odinioară și originalul).

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 16—17 (orig., cu trad. editorului).

207

1632 (7141) septembrie 12.

Alexandru Iliiaș voievod dă clerului un așezămint și îl scutește de dări.

Ioan Alexander Wojwoda confirmat ut N^{ro} 22¹.

Dtto Iassy, 7141 <1632> den 12 t <en> September.

Ioan Alexandru voievod întărește ca la nr. 22¹.

Dat în Iași, 7141 <1632> septembrie 12.

Arh. St. Suceava, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. A, nr. 27.

Rezumat.

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, p. 695 (text german și trad.).

¹ Ioan Wasily Wojwod schreibet der Geistlichkeit die Ordnung vor, und befreyet selbe von allen Landcsgebigkeiten.

Dtto Iassy, 7146 <1638> den 28 t <en> März.

Ioan Vasili voievod dă clerului un așezămint și îl scutește de dările către domnic.

Dat în Iași, 7146 <1638> martie 28.

1632 (7141) septembrie <12>, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Apostol Jora postelnic satele Vișăni, Pincești, Beșcați, Hlibănoae și Nourești, din ținutul Hotin, primite de la Velișcu Hăbășescu fost pircălab de Hotin pentru o datorie.

Suret de pe ispisocul domnului A<lexan>¹dru I[i]lieș vodă din velet 7141 <1632> sep<tembrie 12>¹.

Să face știre cu această carti a domnii meli, carili căutînd pre dinsa sau cetînd vor auzi, precum au venit, innainti domnii mele și al noștri moldo-venești boeri, a mari și a mici, boeriul domnii meli Apostu Jora ce au fost postelnicu mari cu zapis de mărturii de la boerul domnii meli, de la Savinu ce au fostu hatman și de la Grama ce au fost stolnic și de la I[i]onașcu Avram vornicu și de la Dumitru uricariul și de la Boldovici diiacu, intru carili scrii pentru Velișcu Hăbășăscu ce au fostu pircălab de Hotinu, că picînd la gre datorii din slujbele domnești și neavînd prelej de plată l-au luat Apostu postelnicu pe sama lui, că va da bani în 5 luni de zili și el, necăutînd să de bani la vade, au fugit în Țara Leșască. Și apucînd domniie pe Apostu postelnicu au plătit toată ace datorii. Și acum, viînd și el din Țara Leșască, l-au apucat Apostu postelnicu ca să-i plătească bani. Și neavînd cu ce plăti ace datorii i-au dat, 5 sati pe locul ² Hotinului, anumii satul Vișănei cu 93 vecini și cu doî mori în pîriu Ciucurului și satul Pînceștii cu 62 vecini și satul Beșcați și satul Hlibănoai și satul Noureștii pe Cremăciucu.

Deci domniie me, vâzînd acest zapis de credință și de a lor bună tocmală, domniie me încă i-am dat și i-am întărit ca să-i fii drepte ocini și moșii în veci, atît lui cit și fiilor săi, iar hotareli acestor sate să fii după hotar din vechi, după scrisorili Hăbășăscului ce au fost pircălabu de Hotinu.

Ghenghe vel logofăt.

Arh. St. Iași, CCXLVI/26.

Traducere din sec. al XIX-lea.

O copie autenticată din 1822 sept. 5, la Bibl. Acad., CV/32.

¹ Loc rupt în text; întregit după copia din 1822 septembrie 5.

² Greșit, pentru „ținutul”.

1632 (7141) septembrie 12.

Alexandru Iliș voievod pentru satele Cupcici și Brătășeni pe Ciuhor și părți din Tribiseuși, Costești, Dumeni, Bozovița, Răsteu și Tâlmaci.

7141 <1632> septembrie 12.

Ispisoc de la Alexandru Iliș vodă în care arată: Căpciuciu¹, Brătășeni pe Ciuhor și la 4 parte Trebesăuți, a 3 parte Costești, câteva părți la Dumeni, giumătate din sat Bozorbați² și pol Rasteu și niște părți la Tâlmaci. Deci, pentru Brăști³ s-au dovedit den scrisorile lui Dracachi că esti pi Ciuhor, în ținut Eșului.

Flondor.

Arh. St. Buc., A. N. MMDCXXXVII/26 (nr. 1).

Rezumat dintr-un perillipsis.

1632 (7141) septembrie 14, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Gheorghe Roșca vistiernic jumătate din satul Oncani, ținutul Hirău, cumpărată cu 130 ughi și 13 poloboace cu miere.

† Нѡ АЛЕѢАНДОѢ ИЛѢШ ВОЕВОДА, БОЖѢЮ МИЛОСТѢЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МОЛДАВЕСКОИ. ОЖЕ ПРѢИДЕ, ПРѢД НАМИ И ПРѢД ВЪСНИИ НАШИИМОЛДАВЕСКИИ БОЛѢРИ, ВЕЛИКИИ И МАЛИИ, НАШЕ БОЛѢРИИ, КАСИЛѢ РОШКА ДВОРИНИК ГЛОТНѢИ, ПО ЕГО ДОБРОЮ ВОЛЮ, НЕКИИ НЕПОНУЖДѢИ, А НИ ПРИСЕЛОВАИ И ПРОДАА СВОА ПРАВОЮ ШТИНИС И КЪ-

¹ „Căpciuciu“, pentru „Cupcici“.

² Probabil pentru „Bozovița“.

³ Mai sus: „Brătășeni“.

пѣжно, ѡт исписок за викзпаніѣ что имал брат его, Костантин вистѣрника, ѡт Стефан коевода Томшевич, что вѣше купил Костантин вистѣрника ѡт Дръган, сынъ Дмитръ зрикар, знк поп Козми, половина село ѡт Ынкани, вишнаа част, что з волост Хръловскому, съ став и съ мани и съ домове готовѣ, что было викзпаніѣ и дѣд его, поп Козми, ѡт Гаврила и ѡт брат его, Исак, сынове Маѣѣинъ Ѥдрѣ, ѡт испривиліѣ за кзпекжно что имал ѡт Стараго Плеѣандра коеводѣ. Таа продал братъ своему, болѣрннѣ нашему вѣрнннѣ, Геурги Рошка второму вистѣрник, за сто и три десѣт зги добри, пинѣси готови и тринадесѣте полобоаче мѣдо. И вѣставше сѣ наше вѣрнннѣ болѣрннѣ, Геургѣ Рошка вторѣи вистѣрник, и заплатил исплѣнною тихъ вѣснѣ више пѣсанннѣ пинѣси, рѣ зги добри, пинѣси готови и гѣ полобоаче мѣдо, ѡт прѣд нами и ѡт прѣд нашими болѣрн, въ рѣки братъ своему, Василѣ Рошка дворник глотнѣи.

Ино господство ми, видѣвше между ними нѣ доброволенно токмеж и исплѣнною заплатъ, ѡт нас ешеже дали и потвѣрдил есми емъ. Того радѣ, тоа половина село ѡт Ынкани, <вѣш>¹наа част, съ став и съ мани и съ домове готовѣ, да ест и ѡт господства ми нашему вѣрнннѣ више реченному [више реченному] болѣрннѣ, Геургѣ Рошки второму вистѣрник, правою ѡтнннѣ и викзпаніѣ и знк и потвѣржденнѣ, съ вѣсѣм доходоу, непорешенно, емъ, николже въ вѣки вѣчннѣи. И ни да сѣ не оманшет.

Ѥ Исох, въ лѣто хрѣма септемвриѣ дѣ.

† Гаам господинъ велѣл.

† Гянгѣ вел логофет зчи и сѣ искал <ш.р.>

† Кретѣ Даммѣян <писал>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, boierul nostru, Vasilie Roșca vornic de gloată, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vindut dreapta sa ocină și cumpărătură, din ispisocul de cumpărătură ce a avut fratele lui, Costantin vistiernic, de la Ștefan voievod Tomșevici, pe care-l cumpăraseră Costantin vistiernic de la Drăgan, fiul lui Dumitru uricar, nepotul popii Cozma, jumătate din satul Oncani, partea de sus, ce este în ținutul Hirău, cu iaz și cu moară și cu case gata, ce a fost cumpărătură și bunicului lui, popa Cozma, de la Gavril și de la fratele lui, Isac, fiii lui Maxin Udrea, din privilegiul de cumpărătură ce a avut de la Alexandru voievod cel Bătrîn. Acea a vindut-o fratelui său, boierului nostru credincios, Gheorghie Roșca vistiernic al doilea, pentru o sută și treizeci de ughi buni, bani gata și treisprezece poloboace de miere. Și s-a sculat credinciosul nostru boier, Gheorghie Roșca

¹ Loc alb în orig.

vistiernic al doilea și a plătit deplin toți acei bani scriși mai sus, 130 ughi buni, bani gata și treisprezece poloboace de miere, dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri, în mîinile fratelui său, Vasilie Roșca vornic de gloată.

Deci domnia mea, văzînd între ei tocmeala lor de bunăvoie și plată deplină, de la noi încă i-am dat și i-am întărit. Pentru aceea, acea jumătate de sat din Oncani, partea <de sus>¹, cu iaz și cu moară și cu case gata, să fie și de la domnia mea credinciosului nostru boier mai sus zis [mai sus zis], Gheorghie Roșca vistiernic al doilea, dreaptă ocină și cumpărătură și ruic și întărire, cu tot venitul, neclintit, lui, niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7141 <1632> septembrie 14.

† Înșuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cîrstea Dammiian <a scris>.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași, Fond Spiridonie, XXIX/69.

Orig., hirtie (42,4 × 28,3 cm.), pecete timbrată.

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 17–19 (orig., cu trad.).

211

1632 (1741) septembrie 16.

Alexandru Iliăș voievod poruncește unei slugi domnești să urmărească în toată țara pe vecinii Paholci și Nistor și să le ia niște vite pentru a le da lui Ion Potlog fost vornic, care le-a plătit dabila.

1 carte gospod din velet 7141 <1632> septembrie 16, întru cari scrie:

Иъ ПЛІСАНДРЪ ИЛІШЪ ВОЕВОДА, БОЖІЮ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МОЛДАВСКОН. Scriem domnia me la sluga noastră...². Dăm știré că s-au jăluit innaintia porții domnii mele boeritul domnii meli, Ion Potlog ci au fost vornic, pre niști vecini a lui Lie, din satu din Părtănoș, anumi Paholci și Nistor, dzicîndu innaintia porții domnii meli că lui i-au perit doau vaci și un bou pentru dabila lor, precum au arătat și hirtia de la dabilari și carte de la Mihă-lachi Catacozono ce au fost vistiernicu.

¹ Loc alb în orig.

² Loc alb în copie.

Pentru acie, dacă viț vedi carte domnii meli, iar tu să mergi ori undi viț afla în țara domnii meli, să ei la dinșii 2 vaci cu viței și un bou și să li dai în mina boerului domnii mele ci mai sus scriem i proci.

Bibl. Acad., Ms. nr. 5181, f. 139 v.

Copie.

EDIȚII: Antonovici, *Doc. birlădene*, III, p. 221 – 222 (aceeași copie).

212

1632 (7141) <înainte de septembrie 19>.

Mărturia unor boieri privind vânzarea satelor Nedebouți și Vlădiceni de către Neculai Catargiu fost vistiernic lui Dumitrașco Șoldan spătar.

Pentru întregul sat Nădăbăuții, cartea de mărturie a boierilor, din 7141 <1632>, întărind stăpînirea Nădăbăuților și Vlădicenilor spătarului Dumitrașcu Șoldan, care-l cumpărase de la vistiernicul Neculai Catargiu.

După Rosetti, *Arhiva senatorilor*, p. 131.

Rezumat.

Datat după întărirea domnească din 1632 septembrie 19 (vezi nr. 210).

213

1632 (7141) septembrie 19, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Dumitrașco Șoldan mare spătar satele Nedebouți și Vlădiceni, ținutul Hotin, cumpărate de la Neculai Catargiu fost vistiernic.

† Suret di pi ispisoc sîrbăscu de la Alexandru voievod din 7141 <1632> septembrie 19.

Precum au venit, înainte noastră și înainte tuturor boierilor noștri ai Moldav[v]ii, a mari și mici, credincios boeriu nostru, dumnealui Neculai Catargiu biv vistiernic, di a sa bunăvoe, di nime silit, nici asuprit și au vîndut ale sale drepte ocini și danii și miluiri, din dresă de danie și de miluire ci au avut el de la Miron Bărnovschi Movila voievod și di la Alexandru voievod, ficiorul Radului voievod și de întăritură di la Moisă Movilă voievod doiă sate, anumi Nedebouții și Vlădicina, ci sînt în ținutul Hotinului, cari mai înainte au fost cătră ocolul supt ascultare cetății noastre Hotinu. Acele li-au vîndut credinciosului boeriu nostru, dumnealui Dumitrașco

Şoldan vel spatar, drept cinci sute galbini. Şi s-au sculat credincios boeriul nostru, dumnealui Dumitraşco Şoldan vel spatar, <şi au plătit>¹ toţ deplin acei bani de mai sus scriş, cinci sute galbini, în mînule credinciosului nostru boeriului Necula Catargiu biv visternic şi i-au dat lui şi aceli de mai sus scrisă dresă, ci au avut pi aceli sate, de danie şi de întăritură.

Deci domnia me şi cu sfatul nostru, văzînd între dînşii di a lor di bunăvoe tocmală şi plată deplină, de la noi încă am dat şi am întărit lui. Pentru aceia, aceli di mai sus zisă sate, anumi Nedebouţii şi Vlădecina, ca să-i fii şi di la domnia me boeriului nostru, dumnealui Dumitraşco Şoldan vel spatar, drepti ocini şi cumpărături şi uric şi întăritură, lui şi a tot niamului lui ci să va alegi mai aproape, cu toate veniturili, neruşuit niciodată în veci vecinici². Şi altul să nu să amestice.

S-au scris în Eş.

S-au tălmăcit de Gheorghie Evloghie dascăl, 1781 mart 25.

Asemine după tălmăciri.

Chirica ban <m.p.>.

Divanul: posleduindu-să innainte devanului copie aciasta cu tălmăcire răposatului Gheorghie Evloghie din 1781, faţi fiind şi însuşi urghinalul lui Alexandru vodă şi fiind asămine, s-au incredinţat, <1>827 ghenarie 21.

Th. Balş vel logofăt <m.p.>.

A. Calimah vel vornic <m.p.>.

Ioan Paladi vel vornic <m.p.>.

Buhuşi vel vornic <m.p.>.

Sandu Crupenschi vel vornic <m.p.>.

Bibl. Acad., CXII/56.

Copie de pe traducere.

214

1632 (7141) septembrie 20, Iaşi.

Alexandru Iiaş voievod scrie cămănarilor de la Huşi să lase în pace o cârciumă mare, un cojocar, un meserciu şi un hoştinar ai Episcopiei de Huşi.

† Нв Пладандаръ Илншъ воевода, божію милостію, господарь Земли Милдадскої. Пишемъ слуга нашимъ, кѣмънаромъ которіи вѣзываетъ камъны отъ трѣгъ Хушѣ. Дăму-вă ştire, deaca veţ vedea cartea domnii mele, iar voi să aveţ

¹ Omis în copie.

² „vecinici“. scris cu altă cerneală.

a lăsa în paci o circimă mare și un cojocar și un meserciu și un hoștinar, ce sîntu a svintei mănăstiri episcopii de Huș, întru nemică să nu le învăluit, pentru căci nu vă sîntu voao în samă.

ТОЕ КЛМ ПИШЕТ, ННАК НЕ ЗУНИНТЕ ПРѢД СММ ЛНСТОМ ГОСПОДСТВА МИ.

✠ Мс, въ лѣто хр҃ма септемвриѣ к̄.

† Слм господинъ велѣл.

Иъ ПЛЕВАНДРО КОЕКОВА <т.р.>.

† Агнѣ <писал>.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 543/35.

Orig., hirtie (31 × 19,3 cm.), pecete aplicată, căzută

215

1632 (7141) septembrie 20, Iași.

Alexandru Iliș voievod împuternicește pe călugării de la mănăstirea Bistrița să ia zeciuiala din viile lor de la Bacău, de pe Valea Călugărului.

† Иъ ПЛЕВАНДРО ПЛ҃ЦШ КОЕКОВА, БОЖІЮ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМАН М ВЛАДК-скон. Dat-am cartea domniei méle rugătorilor noșt[t]ri de la sveatai mănăstiri de la Bistrița spri acéia să hie tari și <pu>¹térnici, cu cartea domniei méle, a loa a dzécea den viin de la Bacău, de pre Valea Călugărului, ce-i dată de Ștefan vodă, cu prisacă, sveatii mănăstiri Bistriții, ci să vor găsi acolo pri acea vale, cum mai sus scrie.

Și drept acéia, nime să nu cutédzi a ținea sau a opri innaintea cărții domnie méle.

Așijderele și voi păharnici de Bacău treabă să n-aveți a looa a dzécea den vin ce-a hi pri locul sveatii mănăstiri a Bistriții.

Iar coi va părea cu strinbul să vie să <s>²tea de față innaintea domniei méle.

✠ Мс, въ лѣто хр҃ма септемвриѣ к̄.

† Господинъ велѣл.

† Сѣпотѣнс <писал>.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, 1/12.

Orig., hirtie (30,8 × 19,6 cm.), pecete aplicată.

¹ Omis în orig.

² Rupt în orig.

1632 (7141) septembrie 20.

Galaftion egumenul și întreg soborul de la mănăstirea Sf. Sava mărturisesc că Olena, soția lui Drăgan Mălai, și cu fiii ei le-au zălogit părți din satele Blișcănăuți și Zubriceni, ținutul Hotin, pentru 100 de galbeni.

† Adecă eu, Galaftion egumănul de la mănăstire de la Sveati Sava, și cu tot săborul mărturisim cu iastă scrisoare a noastră cum au vinit la noi Olena, femeia lui Grăgan¹ Mălai și cu ficiorii săi, cu Ionașco și Dumitrașco și Vasilie și Anghelina, în dzilele lui Gașpar vodă, de au pus zălog în dooai săptămini giumătate de sat de Blișcănăuț și a patra parte de Zubriceni, în ținutul Hotinului, de le-am dat 100 de galbeni, bani buni, de ș-au răscumpărat de la pierzare pre un ficior a ei, anume Samson. Deci le-am pus dzi de vreo dzéce ori și am așteptat șapte ai, pină în dzilele Radulu[lu]ji vodă, în domnia a dooai. Deci, deaca am vădzut că stau banii pietori a sveati mănăstiri și au fost luat banii cu camătă, de s-au pus camăta întocma cu capetele, noi i-am strinsu. Deci au mai dat dentr-acea sută de galbeni, au dat 30 ughi, iară pentru 70 de galbeni și pentru acea camătă ei ș-au lăsat satele piitoare.

Deci noi le-am vîndut lui Ghiorghie Jorăi dreptu acei 70 ughi, bani buni. Deci le-au ținut 7 ai, pină în dzilele lui Alecsandru vodă Iliiaș.

Deci acmu au vinit de au pîrît pre Ghiorghie Jora, iară el ș-au pus sodăș, cum au cumpărat de la mănăstire. Deci légea au zis că de vor vrea, de bunăvoia, ei să întorcă acei 70 de galbeni călugărilor, iară călugării să întorcă Jorăi ce vor hi luat de la dînsul.

După acéia, ei s-au tocmit de bunăvoia lor în de sine. Deci au dat ei 15 ughi bani buni călugărilor și le-au dat giumătate de sat de Blișcănăuți și au dat Jora 55 ughi, bani buni și i-au dat a patra parte de sat de Zubriceni, de s-au înplut cei 70 ughi, ce scrie mai sus.

Și într-a[a]iastă tocmală au fost mulți boeri.

¹ Greșit, în loc de „Drăgan“.

Și pentru mai mare¹ credință pus-au și pecetea mănăstirei, ca să n-aibă ei a să mai piri în vécii pentru aiastea ocine, pentru căci le-au fost lor tocmală de bunăvoia a lor, ca să se știe.

✠ ΛΕΤΟ ΧΡΜΑ СЕΠΤΕΜΕΡΙΕ Κ̅.

† Το παρόν ζαμήση κατῶς διαλαμβάνη ἄνω εἶναι ἀλιθηνὸν διὰ φλορία ἐξήτα τρεῖς; μετὰ ὀκτώ βόδια, διὰ σαράντα φλορία καὶ διὰ βέβαιον τῆς ἀληθείας ὑπογράψα διὰ χειρὸς μου τὴν παρούσαν ὁμολογίαν ἐν ἔτει ,αχλβ σεπτευρίῳ κ̅; καὶ διάπιστοσιν βάλομεν καὶ διὰ τὴν βούλαν τοῦ μοναστηρίου.

† Ὁ κατεγουμενου τοῦ ἀγίου Σαββα.

Γαλακτίου ἱερομονάχος καὶ οἱ λοιποί.

...²καὶ ἠγοῦμενος τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Νέου³.

Bibl. Acad.. MDXLIX/6.

Orig. hirtie (30.5 × 20 cm.). pecete timbrată.,

217

1632 (7141) septembrie 21, Iași.

Alexandru Iliș voievod dăruiește lui Scherlet din Zorileni și cumnatului său, Tudorachi, seliștea Bălăcenii, fostă ascultătoare de ocolul tirgului Birlad, pentru o sută de galbeni dați în trebuința țării, când a avut Moldova mare greutate de la Poartă, vizir și han.

† Иѡ ПЛЕХАНДР<С В>⁴ВЕВОДА, БОЖІЕЮ МИЛОСТІЕЮ ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ ШВЛАДСКОИ. <Θ>⁴ЖЕ <ПРІДОШѢ, ПРѢД НА>⁴МИ И ПРѢД КЪСНИМИ НАШИМИ МОЛДАВЕКИМИ КОЛѢРИ, ВЕЛНИКІИ И МАЛНУ, СЛЗГН НАШИИ, ШКЕРЛЕТ УТ ЗОРНАТНИ И <ШЗРЕНЗ ЕГО ТУДОРАКИ>⁴ И ЗМОЛИЛИ СѢ ГОСПОДЕТЪЗ МИ СЪ ВЕЛНКОЮ ЗМОЛЕНІЕ И ПРОСИЛИ И УТ ГОСПОДЕТВА МИ ЕДНА СЕЛИЩЕ ЗА СЕЛО ПРАВА НАША ГОСПОДАРЕКАА, <НА ИМѢ>⁴ БЪ ЛЪ<ЧѢ>⁴НІИ, ЧТО З КОЛОСТ БЪРЛАДСКОМУ, ПРИСАШНА КЪ УКОЛ НАШЕГО ТРЪГА БЪРЛАДСКАГО, ЕЖЕ БѢШЕ ПГСТА УТ СТАРИ Д<ЪНИ>⁴ И ДАЛИ НАМ ЕДНА СТО ЗГН ЖОЛТИИ. ИНО ГОСПОДЕТВО МИ И СЪ НАШЕ СЪВѢТ ЗЕМСКОИ ИМѢЩЕ ВЕЛНКОЮ ТѢГОТНО УТ КЪ ПОРТЪЗ ЧИСТИТАГО ЦАРѢ И УТ КЪ КЕЗИР И УТ КЪ ГОСПОДЕТВО СИ ХАНА И

¹ Omis.

² Neclar.

³ Prezentul zapis, precum se arată mai sus, este valabil pentru galbenișasezeci și trei, cei opt boi pentru galbeni. Și pentru adevărate am semnat cu mîna proprie prezentul înscris, anul 1632 septembrie 20; și pentru întărire punem și pecetea mănăstirii.

† Egumenul de la Sfîntul Sava, Galaction ieromonah și ceilalți.

† egumenul de la Sfîntul Ioan cel Nou.

⁴ Loc rupt în orig.

ВИДѢШЕ КАКО ЗЕМЛѢ НАШѢ ЗОСТАЛА ДО СКЪДОСТ И ДО БЕЛНКАА НИЦЕТЪ, А ГОСПОД-
СТВА МИ ВЪЗВѢХОМ ШТ [Н]ННХ ТНХ ВЪСНХ ВИШЕ ПИСАНННХ ПИШЕШИ РЪ ЗГИ ЖОЛТИХ
И ДАДОХОМ ВЪ ПОТРЕБЕЗ И ВЪ ГОМОЩИ ЗЕМСКОИ И ДАДОХОМ НА ТОА СНАИЩЕ.

Того ради, тоа прѣд реченнаа селанце, на имѣ Бѣлѣчкѣнѣи, да ест и шт
господства ми сабгам нашим, Скерлетоен шт Зорилѣнн и шуренз его, Тудораки,
прякою штиннз и дааннѣи енкеланнѣи и ернкн потерѣжденнѣи съ вѣсѣкнми Хотаранн
старанн и съ вѣсѣкнми доходамн, непорешенно николнже въ вѣкн вѣчннн.
И нн да сѣ не оумншафт.

✠ Ис, въ лѣто Зрм септемврѣи ка.

† Сам господинъ велѣа.

Иш Александръ воивода <ш.р.>.

† Крстѣ Дамѣан <писал>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată <au venit, înaintea>¹ noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, slugile noastre, Scherlet din Zorileni și <cumnatu său Tudorachi>¹ și s-au rugat domniei mele cu mare rugămintе și au cerut de la domnia mea o seliște de sat, dreaptă a noastră domnească, <anume>¹ Bălă<ce>¹nii, care este în ținutul Birlad, ascultătoare de ocolul tirgului nostru Birlad, care a fost pustie din zilele de demult și ne-au dat nouă o sută de ughi galbeni. Deci domnia mea și sfatul nostru, al țării, avînd mare greutate de la Poarta cînstitului împărat și de la vizir și de la domnia sa hanul și văzînd că țara noastră a rămas în scădere și la mare sărăcie, iar domnia mea am luat de la dinșii toți acești bani mai sus scriși, 100 de ughi galbeni, și i-am dat în trebuința și în ajutorul țării și le-am dat lor acea seliște.

De aceea, acea seliște mai înainte spusă, anume Bălăceni, să fie și de la domnia mea slugilor noastre, lui Scherlet din Zorileni și cumnatului său, Tudorachi, dreaptă ocină și danie și cumpărătură și uric și întărire cu toate hotarele vechi și cu toate veniturile, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7141 <1632> septembrie 21.

† Înсуși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Cirstea Damiiian <a scris>.

Bibl., Acad. MCDLVIII/49.

Orig., hirtie (37,8 × 26 cm.), pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. din 1814.

O copie la Arh. St. Buc., Ms. nr. 629, f. 285.

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, VI, p. 18—19 (rezumat).

¹ Loc rupt în orig.

<1632 septembrie 21—1633 aprilie>.

Alexandru Iliaş voievod dăruieşte lui Scherlet din Zorileni, cneaghinei sale, Maria, şi cumnatului său, Tudorache, seliştea Bălăceni, fostă ascultătoare de ocolul târgului Birlad, pentru că au dat o sută de ughi în treaba ţării, când a avut Moldova mare greutate de la poartă, vizir şi han.

† Много:тїю вожію, мы Імъ Александръ Іліашъ воівода господарь Земанъ¹ Младавскон. Знаменито чинимъ не сѣмъ лнстомъ <нашимъ въскѣмъ кто на нь възрѣтъ или чтѣчи его оуслышѣтъ ужѣ прїидошѣ>¹ прѣдъ нами и прѣдъ въсѣми нашими молада¹вскимъи волѣри, въ¹лнкихъ и малнхъ, слѣги нашихъ, Гкѣрлѣтъ итъ Зорилѣни и кнѣгина его, Марїа, <и шѣри его Тѣдораки и ѡмолѣли еѣ господствѣ ми съ вѣлкою ѡмолнїе и просѣли итъ господства ми една сѣлцѣ за сѣло>², праваѣ [наша господарскаѣ, на имѣ Бѣлѣчѣни, <что ѡ въ>²лустъ <Брѣлѣ>²дскѣмъ, прислѣшѣна къ ѡколъ нашѣго трѣга, Брѣлѣдскаго, іже вѣше пѣста итъ <старѣ дѣни и далъ намъ една сто ѡги жолтнхъ. Ию господство ми и съ нашъ съѣктъ земскон>² имѣше вѣлкою тѣготнѣ итъ къ Пѣртѣ <чнстѣтаго царѣ>² и итъ къ вѣзиръ и итъ къ господства си, хана, и вѣдѣше како землѣ нашѣ вѣстаѣ до скѣдѣст и до вѣлнкая <иншѣтъ, а господство ми възѣхѣмъ отъ нихъ тнхъ вѣсѣхъ вѣше писанннхъ пннѣси рѣ ѡги жолтнхъ>². . . .¹мѣкъ въ днѣи господства ми, итъ прѣдъ вѣсѣго нашѣго съѣкта и >¹ додохѣмъ въ потрѣбѣ и въ пѣмощн земскон и имъ дали всѣмъ тоѣ сѣлцѣи.

Того ради, <тоѣ прѣдъ рѣчннѣи сѣлцѣи, на имѣ Бѣлѣчѣнн, да вѣст и итъ господства ми слѣгамъ нашимъ>² Гкѣрлѣтъ итъ Зорилѣни и кнѣгаѣ его, Марїа <и шѣренѣ его, Тѣдораки, правою>² итѣнѣ и даѣлѣ и вѣкѣпннѣ и ѡрнѣ и потвѣрѣжѣ днѣи, имъ и дѣтнхъ нхъ и ѡлѣчатомъ и прѣвѣчатомъ и прѣцѣратомъ и вѣсѣмъ его родѣ, кто еѣ извѣрѣтъ¹ ннѣлѣжнн, съ вѣскѣ дохѣдомъ, непорѣчннѣо <инко>¹лнже на вѣкѣи вѣчнн.

И хотаръ тои прѣдъ рѣчннѣи сѣлцѣи за сѣло, на имѣ Бѣлѣчѣнн да вѣст итъ вѣснхъ сторонн по старѣмъ хотарѣ по вѣда¹ нѣ вѣкѣи ѡживѣли.

¹ Loc rupt in orig.

² Loc rupt in orig.; completat după doc. din 21 septembrie 1632 (vezi nr. 217).

И на то ест вѣра <нашег>¹о господства ми вѣше писаннаго, мѣ Ив Александрѣ Іліаш воєвода и вѣра.....¹<вѣра>¹пана Ивнашко Кѣжеж великаго дворника <Горнѣи>¹Земли и вѣра пана Конди и Тѣдори прѣкалабове Хотинскѣи и вѣра пана Костан<тина>¹.....¹<хат>¹манн и прѣкалаба Ёсчавскаго и вѣра пана....¹Прѣжексѣла прѣкалаба Новоградскихъ и вѣра пана Дѣмитрашко Шолдан спѣтарѣ....¹<вѣстѣр>¹ника и вѣра пана Пераки Челеби чашника и вѣра пана.....²столника и вѣра пана Кондѣлж комиса и вѣра вѣснхъ болѣ<р нашихъ>¹.....¹.

<И по нашем животѣ и господствокѣ>¹нѣе, кто бѣдетъ господарѣ вт дѣтѣи нашихъ или вт нашего рода или пакъ бѣдъ кого Богъ избереетъ господаремъ быти нашии земли, <Мол>¹давскон,.....¹занѣже сѣтъ имъ, права штиннѣи и вѣксѣпанѣе на <нхъ правѣ>¹и пинѣсн и питомѣи, еже дали въ потрѣба земскаго.

И на бѣлашю крѣпость и по<тврѣжденїе вѣлѣанъ семѣи нашемѣ, вѣрномѣ>¹ и почитенномѣ болѣринѣ, панѣ Ивнашко <Гѣан>¹гн великомѣ лопофѣтѣ писати и наше печати привѣзати къ семѣи истинномѣ ли<стоу нашему>¹.

† Ив Александрѣ воєвода <т. р.>.

† Din mila lui Dumnezeu, noi, Io <Alexandru Iliiaș voievod, domn al țării>¹ Moldovei. Facem cunoscut cu această carte <a noastră tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că au venit>¹ înaintea noastră și înaintea tuturor <boierilor>¹ noștri moldoveni, mari și mici, slugile noastre, Scherlet din Zorileni și cneaghina lui, Maria, <și cumnatul său, Tudorachi, și s-au rugat domniei mele cu mare rugămintе și au cerut de la domnia mea o seliște de sat>³, dreaptă a noastră domnească, anume Bălăceni, <care este în>³ ținutul Birladului, ascultătoare de ocolul ținutului nostru Birlad, care a fost pustie <din zilele de demult și ne-au dat nouă 100 ughi galbeni. Deci domnia mea și cu sfatul nostru, al țării>³, avind mare greutate de la Poarta <institului împărat>³ și de la vizir și de la domnia sa, hanul, și văzînd că țara noastră a rămas la scădere și la mare <sărăcie, iar domnia mea am luat de la dinșii toți acei mai sus scriși bani, 100 ughi galbeni>³ ...¹ în divanul domniei mele, dinaintea întregului nostru <sfat și>¹ i-am dat pentru trebuința și pentru ajutorul țării și lor le-am dat acea seliște.

De aceea, <acea mai înainte spusă seliște, anume Bălăcenii, să fie și de la domnia mea slugilor noastre>³, lui Scherlet din Zorileni și cneaghinei lui, Maria, <și cumnatului său, Tudorachi, dreaptă>³ ocină și danie și cumpărătură și uric și întărire, lor și copiilor lor, nepoților <și strănepoților și răstră-

¹ Loc rupt în orig.

² Loc alb în orig.

³ Loc rupt; completat după doc. din 21 septembrie 1632 (vezi nr. 217).

nepoților și întregului lui neam, care i se ve alege¹ cel mai apropiat, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor.

Iar hotarul acelei seliști de sat mai înainte spuse, anume Bălă<ceni, să fie din toate părțile pe hotarele vechi pe unde¹ din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi, Io Alexandru Iliiaș voievod, și credința ...¹ <credința>¹ panului Ionașco Cujbă mare vornic de Țara <de Sus>¹ și credința panilor Condea și Tuduri pircălabi de Hotin și credința panului Costantin ...¹ hatman și pircălab de Suceva și credința panului ...¹ Prăjescul pircălabi de Cetatea Nouă și credința panului Dumitrașco Șoldan spătar ...¹ vistier și credința panului Perachi Celebi ceașnic și credința panului ...² stolnic și credința panului Condilă comis și credința tuturor boierilor <noștri>¹.

<Iar după viața și>¹ domnia <noastră>¹, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, ...¹ pentru că le sint dreaptă ocină și cumpărătură pe banii lor drepti și proprii, pe care i-au dat în trebuința țării.¹

Iar pentru mai mare putere și întărire, <am poruncit credinciosului>¹ și cinstului <nostru>¹ boier, pan Ionașco <Ghiangh>¹ia mare logofăt, să scrie și să atirne pecetea noastră la această adevărată carte <a noastră>¹.

† Io Alexandru voievod <m.p.>.

Colecția Scarlat Callimachi, nr. 24.

Orig., pergament, pecete atirnată, rupt; lipsește jumătatea din dreapta a documentului, în care se află și data.

Cu o copie la Arh. St. Buc., Ms. 629, f. 285.

Datat după documentul din 1632 septembrie 21 (vezi nr. 217, referitor la aceeași chestiune, și sfârșitul domniei lui Alexandru Iliiaș.

219

<1632 septembrie 21—1633 aprilie> (7141), Iași.

Alexandru Iliiaș voievod poruncește lui Alexa din Popești ș.a. să hotărânicească părțile de ocină din satul Rădeni pentru care s-au jeluît Ionașco Jorea vornic și popa Gligorie din Iași.

† Ив Александръ Іліаш воєвода, кожю милостію, господарь Земан Молдавскон. Scriemu domnea mea slugiloru dumunii méle, Alecsa din Popești și Todoranu și Savolu dinu Cosițeni. Dămu voa știru că s-au jăloitu sluga noastră, Ionașco

¹ Rupt în orig.

² Loc alb în orig.

Jorea dvornic i popa Gligorie dinu Iaș, dzicîndu <că>¹ are ocină în satu înu Rădeni. Deci Dănila și frate-său, Vasilie, și Mihăilă Unbraru și alți răzeș carii au ocină acoloa, nu lé lasă părțile acoloa, ce le-au avut și cosescu în toți aii și înprésoră partea de ocină ce li să viné acoloa și eii au ocină citu și dinșii.

Printru aceia, de veți védea ceastă carté a dom<n>¹ii melé, iar voiî să stringeți omini buni, megiiăș, de să socotiți cu omini buni și să alegeț toate părțile pre 4 băț<rini>², carii citu i să va véni pré bătrîni și cine cite citu i să va vini pré bătrînu și ciné ce au compăratu, să lé faceți cărți de la voiî și de la omini buni. Iar coi va părea co strîmbolu, să lé dai dzi să stea de față innaintea dum<n>¹ii méle. Так да знаеш, никак де не счинитѣ³.

† Писъ Мс, лкто xрма.

† Господинъ рече.

† Глангк вил логофетъ счи <т. р.>.

† Иваншко <писал>.

Biblioteca Centrală de Stat, Secția manuscrise, I/45.

Orig, hirtie (31,5 × 20 cm), pecete aplicată.

Datat după lunile din anul 7141 în care a domnit Alexandru Pîăș.

220

1632 (7141) septembrie 22, Iași.

Alexandru Pîăș voievod întărește lui Dumitrașcu Gheuca vornic de gloată o parte de ocină din Costești, ținutul Tutova, primită de la Toader și Cîrstea în schimbul unui cal pe care aceștia i l-au pierdut.

<† Н ѿ Плагандрѣ Илѣаш воєвода, божією милостією, господарь Земли> Молдавскон. Оже прѣидошк прѣд нами <и прѣд нашими волѣри Тоадѣр и съ брат его, Кыретк, сынове Рокѣла>¹wt Костеци, за нх добраа волѣ, неким <непо- нѣждени, а ни присловани и дали част нх за штиннѣ что съ нсверет>⁴ wt село Костеци, wt волостѣ Тѣтовкѣ, <болѣринѣ нашимѣ Дѣмитрашкѣ Гѣска дѣор>¹ник глотнѣ радѣ еднѣ кон добрѣи цѣнован радѣ ѿ злати ентнх занѣже шн потерѣа тот кон>¹ и не имѣще съ чнм платити тот кон <дали шн част нх за штиннѣ

¹ omis în orig.

² Loc rupt în orig.

³ Greșit, în loc de да не счинитѣ.

⁴ Loc rupt în orig.; întregit după trad. din 1766 decembrie 2.

И ЕСЛИ МЕНѢЕТ КРИЕДѢ НѢКІИ ПАСЕ¹МЕНИЦИ НХ ДА ИМАЕТ ВРАТИТИ ЦѢНО
КОНА И ДА ДРЪЖАТИ ЧАСТ НХ ЗА ШТИНИС. И ЕСЛИ НЕ ОБРѢТАЕТ СѢ НИКТО ШТ ПАВМЕ-
НИЦИ НХ ДА ИСКЪПИТИ И Д¹А ЕСТ ЕМѢ ПРАВОЮ ШТИНИС, СЪ ВЪСѢМ ДОХОДОМ.

<Итак да не бѣдет>¹.

Ѫ Мс, акто хэрма септемврие кв.

<†Крстѣ Дамм>¹Ѫиан <писал>.

<† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării>
Moldovei.

Iată au venit înaintea noastră <și înaintea boierilor noștri Toader și
cu fratele său, Cirstea, fiii lui Robul>¹ din Costești, de bunăvoia lor, nesiliți
de nimeni, <nicii asuprași și au dat partea lor de ocină ce se va alege>¹ din
satul Costești, din ținutul Tutova, <boierului nostru Dumitrașcu Gheuca
vor>¹nic de gloată pentru un cal bun <prețuit drept 50 zloți bătuți pentru
că i-au pierdut lui acel cal>¹ și neavînd cu ce plăti acel cal <au dat ei partea
lor de ocină.

Iar de va părea strimb vreunei>¹ rudenii a lor, să aibă a întoarce prețul
<calului și să țină partea lor de ocină. Iar dacă nu se va afla nimeni dintre
rudele lor să-l răscumpere>¹ să-i fie lui dreaptă ocină, cu tot venitul.

<Și altfel să nu fie>¹.

La Iași, anul 7141 <1632> septembrie 22.

<† Cirstea Damm>¹iiian <a scris>.

Bibl. Acad., MCCLV/119.

Orig., hirtie (20 × 7 cm.), fragment.

Cu o trad., *ibidem*, CCLXVIII/2, după care s-au făcut întregirile.

221

1632 (7141) septembrie 22.

*Vasile, fiul lui Ignat și al Agahiei din Bălițești, dă ocina sa din acest
sat lui Mereuță pîrcălab spre a-și plăti capul pentru furtul unui cal.*

† Eu, Vasilie, feciorol loi Ignatu și Agahie fetei loi Toader de Bălițeștie,
mărtorisesco eu însomi pe meni co cisto zapis al miu com am dat a me
moșii și ocină de sat de în Bolițești, pe Stodeneț², și de în sat de întri

¹ Loc rupt în orig.; întregit după trad. din 1766 decembrie 2.

² „pe Stodeneț”, scris deasupra rîndului.

pe Bogdana ¹, ci este parte noastră, moșie dreptă de bonăvoi me, loi M<e>²-
răuță pircălabol, de mi-am plătit capul de la cormo ³ prentro<n>⁴ cal ci am
forat a loi Crăcion de Bicani, de înainte loi Erimie căpitan și Eiachim de
Coșești și Stîrcol de acoloa și Șlifan de acoloa și Vasilie Coșescol și Cozma
croitor ot Ias și Macarie cojocar ot Vasloiu și Nestor Dăncos ot Ivănești și
Danail călogărol i denainte a molți omeni boni și bătrini, ca să-i hie loi moșie
in vec. Eră de a noastră sămi<n>⁴ță șine va vre să o sco<m>⁴pere să a<i>⁴bă
a da o<n>⁴ cal, că așe am tocmit, ca să știe.

Еъ лѣто *срѣма сѣктември кк.

Arh. St. Iași, CDIX/12.

Orig., hrtic (32,5 × 21 cm.), trei peceți aplicate.

EDIȚII: Ghibinescu, *Sursă*, II, p. 217 (orig.; editat cu caractere chirilice).

222

<1632 septembrie 23—1653 aprilie>.

*Catrina, sora mitropolitului Varlaam, dăruiește o prisacă cu pomeț
și cu lazuri mănăstirii Secul.*

Prisaca la Tîrgul Niamțului.

Zapis de la Catrina, sora lui Varlaam mitropolitul, intru care scrie
precum au dat sfintei mănăstiri Săcului o prisacă cu pomeți și cu lazuri,
unul pre din sus de pomi, altul pre din gios, care prisacă i-au fost și ei danie
de la fratele său, părintele Varlaam mitropolitul, și cu 32 matce in prisacă,
pentru sufletul părinților și al ei să aibă a-i scrie in sfintul pomelnic.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 628, f. 552 v.

Regest.

Datat după Varlaam mitropolit (23 septembrie 1632 — cca. aprilie 1653).

¹ „și de in sat de intri pe Bogdana“, tăiat.

² Loc rupt in orig.

³ Pentru „curmei“.

⁴ Omis in orig.

1632 (7141) septembrie 26, Iași.

Alexandru Iliș voievod interzice autorităților laice să se amestece în treburile bisericesti.

Derselbe ¹ verbithet dem weltlichen Stande sich in des Geistliche Dingen zu nelieren.

Dtto Iassy, 7141 <1632> den 26 ^{te} September.

Același ¹ interzice autorităților laice să se amestece în treburile bisericesti.

Dat in Iași, 7141 <1632> septembrie 26.

Arh. St. Suceava, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. A, nr. 28.

Rezumat.

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, p. 695 (text german și trad.).

1632 (7141) octombrie 6.

Alexandru Iliș voievod dăruiește lui Neniul vornic satul Șărăuți, ținutul Hotin.

Ispisoc din 7141 <1632 oc<tom>²vr<ie>² 6 a domnului Alexandru Iliș voievod, pren care arată că satul Șărăuți din ținutul Hotinului au fost domnescu și l-au dăruit credincios boeriului domnii sale Neniul vornic, ca să-i fie dreaptă ocină și moșia lui și moștenitorilor săi nestrămutat în veci.

După Băleanu-Stoide, *Doc. Neaniul*, p. 58.

Rezumat dintr-o carte de judecată a divanului, din 28 octombrie 1811, de la Arh.

St. Iași, CXLI, nr. 49 (documentul nu a fost găsit la această cotă).

¹ Iuon Alexander Wojwoda.

² Intregit de editor.

1632 (7141) octombrie 8.

Alexandru Iliaş voievod întăreşte lui Costantin Stîrcea satul Răcinţii, ţinutul Hotin.

Moştea Mihalcău.

7141 <1632> octomvrie 8.

Ispisoc di la Alixandru Iliేశ voevod, întăritoriu lui Costandin Stîrcea pi satul Răcinţii, di pi Nistru, în ţinutul Hotinului, din dresăle daniei şi miluirii de la Miron Barnovschi Movila voevod şi de la Moisiu Movila voevod, cari acel sat au fost drept a lui Isac Balica hatman.

Arh. St. Iaşi, DCCXCI, f. 438.

Rezumat dintr-un perillipsis din 1809 martie 13 pentru moşia Mihalcău.

Alt rezumat dintr-un perillipsis din 1813 septembrie 22 pentru aceeaşi moşie, ibidem. DCCXCI, f. 441v.

1632 (7141) octombrie 10, Iaşi.

Alexandru Iliaş voievod porunceşte lui Borleanul uricar şi ureadnicului de Dorohoi să cerceteze dacă hotarul satului Şendriceni al lui Onciul fost staroste a fost încălcat dinspre satul Şelişeu al lui Lupul cupar.

† И ѿ Алишадра Иліаш воєвода, божію мно҃стїю, господарь Зємлі Молдавскон Пншем господство ми| сасстем| нашим, Борлєнєлє зрнкарън срєдником ѿт Дорохою. Dămu voao ştire că domnii mele se-au jeluit sluga noastră Onciul ce au fost staroste pre Lupul cuparul, ginere lui Rugină, şi aşe-au dzis innaintea domnii mele că-i ia o bucată de loc cu finaţe den hotarul Şendricenilor cătră hotarul Şelişeuului, cu tăriiia sa.

Dereptu acéia, daca veş vedea ceastă carte a domnii méle, iar voi să socotiş cu oameni buni, de va fi aşea şi de va fi aratu sau cosit pespre stîlpîi Onciului, iar voi să-i luaş 12¹ boi şi la domnii mea să-i aduceş [şi la domniia mea să-i aduceş] şi să le daş dzi s<ă>² vie de faţă toş cu uricele sale innaintea <domnii m>²ele . . .² opriş cu finaş cu tot, pînă-ş vor int<re>²ba innaintea domnii méle [pînă-ş vor întreba] şi hîrtie de dzi încă să le faceş.

Так да знаете, инак не считайте прѣд сим листом господства ми.

Писъ с Мс, въ лѣто хрѣма вктомерѣи ѿ.

† Господинъ рече.

† Гангъ ела логофитъ зчи и ел искаахъ <т. р.>.

† Тоадер <писал>.

Arh. St. Iaşi, CDXXIII/22.

Orig., hîrtie (31,8 × 19,5 cm.), pecete aplicată.

EDIȚII: Ghibănescu, *Surele*, XIV, p. 14–15 (orig.).

227

1632 (7141) octombrie 15.

Marica Ihnătoaie vinde o parte de ocină din satul Şendreni lui Ghiorghie staroste de negustori din Iaşi.

† Adecă eu, Mariica Ihnătoaie, însămi mărturisescu, cu cest zapis al meu cum de bunăvoia mea, de nime nevoită, nici înpresurată, ce de bunăvoia mea am vîndut o parte de ocină din Şendreni, partea lui David, feciorul Magdei, nepotul lui Ciocan, ce-au fost direaptă cumpărătură mie şi soşul meu, lui Ihnat Manoleş, de la David, ficiorul Magdei, carele mai sus scrie. Ş-am vîndut lui Ghiorghie starostei de neguţători de tirgu de Iaş pintru trei-dzăci de taleri bătuş. Pintru cit au fost cumpărătură de noi, pentru atîta s-au vîndut şi lui Ghiorghie starostei. Mai mult nu s-au vîndut. Ş-am vîndut din giurătare de sat de la Şendreni, den partea din gios a opta partea.

Ş-am vîndut dinnaintea a oameni buni, anume: Argherie starosté za cuştom şi Toader Hagi şi Ghiorghie Hanul şi Mirăuţă, fratele Măricăi, şi Costan-

¹ Corectat cu altă cerneală.

² Loc rupt în orig.

tin, ficiorul lui Mirăuț, și Alexa neguțătorul și Zahariia cupet, și mulți oameni buni.

Iar noi acești oameni buni, dac-am vădzut tocmală bună intru dinși și plată deplină, pintru credința pusune-am și pecețile, ca să să știe.

Eu Mihălachi, *саща Грама вел столник, сам писах*¹.

† *Еъ акто хърма вхтомерѣ еѣ дъни.*

Bibl. Acad., LXXXIX/133.

Orig., hirtie (31,5 × 20,9 cm.), cinci peceți aplicate.

Cu o foto, *ibidem*, Fotografii, XXXVII/113.

EDIȚII: Bianu, *Doc. rom.*, p. 208 (orig.).

228

1632 (7141) octombrie 16, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Pînte și fratelui său, Boul, părți de ocini în satele Bujoreni, Pipercani, Băcănești și Mastatici, cumpărate de la Mărica, fiica lui Ifrim vistiernic, și de la nepoții ei.

Tălmăcire din uric vechiu sîrbescu de la Alexandru voievod, scris de Cîrste Dămiiian în Eș, pe hirtie, la anul 7141 <1632> octombrie 16.

Cu mila lui Dumnezău, noi Alexandru voievod, domn țării Moldav[v]ii. Iată au venit, innainte noastră și innainte boierilor noștri, slugile noastre, Pinte și fratele său, Boul, și au arătat innainte noastră un zapis de mărturie de la Ioan Carapotona șoltuz cu 12 pîrgari din tîrgul Birladului și de la toți tîrgoveții bătrîni și tineri de acolo, cu pecete tîrgului, așa scriind și mărturisind într-acei zapis, precum că au venit innainte lor Mărica, fiica lui Ifrim visternic, și nepoții lui de fii, Toader și Grigore și Mărica și Erina, fiica lui Ursul, nepoții de fii a lui Ifrim visternic, că de a lor bunăvoe, de nimine săliți, nici asupriți ș-au vindut a lor driaptă ocină și moșie, a cincile parte din satul Bujoreni și din Pipercani și din Băcănești, pe Birlad, cu vad de moară în Birlad, ce li-au avut cumpărătură tatăl lor, Ifrim visternic, de la dumneaei Măgdălina, fiica lui Ionașcu, nepoata de fiu lui Mihul medelnicer.

¹ „sluga lui Grama mare stolnic insumi am scris“.

Și cătră aceasta, iarăși au vindut Mărica, fiica lui Ifrim visternic și nepoții săi de fii, ciți sint mai sus scriși, Toader și Grigori și Mărica și Irina, fii lui Ursul, nepoții de fii a lui Ifrim visternic, a cincile parte din satul Bujoreni și din Pipircani și din Bucsănești, pe Birlad, cu vad de moară în Birlad, și al cincile parte din Mastatiți, parte lor cită li să va alege, cu vad de moară în Birlad, ce au fost cumpărătură a tatului lor, Ifrim visternic, de la Grigori și de la fratile său, Vasilie, fii Anghelinei, a nepoatei de fii a lui Mihul logofăt¹. Pe acele părți li-au vindut slugilor noastre, lui Pinte și fratelui său, lui Boul, drept una sută taleri de argint, că li-au plătit deplin inna-
inte noastră; și li-au dat tot lor și acel uricu ce l-au avut pe acele părți de ocină.

Deci domnie noastră, văzind acel zapis de mărturie de la atîția oameni buni, am crezut și de la noi încă li-am dat și li-am întărit slugilor noastre, Pintei și fratelui său, Boul, pe acele părți de ocină, ca să le fie lor și de la domnie noastră drepte ocine și cumpărături și uric și întăritură, cu tot venitul, nesmintit niciodinioară în vecii vecilor. Altul să nu să amestece.

Domnul au zis.

Ghenghe vel logofet au învățat.

Bibl. Acad., MCDLVIII/52.

Trad. din sec. al XVIII-lea.

229

1632 (7141) octombrie 16.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Ionașco și soției sale, Tofana, jumătate din satele Voloșcov și Hădărăuți pe care le zălogiseră la Costantin Sîrcea și la nepotul acestuia, Gheorghe Coropceanul.

7141 <1632 octombrie 16>².

Ispisoc de la Alexandru Iliăș vodă arătători că Toma Moișanu și cumnату-său, Ionașc, și femeea lui, Tofana, fii lui Coste Moișan, nepoții lui Tolo-

¹ Greșit, pentru „medelnicer“ (cf. doc. nr. 132).

² Data de lună și zi completată după un rezumat aproape identic de la Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol“ — Iași, (copie după transcriere de Ghibănescu, Ms. Surete, VI, p. 534, nr. 100).

cico, au dat bani ci era datoriu lui Costandin Stircea și nepotului său, lui Gheorghi Coropceanul, ficiorul Măriții Iorașcoae, și și-au luat înapoi arătatele giumătăți de sate¹, însă banii i-au dat numai Ionașcu și femeia lui, Tofana, iar Toma Moșan n-au dat nimic și pînă cînd nu va întoarce el lui Ionașcu parte ce i să va vini să nu aibă acolo nici o treabă.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol”-Iași.

Copie după Ghibănescu, *Ms. Surete*, III, p. 65, nr. 29.

(Transcriere după un rezumat dintr-un opus de documente).

230

1632 (7141) octombrie 20.

Iurașco vinde ocina sa din satul Ruși Păscălinei și fiului ei, Dumitrache, pentru 40 de taleri.

† Adică eu, Iurașco, scrieu și mărtorésesco co cêsto zapis al meu com eu dé bunăvoia mea, dé némé névoit, nicé asupra, nécé ingréoiat, cé eu déo bunăvo<ia>² mea am vindut a mea dreaptă ocină și moșie cé să va alége partea Arvasiai, fică Cătălinii, din sat den Rosi, dé vatra satului și co iaz izit și den cinpo și den țarină și den del și den vale și dén pădure, co tot vinitol. Aceasta ocină o-m vindut eu dumisale giupnésăi Păscălinei și hiiului dumisale, lui Dumitrache, ca să-i fii dumilorsale dreptă ocină și moșii a népoților dumilorsale, o-m vundut drepto patrudzicé dé taleri bătoț.

Și în tocmala dumilorsale au fosto popa Ionașco den Cătéseni și popa Avram de Piticeani și Pêtre hotnogol ot tam și Vasilii de Mesă<hă>²nêștê și Ștefan ot tam și Costin dé Rosi și Toader dé Négoșeni și molți oméni buni bătrini și téné<ri>² au fosto într-acea tocmală. Pé mai mare credenți ne-amo pos pécéțilê și iscălitorile.

† Însă aiasta parté o-m compărat eu Iurașco Goișor dé l<a>² Arvasiia, fita i Cătăliné.

† Лето $\overline{\text{x} \text{p} \text{r} \text{m} \text{a}}$ ³ октомври к³.

† Нs поп Аврам <m.p.>.

† Нs Юрашко пѣркѣлкѣ am scres <m.p.>.

Bibl. Acad., LXI/48.

Orig., hirtie (33,6 × 20,5 cm.).

¹ Se referă la un doc. din 1631 (7140) noiembrie 1 prin care Moise Movilă voievod întărește lui Costantin Stircea, pentru aceeași datorie, jumătate din satele Voloșcov și Hădărăuți (ibidem, nr. 28).

² Omis în orig.

³ „ (1) și к (20), scrise ulterior, de aceeași mână.

1632 (7141) octombrie 20, Ruși.

Iurașco vinde jupînesei Păscălina și fiului ei, Dumitrache, o ocină din Rușii Goei.

† G: sco as, Iurașco, scriu și mărturisesc cu acest zapis al meu cum am avut o parte de ocină în sat, în Rusii Goei, cumpărătură de la[a] Arvasiia, fata [a] Cătălinei, iar eu de bunăvoia mea, de nime nevoit, nice asuprit, eu am vîndut acea parte de ocină din Rusi, ce să va alege, cu tot venitul, din cîmp și din pădure și din poiate și din hălășteu și cu case gata[a] și cu pivnițe. Acéia am vîndut dumisale giupînesei Păscălinei și fiului său, lui Dumitrachi, drept patrudzăci de lei, bani gata[a], ca să fie dumilorsale direaptă ocină și moșie, cu tot venitul, neclătît în veci. Și să aibă a-ș face dirésă domnești.

Și întru tocmala noastră fost-a mulți oameni buni și bătrîni și preuți, anume: popa Ionașco ot Căuteșani și popa Avram ot Piticiani și Petrea hotnogul ot tam și Vasilie ot Mesehănești și Ștefan ot tam și Costin ot Rusi și Toader ot Negușeni.

Drept acéia, noi toți, vădzîndu tocmala lor de bunăvoe și plată deplină, pus-am ale noastre peceți și iscălituri pre aiastă adevar<at>¹ă scrioare să hie lor de mărturie. Să să știe.

Писъ Ръси, въ лѣто хэрма октомврѣ к.

Ѳз поп Аврам писахъ <т.р.>.

Ѳз поп Ионашко писахъ <т.р.>.

Ѳз Юрашко прѣкълабъ <т.р.>.

Ѳз ...² некахъ т.р. писахъ сам.

Bibl. Acad., LXI/41.

Orig., hirtle (33,3 × 21,2 cm.), patru peceți aplicate.

¹ Omis în orig.

² Semnătură indescriabilă.

1632 (7141) noiembrie 1, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește Mitropoliei Sucevei scutirea de dări a cârciumilor sale.

Ioan Alexander Illiasch Wojwoda confirmiret ut N^o 61¹.

Dtto Iassy, 7141 <1632> din 1 t^{<en>} Nowember.

Ioan Alexandru Iliăș voievod întărește ca la nr. 61¹.

Dat în Iași, 7141 <1632> noiembrie 1.

Arh. St. Suceava, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. B, nr. 66.
Rezumat.

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, III, p. 757 (text german și trad.).

1632 (7141) noiembrie 1, Bogdănești.

Mărturie pentru vânzarea unei părți din satul Doljești, pe Siret, în ținutul Roman, de către Anghelina, mătușii sale Păscălina și fiului ei, Dumitrache.

† Се збо ми, Шефан Бѣкѣ днѣк и Петроѣ хотног и поп Яврам вт
Пнтничани и поп Ивнашко вт Къштешани и Гавриа вт там и Еакопѣ вт
там и Тоддер вт Негушкѣни и Шефан и Василѣ вт Месеѣнеци и Костин вт
Рѣси и многи люди добрихъ, уквланѣи межнѣши. Adeică au venit nainteă noas-

¹ Ioan Alexandru Wojwoda befreyet die zur Suczawaer Mitropolie gehörige Wirthshäuser von allen Abgaben.

Dtto Iassy, 7138 <1629> den 16 t^{<en>} September.

Ioan Alexandru voievod scutește circiumile aparținând Mitropoliei Sucevei de toate dările.

Dat în Iași, 7138 <1629> septembrie 16.

tră Anghelina, fata[a] Măriicuței, nepoata[a] popei Ianului, de nime nevoită, nice asuprită, ce de a[a] ei bunăvoe și au vîndut a sa direaptă ocină și moșie din sat din Doljești, a șeasa parte, cu tot venitul ei din cîmpu, din vatra satului, din săpături, din pădure, din pométe, dintr-apa și cu vadu de moară într-apa [a] Albiei, ce acela sat iaste pre apa Sirétiului, în ținutul Romanului. Acéia au vîndut mătușei sale Păscălinei și feciorului ei, Dumitrachi, drept patrudzăci de galbeni, bani gata[a].

Deci noi, vădzindu de bunăvoia lor tocmală și plată deplin, noi am făcut dumilor sale, Păscălinei și fiiului, lui Dumitrachii, de la noi acest zapis, ca să-i fie lor de credință și de mărturie și ca să-ș facă și dirése domnești.

Și mai pre mare credință și mărturie pus-am și ale noastre peceți și iscălituri pre aestă adevărată a noastră scrisoare, <сă се>¹ știe.

† Писъ Богдънеци, въ лѣто кърма ноемвриа а.

ѡз Цѣфан Бѣкиа искал <т.р.>.

ѡз Лѡкоч зрикар сам писах.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 648, f. 21.

Orig., hirtie (34,5 × 20 cm.).

234

1632 (7141) noiembrie 2, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea stăpînirea asupra tuturor proprietăților sale.

† Писъ Александръ Иліашъ воевода, кожѣю милостїю, господръ Земли Молдавскїи. Оуже господство мн даемъ и потверждаемъ нашему вѣрному болѣрину Дмитру Бухуш третиуму логофету, его правѣи втнини и дѣднини, вт его правѣи и питомѣи приналіахъ, селу Гѣдинци на Гирѣт, съ мѣстѣ за млини ѡ Гирѣт и ѡ путѣци селу и съ болшатами ривнами и съ виноградї и съ порѣмъ ѡ Гирѣт и дрѣгое селу, на имѣ Кривици, подъ Стрѣнгѣ, съ ставъ и съ млини и съ виноградї и, въ томже хотар, селцикѣ Рѣвѣканїи, пониже

¹ Omis in orig.

Шетриш и селнищѣ Гъбрѣнїи и Хотчищїи и четвертаа част селю Мшкелѣни и селнищѣ Дъдещїи, на Гирка, съ мѣстю за став и за млинн ѿ Гирка, чтѣ въ волост Руманскимъ и третаа част селнищѣ Платъшеним и пол селю Ђъкъчищїи и една вѣката земан ѡт хотар Тръг Краснїи, покъда назнаменаа и поставна стълпи Пътрашко Башѡтѣ логофет съ шквалниими межїиши и съ людими двери, съ мѣстю за стави и за млинн въ шекѡх Бахлѣцаѡх и вѣси части егѡ колникѡ сѣ избѣрет ѡт селю Тълхъреши, съ став и съ млинн ѿ Бахлѣю и едни части ѡт Кичерѣ, чтѣ ѿ волост Крълингъ-тѡрскии и село Баватїеши, чтѣ сѣ именуѣт Брълѣши и селю Спиниаса на Бахлѣю, съ став и съ млинн ѿ Бахлѣю и вѣси части егѡ, чтѣ сѣ избѣрет за кѡпѣжнии, ѡт селю Юргичани и ѡт село Тотѡеши, тижѣ на Бѡхлѣю, что ѿ волост Хрълѡвескимъ и еднѡ мѣстю за млинн и за пасикѡ пѡниже Пѡречани, ѿ Жижїи, чтѣ ѿ власт Шскїи и село Кѡпичи и Брътѡшани на Чюхрѣ, съ став и съ млинн ѿ Чюхрѣ и четвертаа част ѡт селю Тренсѣвци чтѣ на Дрѡвнищѣ, съ пол став и съ млинн ѿ потоцї Дрѡвнищѣ и третаа част село Квѣтеши, над Прѡтѣ, съ мѣстю за став и за млинн ѿ Чюхрѣ, такождѣре и ѿ Прѡтѣ, съ мѣстю за млинн ѿ Дѡбѡсѡх и съ порѡм черѣз Прѡт и вѣси части егѡ ѡт селю Дѡмѣни, пѡ вѡше Квѣтеши, тижѣ на Прѡтѣ и пѡл селю Бѡзѡвѣницѣ и пол селю Рѣстеѡла и вѣси частї егѡ ѡт селю Тълмачѣѡ, над Нистрѣ, что ѿ волост Хѡтнискимъ и селю Мѡнищїи и пол селю Грозѣши на Ѣнтѡзѣ, съ млинн и съ мѣстю за стѡпи и за фнристрѣѡ вѣ рѣцѣ Ѣнтѡзѣ и съ мѣстю за винѡград и съ переѡлаи и съ сѣишжати ѿ плиннѡ чтѣ сѣ зѡвет Мѡничи что ѿ волост Тѡтрѡшскимъ и една част за штиннѡ ѡт селю Мѡстакѡнѡла черѣз Бистрицѣ, чтѣ сѣ избѣрет част Хричканѡла съ мѣстю за млинн ѿ пѡтѡцї селю и съ мѣста за пасикѡ, чтѣ ѿ волост Бѡкиѡвѣк и селю Некѡлѣши что сѣ именуѣт Триѣши, съ став и съ млинн ѿ Пѡтѡци Черни и вѣси частї егѡ, елики сѣ избѣрет за кѡпѣжнии, ѡт селю Рѡмѡниши, тижѣ на Черни Пѡтѡци, съ мѣстю за став и за млинн въ Пѡтѡци Черни, такождѣре и въ пѡтѡци Браницѣрѡм, чтѣ ѿ волост Немецкимъ и селю Пѡтрѡпоѡеши и едни частї за штиннѡ, елики сѣ избѣрет за кѡпѣжнии <ѡт с>¹селю Ѣлѡшен и дрѡвнѡх частї такождѣре за кѡпѣжнии ѡт селю Бѡмѡеши на пѡтѡцї Кѡцитна, съ млинн и съ мѣстю за стѡпи ѿ пѡтѡци Кѡцитна и съ една пѡлѣна съ сѣишжати, чтѣ сѣ зѡвет Мѡстакани и Анѡч.²

Того радї, тѣхъ вѣсѣхъ вѡше писаниихъ сѡловѣкѣ и брѡдѡвѣ за млинн и части за штиннн, да естѣ и ѡт гѡспѡдства ми нашѣмъ вѣрниимъ вѡше рѣчениимъ волѣрниѡ Дѡмитрѡ Бѡхѡш третимъ логофетѡ, правїи штиннѡ и дѣднннѡ и вѡкѡпленїи и ѡркѣ и пѡтѡрѣждѣнїѣ, емѡ и вѣсемѡ родѡ егѡ, ктѡ сѣ емѡ избѣрет

¹ Loc rupt in orig.

² Мѡстакани и Анѡч, scris cu altă cerneală.

НАБАНЖИИ СЪРЪДИНИ, СЪ КЪСЪМ ДОХЪДОМ, НЕПЪРЪШЕНИИМ, Н(М), НИКЪАНЖЕ
ВЪ КЪКИ КЪЧИИ. И НИ ДА СЪ НЕ ШЪМИШАЕТ.

Пис 8 Исоу, въ лѣтѣ 8378ма нивември 8 днн.

† Сам господинъ келѣ.

Иъ Александръ Илѣаш конкод <т.р.>.

<Pe verso>: Гѣнгѣ кѣа логофѣт <т.р.>.

<Крестѣа Дамѣан>¹ <писал>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea dăm și întărim credinciosului nostru boier, Dumitru Buhuș logofăt al treilea, dreptele lui ocini și dedine din dreptele și propriile lui privilegii, satul Gidinții pe Siret, cu loc de mori la Siret și la pîrlul satului și cu bălți de pește și cu vii și cu pod umblător pe Siret și alt sat anume Criveștii, sub Strungă, cu iaz și cu mori și cu vii și, în același hotar, seliștea Răvăcanii, mai jos de Pietriș și seliștea Găurenii și Hotceștii și a patra parte din satul Movileni și seliștea Dădeștii, pe Sirca, cu loc de iaz și de mori la Sirca, ce este în ținutul Roman, și a treia parte din seliștea Plotuneștilor și jumătate din satul Căcăcești și o bucată de pământ din hotarul Tîrgului Frumos, pe unde a însemnat și a pus stîlpi Pătrașco Bașotă logofăt, cu megieșii dimprejur și cu oameni buni, cu loc de iazuri și de mori la amindouă Bahluțele și toate părțile lui, cite se vor alge din satul Tălhărești, cu iaz și cu mori la Bahlui, și niște părți din Chiceră, ce este în ținutul Cîrligăturii, și satul Vavatieștii, ce se numește Birleștii, și satul Spinoasa pe Bahlui cu iaz și cu mori la Bahlui și toate părțile lui de cumpărătură ce se vor alege din satul Iurghiceni și din satul Totoești, de asemenea pe Bahlui, ce este în ținutul Hîrlău și un loc de mori și de prisacă mai jos de Pureciani, la Jijia, ce este în ținutul Iași, și satul Cupcici și Brătășanii pe Ciuhur, cu iaz și cu moară la Ciuhur, și a patra parte din satul Tribiseuți, ce este pe Drabiște, cu jumătate de iaz și cu moară la pîrlul Drabiște și a treia parte din satul Costești, pe Prut, cu loc de iaz și de moară la Ciuhur, de asemenea și la Prut, cu loc de moară la Dubase și cu pod umblător peste Prut și toate părțile lui din satul Dumeni, mai sus de Costești, de asemenea pe Prut și jumătate din satul Bozoviță și jumătate din satul Răsteul și toate părțile lui din satul Tălmaceu, pe Nistru, ce este în ținutul Hotin, și satul Măneștii și jumătate din satul Grozești, pe Oituz, cu mori și cu loc de pive și de firistreu ² pe pîrlul Oituz și cu loc de vie și cu grădini și cu finețe la muntele ce se numește Munceii, ce este în ținutul Troțuș și o parte de ocină din satul Măstacănul, peste Bistrița, ce se va alege partea lui Hricicanul, cu loc de moară la pîrlul satului și cu loc de prisacă, ce este în ținutul Bacău

¹ Vezi nota 2 de la p. 292.

² Așa în orig.

și satul Neculeștii, ce se numește Trifeștii, cu iaz și cu mori la Piriul Negru și toate părțile lui de cumpărătură, cite se vor alege din satul Românești, de asemenea pe Piriul Negru, cu loc de iaz și de mori pe Piriul Negru, de asemenea și pe piriul Brănișterilor, ce este în ținutul Neamț, și satul Potropoștii și niște părți de ocină, cite se vor alege de cumpărătură, din satul Olășei și alte părți de asemenea de cumpărătură din satul Bombotești, pe piriul Cușitna, cu mori și cu loc de pive la piriul Cușitna și cu o poiană cu finețe, ce se cheamă Măstacani și Lihaci ¹.

De aceea, toate acele mai sus scrise sate și vaduri de mori și părți de ocină să fie și de la domnia mea boierului nostru credincios mai sus zis-Dumitru Buhuș al treilea logofăt, drepte ocini și dedine și cumpărături și uric și întărire, lui și întregului neam al lui, care i se vor alege cele mai apropiate rude, cu tot venitul, neclintit, lor, niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7141 <1632> noiembrie 2 zile.

† Înсуși domnul a poruncit.

Io Alexandru Iliăș voievod <m.p.>.

<Pe verso>: Ghianghea mare logofăt <m.p.>.

<Cristea Damian>²<a scris>.

Arh. St. Iași, DCCXVII/4.

Orig., hirtie (31,8 × 26 cm.), pecete aplicată, căzută.

O copie din sec. al XX-lea, la Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași, Pachet Costăchescu; o trad. din 1807, la Arh. St. Iași, CLXXIX/8; o trad. din 1722 martie 18 de Ștefan Luca vist., la Arh. St. Buc., A. N., MMDCCI/1, cu data greșită: 1632 nov. 1.

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, VI, p. 77 (rez. după traducerea din 1722); Ghibănescu, *Surete*, II, p. 114—116 (orig. slav cu trad.).

235

1632 (7141) noiembrie 2, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Neniul vornic de gloată un sălaș de țigani, dăruit de Moise Movilă voievod.

† Иъ Александръ Илиашъ воивода, божиею милостію, господарь Земли Молдавскіи. Сѣже прѣиде, прѣд нами и прѣд нашими болѣри молдавскими, великими и малыми, слѣга и болѣринѣ нашемѣ Нѣнюла дворникъ глотнїи и

¹ „Măstacani și Lihaci”, scris cu altă cerneală.

² Documentul este tăiat posterior lecturii lui M. Costăchescu și Gh. Ghibănescu, după care s-a făcut completarea (vezi mai jos).

Указоваа, прѣд ннами и прѣд съѣктом нашим едни исписок за даанїе и мило-
ванїе ут Моисеи Могилаа воєвода, на едни сълаш за цигани право наше госпо-
дарскою, именемъ Лѣпѣа, сынъ Ковѣлѣнѣа, съ жена его и съ дѣтїи нх, ради
служба его что послужилъ господство си и умнана съ господства ми и просна
соби и ут господства ми исписок за потеръжденїе на тот више писан сълаш
за цигани.

Ино господство ми ещже проумноственхом съ и дадохом и потеръди-
хом емѣ. Того ради, тот сълаш за цигани, именемъ Лѣпѣа, сынъ Ковѣлѣнѣа
съ жена его и съ дѣти нх, да ест и ут господства ми слѣси и болѣрннѣ
нашемѣ, више реченномѣ, Ижнюа дворникъ вневшїи, правїи холопи цигани и даанїе
и милованїе и зрик и потеръженїе непоколѣбнмо, <г>мѣ, николнже въ
вѣки.

И по нашим жикотѣ и господствованїе, кто съ покѣсит разорити сїа
наше устроенїе, тот да ест непрощен ут Господа Бога и ут вѣсѣхъ свѣтїихъ нже
Богѣ из вѣка згоднеше, въ безконечнїа вѣки и мѣки, амин. Того радї ни
никто да съ не оумншат.

Писъ Исохъ, въ лѣто хрѣма ноємврїе ѣ дани.

† Самъ господинъ вѣлѣа.

Иу Флѣѣандрѣ воєвода <т.р.>.

† Крстѣ Дамїѣанъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni,
mari și mici, sluga și boierul nostru, Neaniul vornic de gloată și a arătat,
înaintea noastră și înaintea sfatului nostru, un ispisoc de danie și miluire
de la Moisi Moghila voievod, pe un sălaş de țigani al nostru drept domnesc,
anume Lupul, fiul lui Cobăleanul, cu femeia lui și cu copiii lor, pentru slujba
lui ce a slujit domniei sale și s-a rugat domniei mele și și-a cerut și de la
domnia mea ispisoc de întărire pe acel mai sus scris sălaş de țigani.

Deci domnia mea încă m-am milostivit și am dat și i-am întărit. Pentru
aceea acel sălaş de țigani, anume Lupul, fiul lui Cobăleanul, cu femeia lui
și copiii lor, să fie și de la domnia mea slugii și boierului nostru mai sus
zis, Neaniul fost vornic, drepti robi țigani și danie și miluire și uric și întă-
rire, neclintit, lui, niciodată în veci.

Iar după viața și domnia noastră, cine se va ispititi să nimicească acea-
stă întocmire a noastră, acela să fie neiertat de domnul Dumnezeu și de

toți sfinții care din veac au plăcut lui Dumnezeu în veacurile și muncile fără sfârșit, amin.

Pentru aceea, altul nimeni să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7141 <1632> noiembrie 2 zile.

† Insuși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Cirstea Damiiian <a scris>.

Bibl. Acad., CCCLVIII/4.

Orig., hirtle (41,5 × 28,3 cm.), pecete timbrată.

236

<1632> noiembrie 3, Iași.

Marii boieri mărturisesc că Tofan Sechil și nepotul său, Neculai, au vîndut lui Lupul Prăjescul fost postelnic partea lor din Cobăceni, pe Jijia, în ținutul Hirlău.

† Гѣ збо мн, Гаври Прѣжескѣа бнѣ хѣтман и Пѣтрашко Башотѣ логофѣт и Гирѣгѣн Башотѣ бнѣ вистѣарник и Рошка вистѣарник и Бѣхѣш логофѣт и Цѣфан Боѣа кашчѣр и Гирѣгѣн Жорѣ прѣкѣле и Жорѣ корникѣа и Рошка корник глотини și mulți ficioari de boiari. Scriem și mărturisim noi cu cestu zapis al nostru cum au vinit innaintea noastră Tofan Séchili și nepotu-său, Neculaiu Séchili, de a lor bunăvoe, de nime nevoiți, nici asupriți și-au vîndut a lor direaptă ocină și moșei, toată partea lor din sat din Căbăceni, pre Jijia, ce iaste în ținutul Hirlăului, toată partea lor ce să va alége din tot locul, din vatra satului și din țarină și din ȝmpu și din finaț, cu loc de hălăștieu și cu vad de moară în Jijia și din pădure și din tot locul, ce să va alége partea or. De<ci>¹ o au vîndut dumisali fratelui nostru Lupu<lu>¹i Prăjescul ce au fost postelnic dereptu o sută și cindzăci de galbeni și dzéce iape. Dici dumnealui frateli nostru Lupul Prăjescul ce au fost postelnic s-au sculat și au plătit tot deplin acei bani, ce mai sus scrii, 150 ughi și 10 iape, dinna-intea noastră.

¹ Omis în orig.

Deci noi, vă[d]dzindu de bunăvoia lor tocmală și vindzare și deplină plată, noi încă i-am făcut dumisali fratelui nostru Lupul Prăjescul ce au fostu postelnic zapis de la noi, ca să-i hii dereaptă ocină și moșie și cumpărătură cu tot vinitul ce să va alége din tot locul.

Și pre mai mare credință am iscălit și ne-am pus pecețili cătră acesta zapis.

Х Ис, ноемвриѣ ѿ.

Прѣжескѣа вие хѣтман некаѣ <т.р.>.

Пѣтрашко Башотѣ логофѣт <т.р.>.

Дѣмитрѣ Бѣхѣш логофѣт <т.р.>.

Гиврги Рошка некаѣ <т.р.>.

Гиврги Жорѣ некал вие прѣкъмѣе <т.р.>.

Тофан Гѣкна некал <т.р.>.

Із Николаю Гѣкна некал <т.р.>.

Иваншко Жора дворник <т.р.>.

Із Цефан Бѣѣа вие клѣчер некал <т.р.>.

Bibl. Acad., CDXXII/99.

Orig., hirtie (31,5 × 20,3 cm.), opt peceți aplicate.

Datat după întărirea domnească din 1632 noiembrie 8 (vezi nr. 243).

237

1632 (7141) noiembrie 3, Iași.

Alexandru Iliș voievod împuternicește pe călugării de la mănăstirea lui Aron vodă să stăpînească satul Mierăești, din ținutul Tecuci, pentru că le este dăruit de către Enache postelnic.

† Ив Александръ Илішш воєвода, божію мнѣстію, господарѣ Зѣман Молдавскн. Dat-am cartea domnii méle rugătorilor noștri, egumenului și a tot săborul de la svînta mănăstire la Arun vodă, spre-acéia să fie tare și putérnic cu cartea domnii méle a ținea și a opri și <a>¹ apăra un sat, anume Mierăeștii, ce iaste în ținutul Tecuciului. Ce au fost acest sat, ce mai sus scrie, a lui Enachie postelnicul, dreptu de moșie, cumpărat pre a săi direpți bani și acmu

¹ Omis in orig.

la moartea lui, l-au dat svintei mănăstiri ce mai sus scriem, de la mănăstirea lui Aron vodă, dreptu sufletul său și a părinților săi.

Deci pentr-acéia, altu nime să n-aibă nime <a>¹ să amesteca într-aceasta sat, ce mai sus scriem, nici în bucate ce vor hi, ce numai ca să aibă treabă rugătoriu nostru egumenul și cu călugării de la svinta mănăstire de la Aron vodă. И никто да не смѣет дрѣжати или шпирати прѣд сим листом господства мн².

✠ Ис, въ лѣто хрѣма поемврѣи 7̄.

† Сам господинъ велѣа.

Иъ Александръ воєвода <m.p.>.

† Бръладѣнша <писал>.

Bibl. Acad., XCIX/54 a–b.

Orig., hirtie (31,4 × 19,3 cm.), pecete aplicată, stricată.

Cu o copie din 1827 nolembrie 30.

EDIȚII: Solomon-Stoide, *Doc. tecucene*, II, p. 11 (copia din 1827).

238

1632 (7141) noembrie 3, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Sf. Sava din Iași viile sale de la Cotnari.

† Иъ Александръ Иванш воєвода, божію мнлостію, господаръ Земан Молдавскон. Dat-am cartea domnii méle rugătorilor domnii méle, egumănului și a tot săborul de la sfinta mănăstire de la Sveati Sava din tîrg din Iași, spré acéia să hie tari și putérnici cu cartea domnii méle a ținea și apăra și a opri viile sfentii mănăstiri, de la Cotnariu, cu crame cu vin, cu tot venitul, care vii le-au dat sfentii mănăstiri răpăusatul Ianachie postelnicul pentru sufletul său și a părinților dumisale.

Dece și domniia mea, vădzînd darea și miluirea răpăusatului postelnicul Ianachie, domniia mea așjdirea am dat și am întărit sfinta mănăstire Sveati

¹ Omis în orig.

² Și nimeni să nu cuteze să stăpînească sau să oprească înaintea acestei cărți a domniei mele.

296

Sava să-i hie și de la domniia mea dare și miluire și întăritură, nerușăit niceodată innaintea cărții domnii méle.

Имак да не бѣдет.

† Ѫ Илс, въ лѣто хрѣма ноємврѣ ѿ.

† Сам господинъ вѣкл.

Иъ влѣѡандрѣ воєвода <т.р.>.

† Бобин <писал>.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava-Iași, XLVIII/4.

Orig., hirtie (32,7 × 22,6 cm.), pecete aplicată.

239

1632 (7141) noiembrie 3, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Panaiot stăpînirea asupra satului Trohănești din ținutul Tecuci.

† Іъ влѣѡандрѣ Илѣаш воєвода, божію мнлостію, господарѣ Земан Молдавскон. Scriu domniia mea la toți oamenii den sat den Trohănești, de ținutul Tecuciului. Dămu-vă știre că acel sat au lăsat cu limbă de moarte să fiți a slugei domniei méle, a lui Panaiut.

Pentr-acéia, deaca veți vedea cartea domniei méle, iar voi să aveți <a>¹ asculta de dinsul intru tot ce va da învățătură.

Intr-alt chip să nu faceți. Тоє пишем.

Ѫ Илс, ноємврѣ ѿ, лѣто хрѣма.

† Сам господинъ вѣкл.

Иъ влѣѡандрѣ воєвода <т.р.>.

† Шандир <писал>.

Bibl. Acad., CLXXXV/166.

Orig., hirtie (32,8 × 20,8 cm.), pecete timbrată, căzută.

EDIȚII: Ghilbănescu, *Teodor Codrescu*, V, p. 84 (orig.).

¹ Omis în orig.

1632 (7141) noiembrie 4, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Sf. Sava din Iași satele Scumpia, Stolniceni și Șetrăreni, din ținutul Iași, dăruite mănăstirii de Enache postelnic.

† Нш Плагандръ Паниш воєвода, божію мнлостію, господарь Зіман Швадвскон. Ддан ісми сіе лнст господства ми молвенком нашим, ігѣменѣ н въсѣмѣ събор шт сѣѣтаа монастир идеже іст храм Свѣти Сава свещиннаго, шт срѣд трѣг Шекїн, на то шни да сѣт моцни н силни съ сїѣ лнст господства ми дрѣжати н шпирати сілови, именов: Скѣмпїѣ н Столнчєнїн н Шетрѣрєнїн, что сѣт въ волост Шкомѣ, съ вѣскѣм доходою еже шерѣшит сѣ въ хотарї нх, что тѣх вѣше речєннх сілах вѣше правн штнни н кѣпєжнн Шнакїєвн постєлннкн н дал н помнлєвал сѣѣтаа монастир еже внше пншем, съ пзнк сѣмрѣтнїн, въ за дѣше іго н за дѣше поконнннм штцнм іго.

Того радї, како да іст нм н шт господства ми съ вѣскѣм доходою. Тѣм радн н вѣ, вѣсн слѣгн господства ми ілнцн кїот ходнтє съ слѣжєлх господства ми по того волост, пѣркѣлєн н ннннх слѣжєвнннцн, шко ѡзрнтє сіе лнст господства ми вѣжє вѣсн днммантє встєвнтє вєлмѣ ѡ мирно тѣх внше пнсанн сілах, товєрнм да не потѣгнѣнтє радї ннннх сілах н нн радї ннннх людї, нѣ да вѣдєт ѡ мирно, тѣкмо да платнт нх дан, колнко вѣдєт пнсанн въ внстѣр господства ми. Так да знантє, ннндак не ѡчєннтє.

✠ Іс, лѣто 7141 ноемврїѣ 4.

† Сам господннѣ вєлєл.

Нш Плагандръ воєвода <ш.р.>.

† Крстѣ Дамїшєм <пнсал>.

† Io Alexandru Iliăș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor de la sfinta mănăstire unde este hram Sfintul Sava sfințitul, din mijlocul tirgului Iași, ca ei să fie tari și puternici cu această carte a domniei mele să stăpînească și să apere satele, anume: Scumpia și Stolni-

ceni și Șetrăreni, care sînt în ținutul Iași, cu tot venitul care se află în hotarele lor, care sate mai sus spuse au fost drepte ocini și cumpărături ale lui Enache postelnic și a dat și miluit sfînta mănăstire, care este mai sus scrisă, cu limbă de moarte, pentru pomenirea lui și pentru sufletul părinților lui răposați.

Pentru aceea, să le fie și de la domnia mea cu tot venitul. De aceea și voi toate slugile domniei mele, cîți veți merge cu slujbele domniei mele prin acel ținut, pircălabi și alți slujitori, cum veți vedea această carte a domniei mele, voi să aveți a lăsa foarte în pace acele sate mai sus scrise, vitele lor să nu le trageți pentru alte sate și nici pentru alți oameni, ci să fie în pace, numai să plătească darea lor, cît va fi scris în visteria domniei mele. Așa să știți, altfel să nu faceți.

La Iași, anul 7141 <1632> noiembrie 4.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Cîrstea Damiian <a scris>.

Bibl. Acad., DXCI/38.

Orig., hirtie (30,8 × 20,4 cm.) pecete aplicată, stricată.

Cu o foto, *ibidem*, XXXII/56.

EDIȚII: Velichi, *Doc. Constantinopol*, p. 538—539 (text slav și trad.).

241

1632 (7141) noiembrie 6.

Tinco cel Bătrîn, Topcean, Griga ș.a. din Hrușova, foști locuitori în Moldova, mărturisesc că Gheorghe, fiul lui Ionco, are drepturi de proprietate în Onutul de Sus.

Adecă eu, Tinco cel Bătrîn ot Grămești ce-au fost vâtaf ot graneță, Moncean și brat ego, Griga, moșeni bătrîni de Onut de Sus și Fodor Didiche ot Dobrinăuți, din sămînție lui Vertăian și Marco ot Arjavintă și Isache...¹ ficior vătămănuului ot Horoșava, fiindu noi toți moșeni din țara Moldovii și mégeieși dimprégiur, de Țara de Sus, iar acmu sîntem lăcuitori ot Hrușova,

¹ Loc alb în orig.

în țărmurile Nistrului, lăcuiitori de Țara Leșască și din Moldova, acmu noi toți mărturisim cu suflétele nostré précum ne-i drag Dumnezău cela ce-i întru Svînta Troiță, Părintelui, Fiului și Duh Svînt, cum credem întru Svînta Troiță și cu svînta dreptate mărturisim cini au ținut din veci moșii Onut de Sus. Noi toți cați scriem mai sus știm cu suflételei nostre au ținut Ionașco Holovca și cu Bran Frățian, iar după moartea lui Frățian au ținut ficior lui Frățian, Ionco, iar după moartea lui Ionco au ținutu-o Bran Scripco și ș-au făcut moară din pajește și au ținut-o în dzileli lui Ion Sîmion Moghila voivod, pîn au vinit Coreschii și l-au ucis căzaccii pe Coreschii, iar după puțină vréme au rămas acea silișté pustii pîn-la domnii lui Alexandru vodă. Deci au vinit feciorul lui Ionco, Ghiorghii, nepot lui Frățian, ot Moldova și ș-au făcut și acela moară într-acela loc, pe locu lui Scripco, unchiu-său.

Pentru acee sintem noi toți marturi cu sufletele nostré și această mărturie o dăm dumisali lui Ghiorghii, sin răpoosatului Ionco, nepot lui Frățian ot Vaslovca, să aibă credință la staroste ot Cernăuți, unde este scaunul mării sali lui vodă și la alți boeri cari or fi aleși de credință mării sale lui vodă, iar noi cum știm cu sufletele nostré mărturisim cum nu este amentrele.

Iar précum dumnealui ficiorul Stîrcii lui Pătrășcan, anume Isachi Stîrcea, ce elu dzici că ari parte în toate hotarăli Onutului de Sus, în moșia răpoosatului Ionașco Holovca și răpousatului Frățian, noi cu sufletili noastré nu știm să ții cineva acea moșii din sămenția Stîrcii, făr decit știm că au cumpărat Pătrașco Stîrcea o parte a popei de la Romanca, ce le au fost cumpărătură partea popei, ce au fost cumpărat Ionașco Holovca stîlpul cel din jos, pe Nivru, undé sint și sémni buni și să cunoaști cari moșiani pe unde au ținut.

Și noi sintem marturi bătrini, unii sintem de șeptedzăci de ai, alți și de optdzăci de ai, ș-așea știm cu sufleteli nostré, cum au cumpărat răpousatul Stroici vel logofăt ot Făgăraș partia popei și de la Iacob gineri lui Făgăraș. Pentru aciei, noi mărturisim cu această scrisoare a nostră, nu cu altă, ce cu sufletili nostré, să fii proclétu și anaftima și arămafta de trii sute și 18 oteți din Nechei, dé știm noi să hi ținut moșii Stîrcii vro moșii la stîlpul cel de sus a Onutului de Sus, făr-de ce știm acea parte cumpărată, parte popei și ș-au făcut Pătrașco Stîrcea moară pe apa Nivrii și acolo au ținutu.

Iar această scrisoari a nostră deschisă și driaptă cu giurămînt mari și cu afurisănie, această scrisoari o dăm din minul nostré denainte drégătorilor și denainte vătămănuului Ioan de Hroșova, satul vlădicăi ot Cameniță. Și într-acesta chip, cu mărturii suflételei nostré, o dăm pe mîna dumisali lui Ghiorghii și o trimitem la staroste ot Cernăuți, la scaunul mării sali lui vodă. Și aceste toate lăsăm pe credința sufletului dumisali pan Onciul Iurașăscul, carilé este dé credință mari mării sali lui vodă și a toată țara Mol-

dovii, așijderi și pe credința altor omeni de ținut Cernăuților, cari or și bini ca și noi.

Iar cini n-a mărturisit drept cu sufletul său, acela o să de răspunsu înaintea înfricatului giudeț, cari giudeț așteptăm la a doa viniri a domnului nostru Isus Hristos, iar noi mărturisim pe bătrinețali nostré și pe agonisita [i] trudii nostré și pré viiața traiului nostru ceștii lumi, ca să fie aceasta dé credință domniilor vostré.

Еъ акто ^{хрѣма} носеѣѣ с̄.

Pis popa Stéfan de Hroșova.

Și pentru mai mari credința ne-am pus și dégiteli.

† Tinco.

† Ion Moncean.

† Griga.

† Fădor Didiche.

† Isache.

† Marco.

Bibl. Acad., DCCIII/12.

Orig., hirtie (33 × 20 cm.).

EDIȚII: Karadja, *Documente*, p. 26–28 (orig.).

242

1632 (7141) noiembrie 7.

Andrei ureadnic de Birlad ș.a. mărturisesc că Focșa din Bălițești a vîndut partea sa din acest sat lui Ifrim și femeii sale, Ilinca.

† Andreiu ureadnic ot Brîlad și Glegorie Surtă și Glegorie den Cociuba și Gavril Musteaț<ă> și Gavril, feciorul lui Surtă și Ursul, feciorul Zaharei din Gherghești și Strătulat și Frăteiu mărturisim cu sufletele noastre cum au venit naintea noastră Focșa de Bălețești și cu feciorie săi, de nemene înbiiat, nece înpresuraț, ce de a lor bunăvoe și au vîndut a lor dereaptă ocină și moșie den sat den Bălițești, a cincea parte de Bălițești, cu vad de moră și cu tot venitul, lui Ifrim și femeii sale, Hilinei, dreptu un cal și patru oi și s-au biciuluit calul drept treizeci de lei și oile cite un leu.

Deci poi¹, deacă am văzut a lor bună tocmală și deplină plată, noi încă ne-am sculat și i-am făcut zapis și mărturie ca să hie loi ocină și moșie și feciorilor săi, pînă cînd și va face ispisoc domnescu.

Și mai pre mare credință ne-am pus pecețile pre această mărturie a noastră.

Și eu Zahariia am scris.

БѢ ЛѢТ<О> ХЗМРА НОЕ<М>Е<РІЕ> З ДЪНИ.

Zaharia.

După Ghibănescu, *Surete*, II, p. 217.

Orig., editat cu caractere chirilice.

243

1632 (7141) noiembrie 8, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Lupul Prăjescul fost postelnic o parte din satul Cobăceni, pe Jijia, ținutul Hirlău, cumpărată cu 150 ughi și 10 iepe.

† Иво Александръ Нанашъ воєвода, божією милостією, господарь Земли Мшадвскон. Оже прїдошѣ, прѣд <нами>² и прѣд вѣсими нашими молдавскими волѣри, великих и малих, слѣги наших, Тофанъ Гѣкна и вѣск его, Некълае Гѣкна², за нх доброю волю, неким непонѣдени а ни приселовани и продали нх права штинна и дѣднина, вѣск част им, еанко сѣ изберет шт село Кобѣчѣни, на рѣцѣ Жижїи шт ватрѣ село и шт царинѣ и шт полѣ и шт сѣножати и шт лѣс и сѣ мѣсто за став и сѣ брѣд за млинъ в Жижїю и шт вес мѣсто что в колост Хрѣлъѣ. Таа продали явнѣлоки Прѣжескѣа вѣск постелник радї една сто и пет десѣт шги и десѣт кобѣле. И вѣстал сѣ болѣринѣ нашемѣ, Дѣпѣла Прѣжескѣа вѣск постелник и заплатил им исплѣнною тнх вѣснх више писанинх пинѣши, рїи шги и ѣ кобѣле шт прѣд нами и шт прѣд нашими болѣри. И такожде и шни дали емѣ и тѣх нарѣдени что имали на тоа штиннѣ.

Ино господство ми, видѣвши между ними нх доброволною токмеж и исплѣнною заплатѣ, шт нас ешеже дали и потерѣднали всми емѣ. Того ради, тѣх

¹ Greșit în textul editat, în loc de „noi”.

² Loc rupt în orig.

кѣше писаннихъ части за штинисъ въ село Кобѣчѣни, на рѣцѣ Жижѣи, въ вѣтрѣ село и въ царинѣ и въ сѣножати и въ лѣсѣ и съ мѣсто за ставъ и брѣдъ за млинъ ѿ Жижѣи и въ вѣс мѣсто, како да ест и въ господства мнъ волѣри-нѣ нашемъ вѣше реченномъ Дѣсполови Прѣжескѣа вѣк постелникъ, права штина и вѣкспленѣ и зрнк и потвѣрженѣ, съ вѣскѣм доходоу, непорѣшенно николже въ вѣки вѣчни. И ни да сѣ не зманшет.

Оу Ис, въ лѣто хрѣма ноємвриѣ ѿ.

† Самъ господинъ велѣл.

† Глангѣ велъ логофѣтъ зчи и сѣ искаахъ <м.р.>.

† Крстѣ Даммианъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea <noastră>¹ și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, slugile noastre, Tofan Seachil și nepotul lui, Neculae Seachil, de bunăvoia lor, nesiiiți de nimeni, nici asupriți și au vindut dreapta lor ocină și dedină, toată partea lor, cit se va alege din satul Cobăceni, care este în ținutul Hirău, pe riul Jijia, din vatra satului și din țarină și din cîmp și din finețe și din pădure și cu loc de iaz și cu vad de moară la Jijia și din tot locul. Aceea au vindut-o lui Lupul Prăjescul fost postelnic pentru o sută și cincizeci ughi și zece iepe. Și s-a sculat boierul nostru, Lupul Prăjescul fost postelnic și le-a plătit deplin toți acei bani mai sus scriși 150 ughi și 10 iepe, dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri. Și de asemenea și ei i-au dat și acele drese, pe care le-au avut pe acea ocină.

Deci domnia mea, văzînd între ei tocmeala lor de bunăvoie și plată deplină, de la noi încă i-am dat și i-am întărit. Pentru aceea, acele mai sus scrise părți de ocină din satul Cobăceni, pe riul Jijia, din vatra satului și din țarină și din finețe și din pădure și cu loc de iaz și cu vad de moară la Jijia și din tot locul să fie și de la domnia mea boierului nostru mai sus scris, Lupul Prăjescul fost postelnic, dreaptă ocină și cumpărătură și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7141 <1632> noiembrie 8.

† Însuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m. p.>.

† Cîrstea Dammiian <a scris.>

Bibl. Acad., CDXXII/100.

Orig., hirtie (41,3 × 17,8 cm.), pecete timbrată, desprinsă.

¹ Loc rupt în orig.

1632 (7141) noiembrie 10, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește Ilineai, fiica lui Sofronie, o parte de ocină din satul Boian, ținutul Cernăuți.

† Иѡвъ Плевѣандръ Иліѡшъ коевода, бѣ о¹жю мѣи а¹ос¹тѣю, г¹ос¹п¹о¹д¹а¹рѣ¹ Земли Молдавскон. Ож¹е¹ прѣидошѣ, прѣд нами и прѣд нашими молдавскими болѣри, кнѣгинѣ Илинка, дѣща Гофронїи, вѣска Тоддер и тѣгали сѣ за лице прѣд нами съ сѣггалъ нашимъ Исакъ Стрѣчѣ и съ брати его ради една част за штиннѣ въ село Боиан, что сѣ изберетъ част нхъ въ третѣа част, рекѣт² она аж¹е¹ естъ ии прѣд штиннѣ и дѣдннѣ и ѡказовала прѣд нами и исписокъ за раздѣленїе въ Петра коевода. И³ Исакъ съ братїи свои, шни сице рекѣтѣ бо не имала Илинка, дѣща Гофронїа, вѣска Тоддер, ничто съ та третѣе частъ въ село Боиан.

Тѣмъ ради, г¹ос¹п¹о¹д¹ст¹во ми дадохъ Исакъ Стрѣчи съ брати своїи имаетъ принести своѣ нарѣдѣнїи, что били шни ималѣ на частъ за штиннѣ въ село Боиан и не принесеа, нѣ зосталъ; кнѣгинѣ Илинка, дочка Гофронїи, вѣска Тоддер шна прѣидѣ на днѣ сѣ⁴ свої нарѣдѣнїе и ждалъ по д¹е¹нѣ⁵ единнѣ и ѡправила сѣ и поставила свои фѣрѣе с¹ вѣстѣр г¹ос¹п¹о¹д¹ст¹ва ми бѣ¹ златъ.

Тѣмъ ради, г¹ос¹п¹о¹д¹ст¹во¹ ми въ насъ дали и ѡкрѣпили есми Илинки, дѣщи Гофронїи, вѣсчї Тоддер, та частъ за штиннѣ въ третѣа частъ въ село Боиан да естъ ии въ насъ съ вѣсемъ доходомъ, а Исакъ Стрѣчѣ съ брати свои да не имаетъ мѣи тѣгати а не добѣвати прѣдъ симъ листомъ г¹ос¹п¹о¹д¹ст¹во¹ ми.

Г¹ос¹п¹о¹д¹ст¹во¹ реч¹.

Пис¹ъ ѡ Иѣ, въ лѣто х¹р¹ма новѣр¹е¹ ѿ.

Глангѣ велъ логоф¹етъ.

Ника.

¹ Parantezele editorului.

² Greșit, pentru рѣсч.

³ Greșit, pentru а.

⁴ Omis.

⁵ по д¹е¹нѣ, probabil greșit, pentru идиѣ.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, cneaghina Ilinca, fiica Sofroniei, nepoata lui Toader, și s-a pîrit de față înaintea noastră cu slugile noastre Isac Stîrcea și cu frații lui pentru o parte de ocină din satul Boian, ce se va alege partea lor din a treia parte, spunînd ea că îi este dreaptă ocină și dedină și a arătat înaintea noastră și ispisoc de împărțire de la Petru voievod. Iar Isac cu frații lui, ei așa au spus că nu a avut Ilinca, fiica Sofroniei, nepoata lui Toader, nimic cu cea a treia parte din satul Boian.

Pentru aceea, domnia mea am dat lui Isac Stîrcea cu frații lui să aibă a aduce dresese lor, pe care le-au avut pe partea de ocină din satul Boian și nu le-au adus, ci au rămas; cneaghina Ilinca, fiica Sofroniei, nepoata lui Toader, ea a venit la zi <cu>¹ dresese ei și a așteptat o săptămînă și s-a îndreptat și și-a pus fierie în visteria domniei mele 12 zloți.

Pentru aceea, domnia mea am dat și am întărit de la noi Ilincăi, fiica Sofroniei, nepoata lui Toader, cea parte de ocină din a treia parte din satul Boian ca să-i fie ei de la noi cu tot venitul, iar Isac Stîrcea cu frații lui să nu aibă a mai pîri, nici a dobîndi înaintea acestei cărți a domniei mele.

Domnul a zis.

Scris la Iași, în anul 7141 <1632> noiembrie 10.

Ghianghea mare logofăt.

Nica.

După Bălan. *Doc. bucovinene*, I, p. 204—205.

Copie slavă cu trad. editorului.

O trad. din sec. al XVIII-lea, la Arh. St. Buc., A. N., MMDCIX/4.

245

1632 (7141) noiembrie 20.

Ion Carapotona șoltuz, pîrgarii și alți oameni din Bîrlad mărturisesc că Dochia, fiica lui Ursu pitar, și fiii ei au vîndut partea lor de ocină din satul Dracsini lui Apostol neguțător din Bîrlad.

† Adecă Ion Carapotona șoltuzul cu 12 pîrgari și preutul Ștefan cel domnescu și Maftciu Roșca și Nacul cupeș și Dinga de tîrgu de Bîrlad și mulți oameni buni și bătrîni și Macsin de Călimănește și Dumitru de acoloa

¹ Omis.

și Zahariuțul diiac<u>1lu de Micești scrie<m>1 și mărturisim cum au venit înaintea noastră Dochii, fata lui Ursu pitarul ce-au fost și feciorii ei, Bălan și Ștefan și Mogildea, și cu surorile lor, den sat din Grădești, de bunăvoia lor, de nimene chemați, nici nevoiți ș-au vindut ei toată partea lor, cât au avut ei de la sat de la Dracsin, din giumătate de sat a patra parte, moșie dreaptă, cu tot venitul, cu loc de finaț și cu loc <de>1 prisacă și cu loc de țarină și cu loc de moară într-apa Studenețului. Și aceea ocină și moșie a lor dreaptă ei o au vindut lui Apostolū neguțătorul de Birlad și feciorului său Costantin, pentru doisprădzéce galbeni de aur, ca să le hie lor moșie nevinovată în véci.

Deci noi vădzindu de bunăvoia lor tocmală bună întru ei și platf deplină, noi încă le-am făcut lor această mărtorie de la noi, ca să hie de credință pînă ce-ș va face și dirése domnește.

Și pentru credința s-au pus și pecétea orașului într-aceasta mărturie.

И ни да[с]ем не смншлют.

Къ акто хърма месѣца ноемвриѣ к̄.

Bibl. Acad., LII/197.

Orig., hirtie (30,9 × 20,4 cm.), pecete aplicată.

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, XVI, p. 198–199 (orig.); Antonovici, *Doc. birlădene*, IV, p. 66–67 (orig., după *Uricariul*).

246

1632 (7141) noiembrie 25, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Alexa vistiernicel din Pînțești a șasea parte din acest sat dată lui de Cirstea, fiul lui Vartic, pentru că a plătit pentru el „darea țărănească“.

† Нъ Александръ Иліашъ воєвода, божію мно҃стїю, господарь Сѣманъ Молдавскон. ѿже прїнде, прѣд нами и прѣд всѣми нашими молдавскими болѣри, сазга наше Ілѣѣа внетерничел вт Пънчѣши и принес еднн записе за свидѣтельство вт сазга наше, Індроннк пнт<ъ>рѣл вт Кръѣши и вт Костин вт ѿничани и

¹ Omis în orig.

шт Дѣмитрашко шт Спиннѣни и шт Оунака мед<елничер> шт Вовѣръѣци и шт Гѣур-
гѣшт Жигорѣни и шт ннх людѣ доврѣи и коннѣи прѣднѣи, сици писавѣи и свидѣтел-
ствѣици въ тѣшт записе <како прѣнд>¹ прѣд нами Крстѣ, стѣнѣ Бартик, вѣск
Поркѣ, за его доброю волю, неким непонѣжден, а не приселован и дал свои права
штнннѣ и дѣднннѣ шт вѣс село Пѣнчици, шеста част, шт ватрѣ село и шт
полѣ и шт лѣс и една паснк гдѣ бнл паснк штцѣ имѣ до Костице. Тоа штнннѣ
шн дал слѣси нашѣмѣ, Плевѣн, занеже платил на него за дан цѣранскнн и дал за
числѣ имѣ четри десѣт и два злоци вѣтнх и четри безмени за коскѣ и една
вол доври платил за него ѣ вѣскѣх дан, шкоже вѣши пишѣм.

Тѣм радѣ тоа шеста част шт село Пѣнчици и съ тоа паснк и съ вѣс
прѣход, да вѣст слѣси господства ми, Плевѣн, права штнннѣ и вѣкѣпленѣи о оурик
и потврѣженѣи, непорѣшено, имѣ, никоннѣи.

И аще даст пннѣси иже пишѣм тот цѣран, да <вѣзн>¹мет собн штнннѣ
шт Плевѣа. И нак да не вѣдѣт прѣд снм листом нашѣм.

✠ Ис, лѣто *зрѣмѣ ноембрѣ кѣ.

† Сам господнѣ вѣлѣл.

† Глангѣ вѣл логофѣт вчн и сѣм нскаѣх <т. р.>.

† Нивнашко <писал>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri
moldoveni, sluga noastră, Alexa vistiernicel din Pincești și a adus un zapis
de mărturie de la sluga noastră, Andronic pit<ărel> din Crăești și de la Costin
din Oniciani și de la Dumitrașco din Spineni și de la Onaca med<elnicer>
din Vovărăești și de la Gheorghie din Jigoreni și de la alți oameni buni și
oșteni de mai înainte, astfel scriind și mărturisind în acel zapis <cum
a venit>¹, înaintea lor, Cirstea, fiul lui Vartic, nepot lui Porcul, de a lui
bunăvoie, nesilit de nimeni, nici asuprit și a dat dreapta sa ocină și dedină,
a șasea parte din tot satul Pincești, din vatra satului și din cîmp și din
pădure și o prisacă, unde a fost prisaca tatălui lui, la Costițe. Acea ocină
el a dat-o slugii noastre, Alexa, pentru că l-a plătit pentru darea țărănească
și a dat pentru cîsla lui patruzeci și doi de zloți bătuți și patru bezmene
de ceară și un bou bun a plătit pentru el, la toate dările, precum scriem
mai sus.

¹ Loc rupt in orig.

De aceea, acea a șasea parte din satul Pincești și cu acea prisacă și cu tot venitul să fie slugii domniei mele, Alexa, dreaptă ocină și cumpărătură și uric și întărire, neclintit, lui, niciodată.

Și dacă va da banii ce scriem, acel țăran să-și ia ocina de la Alexa. Altfel să nu fie înaintea acestei cărți.

La Iași, anul 7141 <1632> noiembrie 25.

† Înсуși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Ionașco <a scris.>

Bibl. Acad., CIV/18 a.

Orig., hirtle (31 × 19,3 cm.), pecete aplicată, stricata.

Cu o trad. din 1817 și o copie de Ion Gllgori.

247

1632 (7141) noiembrie 26, Iași.

Alexandru Iliș voievod dăruiește lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea un loc de prisacă și de finaș și un loc de moară și de șteze pe Jijia, de la confluența cu Bahluiul pînă la vărsarea ei în Prut, în braniștea domnească, pentru că a dat domnului patru cai buni prețuiți 160 ughi.

† Иъ Алѣксандръ Иліташ воєвода, божію мно҃стїю, господарь Земли Молдавскон. Оже тот истинный болѣеши господства ми вѣрний, Дмитръ Бухуш третїи логофет, слышиа нам правую вѣрною. Тѣмъ мы, видѣвши его правую вѣрною слыжеши до нас и земли нашїи, жаловали есми его усобною нашїи мно҃сть и дали и помилували есми емѣ, ѡт нас, ѡ нашїи земли ѡ Молдавскон, едно мѣсто за паснк на бранище, съ мѣсто за сеножатї шкрѣст паснкѣ и едно мѣстѣ за млинн на рѣцѣ Жижїн, ѡт гдѣ съ съвѣкъспакѣт водѣ Бахушѣ съ водѣ Жижїн, да съматрѣет собн гдѣ вѣдет мѣсто добро, въ мѣстѣ господарскомѣ, даже до гдѣ спадает водѣ Жижїн на рѣцѣ Прѣтѣ, да сътворит собн млинн и терпѣши понеже даа господства ми и четири кони добрихъ цѣновани за рѣѣ шги пинѣши добрихъ.

Тѣм радї, тоє мѣсто за паснк на враннцѣ и съ сножатї укрѣст паснка и тот мѣсто за млинн на рѣцѣ Жижїн, съ мѣстѣ за терпѣхн гдѣ собн избереѣт, ут гдѣ сѣ съвѣкѣспнт водѣ Бахавѣ съ водѣ Жижїн, даже до гдѣ спадаѣт Жижїю на рѣцѣ Прѣтѣ, како да бѣдѣт болѣрннѣ господства мн внше писанномѣ, Дѣмантрѣ Бѣхѣш логофѣт, ут господства мн, правїн штиннн и даанїе и милованїе и внкѣпанїе и брнк, съ вѣсем дохѣдом.

Ѡ аще кто мет разорнтї, по нашнм животѣ, наше даанїе и ѣстроинїе, таковаго да бѣдѣт трѣклѣт и проклѣт ут Господа Бога, сътворшаго небо и земан и ут прѣчнстаа его матерѣ и ут вѣсѣху свѣтнх. И нн да сѣ не ѣмншаѣт.

Пис ѣ Пѣ, въ лѣто *ѣрма ноємврїе кѣ.

† Сам господннѣ велѣл.

Имъ Плагѣандрѣ воєвода <т. р.>.

† Борлѣнѣл <писал>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată acest adevărat credincios boier al domniei mele, Dumitru Buhuș al treilea logofăt, ne-a slujit cu dreaptă credință. Pentru aceea, noi, văzind a lui drept credincioasă slujbă către noi și țara noastră, l-am miluit cu deosebita noastră milă și i-am dat și l-am miluit, de la noi, în țara noastră, Moldova, cu un loc de prisacă în branște, cu loc de finaț [împrejurul prisăcii și un loc de moară pe riul Jijia, de unde se împreună apa Bahluiului cu apa Jijiei, să-și caute unde va fi loc bun, în locul domnesc pînă unde cade apa Jijiei în riul Prut, să-și facă moară și șteze, pentru că a dat domniei mele și patru cai buni prețuiți pentru 160 ughi, bani buni.

Pentru aceea, acel loc de prisacă în branște și cu finaț împrejurul prisăcii și acel loc de moară pe riul Jijia, cu loc pentru șteze unde-ți va alege, de unde se împreună apa Bahluiului cu apa Jijiei, pînă unde se varsă Jijia în riul Prut, ca să fie boierului domniei noastre mai sus scris, Dumitru Buhuș logofăt, de la domnia mea, dreaptă ocină și danie și miluire și cumpărătură și uric, cu tot venitul.

Iar după viața noastră, dacă cineva ar strica dania și întărirea noastră, unul ca acela să fie de trei ori blestemat și blestemat de Domnul Dumnezeu, făcătorul cerului și pămîntului și de preacurata lui maică și de toți sfinții. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7141 <1632> noiembrie 26.

† Înсуși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <т.р.>.

† Borleanul <а scris>.

Bibl. Acad., LXXXII/2 a, b, c.

Orig., hirtie (31 × 21,7 cm.), pecete timbrată.

Cu două trad.; una din 1781.

EDIȚII: Rosetti, *Cronica Bohotinului*, p. 51 (o trad. veche).

1632 (7141) decembrie 1, Iași.

Alexandru Iliăș voievod scutește clerul de taxe vamale.

Iuon Alexander Wojwoda befreyet die Geistlichkeit von deren Maut gebühren.

Dtto Iassy, 7141 <1632> den 1 t^{en} December.

Ioan Alexandru voievod scutește clerul de taxe vamale.

Dat în Iași, 7141 <1632> decembrie 1.

Arh. St. Suceava, Inventarul d.c. Mitropoliei, fasc. lit. A, nr. 92.

Rezumat.

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, III, p. 748 (text german și trad.).

1632 (7141) decembrie 1, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Chiriac negustor o parte de ocină din satul Vorovești, ținutul Cîrligătura, pe care i-a dat-o unchiul său Sima.

† Иѡ Александрѡ Иліашъ воевода, вожією милоостією, господаръ Земли Мѡлдавскон. Сѡже прїидошѣ, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, Інтеміѡ и сестра его, Настасїѡ, и брат нѣ Дръган, сынове Фетїѡн и тегали за лице, прѣд нами и прѣд нашимъ съвѣтомъ, на Симѡ и на брат его, Иѡнашко¹, сынове Зоти кѡпец и Пъраски, радї ѡсмаа част ѡт четвѣртьѡа част, ѡт село Боровици и съ пасикѡ и съ сѡдовѣ, что ѡ волоост Кърлигѣтѡри, рекѣще, прѣд нами, како държат нам тоѡ ѡтнина без рѣд и без испраѣ, съ велика прїселованїе. И Симѡ и брат его Иѡнашко¹, сынове Зоти кѡпец и Пъраски сказовали прѣд нами єдин исписок за вѣкѡпленїе ѡт Бремїѡ Могила воевода, подписан за рѣки Стронича логофѣта, како кѡпили ѡтцѣ нѣ Зота кѡпец и жителница его, Пъраска, тоѡ ѡтнина ѡт тѣхъ вѣше писанниѣхъ, ѡт Інтеміѡ и ѡт сестра еѡ, Настасїѡ, и ѡт брат нѣ Дръган, сынове Фетїѡн, радї шест десѣт талери сребрънниѣхъ.

¹ Иѡнашко, scris ulterior pe loc lăsat alb.

Ино мѣ и съ нашимъ съвѣтомъ създѣхомъ нѣ праведнимъ съдѣемъ и видѣвше тотъ записъ за кѣпейно ут Еремѣя Могила воєвода, подписанъ за Стронча логофета, а мѣ съправдихомъ на Симѣ и на братъ его, Иваншко, сынове Зоти кѣпецъ и Пъраски и възвѣхомъ ут нинѣхъ кѣ за тѣ татарскихъ фѣерѣю. И Антемѣя и сестра ея, Настасѣю и братъ нѣхъ, Дръганъ, сынове Фетѣи, они възстали ут прѣдъ нами и ут вѣсъ законъ земскон. Того ради, ут съда на прѣдъ да не имаетъ маи тега ти съ за сѣа тѣжъ николиже на вѣки.

И ут томъ, тижѣ прѣиде, прѣдъ нами и прѣдъ нашими колѣри, Симѣ, сынѣ Зота кѣпецъ и Пъраски, по его добраа колѣ, некимъ непонѣженъ, а ни приселованъ, далъ и подаровалъ ут тоа више писана ут нинѣхъ, ут вѣсмаа частъ ут четвѣртаа частъ, ут село Боровѣци, съ пасикѣ и съ садове, частъ емѣ половина. Таа ни далъ и подаровалъ вѣнѣкъ своимѣ Кирѣякови кѣпецъ, вѣ за дѣше его и за дѣше родителемъ его, занеже не ималъ дѣти ут тѣло его и да имаетъ его грижати и посокотити покова вѣдетъ живѣ, а по смърти его да имаетъ емѣ сътворитѣ памѣтъ како съ подобаетъ мрътвенцимъ.

Ино господство ми видѣвше его доброволинною даанѣе, ут насъ ешеже дали и потвѣрдилъ есми Кирѣякови кѣпецъ како да естъ емѣ права ут нинѣхъ и даанѣе и подарованѣе и зрикъ и потвѣрженѣе, съ възвѣмъ доходомъ, непорѣшенно николиже вѣ вѣки вѣчнѣи. И ни да съ не оумишае.

Писъ ѣ Исѣхъ, вѣ лѣто ѣрмеа декемвриѣ а.

† Самъ господинѣ велѣлъ.

† Гангѣ велъ логофетъ зчи и съ некаахъ <м. р.>.

† Крстѣ Даммѣянъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Antemia și sora ei, Nastasia și fratele lor, Drăgan, fiii lui Fetion și au pîrit de față. înaintea noastră și înaintea sfatului nostru, pe Sima și pe fratele lui, Ionașco ¹, fiii lui Zota negustor și ai Părăscăi, pentru a opta parte din a patra parte din satul Vorovești, ce este în ținutul Cîrligăturii și cu prisacă și cu grădini spunînd, înaintea noastră, că le stăpînește aceea ocină fără rînd și fără drept, cu mare asupreală. Iar Sima și fratele lui, Ionașco ¹, fiii lui Zota negustor și ai Părăscăi au arătat, înaintea noastră, un ispisoc de cumpărătură de la Eremia Moghila voievod, semnat de mina lui Stroici logofăt, că tatăl lor, Zota negustor și soția lui, Părăsca, au cumpărat aceea ocină de la acei mai sus scriși, de la Antemia și de la sora ei, Nastasia și de la fratele lor, Drăgan, fiii lui Fetion, pentru șasezeci taleri de argint.

¹ Nume adăugat ulterior pe locul lăsat alb.

Deci noi și cu sfatul nostru i-am judecat cu judecată dreaptă și văzind acel zapis de cumpărătură de la Eremia Moghila voievod, semnat de Stroici logofăt, noi am îndreptățit pe Sima și pe fratele lui, Ionașco, fiii lui Zota negustor și ai Părascăi și am luat de la ei 12 zloți tătărești, fierie. Iar Antemia și sora ei, Nastasia și fratele lor, Drăgan, fiii lui Fetion, ei au rămas dinaintea noastră și din toată legea țării. Pentru aceea, de acum înainte să nu se mai pîrască pentru această pîră niciodată în veci.

Și la aceasta, de asemenea a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Sima, fiul lui Zota negustor și al Părascăi, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a dat și a dăruit din acea mai sus scrisă ocină, din a opta parte din a patra parte din satul Vorovești, cu prisacă și cu grădini, partea lui, jumătate. Aceea a dat-o și a dăruit-o el nepotului său, Chiriac negustor, pentru pomenirea lui și pentru pomenirea părinților lui, pentru că n-a avut copii din trupul lui și să-l îngrijească și să-l socotească cit timp va fi în viață, iar după moartea lui să-i facă pomenire, cum se cuvine morților.

Deci domnia mea, văzind dania lui de bunăvoie și de la noi încă am dat și am întărit lui Chiriac negustor ca să-i fie dreaptă ocină și danie și dăruire și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7141 <1632> decembrie 1.

† Insuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cîrstea Dammiian <a scris>.

Bibl. Acad., CXL1/9.

Orig., hirtie (41,7 × 28,5 cm.), pecete timbrată.

250

1632 (7141) decembrie 1, Iași.

*Mărturia marilor boieri pentru vânzarea de către Ionașcu Hrinco-
viciu și Franțian Hrinco-
viciu a unor părți din satele Tămășeni și
Iugani, ținutul Suceava, lui Dumitrașcu Fulger și surorii lui, Marița.*

Adecă noi, Ganghea vel logofăt i Lupul vel vornic de Țara de Gios i Ionașco vel vornicu de Țara de Sus i Dumitrașco vel spătar i Dumitrașco Solomon vel sulgeriu i Dumitrașco Buhuș vel¹ logofăt i Apostol pitar i

¹ In loc de: „al treilea“.

Ghiorghie Roșca vistiernic i Istratie vistiernic i Iordache biv vistiernic i Vasile Banul pitar i Vasilie Roșca i Ionașcu Rusul vornicu de poartă și alți boieri și vătași din curte gospod, scriemu și mărturisim cu această a noastră scrisoare precum au venitu înainte noastră Ionașcu Hrincoviciu, strănepot lui Toader Bucotco fost clucer și fratele său, Franțiiian Hrincoviciu, strănepot lui Bratul Hrincoviciu ¹, de a lui dreaptă ocenă și moșie, din uricu de împărțală ce au avut de la strămoșul său, Bratul Hrincovici, avind și el de la bătrînul Ștefan voievoda din uricu de împărțală ce au avut strămoșii[i] lor, Toader Bucotco cluceriu și fratele lui, Franțiiiaș Hrincoviciu, <t>² Ioana vodă, din giumătate de sat de Tămășeni, a patra parte și iarăși din giumătate de sat din Iugani a patra parte, care sint în ținutul Sucevei. Aceste au vindut ginerii lui, Dumitrașco Fulgeru și surorii lui, Marițai, jupînesăi dumisale Roșca ³ Fulger, fata Nastasăi, nepoata lui Gliga Hrincoviciu, în prețul 120 galbeni. Și au plătit deplin înainte noastră.

Și noi, văzîndu între dinșii bună invoiala și tocmala și plata deplin, am făcut și de la noi această dreaptă și încredințată mărturie dumnealui lui Dumitrașco Fulger și dumneaei giupînesăi Marițai, fata Nastasăi, nepoata lui Gliga Hrincoviciu, ca să le fie lor de credință piră cînd s-ar face și întăritură domnească. Și pentru mai buna credință ne-am iscălit și am pus și pecețile noastre la această încredințată scrisoare noastră.

Eu Cîrste Damiiian uricariul am scris.

Pis u Ias, vă leat 7141 <1632> dechembrie 1.

Ganghe vel logofăt.

Toderașco ⁴ Bașotă hatman.

Dumitrașco Sol<omon> vel sulger.

Lupul vel vornicu.

Ionașco Rusul vornic de poartă.

Apostol pitar.

Ionașco vel vornic.

Iordache vistiernic.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 578, f. 268 v și Ms. nr. 579, f. 154 v-155.

Copie.

¹ Pentru filiația corectă vezi doc. din 1632 decembrie 6 (nr. 255) și 1633 martie 2 (nr. 298).

² Omis în orig.

³ Greșit, pentru „Dumitrașco“.

⁴ Greșit, pentru „Iurașco“.

1632 (7141) decembrie 2, Iași.

Mărturia marilor boieri asupra vinzării de către Pintea fost șetrar lui Ionașco Cehan mare pitar a unor părți din satul Codăești, ținutul Vaslui, anume : jumătatea de sus a satului, cu vad de moară, mori gata și loc de piuă în Dobrovăț și a cincea parte din partea de sus a satului.

Се сео ми, Гянгѣ великѣи логофет и Лѣпѣла великѣи дворник Нинѣжнѣи Земан и Іѡнашко Кужеѣ великѣи дворник Вишнѣи Земан и Юрашкѡ Башотѣ хѣтман и прѣкълаѣѣ Сѡчавскѣи и Дѡмитрашко Шолдан вел спат<а>р и Пѣтрашко Башотѣ вторѣи логофет и Дѡмитрашко Голломон вел сѣлжар и Дѡмитрѡс Бѡхѡш логофет и Юраки вистерник и Гѡургѣе, брат егѡ милости Лѣпѣла дворник и Бѣнаки спѣтар и Іѡнашко Рѡсѣла дворник глотнѣи и ниннѣх болѣри и кѣнни прѣд ннѣи шт двор господинѣ егѡ милости. Пишем и даем знанѣе съ сѣа наше писанѣе, како прѣиде, прѣд ннами, Пѣнте вие шатрар, по егѡ добраа колѣѣ, неким непонѡжде<н>, ани приселован и продал <с>еѡа права отнина и дѣднина, шт ѡрик за дѣднинѡ что имал прѣпрѣдѣд егѡ Басѣтка шт Стараго Стефан воевод шт ѡрик за рѣздѣленѣе что имал мати егѡ, Тѡдора, шт сеѡо Стараго Петра воевода, половина село шт Кодѣщи, нижна част, съ брѣд за млин ѡ Добровѣц и съ млин готов и съ мѣсто за стѣпа и тижѣ и шт тоа дрѡга половина село, вишнаа част, петаа част, что ѡ волост Басѡнском, что тоа петаа част ест емѡ шт вишк егѡ, Дѡмитрѡс Пѡрѣл и шт жена егѡ, Илѣна, за что платна емѡ глат шт едно тѣготно. Таа продал братѡ и прѣтѣлю нашемѡ, Іѡнашкови Чѣхан великомѡ питарѡ, ради два сто и два десѣт и пет ѡги добрнѣх, нинѣси готови и заплатна емѡ исплънню.

Ино ми, видѣвше междо ними нѣх добровольною тѡкмеж и исплъннюю заплаѣшт шт нас ещеже сътворнѣх<м> господство си сѣа наше писанѣе бѣти емѡ за вѣрности до кѡлаѣѣ сътворит себе и гнарѣденѣе осподарскнѣх. И на великаѡ вѣрѣ подпнсахом и печати наши приложнхом кѣ семѡ истинномѡ запнсе нашемѡ.

И <з>, Кржетѣ Дамѣан ѡрикар, писал, да сѡ знает.

ѡ Иѣ, лѣто хѡрма дѣкемврѣе ѣ.

Гянгѣ вел логофет.

Юрашкѡ Башотѣ хѣтман.

Гѡургѣе, брат Лѣпѣла ворник.

Дѡмитрашкѡ Шолдан вел спатар.

Дѡмитрашкѡ Голломон вел сѣлжар.

Лѣпѣла вел ворник.

Іѡнашкѡ Кужеѣ вел дворник.

Башотѣ Пѣтрашкѡ.

Îată dar noi, Ghianghea mare logofăt și Lupul mare vornic al Țării de Jos și Ionașco Cujbă mare vornic al Țării de Sus și Iurașco Bașotă hatman și pircălab de Suceava și Dumitrașco Șoldan mare spătar și Pătrașco Bașotă logofăt al doilea și Dumitrașco Solomon mare sulger și Dumitru Buhuș logofăt și Iordachi vistiernic și Gheorghie, fratele milostivirii sale Lupul vornic și Enachi spătar și Ionașco Rusul vornic de gloate și alți boieri și oșteni de înainte de la curtea milostivirii sale domnul. Scriem și dăm știre cu această scrisoare a noastră cum a venit, înaintea noastră, Pinte fost șetrar, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asupra și a vindut dreapta sa ocină și dedină din uric de moștenire ce a avut răstrăbunica lui, Vasutca, de la Ștefan voievod cel Bătrîn și din uric de împărțeală ce a avut mama lui, Tudora, de la acest Petru voievod cel Bătrîn, jumătate de sat din Codăești, partea de jos, cu vad de moară în Dobrovăț și cu moară gata și cu loc de piuă și de asemenea și din celalaltă jumătate de sat, partea de sus, a cincea parte, care este în ținutul Vasluiului, care acea a cincea parte fi este de la nepotul lui, Dumitru Purcel și de la femeia lui, Ileana, pentru că i-a plătit capul de la o greutate. Acea a vindut-o fratelui și prietenului nostru, Ionașco Cehan mare pitar, pentru două sute și douăzeci și cinci ughi buni, bani gata, și i-a plătit deplin.

Deci noi, văzînd tocmeala de bunăvoie între ei și plata deplină, și de la noi încă am făcut domniei sale această scrisoare a noastră să-i fie de credință pînă cînd își va face și direse domnești. Și spre mai mare credință am semnat și am pus pecețile noastre pe acest adevărat zapis al nostru.

Și eu, Cirstea Damiiian uricar, am scris, să se știe.

La Iași, anul 7141 <1632> decembrie 2.

Ghianghea mare logofăt.

Iurașco Bașotă hatman.

Gheorghie, fratele lui Lupul vornic.

Dumitrașco Șoldan mare spătar.

Dumitrașco Solomon mare sulger.

Lupul mare vornic.

Ionașco Cujbă mare vornic.

Bașotă Pătrașco.

Bibl. Acad., DIV/3-4.

Copie din 1835.

Cu o traducere.

1632 (7141) decembrie 4, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Ionașco Cehan mare pitar o jumătate din satul Codăești, ținutul Vaslui, partea de jos, ce s-a numit Șchei, cu vad de moară, mori gata și loc de piuă în Dobrovăț și a cincea parte din partea de sus a satului, cumpărate de la Pintea fost șetrar.

Нон¹ Ялѣѣандросъ Ілѣшъ воєводъ, кожѣю милостію, господарь Земли Молдавскон. Сѣже прѣиде прѣдъ нами и прѣдъ вѣсими нашими молдавскіми волѣри, великими и малими, сѣзга наше Пѣнтѣ бивъ шетрар, сынъ Тѣдорн, прѣпрѣвнскъ Басѣтки пшъ игъ добраа волѣ, некимъ непонѣжден, а ни приселован и продалъ своа права штинна и дѣднина штъ ѡрикъ за дѣднинѣ чтѣ имала прѣпрѣдѣда игъ Басѣтка штъ Стараго Стефана воєводъ и штъ ѡрикъ за рѣздѣленіе чтѣ имала мати игъ, Тѣдѣра, штъ сѣгъ Стараго Петра воєвода, половина село штъ Кодѣици, нижнаа част, чтѣ именовалъ Шкѣи, съ брѣдъ за млинъ ѡ Добровѣцъ и съ млинъ готове и съ мѣстѣ за стѣпа и тижѣ и штъ тоа дрѣгаа половина сѣлѣ, вишнаа част, пѣтаа част, чтѣ ѡ колѣстъ Басѣнскомѣ, чтѣ тоа пѣтаа частъ естъ емѣ штъ вѣскъ игъ, Дѣмитрѣ Пѣрчѣл и штѣ жена игъ, Ілѣна за чтѣ платилъ емѣ гравъ штъ една тѣготинѣ. Таа продалъ нашѣмѣ вѣрномѣ волѣринѣ, Іѣнашкѣви Чѣханъ великомѣ питарѣ, радиъ два стѣ и два дѣсѣтъ и пѣтъ ѡриъ добри, пинѣси готовиѣ и заплатилъ емѣ испѣлннѣю.

Ино господство ми, видѣвше междѣ нами иѣ доброволннѣю токмежъ и испѣлннѣю заплатѣ, штъ насъ ешеже дали и потѣрднани есми нашѣмѣ вѣрномѣ волѣринѣ Іѣнашкѣви Чѣханъ великомѣ питарѣ, на тоа прѣдъ реченнаа половина сѣлѣ штъ Кодѣици, нижнаа част, съ брѣдъ за млинъ ѡ Добровѣцъ и съ млинъ готове и съ мѣстѣ за стѣпа и тижѣ и штъ тоа дрѣгаа половина сѣлѣ, вишнаа част, пѣтаа част, како да естъ емѣ и штъ насъ права штинна и кѣпѣжинѣ и ѡрикъ и потѣрѣжденіе, съ вѣсѣмъ дохѣдомъ, непорѣшениѣ николиже на вѣки. И ни да сѣ не ѡмнишатъ.

Писъ ѡ Исоѣ, вѣ лѣто хрѣма дѣкемвриѣ Ѧ.

Глаамъ господинѣ велѣлъ.

Генгѣ велъ логофѣтъ ѡчи.

Крѣтѣ Даміанъ.

¹ Greșit, în loc de Нв.

Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră, Pîntea fost șetrar, fiul Tudorei, răsstrănepot al Vasutcăi, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vîndut dreapta sa ocină și dedină din uric de moștenire ce a avut răsstrăbunica lui, Vasutca, de la Ștefan voievod cel Bătrîn și din uric de împărțeală ce a avut mama lui, Tudora, de la acest Petru voievod cel Bătrîn ¹, jumătate de sat din Codăești, partea de jos, ce s-a numit Șcheai, cu vad de moară în Dobrovăț și cu mori gata și cu loc de piuă și de asemenea și din cealaltă jumătate de sat, partea de sus, a cincea parte, care este în ținutul Vasluiului, care acea a cincea parte îi este de la nepotul lui, Dumitru Purcel și de la femeia lui, Ileana, pentru că i-a plătit capul de la o greutate. Aceea a vîndut-o credinciosului nostru boier, Ionașco Cehan mare pitar, pentru două sute și douăzeci și cinci ughi buni, bani gata și i-a plătit deplin.

Deci domnia mea, văzînd între ei tocmeală de bunăvoie și plată deplină, de la noi încă am dat și am întărit credinciosului nostru boier, Ionașco Cehan mare pitar, acea înainte zisă jumătate de sat din Codăești, partea de jos, cu vad de moară în Dobrovăț și cu mori gata și cu loc de piuă și de asemenea și din cealaltă jumătate de sat, partea de sus, a cincea parte, ca să-i fie și de la noi dreaptă ocină și cumpărătură și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7141 <1632> decembrie 4.

Însuși domnul a poruncit.

Ghenghea mare logofăt a învățat.

Cîrstea Damian.

Bibl. Acad., DIV/5—6.

Copie din 1835.

Cu o traducere.

253

1632 (7141) decembrie 4, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Ionașco și Vasile Tecman ocinile cumpărate în satele Ivănățăști și Popșori, din ținutul Vaslui.

† Иѡ Илѣѡандруѡ Илиѡиш воѡеводъ, божіѡю млостіѡю, господарь Земли Молдавскон. Оже прѣдошѣ, прѣд нами и прѣд вѣсими нашими молдавскими боярыи, великими и малими, Дѣмитрашко и сестра го, Палагіѡ, сынове Бантъш

¹ Petru Șchlopul.

внѣ спѣтар, внѣци Пуршав и Костантин, сынъ Палагѣи, внѣк Бантъш внѣ спѣтар, прѣвнѣк Цероде, всѣи внѣци Ирнин монахѣи, еже вѣше кнѣгинѣ Иан шетрар, по нѣ добраа волѣ, неким непонѣждѣнни. а ни приселовани и продали нѣ права штинна и дѣдннннн, частї Ирнин монахѣи и частн им, шт село Ивѣнѣцѣши и шт Попшорн, что ѡ волшет Басабюскомаѡ, частн им всѣм нижнѣи, едни стар, елико избрала люди добри и стаѣповала шт нарѣдѣнїе что имали прѣдѣдове нѣ и шт исписоаче за токмеже и за тѣж что шни имали шт Мирон Барновски Могила воєвода и шт самого господства ми. Таа продаа саѣгам нашим и Шко-вем им, Ившашкови Текман и брат его, Басилѣ Текман радѣ два полобоаче мѣд цѣновани за четирн десѣт злотнѣ битнѣ и четирн десѣт злотнѣ битнѣ пинѣшн готови. И заплашна им испалнною шт прѣд нами и шт прѣд нашими волѣри.

Ино мы, видѣвше междо ними и доброволною токмеж и испалнною заплаатѣ, шт нас ешеже дали и потверѣдани есми саѣгам нашим Ившашкови Текман и братѣ его, Басилѣ Текман, на тѣх прѣд реченнѣх части за штинни шт село Ивѣнѣцѣши и шт Попшорн, частн им всѣм нижнѣи, едни стар, елико избрала люди добри и стаѣповала, како да ест им и шт нас права штинна и кѣпекннн и рнк и потверѣдѣнїе, съ всѣм доходом, непорѣшннн николнже на вѣки. И ни да сѣ не змншаєт.

Пис ѡ Исоѣ, въ лѣто хрѣма декемвриѣ д дѣни.

† Са<м> господннѣ велѣа.

† Крстѣ Даммитан <писала>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Dumitrașco și sora lui, Palaghia, fiii lui Bantăș fost spătar, nepoții Ageroaei, și Costantin, fiul Palaghiei, nepotul lui Bantăș fost spătar, strănepotul Ageroaei, toți nepoții Irinei monahia, care a fost cneaghina lui Ilie șetrar, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și dedină, părțile Irinei monahia și părțile lor din satul Ivănățăști și din Popșori, care sînt în ținutul Vasluiului, părțile lor toate din jos, un bătrîn, cît au ales oameni buni și au stîlpit după dresesele pe care le-au avut strămoșii lor și din ispisoaice de tocmeală și de pîră pe care le-au avut ei de la Miron Barnovschi Moghila voievod și de la însum domnia mea. Acelea le-au vîndut slugilor noastre și nepoților lor, Ionașco Tecman și fratele lui, Vasilie Tecman, pentru două poloboace de miere prețuite la patruzeci de zloți și patruzeci de zloți bătuți, bani gata. Și le-au plătit deplin înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Deci noi, văzînd tocmeala lor de bunăvoie între dînșii și plata deplină, de la noi încă am dat și am întărit slugilor noastre, Ionașco Tecman și fratelui

lui, Vasilie Tecman, pentru acele mai înainte spuse părți de ocine din satul Ivănățăști și din Popșori, părțile lor toate din jos, un bătrîn, cit au ales oameni buni și au stîlpit, ca să le fie lor și de la noi dreaptă ocină și cumpăratură și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7141 <1632> decembrie 4 zile.

† Insuși domnul a poruncit.

Cîrstea Dammiian <a scris.>

Bibl. Acad., LXI/43.

Orig., hirtie (40,3 × 27,8 cm.), pecete aplicată, căzută.

254

1632 (7141) decembrie 6.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Albotă și fraților săi două părți din satul Vlăsinești, după judecata pe care au avut-o cu Bilavăș și Plopoaia.

Ив ПЛЕХАНДРОС ИЛИШ ВОЕВОДА, БОЖІЮ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАР ЗЕМАН ШВАДЯЕСКОИ
Adică au avutu zi innainte domniei mele și a tot sfatul domniei mele, boerilor mari și mici, Albotă din Vlăsinești și cu frații săi, Iurie și Vasile și Grigorie și Bilavăș cu giupăniasa lui și cu Plopoaie din Hănești, pentru doaf părți de satu din Vlăsinești, părțile din giosu, ci au zisu Bilavăș și giupăneasa lui și Plopoaia că acele părți de ocină să fie cumpărate de Andronic păharnic în zilele lui Costandin vodă și n-au fostu cumpăratu pre cum au zisu ei.

Deci cîndu li-au fostu lor ziuoa, Albotă și cu frații lui au venitu la zi și ș-au arătat și uricile și zapisăle innainte domniei mele și a tot sfatul domniei mele și au așteptatu doaf luni după zi. Iar Bilavăș și cu giupăniasa lui n-au venit la zi, numai ce-au venitu Plopoaia, ce de fați n-au stătut să să pîrască, nici diresele n-au arătat innainte domniei mele; și au triimisu cinstitu boeriu domniei mele, dumnealui logofătul cel mare, de i-au lătu și boii lui Bilavaș și tot n-au venitu.

Deci iată Albotă și cu frații lui s-au îndreptatu și ș-au pus hierie în visteriu domniei mele doisprăzăci florinți, cumu-i lege țării.

Deci domnie me și tot sfatul domniei mele am dat și am întăritu ca să hie lor ocină și moșie, neclătit în veci, nici să aibă Bilavăș și cu giupineasa lui sau Plopoaia a mai pîri la aciastă piră în veacu, peste ispisocul domniei mele.

Въ лето $\overline{\text{x} \text{э} \text{р} \text{м} \text{а}}$ декемвриѣ 5

Господни велѣа.

Бел логофет искаа.

Asămine di pe tălmăcire a celui adevărat ispisoc domnesc.

1813 octomvrie 15.

Constantin Leondari sulger și logofat de taină.

Bibl. Acad., LI 136
Copie după traducere.

255

1632 (7141) decembrie 6, Iași.

Alexandru Iliiaș voievod întărește lui Dumitrașco Fulger și jupînesei sale Marica jumătate din satul Răchiteni, pe Siret, în ținutul Suceava, pe care l-a cumpărat de la Andronic ș.a.

Ив[н] Александръ Илияшъ воеводъ, божію милостію, господаръ Земли Молдавскои. Аdecă au venitu, innainte noastră și innainte a tot sfatul nostru, boeri de Moldova, mari și mici, Andronicu și fratele său Dumitrașco Sturzea și surorile loru, Evdochie și Ileana și Dafina i Irina, ficiori a lui Badiul și drepte rude-nii din neamul lui Grigoraș și fratele său Costachie, feciorii Nastasăi, nepoții lui Gaftonie¹ și strănepoți a lui Toader Bucotco biv vel clucériu și frăține-său lui Franțian Hrincoviciu și strănepoți a fraține-său lui Hrincoviciu, au mărturisit, innainte noastră, pentru un eaz, anume Răchiteni, pe apa Sărétiului, ce iaste în ținutul Sucevei, care sat l-au fostu luat Barnoschie vodă de la doamna Mărinca, făr-de voia ei, precum au mărturisit și boerii domnii mele.

¹ Greșit, pentru „nepoții Gaftonei“ (cf. doc. nr. 298)

Apoi, milostivindu-să Dumnezeu de am venit cu domnie la pământul aceştii Moldove, domnie mea am fostu luat acel sat la mina noastră, ca să fie domnescu. Şi pe urmă au venit la divanul domniei mele şi s-au jăluit cu mare jalobă, zicînd innainte noastră precum acel sat este a lor dreaptă ocenă şi moşie. Şi au arătat, innainte noastră şi innainte a tot sfatul nostru, urice şi alte întărituri de moşlenire şi de împărţală de la bătrînul Ştefan voievod şi de la Ioan voievoda şi de la alţi domni şi au cerşutu de la noi acel satu, dar domnie mea căutînd am cerut de la dînşii treizeci şi şasă de mii [i] de aspri turceşti, ce facu 300 de galbeni, şi priimindu-să ei ca să dea acei bani, ca să nu încape acel sat în minule streine şi sculîndu-să, au dat noi deplin acei mai sus numiţi bani. Şi am dat lor satul şi am făcut şi întăritura domniei mele.

Şi apoi pe urmă de alt neamu s-au sculat, căroră au fostu împreună acel sat, anume Dumitraşco Fulger şi giupîneasa dumisale Marica şi surorile ei, Safta şi fraţii lor, Ionaşcu Hrincoviciu şi Ştefan Hrincoviciu, feciori, Nastasăi, nepoţii lui Gliga Hrincoviciu. Ei au plătit giumătate acei banii o parte, adecă optusprezece mii [i] de aspri turceşti, 150 galbeni. Dar Andronicu şi fraţii lui, Dumitraşcu [şi] Sturzea şi surorile lor, Evdochie şi Irina şi Eleana şi Dafina, ficiorii Badiului şi rudeniile lor, Grigoraşcu şi Costache, ficiorii Nastasăi, nepoţii lui Gaftonie, aceia au plătit o parte acei bani şi de a lor bunăvoe, de nime siliţi, nici asupriţi, ei au dat o parte ca să le fie ocena dreaptă şi moşie, giumătate de sat de Răchiteni pe Săretiu, slugii noastre, lui Dumitraşco Fulger şi giupînesăi dumisale, Maricăi, ca să aibi a plăti pentru dînşii acei bani giumătate, optusprezece mii de aspri turceşti, 150 galbeni. Şi s-au sculat sluga noastră Dumitraşco Fulger şi giupîneasa dumisale, Marica, şi au plătit deplin acei mai de sus bani scrişi, optusprezece mii [i] de aspri turceşti, aice, innainte noastră.

Şi noi văzîndu între dînşii buna invoială, deci şi noi am dat şi am întărit pre acel sat mai sus numitului satu, giumătate din Răchiteni pe Săretiu, ca să fie şi de la domnie mea slugii noastre, lui Dumitraşco Fulgeru şi giupînesăi sale, Maricăi, dreaptă ocenă şi cumpărătură de la domnie me şi uricu de întăritură neclătit şi nestrămutat nici odinioară în veci, cu tot venitul, din tot locul, să le fie. Şi nime altul să n-aibă a să amesteca asupra aceştii întărituri a domniei mele.

Πνε & Ίεσοχ, κ̄ τ̄ λ̄κτο κ̄σρμα δεκεμβριε &.

Гам господниъ велѣа.

Ганге вел логофет нскал.

Крсте Дамниан.

Arch. St. Buc., Ms. nr. 578, f. 258.

Copie.

Altă copie, ibidem, Ms. nr. 579, f. 151 v. — 152.

1632 (7141) decembrie 10, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Costantin [diac ocini din satele Sperlești, Verișești, Seliște și Poiana lui Coman.

† Нш Владандрш Нліѣш воєвода, в<о>жїю м<н>л<о>стїю, г<о>сп<о>д<а>рѣ Земли Молдавскон. ѿже прїдоше, прѣд нами и прѣд вѣсми нашимы молдавскимн волѣри, слѣга наш ѿрѣл комшел вт Берншци и ѿрѣш дїак вт Строещи и все племенници нѣ <н> вшци>¹, за нѣ доброю волю, неким непонѣдени, а не присловани и потокмили сѣ съ племенник нѣ Костантин дїак, с<ы>нѣ Гапни, радї вѣсѣ част дѣда² нѣ Шарїа, вт село Берншци и вт село Селище и вт Поiana Команови и вт село Сперлци, вѣсѣ част еанко сѣ нзберет вѣ тѣх словѣ дѣда² его Шарїа, что тѣх вѣш<е> писани за втѣ<н>ѣ вѣли продали и дѣда² его Шарїа, ѿрѣлов и Крѣш дїак и до племенници нѣ. Таже, слѣсѣ наш вѣш<е> писан, Костантин дїак, ви дал вѣ рѣк ѿрѣлов и ѿрѣше дїак и до племенници нѣ седм десѣт злоци вѣтнѣ и врати своа втн<н>ѣ и дѣдн<н>нѣ вт тѣхѣ вѣш<е> писанин селови вт ѿрѣл и вт ѿрѣш и вт ннѣ племенници нѣ.

И втом, тнж<е> потокмили сѣ за нѣ доброю [волю, неким непонѣдени, а ни присловани и дал ѿрѣл и ѿрѣш и ннѣ племенници нѣ вѣ част им, еанко с<л> нзберет вт село Сперлци, Костантинови дїак; а Костантин дїак дали, нзмѣно за нзмѣно, вѣсѣ част емѣ за дѣдн<н>нѣ еанко с<л> нзберет вт село Берншци и вт Селище и вт Полѣнѣ Команов.

Ино ми, вко<ж> вѣвдѣхом меж<д>ш нами доброволною токмеж и логодною бгодно и полною платѣ, а ми такожде и вт нас дадохом и потвѣднхом им. Тѣм радї, тѣх вѣше писани част за втн<н>нѣ вт селѣ Сперлци да ест Квстантинови право втн<н>нѣ и дѣдн<н>нѣ и оѣрик и потвѣрженїе, сѣ вѣсем дохodom, непорѣшенно. И ни да с<л> не змишет.

Ѿ Шс, л<ѣ>т<о> хѣмра дек<емврїе> ѿ.

Сам г<о>сп<о>д<н>нѣ велѣл.

Гїангѣ вел логофѣт ѣч и искал.

† Ншншко <писал>.

† Io Alexandru Iliăș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, sluga noastră Ursul comișel din Verișești și Orăș diac din Stroești și toți verii lor <și nepoții>¹, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asuprați

¹ Parantezele lui Ghibănescu.

² Greșit, pentru *сара*.

și s-au tocmit cu vărul lor Costantin diac, fiul Gapinei, pentru toată partea bunicii lor Maria, din satul Verișești și din satul Seliște și din Poiana lui Coman și din satul Sperlești, toată partea bunicii lor Maria cât se va alege în acele sate, care acele mai sus scrise părți de ocini au fost vindute și de bunica lor Maria lui Ursul și lui Orăș diac și verilor lor. Astfel, sluga noastră mai sus scrisă, Costantin diac, el a dat în minile lui Ursul și lui Orăș diac și verilor lor șaptezeci zloți bătuți și a întors ocina și dedina sa din acele mai sus scrise sate de la Ursul și de la Orăș și de la alți veri ai lor.

Și întru aceasta, de asemenea s-au tocmit de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au dat Ursul și Orăș și alți veri ai lor, din partea lor, cât se va alege din satul Sperlești, lui Costantin diac; iar Costantin diac a dat, schimb pentru schimb, toată partea lui de dedină cât se va alege din satul Verișești și din Seliște și din Poiana lui Coman.

Deci noi, dacă am văzut între ei tocmeală de bunăvoie și înțelegere plăcută și plată deplină și noi de asemenea și de la noi le-am dat și le-am întărit lor. Pentru aceea, acele mai sus scrise părți de ocină din satul Sperlești să fie lui Costantin dreaptă ocină și dedină și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7141 <1632> decembrie 10.

Însuși domnul a poruncit.

Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit.

† Ionașco <a scris>.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol”-Iași.

Copie după Ghibănescu, *Ms. Surele*, volum nenumărat (1933), p. 776—777, nr. 68. (transcriere și traducere după orig., pecete aplicată, sfărmată).

EDIȚII: Ghibănescu, *T. Codrescu*, II, p. 149—150 (orig. slav cu trad. editorului).

257

1632 (7141) decembrie 12, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește cneaghinei Păscălina și fiului ei Dumitrachi părți de ocină cumpărate în satele Doljești, ținutul Roman, Rușii Goii și Crucea de Jos, ținutul Putna.

† И ѿ Александрѣ Илиашъ воєвода, божією милостією, господарь Зѣманъ Швабѣскон. Оуже прѣиде, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, кнѣгинѣ Пѣскланинѣ и сынѣ еи, Дмитрахи и Сказован, прѣд нами и прѣд нашимъ съ-

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, cneaghina Păscălina și fiul ei, Dumitrachi, și au arătat, înaintea noastră și înaintea sfatului nostru, un zapis de mărturie de la Ștefan Bechea diac și de la Petrea hotnog și de la popa Avram din Piticeani și de la popa Ionașco din Căuteșani și de la Gavril de acolo și de la Saconie de acolo și de la Toader din Negușeni și de la Ștefan și de la Vasilie din Mesehenești și de la Costin din Rusi și de la alți oameni buni, megieși de pîmprejur, astfel scriind și mărturisind în acel zapis cum a venit, înaintea lor, Anghelina, fiica Măricuții, nepoata popii Ianul, nesilită de nimeni, nici asuprită și a vîndut dreapta sa ocină și dedină din satul Joljești¹ și cu tot venitul și din cîmp și din vatra satului și din săpături și din pădure și din grădini și din apă și cu vad de moară la pîriul Albiia, ce este la riul Siret, în ținutul Roman. Acea a vîndut-o cneaghinei Păscălinii și fiului ei, Dumitrachi, pentru patruzeci ughi, bani gata.

Și la aceasta, de asemenea au arătat, înaintea noastră, alt zapis de mărturie, scriind și mărturisind cum ei și-au cumpărat de la Iurașco dreapta lui ocină și cumpărătură din satul Rusii Gooi, o parte de ocină ce era cumpărătură lui Iurașco de la Arvasiia, fiica Cătălinii, partea ei cît se va alege din cîmp și din pădure și din grădini și din iaz și cu case gata și cu pivnițe. Acea și-au cumpărat-o ei pentru patruzeci lei, bani gata, dinaintea a mulți oameni buni și preoți, anume: popa Ionașco din Căuteșani și popa Avram din Pitișani și Petrea hotnog de acolo și Vasilie din Mesehenești și Ștefan de acolo și Costin din Rusi și Toader din Negușeni și altor oameni buni.

Și la aceasta, de asemenea au arătat, înaintea noastră, iarăși alt zapis de mărturie de la Toader Fărțol de la Crucea de Jos, din ținutul Putna, scriind însuși asupra lui cum el de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit, și-a vîndut dreapta sa ocină și dedină, o vie de la Crucea de Jos. Acea a vîndut-o cneaghinei Păscălina și fiului său, Dumitrachi, pentru o sută și douăzeci taleri, bani buni, dinaintea a multor oameni buni, anume: Fetion și Andrei și Cozma și Dorohăț și Trif și Cărăiman și Grozav și Lupul Cochirlă și Căzacul și Trifan bătrînul și altor oameni buni.

Deci noi, văzînd aceste zapise de mărturie de la atîția oameni buni, am crezut și de la noi încă am dat și am întărit cneaghinei Păscălinii și fiului său, Dumitrache, acele înainte zise părți de ocină din acele sate și acea vie, ca să le fie și de la noi drepte ocini și cumpărături și uric și întărire,

¹ Greșit, în loc de „Doljești“.

cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7141 <1632> decembrie 12.

† Domnul a zis.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cîrstea Dammiian <a scris>.

Bibl. Acad., LXI/42.

Orig., hîrtie (40,3 × 29 cm.), pecete timbrată. Pe foaia a treia, documentul din 7141 <1632> decembrie 4 (LXI/43), (v. nr. 253).

258

1632 (7141) decembrie 14, Iași.

Alexandru Iliș voievod dăruiește lui Cîrstea uricar și lui Căzacul cămăraș satul Ruși, din ținutul Hîrlău, ascultător de ocolul tirgului Botoșani, cu locuri de heleștee și mori în Sitna.

† Иъ Александръ Илѣшъ воевода, божію милостію, господарь Земли Молдавскон. Оже тотъ истинный слѣга нашѣ, Крестѣ Зрикар и Къзакъла къмъраш, слѣжнан намъ правою и вѣрною слѣжею. Темъ, мы видѣше ихъ правою и вѣрною слѣжею до насъ, жаловали есмы имъ всеюною нашею милостію и дали и помилвали есмы имъ въ насъ, в нашѣ земли, Молдавскон, се едно село право наше господарскон, на имѣ Рѣсѣн, по вѣше Ботъшѣни, съ мѣстове за стави и за млинѣ в Гетна, такожде и въ нинѣхъ <до>¹линихъ съ мѣстове за стави и за рѣвниче и съ все приход, что в волостъ Хрѣловсконѣ, прислѣшно къ школу на<ш>его трѣ<т>¹га Ботъшѣнимъ.

Того ради, тотъ село, на имѣ Рѣсѣн, по вѣше Ботъшѣни, съ мѣстове за стави и за млинѣ в Гетна, та<т>¹кожде и въ нинѣхъ долинихъ, съ мѣстове за стави и за рѣвниче и съ все приход, да естъ въ господства ни слѣгамъ <наш>имъ вѣше писанимъ, К<р>¹естѣ Зрикар и Къзакъловѣ къмъраш, <права въ>¹лини и дѣдини и данѣ и милостіе и зрѣк и по<т>ебъждѣніе имъ и дѣтнимъ ихъ

¹ Loc rupt in orig.

и въ¹семѣ родѣ нх, кто сѣ им изверет ближнѣи¹ съродници, съ въсѣм доуходом, непорѣшенно, николичже <на вѣки вѣчнѣи>¹.

<И по на¹шим животѣ и господствованїе, <кто боу>¹дет господарь вт дѣтих или вт нашего родѣ или пакъ бѣдъ <кого Богъ изверет господарем бити наш>¹ен земли, Молдавскон, тотъ бѣ¹ им непорѣшил нашего даанїе и милованїе и встроенїе, али цо бѣ¹ далси и оук¹рѣпниан, занеже ест им права <вѣтнн>¹на и даанїе и милованїе, радї нх правою и вѣрною слѣжеѣ.

И <кто сѣ покъ>¹сит разорите, тѣ да ест трекакт и прокакт вт Господа Бога спаса нашего Исѣсъ Христа, сътворшаго него и земли и вт пречистаа его Бого матер¹ъ и вт дѣ евангелисти и вт вѣ сѣкти вѣрховнѣх апостоли, Петра и Павла и прочнѣх и вт тнѣ втци иже въ Некен...¹ и да имаетъ частъ съ Исдож и съ трекактомъ Прѣа и съ иними невѣрними жидовѣ иже възъпнѣши на Господа Бога, крѣе его на¹ нх и на чѣдѣх нх, идеже ест и бѣдетъ въ вѣки вѣком, амин.

Того радї, ни никто да сѣ не вмишлатъ.

✠ Исѣ, въ лѣто жрѣма декеврїе дѣ дни.

† Глам господинѣ вѣла.

† Пѣтрашко <писел>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată aceste adevărate slugi ale noastre, Cîrstea uricar și Căzacuл cămăraș, ne-au slujit cu slujbă dreaptă și credincioasă. De aceea, noi, văzînd slujba lor dreaptă și credincioasă către noi, i-am miluit cu mila noastră deosebită și le-am dat și i-am miluit de la noi, în țara noastră, Moldova, cu un sat al nostru drept domnesc, anume Rusii, mai sus de Botășeni care este în ținutul Hirlău, ascultător de ocolul tirgului nostru Botășeni, cu locuri de iazuri și de mori la Setna, de asemenea și la alte văi cu locuri de iazuri și de ribnice și cu tot venitul.

De aceea, acest sat, anume Rusii, mai sus de Botășeni, cu locuri de iazuri și de mori <la Setna>¹, de asemenea și la alte văi cu locuri de iazuri și de ribnice și cu tot venitul, să fie de la domnia mea slugilor <noastre mai sus scrise>¹, Cîrstea uricar și Căzacuл cămăraș, <dreaptă>¹ ocină și dedină și danie și miluire și uric și întărire, <lor și copiilor lor și>¹ la tot neamul lor, cine li se va alege rude apropiate, cu tot venitul, neclintit niciodată <în vecii vecilor>¹.

<Iar după>¹ viața și domnia noastră, <cine>¹ va fi domn dintre copii sau din neamul nostru sau iarăși <pe ori cine il va alege Dumnezeu să fie

¹ Loc rupt în orig.

domn¹ al țării noastre, Moldova, <acela¹ să nu le clinească dania și miluirea și întocmirea noastră, <ci să¹ le dea <și¹ să le întărească pentru că le este dreaptă <ocină¹ și danie și miluire, pentru dreapta și credincioasa lor slujbă.

<Iar cine s-ar¹ ispiți să strice, acela să fie de trei ori blestemat și blestemat de Domnul Dumnezeu, mintuitorul nostru, Isus Hristos, făcătorul cerului și al pământului și de preacurata <lui maică a lui Dumnezeu¹ și de 4 evangheliști și de 12 sfinți apostoli de frunte, Petru și Pavel și ceilalți și de 318 părinți care au fost la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu de trei ori blestematul Arie și cu alți jidovi necredincioși care au strigat asupra Domnului Dumnezeu, <singele lui asupra¹ lor și asupra copiilor lor, care este și va fi, în vecii vecilor, amin.

De aceea, altul nimeni să nu se amestece.

La Iași, în anul 7141 <1632> decembrie 14 zile.

† Insuși domnul a poruncit.

† Pătrașco <a scris>.

Bibl. Acad., CIX/56.

Orig., hirtie (39,5 × 28,3 cm.), rupt și cu lipsuri.

EDIȚII: Ghilănescu, *Surete*, V, p. 288–289 (orig. slav cu trad.).

259

1632 (7141) decembrie 15, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Racoviță Cehan spătar părți de ocini din satul Vilnești, ținutul Vaslui, cumpărate de la Palaghia și fiii ei, Costantin și Ionașco.

† Иъ Палеѣандрѣ Панаши воєвода, в<о>жѣю милоствѣю, господарѣ Земли Молдавскои. Сѣж<е> прѣде намъ и прѣд нашими болѣри, Палагѣи, дѣща Бантѣш и сѣнове ии, Костантин и Иванашко, кнѣци Грѣки, по нѣ докран волѣ некимъ непонѣженѣ, а ни прѣселовани и продали нѣ права втн<и>на и дѣднинаполокина вт ѣдн стар вт село Бнаници, что ѣ в<о>лост Басасюскомѣ. Тамъ

¹ Loc rupt în orig.

продал слѣдши нашемѣ Рѣковницѣ Чехан спѣтар ради три полобоаче мед и запла-
тила им испълнною.

И тиж<е>, нан прѣжде вѣремене пакиж<е> продад емѣ и дрѣгаа половина
шт един стар шт того село Бянеши, част Бянтѣш.

Ино мѣ, видѣше между ними и доброволною токмеж и испълнною за-
платѣ шт нас ещѣж<е> дали и потвѣрдили есми емѣ како да ест емѣ и шт нас
права штнина и кѣпекнино и зрѣк и потвѣржденїе, съ вѣсѣм доходоу, непорѣ-
шено николиж<е> на вѣки. И ни да е<а> не змашлет.

Ѹ Шс, хѣрма дек<емврїе> еї.

Господинѣ реч<е>.

Гянгѣ вел логофѣт зчси> и искаах.

† Крстѣ Даміан <писал>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Palaghia,
fata lui Bantăș și cu fiii ei, Costantin și Ionașco, nepoții Greacăi, de bună-
voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupra și au vîndut dreapta lor ocină și
moșie, jumătate dintr-un bătrîn din satul Vilnești, ce este în ținutul Vaslu-
iului. Acea a vîndut-o slugii noastre Racoviță Cehan spătar pentru trei
poloboace de miere și le-a plătit lor deplin.

Și de asemenea, mai înainte vreme iarăși au vîndut lor altă jumătate
dintr-un bătrîn din acel sat Vilnești, partea lui Bantăș.

Deci noi, văzînd între ei tocmeală de bunăvoie și plată deplină, de la
noi încă am dat și am întărit ca să-i fie și de la noi dreaptă ocină și cumpă-
rătură și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul
să nu se amestece.

La Iași, 7141 <1632> decembrie 15.

Domnul a zis.

Ghianghea mare logofăt a învățat și am iscălit.

† Cîrstea Damiian <a scris>.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Insti-
tutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol”-Iași.

Copie după Ghibănescu, *Ms. Surete*, XLVI, p. 1058 (transcriere și trad. după
orig., lîrlie, pecete aplicată).

O trad. veche la Muzeul Regiunii Porților de Fier, Turnu Severin, Colecția Istrate,
unde se găsește, deteriorat, și originalul; el nu poate fi însă consultat înainte
de a fi restaurat.

EDIȚII: Ghibănescu, *Surete*, XVI, p. 54 (trad. editorului).

1632 (7141) decembrie 15.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Franț vistiernic un loc de prisacă cu vie și cu livadă la Geonoaia, în satul Jigoreni, cumpărate la Ionașcu ș.a.

Let 7141 <1632> dechembrie 15.

Suret de pe ispisocul lui Alexandru Iliș voievod prin care întărește lui Franț vistiernicu pe un loc de prisacă cu vie și cu livadă din Geonoaia, cumpărat de la Ionașcu și de la Costin și fimeia lui, Porfira și ficiorul lor, Vasili, din dreaptă ocină și moșii din Jăgureni.

Care suret ni este incredințat.

Arh. St. Buc., A. N. MMDCCV/17 (1).

Rezumat dintr-un perillipsis, întocmit la 1814 mai 10, cu documentele moșiei Jigoreni, din ținutul Vaslui, a lui Alexandru Anastasi serdar.

1632 (7141) decembrie 17.

Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Berzunțul a patra parte din satul Sirbi.

Alexandru Iliș vodă. Iarăși au dat ș-au întărit mănăstirei Berzunțului pe această moșie, a patra parte din satul Sirbii și cu vad de moară.

La velet 7141 <1632> dechemvrie 17.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 628, f. 352.

Rezumat.

1632 (7141) decembrie 18, Iași.

Alexandru Iliș voievod judecă pricina dintre mănăstirea Sfinta Vineri din Iași și satul Pintișeni, hotărînd ca locuitorii din acest sat să lucreze pentru mănăstire „toate trebile“.

† Нъ ПЛЕГАНДРОС НАПІІШ КОЕКОДА, БОЖІЮ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МОЛДАВЕ-СКОИ. Адеcă s-au pîrît de față înaintea domnii méle rugătorii domnii méle, călugării de la mănăstire de la Sveataa Veniri, cu oamenii den Pintișeni, pentru cum au vrut ei [i] să să răsîpască dentr-acei sat ce au fost a răpuusatului Enachi postelnicul și au dat acei sat cu limbă de moarte mănăstirii ce mai sus scrie, ca să le hie lor direaptă ocină și moșie cu tot venitul.

Deci au rămas rugătorii noștri călugării pre toți setenii de acoloa, ca să șadză oamenii toți în sat, să nu se ducă de acoloa și să lucredze toate trebele ce vor hi a svintei mănăstiri și să asculte de egumănul și a tot săboriul după poronca domnii méle.

Aciasta scriem, într-alt chip să nu hie preste cartea domnii méle.

✗ МѢ, ВЪ ЛѢТО *ЗРМА ДЕКЕМВРІЕ Н҃У.

† ГАМ ГОСПОДИНЪ ВЕЛѢА.

Нъ ПЛЕГАНДРОС КОЕКОДА <т. р.>.

† КЪЗАКЪА <писал>.

Bibl. Acad., DCXXIII/34.

Orig., hirtie (30 × 20,3 cm.), pecete aplicată, stricată.

3612 (7141) decembrie 25, Birlad.

Ion Carapotona șoltuz cu 12 pîrgari din Birlad ș.a. mărturisesc că Mihăilă, ginerele Cimbalei, și femeia sa Oprina vind lui Apostol ocina lor din satul Dracsini.

Ion Carapotona șoltuzul cu 12 pîrgari de trîg de Brladu și cu preutul Ștefan de la besearca domnească și Mațeiu Roșca și cu toți bătrînii trîgului și Maxin păh<arnicul>¹ de Călimănești și Dumitru pit<arul>¹ tij ot <t>²am

¹ Intregit de editor.

² Omis.

și Zahareia diac den Micești, scriem și mărturisim cu sufletele noastre cum au venitu înaintea noastră Mihail, ginerele Cimbalei și cu fimeaia sa, Oprina, fata Stancăi Cimbăloaei de sat de Grădești și cu ficiorii lor, de nimene îmbiații, nici împresurați, ce de a lor bunăvoe, ș-au vindut a lor direaptă ocină și moșie ce au avut ei la sat la Dracsini, însă cumpărătură de la mătușea lor Dochii, sora Stancăi Cimbăloae, din jumătate de sat a patra parte, cu tot venitul și din câmpu și din pădure, cu vad de moară și cu loc de prisacă și o au vindut fratelui său Apostol, cumnatul fimei sale, Oprinei și feciorului seu Costantin, dreptu șeaisprăzeace galbeni buni. Deci s-au sculat Apostol și cu fiul său Costantin de au dat acei șeaisprăzeace galbeni, banii gata, ce mai sus scriu, întru minule frăține-său Mihăil¹ și a cumnată-sa Oprinii, dinaintea noastră a tuturor.

Dreptu aceaia, noi văzind cu ochii noștri a lor bună tocmală și deplină plată, noi încă ne-am sculat și le-am făcut lor zapis și mărturie de la noi ca să le hie lor ocină și moșie în veaci, cu tot venitul, pină cindu-și va face el ispisoc domnesc. Iar altu nime să nu se mai amestece, nici dinioară în veaci.

Și mai pre mare credință și mărturie, noi am pus pecetea orașului și ale noastre pre acesta zapis și mărturie, să se știe.

Pis u Brilad, vel<eat> 7141 <1632> m<ea>s<e>†<a> dech<embrie> 25.

După Antonovici, *Doc. birlădene*, IV, p. 68–70.

Orig., cu două peceti, dintre care una a Țrgului Birlad.

ALTE EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, XVI, p. 199–200 (orig.); Antonovici *Doc. birlădene*, IV, p. 67–68 (orig. după *Uricariul*).

264

<1632> decembrie 30, Iași.

Maței Roșca din Birlad mărturisește că nici el, nici fiul său Gligorie nu au drese de la Moise Movilă pentru seliștea Bălăceni, ținutul Birlad, a lui Scherlet.

† Adecă <eu, Mațeu Roșca de Birlad>². . . <u>³ni<i>³ seliști ce iaste <lingă Zoriléni, în ținutul Birladului>², anu<me Bălăceni>², cum au dzis fiu-<său Gligorie că avea direse de la Moiseiu>² vodă. <Ș>⁴i acea <seliște>²

¹ În *Uricariul*, XVI, p. 200: „Mihăilă“.

² Șters; completat după doc. din 1632 decembrie 31.

³ Loc rupt în orig.

⁴ Loc șters în orig.

iaste cumpăr<ătură>¹ fratelui nostru, lui S<cherlet>¹. Deci acmu p<re>¹n<tru
acel>¹ c<u>¹vint ce au grăit Gligorie i-au strinsu dumnealui Scir<let>¹ ca
să ne adu<că>¹ drésele să le punem de față înaintea svatului.

Într-acea eu m-am prinsu dinnaintea a<t>²ot svatul și am făcut acest
zapis al micu pre mene, cum eu sau feciorul meu, Gligorie, nu avem nici
un dires pre acea seliște, ce au grăit el un cuvintu de glumă, iar de va avea
vreun ispisoc pre acea seliște și-l tăgăduiaște nu-l punem de față, ce doar
va vrea să scoață cindva, au el au eu sau alț feciori ai miei, acela dires al
nostru să nu hie nici de o credință, ce să hie mencinos și să him de gloabă
porței cindzeci de boi. Aceasta mărturisim cu ciastă scrisoare a noastră.

Și mai pre mare credință ni-am pus și pecetia.

Și eu Dumitru uricar am scris ca să să știe.

Иисъ Мс, ДЕКЕМВРІЕ Л.

+ Maș[tă]teiu Roșca[a].

Bibl. Acad., MCDLVIII/39.

Orig., hirtie (29 × 19,5 cm.), o pecete aplicată.

Datat după mărturia marilor boieri referitoare la aceeași chestiune, din 1632 de-
cembrie 31 (vezi nr. 265).

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, VI, p. 19 (regist după orig., cu data greșită, „1632
decembrie 31“).

265

1632 (7141) decembrie 31, Iași.

*Marii boieri mărturisesc că Mașteiu Roșca din Birlad a recunoscut
că nici el, nici fiul său Gligorie nu au drese de la Moise Movilă
pe seliștea Bălăceni a lui Scherlet.*

† ЄѢ Ѡзо мѣ, <Гѣнѣкѣ вел>² логофѣт и Дѣпѣл вел двориник Долиѣн Земан
и Ивиашко ѡжбѣ вел двориник Ёншѣн Земан и <Юр>²ашко Башотѣ гетман
и прѣкѣлаб ЄѠчавскѣн и Дѣмитрашко Шолдан вел спѣтар и Дѣмитрашко <Гол>²-
мон вел сѣлжар и Дѣмитрѣ Бѣхѣш логофѣт и Гѣургѣ Рошка вѣстѣриник и

¹ Loc șters în orig.

² Loc rupt în orig.

Басилѣ Рошка и Дѣмитръ Лева дворници глотиин и иниих болѣри и конни прѣднии шт двор господниѣ его милости. Scriem și mărturisim cu ceastă scrisoare a noastră cum au venit innaintea noastră Maftieu Roșca de Bir-laad de au mărturisit pentru rindul unii [seliște, anume Bălăcénii, ce iaste lingă Zoriléni, în ținutul Birladului, cum au fost dzis feciorul său, Gligorie, că avea direse de la Moiseiu vodă pre acea seliște. Și acea seliște iaste cum-părătură de la m<ăria sa>¹ domnu nostru Alexandru Iliiaș voevod lui Scherlet.

Deci acmu, prentu acel cuvintu ce-au <dzis Gligo>¹rie, i-au strinsu Scherlet de innaintea noastră ca să-ș aducă dirésele inaintea <svatului>². Într-aceia el s-au prinsu de innaintea noastră, cum el sau feciorul său, Gliga, n-au nici <u>¹n <dires pre acea seli>²ște ce au grăit feciorul său, Gligorie, un cuvintu de glumă. Iar de va avea vreun <ispisoc>¹, <fecior>¹ul său, Gligorie, sau alți feciori a lor pre acea seliște și-l tăgădu<iaște, nu-l punem de față, ce do>²ară vor vrea să-l scoață cindva acela dires să nu hie de credință, <ce să hie mencinos, ci să him de gloabă p>²orței 50 de boi.

De aiasta scriem și mărturisim și <p>¹r<e mare credința> ...¹

✠ Ис, въ лѣто хрѣма дѣкемвриѣ лѣ.

Ѳз Гл<нигѣ вел логофѣт>¹ <т. р.>.

Ѳз Лѣпѣл вел дворник <т. р.>.

Ѳз Юнашко Кѣжеѣ вел дворник <т. р.>.

Ѳз Юрашко Башотѣ хѣтман <т. р.>.

Ѳз Дѣмитрашко Шолдан вел спѣтар <т. р.>.

Ѳз Дѣмитръ Бѣхѣш логофѣт <т. р.>.

Ѳз Дѣмитрашко Голомон вел сѣлицер <т. р.>.

.....³ нскаѣ <т. р.>.

Ѳз Дѣмитръ Лева дворник <т. р.>.

Ѳз Басилѣ Рошка дворник <т. р.>.

Костантин <т. р.>.

Bibl. Acad., MCDLVIII/53.

Orig., hirtie (28,5 × 18,5 cm.).

¹ Loc rupt in orig.

² Rupt; completat după documentul din 1632 decembrie 30.

³ Iscălitură ilizibilă.

1633

1633 (7141) ianuarie 4, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește Mitropoliei Sucevei scutirea de dări a poslușnicilor și vecinilor săi.

Ioan Alexander Illasch Wojwod confirmat ut N^o 141 ¹.
Dtto Iassy, 7141 <1633> den 4 t^{en} Iăner.

Ioan Alexandru Iliș voievod întărește ca la nr. 141 ¹.
Dat în Iași, 7141 <1633> ianuarie 4.

Arh. St. Suceava, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. B, nr. 145.
Rezumat.

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, IV, p. 97 (text german și trad.).

1633 (7141) ianuarie 9, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Bistrița niște vii de la Bacău, pe dealul Strîmtura, în urma judecății pe care călugării au avut-o cu Magda, femeia lui Lupul.

† Нѡ АЛЕГАНДРЪ НѢКНШ ВОЕВОДА, БОЖІЕЮ МИЛОСТІЕЮ ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ ШУЛДАВСКОН. ОЖЕ ПРІНДЕ, ПРѢД НАМИ И ПРѢД НАШИМИ БОЛѢРИ, МАГДА, ЖЕНА ЛУПЛОВИ, ОЖЕ БИЕ СЫНЪ ПНГЕЛ БИЕ КЪМЪРАШ И ТЕГАЛ ЗА ЛИЦЕ, ПРѢД НАМИ, НА МОЛБЕНИЦИ НАШИ КАЛШЕРИ УТ СВѢТАА МОНАСТІРИ БИСТРИЦИ РАДІ НѢКНІХЪ ВИНОВАДИ УТ БАКОВѢ, ВЪ ГОРѢ СТРЪМТЪРА РИШЦИ, ПРѢД НАМИ И ПРѢД СВѢКТОМ НАШИМ, АЖЕ ТѢХЪ ВИНОВАДИ СЪТ ПРАВА УТНИНА И ДѢДИНА МЪЖЪ ИИ, ЛУПЛОВИ, СЫНЪ ПНГЕЛ БИЕ КЪМЪРАШ.

¹ Se referă la doc. din 1632 aprilie 21 (vezi în acest volum doc. nr. 30.) și la doc. nr. 25 din *Inventar*:

Ioan Wasily Wojwod bestätigt die durch den zur Suczawaer Mitropolie gehörige Unterthanen und Potuszniken steuerfrey.

Dtto Iassy, 7142 <1634> den 2 <ten> Iuny.

Ioan Vasili voievod confirmă scutirea de dări pentru vecinii și poslușnicii Mitropoliei Sucevei.

Dat în Iași, 7142 <1634> iunie 2.

И молебници наши калѣгери wt скѣтаа монастыри wt Бистрицѣ указовали, прѣд нами, един запис за свѣдѣтелство wt Мѣрѣнка, кнѣгинѣ Сѣрѣш бие гетман и wt зѣтѣ ин, Сѣнчул, писавше и свѣдѣтелствуваше како вини сами, за нѣх доброю восяю, неки¹м непонуждени, а ни присиловани, дали свѣтѣи монастыри тѣх виноградѣ, како свѣдѣтелствувала, прѣд нами, сам Сѣнчул, како дали вини тѣх виноградѣ за добра колѣ, нѣх что тѣх виноградѣ бѣше право кѣпекнино Сѣрѣшови гетман wt Янгел кѣмѣраш и wt сынове скон Дѣпѣл и Стѣда.¹ за два стон четири десѣт вги wt запис за свѣдѣтелство что имали wt Фѣвѣиан шолтѣс¹ съ вѣ прѣгари wt трѣга Бакѣк и wt многи людѣ добри.

Ино господство ми създихом нѣх праведниим съдѣем, по законѣ земли нашии Молдавскон и видѣвше тѣх записе писавше въ сего шѣраз, а ми съправдихом на молебници наши калѣгери wt скѣтаа монастыри wt Бистрицѣ, а Магда, жена Дѣпулови, сынѣ Янгел бие кѣмѣраш, она зостала wt прѣд нами и wt прѣд всѣ закон земскон. И молебници наши калѣгери управниа сѣ и поставили собѣ фѣрѣю.

Того ради, тѣх виноградѣ како да ест им и wt господства ми права штинна и даанѣ и шрик и потвержденѣ съ вѣсѣм доходом, и порушенно николже на вѣки и да не имает ман тегати сѣ за сѣ тѣж николже на вѣки вѣчнѣи. И ни да сѣ не умншат.

Ѫ Кс, лѣто ×ѣрма гѣнарѣ Ѧ.

† Сам господинѣ велѣл.

† Гѣнгѣ вел логофѣт шчи и сѣ искалѣ <м. р.>.

† Крѣтѣ Даммѣиан <писал>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Magda, femeia lui Lupul, care a fost fiul lui Anghel fost cămăraș și a pirit de față, înaintea noastră, pe rugătorii noștri călugări de la sfânta mănăstire Bistrița pentru niște vii de la Bacău, pe dealul Strimtura, spunind, înaintea noastră și înaintea sfatului nostru, că acele vii sînt dreaptă ocină și dedină a bărbatului ei, Lupul, fiul lui Anghel fost cămăraș.

Iar rugătorii noștrii călugări de la sfânta mănăstire de la Bistrița au arătat, înaintea noastră, un zapis de mărturie de la Mariica, cneaghina lui Orăș fost hatman și de la ginerele ei, Onciul, scriind și mărturisind cum ei înșiși, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asuprași, au dat sfintei mănăstiri

¹ Loc rupt în orig.

acele vii, cum a mărturisit, înaintea noastră, însuși Onciul, că au dat ei acele vii de bunăvoia lor, care vii au fost dreaptă cumpărătură lui Orășhatman de la Anghel cămăraș și de la fiii săi, Lupul și Stida . . .¹ pentru două sute și patru zeci unghi, din zapis de mărturie ce a avut de la Făbiian șoltuzu cu 12 pîrgari din tîrgul Bacău și de la mulți oameni buni.

Deci domnia mea i-am judecat cu dreaptă judecată, după legea țării noastre, Moldova, și văzînd acele zapise scriînd în acest chip noi i-am îndreptat pe rugătorii noștri călugări de la sfînta mănăstire de la Bistrița, iar Magda, femeia lui Lupul, fiul lui Anghel fost cămăraș, ea a rămas dinaintea noastră și dinaintea a toată legea țării. Iar rugătorii noștri călugări s-au îndreptat și și-au pus ferie.

Pentru aceea, acele vii să le fie de la domnia mea dreaptă ocină și danie și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci și să nu se mai pîrască pentru această pîră niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece

La Iași, anul 7141 <1633> ianuarie 9.

† Insuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cîrstea Dammiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, I/14.

Orig., hirtie (30,5 × 20 cm.), pecete aplicată.

268

1633 (7141) ianuarie 12.

Dimula pîrcălab ș.a. mărturisesc că Necula și soția sa, Maria, au cumpărat mai multe ocini din satul Periași, pe Siret.

† Eu, Dimula pîrcălabul, scriu și mărturisescu precum au vi<ni>²t, dinaintea noastră și dinaintea lui Partenie, egumănelui de Tazlău și dinain<tea>² lui Gligorie, egumenul de Berzunțu, au vinit Zahariia Futichi și au vindut un pămîntu în frunte, din bătrînul Molneștilor, Neculei lui Crucian și soțu său <Mă>²riei, din apa Sirétilui pînă în Drumul Furilor în hotaru Zăbrăuțului, cu tot vinitul și cu 9 săpături în du<m>²bravă și cu pomeți, dreptu 17 ughi și un bou și o vacă cu vițel.

Și noi, decă am vădzut că vindu, de bunăvoia lor, li-am făcut zapis

¹ Loc rupt în orig.

² Omis în orig.

Asișdiria, au vinit V<a>¹s<il>⁴ie Logoș și cu femeia, cu Gaftona, nepoții lui Girduman, ași<jdirea . . . Va>¹silie, ficiorul l. Lazor, nepot lui Girdoman și au vindut o gi<umăta>¹te de răzor, dreptu 18 ughi și o vacă cu vițel și o re. șoc un nemetețu ² și o păreche de ciz<me>¹.

Și au mai vinit Costul și au mai vindut un răzor giuământate iar in sat in Periiți ³, dreptu 8 ughi jumătate, iar din partia Girdomăneștilor.

Așișdiria, . . . <O>¹prea, ficiorul lui Lazor și au fădut ⁴ un pământu în frun<te Neculei>¹ lui Crucian și femeii lui, Măriei, și au vindut derep<tu> . . . ¹ ughi, iar in sat in Periiți ³, din apa Sirétiului pină in hotarul Zăbrăuțului, cu tot vinitul, de nime siliți, ce de a lor bunăvoe.

Și s-au mai prelejit și alți omeni buni, anume: Tauca și Neanea Buhudaiul și Stan Coțofană și Iosip Precup ot Drăghicești și Nechita Freanț și Cozma Frean⁵ți.

Dici noi am și iscălit.

Дѣто «Зрѣма генарѣ еѣ дѣни.

† Az ermonah Parthenie, egumen de Tazlău, am scris și am iscălit nefiintu pecetia.

† Dimula pircălab <m.p.>.

† Az ermonah Gligorie, egumăn de Berzunțu, iscal, neintimplindu-se pecétea.

Bibl. Acad., LXXXVI/17.

Orig., hîrtie (32,2 × 19,7 cm.), deteriorat, o pecete aplicată și patru amprente.

269

1633 (7141) ianuarie 15, Iași.

Alexandru Iiaș voievod întărește mănăstirii Aron vodă din țarina tîrgului Iași seliștea Fetionești, pe Jijia, în ținutul Iași, primită în schimbul seliștii Selicicani, pe Bașeu, ținutul Dorohoi, de la Ghiorghie Jora pîrcălab.

† Нѣ Александръ Илѣашъ воєвода, божією милостією, господарьъ Земли мѣлѣвскон. Сѣже прѣдшоуѣ, прѣд нами и прѣд всѣми нашими молдавскими

¹ Loc rupt în orig.

² vâl.

³ În loc de „Speriați“.

⁴ Greșit, în loc de „vîndut“.

⁵ Omis în orig.

болѣри, великими и малѣми, молебници нашими, Григоріе егѣмен и всє събор ѡт свѣтаа монастыр Арон конводи ѡт царинѣ трѣгѣ Иским, идеже ест храм архієрарха и чудотворца Христова, Николае Мирликіискаго и слѣга и болѣринѣ нашємѣ, Георгіе Жорѣ прѣкълаб, по ех¹ доброю воли, неким непонѣдени, а ни присиловани и измѣнѣли междо ними своихъ правѣи ѡтчини и дѣдчини, ѡт испривнаїе и дрѣгихъ нарѣдєніе что имаа ѡт нинихъ господарєм прѣжде насъ бившихъ. И дааи молебници нашими, калѣгєри ѡт свѣтаа монастыр Арон конводи, слѣси и болѣринѣ нашємѣ, Георгіеви Жорѣ прѣкълаб, сєлицѣ на имѣ Сєлицканїи, на Башєв, что ѡ волостъ Дорохонскомѣ; а слѣга и болѣринѣ нашє Георгіе Жора прѣкълаб даа им, измѣнно за измѣнно, єдна сєлицє, на имѣ Фєтишнєщїи, на рѣцѣ Жижїи, съ вѣрдъ за мана ѡ Жижїю, что ѡ волостъ Иским.

Илє потокиаи сѣ ѡт прѣдъ нами да имаєт дрѣжати Жорѣ прѣкълаб въ тоа сєлицє Фєтїшнєщи єдно мѣсто за пасника и єдно мѣсто за домъ, а ѡтѣци мнїи да не имаєт ни єною потрѣбѣ въ тѣхъ мѣстєкє за пасника и за домъ.

Ино господєство ми, видѣвєше междо ними нї добровольною токмєж и измѣнєніє, ѡт насъ ещєже дааи и потєрѣдани всєми. Того ради, тоа сєлицє, имѣ Фєтишнєщїи, на рѣцѣ Жижїи, съ вѣрдъ за мана ѡ Жижїю да ест и ѡт насъ прѣдъ рєченнимъ молебникомъ нашимъ, егѣменѣ и всѣсємѣ събор ѡт свѣтаа монастыр Арон конводи ѡт царинѣ трѣгѣ Иским, права ѡтчина и измѣнєніє и зрїк и потєрѣждєніє съ кѣсѣмъ доходоу, непорѣшенно николиже на кѣки кѣчїи. И ни да сѣ не змнїшєт.

Писъ оу Исѣохъ, въ лѣто хрѣма гєнарїє еї.

† Сєамъ господинѣ велѣа.

† Гєангѣ велъ логофєтъ зчи и сєа некаахъ <т. р.>.

† Крѣстѣ Даммїанъ <писалъ>.

† Io Alexandru Piișă voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, rugătorii noștri, Grigorie egumen și tot soborul de la sfânta mănăstire a lui Aron voievod din țarina țirgului Iași, unde este hramul arhierarhului și făcătorului de minuni al lui Hristos, Nicolae al Mirei Lichiei și sluga și boierul nostru, Gheorghe Jorea pircălab, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asuprași și au schimbat între ei dreptele lor ocini și dedine, din privilegii și alte drese ce au avut de la alți domni foști mai înainte de noi. Și au dat rugătorii noștri, călugării de la sfânta mănăstire a lui Aron voievod, slugii și boierului nostru, Ghiorghie Jorea pircălab, seliștea anume Selicicanii, pe Bașeu, care este în ținutul Dorohoi; iar sluga și boierul nostru

¹ Corectat din ero.

Ghiorghe Jora pircălab le-a dat, schimb pentru schimb, o seliște, anume Fetioneștii, care este în ținutul Iași, pe râul Jijia, cu vad de moară în Jijia.

Dar s-au tocmnit înaintea noastră să stăpînească Jorea pircălab în acea seliște Fetionești un loc de prisacă și un loc de casă, iar părinții monahi să nu aibă nici o treabă în aceste locuri de prisacă și de casă.

Deci domnia mea, văzînd între ei tocmeala și schimbul lor de bunăvoie, de la noi încă am dat și am întărit. De aceea, acea seliște, anume Fetioneștii, pe râul Jijia, cu vad de moară în Jijia, să fie și de la noi înainte zișilor călugări ai noștri, egumenului și întregului sobor de la sfînta mănăstire a lui Aron voievod, din țarina tirgului Iași, dreaptă ocină și schimb și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7141 <1633> ianuarie 15.

† Insuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cîrstea Dammiian <a scris>.

Bibl. Acad., CCXVI/72.

Orig., hîrtie (41 × 28 cm.), pecete timbrată, stricată.

270

1633 (7141) ianuarie 15, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Pingărați braniștea sa, după împăcarea ei cu mănăstirea Bisericani.

† Иъ Александръ Илѣашъ воевода, божіею милостіею, господарь Земли Молдавскон. Оже прѣидоше, прѣд нами и прѣд всѣми нашими молдавскими болѣри, великих и малых, молебник наше егѣмен и вес събѣр wt свѣтаа 'монастири рекомѣ Пънгъраца и принесла, прѣд нами и прѣд свѣтом нашим, еднъ записъ за свѣдѣтельство wt вѣрних и почитѣних болѣри господства ми и wt архіеєрен земли нашеи, Молдавстѣи, именемъ кѣръ Иѣанасіе архіеєпископъ и митрополитъ Сѣчавскій и проча и Гіангѣ велъ логофетъ и Дъпа велъ дворникъ Долнѣи Земли и Дъпа велъ дворникъ и Пътрашко Башотъ вторій логофетъ и Гейургѣ Башотъ

вие вистѣрник и Юрашко Башотъ гетман и Дѣмитръ Бѣхѣш логофѣт и Пѣтрашко Драготъ¹ вѣл спѣтар и Апостол Катарѣѣа чашник и Тѣѣтѣа логофѣт и Пѣтрашко вие житинчар и Дѣпѣа Прѣжескѣа вие постелник и Тома сѣлжар и Юракин вистѣрник и Дѣмитрашко Голомон сѣлжар и Дѣпѣдат и Нѣнѣа дворинци глотини и шт нинѣх волѣри и воини прѣднѣи, шт двора господства ми, съ печати и съ подписанѣих нѣх, сице писѣаще и свѣдѣтелствѣаще, како прѣидошѣ, прѣд нинми, ермонахъ Сѣлвѣстрѣ егѣмен и вѣс събор шт свѣтаа монастыри Пѣнгѣрацѣа, такожде и ермонахъ Гѣлргѣе егѣмен и вѣс събою шт свѣтаа монастыр шт Бѣсеркани и тако ѣмирншѣ сѣа и потокмише сѣа, шт прѣд нинми ради хотар за бранище въ планинахъ, еже имѣше тѣжебо до собою и пакиже между собою, за нѣх добра волѣ, ѣмирнше сѣа и потокмише сѣа како что быа имѣа дрѣжати калѣгери пѣнгѣрачѣени по знаменѣе шт ѣрик нѣх что шни имѣаи.

Знаменѣе за бранище что сѣа починает шт рѣцѣ Бистрици, шт Стенкѣ въ протне мѣсто до Рѣкнтѣа, под гора даже до Крѣнницѣа, въ протне мѣсто даже до врѣхъ Пѣрѣловн, шпчинна Пѣрѣловн, даже до Шѣнчѣа, через поток Яринишѣловн даже до врѣха Грохотишѣловн и шпчинна даже и до стол, на пѣти Ханкѣловѣ и шт тѣдѣ шпчинна даже и до Шѣнчѣа и долѣ право даже до [Бѣлика Глимѣе и шт тѣдѣ право на источник еже течет на Брѣд Зѣа, на рѣцѣ Бистрици и шт Брѣд Зѣа через Бистрицѣа на ногѣ, по долѣ, шт Крѣвѣа до Крѣмѣтѣра и горѣ рѣбра Поточиловѣа, горам до шѣрѣшѣе и горѣ право до врѣхъ горам, ѣ главѣ Хѣлѣмѣ, горам и шт главн Хѣлѣмѣ право долѣ до потника Яци и шт толѣ потника горѣ до кѣлѣме Тороглѣжѣловн, кѣлѣмѣ горѣ даже и до Дѣлѣга Хѣлѣма и шт Дѣлѣгою Хѣлѣма даже и до шѣрѣшѣа Братѣшѣловн; и шт тѣдѣ даже и до шѣрѣшѣа Болѣванѣшѣловн и до Ярдѣлѣа и тѣдѣ даже и до шѣрѣшѣа Тѣркѣци Чрѣвелн и шт тѣдѣ долѣ Тѣркѣци даже до рѣцѣ Бистрици и долѣ [Бистрица даже и до Стрѣже и шт тѣдѣ долѣ даже и до Стенкѣ.

И тако потокмише сѣа прѣд нинми, како да имѣет дрѣжати Бѣсерканин по знаменѣю ѣрикѣ шт Ялѣѣандра воеводѣ и како ест писано въ знаменѣе нѣрѣдѣнѣем нѣх; такожде и Бѣсеркани да не имѣет прѣстѣпати через знаменѣе что шт вѣше писанинѣх, через Хотар Пѣнгѣрацим, такоже потокмише сѣа за нѣх доброволное, полеже шѣрѣтѣа сѣа едно дѣло вѣлма зло ѣчинен шт пѣнгѣрачѣени, едно ѣрик неправѣден что писѣа вѣст поп Павѣа шт Концици, еже и сам ш сем истинне свѣдѣтелствѣова съ ѣст его, прѣд нинми, како тѣи прѣд речѣнѣи пѣнгѣрачѣани ѣрик запечатѣнен и нѣначрѣтанѣн до него принесѣшѣ и сам поп съ рѣкою скоѣю писѣа и самн пѣнгѣрачѣани, прѣд нинми, нѣрекошѣ тако тако вѣшѣ и вѣ шгнн попалишѣ и печат раздрѣшишѣ; такожде и свѣѣт мира сѣтворна посрѣд нѣх.

Яще кто шт нинѣх начинет тѣжебо ради съ хотар вѣти за глоѣ портѣа господарскою ѣ колн.

¹ Greșit pentru Boza.

Ино господство ми, видѣвши тотъ записъ за свидѣтельство отъ прѣдъ толикихъ вѣднѣи болѣрчъ отъ дворъ господства ми, съ печати и съ подписанїи ихъ, а мы вѣровахомъ и отъ насъ ешеже дали и потвѣрдили есми тимъ дѣѣ свѣтнхъ монастырехъ, Пънгъръчкннимъ и Бисерекакимъ, на тѣхъ прѣдъ реченнхъ хотари, како естъ имъ права отнина и дѣднина и ѡрикъ и потвѣрженїе, съ вѣсѣмъ доходоу, непорѡбно, имъ, николиже на вѣки вѣчнїи. И ни да смъ не ѡмншаеъ.

Оу Исохъ, къ лѣтоу хърма генарїе ѣї.

† Гамъ господинъ велѣлъ.

† Гангѣ велъ логофетъ ѡчи и смъ искаахъ <т.р.>.

† Крстѣ Даммїанъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliaş voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, rugătorul nostru egumen și tot soborul de la sfânta mănăstire zisă Pingărațul și a adus, înaintea noastră și înaintea sfatului nostru, un zapis de mărturie de la credincioșii și cinstiții boieri ai domniei mele și de la arhiereii țării noastre, Moldova, anume chir Athanasie arhiepiscop și mitropolit de Suceava și ceilalți și Ghianghea mare logofăt și Lupul mare vornic de Țara de Jos și Lupul fost mare vornic și Pătrașco Bașotă logofăt al doilea și Gheorghe Bașotă fost vistiernic și Iurașco Bașotă hatman și Dumitru Buhuș logofăt și Pătrașco Dragotă¹ mare spătar și Apostol Catargiu ceașnic și Tăutul logofăt și Pătrașco fost jitnicer și Lupul Prăjescul fost postelnic și Toma sulger și Iordachi vistiernic și Dumitrașco Solomon sulger și Lepădat și Neaniul vornici de gloate și de la alți boieri și oșteni de înainte, de la curtea domniei mele, cu pecețile și cu semnăturile lor, astfel scriind și mărturisind, cum au venit, înaintea lor, ieromonahul Silvestru egumen și cu tot soborul de la sfânta mănăstire Pingărațul, de asemenea și ieromonahul Gheorghie egumen și tot soborul de la sfânta mănăstire de la Bisericiani și așa s-au împăcat și s-au tocmit, dinaintea noastră, pentru hotarul braniștii din munte, pentru care au avut piră între ei și iarăși între ei, de bunăvoia lor, s-au împăcat și s-au tocmit ca să stăpînească călugării pingărăceni după semnele din uricul lor, ce ei au avut.

Semnele de braniște care se începe de la riul Bistrița, de la Stîncă drept la Răchită, pe sub munte, pînă la fîntînă, drept la virful Părului, obcina Părului pînă la Muncel, peste pîriul Arinișului, pînă la virful Grohotișului

¹ Greșit, pentru „Boul“.

și obcina pînă la Scaun, pe drumul Hangului și de acolo obcina pînă la Muncel și drept la vale pînă la Glimeia Mare și de acolo drept la izvorul care curge la Vadul Rău, la riul Bistrița și din Vadul Rău la riul Bistrița și din Vadul Rău peste Bistrița, la Picior, pe vale, de la Strimba pînă la Curmătură și în sus pe coasta Potociului, în sus pînă la obirșie și în sus drept pînă la virful muntelui, în capul Hălmului, în sus și din capul Hălmului drept la vale la poteca Aței și de acolo poteca în sus pînă la culmea Torogleajului, culmea în sus pînă la Hălmul Lung și de la Hălmul Lung pînă la obirșia Brateșului și de acolo pînă la obirșia Bolovănișului și pînă la Ardeal și de acolo pînă la obirșia Tărcuței Roșii și de acolo Tărcuța la vale pînă la riul Bistrița și la vale pe Bistrița pînă la Straja și de acolo la vale, pînă la Stîncă.

Și așa s-au tocmit înaintea noastră, ca să aibă a stăpîni Bisericiani după semnele uricului de la Alexandru voievod și cum este scris în semnele dreselor lor; de asemenea și Bisericianii să nu treacă peste semnele ce sînt mai sus scrise, peste hotarul Pingăraților, cum s-au tocmit de bunăvoia lor, fiindcă s-a aflat un lucru foarte rău făcut de pingărăceni, un uric nedrept ce a fost scris de popa Pavel din Conțești, care și el însuși a mărturisit într-adevăr despre aceasta cu gura lui, înaintea lor, cum acei mai sus scriși pingărăceni i-au adus un uric pecetluit și nescris și însuși popa cu mina lui l-a scris și înșiși pingărăcenii, înaintea noastră, au spus că așa a fost și l-au ars în foc și pecetea au rupt-o; de asemenea și sfat de pace s-a făcut între ei.

Iar cine dintre ei va începe piră pentru acest hotar să fie de gloabă porții domnești 50 boi.

Deci domnia mea, văzînd acel zapis de mărturie dinaintea atîtor mari boieri de la curtea domniei mele, cu pecețile și cu semnăturile lor, noi am crezut și de la noi încă am dat și am întărit acelor două mănăstiri, Pingărați și Bisericiani, acele înainte zise hotare, ca să le fie dreaptă ocină și dedină și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit, lor, niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7141 <1633> ianuarie 15.

† Însuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cirstea Dammiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pingărați, III/42.

Orig., hirtie (40,4 × 27,7 cm.), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1909 iunie 2, de Stoica Nicolaescu.

1633 (7141) ianuarie 15.

Alexandru Iliaş voievod judecă pricina dintre Stratul Bolea paharnic și rudele lui cu popa Simion și rudele sale, hotărînd ca primii să stăpînească o parte, iar ceilalți trei părți din satul Mogoșești, pe Vilna, ținutul Vaslui.

Ispisoc de la Alexandru Iliaş vodă din [vă] vălet 7141 <1633> ghenarie 15 precum s-au pîrit Stratul Bolea pãharnic și să ¹ toate sãmințuile lui, toți nepoții și strãnepoții lui Glãvan pisariul și frate-sãu, Baciul, cu popa Simion, ficiorul Andreicãii, nepot Bigii și cu sãmințuile lui, Toader, ficiorul Nastasii și Gligori, ficiorul Vasilcãii, nepotul Fãdcãii și cu Tãtãroae și cu toate sãmințuile lor, toți nepoții și strãnepoții bãtrînului Manii Mogoșescului, pentru giumãtate sat de Mogoșãști, ce-i pre Vilna, supt codru, în ținutul Vasluiului. Ș-au rãmas din toatã lege Stratul Bolea paharnicul cu toate sãmințuile lui ca sã ție a patra parte de sat di Mogoșești, iar popa Simion, ficiorul Andreicãii, cu toate sãmințuile lui, sã ție trei părți.

Bibl. Acad., DCCLXXVII/1.
Rezumat.

<Cca. 1633 ianuarie 16>.

Nechita vãtav mãrturisește cã Nicoarã a vîndut ocina sa din Ciohoreni lui Ignat și Ganea vistiernicel.

Scrisoarea sirbeascã de la Nechita vãtavul mãrturisindu precum Necoarã au vîndut a sa ocinã lui Ignat și Ganii vistiernicelul.

Arh. St. Buc., Ms. 1535, f. 40 v (nr. 1).
Rezumat dintr-un perilipsis cu documentele „moșiei Ciohoreni”.
Datat dupã doc. din 1633 ianuarie 16 în care este menționat Ganea din Ciohoreni (vezi nr. 273).

¹ Slavonește în text: „cu”.

1633 (7141) ianuarie 16, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Pătrașco Bașotă logofăt o parte din satul Ciohoreni, ținutul Suceava, răscumpărată de la Sava Ganea și Țințar.

† Иѡ Илѣѡандръ Илѣашъ воєвода, божію милостію, господаръ Земли Молдавскон: Ѣже прѣиде, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, болѣри наши вѣриѣи, Пѣтрашко Башотъ логофѣт, и искѣпна една своа част за втнниѣ вт село Чохорѣни, вт волоост Ѣвчавскон, та вратна ѡ рѣки Гаве Ганѣ и ѡ рѣки Цинцар три дзеѣт и пет талер вѣтнѣх, вт прѣд нами и вт прѣд все наше съѣѣт, заниже та част за втнниѣ вна имѣ прѣва дѣднниѣ вт нас втца своєго, Гларницъ, съниѣ Игафѣи Чохорѣна.

Како да ест имѣ вт нас втнниѣ, съ вѣсѣм дохо<до>м. И ни да сѣ неѡмншат прѣд сѣм анстом господства ни.

✠ Ис, въ лѣто хрѣма генерѣе ѣѣ.

† Господниѣ рече.

† Глангѣ вѣа логофѣт ѡчи и сѣ некаѡх <м.р.>.

† Илѣаш <писал>.

† Io Alexandru Iliăș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, boierul nostru credincios, Pătrașco Bașotă logofăt, și a răscumpărat o parte de ocină a sa din satul Ciohoreni, din ținutul Suceava și a întors în miinile lui Sava Gane și în miinile lui Țințar treizeci și cinci taleri bătuți, dinaintea noastră și dinaintea a tot sfatul nostru, pentru că acea parte de ocină i-a fost dreaptă dedină de la noi părintelui său, Ghiorghiță, fiul Agafiei Ciohoreana.

Ca să-i fie de la noi ocină, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, în anul 7141 <1633> ianuarie 16.

† Domnul a zis.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <м.р.>.

† Ianăș <a scris>.

Bibl. Acad., CDXXI/21.

Orig., hirtie (31 × 19 cm.), pecete aplicată, căzută.

1633 (7141) ianuarie 18, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Evloghie episcop de Rădăuți jumătate din satul Lăcina, ținutul Dorohoi, cumpărată cu 100 de ughi, o iapă și trei vaci.

† Иѡ Ілѣѡандръ Ілѣѡаш коєкода, кожѣю милостѣю, господарѣ Земли Мѡлдавскон. Сѡже прѣиде, прѣд ннами и прѣд нашими болѣри, штьцѣ и молбеник наше кѡр Бѡлогѣ епископѣ Радокскомѣ и сказова, прѣд ннами и прѣд нашимъ съѣтомъ, єдинъ записъ за свѣдѣтелство, како кѣпна свѣтънѣ си, шт Тома Моиш<а>¹нѣа и шт брата єго, Гѣургѣ, и шт сестрѣ нѣх, Настасѣа и Тофана, половина село шт Лѣчна, что къ колоет Дорохоюскомѣ, радѣ єдна сто ѡгн, п<инѣси до>¹єрихъ и єдна кобыла и три краєи, шт прѣд многѣхъ свѣщенници, именемъ: Гѣургѣ єрѣменъ шт Солка и Бенѣаминъ проєрѣменъ и Дикѣл...¹и и Иѡсифъ и Гидѣиѡ канєѡш и поп Сарафимъ и поп Лєвнтѣ и всє съѡор шт свѣтаа монастыр Солка.

Ино мѣ видѣше тотъ записъ за <свѣдѣтелство>¹ шт толкиѣхъ свѣщенници, вѣровахомъ и шт насъ єщеже дади и потєрдѣди єсли молбеникѣ нашєаѣ, кѣр Бѡлогѣ епископѣ <Радокскомъ>¹ѣ на тоа прѣд рєчєнаа половина село шт Лѣчна <ка>¹ко да єст и шт насъ свѣтънѣ си права штнина и вѣсплєнѣ и ѡрик и по<тєрѣждєнѣ съ вѣсємъ до>¹хѡдомъ, непорѣшєнно николиже на вѣки вѣчєниѣ. И ин<а>¹ да сѣ не ѡнишаєт.

Ѫ Іѡсѡхъ, лѣто хѣрма гєнарѣ ѣи.

† Господинѣ рєчє.

† Гѣангѣ вєа логофєт ѡчи и сѣа исєаѡѡ <ш.р.>.

† Крєтѣ Дамѣѡанъ <писєа>.

† Io Alexandru Iliăș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, părintele și rugătorul nostru, chir Evloghie episcop de Rădăuți și a arătat, înaintea noastră și înaintea sfatului nostru, un zapis de mărturie, cum a cumpărat sfinția sa de la Toma Moiş<a>¹nul și de la fratele lui, Gheorghie, și de la surorile lor, Nastasia și Tofana, jumătate de sat din Lăcina, care este în ținutul Dorohoiului, pentru o sută de ughi, bani buni și o iapă și trei vaci, dinaintea multor preoți, anume: Gheorghie egumenul de la Solca și Veniamin

¹ Loc rupt în orig.

proegumenul și Dicul ...¹ și Iosif și Ghidion eclesiarhi și popa Sarafim și popa Leontie și întreg soborul de la sfânta mănăstire Solca.

Deci noi, văzînd acel zapis de <mărturie>¹ de la atîția preoți, am crezut și de la noi încă am dat și am întărit rugătorului nostru, chir Evloghie episcop <de Rădăuți>¹, acea mai înainte zisă jumătate de sat din Lăcina, ca să-i fie și de la noi sfinției sale dreaptă ocină și cumpărătură și uric și <întărire cu tot>¹ venitul, neclintit niciodată în vecii v<ecilor. Și altul>¹ să nu se amestece.

La Iași, anul 7141 <1633> ianuarie 18.

† Domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cîrstea Dammiian <a scris>.

Bibl. Acad.. CLX/104.

Orig., hîrtie (30,3 × 27,8 cm.). rupt. pecete timbrată.

Cu o trad. din 1794 sept. 10.

O transcriere după o trad. din 1794 de Andrei Tălmăciu căpitan, la Arh. St. Dorohoi. Condica moșilor Lișna și Mlenăuți. nr. 2. p. 4–5.

EDIȚII: Ghibănescu, *Surete*. V. p. 291–292 (text slav cu trad.).

275

1633 (7141) ianuarie 22, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Aron Vodă un iaz pe pîrîul Cîric, în hotarul tîrgului Iași.

† И ѿ Псеѡдандрѡ Иванаш коевода, божіею милостіею, господарѣ Земли Мовладескон. Оже господство ми дади и потвердани есми молевникомъ нашимъ, ерѡменѡ и въсемъ съборѡ въ свѣтла моастирѣ Фрон коевода въ царинѡ трѣга Искон, нѣ права штинна и дади и милованіе въ исписокъ за дади и милованіе что имаа въ Моуси Могнаа коевода и въ дрѡгъ исписокъ за тѣж тѣже въ Моуси Могнаа коевода еди став, что ест <въ>² хотарѣ трѣга Искон, на потоцѣ Чирковѣ.

Того ради, како да ест ми и въ господстве ми права штинна и дади и викспленіе радѣ три половица вино еже ми даа попорѣномъ въ свѣтла църковъ, надеже ест храмъ Петръ и Паркъ, занеже имаа и шни трѣбѡ въ тот став и да

¹ Loc rupt in orig.

² Omis in orig.

ИМАЕТ ДАТН ТОИ СВѢТЪН ЦЪРКОВН, ВЪ ВЪСѢХЪ ХРАМОВЕ, ПО ДВА ЧЮБѢРИ ЗА РИСО
БНТИ ЗА ПРАЗНИКЪ.

ТѢМ РАДН Н ИЛ ДА СЪ НЕ СМНШАЕТ.

✠ Ис, въ лѣто хрѣма генарѣ кѣ.

† Господнигъ рече.

Глангъ вел логофетъ счи н сѣ искаахъ <м.р.>.

† Ерстѣ Даммиан <писал>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor de la sfânta mănăstire Aron voievod din țarina târgului Iași, dreapta lor ocină și danie și miluire din ispisoc de danie și miluire ce au avut de la Moise Moghila voievod, și din alt ispisoc de piră de asemenea de la Moisi Moghila voievod, un iaz, ce este în hotarul târgului Iași, pe piriul Ciricului.

Pentru aceea, să le fie și de la domnia mea dreaptă ocină și danie și cumpărătură pentru trei jumătăți de vin pe care le-au dat poporenilor de la sfânta biserică, unde este hramul Petru și Pavel, pentru că au avut și ei treabă la acel iaz și să aibă a da acelei sfinte biserici, la toate hramurile, cite două ciubere de pește să fie pentru praznic.

Pentru aceea, altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7141 <1633> ianuarie 22.

† Domnul a zis.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <м.р.>.

† Cirstea Dammiian <a scris>.

Bibl. Acad., LXXVII/79.

Orig., hirtie (39,5 × 27,2 cm.), pecete aplicată, căzută.

276

1633 (7141) ianuarie 23, Iași.

Alexandru Iliiaș voievod întărește lui Iftimie ocini cumpărate în satul Dracsini, pe Studeneț.

† Иво ИЛЕХАНДРС ИЛИАШ ВОЕВОДА, БОЖІЮ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛЕ МОЛДАВСКОЕ. ОЖЕ ПРИИДЕ, ПРѢД НАМИ И ПРѢД НАШИМИ БОЛѢРИ, СЛЪГА НАШЕ, ИФТИМИЕ, СЪ ЕДИН ЗАПИС ЗА СРЕДѢ<ТЕ>¹ЛЕТКО УТ ЛЮДІ ДОБРИ И БОЛѢРИ, УТ БИНАШКО ДВОРИНИК

¹ Loc rupt in orig.

глотиѣи и ѡт Зрєв дворник тижє и ѡт Индроник столник и ѡт нинѣ людѣ добри, рекъще како прѣде, прѣд ним, Никомє, сынъ Бѣлцатул питар и сестра его, Докѣа, некимъ непонѣдени, а ни присловени, нъ за своєю доброю волю и продали права своихъ ѡтнина и дѣдинна нже имали ѡ село Драксини, на водаѡ Студенец, част нѣх и братѣхъ нѣх, Гангорѣ и Тоадєр, радѣ что продали Гангорѣ и Тоадєр част нѣх что имали они въкъпѣ ѡ село Лєхъчєни. Тѣм радѣ, они продали савєшн нашємъ, Ифтимѣ и житєлицєм его, Тодосѣа, по петѣа част ѡт село Драксини, <за>¹ дєкѣт дєкѣтѣу злот бєтнѣх, пинѣсн готови, сѣ мѣсто за став, ѡ того вода, ѡ хотар того село.

И тижє, пакн принесє дрѣгъ запис ѡт нинѣ людѣ добри и болѣри, ѡт Бєртинк дворник глотиѣи и ѡт Гѣргницъ вѣтахъ и ѡт Панъ ѡт Иєс и ѡт нинѣ людѣ добри и старн, рекъщи ажє прѣде, прѣд ним, Мафтею, сынъ Стѣпан ѡт Гѣнѣцин, и продали своѣа права ѡтнина и дѣдинна ѡт село Драксини>² что имали ѡни, нже єст на потоцѣ Студенец, четвѣр>¹ѣтаа част за село Драксини, сѣ мѣсто за став и полѣ и ѡт лѣсо. Та продали савєшн нашєм нже више писанаго, Ифтимѣ и житєлицѣм его, Тодосѣа, за четирн дєкѣтѣ ѡгн и пет жолти.

Тѣм радѣ и ми ѡко оувєндѣхом за добро нѣх волю токнєж испѣлно плато и ми єсми ємоу дали и по[w]тєрѣдѣли како да єст ємъ и ѡт нас ѡтнинѣ и дѣдинно сѣ въсєм доходом. И ни да сѣ не ѡмншєт прѣд сєм листом господствєа ми.

Ѡ Иєс, въ лѣто хѣрлѣа генарѣ кѣ.

† Сам господинѣ вєлѣл.

Итринєскѣа <писал>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga noastră, Iftimie, cu un zapis de mărturie de la oameni buni și boieri, de la Ionașco vornic de gloată și de la Ursu vornic de asēmenea și de la Andronic stolnic și de alți oameni buni, spunnd cum a venit, înaintea lor, Nicolae, fiul lui Ursu Bălțatul pitar, și sora lui, Dochia, nesiliți de nimeni, nici asupriți, ci de bunăvoia lor și au vîndut dreapta lor ocină și dedină pe care au avut-o în satul Dracsini, pe apa Studeneț, partea lor și a fraților lor, Gligorie și Toader pentru că Gligorie și Toader au vîndut părțile lor ce au avut ei împreună în satul Lehăceni. Pentru aceea, ei au vîndut slugii noastre, Iftimie și soției lui, Todosia, cîte a cincea parte din satul Dracsini, <pentru>¹ nouăzeci zloți bătuți, bani gata, cu loc de iaz în acea apă, în hotarul acelui sat.

¹ Loc rupt în orig.

² Omis în orig.

Și de asemenea, iarăși a adus alt zapis de la alți oameni buni și boieri, de la Vartic vornic de gloată și de la Gheorghită vătah și de la Pană din Iași și de la alți oameni buni și bătrâni, spunînd că a venit, înaintea lor, Maf-teiu, fiul lui Stiiian din Gănești și a vîndut dreapta sa ocină și dedină din satul Dracsini, ce a avut el, care este pe pîrul Studeneț, a patra parte din satul Dracsini, cu loc de iaz și cîmp și din pădure. Aceea a vîndut-o slugii noastre care este mai sus scrisă, Iftimie și soției lui, Todosia, pentru patruzeci și cinci ughi galbeni.

Pentru aceea și noi dacă am văzut tocmeala de bunăvoia lor și plata deplină și noi i-am dat și întărit, ca să-i fie și de la noi ocină și dedină, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, în anul 7141 <1633> ianuarie 23.

† Însuși domnul a poruncit.

Itrinescul <a scris>.

Bibl. Acad., CXXII/24.

Orig., hîrtie (39,5 × 27,2 cm.), pecete aplicată, căzută.

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, XVIII, p. 412—416 (orig. slav cu trad.).

277

1633 (7141) ianuarie 24, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirilor Bisericanii și Pîngărați un loc din munte, după judecata pe care au avut-o cu satul Dărmănești și cu niște orașeni din tirgul Piatra.

† Яко Александръ Иванш воєвода, вожію многотію, господарь Земли Пшадяскон. Сѣже прѣидошѣ, прѣд нами и прѣд вѣсними нашими молдавскими болѣри, великими и малими, село Дѣрмѣнѣи и съ една самѣ са мѣшчани въ трѣг Камен и тегал за лице, прѣд нами, на молевници нашими калѣгери въ сѣкта монастыр Пънгѣраци, рѣкѣи прѣд нами како приселоват им хотар им ѣ планинѣ и не имают гдѣ годовати сѣ.

И потом прѣидошѣ, прѣд нами, молевници нашим калѣгери въ Пънгѣраци и въ Бисерикани и сказовал, прѣд нами и прѣд вѣсего нашего сѣкта, зрнче

Deci domnia mea și cu sfatul nostru l-am ales pe boierul nostru credincios, Savin Prăjescul fost hatman, și l-am trimis acolo să cerceteze cu oameni buni, al cui se va afla că a fost acel hotar și cine l-a stăpinit pînă acum. Și s-a aflat într-adevăr că a fost al pingărăcenilor și al bisericanelor și l-au tot stăpinit ei pînă acum, iar Dărmăneștii nu au avut nici o treabă cu acele locuri, ei au avut treabă numai să țină straja acolo, iar mai multă treabă nu au avut, precum au mărturisit și șoltuzul și bătrînii tirgului din tirgul Piatra cu sufletele lor, față de boierul nostru mai sus scris, Savin fost hatman, că nu au avut Dărmăneștii nici o treabă, ci au vorbit numai fără ispravă și nici nu au arătat vreun dres pentru acel loc.

Întru aceea, domnia mea m-am milostivit și am dat și am întărit rugătorilor noștri, monahilor pingărăceni și besericani, să-și stăpînească hotarul pe unde le arată dresele în semne <și>¹ să ridice stîlpi și să taie bouri, din semn în semn, precum este obiceiul.

Iar unele drese ce s-au făcut Dărmăneștilor de către domnia mea, după pîra lor, care s-au pîrit fără ispravă, dacă se vor ivi în vre-o vreme, să nu le fie de niciun folos, nici să se creadă, fiindcă s-au făcut cu vicleșugul lor. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7141 <1633> ianuarie 24.

† Înсуși domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cîrstea Dammiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pingărați, III/43.

Orig., hirtie (40,1 × 26,8 cm.), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1909 iunie 4, de Stoica Nicolaescu.

278

1633 (7141) ianuarie 27, Iași.

Mărturia marilor boieri pentru ocinile cumpărate din satul Ivoești, pe Bahlui, ținutul Cîrligătura, de către Gheorghe Roșca vistiernic.

† Єт оубо мы, Гѣиѣгѣ вел логофѣт и Дѣиѣла вел дѣорник Ннижиѣи Земли и Ивнашко Кѣжеѣ вел дѣорник Енишиѣи Земли и Юрашко Башотѣ хѣтман и прѣкѣлає Євчавскѣи и Дѣмитрашко Шолдан вел спѣтар и Дѣмитрашко Єоломон

¹ Loc rupt în orig.

вѣл сѣлажар и Тома вѣл сѣлажар и Юрдаки вѣстѣрник и Дѣпѣла Прѣжескѣла вѣл постѣланник и Гѣургуѣ Жорѣ прѣкълаак и Юрдаки вѣт Ирѣшѣщи и Гналиви вѣт Тотѣщи и ниниѣ колѣри и конни прѣднѣ и вѣт двор господинѣ его милоствѣ, свѣдѣтелствѣемъ съ симъ нашимъ писанѣемъ како прѣидошѣ, прѣдъ нами, Баснаѣ и сестра его, Настасѣя, сынове Гаврила и вѣщи нѣхъ, Павелъ и братъ его, Баснаѣ, сынове Яни, вѣщи Гаврила и вѣщъ нѣхъ, Ивнашко, сынѣ Циганчи, по нѣхъ доброю коли, некимъ непонѣжденъ, а ни приселовани и продали своиѣ права вѣтнина и вѣкѣспленѣе, вѣт испносъ за вѣкѣспленѣе что ималъ вѣтъцѣ нѣхъ, Гаврила, вѣт Бремѣя¹ вѣевода и вѣт Зрикъ за потерѣжденѣе вѣт Радѣла вѣевода, пѣтаа частъ вѣт село Ивѣщи, на рѣцѣ Бахлѣя и съ пѣтаа частъ вѣт брѣдъ за млинъ ѣ Бахлѣя, что ѣ волостъ Кѣрлагѣтѣри, что вѣше кѣпекнино вѣтъцѣ нѣхъ Гаврилови вѣт² вѣдменъ и вѣт вѣс съборъ вѣт свѣтаа монастырѣ рекомѣя свѣти Илѣе прѣрокѣ вѣнѣ Гучѣва. Таа продали прѣитѣлю нашѣмъ, панѣ Гѣургуѣ Рошка вѣстѣрникъ радѣ една сто и двѣдѣсѣтъ талѣри сребрѣнниѣхъ и заплатна имъ исплѣнною.

И вѣт томъ, тижѣ прѣидѣ, прѣдъ нами, Моусѣю, сынѣ Иви, некимъ непонѣжденъ, а ни приселованъ и продали своѣ права вѣтнина и вѣкѣспленѣе, изъ тѣхъ нарѣденѣе вѣше писанниѣхъ за вѣкѣспленѣе, вѣт пѣтаа частъ село половинна вѣт тогоже село Ивѣщи и съ частъ вѣт брѣдъ за млинъ. Таа тижѣ продали вѣше реченномъ прѣитѣлю нашѣмъ, панѣ Гѣургуѣ Рошки вѣстѣрникъ, радѣ шѣстдѣсѣтъ талѣри сребрѣ³нниѣхъ.

Ино мы, видѣвѣше междѣо нами нѣхъ доброколное токмежъ и платѣ за исплѣнно, вѣт насъ вѣшеже сътвориѣхомъ господствѣа си сѣя наша писанѣе вѣти смѣ за вѣрности, до колѣ сътеоритъ себѣ и нарѣденѣе господарскиѣхъ. Да сѣкъ знаѣтъ.

Ѥ Исоѣ, лѣто хрѣма гѣнарѣе кѣ.

Изъ Гангѣ логофѣтъ м. р.

Дѣпѣла дворникъ <м. р.>.

Изъ Ивнашко Кѣжежъ дворникъ <м. р.>.

Изъ Юрашко Башѣтъ хатманъ <м. р.>.

Изъ Дѣмитрашкѣ Шолдан⁴ вѣл спѣтаръ <м. р.>.

Изъ Дѣпѣла Прѣжескѣла некалъ <м. р.>.

† Adică noi, Ghianghea mare logofăt și Lupul mare vornic de Țara de Jos și Ionașco Cujbă mare vornic de Țara de Sus și Iurașco Bașotă hatman și pircălab de Suceava și Dumitrașco Șoldan mare spătar și Dumitrașco Solomon mare sulger și Toma fost mare sulger și Iurdachi vistiernic și Lupul

¹ Стамла, scris cu altă cerneală.

² Loc alb în orig.

³ Omis în orig.

⁴ Loc rupt în orig.

Prăjescul fost postelnic și Gheorghie Jorea pîrcălab și Iurdachi din Arpășești și Silion din Totoești și alți boieri și oșteni de frunte de la curtea milostivirii sale domnului, mărturisim cu această scrisoare a noastră cum au venit, înaintea noastră, Vasilie și sora lui, Nastasia, fiii lui Gavril și nepoții lor, Pavel și fratele lui, Vasilie, fiii Anei, nepoții lui Gavril și nepotul lor, Ionașco, fiul Țigancii, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și cumpărătură, din ispisoc de cumpărătură ce a avut tatăl lor, Gavril, de la Eremia¹ voievod și din uric de întărire de la Radul voievod, a cincea parte din satul Ivoești, ce este în ținutul Cîrligăturii, pe riul Bahlui și cu a cincea parte din vad de moară în Bahlui, ce a fost cumpărătură tatălui lor, Gavril, de la ...² egumen și de la întreg soborul de la sfînta mănăstire numită Sfîntul Ilie proorocul de lîngă Suceava. Aceea au vîndut-o prietenului nostru, panului Gheorghie Roșca vistiernic, pentru o sută și douăzeci taleri de argint și le-a plătit deplin.

Și întru aceea, de asemenea a venit, înaintea noastră, Moiseiu, fiul lui Ion, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vîndut dreapta sa ocină și cumpărătură, din acele drese de cumpărătură mai sus scrise, jumătate din a cincea parte de sat, din același sat Ivoești și cu parte din vad de moară. Aceea au vîndut-o de asemenea mai sus zisului nostru prieten, panului Gheorghie Roșca vistiernic, pentru șasezeci taleri de argint.

Deci noi, văzînd între ei tocmeala lor de bunăvoie și plata deplină, de la noi încă i-am făcut domniei sale această scrisoare a noastră, să-i fie de credință pînă cînd își va face și drese domnești. Să se știe.

La Iași, anul 7141 <1633> ianuarie 27.

Eu Ghianghea logofăt m.p.

Lupul vornic <m.p.>.

Eu Ionașco Cujbă vornic <m.p.>.

Eu Iurașco Bașotă hatman <m.p.>.

Eu Dumitrașco Șol<dan>³ mare spătar <m.p.>.

Eu Lupul Prăjescul am iscălit <m.p.>.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 650/1-2.

Orig., hîrtie (31,6 × 18,8 cm.).

Cu o trad. din 1765 iunie 16, de Evloghie dascăl.

¹ „Eremia”, scris cu altă cerneală.

² Loc alb în orig.

³ Loc rupt în orig.

1633 (7141) ianuarie 27, Birlad.

Ion șoltuzul și 12 pîrgari din Birlad mărturisesc că Zaharia și Dumitru, fiii popii Luca, au adevărit vînzarea unei jumătăți de ocină din satul Cernătești de către părinții lor lui Pravăț ș.a.

† Adeacă eu, Ion șoltuz și 12 pîrgari ot tîrg Birlad, cum au venit înaintea noastră Zahariia și Dumitru, feciorii preuteșei popei Lucăi, nepoții lui Toader, strenepoții Ștefului lui Cernat din Cernați, de au mărturisit înaintea noastră, de a lor bunăvoe, de nime neponădiț, nice înpresurați, cum au vîndut părinții lor giunătare de ocină din sat din Cernătești, din obîrșia Corudolui, din stîlp în sus, pre unde au fost de vîci pre hotarul cel <bă>¹trîn. Și o au vîndut lui Pravăț, fecioru<l>¹ Oancăi și lui Stănilă și Lupul Ilea ot Măceșeni și acei oameni din Corni. Și o au vîndut derep<t>² 240 zlati.

Deci, deacă am vădzut și noi de bunăvoe mărturie, noi de la noi le-am făcut mărturie și <în>¹dereptare.

Și pre mai mare credință am pus pecétea orașului, să să știe.

Писъ Брлад, генарѣ кѣ въ лѣто хрѣма.

Arh. St. Buc., M-rea Adam, I/6.

Orig., hirtie (30,9 × 19,5), pecete aplicată (a tîrgului Birlad).

1633 (7141) ianuarie 29, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Gheorghe Jora pîrcălab, în urma judecății cu Drăgan Mălăiu și femeia lui, jumătate din satul Blișcenăuți și a patra parte din satul Zubriceni, ținutul Hotin, cumpărate de la mănăstirea Sf. Sava din Iași, unde fuseseră puse zălog de către Drăgan Mălăiu.

† Иѡ ПЛЕХАНДРЪ ПЛИИШ ВОЕВОДА¹, БОЖІЮ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МОЛДАВСКОИ. ОЖЕ ПРІИДОШКѢ, ПРѢД НАМИ И ПРѢД НАШИМИ ВОЛѢРИ, СЛЪГА НАШ, ДРЪГАН МЪЛАІУ И ЖЕНА ЕГО, СОЛЕНА И ДѢТІ НѢ И ТЕГАНІ ЗА ЛИЦЕ, ПРѢД НАМИ,

¹ Loc rupt în orig.

² Omis în orig.

на слъга и волѣринѣ нашемѣ, Георгіе Жорѣ прѣкълае, ради пол село Блишчѣ-
нѣшци и ради четвъртата част село шт Звѣричѣни, что сѣт въ волост Хотинс-
комѣ, что тѣх штинни бѣше поставани заклад до скѣтаа монастыр рекомѣа
скѣти Гава свѣщѣннаго, шт срѣд трѣг Шских, въ два недели, радї седм
десѣт ѡги, а аще ли не двати пинѣси на дѣнѣ, да бѣдет тѣх штинни изги-
бани, како скѣдѣтластвовал прѣд нами и шѣцѣ и молбеникѣ нашемѣ Тимоф-
тею², игѣмин шт тоа скѣтаа монастыр и вес събор, како бѣше бо съ истинно
тако и переменниа через дѣнѣ седм лѣти и све не платили пинѣси скѣтѣи
монастири, како ест знали и нашами болѣри таже скѣта монастыр имаа велика
тѣготно и складостно и много пагѣбѣ радї тих пинѣси, занеже и шни възѣли
шт тѣрци, въ аслам. Ино <и>²мѣше шни толика тѣготно, а шни въсхотѣт
продавати тѣх штинни и шѣрѣтал сѣ Георгіе Жора прѣкълае, племянник Дрѣ-
ган Шѣлаю и кѣпил тѣх штинни шт тих калѣгери за една сто ѡги добрих,
да не кѣпит ни х люди тѣжди и дрѣжал све шн тѣх штинни и сѣтвориа себе
домове и ставове и сѣсиди, а егда бѣше нѣнѣ шни тигалиск ради тѣх штинни.

Ино господство ми и съ нашим свѣтом ѡсѣдихом их, праведним
сѣдѣи, и поставихом Дрѣганови дѣнѣ и жинѣ его, ѡлени и дѣтим их, да
вратит тих пинѣси више писаниих и све не вратна, а нѣнѣ пакнже поставихом
им дѣнѣ и ѡсѣдихом их; аще въсхощѣт калѣгери, за их добраволѣ, да вратит
им пинѣси, шни да вратит, а калѣгери да вратит Жорѣи пинѣси его и све
кѣтованїе его что сѣтвориа на домове и на ставове и на вес что шн глаголет
сѣ дѣша его и све не вратна. И нѣнѣ, за изннов поставихом им дѣнѣ, да
прїидет на дѣнѣ да вратит и све не прїидошѣ, а Георгіе Жора прѣкълае шн
нигдах и через дѣнѣ четри недели и све не прїидошѣ.

Тѣм ради, а Дрѣган Шѣлаю и жина его, ѡлена, и дѣтї их шни востали
шт дѣнѣ и шт вес закон, а Жора прѣкълае ѡправиа сѣ и поставила себе фѣрѣю
да дрѣжит тѣх штинни, сѣ въсѣм доходош и да не имаѣт ман тѣгати сѣ
николиже <на вѣки>². И ни да сѣ не ѡмишат.

Ѹ Шс, лѣто хрѣма гинарїе кѣ.

† Господинѣ рече.

† Кретѣ Даммїан <писал>.

<Pe verso>: Из Гангѣ вел логофѣт <м.р.>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga
noastră Drăgan Mălaiu și femeia lui, Olena, și copiii lor și au pîrit de față,

¹ Тимофтею, scris cu altă cerneală pe loc lăsat alb.

² Loc rupt în orig.

Înainte noastră, pe sluga și boierul nostru, Gheorghe Jora pircălab, pentru jumătate din satul Blișcenăuți și pentru a patra parte de sat din Zubriceni, ce sînt în ținutul Hotin, care ocini au fost puse zălog pentru două săptămîni la sfînta mănăstire numită Sfîntul Sava cel sfințit, din mijlocul tîrgului Iași, pentru șaptezeci ughi, iar dacă nu va da banii la zi să fie acele ocini pierdute, cum a mărturisit înainte noastră și părintele și rugătorul nostru Timoftei¹, egumenul de la acea sfîntă mănăstire și tot soborul, că a fost într-adevăr așa și au trecut peste zi șapte ani și tot n-au plătit banii sfîntei mănăstiri, precum este știut și boierilor noștri și sfînta mănăstire a avut mare greutate și scădere și multă pagubă pentru acei bani, pentru că și ea i-a luat de la turci cu aslam². Deci avînd ei atîta greutate, au voit să vindă acele ocini și s-a aflat Gheorghie Jora pircălab, vărul lui Drăgan Mălaiu, și a cumpărat acele ocini de la acei călugării pentru o sută ughi buni, ca să nu cumpere alți oameni străini și a ținut tot el acele ocini și și-a făcut case și iazuri și vecini, iar acum ei s-au pîrit pentru acele ocini.

Deci domnia mea și cu sfatul nostru i-am judecat cu dreaptă judecată și am pus zi lui Drăgan și femeii lui, Olena, și copiilor lor să întoarcă acei bani mai sus scriși și tot n-au întors, iar acum iarăși le-am pus zi și i-am judecat; dacă vor călugării, de bunăvoia lor, să le întoarcă banii, ei să întoarcă, iar călugării să întoarcă lui Jora banii lui și toată cheltuiala lui pe care a făcut-o pentru case și pentru iazuri și pentru tot ce spune el cu suflul lui și tot n-au întors. Iar acum, din nou le-am pus zi, să vină la zi să întoarcă și tot n-au venit, iar Gheorghie Jora pircălab a așteptat și peste zi patru săptămîni și tot n-au venit.

Pentru aceea, Drăgan Mălaiu și femeia lui, Olena, și copiii lor au rămas de la zi și din toată legea, iar Jora pircălab s-a îndreptat și și-a pus ferie, să țină acele ocini cu tot venitul și să nu aibă a se mai pîri niciodată <în veci>³. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7141 <1633> ianuarie 29.

† Domnul a zis.

† Cîrstea Dammiian <a scris>.

<Pe verso>: Eu Ghianghea mare logofăt m.p.

Arh. St. Iași, CLXXV/19.

Orig., hirtie (33 × 20,2 cm.), pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. din 24 aug. 1817, de Stamatî biv vel pitar.

EDIȚII: Ghibănescu, *Surete*, XXI, p. 36–38 (orig. slav cu trad.); idem, *Arhiva*, p. 36–37 (orig. slav cu trad.).

¹ „Timoftei“, scris cu altă cerneală, pe loc lăsat alb.

² dobîndă.

³ Loc rupt în orig.

1633 (7141) ianuarie 29, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Gheorghe Roșca al doilea vistier părți de ocini cumpărate din satul Ivoești, pe Bahlui, ținutul Cîrli-gătura.

† Иъ Ялѣѡандрѡ Илѣашъ воевода, божіею милостіею, господарь Земли Молдавской. Оже грѣндошѣ, прѣд нами и прѣд вѣсими нашими молдавскими боярами, великими и малыми, Василиѣ и сестра его, Настасіа, сынове Гаврила и вѣщци нѣх, Пакла и брат его, Василиѣ, сынове Яни, вѣщци Гаврила, и вѣщк нѣх, Ивнашко, сынъ Циганчи, по нѣхъ доброю колю, никим непонуждени, а ни прислोकани и продали своиѣ права штинна и вѣкѡпленіе шт исписок за вѣкѡпленіе что имѡла штъцѣ нѣх, Гаврила, шт Гремѣ¹ воевода и шт ѡрик за потвержденіе шт Радѡа воевода, петѡа част шт село Ивоѡци, на рѣцѣ Бахлѡа, и съ петѡа част шт брѡд за мѡни ѡ Бахлѡа что ѡ волостъ Крѡлигѣтѡри, что бѣше кѡлѣжно штъцѡ нѣх, Гаврилови шт...² вѣшмен и шт вѣ: събор шт свѣтаѡ монастыр свѣти Илѣе пророкъ, близъ Ѣсчака. Таѡ они продали корѣринѡ нашѡемѡ, Гѡвргѣе Рошки вторѡмѡ вѣстѣринник, радѣ една сто и два десѣт талери сребрѣ³ннихъ и заплатил им исплъною.

И шт том, тѣже прѣидѣ, прѣд нами, Мѡнсею, сынъ Иви, никим непонужден, а ни прислокан и продаѡ своиѣ права штинна и вѣкѡпленіе изъ тѣхъ вѣше писаннихъ нарѣденіе за вѣкѡпленіе, шт петѡа част село, половинна, шт тогоже село Ивоѡци и съ част шт брѡд за мѡни. Таѡ тѣже продаѡ бояринѡ нашѡемѡ Гѡвргѣе Рошки вторѡмѡ вѣстѣринник, радѣ шѡест десѣт талери сребрѣ³ннихъ. И заплатил емѡ исплъною.

Ино мѡы, видѣвше между ними нѣхъ добровѡлною токмеж и исплъною заплатѡ, а мѡы такожде и шт насъ даѡли и потверѡданнѣ семи вѣше писанномѡ бояринѡ нашѡемѡ Гѡвргѣе Рошки вторѡмѡ вѣстѣринник, на тоѡ прѣдъ речѡна петѡа част шт село Ивоѡци, на рѣцѣ Бахлѡа, и петѡа част шт брѡд за мѡни ѡ Бахлѡа

¹ Гремѣ, scris cu altă cerneală.

² Loc alb în orig.

³ Omis în orig.

И ТИЖЕ УТ ПѢТАА ЧАСТ СЕЛО УТ ТОГОЖЕ СЕЛО ПОЛОВИНА И СЪ ЧАСТ УТ БРѢДА ЗА
МАНИ, КАКО ДА БСТ ЕМИѢ И УТ НАС ПРАБА УТНИНА И ВИСПЛЕНІЕ И ЗРИК И ПОТЕРЪЖ-
ДЕНІЕ, СЪ ВЪСЪМ ДОХОДОМ, НЕПОРЪШЕНО НИКОЛНЖЕ НА ВЪККИ ВЪЧНІИ. И НИ ДА СЪ
НЕ ЗМИШАЕТ.

✠ Іис, въ лѣто хърѣма генаріе кѹ.

† Господинъ рече.

† Глангъ вел логофет зчи и искаах <т. р.>.

† Крстѣ Даміан.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri
moldoveni, mari și mici, Vasilie și sora lui, Nastasiia, fiii lui Gavril, și nepoții
lor, Pavel și fratele lui, Vasilie, fiii Anei, nepoții lui Gavril, și nepotul lor,
Ionașco, fiul Țigancii, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupra și au
vîndut dreapta lor ocină și cumpărătură, din ispisoc de cumpărătură ce a
avut tatăl lor, Gavril, de la Eremiia¹ voievod și din uric de întărire de la
Radul voievod, a cincea parte din satul Ivoești, ce este în ținutul Cîrligătura,
pe riul Bahlui, și cu a cincea parte din vad de moară în Bahlui, ce a fost
cumpărătură tatălui lor, Gavril, de la . . .² egumen și de la tot soborul de la
sfînta mănăstire Sfîntul Ilie proorocul, de lingă Suceava. Aceea au vîndut-o
ei boierului nostru, Gheorghie Roșca al doilea vistiernic, pentru o sută și
douăzeci taleri de argint și le-a plătit deplin.

Și întru aceea, de asemenea a venit, înaintea noastră, Moiseiu, fiul
lui Ion, nesilit de nimeni, nici asupra și a vîndut dreapta sa ocină și cumpă-
rătură din acele mai sus scrise drese de cumpărătură, jumătate din a cincea
parte de sat, din același sat Ivoești și cu parte din vad de moară. Aceea a
vîndut-o de asemenea boierului nostru, Gheorghie Roșca al doilea vistiernic,
pentru șasezeci taleri de argint și i-a plătit deplin.

Deci noi, văzînd între ei tocmeala lor de bunăvoie și plata deplină și
noi de asemenea și de la noi am dat și am întărit mai sus scrisului nostru
boier, Gheorghie Roșca al doilea vistiernic, acea înainte zisă a cincea parte
din satul Ivoești, pe riul Bahlui și a cincea parte din vad de moară în Bahlui
și de asemenea jumătate din a cincea parte de sat, din același sat și cu parte
din vad de moară, ca să-i fie și de la noi dreaptă ocină și cumpărătură și

¹ „Eremiia“ scris cu altă cerneală.

² Loc alb în orig.

uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7141 <1633> ianuarie 29.

† Domnul a zis.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>.

† Cirstea Damiian <a scris>.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 650, f. 5—6.

Orig., hîrtie (30,5 × 18,5 cm.), pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. din 1765 iunie 16, de Evloghie dascăl.

282

1633 (7141) ianuarie 31, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Drăguș o parte de moșie din satul Mărișești, pe care i-a dat-o Lupul al Nastei din Mărișești pentru că i-a plătit capul.

Io Alexandru Iliăș voievod, cu mila lui Dumnezeu, domnu țării Moldovei. Iată au venit Drăguș, înainte noastră și înainte boerilor noștri, cu un zapis de mărturie de la Iane Țigănaș voitu cu 12 pîrgari din tîrgul Tecuciului, cu pecete orașului și de la mulți oameni buni și tîrgoveți bătrîni de la acel tîrgu i săteni din Mărcești, anume Nicoară vâtaf și Toader ban și Fantu Trifan, așa scriînd și mărturisînd, precum au venit înainte lor Lupul al Nastei din Mărișești, de nime siliți, nici asupriți, ce de a lui bunăvoe, au dat parte lui de moșie din satul Mărișești. Aceasta au dat-o numitului de sus, slugii noastre Drăguș, pentru că i-au plătit lui capul dintr-o vinovăție.

Și domnie mea, văzîndu acel zapis de mărturie de la atîția oameni buni și cu pecete acelui oraș, am crezut și i-am dat încă și de la noi și am întărit slugi noastre de sus arătată pe aceia de sus pomenită parte de moșie din satul Mărișești, ca să-i fie lui și de la noi danie și moșie, cu tot venitul. Și altul să nu s-amestece.

În Iași, leat 7141 <1633> ghenarie 31.

Ghianghia mare logofăt.

Cirste.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 573, f. 193 v.

Copie.

1633 (7141) februarie 2, Iași.

Alexandru voievod întărește lui Ionașco Cehan mare pitar niște robi țigani.

† Иѡ Плевѣандръ Илияшъ ковоода, божіею милостіею, господаръ Земан Младескон. Оуже господство ми даан и потвърдани есми нашеиѡ вѣрникомъ, Ивнашко Чехан белнокомъ питар, его правѣи холопи цигани и дааніе и вискъпленіе, ѡт исписок за дааніе и вискъпленіе что нмаа ѡт Мирон Барновски Могила ковоода, именеи Маковею съ жина его¹ и съ дѣти нх, Бежан и Мафтію и съ нинихъ съиновеихъ како сѣт еиѡ и ѡт господства ми прави холопи цигани и ѡрнк и потвържденіе, непоколебимо николнже на вѣки вѣчнѣи. И ни да съ не ѡмншаѣт.

Оу Ис, въ лѣто «зрѣма фекрѡаріе ѣ.

† Самъ господинъ рече.

Иѡ Плевѣандръ ковоода <т. р.>.

Крстѣ Даммиѣи <писалъ>.

<Pe verso, însemnare contemporană>: Țigan Macovei, tata Petrică

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării, Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit credinciosului nostru boier Ionașco Cehan mare pitar, dreptii lui robi țigani și danie și cumpărătură, din ispisoc de danie și cumpărătură ce a avut de la Miron Barnovschi Moghila voievod, anume Macovei cu femeia lui . . .¹ și cu copiii lor, Bejan și Maftei și cu alți fii ai lor, ca să-i fie și de la domnia mea drepti robi țigani și uric și întărire, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7141 <1633> februarie 2.

† Înсуși domnul a zis.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Cirstea Dammiian <a scris>.

Bibl. Acad, CIII/158.

Orig, hirtie (30 × 26 cm.), pecete timbrată.

EDIȚII: Ghibănescu, *Surete*, VIII, p 270–271, (orig. slav cu trad.),

¹ Loc alb în orig.

1633 (7141) februarie 2, Iași.

Petre vornic de gloată mărturisește că Bejan și-a plătit capul pentru un furt de cai de la Petrea Mătcu, dându-i acestuia ocina sa din satul Conțești.

† Adecă eu, Petre dvornic de gloată, mărturisim cu cestu zapis al meu cum au venit înainte noastră Bejan, feciorul lui Stan din tirgu de Agiud, de ș-au dat a sa dreptă moșie den sat den Conțești, ce să va alége parte mine-sa Sărădicăi, fata lui Dragoman vătavul, ce să va alége partea ei den moșie și den cumpărătură, cu tot venitul Petrei lui Mătcu, pentru căci i-au fust furat niște cai și s-au găsit de față la Bejan și la alte soții a sale. Deci ș-au plătit capul de-nchisoare cu această moșie, denainte Petrei lui Mătcu, pentru acei cai.

Cum au fost într-aceasta pa<ce>¹ și tocmală mulți oameni buni de penpregiur megiaș, Gligorie Susanul de Torcești și Fătul de Miclești și Nene de Mihilești și Gheorghe de colea și Vasilie de Găleşești și Iurașcu de Mățcani și Preocopie de Bărăști și alți mulți oameni buni den penpregiur megiaș, ca să-i hii moșie dreptă lui Mătcu în véci.

† Писъ ѿ Мс, къ лѣто «ѡрѣма фекрѡрѣѣ ѣ.

<Pe verso, însemnare contemporană>: *Тижѣ, Писъ, съмнѣ Тѡмни, продадъ въ седма част прѣтѣ² част радѣ ѣѣ талери битѣи въ село Концеѣци. Черниат³.*

Bibl. Acad., CX/115.

Orig., hirtie (32,1 × 19,6 cm.), cinci peceti aplicate.

285

1633 (7141) februarie 2.

Nistor Focșia vinde lui Buhuș vistiernic partea sa de ocină din Iurghiceni pentru bani și 20 merțe de piine.

† Adecă eu, Nistor Focșia, scriu și mărturisăscu cu cest zapis al meu cum am vîndut a mia diriaptă ocină, ce să va alége partia mia, giunătate

¹ Loc rupt în orig.

² Greșit, pentru *третѣа*.

³ „De asemenea, Ion, fiul lui Toma, a vîndut din a șaptea parte a treia parte pentru 15 taleri bătuți din satul Conțești. Cernat“.

de partea Picio-rogăi, din stîlpul din mijloc ot Iurghiceni¹. Aci-
aia o am vîndut
dumisale vistiarnicului Buhuş drept 25 de lei, însă cu 20 de merţă de pîne
ce mi-au dat dumniului la nevoia mea, ca să-i fie ocină şi moşie lui şi <fe>²cio-
rilor dumisale, cu tot vinitul.

Şi in tocmala noastră au fost popa Ştefan de Tîrgul Frumos şi diiaconul
de acolo şi Iacob Fal din Criveşti. Şi eu popa Zaharia de Criveşti am scris
să <se>² ştie.

Лѣто *ѡрѣма фѣврѡарѣѣ ѣ.

Nistor.

† Popa Ştefan.

Toader diiacon.

Iacob.

Biblioteca Centrală de Stat, Secţia manuscrise, I/46.

Orig., hîrtie (20 × 16,5 cm.), trei amprente digitale.

286

1633 (7141) februarie 5, Iaşi.

*Alexandru Iliaş voievod întăreşte lui Malcoci pîrcălab de Hotin
nişte robi țigani.*

† Нѡ Александръ Илѣашъ воєвода, божію милостію, господарь Земли Мол-
давскон. Оже господство ми дали и потвердани еси са съѣ и болѣренѡ гос-
подства ми, Малкоч прѣкълабъ Хотинскїи и кнѣгини его, Бръвара, дѣщи Бремїа
бѣе велъ дворник, на нѣ правїи Холопи цигани именовани Костанда, дѣща Стѣннїа
еже бѣла за³ Бартїе циган и съ сынѣ еи, Дмитръ, и съ нинїѣ сынове им и
дрѡгнїи циган, именовани Ивнашко Сѣракѡ⁴, еже кѡпи кнѣгинїѣ его, Бръвара, вт
Шрон, зѣт Лѣнцен, радї дїскѣтъ Сгарскїи вт нѣ правїи и питомїи нарѣденїи
за вкѡпленїѣ что ималъ тѣст его за вкѡпленїи вт Еостантин воєвода.

¹ „ot Iurghiceni“, adăugat ulterior pe margine de aceeaşi mînă.

² Omis în orig.

³ За corectat peste no.

⁴ ИЛИИИ... СѢРАКѢ тѣіат.

ТѢМ РАДѢ, ДА ЕСТ НАМ И УТ ГОСПОДСТВА МН ПРАВѢН ХОЛОПИ ЦИГАНИ НЕПОРЪ-
ШЕННИ НИКОЛИЖЕ НА ВѢКИ.

И НИ ДА СЯ НЕ ЗМНИШАЕТ ПРѢД СЯМ ЛИСТОМ НАШИМ.

✠ Ис, лѣто ✠рѣна февруарѣ ѿ.

† Сам господинъ велѣа.

† Гангѣ вел логофет зчи и сѣ искаах <м. р.>.

† Ъвнашко <писал>.

† Io Alexandru Iliaş voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit slugii și boierului domniei mele, Malcoci pircălab de Hotin și cneaghinei lui, Vărvara, fiica lui Eremia fost mare vornic, dreptii lor robi țigani, anume: Costanda, fiica lui Stănilă care a fost după Vartic țigan și cu fiul ei, Dumitru și cu alți fii ai lor și alt țigani anume Ionașco Săracul¹, pe care l-a cumpărat cneaghina lui, Vărvara, de la, Miron, ginerele Leanței, pentru zece galbeni ungurești, din dreptele și propriile lor drese de cumpărătură ce a avut socrul lui de cumpărătură de la Costantin voievod.

Pentru aceea, să le fie și de la domnia mea drepti robi țigani, neclintiți niciodată în veci. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, anul 7141 <1633> februarie 5.

† Înсуși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Ionașco <a scris>.

Bibl. Acad., IV/148.

Orig., hirtie (31 × 19 cm.), pecete aplicată.

287

(7141) februarie 6, Iași.

Marii boieri mărturisesc că Fădușco rusul ș.a. s-au pîrît cu călugării de la mănăstirea Pobrata pentru faptul că niște tovarăși ai lor au fost uciși de tilhari în timp ce lucrau la iazul mănăstirii.

† Се же мн, Гангѣ вел логофет и Ъвнаш вел дворник Долгѣи Земан и жеъ вел дворник Ъвнѣи Земан и Юрашко Башотъ хетман и Дѣмитрашко Шолдан вел спѣтар. Адец-ау винит иннаиста ноастрѣ Фăдуșко русул și Василіе

¹ „anume Ionașco Săracul“, tăiat în orig.

și Safta și alt Vasilie, toți frații Moscului și ai Ilei, ezarii, și un fecior Ilei, de-au pîrît de față înaintea noastră pre egumenul și tot săborul de la svînta mănăstire de la Pobrata cum au fost Moscul și Ilea și un fecior a Moscului ezar de-au ezit un iaz svîntei mănăstiri ce mai sus scrie și acolo li s-au tîmplat de i-au ucis niște tilhari în mijlocul codrului, în Poiana cu Oamenii, de au vînit acele morți asupra svîntei mănăstiri, de-au dat acelor ruși, lui Fedușco și lui Vasilie și Saftai și altui Vasilie, treidzeci de vite, de boi și vaci, 20 de zloți bătuți și alte cheltuiiale multe.

Acēste bucate și cheltuiială ce mai sus scrie dat-au tot vornicul cel mare, Cujbă, pentru svînta mănăstire căci c-au avut dumnealui tocmală cu călugării, de-au cumpărat de la dinșii o seliște de sat, anume Hireștii, pre apa Moldovei, cum are dumnealui drēse și mărturie de la măriia-sa domnu nostru și de la noi.

Și s-au păcat dennaintea noastră cum de astădzi înaintea să n-aibă a mai pîrî aceștea oameni, nici oamenii lor pre călugări pentru aceasta pîră în vēci, *прѣд снм листв наш.*

Ѹ Ис, лѣто *хзрѣма фекрсарѣ Ѹ.*

Глннгѣ вел логофѣт <т. р.>.

Из Ксжеъ вел дворник <т. р.>.

Из Юрашко Елшотъ Хатман <т. р.>.

Bibl. Acad., МСХСVI/19.

Orig., hirtie (32 × 20 cm.).

288

1633 (7141) februarie 6, Vereșani.

Mai mulți oameni din Vereșani dau mărturie că Gavril a vîndut partea de pămînt din Vereșani a mamei sale lui Alexandru diac.

† *Сѣ сео ми, Нхнат комншеа* въ Еришани и поп Андѣйка въ там и Харкѣа въ там и Мардан въ там. Scriem și dăm știre cu aest zapis al nostru cum au venit, naintea noastră, Gavril, feciorul Lēlei ot Mihăești, de nime nevoit și neasuprit și au vîndut a lor direaptă ocină și moșie, cît să va alēge din sat din Vereșani, ce simt pre apa Moldovei, în ținutul Sucēvei, toată partea mine-sa, Lēlei, din cîmpu, din pădure din pomeți și cu loc de prisacă și cu fînaț și cu tot venitul. Acēia au vîndut priatinului nostru, lui

Așijdere s-au jăluit domnii meli[i] ce iaste mai sus scris boeritul nostru Dumitro Buhuș logofăt pre Ghiorghie Jora ci au fost pircălab, zicîndu că i-au luat niște . . .¹ cu tărie lui și n-are nici o trebuința cu dînșii.

Așijdere și niște stîlpi, ci au fost puș încă de moșii loar, s-au sculat de i-au luat Jorea și cu ominii săi și i-au lepădat de unde au fost puș încă de moșii lor și au intrat preste dînșii, ca să nu cosască.

Așijdere s-au sculat Jorea de au făcut un hăleștiu acolo la sat la Costești, mai sus, undi era mora Jori celui bătrîn și au innecat un loc di moră a boeritului ce mai sus scriem, a domnii mele, Buhuș logofăt.

Așijdere s-au jăluit Dumitro Buhuș logofăt iarăș pre Jore, zicîndu că ș-au scos Jore vecinii săi den vatra satului ce bătrînă și au descălicat altă vatră de sat în țarina, în finațul său.

Drept acie, aceste toate ce sînt mai sus scrisă, să aibi a socoti cu omini buni și să tocmiști. Și cum vei afla cu sufletul dumitale și cu acii omini buni, să dai știre domnii mele cu o scrisoare de la dumneata.

Aceasta scriem, într-alt chip să nu fie.

În Iaș, let 7141 <1633> februarie 13.

Însuș domnu au poruncit.

Noi Alecsandru Ilieș voievod.

Acest suret s-au scos pren mine, dici posliduîndu-să s-au aflat atocma cu matca lui și adeverez cu iscălitu<ra>² me, Vasile Cocială m.p.

Let 1786 noemvrie 20.

Arh. St. Buc., A. N., MMDCXXXIX/8.
Traducere.

290

1633 (7141) februarie 16, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește jupînesei lui Beldiman logofăt satul Negoești, pe Orbic, două fălci de vie la Cotnari și o casă din Suceava, după înțelegerea pe care au avut-o cu mănăstirea Sucevița.

† Нѡ Александръ Илѡиш воѡводѡ, в<о>жѡю м<и>н<о>д<о>стѡю, г<о>сп<о>д<а>рѡ.
Земли Мѡладарскон. Adecă au venit, innaintea noastră și innaintea boiarilor
noștri, al nostru credincios boiarin, Savin ce-au fost hatman, și au arătat innain-

¹ Loc alb în text.

² Omis în text.

tea noastră un zapis de mărturie de la Venedict egumen și de la Nastasie și de la Atanasie și de la Pangratie și de la Zaharia și de la Mihail și de la Selivestru și de la Pavel diiacon și de la Melentie diiacon și de la Sarafim și de la Gligorie și de la Atanasie Bolsun și de la tot săborul de la svînta m<ă>n<ă>stire de la Suceviță, cu pecetea sventei mănăstiri scriindu și mărturisindu cum au fost dat Beldiman logofătul o sută de taleri bătuți la Ionașco Bolea zlătariul de Suceavă să facă doao aripi de la acea sf<î>ntă m<ă>n<ă>stire, cari bani, acea sută de taleri bătuți, le-au fost dat domnealui adoos după sat, după Rojiți, ce iaste pre Ciuhru, în ținutul Iașilor, și ei i-au dat Negoștii, pre Orbic, în ținutul Neamțului.

Într-acéia, timplatu-s-au svrășenie lui Beldiman logofătul iar Ionașco Bolea n-au lucrat m<ă>n<ă>stirei cum au fost tocmala, ce-au cheltuit banii toți. Într-acéia ei au poftit și au grăit cu giupîneasa lui Beldiman și cu feciorii săi, cu Toader și Mihăilaș și Mariia, să facă acele aripi după cum le-au fost tocmala, iar giupîneasa lui Beldiman strîns-au pre Ionașco Bolea zlătariul și pre feméia sa . . .¹ ca să lucrédze acel lucru sau să dea banii, acea sută de taleri. El banii n-au avut să-i dea nici cu altă n-au avut cu ce plăti, ce-au dat doao falci de vie ce-au avut la Cotnar, în Țombric, și casa lor din Suceav<a>, de pre Ulița Mitropoliei.

Într-acéia, giupîneasa Beldimăneasa și cu feciorii săi i-au rugat să ia acele vie și casele; iar lor nu le-au trebuit nici viile nici casele, ce le-au dat întru manule lor acei bani deplin, o sută de taleri. Iar viile și casa să le ție giupîneasa Beldimăneasa cu feciorii săi, den innaintea lui Ionașco Pécicul pircălabil și a lui Ionașco Bașotă și a lui Gavril portariul și a lui Toader stolnicul și a Lupului Prăjescul și a Bléndeii pircălabil.

Pentru acea și domniia mea vâdzîndu acel zapis de mărturie crezut-am și de la noi încă am dat și le-am întărit lor acel sat, Negoștii, pre Orbic, și-acele doao falci de vie și casele ca să le fie lor direaptă ocină și uric și întăritură, neclătite nici dănăoară în vécii. И ин да с<л> не смншаст.

Ѫ Ис, лкт<о> *зрѣма фив<р>сарѣе> Ѫѣ.

Г<о>сп<о>д<н>нѣ рич<е>.

Генгѣ вел логофѣт зч<н> и нскаах <т. р.>

лрстѣ даммиши <писал>.

După Ghibănescu, *Teodor Codrescu*, V, p. 85–86.

Orig., cu pecete stricată; editat cu caractere chirilice.

¹ Așa în textul editat.

1633 (7141) februarie 18.

Testamentul lui Dumitrașco Mihul prin care își lasă întreaga avere soției sale, Antemia.

† Eu, Dumitrașco Mihul, dau știre cu ceastă scrisoare a mea de rîndul ocinilor și moșilor mele ce mi-eau prisosit de părinții miei, Dumnedzău să-i pomenească, că sîntu toate ocinele mele deosebit de alți frați ai mei și de alte rude ai mele și nime n-are nice o treabă la părțile mele ce am și de la tatăl meu, Dumnedzău-l pomenească, și de la înma mea și nice sîntu dator nemărui nice cu un ban. Iar printr-acéia, eu las, după datul sufletului meu, cite ocine am eu și cită ago<ni>¹sită aîn eu și bucate, toate să fie giupnéseii mele, Antemieii. Și nime să n-aibă nici o treabă a trage sau a lua ceva de la dinsa, căce sîntu ale mele diréptu, deosebi de toți frații, cum și mai sus scriu. Așea mărturisesc . . .² acéste cuvente la bătrînéți, Țla moartea mea. Iar de să va tîmpla moarte mainte giupnéseii mele decit noao, iarăș să n-aibă nime nice o treabă cu ocinele ei, ce să avem noi a ne comînda unul pre alt.

Iar cine va vrea să str<ice>³ tocmala noastră, să fie neertat de Dumnedzău și de Preacista și de 318 oțiți și de toți sfenții.

Și la această névoe și boală și moarte a mea fost-au duhovnicul meu cel bătrîn, popa Ștefan și al doile duhovnic, popa Petria de Grămești și popa Mihăilă den tîrg den Sirét și popa Toma de acolo și popa Vlașco ot Bălilești și popa Vasilie și popa Gheorghie de Rugășești și Dumitru Ponici și Grecul den Sirét și Ștefan de acolo și alți oameni buni.

De aceasta mărturesescu la datul sufletului meu și pre mai mare credință ne-am pus noi, preuții, peceteile noastre la această adevărată scrisoare cum am audzit mărturesindu.

¹ Omis în orig.

² Loc rupt în orig.

³ Șters în orig.

Și eu Nicoară Brahă am scris acest zăpis.

† Пис въ лѣто »зрома фєврѣрїѣ нѣ.

† Яз Дѣмитрашкѣ Мнѣхѣл <т. р.>.

† Поп Цєфан <т. р.>.

† Поп Петрѣ въ Грѣмцин дѣховник <т. р.>.

† Пора Vlasie ot Bălilești <т.р.>.

† Рѣка поп¹ Мнѣхана <т. р.>.

† Поп Оома въ Ерѣт <т. р.>.

† Поп Касиѣ въ Брѣлницѣ <т. р.>.

† Пора Ghiorghie ot Rugășăști <т.р.>.

† Eu Ponici <т.р.>.

Bibl. Acad., CX/116.

Orig., hirtie (30,8 × 19,7 cm.).

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, XXII, p. 117–118 (orig.).

292

<1633> februarie 20, Iași.

Ghianghea vel logofăt scrie lui Borăleanul fost uricar să cerceteze dacă Lupul cupar a împresurat hotarul satului Șendriceni al lui Onciul Iurașcovici.

Єто аз, Гѣнгиѣ ел логѣфѣт. Scriem la priiatelu nostru, la Borăleanul ce-au fost uricar. Dămu-ț știre că ni s-au jăluit Onciul Iurașcovici pircălab pre Lupul cupariul, dzicindu innaintea noastră că-i ia o bucată de hotar de la satul lui, de la Șendriceni, și i-au arat hotarul preste stlpu și au și cosit.

Deci pentr-acéea, deacă vei vedea cartea mării sali lui vodă, iar tu ca să aibi a méрге și a stringe oameni buni, bătrini megiiăș din sus și din gios, să aibi a socoti hotarul și dirésile și pre stlpi. Deci de să va afla că au arat și au cosit hotarul On(ciu)l² de Șendriceni Lupul și cu vecinii săi,

¹ „mlna popii“...

² Parantezele lui Ghibănescu.

iar tu ca să aibi lua șease boi hătalmu de la Lupul cupariul și să trimiți innai<n>¹tea porții mării sali lui vodă.

Și am trimis și prentu un ficior al nostru, pre Nacul deregătoriul de Tomești, să hie acolo la cea tocmală.

Iar de nu-i veș putea tocmi să le dați dzi să-ș aducă drésile innai<n>¹tea mării sali lui vodă.

D-aceasta dăm știre, ИЗ РАДОСТКОИШ УТ КА МИН².

Ѓ Мс, фекрсарѣ > к̃.

Ганга кѣа логофѣт <т. р.>

<Pe verso>: Дист на Дшнѣа кшнар.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași.

Copie după Ghibănescu, *Ms. Surete*, XX, p. 335—336, nr. 205 (transcriere cu caractere chirilice după orig. cu pecete aplicată).

Datat după porunca domnească din 1632 octombrie 10, la care se referă și căreia îi succede acest document (vezi nr. 226).

EDIȚII: Ghibănescu, *Surete*, XIV, p. 15—16 (orig.)

293

1633 (7141) februarie 22.

Alexandru Iiaș voievod scutește de toate dările satul Ulmi din ținutul Htrlău, al mănăstirii Sfînta Paraschiva din Iași.

Дѣт зрѣма фекрсарѣ кѣ дѣни.

Иш Планданрѣ Илияш коивоа, вожю милостю, господаръ Земли Пилдаевскви. Сожѣ преблагословен вси прѣблагн Богъ, иже весни благочетни, иже ижебави мѣ из чрева матери моеѣа и дарова ми църство, воеводство земли и за превъсходѣщи благоство своеѣа милости приноу жео благодарит Бога подобает салко штворзи нас дверѣ милости своеѣа и <с>¹вѣт разума. И видѣх и познах салко ника салка стоет на земли неприложна или смърти неприложна и непричална, нъ салко цѣт шебдает и салко сѣи многогрѣдет и раздршдет сал еъсѣ человекъ.

¹ Omis

² Textul este neclar; s-a greșit, fie în original, fie la transcrierea lui de către Ghibănescu. În traducerea din *Surete* (vezi EDIȚII): „și să te bucuri despre mine”.

Тѣм ради, благословенїем четн и свѣтлим средцем, шт въсѣл нашѣл дашеа и шт Бога помощнл и съ благословенїе наших четн свѣтителъ Молдавских, кир Барлаам архїепископ и митрополит Буцаевскии и кир Дионисїе епископ Романскон и кир Велогїе епископ Радовскон и кир Митрофан епископ Хвѣски и съ хотенїе въсїго нашего свѣкта, волѣри наших молдавских, великнми и малнми и съ въсѣм свѣглетом господства ми, господство ми змилосерди сл и простихом едно село свѣктен монастыр шт средь трѣг Юскнх, надеже ест храм прѣподобеннл матерн нашн параскиевн, еже ест мѣтох до свѣктен, велицѣн монастыр шт Гинан, надеже ест храм свѣктаа Екатерина, надеже указовале прѣсвѣкта владичици Богородици, присно дѣви, Марїи, до свѣктаа капин, нанмѣ село Замин что з колост Хрѣловсколн, ѣко да не имает датн шт ннѣ на прѣд нн една дан, нн велика, нн мала, нн злоц за дом, нн лен, нн нанш платитн, ниже сѣлцѣ, нн масло, нн воско, нн работ не работати; нн глобннци, нн дешѣгѣбннарн да не вънїдѣт въ тон село, хотѣн мрѣтѣн за человекн бѣдет прѣключнл сѣ въ того село, да не имает потребѣ велици дворннци, а не за едннх ангерїл, еже сѣт на нннх збогн нашн землн господства ми. И въсѣх тнх више писанннх да имает възвѣти егѣмен шт свѣктаа монастыр свѣкта Питкн и да имает егѣмен послати тнх пннѣсн до свѣктаа монастыр шт Гинан, ѣко да бѣдет тамѣ за збованїе за шѣлченин, за нншнх потребокѣ томѣ свѣктомѣ мѣсто и монастыр. И тѣх въсѣх више реченннх да имает штавити на без печѣталн.

И пак, молѣбннци нашнм, шт>ци мннхн еже тамѣ прѣбнвлют, да имает нас написати въ свѣтїн, великїн, божїевннн [и] помѣник, такожде и род[а]нтелн господства ми и госпожда господства ми, сннове господства ми, ѣко да сѣ помннает въ въсѣх божїевнннх слѣжеах, по шенчѣю свѣктен монастыр. Такоже и памѣт сѣтворити нам и молитн милостиваго Бога ш нашѣм жовотѣ и добрилн сѣмнренїем и ш долготѣ господарѣ.

И по нашнм жнвот и господство, кто бѣдет господарѣ шт дѣтнх нашнх нан шт нашего родѣ, нан пак, езд кого Богѣ избѣрет господарѣ бнтн нашн землн, Молдавскѣн, того въ нн непорѣшна нашего даанїе и мнлованїе, нѣ але бн нн зкрѣпнлн. И кто покѣснтн сѣ разоритн сѣа наше мнлованїе <н>¹ зстроенїе, таковаго да бѣдет проклѣт и триклѣт шт господа Бога, сѣтворшаго небо и змалѣ и причнстаго Бога матерѣ и шт Дѣ евангелнстн и шт вѣ апостоли и шт тнї свѣктн шт>ци.....²

Anul 7141 <1633> februarie 22 zile.

† Io Alixandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată preabinecuvîntat fie întru totul preabunul Dumnezeu, care

¹ Omis în copie.

² Sfrîșitul lipsește în condiță.

dă toate bunătățile, care m-a ales și pe mine din pintecele mamei mele și mi-a dăruit împărăția, voivodatul țării și pentru prea marea sa bunătate și milă pururea deci se cuvine să mulțumim lui Dumnezeu că ne-a deschis nouă poarta milei sale și lumina înțelepciunii. Și am văzut și am cunoscut că nici o slavă nu stă pe pământ neschimbată sau necuprinsă și neîmpărțită de moarte, ci ca floarea se ofilește și trece ca umbra și se nimicește orice om.

Pentru aceea, cu binecuvîntare, cu inimă curată și luminată, din tot sufletul nostru și cu ajutorul lui Dumnezeu și cu binecuvîntarea celor patru ierarhi ai noștri moldoveni, chir Varlaam arhiepiscop și mitropolit de Suceava și chir Dionisie episcop de Roman și chir Evloghie episcop de Rădăuți și chir Mitrofan episcop de Huși și cu vrerea întregului nostru sfat, a boierilor noștri moldoveni, mari și mici și cu tot sinclitul domniei mele, domnia mea m-am milostivit și am iertat un sat al sfintei mănăstiri din mijlocul tirgului Iași, unde este hramul preacuvioasei maicii noastre Paraschiva, care este metoh la sfinta, marea mănăstire de la Sinai, unde este hramul Sfintei Ecaterina, unde s-a arătat preasfinta stăpîna noastră, născătoare de Dumnezeu, pururea fecioară, Maria, la sfintul rug, anume satul Ulmii, care este în ținutul Hirlău, ca să nu aibă a da de acum înainte nici o dare, nici mare, nici mică nici zloți pentru casă, nici lei, nici iliș să nu plătească, nici sulgiu, nici unt, nici ceară, nici muncă să nu lucreze; nici globnici, nici deșugubinari să nu intre în acel sat, chiar dacă se vor întîmpla morți de oameni în acel sat, să nu aibă treabă marii vornici, nici pentru o angherie, cite sînt pe alți sāraci ai noștri din țara domniei mele. Și toate aceste mai sus scrise să aibă a le lua egumenul de la sfinta mănăstire Sfinta Vineri și să aibă a trimite egumenul acei bani la sfinta mănăstire de la Sinai, ca să fie acolo pentru încălțăminte și pentru îmbrăcăminte, pentru alte nevoi ale acelu sfint loc și mănăstiri. Și aceste toate mai sus spuse să li se lase lor fără pecetluit.

Și iarăși, rugătorii noștri, părinții monahi care locuiesc acolo, să aibă a ne scrie în sfintul, marele, dumnezeiescul pomelnic, de asemenea și pe părinții domniei mele și pe doamna domniei mele și pe fiii domniei mele, ca să se pomenască la toate slujbele dumnezeiești, după obiceiul sfintei mănăstiri. De asemenea să ne facă și pomană și să roage pe milostivul Dumnezeu pentru viața noastră și pentru bună pace și pentru domnie lungă.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru, sau iarăși, pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn țării noastre, Moldovei, acela să nu le cîntească dania și miluirea noastră, ci să le întărească. Iar cine s-ar încumeta să strice această miluire și întocmire a noastră, unul ca acela să fie blestemat și de trei ori blestemat

de Domnul Dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de preacurata maică a lui Dumnezeu și de 4 evangheliști și de 12 apostoli și de 318 sfinți părinți . . .¹

Arh. St. Buc., Ms. nr. 629, f. 286 r. — v.
Copie.

294

1633 (7141) februarie 23.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Manciul Pribeagul a treia parte din satul Stănigeni.

„. . . O poruncă a lui Alexandru Iliș prin care confirmă lui Manciul Pribeagul stăpînirea peste a treia parte din satul Stănigeni, dispunînd ca cine va ara sau va cosi pe partea lui din Stănigeni să aibă a-i da „a dzecea din pîne și din fln și din tot vinitul“.

După Bogdan, *Cetatea Albă*, p. 360.

Mențiune a autorului după orig. rom.

ALTE EDIȚII: Gorovei, *Folticeni*, p. 20 (mențiune a autorului după orig. rom. din fosta arhivă a Muzeului Fălticeniilor; documentul nu se mai află astăzi la acest muzeu).

295

1633 (7141) februarie 25, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Pingărași hotarul unei poieni, în urma judecății pe care a avut-o cu satul Dărmănești.

† Иъ Александръ Илишъ воивода, божією милостією, господарь Земли Младавскои. Оже прїидоше, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, великих и малыхъ молбеници нашими Геласіе игъмен и вес съборъ отъ свѣтаа монастыри Пингърацша

¹ Sfrșitul lipsește în condică.

и теглаи сѣ лицом, прѣд нами, съ село Дръмънищѣи, радї една вѣкатѣ за хотар скѣтѣи монастыр, что вѣзѣа село Дръмънищѣи без рѣд и без исправ, съ великаа прислованїе.

Ию господство ми и съ наш съѣкт вѣднѣом нѣ праведниним съдѣем и избрали есми на наш вѣрнїи болѣрниѣ, Савин Прѣжескѣа вие гетман и послахом его тало смотрити съ болѣри и съ ниннѣ люди добри.

И потом молебници нашими калѣгерн вт тоа скѣтаа монастыр, вт Пѣнгѣ раци, они прїдошѣ прѣд нами съ един записе за мартѣрїе вт болѣрни нашего Савин вие гетман, писаше и скѣдѣтелестѣшаше како он спрѣчна многнѣ болѣр и сѣноке болѣри и нинѣ люди добри старни и млади и минѣи вт по на нишиѣи монастырах и мешчани вт трѣг Камен и шолѣс съ еѣ прѣгари вт там и съсмотрани им вѣсѣх нарѣднїе скѣтѣи монастыр и пондошѣ тамо по гдѣ ест тот хотар полни по шкрѣстѣ скѣтѣи монастыр. И верѣтаа съ дѣшамн нѣ како не имае ни едною потрѣбѣ по тамѣ, без шѣци минѣи.

И на тоа послѣд, хотариа и стальповла съ тнѣ люди добри да не имае вт нѣнѣ на прѣд болше замшати сѣ село Дръмънищѣи вѣ тот мѣсто скѣтѣи монастыр, нѣ да ест права штинна и дѣдинна скѣтѣи монастыр и хотарнїе и стальпленно и шрик и потѣрѣженїе, съ вѣсѣм доходом, непорѣшннннко николнже на вѣки. И да не имае ман тегати сѣ за сїа тѣж николнже на вѣки вѣчнїи.

И ни да сѣ не замшает.

✠ Ис, вѣ лѣто «ѣрма» феврѣрїе кѣ.

† Савн господннѣ велѣа.

† Пѣнгѣ вел логофѣт шчи и сѣ искааѣ <т. р.>.

† Крѣстѣ Даммїан <писал>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri mari și mici, rugătorii noștri, Ghelasie egumenul și tot soborul de la sfânta mănăstire Pîngărațul și s-a pirit de față, înaintea noastră, cu satul Dărmănești, pentru o bucată din hotarul sfintei mănăstiri, pe care a luat-o satul Dărmănești fără rînd și fără drept, cu mare asupra.

Deci domnia mea și cu sfatul nostru i-am judecat cu judecată dreaptă și l-am ales pe credinciosul nostru boier, Savin Prăjescul fost hatman și l-am trimis acolo să cerceteze cu boieri și cu alți oameni buni.

Iar apoi rugătorii noștri călugări de la acea sfântă mănăstire, de la Pîngărați, au venit, înaintea noastră, cu un zapis de mărturie de la boierul nostru, Savin fost hatman, scriind și mărturisind că a adunat mulți boieri și fii de boieri și alți oameni buni, bătrîni și tineri și monahi de pe la alte mănăstiri și orășeni din tîrgul Piatra și șoltuzul cu 12 pîrgari de acolo și

au cercetat toate dresese sfintei mănăstiri și au mers acolo, pe unde este acel hotar al poienii dimprejurul sfintei mănăstiri. Și au aflat cu sufletele lor că nu au nicio treabă acolo, în afară de părinții monahi.

Și după aceea, a hotărnicit și a stilpit cu acei oameni buni ca să nu aibă de acum înainte mai mult a se amesteca satul Dărmănești într-acel loc al sfintei mănăstiri, ci să fie dreaptă ocină și dedină sfintei mănăstiri, și hotarnică și-stilpire și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și să nu se mai pîrască, niciodată în vecii vecilor, pentru această pîră. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7141 <1633> februarie 25.

† Insuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cîrstea Dammiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pingărați, III/44.

Orig., hirtie (31,2 × 19,2 cm.), pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. din 1909 iunie 5, de Stoica Nicolaescu.

296

1633 (7141) februarie 25, Iași

Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Pingărați trei curături cumpărate la Straja.

† Нѡ Флѣѡандрѡ Иванѡш воєвода, кожѣю мно҃стѣю, господарѣ Земли Мѡлдавскѡи. Сѡже прѣидошѣ, прѣд нами и прѣд нашими колѣри, Ларинѡи и брат его Иван, по нѣ добра колѣ, некѡим непонѡжденѡи, а ни приселовани и продали своѡх права штинѡи и дѣдинѡи, една шчинѡиѣ что ест ѡ Стража. Таа шни продали молѣбникѡм нашим, ермонахѣ Нил егѣменѣ и вѣсемѣ съборѣ шт сѣктаа монастыри Пѣнгѣрацѣа, ради чѣтири десѣт талѣри личинѣх.

И шт том, тѣже прѣидошѣ, прѣд нами, Дан сѣ съшовѣи свѡи, некѡим непонѡжденѡи, а ни приселовани, пакѣже продали нѣ права штинѡи и дѣдинѡи, дрѣга шчинѡиѣ, тѣже там ѡ Стража. Таа тѣже продали молѣбникѡм нашим, Нил егѣменѣ и вѣсемѣ съборѣ шт сѣктаа монастыри Пѣнгѣраци, ради два десѣт талѣри личинѣх.

И въ томъ, тѣже прїидошѣ, прѣдъ нами, Логина и сынове свои, Тѣнасіе и Стефанъ и Глигорїе и Ирина, некимъ непонѣдени, а ни приселовани, пакѣже и продали ихъ права штинна и дѣднина, една шцищенїе по више Страже. Таа тѣже продали молебникомъ нашимъ, Нилъ егѣменъ и въсемъ съборъ въ свѣтаа монастыри въ Пѣнгѣраци, ради два десѣтъ талери и да сътворитъ си штыцъ ихъ, Ишнашковн, седмъ сѣръкъсте. И заплатили имъ въсемъ исплънно тѣхъ више писанихъ пинѣси.

Ино мѣ, видѣвши между ними ихъ доброволною токмежъ и исплънною заплатѣ, а мѣ такожде и въ насъ дали и потвърдили всми молебникомъ нашимъ, Нилъ егѣменъ и въсемъ съборъ въ свѣтаа монастыри въ Пѣнгѣраци, на тѣхъ прѣдъ реченихъ шцищенїи, како да сѣтъ имъ правѣи штинни и викспленїе и срѣкъ и потвърждѣнїе, съ въсѣмъ дохѣдомъ, непорѣшено никѣлиже на вѣки. И ни да сѣ не смншаѣтъ.

✠ Ис, в лѣто \times ѣрма фѣврѣарїе кѣ.

† Господинъ рече.

† Гѣнгѣ вѣа логофѣтъ сѣи и сѣа некаахъ <т. р.>.

† Крѣстѣ Даммїѣанъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Larion și fratele lui, Ion, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asuprași și au vîndut dreapta lor ocină și dedină, o curătură care este la Straja. Aceea au vîndut-o rugătorilor noștri, ieromonahului Nil egumen și întregului sobor de la sfînta mănăstire Pîngărașul, pentru patruzeci taleri numărați.

Și întru aceea, de asemenea au venit, înaintea noastră, Dan cu fiii săi, nesiliți de nimeni, nici asuprași și iarăși au vîndut dreapta lor ocină și dedină, altă curătură, tot acolo la Straja. Aceea de asemenea au vîndut-o rugătorilor noștri, egumenului Nil și întregului sobor de la sfînta mănăstire Pîngărași, pentru douăzeci taleri numărați.

Și întru aceea, de asemenea au venit, înaintea noastră, Loghina și fiii săi, Tănasiе și Ștefan și Gligorie și Irina, iarăși nesiliți de nimeni, nici asuprași și au vîndut dreapta lor ocină și dedină, o curătură mai din sus de Straja. Aceea de asemenea au vîndut-o rugătorilor noștri, egumenului Nil și întregului sobor de la sfînta mănăstire de la Pîngărași, pentru douăzeci taleri și să i se facă tatălui lor, Ionașco, șapte săracuste. Și le-au plătit tuturor deplin acești mai sus scriși bani.

Deci noi, văzînd între ei tocmeala lor de bunăvoie și plăta deplină, noi de asemenea și de la noi am dat și am întărit rugătorilor noștri, egumenului Nil și întregului sobor de la sfînta mănăstire de la Pîngărași, acele

înainte zise curături, ca să le fie drepte ocini și cumpărătură și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7141 <1633> februarie 25.

† Domnul a zis.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cirstea Dammiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pingărați, III/45.

Orig. hirtie (30,9 × 19,8 cm.), pecete aplicată, stricată.

Cu o trad. din 1909 iunie 6, de Stoica Nicolaescu.

297

1633 (7141) martie 2, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Sfintul Sava din Iași niște vii cu crame la Cotnari, dăruite de Enache postelnic.

† Иъ Плевѣандръ Илиашъ воєвода, божию милостию, господарь Земли Мшадескон. Бже господство ми дан и потверданъ еси ми молебникомъ нашимъ, егъменъ и въсѣмъ съборъ въ свѣтаѣ манастирѣ въ средѣ тръгъ Искнхъ, идеже ест храмъ свѣти Савѣ всекъцинаго, еже ест мѣтохъ до свѣтаго Йерусалима, до свѣтаѣ манастирѣ нарицаема <Голѣма Покрѣ>,¹ идеже ест храмъ пакнже свѣти Савѣ всекъцинаго, нхъ прака втнина и даннѣ и милостиѣ, что имъ данъ и помилуеа поконниаго Бнаки постелника въ прѣдъ нами и въ прѣдъ нашимъ съкѣтомъ, киногради его что сѣтъ до Котнаръ, в рѣдъ тръгомъ, съ краме и съ все приходъ, въ за дѣше его и за дѣше родителемъ его и да имаетъ написати его и втѣци его, къ свѣтѣи, великѣи божиственѣи помѣнникъ и сътворити емъ памѣтъ въ годѣ до годѣ, како сѣ подеблетъ, по обичаю свѣтѣи манастири.

И ни никто въ племенѣи поконниомъ Бнаки постелника или въ видци его да не имаетъ ни единою потребъ замшати сѣ къ даннѣ свѣтѣи манастири, занеже въи за его добраа волѣ даа, прѣжде смѣртъ его, съ великою клѣтво, якоже пишеть и въ тѣстемѣнтъ его, что сътвориа.

¹ Loc alb în orig.; completat după doc. din 1633 martie 6 (vezi nr. 306).

Того ради, тѣхъ книше писанихъ виноградѣ, з рѣдъ трѣгомъ, до Котнар, съ
кrame и съ все приходъ, како да вст и шт господства ми свѣтѣнъ монастири
прѣдъ реченихъ права штинна и дааниѣ и милостиѣ и зрик и потвержденїе, съ
вѣсѣмъ доходомъ, непоршленно николиже на вѣки вѣчнїи. И ни да сѣ не змишатъ.

Ѫ Ме, акто «зрѣма мартъ ѣ.

† Самъ господинъ вѣла.

Ивъ Плевандръ воєвода <т. р.>.

† Крстѣ Дамїанъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugătorilor noștri, egumenului
și întregului sobor de la sfânta mănăstire din mijlocul târgului Iașilor, unde
este hramul Sfântul Sava sfințitul, care este metoh la sfântul Ierusalim, la
sfânta mănăstire numită <Lavra cea Mare>¹, unde este hram tot Sfântul Sava
sfințitul, dreapta lor ocină și danie și miluire, ce le-a dat și le-a miluit răposa-
tul Enachi postelnic dinaintea noastră și dinaintea sfatului nostru, viile lui
care sint la Cotnari, în rîndul târgului, cu crame și cu tot venitul, pentru
pomenirea lui și pentru pomenirea părinților lui și să aibă a-l scrie pe el și
pe părinții lui în sfântul, marele și dumnezeiescul pomelnic și să-i facă lui
pomenire din an în an, cum se cuvine, după obiceiul sfintei mănăstiri.

Iar altul nimeni din rudele răposatului Enachi postelnic sau din nepoții
lui să nu aibă nici o treabă a se amesteca în dania sfintei mănăstiri, fiindcă
el a dat de bunăvoia lui, înainte de moartea lui, cu mare blestem, după cum
scrie și în testamentul lui, ce a făcut.

Pentru aceea, acele mai sus scrise vii, în rîndul târgului, la Cotnari,
cu crame și cu tot venitul, să fie și de la domnia mea sfintei mănăstiri înainte
spuse dreaptă ocină și danie și miluire și uric și întărire, cu tot venitul, neclin-
tit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7141 <1633> martie 2.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Cirstea Damiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava — Iași, XLVIII/5.

Orig., hirtie (30,4 × 20,8 cm.), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1794 oct. 18, de Andrei Tălmăciu căpitan.

¹ Loc alb în orig.; completat după doc. din 6 martie 1633 (vezi nr. 306).

1633 (7141) martie 2, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Ștefan și Ionașco Hrincovici și rudelor lor satele Răchiteni, pe Siret, ținutul Suceava, Iugani și Tămășeni, care fuseseră date în folosință de bunicul lor, Toader Bucotco, doamnei Marinca, soția lui Ion voievod, atîta timp cît ea va fi în viață.

Cu mila lui Dumnezeu, noi Alexandru voivoda, domnu pămîntului Moldovei. Facem înștiințare precum au venit, înainte noastră și înainte tuturor boiarilor noștrii, mari și mici, slugile noastre, Ștefan Hrincovici și fratele lui, Ionașco Hrincovici, și cumnații lor, Dumitrașco Fulger și Manole, iciorii Nastasii, fata Glighii Hrincoviciu și iarăși rudeniile lor, Andronache, Dumitrașco și Sturzea și cumnatul lor, Lupul Popescul și surorile lor, Odochia și Dafina și Irina, toți feciori Badiului, nepoți Gaftonii, toți nepoți și strănepoți lui Frânțianu și fratelui său, lui Toader Bucotco clucériul și s-au jăluit noaf cu mare jalobă și cu mulți boiari marturi și feciori de boiari și slugitori din curte domnii mele pentru un sat, anume Răchiteni, pe apa Stretului, cu vad de moară în Strétu, ce iaste în ținutul Sucevei, zicînd cum că acel sat este a lor dreap<t>1ă ocană și moșie și l-au fostu dat moșul lor, Toader Bucotco biv clucéru, răposatei Mărițăi, doamna răposatului Ioan voevoda, împreună cu alte doao sate a loru, anume Iugani și Tămășani, ca să să chivirnisască cu dînsăle pînă cînd va fi ia vie. Iar după moarte ei să fie a rudeniilor lui acele trei sate, care să vor afla rude mai aproape.

Deci cîndu au fostu în domnie Barnoschie vodă, el au luat acel sat Răchiteni de la doamna Marinca în putere lui, fără de voia iei, precum pentru mai mare credința însuși au mărturisit cu un zapis scris de mina ei dinainte a mulți boiari de țară. Și au făcut Barnoschie vodă și mori acolo și au fostu dat mănăstirii sale Barnoschii.

Pentru acéia, domnia mea și cu tot sfatul boerilor noștri i-am întrebat pre dînșii: au dresuri pre acel satu și pe celelante doao sate? Iar ei au arătat înainte noastră urice de la bătrînul Ștefan vodă și iarăș de la acestu Ștefan vodă și de la Bogdan voevoda și ispisocu de la Iancul voevoda. Deci noi, văzînd atîte dresuri în mînile lor și atîța boiari și feciori de boiari, noi am

¹ Omis.

aflat cumu că sint a lor acele trei sate Răchiteni și Iuganii și Tămășenii drepte ocine și moșii. Pentru aceia, domnie mea am dat și am întorsu lor acele trei sate. Iar pentru acele mori ce au fostu făcut Barnoschie vodă la apa Sirétiului, pe locul lor, în hotarul Răchitenilor, iar domnie me am luat de la dînșii trei zeci și șasă de mii de aspri turceștii în visterie gospod și s-au dat în treaba țării. Pentru aceia, acele trei sate, Răchitenii cu mori și Iugani și Tămășenii, ca să fie lor și de la noi cu tot venitul.

Iar de să va afla la vreun om niscareva dresuri sau zapisă de la doamna Marınca, să nu fie lui nici de un folos, de vreme ce însuș ia au mărturisit cu zapisul ei care l-au făcut însuși ia de la sine pre acele sate, înainte a mulți oameni buni, ca să fie nepoților celor ce să vor afla mai aproape lui Bucotco. Iar după aceia s-au aflat acești de mai sus scriș de cît toți mai aproape rudenii lui Botcotco. Și de s-ar ivi la niscarva oameni niscarva dresuri pe acele sate, să nu să crează și să ia de la dînșii și să să rumpă.

Și după aceia, iarăș au venit înainte noastră și înainte boerilor noștri boiarul nostru Drăgan Tăutul logofăt și Borăleanul uricariul, ginerele lui Grigore Udre, și cumnatul lor, Tudosie, feciorul lui Grigorie Udri, și Vasile, sin Pătrașco Udri, și cu tot neamul Udreștilor și au pîrit de față înainte noastră și înainte a tot sfatul nostru pe slugele noastre Ștefan Hrincoviciu și fratele lui, Ionașco Hrincoviciu, și pe cumnații lor, Dumitrașco Fulger și pe Manole, și pe rudenile loru, pe Andronicu și pe Dumitrașco și pe Sturzea feciorii Badiului, toți nepoți lui Toader Bucotco clucer și fratelui său, Frânțian Hrincoviciu, pentru acele trei sate, anume Răchiteni și Iuganii și Tămășenii, zicîndu înainte noastră cum că Udreștii au fostu rudenie cu Hrincoviciu cel bătrîn și să vine și lor parte întru acele sate.

Și așa au pîrit ca să înpartă toți împreună acele sate. Iar sluga noastră Ștefan Hrincoviciu și Ionașco Hrincoviciu și cumnații lor, Dumitrașco Fulger și Manole și feciorii Badiului, ei au arătat cum că n-au Udrești nici o treabă într-acele sate, pentru că sint de baștină acele sate Bratului Hrincovici celui bătrîn, iar Udreștii ei sint de pe altă seminție, precum au arătat înainte noastră a lor drepte urice și dresuri ce au avut moșul lor Bratul Hrincoviciu de la bătrînul Ștefan vodă și de la Bogdan voevod și de la Iancul voevod și de la Petru voevod. Și nici într-un uricu nu s-au aflat Udreștii ca să aibă parte cu Hrincoviciu.

Iară după aceia, boiariul nostru Drăgan Tăutul logofăt și Borăleanul uricariul și feciorii Udreștilor cu toți rudenile loru, ei ș-au pus loruș zi de

sorocu în trei rînduri ca să aibă a-ș aduce loruș alte dresuri ce vor fi avîndu. Și nici la o zi nu ș-au adus dresurile. Iar după aceia ei n-au avut ce răspunde într-alt chipu și au zis precum că au pierdut dresurile lor.

Deci noi, cu tot sfatul nostru, am judecat lor dreaptă judecată și am aflat că nu au nici o treabă într-acele sate. Și cit s-au pîrit, s-au pîrit fără ispravă și au rămas din toată lege țării. Iar slugile noastre Ștefanu Hrincoviciu și Ionașco Hrincoviciu împreună cu toate rudenie lor, au îndreptat și au pus feruia, 24 zloți tătărești, în visterie gospod.

Pentru aceia, acele trei sate, Răchiteni cu mori și Iuganii și Tămășanii, ca să fie și de la domnie mea slugilor noastre, lui Ștefan Hrincoviciu și frăține-său, lui Ionașco Hrincoviciu și cumnațiilor lor, lui Dumitrașco Fulger și Manole, feciorii Nastasii, fata Glighii Hrincoviciu și iarăș rudenile lor [lor], lui Andronache și lui Dumitrașco și Sturzéi și cumnatului lor, Lupul Popescul, și surorilor lor, Odochie și Dafini și Irina, feciorilor Badiului, nepoți Gaftonii, toți nepoți și strănepoți lui Frăntiian și fratelui său, lui Toader Bucotco clucéru, drepte ocene și moșie și uricu și întăritură lor și feciorilor lor, nepoților și strănepoților lor, lor și a tot neamul ce să va alege mai aproape, cu tot venitul, ca să nu aibă a să mai pîri pentru această piră niciodată în veci.

Iar hotarul acelor de mai sus scrisă trei sate, Răchiteni cu mori și Iuganii și Tămășanii, să fie lor de cătră toate părțile după hotarale lor cele vechi, pe unde au înblat din veacu.

Pentru aceia, credința domnii mele Alexandru voevoda și credința a preaiubiților domnii mele Radul voevod și credința tuturor boerilor noștrii de la dumnalui Lupul vel vornicu pînă la dumnalui Condilă comișul.

Iar după a noastră viață și domnie, cine va fi domnu țării aceștie să nu strice a noastră întărire și mai virtos să întărească pentru că sînt a lor drepte ocene și moșiii.

Iar pentru mai mare întărire a celor de mai sus scrise am poruncit cinstit și credinciosului boerului nostru, dumisale Ionașco Ghenghe vel logofăt, să scrie și a noastră pecete către această carte a noastră să o lége.

Оу Ис, въ лето \times ЗРМА МАРТІЕ $\bar{\text{Б}}$.

Имъ Александръ воєвода.

Писалъ Кръсте Дамѣтанъ.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 578, f. 266 v. — 268.

Copie din condica m-rii Trei Ierarhi.

1633 (7141) martie 2, Iași.

Marii boieri adevăresc că Dumitrașcu Mihul s-a învoit cu soția lui, Antimia, să se moștenească reciproc după moartea unuia dintre ei.

† Се сео мѣ, Пѣнглъ велъ лѣгофетъ и Дѣпѣла велъ дворникъ Долѣнъ Земанъ и Кѣжѣтъ велъ дворникъ Горнѣнъ Земанъ и Юрашко Башѣтъ хѣтманъ и прѣкъладе Бѣчакскѣи и Дѣмитрошко Шѣлданъ велъ спѣтари и Симѣѣнъ Гѣшка велъ меделничаръ и Пѣстѣла велъ питаръ и Пѣтрашко Башѣтъ вторни лѣгофетъ и Грама вѣк стѣвникъ и Дѣмитро Бѣхѣш третѣи лѣгофетъ и Гѣѣргѣе Рошка вѣстѣрникъ и Бѣвѣратѣе вѣстѣрникъ и Бѣснаѣе Рошка дворникъ глѣвѣнни и Нѣнѣѣл дворникъ и Кѣстантинъ дворникъ и нѣнѣл многиѣ боѣѣри ѣт дворъ господинѣ его милѣсти. Scriem și dăm știre cu ciastă scrisoare a noastră cum au vinit înaintea noastră Dumitrașco Mihul și cu giupîneasa lui, Antemiia, fata lui Tudoran și a . . .¹, de a lor bunăvoe, de nime nevoiți, nice asupriți și au mărturisit înaintea noastră cum s-au tocmit ei în de sine de rîndul ocinelor sale, cum de să va prileji săvîrșenie lui Dumitrașco înainte de giupîneasa lui, Antemiia, să aibă ia a ținea toate ocinele și bucatele lui Dumitrașco; iar den frații lui sau den nepoții lui sau dentr-altă seminție a lui, fie cine va fi, să nu aibă nime nice o triabă, nice cu ocinele, nice cu bucatele.

Așjidiria, de să va prileji și Antimiei moarte nainte de giupînu-său, de Dumitrașco, să aibă el a ținea ocinele și moșiile giupînései sale, Antemiei; să nu aibă nime nice o triabă den seminția ei, nici den frați, nici dentr-altă seminție. Întru nemic să nu se améstece, nice la ocine, nice la bucate, căce ei așea au mărturisit înaintea noastră cum ocinele lor sîntu alése de pretutindiria de citră alți frați și de citră altă rudă și n-are nime nice o treabă cu ocinele lor și cu bucatele lor. Și ei ficiori de trupul său n-au nice unul că nu le-au custat² ficiorii, ce s-au lăsat ei în de sine să să grijască unul pre altul, carele va rămînea viu pre urmă.

Și ocinele sîntu anume: partea lui Dumitrașco den sat den Sinăuți, de la ținutul Suceavei, cit va fi partea lui aleasă despre alți frați și partea lui den sat den Bălăciani, iarăși cit va fi aleasă de citră alți frați a lui și partea lui den Meleşeuți, cit va fi aleasă partea lui, cu vaduri de moară și

¹ Loc alb în orig.

² „trăit“.

cu locuri de hăleştee și cu tot vinitul. Iar ocinele Antemiei sîntu anume: satul Lencăuții, giuătatea de sat cu tot vinitul, ce iaste în țînutul Sorocei, și tot satul Moscova¹, iarăș în țînutul Sorocei, cu tot vinitul.

Pentr-acéia, de acmu Innainte, carele va rămînea viu pre urmă să aibă aiaste ocine toate cite mai sus scriem, cu locuri de mori și cu hăleştee și cu tot vinitul. Și bucate cite vor rămînea, iarăș să aibă a țînea cine va fi viu. De dinșii să să grijască unul pre altul, cum s-au tocmit ei de bunăvoe la viața lor, dennaintea noastră.

De care lucru noi încă le-am făcut această scrisoare a noastră, să fie de credință la mîna căruia va rămînea viu. Iar pre mai mare credință și întăritură iscălit-am cu mînule noastre și pecețile ni-am pus.

Și eu Șaidir diiacul am scris, să să știe.

✠ Мѣ, ꙗко ѡбърѣмъ мѡртѣи ѣ.

ИЗ ГИАНГЪ ВЕЛ ЛОГОФЕТ НСКЛА <т. р.>.

ИЗ ДШНА ВЕЛ КВРННЪ <т. р.>.

Bibl. Acad., CCXLI/17.

Orig., hirtie (33 × 20,5 cm.), două peceți aplicate.

300

<Cea. 1633 martie 3>.

Egumenul și soborul de la mănăstirea Bisericanii se învoiesc cu Ionașcu Boldescul cupar să-i dea pentru dresese satului Vinători mai multe vite.

† Сѡтѣрѣннѣи ѡрмоначъ Партѣннѣи нгѣменъ и кѣс ѡ господѣи сѡтѣрѣннѣи сѣверѣ ѡт еѡтѣнъ монастѣр Бѣсѣрѣканн² scriem și mărturisim cum amă tocmit cu Ionașcu Boldescul cupariul să ne dea derésele ce are pre Vănituri și noi să dăm тридѣсетъ ѡвѣцъ и два конѣ и два волѣ и двѣ³ краѣнѣ и два коѣлѣ⁴ și ne-au dat два zapise și noi i-amă dat ѣ конѣ; iarî de acmu să aduci u<n>⁵ uricū și alte derése ce mai are și să-i dăm tot ce am tocmit cu dumialui.

¹ Greșit, pentru „Noscova“.

² Smeritul iermonah Partenie egumen și întreg întru domnul smeritul sobor de la sfînta mănăstire Beserecani...

³ Corectat din два.

⁴ treizeci de oi și doi cai și doi boi și 4 vaci și două tepe.

⁵ Omis în orig.

Și au fost și Procopie întru tocmala noastră.

De aceasta mărturisim și mai mare credință am pus pecetea minstirei, să ne ținem de cuvânt cum am grăit și cum ne-am tocmit.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericiani, I/11.

Orig., hirtie (31,8 × 19,8 cm.), pecete aplicată (a mănăstirii Bisericiani).

Dat după doc. din 1633 (7114) martie 3 (vezi nr. 304), privitor la aceeași chestiune.

301

<Cca. 1633 martie 3>.

Ionașcu Boldescul fost cupar mărturisește că s-a tocmit cu călugării de la mănăstirea Bisericiani să le dea uricele de la Radu voievod pentru satul Vinători.

† Se ubo az, Ionașco Boldescul ce-au fost cupar, mirturisescă cu acest zapis al nostru cum au tocmit cu pîrinții de la Be<se>¹recani pentru o tocmali ce am ficut pentru satul Văntorii, ce are svînta[a] minstire dare și miluire de<n>¹ urice de la Costandin vodă și de la alți domni și de la Moisei vodă.

Déci eu încl am avut derese de dare și de miluire de la Radul vodă. Déci s-au milostivit după derese ce au avut svînta minăstire de le-au dat și le-au întărit Moisei vodă.

Déci eu încl, deaca am vădzut că s-au dat acestu sat svintei minăstiri, amă ficut to<c>¹mala cu pîrinții, să le dau uricele ce am avut de la Radul vodă și de la alți domnii, toate cite voi avea.

Iari molitvele sale mi-u dat . . .²

Iari de nu voi ținea eu tocmala că am făcut și de voi ascunde vriu<n>¹ deres să mai pirăscă spre svînta mănăstire pentr-acestu sat, de<n>¹ veciorii³ noștri sau hie cene va hi, acela om să fie procliat și tricliat și anathema și neertat de Dumnedzău și de Précista.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericiani, I/8 (nr. 2).

Minută, hirtie (31,8 × 19,8 cm.).

Pe verso, este scris documentul din <Cca. 1633 martie 3> (vezi nr. 302).

Dat după doc. din 1633 (7141) martie 3 privitor la aceeași chestiune (vezi nr. 304).

¹ Omis în orig.

² Loc alb în orig. (vezi doc. nr. 300 și 302—304).

³ Pentru „veciorii“.

<Cea. 1633 martie 3>.

Ionașco Boldescul fost cupar se invoiește cu călugării de la mănăstirea Bisericani să le dea toate uricele ce le are pentru satul Vinători, iar ei să-i dea 40 de oi, 2 cai și alte vite.

† **СѢ СЕУ АЗ, ИВНАШКУ БІВЛДСКА БИВШИ КЪПАР**, au tocmit cu părinții ot Beseșecani cu satul cu Vinători de le-am dat cu toate uricele și ispisocă ce voi ave, toate să fie a sfintei mănăstiri și cite pus cum de față toate să fie a sfintei mănăstiri și urici și ispisocaci să fie a lor.

Și mi-au dat patruzeci de oi și doi cai și două iape și patru vaci cu vicei¹ și doi boi și ne-am tocmit ca să fie a sfintei mănăstiri, nici alt să n-aibă treabă din ficiorii noștri și din alți oameni ai noștri, ce să fie satul Vinători cu mori și tot venitul.

Și né-am scris la pomenicul cel mare și să mă cominde la Sveti Theodor.

СНЕ ПИШЕМ НИЖ ДА НЕ БЪДЕТ, iar ciné va amesteca după urma nostra să fie treclet și proclét² cum și mai sus scriem.

Ionașco Boldescul m.p.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericani, I/8 (nr. 1).

Orig., hirtie (31,8 × 19,8 cm.).

Datat după doc. din 1633 (7141) martie 3 referitor la aceeași chestiune (vezi nr. 304).

<Cea. 1633 martie 3>.

Egumenii de la mănăstirile Bistrița, Neamț, Secul, Agapia, Tazlău și Hărlicești mărturisesc că mănăstirea Bisericani s-a înțeles cu Boldescul să-i dea mai multe vite pentru dresese pe care el le avea pe satul Vinători.

† **СМѢРИНИ ИНОЦИ И ЕГУМЕНИ УТ СЕКТѢИ МОНАСТИРИ, БИСАРИНИ УТ БИСТРИЦЪ И МИХАЛА УТ НѢМЦЪ И НЕКИФОР УТ СЕКА И ПАИСЪЕ УТ ЯГАПЪА И НИЛ УТ ПЪЛГЪРАЦ И ГАЛЕРЪЕ УТ ТАЗАЖЪ И ПЪНТЕЛЕЮ УТ ХЪРАНИЧЕЦИ И НИИ МНОГЪ³,**

¹ viței.

² pentru „proclét”.

³ † Smeriții călugări și egumeni de la sfintele mănăstiri, Visarion de la Bistrița și Mihail de la Neamț și Nechifor de la Secul și Paisie de la Agapia și Nil de la Pingărați și Galerie de la Tazlău și Pănteleiu de la Hărlicești și mulți alții...

mărturisim noi toți cu această scrisoare a noastră de o piră ce au avut beserecanii pentru sat pentru Vinători cu golăianii și cu birnovenii; deci s-au pîrit cu aceia și i-au rămas pre toț.

Deci au avut și Boldescul derese pre acel sat. Deci Boldescul deaca au vădzut pre beserecani că au biruit pre alții, pre toți cu deresele lor, el de bunăvoea sa au mârșu la beserecani și au dat deresele sale ce au avut pre acel sat și s-au smerit de i-au dat niște dobitoace, *м овци съ агни и два¹ коли и четири кони и два¹ кобъле и д² краки²* și l-au scris și pamente mare. Acestea toate i-au dat beserecanii.

Deci Boldescul a grăit și s-au prinsă dennaintea acestor părinți tuturor cu giurămîntă și cu blăstăm mare cum nu să va scula cu piră pre beserecani <ni>³ce dăniară. Și le-au făcut și zapise cu mina sa, cu blăstăm, cum nu vor avea pări nice dăniară dînsul în véci.

† Aiaste ce mai sus sint scrise, toate le-am luat denainte aiestor părinț, ca să știe și să nu mai <a>³vem de aiasta a ma<i>³ pîri nici dănoară. Ionașco Boldescul m.p.

Arh. St. Buc., M-rea Biserici, I/10.

Orig., hirtie (31,5 × 19,7 cm.), patru peceți aplicate.

Dat după doc. din 1633 martie 3 (vezi nr. 304) referitor la aceeași chestiune.

304

1633 (7141) martie 3, Biserici.

Epifanie egumenul de la mănăstirea Bistrița și ieromonahul Nil de la mănăstirea Pingărați mărturisesc cum s-au tocmît călugării de la mănăstirea Biserici cu Boldescu pentru dresese acestuia pe satul Vinători.

† Смирение иеромонаха Епифаніе егумен и все съборъ въ свѣтла монастыр Бистрици и смирение иеромонаха Нилъ въ свѣтла монастыр Пынгѣраци и все съборъ въ тѣм⁴ аșia mărturisim noi cu ali n[n]oastre suflete cum ne-am timplatu

¹ два, corectat peste loc șters.

² 40 de oi cu miei și doi boi și patru cai și două iepce și 4 vaci...

³ Omis în orig.

⁴ † Smeritul ieromonah Epifanie egumen și tot soborul de la sfința mănăstire Bistrița și smeritul ieromonah Nil de la sfința mănăstire Pingărați și tot soborul de acolo...

[In toc] in tocmala besereca[n]niilor cu Boldescul, cum au venit Boldescul la svintaa mănăstire însuși de bunăvoia lui, de nime silit, nici îndemnat și au dzis că are doa zapise și un uric.

Deci s-au rugat să-l scriem la svintul pomenic și să-i faci pamente mare a a[n]nul și să-i mai dea patru dzăci de oi cu miei și 4 vaci cu vițai și 2 boi și doi cai și doa iape și au dzis că va da toate dirésele și uricul.

Și s-au jurat în svinta besiareci foarte jurămintu mare cum el nu va mai scorni piră nice dănoară în véci.

Pentr-acesta lucru, ce ca să fie ocini și moșie sventei mănăstiri Besereca[a]nilor, neclătiti în véci.

† Пис оу Бисерикани, къ акто хрѣма мартѣ 7 дѣни.
Прокопѣ <писал>.

Arch. St. Buc., M-rea Bisericiani, I/9.

Orig., hirtie (31,9 × 19,5 cm.), două peceti aplicate.

305

1633 (7141) martie 4, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Stratul Bolea mare șetrar ocini cumpărate din satele Tirzii, Dănceni, Bălănești și Lazorești, din ținutul Tecuci.

† Нш Александръ Илѣиш¹ воивода, божію милостію, господарь Земли Молдавскон. Сѣже прѣдошкѣ, прѣд ѣнами и прѣд вѣсними нашими молдавскими болѣри, великих и малых, сѣбги наших, Михалчѣ бие армаш и брат его, Козмица, и сестрѣ их, Настасіа и Саломѣа, сынове Пѣтрашко Бач, вѣнци Еана Бач, по их доброю воли, никим непонѣдени, а ни приселовани и продали своих права штинна и дѣдинна, вѣси части им елико сѣ избрайт шт село Тързѣи и шт Дѣнчѣни и шт Бѣлѣници и шт Лазорици и шт ватрих селовѣм и шт полѣ и шт покопанѣи и шт брѣдѣе за млин ѣ поток Зилетин и шт вѣс приход, что сѣт въ волост Текѣчскомѣ. Таа продад племенникѣ своим, болѣринѣ нашимѣ Стратѣла Болѣ великомѣ шетрар, радѣ една сто ѣги, пинѣси добрих и заплатил им испѣлною.

¹ Loc rupt in orig.

Ино мѣ, видѣше между ними нѣх добровольноу токмеже и исплъною заплаѣ, а мѣ такожде и шѣ <на>с¹ дали и потвердили есми болѣрнѣ на<шема>¹ више писанномѣ, Стратѣ Бояи вели<комѣ шетрар>¹, тѣх више реченнѣх части за штинни из <тѣх>¹ прѣд реченнѣх селах, како да ест емаѣ прѣскаа штинна н¹ вишпленѣ и зрик и потверждѣнѣ, съ¹ късѣм доходоу, непорѣшенио никоимже на вѣк<н>¹ в<ѣчн>¹и. И ни да сѣ не змншаѣт.

✠ Исох въ лѣто «Зрѣма мартъ дъ дни.

† Сам господинѣ рече.

† Гингѣ вели логофѣтъ зчи и сѣ искаахъ <м. р.>.

† Крстѣ Дамѣи <писалъ>.

† Io Alexandru Iliaş voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, slugile noastre, Mihalcea fost armaș și fratele lui, Cozmița, și surorile lor, Nastasiia și Salomiia, fiii lui Pătrașco Baci, nepoții lui Oana Baci, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asuprași și au vindut dreapta lor ocină și dedină, toate părțile lor, cit se va alege din satul Tirzii și din Dănceni și Bălănești și din Lazorești și din vetrele satelor și din cîmp și din săpături și din vaduri de moară la pîrtul Zeletin și din tot venitul, care sint în ținutul Tecuciului. Acelea le-au vindut rudei lor, boierului nostru Stratul Bolea mare șetrar, pentru o sută de ughi, bani buni și le-a plătit deplin.

Deci noi, văzînd tocmeală de bunăvoie între ei și plată deplină, noi de asemenea și de la noi am dat și am întărit boierului nostru mai sus scris, Stratul Bolea mare <șetrar>¹, acele mai sus spuse părți de ocini din <acele>¹ înainte spuse sate, ca să-i fie dreaptă ocină și cumpărătură și uric și întărire, <cu>¹ tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7141 <1633> martie 4 zile.

† Insuși domnul a zis.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cîrstea Damiiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Soveja, VI/1.

Orig. hrtie (27,7 × 20,5 cm.), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1796 aprilie 5, de Andrei tălmăciu căpitan.

O copie, ibidem, Ms. nr. 656, f. 46.

¹ Loc rupt în orig.

1633 (7141) martie 6.

Alexandru Iliaş voievod întăreşte mănăstirii Sf. Sava din Iaşi satul Stolniceni cu cătunele Stroiceni, Vlăşineasa şi Scumpia şi satul Şetrăreni, ţinutul Iaşi, dăruite de Enachi postelnic.

† И ѡ легендарѣ Илияшъ воевода, божіею милостіею, господарь Земли Молдавской. Оже господство ми дади и потвърдани ієми молебникомъ нашимъ, егъменѣ и въсѣмъ съворѣ въ свѣтла монастырѣ въ средѣ тръгъ Ієскѣхъ, идеже ест храмъ свѣтѣ Сава свѣщениаго, еже ест метохъ до свѣтаго Іерусалима, до свѣтла монастырѣ нарицаема Голѣма Лавръ, идеже ест храмъ пакѣже свѣтѣ Сава свѣщениаго, нѣхъ правѣи ѡтнини и дааніе и милованіе, село Столничанѣи на Грълаѣ и съ мѣето за ставѣи ѡ Грълаѣ и съ прикѣткѣи своимъ, Стрончѣнѣи и Блъшинѣса и дрѣгѣи прикѣтокъ что сѣ именовѣтъ Екѣмпіа и тѣже село Шетрърѣнѣи, что сѣтъ ѡ колостъ Ієскѣи, что тѣхъ сѣлахъ вѣше правѣи ѡтнини и кѣпѣжнѣи поконномъ Енакѣиѣи постельника на свои правѣи и питомѣи пинѣси.

И дади и помиловади съ свѣтла монастырѣ его съ тѣхъ сѣлахъ, ѡт прѣдъ нами и ѡт прѣдъ нашими болѣри, такоже написѣтъ въ тѣстѣментъ его, съ великою кѣтѣво.

И ѡтци мнѣи ѡт тоа свѣта мѣстѣи да имѣтъ Бога молити въ задѣше его и задѣше родитѣлемъ его и написѣтъ нѣхъ въ свѣтѣи, великѣи, божѣственѣи помѣникъ, поминати сѣ въ вѣсѣхъ божѣственѣихъ слѣжбахъ, по шенчаю църкѣнномъ до колѣ стѣитъ свѣтла монастырѣ.

И ни никто ѡт вѣсци его или ѡт племенѣи его да не имѣтъ ни єдною потребѣсъ съ тѣхъ сѣлахъ.

Того ради, како да ест и ѡт господства ми свѣтѣи монастырѣ вѣше рѣчѣна, тѣхъ прѣдъ рѣченѣихъ сѣлахъ, правѣи ѡтнини и дааніе и милованіе и ѡрикъ и потвърждѣніе, съ вѣсѣмъ дохѣдомъ, непорѣшено никѣиже на вѣки. И ни да сѣ не ѡмнѣшатъ.

Ѹ Ієс, лѣто ѡ зрѣма мартъ Ѹ.

† Самъ господинѣ рѣчѣ.

И ѡ Александрѣ воевода <т. р.>.

† Io Alexandru Iliaş voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor de la sfinta mănăstire din mijlocul tirgului Iași, unde este hramul Sfințului Sava sfințitul, care este metoh la sfintul Ieru-

¹ Loc rupt în orig.

salim, la sfinta mănăstire care se numește Lavra cea Mare, unde este hram iarăși Sfintul Sava sfințitul, dreptele lor ocini și danie și miluire, satul Stolniceni pe Gîrlă și cu loc de iaz în Gîrlă și cu cătunele sale, Stroiceni și Vlășineasa și alt cătun care se numește Scumpia și de asemenea satul Șetrăreni, care sînt în ținutul Iași, care sate au fost drepte ocini și cumpărături ale răposatului Enachie postelnic pe dreptii și proprii săi bani.

Și a dat și miluit sfinta mănăstire a lui cu acele sate, dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri, cum scrie în testamentul lui, cu mare blestem.

Iar părinții monahi de la acea sfintă mănăstire să aibă a ruga pe Dumnezeu pentru pomenirea lui și pentru pomenirea părinților lui și să-i scrie în sfintul, marele, dumnezeiescul pomelnic, să se pomenească la dumnezeieștile slujbe, după obiceiul bisericesc pînă cînd va fi sfinta mănăstire.

Și altul nimeni dintre nepoții lui sau din rudele lui să nu aibă nici o treabă cu acele sate.

Pentru aceea, să fie și de la domnia mea sfintei mănăstiri mai sus zise, acele mai înainte zise sate, drepte ocini și danie și miluire și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7141 <1633> martie 6.

† Insuși domnul a zis.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

Bibl. Acad., DXCI/35.

Orig., hirtie (30,7 × 21 cm.), pecete timbrată.

Cu o foto, *ibidem*, Fotografii, XXXII/57.

EDIȚII: Velichi, *Doc. Constantinopol*, p. 540—541 (orig., cu trad.).

307

1633 (7141) martie 6, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Sf. Sava din Iași satele Broscăuți, Căcăceni, Larionești, Mășceani, Gamțeni și Mateuți, din ținutul Soroca, dăruite de Enachi postelnic.

† Іу АЛЕКСАНДРЪ ИЛИАШ ВОЕВОДА, БОЖІЮ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МОЛДАВСКОН. БОЖЕ ГОСПОДСТВО МИ ДАЛИ И ПОТВЕРЖДАЛИ ЕСМИ МОЛЕБНИКОМ НАШИМ, ЕРЪМЕНЪ И ВЪСЕМЪ СЪБОР УТ СВѢТАА МОНАСТІР УТ СРЪД ТРЪГ ІІСКИХ, ИДЕЖЕ ЕСТ ХРАМ СВѢТИ САВА УСКВЩЕННАГО, ЕЖЕ ЕСТ МЕТОХ ДО СВѢТАГО И СЛАВНАГО ІЕРУСАЛИМА, ДО СВѢТАА МОНАСТІР НАРИЦАЕМА ГОЛѢМА ЛАВРѢ, ИДЕЖЕ ЕСТ ХРАМ ПАКИЖЕ СВѢТИ САВА ОСКВЩЕНАГО, НА СВОИХ ПРАВЕИ УТНИНИ И ДАНИЕ И МИЛОВАНІЕ, СЕЛО БРОСКОУЦІИ И КЪКЪЧЕНІИ И ЛАРИОНЕЩІИ И МЪШЧАНІИ И ТИЖЕ ГАМЦЕНІИ И МАТЕУЦІИ СЪ МѢСТОВЕ

за млини и съ вѣсѣккими доходами, что сѣт въ волостъ Гороцкѣи, что тѣхъ селовѣ бѣши правѣи штинни и вѣкѣплнѣи поконномѣ Енаки постелникъ. ꙗ потомъ, къда бѣша до смрътѣ его, онъ даа тѣхъ селѣхъ за его доброю воли, прежда смърти его, тои скѣти монастырѣ, къ за дѣше его, за дѣше родителемъ его.

ꙗ штини мнихи да имаетъ написати его къ скѣтѣи, великѣи, божественѣи помѣникъ, поминати скѣ въ вѣсѣхъ божественик¹ службѣхъ, по црѣкконномѣ² шенчаю, до колѣ стоитъ скѣта монастырѣ.

ꙗ ни никто шт вѣнци его или шт племенници его да не имаетъ и не едною потребѣ съ тѣхъ селѣхъ.

Того ради, како да ест и шт господства ми скѣтѣи монастырѣ више реченна тѣхъ преда реченнихъ селѣхъ правѣи штинни и данѣи и милованѣи и шрикъ и потвържденѣи, съ вѣсѣмъ доходомъ, непорѣшено николиже на вѣкки.

×Зрѣма марта 5.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor de la sfânta mănăstire din mijlocul târgului Iașilor, unde este hram Sfântul Sava sfințitul, care este metoh la sfântul și slăvitul Ierusalim, la sfânta mănăstire numită Lavra cea Mare, unde este hram tot Sfântul Sava sfințitul, pentru dreptele ei ocini și danii și miluiri, satele Broscăuții și Căcăcenii și Larionestii și Mășceanii și de asemenea Gamțenii și Mateuții, care sînt în ținutul Soroca, cu locuri de moară și cu toate veniturile, care acele sate au fost drepte ocini și cumpărătură răposatului Enachi postelnic. Iar după aceea, cînd a fost la moartea lui, el a dat acele sate, de bună-voia lui, înainte de moartea lui, acelei sfinte mănăstiri pentru pomenirea lui, pentru sufletul părinților lui.

Iar părinții monahi să aibă a-l scrie în sfîntul, marele, dumnezeiescul pomelnic, să se pomenească la toate dumnezeieștile slujbe, după obiceiul bisericii, pînă cînd va sta sfînta mănăstire.

Și altul nimeni dintre nepoții lui sau dintre rudele lui să nu aibă nici o treabă cu acele sate.

Pentru aceea, să fie și de la domnia mea sfîntei mănăstiri mai sus spuse acele sate mai înainte spuse drepte ocini și danie și miluire și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci.

7141 <1633> martie 6.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 628, f. 675 v – 676.

Copie.

¹ Pentru вожественнѣхъ.

² Pentru црѣкконномѣ.

1633 (7141) martie 8, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Ionașco Ghianghea mare logofăt părți de ocini cumpărate în satele Tulucești și Ghidușeni, ținutul Covurlui.

† Нш Пледандръ Нанаш воєвода, божією милостією, господарь Земли Милдавскон. Оже господство ми дали и потвердили есми нашимъ вѣрникомъ и почитникомъ болѣрнѣ, панъ Ншнашко Гіанги великомъ логофѣтѣ, его правїи штинни и викѣпанїе, шт исписок за викѣпанїе что имает шт Стефан воєвода Томшевичи, вє село Тѣлшчици, на Прѣтѣ, близъ Галаци, что ѡ волост Ковѣрѣюскома, и съ една виноград что было Басилїеви, сынъ Попа, что он себе кѣпиа шт Басилїе, сынъ Т. . . .¹, вѣкъ Зресъ, и Юсип, сынъ Ншн Фѣкъъ и Пѣраска, и шт Етан, зѣт Мѣрїан и шт Цѣрдѣ, сынъ Савен, вѣнци Зресъ, и шт Емилишн, сынъ Никит<ви>¹, вѣкъ Мѣши и Кѣзакѣла, зѣт Никити, радї една сто ѡги жолтихъ.

И тижє потверждаемъ емѣ частъ Дѣрѣванъ съ Пндрею, една сто и шемъ десѣтъ пашн шт царинѣ, шт село Гидѣшкени, что он себе кѣпиа шт Дѣрѣванъ, сынъ Хорга, и шт Пндрею, сынъ Мирѣн, вѣкъ Крѣчюнъ Тюнки, и шт Пентелеи, сынъ Титнаки, вѣкъ Бондѣш, за два десѣт и пет ѡги жолтихъ.

И пакъ частъ Пѣнтелею, шемъ десѣтъ пашн, шт тогоже царинѣ шт село Гидѣшкени, ради една крава добра съ телецъ, цѣнована за кѣ талери среб<ръ>²нихъ, шт тогоже исписокъ за викѣпанїе шт Стефана воєвода Томшевичи и шт исписокъ за потвержденїе шт Радѣла воєвода.

И шт томъ, тижє потверждаемъ емѣ два десѣтъ сѣжъ шт хотаръ село Гидѣшаримъ, шт ватрѣ село и съ ннєи и съ сѣножати ѡ царинѣ, что тижє въ волостъ Ковѣрѣюскома, что он себе кѣпиа шт Марко Гацѣ, сынъ. . . .³, радї пет десѣт ѡги жолтихъ, шт исписокъ за викѣпанїе что ималъ шт Радѣла воєвода.

И шт томъ, прїидє, прѣдъ нами, наше вѣрнїи и почитнїи болѣрнѣ, Ншнаш<к>¹ Гіангѣ великїи логофѣтъ, и сказоваа, прѣдъ нами и прѣдъ сѣбѣтомъ нашимъ, одинъ записъ за свѣдѣтелство, како он себе кѣпиа шт Бодѣ, сынъ Крѣханъ, вѣкъ Грозавъ Рончанъ, четвертаа частъ шт село Тѣлшчици, что тижє въ волостъ Ковѣрѣюскома, съ вѣскѣмъ доходомъ что сѣ избєрєтъ на тоє частъ, шт испрєнєнїе что ималъ шт. . . .³ воєвода. Таа он себе кѣпиа ради пет десѣт талери личннїихъ шт прѣдъ многїихъ болѣрнѣ и людїи добри, именємъ: Тѣштѣла логофѣтъ и Бежанъ

¹ Loc rupt in orig.

² Omis in orig.

³ Loc alb in orig.

чашник и Николай бие спатар и Ротомпан бие сѣлжар и Кирилл бие армаш и
Симон Пилиповскій бие прѣкълаб и Хресъ Бартик и Бвзановски и Ивнашко
Нелицанѣл дѣлак и Бѣтика и Мисанл.

Ино мѣ, видѣвши тотъ записъ за свидѣтелство шт прѣд толкихъ волѣри,
а мѣ вѣровахом и шт насъ ещѣже дали и потвердили есми. Того ради, тотъ село, на
имѣ Тѣлвечиѣи, съ виноградъ и съ кесъ приходъ и тѣхъ вѣсѣхъ више писаниихъ части
за штинни да ест и шт господства ми нашимъ прѣд реченномъ и почитенномъ
волѣринѣ, панѣ Ивнашко Гланги великомъ логофетѣ, пракѣи штинни и вискѣплениѣ
и зорж и потвержденіѣ, съ вѣсѣмъ доходомъ, непорѣшнно николиже на вѣки вѣчнѣи.
И ин да сѣ не змішааетъ.

✠ Ис, лѣто «зрѣма мартъ» 5.

† Господинъ рече.

Ишъ Плевдандрѣсъ конвода <т. р.>.

† Кръстѣ Даммѣианъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit credinciosului și cinstului
nostru boier, pan Ionașco Ghianghea mare logofăt, dreapta lui ocină și cumpă-
rătură, din ispisoc de cumpărătură ce are de la Ștefan Tomșevici voievod,
tot satul Tulucești, pe Prut, care este în ținutul Covurlui, lângă Galați, și
cu o vie ce a fost a lui Vasilie, fiul lui Popa, ce și-a cumpărat de la Vasilie,
fiul ...¹, nepot lui Ursu și Iosip, fiul lui Ion Făcău și al Părăscăi, și de la
Stan, ginerele lui Mariian, și de la Tardea, fiul lui Sava, nepoții lui Ursu, și de
la Simion, fiul lui Nechita, nepot Mușei, și Căzacu, ginerele lui Nechita,
pentru o sută de ughi galbeni.

Și de asemenea îi întărim partea lui Dărăban cu a lui Andrei, o sută
și optzeci pași din țarină, din satul Ghidușeni, ce și-a cumpărat de la Dărăban,
fiul lui Horga, și de la Andrei, fiul Mirăi, nepotul lui Crăciun Tiunchi, și de
la Pentelei, fiul Tetilcăi, nepotul lui Bonduș, pentru douăzeci și cinci ughi
galbeni.

Și iarăși partea lui Pănteleiu, optzeci de pași din aceeași țarină din
satul Ghidușeni, pentru o vacă bună cu vițel, prețuită pentru 25 taleri de
argint, din același ispisoc de cumpărătură de la Ștefan Tomșevici voievod
și din ispisoc de întăritură de la Radu voievod.

Și intru aceasta, de asemenea îi întărim douăzeci stinjeni din hotarul
satului Ghindușari, din vatra satului, și cu ogoare și cu finețe în țarină, care
sint de asemenea în ținutul Covurlui, ce și-a cumpărat de la Marcu Gagea, fiul

¹ Loc rupt în orig.

² Loc alb în orig.

...¹, pentru cincizeci ugli galbeni, din ispisoc de cumpărătură ce a avut de la Radu voievod.

Și întru aceasta, a venit, înaintea noastră, credinciosul și cinstitul nostru boier, Ionașco Ghianghea mare logofăt, și a arătat, înaintea noastră și înaintea sfatului nostru, un zăpis de mărturie, cum și-a cumpărat de la Bodea, fiul lui Cărhană, nepotul lui Grozav Roistan, a patra parte din satul Tulucești, ce este de asemenea în ținutul Covurlui, cu tot venitul ce se va alege pe acea parte, din privilegiu ce a avut de la ...¹ voievod. Aceea el și-a cumpărat-o pentru cincizeci taleri numărați, dinaintea a mulți boieri și oameni buni, anume: Tăutul logofăt și Bejan ciașnic și Nicoară fost spătar și Rotompan fost sulger și Chirilă fost armaș și Simion Pilipovschi fost pircălab și Ursu Vartic și Buzanovschi și Ionașco Nemțanul diac și Bătica și Misail.

Deci noi, văzind acel zăpis de mărturie dinaintea atitor boieri, noi am crezut și de la noi încă am dat și am întărit. De aceea, acel sat, anume Tuluceștii, cu vie și cu tot venitul și toate acele mai sus scrise părți de ocină să fie și de la domnia mea mai înainte numitului și cinstitului nostru boier, pan Ionașco Ghianghea mare logofăt, drepte ocini și cumpărătură și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7141 <1633> martie 6.

† Domnul a spus.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Cirstea Damian <a scris>.

Bibl. Acad., CXCIV/4.

Orig., hîrtie (38,1 × 27,3 cm.), pecete timbrată, căzută.

Cu o foto, *ibidem*, Fotografii, XXXII/58.

EDIȚII: Velich i, *Doc. Constantinopol*, p. 541–544 (orig., cu trad.).

309

1633 (7141) martie 8, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Ionașco Ghianghea mare logofăt o ocină din satul Bogdănești, pe Prut, în ținutul Fălciu, și a cincea parte din satul Mocșie, „ce se numește acum Vășcăuți“, din ținutul Orhei.

† Нѣ Александръ Илишъ воєвода, божією милостією, господарь Земли Молдавскон. Оже прїиде, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, наше вѣрїи и почи-

¹ Loc alb în orig.

тѣи волѣри, Иваншко Гѣангѣ великѣи логофѣт, съ единъ записъ за свѣдѣтелство
отъ Дмитрашко Шефанъ великѣи дворникъ и отъ Драчѣ прѣкълаве Хотинскои и отъ
Платъ кашчаръ и отъ Гевргѣи Башотѣ и отъ Борленѣа зрнкар, сице писаше и
свѣдѣтелстваше въ немъ, како прѣиде, прѣдъ ними, Нексца, съимѣ Иванъ Псьюлецъ
апродъ отъ Богдѣнищи, никимъ непонѣжденъ, а ни приселованъ и продалъ свою праву штинина
и дѣдинина и виксѣпанѣи что имала отъ Михѣилѣа, елико съ избере отъ все село
Богдѣнищи, на Прѣтѣ, что ѣ колостъ Фалчѣюскому, отъ испривалиѣ за кѣпезнино и
за потвержденѣи что имала отъ Иванны ковода и отъ Петра ковода и отъ Симмиши
Могила ковода. Таа продалъ, отъ прѣдъ ними, нашими вѣрникомъ и почитникомъ
волѣришѣ, панъ Иваншко Гѣангѣ великомъ логофѣтѣ, ради три десѣтъ талери среб-
<ръ>¹ниихъ.

Ино господство ми, видѣши тотъ записъ за свѣдѣтелство отъ толкини
волѣри, съ печати и съ подписанѣиами ихъ, а мы вѣровахомъ и отъ насъ ищеже дали
и потвердили есми, како да естъ имъ и отъ насъ съ вѣсѣмъ доходомъ.

И отъ томъ, тиже сказоваа, прѣдъ ними, другъ записъ за свѣдѣтелство отъ
Миѣрѣшѣа бие дворникъ и отъ Стоика вѣтагъ за свинецари отъ Сѣрхию и отъ
Кириакъ митникъ и отъ Гангорѣи Драгиничъ и отъ Яндрию бие митникъ и отъ
Кирича намѣсникъ отъ Тохатинъ и отъ Кондрѣ бие кѣмѣнар, зѣтъ Драгиничъ и отъ
Блаа кѣпѣцъ и отъ Марко вѣютъ съ вѣи прѣгаринъ отъ трѣгъ Сѣрхию, съ печатъ тро-
говескомъ, сице писаше и свѣдѣтелстваше въ немъ, како прѣиде, прѣдъ ними,
Тодосѣа, дѣща Симинашко и Миѣлицеви, вѣшка Миронъ, никимъ непонѣжена, а ни
приселована, и продалъ свою праву штинина и дѣдинина, частъ дѣдѣа ми, Миронъ, отъ
половина село пѣта частъ отъ село Мокушѣи, что съ нѣмѣи именѣтъ Бѣшкѣшѣи, ѣ
колостъ Сѣрхиюскои, и съ частъ отъ брѣда за млинъ ѣ Нистрѣ и съ вѣсѣмъ доходомъ.
Таа продалъ, отъ прѣдъ ними, панъ Иваншко Гѣангѣ великомъ логофѣтѣ, ради шестъ
десѣтъ талери битихъ.

Тѣмъ ради, како да естъ имъ и отъ насъ штинина и виксѣпанѣи, съ вѣсѣмъ
доходомъ. И ни да еа не змишаатъ.

Ѥ Ме, въ лѣто «ѣрма мартъ ѣ.

† Господинъ рече.

† Ивъ Плевѣандрѣ ковода <т. р.>.

† Кретѣ Далмишанъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, credin-
ciosul și cinstitul nostru boier, pan Ionașco Ghianghea mare logofăt, cu un

¹ Omis in orig.

zapis de mărturie de la Dumitrașco Ștefan mare vornic și de la Dracea pircălab de Hotin și de la Pilat clucer și de la Gheorghe Bașotă și de la Borleanul uricar, astfel scriind și mărturisind în el, că a venit, înaintea lor, Necuța, fiul lui Ion Puiuleț, aprod din Bogdănești, nesilit de nimeni, nici asupra și a vîndut dreapta sa ocină și dedină și cumpărătură ce a avut de la Mihăilă, cit se va alege din tot satul Bogdănești, pe Prut, ce este în ținutul Fălciu, din privilegii de cumpărătură și de întărire ce a avut de la Ioan voievod și de la Petru voievod și de la Simion Moghilă voievod. Aceea a vîndut-o, dinaintea lor, credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Ionașco Ghianghea mare logofăt, pentru treizeci taleri de argint.

Deçi domnia mea, văzînd acel zapis de mărturie de la atîția boieri, cu pecețile și cu semnăturile lor, noi am crezut și de la noi încă am dat și am întărit, ca să-i fie și de la noi cu tot venitul.

Și la acestea, de asemenea a arătat, înaintea noastră, un alt zapis de mărturie, de la Mierăuță fost vornic și de la Stoica vîtag de sinețari din Orhei și de la Chiriac vameș și de la Gligorie Drăghinici și de la Andrei fost vameș și de la Chiricel namestnic de Tohatin și de la Condrea fost cămănar, ginerele lui Drăghinici, și de la Vlad negustor și de la Marco vuiut cu 12 pîrgari din tîrgul Orhei, cu pecetea tîrgului, astfel scriind și mărturisind în el, că a venit, înaintea lor, Todosia, fiica lui Simenașco și a Măliței, nepoata lui Miron, nesilită de nimeni, nici asupra și a vîndut dreapta sa ocină și dedină, partea bunicului ei, Miron, a cincea parte din jumătate de sat, din satul Mocșie, ce se numește acum Vășcăuții, în ținutul Orhei, și cu parte din vadul de moară la Nistru și cu tot venitul. Aceea a vîndut-o, dinaintea lor, panului Ionașco Ghianghea mare logofăt, pentru șasezeci taleri bătuți.

Pentru aceea, ca să-i fie și de la noi ocină și cumpărătură, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7141 <1633> martie 8.

† Domnul a zis.

† Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Cîrstea Dammiian <a scris>.

Bibl. Acad., XLVI/27.

Orig., hîrtie (30,5 × 20,1 cm.), pecete aplicată, căzută.

1633 (7141) martie 8, Miclăușeni.

Gligorie Goia și alții adevăresc că Ana cu sora sa, Palașhia, fiicele Maricăi, și ruda lor, Aftimia, au vîndut lui Lupul Prăjescul postelnic părțile lor din satul Drulești, cu vad de moară în Siret, finețe și pomet.

† Adecă noi, Gligorie Goia și Ghiorghie Năvrăpăscul și Iacob Moțoc ot Văscani și Lazor Moțoc ot Movileni și Roman din Văscani și Dănilă din Hîndrești și Gligorie din Miclăușeni și Chirilă de Fedeleșeni, mărturisimu cu aestu zapis al nostru cumu au vinit innaintea nostră Anna și soru-sa, Palașhia, fetele Măricăi, nepoatele lui Toader Ferghi, strănepoatele lui Pașco și așidire seminția lor Aftimia preuteasa, fata popei lui Simion, nepoata lui Ferghi, strănepoata lui Pașco, și au vîndut a loru direaptă ocină și moșie, toată partea loru ce să va alége din giumătate de sat din Drulești, din parte din ...¹ cu totu vinitul, cu vad de moară în Siret și-n valea satului și cu finațe la luncă și cu pomete. Aceasta au vîndutu-o dumisale Lupului Prăjescul postelnicul, drept doisprădzéce taleri bătuți.

Deci noi, vădzindu de bunăvoe vîndzindu, de neme nevoiți, nice asupriți și făcîndu-li-să plata deplin, pre mai mare credință ne-amu pus și pecețile ca să aibă dumialui a-și face și dirése dominești.

De aiasta mărturisim cu aestu adevăr² zapis al nostru.

U Miclăușeni, vălet 7141 <1633> martie 8.

† Iacob Moțoc <m.p.>.

Ghiorghie Năvrăpăscul <m.p.>.

† Lazor Moțoc.

† Roman ot Văscani.

Arh. St. Roman, Donația Iordăchescu, doc. nr. 1.

Orig., hirtie (30,5 × 20 cm.), 6 peceți inelare în tuș.

O copie la Arh. St. Buc., Ms. nr. 818, f. 42, nr. 15.

¹ Loc alb în orig.

² Omis în orig.

1633 (7141) martie 9, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Ionașco Ghianghea mare logofăt cumpărăturile sale: satul Leoști, pe Sărata, ținutul Fălciu, și o bucată de loc din jos de Leoști, cu locuri de prisacă, grădină și moară.

† Нѡ Александрѡ Нлишш коевода, божіею милостіею, господарь Земли Мѡлдавскои. Ѣже прѣиде, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, наше вѣрнии болѣрини и почитенїи, пан Нѡнашко Гѡангѣ велики логофет, и принесла, прѣд нами и прѣд нашим съѣтом, един запис за свѣдѣтелство ѡт многиѡ во<лѣр>¹и и конни прѣднїи и люде добри, именемъ Гѡргіе Башотъ и Юрашко Башотъ и Дѡмитрашко Пѣтрашко<вн>¹ч и Дѡна кѡпар и Шков и Лазор, Мѡцочецїи, и Баснаїе Динга Дїак сице писанице и свѣдѣтелстванице въ нем, како прѣидошѣ, и<р>¹ѣд нами, Гѡргіе, сынъ Герасии, внѣк Лазен, прѣвнѣск Пѣтрѡ, и Симион, сынъ Ѣнака, внѣк Крети, прѣвнѣск Дѡва, по ихъ добраа волѣ, неким непонѡжденїи, а ни приселовани и продали своиѡ правою ѡтнинѡ и дѣднинѡ, ѡт зорик за дѣднинѡ что имали ѡтци ихъ, Пѣтрѡ и Дѡва ѡт Стараго Стефана коевода, вес село Дѡвци, на верѡшїе Гѡрци.

И тижѣ, како продали Гѡргіе и Симион и Дѡва, сынове Гавриѡ Бѣцѡла, една вѣкатѡ мѣсто по ниже Дѡвци, на Гѡрата, ѡт къ вѣсток, ѡт того зорик више писанаго ѡт Стараго Стефана коевода, съ виноградї и съ мѣстоки за пасики и за хородище и съ мѣсто за мѡлини на Гѡрата, и съ вес приход, что сѣт въ волоет Фалчїюскоиѡ, <чт>¹о тоа вѣкатѡ мѣсто вѣше вѣзѣла сѣ мѣсто господарско <ѡт д>¹ѣдове ихъ, а потом ѡтци ихъ пакижѣ искѡпиѡ собѣи т>¹о<т>¹ мѣсто ѡт сего Стараго Пѣтра коевода, ѡт исписок за искѡпленїе что имали.

Тѣхъ ѡни продали, ѡт прѣд ним<и>¹, нашеиѡ вѣрнѡиѡ и почитеннѡиѡ болѣринѡ, панѡ Нѡнашко Гѡангѡ великомѡ логофетѡ, радї една сто и три десѣт талери сребрѣнниѡ. И дал емѡ и тѣхъ нарѣденїе, даѣ тот село продад ради една сто талери сребрѣнниѡ, а на тоа вѣкатѡ мѣсто продали радї три десѣт талери сребрѣнниѡ.

Ино мѡ, видѣвше тот запис за свѣдѣтелство ѡт толкиѡ болѣри и конни прѣднїи и люди добри, вѣрѡвахом и ѡт нас ещѣже дали и потвѣрдани

¹ Loc rupt in orig.

² Omis in orig.

ЕСЛИ, КАКО ДА БСТ ЕМЪ И ШТ НАС ПРАВЕИ ШТНИИ И КЪПИЖИИ И ШРИК И ПОТЕРЪЖДЕ-
НИИ, СЪ ВЪСЪМ ДОХОДОМ, НЕПОРЪШЕНО НИКОИЖЕ НА ВЪККИ. И НИ ДА СЪ НЕ
ЪМИШАЕТ.

Х Иже, лкто хърма март Ѽ.

† Господинъ рече.

Ию Илиандръ коюкода <т. р.>.

† Крстк Даміан <писал>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, credin-
ciosul și cinstitul nostru boier, pan Ionașco Ghianghea mare logofăt, și a
adus, înaintea noastră și înaintea sfatului nostru, un zapis de mărturie de
la mulți boieri și oșteni de frunte și oameni buni, anume Gheorghie Bașotă
și Iurașco Bașotă și Dumitrașco Pătrașcovici și Lupul cupar și Iacov și Lazor,
Moțoceștii, și Vasilie Dinga diac, astfel scriind și mărturisind în el, cum au
venit, înaintea lor, Gheorghie, fiul lui Gherasim, nepotul Lazei, strănepotul
lui Pătru, și Simion, fiul lui Onaca, nepotul lui Cîrstea, strănepotul lui Leoa,
de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor
ocină și dedină, din uric de dedină ce au avut părinții lor, Petru și Leoa,
de la Ștefan voievod cel Bătrîn, tot satul Leoști, la obirșia Sărășii.

Și de asemenea, cum au vîndut Gheorghie și Simion și Leavul, fiii
lui Gavril Vățul, o bucată de loc din jos de Leoști, pe Sărata, dinspre răsărit,
din același uric mai sus scris de la Ștefan voievod cel Bătrîn, cu vii și cu
locuri de prisacă și de grădină și cu loc pentru moară pe Sărata și cu tot
venitul, ce sînt în ținutul Fălciu, care acea bucată de loc a fost luată ca loc
domnesc de la bunicul lor, iar după aceea părinții lor iarăși și-au răscum-
părat acel loc de la acest Petru voievod cel Bătrîn, din ispisoc de răscum-
părare ce au avut.

Acelea le-au vîndut, dinaintea lor, credinciosului și cinstitului nostru
boier, panului Ionașco Ghianghea mare logofăt, pentru c sută și treizeci de
taleri de argint. Și i-au dat și acele drese, însă acel sat l-au vîndut pentru
o sută de taleri de argint, iar acea bucată de loc au vîndut-o pentru treizeci
de taleri de argint.

Deci noi, văzînd acel zapis de mărturie de la atîția boieri și oșteni
de frunte și oameni buni, am crezut și de la noi încă am dat și am întărit,

ca să-i fie și de la noi drepte ocini și cumpărătură și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7141 <1633> martie 9.

† Domnul a zis.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Cîrstea Damiian <a scris>.

Arh. St. Buc., Episcopia Huși, XLIII/2.

Orig., hirtie (28 × 19,5 cm.), pccete aplicată, căzută.

Cu o trad. din 1801 aprilie 12, de Pavel polcovnic de la Mitropolie.

312

1633 (7141) martie 9.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Ionașcu Ghianghea mare logofăt satul Frătești, cumpărat de la nepoții lui Huhulea și ai lui Sturza fost hatman.

7141 <1633> mart 9.

Suret srbăsc di pe un ispisoc de la Alexandru Iliăș voievod prin care să arată că Ionașcu Ghenghe marele logofăt au cumpărat a patra parte de Frătești de la Candachie, fata Magdalinii, nepoata Petrii Huhulii, iar trii părți din Frătești le-au cumpărat logofătul Ghenghe de la Candachie, fata lui Boldur, și de la frații ei, Lupu Boldur, și de la sora lor, Nastasie, și de la ficiorii ei, Costantin și Dumitrașcu, nepoții Sturzii ce au fost hatman.

Arh St. Buc., Schitul Giurgeni, V/58 (nr. 6).

Rezumat din sec. al XIX-lea.

313

1633 (7141) martie 11, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Nașcul un loc de prisacă din hotarul satului Dumbrăvița, cumpărat de la Guță, fiul lui Tăbuci.

† Иъ Александръ Илнѣаш воивода, божію милостію, господарь Земли Младекви. Сѣже прѣде, прѣд нами и прѣд нашими свѣдѣри, слѣга наше Нашкѣв и Укашвѣл, прѣд нами, еднн запис за свѣдѣтелствѣ, писаници и свѣдѣтелствѣ-

ИЩЕ ВЪ НЕМ КАКѢ ВЪ СЕБЕ КЪПИИ ВЪТ ГѢЦА, СЪНЪТЪ ТЪБЕЗЧ ВЪТ БѢДИЦИ, ЕДНО МѢСТѢ
ЗА ПАСИКА ВЪТ ХОТАР СЕЛѢ ДЪМБЕРЪВЕНЦЕН, ЧТО ЕСТ НА ПОЛѢНА МОНАСТИРИИ, ПО ВИШЕ
ЗА ПАСИКА СТАРА, ГДЕ ЕСТ КРЪНИЦА КАМЕН. ТѢА ВЪ СЕБЕ КЪПИИ РАДИ ТРИДЕСѢТ
ЗАВѢТНѢХ ЛИЧНИИХЪ ВЪТ ПРѢД МНОГИИХЪ ЛЮДИ ДЪВЕРИ, НАМЕНЕМЪ: МѢГЛАН И ДРЪГАН БЪРЗВА
И ПАВЕЛ САМЪ И ХОТНИИГЪЛ И СѢВА И ВАСИЛЪЕ И ГЛИГОРЪЕ И ТЪНСѢЛ ВЪТ ЧЮМЪЛЕЩИ
И ИЧНИИХЪ ЛЮДИ ДЪВЕРИ.

ТѢМ РАДИ, И ГОСПОДСТВО МИ, ЕГДА ВИДѢХѢМЪ ТѢТЪ ЗАПИСЪ ЗА МАРТЪРЪЕ ВЪТ
ПРѢД ТѢЛИКИИХЪ ЛЮДИ ДЪВЕРИ, ВЪРЪКАХѢМЪ И ВЪТ НАСЪ ЕЩЕЖЕ ДАЛИ И ПѢТВЕРЪДИЛИ
ЕСЛИ СЛЪШИ НАШЕМЪ ВИШЕ ПИСАННѢМЪ, НАШКЪЛОВИ, НА ТѢМЪ ПРѢД РЕЧЕННАГО МѢСТѢ
ЗА¹ ПАСИКА, КАКЪ ДА ЕСТЪ ЕМЪ И ВЪТ НАСЪ ШТИНА И ВИКЪПЛЕННЕ, СЪ ВЪСѢМЪ ДОХОДОМЪ.
И НИ ДА СЪ НЕ СЪМШЕАЕТЪ.

✠ Ис, лѣто ✠ зрѣма мартъ аѣ.

† Самъ господинъ рече.

ГѢНГѢ ВЕЛ ЛОГОФѢТЪ СЪЧИ И ИСКААХЪ <м. р.>.

Крѣстѣ Даміанъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga noastră Nașcul și a arătat, înaintea noastră, un zapis de mărturie, scriind și mărturisind în el cum el însuși a cumpărat de la Guță, fiul lui Tăbuci din Bodești, un loc de prisacă din hotarul satului Dumbrăvița, ce este la Poiana Mănăstirii, mai sus de prisaca veche, unde este fântina de piatră. Acea el și-a cumpărat-o pentru treizeci zloți numărați dinaintea multor oameni buni, anume: Moglan și Drăgan Birzul și Pavel Dzamă și Hotnogul și Sava și Vasilie și Gligorie și Tunsul din Ciumălești și alți oameni buni.

Pentru aceea, și domnia mea, când am văzut acel zapis de mărturie dinaintea atitor oameni buni, am crezut și de la noi încă am dat și am întărit slugii noastre mai sus scrise, lui Nașcul, acel înainte spus loc <de>¹ prisacă, ca să-i fie și de la noi ocină și cumpărătură, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7141 <1633> martie 11.

† Însuși domnul a zis.

Ghianghea mare logofăt a învățat și am iscălit <м.р.>.

Cîrstea Damiian <a scris>.

Arh. St. Iași, DCLXXXIV/28.

Orig., hirtie (30 × 19,8 cm.), pecete aplicată.

EDIȚII: Ghibănescu, *Surele*, II, p. 96–97 (orig., cu trad. editorului).

¹ Loc rupt în orig.

1633 (7141) martie 14.

Irimie Noapteș din Hăsnășeni vinde lui Ionașcu Prăjescul un loc de casă cumpărat de la Mane pitar cu 30 de galbeni.

Un zapis a lui Irimie Noapteș din Hăsnășeni pentru un loc de casă ce l-au fost cumpărat și el de la Mane pitar l-au vindut lui Ionașcu Prăjescu drept 30 taleri.

Vălet 7141 <1633> martie 14.

Arh. St. Buc., A. N., CCVII/17.
Regest.

1633 (7141) martie 15, Iași.

Alexandru Iliăș voievod poruncește slugilor domnești din ținutul Bacău să lase în pace de toate angăriile satul Borlești pentru că ține straja pe apa Tazlăului Mare.

† Нъ флѣѣандръ Иліашъ воєвода, божію милостію, господарь Зѣман Младакскон. Scriem domniia mea tuturor slugilor domniei mele, ciți veți inbla cu slujbele domniei mele la ținutul Bacăului. Dămu-vă știre, deaca veți vedea cartea domniei mele, iar voi să aveți a lăsa foarte în paci de toate angheriile satul Burlești, numai să aibă ei a-și plăti cisma lor, cit vor hi scriși la catastiv în visteariul domniei mele; nici iliș să nu dea, nici sulgiu, nici unt, nici ciară, nici lup, nici o angherie cite sint pre alți mișei a domniei mele, pentru căci domniia mea i-am lăsat să ție strajă pre apa Tazlăului celui Mari cum țin și alte străji. Și de toate să li se ție în samă, de cite să țin și altor străji.

Și nime intru nimic să nu-i învăluiască preste cartea domniei mele. Имяк не бѣдѣт.

✠ Ис, лѣто ×рѣма мартѣи ѿ.

† Слѣмъ господинѣ велика.

Имъ Влаѣандарѣ воєвода <т. р.>.

† Понаниѣ <писал>.

Arh. St. Buc., M-rea Tazlău, I/1.

Orig., hirtie (30,7 × 19,8 cm.), pecete aplicată, căzută.

EDIȚII: Hăjdeu, *Etimologicum*, III, p. 2293 (fragment din orig.).

316

1633 (7141) martie 15, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Ghianghea mare logofăt jumătate din satul Negrești și seliștea Linești, pentru care a plătit lui Gefer bașa datoria fostului proprietar, Nicoară, ambele în ținutul Vaslui.

† Имъ Влаѣандарѣ Иванш воєвода, божію мнолостію, господарѣ Земли Мшл-длескон. Сѣже господство ми дали и потерѣдани есми нашемоу екринному и почитинному волѣрнису, пану Иваншко Гіуанги великому логофету, его правою штинис и викспаннїе, шт испсок за викспаннїе что имала шт Мовси Могнала воєвода, половина село Негрицин, внишаа часть, что ѡ волост Баслаюскому, что он себе кѡпил шт Мирон, брат Никоарѣ, сынѣ Ирнин, ради шеним дѣкѣт ѡги пинѣси добрих. Тем ради, како да ест имѣ и шт нас съ вѣскѣм доходом.

И шт том, тѣже потерѣждаем имѣ его правою штинис и викспаннїе, шт испсок за свѣдѣтелство что имала шт Мовси Могнала воєвода, една селнїце, на имѣ Линнїи, на Брѣлѣсиа, что ѡ волост Баслаюскому, въ едни Хотар съ Негрицин, что тот село было Никоарѣн. Ино Никоарѣ вѣше длѣжн до Цѣфир влшѣ тѣрцин съ три дѣкѣт ѡги пинѣси добрих и съ една коенла, ради дѣкѣт ѡги. И потом не ѡфатна платит имѣ, нѣ ѡрнл. И потом прїдошл Цѣфир влшѣ тѣрцин съ едни запнѣ шт Никоарѣ, брат Мирон, сынѣ Ирнин, како бнл имѣ длѣжн Никоарѣ съ тих пинѣси и съ тоа коенла и тѣгал на Стїцкоме, котора вѣше дрѣжал он, како да заплатит имѣ тѣх комати. И потом она казал како

и имает ничта до нея вт комати Николаръви, нъ казал како имает Николаръ тоа селнице, на имѣ Диниции, на Бърлазил, и не имал съ чим платити тоа дълженіе, нъ змогла сѣ нашемъ вѣрникомъ и почитенномъ болѣринъ, Гѣанги великомъ логофетъ, да платит тоа дълженіе. Ино вѣстал сѣ и платна себѣ испълнено, тихъ три десѣт ѱги, пинѣси добрихъ и тоа кобала.

И принаѣ и дрѣгихъ нарѣденіе что имал Николаръ на тоа селнице, Диниции, и на село Негрещи, тако свидѣтелствоваа Стецкоае, како не сѣт до нея, нъ бѣлан до пачи ин, Николаръ, и исгнеан егда потонна сѣ. Таже аще промвлѣет сѣ въ нѣка вѣремене нѣкихъ изъ тѣхъ <и>¹нарѣденіе, или до Стецкоае или до иншихъ, да сѣ възмѣт вт нихъ и подаст сѣ въ рѣски више писанномъ болѣринъ нашемъ.

Того ради, тоа половина село Негрещи, вишнаа част, и тоа селнице, на имѣ Диниции, на Бърлазил, въ единъ хотар съ Негрещи, како да ест и вт господствѣ ми болѣринъ нашемъ прѣд реченномъ, панъ Ивнашко Гѣанги великомъ логофетъ, правѣи втнини и викспленіе и зрик и потвѣрженіе, съ вѣсѣмъ доходомъ, непорѣшено николиже на вѣки вѣчнѣи. И ни да сѣ не змишае.

У Шоухъ, въ лѣто хрѣма мѣсеца мартъ ѿ дани.

† Самъ господинъ велѣа.

Иво Флѣѣандръ ковода <т. р.>.

† Крстѣ Дамнианъ <писалъ>.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit credinciosului și cinstitului nostru boier, panului Ionașco Ghianghea mare logofăt, dreapta lui ocină și cumpărătură, din ispisoc de cumpărătură ce a avut de la Moisi Moghila voievod, jumătate din satul Negrești, partea din sus, care este în ținutul Vaslui, ce el și-a cumpărat de la Miron, fratele lui Nicoară, fiul Irinei, pentru optzec ughi, bani buni. Pentru aceea, să-i fie și de la noi cu tot venitul.

Și la aceasta, de asemenea îi întărim dreapta lui ocină și cumpărătură, din ispisoc de mărturie ce a avut de la Moisi Moghila voievod, o seliște, anume Lineștii, pe Birlădzel, care este în ținutul Vaslui, într-un hotar cu Negreștii, care acel sat a fost al lui Nicoară. Deci Nicoară a fost dator la Gefer bașa turcul cu treizeci ughi, bani buni și cu o iapă, pentru zece ughi. Iar după aceea n-a apucat să-i plătească, ci a murit. Iar după aceea a venit Gefer bașa turcul cu un zapis de la Nicoară, fratele lui Miron, fiul Irinei, cum i-a fost dator Nicoară cu acei bani și cu acea iapă și a pîrit pe Stețcoaia, pe care a ținut-o el, ca să-i plătească acea avere. Iar apoi ea a zis că nu are nimic ja ea din bucatele lui Nicoară, ci a zis că are Nicoară acea seliște, anume

¹ Loc rupt in orig.

Lineștii, pe Birlădzul și n-a avut cu ce să plătească acea datorie, ci s-a rugat credinciosului și cinstitului nostru boier, Ghianghea mare logofăt, să plătească acea datorie. Deci s-a sculat și a plătit tot deplin, acei treizeci ughi, bani buni și acea iapă.

Iar privilegiile și alte drese pe care le-a avut Nicoară pe acea seliște, Lineștii, și pe satul Negrești, așa a mărturisit Stețcoia, că nu sint la ea, ci au fost la panul ei, Nicoară, și s-au pierdut cind s-a inecat. Iar dacă se vor ivi in vre-o vreme unele din acele drese, sau la Stețcoia sau la alții, să se ia de la ei și să dea in miinile mai sus scrisului boierului nostru.

De aceea, acea jumătate din satul Negrești, partea de sus, și acea seliște, anume Lineștii, pe Birlădzul, intr-un hotar cu Negreștii, să-i fie și de la domnia mea boierului nostru mai inainte zis, panului Ionașco Ghianghea mare logofăt, drepte ocini și cumpărături și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată in vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, in anul 7141 <1633> luna martie 15 zile.

† Însuși domnul poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Cirstea Damiian <a scris>.

Bibl. Acad., CDLI/5.

Orig., hltic (40,8 × 27,5 cm.), pecete timbrată, căzută.

317

<Înainte de 1633 martie 22>.

Eremia, fiul lui Onciul, vinde lui Iorgachi diacul partea sa din satul Arpășești.

† Adecă eu Eremia, feciorul Onciului, nepotul lui Obriație, mărturisescu cu cest zapis al meu, cum eu a de a me bunăvoe, de nimene indemnatu, nici de o inpresurat, vindut-am a me dereaptă ocină și moșie den satu den Arpășești, toată partea me, cit să va alege, den vatra satului și den țarină și dentr-apă și den pădure și den tot locul, cit să va alege partea me, vindut-am giupinului Iorgachi diacul, dreptu dzeci taleri bătute de argintu.

Derept aceia, ca să hie dumisale și giupinései și coconilor ocină și moșiia dereaptă în véci și nime dentru ruda noastră să n-aibă a să scula în vro vréme, să scorniască vreo piră sau a întoarce acestu loc, căci amu întreat de toată semințiia noastră și nime nu s-au aflat ca să mi-l plătească acest loc, fără giupinul Iorgachi diiacul ce mai sus scriem și mi-au dat toți banii gata, dzeci tal[li]eri bani buni.

Și în tocmala noastră, cind am vîndut, fost-au Neniul vătavul cel mare de ținutul Cirligăturai și Drăgușan diiacul și Gheorghită diiac de Toderești și popa Gligorie de-acolo și mulți oameni buni.

Și eu Dumitrașco diiacul am scris.

Și prentu mai mare credență și mărturie, pusu-mi-am pecete și aceste mărturii toți, pecețile și iscăliturile, ca să să știe. .

Из Нѣнюа прѣкълаѣ некаѹ <т. р.>.

Из Дръгъшан дѣакъ писъ <т. р.>.

† Из Гнѡргицъ некаѹ <т. р.>.

† Попа Гнѡгорѣ некаѹ <т. р.>.

Из Дѣмитрашко некаѹ <т. р.>.

Arh. St. Iași, CDLXI/47.

Orig., hirtie (30,5 × 19,5 cm.), patru peceti aplicate.

Datat după întărirea domnească din 1633 martie 22 (vezi nr. 318).

318

1633 (7141) martie 22 Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Iordache fost vornic părți de ocină din satul Arpășești, ținutul Cirligătura, cumpărate de la Eremia, fiul lui Onciul și de la Anghelina, fiica Micăi.

† Иѡ Александрѡ Илиашъ воевода, въожіею мѡлоствіею, господарѣ Земли Младавскон. Ѡжѣе прѣиде прѣд нами и прѣд нашими болѣри слѡга наше Юрдакнъ внѣ дворникъ и ѡказова прѣд нами и прѣд нашими болѣромъ единъ записъ за свѣдѣтельство, писавше и свѣдѣтельствующе како ѡнъ себе кѡпна ѡт Еремїа, съынѣ Ѡнчїюа, внѣк Ѡверѣжїе, въсѣ частъ емѡ, еанко съжъ изверетъ ѡт село Арпѡшеци, ѡт ватрѡ село и ѡт полѣ и ѡт царинѡ и ѡт лѣс и ѡт вода и ѡт всѣ приходъ,

что въ> въ>>лост Карлингъѡри. Таа част ѡт¹ себе кѡпиа ради десѣт талери сребръниѡ и заплати имѡ исплатною ѡт прѣд Нѣнюа вѣе вѣа вѣтаг и ѡт <прѣд>² Дръгѡшан дѡик и ѡт прѣд Гѣѡргницъ ѡт Тѡдѣрици и поп Глигорѣе ѡт там и Дѡмитрашкѡ Фѡлуер.

И ѡт том, тиж<е> ѡказоваа прѣд нами дрѣг запис за мартѡрѣе, како ѡи себе кѡпиа ѡт Ангѣлина, дѡща Шикъи, вѣѡка Билицъи, вѣсѣк част ѣи банко с<л> избѣрет ѡт тогоже село Арпѡшеци, ѡт ватрѡ село и ѡт царинѡ и ѡт вода и ѡт лѣс и ѡт вѣс приход. Таа тиж<е> ѡи себе кѡпиа ради десѣт талери сребръниѡ, ѡт прѣд Нѣнюа вѣе вѣа вѣтаг и ѡт прѣд Дръгѡшан дѡик ѡт Тодѣрици и поп Глигорѣе ѡт там и Гѣѡргницъ дѡик ѡт там и Дѡмитрашко Фѡлуер дѡик.

Ино мѡ, видѣше тѣѡх записе за свѣдѣтелство, вѣроваѡом и ѡт нас еѡеже дали и потѣрѣдилѣ еѡи како да еѡт имѡ и ѡт нас ѡтнина и вѣкѡплѣнѣе, сѣ вѣсѣкм доѡдом. И ни да с<л> не ѡмншаѣт.

Ѧ Ис, л<к>т<о> »ѡрма март кв.

† Господинъ рѣч<е>.

† Крстѣ Дамниан <писал>

<Pe verso>: Ѧт Ѣремѣю, вѣѡк Ѣнчуа Арпаш.

† Io Alexandru Iliiaș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră Iordachi fost vornic și a arătat înaintea noastră și înaintea boierilor noștri un zapis de mărturie, scriind și mărturisind cum el și-a cumpărat de la Erimiia, fiul lui Onciul, nepotul lui Obrejie, toată partea lui, cit se va alege din satul Arpășești, care este în ținutul Cirlișăturii, din vatra satului și din ctmp și din țarină și din pădure și din apă și din tot venitul. Acea parte el și-a cumpărat-o pentru zece taleri de argint și i-a plătit deplin dinaintea lui Neniul fost mare vătag și dinaintea lui Drăgușan diac și dinaintea lui Gheorghită din Toderești și popa Gligorie de acolo și Dumitrașco Fulger.

Și întru aceasta, de asemenea a arătat înaintea noastră alt zapis de mărturie, cum el și-a cumpărat de la Anghelina, fiica Micăi, nepoata Bilței, toată partea ei cită se va alege din același sat Arpășești, din vatra satului și din țarină și din apă și din pădure și din tot venitul. Aceea el de asemenea și-a cumpărat-o pentru zece taleri de argint, dinaintea lui Neniul fost mare vătag și dinaintea lui Drăgușan diac din Toderești și popa Gligorie de acolo și Gheorghită diac de acolo și Dumitrașco Fulger diac.

¹ În transcriere, greșit, în loc de *om*.

² Omis.

Deci noi, văzind acele zapise de mărturie, am crezut și de la noi încă am dat și am întărit ca să-i fie lui și de la noi ocină și cumpărătură, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7141 <1633> martie 22.

† Domnul a zis.

† Cirstea Damiian <a scris>.

<Pe verso>: De la Eremiia, nepotul lui Onciul Arpaș.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol”-Iași.

Copie după Ghibănescu, *Ms. Surete*, XLIII, p. 970—971, (transcriere după orig., pecete aplicată).

319

1633 (7141) martie 22, Iași.

Alexandru Iliăș voievod dăruiește lui Cirstea Chiusea Brăileanul satul Rusii din ocolul Țîrgului Botoșani pentru dreapta și credincioasa lui slujbă „în alte țări străine” și pentru că a dat 250 taleri de argint „în trebuința țării”.

† Иъ Преѣандръ Нанашъ воєвода, божією милостією, господарь Земли Молдавскон. ѿже тот истинный слуга наше вѣрний, Крестъ Кюскъ Брънакъна, служил нам правою и вѣрною службѣ въ нинихъ тѣждихъ странахъ. Тѣмъ, мы, видѣвши его правою и вѣрною службѣ до нас, жаловали есми его всеюбною нашею милостією и дали и помилвали есми емъ штъ насъ, ѿ нашии земли Молдавскон, съ едно село право наше господарско, прислужно къ школа тръга нашего Ботъшкнина, на имѣ Русѣи, по вѣши Ботъшкни, съ мѣстоеи за стѣни и за млини ѿ Гѣтна, такождеи и въ нинихъ долинахъ съ мѣстоеи за стѣни и за рѣвничи и съ садовеи и съ вѣс приход, ради его правою и вѣрною службѣ; дрѣгалъ, за что онъ шверѣталъ съ до тѣготно господства ми и далъ два сто и петъ десѣтъ талери сребрънихъ въ вѣстѣр господства ми и подали съ въ потрѣбѣ земскон.

Того ради, тотъ село, на имѣ Русѣи, по вѣши Ботъшкни, съ мѣстоеи за стѣни и за млини ѿ Гѣтна, такождеи и въ нинихъ долинахъ съ мѣстоеи за стѣни и за рѣвничи и съ садовеи и съ вѣс приход, да естъ и штъ господства ми слѣзи

нашеѣмъ вѣше писанномъ, Крестѣи Кюскъ Бръилѣнѣа, пракою штинѣи и дааніе и вискъпаніе и зрик, непорѣшенно николѣже на вѣки вѣчнѣи.

И по нашимъ жикотѣ и господстваніе, кто вѣдетъ господарѣ, шт дѣтнѣи нашихъ или шт нашего родѣ или пакъ бѣдъ кого Богѣ изберетъ господарѣ вѣти нашѣи земли, Молдакскон, тотъ вѣи емѣ непорѣшилъ наше зстроеніе и дааніе и милочаніе, нѣ аде вѣи емѣ даан и зкрѣпили занѣже ест емѣ пракою штинѣи и дааніе и вискъпаніе на свои правѣи и питомѣи пинѣси.

И кто сѣ покѣситъ разорити, тѣ да естъ трѣклѣт и проклѣт шт Господина Бога и спаса нашего Исуса Христа и шт прѣчистѣиѣи его матерѣ и шт Ѣвганѣи и шт вѣи свѣтнѣи вѣрховникъ апостоли и шт тнѣи свѣтнѣи штци иже вѣи Никонѣиѣи градѣ и да имаетъ частъ сѣи Юудѣи и сѣи триклѣтомъ Яріѣи, вѣи безконѣчнѣи вѣки и мѣки, амин.

Того ради, ни да сѣи не змишлетъ.

Ѣ Исѣохъ, вѣи лѣто хрѣма мѣсеца мартъ кѣи дѣни.

† Самъ господинѣи велѣл.

† Ишъ Ялѣѣандрѣи ковоѣи <т. г.>.

<Pe verso>: Язъ Гланѣи велъ логофѣтъ зчи и сѣи искаѣи <т. р.>.

† Крестѣи Даммѣиѣи <писалъ>.

† Io Alexandru Piiș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată această adevărat credincioasă slugă a noastră, Cîrstea Chiusea Brăileanul, a slujit nouă cu dreaptă și credincioasă slujbă în alte țări străine. De aceea, noi, văzînd dreapta și credincioasa lui slujbă către noi, l-am miluit cu mila noastră deosebită și am dat și l-am miluit de la noi, în țara noastră, Moldova, cu un sat al nostru drept domnesc, ascultător de ocolul tîrgului nostru Botășeani, anume Rusii, mai sus de Botășeani, cu locuri de iazuri și de mori în Sitna, de asemenea și în alte văi cu locuri de iazuri și de rimnice și cu grădini și cu tot venitul, pentru dreapta și credincioasa lui slujbă; alta, pentru că el s-a aflat la nevoia domniei mele și a dat două sute și cincizeci taleri de argint în vistieria domniei mele și s-au dat în trebuința țării.

Pentru aceea, acel sat, anume Rusii, mai sus de Botășeani, cu locuri de iazuri și cu mori în Sitna, de asemenea și în alte văi cu locuri de iazuri și de rimnice și cu grădini și cu tot venitul, să fie și de la domnia mea slugii noastre mai sus scrise, lui Cîrstea Chiusea Brăileanul, dreaptă ocină și danie și cumpărătură și uric, neclintit niciodată în vecii vecilor.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine Dumnezeu l-ar alege să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu-i clintească întocmirea și dania și milui-

rea noastră, ci să-i dea și să întărească, pentru că fi este dreaptă ocină și danie și cumpărătură pe dreptii și proprii săi bani.

Iar cine s-ar ispiti să strice, acela să fie de trei ori blestemat și blestemat de Domnul Dumnezeu și mîntuitorul nostru Isus Hristos și de preacurata lui maică și de 4 evangheliști și de 12 sfinți apostoli de frunte și de 318 sfinți părinți care au fost la cetatea Nicheii și să aibă parte cu Iuda și cu de trei ori blestematul Arie, în veacurile și muncile fără de sfîrșit, amin.

Pentru aceea, altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7141 <1633> luna martie 22 zile.

† Insuși domnul a poruncit.

† Io Alexandru voievod <m.p.>.

<Pe verso>: Eu Ghianghea mare logofăt am învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cîrstea Dammiian <a scris>.

Bibl. Acad.. I.XVII/63.

Orig.. hirtie (41,2 × 28,5 cm.), pecete timbrată, căzută.

320

1633 (7141) martie 25.

Ieromonahul Partenie de la mănăstirea Bisericiani mărturisește că Sinbotin, fiul lui Tofan din Scorțăști, și rudele lui au vîndut schitului Sf. Ioan Gură de Aur a noua parte de ocină și jumătate din vadul morii, dinspre Măgură, de lingă schit.

Smerenie ermonah popa Partenie ot sfinta mănăstire Bisericiani. Scriem și mărturisim cu cestu zăpis al nostru, cum au venit la sfinta mănăstire, unde iaste hramul ce se cheamă Sfete Ioan Bogoslav, ce să cheamă locul la Babe, Sinbotin, feciorul lui Tofan din Scorțăști și cu cumnatu-său, Nechita, și cu sora-sa, Neacșa, și au vîndut a noao parte lor de ocenă, din vad de moară, giură de vad, despre Măgură, lingă mănăstire, de bunăvoia lor, de nime siliți, nici nevoiți, dreptu șapte galbeni bani buni. Iar locul cit să va alege parte lor, așijdere despre Măgură, l-au dat mănăstirii pentru păcatele părinților săi și a lor. Și s-au scris la pomelnic.

Și într-această tocmală au fostu trei oameni din Cimpuri: Grigore sin Leurdă și Ion Ciorcear și Flore, nepotul lui Pătru din Bătinești și popa Sava de la Cruce și Macovei diiacul de acolo și Onășcu Boldescul ce au fostu cupar și Pricopie diiacul de la Bolotești și Reanghe și Simian de acolo și popa Isaie de Clipicești și Gheorghie dragoman de acolo și feciorii Nechitei, Ion și Toader de acolo și Stoica de Scorțăști și Murgică din Cucuiați și Crăciun și Tudosie de acolo și Vidrașcu și Ion Tipa tij și Pepele ihbașa¹ din Tirgoveți și Vasile Lucoci de acolo.

De aceasta mărturisim cu această scrisoare a noastră dinainte acestor oameni buni. Deci acestu locu s-au cumpărat și s-au închinat svintei mănăstiri și să-și facă și zăpis domnescu. Deci de acum ca să n-aibă nimene a să mai amesteca într-acel locu. Aceasta mărturisim.

7141 <1633> martie 25.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 656, f. 35.
Copie.

321

633 (7141) martie 28, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Sf. Sava din Iași cinci fălci de vie la Copou pe care i le zălogise Manolache vameșul.

† Іъ Александръ Иліашъ воєвода, божію милостію, господарь Земли Молдавскои. Adecă au vinit, innaintea domnii méli, popa Timoftei și tot săboriul de la mănăstire de la Svetii Sava <și>² s-au jeluít pre Manolachi vamășiul, dzicnd c-au luat o sută de galbeni, bani buni, și au pus zălog cinci fălci de vii den Iaș, de la Copău, den dealul de mijloc, cum au arătat și zăpis. Și au fost această tocmală o vréme de demult, mai innainte de toate datorii ce au făcut el și de <la>² Calcangiul.

Pentru aceasta, vădzínd domniia mea zăpisul lui Manolachi, cum serie prie această datorie, cum iaste o vrémi de demult, domniia mea le-am dat să-ș ție viile, cum și pínă acmu le-au țínut, pentru banii lor.

¹ Greșit, pentru „Iuzbașa“.

² Omis în orig.

Aceasta scriem, într-alt chip să nu hie.

✠ Іис, кѣ лѣто *ѡрма мартѣ кн.

† Сам господинъ келѣл.

Ив Александръ воєвода <м. р.>.

† Къзакѣл <писал>.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava — Iași, XLIX/3.

Orig., hirtie (30,8 × 20,2 cm.), pecete aplicată, stricată.

322

1633 (7141) martie 30, Iași.

Alexandru Iliș voievod întărește lui Nica cupeț din Focșani părți de ocini cumpărate din satul Mircești.

Io Alexandru Iliș voievod, cu mila lui Dumnezeu, domnu țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înainte boerilor noștri, Nica cupeț din Focșani și-au arătat înaintea noastră un zapis de mărturie, scriind și mărturisindu precum el și-au cumpărat de la Marghita, soacra lui Bulai, o parte de moșie ot Holturele, din satul Miercești, a trie parte dintr-un bătrîn, cîtu să va alege parte ei din vatra satului și din cîmpu și din pădure și din pîrîu și din tot venit, drept doi pol galbeni, înaintea multor oameni buni și megiiși din pinregiur, anume: Pepele i Stoian i Buzinca i fii săi, Cozma i Todosie i Iachim zet Bosianu i Costandin Mal¹ ot Rădulești i Mihăilă ot Bodești i Lazor i Costandin ot Bîrlădeni i Canțir i Bole ot Focșeni i Dumbravă vâtaf ot Florești i sin lui Sanhiraci și alți oameni buni.

Și pentru aceasta, tij ne-au mai arătat înaintea noastră alt zapis de mărturie de la Neculai, ot Lefter Micnici de la Focșani și de la Crocovel staroste și de la Ciohodar hotnog scriindu și mărturisindu precum au venit înaintea lor Stan sin Armancăi și frate-său Lupe, nepotu-său Stan sin Stan<i>slav i Stepan sin Tudoscăi și de bunăvoe lor, de nime sliți, nici asupriți, au vîndut a lor driaptă ocenă și moșie, parte lor, cît să va alege din satul Mircești și din parte Holturelului, un vad de moară cu cîmpu și cu tot veni-

¹ „cel Mic“.

tul. Aceasta au vîndut-o, innainte lor, numitului de sus, Nicăi cupețul din Focșeni, drept 40 talere, bani buni. Și au plătit tot deplin.

Drept aceia, să-i fie lui și de la noi moșie și cumpărătură, cu tot venitul. Și altul să nu să amestece.

S-au scris în Iași, 7141 <1633> martie 30.

Domnul au zis.

Ghenghe mare logofăt.

Cîrste Dămian.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 573, f. 194.

Copie.

323

<După 1633> martie 30, Tecuci.

Mareș din Nănești vinde ocina sa din Tomcești lui Costin postelnic.

† **Гѣ** **ѡ** **мн**, **Кръжеѡ** **бнѣ** **столник** **и** **Замѣнр** **бнѣ** **прѣкъламѣ** **и** **Ївснѣ** **юзбаша** **и** **Гара** **дѣтак** **и** **Петрѣ** **дѣтак** **и** **Маѣтѣю** **шолтѣс** **съ** **кѣ** **прѣгарн** **от** **трѣг** **Течсч**. Adecă au venit innaintea noastră Mareș din Nănești, de nime nevoit, nici asuprit, ce de bunăvoia lui și au vîndut a lui direaptă ocină și moșie din sat din Tomcești, din bătrînul popei lui Vasilie giumatate de bătrîn, din tot locul, toată partea lui, i-o a vîndut dumisali lui Costin postelnicul, dinnaintea noastră, dreptu dzéce galbeni buni. Și au întrebat Mareș pre toți răzeshii să le vîndză acea ocină și răzeshii n-au vrut să o cumpere, iar postelnicul i-o au plătit deplin.

Deci noi i-am făcut această carte și mărturie ca să-i fie de credință pînă-și va face și dirésă domnești. Și pentru credința ne-am pus pecețili, ca să să știe.

Пис **ѡ** **Течсч**, **мартѣ** **ѡ**.

† **ѡ** **Гара** **дѣтак** **писсѣмо** **м**. **р**.

Bibl. Acad., CXVI/141.

Orig., hirtie (31 × 19,1 cm.), cinci peceți aplicate, dintre care una a orașului Tecuci.

Datat după doc. din 1632 mai 28 prin care se întăresc lui Costin postelnic părți de ocni din satul Tomcești, dar cumpărătura din acest zapis nu este menționată (vezi nr. 94).

1633 (7141) aprilie 22, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Dumitru Botoșanul o parte de ocină din satul Băiceni, ținutul Hîrlău, cumpărată de la Rugină diacul din Șilișău.

Noi, Alecsandru Iliేశi voievod, cu mila lui Dumnezeu, domn țării Moldav[v]ii. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boerilor noștri, sluga noastră Dumitrie Botoșanul cu un zapis de mărturie de la slugile noastre, Udrea biv vornic și de la Onciul Iurașcoviciu și de la Gorciul din Dorohoiu și de la Isacu Stîrce și de la Tiron vătămănu din Necșăni și de la Grigorce din Gorbănești și de la Gavril uriadnic din Onțăni și de la mulți oameni bătrîni și tineri di pinpregiur megieși, scrii<n>¹d și mărturisind într-acel zapis precum că el ș-au cumpărat lui, dinnaintea noastră, una parte de ocină din satul Băiceni, ținutul Hîrlăului, de la Rugină diiacul din Șilișău, dreptu 64 zloși bătuți, însă toată partea lui cită să va alege din vatra satului și din cîmpu și din pădure și din tot venitul.

Deci noi, văzîndu zapis de mărturie de la atîța oameni buni, noi am crezut și de la noi iarăș i-am dat și i-am întărit slugii noastre de mai sus scris Dumitru Botoșanul, pe acea de mai sus scrisă parte de ocină din satul Băiceni, din ținutul Hîrlăului, ca să-i fie lui și de la noi driaptă ocină și cumpăratură și întăritură, cu tot venitul, nestrămutat niciodată în veci. Și altul să nu să amestece.

Scris în Iași, de Dimitrie, 7141 <1633> aprilie 22.

Domnul au zis.

Ghenghea vel logofăt au învățat.

Este și tălmăcirea lui di pi limba sirbiască, iscălită de Ioan Stamate biv vel pitariu.

Arh. St. Iași, CCLXXXI/2.

Traducere din 1814.

¹ Omis.

1633 (7141) aprilie 27.

Miron Barnovschi voievod dăruiește lui Costantin Sitaritul satele Giurcani și Rîșcani, pe Elan, în ținutul Fălciu, foste drepte domnești.

Copii di pi suret di ispisoc strbăsc di la Miron Moghila Barnovschi vodă, den velet 7141 <1633> aprilie 27.

Adică domnia me m-am milostivit și am dat și am miluit sluga domnii meli, pi Constandi<n>¹ Sitaritul, cu un sat, anumi Giurcanii cu Râșcanii, di pi vale Ialanului, ci iaste la ținutul Fălciului, care acest sat au fost drept a domnii meli, drepti moși, pentru a lui dreptă și credincioasă slujbă ci au slujit domnii meli.

Iară după a noastră viață și dumnii, pe cini va alege Dumnezău, nimini să nu strici a noastră danii și miluiari. Oricini s-ar ispiti să o strice să fii niar-tat de Domnul Dumnezău, care au făcut ceriul și pământ¹ și de a lui precurată maică și de toți sfinții.

Drept aceia, ca să-i fii cu tot venit¹, nirișluet în veci di veci. Și altul să nu se mai amestici.

Eu Gheorghii Vrabe logofăt ot divan am scos acest suret, cum și eu Dumitrașcu sin diacon Chiriță, cu zisa moșului Costanden Stavăr m-am iscălit, Dumitrașcu Sitariu iscălit.

Și iau am scris cu zisa lor și sint martoru, Moisiu Mailatri, Gheorghii Mailatri, 1791 dechemvrie 3.

Bibl. Acad., CXCIX/14.

Copie de pe trad. din 1842.

EDIȚII: Antonovici, *Bogdana*, p. 17—18 (aceeași copie).

326

1633 (7141) aprilie 28, Mănăstirea Voroneț.

Tarasie și Partenie egumeni împreună cu întreg soborul mănăstirii Voroneț dau lui Ionașco Jora vornic seliștea Milcinești, din ținutul Cîrligătura, în schimbul seliștii Mușinți, din ținutul Suceava.

† Сѣмкреніе ермонахъ Тарасіе игумен и Парθενіе игумен и Ѳеодоръ проегумен и Пифаніе проегумен, Николае проегумен и Харитон проегумен и всє съборъ въ сѣктоє монастырѣ Воронѣц². Scriem și mărturisim cu cest zapis al nostru cum

¹ Omis.

² Smeritul eromonah Tarasie igumen și Parthenie igumen și Theodor proegumen și Pifanie proegumen, Nicolae proegumen și Hariton proegumen și tot soborul de la sfința mănăstire Voroneț.

am schimbat cu vornicul Ionașco Jora o seliște în ținutul Cîrligăturii, anume Milcineștii și ne-au dat altă seliște, în ținutul Suceavei, anume Mușinții, ce simtu mai sus de târgul Sirétiului. Și ne-au adaos o sută de lei. Căce că noi nu o am putut ținea de răzeshii de pre împregiuru, noi nu aveam nici un folos de acea ocină; ce am schimbat cu dumnealui vornicul, ca să fie lui ocină în veci și cuconilor dumisale și nepoșilor, nime să n-aibă nici o treabă, cum mai mare mărturie iaste și uricul la dumnealui, de la cine au fost dare și miluire svintei mănăstiri și de la noi zapis și tărie, ca să fie dumisale în veci ocină.

Și mai mare mărturie am pus pecétea svintei mănăstiri.

✠ свѣтоѣ монастыр Коронцѣ¹.

Бъ лѣто *ѡрмѣ мѣсяца апрѣлѣ кн.

Писал Миѡанл вистѣрник.

Biblioteca Centrală de Stat, Secția manuscrise, I/47.

Orig., hirtie (32,2 × 20,2 cm.), pecete aplicată.

327

1633 (7141) aprilie 29, Iași.

Miron Barnovschi voievod întărește Mitropoliei Sucevei scutirea de dări a poslușnicilor și vecinilor săi.

Ioan Miron Barnowsky Mogila Wojwoda confirmation ut N^o 25^a.
Dtto Iassy, 7141 <1633> den 29 t<en> Aprill.

Ioan Miron Barnovschi Moghila voievod întărește ca la nr. 25^a.
Dat în Iași, 7141 <1633> aprilie 29.

Arh. St. Suceava, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. B, nr. 48.

Rezumat.

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, III, p. 755 (text german și trad.).

¹ La sfînta mănăstire Voroneș.

² Ioan Wasily Wojwod bestättiget die durch den zur Suczawaer Mitropolie gehörige Unterthanen und Potuszniken steuerfrey.

Dtto Iassy, 7142 <1634> den 2^{t<en>} Iuny.

Ioan Vasile voievod confirmă scutirea de dări pentru vecinii și poslușnicii Mitropoliei Sucevei.

Dat în Iași, 7142 <1634> iunie 2.

1633 (7141) mai 9, Bîrlad.

Todosie, fiul lui Vasile Micul, vinde nepoților săi ocina sa din satul Târбуțeni.

† Eu Todosie, ficiorul lu Vasilie Micului de Saulești, volost Bîrlad, scriem și mărturisăscu cu cestu zăpis al mieu cum de nimene nevoit, nici înpresurat, ce de a mea bunăvoe, am vîndut a mea dreaptă ocină și moșie din sat din Târбуțeni, partea părintelui mieu, lui Vasili Micului, dintr-acele sat ce mai sus scrie. Aceasta parte am vîndut lu Vasilie și lui Precup și lui Ionașco și Vîrnavei, fratelui lor, nepoților mii, dreptu patru galbeni, a patra parte dintr-un bătrîn. Deci s-au scolar acest patru fraț cari mai sus scrie și au dat mie toț acei bani . . .¹ ci mai sus scrie, ca să le hie lor ocină și moșie și a toată săminția lor, neurniț să hie nici dănăoară în véci.

Iar tocmala noastră au fost dinaintea dumisale lui Vasilie Fulgă vornicului de Birlad și Gianta și Căpățină de Sirbi și alți mulți oameni buni.

Deci noi vâdzindu plată deplin și de bunăvoi lor tocmală, noi încă ni-am pus pecețile pre acéstu zăpis, ca să să știe.

Еъ Бѣрладѣ, *зрѣма маи ѿ.

Arh. St. Buc., M-rea Cașin, IV/1.

Orig., hîrtie (31 × 18,7 cm.), trei peceți aplicate.

329

1633 (7141) mai 13, Iași.

Lupul fost vornic ș.a. mărturisesc cum Condrea vameș a vîndut o jumătate din satul Vasileu, ținutul Cernăuți, lui Gavrilaš vornic.

Se ni smi,² az Lupul dvornic i Roșca dvornic i Furtuna comis i Tudor pîrcălab, Ipatie Murguleț i Ștefan zugravul i Nacul. Adecă au venit înaintea noastră Condrea vameșul, de nime nevoit, nici înbieat, ce de bunăvoia sa,

¹ Neclar.

² Greșit, în loc de „se ubo mi“.

de au vândut giumătate de sat den Vasileu, de ținutul Cernăuților, den ispisoc și den derease de cumpărătură ce au avut de la Prodan, au vândutu-i dumisale lui Gavrilaş dvornicul, dereptu doi sute și șeasezeci de lei, ca să-i hie dumisale dereptu ocină și moșie în veaci și ca să hie dumnealui volnic a-ș face și derease domnești pre-acea ocină și nime să n-aibă niș o treabă a să amesteca într-acea giumătate de sat ce au vândutu-i Cond<r>e vamășul.

Și pre mai mare credință, ce am văzut noi că au mărturisit singur Con-drea vamășul înaintea noastră și i-am văzut iscălitura și peceatea, noi încă ne-am pus pecețile și iscăliturile ca să hie de credință unde să va arăta acestu zăpis, ca să să știe.

Și eu Petru Grasul am scris.

U Ias, 7141 <1633> mai 13 zile.

Lupul biv dvornic.

Ștefan zugrav.

Murguleț Ipati.

Nacul.

Roșca vornic.

Furtuna comis.

Gavrilaş.

Tudor percalab.

Condri vamăș.

Petrea Grasul.

După Bălan, *Doc. bucovinene*, I, p. 205—206.

Copie din Arh. Trib. Cernăuți, pachetul cu documente vechi.

330

1633 (7141) mai 18, Iași.

Lazor egumenul și tot soborul mănăstirii Agapia vind lui Ștefan din Iași și femeii sale Marica un loc de casă în Iași, lângă pivnița Banvicăi.

† Adecă eu, Lazor egumenul și cu tot săborul de la sfinta mănăstire de la Agapie mărturisim cu cest zăpis al nostru cum au venit la sfinta mănăstire Ștefan din tîrgu din Iaș și cu făméia lui, Măriica, fata lui Ioachim Măciucă,

421

de au pohtit să cumpere de la noi un loc de casă ce-am avut în Iaș, lângă pihnița Banvicăi.

Deci noi, de bunăvoia noastră și cu tot săborul, l-am vîndut dreptu cindzăci de taleri, ca să fie lor ocină și moșie și ficiorilor lor. Însă iaste aproape și de casa lui Măciucă.

Iar noi vădzindu plată bună pentru credință mare, noi am pus și pecétea sfintei mănăstiri ca să știe.

Și le-am dat și patru zapise ce-au fost acelor locuri, să fie pre minule lor.

Пис ѿ Ис, въ лѣто $\overline{\times}$ зрѣма мѣн $\overline{\text{и}}\overline{\text{ѳ}}$ дѣни.

† Și s-au vîndut acest loc în dzilele lui Vasilie voevod, **кожню мнлостню, господарѣ земли Молдавскон¹.**

† Из Шафтню пис.

Arh. St. Buc., M-rea Cetățuia, XI/3.

Orig., hirtie (31 × 18,5 cm.), pecetea m-rii Agapia.

331

1633 (7141) mai 21.

Cristea, fiul lui Drăguș vornic, vinde lui Pătrașcu diac un loc de prisacă din satul Berendeești, ținutul Vaslui.

† Adecă eu Cristea, feciorul lui Drăguș vornicul, scriu și mărturisescu cu cest zapis al meu cum eu, de bunăvoea mea, am vîndut un loc de prisacă ce iaste la Berendeești, în ținutul Va<s>²luiului. Acela loc l-am vîndut lui Pătrașco diiacul de Iași drept 5 zloți, bani buni. Deci ca să-i fie lui ocină și să-ș facă prisacă. Însă mai multă ocină nu i-am vîndut, ce numai loc de prisacă.

¹ Precizarea diacului trebuie considerată ca un ecou al încercărilor pe care le făcea Lupul mare vornic de a deveni domn al Moldovei după alungarea lui Alexandru Pîiaș voievod.

² Omis în orig.

Și intru aciastă tocmală a noastră au fost părintele popa Vasilie de la Sveataa Tr[r]joiți și Ursu diiacul și Scintée.

Și mai pre mare credință ne-am pus pecețile.

Și eu Cristea am scris și mi-am pus pecétea.

Еъ акто *зрѣмъ мѣи кѣ.

Cristea Dragus¹ <m.p.>.

Bibl. Acad., CLXXXV/201.

Orig., hirtie (12,8 × 16,3 cm.), o pecete aplicată.

382

<1633> mai 25, Cristești.

Ioan Boldescul scrie egumenului Partenie de la Bisericiani pentru niște documente și niște vite.

† Ioan[n] Boldescul scriem închinăciune la ai noștri cinstiț părinț de la sfinta mănăstiré ot Beserecani, părintele igumănul Partenie și la tot soborul, de la mai mic și plecat și mult păcătos să priimiț, molitfa voastră, mătanie și smerenie.

Alta, trimeț un ispisoc și scrisoare molitfelor vostre și cite să vor afla toată vă voi da-lé, cum am grăit și am scris. Numai ce mă rog să-mi daț și molitfa voastră dobitoacele cu za<p>t intru minile cestor ficiori ai noștri, cari-i trimetem acolo, anume Procopie, Gligorie și carele va mai veni de acolo, noi vom plăti.

Гни молим², Dumnedzeu să vă dăruiască împărăția ceriului, molitfelor vostre.

Ѫ Кръст, мѣи кѣ.

Și de vor fi oile tunse, veț socoti de altelé să daț.

Из Пивнашко Болдѣскал искал м. р.

<Pe verso, adresa>: La cinstit părintele igumănul Partenie și la tot săborul de la sfinta monastire Beserécani să să dea.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericiani, I/12.

Orig., hirtie (15,5 × 19,3 cm.).

Datat după doc. din 3 martie 1633 (vezi nr. 304).

EDIȚII: Hăjdeu, *Archiva istorică*, I, 1, p. 72 (orig., cu data greșită: <către 1650 mai 25>).

¹ „Dragus“, cu litere latine.

² Aceasta rugăm.

<1633> (714<1>¹) iunie <înainte de 22, Constantinopol>.

Testamentul lui Miron Barnovschi voievod.

† Io Miron Barnovschii Movila v<oie>v<o>d. Dăm știre cu această scrisoare a noastră tuturor a cui să cade a ști că eu fiind acuma în minile păgînilor, de bunăvoea mea venit la mina lor, pre amăgiturile și înșelăturile lor și mă scoaseră din odihna mea cea bună. Și cum cunoaștem și vedem tocmelele păgînești mai mult avem nădejde de moarte decit de viață. Și într-acela chip meșteșuguiră cu minghiera lor, de nici casa nu mi-am tocmit cum să cade la purcesul nostru, cum mi-au fost voia mea, ca de mi s-ar prileji aicea și vreo moarte, să se știe pe ce tocmeală a remas casa noastră. Ce nici un lucru stătător n-am făcut, se fie cu a noastră odihnă, pentru că nici eu n-am avut această nădejde se fiu eu astăzi într-această nevoe.

Printr-aceasta, mă rog pentru dragostea lui Dumnezeu tuturor prietenilor noștri, de ni să va prileji aice vreo moarte sau vreo închisoare îndelungată, să vă fie milă de casa noastră, de nu ne-am priceput la purcesul nostru să ne tocim casa cum se cade, ca să nu fie pre urma noastră price și gilceavă între ruda noastră sau între prieteni, căci că n-am știut că voi veni la una ca aceasta. Și avut-am gînd să facem pînă am fost pe loc, ci tot am îndelungat după zi și am tras nădejde că vom dobîndi earăși domniea. Dacă ași fi știut, mi-aș fi tocmit lucrurile și acuma aș fi scăpat de acelea de toate, numai pre Dumnezeu și pre dreptatea mea las toată nădejdea.

Cînd este acuma, eu mărturisesc lui Dumnezeu, celui ce au făcut ceriul și pămîntul și mărturisesc a toatei rudei miei și tuturor prietenilor că eu las cu toată voia mea și cu tot sufletul meu această scrisoare într-același chip, cum de mi s-ar prileji aice vreo moarte, ca să fie de credință și de seamă pre urma noastră ce să va afla scris într-această scrisoare.

a) Pentru acele ocine ce am cumpărat de la dumnealui Sirevskie și de la dumneei doamna Ana și de la dumnealui cneazul Koreskie, pînă am fost lăcuiitor acolo, dumneei doamna Ana de multe ori ne-au grăit și cu rugăminte într-acestași chip, cum de aș vrea se cheltuesc acele ocini, cum se nu încapă moșia dumisale într-alte mîini, să se vînză altui cuiva, că sînt gata dumnealor a ne întoarce banii, să le fie moșie ear pre mîna dumilor sale, cum au și fost. Într-acest chip am fost și noi bucuroși să nu cază pre mîna altora; după pofta dumisale, avut-am și noi gînd, de ne va da Dumnezeu earăși domniea în țara Moldaviei, dumnealor să-și rescumpere moșia de la noi, că au fost și cu destulă gilceavă și să mai las și din suma banilor ce am dat pre acele ocine, cum

¹ Vezi datarea.

am și scris la dumnealor și acuma deosebi. Deci de va vrea acum dumnealui juptnul Sirevskie și cu dumneei doamna Ana să-și rescumpere moșia dumisale, dumnealor să dea den suma banilor ce am dat pre toate părțile, una sută și doă zeci de mii de zloți proști, la mina oamenilor noștri care-i vom arăta mai jos. Iar altă sumă ce trece de o sută și doă zeci de mie de zloți, eu dau și dăruesc cu toată voiea mea dumisale doamnei Anei și coconilor dumisale, să fie dată în véci; nime să n-aibă a cere de la dumnealor. Numai dumisale maicii noastre să-i facă venit dentr-acele ocine, ce vor socoti dumnealor, să-i fie de hrană pină va fi dumneaei vie. Iar după moartea dumisale, să fie eară dumisale doamnei Anei și coconilor dumisale. Și pină va fi dumneaei maica noastră vie, să aibă de la dumnealor socotință și cinste, cum au avut și de la noi, însă de va vrea, dumneaei să lăcuiască acolo pină la moarte.

b) Cea sumă de bani, una sută doă zeci de mii de zloți, ce am arătat mai sus, să aibă a da dumnealui jupinul Sirevskie și dumneei doamna Ana a mina oamenilor noștri, la Gavrilašŭ vornicul și la Costin postelnicul, iar ei vor da acești bani unde le vom arăta noi. Iar de nu va voi dumnealui giupinu Sirevskie și dumneei doamna Ana să-și rescumpere moșiea, ca să dea acea sumă de bani, una sută și doă zeci de mii de zloți, la oamenii miei cari e-am arătat, atuncea să fie volnici acești doi boeri, Gavrilašŭ vornicul i Costin postelnicul, a vinde acele ocine fiecui, cui va vrea să cumpere, iar altul den ruda mea, nimea să nu fie volnic a vinde.

g) Dentr-acești bani să aibă a da Gavrilašŭ vornicul și Costin postelnicul cincisprezece mii de zloți la sfinta biserică din Liov, care biserică am săvirșit-o noi cu cheltueala noastră și multe cheltuieli au făcut breasla de la acea sfintă biserică din Liov cu zisa noastră și n-am apucat să plătim acele cheltuieli. Ce să aibă a-i plăti acelea ca să fie pomana noastră deplin.

d) Așijderea, sfinta biserică Uspeniea Preceste den tîrg din Iași, care iaste închinată la luminatul și sfintul mormint a lui Hristos, și acea sfintă biserică este nesăvirșită, deci să aibă acești boieri a săvirși și acolo dintr-acești bani, cu cît vor socoti că să va săvirși.

e) Așijderea, biserică lui sf<intul> Ioan Cîrstiteli, iar în tîrg in Iași, care iaste făcută de noi ear nu este săvirșită, și acolo să aibă să o săvirșască și veșminte și alte ce va trebui la acea biserică să aibă a face.

z) Pentru datorii, care vor fi datorii drepte, să aibă a se plăti, să nu fim în blăstăm.

i) Luatu-s-au niște boi de la niște neguțetori și de la comisul Fortună pe vremea ce plătiim Ustii și s-au dat acei boi giupinului Sirevskie în prețul Ustiei. Și unora dentr-acei neguțetori li s-au făcut plată, ear altora nu li s-au plătit¹. Și de alte datorii, de toate care sint datorii drepte, știe cămărașul

¹ În copia de la Arh. St. Buc., Ms. nr. 629 urmează: „Ce știe Tudorașco cămăraș cui s-au plătit și cui nu s-au plătit“.

și ce va rădica el cu sufletul său cu jurămint tare, să aibă acele datorii a să plăti, să nu-mi fie îngreioat sufletul și cu acele păcate...² Și de la cămărașul niște bani cînd am trecut incoace luat-am, avea și zăpis de la noi, să aibă a i se plăti după zăpisul nostru.

k) Niște argint ce am dat la dumnealui Stefan Potoski, voevodul de Breslau, și la dumneaei doamna Maria, cînd am fost și în Hotin, după ce ne maziliră, preț de șaptezeci de mii¹ de zloți, poftind dumnealor la noi să-i împrumutăm cu o sumă de bani; noi bani nu am avut îndămină să-i dăm aceeași dată. Apoi dumnealor poftiră și argint să-l zelogească într-un an și apoi să ni-l dea nouă iarăși înapoi...³ Deci poftim pe dumneaei, pre doamna Marie, să-l dea la mina cestor doi boieri cari i-am lăsat ispravnici casei mele, ca să aibă a-l vinde și să dea din banii ce vor lua pe acel argint, șase mii⁴ de zloți la sfîntul mormînt al domnului nostru Isus Hristos, la Ierusalim. Alți bani iar să se dea unde va fi zisa noastră.

l) Beserica de la Toporăuți, unde zac oasele părintelui meu, Dumnezeu să-l pomenească, să aibă a o găti de ispravă.

m) Pentru cinstită maica noastră, de nu va vrea să șază dumneaei la Ustii pînă va fi dumneaei vie, dumneaei să vie în țară, să șază cu soru-mea, cu Scribca. Știm că va fi la cinste și socotită și ce să va alege parte dumisale se-i fie de moarte, să fie tot pre mina dumisale Scribcăi.

n) Pentru sfînta monastire Bîrnova, care iaste începută de noi, vedem că după vremi ce stătură, alt nime nu va putea să o săvirșască, numai o putere domnească. Pentru aceea, de va alege Dumnezeu un domn creștin ca acela să o săvirșască, Dumnezeu să-i fie întru ajutor. Mănăstirea cea de lemn, ce s-au făcut întii, să aibă acești boieri a o socoti și a o întări.

o) Pentru sat, pentru Toporăuți, de vor socoti și vor cunoaște călugării că nu vor putea ține acel sat, ce să va pustii, căci este la acea margine și mai mult în nădejdea noastră s-au ținut, decît să va pustii acel loc și-acea sfîntă biserică, unde zac oasele părintelui nostru, mai bine le dau voie să facă tocmeală călugării cu vornicu Gavrilaş, să le dea într-alt loc mai cu odihnă și să ție acolo coconii surorii mele, Svercăi.

p) Pentru cocoana lui Ionașc Strovici, să o ia la sine au vornicul Gavrilaş au Costin postelnicul, să o căsătorească după un fecior de boiear den țară, să-și ție moșile. Și pentru ce s-au crescut în casa noastră, să-i facă ceva parte din haine și den argint, să-mi fie pomană.

r) Pentru niscari zăpise sau măturături (?)⁵ de să vor afla undeva, făcute de noi, adevăr și făcut-am...⁶ cercînd binele nostru și am juruit unuia

¹ În aceeași copie urmează: „ot tam“.

² În aceeași copie: 16 000.

³ Așa în textul editat.

⁴ În aceeași copie: 5 000.

⁵ În copia de la Arh. St. Buc., Ms. nr. 629: „măcramuri“.

⁶ În aceeași copie urmează: „a bogaji“.

și altuia, cum de vom dobîndi domnie în țara Moldaviei, după nevoița lor, ca să aibă de la noi nagrod ¹ după nevoiță ce vor nevoi; acumă acelea toate să nu fie de credință, nici să se crează nicăire.

s) Pentru robii care ne-au slujit cum să cade și slugele noastre, să aibă nagrod ¹ după slujba lor.

t) Ear să nu zică cineva dintre surorile noastre, sau din nepoți sau din veri primari, sau fie cine din ruda noastră că doară are treabă sau parte dentru ocinele noastre ce le-am cumpărat în Țara Leșească sau dentr-altă avere a noastră, că nime n-are treabă, nici parte întru agonisita mea, fără cui voi arăta eu, după voia mea, acela va avea treabă și parte, căci aceste ocine și agonisita noastră nu ne-au rămas moșfe de la părinți, ce le-am agonisit eu însumi. Pentru aceea, nime să nu se amestece să cee parte, ce să aibă acești doi boieri aleși... ² toate prin mina lor, ocini, aur, argint, haine, toate acestea clătitoare și stătătoare, să se dea pe la monăstiri și biserici pentru sufletul nostru și a părinților noștri. Sint bogate biserică goale de veșminte, sint bogate stricate, descoperite, să aibă a le griji dintr-agonisita mea, cît le va ajunge puterea, pentru sufletul nostru. Eu dau și dăruesc coconilor surorii mele, Svercăi, și coconilor nepoatei noastre, Saftei, jupinesăi lui Costin postelnicu... ³

u) De ni să va prileji moarte aicea la mina acestor păgîni, să pue acești boeri nevoiță, se nu-mi zacă oasele în păgînatate ce să le aducă în țară să le îngroape la sf<înta> mănăstire Dragomirna.

f) Pentru sfintele biserici care sint făcute de noi, cu nevoița noastră, să vă fie aminte și pre urma dumilor noastre și urmașilor ⁴ voștri.

h) ⁵ Toate aceste cite s-au scris mai sus sint poftele mele, cu toată voea mea și poflesc și rog pre toți prietenii miei să fie aceste tocmele stătătoare; nime să nu le amestece într-alt chip de cum am tocmit eu cu voea mea.

Iar cine să va ispiti să amestece într-alt chip aceasta tocmeală ce am tocmit eu cu toată voea mea, să fie trecelet și procelet și afurisit și să fie neertat de Dumnezeu.

7140 iunie.

După <Istrate (?)>, *Testamentul prințului Miron*, p. 410—413 (editat, cu unele modernizări fonetice, după orig. ce se afla înainte de noiembrie 1847 la biserica Barnovschi din Iași).

O copie la Arh. St. Buc., Ms. nr. 629, f. 251—254 (cu data greșită: 7136).

După cum rezultă din text, testamentul e scris la Constantinopol, în preajma executării lui Miron Barnovschi, la 1633 <7141> iunie 22 (editorul n-a citit ultima cifră a veleatului, care a fost, desigur, 4(1)).

ALTE EDIȚII: Hăjdeu, *Archiva Istorică*, I, 2, p. 187—190 (cu data: „1628”);

Stănescu, *Viața religioasă la români*, p. 124—135 (cu data: „1628”).

¹ „răsplată“ (polonism).

² În aceeași copie urmează: „și voi“.

³ Așa în textul editat.

⁴ În aceeași copie: „coconilor“.

⁵ În aceeași copie, numerotarea cu cifre (1—19).

1633 (7141) iunie 23, Bîrgăoani.

*Ilie Pleșca din Bîrgăoani vinde 14 pămînturi din Certieni
lui Tanasă.*

Adecă eu, Ilie Pleșca ot Bărgăoani, scriu cu acest zăpis al meu la mîna lui Tanasă Dragulmînisa ot Certieni, precum am vindut 14 pămînturi, pămîntul cite un leu, cu tot venitul, drept 14 lei vechi, din Certieni, din partea Cosmașii, care moșie am cumpărat-o de la Chirilo.

Și cînd am vindut s-au întîmplat mulți oameni între noi, anume: Ștefan ot Bărgăoani și Iftimie Malaiu ot tam și Radul ot tam și Grigori ot Certieni; și mulți oameni și bătrîni știu de tocmala noastră.

Și pentru credință ni-am pus degitul.

Ot Bărgăoani.

Ilie Pleșca am făcut zăpisul.

Iftimie martur.

Samoilă ot Certieni martur.

Grigori ot Certieni martur.

Radul martur.

Ștefan a popii martur, am scris zăpisul cu zisa lui Ilie Pleșca.

Însă zăpisul care am avut eu de la Chirilo nu i l-am dat că este cu niște odoară și alte zăpisă în Țara Ungurească. Deci cînd l-oi aduce să avem a-l da. Deci am mărturisit să se crează.

7141 <1633> iunie 23.

După Codrescu, *Uricariul*, XXV, p. 78 — 79.

Copie.

<1633 iunie 25 — iulie>, Țarigrad.

*Moise Movilă voievod poruncește să se judece din nou pricina dintre
Cehan jitnicer și Roșca vistiernic pentru satul Sterpeni.*

† Іу Моисею Могилу воеводѣ, божію милостію, господарѣ Земли Молдавской.
Dăm știri co cartea dumi méle pentru u<n>¹ sat ce au <a>¹vot pîră boiarii

¹ Omis în orig.

domni méle, Cehan jicniciariul și Roșca visternicul, anomé Sterpénii, com de va hi făcot Roșca nescari cărți pentr-acea seliști să no fie nice de o crede<n>¹ță, căce au ados și Cehan cartea de la ipiscopul Mitrofan și de la oameni boni, megeiaș; dece să aibă a să fățișea cărțile lor și să se giudece aceasta pîră de iznovă.

Aceasta scriem.

† Пис с Цариград.

† Сам господинъ велѣа.

Иъ Мѡишнъ Коекода <м. р.>.

Arh. St. Buc., Episcopia Huși, XIII/17.

Orig., hirtie (30,4 × 18,8 cm.), pecete aplicată, căzută.

Cu o copie, ibidem, Ms. nr. 545, f. 117.

Datat de la începutul celei de a doua domnii a lui Moise Movilă voievod, cînd el se afla încă la Constantinopol și după faptul că în poruncă se face aluzie la documentul pe care Gheorghe Roșca l-a obținut în timpul domniei lui Alexandru Iliș, la 1632 mai 29. (vezi nr. 96) Cf. și documentele din 1631 octombrie 30 (ibidem, Episcopia Huși, XIII/9) și 1635 ianuarie 5 (ibidem, Episcopia Huși, XIII/11).

336

<Cca. 1633 iulie 5, Bîrlad>.

Tule Tetul șoltuz cu 12 pîrgari din Bîrlad ș.a. mărturisesc că Irina, soția lui Ghinea, a vîndut părți de ocini din Pițigani, Mastatici și Valea Iepii, lui Scîrlet și Tudorachi.

Suret scos asemine di pi un zapis a lui Tule Tutul pentru niște părți de moșie ce-au vîndut și iaste făr-de velet. 1784 iunie 6.

Adecă Tule Tetul ² i sî 12 pîrgari i Ionașcul i Toader Beldiman nemesnicoi Birladscoi i Ionașcul Dinga cupeț i . . . ³ Goianu i Hfre tij i Gligori Căpă-țină de Strbi i mnoghii liudi dobrih, orașeni din Bîrlad. Scriem și mărturisim cu această scrisoare a noastră cum au venit înaintea noastră Irina, fimeia Ghinei ce-au fost pîrcălab, de bunăvoe ei, de nime silită, nici împresurată, ci de a ei bunăvoe și-au vîndut a ei driaptă ocină și cumpăratură din sat

¹ Omis

² Îndreptat de editor din „Tutul” pentru că în Bîrlad „prin a doua jumătate a secolului al 16 se afla un Tetul și nu un Tutul”.

³ Așa în textul editat.

din Țigani (Pițigani)¹, în gura Băncei, a patra parte; și așijdere din sat din Mastatici iarăși au vîndut ea a patra parte, cu vad de moară între apa (în apa)¹ Bîrladului și acie ocină o au vîndut lui Scîrlet și lui Tudorachi (loc alb) . . .², cum au arătat și zăpis de cumpărătură din zilele lui Ureche vornicul, de la feciorii lui Ursul, nepoții Petrii; așijderea au vîndut ea iar dintr-alt zăpis, ce au avut ea de la Anășie, fata lui Isaiu, nepoată lui Gherman postelnicul, a patra parte iar din satu Mastatici și a patra parte din Pițigani și a patra parte iarăși din Valea Iapii. Și aceste părți de ocină ea le-au vîndut lor drept cincizăci de galbeni, bani gata și un cal bun și o iapă cu mînzul.

Deci noi, văzînd a lor bună tocmală și plată deplină, dinaintea noastră, noi încă li-am făcut aciastă mărturie și zăpis, lor, dela noi, pără ce-și vor face și dresă domnești.

Și pentru credința pus-am și pecetea orașului într-acest zăpis, ca să știe, și pecețile noastre, ca să fie de mărturie. Iar altul nime să n-aibă treabă.

Ghenghe vel logofăt.

Ionașcul Dinga au fost de față.

Căpățînă.

. . .³.

După Antonovici, *Doc. bîrlădene*, IV, p. 71—72.

Copie din 1784 iunie 6.

Datat de editor după mărturia lui Tule șoltuzul și a altor orășeni din Bîrlad din 1633 iulie 5 (vezi nr. 337).

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, XVI, p. 183, nr. 8 (rezumat, cu data „cca. 1623“

337

1633 (7141) iulie 5.

Tule șoltuzul cu 12 pîrgari din Bîrlad ș.a. mărturisesc că Mărica și sora ei au vîndut o parte de ocină din Văleni lui Scărlet și Aiupul.

† Adecă Tulea șoltuzul съ вѣ прѣгари и Ивнашко . . . <шт трѣг Брѣла>⁴ дскои и Динга кѣпец и Накѣ Голн тижѣ и Накѣ тижѣ и Урсѣ Бѣнтѣл тижѣ <и>⁵ многои людѣ добрих мещчани шт трѣг Брѣладскои, cum au venitu, innaintea

¹ Nota editorului.

² Așa în textul editat.

³ Nume nedescifrat de editor.

⁴ Loc rupt în orig.

⁵ Omis în orig.

noastră, Măriica și cu sora ei, Grozava, nepoatele lui Ion stolnicul, fetele Bălaei den Văleni, ș-au vîndutu, de bunvoia lor de nimene silite, nici înpre-surate, a lor direaptă ocină și moșie din sat din Văleni, dintr-u<n>¹ bătrînu a treia parte cu loc de prisacă și cu pomăt și cu casă în vatra satului și cu loc de fînaț, din cîmpu și din pădure și din tot locul. Și acéia parte eli o au vîndutu dumisale lui Scărlētu și frățitelui ² său, Aiupul, dreptu trei cai buni, ca să le fie lor direaptă ocină și moșie nevinovatl.

Deci noi, vîdzîndu a lor buni tocmal și plată deplină, noi încă le-am făcut această mărturie a noastră și zapis pînă ce-și vor face și dirése domnești. Iar altu nime de semențîia noastră să n-aibă a să amesteca *НИКОЛИЖЕ*.

БЕЛЕТ *ЗРМѦ ЮЛѦ 7.

Из Ивнашко искал т. р.

Arh. St. Buc., Eforia Școalelor din Moldova, I/3.

Orig., hirtie (31 × 21,5 cm.), trei peceti aplicate.

Pe foaia a doua, o parte din același document.

EDIȚII: Antonovici, *Doc. btrădene*, IV, p. 70—71 (rezumat).

838

1633 (7141) iulie 8, Șătrăreni.

Ilinca, fata lui Oniul, vinde Tișii partea ei de zestre din satul Dînceni, cumpărată de tatăl ei de la Pilat.

Adecă eu Ilinca, fata Oniului, mărturisăscu eu cu această scrisoare a mea cum eu, de bunăvoe mea, am vîndut driaptă moșie mea, ce au fost dată de tatăl meu Oniul, sîn lui Simionce, mie zestre. Deci eu acum am vîndut-o Tișii parte mea din satu, din Dînceni, ce au fost cumpărată tătîne-mieu de la Pilat, din parte Zlătariului, a trie parte din stîlpul din gios și am luat o iapă cu minzu și așijdere ce au fost cumpărat de la Urita Lisa, am luat un bou.

Și în tocmala noastră fost-au Nechifor din Mirești și Gavril vătăman din Șătrăreni și Simion Berce de acolo și Nicoară de acolo și alți mulți oameni buni, săteni și megieși. Deci noi, vîdzîndu de bunăvoe lor tocmală și deplină

¹ Omis în orig.

² În loc de: „frăținelul“.

plată, noi pentru credința pusu-ni-am pecețile, ca să aibă a-ș face și dres domnescu.

Și eu Andronic Săcescul am scris, să să știe. S-au scris la Șătrăreți. Ilinca iscal.

7141 <1633> iulie 8.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 645, f. 60.
Cople.

339

1633 (7141) iulie 29.

Gheorghe și Petrea, starostii de Trotuș ș.a. mărturisesc că ocina din Chirișomu, pentru care s-au pîrit înaintea lor Verdeș cu Unguraș ș.a., se cuvine, după dresesele arătate, celui dintii.

Suretu di pe o mărturie di la starostii di Trotuș, cu pecete Ocnii, din văletu 7141 <1633> iulie 29.

† Eu Ghiorghie și Petrea, starostii de Trotuș, scriem și mărturisim cum au vinitu înaintea noastră Ungurașul și Marcul Julfă și cu Dănăilă, di au pîritu pe Verdișu și pe femeia lui, pe Mărica, și i-au pîritu pentru o ocină din Chirișomu. Deci Verdișu și cu Marica ș-au adus ale sale diresă și s-au găsitu într-acel diresă cum au cumpăratu Petre Puiul și cu femeia lui, Safta, ace ocină di la Burlă și di la tată-său Nicoară și di la Avram, ficiorul Magdei.

Deci noi i-am giudicatu cu Foloș Martin șoltuzul și cu 12 pîrgari și cu alți oameni buni, orășeni și cu slugi domnești din ținutu, anume: Bodiiocu ot Bordzești și Ursul și Sava ot tam și Dumitru Puia de Negoști și Costantin Puia de Hilipești și Ursul de Verșești și Iliseiu di Poiană.

Deci noi i-am giudicat și am aflatu și ș-au adus Verdeșu și cu femeia lui ale sale diresă, drepte zapisă di cumpărătură, cum au cumpăratu părinții lor di la acei oameni, ce-s mai sus scriși.

Noi vădzindu dirésăli lor, cu oameni buni, noi încă li-am făcut scrisoare și zapis cum au rămas Verdeș pe Ungurașul și pre Dănăilă și pre Marcul

Julfă și pre alți oameni a lor, ca să nu mai aibă nici o triabă, nici o pîră, pentru această pîră, nici dănăoară.

Și pentru mai mare credința am pus pecete tîrgului pe acestu zăpis să să știe.

Această mărturie, di pe alta veche, am scris-o eu, Simion Cheșco uricarul, la vălet 7249 <1741> iulie 30.

Arh. St. Buc., M-rea Cașin, V/3.

Copie.

340

1633 (7141) august 9, Iași.

Pană stolnic scrie pîrcălabilor, șoltuzilor și pîrgarilor de Neam să lase în pace un loc de finaț al mănăstirii Secu.

† Az Pană stolnic scriem la pîrcălabii de Neamțu și la șoltuz și la pîrgari și la toți orășenii de acoloa. Dămu-vă știre de rîndul unui loc de finaț ce-au fost domnescu, din gios de hotarul sventei mănăstiri a Săcului, ce acel loc de finaț s-au milostivit măriia sa Moisi vodă, în cea domnie dintii, să fie a sventei mănăstiri a Săcului și au făcut și zăpis de la măriia sa pre acel loc.

Printr-ace, și noi dacă am văzut zăpis mării sale, am făcut această carte a noastră la voi, să aveți a lăsa acel loc de finaț în paci, să-l cosască călugării de la Săcul, cum scrie și în zăpisul [mă] mării sale lui vodă. Mai mult să nu învăluieț, ce-au dat măriia sa sventei mănăstiri, tot iaste dat.

Déci vă scriem și să fiț sănătoș.

Пис оу Паш, лѣто хрѣма лкѣст ѿ.

Из Панъ къа столник искал т. р.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, CXL/13.

Orig., hîrtie (32 × 20 cm.), pecete aplicată, căzută.

<1633 august, după 9—1634 martie>.

Todosca, fiica Măricăi, dăruiește lui Cehan vornic ocinele sale din satele Botoi și Vinderei.

† Adecă eu, Todosca, fata Măricăi, nepoata Cirstoței, scriu și mărturisăscu cu cestu zapis al miu cum eu de bunăvoea mea am dăruit a mea dreaptă ocină și moșie din sat din Botoi, cu vatra de sat și cu vad de moară și cu loc de prisacă și-n cîmpu și în săpături și în tot vinitul, ce să va alége partea mea ș-a părinților mei, dumisale vornicului Cehan și cuconilor dumisale și nepoților dumisale și a toată săminția dumisale ce să va alégi dintru sămința dumisale, ca să-i fie dumisale dreaptă ocină și moșie și cuconilor dumisale, danie de la noi, de nime nesilită, nici asu<prită, ci de>¹ a mea bunăvoe.

Așijdere, cum am dăruit și partea ce să va alége din sat din Vindere a[a]răș dumisale vornicului Cehan și cuconilor dumisale și nepoților dumisale, ca să le fie dumilor sale dreaptă danie de la noi, din tot vinitul, ce să va alége partea mea, nici ca să aibă a să amesteca din rudele mele nime pentru danie ce am dăruit pentru sufletol părinților mii.

Și cîndu am făcut această danie, s-au prilejit popa Cirstea ot Rădêni și Neculaiu Vrabie ot tam și Grozav de Călimănești și Dobri de Popești și căpitanul Dărdăr ot Rădêni și Gavril și Zahariea ot Tulești și En<a>¹chi ot Gănești și Costantin Vrabie ot Cirstești, ca să-i fie dumisale de credințe

Az Ionașcu popa am scris.

† Dărdăr.

† Zahariea.

† Gavril.

† Costantin.

† Eu popa Cirstea iscal <m.p.>.

† <Groz>²av.

† Neculaiu.

Bibl. Acad., CLXXIV/16.

Orig., hirtie (30,5 × 21,5 cm.), rupt.

Datat în funcție de Ionașco Cehan pe care Moise Movilă îl face mare vornic în cea de a doua domnie, după sosirea sa în Iași.

¹ Omis în orig.

² Rupt în orig.

1633 (7141) <august, după 9—august 31>, Iași.

Moise Movilă voievod dăruiește lui Dumitru Leoa vornic de gloată satul Piscani, la Prut, în braniște, cu moară în dubase.

† Иъ Монею Могилъ коевода, божію милостію, господарь Земли Молдавскон. Adecă domnia mea m-am milostivit și am dat și am miluit pre sluga domnii mele, Dumitru Leoau vornicul de gloată, cu un sat anume Piscanii, pre Prut, în braniște, cu moară în dubase pre apa Prutului, ce acel sat iaste dreptu de moșia domnii mele, iară mai denainte vrémé au fost as[s]cultîndu de ocolul Iașilor. Acela sat l-am miluit slujii noastre, carele mai sus scrie, Dumitru Leoau vornicul pentru a lui direaptă și <cu>¹ credință slujbă, ce au slujit domnii mele și țării la Țarigrad; alta și pentru căce au dat patru cai, biciuluiț dreptu doou sute de galbeni, pentru treaba țării.

Pentr-a acea ca să hie lui direaptă ocină și dare și miluire și feciorilor lui și nepoților, neclătit nici dănăoară în vécii.

Iară pre urma noastră, nice ² va rușii a noastră dare și miluire și toc mală, acela să hie trăcleat și procleat și anathima de la Domnul Dumnedzău și de la пркчиста Богоматерь ³ și de la toți svinții. Și altul să nu să amestece înaintea cărții noastre.

Писъ Иис, къ лкто «арма.

† Сам господинъ велѣл.

Иъ Монею коевода <м. р.>.

Bibl. Acad. XLII/76.

Orig., hirtie (19,7 × 10,7 cm.), pecete inelară aplicată, cu legenda: *Иъ Мовею Могилъ коевода.*

Această legendă se păstrează pe toate pecețile mici ale actelor emanate de la Moise Movilă voievod și nu o vom mai repeta.

Datat după sosirea lui Moise Movilă de la Constantinopol. La 9 august domnul nu se afla încă în Iași (vezi nr. 340).

¹ Omis în orig.

² Greșit, în loc de „cine”.

³ prea curata maică a Domnului.

1633 (7141) august <12; 20—29>.

Moise Movilă voievod împuternicește pe Prodan să-și apere seliștea Prelipca din ținutul Dorohoi.

7141 <1633> august 2¹.

Carte de stăpînire tot de la Moisei Movilă v<oie>v<od> slugii sale, lui Prodan, spre aceia ca să fie tare și puternic a-și ține și a-și apăra a lui otcină și moșie, seliștea Prelipca, de la ținutul Dorohoiului.

După Ghibănescu, *Surete* XII, p. 16 (v. și p. XXV).

Rezumat.

Documentul are data de zi greșită; Moise Movilă a sosit în Iași după 9 august (vezi nr. 340). Admițînd că cea de a doua cifră nu a fost citită, data de zi nu putea fi decît 12 sau din intervalul 20—29.

1633 (7141) august 25, Iași.

Moise Movilă voievod întărește Mitropoliei Sucevei satul Poiana Vlădicăi și scutește de dări 20 de vecini de aici ai Mitropoliei.

Ioan Moise Mogila Wojwoda detto, detto².

Dtto Iassy, 7141 <1633> den 25^{t<en>} August.

Ioan Moise Moghila voievod, la fel².

Dat în Iași, 7141 <1633> august 25.

Arh. St. Suceava, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. A, nr. 115.

Rezumat.

Un rezumat la Arh. St. Buc., Ms. nr. 527, f. 66 v. (nr. 2).

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensts*, III, p. 750 (text german și trad.).

¹ Vezi datarea.

² Se referă la doc. nr. 21 din *Inventar*:

Ioan Georg Stefan Wojwod privilegret das zur Suczawaer Mitropolie ad S<anc>tum Georgium et Iohanem Novum gehörige Dorf Pojana Wladika so ohnweit Iassy und lasst die

1633 (7141) august 25, Iași.

Moise Movilă voievod întărește scutirea de dări a cârciumilor Mitropoliei Sucevei.

Ioan Moise Mogila Wojwod confirmat ut N^{ro} 61 ¹.

Dito Iassy, 7141 <1633> den 25^{t<en>} August.

Ioan Moise Moghila voievod întărește ca la nr. 61 ¹.

Dat în Iași, 7141 <1633> august 25.

Arh. St. Suceava, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. B, nr. 75.

Rezumat.

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, IV, p. 22 (text german și trad.).

1633 (7141) august 25, Iași.

Moise Movilă voievod dăruiește mănăstirii Secul un loc de finaț și de arătură lângă hotarul mănăstirii Neamț, fost ascultător de Tîrgul Neamț.

† Ив Мовси Могила воєвода, божією милостію, господарь ЗЕМЛИ МВЛДАВСКОИ. ОЖЕ ГОСПОДСТВО МИ ОУМИЛОСТИВИХОМ СЪ И ПОМИЛОВАХОМ НАША СВЪТАА МОЛБЪ, МОНАСТІР СІКЛА, ГДЕ ЕСТ ХРАМ ОУСЪКНОВЕНІА ЧИСТНАГО ГЛАВН ІВАННА КРЪС-

in selben befündliche 20. Unterthanen steurfrey und nur zum Weingärten Anbau Bloss zu verwenden, wovon die Nutzniessung jedoch zur Anschaffung der Beleuchtung für die heuligen Iohann Novi gewidmet worden.

Dito Iassy, 7162 <1654> den 22^{t<en>} Marz.

Ioan Gheorghe Ștefan voievod întărește Mitropoliei Sucevei, Sfântul Gheorghe și Ioan cel Nou, satul Poiana Vlădicăi de lângă Iași și scutește de dări pe cei 20 de vecini de acolo pentru a lucra la vilele Mitropoliei, din al căror venit se procură ceara și candelile de la moaștele Sfântului Ioan cel Nou.

Dat în Iași, 7162 <1654> martie 22.

¹ Vezi în acest volum doc. nr. 232, nota 1, la care se referă.

ТИТІАКЪ, СЪ ЕДНО МѢСТО ЗА СѢНОЖАТИ И ЗА УРАНИ ЧТО ЕСТ УТ НИЖНОЕ ХОТАР
МОНАСТІРН БѢКША, ПОДЛИ ХОТАР СѢКТАА МОНАСТІРН НЕМЕЦКОМЪ, НИЖЕ ТОГО МѢСТО
БЫВШІИ ПРАВА ГОСПОДАРЪСКОЕ, ПРИСАШНИ КЪ ТРЪГЪ НЕМЕЦКІИ.

ИНО ДА ЕСТ СѢКЪТЕН МОНАСТІРН БѢКША УТ ГОСПОДСТВА МИ ПРАВА ДАНИЕ И
МИЛОВАНІЕ, СЪ ВЪСЪМ ДОХОДОМ.

И ПО НАШЕМ ЖИВОТѢ И ГОСПОДСТВОВАНІЕ, КТО БОГЪ ИЗ ГРЕТ БЫВШЕН ГОСПОДАРЪ
Ъ НАШЕ ЗЕМЛИ, ШИВАДСКОИ, И ТОТ ДА ИМАЕТ ДАНИ И ОУКРЕПІАНИ НА ТОГО МѢСТО
СѢКЪТЕН МОНАСТІРН ВЪШЕ ПИСАНА.

И НИ ДА СѢ НЕ ОУМІШАЕТ ПРѢД СЕМ ЛИСТОМ НАШЕМ.

ПИС ОУ ИС, ВЪ ЛѢТО ХРМА ДВГШЕТ КЕ.

† ГАМ ГОСПОДИНЪ ВЛАКА.

ІУ ШИВСИ ВОЕВОДА <т. р.>.

† АНАСТАСІЕ <ПИСАЛ>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Iată domnia mea m-am milostivit și am miluit sfinta noastră
rugă, mănăstirea Secul, unde este hramul Tăierea cinstului cap al lui Ioan
Botezătorul, cu un loc de finaț și de arătură ce este din hotarul de jos al
mănăstirii Secul, lângă hotarul sfintei mănăstiri Neamțul, care acel loc a fost
drept domnesc, ascultător de Tîrgul Neamț.

Deci să fie sfintei mănăstiri Secul de la domnia mea dreaptă danie și
miluire, cu tot venitul.

Și după viața și domnia noastră, pe cine îl va alege Dumnezeu să fie
domn în țara noastră, Moldova și acela să dea și să întărească acel loc sfintei
mănăstiri mai sus scrise.

Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7141 <1633> august 25.

† Înсуși domnul a poruncit.

Io Moisi voievod <m.p.>.

† Anastasie <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, CXL/14.

Orig., hirtie (32,8 × 20,5 cm.), pecete aplicată.

Cu o trad. din sec. al XIX-lea.

1633 (7141) august 25, Iași.

Moise Movilă voievod întărește închinarea mănăstirii Galata cu satele Belcești, Plopi și Călugăreni, către biserica patriarhiei Ierusalimului, scutind pe oamenii din aceste sate de dări.

† Іѡ Моѵси Могила воєвода, божією милостїєю, господарь Зѣмли Молдавскон. Оже господство ми благопроизволюх нашим благоим произволенїем, чистим и свѣтлым средцем и ѡт Бога помощїа, господство ми ревнѣющим добрым дѣлом, съматрѣяци ниним свѣтопочившим господарих прѣжде видшим нас, ѡт любовѣ еже къ Богѣ и къ свѣтлим его црѣкѣвам и монастырѣм и Богѣ молебницих, иже нѣ помиловашѣ и зкрѣпиша радї спасенїе дѣшѣ нх и вѣчнѣа памѣтѣ, тѣм ради и господство ми, елико поселѣ нашего и державїи, молим Бога тако да поспѣшестверет и нам, въ добрих дѣлѣх послѣдовать Благоданїих. Тѣм ради, господство ми съ благословенїем Божїим и съ благословенїим молебницим нашим, архїерїим Божїим, свѣтителн наших молдавских, квр Бараам архїепископъ и митрополит Оубачекїи и квр Дїѡнисїе епископъ Романских и квр Белоуге епископъ Радовских и квр Митрофан епископъ Хвшских и съ всѣм нашим съвѣта, господство ми зманухом сѣ зѣло и дали и потерѣдани есми ѡт нас, ѡ нашн зѣмли, Молдавскон, свѣтѣи и славетн црѣкѣви Иерусалимскаго, идеже ест страшнаго и чудотворца гроб Господина Бога и спаса нашего Ісуса Христоса, съ три селове, на имѣ Белчиши и Плопи и Къльгърѣни, что са нѣнѣ именуѣт прозвѣщѣ . . .¹ что на рѣцѣ Бахлѣа, къ колост Хрѣловѣ и съ стакове и съ млини на рѣцѣ Бахлѣа, что тѣх више писанних селове, ѡт старих и древниих дѣни, бѣше правїи господарских, прислѣшних къ школ трѣг Котнарѣ. Потом бѣше данїе и милованїе ѡт сїго Старагѡ Петра воєвода <ск>²оим молебн новосъздана, монастыри Гѣлата, иже ест близ Шских трѣга, еже съда шѣщала сѣ и даровала сѣ быти метох тон внише² писантѣи свѣтѣи црѣкови Иерусалимскаа Божїе.

Такоже господство ми дали и потерѣдани есми свѣтѣи монастыри, ижеже бѣло данїе и милованїе ѡт Петра воєвода и ѡт Стефана воєводї Томшвенича и ѡт Радѣа воєвода и ѡт Барновски воєвода и ѡт Ялѣгандрѣ, сынѣ Радѣа воєвода и ѡт Ялѣгандрѣ Нлїтш воєвода, промлоостниѣх са и господство ми и призвахом люди въ тѣх селове више писантѣи, занеже когда прикедел ни Господинѣ

¹ Loc alb in orig.

² Loc rupt in orig.

Богъ въ штечества господства ми, въ землѣ Молдавскѣи, шертѣхоуом тѣхъ више писанихъ селахъ ман много безъ люди, пѣсти и сказани.

Того ради, господство ми шмилоствивихъ съ сѣло и дадохом им листъ за прощеніе шт господства ми како да не имаетъ намъ даті ни данъ великаа, ни малаа, ни робеніе намъ ни жадноу нашѣ работѣ, ни наши платити, ни сѣлжѣ, ни горцинѣ за шещи, а ни за сенини, ни десѣтинѣ за чели, ни глобеници, ни дешѣгѣвинари да не вѣннати въ тѣхъ селахъ, а ни една ангеріахъ, иже сѣт на иншихъ оубогихъ господства ми, тѣчю да имаетъ шни послѣжити за что бѣдетъ трѣкове и послѣшеніе свѣтѣи монастыри. И въсѣхъ сихъ више писанихъ дѣвилахъ и горцинѣ и десѣтинѣ да имаетъ шни даті въ рѣки молебникомъ нашимъ калѣгеромъ шт свѣтаа монастыри, да имаетъ ихъ послати до свѣтаа церковъ Божіа іако да бѣдетъ за шевованіе тамъ и за иншихъ томъ свѣтомъ мѣсто и црѣкъвъ више писанихъ.

Того ради, тѣхъ више писанихъ селахъ и нашѣ дааніе и милованіе и шкрѣпленіе, іако да ест и шт насъ више писанихъ црѣкъви Божіе Иерѣсалимскаа, съ въсѣмъ доуходомъ, непорѣшнно николиже на вѣки.

И пакъ молебеници наши, свѣтїи штѣци иже тамо прѣбиваетъ, да имаетъ намъ написати въ свѣтїи, вѣлнїи полѣникъ, такоже и родителемъ господства ми и братїямъ господства ми, іако да поминаетъ насъ въ въсѣхъ вожественныхъ сѣлжбахъ, по шенчаю црѣкъвиномъ. Такоже и памѣтъ да сѣтворѣтъ намъ и да молитъ милоствиваго Бога ш нашими животѣ и добрѣмъ сѣмирѣнемъ и ш дълготѣ господствѣ, іако да възможемъ въсѣгда молити еже шт свѣтїа Божїа црѣкъви и монастыри. Тоѣ господство ми пишемъ.

И по нашимъ животѣи, кто бѣдетъ господарь шт дѣтїи нашихъ нан шт нашего рода, тотъ би имъ непорѣшна наше дааніе и шстроеніе, нѣ але бї имъ данъ и шкрѣпни. И кто покѣситъ разорити, тѣ да естъ трѣклѣтъ и проклѣтъ шт Господа Бога и шт прѣчистїа его матерь и шт $\bar{\Delta}$ евангелисти и шт $\bar{\text{E}}$ свѣтихъ апостоли и шт $\bar{\text{тн}}$ свѣтихъ штѣци, иже въ Некистѣмъ градѣ и да расхитѣтъ его гнѣвъ Божїи и да имаетъ частъ съ $\bar{\text{I}}$ сдохъ и съ трѣклѣтомъ $\bar{\text{I}}$ рїа, въ безконечнїа вѣки и мѣки, аминъ.

Писъ оу $\bar{\text{I}}$ сѣохъ, въ лѣто $\bar{\text{x}}$ рїаа августъ $\bar{\text{к}}$ е.

Самъ господинъ велѣа.

Ишъ $\bar{\text{M}}$ иши $\bar{\text{M}}$ огила воєвода <т. р.>.

Крѣтъ Дамїанъ <писалъ>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu bunăvoința noastră, cu inimă curată și luminată și cu ajutorul lui Dumnezeu, domnia mea rivnind la fapte bune, privind spre alți sfintrăposați domni care au fost mai înainte de noi, din dragostea ce au avut față de Dumnezeu și față de sfințele lui biserici

și mănăstiri și față de rugătorii lui Dumnezeu, pe care ei i-au miluit și i-au întărit pentru mintuirea sufletului lor și pentru veșnica pomenire, de aceea și domnia mea, după puterea și stăpînirea noastră, rugăm pe Dumnezeu ca să ne ajute și pe noi, ca prin fapte bune să urmăm binefacerile lor. De aceea, domnia mea cu binecuvîntarea lui Dumnezeu și cu binecuvîntarea rugătorilor noștri, arhieriei lui Dumnezeu, ierarhii noștri moldoveni, chir Varlaam arhi-episcop și mitropolit de Suceava și chir Dionisie episcop de Roman și chir Evloghie episcop de Rădăuți și chir Mitrofan episcop de Huși și cu întregul nostru sfat, domnia mea m-am milostivit foarte și am dat și am întărit de la noi, în țara noastră, Moldova, sfintei și slăvitei biserici din Ierusalim, unde este înfricoșatul și de minuni făcătorul mormînt al Domnului Dumnezeu și mintuitorului nostru Isus Hristos, cu trei sate, anume Belceștii și Plopii și Călugărenii, care acum cu nume schimbat se numește ...¹, care sînt pe riul Bahlui, în ținutul Hirlău și cu iazuri și mori pe riul Bahlui, care acele mai sus scrise sate, din zile vechi și de demult, au fost drepte domnești, ascultătoare de ocolul tîrgului Cotnari. După aceea au fost danie și miluire de la acest Petru voievod cel Bătrîn rugii sale nou zidite, mănăstirea Gălata, care este lingă tîrgul Iași și care acum s-a făgăduit și s-a dăruit a fi metoh acelei mai sus scrise sfinte biserici a Domnului din Ierusalim.

De aceea, domnia mea am dat și am întărit sfintei mănăstiri, precum i-a fost danie și miluire de la Petru voievod și de la Ștefan voievod Tomșevici și de la Radul voievod și de la Barnovschi voievod și de la Alexandru, fiul lui Radul voievod și de la Alexandru Iliiaș voievod, m-am milostivit și domnia mea și am chemat oameni în acele mai sus scrise sate, pentru că atunci cînd ne-a adus Domnul Dumnezeu în moștenirea domniei mele, în țara Moldovei, am găsit acele mai sus scrise sate mai mult fără oameni, pustii și stricate.

De aceea, domnia mea m-am milostivit foarte și le-am dat lor carte de iertare de la domnia mea ca să nu aibă a ne da nici dare mare, nici mică, nici să nu ne lucreze nici o muncă a noastră, nici să ne plătească iliș, nici sulgiu, nici gorștină de oi și nici de porci, nici desetină de albine, nici globnicii, nici deșugubinarii să nu intre în acele sate, nici o angărie, care sînt pe alți săraci ai domniei mele, numai să aibă ei a sluji pentru ce va fi treaba și poslușania sfintei mănăstiri. Și toate aceste mai sus scrise dabile și gorștina și desetina să aibă ei a le da în miinile rugătorilor noștri călugări de la sfînta mănăstire, ca să aibă ei a le trimite la sfînta biserică a lui Dumnezeu pentru ca să fie acolo pentru încălțăminte și pentru altele ale acelu sfînt loc și biserică mai sus scrisă.

¹ Loc alb în orig.

De aceea, acele mai sus scrise sate și danie și miluire și întărire a noastră să-i fie și de la noi mai sus scrisei biserici a lui Dumnezeu din Ierusalim, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci.

Și iarăși rugătorii noștri, sfinții părinți care trăiesc acolo, să aibă a ne scrie în sfântul, marele pomelnic, precum și pe părintele domniei mele și pe frații domniei mele, ca să ne pomenească la toate slujbele dumnezeiești după obiceiul bisericii. De asemenea să ne facă și pomenire și să se roage milostivului Dumnezeu pentru viața noastră și bună pace și pentru domnie lungă, pentru ca să putem întotdeauna milui sfintele biserici și mănăstiri ale lui Dumnezeu. Aceasta scriem domnia mea.

Iar după viața noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru, acela să nu le clinească dania și întocmirea noastră, ci mai mult să le dea și să le întărească. Iar cine va încerca s-o strice, acela să fie de trei ori blestemat și blestemat de Domnul Dumnezeu și de preacurata lui maică și de 4 evangheliști și de 12 sfinți apostoli și de 318 sfinți părinți, cei de la cetatea Nicheii și să-l sfărîme mînia lui Dumnezeu și să aibă parte cu Iuda și cu de trei ori blestematul Arie, în veacurile și muncile fără de sfîrșit, amin.

Scris la Iași, în anul 7141 <1633> august 25.

Însuși domnul a poruncit.

Io Moisi Moghila voievod <m.p.>.

Cîrstea Damiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Galata, I/9.

Orig., hirtle (42,5 × 27 cm.), pecete aplicată, căzută.

348

1633 (7141) august 25, Iași.

Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Galata de Sus satul Vorovești, din ocolul Țîrgului Iași, cu toate gloabele și deșugubinele, în afară de birul împărătesc, iar oamenii din sat să fie poslușnici ai mănăstirii.

† Иъ Моѵсѣи Могила воѵвода, божеѵю милостѵею, господарь Земли Молдавскон. Оуже господство ми дали и потерѵднили всми стѵктаи монастыр назикла-маго Галатѵи Биши, надеже ест храм Бѵзнеснѵе Господа Бога и спаса нашего

Исуса Христоса, съ глобел и съ дешѣгѣбени что сътворѣтъ сѣ въ село свѣтѣн монастыри, на имѣ Боровицѣи, что ест ѡт шкоа трѣг Искѣих, съ <сѣлацѣ за>¹ кръвн и съ горцини за шечи и за скини и съ десѣтинѣ за пчели и съ нанш.

Тѣм ради и въ, въси сѣгги господства ми, елици кѣтъ ходитѣ съ сѣлѣжбове господства ми по тамѣ, въ ничисоже да влоонтѣ на них, ни глобентѣ, но да штавентѣ ихъ сѣло ѡ мирно за нанш и за горцини за шечи за скини и за десѣтинѣ за пчели.

Тѣм ради и ви, велици вѣтажи и глобници и дешѣгѣбениари и шѣкарни и подводари и прочѣихъ сѣгги господства ми, да не вѣнидѣтѣ въ того сѣло, почто господство ми ѡмилостивихъ сѣ и простихом на нихъ за вѣсѣх, и за сѣлацѣ и за иннихъ ангерѣихъ, како бѣше процен и въ дѣни иним благочистивихъ господарем; тѣкмо да имает дати дан царскаа, а ни никто, нѣ да бѣдет до свѣтѣн монастыри за шеванѣ и тихъ люди бити послѣшници свѣтѣн монастыри. И ни да сѣ не ѡмншаѣт влокатѣ на нихъ прѣд сѣм листом нашим.

✠ Ис, лѣто хрѣма август кѣ.

† Сам господинъ велѣа.

Иш Швичи воевода <т.р.>.

† Крста <писал>.

† Io Moisi Moghilă voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit sfintei mănăstiri care se numește Galatiia de Sus, unde este hramul Înălțarea Domnului Dumnezeu și mintuitorului nostru Isus Hristos, cu gloabele și deșugubinele care se vor face în satul sfintei mănăstiri, anume Voroveștii, care este din ocolul tirgului Iașilor, cu <sulgiu de>¹ vaci și cu gorștina de oi și de porci și cu desetina de albine și cu iliș.

Pentru aceea și voi, toate slugile domniei mele, cîți veți merge cu slujbele domniei mele pe acolo, întru nimic să nu-i învăluiți, nici să-i globiți, ci să-i lăsați foarte în pace de iliș și de gorștină de oi și de porci și de desetină de albine.

De aceea și voi, mari vatavi și globnici și deșugubinari și olăcari și podvodari și celelalte slugi ale domniei mele, să nu intrați în acel sat, pentru că domnia mea m-am milostivit și i-am iertat de toate, și de sulgiu și de alte angherii, cum au fost iertați și în zilele altor binecinstitori domni; numai să aibă a da birul împărătesc, iar alta nimic, ci să fie la sfinta mănăstire

¹ Omis în orig.

pentru încălțăminte și acei oameni să fie poslușnici sfintei mănăstiri. Și altul să nu se amestece a-i învălui înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, anul 7141 <1633> august 25.

† însuși domnul a poruncit.

Io Moisi voievod <m.p.>.

† Cîrstea <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Galata, X/17.

Orig., hirtie (29,6 × 20,8 cm.), pecete aplicată, deslipită.

Cu o trad. din 1795 iulie 21, de Andrei Sabin fost mare căpitan.

349

1633 (7141) august 25, Iași.

Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Adormirea din mijlocul Țirgului Iași satul Toporăuți, din ținutul Cernăuți, scutindu-l totodată de dări.

† Нѣ Моѵси Могила коѣкогда, воужію милостією, господарѣ Земли Мѣлѣвскои. Ѣже господство ми благопронзволнѣ нашихъ благимъ пронзволеніемъ, чистимъ и свѣтлѣмъ сердцемъ, ѡт вѣсѣя нашеѣ дѣшеѣ и ѡт Бога помощіа, върнѣиѣцъ благодареніемъ прѣжде насъ бнѣшнѣхъ господаремъ, иже милостинѣми и подателствомъ спасеніа пѣтъ възискавшимъ, ѡбрѣтошѣ малѣмъ иждитіемъ великонѣ приобратеніа, вѣчнѣи, некрадомѣнъ богатствѣкъ сподобленѣи бнѣшѣ. Такоемъ ѡбразомъ и ми прѣмилостиваго Бога молимъ Господина нашего Ісуса Христа и того вѣсѣмъ непорочнаѣ и прѣчистаѣ его матерѣ, іакоже намъ полѣзное скрити и намъ пачѣ скрити и ѡбрѣсти спасеніе дѡвр, послѣдоваті божественимъ стопамъ, іакоже самъ спасѣ рече: блаженъ милостивѣи іако тѣи помилѡвани бѣдѣт и прочаѣ.

Ѣсиже, раждегомъ срѣдца наша ѡгнѣмъ божественимъ ѡмилосерднѣ сѣмъ и помилѡвахомъ свѣтаѣ монастыри ѡт срѣдѣ Țиргъ Мѣскиѣхъ, ижеже естъ храмъ Ѣспеніе прѣскѣтѣки, чистѣи и прѣблагословенѣки вѣлѣднѣице наши, Богородице, приснодѣвѣки Маріѣ, егоже и ми ѡставнѣхомъ тонъ свѣтѣки монастыри више речѣннаѣ едно село, на имѣ Topopocцн, что ѡ волостъ Чернѣвѣцкомѣ, почто ѡказѡкали молебнѣици господство ми калѣгернѣ ѡт тоѣ свѣтаѣ монастыри нарѣденіе за дааніе и милѡваніе ѡт нннѣхъ прѣдннѣхъ господарѣхъ прѣжде насъ бнѣшнѣхъ.

Такождеже и ѡт насъ дадохомъ и сътворихомъ сѣмъ скрѣпленіе тонъ свѣтѣки монастыри, іако да бѣдѣтъ намъ вѣчнаѣ памѣт и за дѣше свѣтопочишкаго родитѣлѣмъ господства ми и за наше дѣше и за здравіе господства ми и госпождѣи

господства ми, тако да бѣдет и шт нас потвѣрженіе и зрнк, непоколѣбимо, съ вѣскѣм дохѣдом.

И вставихом господство ми тот село више писан, Топоровци, за горцине за веци и за скниѣи и за десѣтинѣ за пчели и за нанш и за сѣлцѣ и за камѣнѣ за питїе и за кожнир, на толици колико више пишем да вставишї ѣ мирно, бѣз печтлѣшит, да не имаѣт въ ничисоже вловати на них, нѣ да бѣдет ѣ мирно за вѣскѣл еанко више пишем.

Тѣм ради, въ вѣси, прѣкѣлаби шт град Хотинскон и старости Чернѣвцскоѣи и прочїи вѣси савги господства ми и глобници и дешѣвѣбнари и влѣкари и подводари и инних, въ ничисоже не вловитѣ на них, а что бѣдет или дешѣвѣбнїи или прилѣчит сѣ нѣкаа сѣмрѣтъ чловѣка да вѣзмет штыци мнїх шт тоа сѣкѣтаа монастыри, бѣти им за вѣлѣченїе. И глобници и дешѣвѣбнари и прѣкѣлаби да не имаѣт ни едною потрѣбѣ, ни въ село да не вѣлазят.

И понашим животѣ и господствованїе, кто бѣдет господарѣ шт дѣтих наших или шт нашего родѣ или пак бѣд кого Богѣ изберет господарѣ бѣти нашии земан Молдавскон, тот бѣи или непорѣшна наше зстроїнїе, нѣ але бѣи им даан и скрѣтпнани. И кто сѣ покѣсит разоритї, тѣд а ест прокѣт и трѣклѣт шт Госпада Бога, сѣтворшаго небо и земан и шт прѣчнстаа его матерѣ и шт вѣскѣл сѣкѣтих иже Богѣ згодивше и да имаѣт част съ Юудом и съ трѣклѣтом Прїѣм въ безконечнїѣм вѣки и мѣки, амин.

Пис ѣ Исох, въ лѣто зрѣма август кѣ.

† Сам господинѣ вѣла.

Ив Мвншн Мвгнла коекода <т.р.>.

† Крстѣ Дамнїан <писал>.

† Io Moisi Mogbila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bunăvoință, cu inimă curată și luminată, din tot sufletul nostru și cu ajutor de la Dumnezeu, rvinind la binefacerile domnilor care au fost mai înainte de noi, care prin milostenii și danii au căutat drumul mîntuirii și au aflat cu mică cheltuială mare dobîndă și s-au învrednicit de bogăție veșnică și nepieritoare. În astfel de chip și noi rugăm pe prea milostivul Dumnezeu, Domnul nostru Iisus Hri tos și pe cea întru totul neprihănită și precurată a lui maică, ca să ne arate și nouă cele de folos și mai ales să ne arate și să ne descopere ușa mîntuirii, să urmăm pașii dumnezeiești, după cum însuși mîntuitorul a zis: fericiți cei milostivi că aceia se vor milui și celelalte.

De aceea, cu inima arzînd de focul dumnezeirii m-am milostivit și am miluit sfînta mănăstire din mijlocul țîrgului Iași, unde este hramul Adormirea

preasfintei, curatei și preabinecuvîntatei stăpînei noastre de Dumnezeu născătoare, pururea fecioară Maria, cărei sfintei mănăstiri mai sus zisă și noi i-am lăsat un sat, anume Toporăuții, ce este în ținutul Cernăuți, pentru că au arătat rugătorii domniei mele, călugării de la acea sfîntă mănăstire, drese de danie și miluire de la alți domni foști mai înainte de noi.

De asemenea și de la noi am dat și am făcut această întărire acelei sfinte mănăstiri, ca să ne fie veșnică pomenire și pentru sufletul sfintrăposatului părintelui domniei mele și pentru sufletul nostru și pentru sănătatea domniei mele și a doamnei domniei mele, ca să-i fie și de la noi întărire și uric, neclintit, cu tot venitul.

Și domnia mea am lăsat acel sat mai sus scris, Toporăuții, de gorștină de oi și de porci și de desetina de albine și de iliș și de sulgiu și de camănă din băutură și piei, de toate cîte mai sus scriem să fie lăsați în pace, fără pecetluit, să nu aibă întru nimic a-i învălui, ci să fie în pace de toate cîte mai sus scriem.

Pentru aceea, voi toți, pîrcălabi de cetatea Hotinului și staroști de Cernăuți și toate celelalte slugi ale domniei mele și globnici și deșugubinari și olăcari și podvodari și alții, întru nimic să nu-i învăluți, iar de vor fi sau deșugubini sau se va întîmpla vreo moarte de om să ia părinții monahi de la acea sfîntă mănăstire, să le fie pentru îmbrăcăminte. Iar globnicii și deșugubinarii și pîrcălabii să nu aibă nici o treabă, nici în sat să nu intre.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri au din neamul sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu cîltimească întocmirea noastră, ci să le dea și să le întărească. Și cine s-ar ispiti s-o strice, acela să fie blestemat și de trei ori blestemat de Domnul Dumnezeu, făcătorul cerului și pămîntului și de preacurata lui maică și de toți sfinții care au plăcut lui Dumnezeu și să aibă parte cu Iuda și cu de trei ori blestematul Arie în muncile și veacurile cele fără de sfîrșit, amin.

Scris la Iași, în anul 7141 <1633> august 25.

† Insuși domnul a poruncit.

Io Moisi Moghila voievod <m.p.>.

† Cîrstea Damiian <a scris>.

Muzeul Județean Suceava, nr 2104.

Orig., hîrtie (56,5 × 40,5 cm.), pecete timbrată.

O fotocopie la Academia de Științe Sociale și politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași, Fotografii III/55.

EDIȚII: Wickenhauser, *Bochotin*, p. 76—77 (trad. germană).

1633 (7141) august 25, Iași.

Moise Movilă voievod întărește mănăstirilor Adormirea din Iași și Birnova o pivniță de la chervăsăria din Iași, „unde a fost casa lui Ureche vornicul“, scutind totodată pe omul de la pivniță, Necula, de toate dările și angăriile.

† Иъ Швъси Могила боевода, божію мнлостіюю, господарь Земли Молдавскон. Оуже господства ми промилостивнѣхъ сѣ и дадохом и помилувахом и потворѣднѣхом свѣтѣн монастыри, гдѣже ест храмъ Ѹспеніе прѣсвѣтѣн и чистѣн и прѣблагословеннѣн владичице наше Богородице, приснодѣвѣн, Маріа и пакижѣ дрѹгоѣ свѣтѣн монастыри, иже именовѣт сѣ Бърнова, гдѣже ест храмъ свѣтаго и славнаго и велико мѣченика и побѣдоносца Христова, Гевргіа и Іwannа Новаго, една пивенцѣ ѿ кирвѣсаріѣ ѿ трѣгъ Іскон, гдѣ бна домъ Ѹрѣки декорника, ѿ нарѣденіѣ за дааніѣ и милуваніѣ что имали ѿ Барновскіѣ боевода и за потерѣжденіѣ ѿ самого господства ми, ѿ прѣвою господство.

Тѣмъ ради како да ест имъ и нѣнѣ ѿ насъ дааніѣ и потерѣжденіѣ тѣмъ више писаннымъ монастырамъ, Ѹспеніѣ и Бърнова, правою штинѣю, съ вѣсѣмъ доходомъ.

И такожде, господство ми ѿмилостивнѣхомъ сѣ и простнѣхомъ единъ человекъ что имаетъ калѣгернъ ѿ тѣхъ више реченнѣхъ монастырахъ въ тоа више писаннаа пивенцѣ, на имѣ Нѣксла, да бѣдетъ ѿ мирно за вѣсѣхъ дабнаахъ и ангеріахъ колико бѣдетъ на нинѣ ѿбоги господства ми и мешчани ѿ трѣгъ Іскон и за пинѣши за ѿземъ и за злоци и за лен и за влак и за жолдѣ и за подекоѣ, и за сѣнно и за дрѣво, и за камѣнѣ, велика и мала, и за безменни и за вѣсѣхъ еже више пишемъ, да бѣдетъ домъ его сѣло ѿ мирно, тѣкмо да имаетъ ѿ послѣжити и продавати вино тѣмъ свѣтнѣмъ монастырамъ више писаннѣхъ.

Тѣмъ ради и ви, срѣднѣци ѿ трѣгъ Іс и шолтѣс и прѣгарн и вѣси сѣсши господства ми, лица кютъ ходите съ сѣсжеахъ господство ми по тѣлю, въ ннчиже да не валонте его, ни домъ его, како више пишемъ.

И по нашимъ жнеотѣ и господствованіѣ, кто бѣдетъ господарь ѿ дѣтнѣхъ нашихъ или ѿ нашего рода или пакъ бѣдъ кого Богъ изберетъ господарь бити нашѣнъ земли, Молдавскѣн, тотъ бѣи имъ непорѣшна наши дааніѣ и ѿстроеніѣ, нѣ да бѣи имъ дали и ѿрѣпли. И кто сѣ покѣситъ разорити, тѣ да естъ проклѣтъ и трѣклѣтъ ѿ Господнѣхъ Бого и ѿ прѣчистѣа его матерѣ и ѿ дѣ ѿангелѣсти и ѿ

Ѣ сѣтихъ апостоли и шт тиу сѣтихъ штьци иже въ Некнстѣм градѣ и да
имаѣт част съ Іоудомъ и съ трѣклатомъ Прѣа, въ безъ конѣцнѣхъ вѣки и мѣки,
амин.

Ѫ Исох, въ лѣто хрѣма августъ кѣ.

† Самъ господинъ велѣа.

Иъ Моиси Могила коѣвода <м.р.>.

† Крстѣ Даммѣянъ <писалъ>.

<Pe verso, însemnare din sec. al XVIII-lea>: Pivnița și dughenile
din Iași, în chivărsărie.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Iată domnia mea m-am milostivit și am dat și am miluit și am
întărit sfintei mănăstiri, unde este hramul Adormirea preasfintei și curatei
și preabinecuvîntatei stăpînei noastre de Dumnezeu născătoare, pururea
fecioară, Maria și iarăși altei sfinte mănăstiri, care se numește Birnova, unde
este hram sfintul și slăvitul și marele mucenic și purtător de biruință al lui
Hristos, Gheorghie și Ioan cel Nou, o pivniță de la chervăsăria din târgul
Iași, unde a fost casa lui Ureche vornicul, din drese de danie și miluire ce au
avut de la Barnovschi voievod și de întărire de la însăși domnia mea, din
prima domnie.

Pentru aceea, să le fie și acum de la noi danie și întărire acelor mai sus
scrise mănăstiri, Adormirea și Birnova, dreaptă ocină, cu tot venitul.

Și de asemenea, domnia mea m-am milostivit și am iertat un om pe
care îl au călugării de la acele mai sus spuse mănăstiri, la acea mai sus scrisă
pivniță, anume Necula, să fie în pace de toate dabilele și angheriile cite vor
fi pe alți sărmani ai domniei mele și orașeni din târgul Iași și de banii de
împrumut și de zloți și de lei și de olac și de jold și de podvoade, și de fin
și de lemne, și de camână mare și mică și de bezmăn și de toate care mai
sus scriem să fie casa lui foarte în pace, numai să aibă a sluji și a vinde vinul
acelor sfinte mănăstiri mai sus scrise.

Pentru aceea și voi, ureadnici din târgul Iași și șoltuz și pîrgari și toate
slugile domniei mele, ciți veți merge cu slujbele domniei mele pe acolo, întru
nimic să nu-l învăluți, nici casa lui, după cum șciem mai sus.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri
sau din neamul nostru sau iarăși pe cine Dumnezeu îl va alege să fie domn
al țării noastre, Moldova, acela să nu le clinească dania și întocmirea noastră
ci să le dea și să le întărească. Iar cine s-ar ispiti s-o strice, acela să fie

blestemat și de trei ori blestemat de Domnul Dumnezeu și de preacurata lui maică și de 4 evangheliști și de 12 sfinți apostoli și de 318 sfinți părinți care au fost în cetatea Nicheii și să aibă parte cu Iuda și cu de trei ori blestematul Arie, în veacurile și muncile fără de sfârșit, amin.

La Iași, în anul 7141 <1633> august 25.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Moisi Moghila voievod <m.p.>.

† Cirstea Dammiiian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Barnovschi, V/3.

Orig., hirtie (41,5 × 27,8 cm.), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1796 aug. 27, de Andrei Tălmăciu căpitan.

351

1633 (7141) august 26, Iași.

Moise Movilă voievod scrie dregătorului, șoltuzului și pîrgarilor de Huși să lase în pace satele Episcopiei de Huși, să nu le învăluiască cu tirgul.

† Иъ Моисеи Могила воивода, вожью мноаостію, господарь Земли Молдавскоу. Scriem domniia mea la sluga domniei méle, la deregătorul de tirg de Huș și la șoltuz și la pîrgari de acoloa și la aprodzi carii veș scoate tirgul să sécere pinea domniei méle acolo la tirgu și la comișei carii veș face fin domniei méle la tirgu. Dămu-vă știre, deaca veș vedea cartea domniei méle, iară voi să aveș a lăsa foarte în pace satele svintei mănăstiri a Episcopiei, întru nemic să nu învăluieș la nevoile tirgului, ci tirgul să-ș ridice nevoile cum vor putea, iară satele svintei Episcopiei să fie foarte în pace.

Aceasta vă scriem, într-altu chip să nu faceți.

Оу Ис, въ лѣто хр҃ма л҃г҃ст кѣ.

† Сам господинъ велѣа.

Иъ Моисеи воивода <m.p.>.

† Тодосне <писал>.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 543/38.

Orig., hirtie (31,2 × 20 cm.), pecete aplicată.

1633 (7141) august 26, Iași.

Moise Movilă voievod scrie dregătorului, șoltuzului și pîrgarilor de Huși să nu învâluiască cu tirgul satele Episcopiei de Huși.

† Иѡ Мѡисѣи Мѡгилѡи воѡевода, божію мнѡстїю, господарь Зѣмли Молдавскоѡ.
Scriem domniia mea la dregătoriul de Huș și la șoltuz și la pîrgarii de acolo.
Dămu-vă știre, deaca veș vedea cartea domniei méle, iară voi să aveș a lăsa foarte în pace satele svintei mănăstiri Episcopiei de Huș, întru nemic să nu aveș a le învâlui la cheltuiialele tîrgului, ci să vă deridicaș voi greutatea cum veș putea, cu tîrgul, iar satele Episcopiei să hie întru bună pace, cum au fost și pînă acmu.

Aciasta vă scriem și mai multă jalobă să nu vie la domniia mea.

Оу Мѡ, въ лѣто хрѡм лѡгѡст кѡ.

† Сам господинъ велѣл.

Иѡ Мѡисѣи воѡевода <м. р>.

† Тѡкѡчанѡл <писал>.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 543/39.

Orig., hirtie (30,5 × 19,5 cm.), pecete aplicată.

1633 (7141) august 26, Iași.

Moise Movilă voievod scrie cămănarilor de la Huși să lase în pace o cîrciumă mare, un cojocar și un meserciu ai Episcopiei de Huși.

† Иѡ Мѡисѣи Мѡгилѡи воѡевода, божію мнѡстїю, господарь Зѣмли Молдавскоѡ. Пишем господство ми слѡга наши, камънари котори възимает камънѣ въ тѡргъ Хѡши. Dămu-vă știre, deaca veș vedea cartea domniei méle, iară voi ca să aveș a lăsa foarte în pace o cîrciumă mare și un cojocari și un mesăr-

giu ce simtu a svintei Episcopie din Huş. Deci intru nemic să nu-i învăluit
pentru căci nu vă simtu voao în samă.

Aciasta scriem, într-alt chip să nu faceţ.

✠ Ис, въ лѣто хрѣма август кѣ.

Иъ Моѷси коекода <т.р.>.

Тодоси <писал>.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 543/37.

Orig., hirtie (31,2 × 19,5 cm.), pecete aplicată, stricată.

354

1633 (7141) august 26, Iaşi.

*Moise Movilă voievod acordă scutiri pentru mai mulţi meşteri ai
Episcopiei de Huşi.*

† Иъ Моѷси Могна коекода, божію милостію, господарь Земли Мшл-
давскон. Пишем господство ми срединком и шолтѣзом и пьргаром шт тръг
Хуши и въскѣм збогним нашим тръгобчаном шт там. Ико ззрите сѣс лист го-
сподства ми, виже да имате вставите сѣло з мирно сими мистри скѣтѣи
Епископѣ, едномъ кожокар и едни месерчѣс и едни кръчмар и едни кроитор и
ѧ кърлар и два шарри, за жоладъ и за подводе и за кони за влад и за вино-
градѣ господарских, да сѣ не работате, и за привѣгю и за въскѣх ангерѣих ми
подробних¹ колици сѣт на ниших тръгобчанох, въ ничисоже да не влоите, тѣк-
мъ да заплатит вини нѣ денни, кѣлко бѣдет трѣбови и пѣсавшнѣ скѣтѣи Епи-
скопѣ.

И ни никто съ вас бѣаше на нѣх да сѣ непрѣвлѣчите, ниже вловате, прѣд
сим листом господства ми.

✠ Ис, въ лѣто хрѣма август кѣ.

† Сам господниъ вѣкл.

Иъ Мшиси коекода <т.р.>.

† Иви <писал>.

¹ Corectat din подробних.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea ureadnicilor și șoltuzilor și pirgarilor din tirgul Huși și tuturor săracilor noștri tirgoveți de acolo. Cum veți vedea această carte a domniei mele, voi să aveți a lăsa foarte în pace pe acești meșteri ai sfintei Episcopii, un cojocar și un măcelar și un circiumar și un croitor și 1 curălar și doi olari, de jold și de podvoade și de cai de olac și de vii domnești, să nu ne lucreze, și de priveghi și de toate angăriile mai mărunte cite sint pe alți tirgoveți, întru nimic să nu-i învăluiți, numai să-și plătească dabilele lor, cât vor fi trebile și poslușania sfintei Episcopii.

Iar altul nimeni dintre voi mai mult să nu-i trageți, nici să-i învăluiți, înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, în anul 7141 <1633> august 26.

† Înсуși domnul a poruncit.

Io Moisi voievod <m.p.>.

† Ion <a scris>.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 543/34.

Orig., hîrtie (33 × 20 cm.), pecete aplicată.

EDIȚII: Melchisedec, *Cronica Hușilor*, p. 53—54 (orig., cu trad.).

355

1633 (7141) august 26, Iași.

Moise Movilă voievod întărește Mitropoliei Sucevei și Episcopiei de Roman un loc pentru mori în braniște, pe Jijia, ca să le fie pentru hrană, cînd vin la scaunul domniei, la Iași.

† Иѡ Моиси Могила воєвода, божією милостію, господарь Земли Молдавскон. Оуже господства ми з милостивнѣом сѣ и дадохом и потерѣднѣом нашем молени, свѣтѣи црѣковѣи, Митрополїи Сучавскон, и деже ест храм свѣтаго велико мѣченика Христова, Гевургїа, и камо лежат мощи свѣтого и славнаго мѣченика Ивана Новаго, гдеже ест втѣць и молебникъ наше, кѣр архїепископъ Барлаам и митрополитъ Сучавскїи и гдеже [тїже] свѣтаа црѣковъ, Епископїя Романская, где ест храм свѣтѣи прѣподобнѣи матери нашеи Параскеви, камо ест втѣць и молебникъ наше, кѣр Дионисїе епископъ Романскїи, на едно мѣсто за млинъ в бранище, на Жижїи, в бродѣ на встѣе Чобърчиша, противъ рѣцѣи Ковасна,

како свѣтинѣ си тамо да имаютъ сътворити соби млини, да бѣдѣтъ имъ за прѣпитаніе коли прїидѣтъ имъ до господства ми, ѡ наше столѣ Ілскѣи, понеже сѣтъ далече селове свѣтинѣ си да принесѣтъ соби здѣ комати.

И хотаръ томѣ внише писанномѣ мѣстѣ за млин да естъ вкрѣстѣтъ колико възможе стрѣлѣти на вѣсѣхъ краи щехъ, како да естъ вбонѣмъ свѣтимъ црѣквамъ до колѣ бѣдѣтъ стоатъ вбонъ свѣтѣи црѣкви.

И кто сѣ покѣситъ розорити дааніе и милованіе свѣтимъ, свѣтопочиешимъ и прѣднимъ господаремъ и наше потвержденіе, такоуи да имаѣтъ съпѣрникъ самъ господъ наше Ісусъ Христосъ и прѣчиствѣла его матеръ и свѣтѣи и велико мѣченикъ Христосѣ, Гевургіе и Иванъ Новѣи и свѣтаа, прѣподобнаа матеръ наша, Параскевѣла, на ст<р>¹ашнѣмъ съдници Христосѣ, аминъ.

✠ Ис, въ акто хрѣма двѣстъ кѣ.

† Сѣмъ господинѣ велѣла.

Іу Мѣнѣи воєвода <м. р.>.

† Рѣмшжскѣла <писалъ>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea m-am milostivit și am dat și am întărit rugii noastre, sfintei biserici, Mitropoliei Sucevei, unde este hramul sfintului, marelui mucenic al lui Hristos, Gheorghe, și unde zac moaștele sfintului și slăvitului mucenic Ioan cel Nou, unde este părintele și rugătorul nostru, chir arhiepiscopul Varlaam și mitropolit de Suceava și de asemenea sfintei biserici, Episcopiei de Roman, unde este hramul sfintei preacuvioasei maicii noastre Parascheva, unde este părintele și rugătorul nostru, chir Dionisie episcop de Roman, pentru un loc de moară în braniște, pe Jijia, la vadul de la gura Ciobărciului, în fața riului Covasna, pentru ca sfințiiile lor să aibă a-și face acolo mori, să le fie lor pentru hrană cînd vin la domnia mea, la scaunul nostru din Iași, pentru că satele sfinților lor sînt departe ca să-și aducă aici bucate.

Iar hotarul aceluia loc de moară mai sus scris să fie împrejur cît se poate săgeta în toate părțile, ca să fie amînduror sfintelor biserici pînă cînd vor sta amîndouă sfintele biserici.

Iar cine s-ar încumeta să strice dania și miluirea sfinților, sfintrăposaților domni de mai înainte și întărirea noastră, unul ca acela să aibă pîriș pe însuși domnul nostru Isus Hristos și pe preacurata lui maică și pe sfintul și marele mucenic al lui Hristos, Gheorghe și pe Ioan cel Nou și pe sfînta, preacuvi-

¹ Omis in orig.

oasa maica noastră, Parascheva, la cumplita judecată a lui Hristos, amin.

La Iași, în anul 7141 <1633> august 26.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Moisi voievod <m.p.>.

† Romșăscul <a scris>.

Bibl. Acad., LXI/46.

Orig., hîrtie (31,3 × 21,7 cm.), pecete aplicată, căzută.

356

1633 (7141) august 26, Iași.

Moise Movilă voievod întărește Mitropoliei Sucevei scutirea de dăr a poslușnicilor și a vecinilor săi.

Ioan Moise Mogila Wojwoda confirmat ut N^{ro} 25 ¹.

Dtto Iassy, 7141 <1633> den 26 ^{t<en>} August.

Ioan Moise Moghila voievod, întărește ca la nr. 25 ¹.

Dat în Iași, 7141 <1633> august 26.

Arh. St. Suceava, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. B., nr. 140.

Rezumat.

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, IV, p. 97 (text german și trad.).

357

1633 (7141) august 26, Iași.

Moise Movilă voievod întărește episcopului de Roman, Dionisie, dăruește și întărește siliște Căuești, pe Prut.

Moisi Moghila voievod, pe rugămintea episcopului Dionisie din Roman, dăruește și întărește siliște Căuești pe Prut, să fie în veci a Episcopiei.

¹ Se referă la doc. nr. 21 din *Inventar* (vezi în acest volum doc. nr. 344, nota 2).

Iași, 7<1>41 <1633> august 26 zile.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 527, f. 67 v. (nr. 9).

Rezumat.

Un rezumat german cu conținut asemănător, cu data 1633 (7141) august 6, la

Arh. St. Suceava, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. A, nr. 100.

EDIȚII: Popovici, *Index Zolklewiensis*, III, 749 (rezumatul de la Arh. St. Suceava).

358

1633 (7141) august 26, Iași.

Moise Movilă voievod întărește Episcopiei de Roman o prisacă și un loc de fînaț în hotarul satului Gîdinți.

† Иѡ Моѡи Могила воєвода, вожїю мнлостїю, господарь Земли Молдавскон. Ддан и пѡтерѣддан есми господство ми Епископїи Романскон еднѣ паснкѣ и съ едно мѣсто за синожатами что ест њ хотар село Гѣдинцїи, что тоє мѣсто за паснкѣ и съ мѣсто за синожати бילו дданїе Епископїи Руманскон ѡт сѣкто-почнешаго господина Ялѣандра воєвода и ѡт Петра воєвода.

Тѣм ради, како да ест тоє више писанное мѣсто за паснкѣ и за синожати такождери и ѡт нас дданїе и потерѣжденїе тоє више писаннїи Епископїи Романскон, ѡт исписок что имда ѡт Ялѣандра воєвода и ѡт Петра воєвода и за потерѣжденїе ѡт зика господства ми, Бремїа Могила воєвода. Протоже, ни никтоже да сѣ не смншаєт, никвалнже на вѣккы вѣчнїи, прѣд сим листом нашим.

њ Ис, вѣ лѣто хр҃ма дв҃҃ст р҃с.

Сам господинъ какал.

Иѡ Моѡи воєвода <т. р.>.

Ромшжскѣа <писал>.

<Insemnare ulterioară>: ѡт источникъ воднїи².

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit domnia mea Episcopiei de Roman o prisacă și cu un loc de fînaț care este în hotarul satului Gîdinții, care acel loc de prisacă și cu loc de fînaț au fost danie Episcopiei de Roman de la sfintră-
posații domni Alexandru voievod și Petru voievod.

¹ Omisă cifra sutelor.

² Scris cu altă cerneală și de altă mînă, urmînd, se pare, o semnătură.

Pentru aceea, să fie acel mai sus scris loc de prisacă și de finaț de asemenea și de la noi danie și întărire acelei mai sus scrise Episcopii de Roman, din ispisocul ce a avut de la Alexandru voievod și de la Petru voievod și de întărire de la unchiul domniei mele, Eremiia Moghila voievod. Drept aceea, altul nimeni să nu se amestece, niciodată în vecii vecilor, înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7141 <1633> august 26.

Domnul a spus.

Io Moisi voievod <m.p.>.

Romșescul <a scris>.

<Însemnare ulterioară>: De la izvorul apei¹.

Arh. St. Buc., Episcopia Roman, X/11.

Orig. hirtie (31,7 × 22,2 cm.), pecete aplicată, stricată.

Cu o trad. din 1826 martie 13, de Ioan Stamate pitar.

359

1633 (7141) august 28, Iași.

Moise Movilă voievod poruncește slujitorilor domnești să lase în pace satele Episcopiei de Huși, din ținutul Fălciu.

† Иѡ Моиси Могила воєвода, божїю милостїю, господарь Земли Молдавскон. Пишем господство ми нашим глобником и дешѡгѡбинаром елицъ кют ходети съ слѡжбаѡх господства ми по волост Фѡлчїнскомо. Ико ѡзрїте сєс лист господства ми, виже да имаєте лишетє ѡ мирно се<ло>²ѡ свѣтѣн Епископїе ѡт Хѡши, въ ничисоже дє не валонте за глобє и за дешѡгѡбине, нѡ да бѣдет ѡ мирно.

И ви велїцъ вѣтаѡх, въ ничисоже не валѡети сєловє свѣтѣн Епископїе, тѣкмо аѡе ѡбрѣцїет сѣ сѡмрѣти.

Так да знаєти, инак не ѡчинїте.

ѡ Иѡ, въ лѣто «ѡрма» август кїи.

† Єаам господїнѡ велѣл.

Иѡ Моиси воєвода <m. p.>.

† Єимїиѡн <писал>.

¹ Scris cu altă cerneală și de altă mână, urmînd, se pare, o semnătură.

² Loc rupt în orig.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea globnicilor și deșugubinarilor cîți veți merge cu slujbele domniei mele prin ținutul Fălciului. Cum veți vedea această carte a domniei mele, voi să aveți a lăsa în pace satele sfintei Episcopii de Huși, întru nimic să nu le învăluți de gloabe și de deșugubine, ci să fie în pace.

Iar voi mari vătavi întru nimic să nu învăluți satele sfintei Episcopii, numai dacă se va afla vreun omor.

Așa să știți, altfel să nu faceți.

La Iași, în anul 7141 <1633> august 28.

† Înсуși domnul a poruncit.

Io Moisi voievod <m.p.>.

† Simion <a scris>.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 543/40.

Orig., hîrtie (32 × 19,5 cm.), pecete aplicată.

360

1633 (7141) <august> 28, Iași.

Moise Movilă voievod întărește Mitropoliei Sucevei hotarele fînețelor sale de la Poiana Vlădicăi.

Ioan Moysi Mogila Wojwoda bestimet die Grenzen deren zur Sucza-waer Mitropolie gehörigen Wissen in Pojana Wladika.

Dtto Iassy, 7141 <1633> den 28 ^{t<en>} Iuny ¹.

Ioan Moisi Moghila voievod fixează hotarele fînețelor de la Poiana Vlădicăi ale Mitropoliei Sucevei.

Dat în Iași, 7141 <1633> iunie ¹ 28.

Arh. St. Suceava, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. A, nr. 111.

Rezumat.

Un rez. rom. într-un perilipsis al documentelor Mitropoliei, de la sfîrșitul sec. al XVIII-lea, la Bibl. Acad., MXCVII/29 (aici se folosește pentru „Poiana Vlădicăi” denumirea „Vlădiceni”).

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, III, p. 750 (text german și trad.); Erbi-ceanu, *Mitropolia Moldovei*, p. 20 (mențiune).

¹ Luna este greșită; Moise Movilă a sosit în Iași după 9 august (vezi nr. 340).

<1633> august 28.

Orheianul și soția sa, Odochia, vînd lui Isac de Sinehău o parte de ocină din satul Mogoșești.

Adecă ev¹, Orăheianul și cu a me femeie, cu Odochiia, fata lui Ghiorghie de Mogoșești, ev¹ martorisescu cu acestu zapis al nostru cum am vinit noi de bunăvoia noastră la Isacū de Sinăhăv¹, de nime nevoiț și i-am vîndut den giuătate de sat a treia parte, den giuătate de sat den gios, ce le-am cumpărătura cu femeia me, Odochiia, depreună. Și ne-am tocmit și ne-au plătit deplin Isac² întro mina noastră deplin. Și av¹ dat șeptedzeci de lei bătuți, bani gata.

Deci în cestu tocmal[ia] noastră av¹ fost Pătrașco de Lucovițe și Anghel de Marmurinți ce av¹ fost staroste la Cernăuți și Ionașco Herțe și Dumitru Lehecinschii și Vasilie Lehecinschii și Andreiaș Talpă de Stroești și Lupul Stroescul de Stroești și Pîntelei Barbovschie de Becești și Dumitru Barbovschii ot Becești. Deci ca să aibă a-ș face și direse domnești, cum mai sus scriem.

Și-³tr-aestă tocmală ca să n-aibă nime a se amesteca den frați noștri, nici de ominii noștri, ca să se știe.

Avgust 28.

† Andreiaș Talpă.

† Ev¹ Ionașco Mironescul pisah zapis.

† Dumitru Lehacinschii <m.p.>.

† Vasilie ot Leheiani <m.p.>.

† Ia popa Sava ot Sinihăv¹ <m.p.>.

† Orhățanul <m.p.>.

Bibl. Acad., DCCXXXV/49.

Orig., hirtie (31,7 × 20,3 cm.).

Datat după întărirea domnească din 1633 septembrie 2 (vezi nr. 378).

¹ Așa în text.

² „Isac“, adăugat între rînduri.

³ Omis în orig.

1633 (7141) august 29, Iași.

Moise Movilă voievod întărește lui Gavrilaş Matiaș vornic jumătate din satul Vasileu, ținutul Cernăuți, cumpărată de la Condre vameș.

† Иъ Моисею Могила воевода, б<о>¹жїю м<н>¹л<о>¹стїю, г<ос>¹п<ода>¹рѣ
Земли Молдавскон. Сѣж<е> прїидошѣ прѣд нами болѣрин наш Кондре митник,
по ег<о>¹ доброю волю, неким непонѣжен, а не присилован и продад его правою
штнинѣ и кѣпежно шт нарѣденїе а викѣпленїе что имад ѡн (lipsește)². . . воевода,
что бнл емѣ кѣпеж шт Продан, половина сѣло шт Басіелѣ, шт колост Чернѣс-
ком<ѣ>¹. Тоа продад болѣринѣ г<осподст>¹в<а>¹ ми, Гаврилаш Мѣтїш дворник
за два стаа и шест десѣт лѣн бнт<нх>¹ъ; вѣстал сѣ болѣрин наш Гаврилаш
дворник и заплатн тїх виш<е> писанинх п<н>¹н<а>¹н, сѣ лѣн бнтїх, шт прѣд
нами и шт прѣд вѣсѣлн нашемн болѣри, великимн и малымн.

Тѣм радї, како да ест емѣ и шт г<осподст>¹в<а>¹ ми права штнинѣ и
кѣпежно и шрик, непорѣшен<о> николїж<е>. И ин да с<е>¹ не ѡмншаѣт.

Пис<ан>¹ ѣ Ис<ух>¹, в<ъ> л<ѣто>¹ *зрѣма дв<гѣста>¹ кѣ.

Сѣм г<оспо>¹динѣ велѣл.

М<огила>¹ воевода.

Борлѣнѣл³.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Iată a venit înaintea noastră boierul nostru Condre vameș, de
bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vîndut dreapta lui ocină
și cumpărătură din dres de cumpărătură ce a avut de la (lipsește)². . . voievod,
ce i-a fost lui cumpărătură de la Prodan, jumătate de sat din Vaseleu, din
ținutul Cernăuți. Aceea a vîndut-o boierului domniei mele, Gavrilaş Matiaș
vornic, pentru două sute și șasezeci lei bătuți; s-a sculat boierul nostru Gavri-
laş vornic și a plătit acei bani mai sus scriși, 260 lei bătuți, dinaintea noastră
și dinaintea tuturor boierilor noștri, mari și mici.

¹ Parantezele editorului.

² Nota editorului.

³ Greșit, pentru Борлѣнѣл.

Pentru aceea, să-i fie lui și de la domnia mea dreaptă ocină și cumpărătură și uric, neclintit niciodată. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7141 <1633> august 29.

Însuși domnul a poruncit.

Moghila voievod.

Vorleanul ¹.

După Bălan, *Doc. bucovinene*, I, p. 206—207.

Copie cu o trad. veche, din arh. Trib. din Cernăuți, pachet cu doc. vechi.

363

1633 (7141) august 30, Iași.

Moise Movilă voievod scrie lui Vestir vornic de Cîmpulung să apere drepturile mănăstirii Sucevița asupra muntelui Gemeleu.

Noi Moisie Mohila v<oe>v<od>, cu mila lui D<umne>zeu, domn țării Moldovei. Scriem această scrisoare domnească vornicului de Cîmpulung, du<mnea>lui Vestir, precum s-a jeluît înaintea noastră rugătorii noștri, călugării sf<intei> mănăstiri de Sucevița, zicînd că stăpînesc acolo un munte, anume Gemeleu, cu multe părae cu pești, unde pasc oile, însă mănăstirea nu are nici un folos din acest munte.

De aceea, primind scrisoarea noastră domnească, să stăruiți ca mănăstirea să-și aibă venitul ei de la acele păscători, așa precum este hotărît în uricele vechilor domni. Dar simțindu-se cineva supărat, unul ca acela să vină înaintea noastră. Așa și nu altfel să se întîmple.

Iași, 30 august 7141 <1633>.

Mohila v<oe>v<od>.

După Bălan. *Noui doc. cîmpulungene*, p. 20.

Trad. de pe o copie germană din Arh. Bucovinei, Doc. Bortnic, nr. 32.

¹ Greșit, pentru „Borleanul“.

1633 (7141) august 30, Iași.

Moise Movilă voievod dăruiește satul Docolina unui boier, scutindu-l totodată de dări în schimbul îngrijirii solilor care vor trece pe acolo.

<† Иѡ Мовси Могила воєвода, вожією мнлостію, господарь Земли Мшадак-скон.> ...¹ bucate ...¹ la casele lor ...¹nii de acelea ...¹ dea a oameni ce vor trece pre acolo în sus sa<u>¹ în gios, au sluga domnii méle, au slugă boerescă, au hie <ci>¹ne va fi, nemărui bucate sau băătură să nu dea, ce cui va trebui, el să-ș cumperi pre bani săi. Numai cine va avea cartea domnii méle, acelaia să-i dea bucate și ce va trebui hrană, cum va scrie cartea domnii méle și turci și tătari și alți soli, pre aceia să aibă a-i griji și a-i străjui.

Așijdere și voi globnici și deșugubinari și olăcari și potvodari întru nemic să nu-i trageți boi lor la podvoade, nici caii de olac. Și voi, cămănari, nemic să nu-i învăluiti de camână. Așijderi, dobitocul lor să nu să tragă printru alți oameni sau printru alte sate, numai printru capetele lor să dea ce le va fi biriu, căci domniia mea m-am milostivit și am miluit pre credincios boiarinul domnii méle, ce mai sus scriem, cu acel sat, ca să hie a lui, cu tot venitul. Și de camână încă i-am ertat, căci țin băătură prentu solii ce trec.

Așijderi și voi, șoltuji de Vaslui și de Birlad, ce vor hi podvoade din sus să le treceț la Birlad, ce vor hi din gios să treceț la Vaslui, iar docoleni să hie în paci. **ИНАК НЕ СЧНИТЕ.**

✠ Ис, ×ЗРАМА АРХУСТ ѿ.

† СѡМ ГОСПОДИНЪ КЕЛЪК.

Иѡ Мовси воєвода <т. р.>.

† Андрей <писал>.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași, Fond Spiridonie, XXI/69.

Orig., hirtie (24,2 × 20,1 cm.), rupt în partea de sus, pecete aplicată.

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, V, p. 21—22 (rezumat); Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 20 (orig.); idem, *Surete*, XV, p. 74—75 (orig.).

¹ Loc rupt în orig.

1633 (7141) august 30, Iași.

Moise Movilă voievod dăruiește lui Pătrașco postelnic al doilea seliștea Popeni, care fusese ascultătoare de ocolul târgului Birlad.

† Иѡ Моѵси Могила воевода, божію милостію, господарь Земли Молдавскон. Оуже господство ми оумилостивихом съ и дадохом и помиловахом наш вѣрнїи болѣрен, Пѣтрашко вторїи постелник, съ една селище, на имѣ Попѣнїи, что ест ѡ волост Брѣладскон, что тоа селище нан прѣжде была прака наше господарско, прислашшо къ школ трѣг Брѣладскон, радї его пракою и вѣрною служебѣ что нам послѣжила и земле наше.

Тѣм радї, тоа выше писана селище да ест емѡ и шт господства ми прака штинно и дѣдинно и шрик и потвержденїе и даанїе и милобанїе, съ вѣскѣм доходоу, непорѣшшоу николиже на вѣки. И ин да се не шмишет прѣд сим листом нашим.

Ѣ Ис, лѣто хрѣма август ѿ.

† Сам господинъ велѣл.

† Иѡ Моиси воевода <т. р.>.

† Іѡнашко <писал>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea m-am milostivit și am dat și am miluit pe credinciosul nostru boier, Pătrașco al doilea postelnic, cu o seliște, anume Popenii, care este în ținutul Birlad, care acea seliște mai înainte a fost a noastră dreaptă domnească, ascultătoare de ocolul târgului Birlad, pentru dreapta și credincioasa slujbă pe care ne-a slujit-o nouă și țării noastre.

De aceea, acea mai sus scrisă seliște să-i fie și de la domnia mea dreaptă ocină și dedină și uric și întărire și danie și miluire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, anul 7141 <1633> august 30.

† Însuși domnul a poruncit.

† Io Moisi voievod <m.p.>.

† Ionașco <a scris>.

Bibl. Acad., MCDLVIII/54.

Orig., hrtie (31,5 × 19,5 cm.), pecete mică, aplicată.

Cu o trad. din 1814, ibidem, nr. 58.

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, VI, p. 19 (regest).

1633 (7141) august 30.

Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Galata de Sus satul Fintna, pe Gerul, ținutul Tecuci, în urma judecății cu Stavăr fos vornic.

† Иъ Моѹси Могила воєвода, божію милостію, господарь Земли Молдавскон. Оже прїидошѣ, прѣд нами и прѣд вѣсними нашими молдавскими болѣри, великими и малими, слѣга и болѣрин нашемъ, Ставѣр бие дворник и тегад за лице, прѣд нами, на молбеник нашими калѣгерѣ вт сѣктаа монастыр Галата Бише, ради село Фънтъна, что на Церѣа, въ волост Текѣчскомъ, рекъци прѣд нами Ставѣр бие дворник како тот село ест емъ права и стара втнинъ, дѣдиннъ и держит калѣгерѣ без исправлѣ. Я втци мнихи, вни казаан како тот село ест им данїе и милеванїе вт поконнаго Инаке постелник. Я Енакїевн постелника бѣше емъ кѣпезно вт Ставѣр бие дворник и вт ниниѣ племенник его, како сказовали прѣд нами и нареденїе за викѣпанїе, что имаа Инаке постелник вт Стефан воєвода Томшевича и записе за мѣртѣрїе вт вѣси болѣри вт тогда, икоже и из нѣх мнози прѣлѣчна сѣ и нинѣ въ дѣкан господства ми, сѣдїтеле-теоваа како биа продаа Ставѣр того село.

Ино господство ми и сѣ нашим сѣбѣтомъ съсѣдїхом нѣ праведнимъ сѣдїе, по законѣ земскон и по истини нареденїе еже сказовали втци мнихи и вт прѣд хотар, како бо сѣ истиноа бѣше продаа Ставѣр бие дворник тот село.

Таже, а слѣга и болѣрин нашим, Ставѣр бие дворник, вни зостаа вт прѣд нами и вт вѣс закон земскон, а втци мнихи вт Галата Бише, вни справали сѣ и поставили собн фїерїю кѣ злати въ вїстерїю господства ми.

Того ради, то село, на имѣ Фънтъна, на Церѣа, како да ест вт господства ми права втнинъ и дѣдиннъ и зрик и потвѣрженїе, сѣ вѣсемъ доходомъ и да се не и ман тигали за сїа тѣж и не вѣдїевати¹ Ставѣр бие дворник на калѣгѣрѣ николиже на вѣки. И на² не смїшаѣт.

× зрмѣ авгѣст ѿ.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga și boierul nostru, Stavăr fost vornic și a pîrît

¹ Greșit, pentru доивати.

² Greșit, pentru ни да сѣ.

de față, înaintea noastră, pe rugătorii noștri călugări de la sfânta mănăstire Galata de Sus, pentru satul Fîntîna, care este pe Gerul, în ținutul Tecuci, spunînd înaintea noastră Stavăr fost vornic că acel sat este al lui, dreaptă și veche ocină, dedină și îl stăpînesc călugării fără ispravă. Iar părinții monahi, ei au spus că acel sat este al lor danie și miluire de la răposatul Ianache postelnic. Iar lui Enachie postelnic i-a fost de cumpărătură de la Stavăr fost vornic și de la alte rude ale lui, precum au arătat înaintea noastră și drese de cumpărătură, pe care le-a avut Ianache postelnic de la Ștefan voievod Tomșevici și zapise de mărturie de la toți boierii de atunci, precum și dintre dinșii mulți s-au întîmplat și acum în divanul domniei mele și au mărturisit că Stavăr a vîndut acel sat.

Deci domnia mea și cu sfatul nostru i-am judecat cu judecată dreaptă, după legea țării și după adevăratele drese pe care le-au arătat părinții monahi și după hotar, cum că în adevăr vînduse Stavăr fost vornic acel sat.

Astfel, sluga și boierul nostru, Stavăr fost vornic, el a rămas dinaintea noastră și din toată legea țării, iar părinții monahi de la Galata de Sus s-au îndreptat și și-au pus ferie 24 de zloți în visteria domniei mele.

Pentru aceea, acel sat, anume Fîntîna, pe Gerul, să fie de la domnia mea dreaptă ocină și dedină și uric și întărire, cu tot venitul și să nu se mai pirască pentru această piră și să nu dobîndească Stavăr fost vornic împotriva călugărilor niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

7141 <1633> august 30.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 628, f. 205.

Copie.

EDIȚII: Mihail, *Doc. și zapise Constantinopol*, p. 34–35 (trad. din 1795 august 10).

367

1633 (7141) august 30, Iași.

Popa Aftanasie vinde lui Evloghie episcop de Rădăuți jumătate din satul Meleşăuți, iar cu banii luați cumpără pentru mănăstirea Solca niște stupi.

Nämlich ich Pfaff Aftanasi, Lazar's und Anastasia's Son, schreibe und bewarheite mit dieser meiner Verschreibung dass ich nach meinem guten Willen, von niemand genötiget oder gezwungen, dem Vater Evlogi Bischof von Radauz die Hälfte des Dorfes Meleschäuz, den oberen Teil, verkauft

habe, um meinem Vater Lasar, meiner Mutter Anastasia und mir, ein Gedenknis zu machen, denn dieses war mein warhaftes Ahngut von meinem Vater Lasar her der ausser mir keine Kinder hatte. Zwar hatte ich diese Hälfte der Dorfsstatt Meleschäuz, den oberen Teil, dem heilige> Kloster Solka gegeben damit es jürlich für meinen Vater Lasar, meine Mutter Anastasia und für mich ein Gedenknis sei, da ich jedoch hierauf mit dem Vater Bischof Evlogi, dem Egumen von Solka und den Kälugärn erwogen dass das Kloster von diesem Dörfchen keinen Nutzen habe, in dem der Vater Bischof Evlogi schon vordem dort die untere Hälfte dieses Dorfes besessen hat gekauft von Demeter aus Turiatka, so habe ich erachtet und diese obere Dorfs Hälfte Melescheuz dem Vater Bischof Evlogi um 200 Rotgulden(#)guten Geldes überlassen. Mit diesem Gelde habe ich sodann dem heilige> Kloster des Erachtens, dass Bienen stöcke demselben nützlicher seien 200 Bienenstöcke gekauft auch demselben zwei Bienengärten, den einen bei Klit, unweit des Dorfes Solka, den anderen beim Dorfe Botêschêni gemacht, auf dass sie mir und meinen Ältern Lasar und Anastasia jürlich ein Gedenknis seien unverbrüchlich in Ewigkeit solange diese heilige> Kirche bestchen wird, denn dieses Vatergut war mein aufrechtes Ahngut von meinen Ältern her das ich auch wieder für die Seelen meiner Ältern gegeben habe. Deshalb soll auch niemand aus meinem Geschlechte oder meinen Nachkommen was zu schaffen haben, um sich einzumengen und diese von mir gemachte Stiftung zu vernichten. Wenn es aber jemand wagen möchte diesfalls einen Rechtsstreit zu erheben so soll ihm weder bei einem Gerichte noch von einem Gesetze Glauben beigemessen werden, sondern meine Stiftung gemacht sein für ewiglich. Derjenige aber der sie vernichten würde, der soll verflucht sein von Gott dem Herrn, von der Reimsten, von den zwölf heiligen> Aposteln und von allen Heiligen und soll mit dem Segen der vier grossen Erzhirten, die im Moldau-Lande sind, gebunden sein.

Und bei unsrer Übercinkunft war der Vater Barlaam Metropolit von Sućawa, Dionisi Bischof von Roman, Mitrofan Bischof von Husch, Pfaff Josef Egumen von Solka, der Voregumen Benjamin, der Voregumen Georg der Voregumen Anton und der ganze Verein, dann Simion von Solonez, Jeremiä Murgulez und gute Leute Rainnachbarn zugegen.

Und zu mehrerer Beglaubigung und Zeugenschaft, haben wir Siegel und Unterschriften beigesetzt auf dass man das was wir schreiben und bezeugen wisse und glaube.

Geschrib<ien> zu Jass, im J<ahre> 7131 <1633> Aug<ust> 30.

Barlaam Metropolit.

Dionisi Bischof zu Roman.

Anastasi.

Adică eu, popa Aftanasie, fiul lui Lazar și al Anastasiei, scriu și mărturisesc cu acest zapis al meu cum eu de bunăvoia mea, de nimeni silit, nici asuprit, am vîndut părintelui Evloghie episcop de Rădăuți jumătate de sat de Meleşăuți, partea de sus, pentru pomenirea tatălui meu, Lazar, a mamei mele, Anastasia și a mea, căci aceasta a fost dreapta mea ocină de la tatăl meu, Lazar, care n-a avut alți copii în afară de mine. Această jumătate de sat de Meleşăuți, partea de sus, am dat-o sfintei mănăstiri Solca ca să fie an de an pomenire pentru tatăl meu, Lazar, pentru mama mea, Anastasia și pentru mine; dar socotind cu părintele Evloghie episcopul, cu egumenul și cu călugării de la Solca că acel sat nu este nici un folos mănăstirii și stăpînind părintele Evloghie episcopul de mai înainte acolo jumătatea de jos a acelu sat, ce i-a fost cumpărătură de la Dumitru din Tureatca, am socotit și am lăsat acea jumătate de sat de Meleşăuți, jumătatea de sus, părintelui Evloghie episcop, pentru 200 galbeni roșii, bani buni. Cu acești bani am cumpărat eu sfintei mănăstiri, socotind că stupii i-ar fi mai de folos, 200 de stupi și i-am făcut două prisăci, una la Clit, lîngă satul Solca, alta la satul Botășani, ca să fie pomenire din an în an mie și părinților mei, Lazar și Anastasia, neclintit în veci cît va sta acea sfîntă biserică, căci aceasta mi-a fost dreaptă ocină de la părinții mei, pe care am dat-o pentru sufletul părinților mei. De aceea, nimeni din neamul meu sau din urmașii mei să n-aibă treabă a se amesteca și să nu strice această întocmire a noastră, iar cine va căuta să ridice vreo pră, unul ca acela să nu aibă credință la nici o judecată și la nici o lege, fiind întocmirea noastră veșnică. Iar cine o va strica, acela să fie blestemat de Domnul Dumnezeu, de Preacurata, de cei 12 sfinți apostoli, și de toți sfinții și <dania noastră>¹ să fie cu binecuvîntarea celor patru mari arhiepiscopi din țara Moldovei.

Și la învoiala noastră au fost de față părintele Varlaam mitropolitul Sucevei, Dionisie episcop de Roman, Mitrofan episcop de Huși, părintele Iosif egumen de Solca, proegumenul Veniamin, proegumenul Gheorghe, proegumenul Anton și întreg soborul și Simion de Soloneț, Ieremia Murguleț și oameni buni megieși.

Și pentru mai mare credință și mărturie, ne-am pus pecețile și iscăli-turile pentru ca să se știe și să se creadă ceea ce scriem și mărturisim.

Scriș în Iași, în anul 7141 <1633> august 30.

Varlaam mitropolit.

Dionisie episcop de Roman.

Anastasie.

După Wickenhauser, *Solca*, p. 96—97.

Trad. după orig. rom., cu patru peceti.

ALTE EDIȚII: Balan, *Doc. bucovinene*, I, p. 207—208 (trad. rom. după Wickenhauser, *Solca*); Costea, *Solca*, p. 222 (după Balan, *Doc. bucovinene*).

¹ Omis.

<1633 septembrie 1—1634 august 31> 7142.

Adam, fiul Palaghiei, ș.a. vînd părțile lor din satul Bogdănești, ținutul Roman, lui Bechea pîrcălab.

† Adecă eu, ficiorul Palaghiei, nepotul lui Mihaciu, eu de bunăvoia mea, de nime nevoit, nici înprisuratu, am vîndut din[n] a patra parte de sat de Bogdănești, de ținutul Romanului, ce iaste partea lui Ion Măcău, eu am vîndut din[n] a cincea parté, din partea moșu-mieu, lui Sociu, partea mamei mele, Palaghiei, și a mătușe-mea Nastei și a uncu-mieu, al Onului, pentru ce au vîndut i partea mamei, mai multă decît aicea în Bogdănești, în sat în Obîrșie, în ținutul Niamțului. Deci eu am vîndut părțile lor dintr-acesta sat ce mai sus scrie, cu tot vinitul de tutindirile, Béchei pîrcălabului de Bogdănești, de ținutul Romanului. Și deplin mi i-au plătitu întru mînule méle cu bani gata, optu galbeni, bani buni, ca să-i hie lui ocină și moșie neclătîță, de-naintea a oameni buni, preuț și slugi domnești: popa Arvintie de Bogdănești și Ion vist<iernicel> de acoloa și David de acoloa și Gavrița de acoloa și Gurie de acoloa și Gligorie, ficiorul popei, de acoloa.

Și așiderea, eu, Crețul, ficiorul lui Iachim, nepotul lui Mihai, iar am vîndut partea tătine-mieu, lui Iachim, cu tot vinitul, din tot locul, iar dintr-acelela satu și dintr-acelela bătrîn ce mai sus scrie, iar Béchei pîrcălabului. Și deplin mi i-au plătit întru mînule méle cu bani gata, trei galbeni, bani buni, denaintea lui Ion vist<iernicel> din Bogdănești și Gapie de acoloa și Gligorii de acoloa.

Și așiderea, eu, Ștefan, ficiorul Gahiei, nepotul lui Mihaciu, iar am vîndut partea mamei méle, a Gahiei, iar dintr-acelela satu și iar dintr-acelela bătrîn ce mai sus iaste scris, iar Béchei pîrcălabului. Și deplin mi i-au plătit, trei galbeni, bani buni, denaintea lui Gurie de Bogdănești și Gligorie de acoloa și Dumitru de acoloa.

Și așiderea, eu, Fetion, ficiorul Măriei, nepotul Maicăi, iar am vîndut dintr-acelela satu și iar dintr-acelela bătrîn ce mai sus scrie, partea moașe-mea Maicăi, toată, cu tot vinitul, din tot locul ce să va alége cu dreptul, iar Béchei pîrcălabului. Și deplin mi-au plătit cu bani gata, cinci galbeni, bani buni, denaintea a oameni buni, preuț și slugi domnești, anume: popa Arvintie

de Bogdănești și David vist<iernicel> de acoloa și Ion diiac de acoloa și Vrăbiiian de Cerătăoani.

Și așijderea, eu, Ionașco, ficiorul lui Sotu, iar de bunăvoia mea, de nime nevoit, nici înpresurat, mi-am vîndut partea mea toată de ocină și moșie, cu tot vinitul, din tot locul, iar dintr-acela satu și iar dintr-acela bătrîn ce mai sus scrie, iar Béchei pîrcălabului. Și deplin mi i-au plătitu întru mînule méle cu bani gata, doadzeci de lei, bani buni, denainté a oameni buni, anume: Arvintie de Bogdănești și Nechifor de acoloa și Văscan de acoloa și Toader de acoloa.

Mai mare credință, ni-am pus și pecețile, să să știe.

Văleatu 7142 <1633—1634>.

Bibl. Acad., CXVI/95.

Orig., hîrtie (32 × 19,7 cm.), șase peceți aplicate.

EDIȚII: Ghibănescu, *Surete*, III, p. 177—179 (orig.).

369

<1633 septembrie 1—1634 august 31> 7142.

Toader și rudele sale vînd partea lor de ocină din cutul Durduceștilor lui Dumitrașco Varnav.

† Adică eu, Toadir și cu surorile méle, cu Mărica și Sulunca, ficiuri Maftiu Surici din Săcuiani, așjidrile și nipuții mei, ficiurii Irimii, frățîne-meu, nui înșini mărturisim cu cistu zăpis al nustru, i-am vîndut nui a nustră parte, dereptă ocină și mușii ce i-am avut nui în cutul Durduciștelor, den[n] a triia parte a patra parte. Așjidirele, am vîndut și o cumpărătură ci i-am avot de la tată-meu Maftieiu, o cumpărătoră den parte Inicii. Dici nui i-am vîndut loi Dumitrașco Varnav deriptu treisprădzăci galbini, bani buni. Nui i-am vîndut di bunăvoia nustră, de neme nivuiți, nici asupriți, în <tot>¹ lucol, în cîmpu și în vatra satului și într-apă și în păduri și în tut lucul, cîtu i să va alegi parte noastră, dennainte pupie loi Grigorie și Toader Cuzeo și Ionașco, ginerele lui Vasluianul și Tofan Rîmbas și Ghețau și Radul den

¹ Rupt în orig.

Cuciulați și Dumitru Tătarul de la Pudu Leloe și Tufan a priuteasăe și <I>¹ri-
mii Varnav și mulți oameni buni.

Deci ca să-i hie lui ocină și mușii în véci și să-și facă și derésă dum-
niște.

Și Grigorie a Surii am scris.

Déci nui, văzîn[dîn]du plată deplénă, nui ne-am pus pecițile și am
iscălit, ca să să știe.

Дѣто хрѣмѣ.

Ghéțiu.

Popa Gligorie.

Cozea.

Rîmbas.

Ionașco.

† Из Глигоріе искал <m.p.>.

Radu.

† Бриміе Барнава искал <m.p.>.

<Pe pagina a treia, însemnare contemporană>: 13 ughi,² scris
din a 3 parte și 4 parte.

Bibl. Acad., CCXCIII/2.

Orig., hîrtie (30,7 × 21,6 cm.), cinci peceti aplicate.

370

<1633 septembrie 1—1634 august 31> 7142.

Mărturie pentru o săpătură a lui Pilipovschi.

Eu, Ghiorghi Oana, scriiu și mărturisescu cumu au venitu Pilipovschi
cu cartea mării sale lui vodă la noi, să stringem omeni buni și megiași ca
să socotimu pentru o săpătură ci <au> cumpărātu Piliposchi cu Nistoru în-
aintea mării sale lui vodă și au strî<n>su oameni buni și bătrîni și de sus
și de în gios, anume Ionașco Coșăscu lși Mirăuță sin Coșăscului și popa Motășu
și Ionașco sin Oanei Echimu și Dolhan ot Stîngăcei și Dumitru ot tam și

¹ Omis în orig.

² Neclar.

mulți oameni buni și de sus și de în gios[s]u de amu socotitu noi cu sufletele noastre și amu aflatu noi că acea săpătură iaste săpată de Piliposchi, iară Nistoră n-ari o treab<ă> cu ace săpătură și noi o-mu datu cu su(f)¹letele noastre lui Piliposchi.

Și pre mai mari mărturei, ne-amu pus și pecețilē.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași.

Copie după Ghibănescu, *Ms. Surele*, XL, f. 129, nr. 130 (transcriere cu caractere chirilice după orig., trei peceți aplicate.).

371

<1633 septembrie 1—1634 martie> 7142, Iași.

Moise Movilă voievod întărește lui Dumitrașco, fiul lui Ghianghea mare logofăt, un rob țigan cu femeia și copiii lui, cumpărat de la Pavel, fiul lui Gheorghie Gherghina pitar.

† Ив Моѵсею Могла воєвода, б<о>жїю м<н>л<о>стїю, г<о>сп<о>д<а>-
ръ Земли Мѡлдавскон. Ѣж<е> прїиде, прѣд нами и прѣд нашими вѣсѣми болѣ-
ри, слѣга наш Дѣмитрашко, с<ы>нѣ болѣринѣ наших вѣрномѣ Гіангїн великомѣ
логофѣтѣ и принѣснл прѣд нами єдин запис за свѣдѣтелство ѡт Павѣл, с<ы>нѣ
Гіѡргїе Гергина питар, сѣтворен ѡт прѣд болѣри, имѣ Гѣѣтѣл логоф<е>т и Лѣ-
пѣл Шиптеанч и Тоадѣр дїѣк и Дѣмитрашко Кокоранѣл дїѣк и ѡт прѣд многи
люди добри, ѣкож<е> вѣстал вѣш<е> писанномѣ Павѣл, с<ы>нѣ Гїѡргїе Герги-
нїи питар, никим непоножден, а не приселован, нж за свою доброю волю и продал
єдин свою правою холоп циган, имѣ Пентен сѣ житѣлница єг<о> и сѣ дѣти свон,
на имѣ Бас<н>лїе, Мѣра и Настасїѣ, что били ємѣ за кѣпѣж ѡт Иѡнашко Стронча,
с<ы>нѣ старог<о> Стронча логофѣта. Тоти продал слѣсн нашимѣ Дѣмитрашко
Гіанговнч ради пѣтдѣсѣта талѣр, п<н>н<ѣ>сн добри.

Ино ми, вѣдѣвши тот вѣш<е> речномѣ запис за свѣдѣтелство и за до-
броволною токмеж и за полною платѣ въ рѣк Павѣл и брат єг<о>, Барфоломїю,
с<ы>новем Гергинїи питар, г<о>сп<о>д<с>т<в>с<о> ми вѣровахмо єг<о> и такожде-
ре и ѡт нас дали и потѣрѣднѣом слѣсн нашимѣ Дѣмитрашко, с<ы>нѣ Гіангїн

¹ Parantezele lui Ghibănescu.

БІАНКОМЪ ЛОГОФ<Е>Т, ТОТИ ХОЛОПИ ЦИГАНИ, ПЕНТЕН СЪ ЖЕТИАНИЦА ВР<О> И СЪ ДѢТИ
ИХ, ДА ЕСТ ЕМЪ ПРАВИХ ХОЛОПИ ЦИГАН И ВЪКЪПЛЕНІЕ УТ НАС, СЪ ВЪСЕМ ДОХОДОМ.
И НИ ДА С<А> НЕ ШМИШАЕТ ПРѢД СИМ ЛИСТОМ Г<О>СП<О>Д<СТ>В<А> МИ.

Ї Ис, в<ъ> л<ѣ>то *ЗРМВ.

† Сам г<о>сп<о>д<и>нъ велѣл.

Иъ Моѵсею воєвода¹.

† Тоадер <писал>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri, sluga noastră Dumitrașco, fiul boierului nostru credincios Ghianghea mare logofăt și a adus înaintea noastră un zapis de mărturie de la Pavel, fiul lui Gheorghie Gherghina pitar, făcut dinaintea boierilor, anume Tăutul logofăt și Lupul Șeptelici și Toader diac și Dumitrașco Cocoranul diac și dinaintea multor oameni buni, cum s-a sculat mai sus scrisul Pavăl, fiul lui Ghiorghie Gherghina pitar, nesilit de nimeni, nici asupra, ci de a lui bunăvoie și a vîndut un drept rob țigan al său, anume Penten cu soția lui și cu copiii lor, anume Vasilie, Mura și Nastasiia, care i-au fost lui de cumpărătură de la Ionașco Stroici, fiul lui Stroici cel bătrîn logofăt. Acela i-a vîndut slugii noastre Dumitrașco Ghengovici pentru cincizeci taleri, bani buni.

Deci noi, văzînd acel mai sus spus zapis de mărturie și tocmeală de bunăvoie și plată deplină în mîinile lui Pavel și ale fratelui lui, Vartolomei, fiii lui Gherghina pitar, domnia mea am crezut și de asemenea și de la noi am dat și am întărit slugii noastre Dumitrașco, fiul lui Ghianghea mare logofăt, acei robi țigani, Penten cu soția lui și cu copiii lor, să-i fie lui drepti robi țigani și cumpărătură de la noi, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, în anul 7142 <1633—1634>.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Moiseiu voievod.

† Тоадер <a scris>.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Insti-
tutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași.

Copie după Ghibănescu, *Ms. Surele*, XIV, p. 511—512 (transcriere după orig.,
pecete aplicată, sfărîmată).

Datat după lunile din anul 7142 care corespund domniei lui Moise Movilă.

¹ Semnătură decalchiată de Ghibănescu.

<1633 septembrie 1—1634 martie> 7142.

Moise Movilă voievod pentru părți din satul Stărceni, ținutul Soroca.

Scrisori pe părțile din sat din Stărceni, tij la ținutul Sorocăi:

2 ispisoace domnești, unul de la Istrate Dabija vodă și altul Moisăi Mogilă vodă din let 7142 <1633—1634>.

După Ghibănescu, *Surete*, IX, p. 224.

Mențiune dintr-un perilipsis din 1749 martie 2 cu documentele moșilor lui Apostol, Pătrașco și Ștefan Catargiul.

Datat după lunile din anul 7142 care corespund domniei lui Moise Movilă.

<1633 septembrie 1—1634 martie> 7142.

Moise Movilă voievod, pentru satul Dolhești, pe Bîrlad, ținutul Tutova.

Ispisoc de la Moisăi Movila vodă, leat 7142 <1633—1634>, pe moșia Dolheștilor, pe Bîrlad, ot ținutul Tutovei.

Bibl. Acad., MCDXCV/198.

Rez. dintr-un perilipsis.

Datat după lunile din anul 7142 care corespund domniei lui Moise Movilă.

<1633 septembrie 1—1634 ianuarie 11> 7142.

Ion Ciolpan vinde lui Lupul Prăjescul clucer trei locuri de casă din satul Săoani, ținutul Roman.

† Ⓔ ⓈⓈⓐ ⓂⓂ, Ion Ciolpan, scriu și însumi pre mine mărturisescu cu cestu zăpis al meu cum am vindut eu de bunăvoia mea, de nimene nevoit, nice împresurat, a mia direaptă ocină și moșie ce am avut, loc de trei case, dumisale giupînului Lupul Prăjescul clucer, dreptu doo sute de taleri, bani

buni, pre acele trei case din sat din Săoani, ce-s în ținutul Romanului, doo case ce am întorsu banii Mărghitei, iar o casă mie-mi iaste cumpărătură de la Isac Ghigoescul, nepotul lui Urdugaș. Deci dumnealui mi i-au dat deplinu plată pre acele trei case, ca să-i hie lui direaptă ocină și moșie, cu tot venitul, din tot locul, din vatra satului și din cîmpu și din bălț și din tot locul.

Și aciastă tocmală o am făcut denaintea dumisale părintelui nostru logofătului Ghénghei, logofătul cel mare și denaintea dumisale lui Pătrașco Bașotă vornicul cel mare și denaintea Tăutului logofătul și denaintea lui Ghiorghie Năvrăpăscul și a lui Lazor Moțoc și a lui Vasilie de Pietriș și a lui Iacob Moțoc de Văscani și a lui Costantin Adam de Vlădești și a lui Pătrașco Ciogolea de Ionășești. Eu Bărnat încă m-am prilejit într-această tocmală.

Тое пишем и свѣдѣтелъ съ симъ нашъ записъ.

Писъ њ¹, въ лѣто *ѡрме мѣскца².

Ѳзъ Глангъ велъ логѡфѣтъ <м.р.>.

Пѣтрашко Башотъ <м.р.>.

Ѳзъ <Тѣѣтѣлъ>³ логѡфѣтъ искла <м.р.>.

Eu, Ion Ciolpan însumi, cu mâna mea am scris. Ѳзъ Иванъ Чвалпанъ <м.р.>.

Ѳзъ Георгие Нѣврѣпѣскѣлъ <м.р.> timplatu-ne-am și noi într-aciastă tocmală.

Bibl. Acad., CDLXVII/11.

Orig., hirtie (32 × 20 cm.), opt peceți aplicate.

Datat după văleat și întărirea domnească din 1634 ianuarie 11 (Bibi. Acad., CDLXVII/12).

375

1633 (7142) septembrie, Iași.

Moise Movilă voievod împuternicește pe Isac Stîrcea și pe jupîneasa lui să stăpînească satul Popeni și vecinii de acolo.

† Иъ Моисѣ Могила воєвода, божію милостію, господарь Земли Молдавской. Dat-am carte domniei mele slugei noastre Isac Stîrcea și giupnesei lui spre oăe ca să hie tari și puternici cu carte domniei mele a-ș ține satul Popenii,

¹ Loc alb în orig.

² Luna și ziua nu au fost scrise.

³ Loc rupt în orig.

care le este de moșie giupnesei a lui Isac Stircia. Nime să nu să amestece la moșie ei, ca să hie cu pace satul și vecini, pentru ce oprise vornicul Gavri-laș, iar domnie mea ținem în samă o carte ce are de la Alecsandru vodă, ficiorul Radului[i] vodă, Dumnădzău-l pomenească.

Nime să n-aibă trebă la cela sat denainte cărței domniei mele. ИНАК НЕ СЧИННТЕ.

Писъ Ис, къ лѣто хрѣмѣ септемврѣ.

† Самъ господинъ вѣлѣа.

Bibl. Acad., CLX/105.

Orig., hirtie (18,5 × 18,7 cm.), pecete aplicată, căzută.

376

1633 (7142) septembrie 1, Iași.

Moise Movilă voievod întărește lui Lupul Prăjescul clucer seliște a Dădești, pe Sirca, în ținutul Roman.

† Иъ Моисѣ Могила воивода, божію милостію, господарь Земли Молдавской. Аdecă domnia mea am dat și-am întărit boiarinului nostru, Lupului Prăjescului cliuceriul, a sa dreaptă ocină și moșie, den derése ce au avut de la Erimiia vodă și de la Costantin vodă și de la alți domni mai bătrâni, anume pre sat, pre seliște ce să chiamă Dădeștii, pre Sirbca, la ținutul Romanului și cu tot hotarul ce să începe de în valia Căcainei și tréce preste Sirbca pînă în movilița Piscului, de acolo tréce drumul cel mare la movilița Dimburilor și lovéște la Glodișoare, unde au fost Odaia Banului și de-acii mérge la deal pînă în hotarul Costeștilor și de acolo mérge în gios la vale, preste Sirca, pînă la hotarul Ezerénilor.

Déci și domniia mea, vădzîndu a lui drépte derése de la acei domni cum mai sus scrie, dat-am și i-amu întărit, ca să-i fie ocină și moșie și cu tot venitul, neclătita în véci. Alții să nu aibă a se amestica прѣд симъ листомъ нашимъ.

Писъ Ис, къ лѣто хрѣмѣ септемврѣ 1 дъни.

† Самъ господинъ вѣлѣа.

† Генигъ вѣа логофетъ счи и искаахъ <м.р.>.

† Гергѣ <писалъ>.

Bibl. Acad., DCXCV/29.

Orig., hirtie (32 × 21 cm.), pecete aplicată căzută.

474

1633 (7142) septembrie 2, Iași.

Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Bistrița vama cea mică de la Bacău împreună cu o poiană pentru finaț.

† Нѡ Моѡси Могила воєвода, божію милостїю, господарь Зіман Шлѡдакскон. Дали и поновили есми сѣс лист господства ми молежннкѡ нашємѡ, игѡменѡ и вѡсѣмѡ съборѡ ѡт свѣтаа монастир Бистричнскон и кого ѡни кют послати, ѡни да сѣт моцнїи и силни съ сим листом господства ми държатї и вѡзниматї мнѡ малое ѡт трѡг Бакоеѡ и коли прїидѣт нѣкое повоар или полобоач съ мѣдо или нное кѡпетко ѡни да вѡзнимат им мнѡ.

И държати вѡси полѣнѡ съ сѣножатни, ѡт повъздѣ по гдѣ бѣдѣт мѣсто и приход монастирскиѡ. Я аще бѣдѣт нѣкто вѡзѣли им нѣчто или сѣножатї, бѣдѣт им коситѣ а ѡни да имаѣт вѡзѣтї сѣс назад, бнтї свѣтѣн монастир іакоже и до сѣда дрѡжали. Да бѣдѣт исплѡна мольба тим православнїи христїани, господарем прѣждѣ бншїи вѡ зіман Шлѡдакскѣн. Я аще кто държит им нѣчто съ своѣ селоє таковаго велкоє каранїє бѣдѣт имати ѡт господства ми.

Тѣм радї, никто ѡт срѣдници или шолтѡз или бѣд кого да не смѣѣт тамѡ смншати сѡ или вѡзѣтї ничто, прѣд сим листом господства ми.

Пис ѡ Ис, лѣто *ѡрмѣ септѣмврїє ̄.

† Гам господинѡ велѣл.

Нѡ Моѡси воєвода <т.р.>.

† Дѡмитрѡ <писал>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am înnoit cu această carte a domniei mele rugătorului nostru, egumenului și întregului sobor de la sfânta mănăstire Bistrița și pe cine vor trimite ei, să fie tari și puternici cu această carte a domniei mele să stăpînească și să ia vama cea mică din târgul Bacău și cînd va veni vreo povară sau poloboace cu miere sau altă cumpărătură ei să le ia vamă.

Și să stăpînească toată poiana cu finaț, de pretutindeni pe unde a fost locul și venitul mănăstiresc. Iar dacă le va fi luat cineva ceva sau le va fi cosit finul, ei să ia totul înapoi, să fie sfintei mănăstiri precum și pînă acum

au stăpînit. Să fie deplină ruga acelor pravoslavnici domni creștini, foști mai înainte în țara Moldovei. Iar dacă cineva le va stăpîni ceva cu puterea sa, unul ca acela va avea mare pedeapsă de la domnia mea.

Pentru aceea, nimeni dintre ureadnici sau șoltuz sau cine va fi să nu îndrezească a se amesteca acolo sau să ia ceva, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, anul 7142 <1633> septembrie 2.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Moisi voievod <m.p.>.

† Dumitru <a scris>.

Bibl. Acad., DXCI/36.

Orig., hirtie. (32 × 20,2 cm.), pecete aplicată.

O foto, *ibidem*, Fotografii, XXXII/58.

EDIȚII: Velichi, *Doc. Constantinopol*, p. 544–545 (orig., cu trad.).

378

1633 (7142) septembrie 2, Iași.

Moise Movilă voievod întărește lui Isac de Sinehău o parte de ocină din satul Mogoșești cumpărată de la Orheianul și de la soția lui, Odochiia.

† Иъ Моисъ Могилъ коекода, кождю милостію, господаръ Земли Мовдавскои. Adecî au venit înaintea noastră sluga domniei mele, Orheianul și cu fămeia lui, Udochiia, de nimene nenăvoiț și de nimene înpresurați, ce de <a>¹ lor bunăvoe și ș-au vîndut a lor dreaptă ocină și cumpărătură din sat din Mogoșești, a treia parte din giurătare de sat dintr-acel sat, partea de gios. Aceasta parte o au vîndut slugei noastre, lui Isac de Sinehău, dreptu 70 de lei bătuț. Deci sluga noastră Isac s-au sculat de au plătit acei bani, ci mai sus scrie, deplin întru minule slugei noastre, lui Orheian și a fămeii lui, Udochie.

Deci noi, vădzîndu a lor de bunăvoe tocmală și deplină platî, noi încî le-am dat și le-am întărit, să hie lui Isac drăaptî moșie și cumpîrătură cu tot vinitul, cît să va alêge pre acea a triia parte din giurătare de sat, partea din gios, pre unde va hi ținut sluga noastră, Orheianu, toată acea parte să

¹ Omis în orig.

aibă a ținea sluga noastră Isac și oamini săi și săminție lui, neurniț să hie nici dănăoară în véci prispre cartea domniei méle. **Инак не бѣдет прѣд сим листом господства ми.**

† X Ис, лѣто xърмѣ септемвриѣ ѿ.

Господинъ вѣла.

† Глангѣ вѣк логофет ѿи и сѧ искаахъ <т.р.>.

Bibl. Acad., DCCXXXV/50.

Orig., hirtie (30,1 × 19,8 cm.), pecete aplicată, căzută.

EDITII: Iorga, *St. și doc.*, XXII, p. 206–207 (orig.).

379

1633 (7142) septembrie 3, Iași.

Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Bistrița braniștea veche cu două poieni la Ceahlău și un loc de stână la Pingărați.

† И ѿ Моѿен Могила воєвода, вожїю милостїю, господарь Земли Милдавскон. Дали есми сѧ лист господства ми молебницимъ нашимъ калѣгери ѿт сѣкта монастыри Бистрица, едеже ест храмъ Ѹспенїе прѣчистїа Богородице, на ѿт [т]врѣжденїе старое бранище, по зрїкъ Стараго Стефана воєвода, что сѣ починает ѿт потока Сърата, черезъ Бистрица на Долина и до Ингърчїа Сѣкѣла, ѿт Козанчѣ, съ Беликое Гор, на Полѣници ѿ Хитиѿана, на Пентенѣла и сѣвѣкъсплѣет сѣ въ Тазлъвскою монастыр¹ бранищѣ до Рѣкитиш и до пискѣла Балици, долѣ между Таркѣѣ <и>² Бистрици и двѣ полѣни между Чахлъѣ, черезъ Бистрица на Жоркоаѣ, до пискѣ Баси³кѣла и подъ Чахлъѣ, ѿ Кїѣждѣ до Спришани, до самое Минфтодїѣ³, до сѣтїе Пѣнгърничори, до шѣршїе и мѣсто за стѣнѣ ѿ Пѣнгѣраци.

И никто тамо да не имаетъ вещь пасити или рнѣѣ лѣвнѣ или работи дрѣкѣ ѿ лѣсо или прѣтїе или хмѣл дѣрѣчи или шрѣчи или еѣдъ что, безъ ихъ знанїе. Я аще кого ѿни знаодетъ тамѣ прѣдъ реченномѣ мѣсто, а ѿни да сѣтъ моцени и силени съ листъ господства ми зѣкѣти что ѿни бѣдетъ иматї при сѣкѣ.

¹ Тазлъвскою монастыр, scris peste loc șters.

² Omis în orig.

³ Pentru самое Минфтодїе, vezi nota de la doc. nr 68.

Протоже никто да не смѣетъ държати или шпирати прѣд сим листомъ господ-
ства мн. Никак не бѣдетъ.

✠ Ис, лѣто >СРЛК СЕПТЕМВРІЕ Г.

† Самъ господинъ вилка.

Іу Моиси воєвода <т.р.>.

† Дмитръ <писалъ>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noștri călugări de la sfânta mănăstire Bistrița, unde este hramul Adormirea preacuratei născătoare de Dumnezeu, pentru întărire, după uricul lui Ștefan voievod cel Bătrîn, pe braniștea veche, care se începe de la pîrul Sărata, peste Bistrița, la Doamna și pînă la Angărciia Săcul, de la Cozance, cu Muntele Mare, la Poienițe dinspre Hitioana, pe Pentenul și se unește cu braniștea mănăstirii Tazlău ¹ la Răchitiș și la piscul lui Balica, la vale printre Tarcău și Bistrița și două poieni între Ceahlău, peste Bistrița, la Jorcoia, la piscul Baicului și pe sub Ceahlău, la Chiiajd, la Oprișani, pînă la groapa lui Miftodie, la gura Pîngărăciurului, pînă la obîrșie și loc de stîină la Pîngărați.

Și nimeni acolo să nu pască oi sau să prindă pește sau să taie lemne în pădure ori nuiiele sau să culeagă hamei sau alune sau ori ce ar fi, fără știrea lor. Iar dacă vor găsi acolo pe cineva, în locul înainte zis, să fie ei tari și puternici cu cartea domniei mele să ia ce vor avea asupra lor.

De aceea, nimeni să nu îndrăznească a stăpîni sau a opri înaintea acestei cărți a domniei mele. Altfel să nu fie.

La Iași, anul 7142 <1633> septembrie 3.

† Insuși domnul a poruncit.

Io Moisi voievod <т.р.>.

† Dumitru <а scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, II/26—27.

Orig., hîrtie (32 × 19,6 cm.), pecete aplicată, stricată.

Cu o trad. din 1796 mai 18, de Andrei Tălmăciu căpitan; o copie din sec. al XIX-lea, M-rea Văratec, XVIII/1 (nr. 18).

¹ „mănăstirii Tazlău“, scris peste loc șters.

1633 (7142) septembrie 3, Iași.

Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Galata de Sus satul Teșori din ocolul tirgului Botoșani, scutindu-l de dări.

† Иъ Моиси Могила воєвода, божію милостію, господаръ Земли Швабскон. Дданъ есмн и потерѣдани и поновени молбеникомъ господства мн, вѣсменъ и вѣсменъ съборѣ въ сѣтѣа манастири зовѣмаа Бишнаа Гѣлата, едно село, на имѣ Тишорни, въ окоа трѣгъ Ботѣшански, что тоє село бѣше право господарски, прислашино къ окоа сѣмъ внише писанномъ трѣгѣ. Я кѣда бѣше въ дѣни благочестиваго поконнаго Петра воєвода, дадохъ и помиловахъ того село внише писаннѣи сѣтѣи манастири Гѣлати. Такождере и господство мн, въ прѣвоа господство, потерѣдихомъ имъ, тиже и нѣмѣ поновенхомъ, како да естъ имъ и въ насъ права втнина и дааніе и милочаніе и зрикъ и потерѣжденіе, съ вѣсменъ доходоу.

Тѣмъ радѣ, вѣданици Ботѣшански и нишихъ савѣеници да не имають ни дню дѣло съ того село Тишорни, тѣжко сеоа данъ да имають дѣлати, по писанію, съ нишихъ селахъ въ окоа. Я ни да се не змишлатъ прѣдъ симъ листомъ господства мн.

✠ Ис, лѣто хрѣме сѣптимеріе 7̄.

† Самъ господинъ вѣла.

† Шандиръ <писалъ>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit și am innoit rugătorilor domniei mele, egumenului și întregului sobor de la sfânta mănăstire numită Gălata de Sus, un sat, anume Teșorii, din ocolul tirgului Botășani, care acel sat a fost drept domnesc, ascultător de ocolul acestui tirg mai sus scris. Iar cînd a fost în zilele binecinstitorului răposatului Petru voievod, a dat și a miluit acel sat mai sus scrisei sfintei mănăstiri Gălata. De asemenea și domnia mea, în prima domnie, le-am întărit, de asemenea și acum am innoit, ca să le fie de la noi dreaptă ocină și danie și miluire și uric și întărire, cu tot venitul.

Pentru aceea, ureadnicii de Botășani și alți slujitori să nu aibă nici o treabă cu acel sat Teșori, numai să dea darea lor, după cum sînt scriși, cu alte sate din ocol. Iar altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, anul 7142 <1633> septembrie 3.

† Înсуși domnul a poruncit.

† Șaidir <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Galata, IX/4.

Orig., hirtie (31,5 × 20 cm.), pecete timbrată, căzută.

1633 (7142) septembrie 4, Iași.

Moise Movilă voievod scutește de toate dările satele Mitropoliei Sucevei.

Derselbe ¹ detto ut N^{ro} 31 ².

Dtto Iassy, 7142 <1633> den 4 t<en> 7 ber .

Același ¹, la fel ca la nr. 31 ².

Dat în Iași, 7142 <1633> septembrie 4.

Arh. St. Suceava. Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. B. nr. 80.

Rezumat.

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, IV, p. 23 (text german și trad.).

1633 (7142) septembrie 4, Iași.

Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Pingărași satele Bilăești și Ivănești, din ținutul Neamț, două mori pe Cracău și una în satul Dărmănești, o prisacă în braniștea de la Bohotin, trei fălci și patruzeci de prăjini de vie la Cotnar și toată poiana Pingărași, care mai înainte a fost ascultătoare de ocolul Țirgului Piatra.

† Іу Моѵси Могилаа воєвода, божією милостією, господарь Земли Милдавскон. Оуже господство ми дадохом и потвердихом свѣтѣи монастыр големаа Пынгараша, идеже ест храм свѣтого и славнога велико мѣченика Христова и мироточкаго Дмитрїе, нх празїи штинни и даанїе и милованїе, шт нх правїи штинни и даанїе и милованїе шт нх правїи и питомїи нарѣденїе за даанїе и за милованїе что имаа шт Ілєѣандрѣ воєвода и шт Петрѣ воєвода и за потвержденїе шт Інкѣа воєвода и тижє шт Петрѣ воєвода и шт ѡнка господства ми, Ърмїтїа Могилаа воєвода, и шт прѣвоколѣнїц господства ми, Костантин Могилаа воєвода,

¹ Ioan Moise Mowila Wojwoda.

² Ioan Moise Mogila befreyet die zum Suczawaer Mitropolie gehörige Dörfer von allen Abgaben.

Dtto Iassy, 7138 <1630> den 9 t<en> August.

Ioan Moise Moghila scutește satele aparținnd Mitropoliei Sucevel de toate dările.
Dat în Iași, 7138 <1630> august 9.

и вт Стефан Томшѣ коєвода и вт Мирон Бръновскїи коєвода и Плевандръ Наниш коєвода, двѣ селове, на имѣ Билѣщїи и Ивѣнищїи, на Краковскѣи рѣцѣ, что ѡ колост Немецкомѣ и съ двѣ мѣни на рѣцѣ Краковѣи и тижє една мѣни вт село Дръмѣниши и една паснкѣ ѡ бранищє, въ доанѣи конец бранищѣ, на Бахотинѣ, Хѣменишолови, и три фалчи за виногради и четири десѣт жїрдїи за виногради ѡ Гор Нокїи до Котнар и въса полѣна Пангаращи вт испи-сок за милоканїє вт Плевандра коєвода, что тоа полѣна было прѣжде вѣмѣ за школа и прислѣшна за школа Каменскаго трѣга и вѣше бранищє въ знаменїє.

И почениши сѣ хотар свѣтѣи монастыр Пангаращиим вт рѣка Бистрици, вт Стенкѣ право въ прости мѣсто на рѣкит, ѡ крѣницѣ, въ просто мѣсто на връх Пърѣла, на кѣмѣ Пърѣлови, на връх Мѣнчєлѣлови таже право на Столец Грохотиш, на пѣти Хангѣлови, таже шпчина Грохотишѣлови, до Мѣнчєл и долѣ, до Глимѣка Билка и вт толѣ долѣ на источник еже течет на Брѣд Зѣлѣ, на рѣцѣ Бистрици и через Бистрици вт Брѣд Зѣлѣ долѣ, вт Кривка по ног горѣ, до кѣрмѣтѣрѣ тоє ногѣ и тижє горѣ рѣбра Поточюлови, до шєршїѣ Поточюло-лови горам и тижє Форѣ право до връх горам, ѡ главѣ Хѣмѣов и вт толѣ пра-во долѣ, до Яцѣ, на потик еже прїидет на Тороглѣже и горѣ до кѣмѣ Тороглѣжѣлови и горѣ кѣмѣ и горѣ до Далъгоє Хѣмѣов и вт толѣ по на шєршїѣ Братишѣлови и вт толѣ до Прдїѣлѣ, до Тѣркѣца Черкалєи и долѣ Таркѣс, до рѣцѣ Бистрици и долѣ, до Стражѣ и тижє долѣ, до Стенкѣ. Толѣко ест всє хотар.

Того радн, како да ест и вт господство ми свѣтѣи монастыр прѣд рє-чениѣи правїи штинни и дѣднини и ѡрик п потерѣженїє съ вѣсѣм дохѣдом, не-порѣшенно никѣлиже въ вѣки. И ни да сѣ не ѡмншаєт.

✠ Ис, въ лѣто «ѡрмѣ септемвриѣ дѣ.

† Сам господинѣ каѣла.

† Глангѣ вел логофєт ѡчи и сѣ искаах.

† Крєтѣ Даммїѣан <писал>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit sfintei mănăstiri numită Pingărașul, unde este hramul sfintului și slăvitului mare mucenic al lui Hristos și izvoritor de mir Dimitrie, dreptele lor ocini și dani și miluiri, din dreptele și propriile lor drese de danie și de miluire ce au avut de la Alexandru voievod și de la Petru voievod și de întărire de la Iancul voievod și de asemenea de la Petru voievod și de la unchiul domniei mele, Eremia Moghila voievod, și de la vărul primar al domniei mele, Costantin Moghila voievod, și de la Ștefan Tomșa voievod și de la Miron Bărnovschi voievod și de la Alexandru Iliiaș voievod, două sate, anume Bilăeștii și Ivăneștii, pe riul Cracău, ce sint în ținutul Neamțului și cu două mori pe riul Cracău

și de asemenea o moară din satul Dărmănești și o prisacă în braniște, la capătul de jos al braniștii, pe Bohotin, la Hămeiuș, și trei fălci de vie și patruzeci de prăjini de vie în Dealul Nou de la Cotnar și toată poiana Pangarați din ispisoc de miluire de la Alexandru voievod, care acea poiană a fost înainte vreme de ocol și ascultătoare de ocolul târgului Piatra și a fost braniște în semne.

Și se începe hotarul sfintei mănăstiri Pangarați de la riul Bistrița, de la Stincă, drept de-a dreptul la răchită, la fintină, de-a dreptul la vârful Părul, la culmea Părului, la vârful Muncelului și drept la Scaunul Grohotișului, pe drumul Hangului, și pe Obeina Grohotișului la Muncel și la vale, la Glimeia Mare și de acolo la vale pe izvorul care curge la Vadul Rău, la riul Bistrița și peste Bistrița, de la Vadul Rău la vale, de la Strimba pe picior în sus, la curmătura acelu picior și de asemenea în sus pe coasta Potociului, la obârșia Potociului în sus și de asemenea în sus drept la vârful muntelui, la capul Hălmului și de acolo drept la vale, la Ață, pe poteca ce vine la Torogleaj și în sus la culmea Torogleajului și în sus pe culme și în sus la Hălmul Lung și de acolo pe la obârșia Bratișului și de acolo la Ardiiale, la Târčuța Roșie și Tarcăul la vale, la riul Bistrița și la vale, la Strajă și de asemenea la vale, la Stincă. Acesta este tot hotarul.

Pentru aceea, să-i fie și de la domnia mea sfintei mănăstiri înainte spusă drepte ocini și dedini și uric și întărire cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

. La Iași, în anul 7142 <1633> septembrie 4.

† Însuși domnul a zis.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit.

† Cîrstea Damiian <a scris>.

Bibl. Acad., MDCLI/8.

Orig., hirtie (38 × 25,5 cm.), pecete aplicată.

683

1633 (7142) septembrie 5, Iași.

Moise Movilă voievod poruncește lui Andronic aprod și lui Gogoi vâtav de țigani să caute țiganii fugiți de la mănăstirea Sucevița.

† Ив. Моѵси Могила ковода, божию мнлостію, господарь Земли Молдавскон. Dat-am cartea domnii mele slugii domnii mele, cestui aprod, anume Andronic¹ și lui Gogoiu vâtavul de țigani spre aceia ca să hie tari și puternic cu

¹ „Andronic“ scris de altă mînă.

cartea domnii mele a căuta și a cerca, unde va afla în țara domnii mele, pre cești țigani, anume: Ionașco, feciorul Manii și cu femeia și cu Nicula, feciorul lui și alți feciori ai lui și pre Grigul țiganul cu femeia sa și cu feciorii lui; hie unde-i va afla în țara domnii mele, ori în sat boerescu veri călugărescu veri în slobodie veri în tirgu sau hie unde-i va afla, ca să aibă a-i lua cu toate ciniile lor și să-i ducă să-i dea în mina rugătoriului nostru, egumenului de la mănăstire domnii mele de la Sucevița.

Așijdere, ori pri ...¹ în ce sate să va prileji a trece pre acei țigani, să aibă a-i petrece din sat în sat, să nu cumva să scape. Și nime ca să nu cutedză a-i ținea sau a-i opri peste cartea domnii mele.

Ж Мс, акто ~~хрѣме~~ септемвриѣ ѿ.

Сам господинъ вѣла.

Горозен <писал>.

Bibl. Acad., LXXXIV/202.

Orig., hrtie (32,8 × 19,9 cm.), pecete aplicată, căzută.

384

1633 (7142) septembrie 6, Iași.

Moise Movilă voievod întărește Mitropoliei Sucevei venituri din circiumi.

Iuon Moise Mogila Wojwoda confirmat ut N^{ro} 5².

Dtto Iassy, 7142 <1633> den 6 <en> September.

Iuon Moise Moghila voievod întărește ca la nr. 5².

Dat în Iași, 7142 <1633> septembrie 6.

Arh. St. Suceava. Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. A, nr. 78.

Rezumat.

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, III, p. 747 (text german și trad.).

¹ Loc rupt în orig.

² Se referă la doc. din 1632 iunie 1 (vezi în acest volum doc. nr. 104).

1633 (7142) septembrie 6, Iași.

Moise Movilă voievod dăruiește lui Pătrașco Ciogolea logofăt satul domnesc Moghilova, care se numește Peștera, întemeiat de Movi-lești în ținutul Orheiului, unde a fost Orheiul Vechi.

† Іѡ Моѵси Могила воєвода, вожїиу милостїю, господарь Зєман Молдавскон. Оже тот истинїи наши вѣрїи болѣрїи пан Пѣтрашко Чоголѣ¹ логофѣт, слѣзїиа господства ми право и вѣрноу слѣжєш. Тѣм и ми видѣвше право его и вѣрноу слѣжєш до нас, жаловаа їсми его wt нас, wсобноу нашію милостїю и даан и помнїловаа їсми его, wt нас, ѡ нашен з ман, Молдавскон, єдно село права господарско, на имѣ Могилова², что сѣ нынѣ им<енс>³ѣ<т Пе>³-щ<є>³рѣ, въ волост Орхїюскоу, гдє бѣ<ше>³ Бєтхїи Орхїю, але тот село єст сѣтворєн и wсѣдан за wтци и родитєлїи господства ми тамо, на мѣсто господарско.

Того радї, того више писаннаго село, на ими Могилова², что сѣ нынѣ <именс>³ѣт <Пицєр>³ѣ, гдє бѣше Бєтхїи Орхїю, да єст wt господства ми више речєннїи³ нашємѣ вѣрномѣ болѣрєнѣ, пан <Пѣт>³раш<ко>³ логофѣтѣ, права wtнїиѣ, данїїа и мнїлованїїа и зрїк, сѣ вѣсѣм дохо<до>⁴м, їмѣ и дѣтєм его. Ы щєли сѣ прозвєкѣют нїкїх нарєдєнїїах ѡ нїшїх, wt господства ми, на село тоє, да сѣ не вєрѣт, да сѣ зрєаут.

Ы по нашїм животѣ <и>⁴ господствованїїа, кто сѣ покѣсит раззрїтє сїїа нашѣ данїїа и мнїлованїїа, тот да бѣдєт трїкѣт и прокѣт wt Господа Бога, сѣтворшаго небо и зєман и wt прѣчїстєа его матєрѣ и wt Дїєвангєлїстїи, wt Бїє вѣрхоуєнїх апѣс<толи и>³ wt тлїє свѣтїїх wтци, нїжє въ Нєкїн[х]стєх градѣ и да прєсадїт сѣ їакожє Давїана и Ывїрѣна и да имєт частѣ сѣ Юдєа и сѣ т<р>³ѣклѣтом Ірїїа и сѣ нїмїи нєвѣрнїими, їжє вѣзѣпїшє на <Хрїст>³а,

¹ Чоголѣ a fost corectat ulterior, cu scopul de a schimba destinatarul actului în Чопоч.

² Corectat ulterior în Мошилова.

³ Loc rupt în orig.

⁴ Omis în orig.

КРЪЕ ЕГО НА НИХ И НА ЧЕД НИХ, ИЖЕ ЕСТЪС И БЪДЕТ, КЪ ВЪКНИ КЪКОМ, ДМИН.

† Писъ ѿ Ис, къ лѣтъмъ хърѣ септемвриѣ 5.

† Самъ господниѣ вѣла.

Іу Мѡисѣи Могилѣ воєвода <м. р.>.

† Socotit-am pentru slujba lui ce ni-au slujitu și l-am miluit și căci acestu satu ce scrie mai sus l-au descălecatu și l-au făcut den pajiște părinții domnii mele și i l-am datu.

Și pentru credința singur cu mina mea am scris. Cine a strica a me miluere să fie neertat. Datu-ni-au și bani.

Іу Мѡисѣи Могилѣ воєвода <м. р.>.

† Исакъ <писалъ>.

<Pe verso>: Ісзъ Гилѣ въ логѡфѣт <м. р.>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată acest adevărat boier al nostru credincios, pan Pătrașco Cio-golea¹ logofăt, a slujit domniei mele cu slujbă dreaptă și credincioasă. De aceea și noi, văzind slujba lui dreaptă și credincioasă către noi, l-am miluit de la noi, cu mila noastră deosebită și i-am dat și l-am miluit de la noi, în țara noastră, Moldova, cu un sat drept domnesc, anume Moghilova², care acum se numește <Pe>³șt<e>³rea, în ținutul Orheiului, unde a fost Orheiul Vechi, însă acel sat este făcut și așezat de părinții domniei mele acolo, pe loc domnesc.

De aceea, acel mai sus scris sat, anume Moghilova², care se numește <Peșter>³ea, unde a fost Orheiul Vechi, să fie de la domnia mea mai sus zisului nostru boier credincios, pan <Păt>³raș<co>³ logofăt, dreaptă ocină, danie și miluire și uric, cu tot venitul, lui și copiilor lui. Iar dacă se vor ivi niște drese de la domnia mea la alții, pentru acel sat, să nu se creadă, să se rupă.

Iar după viața <și>⁴ domnia noastră, cine se va ispiti să strice această danie și miluire a noastră, acela să fie de trei ori blestemat și blestemat de Domnul Dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de preacurata lui maică și de 4 evangheliști, de 12 apostoli de frunte <și>³ de 318 sfinți părinți, cei de la cetatea Nicheii și să se infunde ca Dathan și Aviron și să aibă parte cu

¹ „Clogolca“ a fost corectat ulterior, cu scopul de a schimba destinatarul actului, în „Ciopoclu“.

² Corectat ulterior în „Moșilova“.

³ Loc rupt în orig.

⁴ Omis în orig.

Iuda și cu de trei ori blestematul Arie și cu alți necredincioși care au strigat asupra lui Hristos, singele lui asupra lor și asupra copiilor lor, care este și va fi în vecii vecilor, amin.

† Scris la Iași, în anul 7142 <1633> septembrie 6.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Moisi Moghila voievod <m. p.>.

† Isac <a scris>.

<Pe verso>: Eu Ghianghea mare logofăt <m. p.>.

Bibl. Acad., CLXXXI/82.

Orig., hirtie (42,4 × 28 cm.), pecete aplicată, căzută.

EDIȚII: Sava, *Doc. Orheiului*, p. 69–70 (orig., cu trad.); Iorga, *Lucruri nouă*, p. 69 (rezumat cu extrase., după orig.; numele satului și al beneficiarului, citite greșit); Iorga, *Anciens documents*, I, p. 123–124 (aceiași rezumat).

386

1633 (7142) septembrie 8.

Moise Movilă voievod pentru vecinii mănăstirii Pantelimon din ținutul Botoșani.

Ispisoc moldovenesc de la Moisi Moghila voievod pentru vecinii ce au avut mănăstire din 7142 <1633> septembrie 8.

După Bulat, *M-rea Doamnei — Botoșani*, p. 233.

Mențiune din Condica mănăstirii Pantelimon din ținutul Botoșani, din 1810 mai 10 (nr. 10).

387

1633 (7142) septembrie 8, Iași.

Moise Movilă voievod întărește cneaghinei Ilinca satul Șendreni, din ținutul Covurlui, cumpărat de la Curt Celebi capuchehaia.

† Иъ Моиси Могила воєвода, божію милостію, господарь Зімли Мовладжескон. Бже господство ми дали и потвердани исми кнегини Илинкѣи, на своа прѣва вѣтнѣи и выкупленіе, въ исписок за выкупленіе что имѣа въ Пасѣандос

486

кокода, сынъ Радѣ кокода Миѣнѣ, един село, на имѣ Шендрѣнѣн, что въ волост Коксрѣвскоу, что бѣше ен кѣпежно въ Къртѣ Челеби капикхана, радѣ една сто и петдесѣтъ зги жолтиѣ, а емѣ пакиже бѣше кѣпежно на свои правѣи пинѣши.

Того радѣ, тотъ енше писан село, на имѣ Шендрѣнѣн, како да бѣдетъ и въ господства ми прѣдъ реченѣи кнѣгинѣи Илинѣи права штинѣи и енскленѣи и зрикъ и потерѣжденѣи съ вѣсѣм доуходом, непорѣшнѣи николѣже на вѣки. И ни да съ не змишатъ.

✠ Ис, въ лето ^крѣмѣ септѣмвриѣ ѿ.

† Господинѣ каза.

† Гинѣкъ велъ логофѣтъ зчи и съ и скааѣ <м. р. >.

† Крѣтѣ Даммиѣн <писал>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu; domn al țării Moldovei, Iată domnia mea am dat și am întărit cneaghinei Iinea dreapta sa ocină și cumpărătură, din ispisoc de cumpărătură ce a avut de la Alexandru voievod, fiul lui Radu Mihnea voievod, un sat, anume Șendrenii, care este în ținutul Covurlui, ce i-a fost cumpărătură de la Curt Celebi capichihaia pentru o sută și cincizeci ughi galbeni, iar lui iarăși i-a fost cumpărătură pe banii săi drepti.

De aceea, acel mai sus scris sat, anume Șendrenii, să fie și de la domnia mea înainte zisei cneaghine Iinea dreaptă ocină și cumpărătură și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7142 <1633> septembrie 8.

† Domnul a spus.

† Ghinghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cîrstea Dammiian <a scris>.

Arh. St. Buc., Schitul Brazi, XXIV/3-4.

Orig., hirtie (39,2 × 25,8 cm.), pecete timbrată, căzută.

Cu o trad. din 1850 august, de Ioan Vladovici paharnic.

1632 (7142) septembrie 8, Zărnești.

Nuor și soția sa, Piatra, se dau vecini cu moșia lor din Zărnești lui Pană paharnic.

† Eu, Nuor, cu făméia mea, cu Piatra, scriem și mărturisim cu cest zapis al nostru cum ne-am dat noi de bunăvoia noastră dumisale paharnicului Pană cu moșie noastră ce avem in sat in Dzărnești și cu toate bucatele noastre de cite avem, iar dumnelui paharnicul să aibă a ne socoti cu inbrăcăminte și de dajde de zloți, de léi, de toate angăriile, sa hi grija dumisale, iar după moartea noastră bucățele ce vor rămine să aibă a se griji dumnelui de toate cum va ști cu sufletul său. Iar den nepoții noștri sau dentr-altă rudenie a noastră, nime nici o treabă să n-aibă.

Și in tocmala noastră fost-au tot satul: Lohan de acoloa și Simion tij și Maței, Baciul și Polihroni, Dima ce-au fost comis și alt Mațeu, Ghervasi și Boroico, Grigurii, Grecul și alți oameni buni.

Pré mai mare marturii pusu-ne-m pecețile.

U Dzărnești, văleato 7142 <1633> septembrie 8.

Lohan.

Simion.

Baciul.

In¹ Maței.

Ghervasic.

Boroico.

Grecul.

† Πολίχρορα <m.p.>.

† Gligorie.

Arh. m-rii Văratec, Moșia Zărnești, sub dată.

Orig., hirtle (31,5 × 20,5 cm.), șapte amprente.

EDIȚII: Bulat, *Din doc m-rii Văratec*, „Arhivele Basarabiei”, VII, p. 95 (orig.); idem, *Doc. m-rii Văratec*, p. 85 (orig.).

¹ Alt . . .

1633 (7142) septembrie 9, Iași.

Moise Movilă voievod întărește tuturor preoților și diaconilor din târgul Iași vechile scutiri de dări și munci.

† И ѡ Моѡси Могила воєвода, вожею мнлостію, господарь Земли Молдавскон. Ѡже, благословенъ всѣхъ прѣблагіи Боги, иже всѣ сїи благостинни, иже иже избравіи мѣ изъ чрѣва матери моєѡ и дарова ми царство и коєводство землани и за прѣвѣсходѣшии богатѣство своєѡ мнлостни, присно жео благодарити Бога подобаетъ сѡ іако штерѣши намъ двєри мнлостіѡ своєѡ и свѣтъ разшма и видѣхъ и познѡхъ іако никаѡ слава стѡитъ на землани непрѣложнаѡ или смрѣти, непричаснаѡ нѣ іако цвѣтъ свѣдаетъ и іако сѣни мимо грѣдетъ и раздрѡшаетъ сѡ вѣсѣкъ чело-вѣкѣ. Тѣмже, благословеніемъ Ѡтца и съ спсѣшеніемъ Сѣна и съ дѣнствомъ свѣтаго и животворѣщаго Дѡха, произволихъ господство ми, нашимъ благимъ произволеніемъ, чистимъ и свѣтлѣмъ сердцемъ, штъ вѣсѣмъ нашеѡ дѡшеѡ и штъ Бога помощіѡ и съ благословеніемъ нашимъ чєтири свѣтителѡ молдавскихъ, кѡръ Барлаамъ архїїе[р]ископѡ и митрополитъ Сѡчавскїи и кѡръ Дїѡнисіе епископѡ Романскон и кѡръ Белогїе епископѡ Радовскихъ и кѡръ Митрофан епископѡ Хѡшскихъ и съ хотѣніе вѣсѣго нашеѡ свѣта, болѣри нашихъ молдавскихъ, великини и малини, господство ми ѡмнлосердиѡ сѡ сѣло и дадохомъ и помнловахомъ и потерѣдихомъ молєбникомъ нашимъ, вѣсѣмъ ерѡмъ и дїѡкономъ виваццимъ въ вѣсѣхъ церковахъ въ Мѡскаго трѣга и прѣвєваютъ въ того трѣга, до колѣ господства ми бѣдемъ живи, а ни да имаетъ штъ господства ми слободство, не давати ни данъ царскаѡ, а ни владичискаѡ, ни колачи владичискихъ, ни горциниѡ за скнини, ни дисѣтинѡ за пчєли, а ни за вєнню, и не робити намъ ни жадною нашеѡ работъ, а ни градское, ни млинское, а ни трѣговское, а ни митрополитовѡ, ни подводнѡ тѣгнѣти, а ни конїи нѣхъ да сѡ не вѣзѡмѣтъ за шлакъ, иже колїи нѣхъ ради ниниѡхъ люди за даєнѡ, а ни въ митрополитскихъ подводахъ ходити, а ни за ниниѡхъ подрєбниѡхъ ангерїѡхъ. Такожде и въ домахъ нѣхъ безъ хотѣніѡ нѣхъ никто да не имаетъ газдовати, ни болѣри, ни сѡ-житѣлѡ, ни куртѣн, ни покансар, ни ни никтоже, бѣдъ что за шзникъ бѣдѣт, пошже ѡмнлостниѡхъ сѡ и простихомъ на нѣхъ, іакоже и прочїи господарїе прѣжде насъ вѣшѡ сѣткоритъ сѣбѣ памѣтъ.

И ни да имаетъ молити мнлостиваго Бога шъ грѣсѣхъ нашихъ и штцимъ и дѣдовѣмъ нашимъ и за здравїе господства ми и госпожди господства ми и шъ дѡлготѣ господства.

И по нашимъ животѣ и господствованїе, кто бѣдѣтъ господарь, штъ благо-родства вѣсѣго нашеѡ, Молдавскаго Землѡ, тотъ бы намъ не сказити сїи нашеѡ

милославїе и строенїе, нъ аде.ты их милослави и лист поновни. ꙗко кто съ покъснитъ сказати, тѣ да естъ проклетъ и тѣрзаетъ въ Господа Бога и спаса нашего Исуса Христа, сътворителѣ неба и земли, и въ прѣчистѣа его матерѣ и въ Ѧ евангелисти и въ ѣ сектихъ кръховнихъ апостоли и въ тѣхъ сектихъ и Богослоснихъ штици, иже въ Никенъ православнѣхъ вѣрѣхъ заснѣхше и да имаетъ частъ съ Исудомъ и съ тѣрзатѣмъ Ирѣа, въ безконечнѣхъ вѣки и мжки, аминь.

Гисъ 8 Мсохъ, въ лѣтѣ >рлв. септемвриѣ Ѧ.

† Самъ господинъъ велелъ.

Іо Моисѣи Могила воєвода <т. р.>.

† Крестъ Даміанъ <писалъ>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei: Iată, binecuvintat intru toate să fie prea bunul Dumnezeu, pentru toate bunătățile sale, care m-a ales din pintecele maicii mele și mi-a dăruit domnia și voievodatul țării și pentru bogăția fără margini a milei sale, pururi se cuvine deci a mulțumi lui Dumnezeu pentru că ne-a deschis ușile milei sale și lumina înțelepciunii și am văzut și am înțeles că nici o slavă nu stă neschimbătoare pe pământ sau să nu aibă parte de moarte, ci ca floarea se vestejește și ca umbra trece și se nimicește tot omul. De aceea, cu binecuvintarea Tatălui și cu ajutorul Fiului și cu săvârșirea sfintului și de viață făcătorului Duh, am binevoit domnia mea, cu bunăvoința noastră, cu inimă curată și luminată, din tot sufletul nostru și cu ajutorul lui Dumnezeu și cu binecuvintarea celor patru ierarhi ai noștri moldoveni, chir Varlaam arhiepiscop și mitropolit de Suceava și chir Dionisie episcop de Roman și chir Evloghie episcop de Rădăuți și chir Mitrofan episcop de Huși și cu voința întregului nostru sfat, al boerilor noștri moldoveni, mari și mici, domnia mea foarte m-am milostivit și am dat și am miluit și am întărit rugătorilor noștri, tuturor preoților și diaconilor aflători la toate bisericile din tirgul Iași și care trăiesc în acest tirg, cit timp domnia mea vom fi în viață, ei să aibă de la domnia mea slobozenie de a nu da nici darea împărătească, nici cea vlădicească, nici colaci vlădicești, nici gorștină de porci, nici deșetină de stupi, nici de vin și să nu ne lucreze nici o muncă a noastră, nici de cetate, nici de moară, nici de tirg, nici mitropolitului, nici să tragă podvoade, nici să nu li se ia caii lor pentru olac, nici boii lor pentru alți oameni pentru dabile, nici în podvoadele mitropolitului să nu umble, nici pentru alte angherii mărunte. De asemenea și în casele lor pe nimeni să nu găzduiască fără voia lor, nici boier, nici slujitor, nici curtean, nici sol, nici altul nimeni de orice limbă ar fi, fiindcă m-am milostivit și am iertat, precum și ceilalți domni foști mai înainte de noi și-au făcut pomană.

Iară ei să aibă a ruga pe milostivul Dumnezeu pentru păcatele noastre și ale părinților și ale bunicilor noștri și pentru sănătatea domniei mele și a doamnei domniei mele și pentru domnie îndelungată.

Iară după viața și domnia noastră, cine va fi domn, dintre cei de bună neam din toată țara noastră, Moldova, acela să nu le strice această miluire și întocmire a noastră, ci să-i miluiască și să le innoiască cartea. Și cire s-ar ispiti s-o strice, acela să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul Dumnezeu și mîntuitorul nostru Isus Hristos, făcătorul cerului și al pămîntului și de preacurata lui maică și de 4 evangheliști și de 12 sfinți apostoli de frunte și de 318 sfinți și purtători de Dumnezeu părinți, care în Nicheia au luminat dreapta credință și să aibă parte cu Iuda și cu de trei ori blestematul Arie, în veacurile și muncile cele fără de sfîrșit, amin.

.,Scris la Iași, în anul 7142 <1633> septembrie 9.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Moisi Moghila voievod <m.p.>.

† Cîrstea Damiiian <a scris>.

Bibl. Acad., CCXLII/3.

Orig., hîrtie (25,5 × 38,5 cm.), pecete timbrată, căzută.

390

1633 (7142) septembrie 10.

Moise Movilă voievod întărește giupînesei Zanfira din Iași mai multe părți din satul Rușii Zavului.

7142 <1633> septembrie 10. Uric sîrbesc de la domnul Moisiu Movila voievod.

Iată au venit, înainte noastră și înainte boerilor noștrii, giupîniasa Zanfira din tîrgul Iașii cu niști zapisi de mărturii de la șluga noastră Ștefan logofăt și de la Petria din Dămienesti și de la Sav[v]ja de acolo și de la Vasiliu Buglia din Bătrînești și de la Costandin Tropoteiu și de la Grigorii Răspopa de acolo din Bătrînești și de la Sava Călinescul din Rusi și de la Nechifor din Pădureni, biv hotnog și de la Grigorii din Bucium și de la Lazor din Rusi și de la Vico armășal din Drăjăști și de la Trifan vistiernic din Buciumi și de la Zahariia ușeriu de acolo și de la Istrati vistiernic din Drajaști și de la Andronachi vistiernic din Pădureni și de la mulți oameni buni și megieș de prinpregiur, scriînd și mărturisînd așa într-acel zapis, pre-

cum că ia ș-au cumpărat ei, denainte noastră, de la Lazor și de la Vasilie, fii lui Neniul, toată partia cită să va alege din satul ce să numește Rusii Zavolov[v]i, din vatra satului și din cîmpu și cu curătură și cu vii și cu loc de cosit finați și cu treizăci de pămînturi și cu parté de vad de moară și cu tot venitul, ce este la ținut Romanului, drept optzăci zloți.

Și iarăș au cumparat, denainte noastră, una parte de ocină dintr-aceiaș sat Rusii, de la Anghelina, fata lui Ștefan paharnic, cită i să va alege partia moșului ei, lui Rați Moišăscul, și din vatra satului și din cîmpu și din pădure și din vad de moară și cu treizăci de pămînturi, drept șasizăci taleri, bani buni.

Și iarăș au cumpărat altă parte într-aceiaș sat Rusii de la Vasili și de la Ana, feciorii lui Neniul, nepoți de fii a Rățoai, și de la Lazor, fii Dochiei, toate părțile Rățoai și a Dochiei din vatra satului și din cîmpu și din pădure și cu loc de prisacă și cu vii și cu curături și cu parté din vad de moară și din tot venitul, drept treizăci zloți bătuți.

Drept aceia, noi, văzînd acel zapis de mărturie de la acei slugi a domnii meli, noi am crezut și de la noi încă i-am dat și i-am întărit, mai sus numitei giupînesii Zanfirii, pe acele de mai sus numite părți de ocină din satul Rusii, ca să-i fii și de la noi driaptă ocină și cumpărătură și uric și întăritură, cu tot venitul, nesticat nici odinioară în vecii vecilor. Și altul să nu să amestici.

Însuș domnul au zis.

Ghenghea vel logofăt au învățat și au iscălit.

Din limba sîrbască pe limba moldoviniască s-au tălmăcit de Ioan Stamatî biv vel pitar, în Eș, la anul 1816 mart 14.

Bibl. Acad., Ms. nr. 234, f. 168 v.— 169.

Traducere.

391

1633 (7142) septembrie 10.

Căniza Blaj șoltuzul cu 12 pîrgari și alți tîrgoveți din Bacău dau mărturie că Simion Văisi cu fiul său, Ionașco din Mușetești, ș.a. au vîndut lui Neniul vornic ocina lor din Hălăseni.

† Un zapis din velet 7142 <1633> septembrie 10 cari scrie:

Adică eu, Căniza Blaj șoltuz și 12 pîrgari și preutul Gheorghii cel domnescu i preutul Sămion i Vasiliu Pelin i Dumitru Bichi i Țămpăl Pitărtă

Ungurian i Turuc Dumitru¹ i ot tirgu ot Bacău i Ștefan diiacul ot Mărgineni i Sansăn ot Lete și mulți oameni buni scriem și dăm știri pricum au vinit înaintea noastră Simion Văisi să sină ego, Ionașco ot Mușetești, și cu nepotu său, Văsilii sîn Păcurari, și sora Arsănie, di nimia nevoiți și di nimi înpresurați, ci di bunăvoe lor, di-au vindut a lor driaptă ocină din sat din Hălăseni și vad di moară pi apa Limpidii și cu tot vinitul, au vindut-o dumisale vornicului Neniului. Deci dumnalui vornicul Neniul li-au plătit lor ace ocină deplin înaintea noastră, li-au dat patrudzăci di galbini buni dintru bătrîni; doal părți au vindut și au rămas una, <care>¹ nu-i vindută într-acie vindzari.

Deci noi, vădzînd această tocmală, am făcut această mărturie ca să-ș facă dumnalui și dresi domnești pri această mărturie a noastră.

Și pintru mai mari credința am pus și pecetea orașului.

Arh. St. Iași, DCCCI, f. 83—83 v.
Copie din sec. al XVIII-lea.

392

1633 (7142) septembrie 12, Iași.

Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Bisericiani două vaduri de moară pe gîrla cea mare a Putnei, cumpărate de la urmașii lui Nădăbaico vornic.

† Иъ Моѵси Могила воєвода, божію милостію, господарь Земли Молдавскон. Оже прѣидоше, прѣд нами и прѣд вѣсими нашимы молдавскимы болѣри, великих и малих, Бремѣл, сынъ Нѣдѣбанко бѣе дворник, и брат его, Дмитрашко и Константин и ниих братове им, за нх доброю волю, неким непонѣдени, а не присловани и продали нх права штиннѣ и права вѣкѣпаннѣ, два брѣдѣе за млинн на великоє гърло Пѣтно, на той стране Пѣтно.

Тых вѣше писанн брѣдѣе за млинн вѣше право за вѣкѣпаннѣ шѣць им, Нѣдѣбанко дворник, и продали молебникѣ господства ми, ерѣменѣ <Партнѣ>² и вѣсемѣ съборѣ шт сѣкта монастири глаголема Бисерикани, гдѣже ест храм Благовѣщеннѣ прѣсвѣтѣн и чистѣн и прѣблагословеннѣн владѣчницѣ наше, Богородницѣ и прѣснодѣвкѣн, Марѣл, радѣ сто и два десѣт згорскихѣ, пинѣси добрѣн. И вѣстали сѣ молебницѣ наши калѣгерн и заплаатили вѣсн исплавно тѣн вѣше писаннн пинѣси вѣ рѣки тим вѣше писанним людѣ.

¹ Omis.

² Loc alb în orig. ; completat după doc. din 1632 ianuarie 16 (vezi nr. 4).

Ино господство ми, якоже свидѣлом между ними добро волною токмеж
и полною заплацѣ, а мѣи ещеже и шт нас дадохом и потверждѣхом на. Тем радѣ,
тѣхъ вѣши писаннѣи два брѣдое за мѣини да ест и шт господства ми калѣгером
права штинѣи и дѣднѣи и вѣкспленѣи и зрѣк и потверждѣнѣи, съ вѣстѣм доходом,
непорѣшенио им николѣже на вѣки. И ни да сѣм вѣ смншаст.

✠ Ис, лѣто «ЗРАМЪ СЕПТЕМВРІЕ ВѢ».

† Гам господнѣ вѣлѣл.

† Глангѣ, вѣа логофѣтъ ѿч. и сѣм искаахъ <т. р.>.

† Іунашко <писалъ>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri
moldoveni, mari și mici, Eremiia, fiul lui Nădăbaico fost vornic, și fratele
lui, Dumitrașco și Costantin și alți frați ai lor, de bunăvoia lor, nesiliți de
nimeni, nici asupriți și au vindut a lor dreaptă ocină și dreaptă cumpără-
tură, două vaduri de mori pe girla cea mare a Putnei, pe cealaltă parte a
Putnei.

Acele mai sus scrise vaduri de mori au fost cumpăratură dreaptă a
părintelui lor, Nădăbaico vornic și le-au vindut rugătorului domniei mele,
egumenului <Partenie>¹ și întregului sobor de la sfânta mănăstire numită
Beserecani, unde este hramul Bunavestirea preasfintei și curatei și preabine-
cuvintatei stăpinei noastre, de Dumnezeu născătoare și pururea fecioară,
Maria, pentru o sută și douăzeci galbeni ungurești, bani buni. Și s-au sculat
rugătorii noștri călugări și au plătit deplin toți acei bani mai sus scriși în
mfinile acelor mai sus scriși oameni.

Deci domnia mea, dacă am văzut tocmeală de bunăvoie între dinșii
și plata deplină, noi încă de la noi le-am dat și le-am întărit. Pentru aceea,
acele mai sus scrise două vaduri de mori să fie și de la domnia mea călu-
gărilor dreaptă ocină și dedină și cumpăratură și uric și întărire, cu tot venitul,
neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7142 <1633> septembrie 12.

† Insuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Ionașco <a scris>.

Arn. St. Buc., M-rea Bisericiani, XV/12.

Orig., hrtie (41,8 × 28,7 cm.), pecete aplicată, ștericată.

Cu o trad. din 1820 mai 30, de Ion Stamate pitar.

¹ Loc alb în orig.; completat după doc. din 1632 ianuarie 16 (vezi nr. 4).

1633 (7142) septembrie 12.

Moisi Movilă voievod întărește lui Neniul vornic de gloată satul Rădiul din ținutul Troțuș.

Noi <Moisi Moghila voievod> ...¹ ni-am milostivit asupra slugii și boeriului nostru, Neniul dvornicu glotnii și am dăruit un sat ...¹ anumi Rădiul, în ținutul Troțușului, ocolul târgului, pentru cea de credință slujbă a lui și pentru că și dumnealui au dat patru cai pentru trebuința noastră și a țării.

Drept aceia, domniia noastră cu aceasta întărim pomenita milostivire și dăruire cu toate veniturili.

Iar după moarte noastră, cine va îndrăzni a strica această faptă și miluire noastră, apoi acel să fie afurisit de la Dumnezeu și toți sfinții.

În anul 7142 <1633> săptemvrie 12, adică anul 7142 săptemvrie 12. Singur domnul au poruncit.

Iscălit M<oisi> Moghilă voevod.

Criste.

Luari aminte: locul cel deșărt s-au lăsat din pricină că lipsăști bucata acea în orghinal.

Au tălmăcit Herbis.

Giudecătoriiia de ținutul Iașii.

Că copiiia aceasta iasti cu copiiia tălmăcită de dumnealui Helbis, întocma după poslăduire ci i s-au făcut. De aceia, pe temeiu ceririi dumisali Gheorghie Nigolici s-au adiverit cu iscăliturile mădulărilor și punire gherbului acestu tribunal, supt no. 2173.

Iașii, 1835 săptemvrie 12.

Gherghel spatar.

Director, sulger Botescu.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 657, f. 3.

Copie din 1835.

¹ Loc alb în text.

1633 (7142) septembrie 15, Iași.

Moise Movilă voievod dăruiește fraților Pătrașco Ciogolea logofăt al treilea și Miron Ciogolea satele: Dușmanul Mare, Dușmanul Mic, Logofetenii și niște părți de ocină din satul Pătrușeni, ținutul Iași, care au fost mai înainte ale lui Isac Balica hatman.

† Иѡ Моѵси Могила воєвода, божією милостією, господарь Земли Мшл-давскон. Бже господство ми змилостивихъ съ и дадохом и помиловахом на болѣрнихъ нашихъ вѣрномъ, Пѣтрашко Чоголи третомъ логофетъ, и братъ его, Мирон Чоголи, съ три селахъ, на имѣ Дъшман Бѣл и Дъшман Мѣл и Логофеткннн и един части за штинни шт село Пѣтршкннн, что сѣт въ волост Шским, ради ихъ правою и вѣрною сѣжесъ, что тѣхъ штинни вѣше за дѣднннъ прѣви брат¹ господства ми, поконнномъ Исакъ Балаки гетман.

Того ради, како да ест им шт господства ми правнн штинни и дааннн и милowanнн и шрик съ вѣскѣм доходом.

И по нашимъ животѣ и господствованнн, кто сѣ покѣситъ разоритн сѣла наше милowanнн и шстроеннн, таковаго да ест проклетъ и трѣклетъ и анаѣма шт Господа Бога и шт вѣскѣхъ сѣктнхъ и да имаѣтъ частъ съ Юсдоа и съ триклетомъ Шрѣа въ безконечннѣ вѣки и мѣки, амин.

Того радн, ни да сѣ не змишаѣт.

Ѱ Шс, лѣто »ѣрмѣ септемврѣе ѣѣ.

† Самъ господинъ вѣлѣа.

Иѡ Моѵси Могила воєвода <т. р.>.

† Крстѣ Дамѣан <писалъ>.

<Pe verso>: Изъ Гангѣ вѣл логофетъ <т. р.>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea m-am milostivit și am dat și am miluit pe boierul nostru credincios, Pătrașco Ciogolea logofăt al treilea, și pe fratele lui, Miron Ciogolea, cu trei sate, anume Dușmanul Mare și Dușmanul Mic și Logofetenii și niște părți de ocină din satul Pătrușenii, care sînt în ținutul

¹ прѣви брат, scris peste text răzuit.

Iași, pentru slujba lor dreaptă și credincioasă, care acele ocine au fost de moștenire ale vărului primar¹ al domniei mele, răposatul Isac Balica hatman.

De aceea, să le fie lor de la domnia mea drepte ocini și danie și miluire și uric cu tot venitul.

Iar după viața și domnia noastră, cine s-ar ispiti să strice această miluire și întocmire a noastră, unul ca acela să fie blestemat și de trei ori blestemat și anatema de Domnul Dumnezeu și de toți sfinții și să aibă parte cu Iuda și cu de trei ori blestematul Arie în veacurile și muncile cele fără de sfârșit, amin.

Pentru aceea, altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7142 <1633> septembrie 15.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Moisi Moghila voievod <m.p.>.

† Cirstea Damiian <a scris>.

<Pe verso>: Eu Ghianghea mare logofăt <m.p.>.

Bibl. Acad., DXCI/37.

Orig., hîrtie (31,2 × 19,5 cm.), pecete timbrată.

Cu o foto, *ibidem*, Fotografii, XXXII/60.

EDIȚII: Velich, *Doc. Constantinopol*, p. 545—546 (orig., cu trad.).

395

1633 (7142) septembrie 15, Iași.

Moise Movilă voievod întărește popii Larion o parte de ocină cumpărată în satul Ungurași, pe Moldova.

† Иъ Моѵси Могила воєвода, божією мнлостію, господарь Земли Молдавскон. Оже прендоше, прѣд нами и прѣд нашими молдавскими боярыи, Аска и Антон и Социца, сыновѣ Ирини, и Сака и Грозака, сыновѣ Ивнашко, и Тодѣр, сынъ Тодора, вѣщци Гофронѣи, и Яндренка дѣлксѣ, сынъ Аспѣла, неким непонсждени, а ни прислोकани, <нж>² за ихъ доброю воли продали своа пракаа вттинѣ вт село Знгѣраши, на потѣцѣ³ Молдова, что сѣ избереет частѣ им вт село и вт полѣ, вт лис и вт вода, вт на всма част что сѣ избереет. Таа продали

¹ „vărului primar,” scris peste text răzuit.

² Omis în orig.

³ Greșit, pentru рика.

попови Дариши от Ржтеци за петнадесѣтъ талери битиѣхъ, части петъ братиѣхъ, а
Индриика тиѣхъ продаа за петнадесѣтъ талери битиѣхъ.

Того ради, господство ми, яко свидѣхом между <ними>¹ токмаа и за
платно платѣ, а господство ми ешеже <да>² доухом и стврѣдиухом емѣ да естѣ
емѣ <тнин>³ и дядиниѣ, им и сыновѣа его, съ вѣсѣм доуходом. <И ни да сѣ>³
не <мишаѣтъ прѣд симъ ан<ствомъ нашимъ>².

Писъ ѡ Ис, въ лѣто ѡрме септемвриѣ ѿѿ.

† Господинѣ вѣлѣа.

† Гингѣ вѣа логофѣтъ ѡчи и искааѣхъ <м. р.>.

† Дѣла <писала>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldo-
veni, Luca și Anton și Osița, fiii Irinei, și Sava și Grozava, fiii lui Ionașco,
și Toader, fiul lui Todor, nepoții Sofroniei, și Andreica diacul, fiul lui Lupul,
nesiliți de nimeni, nici asuprați, <ci>¹ de bunăvoia lor au vîndut dreapta lor
ocină din satul Ungurași, pe pîriul ³ Moldova, ce se va alege partea lor din
sat și din cîmp, din pădure și din apă, din a opta parte ce se va alege. Aceea
au vîndut-o popii Larion din Rătești pentru cincisprezece taleri bătuți,
partea a cinci frați, iar Andreica le-a vîndut pe acelea pentru cincisprezece
talери bătuți.

Pentru aceea, domnia mea, dacă am văzut tocmeala dintre <ei>¹ și
plată deplină, iar domnia mea încă i-am dat și i-am întărit ca să-i fie lui
ocină și dedină, lui și fiilor lui, cu tot venitul. <Și altul să>² nu <se>³ ames-
tece înaintea acestei cărți <a noastre>².

Scris la Iași, în anul 7142 <1633> septembrie 15.

† Domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și am iscălit <м.р.>.

† Lupul <a scris>.

Bibl. Acad., CCXI/2.

Orig., hirtie (31,8 × 19,5 cm.), pecete aplicată, stricată.

¹ Omis în orig.

² Loc rupt în orig.

³ Greșit, pentru „rîul“.

1633 (7142) septembrie 15, Iași.

Moise Movilă voievod judecă pricina dintre mănăstirea Golia și Ionașco Hădărău hînsar pentru stăpînirea satului Dușești, dînd rîmas pe cel din urmă.

Іу Моѵси Могила воєвода, божією милостією, господарь Зѣман Молдакскон. Оуже прїиде, прѣд ннами и прѣд вѣсими нашими молдакскими болѣри, великими и малими, слава наше, Іунашкѡ Хѣдърѣѡ хѣнсар, и тегал за лицѣ, прѣд ннами, наше молебници господства ми, калѣгери ѡт сѣѣтаа монастире <на>¹рицаема Голѣа, ѡт срѣд трѣг Іѣских, ради едно селѡ, на имѣ Дѡшеціи, на потоци Баслава и съ брѣд за мана въ том потоц и съ дворокѣ, что въ волост Баславскомѣ, котори село и дворокѣ ест дааніе и милованіе свѣтѣи монастир ѡт Панѣ вистѣрника въ за дѡше его и задѡше родителем егѡ, рекѣще слава наше, Іунашкѡ Хѣдърѣѡ хѣнсар, како тот село ест емѣ правою отнинѣ и дѣднинѣ и приселоваа емѣ Панѣ вистѣрника съ силою своєю.

И молебници господства ми, калѣгери, сказовааи. прѣд ннами, нарѣденіе за викѡпаніе ѡт Радѡла воєводї и записе за свѣдѣтелство ѡт вѣси болѣри ѡт тогда, писаше и свѣдѣтелствѣшаше како кѡпна Панѣ вистѣрника тот селѡ ѡт Іунашко Хѣдърѣѡ хѣнсар и ѡт нних племенци его, сѣе на пинѣси готови и многих болѣри ѡт диван господство ми свѣдѣтелствоваа прѣд ннами како прилѣчна сѣ въ токмеж егда продаа ѡни тот село.

Нинѡ господство ми и съ нашими болѣри всѣднѡм их праведним съдѣем и звѣстаа слава наше Іунашкѡ Хѣдърѣѡ хѣнсар, ѡт прѣд ннами и ѡт вѣс закон зѣмскон, а више, речени молебници нашими, калѣгери ѡт сѣѣтаа монастире нарицаема Голѣа, ѡт срѣд трѣг Іѣских, справан сѣ и поставила соби фѣерью кѣд злати въ вистѣр господства ми.

Того ради, того прѣд реченнагѡ села, на имѣ Дѡшеціи, съ дворокѣ и съ брѣд за мана, како да ест свѣтѣи монастир правою отнинѣ и дѣднинѣ и зрик, съ вѣсѣм доходѡм и да не имаѣт мана тегати сѣ за сїа тѣж николиже въ вѣки вѣчнїи. И ни да сѣ не ѡмншаѣт.

У Іѣс, въ лѣто хрѣмѣ септемвриѣ еї.

Сам господинѣ велѣа.

Нѡ Моисѣ воєвод.

Крѣтѣ Дамїан.

¹ Loc rupt in copie.

Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră, Ionașco Hădărău hînsar, și a pirit de față, înaintea noastră, pe rugătorii domniei mele, călugării de la sfînta mănăstire numită Golia, din mijlocul tîrgului Iași, pentru un sat, anume Dușești, pe pîriul Vaslui și cu vad de moară în acel pîriu și cu curți, care sînt în ținutul Vaslui, care sat și curți sînt danie și miluire sfîntei mănăstiri de la Pană vistiernic pentru pomenirea lui și pentru pomenirea părinților lui, spunînd sluga noastră, Ionașco Hădărău hînsar, cum acel sat îi este dreaptă ocină și dedină și îl asuprește Pană vistiernic cu puterea sa.

Iar rugătorii domniei mele, călugării, au arătat, înaintea noastră, dresă de cumpărătură de la Radul voievod și zapise de mărturie de la toți boierii de atunci, scriînd și mărturisînd cum a cumpărat Pană vistiernic acel sat de la Ionașco Hădărău hînsar și de la alte rude ale lui, tot pe bani gata și mulți boieri din divanul domniei mele au mărturisit înaintea noastră cum s-au întimplat în tocmeală cînd au vîndut ei acel sat.

Deci domnia mea și cu boierii noștri i-am judecat cu judecată dreaptă și a rămas sluga noastră, Ionașco Hădărău hînsar, dinaintea noastră și din toată legea țării, iar mai sus zișii rugătorii noștri, călugării de la sfînta mănăstire numită Golia, din mijlocul tîrgului Iași, s-au îndreptat și și-au pus ferie 24 zloți în visteria domniei mele.

De aceea, acel înainte spus sat, anume Dușeștii, cu curți și cu vad de moară, să-i fie sfîntei mănăstiri dreaptă ocină și dedină și uric, cu tot venitul și să nu aibă a se mai pîrî pentru această pîră niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7142 <1633> septembrie 15.

Însuși domnul a poruncit.

Io Moisi voievod.

Cîrstea Damiian.

Bibl. Acad., DIV/128—129.

Copie.

Cu o trad. din 1835.

1633 (7142) septembrie 15.

*Zaharia, fiul lui Mojil vătavul din Ruși, dăruiește mănăstirii
Pingărați un loc de prisacă.*

† Adecă noi, Zahariia, feciorul lui Mojil vătah, ce-au fost den sat Rusii Zavului, ot volost Romanscoi, și cu toți frații noștri și cu nepoții noștrii, înșine mărturisim noi cu cest adevărat zapis al nostru cum singuri, de bună-voia noastră, de nime siliț, nici nevoiț, am dat un loc de prisacă ce iaste în vatra satului, l-am dat svintei mănăstiri anume Pingărații, ideje est hram Sveati Dimitrie, pentru sufletul părinților noștri și a fraților noștri, ca să mă scri la pomenicul cel mare.

Și am dat denaintea preutului Gligorie de Dămieniști și denaintea Savei Călinescul den Rusi și Larion Vechiul ot Dămieniști și popa Hilip ot Drăgești și Gavril ot Căuteșani.

Derep<t>¹ acea, ca să le hie svintei mănăstiri direaptă prisacă, ca să-ș facă și zapise domnești.

Iar cine va vrea să strice aceasta da[a]nie și tocmală de bunăvoe ca să hie treclét și proclét și lepădat de Dumnedzău și de précista și de 318 părinți ce-au fost în Nechei.

Și pre mai mare credență, pusu-ne-am și pecețile.

.....²ДѢНЪА ХЪБЪШЕЦКАА ПИСАА, ДА СМ ЗНАИТ.

БЪ ЛЪТО «ЗРМВ»³ СІПТІМВРІЕ ІЇ.

Arh. St. Buc., M-rea Pingărați, III/67 a.

Orig., hirtie (32,5 × 20 cm.), cinci amprente.

<După 1633 septembrie 15>.

*Mărturia lui Serghie căpitan pentru călugărul Zosin de la prisaca
mănăstirii Pingărați.*

† Eu, Sirghie căpitanul, scriem metanii și închinăciune molitvii tale, părinte Nile, și a tot săborul de la svinta mănăstire de la Pingărați, ideje

¹ Omis în orig.

² Cuvânt nedescifrabil.

³ Cifra zecilor corectată, nejustificat, din М în Н, Intrucit Lupul Hăbășescul a murit nainte de 1642 martie 30 (cf. Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași, Fond Spiridonie, CXIII/14).

est hram Sveatii Dimitrie. Altă, dăm știre molitvelor voastre de rîndul lui Zosin călugărașului de la prisaca militvelor voastre de la Onicéni; au vinit Negură acolo la molitvele voastre de au grăit niște cuvinte fără lucru și fără ispravă cătrî molitvile voastre, iară molitvile voastre v-ați protivit celui om menciunos și acei tălaniță, de ați trimis carte la cei nepoți a călugă-rului. Deci să nu vă protiviți, molitvele voastre, celui om menciunos, că noi știm, cu sufletele noastre, că iaste un părinte bun și priiaște molitvelor voastre.

De-aiasta scriem și să fiți sănătoși o Hriste, amin.

Mai micul molit<ve>¹le vroste², **СНЕРГІЕ КЪПНТАНША НСКЛА** <m. p.>.

Arh. St. Buc., M-rea Pingărați, III/67 b.

Orig., hîrtie (32,5 × 20 cm.).

Documentul este scris pe fila a doua a actului din 1633 septembrie 15 (vezi nr. 397), după care a fost datat.

399

1633 (7142) septembrie 16, Iași.

Moise Movilă voievod scrie pircălabilor de ținutul Neamț să oprească pe Damaschin din Brănești a-și face casă și mori în Bodești și să-i dea zi lui și altora să vină la judecata domnească.

† Io Moisi Movilă voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei³. Scriem domnia mea la pî<r>¹călabii de ținutul Neamțului. Dămu-vă știre că domnia méle s-au jeluît Popoțeștii pre Damaschin din Brănești, dzicîndu innaintea domnii méle că faci casă și mori pre ocina lor la sat la Bodești în tării lui.

Dreptu acéia, deaca veți vedea cartea domnii méle, iar voi să dați dzi lui Damaschin cu Popoțeștii și cu Robul din Dumbrăvénii și călugării de la Tazlău și lui Panteleiu din Hărlicești să-ș aducă toți uricele și zapisăle ce au pre acéle ocini, să vie toți să stea de față innaintea domnii méli și să

¹ Omis în orig.

² Pentru: „voastre“.

³ Pînă la „Moldovei“, text slav în orig.

oprești pre Damaschin să nu facă mori și casă pînă nu-ș vor întreba de față, înaintea domnii méle. Aceasta scriem, altfel să nu fie.

La Iași, în anul 7142 <1633> sept<embrie> 16.

† Domnul a spus.

† Ghianghea mare log<ofăt> a învățat¹.

† Tănasia <a scris>.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România,
Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” — Iași, III/8.
Transcriere din sec. al XX-lea după original.

400

163<3> (714<2>) septembrie 21, Bacău.

Dociul paharnic, Boldescul pîrcălab de Bacău ș.a. mărturisesc că, din porunca lui Moise Movilă voievod, nu vor mai învălui locul numit Călugăra lui Tofan și un deal cu vii, ale mănăstirii Bistrița.

† Eu Dociul păharnicul și Boldescul pîrcălabul de Bacău și preutul cel domnescu, Ghiorghie și șoltuzul Dumitru de tîrgu de Bacău și 12 pîrgari. Scriem și dăm știre cu această scrisoare a noastră cum au venitu, înaintea noastră, egumenul de la mănăstirea de Bistriță cu cinstita [carta] carte a măriei sale a lui Moisa Moghila voievoda și cu uric de la svîntu răpăusat domnului Alexandru voevodu prentu rîndul unii ocine a sventei mănăstiri a Bistriței, la tîrg la Bacău, ce să cheamă vaea Călugăra lui Tufan, ce au fost dare de la domnul Alexandru vodă cu mare blăstăm acelu loc, ce să cheamă Călugăra, lui părintelui Tofan și cu un <deal d>²e vii într-acel loc ce să cheamă Călugăra și acel loc cu tot venit³ ascultă de svînta mănăstire de Bistrița.

Deci noi, deacă am vădzut cinstita carte a măriei sale domnului nostru și uric de la Ale[c]xandru voevoda să lăsăm, să nu învăluim întru nimică acel loc și acel deal cu vii, deci noi după cinstită cartea măriei sale lui vodă am lăsat în pace acel loc ce să chiamă Călugăra și cu acel deal cu vii ce iaste a sventei mănăstiri a Bistriței³; de acmu înainte cene va dărui milo-

¹ De la „Aceasta” pînă la „a învățat”, text slav în orig.

² Rupt în orig.

stiv Dumnezeu de vor hi păharnici după urma <no>¹astră să nu aibă a învă-
lui acel loc ce să cheamă Călugăra lui Tofan și cu acel deal de vii, nici odă-
năoară în vèci, cum n-am învăluit nici noi, cum ne-au venit cinsti<tă>¹ cartea
mărie sale lui vodă.

Și au fost într-această tocmală mulți oameni buni, anume preutul
Zahariia și Ștefan diac de Mărgineni și Costantin diac de Mărgineni și alți
mulți oameni buni.

Și pre mai mare credință s-au pus pecétea orașului pre acest zăpis și
[și] pecețale noastre.

Aciasta dăm știre, să să știe.

Пис с Бакъс, лѣто ^{хэрма}2 септемвриѣ кѣ.

Гевргіе вел пѣргар.

Vítav de viari.

Яс Дичюл чашник искал <m. p.>.

Condrea.

Gheorghie Bostanu.

Eu popa Ghiorghie <m.p.>.

Vasilie Pelin <m.p.>.

Ionașcu Chibil.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, I/13.

Orig., hîrtie (32,5 × 20,2 cm.), nouă peceți aplicate (una a tirgului Bacău).

Fîind începutul anului, pisarul a scris, în virtutea obișnuinței, anul precedent,
7141, în loc de 7142, care corespunde domniei lui Moise Movilă menționată
în act.

EDIȚII: Ciurea, *Organizarea adminstrativă*, fig. 9 (facs.).

401

<1633 septembrie> 21— <1634 martie> 21 (7142), Iași.

*Moise Movilă voievod scrie dregătorului, șoltuzului și pîrgarilor
din Piatra și vătămăului din Vinători să lase în pace poslușnicii
mănăstirii de peste Bistrița.*

Noi Moisi Moghila voevod, b<o>jiiio milosti<iu>, g<o>spod<ară> Zeml<i>
Moldavscoi. Scriem domniia mea la slugile domnii meale, dregătorului den
Piatră și șoltuzului și prăsarilor³ de acolea și vătămăului den Vânători.

¹ Loc rupt în orig.

² Vezi datarea.

³ Greșit, în loc de „pîrgarilor“.

Dămu-ț știre că a venit, înaintea domnii meale, rugătoarele noastre călugăriți de preste apa Bistriței, zicindu că au niște poslușnici pre lingă mânăstire care voi învăluți pre dănșei și-i trageți la toate să dea cu voi. Și ei nu sântu scriși, cum ne-au arătat și cărți de la alți domni cari au fost mai nainte de noi, scriindu ca să hie în pace acei oameni, numai să aibă ei a posluși sfintei mânăstiri ce vor hi treabele, iar voi totu îi văluți.

Dereptu aceea, deaca veți vedea cartea domnii meale, iar voi să aveți a-i lăsa poslușnicii foarte în pace, că de va mai veni jalobă, de mare certare veți hi. Sici vam pișem, niaș ne ucinite ¹.

Pis u Ias, v<ă>lcato> 7142 <1633—1634> deni 21.

Mojsi voevoda <m.p.>.

† Ionașco.

După Bulat, *Din doc. m-rii Văratec*, în „Arhivele Basarabiei“, V, p. 373 (orig.).

ALTE EDIȚII: idem, *Doc. m-rii Văratec*, p. 14 (orig.).

Datat după lunile din anul 7142 în care a domnit Moise Movilă.

402

1633 (7141) septembrie 25, Iași.

Moise Movilă voievod întărește mânăstirii Sf. Sava din mijloc târgului Iași viile cu crame de la Cotnari dăruite de Enach postelnicul.

† Иъ Моѵси Могила воєвода, божію милостію, господарь Земли Молдавскон. Оже господство ми дали и потеръдани есми молебником нашим, егѣмънѣ и вѣсемѣ съборѣ въ свѣта монастыри въ срѣдъ тръгъ Искѣи, идеже ест храмъ свѣти Ека всекщенаго, еже ест мѣтохъ до свѣтаго Нерѣсалима, до свѣта монастыри нарицаема <Белка Лавра>², идеже ест храмъ пакижѣ свѣти Ека всекщенаго, ихъ прака штинна, даніе и милоканіе, что имъ далъ и помилоевалъ поконнаго Енакѣ постелника, въ прѣдъ нами и въ прѣдъ нашимъ свѣтѣомъ, виногради его что сѣтъ до Котнаръ, ѣ рѣдъ тръгомъ, съ краме и съ вѣс приходъ, въ за дѣше

¹ Greșit, pentru „Sie vam pișem, înac ne ucinite“.

² Loc alb în orig.; completat după doc. din 1633 martie 6 (vezi nr. 306).

ЕГО И ЗА ДУШЕ РОДИТЕЛЕМ ЕГО И ДА ИМАЕТ НАПИСАТИ ЕГО И ШТЪЦИ ЕГО ВЪ СВѢТІИ, ВЕЛИКІИ, БОЖЕСТВЕНІИ ПОМѢНИК И СЪТВОРИ ЕМЪ ПАМѢТ ШТ ГОДА ДО ГОДА, КАКО СѢ ПОДОБАЕТ, ПО ШЕНЧЮ СВѢТѢИ МОНАСТРИИ.

И НИ НИКТО ШТ ПЛЕМЕНИЦИ ПОКОННОМЪ ЕНАКЕ ПОСТЕЛНИКА ИЛИ ШТ ВШЦИ ЕГО ДА НЕ ИМАЕТ НИ ЕДНОЮ ПОТРАВЕШ ШМИШАТИ СѢ ВЪ ДАНІЕ СВѢТѢИ МОНАСТРИИ, ЗАМЕЖЕ ШИ, ЗА ЕГО ДОБРА ВОЛѢ, ДДА ПРѢЖДЕ СЪМРРЪТЪ ЕГО, СЪ ВЕЛИКОЮ КАѢТКО, ТАКОЖЕ ПИШЕМ И ВЪ СТѢТЕМЕНТЪ ЕГО, ЧТО СЪТВОРИЛА.

Того ради, тѣхъ више писанихъ виноградї, ѡ рѣдъ трѣгомъ, до Котнар, съ краме и съ висъ приходъ, како да ест и шт господства ми свѣтѣи монастыри прѣдъ реченѣи правѣ штинна, данїе и милованїе и шрик и подтвержденїе, съ вѣскѣмъ дохуодомъ, непорошено николиже на вѣки вѣчнїи. И ни да сѢ не шмишагт.

✠ Ис, въ лѣто хрѣма септемврїи кѣ¹.

† Едамъ господинѣ велѣл.

Іу Мшиси ковода <т. р.>.

† Дѣмитрашко <писалъ>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor de la sfânta mănăstire din mijlocul târgului Iași, unde este hramul Sfintului Sava sfințitul, care este metoh la sfântul Ierusalim, la sfânta mănăstire numită <Lavra cea Mare>², unde este hram iarăși Sfântul Sava sfințitul, dreapta lor ocină, danie și miluire, pe care le-a dat-o și i-a miluit răposatul Enache postelnic, dinaintea noastră și dinaintea sfatului nostru, виіе lui care сїнт la Cotnari, вн рїндул тїргулї, сѣ срамѣ шї сѣ тот венїтѣл, пѣнтрѣ помѣнїеа лїи шї пѣнтрѣ помѣнїеа пѣрїнѣїлор лїи шї сѣ аїбѣ а-л ссрїе пѣ ел шї пѣ пѣрїнѣї лїи вн сфїнтѣл, марѣе шї дѣмнезеїескѣл помѣнїк шї сѣ-ї фѣцѣ помѣнїе дїн ан вн ан, сѣм се сѣвїне, дѣпѣ обїцїеїл сфїнтѣї мѣнѣс-тїрї.

Și nimeni din rudele răposatului Enache postelnic sau din nepoții lui să nu aibă nici o treabă a se amesteca în dania sfintei mănăstiri, fiindcă el, de bunăvoia lui, a dat înainte de moartea lui, cu mare blestem, cum scrie și în testamentul lui, ce a făcut.

Pentru aceea, acele mai sus scrise vii, în rîndul târgului, la Cotnari, cu crame și cu tot venitul, să fie și de la domnia mea sfintei mănăstiri ina-

¹ Anul de la ianuarie.

² Loc alb în orig.; completat după doc. din 1633 martie 6 (vezi nr. 306).

inte spuse dreaptă ocină, danie și miluire și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7141 <1633> septembrie 25.¹

† Însuși domnul a poruncit.

Io Moisi voievod <m.p.>.

† Dumitrașco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava — Iași, XLVIII/3.

Orig., hîrtie (30,3 × 21 cm.), pecete aplicată.

Cu o trad din 1794 oct. 18, de Andrei Tălmăciu căpitan.

403

1633 (7142) septembrie 25.

Moise Movilă voievod întărește lui Ștefan Drăgan și soției sale, Ioana, o parte din satul Otești.

7142 <1633> septembrie 25.

On ispisoc de la domnul Moisiu Movila voievod întăritor lui Ștefan Drăgan și giupinesăi sale, Ioana, pe a patra parte din a patra parte din Otești, ce au cumpărat de la Sofronie, fata Ioanii, nepoata Ivereștii, strănepoata lui Statomir și macar că dintr-acei Statomir au eșit trei roduri, din care pe un Ivan, fecior lui Statomir, care să face o a treia parte din a patra parte din sat, l-au tras cu scrisori du-mnea> lui paharnicul Sandulache Sturza, dar acest bătrîn a lui Statomir să va împărți și în patru părți se vor trage în razeși o a patra parte.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași.

Copie după Ghibănescu, *Ms. Surele*, XLVI, p. 338 (transcriere după un transumpt dintr-o carte de judecată din 1812 martie 15).

¹ Anul de la ianuarie.

<Înainte de 1633> octombrie 6, Vîrtop.

Tudora, fiica lui Drăghici, dăruiește părțile sale de ocină din satele Vîrtop și Leutești nepotului său, Nechita, pentru a o comînda.

† Adecă eu, Tudora, fata i Drăghiță ¹, nepoata Nastei, însămi pre mene mărturisescu, cu cestu zăpis al meu, cum de bunăvoia mia m-am plecat și m-am lăsat nepotu-mieu Nechitei ot Vîrtop și i-am dat totă partea mia de ocină den sat den Vîrtop și den Leutești ca să-i fie lui ocină, cîtă să va aliage partia mia și moșie. Însă el încă să aibă a mă griji ș-a mă comînda.

Iar cine va strica aiastă de bunăvoe tocmală a mea să fie neertat de Dumnedzău și de Svînta Precistă și de toț svenții și de toț apostolii și de trei sute și optusprădzéce otți ce simtu în [vă] Nech<eia>².

Și-aastă tocmală o am făcut denaintia frăține-mieu, lui Vasilie și popa Andrușco ot Vîrtop și popa Ion ot tam și Zahariia diiacon ot tam și Vasilie vist<iernicel> ot tam și Gheorghie ot tam și mulți oameni buni și Vădeanul ot Tătărăși.

Di-asta mărturim și noi după lucru ci-am văzut, tocmală de bunăvoe și fiindu noi acolo, în tocmală.

Și pe mai mare mărturie, ne-a<m>² pus pecețile.

Иисъ Ерѣтоп, вкѣтомевѣтѣ ѿ.

Academia Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie

„A.D. Xenopol“ — Iași, Fond Spiridonie, XXX/177.

Orig., hîrtie (31 × 20,5 cm.), trei peceți aplicate.

Datat după doc. din 1634 ianuarie 23 *ibidem*, (copie de pe transcriere, după original, de Ghibănescu, *Ms. Surete*, XLII, p. 490—491) în care Nechita diac este menționat, călugărit sub numele de Nechifor, pentru ultima dată.

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 52—53 (orig.).

¹ Pe verso-ul documentului: „Zăpisul Teodorei, fetei lui Drăghici“; „i Draghiță“, formă veche românească de genitiv-dativ.

² Omis în orig.

1633 (7142) octombrie 20, Iași.

Moise Movilă voievod dăruiește lui Pătrașco Ciogolea logofăt al treilea satul Dumeni, pe Iubăneasa, ținutul Dorohoi, fost dreaptă cumpărătură a lui Isac Balica hatman, văr primar al domnului.

† Іѡ Моѵси Могила воєвода, божію милостію, господарь Земли Молдавскон. Оуже тот истинни наш вѣрнии волѣрини, Пѣтрашко Чоголаѣ третїи логофѣт, слѣзїи ниним свѣтопочившим господари прѣжде нас живших, а днєс господствє ми слѣжѣще съ правою и вѣрною слѣжєѡ. Тѣм и ми, видѣще его правою и вѣрною слѣжєѡ до нас, жаловали есми емѡ всеюною нашии милости и дали и помиловали есми емѡ ѡт нас, ѡ нашии земли, Молдавскон, едно село, на имѣ Дѡмѣни, что ѡ волост Дорохоюскою, на рѣцѣ Юбѣнѣса, съ все хотар и съ все приход, что том село бѣше право закѣпєжно пѣрвомѡ коланцѡ господства ми, Исак Балика хѣтман, ѡт Никорич дѣпак и ѡт Николарь, сжн Корнѣ дѣпак, и ѡт Кѣзакѡ и ѡт Кирѣна, сынове Грига вѣтаг, а ѡтцѣи им, Грига, вѣше кѣпєжно ѡт Пѣтрашко и ѡт Грозак и ѡт Кирѣна, дѣти Захарїи, а сих члѡвѣци елци вше пишєм бѣше права даанїє и милованїє ѡт Петра воєвода, ѡтцѣвѡм их, Захарїа и Корнѣ, и брат его, Николарь, дѣпачи.

Тѣм ради, тоє прѣд реченное село, Дѡмѣни, на рѣцѣ Юбѣнѣса, да ест вше писанномѡ волѣринѡ господства ми, Пѣтрашко Чогола логѡфѣт, права ѡтнина и даанїє и милованїє и ѡрик и потвѣрженїє, съ вѣсам доходом, непорѡшенно николїже на вѣки.

И по нашим животѣ и господствованїє, кто бждѣт господарь ѡт братїах наших или ѡт дѡтѣ наших или пак бѣд кого Богѡ изверѣт вити господарь ѡ нашии земли, Молдавскон, тот би емѡ непорѡшила наше даанїє и милованїє, нѣ алє би емѡ дал и ѡкрапнл. И кто сѣ покѡсит разорити и сказити наше ѡстроєнїє, тѣ да ест тѣклат и проклат ѡт Господа Бога и спаса нашего Исѡса Христа и ѡт прѣчїста его матерь и ѡт вѣсѡх свѣтих, иже Богѡ благоѡгѡдивше и да имаѣт част съ Юдою и съ тѣклатом Ярїєм вѣ безконѣчнїа вѣки и мжнї, амин.

Ѣ Исѡх, мѣсѡца нѡемврїє гї днїи¹, вѣ лѣто хрлїе ѡктомврїє к̄.

† Сам господинѣ велѣл.

† Іѡ Моисеи Могила воєвода <т. р.>.

† Шандир <писал>.

<Adaus de mâna domnului>: † Pentru slujba ce ne-au slujitu i l-am datu acestu satu și i-am dat și diresele ce-am avutu.

¹ Probabil, data redactării actului.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată acest adevărat credincios boier al nostru, Pătrașco Ciogolea al treilea logofăt, a slujit altor sfintrăposați domni foști mai înainte de noi, iar acum slujește domniei mele cu dreaptă și credincioasă slujbă. De aceea și noi, văzînd dreapta și credincioasa lui slujbă către noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă și i-am dat și l-am miluit de la noi, în țara noastră, Moldova, cu un sat, anume Dumenii, care este în ținutul Dorohoiului, pe apa Iubăneasa, cu tot hotarul și cu tot venitul, care acel sat a fost dreaptă cumpărătură vărului primar al domniei mele, Isac Balica hatman, de la Nicorici diac și de la Nicoară, fiul lui Cornea diac, și de la Cazacul și de la Chireana, fiii lui Griga vătăg, iar părinților lui Griga le-a fost cumpărătură de la Pătrașco și de la Grozav și de la Chireana, copiii lui Zaharia, iar acestor oameni cîți sînt mai sus scriși le-a fost dreaptă danie și miluire de la Petru voievod părinților lor, Zaharia și Cornea, și fratelui său, Nicoară, dieci.

Pentru aceea, acel mai înainte spus sat, Dumenii, pe rful Iubăneasa, să fie mai sus scrisului boier al domniei mele, Pătrașco Ciogolea logofăt, dreaptă ocină și danie și miluire și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn dintre frații noștri sau dintre copiii noștri sau iarăși pe cine va alege Dumnezeu să fie domn în țara noastră, Moldova, acela să nu-i strice dania și miluirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească. Iar cine va încerca să distrugă și să strice întocmirea noastră, acela să fie de trei ori blestemat și blestemat de domnul Dumnezeu și mintuitorul nostru Isus Hristos și de preacurata lui maică și de toți sfinții care au plăcut lui Dumnezeu și să aibă parte cu Iuda și cu trei ori blestematul Arie în muncile și veacurile fără de sfîrșit, amin.

La Iași, luna noiembrie 13 zile¹, în anul 7142 <1633> octombrie 20.

† Însuși domnul a poruncit.

† Io Moisi Moghila voievod.

† Șaidir <a scris>.

Biblioteca orașănească Sibiu.

Orig., hîrtie (42,5 × 28,5 cm.), pecete aplicată, deteriorată.

O trad. la Bibl Acad., DCCXXXV/5.

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, XIX, p. 24 (regist).

¹ Probabil, data redactării actului.

1633 (7142) octombrie 20, Piatra.

Partenie egumenul și tot soborul de la mănăstirea Bistrița mărturisesc că s-au tocmît cu călugării de la mănăstirea Secu pentru niște heleșteie.

† СМЕРЕНІЕ ВРМОНАХ ПАРТЕННЕ ЕГЪМЕН И МОНАХ ЯНДОННИ И НОХИТ И ГАВРИАНЕ И СПИФАННЕ И ЕНСАРИУИИ БОГЪА И НЕКОЛАЮ И ШЕФАН И ВЕС СЪБОР УИТ СВЪТА МОНАСТІР БИСТРИЦЪ. Scriem și mărturisim noi, de bunăvoia noastră, cum ne-am tocmît cu călugării de la sfînta mănăstire Săcul, pentru niște hălăștee ce-au fostu mai denainte vreme ale nostre și apoi au fostu date mănăstirii Săcului de vornecul Ureche. Deci, apoi, noi ne-am pîrit cu săcanii înnaintea lui Bărnovschi vodă și i-am rămas și ne-am luat hălășteele înnapoi și ne-au făcut lege ca să le întorcem totă cheltuiala ce-u cheltuit pre acéle iazuri.

Deci noi le-am dat în prețu și pre un țigan, anume Adam și cu făméeia sa Eftinca și cu feciorii săi, cu cîți va avea el, ca să le hie lor de poslușenie, svintii mănăstiri, ce le vor hi treabele.

Și cîndu am făcut aceasta tocmală au fost popa Vasilie de Petră și diaconul Pătrașco de Petră și Vasilie Duleje den Bodești și Iorga de Neamțu.

Și pre mai mare mărturie, am pus și pecétea mănăstirii, ca să să știe.

† У Петра, въ лѣто «СРМѢ УКТОМВРІЕ К.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LXVI/1.

Orig., hirtie (32,2 × 20,2 cm.), pecete aplicată.

1633 (7142) octombrie 29, Iași.

Moise Movilă voievod întărește lui Dumitru Cămîrzan diac și soției sale, Solomia, a cincea parte din satul Horgoești.

† Иъ Моѹси Могила <во>¹евода, божю милостю, господарь Земли Молдавской. Оже господство ми дади и потвердиди есми и поновнии слъсѣ <на>¹шелемъ Дѹмитръ Кѹмѹрзан дѹтак и жителницѣ емъ, Голомѹта, на своихъ

¹ Loc rupt in orig.

пpавлa штнннѢ н кѢпeжнa, шт <с>¹ѣлo Хоргоѣци пeтaа чaаcт, шт нcпнcок зa пoт-
вpъждeнїѣ чтo нмaли шт Мнрoн Бърновскн вoєвoдн н шт Пл<ѣ>ѢандрѢ, cъннѢ
РадѢлa вoєвoдн, н шт cаmогo гoспoдcтвa мн, шт пpъвoѣ гoспoд<cтвo>¹, чтo єcт
нм пpавлa внкѢплeнїѣ шт БълѢ...¹а н шт жннa єгo, Барвapa, дѣццa пoп Тoадєр
шт Тeншoрн, шт вoлoст КнгѣчкoмѢ.

Ино да єcт нм н шт гoспoдcтвa мн пpав<л>¹ штнннѢ н внкѢплeнїѣ н
пoтєрвъждeнїѣ н зpнк тoє вншє рєчєнa пeтaа чaаcт шт cєлo Бъргоѣци, cъ вѣcкѢм
доходoм, нєпoрѢшнaн нєкoлнжє нa вѣкн. И нн да cѣ нє змншaєт.

У Мс, вѣ лѣтo «зрмѢ вктомєврїѣ кѢ.

† Сам гoспoдннѢ вєлѣл.

† Гннгѣ вєл лoгoфєт зчн н cѢ нcкaлѣх <м. р.>.

† Пѣтpашкo <пнcлa>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Mol-
dovei. Iată domnia mea am dat și am întărit și am înnoit slugii noastre
Dumitru Cămîrzan diac și soției lui, Solomia, dreapta lor ocină și cumpără-
tură, din satul Horgoești a cincea parte, din ispisoc de întărire ce au avut
de la Miron Barnovschi voievod și de la Alexandru, fiul lui Radul voievod,
și de la însăși domnia mea, din prima domnie, care le este lor dreaptă cumpă-
rătură de la Bălă...¹a și de la soția lui, Varvara, fiica popii Toader din
Teșori, din ținutul Chigheci.

Deci să le fie și de la domnia mea dreaptă ocină și cumpărătură și
întărire și uric acea mai sus spusă a cincea parte din satul Orgoesti, cu
tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7142 <1633> octombrie 29.

† Însuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Pătrașco <a scris>.

Arh. St. Iași, DXII/16.

Orig., hirtle (32 × 20,2 cm.), pecete aplicată, sfărîmată.

¹ Loc rupt în orig.

<1633> noiembrie 1, Cordăreni.

Nicoară Moțoc mare vătah de Dorohoi adeverește că a prins pe un fur, anume Ostahie, care l-a avut tovarăș pe Ionașco Pușculeț din Săpoteni, și că popa Mățiaș i-a plătit capul cu un cal; nefiind destul atât, s-a mai luat o iapă a lui Prostu.

† **Никоаръ Моцок вел вѣтаѣхъ Дорохюскон** scriem și mărturisim cumu am prinsu un fur, anume Ostahie, fur drept.

Deci acel fur Ostahie la nevoia lui au pus soție pre Ionașco Pușculeț den Săpoteni.

Deci Ionașco încă n-au putut să nu să dé vinovat, ci-au cădzut după popa Matiiș ca să plătească. Deci ne-au dat popa un cal dă i-au plătit capul. Ce nu i s-au plătit capul numai cu acel cal, ce am luat și o iapă a lui Prostu.

Deci să nu mai aibă val prentre-aceasta pîră. Să să știe.

✠ **Кордарѣни, нонемврѣ 1.**

Arh. St. Buc., M-rea Doljești, XXIX/44.

Orig., hîrtie (9 × 17 cm.), pecete aplicată.

Datat după doc. din 1634 martie 11 care amintește de participarea popii Mateiaș la această judecată (vezi Arh. St. Buc., M-rea Doljești, XXIX/27).

1633 (7142) noiembrie 4.

Moise Movilă voievod dăruiește lui Pătrașco Ciogolea logofăt două sate într-un hotar, Măleștii și Terleștii, pe Prut, în ținutul Iași, care au fost ale lui Isac Balica hatman.

Noi **Мвнши Могила конкода, божію милостію, господар Земле Молдавскви.** Adecă domnie me m-am milostivit și am dat și am miluit pre al nostru credincios boeriul Pătrașco Ciogole logofătul cu doi sate întregi, ce sintu pe Prut, în ținutul Iașilor, și cu bălți de pești, anumi Măleștii și Terleștii.

amîndoi într-un hotar, carele acești sați sîntu driaptă cumpărătură văru premarelui meu, lui Isac Baleca hatman, de la toț oamenii care au avut ocini acolo, într-aceste doi sate, care oameni sîntu scriș toț în zapisul lui Costandin Moghila voievod vinzătorii. Și li-am dat și zapisul acel, a lui Pătrașco Ciogole logofătul, pentru să nu poată ei tăgădui că n-au vîndut.

Pentru aceia, ca să-i fii dumisali de la domnie me driapti moșii, dar și miluire, pentru a lui driaptă slujbă ce mi-au slujit, cu tot vinitul, neclătit nici odinioară în veci. Iar cini va ispiti a strica dare și miluire noastră, să fie treclit și proclit în veci.

7142 <1633> noembrie 4.

СѦМ ГОСПОД РѦЧ.

ИѦ МОИСИ МОГИЛА ВОИВОД.

Socotitu-am și i-am dat domnie me de la noi ca să n-aibă nime a strica. Cini a streca, să fii niertat.

Isac.

Departamentul pricinilor străine. Această copie poslăduindu-să s-au aflat întocma, din cuvînt în cuvînt, cu originalu. Drept aceia s-au încredințat.

Eși, 19 iunie 1824.

Costandin Terecheș vornic.

A. Bantaș.

Posleduit Ștefan ...¹.

Bibl. Acad., CXXI/185.

Copie.

410

1633 (7142) noiembrie 6, Iași.

Moise Movilă voievod poruncește slujitorilor din ținutul Tecuci să lase în pace satul Mirăești al mănăstirii Aron Vodă.

† ИѦ МОИСИ МОГИЛА ВОИВОДА, БОЖІЮ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МОЛДАВСКОН. Scriem domnia mea la slugile noastre, la starostii de Tecuci și la deșugubinari și la toți dăbilarii cîți veți înbla cu slujbe la acel ținut. Deaca veți vedea cartea domnie méle, iar voi să aveți a lăsa foarte în paci satul Mirăe-

¹ Pizibil în text.

știi, ce iaste a svintei mănăstiri a lui Aron Vodă, întru nemică să nu-i învă-
luiți, nici să-i globiți fără ispravă, că cine-i va învălui fără lége hi-va de
mare certare de la domniia mea. Nici dobitocul să nu le trageți pentru alte
sate.

Aceasta vă scriem și într-a[al]tu chip să nu faceți.

✠ Ис, въ лѣто хрѣме ноємврѣ сѣ.

† Сам господинъ велѣ.

Иъ Моѿси воєвода <м. р.>.

† Пѣтрашко <писал>.

Bibl. Acad., XCIX/55 a–b.

Orig., hirtie (31,7 × 19,7 cm.), pecete aplicată.

Cu o copie.

EDIȚII: Solomon-Stoide, *Doc. tecucene*, II, p. 11–12 (orig.).

411

1633 (7142) noiembrie 13, Iași.

*Moise Movilă voievod dăruiește lui Pătrașco Ciogolea logofăt al
treilea satul Cobilia, din ținutul Soroca, pe care l-a avut ca danie
Ion vistiernic, bunicul domnului, de la Petru voievod.*

† Иъ Моѿси Могила воєвода, в<ожію> м<нлостію>, г<осподаръ> З<емли>
М<олдавскон>. Сѣже<т> тот истинни наш вѣрни болѣрни, Пѣтрашко Чоголѣ тре-
тій логфѣт, слѣжил прѣжда иним с<вѣ>топочшим г<о>сп<о>д<а>ри прѣжде
нас вѣших, а днѣс<т> г<о>сп<о>д<ст>в<а> ми слѣжѣше съ правою и вѣрною
слѣжеѣ. Тѣм и ми видѣше его правою и вѣрною слѣжеѣ до нас, жаловали есми
емѣ усобнои наши м<н>л<о>сти и дали и помилovali есми емѣ wt нас, ѣ нашии
Земли Молдавскон, едно село на имѣ Кожалѣ, ѣ волостъ Сорочски, wt испричили
что имали дѣдови наши Иън Могила вистарник wt Петра воєвода за дааніе и
за милowanіе на того село что тоє село бѣше право за викалнствіе Гонци вѣшихи дворник,
с<ы>нѣ Пѣтърари, wt вначатокѣ Козма вѣшихи пѣркѣлаб и изгивил тоє прадри-
чинноє село, Кожалѣ, Гонцѣ, с<ы>нѣ Пѣтърар, ѣ викалнство, когда бѣзвѣсали
сѣбѣ имѣ за г<о>сп<о>д<ство>, въ д<ь>ни Петра воєвода.

Тѣм ради, тоѣ више писанноѣ село, Кожлаѣм, да ест ѡт г<о>сп<о>дств<а> ми болѣринѣ нашѣмѣ више<ѣ> писан Пѣтрашко Чоголкѣ лѡгофѣт, праваа ѡтн<и>но и даанѣ и милованѣ и ѡрик и потвѣржденѣ, съ вѣсѣм дохodom, непорѣшенно николиж<ѣ> на вѣки.

И аще проѣвѣлютсѣ въ нѣкомѣ врѣмѣ нѣкихъ нарѣденѣ до нишихъ нѣкихъ чуждихъ г<о>сп<о>д<а>ри да сѣ не верѣат понеже ест право г<о>сп<о>д<ст>в<а> ми за дѣднинѣ.

И по нашимъ животѣ и г<о>сп<о>дствованѣ, кто вѣдет г<о>сп<о>д<а>ръ ѡт дѣти нашихъ или ѡт нашего рода, или пакъ бѣдъ кого Б<о>гъ изберетъ бити г<о>сп<о>д<а>ръ ѣ нашимъ землямъ, Молдавскон, тотъ би имѣ непорѣшина наше даанѣ и милованѣ, нѣ али би имѣ дали и ѡрѣкли. И кто сѣ покѣситъ разорити и сказати наше ѡстроиѣ, тѣ да естъ трѣклѣт и проклѣт ѡт Г<о>спода Б<о>га, сътворшаго н<ѣ>бо и землѣ, и ѡт пр<ѣ>ч<и>ста его м<а>т<ѣ>рь и ѡт вѣсѣмъ с<вѣ>тнѣхъ, иже Б<о>гъ благоудивши да имаѣтъ частъ съ Исодомъ и съ трѣклѣтомъ Ирѣмъ въ безконечнѣмъ вѣки и мѣки, аминъ.

Писъ ѡ сохъ, в<ѣ> л<ѣ>то ѡрѣме ноѣ<м>в<рѣ>ѣ гѣ.

Саамъ г<о>сп<о>д<н>нѣ вѣлалъ.

И ѡ Моисѣи Могила воѣвода.

Socotit-am domnea me apoi uricile moșilor noștri cari mai sus scrie și s-au aflat cumpărătură<ă> moșului domnii mele Ion Movilă vistearnic acestu sat Cobălie de la Gonța s<î>nă Păcurar, nepotul Cozmei, iar la domnie lui Pătru vodă, pe ai săi bani.

Pentr-aceia, cu mîna mea am scris singur ca să s<e> crează; datu-i-am și doo urice de la Pătru vodă și altele de la Iancul vodă; mai datu-i-am un uric de la Ștefan vodă.

Io Moisi Moghilă vodă.

Șaidir <a scris>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată acest adevărat boier al nostru credincios, Pătrașco Ciogolea logofăt al treilea a slujit mai înainte altor sfînt răposați domni foști mai înainte de noi, iar astăzi slujește domniei mele cu dreaptă și credincioasă slujbă. Deci noi, văzînd a lui dreaptă și credincioasă slujbă către noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă și i-am dat și l-am miluit de la noi, în țara noastră Moldova, cu un sat, anume Cobiliia, în ținutul Soroca, din privilegiu de danie și de miluire ce a avut bunicul nostru Ion Moghila vistiernic de la Petru voievod pe acel sat, care acel sat a fost drept de cumpărătură lui Gonța fost vornic, fiul lui Păcurar, de la nepoții lui Cozma fost pircălab

și a pierdut acel mai înainte spus sat, Cobiliia, Gonțea, fiul lui Păcurar, în viclenie, cînd și-a luat nume de domn, în zilele lui Petru voievod.

Pentru aceea, acel mai sus scris sat, Cobiliia, să fie de la domnia mea boierului nostru mai sus scris, Pătrașco Ciogolea logofăt, dreaptă ocină și danie și miluire și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci.

Iar dacă se vor afla în vreo vreme oarecare drese la alți domni străini, să nu se creadă pentru că este domniei mele drept de dedină.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine va alege Dumnezeu să fie domn țării noastre, Moldova, acela să nu-i clintească dania și miluirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească. Iar cine se va ispiti să distrugă și să strice întocmirea noastră, acela să fie de trei ori blestemat și blestemat de Domnul Dumnezeu, făcătorul cerului și al pămîntului, și de preacurata lui maică și de toți sfinții care au plăcut lui Dumnezeu și să aibă parte cu Iuda și cu de trei ori blestematul Arie, în veacurile și muncile fără de sfîrșit, amin.

Scris la Iași, în anul 7142 <1633> noiembrie 13.

Însuși domnul a poruncit.

Io Moisi Moghila voievod.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutu de istorie și arheologie „A. D. Xenopol”—Iași.

Copie după Ghibănescu, *Ms. Surete*, XXV, p. 520—521, nr. 303 și p. 404, nr. 761 (transcriere și trad. după orig., hirtie, pecete aplicată).

O copie după o trad. de Gh. Evloghie dascăl, din 1786 mai 21, ibidem, p. 521—522. EDIȚII: Ghibănescu, *Surete*, IX, p. 129—130 (orig. cu trad. editorului).

412

1633 (7142) noiembrie 13, Iași.

Moise Movilă voievod împuternicește pe călugării de la mănăstirea Bistrița să-și apere slatina și hotarul proprietății de la Calul și Tasinău.

† Иъ Моиси Могила воєвода, божію милостїю, господарь Земли Молдавскон. Dat-am cartea domniei mēli, rugătorului domniei mēle, egumenului și a tot săborul de la svintaa mănăstire de la Bistriț spre-acēia ei să hie tari și

putérnici cu cartea domniei méli a ținea și a opri și a apăra tot hotarul sventei mănăstiri, anume Calul, pină la obirșie și Tasinăul pin-la obirșie și slatina. Și nime să n-aibă a întra[a] acolo, la cel hotar, să venédze péște, nici heară, nici să ia slatină, nici altă nemică, nici să facă curături acolo alți oameni dintr-alte hotară.

Iar pre cine va prinde acolo vinindu pește, sau slatină luindu, sau heară vinindu, sau curățături făcindu, sau ...¹ pre aceia oameni să-i prindză, s<ă>¹-i lé<ge>¹ și ce vor găsi la dinșii ...¹, sau fie ce, să aibă a lua și la domniia mea să-i aducă pre d<inșii c>¹u dobitoc cu totu.

Și nime să nu cutédze a ținea sau a opri innaintea cărții domniei meli.

✠ Мс, въ лѣто хрѣме ноємвриѣ г҃ѣ.

† СЛЛМ ГОСПОДИНЪ ВЕЛКА.

† ДАРУИИ <ПИСАЛ>.

Bibl. Acad., DLXXXIX/44.

Orig., hirtie (31,4 × 19,4 cm.), pecete aplicată.

O foto, ibidem, Fotografii, XXXII/61.

EDIȚII: Velichi, *Doc. Constantinopol*, p. 547 (orig.).

413

1633 (7142) noiembrie 17, Iași.

Moise Movilă voievod dă un așezământ de conviețuire a clerului mănăstiresc.

Ioan Moise Mogila Wojwoda schreibet denen Kloster Geistlichen besondere Lebensordnung vor.

Dtto Iassy, 7142 <1633> den 17^{t<en>} November².

Ioan Moise Moghila voievod dă un așezământ de conviețuire a clerului mănăstiresc.

Dat în Iași, 7142 <1633> noiembrie 17².

Arh. St. Suceava, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. B., nr. 83.

Rezumat.

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, IV, p. 23 (text german și trad).

¹ Rupt în orig.

² În *Inventar* această dată a fost inversată cu cea a documentului următor.

1633 (7142) noiembrie 23, Iași.

Moise Movilă voievod întărește lui Cărăcaș armaș niște robi țigani, cărora le-a plătit capetele pentru omor și jaf.

† Нѡ Моѡси Могила воєвода, божію милостію, господарь Земли Молдавской. Сѡже прїиде, прѣд нами и прѣд вѣсими нашими молдавскими болѣри, великих и малих, слоуга и болѣрен господства ми, Къръкаш бѣв вел армаш, и принесла єдин запис за свѣдѣтелство ѡт Мирѣшц дворник и ѡт Тѣнасѣ и ѡт Дѣмитрашко и ѡт Костантин, зѣт Небожатко и ѡт Гѡрган дворници глотнїи и ѡт Нѣнѡл бѣв дворник и ѡт Крстѣ оурикар и ѡт нинѣ воини прѣднїи, сице писаше и свѣдѣтелствеше вѣ тот запис, како прїиде, прѣд ними, Дѣмитрашко циган, сынѣ Тѡркѡла, и Хѡрѡлан циган, сынѣ Каменницѣ, и падали ѡт прѣд ними и молѣше сѡ ѡни сѡсси господства ми вѣше писан, Къръкаш армаш, сѣ вѣси вѣтѡши за цигани, именемѣ Шафтею вѣтаг и Иван ѡсѣе и Єнмивн и Нистор и Гангорїе и Гош и Гогою и ин Гангорїе и нинѣ вѣси, радї єдна повинѣ им, єже ѡни били разбойници и ѡбили и разбивали нѣких людї и поимали на ннѣ за лице и вѣша тнѣ цигани за изгнеленїе ѡт. . .¹ радї повинѣ нѣ.

Таже платил им главѣ ѡт изгнеленїе сѡсскѣ наше вѣше писан, Къръкаш и дал радї тнѣ цигани пет десѣт ѡгорских пинѣси добриѣ и изкадна им главы ѡт тоа тѣготнѡ.

Тѣм радї тїн вѣше писани цигани, Дѣмитрашко и Хѡрѡлан, да єст и ѡт господства ми сѡсскѣ нашеѡш вѣше писан, правїи ѡлопи цигани сѣ женами и сѣ дѣти нѣ и внѣпанїе и ѡрик и потвѣржденїе, непорѡшени николиже на вѣки. И ин да сѡ не ѡмишаєт.

Ѣ Ис, лѣто хѡрѡме ноємврїе кѣ.

† Єам господинѣ велѣл.

† Гангѣ вел логофѣт ѡчи и сѡ искал <т. р.>.

† Иѡнашко <писал>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga și boierul domniei mele, Cărăcaș fost mare armaș, și a adus un zăpis de mărturie de la Mirăuță vornic și de la Tănăsie și de la Dumitrașco și de la Costantin, ginerele lui Nebojatco și de la Gorgan,

¹ Loc alb în orig.

vornici de gloată și de la Neaniul fost vornic și de la Cîrstea uricar și de la alți oșteni de înainte, astfel scriind și mărturisind în acel zapis, cum a venit, înaintea lor, Dumitrașco țigan, fiul lui Turcul, și Huruian țigan, fiul lui Cameniță, și au căzut dinaintea lor și s-au rugat ei slugii domniei mele mai sus scrise, Cărăcaș armaș, cu toți vătagii de țigani, anume Maței vătag și Ivan jude și Simion și Nistor și Gligorie și Goia și Gogoi și alt Gligorie și alții toți, pentru o vină a lor, că ei au fost tîlhari și au ucis și au prădat niște oameni și i-au prins de față și au fost acei țigani de pierzare de . . .¹ pentru vina lor.

Și le-a plătit capul de la pieire sluga noastră mai sus scrisă, Cărăcaș, și a dat pentru acei țigani cincizeci galbeni ungurești, bani buni și le-a scos capetele de la acea greutate.

Pentru aceea, acei mai sus scriși țigani, Dumitrașco și Huruian, să fie și de la domnia mea slugii noastre mai sus scrise drepti robi țigani cu femeile și cu copiii lor și cumpăratură și uric și întărire, neclintiți niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7142 <1633> noiembrie 23.

† Însuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și s-a iscălit <m.p.>.

† Ionașco <a scris>.

Bibl. Acad., LXXXVI/19.

Orig., hirtie (30,5 × 19,6 cm.), pecete timbrată, cu legenda: *Їw Млвчен Могнаа воевода, божією милостією, господарь Земли Молдавской.*

Această legendă se păstrează pe toată pecetea mijlocii ale actelor eminate de la Moise Movilă voievod și nu o vom mai repeta.

415

1633 (7142) noiembrie 25, Iași.

Moise Movilă voievod întărește lui Sturza diac părți de ocină din satul Tălhărești, pe Ursoae, pe care i le-a dăruit mătușa sa Nastasia Pința.

† *Ив Шоўси Могнаа воевода, божією милостією, господарь Земли Молдавской. Єже прїиде, прѣд нами и прѣд вѣсьми нашими молдавскими <болѣри>², великими и малими, Настасїя Пинца, дочка Бл<ад>² митник, сестра Єдокии*

¹ Loc alb în orig.

² Loc rupt în orig.

Пепелоае, по ен добраа волѣ, неким <непонс>¹жденнаа, а ни прислобанаа и дала и подарокала вѣски свои, Стурси дѣак, ен права штинис и дѣдинис, вѣскѣ част ен, что имала шт село Тѣлхѣреци, на Урсоае, и вѣскѣ част вѣскѣ ен, Исак>¹, сынѣ Горчи, понеже Исак, сынѣ Горчи, продаа[н] дрѣги части за штинис шт село <Брѣн>¹скни и шт село Ханкѣщи и шт Шници, шт волост Хотинскомс.

Ѡ пак сѣскѣ наше, Стурскѣ дѣак, да имаат посокотити на тютка <ег>¹о, Настасѣа Пинѣа, и да имаат помѣнити на неѣ <н>¹ грижати ѡко подобает сѣ мрѣтвцим[н].

Никто шт вѣщи ен или шт пле>¹меници ен да не имаат шмишати сѣ вѣ тѣх дѣкѣ части шт Тѣлхѣреци, а ни вѣ комати ен. Того ради, како да ест и шт нас сѣскѣ наше<мѣ>¹ вѣше писанномс, Стурси дѣак, правѣн штинни и даннѣ и шрик, <мѣ>¹ и дѣтнм его, непорѣшенно николиже вѣ вѣки вѣчнѣн. И ни да сѣ не шмишаат.

<Ѡ П>¹сѣх, вѣ лѣто <Ѡрѣне ноимврѣе кѣ.

† Сѣм господинѣ велѣл.

† Пѣангѣ вел логофѣт шчи и сѣ искаах <м. р.>.

† Крстѣ <писал>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor <boierilor>¹ noștri moldoveni, mari și mici, Nastasia Pința, fiica lui Vl<ad>¹ vameșul, sora Odochiei Pepeloae, de bunăvoia ei, nesilită de nimeni, nici asupra și a dat și a dăruit nepotului ei, Sturza diac, dreapta ei ocină și dedină, toată partea ei ce a avut din satul Tălăhărești, pe Ursoae, și toată partea nepotului ei, I<sac>¹, fiul lui Gorcea, fiindcă Isac, fiul lui Gorcea, a vîndut alte părți de ocină din satul <Brin>¹zeni și din satul Hancăuți și din Onești, din ținutul Hotin.

Și iarăși sluga noastră, Sturza diac, să aibă a îngriji pe mătușa sa, Nastasia Pința și să aibă a o pomeni <și>¹ a o griji cum se cuvine morților.

Nimeni dintre nepoții ei sau dintre verii ei să nu aibă a se amesteca în acele două părți din Tălăhărești, nici în averile ei. Pentru aceea, să fie și de la noi slugii noastre mai sus scrise, Sturza diac, drepte ocini și danie și

¹ Loc rupt în orig.

uric, lui și copiilor lui, neclintit, niciodată, în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

<La>¹ Iași, în anul 7142 <1633> noiembrie 25.

† Însuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cîrstea <a scris>.

Bibl. Acad., XIII/96 a—b.

Orig., hirtie (37,3 × 27 cm.), deteriorat, pecete timbrată, stricată.

Cu o trad. din 1734.

416

1633 (7142) noiembrie 25.

Savin Prăjescul fost hatman, Iurașco Bașotă fost hatman și alți boieri mărturisesc că Pătrașcu Bașotă mare vornic de Țara de Sus a cumpărat părți din satul Ciohoreni, ținutul Suceava, de la Gavril Fierie și de la Ionașco.

† Это аз, Гаврил Прѣжъскѣа хѣтман бие и Юрашко Башотѣ хѣтман бие и Чолпан бие жикничѣр, Иурдаки вистѣрник. Adeacă au venit înaintea noastră Gavril Fierie din sat din Ciohoréni, de bunăvoia lui, de au vîndut a sa direaptă parte de ocină dintr-aceiaș sat, din Ciohoréni, în ținutul Sucévei, ce au avut cumpăratură de la Sava și de la sora lui, Lelița, feciorii Irimițai și cu casă gata, de Gavril făcută și cu tot venitul, de au vîndut fratelui nostru, lui Pătrașco Bașotă vornicul cel mare de Țara de Sus, dreptu 20 taleri buni. Și i-au dat deplin toți banii în mîna lui Gavril, dinnaintea noastră, înși dreptu casă au dat deusăbi un bou și o vacă cu vițal.

Așijdere, au venit înaintea noastră Ionașco, ficiorul lui Gligorie vătavul, de au vîndut a sa direaptă parte de ocină dintr-aceiaș sat din Ciohoréni, ce are cumpăratură de la Hi²poe, cu tot venitul, de au vîndut așijdere fratelui nostru Pătrașco Bașotă dvornicul, dreptu 12 taleri buni. Și au dat toți banii deplin în mîna lui Ionașco, dinaintea noastră, pentru căce

¹ Loc rupt în orig.

² Omis în orig.

acel sat Ciohorëni și au fostu de moșie dumisale vornicului de pre moșia sa, Agafia Ciohoreana.

Aciasta mărturisim cu scrisoarea noastră. Pre mai mare credință pusune-am și pecețile întru această scrisoare adevărată a noastră.

Еъ лѣто х̄р̄мв̄ ноемврїе кѣ.

Прѣжискса вие Хетман исках <т. р.>.

Из Юрашко Башотъ вие Хатман <т. р.>.

<Pe verso>: Из Нурдаки вие вистѣрник искал т. р.

Bibl. Acad., CDXXI/23.

Orig., hirtie (31,5 × 19,4 cm.), trei peceți aplicate.

417

1633 (7142) noiembrie 29, Iași.

Moise Movilă voievod întărește Tofanei și fiului ei șase fălci de vie la Băiceni, pe dealul Frumușeni, pe care i le-a vindut soțul ei, Apostol fost mare pitar.

† Ив Шоѵси Шогила воевода, вожію милостію, господарь Земли Молдавскон. Бже прїиде прѣд нами и прѣд оусими нашимы молдавски[х]мы волѣри, великимы и малины, волѣринѣ нашемоу Апостолю вие вел питар, неким непонѣжен а не приселован, нж за емѣ доброю волѣ продал своа права штиннѣ и кѣпична, шест фалче за виноградї шт Бѣичани, в гор Краснико. Таа продал кнѣгинѣ своа Тофанї, радї два сто ври, пинѣси добри.

Ино мы, нако вѣндѣхом за доброволною токмеж и исплѣною заплаат шт прѣд нами <и ш>¹т нас такожде ре дадохом и потвердїхом кнѣгини Тофанї и сынове свои на тѣх фалчи за виноградї више пишем, <шт>² село Бѣички, како да ест им права штиннѣ и викѣпленїе и потвержденїе и врик съ вѣскл доходом, непоколебимо неколиже на вѣки вѣчнїи. И ин да сѣ не зманишат прѣд сим листом нашим.

Х Ис, вѣ лѣто х̄р̄мв̄ ноеврїе кѣ.

† Сам господинъ велѣл.

† Гангѣ вел логофет вчи и сѣ искаах <т. р.>.

† Пѣтрашко <писал>.

¹ Loc rupt in orig.

² Omis in orig.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, boierul nostru Apostol fost mare pitar, nesilit de nimeni și nici asuprit, ci de a lui bunăvoie a vindut a sa dreaptă ocină și cumpărătură, șase fălci de vie de la Băiceni, pe dealul Frumușeni. Aceea a vindut-o cneaghinei sale Tofana pentru două sute de ughi, bani buni.

Deci noi, dacă am văzut tocmeala de bunăvoie și plata deplină înaintea noastră, și de la noi, de asemenea, am dat și am întărit cneaghinei Tofana și fiului ei acele fălci de vie mai sus scrise din satul Băiceni, ca să le fie lor dreaptă ocină și cumpărătură și întăritură și uric, cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7142 <1633> noiembrie 29.

† Însuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Pătrașco <a scris>.

Arh. M-rii Văratec, Viile de la Băiceni, sub dată.

Orig., hirtie (41 × 29 cm.), pecete aplicată, căzută.

418

1633 (7142) noiembrie 30, Iași.

Moise Movilă voievod întărește lui Pătrașco Bașotă mare vornic de Țara de Sus părți de ocine cumpărate în satul Ciohoreni, ținutul Suceava.

† Иъ Моѵси Могила воєвода, божією мнѡстїєю, господарь Земли Молдавскѡи. Ѣже прїиде, прѣд нами и прѣд вѣснми нашнми молдавскнми болѣри, великнми и малнми, наше вѣрннїи и почитеннїи болѣрин, Пѣтрашко Башотѣ вели дворникъ Бишнїи Земли, съ единъ записъ за свѣдѣтелство въ колѣрин нашнхъ, Гаври Прѣжескѡи снѣ хѣтманъ и Юрашко Башотѣ тнже снѣ хѣтманъ и въ Чолпанъ снѣ житничаръ и въ Юрдаки снѣ вистѣрникъ, писаше и свѣдѣтелстваше въ немъ, како прїиде, прѣд нимнми, Гаври Фѣрѣе, некнмъ непонѣженъ, а ни приселованъ и продалъ своѡ прака частъ за втнннѣ въ село Чохорѣкнн, на рѣцѣ Молдавѣ, что

8 волостъ Свчавскон, въ ватрѣ село, съ една домъ готова и въ полѣ и въ полѣни и въ лѣс и въ весъ приходъ.

Таа продаа нашемъ вѣрномуъ и почитномуъ волѣрини, Пѣтрашко Башотъжъ великомъ дворникъ, за два десѣтъ талери леи, а за домовъ тижѣ даа емъ въ собенноу едни вол и една кракъ съ телецъ. Что тоа частъ за штиннѣ было кѣпезинноу Гаврилови Фѣирѣю въ Сава и въ сестра его, Делица, сынове Еремѣи.

И въ томъ, тижѣ како прѣидѣ прѣдъ ними, Ивнашко, сынъ Гангорѣ вътагъ, некимъ непонѣжденъ, а ни приселованъ и <продаа>¹ своа права частъ за штиннѣ и кѣпезинно, что имаа въ Хилпосе, въ тогожде село Чохъорѣни, съ весъ приходъ, таа тижѣ продаа волѣриннѣ нашемъ вѣрномуъ и почитномуъ, Пѣтрашко Башотъжъ великомъ дворникъ, за два на десѣтъ талери леи и заплатиа имъ исплъзною въ прѣдъ ними.

Ино мѣ, видѣкше тотъ записъ за свѣдѣтелство въ толникъ волѣри, вѣрвоухомъ и въ насъ ещѣже дааи и потвѣрданъ есми више писанномъ нашемъ вѣрномуъ и почитномуъ волѣриннѣ, Пѣтрашко Башотъжъ великомъ дворникъ, како да естъ емъ и въ насъ штиннѣ и зрикъ, съ вѣскѣмъ доуходомъ, непорѣшеноу николиже въ вѣки. И ни да сѣ не змишаеъ.

✠ Ис, лѣтоу хрѣмѣ ноємврѣ лѣ.

† Господинъ рече.

† Гангѣ велъ логофѣтъ зчи и сѣ искаахъ <т. р.>.

† Крстѣ Дамѣианъ <писалъ>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, credinciosul și cinstitul nostru boier Pătrașco Bașotă mare vornic de Țara de Sus, cu un zapis de mărturie de la boierii noștri, Savin Prăjescul fost hatman și Iurașco Bașotă de asemenea fost hatman și de la Ciolpan fost jitnicer și de la Iordachi fost vistier, scriind și mărturisind în el cum a venit, înaintea lor, Gavril Fierie, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vîndut dreapta sa parte de ocină din satul Ciohoreni, pe rîul Moldova, care este în ținutul Suceava, din vatra satului, cu o casă gata și din cîmp și din poieni și din pădure și din tot venitul.

Aceea a vîndut-o credinciosului și cinstitului nostru boier, Pătrașco Bașotă mare vornic, pentru douăzeci taleri lei, iar pentru casă i-a mai dat deosebit un bou și o vacă cu vițel. Care acea parte de ocină i-a fost cumpărătură lui Gavril Fierie de la Sava și de la sora lui, Lelița, fiii lui Eremia.

¹ Omis in orig.

Și la aceasta, iarăși cum a venit, înaintea lor, Ionașco, fiul lui Gligorie vâtag, nesilit de nimeni, nici asuprit <și a vindut>¹ partea sa dreaptă de ocină și cumpărătură, ce a avut de la Hilipoae, din același sat Cioh<o>reni, cu tot venitul. Aceea a vindut-o de asemenea boierului nostru credincios și cinstit, Pătrașco Bașotă mare vornic, pentru doisprezece taleri lei și le-a plătit deplin, dinaintea lor.

Deci noi, văzînd acel zapis de mărturie de la atîția boieri, am crezut și de la noi încă am dat și am întărit mai sus scrisului nostru boier credincios și cinstit, Pătrașco Bașotă mare vornic, ca să-i fie și de la noi ocină și uric, cu tot venitul, neclintit, niciodată. În veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7142 <1633> noiembrie 30.

† Domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cîrstea Damiian <a scris>.

Bibl. Acad., CDXXI/24.

Orig., hîrtie (32,2 × 19,8 cm.), pecete aplicată, stricată.

419

1633 (7142) decembrie, Iași.

Moise Movilă voievod acordă scutiri pe trei ani oamenilor străini care se vor așeza în seliștea Tămășeni, din ținutul Roman, a lui Cîrstea vistier.

† Нъ Моѵсен Могила коевода, божію милостію, господарь земли Молдавскон. Даян есмин сис лист господства ми върнѣмъ нашимъ волѣренъ, Кръстѣ вистѣрник, на тѣхъ ми кого кют послаті срдѣникъ и вѣтъманъ въ снлицѣ Тѣмъшѣни, что въ волостъ Романскѣни, да имаѣтъ призьваті люді вът мишаа землѣ, бѣді что за ѣзика бѣдетъ, вът господства ми имаютъ слобожденіѣ на три² лѣти, ни єдинъ рабѣтъ не работати господства ми, ни дан не даваті. ни єлиш неплатити, ни сѣлцѣ, ни сѣврскіхъ за дѣм, ни злѣци, ни таліри, ни лѣшъ а ни єдна ангеріѣ єлицѣ бѣдѣтъ на мишихъ людѣ въ землѣ господства ми, за вѣскѣ бѣдетъ сѣлѣ ѣ мирно.

¹ Omis în orig.

² три, scris cu altă cerneală.

Того радї, и ви пѣркѣлаби ѡт тѣхъ волостъ и главеници и дешѣгѣвениари и шлѣкари и пѣвдодари и вѣси слѣги господства ми, лица кѣт ходитї съ слѣжбаѣхъ господства ми по того волостъ, вѣ ничтоже не вадѣти ихъ, не грабити на нихъ, ни кони ни за шлак не вѣзмитї, ни вѣли ѡ пѣвдоадї, ни коматї им не потегнѣтї радї нишихъ людї и радї нишихъ селаѣхъ.

Тѣмѣ да имаетъ они годоватї съ правдоѣ доколѣ наплѣнѣтъ съ тѣхъ лѣтї више писанихъ а ни им бѣлиши, никто вѣ ничтожи, да ни имаетъ ихъ валолатї прѣдъ симъ листѣмъ господство ми.

✠ Ис, лѣто «ѡрлик» декемвриѣ.

† Самъ господинѣ велѣа.

Io Моиси воєвода <т. р.>.

† Дмитроѡ <писалъ>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele credinciosului nostru boier, Cîrstea vistiernic, ca pe cine va trimite ureadnic și vătăman la siliștea Tămășeni, ce este în ținutul Roman, să cheme oameni din altă țară, de orice limbă vor fi, să aibă de la domnia mea slobozenie pe trei ¹ ani, nici o muncă să nu lucreze domniei mele, nici bir să nu dea, nici iliș să nu plătească, nici sulgiu, nici ughi pentru casă, nici zloți, nici taleri, nici leu și nici o angherie cite vor fi asupra altor oameni în țara domniei mele, de toate să fie foarte în pace.

Pentru aceea, și voi, pîrcălabi de la acel ținut și globnici și deșugubinari și olăcari și podvodari și toate slugile domniei mele, ciți veți merge cu slujbele domniei mele prin acel ținut, intru nimic să nu-i învăluți, nici să-i prădați, nici caii lor să nu-i luați pentru olac, nici boii în podvoade, nici bucatele lor să nu le trageți pentru alți oameni și pentru alte sate.

Numai să folosească ei cu dreptate pînă cînd se vor împlini acei ani mai sus scriși și nimeni mai mult, intru nimic, să nu-i învăluiască înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, anul 7142 <1633> decembrie.

† Înсуși domnul a poruncit.

Io Moisi voievod <т. р.>.

† Dumitru <a scrisъ>.

Arh. St. Buc., M-rea Galata, VI/21.

Orig., hîrtie (29,5 × 20,3 cm.), pecete aplicată, căzută.

¹ „trei“, scris cu altă cerneală.

1633 (7142) decembrie 2.

Moise Movilă voievod întărește lui Strătilat Borăleanul o parte din hotarul satului Pitulușeni, pe pîriul Dolinei, ținutul Hîrlău, cu loc de heleșteu.

Ispisoc din velet 7142 <1633> dechemvrie 2, de la Moisiu Movila voievod, întăritor lui Strătilat Borăleanul pe o bucată de loc din hotarul Pitulușenilor, pe pîriul Dolinii, în ținutul Hîrlăului, începînd întîi din poene de cătră Ionășeni, de cătră Siret, cît va fi hotarul Pitulușenilor, din hotarul Leverdii pînă în hotarul Dolinii, ca să fie în doă partea din gios și unde să numește Supt Corn, de cătră cîmp, partea ce din gios iarăș în doă și cu loc de heleșteu, ci să numește heleșteul Grozii, cît ține apa, și de acolo tot locul pînă la pîrăul Dolinii, pînă la siliștea Pitulușenilor, tot locul să fie în doă și piste siliștea Pitulușenilor, pe din sus de curtea lui Crîste vornicu, cu un rîndu de pămînturile cele din gios, ci sînt toate pe o cărare, pe la capetile pămînturilor celor din sus pînă la o moviliță de cătră Popeni, de acolo la matca Sitnii, pe după încungiur, cu loc de iaz în pîrăul Sitnii, cît ține apa, i proci.

Bibl. Acad., MDXXXVI/15.

Rez. din 1823 septembrie 6 de Iordache Donici vornic.

421

1633 (7142) decembrie 3, Iași.

Moise Movilă voievod întărește lui Deleu o casă în satul Spătărești și două jumătăți de jirebii în Antălești.

† Иъ Моѵси Могнаа воєвода, <божю м>¹илостію, господарь Земли Молдавскои. Оже прѣидоше, прѣд нами и прѣд вѣснии нашими молдавскими бѣлѣри, великихъ <и малихъ>¹, сага господства ми Дѣлѣш въ Спѣтѣрѣци и принѣс едни записъ за сѣдѣтелство въ Дѣлѣш шолтѣс въ Бѣг и <вѣ прѣг>¹ари въ там, сици писаше и сѣдѣтелстваше въ тотъ записъ како прѣидѣ, прѣд нами, Мѣрика,

¹ Loc rupt in orig.

жъна Геворѣе въ Спѣтрѣци, за ея добра колѣ, неким непонѣждена, а не приселована и поставила заклад свою права вътнинѣ и дѣднинѣ, една дом, дом Мухъмалъ вът Спѣтрѣци, радѣ всим на десѣте талер, потроник по десѣт бани и имали дѣнъ на два недели и не платили на дѣнъ, нѣ изгубила ея вътнинѣ, занеже переминѣли з¹а дѣнъ десѣт лѣти, како свидѣтелствова^{ли}¹, прѣд Лѣвѣл кѣнар, Пѣтрашко вът Бае и Басилѣе вът Тѣмпецци и Басилѣе вът Бѣчѣмѣни и нинѣ людѣ добрѣи.

И въ том, тижѣ прѣидѣ прѣд Симонъ шолтѣзъ вът Бае и прѣд Ивнѣш и Пѣтрашкан и вът прѣд нинѣ людѣ добрѣи вът там, Томегюл и сестра ея, Мѣрика, пакиже <за н¹хъ добра колѣ, неким непонѣждени, а не приселовани продали нѣ права вътнинѣ и дѣднинѣ, пол <жирѣе>¹ѣе вът Янтѣлѣци, пакиже сѣсѣи господства ми Дѣлѣс, радѣ два десѣт и два талери личниѣ.

И тижѣ продад емѣ.....¹ Тоадер Чѣрниа, пакиже пол жирѣеѣ, вът жирѣеѣ Хавен, вът того село Янтѣлѣци, радѣ два десѣт <н¹два талери личниѣ.

Ино господство ми, такоже свидѣхом тѣхъ записъ за свидѣтелство, господство ми вѣровахом <н²ещеже дадохом и потвѣрдихом емѣ. Тѣм радѣ, тѣхъ вѣше писаниѣ ж<н²рѣеѣе и тоа дом вът Спѣтрѣци, <что т¹оа дом, нан прѣжде, била право за дѣднинѣ Дѣлѣкви, да ест сѣсѣе нашѣмѣ вѣше писанъ права <вътнинѣ и дѣднинѣ н¹викспленѣе и зрик и потвѣрдиѣе, съ вѣсѣм доходом, непорѣшено, емѣ, н<колиже на вѣки вѣч¹ниѣ. И ин да сѣ не змнѣает прѣд сим листом нашим.

✠ Ис, лѣто ✠ЗРМѢ ДЕКЕМВРѢЕ Г̄.

† Самъ господинѣ велѣл.

† Гангѣ велъ логофетъ зчи и сѣ искаахъ <т. р.>.

† Ивнѣшко <писалъ>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila <lui Dumnezeu>¹, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari <și mici>¹, sluga domniei mele Deleu din Spătărești și a adus un zăpis de mărturie de la Lupul șoltuz din Bae și <12>¹ pîrgari de acolo, astfel scriind și mărturisind în acel zăpis, cum a venit, înaintea lor, Mărica, femeia lui Gheorghie din Spătărești, de bunăvoia ei, nesilită de nimeni, nici asupra și a pus zălog dreapta sa ocină și dedină, o casă, casa lui Mihăilă din Spătărești, pentru optsprezece taleri, potronicul de 9 bani, și a avut zi peste două săptămîni și n-a plătit la zi, ci și-a pierdut ocina, pentru că au

¹ Loc rupt în orig.

² Omis în orig.

trecut peste zi zece ani, cum au mărturisit, înaintea lui Lupul cupar, Pătrașco din Bae și Vasile din Tîmpești și Vasile din Buciumeni și alți oameni buni.

Și întru aceea, de asemenea au venit înaintea lui Simion șoltuz de Bae și dinaintea lui Ionăș și Pătrășcan și dinaintea altor oameni buni de acolo, Tomeghiul și sora lui, Mărica, iarăși <de>¹ bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și dedină, jumătate de <jireab>ie din Antălești, iarăși slugii domniei mele Deleu, pentru douăzeci și doi taleri numărați.

Și de asemenea i-a vîndut...¹ Toader Ciurnil, iarăși jumătate de jireabie, din jireabia Havei, din acel sat Antălești, pentru douăzeci și doi taleri numărați.

Deci domnia mea, cum am văzut acele zapise de mărturie, domnia mea am crezut <și>² încă i-am dat și i-am întărit. Pentru aceea, acele mai sus scrise jirebii și acea casă din Spătărești, <care>¹ casă mai înainte a fost dreaptă de moștenire lui Deleu, să fie slugii noastre mai sus scrise, dreaptă <ocină și dedină și>¹ cumpărătură și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit, lui, <niciodată în vecii>¹ vecilor. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, anul 7142 <1633> decembrie 4.

† Însuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Ionașco <a scris>.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași, Fotografii, II/23. Fotografie după orig., hîrtie, deteriorat, pecete timbrată, din Muzeul Fălticeniilor, II/16 (documentul nu se mai găsește în acest fond).

O trad. din 1785 martie 18 de Gheorghie Evloghie, la Muzeul Fălticeniilor, III/14 și o fotografie a acestei trad. la Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași, II/19 a—b.

422

1633 (7142) decembrie 3.

Moise Movilă voievod întărește lui Ghelafi Dubău părți de moșie din Antălești, cumpărate de la Ionașcu, Grigore ș.a.

7142 <1633> decembrie 3.

Un ispisoc de la Moisa Movilă voievod, cari adivărești că au vîndut Ionașcu, ficioru Bercii celui bătrîn din Antelești, o jirebii.

¹ Loc rupt în orig.

² Omis în orig.

Tij au mai vîndut pol jirebii, parte Popinții.

Tij au mai vîndut o jirebii Grigori, fratele popii.

Și Ionașcu au vîndut o jirebii, care să numea a lui Ion Mangoș.

Și iarăș au vîndut pol jirebii Solomie, fata Irimii.

Și iarăș au vîndut pol jirebii Marinca, sora Solomii, cari acestie toți au vîndutu lui Ghelafi Dubău.

Arh. St. Buc., A. N., MMCDXXXIV/50 (7).

Rezumat dintr-un perilipsis.

423

1633 (7142) decembrie 4, Iași.

Moisi Movilă voievod poruncește slujbașilor din ținutul Putna să nu ia desetină din bucatele mănăstirii lui Partenie, de pe apa Putnei.

† Иъ Моѳси Могила воєвода, божію милостїю, господарь Земан Шладескон. Scriem domniia mea la slugile domnii méle, la toți dăbilarii ciți veți înbla cu slujbele domnii méle la ținutul Putnei cu Agiudul. Deaca veți vedea cartea domnii méle, iar voi toți să aveți a lăsa foarte în paci toate bucatele svintei mănăstiri de pre apa Putnei, unde iaste hramul Sveati Ioan Bogoslov, de gorștină de oi și de mascuri și de deseatină de stupi și de toate angheriile, să hie în paci ca și bucatele altor mănăstiri, pentru ce ias<te>¹ acei ² svinte mănăstiri, ce să cheamă a lui Partenie ³; nici dobitocul să nu le trageți pentru alți oameni sau pentr-alte sate, ce să hie în bună paci.

Iar cine va tréce peste învățătura domnii méle și nu va asculta și va vrea să strice aceasta tocmală, să hie treclét și proclét de la domnul Dumnedzău,

¹ Omis în orig.

² „acei“, scris cu altă cerneală pe loc ras.

³ „a lui Partenie“, scris cu altă cerneală pe loc ras.

ce au făcut ceriul și pământul și de la preacurata maica svinției sale și de toți svinții să hie neertat, amin.

Инак не бѣдет.

✠ Ис, въ лѣто хрѣме декемвриѣ дѣ.

† Сам господниѣ велѣа.

Ив Шонси воєвода <м. р.>.

† Пѣтрашко <писал>.

Arh. St. Buc., M-rea Soveja, IX/1.

Orig., hirtie (32,3 × 19,7 cm.), pecete aplicată, căzută.

Cu o copie, ibidem, Ms. Nr. 656, f. 35.

424

1633 (7142) decembrie 5, Iași.

Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Bisericiani satul Vtnători din ținutul Neamț, după judecata avută cu mănăstirea Birnova.

† Ив Шонси Могила воєвода, божією милостією, господарь Земли Швадескон. Оже прѣидоше, прѣд нами и прѣд вѣсими нашими молдавскими болѣри, великими и малими, молѣбници нашими, игумен и всє събор ѡт свѣтаа монастыри глаголемаа Бисерикани идеже ест храм свѣтоѣ Благовѣщеніѣ прѣсвѣтѣи Богородици и тегалн сѣ лицом, прѣд двѣиа господства ми, съ молѣбници нашими, игумен и всє събор ѡт свѣтаа монастыри Бѣрнова, идеже ест храм свѣтаго и славнаго и велико мѣченика и побѣдоносца Христова, Геургиа и Иванны Новаго, ради єдин село, на имѣ Бѣнѣторѣи, что въ волост Немецкомѣ, съ мѣни з рѣка Бистрици, что бѣше из давно вѣмєне прислѣшен къ ѡкол Каменскаго трѣга, рекѣще молѣбници господства ми калѣгери ѡт свѣтаа монастыри Бисерикани како тот село вѣше права даиѣи и милованіѣ ѡт прѣвоколѣнцо господства ми, Ростантин Могила воєвода, Кирици Думитраки постѣлник и тѣтци єго, Марѣи, кнѣгини Кирици Думитраки постѣлник, ради єго правою и вѣрною слѣжеб, что ѡи послѣжила много вѣмєне господства си и ѡтѣцѣ господства си, зника господства ми, покойнаго Єрѣмѣи Могила воєводи и ради єдина тисѣщи зги что ѡи далъ въ потрѣбѣ зѣмскон, тогда єгда имѣа зѣмѣк велика нѣжиж.

Ѣ въ послѣдъ Гирици постыльникъ вѣсталъ съ книжницѣ его, Марѣа, и далъ и поклонилъ тоѣ село Бѣнѣторѣи, въ Камен, свѣтѣи монастыри Бесереканим, въ задѣше его и задѣше родителемъ его, быти имъ вѣчнаа памѣтъ и написати ихъ и шѣци ихъ въ свѣтѣи и великѣи, божественѣи помѣник, помѣникити сѣ въ вѣсѣхъ божественѣихъ слѣжеахъ, до колѣ стоитъ свѣтаа монастыр, по шенчаю свѣтѣи монастыри. И ѣказовалъ, прѣдъ нами, привилѣе за даанѣе и потерѣжденѣе въ Гашипар воєвода и въ Стефан воєвода Томшевича, а нынѣ шни жаловали сѣ како дрѣжитъ имъ тотъ село мнихи въ свѣтаа монастыри Бѣрнова.

Таже а мнихи въ Бѣрнова ѣздили, прѣдъ нами, привилѣе за даанѣе и милосерданѣе въ прѣставленнаго ктитора ихъ, Миронъ Бѣрновски воєвода, како далъ имъ тотъ село.

Въ томъже, господство ми и съ Ѣ нашихъ свѣтителъ молдавскихъ, кѣр Барлаамъ архѣпископъ и митрополитъ Ѣвчанскѣи и кѣр Дѣвнисеѣ епископъ [епископъ] Романскѣи и кѣр Ѣвлогѣе епископъ Радовскихъ и кѣр Митрофанъ епископъ Хвшскихъ и съ вѣсими волѣри господства ми молдавскихъ великими и малыми и съ вѣс сингитъ господства ми ѣсѣдихомъ ихъ праведнымъ съдѣемъ и шерѣтохомъ съ вѣсими како нарѣденѣе Бѣрновѣмъ сѣтъ сътворени безъ рѣдъ и безъ исправлѣе и безъ шенчаю земскон, черезъ нарѣденѣе Бесереканим.

Въ тако, сътворихомъ сѣдъ ихъ како да дрѣжитъ тоѣ село молбеници нашими калѣгерѣи въ свѣтаа монастыри Бесерекани, а калѣгерѣи въ свѣтаа монастыри Бѣрнова да трѣпнѣи и вѣзѣхомъ господство ми въ Бѣрновѣи и нарѣденѣе ихъ что имѣа на тотъ село и сказна сѣ въ прѣдъ днѣана господства ми и зостали въ прѣдъ нами и въ вѣс законъ земскон.

Ѣ молбеници господства ми калѣгерѣи въ свѣтаа монастыри Бесерекани ѣправили сѣ и поставили соєи хѣтерѣю кѣдъ златѣихъ въ вѣстѣръ господства ми.

Того ради, тотъ вѣше писанъ село, на имѣ Бѣнѣторѣи въ Камен, съ маныи ѣ Бистрицѣ, како да естъ имъ и въ насъ правонъ штинѣи и дѣдѣниѣи и ѣрикъ и потерѣжденѣе, съ вѣсѣмъ доходомъ. Ѣ аще пропавлѣютъ сѣ въ нѣкѣихъ дѣни, нѣкѣихъ нарѣденѣе до Бѣрновѣи, да сѣ вѣзъмѣтъ въ нѣихъ и сказити сѣ и да не имѣетъ мѣи тѣгати сѣ за сѣи тѣжъ николиже на вѣкѣи вѣчнѣи. И ни да сѣ не ѣмнишаѣт.

Писъ ѣ всехъ, въ лѣто хѣрме декемвриѣ ѣ.

Ишъ Мѣнши Мѣгѣла воєвода <т. р.>.

† Крѣтѣ Даммѣанъ <писалъ>.

<Pe verso>: Ѣзъ Гангѣкъ велъ логофѣтъ ѣчинѣа искаахъ <т. р.>.

† Io Moise Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, rugătorii noștri, egumenul și tot soborul de la sfânta mănăstire numită Beserecanii, unde este hramul sfânta Bunavestire a prea-

sfintei născătoare de Dumnezeu și s-au pirit de față, înaintea divanului domniei mele, cu rugătorii noștri, egumenul și tot soborul de la sfânta mănăstire Birnova, unde este hramul sfântului și slăvitului și marelui mucenic și purtător de biruință al lui Hristos, Gheorghie și Ioan cel Nou, pentru un sat, anume Vinătorii, care este în ținutul Neamț, cu mori în riul Bistrița, care a fost înainte vreme ascultător de ocolul tirgului Piatra, spunind rugătorii domniei mele călugări de la sfânta mănăstire Beserecani cum acel sat a fost dreaptă danie și miluire de la vărul primar al domniei mele, Costantin Moghila voievod, lui Chiriță Dumitrachi postelnic și mătușii lui, Maria, cneaghina lui Chiriță Dumitrachi postelnic, pentru dreapta și credincioasa slujbă ce el a slujit multă vreme domniei sale și părintelui domniei sale, unchiul domniei mele, răposatului Eremiia Moghila voievod și pentru o mie de ughi pe care el i-a dat în treaba țării, atunci când a avut țara mare trebuință. Iar în urma lui Chiriță postelnic s-a sculat cneaghina lui, Maria, și a dat și a închinat acel sat, Vinătorii de la Piatră, sfintei mănăstiri Beserecani, întru pomenirea lui și pomenirea părinților lui, să le fie veșnică pomenire și să-i scrie pe ei și părinții lor la sfântul și marele, dumnezeiescul pomelnic, să se pomenească la toate dumnezeieștile slujbe pînă cînd va fi sfânta mănăstire, după obiceiul sfintei mănăstiri. Și au arătat, înaintea noastră, privilegiu de danie și întărire de la Gașpar voievod și de la Ștefan Tomșevici voievod, iar acum s-au plîns că le stăpinesc acel sat monahii de la sfânta mănăstire Birnova.

Iar călugării de la Birnova au arătat, înaintea noastră, privilegiu de danie și miluire de la răposatul ctitorul lor, Miron Barnovschi voievod, cum le-a dat acel sat.

Întru aceea, domnia mea și cu patru ierarhi ai noștri moldoveni, chir Varlaam arhiepiscop și mitropolit de Suceava și chir Dionisie episcop [episcop] de Roman și chir Evloghie episcop de Rădăuți și chir Mitrofan episcop de Huși și cu toți boierii domniei mele moldoveni, mari și mici, și cu tot sinclitul domniei mele, i-am judecat cu judecată dreaptă și am aflat cu toții că dresese Birnovei sînt făcute fără rînd și fără dreptate și fără obiceiul țării, peste dresese Bisericanilor.

Și astfel, le-am făcut judecată ca să stăpînească acel sat rugătorii noștri călugări de la sfânta mănăstire Beserecani, iar călugării de la sfânta mănăstire Birnova să rabde și domnia mea am luat de la birnoveni și dresese pe care le-au avut pentru acel sat și s-au stricat dinaintea divanului domniei mele și au rămas dinaintea noastră și din toată legea țării.

Iar rugătorii noștri călugări de la sfânta mănăstire Beserecani s-au îndreptat și și-au pus hierie 24 de zloți în vistieria domniei mele.

De aceea, acel mai sus scris sat, anume Vinătorii de la Piatră, cu mori în Bistrița, să le fie și de la noi dreaptă ocină și dedină și uric și întărire, cu

tot venitul. Și dacă se vor mai afla în vre-o zi oarecare drese la birnoveni, să se ia de la ei și să se strice și să nu aibă a se mai piri, pentru această piră, niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7142 <1633> decembrie 5.

Io Moisi Moghilă voievod <m.p.>.

† Cirstea Dammiian <a scris>.

<Pe verso>: Eu Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericiani, I/19.

Orig., hirtie (40,4 × 27,5 cm.), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1850 august, de Ioan Vladovici paharnic.

425

1633 (7142) decembrie 8, Iași.

Moise Movilă voievod împuternicește pe Gabăr pircălab să oprească părțile unor datornici pînă ce-i vor achita banii datoraji.

† Иъ Моѿси Могила коѿкода, божею милостією, господарь Земли Мовдакскон. Dat-am cartea domnie méle slugei noastre, lui Gabăr pircălabul, spre-aciia el să hie tare și putérnic cu cartea domnie méle a opri pre Bertea și pre Aramag și pre Focii Cornei și a lui Iachim de Fălciu, de pre toate părțile lor ce vor avea în bălți și în Geamene, să n-aibă și nici o treabă cu bălțile, pînă cînd fi vor întoarce noadzăci de galbeni și o iapă ce s-au dat hotarnicului și 5 galbeni s-au dat de un ispisoc.

Deci să aibă ei a socoti ce va hi partea lor, să aibă a-i întoarce, printru care lucru s-au dat ciastă cheltuială printru toți.

Derept-acea, nime să nu cutédze a ținea sau a opri <pe>¹ste cartea domnie méle. Iar cui va pă<rea>¹ cu strîmbul să aibă...¹ <s>¹tei de față înainte...¹

✂ Мс, лѣто хрѣме декемвриѣ ѿ.

† Сам господинъ речн.

Bibl. Acad., LXXII/33.

Orig., hirtie (23 × 19,4 cm.), rupt, pecete aplicată, pierdută.

¹ Loc rupt în orig.

1633 (7142) decembrie 10, Iași.

Moise Movilă voievod poruncește vătămăului și locuitorilor din satul Vinători de la Piatra să asculte de mănăstirea Bisericiani.

† Иѡ Моѵси Могила воєвода, божію милостію, господарь Земли Молдавскон. Scriem domniia <mea>¹ la vătămăului și la toți setenii din sat din Vinători de la Piatra. Dămu-vă știre, deaca veți vedea cartea domniei méle, iar voi toți să aveți a asculta de rugătorii domniei méle, de egumănul și de tot săborul de la mănăstire de la Bisericiani intru tot ce vor da învățătură, căce s-au pirlit cu mănăstirea cu Birnova și i-au rămas pre aceia călugări, denaintea a tot divanul domniei méle, ca să nu mai aibă Birnova treabă cu voi, ce să fiți a rugătorilor noștri ce mai sus scriem.

Iar carile nu va asculta, să aibă a-l certa și a-l globi, căruia și după dealea lui, cum iaste obicéiul.

De aceasta scriem și nime să nu cutédze a ținea sau a opri preste cartea domniei méle.

Ѧ Иѡ, лѣто *ѡрмѣ декемвриѣ ѿ.

† Сам господинъ велѣл.

Иѡ Моисеи воєвода <т. р.>.

† Дѡмитрашко Шандир <писал>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericiani, I/20.

Orig., hirtle (32,4 × 20,5 cm.), pecete aplicată.

1633 (7142) decembrie 12, Iași.

Moise Movilă voievod întărește Mitropoliei Sucevei scutirea de dări a poslușnicilor și a vecinilor săi.

¹ Omis în orig.

Ioan Moise Mogila Wojwoda confirmat ut N^{ro} 67¹.
Dtto Iassy, 7142 <1633> den 12 <ten> December.

Ioan Moise Moghila voievod întărește ca la nr. 67.¹
Dat în Iași, 7142 <1633> decembrie 12.

Arh. St. Suceava, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. B, nr. 69.

Rezumat.

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, IV, p. 22 (text german și trad.).

428

1633 (7142) decembrie 16, Iași.

Ionașco, fiul lui Marin Buzea, vinde partea sa de ocină din Băloșeni, pe Jijia, ținutul Iași, lui Toader Ștefan, Paradis Saula și Mihai Ungurul.

† Єѣ оубо ми, аз Ивнашко, сынъ Младни Бѣскѣ въ Бѣлошѣни, книскъ Фѣдоръ. Пишемъ и свидѣтелствешимъ съ симъ записомъ нашимъ како за моего доброго волю, некимъ непонужденъ, а не приселованъ, продахомъ мое право штининъ и дѣдининъ въскѣ частъ мое за дѣдининъ елико съ избереетъ въ село Бѣлошѣни, на потоце Зижію, съ волостъ Иссконъ. Тоа продахомъ съ мѣсто съ ватрѣ село и съ полѣ и съ мѣсто за сеножати и съ мѣсто за стакъ и съ все приходъ. Тоа продаа прѣателемъ нашимъ, паннѣ Тоадеръ Шѣфанъ и [и] паннѣ Парадисъ Саула и паннѣ Млѣхаю Знгурѣа радѣ петъ десѣтъ талеръ среб<ръ>²ниѣ. И заплатили въси исплабно тѣмъ въше писанѣмъ пинѣши въ рѣки нашѣ.

И въ сѣю токмежъ прилежниѣ съ многи люді добрѣи и коннѣи прѣднѣи и шкрснѣи мѣщѣиши, на имѣ: Шѣфанъ дѣтакъ въ Бакѣсъ и Ивнашко въ Исъ и Нѣгрѣа въ Исъ и Дмитрашко, сынъ Шѣтраръ, и братъ его, Єнакіѣ, и Дѣспѣа Дрѣлъсъ и Ромѣшчѣа и Дронѣа и Панѣ грекъа въ Кѣкорѣни и Кѣзакѣа въ Мѣльци и Дѣкницѣа и Басилѣе въ Бѣлѣзкани и Некита въ тамъ и Костантинъ, зѣтъ Небожатко, и Єжа, сынъ Хѣзгѣа, и ниѣхъ люді добрѣи.

¹ Ioan Wasily Wojwod bastättiget die durch den zur Suczawaer Mitropoli gehörige Unterthanen und Potuszniken steuerfrey.

Dtto Iassy, 7142 <1634> den 2 <ten> Iuny.

Ioan Vasili voievod confirmă scutirea de dări pentru vecinii și poslușnicii Mitropoliei Sucevei.

Dat în Iași, 7142 <1un634> iie2.

* Omis în orig.

И на великое крепост и подтвержденіе поставихом наш печати ѹбѣтити им
за крепості до колѣ сътворити себе и нареденіе господарскіи. Да сѣ знает.

У Іиса, лѣто «ѡрмѣ» декемвриѣ Сѹ.

Із Нестор кѣпец от Іиса искал <т. р.>.

Із Къзакѣл искал.

Із Енакѣе, сынъ Шетрар, искал <т. р.>.

Із Лупла Дѣрлаѣс искал <т. р.>.

Із Штефан дѣак искал.¹ m-am timplat într-acias<tă>² tocmală.

<Pe verso>: Із Сава Хѣгус искал <т. р.>.

Із Константин Хѣгус искал <т. р.>.

† Adică noi, eu Ionaşco, fiul lui Maxin Buzea din Băloşeni, nepotul lui Fădor. Scriem şi mărturisim cu acest zăpis al nostru că de bunăvoia mea, nesilit de nimeni, nici asupra, am vindut dreapta mea ocină şi dedină, toată partea mea de moştenire cît se va alege din satul Băloşeni, pe pîrîul Jijia, în ţinutul Iaşi. Aceea am vindut-o cu loc în vatra satului şi cu cîmp şi cu loc de finaţ şi cu loc de iaz şi cu tot venitul. Aceea am vindut-o prietenilor noştri, panului Toader Ştefan şi panului Paradis Saula şi panului Mihai Ungurul, pentru cincizeci taleri de argint. Şi au plătit deplin toţi acei bani mai sus scrişi în miinile noastre.

Şi în această tocmeală s-au întîmplat mulţi oameni buni şi oşteni de înainte şi megieşi de primprejur, anume: Ştefan diac din Bacău şi Ionaşco din Iaşi şi Negrul din Iaşi şi Dumitraşco, fiul Şetrarului, şi fratelui lui, Enache, şi Lupul Dirlău şi Romăşcel şi Dronea şi Pană greul din Cucoreni şi Căzacul din Mălăeşti şi Ducniţă şi Vasilie din Bulbucani şi Nechita de acolo şi Costantin, ginerele lui Nebojatco, şi Sava, fiul lui Hăugul şi alţi oameni buni.

Şi spre mai mare putere şi întărire, am pus pecetea noastră ca să le fie de credinţă pînă cînd îşi vor face şi drese domneşti. Să se ştie.

La Iaşi, anul 7142 <1633> decembrie 16.

Eu Nestor negustor din Iaşi am iscălit <m.p.>.

Eu Căzacul am iscălit.

Eu Enachi, fiul Şetrarului, am iscălit <m.p.>.

Eu Lupul Dirlău am iscălit <m.p.>.

Eu Ştefan diac am iscălit...¹ m-am timplat într-aceast<tă>² tocmală.

<Pe verso>: Eu Sava Hăugu am iscălit <m.p.>.

Eu Costantin Hăugu am iscălit <m.p.>.

Academia de Ştiinţe Sociale şi Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie şi arheologie „A. D. Xenopol” — Iaşi, Fond Spiridonie, III/49.

Orig., hîrtie (31 × 19,7 cm.).

Cu o trad. din 1840.

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 21—22 (orig. cu trad.).

¹ Cuvînt ilizibil.

² Omis în orig.

1633 (7142) decembrie 18, Iași.

Moise Movilă voievod scutește clerul de dări.

Iuon Moise Mogila Wojwoda detto, detto ¹.

Dtto Iassy, 7144 ² <1633> den 18 t<en> December.

Iuon Moise Moghila voievod, la fel¹.

Dat în Iași, 7144 ² <1633> decembrie 18.

Arh. St. Suceava, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. A, nr. 96.

Rezumat.

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewlensis*, III, p. 748 (text german și trad.).

1633 (7142) decembrie 18.

Moise Movilă voievod judecă pricina dintre Nicoară diacul din Bîrzăști și rudele lui cu Costandin spătarul pentru a patra parte din satele Bîrzești, Bănești și Liudești, dînd rămași pe primii.

Io Moisăi Moghila voievod, cu mila lui Dumnezeu, domnu țării Moldovii. Adecă au venit, înainte noastră și înainte tuturor boerilor noștri a Moldovii, mari și mici, sluga noastră, Nicoară diac de la Bîrzăști și fămeia lui, Agafie, mătușa Grozavei, femeii lui Pavel și Mărica, sora Grozavei, fămeia lui Grigore din Borăști, și au tras de față, înainte noastră, pe sluga domnii mele, Costandin spătarul sin Crăciun din Tărăceni, pentru toată parte Grozavei, fetei lui Ionașcu din Țibănești, cît să va alege din moșie din sat din Bîrzăști

¹ Se referă la doc. nr. 22 din *Inventar*; vezi în acest volum doc. nr. 207, nota 1.

² Cifra unităților este greșită; în limitele domniilor lui Moise Movilă, ea nu putea fi decît „2”, deci 7142.

și din Bănești și din Liudești, tot a patra parte, zicîndu ei înaintea domniei mele precum acele părți de moșie a fost dreptea lor de la strămoși, fiindu că ei au fostu mai de aproape nepoți Grozavii. Și-au vrut să întorcă banii slugii domniei mele, Costandin, fiindu că au fostu vindut iar fără știre lor. Dar sluga domniei mele, Costandin, au răspunsu înaintea domniei mele că acele părți de moșie au fost puse amanet la Manolache vel vameș, pentru nepoata lor, Grozava, drept mulți bani și au plătit banii în minule celui vameș. Și după aceia au cumpărat el de la Grozava acele părți de moșie cu știre lor drept noaozeci talere. Pentru care au arătat, înaintea domniei mele, sluga noastră de sus scrisă, Costandin, ispisocu de cumpăratură pe părțile acele de la Barnovschie vodă și de întăritură de la însuș domnie mea, dintîie domnie.

Iar domnie mea i-am giudecat cu dreptate, după pravilă, și dacă am văzut domnie mea adevărate drese slugii noastre Costandin, ce au avut el de cumpăratură, i-am dat rămaș pe numiți de sus și și-au pus sluga noastră Costandin fierie în visterie 14 zloți.

Și de acum înaintea să n-aibă a mai trage Nicoară și Grigorie și fêmeile lor și să nu să amestece înainte aceștii cărți a domniei mele nici odinioară în veci de veci.

Vălet 7142 <1633> dechemvrie 18.

Însuș domnul au poruncit.

Io Moisă Moghila voievod.

Arh. St. Buc., Ms. nr. 645, f. 29 v.
Copie.

431

1633 (7142) decembrie 20, Iași.

Moise Movilă voievod întărește lui Vtrlan, David, Nastasia, Gligorcea, Ionașco și Istrate părți de ocini din satul Cincești cumpărate de la Irimia Necșul, fiul lui Giurgea Necșul stolnic și de la nepoții lui.

Иъ Моѵси Могила воєвода, в<ожію> м<нлостію>, г<осподаръ> З<еман> М<владаскон>. Оже прїде прѣд нами и прѣд вѣсими нашими молдавскими болѣри, великих и малих, слѣга наш Гремѣл Некшѣл, с<ы>нъ Цѣриг Некшѣл

столник и вѣск его, Андонїе и Рѣстѣ и Гавриил и Мѣрика и Ягафїл, дѣци Ивана, вѣси вѣнци и прѣвѣнци Цѣрѣк Некшѣл столник, за нѣх доброю волю, неким непонѣждени, а не приселовани и продали нѣх права втнннѣ и дѣднннѣ вт село Чинчеци, что ѣ в со>лост Крѣлигѣтѣри, вт вѣс село, вт шѣста част три части. Тоа вни продали слѣси г<о>сп<о>д<ст>в<а> ми Бѣрлан и жени его, Мѣрика, ради дѣѣт дѣѣт и вчим и пол<овина> талер среб<рѣ>ннѣх, вт ѣрик и вт исписок что имал дѣд нѣх Цѣрѣк Некшѣл столник вт Инкѣл воѣвода.

И в том, тиж<е> продали тнѣх вѣш<е> писани люди, вѣнци Цѣрѣци, пакиж<е> за нѣх добра воле, неким непонѣждени, а не приселовани, вт вѣс село Чинчеци шѣста част. Тоа продали слѣси нашѣмѣ Давид и жени его, Назарїл, ради сто и два дѣѣт и шѣст талер среб<рѣ>ннѣх.

И вт том, тиж<е> кѣпила Настасїл вт вѣс село Чинчеци шѣста част, пакиже вт тнѣх вѣш<е> писани люди, вѣнци Цѣрѣци, ради сто и два дѣѣт и шѣст талер среб<рѣ>ннѣх.

И тиж<е> кѣпила слѣсѣ наш Глигорѣѣ съ жена его вт вѣс село Чинчеци шѣста част, пакиж<е> вт тнѣх вѣш<е> писани люди, вѣнци Цѣрѣк, ради сто и два дѣѣт и шѣст талер среб<рѣ>ннѣх.

И вт том, тиж<е> кѣпила слѣга наш Иванашко и жена его, Басилака, вт вѣс село Чинчеци шѣста част и вт шѣста част село четвѣрта част, пакиж<е> вт тнѣх вѣш<е> писани люди, вѣнци <Цѣрѣк>¹, ради сто и пет дѣѣт и седим талер среб<рѣ>ннѣх.

И тиж<е> кѣпила Истратїе и съ жена его, Мѣрика, вт вѣс село <Чинчеци>¹, вт шѣстаа част половина част, пакиж<е> вт тнѣх вѣш<е> писани люди, вѣнци Цѣрѣк столник, ради шѣст дѣѣт и три талер среб<рѣ>ннѣх. И тиж<е> вни кѣпила вт ннѣх два села за цигани, на имѣ Трифан и Мѣрат съ женами и съ дѣти ннѣх, сѣе вѣ тнѣх вѣш<е> п<н>н<ѣ>си.

Ино г<о>с<п>д<ст>в<о> ми, пакож<е> ѣвидѣхом междо ними доброволюю токмеж и полною заплатѣ, а мѣт ѣщеж<е> и вт нас дадохом и потерѣдихом им. Тѣм ради вѣш<е> писани частннѣ за втнннѣ вт того село Чинчеци, съ брѣд за млинн ѣ Бахлѣец и съ мѣсто ѣ лѣс и съ полѣна Чѣнка и съ вѣс приход, да ест слѣгам нашим вѣше писаним права втнннѣ и дѣднннѣ и вкѣспленїе и оурик и потвѣрѣженїе, непорѣшленно николиж<е> на вѣки. И ни да с<ѣ>¹ не оумишлет прѣд сим листом нашим.

Ѓам г<о>сп<о>д<н>нѣ велѣл.

Ѓ Мѣ, л<ѣ>т<о> жѣрмѣ дѣкѣмѣрїе ѣ.

† Глигорѣ вел логофѣт ѣчи и с<л> искадѣ.

† Иванашкѣ Мѣнжѣ <писал>.

¹ Parantezele lui Ghibănescu.

Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră Eremiia Necșul, fiul lui Giurgea Necșul stolnic și nepotul său Andonie și Rustea și Gavril și Mărica și Agafiia, copiii Ioanei, toți nepoți și strănepoți lui Giurgea Necșul stolnic, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și dedină din satul Cincești, ce este în ținutul Cîrligătura, din tot satul, trei părți din a șasea parte. Aceea au vîndut-o slugii domniei mele Vărlan și femeii lui, Mărica, pentru nouăzeci și opt și jumătate taleri de argint, din uric și din ispisoc ce a avut bunicul lor Giurgea Necșul stolnic de la Iancul voievod.

Și întru aceasta, de asemenea au vîndut acei oameni mai sus scriși, nepoții lui Giurgia, iarăși de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți, din tot satul Cincești a șasea parte. Aceea a vîndut-o slugii noastre David și femeii lui, Nazariia, pentru o sută douăzeci și șase taleri de argint.

Și întru aceasta, de asemenea a cumpărat Nastasiia din tot satul Cincești a șasea parte, iarăși de la acei oameni mai sus scriși, nepoții lui Giurgea, pentru o sută și douăzeci și șase taleri de argint.

Și de asemenea a cumpărat sluga noastră Gligorcea cu femeia lui din tot satul Cincești a șasea parte, iarăși de la acei mai sus scriși oameni, nepoții lui Giurgea, pentru o sută și douăzeci și șase taleri de argint.

Și întru aceasta, de asemenea a cumpărat sluga noastră Ionașco și soția lui, Vasilica, din tot satul Cincești a șasea parte și din a șasea parte de sat a patra parte, iarăși de la acei mai sus scriși oameni, nepoții <lui Giurgea> ¹, pentru o sută și cincizeci și șapte taleri de argint.

Și de asemenea a cumpărat Istratie și cu femeia lui, Mărica, din tot satul <Cincești> ¹ jumătate de parte din a șasea parte, iarăși de la acei oameni mai sus scriși, nepoții lui Giurgea stolnic, pentru șasezeci și trei taleri de argint. Și de asemenea el a cumpărat de la ei două sălașe de țigani, anume Trifan și Murat cu femeile și cu copiii lor, tot în acei bani mai sus scriși.

Deci domnia mea, dacă am văzut tocmeală de bunăvoie între ei și plată deplină și noi încă și de la noi le-am dat și le-am întărit. Pentru aceea, părțile de ocină mai sus scrise din acel sat Cincești, cu vad de moară în Bahlu și cu loc în pădure și cu poiana Ciunca și cu tot venitul, să fie slugilor noastre mai sus scrise dreaptă ocină și dedină și cumpăratură și uric și întărire, neclin-

¹ Parantezele lui Ghibănescu.

tit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Însuși domnul a poruncit.

La Iași, anul 7142 <1633> decembrie 20.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit.

† Ionașco Minjea <a scris>.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași.

Copie după Ghibănescu, *Ms. Surete*, VIII, p. 816—818, nr. 542 (transcriere și traducere incompletă după orig.).

O trad. din 1731 ianuarie, de Gligoraș de vîslerie, la Arh. St. Iași, CCXLVIII/4.

EDIȚII: Ghibănescu, *Surete*, II, p. 173—175 (traducerea din 1731) și p. 197—199 (orig.).

432

1633 (7142) decembrie 21, Iași.

Moise Movilă voievod poruncește dregătorului domnesc, șoltuzului și pîrgarilor de Piatra precum și vătămănilui din Vinători să lase în pace poslușnicii mănăstirii <Văleni>, de peste Bistrița.

† *Иъ Монахъ Могила воєвода, вожію милостію, господарь Земли Молдавскон.*
Scriem domniia mea la slugile domniei mele, diregătorului den tîrg [den tîrg] den Piatră și șoltuzului și pîrgarilor de acoloa și vătămănilui den Vinători. Dămu-vă știre că a venit înaintea domniei mele rugătoarele noastre călugăriți de preste apa Bistriței dzicîndu că au niște poslușnici pre lîngă mănăstire, iar voi învăluți pre dinșii și-i trageți la toate să dea cu voi și ei nu sintu scriși, cum ne-au arătat și cărți de la alți domni carii au fost mainte de noi, scriîndu ca să hie în pace acei oameni, numai să aibă ei a posluși svintei mănăstiri ce vor hi trébele, iar voi totu-i învăluți.

Dreptu acéea, deaca veți vedea cartea domnii méle, iar voi să aveți a-i lăsa poslușnicii foarte în pace, că de va mai veni jalobă, de mare certare veți hi. **СНЦЕ КАМ ПИШЕМ, ИНАК НЕ СЧИНИТЕ.**

Писъ ѿ Мс, въ лѣто ^{хрѣстоу} ~~хрѣстоу~~ декемвриѣ кѣ.

† Самъ господинъ велѣа.

Іу Моисѣи воєвода.

† Иванашко <писалъ>.

Arg. M-rii Văratec, M-rea Văleni, sub dată.

Orig.. hirtie (32 × 20 cm.), pecete mică, aplicată, căzută.

433

<1633> decembrie 27, Buciaci.

Maria, soția lui Dumitrache Chiriță fost mare postelnic, mărturișește că a dăruit mănăstirii Bisericiani satul Vinători din ținutul Neamț, ocolul Piatra, cu mori în apa Bistriței, dînd mănăstirii și două urice, unul de la Constantin voievod și altul de la Gașpar voievod.

† Благочинникомъ и Христолюбникомъ господинъ, Іу Моисѣи Могила воєвода, вождю милостію, господарь Зѣман Молдавскон¹. Poftim de la milostivul Dumnădzău măriei dumitale purure bună paci și sănătate, adevăr. Altă, milostive domne, dau știre măriei dumitale pentru rîndul unui sat, anumea Vinătorii, carele au fost dat de la Costantin vodă, Dumnădzău-l poménească, răpăusatului giupînului meu, postelnicului, Dumnădzău-l poménească, pentru căce au dat răpăusatul 2000 ughi ce s-au dat în treaba țării. După aceia s-au timplat cum s-au timplat, cum au fost voia lui Dumnădzău, cădzut-au acel sat în mîna și unuia și altuia, înblat-au den mînă <în>² mînă. Cînd au fost în dzilele lui Gașpar vodă, Dumnădzău-l poménească, am vinit și eu în țară; deci am socotit dentru ocinele nostré ce-am avut depreună cu giupînu-meu, Dumnădzău-l pomenească, am miluit ș-am dat la svînta rugă, la Bésericani, acel sat, anumé Vinători și le-m dat și uricelé de la Costantin

¹ Binecinstitorului și de Hristos iubitorului, domnului Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei.

² Omis în orig.

vodă și le-au făcut și Gașpar vodă și eu le-am făcut zapis cu blăstăm, cine va strica darea noastră.

După aceia, dec-au dat Dumnădzău domniia lui Barnovschii vodă fost-au luat acel sat de la svînta mănăstire ș-au fost dat la mănăstire sa, la Birnova, n-au fost făcut bine, Dumnădzău-l pomenească.

Acmu, dec-au adus milostivul Dumnădzău pré măriia dumitale în domnie, dăm laudă lui Dumnădzău, mulțămăscu mării dumitale, domne, forte de lege și de giudeț drept ce-ai făcut măriia ta cu svînta mănăstire cu Besericani și mai virtos cu sufletele nostre și a măriei tale, pentru care lucru ți-au deșchis Dumnădzău inema măriei tale, domne, de ne-i deșchis dare și miluire și pamente noastră, ci-au fost închisă și-npresurată de alți. Dumnădzău să dăruiască, să fie pomenit și sufletul măriei tale <în>¹ împărăciia cerului, pentru ruga svintei mănăstiri.

Și iară mă rog forte mării tale, domne, de nește urici caréle să află la mănăstire la Golăi; acelea sînt după aceia făcute, fără știrea mea. Ce să n-aibă a să mesteca întru nemică aceia părinți <să>¹ ție ceia carele le-am dat lor atunci, cînd am dat și la Beserecani acest sat Vinătorii, să hie stătător divanul și svatul măriei tale cum ai început măriia ta, așe și de acumu înainte să hie dat acel sat la svînta rugă dentru dzilele măriei tale să hie pomonă măriei tale și și-a noastră, să întărești măriia ta, forte mă rog măriei tale.

Eu voi avea-ve a mulțimi mării dumitale, milostivul Domnul dentru cer să dăruiească mării dumitale bună paci și sănătate în domnia măriei dumitale, adevăr.

Писъ въ Бѣчач, мѣсеца декемвриѣ дни кѣ.

Сто аз Мăriia Buciața, cneghine răpăusa[ta]tului Chiriței postelnicului, închinu-mă mării dumitale, ca domnului milostiv.

<Pe verso, adresa>: † Благочистникомъ и Христолюбивкомъ господиш, Ив Моисѣи Могила кожда, божію милостію, господарь Земли Молдавскѣи, многъ здравіе.²

Arh. St. Buc., M-rea Bisericani, I/14.

Orig., hirtie (31,4 × 20 cm.), pecete timbrată.

Datat după doc. din 1633 decembrie 27 (vezi nr. 434).

EDIȚII: „Foaie pentru minte, inimă, și literatură“, VIII (1845), p. 108 (orig.) și 174—175 (orig.)

¹ Omis în orig.

² Binecinstitorului și de Hristos iubitorului, domnului Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei, multă sănătate.

1633 (7142) decembrie 27, Buciaci.

Mariia, cneaghina lui Dumitrache Chiriță fost mare postelnic, confirmă că a dăruit satul Vinători din ținutul Neamț mănăstirii Bisericiani.

† ЄѢ аз, кнѣгинѣ Марїа благопокоюмъ Дѣмитракїе Кирици, иже бѣе бѣа постелникъ въ дѣни благочестнаго Нв Еремїа Могїла воєвода и въ дѣни Костантин воєвода¹. Сс<г>²iemu și mărturisescu măriei sale lui vodă și a tot svatului măriei sale cumu am <a>²vut un sat, anume Vinotorii, în ținutul Neamțului, în <o>²colul Pietrie, cumpărat de la Costantin vodă, dereptu o mie de galbeni roșii ce au dat în treaba țării cîndu au fost nevoie, cum scrie și în urice și în zapis.

Pentr-acea, și noi am gindit dintr-adincul inimie noastre și cu tot sufletul nostru, pentru nedějdia binelui celui de véci netrecut, ca să dobîndimu de la Dumnedzău, ce am dat și am miluit svinta mănăstiri Beserecanii, unde iaste hramul svintei Blagovęštenie preasintiei, cum acel sat Vănitorii ce scrie mai sus și cu mori într-apa Bistriței și le-amu dat și urice, 2 de la Costantin vodă și unul de la Gașpar vodă, în minule rugătorilor noștri călugărilor ce scrie mai sus. Iară rugătorii noștri să aibî a ne faci noao pamente mare în toți aii, pînă va hi svinta mănăstire Beserecanii, la Văznesenie Gospode și să ne scrie la svintul poménic.

Iari cine vor mai arăta alte urice prespre-aciastea și vor dzice că le iaste lor dare de la noi, să nu si creadzi, ce să știe tot divanul că-s mencinoase și vicléni. Iară cine va vrea să ia sau să strice darea noștri și miluirea de cătră <a>³ceasta svinti mănăstiri ce scrie mai s<us>¹ acela să fie procliat și анатема въ Господа Бога и въ прѣчистаа Богоматерь и въ Дѣсангелисти и въ тїѣ сѣкѣтъ вътѣць иже въ Никен и да имаѣтъ оучастїе съ Ісдх и съ безаконниман Ісдса иже възълншж, крък его на нас и на чѣдѣ наших, въ бескончаемѣ вѣкы, амин⁴.

¹ Iată eu, cneaghina Mariia celui întru bună odihnă Dumitrachie Chiriței, care a fost mare postelnic în zilele binecinstitorului Io Eremiia Moghila voievod și în zilele lui Costantin voievod.

² Omis în orig.

³ Rupt în orig.

⁴ anathema de Domnul Dumnezeu și de prea curata maică a lui Dumnezeu și de 4 evangheliști și de 318 sfinți părinți, cei de la Nicheia, și să aibă parte cu Iuda și cu iudeii cei fără de lege care au strigat, singele lui asupra noastră și asupra copiilor noștri, în veacurile cele fără de sfârșit, amin.

Iară de alte sate ce scrie într-acest uric, să n-aibă Beserecanii treabi.
De aceasta scriem și mărturisimu.

† Въ лѣто хрѣме, писъ ѿ Бѣчлч, мѣсѣца декемврѣе кѣ дѣни.

† Василѣе <писал>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericani, I/13.

Orig., hirtic (31,2 × 20 cm.), pecete timbrată.

435

1633 (7142) decembrie 27, Iași.

Mai mulți boieri dau mărturie că Eremia și nepoata lui, Dumitra, vînd lui Lupu Prăjescul clucer trei sferturi de casă din Săoani cu 60 de taleri.

† Стъ аз, Пѣтрашко Башотъ великии дворникъ отъ Бишнѣи Земле и Дѣмитръ Бѣхѣш велъ вистѣрникъ и Тѣѣтѣла логофетъ и Гиѣоргие Рошка вистѣрникъ и Василѣе Рошка велъ житничѣр и Василѣе Банѣла житничѣр и Иѣвнашко Явран дворникъ глотнѣи и Иѣкимъ Банѣсѣр дворникъ. Scriem și mărturisim cu ceastă scri-soare cum au venit Eremia de Săoani și cu nepoată-sa Dumitra¹, fata lui Crăciun, de au vîndut a sa direaptă ocină și moșie ce au avut parte lor² din sat din Săoani. Vîndutu-o-au fratelui nostru, Lupului Prăjescul clucêrul, dintr-o casă jumătate de casă și dintr-altă giuimătate iar giuimătate de casă, parte Eremiei și a nepoată-s<ei>³, direptu șesedzcci de taleri, bani buni.

Deci, deaca am vădzut de bunăvoe <lo>^{3r} tocnală și <plată dep>³linu...
...³и ...³t³ și ne-am pus ...³ mai sus si<ntu>³ scrise.

Aciasta scr<iem și mă>³rturisim cu ciastă scrisoare a noastră.

Писъ ѿ Ис, въ лѣто хрѣме декемврѣе кѣ.

Чѣхан велъ дворникъ искаѣ <т. р.>.

Пѣтрашко Башотъ велъ дворникъ <т. р.>.

Дѣмитръ Бѣхѣш вистѣрникъ <т. р.>.

Язъ Тѣѣтѣла логофетъ искалъ <т. р.>.

Язъ Василѣе Рошка велъ житничаръ искалъ <т. р.>.

Язъ Георгие Рошка искаѣ <т. р.>.

Язъ Василѣе Банѣла искалъ <т. р.>.

Язъ Гиѣоргие Пѣврѣпѣкѣла <т. р.>.

Bibl. Acad., CDLXVII/10.

Orig., hirtic (29 × 20,3 cm.), rupt, nouă pecți aplicate.

¹ „Dumitra“, scris între rînduri.

² „lor“ scris peste „lui“.

³ Rupt în orig.

1633 (7142) decembrie 28, Iași.

Moise Movilă voievod întărește slugilor sale, Nistor, Efrim, Ionașco și surorii lor, Maria, părți de ocini din satul Ivănești, pe Racova.

† Нив Мовиси Могила воєвода, вожією милостію, господарь Земли Молдавской. Сѣже господство ми дали и потвердани есми сласи наш, Нистор и Ефрим и сестра их, Марїа, и брат их, Ивнашко, вшци и прѣвншци Данка, их правїи штиннѣ и викѣпленїе, шт их праваго зрнкѣ шт Стараго Стефана воєвода, нѣкнх части за штиннѣ, што кѣпна штыць их, Тома, шт Некоарь, сынъ Цогън и шт брат его, Зебра, и Косте и шт сестра их, Текла Злата¹ прѣвншци . . .² четвертаа част шт вшнѣка част, шт село Ивѣнѣци, на Раковѣ, шт половина село, съ полѣна на имѣ Рогозале, радї шест десѣт златї татарски.

И тижє дали и потвердани есми их дрѣгаа част за штиннѣ шт того село Ивѣнѣци, што било им кѣпжно дѣдѣ их, Дръгъмилъ, шт Гергина, сынъ Гангор, вшк Зръти и шт брат его, Яндрое, шт исписок за викѣпленїе шт Ялександръ воєвода, шт половина село Ивѣнѣци, петаа част, за четри десѣт златї татарских.

И тижє, дрѣгаа част, што било им кѣпжно шт Ивн Мошѣ, вѣсѣ част его и сестра его, Цъганка³, што сѣ емѣ избєрет шт тогоже село Ивѣнѣци, радї три десѣт златї татарски.

Тѣм радї, <тѣх>⁴ вшше речени части за штиннѣ да ест и шт нас сласи наш, Нистор и Ефрим и Ивнашко и сестри их, Марїе, сынове Тома, праваа штиннѣ и дѣдннѣ съ вѣсем доходоу, непорошенѣ никвлинѣ на вѣки. И ни да се не змишаєт.

Ѹ Ис, въ лѣто $\overline{\text{хрлмв}}$ декемврїе кн.

† Сал господинъ велѣл.

† Гангѣ вел логофет зчи и сѣ искаахъ <т. р.>.

† Фочѣ <писал>.

¹ Текла Злата, scris cu altă cerneală, deasupra rindului.

² Loc alb în orig.

³ И сестра его, Цъганка, scris cu altă cerneală, de altă mină, deasupra rindului.

⁴ Loc rupt în orig.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit slugilor noastre, Nistor și Efrim și surorii lor, Mariia și fratelui lor, Ionașco, nepoții și strănepoții lui Danco, dreapta lor ocină și cumpărătură, din dreptul lor uric de la Ștefan voievod cel Bătrîn, niște părți de ocină ce a cumpărat tatăl lor, Toma, de la Necoară, fiul lui Țoga, și de la fratele lui, Zberea, și Coste și de la sora lor, Tecla Zlata ¹, strănepoții ...² a patra parte din partea de sus, din satul Ivănești, pe Racova, din jumătate de sat, cu poiana anume Rogoazele, pentru șasezeci zloți tătărești.

Și de asemenea le-am dat și am întărit și altă parte de ocină din acel sat Ivănești, care a fost cumpărătură bunicului lor, Drăgăilă, de la Gherghina, fiul lui Gligor, nepotul Uritei, și de la fratele lui, Androe, din ispisoc de cumpărătură de la Alexandru voievod, a cincea parte din jumătate de sat Ivănești, pentru patruzeci de zloți tătărești.

Și de asemenea, altă parte care le-a fost cumpărătură de la Ion Moșea, toată partea lui și a surorii lui, Țiganca ³, care i se va alege din acel sat Ivănești, pentru treizeci zloți tătărești.

Pentru aceea, <acele> ⁴ mai sus zise părți de ocină să fie și de la noi slugii noastre Nistor și Efrim și Ionașco și surorii lor, Mariia, fiii lui Toma, dreaptă ocină și dedină, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7142 <1633> decembrie 28.

† Însuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Focea <a scris>.

Arh. St. Iași, DL/2.

Orig., hirtie (31 × 19,5 cm.), pecete aplicată, căzută.

437

<1633> decembrie 31, Iași.

Ionașco Avram ș.a. adeveresc că Nechita și rudele lui au vîndut o parte de ocină din satul Săoani, pe Siret, lui Lupul Prăjescul clucer.

† Гѣско мѣъ, Ионашко Аврам и Дмитръ Гюка и Лепѣдат и Тѣкман и Бандър дворници глотнѣи и Баснаѣ Рошка и Баснаѣ Банаѣ житничар и попа

¹ „Tecla Zlata“, scris cu altă cerneală, deasupra rîndului.

² Loc alb în orig.

³ „și a surorii lui, Țiganca“, scris deasupra rîndului cu altă cerneală și de altă mînă.

⁴ Loc rupt în orig.

Щефан ѡт Хълещеани и сынъ его Тоддер ѡт Тодерци и Басиле Бенѣ и Молодец и многи людї добри mărturisim cu ceastă scrisoare a noastră cumu au venit înaintea noastră Nechita și cu femëia sa, Anghelina, și Nastea, nepota Nemțeanii, și Dumitrașco, feciorul lui Nicoară, și Larion și Nastasiia, nepoții Pintii și a Ruscăi și a Sorcăi, de bunăvoia lor, de nime nevoiați, nici asupriți și au vîndut a sa dreaptă ocină și moșie, den[n] a triia parte de sat den Săoani, ce-s pre Sirētu, a șeasca parte, giumătate de jireabie den partea den gios, cu vad de moară în Sirētu și cu loc de finaț și cu tot venitul ci i se va alêge den hotarul Săoanilor, dumisale Lupului Prăjescului cluciarului dreptu cindzeci de taleri.

Deci noi, daca am vădzut de bunăvoe tocmală și deplină plată, noi i-am făcut de la noi această mărturie ca să se creadză, să-ș facă și deres domnescu.

Și pre mai mare credință, pusu-ne-am și pecețile pre acestu zapis, ca să se știe.

Писъ ѡ Иис, декемвриѣ лѣ.

Изъ Дѣмитрашко дворникъ <т. р.>.

Изъ Тъкман дворникъ искаа <т. р.>.

Изърамъ дворникъ <т. р.>.

Гавриа дворникъ искаа <т. р.>.

Изъ Басилѣ Банѣа житничаръ <т. р.>.

Изъ Басилѣ Рошка велъ житничаръ <т. р.>.

Bibl. Acad., CDLXVII/26.

Orig., hirtie (31,3 × 20 cm.), cinci peceți aplicate.

Datat după documentul de întărire din 1634 ianuarie 11 (vezi Bibl. Acad., CDLXVII/12).

1633 (7142) decembrie 31, Iași.

Moise Movilă voievod întărește lui Dumitrașco Șoldan mare spătar mai multe jirebii cumpărate în satul Petiia Mare, ținutul Suceava.

† Иѡ Моѡси Могила воєвода, кожїю милостїю, господарь Земли Мѡлдавскон. Сѡже прїидошѣ, прѣдъ нами и прѣдъ нашими волѣри, Яна и Порхѣра и Настасїа, дѣщере Гавриа Хѣлпе, шнѡковѣ Тѣдор, по ихъ доброю волѣ, некиа

непониждени, а ни приселовани и продали их право штинис и дѣдинис, два жирѣѣи шт село Петїа Бел, что з волост Гшнавскон. Таа продад нашемс вѣр-
номс болѣринс, Дсмитрашко Шолдан великомс спѣтар, ради пет десѣт талери
сребрнних.

И шт том, тижѣ прїидѣ, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, Мѣрика,
дѣща Иви Котѣи, по свои добра волѣ, неким непониждена, а ни приселована и
продад своа права штинис и дѣдинис пол жирѣѣѣи шт тогоже село, Петїа Бел.

Таа тижѣ продад болѣринс нашемс вѣрномс, Дсмитрашко Шолдан великомс
спѣтар, ради петнадесѣт талери сребрнних.

Ино мѣы, видѣвше между ними их доброволною токмеже и исплнною
заплатѣ, а мѣы такожде и шт нас ещѣже дали и потвѣрдани есми више писа-
номс нашемс вѣрномс болѣринс, Дсмитрашко Шолдан великомс спѣтар, на
тѣх прѣд реченних два жирѣѣѣи и половина шт село Петїа Бел, како да ест
емс права штинис и кшпешно, шт полѣ и шт вода и шт лѣс и шт вес приход
что сѣ избѣрет на тѣх жирѣѣѣи, да ест емс штинис и шрик, сѣ вѣсѣм доходом
непоршѣнно николиже вѣ вѣки. И ни да сѣ не шмншаѣт.

Пис з Мс, вѣ лѣто хрѣмѣ декемврїѣ л̄.

† Сам господинѣ рече.

Иш Мшиси воєвода <т. р.>.

† Крстѣ Даммїан <писал>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării
Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Ana
și Porliira și Nastasia, fiicele lui Gavril Hulpe, nepoatele lui Tudor, de bună-
voia lor, nesilite de nimeni, nici asupra și au vîndut dreapta lor ocină și
dedină, două jirebii din satul Petiia Mare, ce este în ținutul Suceava. Acea
au vîndut-o credinciosului nostru boier, Dumitrașco Șoldan mare spătar,
pentru cincizeci taleri de argint.

Și întru aceasta, de asemenea a venit, înaintea noastră și înaintea boie-
rilor noștri, Mărica, fiica lui Ion Cotăi, de bunăvoia sa, nesilită de nimeni,
nici asupra și a vîndut dreapta sa ocină și dedină, jumătate de jirebie din
același sat, Petiia Mare. Acea de asemenea a vîndut-o boierului nostru cre-
dincios, Dumitrașco Șoldan mare spătar, pentru cincisprezece taleri de argint.

Deci noi, văzînd între ei tocmeala lor de bunăvoie și plată deplină,
noi de asemenea și de la noi încă am dat și am întărit mai sus scrisului nostru
credincios boier, Dumitrașco Șoldan mare spătar, acele înainte zise două
jirebii și jumătate din satul Petiia Mare, ca să-i fie dreaptă ocină și cumpă-
rătură, din cîmp și din apă și din pădure și din tot venitul ce se va alege pe

acele jirebii, să-i fie ocină și uric, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci.
Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7142 <1633> decembrie 31.

† Însuși domnul a zis.

Io Moisi voievod <m.p.>.

† Cirstea Dammiian <a scris>.

Bibl. Acad., XXXVII/31.

Orig., hirtie (31,2 × 19,8 cm.), pecete timbrată.

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, XVI, p. 18–19 (trad. editorului).

DOCUMENTE FALSE

I

1632 (7140) ianuarie 10.

Ivana, jupîneasa lui Ion Comis, mărturisește că a dăruit o jumătate din satul Carhănești, ținutul Fălciu, Dinii lui Bălan, iar cealaltă jumătate de sat a vîndut-o lui Istratie Golăeș.

† Adecă eu Ivana, giupîniasa răposatului Ionu comisul, mărturis(es) ¹cu cu acest zapis al meu cum am avut o cumpărătură în Cărhănești, în ținutul Fălciului, de la Ion Hrubanul și de la Ion di colea, care este din drumul Brăielei pînă în apa Prătului, pînă unde să împreu(nă) ²cu hotarul Brezenelor și cu un vad de moră în Elanul Vechiu; însă într-această cunpărătură giumątate li-am dat-o Dinii lui Bălan Bușii pentru sufletul răpăosatului Ion, iar giumątate le-am vîndut-o de bunăvoe me lui Istratie Golăeș, dreptu opt lei și un zlot, denainte lui Polihronie pitariul și a lui Dumitru uricariul și Buculeiu de S... ²eni și Grigorie Vrabie și Bărbul și Gregorie Neertatul și Mihaiu și Avraam Mînzatul și Mozăit bașe de Eși și Necoră mortasipul de Eși și a mulți oameni buni.

Drept aceea ca să-i fie moșie în veci și să aibă a face și ispisoc domnescu.

¹ Omis în orig.

² Loc rupt în orig.

Și mai pre mare credință iscălindu-ne, ni-am pus și pecețile noastre la acest adevărat zăpis, ca să știe.

Let 7140¹ ghenarie 10.

Eu Ivana comisoae.

<Însemnare din secolul al XVIII-lea>:

După giudecata ei s-au căutat la divan între dumnealui banul Iordachi Rosăt și între răzeșii de Chărhănești pentru moșie Crițana, ce curge din Elan și pînă în drumul Brăilii, pe cari loc răzeșii îl ceru supt numi de Cărhănești, cu toate că scrisoare aceasta după cercetări ei s-au făcut la giudecată s-au cunoscut că esti neadivărată, nefiind nici slova de pe vremile acele dedemult și aflindu-se și la velet tocmită, dar cu toati acestea răzeșii au să-ș stăpîniască moșie lor Cărhăneștii numai din Prut și pînă în Elan, iar din Elan și pînă în drumul Brăilii, pe locul Crețenii cu numi de Cărhănești, să nu să întindă niciodată.

1775 genarie 12.

Costache Razu² vel logofăt <m.p.>.

Arh. St. Iași, DXII/15.

Orig., hirtie (27,4 × 20 cm.), zece peceți aplicate și o amprență digitală.

Documentul, după cum arată și rezoluția divanului din 1775, este un fals. După scris el datează din a doua jumătate a secolului al XVIII-lea.

II

1632 (7141) septembrie, Iași.

Moise Movilă voievod întărește lui Pavel Albotă mare vornic de Țara de Jos și fratelui său, Ion, nepoții lui Alexandru Lăpușeanu, satul Săpoteni.

Noi Moisiu Movilă voevoda, Bojiiu milostioi, gospodar zemli Moldavscoi.

† Facem știre pentru acest al nostru cinst<it> și credinceos boierinu, dum<nea>-lui Pavăl Albotă marele vornic din Țara de Jos, cinst<it> și credinceos boieriu Saușco marele visternic, cum s-au judecat de față la divan gosp<od> pentru giuământat<e> de sat de Săpoteni pre ispisocu ce au avut dum<nea>-lui vornicu Albotă de la Ștefan vodă cel Bun și alti privilegii a lui Pătru vodă iarăș

¹ „40” adăugat cu altă cerneală.

² Lectură nesigură.

pe ace ocină, care dacă au luat pe fiica lui Pătru Rareș, pe Ruxandra, Alexandru vo<ă> Lăpușeanul doamnă, ace ocină și altele au fost de zestre. Deci după a lor viață și domnie au rămas fiilor săi, lui Bogdan și lui Constantin; Bogdan avînd pronie dumnezească l-au așezatu domnu la scaunu țării Moldovii în locu părintelui său; Bogdan în domnie sa două surori ce au avut le-au măritat, au dat pe una după Poniatuschi și alta după Zborouschi. De acei, dacă s-au înștiințat împarație otomănească au intrat la propus că va închina țara Bogdan vodă craiului leșesc, au trimis cu urgie asupra lui, Bogdan au lăsat scaunu domnii și luând pe fratele său, knăzu Constantin, s-au dus la moschi (sic) ¹ und<e> acolo îndată i s-au prelegit moarte, iară knăzu Constantin după slujbele ce au făcut au rămas voevoda la Kiev, care din privilegiu ce au arătat feciorii lor Pavăl și Ion am adevărit, cărora dacă iarăși au venit la țara Moldovei la ociniile sale i-au numit pe poreclă Albotă și dintr-ace pricină că s-au instrăinat părintele lor den țară s-au impresurat numita de mai sus moșia, arătînd dum<nea>lui visternicu că acea moșie nu este de baștină fără cit de patruzeci și mai bine de ani, de cînd are stăpînire pe dinsa.

Domnie me am socotit dintru ce nenorocită întimplare ca acei le-au fost instrăinare de la țară și ocinile sale dum<nealui> visternicu fără dreptat<e> stăpînește moșie impr<e>surînd [(sic) ¹] lucru strein. Pentru aceasta s-au dat rămas din toată legea, iară dum<nea>lor Pavăl și Ion, nepoții lui Alexandru vodă Lăpușeanu, <să> rămână stăpînitori pe drept ocina sa ce s-au dovedit den privilegiu g<os>pod. Dacă am văzut urici și întărituri de la alți domni ce au fost mai înainte de noi, i-am dat și de la domnie me uric și întăritură dum<nealui> marelui vornic Pavăl Albotă pe a sa moșie ce s-au pomenit mai sus, să fie și de la domnie me dum<nea>lui și cuconilor, nepoților și strănepoților dum<nea>lcui în veci.

Iară după a noastră viață și domnii, pre cine va alege Dumnezeu să fie domn țării acestie, den sămenția noastră sau dintru alții, să aibă a da și a întări uric și întăritură noastră, iar cine ar strica acele să nu fie ertat de domnul Dumnezeu ce au făcut ceriul și pămîntul și să fie blăstămat de 318 oteți de la soborul Nekei, lăcaș să-i fie cu Juda în veci.

Aceasta scriem.

U Ias, 7141 <1632> sept<embrie>.

Io Moisii Movilă voda.

Vel logofăt.

După Cotlarciuc, *Familia Flondor*, p. 114—115.

Copie din Tabula țării Liber relationum, tom 11, p. 23, ad. nr. 213, pr. 2, februarie 1795.

Fals după conținut, formular și dată.

¹ Nota editorului.

ADDENDA

A

<1632> aprilie 28, Iași.

Mărturie privind vânzarea unei ocini din Băloșești de către Ursu păhărnicele și nepotul său, Ștefan, lui Apostol fost postelnic.

Сто аз, Грама бие столник, и Зрекуше бие лугофит и Тома бие постелник и Тънасе бие дворник и Павъл се ау fost vornic и Енкол армъшеа wt Дръщени и Тоадер Запааче wt там и Миръщи дник wt Бълошеши и Симини Бъскенла wt там и Ечкиан бие кълъраш. Adecă au venit înaintea noastră Ursul păh<ărnicele> din Băloșești, de au vindut o parte de ocină din sat din Băloșești din partea lui Erhan ce au fost fecior...¹ Mircioae și a Mircei², a patra parte de loc preste tot locul ce să va alege din câmpu și din pădure și din vatra satului și-n vad de moară și den loc de presacă. Această ocină o au vindut Ursul păh<ărnicele> ce scriem mai sus și cu Ștefan, nepotu-său, feciorul a Simdzănei a preutései au vindut dumisale lui Apostol ce au fost postelnic, drept patruzdăci de taleri bani buni; și i-au dat de fați.

Deci deac-am vădzut noi plată deplin și tocmeală de bunăvoia lor, de nimene asupriți, nici nevoiți de ș-au vindut moșiia, noi toți i-am făcut dumi-

¹ Loc rupt în orig.

² „și a Mircei”, scris deasupra rîndului.

sali lui Apostol postelnic, această a noastră scrisoare, ca să hie zăpis de cre-
dință, până-și va faci și dirésă domnești.

Și pre mai mare mărturie, ne-am pus pecețile și iscăliturile ca să știe.

✠ Мс, априлѣ кѣ.

† Grama stulnic <m.p.>.

† Eu, Ștefan diiac ot Bogdănești, încă m-am timplat acoloa într-acea
tocmeală <m.p.>.

Глигорѣ Урѣке искал <m. p.>.

Из Тома постелник искал <m. p.>.

Из Никлаю Гѣкиа искал <m. p.>.

Из Запаче вие пѣркъладе искал <m. p.>.

Из Гансон Дѣра искал <m. p.>.

† Eu, Mihalcea diiac, am scris.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XXIX/110.

Orig., hîrtie (31×20 cm.), șapte peceți aplicate.

Datat după Toma <Cantacuzino>, care este menționat în documente ca fost
postelnic numai în intervalul cuprins între 1631 mai 9 (ultima mențiune
ca postelnic în divan—cf. Bibl. Acad., Peceți, nr. 199) și 1632 aprilie 29
(ultima mențiune ca fost postelnic — vezi în acest volum doc. nr. 42).

B

<După 1632 aprilie 29—1633 aprilie 22>.

*Alexandru Iliș voievod întărește lui Toma mare sulger o vie la
Cotnari, dăruită de călugărița Grăpina.*

† Иъ Илѣандрѣ Илѣаш воєвода, вожією милостією, господарѣ Зѣмли
Мѣлдавскон. Оуже господство ми дали и потвѣрдили есми нашему вѣрному
волѣринѣ, Томови вѣлкомѣ сѣлжар и кнѣгини его, Оѣмѣи, дѣща Мирон вившѣи
кѣлчар, нѣ права втнинѣ и дѣднинѣ, една фалче и половина за виноград, что ест
до Котнари, в Гор Мѣндраѣ, что тоа фалче и половина за виноград вт Гор
Мѣндраѣ вѣше правою втнинѣ ѣ дѣднинѣ тѣтци им, Грѣпини монахѣи, а
потом она вѣше подаровал съ тоа фалче и половина за виноград на дѣд нѣ,
Глигорѣви кѣлчар, и Сорѣи, како указовал прѣд нами един запис за свѣдѣтелство
вт <свѣ>¹щенници и вт многѣх людѣ добри вт Ошчавѣ, како тоа тѣтка нѣ

¹ Omis.

Гръпина монахѹга, встала е съ съзник смрътнѹи вѣщцим еи, Глигорѹеви клѣчар, и Ёорѹи и сыновѣм и внуцим Глигорѹеви и Ёорѹи которѹи запис написае съ великою клѣтвею, а Глигорѹе клѣчар и Ёора да имае на неѹ грижатѹи и поминити до погребаннѹе еи, како съ подобает мрътвцим. И, тижѣ, въ вѣсѣх лѣти да имае дати из тѣх виноградѹи по половина бочка винно до свѣтаа цръковѣ ѿ Ёвѣчавѣ, идеже ест храм архѹестратига Михаила и Гаврѹила и прочѹих бес плѣтнѹих сил, и такожде, да имае дати по един кон въ вѣсѣх лѣти до свѣтаа Гора, до Дѹишиѣце.

И потом, тижѣ, они указовали прѣд нами един запис за тѣже ѿ Ивнашко великѹи чашник вѣвшѹи и ѿ Пѣчтелею прѣкълаб Котнарскѹи и ѿ Фѣлтин шолтѹз съ вѹи прѣгарѹи ѿ там, како вѣше съ тегал кнѣгинѣ болѣринѣ нашѣму вѣрномуму, еже више пишем, на имѣ Ёвемѹга, дѣца Мирон вѣвшѹи клѣчар, вѣвка Глигорѹе клѣчар, и зик еи, Ивнашко Глигорѣкѣ, съ племенникоѣ нѣ, Тодосѹга Ёнчолѣ ѿ Ёвѣчава и съ дочци еи Ягаѹга и¹, радѹи тоѹ фалѣе и половина за виноград више речени. Ино они съсмотрѹли закон им съ правдою и съ многѹх людѹи добри и тако шѣрѣтали како не имае ни единною потрѣбѣ Тодосѹга Ёнчолѣ съ дочци еи, за что Гръпина монахѹга, она встала съ ѣзник смрътнѹи тѣкмо внуѣ еи, Глигорѹеви клѣчар, и Ёорѹи тоѹ фалѣе и половина за виноград.

Того радѹи како да ест и ѿ господства ми нашѣм болѣринѣ, Томоки свѣжар, и кнѣгинѣ его, Ёвемѹи, дѣца Мирон клѣчар, вѣвка Глигорѹе клѣчар, и Ёорѹи, тѣх виноградѹи права ѿтнѹи и врик съ вѣскѣм доходоу. И ни да съ не змѹшае.

Господинѣ рече.

Глигѣ вел логофѣт учи и съ искаах <м. р.>.

Крѣтѣ Далмѹган <писал>.

† Io Alexandru Iliaş voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit credinciosului nostru boier, Toma mare sulger, și cneaghinei lui, Eftemiei, fiica lui Miron fost clucer, dreapta lor ocină și dedină, o falce și jumătate de vie, care este la Cotnari, pe dealul Mindrul, care această falce și jumătate de vie din dealul Mindrul a fost dreaptă ocină și dedină mătușei lor, Grăpina monahia, iar apoi ea a dăruit cu această falce și jumătate de vie pe bunicul lor, Gligorie clucer, și pe Sora, cum a arătat înaintea noastră un zapis de mărturie de la preoți și de la mulți oameni buni din Suceava, că acea mătușă a lor, Grăpina monahia, a lăsat cu limbă de moarte nepoților ei, Gligorie clucer, și Sorei și fiilor și

¹ Loc alb.

nepoților lui Gligorie și Sorei, care zapis scrie cu mare blestem, iar Gligorie clucer și Sora să aibă a o griji și a o pomeni la înmormintarea ei, cum se cuvine morților. Și, de asemenea, în toți anii să aibă a da din acea vie cite o jumătate de poloboc de vin sfintei biserici din Suceava, unde este hramul arhistrategului Mihail și Gavril și a celorlalte puteri fără trup, și, de asemenea, să aibă a da cite un cal în toți anii la Sfintul Munte, la Dionisiat.

Apoi, de asemenea, ei au arătat înaintea noastră un zapis de piră de la Ionașco fost mare ceașnic și de la Pintelei pircălab de Cotnari și de la Fealtin șoltuz cu 12 pîrgari de acolo, că s-a pîrit cneaghina boierului nostru credincios, care scriem mai sus, anume Eftemia, fiica lui Miron fost clucer, nepoata lui Gligorie clucer și unchiul ei, Ionașco Gligorcea, cu rudele lor, Todosia Oncioae din Suceava și cu fiicele ei, Agafia și,¹ pentru această falce și jumătate de vie mai sus-zise. Iar ei au cercetat legea lor cu dreptate și cu mulți oameni buni și așa au aflat că nu au nici o treabă Todosia Oncioae cu fiicele ei pentru că Grăpina monahia, ea a lăsat cu limbă de moarte numai nepotului ei, Gligorie clucer, și Sorei această falce și jumătate de vie.

Pentru aceea, să fie și de la domnia mea boierului nostru, Toma sulger, și cneaghinei lui, Eftimia, fiica lui Miron clucer, nepoata lui Gligorie clucer și a Sorei, acele vii dreaptă ocină și uric cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Domnul a spus.

Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

Cîrstea Dammiian <a scris>.

Academia de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, Institutul de Istorie și arheologie „A. D. Xenopol” Iași, Fond Spiridonie, II/93. Orig., hirtie (30,5 × 19,5 cm.), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1840 septembrie 11.

Datat după Toma <Cantacuzino> care este menționat ultima dată ca fost postelnic la 29 aprilie 1632 (vezi doc. nr. 42), devenind, apoi, mare sulger înainte de 25 mai 1632 (vezi doc. nr. 87) și după data ultimului document din domnia lui Alexandru Iliăș voievod (vezi doc. nr. 324).

C

1632 (7140) noiembrie 15, Iași.

Alexandru Iliăș voievod întărește lui Pascal negustor din Iași o prisacă cu grădini și o poiană din satul Lungani cumpărate de la Gligorie pușcar din Iași.

† Нѣ Александръ Иліашъ воевода, божію милостію, господарь Земли Молдавскон. Оуже прїидоше прѣд нами и прѣд всѣми нашими молдавскими болѣри, великих и малих, Глигоріе пушкаръ въ трѣгъ Іѣскон, за его доброю колю, неким

¹ Loc alb.

непониженъ, а не приселован и продаа своа права штиннѣ и выкупленіе, една пасик съ садове, съ мѣст по гдѣ была старій сѣч, и една полѣнѣ, еже навлѣнвет съ Полѣнѣ Ханулов, по гдѣ учинила выше писан Глигоріе пушкар, что тоа пасик и тоа полѣнѣ было Глигоріеви пушкар прака выкупленіе шт Ханѣа и шт сынове его, Тоадер и Василіе, шт хотар село Лунгани. Тоа пасик съ садове и тоа полѣнѣ выше писана, шн продаа Паскалови кѣпец шт трѣг Іѣссон, радѣ сто талери среб<ръ>ниѣ. И вѣстаа съ выше писан Паскаа кѣпец и заплаатиа къси испѣлно тѣи выше писаніи пинѣси, ꙗ талери среб<ръ>ниѣ, въ рук Глигоріе пушкар шт пѣд нами.

Ино, ми, такоже свидѣхом между илии доброволною токмеж и полною заплаату, а мы ящеже и шт нас <да>¹дохоло и потвѣрдихом ему.

Тѣм радѣ, тоа выше писана пасик съ садове и тоа полѣнѣ да ест ему и шт господства ми прака штиннѣ и дѣднинѣ и выкупленіе и оурик и потвѣрженіе съ вѣскѣм доходоу, непоручено, ему, николиже на вѣки.

И ин да съ не змишаеѣт прѣд сим листом нашим.

У Іѣс, акто *зрѣм² ноямврие ѣѣ.

† Сам господинъ велѣа.

† Глангѣ вел логофет учи и сѣ искаах.

† Ивнашко <писал>.

† Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Gligorie pușcar din târgul Iași, de a lui bunăvoie, nesilit de nimeni și nici asupra și a vîndut a sa dreaptă ocină și cumpăratură, o prisacă cu grădini, cu loc pe unde a fost vechea tăietură, și o poiană, care care se numește Poiana Hanului, pe unde a curățit mai sus scrisul Gligorie pușcar, care această prisacă și această poiană au fost drepte cum-prături lui Gligorie pușcar de la Hanul și de la fiii lui, Toader și Vasilie, din hotarul satului Lungani. Această prisacă cu grădini și această poiană mai sus scrise, el le-a vîndut lui Pascal negustor din târgul Iași, pentru o sută taleri de argint. Și s-a sculat mai sus scrisul Pascal negustor și a plătit tot deplin acei mai sus scriși bani, 100 taleri de argint, în mina lui Gligorie pușcar, dinaintea noastră.

Deci, noi, dacă am văzut între ei de bunăvoie tocmeală și deplină plată, iar noi încă și de la noi am dat și i-am întărit lui.

Pentru aceea, această mai sus scrisă prisacă cu grădini și această poiană să-i fie lui și de la domnia mea dreaptă ocină și dedină și cumpăratură și uric și întăritură cu tot venitul, neclintit, lui, niciodată, în veci.

¹ Omis.

² Veleatul greșit, pentru 7141, sau este socotit de la 1 ianuarie.

Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, anul 7140¹ <1632> noiembrie 15.

† Insuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Ionașco <a scris>.

Bibl. Acad. CLVI/41.

Orig., hîrtie (40,5 × 27,5 cm.), pecete timbrată.

D

1633 (7141) martie 10, Iași.

*Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Sf. Gheorghe de lângă
îtrgul Vaslui niște țigani.*

Иъ Палеѡандрѡ Илнаш воєвода, в<о>²жїю м<и>²л<о>²стїю, г<о>²сп<о>²д<а>²рѣ
Земли Младавскон. Сѡж<е> г<о>²с<по>²д<ст>²в<а>² ми дали и потвѣдили есми
м<о>²лбеникум нашим калѡгером ѡт с<в>²таа монастыр что ест подли трѣг
Баслуискон, гдѣж<е> ест храм с<в>²то<го>² и славного и велико м<с>²ченика и
побѣдоносца Х<ри>²сто<ва>², Георгїе, что тоа с<в>²таа монастыр выш<е> писанна
ест мѣтох до таа монастыр Збграв до Йеонска Гора, их правїи холопи цигани,
на имѣ Баснаїе Пънзѣтврѣ съ жена и съ дѣти ег<о>², что тот циган ест
с<ы>²нѣ Ивн Пънзѣтврѣ, и дрѡгїн циган на имѣ Ивнашко съ жена и съ дѣти
ег<о>² ѡт их правїи и питомїи нарѣденїи, что имал с<в>²таа монастыр за
даанїе и м<и>²л<о>²ванїе ѡт Мовси Могила воєвода, что тїи цигани нан прѣжде
были прави наш<их>² г<о>²сп<о>²дар<с>²кнѣ.

Тѣм ради, тнѣ выш<е>² писани цигани да ест и ѡт г<о>²с<по>²д<ст>²в<а>²
ми правїи холопи цигани и даанїе и м<и>²л<о>²ванїе с<в>²тѣи монастыр и
оурик и потвѣжденїе непорувенни, николиж<е>², на вѣки.

И по нашим животѣ, кто разорит сїм нашег<о>² встроенїе, дават хитѣт
ег<о>² гнѣв вожїж. И нат дано?.....³ прѣд сим листом нашим.

У Ис, в<ъ> л<ѣ>²то хрѣма м<а>²рт ҃.

Сам г<о>²сп<о>²д<и>²нѣ велѣл.

Иъ Палеѡандрѡ воєвода <m. p.>.

¹ Veleatul greșit, pentru 7141, sau este socotit de la 1 ianuarie.

² Parantezele editorului.

³ Așa în textul editat; probabil, lectură greșită, în loc de **ИНАК ДА НИ <БЪДЕТ>**.

Io Alexandru Iliaş voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugătorilor noștri călugări de la sfânta mănăstire care este lângă Țingul Vaslui, unde este hramul sfântului și slăvitului și marelui mucenic și biruitor în numele lui Hristos, Ghiorghie, care acea sfântă mănăstire mai sus scrisă este metoh la acea mănăstire Zugrav de la Muntele Athos, dreptii lor robi țigani, anume Vasilie Pinzătură cu soția și copiii lui, care acest țigan este fiul lui Ion Pinzătură, și alt țigan, anume Ionașco, cu soția și copiii lui, din dreptul și adevăratul lor dres de danie și miluire pe care l-a avut sfânta mănăstire de la Moise Moghila voievod, care acei țigani au fost mai înainte vreme ai noștri drepti domnești.

Pentru aceea, acei mai sus scriși țigani să fie și de la domnia mea drepti robi țigani și danie și miluire sfintei mănăstiri și uric și întărire, nesticat niciodată, în veci. Iar după viața noastră, cine va strica această întocmire a noastră, să aibă asupra sa minia dumnezeiască. Și altfel să nu (fie) ¹ înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7141 (1633) martie 10.

Însuși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>.

Mînjea <a scris>.

După Berechet, *Doc. sec. XVI—XVII*, p. 196—198.

Orig., pecete aplicată, cu trad. editorului după actul ce se afla, în 1938, în colecția Institutului de istoria vechiului drept românesc al Facultății de drept din Iași.

E

<1633, după octombrie 7—noiembrie>, Ștefănești.

Furdui fost pîrcălab dă partea sa de ocină din Tocești, ținutul Tecuci, lui Adam iuzbașa de călărași pentru o datorie.

† Eu, Furdui ce au fost pîrcălab, scriu și mărturisesc cu cest zapis al meu cum au fost dator lui Adam iuzbașa de călărași cu un cal bun sau 2 iape încă din dzilele lui Gașpar vodă; deci, cînd au fost acmu la tabăra lui Abaza pașea, m-au apucat și m-au st<rinsu> ² pentru acea datorie; deci s-au

¹ Vezi nota 3 de la textul slav.

² Loc rupt în orig.; întregit după textul publicat de N. Iorga.

socotit acel cal bănește <dr> ¹ept 24 ughi. Pentru acéia, bani n-au avut să-i dau, nici cal cum au fostu calu lui, ce i-am dat pentru aceia bani partea mea de ocină toată cită să va alége din sat din Tocești, ce sînt în ținutul Tecuciului. Iar cine să va afla dăn oamenii miei să-i dea lui Adam un cal bun sau 2 cob ² bune, să aibă a-i da zapisul, să-ș ție ocina.

Într-această tocmeală a noastră au fost <Necul> ¹cea căpitanu și Neculaiu hotnog și Chiriac hotnog și Necula Belibou de Gălați și Privul de Cărlămănești. Aceasta scriem ca să să știe.

Ъ ЦѢФЪНЕЦМ.

Bibl. Acad., LXXII/97.

Orig., hîrtie (30,5 × 19,5 cm), pecete aplicată.

Datat după expediția lui Abaza pașa în Polonia (cf. Miron Costin, *Opere*, București, 1958, p. 105—107).

EDIȚII: Iorga, *Un mănunchi de doc. rom.*, p. 617 (orig.).

¹ Loc rupt în orig.; întregit după textul publicat de N. Iorga.

² 2 iepe.

INDICE DE NUME

PRESCURTĂRI, SEMNE SIMBOLICE, LĂMURIRI

- c. = comună
c. s. = comună suburbană
j. = județ
m. = municipiu
m-re -- mănăstire
menț. = mențiune
or. = oraș
r. = raion
reg. = regiune
sec. = secol
top. = toponimic
ț. = ținut
* asteriscul indică așezări dispărute.
(?) exprimă îndoiala editorilor.
() între paranteze rotunde sînt date variantele numelui.
< > între paranteze unghiulare sînt cuprinse intervențiile și identificările editorilor ;
la topice s-a menționat ținutul istoric.

În cazurile de omonimie, ordinea alfabetică a ținut seama de al doilea cuvînt, iar pentru sate, de ținut ; la nume s-a respectat forma din document, iar variantele au fost ordonate alfabetic.

Trimiterile s-au făcut la nr. documentului.

A

A. Bantaș, autentică o copie 409.

Abaza, pașă; tabăra lui ~ E.

Adam, v. **Constantin Adam**.

Adam, fiul Palaghiei, nepotul lui Mihaciu; vinde ocini din Bogdănești 368.

Adam, iuzbașă de călărași; ia în schimbul unei datorii, ocina lui Furdui fost plăcută din satul Tocești E.

Adam, țigan; dat în prețul unor heleșteale m-rii Secul 406.

Adjud, v. **Aglud**, oraș, ținut.

Adormirea (Uspenia), hram, v. **Barnovschi și Bistrița**, m-ri.

Aftanasle, popă; vinde jumătate din Meleșăuți și cumpără stupi pentru m-rea Solca 367.

Aftimlia, preoteasă, fiica popii Simion, nepoata lui Ferghi; vinde ocină din Drulești 310.

Aftona din Drislive; partea ei vindută 204.

Agafia, bunica lui Ionașco 143.

Agafia, fiica Șandrei, nepoata lui Petre fost mare armaș; vinde parte de ocină din Săcătura 184.

Agafia, fiica Todosiei Oncioaia; se judecă B.

Agafia Clohoreana, mama lui Gheorghită 273; mătușa lui Pătrașco Bașotă 416.

Agafia, soția lui Nicoară diac din Birzăști; se judecă pentru ocini din Birzăști, Bănești și Liudești 430.

Agafia, fiica Ioanei, nepoata lui Eremia Neșcul; vinde ocini din Cincești 431.

Agafia, țigancă, fiica lui Grigorie țigan; întărită lui Ionașco Prăjescul 41.

Agahia, v. și **Gahla**.

Agahia Șuverdeneasa, mama lui Cornea 100, 101.

Agahie, fiica lui Simeon Blzighie; vinde ocină din Chirna 61.

Agahie, fiica lui Toader din Bălițești, mama lui Vasile din Bălițești 221.

Agahlia, țigancă, fiica lui Țimurea țigan; întărită lui Ionașco Prăjescul 41.

Agapia, m-re, <ț. Neamț; în Agapia, c. ~, j. Neamț>; sat întărit mănăstirii 40; vinde loc de casă din Iași 330; în hotar cu m-rea Secul 48; egumen 303, 330.

Ageroale, mama lui Bantăș, bunica lui Dumitrașco și a Palaghiei 253.

Aglud, oraș, <Adjud, j. Vrancea>; tirgoveți 176, 177, 284; șoltuzi de ~ 176, 177; act scris la ~ 176.

Aglud, ținut 423; sat din ~ 87.

Ahille, fiul lui Leul din Prăjești și al Dochiei, nepotul lui Alexa; vinde ocină din Obârșieni 115.

Alupul, fratele lui Scherlet; cumpără parte din Văleni 337.

Alban, tatăl lui Petrea și al lui Toma Sava din Străoani 182, 183.

Albaș, popă, tatăl lui Gligorie din Hărmănești 158.

Albița, prlu, <afluent al Siretului>; vad de moară pe ~ 233, 257.

Albotă, v. **Pavel Albotă**.

- Albotă** din Vlăsinești; se judecă pentru părți din Vlăsinești 254.
- ***Albotești**, sat, ț. Bacău; <lingă Poduri, c. ~, j. Bacău>; ocină vindută de Chelșia ș.a. lui Dumitrașco Solomon 184.
- Albul**, se judecă pentru părți dintr-o moară și dintr-un heleșteu pe Smila 52.
- Aleesa** din Popești; primește poruncă domnească să aleagă părți de ocină 219.
- Aleesa**, vnzător în Bodești 105.
- Aleesandra**, fiica lui Toader Bălțatul, sora lui Vasile și a Samfirei; vinde părți de ocini din Cristești, Glodeni ș.a. 76.
- Alecsandri**, v. **Alexandri**.
- Aleesi**, fiul lui Toma, nepotul lui Buzdugan; vinde părți de ocină din Năsoești 184.
- <**Alecu**> **Callmah**, vornic mare; autentică o copie 213.
- Alexa**, v. și **Aleesi**, **Aleesi**.
- Alexa** din Boroseni; martor 142, 115.
- Alexa** din Pietriș 163.
- Alexa**, martor în Băicani 115.
- Alexa**, negustor din Iași; martor 227.
- Alexa**, fost stolnic; ocină din Scobențeni răscumpărată de la ~ 100, 101.
- Alexa**, tatăl Dochiei, bunicul lui Vicol din Prăjești, al lui Ipatie ș.a. 115.
- Alexa**, vistiernicel din Pincești; primește de la Cîrstea o parte din Pincești pentru că i-a plătit darea țărânească 246.
- Alexu**, vornic de gloală; holarnic 125.
- Alexandri** (**Alecsandri**), diacon; scrie act domnesc 138; cumpără parte din Vereșani 288.
- Alexandru** <**Coconul**>, domn al Moldovei, fiul lui Radu Mihnea voievod, dăruiește o seliște 96; seliște rămasă pustie plină în vremea sa 211; acte de la ~101, 118, 213, 347, 375, 387, 407.
- Alexandru Iliăș** (**Ilieș**, **Iliăș**), domn al Moldovei; passim; fiul lui Iliăș voievod 19; dăruiește sate 217, 218, 224, 247, 258, 265, 282, 319; întărește sate moștenite, împărțite, cumpărate, schimbate: passim; dă cărți de apărare 25, 39, 63, 107, 138, 201, 237, pentru stringerea zeciuilei 136, 160, 202, 215; acordă și confirmă scutiri Mitropoliei 75, 104, 112, 232, 266, Episcopiei de Huși 23, 214, mănăstirilor 17, 60, 66, 77, 293, clerului 5, 30, 35, 146, 207, 248;
- judecă pricină 52, 103, 118, 141, 143, 199, 262, 271, B.
- poruncește slugilor domnești să nu învâluiască sate 24, 27, 57, 62, 81, 315, să lase în pace poslușnici 29, să cerceteze și să stilpească hotare 82, 108, 109, 113, 122, 128, 151, 161, 180, 186, 191, 219, 226, 289, să fie de față la o vnzare 134, să urmărească vecini și țigani fugiți 114, 211, să cheme la judecată 165;
- î hotărăște ca breslele să nu fie amestecate la dări cu negustorii 195; interzice autorităților laice să se amestece în treburile bisericesti 223; acte de la ~ 347, 382, 400.
- Alexandru** <**Lăpușeanu**>, domn al Moldovei, soțul Ruxandrei, bunicul lui Pavel Albotă și al lui Ion II; dăruiește sate 27, 101, 123, 124, 152, poieni 123, 124, 130, 382, prisăci 358, 382, mori 123, 124, 382, vii 124, 382; acte de la ~ 41, 102, 123, 124, 152, 186, 193, 204, 210, 270, 358, 382, 400, 436; nesigure 87, 115; acte false atribuite lui ~ 118.
- Alexoae**, v. **Tudora Alexoae**.
- Ana**, v. **Anna**.
- Ana**, doamnă din Polonia; vinde moșii în Polonia lui Aliron Barnovschi, care testează răscumpărarea lor 333.
- Ana**, fiica lui Gavril, mama lui Pavel și a lui Vasilie 278, 281.
- Ana**, fiica lui Gavril Hulpe, nepoata lui Tudor; vinde jirebii din Petiia Mare 438.
- Ana**, fiica lui Neniul, nepoata Rățoaei; vinde ocină din Ruși 390.
- Ana**, fiica lui Toma pitar, sora Nastei; vinde ocină din ț. Bacău lui Dumitrașco Solomon 184.
- Ana**, soția lui Ursul Vartic; dăruiește venitul satului Galbeni m-rii Dobromira 148.
- Anastasia**, mama popii Aftanasie 367.
- Anastasia**, soția lui Lupul Zbrcea; martoră 72.
- Anastasiu**, călugăr de la m-rea Sucevița; cumpără și vinde părți de vie de la Cotnari 174.

- Anastasiu**, diac; scrie act domnesc 346.
- Anastasiu Crîmca**, arhiepiscop și mitropolit de Suceava; strică o moară a M-rii lui Iațcu 67.
- Anatodie**, pîrlu, < ț. Neamț >; hotar al braniștii Schitului lui Iosif 89.
- Anăsie**, fiica lui Isaiu, nepoata lui Gherman postelnic; vinde părți de ocină din Mastatici, Pițigani și Valea Iepii 336.
- Andonie**, călugăr de la m-rea Bistrița; dă mărturie 406.
- Andonie din Hăsnășeni**; dă mărturie 26.
- Andonie**, fiul Ioanei, nepotul lui Eremia Necsul; vinde ocini din Cincești 431.
- Andonie**, popă din Peletiuți; primește zălog o ocină pentru vite pierdute 121.
- Andonie**, stareț al m-rii Bisericieni; dă mărturie 129.
- Andonil**, spătărel din Polițeni; dă mărturie 179.
- Andrei**, v. și **Andrelu**, **Andriu**.
- Andrei**, fiul lui Mira, nepotul lui Crăciun Tiunchi; vinde ocină din Ghidușeni 308.
- Andrei**, martor 14.
- Andrei**, martor 257.
- Andrei**, ureadnic de Birlad; dă mărturie 242; probabil același cu **Andronic** vornic de Birlad, dă mărturie 61.
- Andrei**, fost vameș; dă mărturie 309.
- Andrei Dașchevici**, v. **Andrieș Dașchevici**.
- Andrei Solovei** din Șerbiceni; martor hotarnic 161.
- Andreiaș Talpă** din Stroești; martor 361.
- Andrelea**, diac, fiul lui Lupu; vinde ocini din Ungurași 395.
- Andrelea**, dregător din Bodești; martor 111.
- Andrelea**, fiul lui Luca 126.
- Andrelea**, popă din Vereșani; dă mărturie 288.
- Andrelea**, tatăl popii Simion 271.
- Andrelu**, diac; scrie act domnesc 364.
- Andrelu**, fiul lui Mișu, fratele lui Vasili; vinde ocină din Fiținghești și o seliște 53.
- Andrelu**, popă din Clipicești; dă mărturie 127.
- Andrieș (Andrei) Dașchevici**, traducător de acte 166.
- *Andrieșeni**, sat, <probabil ț. Tecuci; j. Galați> 14.
- Andriu**, stolnicul din Polițeni; dă mărturie 179.
- Androe**, fiul lui Gligor, nepotul Urtei; vinde ocină din Ivănești 436.
- Andronache**, fiul lui Badiul, v. **Andronicu**.
- Andronaichi**, vistiernic din Pădureni; dă mărturie 390.
- Andronaichi (Andronic) Donci**, agă; autentică o copie 166.
- Andronic**, aprod; primește poruncă domnească să caute țigani fugiți 383.
- Andronic** din Vitănești; vinde un pământ din Fiținghești 15.
- Andronic**, fratele lui Irimia; zălogește ocină din Iurghiceni 20; dă ocina lui Costin din Iurghiceni pentru dajdea acestuia 21.
- Andronic**, fratele Mariei; vinde vad de moară din Vitănești 182, 183.
- Andronic**, paharnic; presupus cumpărător al unei ocini din Vlăsinești 254.
- Andronic**, pitărel din Crăiești; dă mărturie 246.
- Andronic**, stolnic; dă mărturie 276.
- Andronie**, tatăl lui Mirza 176.
- Andronie**, fost vâtaf din Dragomirești, tatăl lui Dămian și al lui Platon 173.
- Andronic**, vornic de Birlad, v. **Andrei**, ureadnic.
- Andronic Donici**, v. **Andronaichi Donci**.
- Andronie Săeeseul**, scrie zăpis 338.
- Andronie Șchiopol (Hrom)**, fratele lui Ionașco; vinde vad de moară din Vitănești 182, 183.
- Andronicu (Andronache)**, fiul lui Badiul, strănepotul lui Franțian Hrișcovici și al lui Toader Bucotco clucer; primește întărire pentru Răchiteni, Iugani și Tămășeni 255, 298.
- Andrușco**, popă din Vîrtop; martor 404.
- Anesila**, țigancă, soția lui Ionașco țigan; întărită lui Ionașco Prăjescul 41.
- Angărelia Săeul**, punct pe hotarul braniștii m-rii Bistrița 68, 379.
- Anghel (Angel)**, fost cămăraș, tatăl lui Lupul; vinde satul Fintinele 184, vii de la Bacău 267; fiii lui vînd vii de la Bacău 165.

- Anghel, martor 188.
- Anghel, fost staroste de Cernăuți; martor 361.
- Anghel, tatăl lui Petra 79.
- Anghelina, v. și Anghillina.
- Anghellina, fiica Măricuței, nepoata popii Ianul; vinde ocină din Doljești 233, 257.
- Anghellina, fiica Micăi, nepoata Bilței; vinde ocină din Arpășești 318.
- Anghelina, fiica Olenel; zălogește ocini din Bliscenăuți și Zubriceni 216.
- Anghelina, fiica lui Ștefan paharnic, nepoata lui Rați Moišăscul; vinde ocină din Ruși 390.
- Anghelina, mama lui Gligorie 42.
- Anghellina, mama lui Gligorie și a lui Vasilie, nepoata lui Mihul logofăt 132, 228.
- Anghelina, mama lui Ionașco, sora lui Pavel Hăbiac 102.
- Anghelina, soția lui Ncchita; vinde ocină din Săoani 437.
- Anghellina, soția lui Pătrașco Capșea pitărel, fiica lui Toader; vinde ocină din Băloșești 26.
- Angheluța, fiica Dolcăi din Podoleni; vinde ocină din Cernătești 14.
- Anghenia, v. și Anghinlia.
- Anghenia, fiica lui Stavăr pîrcălab; primește danie ocini din Hănăseni și Știubciu 65.
- Anghilina, soția lui Petrea Baltag fost pîrcălab de Orhei; cumpără vic la Copou 58.
- Anghinlia Ionășoalc, fiica Chirighinci Golăniasa, nepoata lui Tărlță; vinde vad de moară din hotarul trgului Tecuci 203.
- Anisia, v. Anăște și Aueslia.
- Ansila, soția lui Platon pitărel din Hreasca, fiica lui Eremia Tetea; vinde ocini din Petiia Mare 91, 97.
- Anșia, mama lui Ștefan, a Măricăi și a Sofroniei 189.
- Anșia, soția lui Gheorghe Roșca vistiernic 100.
- Anna, fiica Măricăi, nepoata lui Toader Ferghi; vinde ocini din Drulești 310.
- Anna, fiica lui Simion, nepoata lui Herțea bătrînul; partea ei din Cotelevul vîndută 102.
- Anna, fiica Tocsabei, nepoata Băleșei; vinde ocină din Țîbănești 102.
- Anna, fiica Vasutchei, strănepoata lui Luca Pojar; vinde ocină din Țîbănești 102.
- Anna Joroae, soția lui Sîmion Jorea; ocinile ei împărțite între urmași 10.
- *Antălești (Antelești), sat, <ț. Suceava; lângă Ciumulești, c. Vadu Moldovei, j. Suceava>; ocinile vîndute de Tomeghiul și sora sa lui Deleu 421; jîrebil vîndute de Ionașcu lui Ghelafi Dubău 422.
- Antemia, fiica lui Fetion, sora Nastasiei și a lui Drăgan; se judecă pentru părți din Vorovești 249.
- Antemia, soția lui Dumitrașco Mihul, fiica lui Tudoran; primește prin testament averea soțului 291; se înțelege cu acesta pentru moștenire reciprocă 299.
- Antimlia, mama lui Costantin și a Mariei, sora lui Vartic 69.
- Antimlia, mama Parascăi, mătușa lui Piscul, a lui Stratul ș.a. 42.
- Antimlia, fiica Vasutchei, strănepoata lui Luca Pojar; vinde ocină din Țîbănești 102.
- Anton din Drislive; partea lui vîndută 204.
- Anton din Pclețiuci; scrie carte de mărturie 121.
- Anton, fiul Irinei, fratele lui Luca și al Osiței; vinde părți din Ungurași 395.
- Anton, popă; scrie zăpis 189.
- Anton, popă din Oboroceni; dă mărturie 142, 145.
- Anton, proegumen de la Solca; martor 367.
- Antonachi, fiul Vasutchei, străncpot al lui Luca Pojar; vinde ocină din Țîbănești 102.
- Antonia (Antonii), fiica lui Dumitru Talabă, sora lui Iosip și a Urței; vinde ocini din Tomcești 93, 94.
- Antoslia, fiica lui Ion Molofei; vinde parte din Risipeni 158.
- Anușca, fiica lui Luca Pojar; vinde jumătate din Țîbănești 102.
- Anușca, fiica Vlădoaiiei; vinde vad de moară din Vitănești 182, 183.
- Anușca, mama lui Ghiorghiiță păhărnicele 139.
- Anușca, mama Mariei din Polocenul 78.
- Anușca Lupoae, mama Nastasiei 69.
- Anușca, fiica lui Gavril, nepoata lui Gheorghe, a Sorei și a Antimiei; vinde ocină din Hlăpești 42.
- Apostol, diac; dă mărturie 43.

- Apostol**, fiul lui Ghince; martor 176.
- Apostol**, negustor din Birlad; cumpără părți din Dragsini 245, 263.
- Apostol**, pitar mare, fost ~; dă mărturie 250, 299; vinde cneaghinei sale Tofana vie la Băiceni 417.
- Apostol Cataraglut**, ceășnic mare; dă mărturie 87, 270.
- Apostol Jora**, postelnic, fost mare ~; primește întărire pentru vad de moară din Polițeni 194; imputernicit să ia zeciuiala din Vorniceni 202; cumpără ocină din Băloșești A, vie din Băiceni 159; primește sate de la debitori 208.
- Aramag**, debitor; pierde ocina 425.
- Ardeale** (Ardiale), top.; punct pe hotarul braniștii m-rii Pîngărați 123, 124, 270, 382.
- Argherle**, staroste de negustori din Iași; martor 227.
- Arhanghelii Mihail și Gavril**, hram, v. Agapla, m-re.
- Arhlp**, fost cămăraș; cumpără și vinde părți din Mănești 92.
- Arhlp din Dănăești**; martor la o vânzare 176.
- Arlniș**, pîrlu, <afluent al Bistriței>; hotar al braniștii m-rii Pîngărați 270.
- Arlon**, tatăl lui Ionașco 69.
- Arioneasa**, v. Grozava Arloneasa.
- Arjavlnță**, sat, <ț. Hotin; R.S.S. Ucraineană, Rjavlnți, c. ~, reg. Cernăuți> 241.
- Armanea**, bunica sau mătușa lui Zaharia 135.
- Armanea**, fiica lui Toader Dănață 19.
- Armanea**, mama lui Stan și a lui Lupe 322.
- Aron <Tiranul>**, domn al Moldovei; dăruiește sate 27; acte de la ~ 43, 123.
- <Aroneanu>** (m-rea lui Aron Vodă), m-re, v. Iași, oraș.
- Arpaș**, v. Oneful Arpaș.
- Arpășești**, sat, ț. Cîrligătura; <Hărpășești, c. Popești, j. Iași> 278; ocină vindută de Erimia lui Iorgachi diac 317; ocini cumpărate și întărite lui Iordache fost vornic 318.
- Arpentle**, fost postelnic; lasă moștenire jumătate din Voruntărești 140.
- Arsăne**, sora lui Vasile; vinde ocină din Hălăseni 391.
- Arvasla** (Arvasiia), fiica Cătălinei; vinde ocină din Rusii Goei 230, 231, 257.
- Arvintle**, popă din Bogdănești; martor 368.
- Asani**, v. Costantin Celebi Asani.
- Atanasii**, diac; scrie act domnesc 63.
- Atanasie**, călugăr de la m-rea Sucevița; dă mărturie 290.
- Atanasle**, egumenul m-rii Berzunți 184.
- Atanasle Bolsun**, călugăr de la m-rea Sucevița; dă mărturie 290.
- Athanasle** (Aftanasie), arhiepiscop și mitropolit de Suceava; participă la hotărâri luate de domn și sfat 59, 67, 123, 124; dă mărturie 87, 270; imputernicit să-și apere o prisacă 63.
- Athos**, v. Muntele Athos.
- Ața**, pîrlu, <afluent al Tarcăului>; hotar al braniștii m-rii Bisericiani 87.
- Ața** (Ață), potecă; punct pe hotarul braniștii m-rii Pîngărați 124, 270, 382.
- *Averești**, sat, ț. Neamț; <Iltngă Girov, c. ~, j. Neamț>; dăruit și întărit m-rii Aroneanu 27, 133.
- Avraam**, soțul Grozavei din Muncel 111.
- Avraam Mînzatul**, martor I.
- Avram**, v. Ionașco Avram.
- Avram**, clucer; martor 188.
- Avram din Drislive**; vinde ocină 204.
- Avram**, fiul Magdei; vinde ocină din Chirîșom 339.
- Avram**, popă din Piticiani; martor 230, 231, 233, 257.
- Avram**, tatăl lui Isac 135.
- Avram Căpotlel**, diac din Lucăceni; se judecă și primește întărire pentru Culișeuți 151, 161, 181; păstrează uricul satului 161; martor 188.
- Avram Mesehenesul**, fost vornic; dă mărturie 145.
- Axana**, nepoata lui Miron fost clucer; vinde ocină din Drislive 204.
- Axăne**, fiul lui Pribiciu fost logofăt și al Elencăi; vinde ocină din Saca 106.
- Axintle Pîrlu**, pîrgar de Piatra; dă mărturie 129.

B

Babe, top. la Măgura Mare 19, 320.

Bacău, oraș; târgoveți 267, 391, 400, 428; șoltuzi și pîrgari 391, 400; preoți 171; paharnici 215; vama mică 377; vii 63, 84, 165, 198, 215, 267; prisacă 63; ocolul ~ 184; act scris la ~ 400.

Bacău, ținut; sare din ~ 85, 184, 234, 400; pîrcălabi de ~ 128, 400; fost vâtaf de ~ 184; slugi domnești din ~ 315.

Baci, v. Mihaleea ~, Oana ~ și Pătrașco ~.

Baciul din Costești; dă mărturie 78.

Baciul, fratele lui Glăvan pisarul, strămoșul lui Stratul Bolea paharnic 271.

Baciul, martor 388.

Badiul, tatăl lui Andronache, al lui Dumitrașco Sturzea ș.a., nepotul lui Franțian Hrincovlci și al lui Toader Bucotco clucer 255, 298.

Bahluetele, piraie, <afluenți ai Bahluiului>; loc de iaz și mori pe amîndouă ~ 234.

Bahlul, rîu, <afluent al Jijiei>; sate pe ~ 234, 278, 281, 347; vaduri și locuri de mori pe ~ 247, 278, 281, 431; iaz și mori pe ~ 234.

Babna, sat, ț. Trotuș; <c. Pîrgărești, j. Bacău>; ocină vîndută de Mihaleea Baci lui Bejan fost ceașnic 69.

Bala, oraș; șoltuzi și târgoveți 421.

Baleul, munte, <ț. Neamț>; hotar al bra-niștilor m-rilor Bistrița 68, 379 și Secul 147, 172.

Balica, v. Isac Balica.

Balica, m-rea lui ~, v. * Galata de Jos.

Balica, munte, <ț. Neamț>; hotar al bra-niștilor m-rilor Bistrița și Tazlău 68, 379.

* **Balosănești**, sat, <pe Smila, ț. Tutova; lîngă Ghicani, c. Alexandru Vlahuță, j. Vaslui>; poruncă pentru alegerea unor ocini din ~ 113.

Balș, v. Bejan ~, Costandin ~ și Theodor ~.

Balșe, v. Vasilie Balșe.

Banea, pîrîu, <afluent al Birladului>; sat pe ~ 336.

Bandur, v. Iachim Bandur.

Bantaș, v. A. Bantaș.

Bantăș, v. Ionlță Bantăș.

Bantăș, fost spătar, fiul Ageroalei, tatăl lui Dumitrașco și al Palaghiei 253, 259.

Bantăș, vecin din Războieni, tatăl lui Sava 162.

Banul, v. Vasile Banul.

Banul, tatăl lui Vasilie fost jitnicer 83.

Banvea, pivnița ei din Iași 330.

Barbovschi, v. Dumitru ~ și Pintelei ~.

Barcul Hărmăneștilor, top. la Procelnici 125.

Barnovschi, (Barnoschi) m-re, v. Iași, oraș.

Barnovschi, v. Miron Barnovschi, domn.

Bașeu (Bașău), pîrîu, <afluent al Prutului>; seliște pe ~ 269; moară și vad de moară pe ~ 205; hotar 204.

Bașotă, v. Gheorghie ~, Iurașco ~ și Pătrașco ~.

Batiște, v. Costantin Batiște.

<Băcioc>, v. Lupul <Băcioc>.

* **Băesănești**, sat, <ț. Birlad; în apropiere de Zorleni, c. ~, și Banca, c. ~, j. Vaslui>; ocină vîndută de Marica, fiica lui Irim, și de nepoții ei lui Pinteza și Boul 132, întărită acestora 228.

* **Bădești** (Bodești), sat, ț. Suceava; <lîngă Tătăruși (?), c. ~, j. Iași> 313; parte zălogită de Nichita la Ștefan Blendea și întărită fiilor acestuia 199.

Băiaș, v. Toader Băiaș.

Băicani (Buecani), v. Rusenii, sat.

Băicani, sat, <ț. Tecuci; Băicani Deal, contopit cu Gura Crălești, și ~ Vale, contopit cu Motoșeni, ambele în c. Motoșeni, j. Bacău>; ocină vîndută de Gheorghe lui Dumitrașco Gheuca vornic 61.

Băiceni, sat, ț. Hîrlău; <c. Todirești, j. Iași>; vii la ~, pe dealul Frumușenilor, vîndute de Fotul Șăfrancă lui Apostol postelnic 159, de Apostol fost mare pitar cneaghinei sale Toțana 417; ocină vîndută de Rugină diac lui Dumitru Botoșanu 324.

* **Băiceni**, sat, <ț. Roman; lîngă Odobești, c. Secuieni, j. Bacău> 190.

Băiseanul, v. Simion Băiseanul.

Bălala din Văleni, mama Măricăii și a Grozavei 337.

- Bălala**, fiica lui Gavril, nepoata lui Gheorghie, a Sorei și a Antimiei; vinde ocină din Hlăpești 42.
- Bălan**, fiul Dochiei din Grădești; vinde partea sa din Dragsini 245.
- Bălan**, fiul lui Munteanul, fratele lui Cozma; vinde ocină din Șuşmănești 91, 97.
- Bălan Buțea**, v. și Dina lui ~.
- Bălan Buțea**, tatăl Dinei I.
- Bălă...**, soțul Vărvarei; vinde ocină din Horgoiești 407.
- Bălăceani**, sat, <ț. Suceava; Bălăceana, c., Ciprian Porumbescu, j. Suceava> 299.
- * **Bălăceeni**, seliște, ț. Bîrlad; <Ingă Băcani, c. ~, j. Vaslui>; dăruită lui Scherlet din Zorleni și lui Tudorachi 217, 218; pretinse drepturi asupra ei 264, 265.
- Bălănești**, sat, ț. Tecuci; <c. Podu Turcului, j. Bacău>; ocină vindută de Mihalcea fost armaș ș.a. lui Stratul Bolea mare șetrar 305.
- * **Bălănești**, sat, pe Jeravăț, <ț. Bîrlad; Iingă Vinderel, c. ~, j. Vaslui>; întărit lui Maftel Roșca 152.
- Băleși**, bunicul Annei și al lui Istratie 102.
- * **Bălețești** (Bălițești, Bolițiști), sat, <pe Studeneț, ț. Tutova; în Hălărești, c. Iana, j. Vaslui>; ocină vindută de Focșa lui Ifrim 242; ocină dată de Vasile lui Mereuță pircălab ca să-și răscumpere capul 221.
- Bălilești**, sat, <ț. Suceava; Bălilești, c. Grămești, j. Suceava> 291.
- Băloș**, fiul lui Lucoci, nepotul lui Caramiz și al lui Pătrășcan; vinde ocini din Fiținghești 6, 38.
- * **Băloșeni**, sat, ț. Iași; <în Borșa, c. Vlădeni, j. Iași>; ocină vindută de Ionașco lui Toader Ștefan ș.a. 428.
- Băloșești**, sat, ț. Suceava; <Bălușești-Todirești, c. Todirești, j. Iași>; parte de ocină vindută de Anghelina lui Ionașco Prăjescul 26; parte de ocină vindută de Ursul păhărniceștii lui Apostol fost postelnic A;
diac și martori din ~ A.
- Bălotesteți** (Bolotești), sat, <ț. Putna; Bolotești, c. ~, j. Vrancea> 4, 320.
- Bălotesteți**, sat, <ț. Tecuci; c. Stănișești, j. Bacău> 99.
- Băltag**, v. Petrea Băltag.
- Bălțeanol** din Burdușești; revinde ocină Petrel 79.
- Bălțatul**, v. Neculal ~, Toader ~ și Ursu ~.
- Bănești**, sat, <ț. Vaslui; Benești, c. Tanacu, j. Vaslui>; parte întărită lui Costandin spătarul în urma unei judecăți cu Nicoară diac 430.
- Bărăști**, sat, <ț. Adjud; Berești, c. Sascut, j. Bacău> 284.
- Bărbăni**, v. Cîrstea Bărbăni.
- <Bărboi>, biserică, v. Iași, oraș.
- Bărboiu**, v. Ursu Bărboiu.
- Bărbul**, martor I.
- Bărgăoani**, sat, <ț. Neamț; Birgăoani, c. ~, j. Neamț> 334.
- Bărnat**, diac, v. Bernat.
- Băsărabu** din Iurghiceni; dă ocina lui Costin din Iurghiceni pentru dajdea acestuia 21; martor 20, 22.
- Băsăști**, sat, ț. Bacău; <c. Pîrjol, j. Bacău>; ocini cumpărate de Dumitrașco Solomon de la Gheorghită și frații lui 184.
- Bătle** (Bătilia), fratele lui Ionașco; vinde vad de moară din Vitănești 182, 183.
- Bătica**, v. Toader Bătica.
- Bătica**, martor la o vânzare 308.
- Bătinești**, sat, <ț. Putna; c. Țițești, j. Vrancea> 176, 320.
- Bătrinești**, sat, <ț. Roman; c. Icușești, j. Neamț> 390.
- Becești**, sat, <ț. Dorohoi; R.S.S. Ucraineană, c. Hreața, reg. Cernăuți> 361.
- Bechea**, v. Ștefan Bechea.
- Bechea**, pircălab din Bogdănești; cumpără părți din Bogdănești și Obrșie 368.
- Bejan**, v. Gligorașco ~ și Ștefan ~.
- Bejan**, fiul lui Stan din Adjud; dă ocină din Conțești pentru un furt 284.
- Bejan**, fost jîtnicer; primește întărire pentru țigani 96.
- Bejan**, țigan întărit 283.
- Bejan Balșe**, martor din Ecușeni 164.
- Bejanu** se judecă pentru Bicani și Balosinești; vinde ocini din Bicani și Balosinești 113.

- Belecești**, sat, ț. Hirliu; < c. ~, j. Iași >; întărit m-rii Galata 347.
- Beldiman**, v. Toader Beldiman.
- Beldiman**, logofăt, tatăl lui Mihăilaș, al lui Toader și al Mariei; plătește o sumă pentru executarea unor lucrări la m-rea Sucevița și dă satul Rojiți în schimbul satului Negoiești al m-rii 290.
- Beldimăneasa**, jupneasă; primește întărire pentru Negoiești, pentru casă la Suceava și vii la Cotnari 290.
- Beleaiu**, v. Simlon Belealu.
- Belibou**, v. Necula Belibou.
- Benea**, v. Vasile ~ și Văscan ~.
- Benea**, bunicul lui Toma 32.
- Bercea**, v. Simlon Berce.
- Bereea** cel bătrîn din Antălești, tatăl lui Ionașcu 422.
- Berdelea** (Berdelean), fratele lui Ionașcu; vinde vad de moară din Vitănești 182, 183.
- Berendeești**, sat, ț. Vaslui; <azi Miciești, c. ~, j. Vaslui >; loc de prisacă de la ~ vîndută de Cristea Iul Pătrașco dlac 331.
- Berheci**, v. Lupe Berheel.
- * **Berindeești**, sat, ț. Roman; <îngă Săbăoani, c. ~, j. Neamț >; întărit m-rii Secul 45.
- Bernat** (Bărnat), diac din Cozmești; dă mărturie 142, 145; martor 167, 374; scrie carte de mărturie 167.
- Berteia**, debitor al lui Gabăr pircălab 425.
- Berzunți**, m-re, <ț. Trotuș; în Berzunți, c. ~, j. Bacău >; sat întărit 261; dă satul Fintinele în schimbul poienii Pırjoaia lui Dumitrașco Solomon 184; egumen 268.
- Beserecani**, v. Biserleani, m-re.
- Beșleași**, sat, <ț. Hotin; R. S. S. Ucraineană, probabil Bocicăuți, c. ~, reg. Cernăuți >; dat de Velișcu Hăbășescu pentru o datorie Iul Apostol postelnic 208.
- Bicani**, sat, <ț. Tutova; azi Ghicani, c. Alexandru Vlahuță, j. Vaslui > 221; poruncă pentru alegerea unor ocini din ~ 113.
- Bicaz**, v. Polana Bicazului.
- Bleaz**, pîrlu, <afluent al Bistriței >; hotar 87.
- Bichi**, v. Dumitru Blehl.
- Blavăș** se judecă pentru părți din Vlăsi-nești 254.
- Blăești**, sat, ț. Neamț; <azi Ghelăești, c. Birgăuani, j. Neamț >; întărit m-rii Pîngărați 123, 124, 382.
- Bilea**, fiica lui Gheorghie, nepoata lui Gavril, a Sorei și a Antimiei; vinde ocină din Hlăpești 42.
- Biloi**, v. Ionașco Biloi.
- Bilța**, bunica Anghelinei 318.
- * **Bilțganl**, sat, <ț. Tutova; pe Smila, la nord de m. Birlad >; poruncă pentru alegerea unor ocini din ~ 113.
- Birăești**, sat, <ț. Bacău; Gherăești, înglobat în m. Bacău >; ocină întărită lui Ștefan diac ș.a. în urma judecății cu Vășii 128.
- <Biserica Albă >; v. Iași, oraș.
- Biserlea** Iul Iov, schit; în hotarul m-rii Bisericiani 87.
- Biserleani** (Beserecani), m-re, <ț. Neamț; în Bisericiani, c. Viișoara, j. Neamț >; primește danii 19, 83, 433, 434, întăriri 38, 84—88, 424, 426; cumpără sate 4, 6, 15, 391; se judecă 87, 270, 277, 303, 424, 426; se plînge pentru încălcarea hotarelor 81, 180; se învoiește pentru niște drese 300—302, 304, 332; stareți 129; călugări 320; act scris la ~ 304; schit al m-rii 320.
- Blistra**, pîrlu, <afluent al Bicazului >; hotar al braniștil m-rii Bisericiani 87.
- Bistrița**, m-re, <ț. Neamț; în Bistrița, c. Viișoara, j. Neamț >; primește întăriri 68, 192, 198, 379, cărți de apărare 215, 400, 412, scutiri 62, întărire pentru vama mică de la Bacău 377; se judecă 165, 267, 406; egumeni 303, 304; călugări 6.
- Bistrița**, rlu, <afluent al Siretului >; sate pe ~ 85, 234; m-re de peste ~ 133, 401, 432; mori și vaduri de mori pe ~ 84, 85, 184, 424, 434; poieni pe ~ 89; hotar 68, 87, 89, 123, 124, 147, 172, 186, 270, 382.
- Bizighie**, v. Bizighie.
- Bic**, rlu, <afluent al Nistrului >; sat pe ~ 154.

- Bicovăț**, pîrlu, <afluent al Bicului> ; sat pe ~ 100.
- Biga**, bunicul popii Simion 271.
- Bîrgăoani**, v. **Bărgăoani**, sat.
- Bîrjovean**, v. **Lazor Bîrjovean**.
- Bîrlad**, oraș; tirgoveți 109, 141, 144, 152, 179, 182, 264, 265; negustori 183, 245, 336; șoltuzi și pîrgari 132, 183, 228, 245, 263, 279, 336, 337, 364; vornic(ureadnic, namesnic) de ~ 61, 242, 328, 336, 337; acte scrise la ~ 14, 132, 158, 202, 263, 279, 328; ocolul ~ 217, 218, 365.
- Bîrlad**, rîu, <afluent al Siretului> ; sate pe ~ 132, 228, 336, 373; mori și vaduri de mori pe ~ 93, 94, 132, 203; hotar 118.
- Bîrlad**, ținut; sate și seliști din ~ 217, 218, 264, 265, 328, 365.
- Bîrlădeanul**, diac; scrie acte domnești 113, 136, 237.
- * **Bîrlădeni**, sat, <probabil ț. Putna> 322.
- Bîrlăzel**, pîrlu, <afluent al Bîrladului> ; seliște pe ~ 316.
- Bîrlebaș**, v. **Lupul Bîrlebaș**.
- Bîrlești**, v. **Vavatiești**, sat.
- * **Bîrlînți**, sat, <probabil ț. Suceava; R. S. S. Ucraineană, lângă Tereblecea, c. ~, și Cerepcăuți, c. ~, reg. Cernăuți> 291.
- Bîrnova**, m-re, <ț. Iași; în Bîrnova, c. s. ~, m. Iași> ; ctitor 333; primește danie 433, întărire 350; se judecă 305, 424, 426; biserică de lemn la ~ 333.
- Bîrnova**, sat, <ț. Soroca; R. S. S. Moldovenească, c. ~, r. Dondușani> ; părți revenite Marușcăi și Solomieii în urma unei împărțiri 166.
- Bîrzăști**, sat, <ț. Vaslui; Bîrzăști, c. Ștefan cel Mare, j. Vaslui> ; parte întărită lui Costandin spătar în urma judecății cu Necoară diac 430.
- Bîrzu**, v. **Drăgan Bîrzu**.
- Bîtcovici**, v. **Ionașco Bîtcoviei**.
- Bîzighie**, v. **Simeon Bizighie**.
- Blaș**, v. **Căniza Blaș**.
- Blendea**, v. **Ștefan Blendea**.
- Blendea**, pîrcălab; martor 290.
- Bîlșeenăuși**, sat, ț. Hotin; <R. S. S. Moldovenească, Bleșteni, c. ~, r. Edinița> ; părți zálogite la m-rea Sf. Sava — Iași și vindute de aceasta lui Gheorghe Jora pîrcălab 216, 280; împărțirea satului 166.
- Boben**, v. **Costantin Boben**.
- Bodea**, fiul lui Cărhană, nepotul lui Grozav Roștan ; vinde ocină din Tulucești 308.
- Bodești**, sat, <ț. Neamț; înglobat în or. Buhuși, j. Bacău> ; un bătrîn vindut de Alexa și soția sa lui Patrichie 105; ocina Popoteștilor încalcată 399.
- Bodești**, sat, ț. Neamț; <Bodești și Bodeștii de Jos, c. Bodești, j. Neamț> 111, 406; ocină vindută de Cîrstina Pureceoare lui Pătrașco Bașotă 178.
- Bodești**, sat, <ț. Putna; c. Vrîncioaia, j. Vrancea> 322.
- Bodîloeu** din Bordzești; dă mărturie într-o judecată 339.
- Bogdan**, v. **Gavril Bogdan**.
- Bogdan**, fiul Stancăii, nepotul lui Crăciun; vinde ocină din Măcicăuți 193.
- Bogdan**, pitar; vinde mori și vii din Găgești 192.
- Bogdan**, vînzător din Grozești 196.
- Bogdan** <Lăpușneanu>, domn al Moldovei; fiul lui Alexandru Lăpușneanu 298, II, unchiul lui Pavel și Ion Albotă II; acte de la ~ 102, 298.
- Bogdana**, pîrlu, <afluent al Smilei> ; sat pe ~ 221; vad de moară pe ~ 25.
- Bogdănești**, sat, <ț. Roman; c. Traian, j. Bacău> 115; ocină vindută de Adam ș.a. lui Bechea pîrcălab 368; act scris la ~ 233; diac din ~ martor A.
- Bogdănești**, sat, ț. Fălciu; <c. Fălciu, j. Vaslui> ; ocină vindută de Nenița lui Ionașco 309.
- Boghean**, v. **Toader Boghean**.
- Bogza**, v. **Lupul ~ și Visarion ~**.
- <Bohotin>, braniște domnească, <pe pîrlul Bohotin, afluent al Jijiei> ; prisacă a m-rii Pîngărați la ~ 124, 382.
- Bohotin**, pîrlu, <afluent al Jijiei> ; prisacă, în braniște, pe ~ 124, 382.

- Bolan**, sat, < ț. Cernăuți; R. S. S. Ucraineană, c. ~, reg. Cernăuți >; judecată pentru parte de ocină 244.
- Boiștan**, v. Vasilie Boiștan.
- Boldescul**, v. Ionașco ~ și < Pătrașco > ~.
- Boldoviei**, diacon; dă mărturie 208; martor 44; scrie zapis 197.
- Boldur**, v. și Bulduru.
- Boldur**, v. Lupu Boldur.
- Boldur**, tatăl lui Lupu Boldur, al Nastasiei și al Candachiei 312.
- Bole**, martor din Foșani 322.
- Bolea**, v. Ionașco ~ și Istrate (Stratul) ~.
- Bolțiști**, v. Bălești sat.
- Bolotești**, v. Băloțeni sat.
- Bolvănișul**, pîrlu, < afluent al Tarcăului >; hotar al braniștii m-rii Pingărați 123, 270.
- Bolsun**, v. Atanasie Bolsun.
- Bombotești**, sat, < ț. Vaslui; azi Tăcuta, c. ~, j. Vaslui >; părți din ~ întărite lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234.
- Bondaș**, bunicul lui Pentelei 308.
- Bontăș** (Botăș), v. Lupan Bontăș.
- Borăleanul** (Borleanul), v. Strătilat Borăleanul.
- Boraști**, sat, < ț. Vaslui; azi Cuza Vodă, c. Ipatele, j. Iași > 430.
- * **Bordușești** (Burdusești), sat, < pe Zăbrăuți, ț. Putna; j. Vrancea >; ocină vindută de Păcurar lui Ion Fetion 18; ocină răscumpărată de Petra, fiica lui Anghel, de la Bălțeanul 79.
- Bordzești**, sat, < ț. Trotuș; Borzești, m. Gh. Gheorghiu-Dej >; slugă domnești din ~ 339.
- Boroico**, martor 387.
- * **Boroseni**, sat, < pe Prut, ț. Iași; lângă Rînghilești, c. Santa-Mare, j. Botoșani > 142, 145.
- Borșea** din Dobrulești; dă mărturie 26.
- Borza**, v. Petre Borza.
- Bosanel**, sat, < ț. Suceava; c. ~, j. Suceava >; întărit mitropoliei Sucevei 3.
- Bosilianu**, socrul lui Iachim 322.
- Bostanu**, v. Gheorghie Bostanu.
- Bota**, staroste de Putna; dă mărturie 177.
- Botăș**, v. Bontăș.
- Botășani** (Botășeni, Bolășeni), oraș; ocolul ~ 258, 319, 380.
- Botășani**, sat, < ț. Suceava; Botoșana, c. ~, j. Suceava >; prisacă din ~ a m-rii Solca 367.
- Botescu**, sulger; autentifică o copie 393.
- Botol**, sat, < ț. Tutova; c. Dragomirești, j. Vaslui >; ocină dăruită lui Cehan vornic 341.
- Botoșani**, v. Botășani, oraș.
- Botoșanul**, v. Dumitrie Botoșanul.
- Boț**, v. Gheorghie Boț.
- Boul**, v. și Pătrașco ~ și Ștefan ~.
- Boul**, fratele lui Pintea; cumpără părți din Bujoreni, Pipărcani ș.a. 132, 228.
- Boul**, munte, < ț. Neamț >; hotar al braniștii m-rii Bisericieni 87.
- Bozovița**, sat, < ț. Hotin; R. S. S. Ucraineană, Buzovița, c. ~, reg. Cernăuți > 209; al lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234.
- Brahă**, v. Nicoară Brahă.
- Brahăș**, vinde ocină din Onești 101.
- Bran**, v. și Vasilie Bran.
- Bran**, comis; a vindut ocină din Șendrești 85.
- Bran Frățian** din Vaslovca, tatăl lui Ionco; fost copărtaș în Onutul de Sus 241.
- Bran Seripeo**, unchiul lui Ghiorghe; copărtaș în Onutul de Sus 241.
- Braniște**, v. Ion Braniște.
- Brașăuți**, sat, < ț. Neamț; Brășăuți, c. s. Dumbrava Roșie, m. Piatra Neamț >; al m-rii Bistrița; scutit de solărit și ciubote 62.
- Brateșco**, iazul lui ~; în hotarul satului Peșterea 169.
- Brateșul** (Bratișul), pîrlu, < afluent al Tarcăului >; hotar al braniștii m-rii Pingărați 123, 124, 270, 382.
- Bratul**, diacon; vinde țigani 13.
- Bratul Hrincoviei** cel bătrîn, tatăl lui Franțian Hrincoviei și al lui Toader Bucotco clucer, strămoș al lui Ionașcu Hrincoviei, Gligoraș și Costache; primește întărire pentru Răchiteni, Iugani și Tămășeni 250, 255, 298.
- Brăileanul**, v. Cîrstea Chiusea Brăileanul.
- Brăilei**, drumul ~, < pe teritoriul c. Vișoara, j. Vaslui >; ocină în hotar cu ~ I.
- * **Brănești**, sat, < ț. Neamț; lângă Buhuș, j. Bacău > 399.

- Brănișterilor**, pîrlul ~, < afluent al Pîrlului Negru >; mori pe ~ 234.
- Brătășani**, sat, ț. Iași; < R. S. S. Moldovenească, Brătușeni Vechi, c. ~, r. Edinița > 209; al lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234.
- Brătîla**, sat, < ț. Trotuș; c. Helegiu, j. Bacău > 92.
- Breașul**, martor 13.
- Breslau**, oraș < Wroclaw, R. P. Polonă >; voievod de ~ 333.
- Brezeni**, sat, < ț. Fălciu; Berezeni, c. ~, j. Vaslui >; în hotar cu satul Cărhănești I.
- Briceni**, numit înainte Diiacăuți, sat, < ț. Hotin; R. S. S. Moldovenească, c. ~, r. ~ >; împărțit între Greaca și Nas-tasca 166.
- Brlădeanul** (Brălădeanul), v. **Birlădeanul**.
- Brîndzeanul**, v. **Ionășco Brîndzeanul**.
- Brînzani**, sat, ț. Hotin; < R. S. S. Moldovenească, c. ~, r. Edinița >; părți de ocină vindute de Isac, fiul lui Gorcea 415.
- Brona**, sora lui Costin și Simion, nepoata Anușcăi; vinde ocină din Țibănești 102.
- Brosășăni**, sat, < ț. Fălciu; Broscoșești, c. Lunca Banului, j. Vaslui >; în hotar cu tîrgul Huși 131.
- * **Brosăuți**, sat, ț. Soroca; < R. S. S. Moldovenească, probabil r. Dondușani >; întărit m-rîi Sf. Sava din Iași 307.
- Buciaci**, v. **Buczacz**, oraș.
- Buciața**, v. **Măria Buciața**.
- Bucium**, fost vornic; hotarnic 125.
- Bucium**, sat, < probabil ț. Roman; c. Valea Ursului, j. Neamț > 390.
- Buciumaș**, tatăl lui Dumitrașco 52.
- Buciumeni**, sat, < ț. Suceava; or. Fălticeni > 421.
- Bucotco**, v. **Toader Bucoteo**.
- Buculeiu** din S... eni; martor I.
- Buczacz**, oraș, < R. S. S. Ucraineană >; act scris la ~ 433, 434.
- Budasa** din Drislive; partea ei vindută 204.
- * **Budina**, sat, < pe Larga, ț. Hotin; R. S. S. Moldovenească, r. Briceni >; ocină vindută de Tudori pîrcălab de Hotin lui Gavrilaş vornic 188.
- Buecani**, v. **Ruseni**, sat.
- Buglia**, v. **Vasili Buglia**.
- Bubaiți**, pîrlu, < afluent al Bahluiului >; moară și povarnă pe ~ 137.
- Buhăescul**, v. **Vasili Buhăescul**.
- Buhudaiul**, v. **Neanea Buhudalul**.
- Buhuș**, v. **Costantin ~ și Dumitru ~**.
- Buhuși**, vornic mare; autentică o copie 213.
- Bujoreni**, sat, < ț. Birlad; înglobat în Zorleni, c. ~, j. Vaslui >; ocină vindută de Mărica și nepoții ei lui Pîntea și Boul 132, întărită acestora 228.
- Bulai**, ginerele Marghitei 322.
- Bulbucani**, sat, < ț. Iași; c. Gropnița, j. Iași > 428.
- Bulduru**, v. **Simion Bulduru**.
- Bunavestire** (Blagoveștenie), hram, v. **Bisericieni**, m-re.
- Bunea**, v. **Ștefan Bunea**.
- Bunea**, v. **Vasile Benea**.
- Bunoe**, v. **Măria Bunoe**.
- Burdugan** din Cirpăcuți, fiul lui Caraghioz; solicită refacerea unor acte pierdute 37; primește satul Vascăuți pentru plata unei deșugubine, îl vinde 187.
- Burdușești**, v. **Bordușești**, sat.
- Burlanești**, sat, ț. Hotin; < R. S. S. Moldovenească, Burlănești, c. ~, r. Edinița >; jumătate de sat întărită lui Toader Jora pîrcălab 36.
- Burlă**, fiul lui Nicoară; vinde ocină din Chirișomu 339.
- Burlă**, vecin din Războieni 162.
- Burlești**, sat, ț. Bacău; < Borlești, c. ~, j. Neamț >; scutit de dări pentru că ține straja pe apa Tazlăul Mare 315.
- Burnar**, diac, tatăl lui Vartic și al Gaftonei 43.
- Busca**, fiica lui Ursu Bărboiu; a vindut ocină din Șendrești 85.
- Busul**, vînzător al unei părți de ocină a lui Molofei din Risipeni 158.
- * **Bușcăteni**, sat, < pe Siret, ț. Roman; j. Iași >; ocini vindute de Vasilie din Frunțești 82.
- Bușea**, v. **Bălan Bușea**.
- Buțucul**, v. **Vasile Buțueul**.
- Buzanovschi**, martor 308.
- Buză**, v. **Dumitru Buză**.

Buzdugan, fost vătaf, bunicul lui Ștefan, al lui Alecsi și al lui Toma; primește poruncă de hotărnicire 184, 191.

Buzea, v. **Maxin Buzea**.

Buznea, tatăl lui Cozma și al lui Todosie; martor 322.

Buzoala, bunica lui Zaharia 100.

Buzul din Vărzărești; partea lui dăruită 100.

Buzul, fost pitar; cumpără vii la Soltănești 103.

C

Calapodu, v. **Costantin Calapodu**.

Calangiul, creditor al lui Manolache vameș 321.

Calfa, țigan; întărit lui Ionașco Prăjescul 41.

Calga, sultan tătăresc; trece prin Moldova pentru a prăda Țara Leșească 37.

Calimah, v. < Alecu > **Calimah**.

Calotă, v. **Gavril Calotă**.

Calul, valea ~, <ț. Neamț; in c. Piatra Șoimului, j. Neamț>; a m-rii Bistrița 412.

Camenîța, oraș < R. S. S. Ucraineană >; vladică din ~ 241.

Camenîță, țigan, tatăl lui Huruian țigan 90, 414.

Candachla, soția lui Goe fost vornic; vinde jumătate din Șendrești 85.

Candachle, fiica lui Boldur; vinde parte din Frățești 312.

Candachle, fiica Magdalinei, nepoata lui Petrea Huhulea; vinde parte din Frățești 312.

Candachila, mama lui David și a Mărincăi 102.

Canta, v. **Costache Canta**.

Cantacuzino, v. **Iordache ~**, **Iordachi ~** și **Toma ~**.

Cantemir, pașă; trece prin Moldova pentru a prăda Țara Leșească 37.

Canțir din Focșani; martor 322.

Capșea, v. **Pătrașco ~** și **Simlon ~**.

Cara, v. **Enache Cara Dumitru**.

Caracaș (**Cărăcaș**), armaș mare, fost ~; răscumpără țigani de la moarte 90; primește întărire pentru țigani 414; dă mărturie 93.

Caracaș, fost vornic; martor 164.

Caraghioz, tatăl lui Ciudin vistiernicel, al lui Coiliciu și al lui Burdugan; cumpără părți din Ciripcăuți 37.

Caraiman, v. **Cărălman**.

Caramiz, tatăl lui Durașco și al Țonței, bunicul lui Băloș, al Irodiei ș.a.; stăpîn în Fiținghești 38.

Carapotona, v. **Ion Carapotona**.

Caravlah, v. **Ștefan Caravlah**.

Carpenul, pîrlu, < afluent al Ozanei >; hotar al branștii m-rii Secul 147, 172.

Casin, fiul lui Ștefan din Răsipeni; vinde parte de ocină din Răsipeni 158.

Catacozono, v. **Iordache Cantacuzino**.

Catargiu, v. **Apostol ~** și **Neculai ~**.

Căținea, fiica lui Micul, sora lui Ionașcu Văliște, a Lupei ș.a.; vinde părți de ocini din ț. Bacău 184.

Catrina, sora lui Varlaam mitropolit; dăruiește prisacă m-rii Secul 222.

Catrina, țigancă, fiica lui Onaca țigan; întărită lui Ionașco Prăjescul 41.

Cazacul, v. și **Căzacul**.

Cazaucul, fiul lui Griga vătaf; cumpără și vinde satul Dumeni 405.

Cazan, v. **Căzan**.

Căcalna, vale la Dădești; hotar 376.

***Căcăcenl**, sat, ț. Soroca; < R. S. S. Moldovenească, r. Dondușani >; întărit m-rii Sf. Sava din Iași 307.

***Căcăcești**, sat, <ț. Cîrligătura; j. Iași >; jumătate din ~ întărită lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234.

Căciulați (**Cuciulați**), sat, <ț. Neamț; contopit cu Secuienii, c. ~, j. Neamț> 189, 369.

Călmănești, sat, <ț. Tutova; c. Puiesti, j. Vaslui> 245, 263, 341.

Călinescu, v. **Sava Călinescu**.

Călugăra lui Tofan, vale lângă Bacău; vii ale m-rii Bistrița la ~ 215, 400.

***Călugărenl**, sat, ț. Hirău, < pe Bahlui; lângă Deleni, c. ~, j. Iași >; întărit m-rii Galata 347.

***Cămllești** (**Cămelești**), sat, <ț. Tecuci; între Tecuci și Drăgănești, c. ~, m. Tecuci >; vad de moară lângă ~ 203.

- Cămîrzan, v. Dumitru Cămîrzan.**
Cănilza Blaj, șoltuz de Bacău; dă mărturie 391.
Căpățînă, v. Gligori Căpățînă.
Căpotici, v. Avram Căpotiel.
Cărâlman, martor 257.
Cărăscul, v. Gligorie Cărăscul.
Cărăușul, v. Dumitru Cărăușul.
Cărhană, tatăl lui Bodea 308.
***Cărhănești, sat, ț. Fălciu; <pe Elan, j. Vaslui>; jumătate din ~ dăruită Dinei lui Bălan I.**
Cărlămănești, sat, <ț. Tecuci; Cîrlomănești, c. Certești, j. Galați>; martor din ~ E.
Cărste, v. Cîrste.
Căslan, dă mărturie 204.
Cătăllna, mama Arvasiei 230, 231, 257.
Căteșeni, v. Căuteșani, sat.
Căjăleni, sat, ț. Lăpușna; < R. S. S. Moldovenească, c. Marinici, r. Kotovsk>; hotarul ~ mărginește un loc vîndut 102.
Cătelești, sat, <ț. Neamț; azi Siretul, c. Săucești, j. Bacău> 121.
Căuești, seliște, <ț. Iași; contopit cu Roșcani, c. Trifești, j. Iași>; întărită Episcopiei de Roman 357.
Căuteșani (Căteșeni), sat, < ț. Roman; Căutișeni, contopit cu Izlaz, acesta contopit cu Poiana, c. Negri, j. Bacău > 230, 231, 233, 257, 397.
Căzacu, cămăraș de la cămara dieilor; primește danie satul domnesc Rusii 258; cumpără parte din Văcărești 43 și părți din Grozești 196.
Căzacu, diac; scrie acte domnești 180, 262, 321.
Căzacu din Mălăești; martor 428.
Căzacu, martor 257.
Căzacu, vînzător în Tulucești 308.
Căzan din Găgești; dă mărturie 183.
Căzan < din Muncel >; dă mărturie 167.
Căzan, fiul lui Ștefan Blendea; se judecă pentru ocină din Bodești 199.
Căzan, postelnic; vinde jumătate din Pașcani 31.
Ceahlău, munte, < ț. Neamț>; punct pe hotarul braniștii m-rii Bistrița 68, 379.
- Cehan, v. Ionașco ~ și Racoviță ~.**
Cehan, fiul lui Sava; se judecă pentru seliștea Crînjani 118.
Cehan, popă; tatăl lui Ionașco 118.
Celebi, v. Costantin ~ Asani, Curt ~ și Perachi ~.
Cerepău (Ciripcăuci), sat, ț. Soroca; <R.S.S. Moldovenească, Cerepău, r. Florești> 187; ocină întărită lui Ciudin vistiernicel și fraților săi 37.
Cernat, v. Șteful Cernat.
Cernat, fost logofăt, generele lui Cîrstea vornic; vinde ocină din Popi 93, 94.
Cernat, scrie însemnare pe act 284.
Cernafl, sat, <ț. Tutova; contopit cu Cepești, c. Bogdănița, j. Vaslui> 279.
***Cernătești, sat, < la obîrșia Corodului, ț. Tecuci; j. Galați>; ocină vîndută lui Zbiera de Angheluța 14, de popa Luca lui Pravăț ș.a. 279.**
Cernăuți, oraș, < R. S. S. Ucraineană, reg. Cernăuți >; act tradus la ~ 166.
Cernăuți, ținut; sate din ~ 10, 34, 36, 156 329, 349, 362;
staroști de ~ 241, 349, 361.
Certăoani, sat, <probabil ț. Roman; Certieni, c. Bîrgăoani, j. Neamț> 368; pămînturi vîndute de Chirila lui Tănase 334.
***Certilani, sat, <ț. Bacău; lângă Izlaz, contopit cu Poiana, c. Negri, j. Bacău > 115.**
Cetatea Nouă (Roman), pîrcălăbi de ~ 57, 146, 169, 203, 218.
Ceucani, sat, < ț. Tutova; Ciocani, c. Perieni, j. Vaslui>; ocină vîndută de Nicoară soției lui Nicoară fost hatman 109.
Chelsa (Chelsăea), fiica Magdalinei, nepoata Lupei; vinde ocină din Albotești 184.
Chelsa, fiica lui Leul din Prăjești și a Dochiei, nepoata lui Alexa; vinde ocină din Obîrșieni 115.
Chelsia, fiica lui Ștefan Bunea; partea ei din Găureni vîndută 32.
Chelsia (Chilsie), fiica lui Teodosie; vinde ocini din Popi 93, 94.
Chelsia, fiica lui Micul, sora lui Ionașco Văliște, a Lupei ș.a.; vinde ocini din ț. Bacău 184.
Cheșco, v. Simlon Cheșco.

- Chiajd, pîrtu, < afluent al Bistriței >; hotar al braniștii m-rii Bistrița 68, 379.
- Chibil, v. Ionașeo Chibil.
- *Chiceră, sat, ț. Cîrligătura; < lngă Sîrca, c. Bălțați, j. Iași >; părți întărite lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234.
- hicoș, v. Vasilll Chieoș.
- Chieoș, șetar; martor 44; primește poruncă să stăpînească un loc în Ceucani 109.
- Chieoșul, comis; primește poruncă să aleagă ocni din mai multe sate 113.
- Childești, sat, < ț. Roman; Pildești, c. Cordun, m. Roman >; dăruit și întărit m-rii Agapia 40.
- Chilllane, sat, < ț. Tutova; Chilieni, c. Coroiești, j. Vaslui > 109.
- Chireana, fiica lui Griga vătaf; cumpără și vinde satul Dumeni 405.
- Chireana, fiica lui Zaharia, sora lui Pătrașco și a lui Grozav; vinde satul Dumeni 405.
- Chiriac, chilia lui ~; punct pe hotarul braniștii m-rii Secul 147, 172.
- Chiriac, diacon; scrie acte domnești 25, 39; dă mărturie 43.
- Chiriac, hotnog; martor E.
- Chiriac, negustor; primește danie ocină din satul Vorovești 249.
- Chiriac, vameș; dă mărturie 309.
- Chirlea, ban; autentifică o copie 213.
- Chirleel, namesnic de Tohatin; dă mărturie 309.
- Chirighina Golănlasă, mama Anghiniei Ionăsoae; vinde vad de moară 203.
- Chirila, popă din Piscani; martor 65.
- Chirila, vînzător în Certieni 334.
- Chirilă din Fedeleșeni; dă mărturie 310.
- Chirilă, fost armaș; martor 308.
- Chirșomn, sat, < ț. Trotuș; Chiricel (?), or. Comănești, j. Bacău >; ocină pentru care se judecă Verdeș cu Unguraș 339.
- Chiriță, v. Dumitrahe Chiriță Paleologul.
- Chiriță, diacon; tatăl lui Dumitrașcu 325.
- Chirina, sat, < ț. Tecuci; azi Lunca, contopită cu Tochilea, c. Răchitoasa, j. Bacău >; ocni vindute lui Dumitrașco Gheuca 61.
- Chirvasle, fiul lui Simion Bolduru din Scorțești; dăruiește loc de biserică de la Babe m-rii Bisericiani 19.
- Chișinău, v. Lazor Chișinău.
- Chiusea, v. Cîrstea Chiusea Brălleanul.
- Cimbăloaia, v. Stanea Cimbăloaia.
- *Cineești, sat, ț. Cîrligătura; < lngă Brăești, c. ~, j. Iași >; ocni vindute de Eremia Necșul ș.a. lui Virilan, David ș.a. 431.
- Clobărelul, braț al Jijiei; vad la ~ 355.
- Clocan, bunicul lui David 227.
- Ciogolea, v. Gilgorie ~, Miron ~ și Pătrașeo ~.
- Clohodar, hotnog; dă mărturie 322.
- Ciohoreana, v. Agafia Ciohoreana.
- Ciohoreni, sat, ț. Seuceava; < Ciohorăni, c. Mirosălvești, j. Iași >; ocină vindută de Necoară lui Ignat și Ganea vistiernicel 272; ocină răscumpărată de Pătrașco Bașotă de la Sava Ganea și Țințar și întărită acestuia 273; părți vindute de Gavril Fierție și Ionașco lui Pătrașco Bașotă 416, 418.
- Cioilă din Tămaș; vinde ocină din Tămaș 171.
- Ciolpan, v. Ion Ciolpan.
- Ciolpan, bunicul lui Ghearghiță păhărnicele 139.
- Ciolpan, fost jîtnicer; dă mărturie 416, 418.
- Ciolpan, monah, soțul Dumitrei, tatăl Cîrstinei; schitul monahului ~ 84.
- Cionca, v. Ioanăș Cionca.
- Cioree, fiica lui Drăgoi, nepoata Varvarei din Olișești; vinde ocină din Olișești 2.
- Cioreea (Ciurcea), soția lui Mihăilă, fiica lui Coste; vinde ocină din Petlia Mare 91, 97.
- Ciorcear, v. Ion Ciocear.
- *Ciorcești, sat, < ț. Fălcu; în c. Lunca Banului, j. Vaslui >; perilipsis cu documentele moșiei ~ 131.
- Cireș, v. Pepelea Cireș.
- Cirie, pîrtu, < afluent al Bahluiului >; iaz pe ~ 274, 275.
- Ciripcăuci, v. Cerepeău, sat.
- Ciucur, v. Ciuhur, pîrtu.
- Ciudin, v. Crăelun Ciudin.
- Ciudin, vistiernicel, fiul lui Caraghioz; solicită refacerea unor acte pierdute, răscumpără ocină 37; primește satul Vascăuți pentru plata unei deșugubine, îl vinde 187.

- Cluhur** (Ciucur), pîrîu, < afluent al Prutului > ; sate pe ~ 209, 234, 290; mori și vaduri de mori pe ~ 166, 208.
- Ciumală**, v. Ștefan Ciumală.
- ***Ciumălești**, sat, < pe Bîcovăț, ț. Iași; R. S. S. Moldovenească, r. Călărași > ; ocină vindută lui Gheorghe Roșca vistiernic 100.
- Ciumălești**, sat, < ț. Suceava; Ciumulești, c. Vadu Moldovei, j. Suceava > 313.
- Clunea**, poiana ~, top. la Cincești 431.
- ***Ciupești**, sat, < ț. Suceava; c. Stolniceni-Prăjescu, j. Iași > 26.
- Clurea**, fiica lui Toader Boghean, vinde ocină din Țutcani 157.
- Ciurcea**, v. Clorcea.
- Ciurea**, v. Costantin Clurea.
- Ciurnil**, v. Toader Ciurnil.
- Cimpulung**, ocol, < ț. Suceava > ; vornic de ~ 363.
- Cimpurii**, sat, < ț. Putna; c. ~, j. Vrancea > 320.
- Cirjeu** (Crăjeu), fost stolnic; primește poruncă de hotărnicire 191; dă mărturie 323.
- Cirlig**, pîrîu la Irești; hotar 127.
- Cirligătura**, ținut; sate din ~ 73, 83, 100, 101, 117, 234, 249, 278, 281, 318, 326, 431; mare vătaf de ~ 317.
- Cirligii**, sat, ț. Neamț; < c. Ștefan cel Mare, j. Neamț >; jumătate de sat vindută de Todossia lui Iordachi vistiernic 197.
- Cirligii de Sus**, sat, < ț. Neamț; Cirligii, c. Filipești, j. Bacău >; partea lui Ion Mircea din ~ vindută de Sechil 200.
- Cirnul**, v. Lupul Cirnul.
- Cirstea**, v. și Cristea.
- Cirstea**, bunicul lui Simion 311.
- Cirstea**, fiul lui Mîndrul și al Martei; vinde ocini din Popi 93, 94.
- Cirstea**, fiul lui Robul din Costești, fratele lui Toader; dă parte de ocină din Costești pentru o datorie 220.
- Cirstea**, fiul lui Vartic, nepotul lui Porcul; dă parte din Pîncești pentru darea țărănească 246.
- Cirstea**, fratele lui Vasile Buțucul; vinde ocină din Risipeni 158.
- Cirstea**, popă din Rădeni; martor 341.
- Cirstea**, șetrar, tatăl lui Ionașco, al Tudoscăi și al Urîtei; cumpără jumătate din Țîbănești 102.
- Cirstea** (Cristea), uricar; scrie: acte domnești 27, 32, 40, 81, 282, 348, 393, 414, 415, carte de mărturie 93; dă mărturie 43, 90; primește întărire pentru un loc din hotarul tîrgului Tecuci 203.
- Cirstea**, vistiernic; primește scutire pentru o seliște 419.
- Cirstea**, vornic, tatăl Schivel, socrul lui Cernat fost logofăt și al lui Dabița fost ceașnic; cumpără ocini din Popi 93, 94.
- Cirstea Bărbăn**, vînzător în Piticliani după împărțirea satului 190.
- Cirstea lui Burlă**, soțul Dăncioalei, bunicul Tudorei și al Medelenei 43.
- Cirstea Chlusea Brălleanul**, uricar; primește danie satul domnesc Rusii 258, 319.
- Cirstea** (Cristea, Cristea, Hristea) Damllan, uricar; scrie: acte domnești 38, 45—49, 51, 52, 64, 67, 71, 74, 83—89, 94, 95, 97, 140, 145, 146, 156, 157, 164, 166, 169, 172, 174, 178, 183, 184, 187, 196, 204, 206, 210, 217, 228, 234, 235, 240, 243, 249, 252, 253, 255, 257, 259, 267, 269, 270, 274, 275, 277, 280, 281, 283, 290, 296, 298, 305, 308, 309, 311, 313, 316, 318, 319, 322, 347, 349, 350, 382, 387, 389, 394, 396, 418, 424, 438, B, cărți de mărturie 91, 250, 251.
- Cirstești** (Cristești); sat, < ț. Tutova; Cristești, c. Puiești, j. Vaslui > 341; ocini vindute de Vasile, Alexandra ș.a. lui Dumitrașco Gheuca vornic 76.
- Cirstilan**, tatăl lui Vasili și al Porhrei 167.
- Cirstina**, soția lui Buzul fost pitar; cumpără ocini din Soltănești 103.
- Cirstina**, soția lui Samoil păhărnicele, fiica Dumitrei; dăruiește ocini din Orbic, Bis- trița și Bacău 84.
- Cirstina Puceoara**, mama lui Simion, mătușa lui Pătrașco Bașotă; vinde părți din Bodești și Dăncești 178.
- Cirstoea**, bunica Todoscăi 341.
- Cilpicești** (Scilpicești), sat, < ț. Putna; c. Țifești, j. Vrancea > 15, 19, 127, 182, 320.

- Cilt**, sat, < ț. Suceava; c. Arbore, j. Suceava >; prisaacă la ~ a m-rii Solca 367.
- Cobăleanul**, țigan; tatăl lui Lupul țigan 235.
- Cobeeeni**, sat, ț. Hîrlău; < Cobicenl, contopit cu Hlipiceni, c. Hlipiceni, j. [Botoșani] >; ocini vindute de Tofan și Neculai Sechil lui Lupul Prăjescul 80, 236 și întărite acestuia 243.
- Cobillia**, sat, ț. Soroca; < R. S. S. Moldovenească, Cobllnea Veche, c. ~ Nouă r. Rezina >; pierdut de Gonțea fost vornic în hienlenie și dăruit lui Pătrașco Ciogolea logofăt 411.
- Cochirlă**, v. **Lupul Cochirlă**.
- < Coci >, v. **Lupul < Coci >**.
- Cocială**, v. **Vasile Coicală**.
- *Coeluba**, sat, < ț. Tutova; în Rusi, c. Puiești, j. Vaslui > 242.
- < Coconul >, v. **Alexandru < Coconul >**, domn.
- Cocoranul**, v. **Dumitrașco Cocoranul**.
- Cocovoala**, top. la Proclnici 125.
- Codă**, v. **Dumitrașco Codă**.
- Codăești**, sat, ț. Vaslui; < c. ~, j. Vaslui >; ocină întărită lui Vasile Purcel în urma unei judecăți cu popa Gligore ș.a. 74; ocini vindute de Pîntea șetrar lui Ionașco Cehan pitar și întărite acestuia 251, 252.
- Codrian**, v. **Vasile Codrian**.
- Coleeni**, sat, ț. Iași; < R. S. S., Moldovenească, Coiuceni, c. ~, r. Fălești >; dăruit m-rii Galata de Jos 59.
- Collă** (Coiliciu), vistiernicel, fiul lui Caraghioz; solicită refacerea unor acte pierdute 37; primește satul Vascăuți pentru plata unei deșugubine, îl vinde 187.
- Cojocoa**, diac; scrie act domnesc 82.
- Colișeuți**, v. **Culișăuți**, sat.
- Comșeseul**, diac; scrie act domnesc 62.
- Comșa**, bunicul Greacăi 92.
- Conde** (Condea), pîrcălab de Hotin; boier în sfat 146, 169, 203, 218.
- Conde** (Condrea), fost mare vameș; cumpără și vinde părți din Tomcești și Popi 93, 94 și din Vasileu 329, 362.
- Condilla**, comis; boier în sfat 146, 169, 203, 218, 298.
- Condre**, martor la o danie 72.
- Condrea**, v. și **Conde**.
- Condrea**, fost cămănar, ginerele lui Drăghinici; dă mărturie 309.
- Condrea**, martor la o înțelegere 400.
- Condrea Mallei**, răscumpără și vinde ocină din Onești 101.
- Constandin**, v. și **Constantin**, **Costandin** și **Costantin**.
- Constandin**, fiul lui Pavel, nepotul lui Iosip Hăbiiac; vinde ocini din Hlăpești 102.
- Constandin Sitarul**, primește danie satele domnești Giurcani și Rîșcani 325.
- Constantin**, v. și **Costandin**, **Costantin**.
- Constantin**, pretins volevod de Kiev, fiul lui Alexandru Lăpușneanu, tatăl lui Pavel Albotă și Ion II.
- Constantin Leondari**, sluger și logofăt de taină; autentifică o copie 254.
- Constantinopol**, v. **Țarigrad**, oraș.
- Conțești**, sat, ț. Adjud; < c. Sascut, j. Bacău > 87; ocină dată de Bejan lui Petrea Mătcu pentru un furt 244; parte vindută de Ion, fiul lui Toma 28.
- Conțești**, sat, < ț. Neamț >; contopit cu Girov, c. Girov, j. Neamț >; popă din ~ scrie uric fals 270.
- Copou**, deal, v. **Iași**, oraș.
- Coreodel** (Crocodel), scrisoare de la ~ 6.
- Cordăreni**, sat, < ț. Dorohoi; Cordăreni, c. ~, j. Botoșani >; act scris la ~ 408.
- Coreschi**, v. < **Samoll** > **Coreschl**.
- Coreschi**, v. și **Koreskle**.
- Cormanul**, pîriu; hotar al satului Culișăuți 161, 181.
- Corn**, munte, < ț. Neamț >; punct pe hotarul braniștii m-rii Secul 147, 172.
- Corn**, pîriu, < ț. Neamț >; hotar al braniștii m-rii Secul 147.
- Cornea**, diac, tatăl lui Nicoară; primește danie satul domnesc Dumeni 405.
- Cornea**, fiul Agahiei Șuverdeneasa; vinde ocină din Scobențeni 100, din Roșcani 101.
- Cornești**, sat, < probabil ț. Hîrlău >; contopit cu Săcărești, c. Cucuteni, j. Iași >; marginește un loc din hotarul Țîrgului Frumos 116.
- Corni**, sat, < ț. Covurlui; c. ~, j. Galați > 279.

- Cornii, v. Focca ~ și Maria ~.
- Coropceanul, v. Gheorghî Coropceanul.
- Corosteanul, v. Ghiorghî Corosteanul.
- Corudul, pîrlu, <afluent al Birladului>; sat pe ~ 279.
- Corulu, comis, ginerele lui Dumitrașco Gheuca vornic de gloată; primește întărire pentru ocini din Făureni, Orlșia și Băicani 115.
- Cosîteni, sat, <ț. Cirligătura>; c. Podu Iloaei, j. Iași > 219.
- Cosmașa din Certieni; pămînturile ei vindute 334.
- Costea, fratele lui Sava, al lui Toader ș.a.; cumpără parte din Piticiani 190.
- Costache (Costachie), fiul Nastasăi, fratele lui Grigoraș; primește întărire pentru un sat 255.
- Costache Canta, mare vornic; posesor al unui act 184.
- Costache Razu, mare logofăt; autentifică act I.
- Costachî, fiul lui Giurgea, strănepotul lui Giurgea Liescul; vinde ocină din Fițingheshti 38.
- Costachî, vinzător în Onești 101.
- Costachie din Hlăpești; martor 111.
- Costanda, țigancă, soția lui Vartic țigan, fiica lui Stănilă; întărită lui Malcoci pîrcălab de Hotin 286.
- Costandin din Birlădeni; martor 322.
- Costandin, fiul Magdalenei, nepotul Lupei; face schimb de ocini 184.
- Costandin, nepotul lui Chiriță postelnic; ocină răscumpărată de la ~ 37.
- Costandin scrie act orășenesc 177.
- Costandin, spătar, fiul lui Crăciun din Tărăceni; se judecă pentru ocini din Țibănești, Birzești ș.a. 430.
- <Costandin> Balș, logofăt mare; autentifică o copie 184.
- Costandin Drace, fiul Soloncăi, nepotul lui Ursul fost vătaf; vinde un sat din ț. Bacău 184.
- Costandin Mal din Rădulești; martor 322.
- Costandin Răschelța, martor la o hotărnicire 161.
- Costandin Stavăr, moșul lui Dumitrașcu 325.
- Costandin Terecheș, vornic; autentifică traducere 409.
- Costandin Toropotelu din Bătrînești; dă mărturie 390.
- Costantîn, aprod din Rădăcinești; vinde ocină din Risipeni 158.
- Costantîn, diac din Mărgineni; martor 400.
- Costantîn, diac, fiul Gapinei; cumpără și schimbă ocini din Verișești, Seliște ș.a. 256.
- Costantîn din Birlad; dă mărturie 179.
- Costantîn, fiul Antemei, nepotul lui Vartic; vinde ocină din Văsiești 69.
- Costantîn, fiul lui Apostol negustor din Birlad; cumpără părți din Dracsini 245, 263.
- Costantîn, fiul lui Costantin Calapodu; vinde jumătate din Fîrțăști 8.
- Costantîn, fiul lui Mirăuță; martor 227.
- Costantîn, fiul Nastasiei, nepotul lui Sturza fost hatman; vinde parte din Frătești 312.
- Costantîn, fiul lui Nistor sau Lucoci, strănepotul lui Giurgea Liescul; vinde ocină din Fițingheshti 38.
- Costantîn, fiul Palaghiei, nepotul lui Bantăș fost spătar; vinde ocini din Ivănățăști și Popșori 253, din Vilnești 259.
- Costantîn, fratele lui Eremia; vinde vaduri de moară pe gîrla Putnei 392.
- Costantîn, martor 265.
- Costantîn, țigan, fiul lui Vasile țigan; vindut 95.
- Costantîn, vistiernic, fratele lui Vasile Roșca; cumpără jumătate din Oncani 210.
- Costantîn, vornic de gloată, ginerele lui Nebojatco; dă mărturie 90, 91, 93, 299, 414; cumpără ocini din Ecușeni 164; martor 428.
- Costantîn Adam din Vlădești; dă mărturie 26, 167; martor 374.
- Costantîn Batlște dă mărturie 91, 93.
- Costantîn Boben, diac; dă mărturie 43; scrie act domnesc 238.
- Costantîn Buhuș, martor 111.
- Costantîn Calapodu, tatăl lui Costantin 8.
- Costantîn Celebi Asanî, pîrcălab de Neamț; dă mărturie 91; boier în sfat 203, 218.
- Costantîn Ciurea din Dănești; cumpără parte din Risipeni 158.
- Costantîn Drăgulescul, martor 188.

- Costantin (Constantin) Moghila (Movilă)**, domn al Moldovei; fiul lui Eremia Movilă 52, 67, văr primar al lui Moisi Movilă voievod 382; dăruiește sate 427, 428; întărește sate 382 419; boieri plecați în Țara Leșească cu ~ 12; cumpărătura în zilele lui ~ 253; ocină luată cu sila în zilele lui ~ 37; acte de la ~ 52, 67, 123, 124, 166, 198, 285, 300, 374, 382, 406, 428.
- Costantin Pribelul**, fiul lui Pribiciu fost logofăt și al Elencăi; vinde ocină din Saca 106.
- Costantin Pula** din Hlăpești; dă mărturie 339.
- Costantin Sîlăco**, țigan; dăruit lui Iane postelnic și m-rii făcute de el 11.
- Costantin Stîreea**, unchiul lui Gheorghe Coropceanul; primește poruncă de hotărnicire 151; hotarnic 181; scrie despre alegerea unor hotare 161; martor 188, 197; primește întărire pentru Răcinți 225; creditor 289.
- Costantin Vrabie** din Cîrstești; martor 341.
- Costăcheonia**, mama Todocăi 106.
- Coste** din Vitănești; dă mărturie 183.
- Coste**, fiul lui Țoga, fratele lui Necoară; vinde ocină din Ivănești 436.
- Coste**, tatăl Giorcei 91, 97.
- Coste**, tatăl Floarei 1.
- Coste Moșan** tatăl lui Toma Moșeanu și al Tofanei 229.
- Costen**, v. Costin.
- Costești**, sat, < ț. Iași; R. S. S. Moldovenească, c. Duruitoarca, r. Rîșcani > 209; al lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234; jumătate din ~, partea lui Gheorghe Jora 10; heleșteu în ~ făcut de Gheorghe Jora 289.
- Costești**, sat, < probabil ț. Roman; or. Tîrgu Frumos, j. Iași >; mărginește un loc din hotarul Tîrgului Frumos 116; în hotar cu seliștea Dădești 376.
- Costești**, sat, ț. Tutova; < c. ~, j. Vaslui >; ocină dată de Tudor și Cîrstea lui Dumitrașco Gheuca pentru că i-au pierdut un cal 220.
- ***Costești**, sat, < pe Pereschiv, ț. Tutova; j. Vaslui > 78.
- Costin (Costen)** din Clîpicești, fiul Vlădoaiei, fratele lui Ionașco; vinde vad de moară 182, 183.
- Costin** din Oniciani; dă mărturie 246.
- Costin** din Rusi; martor 230, 231; dă mărturie 233, 257.
- Costin**, partea lui ~ din Iurghiceni dată pentru dajdea sa 21.
- Costin**, postelnic; cumpără părți din Tomcești și Popi 93, 94, 323; dă mărturie 174; executor testamentar al lui Mirpn Barnovschi 333.
- Costin**, vînzător în Jigureni 260.
- Costișești**, sat, < ț. Hîrlău; c. Leorda, j. Botoșani > 164.
- Costin**, nepotul Anușcăi; vinde jumătate din Țibănești 102.
- Costul**, vînzător în Periași 268.
- Coșescul**, v. Ionașco ~, Mierăuță ~ și Vasilie ~.
- Coșești**, sat, < ț. Vaslui; c. Ivănești, j. Vaslui > 221; ocină vindută de Șchiauca și Marta lui Ionașco Coșescul 44.
- Cotăi**, v. Ion Cotăi.
- Cotela**, sat, ț. Hotin; < R. S. S. Moldovenească, Cotelna, c. ~, r. Briceni >; vindut de Tudori pîrcălab de Hotin lui Gavrilaş vornic 188.
- Cotelevul**, sat, ț. Hotin; < R. S. S. Ucraineană, Coteleu, c. ~, reg. Cernăuți >; întărit lui Gheorghe Roșca vîstiernic 102.
- Cotnar**, oraș; țirgoveți 110, 137; pîrcălab, șoltuz și pîrgari de la ~ B; vii 10, 110, 124, 174, 238, 290, 297, 382, 402, B; crame 297; moară și povarnă 137; act scris la ~ 16; catastroful orașului ~ 159; ocoul ~ 347.
- Cotnărel**, pisc, < ț. Neamț >; punct pe hotarul braniștil m-rii Secul 147.
- Cotnărel**, pîrlu, < afluent al Ozanei >; hotar al braniștil m-rii Secul 147, 172.
- Coțofană**, v. Stan Coțofană.
- Covasna**, pîrlu, < afluent al Bahluiului > 355.
- Covurlul**, pîrlu, < afluent al Prutului >; sat pe ~ 25.
- Covurlul**, ținut; sate din ~ 308, 387.
- Cozance**, top.; punct pe hotarul braniștil m-rii Bistrița 68, 379.
- Cozea** (Cuzea), v. Toader Cozea.

- Cozma**, croitor din Iași; martor la răscum-părarea unei vinovății 221.
- Cozma** din Andrieșeni; martor 14.
- Cozma**, fiul lui Buzinca, fratele lui Todosit; martor 322.
- Cozma**, fiul lui Munteanul, fratele lui Bălan; vinde ocină din Șușmănești 91, 197.
- Cozma**, fratele Drăgălinei; vinde un răzor din Fiținghești 53.
- Cozma**, martor 257.
- Cozma**, fost prcălab; nepoții lui vind satul Coblea 411.
- Cozma**, popă, bunicul lui Drăgan; cumpără parte din Oncani 210.
- Cozma**, sulgerel, tatăl lui Păcurar 168.
- Cozma** Freanți din Periați; martor 268.
- Cozma** Răspop din Gherghești; dă mărturie 183.
- Cozmești**, sat, <ț. Suceava; c. Stolniceni-Pă-jescu, j. Iași> 145, 167; diac din ~ 142.
- ***Cozmești**, seliște, <ț. Iași; în Proselnici, c. Miroslava, j. Iași>; întărită m-rii Sf. Paraschiva din Iași în urma unei jude-căți 125.
- Cozmița**, fiul lui Pătrașco Baci, nepotul lui Oana Baci; vinde ocini din Tlrzil, Dănceni ș.a. 305.
- Cracău**, pîrlu, <afluent al Bistriței> 86; sate și mori pe ~ 71, 123, 124, 178, 382; mori pe ~ 123, 124, 382.
- Crasna**, pîrlu, <afluent al Bîrladului>; sat pe ~ 168.
- Crăcăoani**, sat, <ț. Neamț; c. ~, j. Neamț>; în hotar cu Ursești 71.
- Crăclon** din Bicani; cal furat de la ~ 221.
- Crăciun**, v. și Crăclon, Crielun.
- Crăclun** din Cucuiati; martor 320.
- Crăclun**, fiul lui Isalca, tatăl Stancăi, bunicul lui Bogdan 193.
- Crăclun**, tatăl lui Costandin spătar din Tără-ceni 430.
- Crăclun**, tatăl Dumitrei, socrul lui Eremia din Săoani 435.
- Crăclun** Ciudin din Bîrlad; dă mărturie 182, 183.
- Crăclun** Tiunchi, bunicul lui Andrei 308.
- Crăești**, sat, <ț. Tecuci; Crăești, c. Stăni-șești, j. Bacău>; ocină vindută de Oprina, fiica Stancăi, lui Dumitrașco Gheuca vor-nic 61.
- Crăești**, sat, <ț. Vaslui; Crăești, c. Bozieni, j. Neamț> 246.
- Crăjeu**, v. Cîrjeu.
- Crăeești**, sat, <ț. Vaslui; Chircești, c. Micșești j. Vaslui >; parte revenită lui Gheorghe Jorea în urma împărțirii cu rudele sale 10.
- ***Crețeni** (Crițana), moșie, numită și Cărhănești, între Elan și drumul Brăilei, <j. Vaslui >; judecată pentru moșia ~ între banul Iordache Rosăt și razeșii de aici I.
- Crețul**, v. Ionașco Crețul.
- Crețul**, fiul lui Iachim, nepotul lui Mihai; vinde ocină din Bogdănești 368.
- Crețul**, șoltuz de Tîrgu Frumos; martor hotarnic 163.
- Crimca**, v. Anastasie Crimea.
- Crimciue**, pîrlu la Noorești; sat pe ~ 208.
- Criste**, v. Cîrstea.
- Cristian**, v. și Cristilan.
- Cristilan**, fiul lui Simion Tetiul; vinde ocină din Drislive 204.
- Cristilan**, vecin din Războieni, al lui Lupul Pră-jescul postelnic 162.
- Cristina**, v. Cîrstina, Cristina.
- Crițana**, v. Crețeni, moșie.
- Crivești**, sat, ț. Roman; <c. Strunga, j. Iași> 285; întărit lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234; în hotar cu seliștea Ră-văcani 149.
- Crielun** din Gîrlești; martor 14.
- Crișjani**, seliște, ț. Tecuci; <Crîngeni, c. Nămoloașă, j. Galați>; întărită lui Io-nașco ș.a. 118.
- Cristea**, v. și Cîrstea.
- Cristea**, fiul lui Drăguș vornic; vinde ocină din Berindeești 331.
- Cristea** dă mărturie 127.
- Cristea**, vornic; curtea lui ~ din Pitulușeni 420.
- Cristești**, v. Cîrtești, sat.
- Cristina**, fiica Țopei; vinde ocină în Făureni 115.
- Crocodel**, v. Coreodel.
- Crocovel**, staroste; dă mărturie 322.

- Cruce, sat, < ț. Putna; azi Crucea de Sus, or. Panciu > 15, 320; act scris la ~ 332.
- Crucea de Jos, sat, ț. Putna; < or. Panciu >; vie vîndută de Toader Fărțol, Păscălinei și fiului ei, Dumitrachi 257.
- Crucian, tatăl lui Necula 268.
- Crupenschi, v. Sandu Crupenschi.
- Cueoana, fiica lui Luca, mama Urțci 126.
- Cueonița, fiica lui Mavric grecul, sora Smăragdei, a Tudoscăi și a Măgdălinei; vinde ocină din Dărmănești 7.
- *Cucoreni, sat, < ț. Iași; lngă Vlădeni, c. ~, j. Iași > 428.
- Cuciulați, v. Căciulați, sat.
- Cuculiați, sat, < ț. Putna; Cucueți, contopit cu Șerbești, c. Vidra, j. Vrancea > 15, 320.
- *Cudrești, sat, < pe Bahlueț, ț. Cîrligătura; lngă Mădrjești, c. Bălțați, j. Iași > 22.
- Cujbă, v. Ionașco Cujbă.
- Culișăuți (Culeșăuți, Colișeuți), sat, ț. Hotin; < R. S. S. Ucraineană, c. Șebutinți, reg. Cernăuți >; întărit lui Avram Căpotici diac 181; în hotar cu satul Șerbiceni 151, 161; act scris la ~ 161.
- Cupelel, sat, < ț. Iași; R. S. S. Moldovenească, or. Kalininsk (fost Cupcina), r. Edinița > 209; întărit lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234; încălcat de vecinii din satul Parcova 289.
- Curmătura, munte, < ț. Neamț >; hotar al braniștilor m-ilor Biserican 87 și Pîn-gărați 270.
- Curt Celebi, capuchehaie; vinde satul Șendreni 387.
- Cușitna, pîrîu, < afluent al Vasluiului >; sat pe ~ 74.
- Cuzea (Cozea), v. Toader Cuzea.
- Dabița** **lui Nădăbalco**, tatăl Irinei; vinde ocină din Hălmăgești 176, 177.
- Dafina**, fiica lui Badiul, strănepoata lui Franțian și a lui Toader Bucotco clucer; solicită și primește întărire pentru Răchiteni, Iugani și Tămășeni 255, 298.
- Damasehin** 105.
- Damasehin** din Brănești; impresoară ocină din Bodești, se judecă 399.
- Damasehina**, fiica lui Ursu, nepoata lui Caramiz, strănepoata lui Giurcea Liescul; vinde ocină din Fiținghești 38.
- Damian**, v. și **Dămian**, **Dămilan**.
- Damian**, v. **Cîrstea Damian**.
- Dan**, v. și **Danu**.
- Dan**, v. **Vasile Dan**.
- Dan** din Dărmănești; vinde curături la Straja 129, 296.
- Danall**, călugăr; martor 221.
- Danelul**, fiul lui Mîndru și al Martei; vinde ocină în Popi 93, 94.
- Daneo**, strămoșul lui Nistor, al lui Efrim ș.a. 436.
- Daniil**, v. și **Danall**, **Dănăllă**, **Dănil**, **Dănilă**.
- Danil**, dă mărturie 115.
- Danu**, strămoșul lui Maței Roșca; primește danie satul Bălănești 152.
- Dașchevici**, v. **Andrieș Dașchevici**.
- David** cumpără ocini din Cîncești 431.
- David** din Bogdănești; martor 368.
- David** din Făureni; partea lui cumpărată și vîndută 115.
- David**, fiul Candachiei, nepotul lui Costantin și al Elincăi; vinde părți din Hlăpești 102.
- David**, fiul Magdel, nepotul lui Ciocan; vinde ocină din Șendreni 227.
- David**, vistiernicel din Bogdănești; martor 368.
- Dădești**, seliște, ț. Roman; < c.s. Tîrgu Frumos, j. Iași >; întărită lui Dumitru Buhuș 234, lui Lupul Prăjescul clucer 376.
- ***Dăjen**, sat, < ț. Iași; lngă Proselnici, c. Miroslava și Voinești, c. ~, j. Iași > 150.
- Dămian**, dăruiește satele Rușclori și Jidești m-rii Secul 46.
- Dămian**, fost vataf de Dragomirești, fiul lui Andronic; vinde ocină din Dragomirești 173.

D

- Dabița**, v. **Istrate Dabița**, domn.
- Dabița**, fost paharnic, soțul Schivei 93, 94.
- Dabița**, pîrcălab, fost ~; cumpără vad de moară și pămînturi din Hălmăgești 176, 177.

- Dămlan**, groapa lui ~ din Voloșcani; punct de hotar 127.
- Dămlenești**, sat, < ț. Roman; c. ~, j. Bacău > 390, 397.
- Dămlan**, vecin din Războeni al lui Lupul Prăjescul postelnic 162.
- Dănață**, v. **Toader Dănață**.
- ***Dănăești**, sat, < ț. Putna; în Mănăstioara, c. Fitionești, j. Vrancea sau pe Troțuș, aproape de vărsare > 176.
- Dănăilă**, fiul lui Ștefan din Risipeni; vinde ocina lui Molofei din Risipeni 158.
- Dănăilă**, se judecă pentru ocină din Chirisoșu 339.
- Dăneeni**, sat, ț. Tecuci; < contopit cu Podu-Turculul, c. Podu-Turcului, j. Bacău >; ocină vindută de Mihalcea fost armaș ș.a. lui Stratul Bolea mare șetrar 305.
- ***Dăncești**, sat, pe Cracău, ț. Neamț; < lngă Bodești, c. ~, j. Neamț >; ocină vindută de Cirstina Pureceoare lul Pătrașco Bașotă 178.
- Dăncioae**, soția lui Cirstea lui Burlă, bunica Tudorei și a Medelenei 43.
- Dăncoș**, v. **Nestor Dăncoș**.
- ***Dănești**, sat, < ț. Covurlui; lngă Oancea, c. ~, j. Galați > 158.
- Dănești** (Donești), sat, < ț. Neamț; c. Girov, j. Neamț >; parte întărită M-rii < Dănești > 133.
- Dăniil** din Voloșcani, tatăl Mărinei 127.
- Dănilă** din Hîndrești; dă mărturie 310.
- Dănilă** din Varnița; primește întărire pentru satul Peștera 28, 169.
- Dănilă**, fiul Grozavei, strănepotul lui Luca; vinde ocină din Misești 126.
- Dănilă**, răzeș din Rădeni; impresoară ocini 219.
- Dănușul**, fiul lui Onaca țigan; întărit lui Ionașco Prăjescul 41.
- Dărăban**, fiul lui Horga; vinde partea sa din Ghidușeni 308.
- Dărdăr**, căpitan din Rădeni; martor 341.
- Dărmănești**, sat, < ț. Neamț; înglobat în or. Piatra Neamț > 129; se judecă pentru hotare cu m-rile Pingărați și Bisericiani 186, 277, 295; încalcă hotarul m-rii Bisericiani 180; moară din ~ întărită m-rii Pingărați 123, 124.
- Dărmănești**, sat, < ț. Troțuș; c. Dărmănești, j. Bacău >; ocină vindută de Mavric și fiicele sale lui Gligorcea fost jtnicer 7; moară în ~ 382.
- Dealul Nou**, vii pe ~, la Cotnari 124, 382.
- Debrici** (Debriț), v. **Pavel Debrici**.
- Deleanul**, posesorul unui act 146.
- Deleu** din Spătărești; primește zălog o casă din Spătărești și cumpără părți din Antălești 421.
- Derenul**, munte; < ț. Neamț >; hotar al braniștii m-rii Secul 172.
- Derenul**, pîrlu, < ț. Neamț >; hotar al braniștii m-rii Secul 172.
- Diamand** (Diamandi), postelnic; boier în sfat 146, 169, 203.
- Dieul**, călugăr de la Solca; martor 274.
- Didiche**, v. **Fodor Didiche**.
- Diicăuți**, v. **Briceni**, sat.
- Diamandi**, v. **Diamand**.
- Dileu**, diac; scrie act domnesc 134.
- Dima**, fost comis; martor 388.
- Dima**, cojocar; cumpără parte din Lungan 150.
- Dima**, fost vornic; martor 13.
- Dimitrie**, v. și **Dumitrie**.
- Dimitrie**, diac; scrie act domnesc 324.
- Dimitrie**, tatăl lui Tiron 184.
- Dimula**, pîrcălab; dă mărturie 268.
- Dina** lui **Bălan Bușea** primește danle jumătate din satul Cărhănești I.
- Dinga**, v. **Gavril ~**, **Ionașco ~** și **Vasile ~**
- Dionislat**, m-re de la Sfintul Munte; primește anual, danie cite un cal B.
- Dionisle**, episcop de Roman; participă la hotăriri luate de domn și sfat 59, 67, 123, 124, 293, 347, 357, 389, 424; primește întărire pentru braniște 355; martor 367.
- Dimburilor**, movilița ~, top. la Dădești 376.
- Dinceni**, sat, < ț. Hîrlău; Dingeni, c. ~, j. Botoșani >; parte de ocină vindută Țiței de Ilinca 338.
- ***Dinceni**, sat, ț. Roman; < probabil j. Neamț >; parte vindută lui Lupul Prăjescul fost postelnic 145.
- Dirlău**, v. **Lupul Dirlău**.
- Doamna**, pîrlu, < afluent al Bistriței >; hotar al braniștii m-rii Bistrița 68, 379.

- Dobra**, soția lui Ion din Vitănești, fiica Măriei Grozăvoae; dăruiește ocini din Vitănești mării Vizantia 127.
- Dobri** din Popești; martor 341.
- Dobrinăuți**, sat, <ț. Cernăuți; R. S. S. Ucraineană, Dobronăuți, c. ~, reg. Cernăuți > 241.
- *Dobromira**, m-re, <ț. Putna; în Soveja, c. ~, j. Vrancea >; primește venitul satului Galbeni 148.
- Dobrotă**, tatăl lui Ion 118.
- Dobrovăț**, pîrîu, <afluent al Vasluiului>; vad de moară pe ~ 252.
- *Dobrulești**, sat, <ț. Suceava; în Cristești, c. ~, j. Iași > 26.
- Dochia**, fiica lui Drăgan; vinde și răscumpără ocină din Scobențeni 100, 101.
- Dochia**, fiica lui Ion Prevuș, nepoata popii Luca; vinde parte din Băsești 184.
- Dochia** (Dochiia), fiica lui Ursu Bălțatul pitar din Grădești; vinde ocini din Dragsini 179, 245, 263, 276.
- Dochia**, mama lui Lazor 390.
- Dochia**, soția lui Leul din Prăjești, fiica lui Alexie, mama lui Vicol din Prăjești, a-lui Ipatie ș.a. 115.
- Dochia**, fiica Ursei; vinde ocină din Șofrăcești 178.
- Dociții** Scobențeni, v. Scobențeni, sat.
- Doelul**, paharnic; dă mărturie 400.
- *Docollna**, sat, <pe Birlad, ț. Birlad; lângă Crasna, c. Albești, j. Vaslui>; scutit de dări în schimbul îngrijirii solilor 364.
- Dodan**, v. Mihăilă Dodan.
- Dolea** din Podoleni, mama Angheluței 14.
- *Dolejlni**, sat, <probabil pe Pereschiv, ț. Tutova, j. Vaslui> 78.
- Dolhan** din Stîngăcei; martor 370.
- *Dolhești**, sat, pe Birlad, ț. Tutova; <j. Vaslui>; întărit 373.
- Dolhești**, sat, ț. Fălciu; <c. ~, j. Iași>; ocină cumpărată și întărită lui Ionașco Cehan mare pitar 168.
- Dollna**, pîrîu, <afluent al Sitnei>; sat pe ~ 420.
- Dollna**, sat, ț. Hirliu; <c. Leorda, j. Botoșani>; în hotar cu Pitulșeni 420.
- Doljești** (Joljești), sat, ț. Roman; <c. ~, j. Neamț>; parte vindută Păscălinei și fiului ei, Dumitrachi, de Anghelina 233, 257.
- *Donești**, sat, pe Covurlui, <ț. Covurlui; lângă Măstăcani, c. ~, j. Galați>; întărit lui Ionașco din Zmeiani 25.
- Donești**, v. și Dănești, sat.
- *Donești**, sat, <pe Bașeu, ț. Dorohoi; lângă Sirbi, c. Vlăsinești, j. Botoșani>; ocină vindută de Simion și Grozava lui Miron 205, 206.
- Donici**, v. Andronachi Donel.
- Donel**, hotarul lui ~, top. la Peșterea 169.
- Dorobăț**, martor 257.
- Dorohol**, oraș; tirgoveți 324; ureadnic de ~ 226; iezor lângă ~ 71.
- Dorohol**, ținut; sate din ~ 91, 97, 188, 204, 274, 343, 405; seliște din ~ 269; mare vătaf de ~ 408.
- Dosoftel**, martor 4.
- Dovha**, pădurea ~; punct pe hotarul satului Culișăuți 161, 181.
- Dohva**, pîrîu la Culișăuți 161; hotar 181.
- Dovhea**, valea ~; hotar al satului Culișăuți 161.
- Drabiște**, pîrîu, <afluent al Racovățului>; sat, iaz și moară pe ~ 234.
- Dracachi**, posesor al unor acte 209.
- Drace**, v. Costandin Drace.
- Dracea**, pîrcălab de Hotin; dă mărturie 309.
- Dracsini** (Dragsini), sat, <ț. Tutova; Drăxeni, c. Gherghești, j. Vaslui>; ocini vindute de Dochia ș.a. lui Eftimie comișel 179, 276, lui Apostol negutor din Birlad 245, lui Mihail și de acesta lui Apostol 263; cumpărătura lui Eftimie impresurată de Neculai Bălțatul 138.
- Dragoman**, vătaf, tatăl Sărădicăi 284.
- Dragomănești**, sat, <ț. Tutova; c. Gherghești, j. Vaslui> 138.
- Dragomir** din Burdușești; martor 79.
- Dragomirești**, pîrîu, <afluent al Sucevei>; loc de moară pe ~ 67.
- Dragomirești**, sat, ț. Neamț; <c. ~, j. Neamț>; ocină vindută de fiul lui Andronic fost vătaf popii Dumitru din Soci 173.

- Dragomirna**, m-re, <ț. Suceava; c. s. Mitocu Dragomirnei, m. Suceava>; aleasă ca necropolă de Miron Barnovski 333.
- Dragotă**, v. **Pătrașco Dragotă**.
- Dragsini**, v. **Draesini**, sat.
- Dragulminisa**, v. **Tanasă Dragulminisa**.
- Dragus**, v. **Cristea Dragus**.
- Drăgan**, v. **Ștefan Drăgan**.
- Drăgan**, fiul lui Dumitru uricar, nepotul popii Cosma; vinde ocină din Oncani 210.
- Drăgan**, fiul lui Fetion; se judecă pentru ocină din Vorovești 249.
- Drăgan** se judecă pentru moară și heleșteu pe Smila 52.
- Drăgan**, tatăl Odochiei 100, 101.
- Drăgan**, tatăl Ștefanei 100, 101.
- Drăgan Birzul**, martor 313.
- Drăgan Mălai**, soțul Olenei; se judecă pentru părți din Blișcenăuți și Zubriceni, zălogește ocini 216, 280.
- Drăgan Tăutul**, logofăt, fost ~; se judecă pentru Răchiteni, Iugani și Tămășeni 298; dă mărturie 87, 174, 270, 435; martor 308, 371, 374.
- Drăgăllă**, bunicul lui Nistor, al lui Irim ș.a.; cumpără părți din Ivănești 436.
- Drăgăllina** din Bordușești; partea ei vindută 18.
- Drăgăllna**, sora lui Cozma; vinde răzor din Fiținghești 53.
- Drăgășani**, sat, <ț. Hirlău; Dracșani, c. Sulița, j. Botoșani>; încercare de vecinire a unor săteni din ~ 70.
- Drăgești (Drăjăști)**, sat, <ț. Roman; c. Dămie-nești, j. Bacău> 350, 397; martor din ~ A.
- Drăghiei**, tatăl Tudorei 404.
- Drăghiei Potingu** vinde și cumpără ocini din Onești 101.
- Drăghieștii**, sat, <ț. Trotuș; probabil Drăgugești, c. Helegiu, j. Bacău> 268.
- Drăghinici**, v. **Gilgorie Drăghiniei**.
- Drăglă** vinde ocină din Dărmănești 7.
- Drăgoia**, v. **Vișa Drăgoaia**.
- Drăgoi**, fiul Varvarei din Olișăști, tatăl Ciorcei 2.
- *Drăgoteni**, sat, <ț. Suceava; lângă Hărmăneștii Vechi, c. Todirești, j. Iași> 163.
- *Drăgoteni**, sat, <probabil același cu *Drăgotești, lângă Borlești, c. ~, j. Neamț> 200.
- Drăguș** din Mărișești; primește întărire pentru moșie din Mărișești 282.
- Drăguș**, vornic, tatăl lui Cristea 331.
- Drăgușan**, diac din Toderești; martor 317, 318.
- Drăgușan** revinde ocină din Onești 101.
- Drăgușeni**, sat, <probabil ț. Adjud; Drăgușani, c. Parava, j. Bacău> 176.
- Drăgușescul**, v. **Costantin Drăgușescul**.
- Drăgușa**, sora lui Vasilie fost jtnicer; partea ei din Hăsnășeni dăruită m-rii Bisericii 83.
- Drăjăști**, v. **Drăgești**, sat.
- Drislive**, sat, ț. Dorohoi; <azi Drislea, c. Trușești, j. Botoșani>; părți de ocină întărite lui Toma mare sluger și soției sale 204.
- Drojdle**, strămoșul lui Maței Roșca; primește danie satul Bălănești 152.
- Dronea**, martor 428.
- *Drulești**, sat, pe Siret, <probabil ț. Roman; lângă Buruenești, c. Doljești, j. Neamț>; părți vindute lui Lupul Prăjescul postelnic 32, 310.
- Drumana**, sora lui Frățian; partea ei din Drislive vindută 204.
- Drumul Furilor**, top. la Speriați 268.
- Dubase**, top. pe Prut, în braniștea Bohotin; loc de moară la ~ întărită lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234.
- Dubău**, v. **Ghelafii Dubău**.
- Dueniță**, martor 428.
- Dulcești**, sat, <ț. Neamț; c. ~, j. Neamț>; în hotar cu Ungurași 185.
- Duleje**, v. **Vasile Duleje**.
- Duma**, v. și **Irimia Duma**.
- Duma**, tatăl lui Erimia 135.
- Duma**, vinzător în Popi 93, 94.
- Dumbravă**, vătaf din Florești; martor 322.
- Dumbrăveni**, sat, <ț. Neamț; Dumbrava din Deal sau ~ din Vale (?), ultimul contopit cu Săvinești, c. s. Săvinești, m. Piatra Neamț> 399.

- Dumbrăvița**, sat, <ț. Suceava; c. Vadu Moldovei, j. Suceava>; loc de prisacă vîndut de Guța lui Nașcul 313.
- Dumeni**, sat, ț. Dorohoi; <c. George Enescu, j. Botoșani>; dăruit lui Pătrașco Ciogolea logofăt al treilea 405.
- Dumeni**, sat, <ț. Iași; R. S. S. Moldovenească, c. Văratec r. Rîșcani> 209; întărit lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234.
- Dumitra**, fiica lui Crăciun, nepoata lui Eremia din Săoani; vinde ocină din Săoani 435.
- Dumitra**, fiica lui Pătrașco, nepoata lui Ion Scobențeanul; vinde ocini din Scobențeni 100, 101.
- Dumitra**, soția lui Ciolpan; dăruiește ocini m-ril Bisericiani 84.
- Dumitrache**, fiul Păscălinei; cumpără părți din Rusii Goei, Doljști și Crucea de Jos 230, 231, 233, 257.
- Dumitrache Chiriță** <Paleologul>, postelnic, fost mare ~, soțul Mariei Buciața 433, 434; primește danie satul Vinători 424, 433; dăruiește satul Vinători m-ril Bisericiani 424; ia cu sila satul Cirpăuți 37.
- Dumitrachl** (Dumitrașco), vistiernic; boier în sfat 146, 169, 203; dă mărturie 93.
- Dumitrașco**, v. și **Dumitrachl**, **Dumitru**.
- Dumitrașco**, diac; scrie: acte domnești 23, 24, 402, zăpis 317.
- Dumitrașco** din Spineni; dă mărturie 246.
- Dumitrașco**, fiul lui Bantăș fost spătar; vinde ocini din Ivănățăști și Popșori 253.
- Dumitrașco**, fiul lui Buciumaș; se judecă pentru moară și heleșteu pe Smila 52.
- Dumitrașco**, fiul lui Nicoară; vinde ocină din Săoani 437.
- Dumitrașco**, fiul lui Nistor sau Lucoci, strănepotul lui Gurgea Liescul; vinde ocină din Fișinghești 38.
- Dumitrașco**, fiul Olenei; zălogește satele Blișcenăuți și Zubriceni 216.
- Dumitrașco**, fiul lui Șetrarul, fratele lui Enachi; martor 428.
- Dumitrașco**, fratele lui Eremia; vinde vaduri de mori pe gîrla Putnei 392.
- Dumitrașco**, fost medelnicer; imputernicit să stăpînească cutul Văleni din Șcheia 107.
- Dumitrașco** (Dumitrașcu), stolnic al doilea, fiul lui Lupu fost spătar din Nicorești; cumpără părți din Fișinghești 53—56, 155, 175; dă mărturie 13.
- Dumitrașco**, țigan, fiul lui Turcul; mărturisește o crimă 90; răscumpărat de la moarte de Cărăcaș armaș 414.
- Dumitrașco**, vornic de gloată; dă mărturie 90, 414.
- Dumitrașco Cocoranul**, diac; scrie act domnesc 371.
- Dumitrașco Codă** din Suceava; martor 13.
- Dumitrașco Fulger**, diac, fiul Nastasiei, soțul Măricăi; martor 318; cumpără părți din Iugani și Tămășeni 250; primește întărire pentru Răchiteni, Iugani și Tămășeni 255, 298.
- Dumitrașco Ghengoviel**, fiul lui Ghianghea mare logofăt; cumpără un țigan 371.
- Dumitrașco Gheuea**, vornic de gloată (poartă); dă mărturie 42, 437; martor 135; cumpără ocini din Crăiești, Hălmăgeni ș.a. 61, 76, 115; ia ca despăgubire pentru un cal ocină din Costești 220.
- Dumitrașco Iurga** din Birlad; dă mărturie 183; martor 182.
- Dumitrașco Mihul**, soțul Antemiei; lasă prin testament averea sa soției 291; se înțelege cu aceasta pentru moștenire reciprocă 299; scrie zăpis 188.
- Dumitrașco Nădăbaleu**, fiul lui Nădăbaico fost vornic; vinde vaduri de mori 4.
- Dumitrașco Pătrașcoviel**, dă mărturie 311.
- Dumitrașco** (Dumitrașcu) Solomon, mare sulger; primește întărire pentru mai multe sate 184; dă mărturie 250, 251, 265, 270, 278.
- Dumitrașco Sturzea**, fiul lui Badiul, nepotul Gaftonii, strănepotul lui Frănțiian și al lui Toader Bucotco clucer; primește întărire pentru Răchiteni, Iugani și Tămășeni 255, 298.
- Dumitrașco Șaldır**, diac; scrie; acte domnești 160, 239, 380, 405, 411, 426, carte de mărturie 299.
- Dumitrașco Șoldan**, mare stolnic; boier în sfat 169; cumpără ocini în Petlia Mare și Șușmănești 91, 97; dă mărturie 42, 93;

- mare spătar; boier în sfat 146, 203, 218; cumpără satele Vlădicina, Nădăbăuți și Jirebii din Petiia Mare 212, 213, 438; împrumută bani primind zălog 185; dă mărturie 250, 251, 265, 278, 287, 299; martor 197.
- Dumitrașeo Ștefan**, logofăt, mare ~, tatăl lui Gheorghică, al lui Grigoraș și al lui Vasile 7, 184; dăruiește părți din Găgești m-rii Bistrița 192; cumpără satul Fintinele 184; dă mărturie 389; mare vornic; dă mărturie 140, 309.
- Dumitrașeu Varnav**, cumpără parte din cutul Durduceștilor 369.
- Dumitrașeu**, fiul Nastasiei, nepotul lui Sturza fost hatman; vinde parte din Frățești 312.
- Dumitrașeu**, fiul lui Chirița diacon; martor 325.
- Dumitrașeu**, fiul lui Pavăl; vinde vad de moară din Polițani 194.
- Dumitrașeu Sitarlu**, martor 325.
- Dumitri Turue** din Bacău; dă mărturie 391.
- Dumitrie Botoșanul**, cumpără parte din Băiceni 324.
- Dumitru**, v. și **Dumitrașeo**.
- Dumitru**, v. **Enache Cara Dumitru**.
- Dumitru**, diac, tatăl lui Drăgan 210; dă mărturie 90, 208; martor I; scrie: acte domnești 137, 198, 377, 379, 419, I, zapise 19, 144, 155, 197, 264.
- Dumitru** din Bogdănești; martor 368.
- Dumitru** din Clipicești; dăruiește loc de biserică de la Babe m-rii Bisericiani 19.
- Dumitru** din Piticiani; martor 190.
- Dumitru** din Stingăcei; martor 370.
- Dumitru** din Suricini; fratele lui Gligori 78.
- Dumitru** din Tureatca; vinde parte din Meleșeuți 367.
- Dumitru**, fiul popii Luca, nepotul lui Toader; dă mărturie 279.
- Dumitru**, fiul lui Trif, fratele lui Vasilie și al Nastasiei; vinde ocină din Săcătura 184.
- Dumitru**, nepotul lui Ursu, strănepotul lui Giurcea Liescul; vinde ocină din Fiținghesți 38.
- Dumitru**, pitar din Călimănești; dă mărturie 245, 263.
- Dumitru**, pircălab; se plînge împotriva satului Tocești 191.
- Dumitru**, popă din Socl; cumpără parte din Dragomirești 173.
- Dumitru**, socrul lui Năstasle 53.
- Dumitru**, strămoșul lui Gavril, al lui Gheorghie ș.a. 42.
- Dumitru**, șoltuz de Bacău; dă mărturie 400.
- Dumitru**, țigan, flul Costandei; întărit lui Malcoci pircălab 286.
- Dumitru**, țigan, fiul lui Țimurea țigan; întărit lui Ionașco Prăjescul 41.
- Dumitru**, țigan; întărit m-rii Secul 51.
- Dumitru**, vornic de gloată; dă mărturie 91, 145.
- Dumitru Barboveshi** din Becești; martor 361.
- Dumitru Blehi** din Bacău; dă mărturie 391.
- Dumitru (Dumitrașco) Buhuș**, logofăt al treilea, fiul Nastasiei; primește danie în braniștea domnească 247; primește întărire pentru toate satele sale 234; impuțernicit de domn să ia zeciuală 160; se plînge domniei de încălcările satelor Costești și Cupcici 289; cumpără seliștea Răvăceni 149; dă mărturie 42, 87, 91, 93, 140, 145, 236, 250, 251, 265, 270, 299; martor 159; vistiernic, mare ~; cumpără parte din Iurghicgeni 285; dă mărturie 435.
- Dumitru Buză**, tatăl lui Pavel, al lui Rusul ș.a. 42.
- Dumitru Cămîrzan**, diac, soțul Solomie; cumpără ocină în Horgoești 407.
- Dumitru Cărașul** din Bordușești; martor 18.
- Dumitru Lasencu** din Șerbiceni; martor hotarnic 161.
- Dumitru Leheelnshil** din Leheiani; martor 361.
- Dumitru Leoa**, vornic de gloată; dă mărturie 265; primește danie domnească satul Pisicani 342.
- Dumitru Poniel**, martor testamentar 291.
- Dumitru Poturul** din Huși; martor 13.
- Dumitru Pula (Puiu)** din Negoști, cumnatul lui Dumitrașco Solomon; cumpără parte de sat 184; dă mărturie 339.

- Dumitru Pureel**, nepotul lui Pinteaa fost șetrar; dă ocină pentru a-și plăti capul 251, 252.
- Dumitru Stavăr**, vornic de gloată, tatăl Angheniei 65; dă mărturie 43;
fost ~, pircălab, se judecă pentru satul Fintina 366.
- Dumitru Tălabă**, tatăl lui Iosip, al Urtei și al Antoniei, fratele lui Pătrașcu Tălabă 93, 94.
- Dumitru Tătarul** din Podu Leloe; martor 369.
- Dunea** din Grozești; martor 15.
- Dura**, v. Sanson Dura.
- Durașeo**, fiul lui Caramiz, nepotul lui Giurgea Liescul; vinde ocină din Fiținghești 38.
- Durducelști**, cut al satului Săculani 369.
- Durnești**, sat, <ț. Neamț; Dornești, c. Costișa, j. Neamț>; ocină zălogită de călugărița Varvara la Tofan Sechl 9.
- ***Dușești**, sat, pe Vaslui, ț. Vaslui; <llngă Codăești, c. ~, j. Vaslui>; întărit m-rii Golia în urma unei judecăți cu Ionașco Hădărău 396.
- Dușmanul Mare**, sat, ț. Iași; <R. S. S. Moldovenească, Okteabr'skoe (fost Dușmani), c. ~, r. Fălești>; fost al lui Isac Balica hatman, dăruit lui Pătrașco și Miron Clogolea 394.
- Dușmanul Mic**, sat, ț. Iași; <R. S. S. Moldovenească, Okteabr'skoe (fost Dușmani), c. ~, r. Fălești>; fost al lui Isac Balica hatman, dăruit lui Pătrașco și Miron Clogolea 394.
- Dzamá**, v. Pavel Dzamá.
- Dzărnești**, v. Zărnești.
- E**
- Eane**, v. și Iane.
- Eane** postelnic, v. Ianaeche postelnic.
- Eehim** din Prăjești; dă mărturie 115.
- Echimu**, v. Oana Echimu.
- Eușeni**, sat, ț. Suceava; <Icușeni, c. Vorona, j. Botoșani>; a șasea parte cumpărată și întărită lui Costantin vornic de gloată 164.
- Efrim**, fiul lui Toma, nepotul lui Drăgăllă; primește întărire pentru ocini din Ivănești 436.
- Efrim**, ieromonah; martor 55.
- Efrim** se judecă pentru moară și heleșteu pe Smila 52.
- Efrim**, vecin din Războieni; întărit lui Ionașco Prăjescul 162.
- Eftemie**, popă; primește danie jumătate din satul Peștera 169.
- Eftimia**, v. Aftimia.
- Eftimia**, soția lui Toma mare sulger, fiica lui Miron fost clucer, nepoata lui Gligorie clucer ș. a. primește întărire pentru cumpărături din Drislive 204; se judecă și primește întărire pentru o falce și jumătate de vie de la Cotnari B.
- Eftinea**, țigancă, soția lui Adam; dată în prețul unor heleștele m-rii Secu 406.
- Elaehim** din Coșești; martor 221.
- Elan** (Ialan), pîrțu, <afluent al Prutului>; hotar I.
- Elan**, vale; sate pe ~ 325.
- Elanul** (Ialanul) Vechi, pîrțu; vad de moară pe ~ I.
- Eleana**, v. Ileana.
- Elena**, v. și Olena.
- Elena**, nepoata Anușcâi, sora lui Costin, a lui Simion ș.a.; vinde jumătate din Țibănești 102.
- Elena**, mama lui Costantin Pribliciu și a Axăneli; partea ei din Saca vindută 106.
- Elinea**, fiica lui Pavel Hăbăiac, sora lui Costandin; vinde ocni din Hlăpești 102.
- <Elisabeta Movilă>, v. Safta <Movilă>.
- Enache**, v. și Ianaeche.
- Enache** (Eanachi) Cara Dumitru, armaș al dollea; dă mărturie 43, 93.
- Enachi** din Gănești; martor 341.
- Enachi** (Enachie), fiul lui Șetrarul; martor 428.
- Enachi**, spătar; dă mărturie 251.
- Enachi** (Nachle) Golan, negustor din Birlad; dă mărturie 182, 183, 336, 337.
- Enculeas(a)**, v. Nastasia Eneuleas(a).
- Eonașco**, v. Ionașcu.
- Epifanie**, v. și Pifanie.
- Epifanie**, călugăr de la m-rea Bistrița; dă mărturie 406.
- Epifanie**, egumen al m-rii Bistrița; dă mărturie 304.

Eremia, v. și Ieremia.

Eremia (Irimia) din Săoani; vinde ocină din Săoani 435; dă mărturie 142, 145.

Eremia, fiul lui Giurcea, strănepotul lui Giurcea Liescul; vinde ocini din Fiținghești 38.

Eremia se judecă pentru seliștea Crinjeni 118.

Eremia (Irimița), tatăl lui Sava și al Leliței 416, 418.

Eremia, vameș; martor 190.

Eremia, fost vornic mare, tatăl Vărvarei 286.

Eremia Necșul, fiul lui Giurcea Necșul stolnic; vinde ocină din Cincești 431.

Eremia Tetea, tatăl Măgdălinei și al Anisiei 91, 97.

Eremiesul, tatăl lui Ionașco 91, 97.

Eremia (Erimia), fiul lui Onciul, nepotul lui Obrejie; vinde ocină din Arpășești 317, 318.

Eremia (Erimia) Nădăbaleu, fiul lui Nădăbaicu fost vornic; vinde vaduri de morfi de pe gîrla Putnei 4, 392.

Erești, v. Irești, sat.

Erhan, partea lui ~ din Bălășești vindută A.

Erlmia, vînzător în Scobeneni 101.

Erimie, căpitan; martor 221.

Erina, v. și Irina.

Erina din Scobeneni; răscumpără și vinde ocină 100, 101.

Erlna, mama Măriicăi și a Todosiei 140.

Erlna, soția lui Lupul cupar, fiica Nastasiei Enculeasa; vinde seliștea Răvăceni 149.

Erodia, vînzătoare în Dărmănești 7.

Erolima, stolnic; boier în sfat 203.

Eșcani, sat, < ț. Suceava; Ițcani, înglobat în m. Suceava >; scutit de dări 66.

Eustratie, v. și Evstratie, Istrate.

Eustratie, fost logofăt; dă mărturie 174; primește întărire pentru Teșeuți 126.

Eustratie, vistiernic; dă mărturie 299.

Evdochia, fiica lui Badiul, sora lui Andronic, a lui Dumitrașco Sturza ș.a.; solicită și primește întărire pentru Răchiteni 255.

Evgloghie, v. Gheorghie Evgloghie.

Evgloghie, episcop de Rădăuți; participă la hotărîri luate de domn și sfat 59, 67, 124, 293, 347, 389, 424; primește întărire pentru Lăcina 274; cumpără satul Meleșeuți 367.

Evstratie Popovici, copie act 147.

*Ezereni, sat, < ț. Roman; lângă Dădești, c. s. Tirgu Frumos, j. Iași >; în hotarul seliștii Dădești 376.

F

Fagul, munte, < ț. Neamț >; hotar al bra-niștii m-rii Secu 147, 172.

Fal, v. Iacob Fal.

Fantu Trifan din Mărcești; dă mărturie 282.

Făblian, șoltuz de Bacău; dă mărturie 267.

Făcău, v. Ion Făcău.

Fădor, tatăl lui Maxin Buzea, bunicul lui Ionașco 428.

Fădușco, iezar rus; se judecă pentru moarte de om și primește despăgubiri 287.

Făgăraș, vînzător în Onutul de Sus 241.

Fălelu, oraș 425.

Fălelu, ținut; sate din ~ 168, 309, 311, 325, 359, I; seliște din ~ 96; slujitori domnești din ~ 359.

Fărțol, v. Toader Fărțol.

Fătul din Miclești; martor la răscumpărarea unei vinovății 284.

*Făureni, sat, < ț. Tutova; la obrșia Tutovei, lângă Rusenii Răzeși, c. Plopana, j. Bacău >; ocini cumpărate, primite ca zestre și întărite lui Coruiu comis 115.

Fealtin (Fialtin), sas din Cotnari, șoltuz; primește întărire pentru o moară și o povarnă de pe Buhainți 137; dă mărturie 110, B.

Fedea, bunicul lui Gligori 271.

Fedeleşeni, sat, < ț. Roman; c. Strunga, j. Iași > 310.

Ferghi, v. Toader Ferghi.

Fetion, v. Ion Fetion.

Fetion, fiul Măriei, nepotul Maicăi; vinde ocină din Bogdănești 368.

Fetion, martor 257.

Fetion, tatăl Antemei, al Nastasiei și al lui Drăgan 249.

*Fetionești, seliște, ț. Iași; < lângă Victoria, c. ~, j. Iași >; schimbată de Gheorghie Jora pîrcălab cu seliștea Selicicanț a m-rii Aroneanu 269.

- Fețiinghești, v. Fițiinghești, sat.**
Fialtn, v. Fealtin.
Fierle, v. Gavril Fierle.
***Fițiinghești (Fețiinghești, Fițiinghești), numit înainte Răzimești 38, sat, ț. Putna; <în c. Bolotești, j. Vrancea >; a treia parte dăruiată de Istratie logofăt m-rii Bisericiani 38; ocini vindute m-rii Bisericiani 6, 15; răzoare vindute lui Dumitrașco stolnic 53—55; vii vindute aceluiași 56, 155, 175.**
***Fintina, sat, ț. Tecuci; <lingă Mlnjina, azi Costache Negri, c. ~, j. Galați >; dăruiat de Enache postelnic m-rii Galata, întărit de domn 366.**
Fintinele, sat, ț. Bacău; <c. Hemeiuș, m. Bacău >; cumpărat de Dumitrașco Solomon de la fiili lui Dumitrașco Ștefan logofăt 184
Firțăști, v. Frătești, sat.
Flandra, <provincie în Belgia >; postav de ~ 115.
Floare, fiica lui Coste, nepoata Țogăi; vinde ocină din Ivănești 1.
Flondor, copie act 209.
Flore, nepotul lui Pătru din Bătinești; martor la o vinzare 320.
Florea, vecin din Războieni, fiul lui Nicula; întărit lui Ionașco Prăjescul 162.
Florești, sat, <ț. Putna; contopit cu Climpineanca, c. s. Climpineanca, or. Focșani, j. Vrancea > 322.
Foalele, obcină, <ț. Neamț >; punct pe hotarul braniștii m-rii Secul 147, 172.
Focca, v. Ion Foccea.
Foccea Cornil, debitor al lui Gabăr pircălab 425.
Focșea (Focșea), fiul lui Ionașco din Ruginoasa; se judecă pentru ocină din Ruginoasa 143; dă mărturie 145.
Focșani, oraș; trgoveți 15, 322; negustor din ~ 322.
Focșea din Bălătești; vinde ocină din Bălătești 242.
Focșea din Ruginoasa; dă mărturie 142.
Focșea din Tălhărești; martor 164.
Focșea, țigan, fiul lui Onaca țigan; întărit lui Ionașco Prăjescul 41.
Focșia, v. Nistor Focșia.
Fodor Didiche din Dobrinăuți, din neamul lui Vertăian; dă mărturie 241.
Fodosle (Fodor), pod de piatră al lui ~; punct pe hotarul braniștii m-rii Secul 147, 172.
Foloș, v. Martin Foloș.
Fortuna, v. <Mihael > Fortuna.
Fotul Șăfranceă, bərbier din Cotnari; vinde ocină din Băiceni 159.
Franț, vistiernic; primește întărire pentru ocină din Jăgureni 260.
Franțlan (Franțiaș, Frântiian) Hrncovielu, fratele lui Toader Bucotco clucer, strămoșul lui Andronic, al lui Dumitrașco Sturzea ș. a. 250, 255, 298.
Franțman, strămoșul lui Maștei Roșca; primește danie satul Bălănești 152.
Frâslna, fiica Sorei, nepoata lui Ghiorghie, a lui Gavril și a Antimiei; vinde ocină din Hlăpești 42.
Frătelu dă mărturie 242.
Frătești, sat, <ț. Roman; azi Buhonca, c. Doljești, j. Neamț >; jumătate de sat vindută de Pîrvul ș.a. lui Neniul vornic 8; părți cumpărate de Ionașcu Gheanghea mare logofăt de la Candachia ș.a. 312.
Frățilan, vînzător în Drislive 204.
Frățilă se judecă pentru seliștea Crinjani 118.
Frățilian, v. Bran Frățilian.
Freanț, v. Nechita Freanț.
Freanți, v. Cozma Freanți.
Frumoasa, m-re, v. Iași, oraș.
Frumușenilor, dealul ~, vii la Băiceni, pe dealul ~ 159, 417.
***Fruntești, sat, <pe Siret, ț. Roman; j. Iași > 82.**
Fulga, v. Vasilie Fulga.
Fulger, v. Dumitrașco ~.
Furelturile Dobreanului, culme; hotar al braniștii m-rii Secu 147, 172.
Furdul, fost pircălab; dă partea sa de ocină din Tocești pentru o datorie E.
Furtună, v. Mihael Fortuna.
Futichi, v. Zaharia Futiehl.

G

Gabăr pircălab; imputernicit să stăpînească ocini zalogite 425.

- Gafța**, mama lui Ștefan Boul, a Mariei ș.a. 140.
- Gafța**, fiica lui Simion, nepoata lui Herțea bătrînul; partea ei din Cotelevul vindută 102.
- Gafțona**, v. și **Afțona**.
- Gafțona**, fiica lui Burnar diac, sora lui Vartic; vinde ocină din Văcărești 43, din Grozești 196.
- Gafțona**, mama Nastasiei, descendentă din Toader Bucotco clucer sau din Franțian Hrincovi 255, 298.
- Gafțona**, soția lui Vasile Logoș; vinde ocină din Periați 238.
- Gafțona Nebojateoaie**, mama Măricuțel 164.
- Gagea**, v. **Mareu Gagea**.
- Gahla**, mama lui Ștefan; partea ei din Bogdănești vindută 368.
- Galafțion** (Galaction), egumenul m-rii Sf. Sava; dă mărturie 216.
- ***Galata de Jos**, m-re, v. **Iași**, oraș.
- Galata de Sus**, m-re, v. **Iași**, oraș.
- Galați**, oraș; sat lngă ~ 308; martor din ~ E.
- Galbeni** (Galbini), sat, <ț. Tecuci; c. Tănăsoaia, j. Vrancea >; ocini răscumpărate de Ursul Vartic și rudele sale de la Gheorghie, nepotul lui Nicoară hatman 134, 135; venitul satului dăruit m-rii Dobromira 148.
- Galeria**, egumenul m-rii Tazlău; dă mărturie 303.
- ***Gamțeni**, sat, ț. Soroca; < R. S. S. Moldovenească >; întărit m-rii Sf. Sava din Iași 307.
- Gane**, v. **Sava Gane**.
- Gangur**, martor 12.
- Gaple din Bogdănești**; martor 368.
- Gapna**, mama lui Costantin diac 256.
- Gașpar** < Grațlan >, domn al Moldovei; ocini zălogite în vremea lui 216; datorie din zilele lui E; acte de la ~ 156, 424, 433, 434.
- Gavrll din Căuteșani**; dă mărturie 233, 257; martor 397.
- Gavrll din Tulești**; martor 341.
- Gavrll**, fiul Ioanei, nepotul lui Eremia Necșul; vinde ocini din Cincești 431.
- Gavrll**, fiul Lelei din Mihăiești; vinde ocină din Verești 288.
- Gavrll**, fiul lui Maxim Udrea, fratele lui Isac; vinde jumătate din Oncani 210.
- Gavrll**, fiul lui Nistor Șuverdeanul; vinde ocini din Scobențeni 100, 101.
- Gavrll**, fiul Palaghiei, nepotul lui Miron; vinde ocină din Iurghiceni 22.
- Gavrll**, fiul lui Surtă; dă mărturie 242.
- Gavrll**, portar; martor 290.
- Gavrll**, popă din Săcuiani; dă mărturie 115.
- Gavrll**, fost staroste, tatăl (fratele?) Tudorei 43, 196.
- Gavrll**, tatăl lui Piscul, al lui Stratul ș.a., fratele lui Gheorghe 42.
- Gavrll**, tatăl lui Vasilie, al Nastasiei și al Anei, bunicul lui Pavel, al lui Vasile și al lui Ion; a cumpărat părți din Ivoești 278, 281.
- Gavrll**, țigan, fiul lui Hanțul țigan; întărit lui Ionașco Prăjescul 41.
- Gavrll**, țigan, fiul lui Ionașco țigan; întărit lui Ionașco Prăjescul 41.
- Gavrll**, țigan, fiul lui Onaca țigan; întărit lui Ionașco Prăjescul 41.
- Gavrll**, ureadnic din Onțani; dă mărturie 324.
- Gavrll**, vătăman din Șetrăreni; martor 338.
- Gavrll**, viile lui de la Cotnari 10.
- Gavrll Bogdan**, martor 111.
- Gavrll Calotă** din Găgești; dă mărturie 183.
- Gavrll Dinga**, bunicul lui Ionașcu Văliște 184.
- Gavrll Flerie**, vînzător în Ciohoreni 416, 418.
- Gavrll Hulpe**, tatăl Anei, al Porhinei și al Nastasiei 438.
- Gavrll Mîrea**, vornic de gloată, fost ~; primește poruncă să stîlpească un loc 109; martori 44, 144, 437.
- Gavrll Musteață**, martor 242.
- Gavrll Onelul**, diac; scrie acte domnești 127, 129.
- Gavrll Purcel**, fiul lui Purcel fost postelnic, tatăl lui Vasilie Purcel 74.
- Gavrll Vățul**, tatăl lui Gheorghe, al lui Simion și al lui Leavul 311.
- Gavrllaș Mătias**, fost vornic mare; primește poruncă pentru o cercetare 289; desemnat de Miron Barnovschi executor testamentar 333; cumpără sate și părți de sate 34, 188, 329 362; împresoară vecinii lui Isac Stircea 375.
- Gavrllașeo**, fiul lui Ghiorghii Siminecianul; vinde ocină din Dănceni 145.
- Gavrllle**, călugăr de la m-rea Bistrița; dă mărturie 406.
- Gavrllîța** din Prăjești; dă mărturie 115.
- Gavrllța** din Bîrlad; dă mărturie 179.
- Gavrllța** din Bogdănești; martor 368.

- Găgești**, sat, ț. Putna; < c. Bolotești, j. Vrancea > 6, 183; mori din ~ dăruite m-rii Bistrița 192.
- ***Gălășești**, sat, < ț. Adjud; lângă Pincești, c. ~, j. Bacău > 284.
- ***Gănești**, sat, < la obârșia Tutovei, ț. Tutova; j. Bacău > 44, 276, 341.
- Găurenii**, sat, < ț. Roman; probabil Găureana, azi Gura Văii, c. Strunga, j. Iași >; parte întărită lui Lupul Prăjescul fost postelnic 32; seliștea ~ întărită lui Dumitru Buhuș 234.
- Geamene**, bălți, < pe Prut, ț. Tigheci; R. S. S. Moldovenească, r. Cahul >; părți din ~ oprite pentru o datorie de Gabăr pircălab 425.
- Gefer** bașa, turc; creditează boier moldovean 316.
- Gemeleu**, munte, < ț. Suceava > al m-rii Sucevița 363.
- Gerul**, pîrâu, < afluent al Siretului >; sate pe ~ 93, 94, 366.
- Gheanghe** (Gheanghea), logofăt, v. Ionașco Ghianghea.
- Ghearghiță** (Ghiorghită), păhărnicele, fiul Anușcăii, nepotul lui Ciolpan; vinde parte din poiana Muncei 139, 178.
- Ghelafii** Dubău, cumpărător în Antălești 422.
- Ghelasie**, călugăr de la m-rea Sf. Ilie; participă la o învoială a m-rii pentru Războieni 12.
- Ghelasie**, egumenul m-rii Pingărați; se judecă pentru o poiană 295.
- Ghenghe** (Ghenghia), logofăt, v. Ionașco Ghianghea.
- Ghengovici**, v. Dumătrașco Ghengoviei.
- Gheoca**, v. Vasili Gheoca.
- Gheonoaia**, top. la Jigoreni 260.
- Gheorghe** din Mihăilești; martor la răscumpărarea unei vinovății 284.
- Gheorghe**, fiul lui Gherasim, nepotul Lazei; vinde ocină din Leoști 311.
- Gheorghe**, proegumen de la m-rea Solca; martor 367.
- Gheorghe** (Gheorghie), tatăl lui Gligorie, al lui Ionașco și al Măricăii 100, 101.
- Gheorghe** (Gheorghie, Ghiorghii) Bașotă, fost vistiernic; dă mărturie 87, 236, 270, 309, 311.
- Gheorghe** Herja, hînsărel din Procelnici; martor 150.
- Gheorghe** (Gheorghie, Ghiorghie, Ghiorghii) Jora (Jorea), sulger, fiul lui Simion Jora și al Anei; împarte cu frații săi ocinile moștenite 10; cumpără părți din Bliscenăuți și Zubriceni 216; scrie zapis 10; pircălab < de Hotin >, fost ~; dă mărturie 236, 278; se judecă pentru părți din Bliscenăuți și Zubriceni 280; prît pentru încălcare de hotare 289; face schimb de seliști cu m-rea Aroneanu 269.
- Gheorghe** (Gheorghie, Ghiorghie, Ghiorghie) Năvrăpăseul, diac; dă mărturie 145, 310; martor 374, 435.
- Gheorghe** (Gheorghie, Ghiorghii, Ghiorghie) Roșca, vistiernic al doilea, fratele lui Vasile Roșca vornic de gloată; dă mărturie 91, 93, 185, 236, 250, 265, 299, 435; primește danie de la domn seliștea Sterpeni 96; primește întărire pentru sate 100, 102; se judecă pentru Sterpeni 335; cumpără sate și părți de sate 42, 101, 153, 210, 278, 281; face schimb de ocini cu Gligorașco Ureche 101.
- Gheorghii** din Rădești; vinde ocina lui Molofei din Risipeni 158.
- Gheorghii** Coropeeanul, fiul Măriței Iorașcoia, nepotul lui Costandin Stîrcea; creditor 229.
- Gheorghie**, fost ceașnic, fiul Măriei; vinde ocini din Popi 93, 94.
- Gheorghie** din Jigoreni; dă mărturie 246.
- Gheorghie** din Spătărești, soțul Măricăii 421.
- Gheorghie** din Suceava; martor 205, 206.
- Gheorghie** din Vîrtop; martor 404.
- Gheorghie**, dragoman din Clipsești; martor 320.
- Gheorghie**, egumenul m-rii Bisericieni 270.
- Gheorghie**, egumenul m-rii Solca 274.
- Gheorghie**, fiica lui din Mogoșești vinde ocină din Mogoșești 361.
- Gheorghie**, fiul lui Gavril Vățul; vinde ocină din Leoști 311.

- Gheorghie**, fiul lui Grozav, nepotul Vișii Drăgoaia; vinde ocină din Năsoești 184.
- Gheorghie** (Gheorghiiță), fiul lui Manole, nepotul lui Nicoriță hatman; vinde părți din Galbeni 134, 135.
- Gheorghie** (Gheorghiiță, Ghiorghiiță), fiul lui Dumitrașco Ștefan mare logofăt (vornic); vinde satul Fintinele 184; dă mărturie 140; martor 7.
- Gheorghie**, fratele lui Lupul vornic; dă mărturie 251.
- Gheorghie**, fratele lui Toma Moişanul; vinde jumătate din Lăcina 274.
- Gheorghie**, pîrgar mare de Bacău; dă mărturie 400.
- Gheorghie**, sulger din Dăjeni; martor 150.
- Gheorghie**, vînzător în Băicani 61.
- Gheorghie Bostanu**, martor 400.
- Gheorghie Boș**, diac; martor 197.
- Gheorghie Evloghie**, dascăl; traduce act 213.
- Gheorghie Gherghina**, pitar, tatăl lui Pavel 371.
- Gheorghie Nigollei**, posesorul unui act; solici-tă traducerea lui 393.
- Gheorghie Saula**, nepotul lui Saula din Procelnici; se judecă pentru parte din Procelnici 125; martor 150.
- Gheorghii** (Ghiorghie), preot domnesc din Bacău; dă mărturie 391, 400; cumpără ocină din Tămaș 171.
- Gheorghii Mallatri**, martor la traducerea unui act 325.
- Gheorghii Vrable**, logofăt de divan; traduce act 325.
- Gheorghiiță**, v. și **Ghearghiiță**, **Gheorghie**.
- Gheorghiiță**, diac din Todirești; martor 317, 318.
- Gheorghiiță**, vătaf; dă mărturie 276.
- Gheorghiiță**, vilele lui de la Cotnar 10.
- Gheorma**, v. **Neeula Gheorma**.
- Gherasim**, tatăl lui Gheorghe 311.
- Gherasim Putneanu**, ieromonah; traduce act 102.
- Gherghel**, spătar; autentifică o copie 393.
- Gherghiești**, sat, <f. Tutova; c. ~, j. Vaslui> 183, 242.
- Gherghina**, v. și **Ghirghina**.
- Gherghina**, v. **Gheorghie Gherghina**.
- Gherghina**, fiul lui Gligor, nepotul Urtei; vinde ocini din Ivănești 436.
- Gherman**, postelnic, bunicul Anăsiei 336.
- Gherman**, tatăl lui Ștefan diac, al lui Ion și al lui Vasilie din Hălăseni 128.
- Ghermăneștilor**, bătrînul ~, în Galbeni 135.
- Ghervasie**, martor 388.
- Ghețiu** (Ghețău), martor 369.
- Gheuca**, v. **Dumitrașco** ~ și **Simion** ~.
- Ghianghe** (Ghianghea), logofăt, v. **Ionașco Ghianghea**.
- Ghidion**, călugăr de la m-reă Sf. Ilie 12.
- Ghidion**, călugăr de la m-reă Solca; martor 274.
- Ghidul din Hociungi** 157.
- *Ghidușeni** (Ghindușari), sat, ț. Covurlui; <între Scnteești, c. ~ și Tuluțești, c. ~, j. Galați>; părți vindute lui Ionașco-Ghianghea mare logofăt 308.
- Ghigoescul**, v. **Isac Ghigoeseul**.
- Ghinee**, fost șoltuz de Adjud, tatăl lui Apostol; martor 176.
- Ghindușari**, v. **Ghidușeni**, sat.
- Ghinea**, fost pircălab, soțul Irinei 336.
- Ghiorghe**, v. **Gheorghe**.
- Ghiorghii**, fiul lui Ionașco, nepotul lui Frățăian; copărtaş în Onutul de Sus, fa-moară 241.
- Ghiorghii**, martor 7.
- Ghiorghii**, staroste de negustori din Iași; cum-pără parte din Șendreni 227.
- Ghiorghii Corosteanul**, martor 188.
- Ghiorghii Hanul**, martor 227.
- Ghiorghii Hornețu** din Tămaș; cumpără ocină din Tămaș 200.
- Ghiorghii Oana** dă mărturie pentru o pricină 370.
- Ghiorghii Simineceanul**, fost vornic, tatăl lui Ionașco, al lui Gavrițașco și al Nastasieb 145.
- Ghiorghie**, bărbier; martor 12.
- Ghiorghie**, clucer mare; dă mărturie 185.
- Ghiorghie** din Clipsești; martor 15.
- Ghiorghie**, fiul Tudorei, strănepotul lui Dumitru și al Vasilcăi; vinde ocini din Hla-pești 42.
- Ghiorghie**, popă din Rugășești; martor testa-mentar 291.

- Ghlorghle**, staroste de Trotuș; dă mărturie 339.
- Ghlorghle**, tatăl Bilcăi, unchiul lui Piscul, al lui Stratul ș.a. 42.
- Ghiorghiță**, v. și **Gheorghe**.
- Ghlorghlă**, fiul Agafiei Ciohoreana, tatăl lui Pătrașco Bașotă; a stăpinit satul Ciohoreni 273.
- Ghlorghina**, fiica lui Ionașco, nepoata Vasilcăi; vinde ocină din Săcuiani 189.
- Glanta**, martor 328.
- Glureanl**, sat, ț. Fălcui; <c. Găgești, j. Vaslui>; dăruit de domn lui Costandin Sita-riul 325.
- Glurge Gîrbovlă**, tatăl lui Sima; vinde vie din Fiținghești 175; probabil același cu Giurgiu, vinzător în Fiținghești 55.
- Glurcea**, bunicul lui Lupul 155.
- Glurcea** (Giurgia) din Vitănești; vinde vad de moară 182, 183.
- Glurcea**, tatăl lui Gligorcea, al lui Eremia și al lui Costache 38.
- Glurcea Liescul**, tatăl lui Caramiz, bunicul lui Durașco și al Țonței 38.
- Glurcea Neșul**, stolnic, tatăl lui Eremia Necșul 431.
- Glurglu**, vinzător în Fiținghești, v. **Glurge Gîrbovlă**.
- Giurov**, sat, ț. Neamț; <Girov, c. ~, j. Neamț>; dăruit și întărit m-rii Aroneanu 27.
- Gidlnșl**, sat, <ț. Roman; c. Sagna, j. Neamț>; întărit lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234; prisacă și loc de fînaț, întărite Episcopiei de Roman 358.
- Gîrbovăț**, pîriu, < afluent al Birladului >; sat pe ~ 102.
- Gîrbovină**, v. **Glurge Gîrbovină**.
- Gîrdeștl** (Grădești), sat, < ț. Tutova; c. Voi-nești, j. Vaslui > 138, 245, 263.
- Gîrdoman** (Gîrduman), strămoșul lui Vasilie Logoș 268.
- Gîrdomăneștlor**, bătrînul ~, în Speriași 268.
- Gîrlă**, la Stolniceni; loc de iaz în ~ 306.
- Gîrle**, brațe ale Putnei 192.
- Gîrleștl**, sat, < ț. Putna ; azi Costieni, contopit cu Nămoloaș Tîrg, c. Nămoloaș, j. Galați > 14.
- Glăvan** pisar, străbunicul lui Stratul Bolea 271.
- Glegorie** din Cociuba; dă mărturie 242.
- Glegorie Surtă**, tatăl lui Gavril; dă mărturie 242.
- Gliga** din Cuciuțași, cumpără parte din Săcuiani 189.
- Gliga**, fiul lui Maftel Roșca, v. **Gligorie**.
- Gliga**, popă; martor 9.
- Gliga Hrlneovlelu**, tatăl Nastasiei, bunicul lui Ionașco, al lui Ștefan ș.a. 250, 255, 298.
- Gligor**, fiul Urteii, tatăl lui Gherghina și al lui Androe 436.
- Gligor**, tatăl Șchiaucăi și al Martei; partea lui din Coșești vîndută 44.
- Gligorașco**, fiul lui Ștefan Ciomală; partea lui din Ciumălești vîndută 100.
- Gligorașcu** <Be>Jan, martor 7.
- Gligorașco Mogîldea**, martor 7.
- Gligorașco Ureche**, v. **Gligorie Ureche**.
- Gligorcea**, v. și **Ionașco** ~.
- Gligorcea**, croitor, soțul Măriei, tatăl lui Ionașco din Iași 58.
- Gligorcea**, cumpărător în Cincești 431.
- Gligorcea**, fiul lui Giurcea, strănepotul lui Giurcea Liescul; vinde ocini din Fiținghești 38.
- Gligorcea**, fost jitnicer; cumpără părți din Dărmănești 7.
- Gligoreea**, pitărel din Mădrjeaci; martor 163.
- Gligoreea**, tatăl lui Ionașco 182, 183.
- Gligori** din Suricini; dă mărturie 78.
- Gligori**, fiul Vasilcăi, nepotul Fedcăi; se judecă pentru părți din Mogoșești 271.
- Gligori**, tatăl Trușcăi; cumpără o ocină a lui Midilian 131.
- Gligori Căpălnă** din Strbi; dă mărturie 328.
- Gligorie** v. și **Glegorie**.
- Gligorie**, călugăr de la m-rea Sucevița 290.
- Gligorie**, clucer, soțul Sorei, tatăl lui Miron fost clucer, nepotul Grăpinei monahia; primește danie de la cea din urmă o falce și jumătate de vie de la Cotnari B.
- Gligorie** din Miclăușeni; dă mărturie 310.
- Gligorie**, egumenul m-rii Berzunți; dă mărturie 268.
- Gligorie** (Grigori), fiul Anghelinei, strănepotul lui Mihul logofăt; vinde ocini din Hlăpești 42, Bujoreni, Pipărcani ș.a. 132, Mastatici 228.
- Gligorie**, fiul lui Gheorghie; vinde ocină din Scobențeni 100, 101.

- Gllgorle**, fiul lui Ionașco și al Loghinei; vinde și dăruiește curătură de la Straja 129, 296.
- Gllgorle** (Gliga), fiul lui Maței Roșca din Birlad; pretinde că are acte pentru seșiștea Bălăceni 264, recunoaște neadevărul 165.
- Gllgorle**, fiul Palaghiei, nepotul lui Miron; vinde ocină din Iurghiceni 22.
- Gllgorle**, fiul popii din Bogdănești; martor 368.
- Gllgorle**, fiul lui Târliță din Tecuci; vinde vad de moară din hotarul țirgului Tecuci 203.
- Gllgorle**, fiul lui Ursu Bălțatul, nepotul lui İfrim vistiernic; vinde ocini din Bujoreni, Pipărcani ș.a. 132, 228; partea lui din Dragsini vindută 179, 276.
- Gllgorle** (Grigurii), martor 388.
- Gllgorle**, martor 313.
- Gllgorle**, nepotul lui Hromșa, fratele lui Tudoran 142.
- Gllgorle**, popă; dă mărturie 369.
- Gllgorle**, popă din Cozmești; cumpără parte din Vereșeni 167.
- Gllgorle**, popă din Dămieneshi; martor 397.
- Gllgorle**, popă din Glodeni; se judecă pentru o parte din Codăești 74.
- Gllgorle**, popă din Hărmănești, fiul preotului Albaș; vinde ocina din Risipeni a lui Molofei 158.
- Gllgorle**, popă din Iași; se plinge pentru ocină din Rădeni impresurată și obține poruncă de hotărniceire 219.
- Gllgorle**, popă din Toderești; martor 317, 318.
- Gllgorle**, pușcar din Iași; vinde prisacă C.
- Gllgorle**, sluga lui Ionașco Boldescu; trimis să aducă niște vite 332.
- Gllgorle**, soțul Tudorei 100, 101.
- Gllgorle**, tatăl lui Nacul și al lui Onciul 145.
- Gllgorle**, vătaf, tatăl lui Ionașco 416, 418.
- Gllgorle**, vătaf de țigani; intervine pentru răscumpărarea vieții unor țigani 90, 414.
- Gllgorle** (alt ~), vătaf de țigani; intervine pentru răscumpărarea vieții unor țigani
- Gllgorle** Cărăseul, martor 12.
- Gllgorle** Clogolea, din Ionăsești; dă mărturie 167.
- Gllgorle** Drăghinel, socrul lui Condrea fost cămănar; dă mărturie 309.
- Gllgorle** Gola, dă mărturie 310.
- Gllgorle** Șandru, fiul lui Șandru cel bătrîn; vinde ocină din Mănești 92.
- Gllgorle** (Gligorașso) Ureehe (Urechiușe), fost logofăt, fiul lui Nistor Ureehe; schimbă ocini din Onești 101; dă mărturie A.
- Gllmela** Mare, munte; <ț. Neamț>; hotar al braniștilor m-rilor Bisericiani 87 și Pîngărați 124, 270, 382.
- ***Glodeni**, sat, <pe Tutova, ț. Tutova; lîngă Călimănești, c. Pulești, j. Vaslui>; ocini vindute de Oprina, Vasile ș.a. lui Dumitrașco Gheuca vornic 61, 76.
- Glodeni**, sat, <ț. Vaslui; or. Negrești, j. Vaslui>; 74.
- Glodîșoare**, top. la Dădești 376.
- Glodul**, munte; <ț. Neamț>; punct pe hotarul braniștii m-rii Secul 147, 172.
- Goe**, fost vornic, soțul Candachiei; cumpără și vinde jumătate din Șendrești 85.
- Gogol**, vătaf de țigani; intervine pentru răscumpărarea vieții unor țigani 90; primește poruncă să caute țigani fugiți 383.
- Goia**, v. **Gllgorle** Gola.
- Gola**, postelnic; cumpără și vinde satu Fîntînele 184.
- Gola**, vătaf de țigani intervine pentru răscumpărarea vieții unor țigani 90, 414.
- Golan**, v. **Enachl** Golan.
- Golan**, bunicul lui Midilian 131.
- Golea**, țigancă, fiica lui Țimurea țigan; întărită lui Ionașco Prăjescul 41.
- Goișor**, v. **Iurașco** **Goișor**.
- Golăeș**, v. **Istrate** **Golăeș**.
- Golăl**, fost logofăt; hotarnic 125.
- Golăniasa**, v. **Chirlighina** **Golăniasa**.
- Golia**, m-re, v. **Iași**, oraș.
- ***Golunboe**, sat, pe Siret, <În hotar cu Tecuci, ț. Tecuci; j. Galați>; în hotar cu Mărcăști 196.
- Gonțea**, fost vornic, fiul lui Păcurar; a cumpărat satul Cobilia și l-a pierdut pentru hicleien 411.
- Gorbănești**, sat, <ț. Hîrlău; c. ~, j. Botoșani> 324.
- Goreea**, tatăl lui Isac 415.
- Goreea** Udrea, strămoșul Irinei 119.
- Gorelul** din Dorohoi; dă mărturie 324.
- Gorgan**, vornic de gloată; dă mărturie 90, 91, 414; hotarnic 141, 144; primește întărire pentru Vascăuți 187.
- Gorie**, v. **Tănase** **Gorie**.

- Gorovei**, diac; scrie acte domnești 69, 383.
- Gorul** (... iașco Gorul) din Risipeni; vinde ocină din Risipeni 158.
- Grama**, v. **Toader Grama**.
- Grama**, fost stolnic mare; dă mărturie 93, 174, 208, 299, A; martor 90, 159; primește întărire pentru un loc din hotarul Tîrgului Frumos 116; cumpără părți de sate 120, 163; sluga lui 227.
- Grasul**, v. **Ion ~ și Petru ~**.
- <Grațian>, v. **Gașpar <Grațian>**.
- Grădești**, v. **Gîrdești**, sat.
- Grămești**, sat, <ț. Hotin; R.S.S. Ucraineană, Grimești, c. Balamutca reg. Cernăuți> 241.
- Grămești**, sat, <ț. Suceava; c. ~, j. Suceava> 291.
- Grăpina**, fiica lui Simion Jora; împarte cu rudele ocini moștenite 10.
- Grăpina**, monahia, mătușa lui Gligorie clucer și a Sorei; dăruiește lui Gligorie clucer și Sorei o falce și jumătate de vie la Cotnari B.
- Greaca**, bunica lui Costantin și a lui Ionașco 259.
- Greaca**, fiica lui Savul din Mănești, nepoata lui Comșa; vinde ocină din Mănești 92.
- Greaca**, sora lui Simion Pilipovschi; împarte cu rudele ocini moștenite 166.
- Greul** din Siret; martor testamentar 291.
- Greul**, martor 388.
- Gregorie Neertatul**, martor I.
- Grîga** din Onutul de Sus, plecat în Hroșova; dă mărturie 241.
- Grîga**, vătaf, tatăl lui Cazacul și al Chireanel 405.
- Grîgoraș**, fiul lui Dumitrașco Ștefan logofăt; vinde satul Flîntinele 184.
- Grîgoraș** (Grîgorașcu), fiul Nastasăi; solicită și primește întărire pentru satul Răchiteni 255.
- Grîgoree** din Gorbănești; dă mărturie 324.
- Grîgore** din Borăști, soțul Maricăi 430.
- Grîgore**, fiul lui Leurdă; martor 320.
- Grîgore Udre**, tatăl lui Tudosie, socrul lui Borleanul uricar 298.
- <Grîgore> Ureche, v. **Gîgorie Ureche**.
- Grîgori** din Certieni; martor 334.
- Grîgori**, vînzător în Antălești 422.
- Grigorie**, v. și **Gregorie**.
- Grîgorle** dă mărturie 115.
- Grîgorle** din Vlăsinești; se judecă și primește întărire pentru ocină din Vlăsinești 254.
- Grîgorle**, egumenul m-rii Aroneanu 269.
- Grîgorle**, fiul Surei; scrie zapis 369.
- Grîgorle**, popă; martor 369.
- Grîgorle**, țigan; întărit lui Ionașco Prăjescul 41.
- Grîgorle**, țigan, fiul lui Hanțul țigan; întărit lui Ionașco Prăjescul 41.
- Grîgorle**, țigan, fiul lui Onaca țigan; întărit lui Ionașco Prăjescul 41.
- Grîgorle Susanul** din Torcești; martor 176, la răscumpărarea unei vinovății 284.
- Grîgorle Vrabie**, martor I.
- Grîgorii** din Bucium; dă mărturie 390.
- Grîgorii Rășpopa** din Bătrînești; dă mărturie 390.
- Grîgul**, țigan al m-rii Sucevița, fugit 383.
- Grîhotișul**, obcină, <ț. Neamț>; hotar al braniștii m-rii Plîngărați 123, 124, 270, 382.
- Grosul**, v. **Ion Grosul**.
- *Groteni**, sat, <ț. Tutova; probabil pe Smila, lângă Băcani, c. ~, j. Vaslui>; ocini întărite lui Ionașco din Zmeiani 98.
- Grozav** din Călimănești; martor 341.
- Grozav**, fiul lui Zaharia; vinde satul Dumeni 405.
- Grozav**, martor 257.
- Grozav**, tatăl lui Gheorghie și al lui Ion 184.
- Grozav Roștan**, bunicul lui Bodea 308.
- Grozava**, fiica lui Avram din Muncel; vinde ocină din Vîrtop 111.
- Grozava**, fiica Bălaei, nepoata lui Ion stolnic; vinde ocină din Văleni 337.
- Grozava**, fiica lui Ion Molofei din Risipeni; vinde ocină din Risipeni 158.
- Grozava**, fiica lui Ionașco, nepoata lui Sofronie; vinde ocină din Ungurași 395.
- Grozava**, fiica lui Luca, mama lui Lupul și a lui Toader 126.
- Grozava**, fiica Maricăi; dă mărturie 140.
- Grozava**, fiica lui Tudoran din Săoani, strănepoata lui Hromșa; vinde ocini din Săoani 142, 145.
- Grozava**, soția lui Mihail; cumpără parte din Țutcani 157.

Grozava, soția lui Pavel, fiica lui Ionașco din Țibănești; părțile ei din Țibănești, Blrzești ș.a. întărite 430.

Grozava, vinzătoare în Dănești 205, 206.

Grozava Arloneasa, nepoata Vlădoaei; vinde vad de moară din Vitănești 182, 183.

Grozăvoae, v. Măria Grozăvoae.

Grozea din Vitănești; vinde vad de moară 182, 183.

Grozea, heleșteul lui ~ din Pitulușeni, întărit 420.

Grozești, v. Mărești, sat.

Grozești, sat, <ț. Putna; contopit cu Odo-bești, j. Vrancea> 15.

Grozești, sat, <ț. Trotuș; azi Oituz, c. ~, j. Bacău>; jumătate din ~ întărită lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234.

Grozoala, top. la Procelnici 125.

Guge, loc din hotarul Tîrgului Frumos, <ț. Cîrligătura; azi sat Gugea, contopit cu Valea Oilor, c. Bălțați, j. Iași>; întărit m-rii Secul 50.

Gulea, țigancă, fiica lui Grigorie țigan; întărită lui Ionașco Prăjescul 41.

Gurgulanu din Fișinghești; vinde un răzor 53.

Gurie din Bogdănești; martor 368.

Gușa, fiul lui Tăbuci din Bodești; vinde loc de prisacă din Dumbrăvița 313.

H

Hacico, v. Toader Hacleo.

Hagi, v. Toader Hagl.

Haidău, v. Itemi Haidău.

Halmul, deal, hotar al Tîrgului Frumos 116.

Hancăuți, sat, ț. Hotin; <R. S. S. Moldovenească; Hincăuți, c. ~, r. Edinița>; părți de ocină vindute de Isac, fiul lui Gorcea 415.

Hangul, drum; hotar al braniștii m-rii Pîngărați 123, 124, 270, 382.

***Hangul**, m-re, <ț. Neamț; dispărută sub lacul de acumulare Bicaz>; primește danie 31; face schimb cu m-rea Sucevița 71.

Hanșul, țigan; întărit lui Ionașco Prăjescul 41.

Hanul, v. și Ghiorghî Hanul.

Hanul, tatăl lui Toader și al lui Vasile; vinde prisacă C; v. și Poiana Hanului.

Hareul din Vereșani; dă mărturie 288.

Hariton, proegumen al m-rii Voroneț 73, 117, 326.

Haritona, fiica lui Ștefan Bunea; partea ei din Găureni vindută 32.

Hăbășescul, v. Lupul ~ și Velișeu ~.

Hăbiiacu, v. Ioslp ~ și Pavel ~.

Hădărău, v. Ionașco Hădărău.

Hădărăuți, sat, <ț. Hotin; R. S. S.Ucraineană, Hodărăuți, c. Mendicăuți, reg. Cernăuți>; al lui Toma Moişanul ș.a., pus zălog și răscumpărat 229.

Hăjdeu, v. Irim Hăjdeu.

***Hălăseni**, sat, <ț. Bacău, pe Limpedea; lângă Gherăești, înglobat în m. Bacău> 128; ocină vindută de Simion Văisi lui Neniul vornic 389.

Hălăucești, sat, <ț. Suceava; c. ~, j. Iași> 167.

Hăleșteiani (Hălășteiani, Heleșteeni) sat, <ț. Roman; Heleșteni, c. ~, j. Iași> 145, 437; act scris în ~ 110, 142; preot din 142.

***Hălmăgeni** (Hălmățeni), sat, <ț. Tutova; în Stîncășeni, c. Voinesti, j. Vaslui>; ocini vindute de Oprina, Vasile ș.a. lui Dumitrașco Gheuca vornic 61, 76.

***Hălmăgești**, sat, <probabil ț. Adjud>; vad de moară și pămînturi vindute lui Dabija fost pircălab 176, 177.

Hălmul, munte, <ț. Neamț>; hotar al braniștilor m-rilor Bisericiani 87 și Pîngărați 124, 270, 382.

Hălmul, numit și Horșturi, pîrtu; hotar al braniștii m-rii Bisericiani 87.

Hălmul Lung, munte, <ț. Neamț>; hotar al braniștilor m-rilor Bisericiani 87 și Pîngărați 124, 270, 382.

Hămeiuș, pîrtu, <afluent al Bohotinului>; prisacă a m-rii Pîngărați la ~, întărită 124, 382.

Hănăseni, sat, <ț. Fălcui; înglobat în Murgeni, c. ~, j. Vaslui>; ocină dăruită Angheniei, fiica lui Stavăr pircălab 65.

Hănești, sat, <ț. Dorohoi; c. ~, j. Botoșani> 254.

- Hărăga**, fratele lui Costa; cumpără părți din Piticiani 190.
- Hărăseul** din Hăsnășeni; dă mărturie 26.
- *Hărlicești**, m-re, <ț. Neamț; în Orbic, contopit cu or. Buhuși>; egumeni 303, 399.
- Hărlicești**, sat, <ț. Neamț; înglobat în Orbic, iar acesta contopit cu or. Buhuși> 9, 105.
- Hărmănești**, sat, <ț. Birlad; azi Ghermănești, c. Banca, j. Vaslui> 158.
- Hărta**, fiica lui Nistor sau Lucoci, strănepoata lui Giurgea Llescul; vinde ocină în Fițiinghești 38.
- Hăsnășeni**, sat, ț. Cirligătura; <contopit cu Cogeașca, c. Lețcani, j. Iași>; a patra parte dăruită de Vasile fost jinticer m-ril Bisericiani 85.
- Hăsnășeni**, sat, ț. Suceava; <c. Sodomeni, or. Pașcani, j. Iași> 26; parte întărită lui Ionașco Prăjescul 33; loc de casă vindut de Irimia Noapteș lui Ionașco Prăjescul 314.
- Hăugu**, v. Sava Hăugu.
- Hăugul**, tatăl lui Sava 428.
- Helbis**, v. Herbis.
- Hemeluș**, top. la Procelnici (?) 125.
- Herbis** (Helbis), traduce act 393.
- Herga**, v. Gheorghe Herga.
- Hergea**, v. Herțea.
- Herțea**, v. și Ionașco Herțea.
- Herțea** (Hergea), bunicul lui Ionașco Herțea, al Anei și al Gaftei 102.
- Hillimon**, răzeș din Lungani 150.
- Hilina**, soția lui Irim; cumpără parte din Bălețești 242.
- Hillp** din Găgești; martor 6.
- Hillp**, popă din Drăgești; martor 397.
- Hillpești**, sat, <ț. Trotuș; Filipești, c. Bogdănești, j. Bacău>; slugă domnească din ~ 339.
- Hillopoala**, vnzătoare în Ciohoreni 416, 418.
- Hilotle**, fiul lui Ștefan Bunea; partea lui din Găureni vindută 32.
- Hirești**, sat, <ț. Suceava; Herești, contopit cu Cristești, c. Cristești j. Iași>; cumpărat de la m-rea Probota de Cujbă mare vornic 287.
- Hitloana**, poiană, <ț. Neamț>; punct pe hotarul braniștii m-ril Bistrița 68, 379.
- Hîndrești**, sat, <ț. Roman; c. Oțeleni, j. Iași> 310.
- Hîrea**, tatăl lui Păcurar 18.
- Hîre** din Birlad; dă mărturie 336.
- Hîrlău**, oraș; fost vornic de ~ 26; ocolul ~ 64.
- Hîrlău**, ținut; sate din ~ 60, 64, 80, 140, 153, 210, 234, 236, 243, 258, 293, 324, 347, 420.
- *Hlăpești**, sat, ț. Lăpușna; <R. S. S. Moldovenească, r. Kotovsk>; părți de sat cumpărate de Gheorghe Roșca vistiernic de la Constandin ș.a. 42, 102.
- Hlăpești**, sat, <ț. Neamț; c. Dragomirești, j. Neamț> 111.
- *Hlăbănoae**, sat, <ț. Hotin; R. S. S. Ucraineană, reg. Cernăuți>; dat de Velișcu Hăbășescu lui Apostol postelnic pentru o datorie 208.
- Hlinița**, sat, ț. Cernăuți; <R. S. S. Ucraineană, c. ~, reg. Cernăuți>; dat în schimbul satului Burlănești de către Toader Jora lui Lupu Talpă 36.
- Hlut**, fiul lui Turcu; vinde un răzor din Fițiinghești 54.
- Hoelungi** (Hociungești), sat, <ț. Neamț; c. Moldoveni, j. Neamț> 157.
- Hociungu**, v. Vasile Hoelungu.
- Holovca**, v. Ionașco Holovca.
- Holturile**, top. la Mărcești 196.
- Horga**, tatăl lui Dărăban 308.
- Horgoeste** (Orgoesti), sat, ț. Tigheci; <R. S. S. Moldovenească, Horgești, c. Minjir, r. Leova>; ocină cumpărată de Dumitru Cămirzan diacon 407.
- Horjești**, sat, <ț. Bacău; Horgești, c. ~, j. Bacău> 190.
- Hornețu**, v. Gheorghii Hornețu.
- Horoșava**, sat, <ț. Cernăuți; R. S. S. Ucraineană, Horoșăuți, c. ~, reg. Cernăuți> 241.
- Horșturi**, v. Hălmul, plru.
- *Hotești**, sat, <ț. Roman; lângă Strunga, c. ~ și Crivești, c. Strunga, j. Iași>; întărit lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234.
- Hotin**, cetate. <R. S. S. Ucraineană, reg. Cernăuți> 213, 333; plrcălabi de

~ 56, 93 146, 188, 203, 208, 218, 286, 309, 349.

Hotn, ținut; sate din ~ 10, 36, 102, 188, 208, 213 216, 224, 225, 234, 280, 415.

Hotnogul, martor 313.

Hova din Antălești parte din jirebia lui, vîndută 421.

Hreasea, sat, < ț. Suceava; Hreățca, c. Vulturești, j. Suceava > 91, 97.

Hrib, podul lui ~, punct pe hotarul satului Culișăuți 161, 181.

Hrincovici, v. **Bratul ~, Franțilan ~, Gliga ~, Ionașco ~ și Ștefan ~.**

Hricleanul din Măstăcănul; partea lui ~ întărită lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234.

Hristea Damian, v. **Cirstea Damian.**

Hrom, v. **Andronie Hrom.**

Hromșa, bunicul lui Gligorie, al lui Tudoran ș. a. 142, 145.

Hrubanul, v. **Ion Hrubanul.**

Huhulea, v. **Petre Huhulea.**

Huianu, popă; martor 53.

Hulpe, v. **Gavril Hulpe.**

Hurulan, țigan fiul lui Cameniță; mărturișește o crimă 90; răscumpărat de la, moarte de Cărăcaș armaș 414.

Huși oraș; ȧrgoveți 131, 354, șoltuz și pîrgari 23, 351, 352, 354, dregători (ureadnici) 23, 24, 351, 352, cămănari 214, 353, slujitori 354, vii domnești 23;

Episcopia de ~: episcopi de ~ 59, 67, 123, 124, 293, 347, 367, 389, 424, fost episcop de ~ 167; meșteri ai Episcopiei 23, 353, 354, sate ale Episcopiei 351, 352, 359.

Huși, sat, < ț. Suceava; c. Preutești, j. Suceava > 13.

I

Iachim din Fălcu; debitor lui Gabăr pîrcălab 425.

Iachim, martor la o vînzare 322.

Iachim, tatăl lui Crețul; partea lui din Bogdănești vîndută 368.

Iachim (Iochim) **Bandur**, pîrcălab; primește zălog ocină din Iurghiceni 20; primește partea lui Costin din Iurghiceni pentru a-i plăti dajdea 21; cumpără parte din Iurghiceni 22;

vornic de gloată; dă mărturie 435, 437;

Iacob dă mărturie 110.

Iacob, vînzător în Onutul de Sus 241.

Iacob Fal, din Crivești; martor 285.

Iacob (Iacov) **Moțoc**, pitărel din Văscani; martor hotarnic 163; dă mărturie 310, 311; martor 374.

Iacov din Fiținghești; martor 6.

***Iadumrești**, sat, ț. Bacău; ocini cumpărate de Dumitrașco Solomon de la Mărica 184.

Ialanul Vechi. v. **Elanul Vechi**, pîrtu.

Ianache (Ianachie, Eane, Enache, Enachi, Enachie), postelnic; ctitor 11; dăruiește sate m-rii Sf. Sava din Iași 238, 240, 262, 297, 306, 307, 402, m-rii Aroneanu 237, m-rii Galata de Sus 365; dă mărturie 91, 93.

Ianaehl, diac; scrie acte domnești 103, 193.

Ianus, diac; scrie acte domnești 123, 124, 273.

Iancul < Sasul >, domn al Moldovei; acte de la ~ 37, 102, 123, 124, 298, 382, 411, 431.

Iane, negustor din Bîrlad; tatăl lui Nacul 182, 183.

Iane, șoltuz de Adjud; martor 176; dă mărturie 177.

Iane **ȧigănaș**, șoltuz de Tecuci; dă mărturie 282.

Ianul, popă; martor 190.

Ianul, popă, unchiul sau bunicul Anghelinei 233, 257.

Iași (Eș, Eși, Ias, Iaș, Iașii), oraș; scaun domnesc 35, 70, 146, 355; ȧrgoveți 58, 174, 219, 276, 330, 331, 350, 390, 428, I; negustori 227, 428, C; croitor 221; pușcar C; poslușnic 350; preoți și diaconi 35, 389; slujitori 350; Ulița Strîmbă din ~ 58; case și locuri de case 330; dugheni (menț. tirzie) 350; pivniță 350; chervăsărie 350; țarina țîrgului 27, 133, 269, 275; vii de la Copou 58, 321; iaz 275;

biserici și mănăstiri:

< Aroneanu > (m-rea lui Aron vodă, Sfîntul Nicolae din țarina), m-re; satele m-rii ~ 27, 237, 269, 410; iazul m-rii ~ 275; se judecă 133;

Barnovschl (Barnoschi), m-re; ctitor, danie 298, 333; întărire pentru pivniță 350;

< Bărbol > (Sfînții apostoli Petru și Pavel), biserică; invoială cu m-rea Aroneanu pentru un iaz 275;

< Biserica Albă > (Sfîntul Ioan Botezătorul, Cirstiteli), ctitor, danie de bani 333;

- Frumoasa**, m-re (menț. tîrzie) 59;
***Galata de Jos**, m-re; ctitor 59; sate întărite 59;
Galata de Sus, m-re; primește danie 347; sate întărite 136, 348, 380, scutite 57, 380; se judecă 366; metoh al Patriarhiei din Ierusalim 347;
Golia, m-re; se judecă 303, 396; urice în posesia ei 433;
Nicoriță, m-re; primește danie 64; egumen de la ~ 216; act în posesia m-rii ~ (menț. tîrzie) 109;
***Sfînta Troiță**, biserică; popă de la ~ 331;
***Sfînta Vineri (Paraschiva)**, m-re; ctitor 125; seliște întărită 125; sat scutit 293; se judecă 262; metoh al m-rii Sfînta Ecaterina-Sinai 293;
Sfîntul Sava, m-re; sate întărite 238, 240, 297, 306, 307, 321, 400, scutite 60, primește sate zălog 216, 280; metoh al m-rii Lavra cea Mare din Ierusalim 297, 306, 307, 402;
 acte scrise în ~: passim;
 oculul ~ 342, 348.
Iași, ținut; sate din ~ 59, 100, 125, 126, 209, 234, 240, 269, 290, 306, 394, 409, 428; judecătoria de ținutul ~ (menț. tîrzie) 393.
Ieremia, v. și **Eremia**, **Erimia**, **Irimia**.
Ieremia, vînzător în Scobențeni 100.
Ieremia (Irimia, Irimia) Moghila (Movilă), domn al Moldovei, tatăl lui Costantin Movilă voievod 52, 67, unchiul lui Moise Movilă voievod 358, 382; dăruiește sate 40, 49, 87, 277, 424; întărește sate 41, 45, 123, 124, 358, 382; mare postelnic în zilele lui ~ 434; acte de la ~ 41, 49, 52, 67, 87, 99, 100, 123, 124, 139, 157, 168, 180, 249, 277, 278, 281, 358, 376, 382.
Ieremia Murguleț, martor 13, 367.
Ieremia (Eremia) Tălabă, tatăl Tudorei și al Măricăi 93, 94.
Ierusalim, oraș; m-rea Lavra cea Mare din ~; metoace, v. **Galata**, **Sfîntul Sava**; bani dați la Sfîntul Mormînt din ~ 333.
Ifrim, v. și **Efrim**.
Ifrim, cumpărător în Bălițești 242.
Ifrim, vistiernic, tatăl Măricăi și al lui Ursul, bunicul lui Toader, al lui Gligorie ș.a.; cumpără părți din Bujoreni, Pipărcani ș.a. 132, 228.
Ifrim Hăjdeu, martor 188.
Iftemie Haidău, chezaș într-o pricină 70.
Iftemie, v. și **Eftemie**, **Iftemi**.
Iftimie, comișel din Dragomănești; cumpără părți din Dracșini 138, 179; se plînge pentru încălcarea lor 138; primește întărire pentru ele 276.
Iftimie Malaiu din Bărgăoani; martor 334.
Iftodie Țiburecă din Drăgășani; un boier încearcă să-l vecinească 70.
Ignat cumpără ocină din Ciohoreni 272.
Ignat, diac; scrie act domnesc 114.
Ignat (Ihnat), fiul Măriei, fratele lui Gheorghe fost ceașnic; vinde ocină din Popi 93, 94.
Ignatu, tatăl lui Vasilie din Bălițești 221.
Ihnat, comișel din Vereșani; dă mărturie 288.
Ihnat Manoleț, soțul Maricăi Ihnătoaie; cumpără parte din Șendreni 227.
Ihnătoaie, v. **Marica Ihnătoaie**.
Ilea, v. **Lupul Ilea**.
Ilea, fost hotnog; dă mărturie 95.
Ilea, iezar rus; ucis de tîlhari 287.
Ileana (Eleana), fiica lui Badiul; primește întărire pentru satul Răchitoasa 255.
Ileana, fiica Rujei, strănepoata lui Giurgea Liescul; vinde ocină din Fiținghești 38.
Ileana, fiica lui Simion Tetiul; vinde ocină din Drislive 204.
Ileana, mama Măricăi 184.
Ileana, soția lui Dumitru Purcel; dă ocină din Codăești pentru a plăti capul soțului ei 251, 252.
Iiaș (Iiași Iliiași), v. **Alexandru Iiaș**.
Iiaș voievod, domn al Moldovei, tatăl lui Alexandru voievod 19, 108, 129; acte de la ~ 145.
Iile, șetrar, soțul Irinei monahia 253.
Iile, tatăl Măriei 15.
Iile Pleșea din Bărgăoani; vinde ocină din Certieni 334.
Iilna, fiica lui Ionașco, nepoata Vasilcăi; vinde ocină din Săcuiani 189.

- Ilinca**, v. și **Elinea**.
- Ilnca** din Șendreni; primește întărire 387.
- Ilnca**, fiica lui Oniul; vinde parte din Dănceni 338.
- Ilnca**, fiica Sofroniei, nepoata lui Toader; se judecă pentru parte din Boian 244.
- <Ilisafra Movilă>, v.¹ Safta <Movilă>.
- Ilselu** din Poiană; dă mărturie 339.
- Inlelu**, vînzător în Durducești 369.
- Înșnețul**, sat, <ț. Cernăuți; R. S. S. Ucraineană, Iujineț, c. ~, reg. Cernăuți>; împărțit între Marușca] și Simion Pilipovschi 166.
- Ioachim**, v. și **Eehlm**, **Elachim**, **Iachim**.
- Ioachim** (Iachim), popă; martor 12.
- Ioachim Mălucă**, tatăl Măricăi; casa lui din Iași 330.
- Ioan**, v. și **Ion**.
- Ioan Vodă**, domn al Moldovei, soțul Marincăi 298; întărește sate 255, 309; acte de la ~ 250, 255, 309.
- Ioan**, vătăman de Hroșova; martor la întocmirea unui act 241.
- Ioan Paladl**, vornic mare; autentifică o copie 213.
- Ioan Stamati**, fost mare pitar; traducător de acte 84, 324, 390.
- Ioana**, mama lui Andonie, a lui Rustea, a lui Gavril ș.a. 431.
- Ioana**, soția lui Ștefan Drăgan, mama Sofroniei; primește întărire pentru parte din Otești 403.
- Ioanăș Clonea** din Cotnari; vinde vîi din Cotnari 174.
- Iochim**, v. **Iachim Bandur**.
- Ion** (Ionu), comis, soțul Ivanei I.
- Ion**, diac; scrie acte domnești 202, 354.
- Ion**, diac din Bogdănești; martor 368.
- Ion** din Cărhănești; vinde ocină din Cărhănești I.
- Ion** din Clipicești, fiul lui Nechita; martor 320.
- Ion** din Dărmănești, tatăl lui Vasilie 129.
- Ion** din Drăgășani, fiul lui Iftodie Țiburcă; un boier încearcă să-l vecinească 70.
- Ion** din Muncel; dă mărturie 167.
- Ion** din Vitănești, soțul Dobrel; dăruiește părți de ocini din Vitănești m-ril Vizantia 127.
- Ion** (Ioan), fiul lui Conde fost mare vameș; cumpără și vinde părți din Tomcești și Popi 93, 94.
- Ion**, fiul lui Dobrotă; se judecă pentru seliștea Crinjeni 118.
- Ion**, fiul lui Gherman din Hălăseni, fratele lui Ștefan diac; se judecă pentru parte din Birăești 128.
- Ion**, fiul lui Grozav, nepotul Vișei Drăgoala; vinde ocină din Năsoiești 184.
- Ion**, fiul lui Ștefan vornic; dă mărturie 140.
- Ion**, fiul lui Toader diacon; vinde ocină din Iadumirești 184.
- Ion**, fiul lui Toma, vinde ocină din Conțești 284.
- Ion**, fratele lui Larion; vinde curătură în Straja 296.
- Ion**, fratele lui Pavăl Albotă, strănepotul lui Alexandru Lăpușeanu; primește întărire pentru satul Săpoteni II.
- Ion**, popă din Focșani; martor 15.
- Ion**, popă din Scorțești; dă mărturie 127.
- Ion**, popă din Vîrtop; martor 404.
- Ion**, stolnic, bunicul Măricăi și al Grozavei 337.
- Ion**, tatăl lui Moiseiu 278, 281.
- Ion**, țigan, fiul lui Calfa țigan; întărit lui Ionașco Prăjescul 41.
- Ion**, țigan; răscumpără de la moarte pe Costantin țigan 95.
- Ion**, vătăman de Lățcani; martor 105.
- Ion**, vecin din Războieni, al lui Ionașco Prăjescul 162.
- Ion**, vecin din Războieni, al lui Lupul Prăjescul postelnic 162.
- Ion**, vistiernicel din Bogdănești; martor 368.
- Ion**, vînzător în Băicani 115.
- Ion**, vînzător în Iadumirești 184.
- Ion**, vornic de gloată; dă mărturie 93.
- Ion** (Ioniță) **Branlște**, bunicul lui Ion Mirce; ocina sa din Tâmaș vîndută de nepotul său 200.
- Ion Carapotona**, șoltuz de Birlad; dă mărturie 132, 182, 183, 228, 245, 263, 279.
- Ion Clolpan**, vînzător în Săoani 374.
- Ion Cloreear**, martor 320.
- Ion Cotăl**, tatăl Maricăi 438.
- Ion Făcău**, tatăl lui Iosip 308.

- Ion Fetion**, cumpărător în Bordușești 18.
- Ion (Ioan) Focca**, uricar; dă mărturie 44; scrie: acte domnești 96, 100, 101, 436, carte de mărturie 42.
- Ion Grosul**, chezaș într-o pricină 70.
- Ion Hrubanul** din Cărhănești; vinde ocină din Cărhănești I.
- Ion Mangoș** din Antălești; partea lui vindută 422.
- Ion Măcău** din Bogdănești; partea lui vindută 368.
- Ion Miree**, fiul Soficiăi din Drăgoteni, nepotul lui Ion Braniște; vinde ocină din Tâmaș 200.
- Ion Moghlla**, vistiernic, bunicul lui Moise Movilă voievod 411.
- Ion Molofelu** din Risipeni, tatăl Grozavei și al Antosiei; vinde ocină din Risipeni 158.
- Ion Moncean**, fratele lui Griga din Onutul de Sus; dă mărturie 241.
- Ion Moșea**, fratele Țigăncii; vinde ocină din Ivănești 436.
- Ion Obrat** din Dărmănești; vinde curături 129.
- Ion Pinzătură**, țigan, tatăl lui Vasilie Pinzătură D.
- Ion Potlog**, fost vornic; se plînge împotriva unor vecini 211.
- Ion Pravăț**, fiul popii Luca, tatăl lui Lazăr, al lui Petre Borza ș.a. 184.
- Ion Prăjescul**, tatăl lui Savin Prăjescul 140.
- Ion Pululeț**, aprod din Bogdănești; tatăl lui Necuța 309.
- Ion Scobențeanul**, bunicul Țonței și al Dumitrei 100, 101.
- Ion Țipa** din Cucuiați; martor 320.
- Ion Vârzar**, vătaf; vinde ocină din Vărzărești 100.
- Iona**, fiica lui Ionașco; vinde ocină din Săcuian 189.
- Ionașco**, armaș; martor 144.
- Ionașco**, diac; scrie acte domnești 60, 108 118, 128, 143, 151, 219, 246, 256, 286 365, 392, 401, 414, 421, 432, C.
- Ionașco** din Iași; martor 428.
- Ionașco** din Iași; vinde vie din dealul Copou 58.
- Ionașco** din Mușetești, fiul lui Simion Văisi; vinde ocină din Hălăseni 391.
- Ionașco** din Ruginoasa, tatăl lui Focșea 143.
- Ionașco** din Siliști; martor 7.
- Ionașco** din Vitănești; vinde vad de moară 182, 183.
- Ionașco** din Zmeiani; se judecă pentru parte din Români 141.
- Ionașco** din Zmeiani; primește carte de apărare 25; se judecă pentru părți din Români 52, 141, 144; primește întărire pentru ocini 98.
- Ionașco**, fiul Anghelinei; vinde părți din Hlăpești 102.
- Ionașco**, fiul lui Arion; cumpără și vinde ocină din Văsiești 69.
- Ionașco**, fiul lui Cîrste șetrar și al Țonței; vinde părți din Țibănești 405.
- Ionașco**, fiul popii Cehan; se judecă pentru seliștea Crinjeni 118.
- Ionașco**, fiul lui Eremiescul; vinde ocină din Șușmănești 91, 97.
- Ionașco**, fiul lui Gheorghe; vinde ocină din Scobențeni 100, 101.
- Ionașco**, fiul lui Ghiorghei Siminecianul; vinde ocină din Dănceni 145.
- Ionașco**, fiul lui Gligorcea 181; vinde vad de moară 183.
- Ionașco**, fiul lui Gligorie vătaf; vinde ocină din Ciohoreni 416, 418.
- Ionașco**, fiul lui M.... oae; martor la o împărțire 9.
- Ionașco**, fiul lui Maxim Buzea din Băloșeni; vinde ocină din Băloșeni 428.
- Ionașco**, fiul lui Oana Echim; martor 370.
- Ionașco**, fiul Olenei; zălogește ocină din Blișcenăuți și Zubriceni 216.
- Ionașco**, fiul Palaghiel, nepotul lui Bantăș fost spătar; vinde ocină din Vilnești 259.
- Ionașco**, fiul Solomie, strănepotul lui Ivenco pitar; se judecă pentru părți din Ruginoasa 143.
- Ionașco**, fiul Soloncăi, nepotul lui Ursul fost vătaf; vinde un sat 184.
- Ionașco**, fiul lui Sotu; vinde ocină din Bogdănești 368.
- Ionașco**, fiul lui Toma, nepotul lui Drăgăilă; primește întărire pentru ocini cumpărate și moștenite 436.
- Ionașco**, fiul Țigăncii, strănepotul lui Gavril; vinde ocină din Ivoești 278, 281.

- Ionășeo**, fiul Vasilicăi, tatăl Ilinei și al Ioanei 189.
- Ionășeo**, fiul lui Zota negustor; se judecă pentru părți din Vorovești 249.
- <**Ionășeo**, jîtnicer; martor 7.
- Ionășeo**, martor din Pfticiani 190.
- Ionășeo** mărturisește un furt 408.
- Ionășeo** (Ionășcul), namesnic de Birlad; dă mărturie 336, 337.
- Ionășeo**, nepotul lui Necoară hatman; se judecă pentru părți din Bicani și Balosinești 113.
- Ionășeo**, nepotul lui Todosie; cumpără parte din Târbuteni 328.
- Ionășeo**, popă; martor hotarnic 163.
- Ionășeo**, popă; dă mărturie 78.
- Ionășeo**, popă din Căuteșani; martor 230, 231, 341; dă mărturie 233, 257.
- Ionășeo**, popă din Găgești; martor, scrie act 6.
- Ionășeo**, popă din Vorântărești; dă mărturie 167.
- Ionășeo**, protopop de Putna; dă mărturie 127, 183.
- Ionășeo**, soțul Loghinei, tatăl lui Tănăsie, al lui Ștefan ș.a.; curătură dată m-rii Pin-gărați pentru sufletul lui 129, 296.
- Ionășeo**, soțul Tofanei; primește întărire pentru sate care au fost zălogite 229.
- Ionășeo**, soțul Vasilicăi; cumpără părți din Cincești 431.
- Ionășeo**, șetrar; martor 44.
- Ionășeo**, tatăl Măgdălinei 132, 228.
- Ionășeo**, tatăl lui Sava și al Grozavei 395.
- Ionășeo**, țigan; întărit m-rii Sf. Gheorghe de lângă Vaslui D.
- Ionășeo**, țigan, fiul lui Țimurea țigan; întărit lui Ionășco Prăjescul 41.
- Ionășeo**, țigan, fiul lui Manea, tatăl lui Nicula; fugit 383.
- Ionășeo**, vecin din Războieni al lui Ionășco Prăjescul, fratele lui Vicol 162.
- Ionășeo**, vecin din Războieni al lui Lupul Prăjescul 162.
- Ionășeo**, vânzător în Ciripcăuți; își răscum-pără fiul din robie 37.
- Ionășeo** (Ionășcu) Avram, vornic de gloată, fost ~; dă mărturie 179, 208, 276, 435, 437; martor 44; primește poruncă domnească 109.
- Ionășeo** Bilol, vânzător al unui țigan 95.
- Ionășeo** Blteoviei, diac; dă mărturie 179.
- Ionășeo** (Ionășcu, Onășcu) Boldeseul, fost cupar mare, din Cruce; dăruiește m-rii Bisericiani un loc de biserică de la Babe 19; se în-voiește cu m-rea Bisericiani pentru satul Vlnători 300, 304, 332; dă mărturie B; martor 15, 320; prisaca lui ~ 128.
- Ionășeo** Bolea, zlătar din Suceava; dă ocină din Cotnari pentru o datorie 290.
- Ionășeo** Bolei, tatăl lui Orăș 120.
- Ionășeo** Brindzeanul, martor 188.
- Ionășeo** Cehan, fost vornic; hotarnic 125; mare pitar; cumpără părți de sate 168, 251, 252; primește întărire pentru țigani 283; jîtnicer; se judecă pentru satul Sterpeni 335; mare vornic dă mărturie 435; primește danie ocini din Botoi și Vinderei 341.
- Ionășeo** Chibil, martor 400.
- Ionășeo** Coșeseul (Coșăscul), unchiul Șchiaucă și al Martei; cumpără părți din Coșești 44; martor 370.
- Ionășeo** Crețul din Șușmănești, nepotul lui Nicoară fost armaș; vinde ocină în Șuș-mănești 91, 97.
- Ionășeo** Cujbă, mare vornic al Țării de Sus; boier în sfat 146, 169, 203, 218; plătește despăgubire în schimbul unei seliști 287; dă mărturie 42, 58, 91, 93, 174, 185, 250, 251, 265, 278, 287, 299; martor 58.
- Ionășeo** Dinga, negustor din Birlad; impu-ternicit să stâlpească un loc din Ceucani 109; dă mărturie 179, 182, 183, 245, 336, 337.
- Ionășeo** Ghianghea (Gheanghe, Gheanghea, Ghenghe, Ghenghia, Ghianghe), logofăt mare, tatăl lui Dumitrașco 371; isprav-nic de acte domnești: passim; dă mărtu-rie 42, 58, 83, 87, 91, 93, 174, 185, 250, 251, 265, 270, 278, 287, 299; martor 144, 153, 374; este înștiințat despre ho-tărnicirea unui sat 161; poruncește cer-cetarea unei pricini 292; cumpără și pri-mește întărire pentru părți de sate 308, 309, 311, 312, 316; vecinii lui ~ 289.
- Ionășeo** Gligoreea, unchiul Eftemiei; se ju-decă pentru vie la Cotnari B.

- Ionașco Hădărău**, hînsar; se judecă pentru satul Dușești 396.
- Ionașco Herța**, fiul lui Simion, nepotul lui Herța bătrînul; vinde ocină din Cotelevul 102; martor la o vînzare 361.
- Ionașco Holovea**, copărtaș în Onutul de Sus 241.
- Ionașco Hrincovicu**, fiul Nastasiei, strănepotul lui Toader Bucotco clucer; vinde părți de sate 250; răscumpără și primește întărire pentru sate 255, 298.
- Ionașco Jorea** (Jora), vornic de gloată, fiul Anei și al lui Simion Jorea; dă mărturie 236; martor 42; împarte cu frații săi ocini moștenite 10; cumpără satul Milcinești 16; face schimb de sate cu m-rea Voroneț 73, 117, 326; se plînge pentru încălcarea ocinii sale din Rădeni 219.
- Ionașco Mironesul**, scrie zăpis 361.
- Ionașco Mînjea**, uricar; scrie acte domnești 117, 126, 130, 168, 431, D; dă mărturie 150, 163.
- Ionașco Nemjanul**, diac; martor 308.
- Ionașco Paos**, martor 4.
- Ionașco Pelcul**, fost sulger, soțul Todosei 197; dăruiește ocină din Onești lui Gheorghe Roșca 101; pîrcălab; martor 290.
- Ionașco Popa**, martor 369.
- Ionașco** (Ionașcu, Ionășcuță) **Prăjescul** din Stolniceni, fiul lui Nicoară Prăjescul fost mare vistiernic; cumpără și primește întărire pentru părți de sate 26, 33, 314; împarte cu fratele său ocini 162, 170; primește întărire pentru țigani 41; dă mărturie 140.
- Ionașco Pușculeț** din Săpoteni; părtaș la o hoție 408.
- Ionașco Rusul**, țigan, fiul lui Vasile țigan; vîndut 95.
- Ionașco** (Ionășcuță) **Rusul**, vornic de gloată; dă mărturie 42, 250, 251; martor 197; primește întărire pentru parte din Voloșani 154.
- Ionașco Săracul**, țigan; cumpărat și întărit lui Malcoci pîrcălab 286.
- Ionașco Stroici**, fiul lui Stroici logofăt; vinde părți de sate și țigani 156, 184, 371; fiica sa crescută în casa lui Miron Bar-novschi 333.
- Ionașco Tecman**, cumpărător în Ivănățești și Popșori 253.
- Ionașco Zupeu** din Bîrlad; dă mărturie 179.
- Ionașcu** din Cățelești; dă mărturie 121.
- Ionașcu** din Clîpicești; dăruiește loc de biserică de la Babe m-rii Bisericieni 19.
- Ionașcu** din Țibănești, tatăl Grozavei și al Maricăi 430.
- Ionașcu**, fiul lui Bercea cel Bătrîn din Antălești; vinde o jirebie din Antălești 422.
- Ionașcu**, vînzător în Jăgureni 260.
- Ionașcu Văllște**, fiul lui Micul, nepotul lui Gavril Dinga; vinde ocini din ț. Bacău 184.
- Ionăș** din Bae; dă mărturie 421.
- Ionășcuță**, v. **Ionașco Prăjescul**.
- Ionășeni**, sat, ț. Hîrlău; <c. Virful Cîmpului, j. Botoșani>; în hotar cu Pitulușeni 420.
- *Ionășești**, sat, <pe Siret, ț. Suceava; lngă Cozmești, c. Stolniceni—Prăjescu, j. Iași> 167, 374.
- Ionășoale**, v. **Anghelina Ionășoale**.
- Ionco**, fiul lui Bran Frățian, tatăl lui Ghiorghi; copărtaș în Onutul de Sus 241.
- Ionchie**, călugăr de la m-rea Sf. Ilie 12.
- Ionță**, fratele lui Zaharia; vinde ocină în Băicani 115.
- Ionță Bantăș**, martor 155.
- Iorașco**, v. **Iurașcu**.
- Iorașcoala**, v. **Mărlja Iorașcoala**.
- Iorașesul**, v. **Oncul Iorașesul**.
- Iordache** (Iordachi, Iordachie) <Cantacuzino>, vistiernic al treilea, fost ~; dă mărturie 42, 87, 91, 93, 185, 211, 250, 251, 270, 278, 416, 418; cumpără părți de sate 197; sluga lui ~ 179.
- Iordachi** (Iorgachi, Iurdachi), diac fost vornic; cumpără părți din Arpășești 317, 318; dă mărturie 278.
- Iordachi Cantacuzino**, stolnic mare (sec.XVIII) 146.
- Iordachi Rosăt**, ban; se judecă pentru moșia Crițana I.
- Iorga**, v. și **Iurga**.

- Iorga** din Neamț; martor 406.
- Iorgachi**, martor 153.
- Iosif**, v. **Sehitul lui Iosif**.
- Iosif**, ecleziarh de la m-reă Solca; martor 274.
- Iosif**, egumen al m-rii Solca; martor 367.
- Iosif**, iuzbașă; dă mărturie 323.
- Iosip** dă mărturie 115.
- Iosip** (Iusip), fiul lui Dumitru Talabă; vinde ocină din Tomcești 93, 94.
- Iosip**, fiul lui Ion Făcău și al Părăscăi; vinde ocină din Tuluțești 308.
- Iosip Hăbliaeu**, bunicul lui Costandin și al Elincăi; posesorul unor acte 102; bătrînul lui din Hlăpești 42.
- Iosip Precup** din Drăghicești; martor 268.
- lov, v. **Biserica lui Iov**, schit.
- Ipatie**, fiul lui Leul din Prăjești, nepotul lui Alexie; vinde ocină din Obârșeni 115.
- Ipatie Murguleș**, dă mărturie 329.
- Irahie**, probabil fratele popii Lolic 190.
- Iremia**, v. **Ieremia**.
- Irești** (Erești), sat, <ț. Putna; c. Vidra, j. Vrancea> 127.
- Irimia**, fiul lui Maftciu Surici; fiii lui dau mărturie 369.
- Irimia Duma**, fiul lui Duma; vinde părți din Galbeni 135.
- Irimie Noaptes** din Hăsnășeni; vinde loc de casă 314.
- Irimii**, fratele lui Andronic; zălogește ocină din Iurghiceni 20.
- Irimli**, tatăl Solomie 422.
- Irimlia Iulaș**, martor 12.
- Irimlia** (Erimie) **Varnav** (Varnava), popă; martor 369.
- Irimița**, v. **Eremia**.
- Irina**, v. și **Erina**.
- Irina**, călugăriță, fostă soție a lui Ilie șetrar; partea ei din Ivănățăști și Popșori vîndută 253.
- Irina**, fiica lui Badiul, strănepoata lui Toader Bucotco clucer; primește întărire pentru satele Răchiteni, Iugani și Tămășeni 255, 298.
- Irina**, fiica lui Ionașco și a Loghinei; vinde și dăruiește curătură la Straja 129, 296.
- Irina**, fiica Măriuții, nepoata lui Gorcea Udrea; primește întărire pentru parte din Starosilți 119.
- Irina** (Erina), fiica lui Ursu, nepoata lui Ifrim vistiernic; vinde ocini din Bujo-
reni, Pipărcani ș.a. 132, 228.
- Irina**, mama lui Luca, a lui Anton și a Oșiței 395.
- Irina** (Erina), mama lui Miron și a lui Ni-
coară 316.
- Irina**, soția lui Ghinea fost părcălab; vinde ocini din Pițiganl, Mastatici și Valea Iepii 336.
- Irina**, soția lui Mirza, fiica lui Dabija Nădă-
baico; vinde ocină din Hălmăgești 176,
177.
- Irodia**, v. și **Erodia**.
- Irodia**, fiica lui Lucoci, strănepoata lui Giurcea Liescul: vinde ocină din Fiținghești 38.
- Isae**, diac; scrie acte domnești 384, 409.
- Isae** din Costinești; martor 164.
- Isae** din Sinehău; cumpără parte din Mogo-
șești 361, 378.
- Isae**, fiul lui Gorcea; partea lui ~ din Til-
hărești dăruită 415.
- Isae**, fiul lui Maxim Udrea; vinde parte
din Oncani 210.
- Isae Balica**, hatman, vărul lui Miron Barnov-
schi voievod; ctitor al m-rii Galata de
Jos 59; satele lui dăruite 59, 225, 394,
409; cumpără satul Dumeni 405.
- Isae Ghigoescu**, nepotul lui Urdugaș; vinde
casă din Săoani 374.
- Isae** (Isachi, Isacu) **Stîrcea**, fiul lui Stîrcea,
nepotul lui Pătrășcan; dă mărturie 324;
martor la o vînzare 164, 188; stăpîn în
Onutul de Sus 241; primește întărire
pentru părți din Onutul de Sus și Po-
peni 156, 375; se judecă pentru parte
din Boian 244.
- Isae Udrea**, bunicul lui Vasile Udrea 164.
- Isache**, dă mărturie 241.
- Isacu**, fiul lui Avram; martor 135.
- Isala**, egumen al m-rii Hangul 71.
- Isala**, popă din Clipicești; martor 320.
- Isala**, tatăl lui Crăciun, bunicul Stancăi
193.
- Isale**, popă din Scorțești; dăruiește loc de
biserică de la Babe m-rii Bisericani 19.
- Isalu**, tatăl Anăsiei 336.

- Ispas** (Văznesenie), sărbătoare; danie în ziua de ~ 65; termen pentru un schimb 12.
- Istodle**, martor 15.
- Istrate**, v. și **Stratie**.
- Istrate** (Stratul) Bolea, mare șetrar, bunicul sau unchiul lui Orăș. strănepotul lui Glăvan pisarul; dă mărturie 93; cumpără părți de ocini 305; martor 80; paharnic; se judecă și primește întărire pentru parte din Mogoșești 271; vinde jumătate din seliștea Răvăcani 149; martor 120.
- Istrate Dabija**, domn al Moldovei; acte de la ~ (menț. tirzie) 372.
- Istrati**, fiul Tocsabel, nepotul lui Băleși; vinde ocină din Țibănești 102.
- Istrati**, vnzător în Ivănești 1.
- Istratie**, cumpărător în Cincești 431.
- Istratie**, diac; vinde satul Șendrești 85.
- Istratie** din Porcești; martor 157.
- Istratie**, logofăt; cumpără parte din Fișinghești 38.
- Istratie**, vier; dă mărturie 110.
- Istratie** (Istrati), vistlernic din Drajaști; dă mărturie 250, 390.
- Istratie Golăeș**, cumpărător în Cărhănești I. Itești, sat, <ț. Bacău; c. Berești-Bistrița, j. Bacău > 121.
- Itrineseul**, diac; scrie act domnesc 276.
- Iubăneasa**, prlu, < afluent al Jijiei >; sat pe ~ 405.
- Iucman** din Cotnari; dă mărturie 110.
- Iugani**, sat, ț. Suceava; < c. Mircești, j. Iași >; parte vindută de Ionașco Hrincoșci lui Dumitrașco Fulger 250; întăritul Ștefan, lul Ionașco Hrincoșci ș.a. 298.
- Iulaș**, v. **Irmilia Iulaș**.
- Iurașco** din Scurta; martor 176.
- Iurașco** din Vlădești; dă mărturie 26, 167.
- Iurașco** (Iurașcu) Bașotă, hatman și pircălab de Suceava; boier în sfat 146, 169, 203; dă mărturie 42, 87, 91, 93, 251, 265, 270, 278, 299, 311, 416, 418; martor 144, 250, 290.
- Iurașco Golșor**, pircălab; vinde ocină din Rusil Goli 230, 231, 257.
- Irașcovici**, v. **Onelul Iurașcovlel**.
- Iurașcu** din Mățcani; martor 284.
- Iurdachi**, v. **Iordachl**.
- Iurga**, v. **Dumitrașco Iurga**.
- Iurghlecnl**, sat, <ț. Hirău; azi Erbiceni, c. ~, j. Iași >; ocini vindute, zălogite sau date pentru dașde de sătenii din ~ lui Iachim Bandur pircălab 20—22; părți din ~ întărite lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234; vindute acestuia de Nistor Focșa 285.
- Iurle**, fratele lui Albotă din Vlăsinești; se judecă pentru părți din Vlăsinești 254.
- Iusip**, v. **Iosip**.
- Ivan**, fiul lui Statomir 403.
- Ivan**, jude de țigani; intervine pentru răscumpărarea vieții unor țigani 90, 414.
- Ivan**, stolnicel din Mădărjeci; martor hotarnic 163.
- Ivana**, soția lui Ion comis; dă mărturie I.
- Ivancea**, sat, <ț. Orhei; R. S. S. Moldovenească, c. ~, r. Orhei >; pod la ~ 169.
- Ivaneo**, pitar, străbunicul lui Ionașco 143.
- Ivanu Pilipovschl**, tatăl lui Simion Pilipovschl; bunicul lui Simion, al Greacăi ș.a. 166; martor hotarnic 161.
- Ivașco**, străbunicul Ștefaniei 100,101.
- Ivănățăștl**, sat, ț. Vaslui; <azi Vinețești, c. Oltenești, j. Vaslui >; ocini cumpărate și întărite lui Ionașco și Vasilie Tecman 253.
- ***Ivăneștl**, sat, pe Cracău, ț. Neamț; <j. Neamț >; întărit m-rii Pingărați 123, 124, 382.
- Ivăneștl**, sat, <ț. Vaslui; c. ~, j. Vaslui > 221; ocină vindută de către Istrate și Florea 1; ocni cumpărate, moștenite și întărite fiilor lui Toma 436.
- Ivereasca**, bunica Sofroniei 403.
- ***Ivoeștl**, sat, ț. Cîrligătura; <lngă Podul Hoaiel, c. ~, j. Iași >; parte de sat vindută de urmașii lui Vasile și ai Nastasiei lui Gheorghe Roșca vistiernic 278, întărită acestuia 281.

I

Inșineț, v. **Inșineț**, sat.
Înălțarea, hram. v. **Galata de Sus și Vizantia**, m-ri.

J

Jeravăț (Jărovăț, Giuravăț), pîrlu, < afluent al Birladului >; sate pe ~ 152, 168.
Jidanul, pîrlu, < ț. Neamț >; hotar al braniștii m-rii Bisericiani 87.
Jldești, sat, ț. Neamț; < Zidești, contopit cu Dochia, c. Girov, j. Neamț >; întărit m-rii Secul 46.
Jlgoreni, sat, < ț. Vaslui; c. Țibănești, j. Iași > 246; ocină vindută de Ionașcu ș.a. lui Franț vistiernic 260.
Jlilanca, fiica lui Gavril, nepoata lui Gheorghie; vinde ocină din Hlăpești 42.
Jijia, rlu, < afluent al Prutului >; sate pe ~ 125, 236, 243, 428; seliște pe ~ 269; braniște pe ~ 355; vaduri de mori pe ~ 234, 243, 247, 269; hotar 125.
Joljești, v. **Doljești**, sat.
Jora, v. **Apostol** ~, **Gheorghie** ~, **Ionașco** ~, **Simion** ~ și **Todir** ~.
Joroala, poiană; punct pe hotarul braniști m-rii Bistrița 68, 379.
Jorea cel bătrîn din Costești; moara lui ~ 289.
Joroae, v. **Ana Joroae**.
Jucica, sat, ț. Cernăuți; < R.S.S. Ucraineană, Jucica Veche, c. ~, reg. Cernăuți >; vindut de Lupul Prăjescul lui Gavrilaş Mătiaș vornic 34.
Julfă, v. **Mareul Julfă**.

K

Kiev, oraș, < R.S.S. Ucraineană >; voievod de ~ II.
Koreski, v. și **Coreschi**.
Koreski, cneaz; vinde moși din Polonia.

L

La Costițe, top. la **Pănțești** 246.
Larion, diac; scrie act domnesc 412.
Larion din **Dărmănești**, fratele lui Ion; vinde curături la **Straja** 129, 296.
Larion, nepotul **Pinței**, al **Ruscăi** și al **Sorcăi**; vinde ocină din **Săoani** 437.
Larion, popă din **Rătești**; pîrlt pentru un vad de moară 108; cumpără ocină din **Ungurași** 395.
Larion Vechiul din **Dămieniști**; martor 397.
Larlonești, sat, ț. Soroca; < R. S. S. Moldovenească, Arionestî, c. ~, r. Dondușani >; dăruit de **Enache** postelnic m-rii **Sf. Sava** din **Iași** 307.
Lasencu, v. **Dumitru Lasencu**.
Lavra cea Mare, v. **Ierusalim**, oraș.
Laza, bunica lui **Gheorghie** 311.
Lazar, călugăr de la m-rea **Bistrița**; martor 6.
Lazăr, fiul lui **Ion Pravăț**, nepotul popii **Luca**; vinde parte din **Băsăști** 184.
Lazor din **Birlădeni**; martor 322.
Lazor din **Glodeni**, cumnatul popii **Gligorie**; se judecă pentru parte din **Codăești** 74.
Lazor din **Grozești**; martor 15.
Lazor din **Prăjești**; dă mărturie 115.
Lazor din **Rusi**; dă mărturie 390.
Lazor, egumen al m-rii **Agapia** 330.
Lazor, fiul **Dochiei**; vinde ocină din **Rusi** 390.
Lazor, fiul lui **Girdoman**, tatăl lui **Vasile** 268.
Lazor, fiul lui **Neniul**; vinde ocină din **Rusi** 390.
Lazor, fratele lui **Toader**; vinde ocină din **Lungani** 150.
Lazor, popă, tatăl lui **Ion**; a cumpărat și a primit întărire pentru ocină din **Băicani** 115.
Lazor, tatăl lui **Oprea** 268.
Lazor, tatăl popii **Aftanasie** 367.
Lazor Birjovean, martor 157.
Lazor Chișinău, fost șetrar; vinde ocină din **Făureni** 115.
Lazor Moțoc, diac din **Movileni**; dă mărturie 142, 145, 310, 311; martor hotarnic 163; martor 374.
Lazorești, sat, ț. Tecuci; < **Lăzurești**, înglobat în **Poiana**, c. **Nicorești**, j. **Galați** >; părț₁

- vindute de Mihalcea fost armaș ș.a. lui Stratul Bolea mare șetrar 305.
- Lăelna**, sat, ț. Dorohoi; <azi Lișna, c. Suharău, j. Botoșani >; jumătate de sat vindută de Toma Moșanul lui Evloghie episcop de Rădăuți 274.
- Lăpușna**, baltă, <ț. Fălcui >; vindută de Midilian lui Gligori și fiicei sale Trușca 131.
- Lăpușna**, ținut; sate din ~ 42, 102.
- <Lăpușneanu >, v. Alexandru <Lăpușneanu >, domn.
- Lăpușnița**, baltă, <ț. Fălcui >; vindută de Midilian lui Gligori și fiicei sale Trușca 131.
- Lățeani**, sat, <probabil ț. Neamț; Lețcana, contopit cu Racova, c. Racova, j. Bacău > 105.
- Leahul** din Drăgușeni; martor 176.
- Leanța**, soacra lui Miron 286.
- Leavul**, fiul lui Gavril Vățul; vinde ocină din Leoști 311.
- Lefter Mienel** din Focșani; dă mărturie 322.
- Lehăceii**, sat, <ț. Tecuci; Lehancea, c. Podul Turcului, j. Bacău >; ocini vindute de Gligorie și Toader 179, 276.
- Lehecinschi**, v. Dumitru ~ și Vasilie ~.
- Lelea** din Mihăești, mama lui Gavril; partea ei din Vereșani, vindută 288.
- Lelița**, fiica lui Eremia, sora lui Sava; vinde ocină din Ciohoreni 416, 418.
- Leneăuți**, sat, ț. Soroca; <R. S. S. Moldovenească, c. ~, r. Dondușani >; jumătate de sat a Antemiei, soția lui Dumitrașco Mihul 299.
- Leoa**, v. Dumitru Leoa.
- Leoa**, străbunicul lui Simion; a primit uric pentru satul Leoști 311.
- Leondari**, v. Constantin Leondari.
- Leontie**, popă de la m-rea Solca; martor 274.
- Leorda**, v. Leverda.
- Leoști**, sat, ț. Fălcui; <c. Pădureni, j. Vaslui >; ocini cumpărate și întărite lui Ionașco Ghianghea 311.
- Lepădat**, vornic de gloată, fost ~; dă mărturie 87, 270, 437.
- Lete**, sat, <ț. Bacău; azi Letea Veche, c. ~, m. Bacău > 391.
- Letii**, podul ~, punct pe hotarul satului Culișăuți 181.
- Leul** din Prăjești, soțul Dochiei, tatăl lui Vicol, al lui Ipatie ș.a. 115.
- Leurdă**, tatăl lui Grigore 320.
- *Leutești**, sat, <pe Valea Albă, ț. Neamț; j. Neamț > 199; ocină dăruită de Tudora lui Nechita din Vîrtop 404.
- Leverda**, sat, ț. Hîrlău; <Leorda, c. ~, j. Botoșani >; în hotar cu Pitulușeni 420.
- Lie** din Părtănoși; vecinii lui ~ 211.
- Liescul**, v. Giurgea Liescul.
- Lihacl**, top. la Bombotești 234.
- Limpede**, braț al Bistriței; vad de moară pe ~ 391.
- *Linești**, seliște, ț. Vaslui; <în or. Negrești, j. Vaslui >; întărită lui Ionașco Ghianghea mare logofăt 316.
- Liov**, oraș, <R. S. S. Ucraineană >; biserica Schitul Mare din ~, terminată de Miron Barnovski 333.
- Lisa**, v. Urita Lisa.
- *Lludești**, sat, <ț. Vaslui; în Birzești, c. Ștefan cel Mare, j. Vaslui >; a patra parte întărită lui Costandin spătar în urma judecății cu Nicoară diac 430.
- Lococl**, v. Lueocl.
- Loghina**, fiica Măgdălinei, nepoata Lupei; vinde ocini din Albotești 184.
- Loghina**, sora lui Lupan vistiernic; vinde ocină în Scobențeni 101.
- Loghina**, soția lui Ionașco, mama lui Ștefan, a lui Tânasie ș.a.; vinde și dăruiește curături la Straja 129, 296.
- Logofetenii**, sat, ț. Iași; <R. S. S. Moldovenească; c. Năvirneț, r. Fălești >; fost al lui Isac Balica hatman, dăruit lui Pătrașco și Miron Ciogolea 394.
- Logoș**, v. Vasilie Logoș.
- Lohan** din Zărnești; martor 388.
- Loliel (Lolice)**, popă; scrie zapis 190.
- Luca**, copărtaș în Pietriș 163.
- Luca**, fiul Irinei; vinde ocini din Unguraș 395.
- Luca**, popă, tatăl lui Ion Pravăț 184.
- Luca**, popă, tatăl lui Zaharia și al lui Dumitru; vinde ocină din Cernătești 279.
- Luca**, tatăl Urtei 126.
- Luca Pojar**, tatăl Anușcăi, străbunicul lui Costin, al lui Simion ș.a. 102.

- Lucăcenii**, sat, < ț. Hotin; R. S. S. Ucraineană, c. Cotiugeni, reg. Cernăuți > 161, 188.
- Lucoci**, v. **Vasile Lucoci**.
- Lucoci**, uricar; scrie carte de mărturie 233.
- Lucoci** (Lococi) din Fiținghești, fiul lui Caramiz sau al lui Pătrășcan, tatăl lui Băloș și al lui Vasilie 6, 38.
- Lucoviște**, sat, < ț. Dorohoi; R. S. S. Ucraineană, c. ~, reg. Cernăuți > 361.
- Lungani**, sat, < ț. Iași; c. Voinești, j. Iași > 150; ocină vindută de Lazor și Toader lui Dima cojocar 150; poiană și prisacă din ~ C.
- Lupa**, fiica lui Micul, sora lui Ionașcu Văliște, a Cătrinei ș.a.; vinde ocină din ț. Bacău 184.
- Lupa**, mama Măgdalinei, bunica Loghinei, a Chelsiei și a lui Costandin 184.
- Lupan**, vistiernicel; vinde ocină din Sco-bențeni 101.
- Lupan Botăș** (Bontăș), bunicul sau unchiul lui Miron 100, 101.
- Lupe**, fiul Armancăi, fratele lui Stan; vinde ocină din Mircești 322.
- Lupe Berheel**, martor 190.
- Lupoae**, v. **Anușea Lupoae**.
- Lupul**, aprod din Rătești; se plinge împotriva diaconului Larion pentru o moară 108.
- Lupul**, călăraș; martor 15.
- Lupul**, cupar, ginerele lui Rugină; dă mărturie 311; martor 421; impresoară satul Șendriceni 226, 292; vinde seliștea Răvăcani 149.
- Lupul** din Fiținghești; martor 6; vinde răzoare din Fiținghești 55.
- Lupul**, fiul lui Anghel fost cămăraș, soțul Magdei; vinde ocini în Fintinele și vii la Bacău 184, 267.
- Lupul**, fiul Grozavei, strănepotul lui Luca; vinde ocină din Mizești 126.
- Lupul**, fiul lui Mihăilă, nepotul lui Giurgea; vinde vie din Fiținghești 155.
- Lupul**, șoltuz de Baia; dă mărturie 421.
- Lupul**, tatăl lui Andreica 395.
- Lupul**, tatăl lui Toader 203.
- Lupul**, tatăl lui Vasilie 182, 183.
- Lupul**, țigan, fiul lui Cobăleanul țigan; dăruit și întărit lui Neaniul vornic de gloată 235.
- Lupul** al Nastei din Mărișești; își dă ocina din Mărișești pentru a-și plăti capul 282.
- Lupul** <Băeloe>, fost mare vornic de Țara de Sus, pircălab de Hotin; dă mărturie 42, 83, 87, 93, 174, 270; se judecă și primește întărire pentru vii din Soltănești 103; vinde vii din Fiținghești 56; cumpără parte din Macicăuți 193; martor 120.
- Lupul Birlebaș**, țigan fugit 114.
- Lupul Bogza**, martor; scrie act 111.
- Lupul Boldur**, fiul lui Boldur, fratele Căndachiei și al Nastasiei; vinde parte din Frățești 312.
- Lupul Cîrnul**, fost spătar din Nicorești, tatăl lui Dumitrașcu stolnic 54, 56, 203.
- Lupul Coehirlă**, martor 257.
- Lupul** < Coei >, vornic mare al Țării de Jos; boier în sfat 146, 169, 203, 218; dă mărturie 87, 91, 93, 174, 250, 251, 265, 270, 278, 287, 299, 329; adeverește zălogirea unei ocini 185; martor 42, 144.
- Vasile < Lupul >, domn al Moldovei; acordă scutiri Mitropoliei Sucevei 112, 327, clerului 207; vânzare în zilele lui ~ 330.
- Lupul Dirlău**, martor 428.
- Lupul Hăbășeseul**, diac; scrie: acte domnești 214, 395, zapis 397.
- Lupul Ilea** din Măceșeni; cumpără parte din Cernătești 279.
- Lupul Păulel**, martor 188.
- Lupul Popeseul**, cumnatul lui Andronache, al lui Dumitrașco Sturzea ș.a.; primește întărire pentru Răchiteni, Iugani și Tămășeni 298.
- Lupul Prăjeseul**, postelnic, fost ~, fiul lui Nicoară Prăjescul vistiernic; dă mărturie 42, 87, 140, 270, 278; dă mărturie hotarnică 163; martor, 149, 290; cumpără ocini din Cobeceni, Săoani ș.a. 12, 32, 80, 142, 145, 236, 243, 310; vinde satul Jucica 34; împarte cu fratele său satul și vecini

- din Războieni 162, 170; face schimb de vii 110;
- clucer; primește întărire pentru seliștea Dădești 376; cumpără ocini din Săoani 374, 435, 437.
- Lupul Stroeseu** din Stroești; martor 361.
- <**Lupul**> **Stroel** cel bătrîn, logofăt mare, soțul Păscălinei 184, tatăl lui Ionașco Stroici 371; a cumpărat satul Onutul de Sus și a primit întărire 156, 241, 371; ispravnic al unui act 249.
- Lupul Șeptel**el, martor 371.
- Lupul Talpă**, comis; face schimb de ocini 36.
- Lupul Zbîre**ea, vărul lui Sima; dăruiește m-rii Secul casă, vii și pămlinturi 72. Lvov, v. Llov.
- M**
- Maea**, fiica lui Pinte
- a țigan; întărită lui Ionașco Prăjescul 41.
- Macarie**, cojocar din Vaslui; martor 221.
- Maehidon**, din Cudrești; martor 22.
- Maeleău**șl, sat, < ț. Orhei; R. S. S. Moldovenească, Mașcăuți, c. ~, r. Dubăsari >; ocină vindută de Bogdan, fiul Stancăi, lui Lupul fost mare vornic 193; în descieri de hotar 169.
- Maeovel**, diac din Cruce; martor 320.
- Maeovel** din Vitănești; dă mărturie 183.
- Maeovel**, țigan, tatăl lui Petrica; întărit lui Ionașco Cehan mare pitar 283.
- Maeslm** din Călimănești; dă mărturie 245.
- Maftel**, martor 388.
- Maftel**, țigan; întărit lui Ionașco Cehan mare pitar 283.
- Maftel** (Maftieiu), vâtaf de țigani; intervine pentru răscumpărarea de la moarte a unor țigani 90, 414.
- Maftel** (Maftieiu) Roșea, negustor din Brlad; hotarnic 109, 141, 144; dă mărturie 183, 245, 263—265; martor 182; primește întărire pentru satul Bălănești 152.
- Maftelu**, fiul lui Stii
- an din Gănești; vinde ocină din Dragsini 138, 276.
- Maftelu**, martor 388.
- Maftelu**, scrie carte de mărturie 90, zapis 330.
- Maftelu**, șoltuz de Tecuci; dă mărturie 323.
- Maftilu** Surlel din Săcuiani, tatăl lui Toader, al Măricăi ș.a.; cumpără ocină din cutul Durducești 369.
- Magda**, mama lui Avram 339.
- Magda**, mama lui David 227.
- Magda**, soția lui Lupul; se judecă pentru vii la Bacău 267.
- Magdalena**, v. Măgdăllna.
- Magdallna**, mama Candachiei 312.
- Magdallna**, mama Chelsiei, a Loghinei și a lui Costandin 184.
- Malea**, mătușa lui Fetion din Bogdănești; partea ei vindută 368.
- Mailatrl**, v. Gheorghii ~ și Moiselu ~.
- Mal**, v. Costandin Mal.
- Malaiu**, v. Iftimle Malalu.
- Maleoel**, pircălab de Hotin; primește întărire pentru țigani 286.
- Malici**, v. Condrea Mallei.
- Malul Alb**, top. în hotarul tîrgului Tecuci, < ț. Tecuci; azi Malul Alb, sat, c. Drăgănești, m. Tecuci, j. Galați > 203.
- Manelul**, vistiernicel; primește satul Vascăuți pentru plata unei deșugubine, îl vinde 187.
- Manelul** Pribagul, primește întărire pentru parte din Stănigeni 294.
- Mane**, pitar, vinde loc de casă din Hăsnășeni 314.
- Manea**, tatăl lui Ionașco 383.
- Manea** Mogoșeseul, bunicul sau străbunicul lui Simion, al lui Toader ș.a. 271.
- Mangoș**, v. Ion Mangoș.
- Manolache**, vameș mare; zălogește vii de la Copou 321; ține părți de sate zălogite 430.
- Manole**, fiul Nastasiei, cumnatul lui Ionașco și al lui Ștefan Hrinco
- vici; primește întărire pentru Răchiteni, Iugani și Tămășeni 298.
- Manole**, fost pircălab; se judecă pentru satul Childești 40.
- Manole**, tatăl lui Gheorghe 135.
- Manoleț**, v. Ihnat Manoleț.
- Manoll** Potlog, posesor al unui act 166.
- Mareo** din Arjavință; dă mărturie 241.

- Marco** din Brătîla; cumpără părți din Mănești 92.
- Marco**, fiul Vasutcăi, strănepotul lui Luca Pojar; vinde ocini din Țîbănești 102.
- Marco**, popă din Hălăucești; dă mărturie 167.
- Marco**, șoltuz de Orhei; dă mărturie 309.
- Marcu**, pitar din Bogdănești; dă mărturie 115.
- Marcu** Gagea, fiul.....; vinde ocină din Ghidușeni 308.
- Mareul** Julfă se judecă pentru ocină din Chirișomu 339.
- Mardan** din Vereșani; dă mărturie 288.
- Mareș** din Nănești; vinde ocină din Tomcești 323.
- Marga**, fiica lui Șandru cel bătrîn; vinde ocină din Mănești 92.
- Marghita**, v. și **Mărghita**.
- Marghita**, soacra lui Bulai; vinde ocină din Miercești 322.
- Maria**, v. și **Măria**.
- Maria**, bunica lui Ursul comișel, a lui Orăș diac și a lui Costantin diac; vinde ocini din Verșești, Seliște și Sperlești 256.
- Maria**, fiica Antemiei; vinde ocină din Văsiești 69.
- Maria**, fiica Anușcăi din Poloceni; dăruiește ocină din Poloceni lui Rusul vistiernic 78.
- Maria**, fiica lui Beldiman logofăt; primește întărire pentru Negoești, vii la Cotnari și o casă la Suceava 290.
- Maria**, fiica lui Micul, sora lui Ionașco Văliște; vinde ocini din Ț. Bacău 184.
- Maria**, mama lui Gheorghe fost ceașnic și a lui Ihnat 93, 94.
- Maria**, nepoata Vlădoaiei; vinde vad de moară pe Putna 182, 183.
- Maria**, soția lui Scherlat; primește danie seliștea Bălăceni 218.
- Maria**, țigancă, soția lui Onaca țigan; întărită lui Ionașcu Prăjescul 41.
- Maria** (Măria, Măria) **Buciața**, soția lui Dumitrachi Chiriță postelnic; dăruiește satul Vinători m-rii Bisericanl 424, 433; confirmă dania 434.
- Marica** (Măriica), fiica lui Eremia Tălabă, nepoata lui Toma Tălabă; vinde ocină din Tomcești 93, 94.
- Marica**, mama Sofroniei și a Grozavei 140.
- Marica** (Mărița), soția lui Dumitrașco Fulger, fiica Nastasiei, primește întărire pentru satul Răchiteni 255; cumpără părți din Iugani, Tămășeni ș. a. 250.
- Marica**, soția lui Dumitru Puiu, fiica Soloncăi; vinde un sat din Ț. Bacău 184.
- Marie** (Mărie), fiica Simei, nepoata Vlădoaiei; vinde vad de moară pe Putna 182, 183.
- Măria**, doamnă din Polonia; împrumută bani de la Miron Barnovschi 333.
- Măria**, fiica Gaftei; dă mărturie 140.
- Măria**, fiica Mariei, strănepoata lui Giurgea Liescul; vinde ocină din Fițiinghești 38.
- Măria**, fiica lui Toma, nepoata lui Drăgăilă; primește întărire pentru ocini cumpărate și moștenite în Ivănești 436.
- Măria** Cornil din Bălotzești; se judecă pentru parte de ocină 99.
- Măria**, socrul lui Stan 308.
- Măria**, fiica Erinei; dă mărturie 140.
- Măria** (Mărica), soția lui Orăș fost hatman; dăruiește m-rii Bistrița vii la Bacău 198, 267.
- Măria** Ihnătoae, soția lui Ihnat Manolei; vinde ocină din Șendreni 227.
- Măria**, mama lui Ursul 42.
- Măria** din Găgești; martor 6.
- Măria**, fiica lui Irimia, sora Solomiei; vinde jirebie 422.
- Măria** (Mărinca, Mărița), doamnă, soția lui Ioan voievod; primește în folosință satele Răchiteni, Iugani și Tămășeni 298; i se ia cu sila satul Răchiteni 255.
- Măria**, mama sau soacra Mariei; cumpără parte din Făureni 115.
- *Măria**, sat, < Ț. Dorohoi; R. S. S. Ucraineană, lingă Mogoșești, c. ~, reg. Cernăuți > 361.
- Măria**, fiica lui Gligor, nepoata lui Sion; vinde ocină din Coșești 44.
- Măria**, fiica lui Ursul, strănepoata lui Giurgea Liescul; vinde ocină din Fițiinghești 38.
- Măria**, soția lui Măndru, mama lui Cîrstea și a lui Dancul 93, 94.
- Măria** Foleși, șoltuz de Trotuș; dă mărturie 339.

- Marușea**, sora lui Simion Pilipovschi; împreună cu rudele ocini moștenite 166.
- *Mastatiei**, sat, < ț. Birlad; la nord de Zorleni, c. ~, j. Vaslui >; ocină vindută de Marica, fiica lui Ifirim și nepoții ei lui Pinteș și Boul 132 și întărită acestora 228; ocină vindută de Irina lui Scherlet și Tudorachi 336.
- Matei**, v. și **Maftel**, **Mătel**,
- Matei** (Mătei), popă din Suceava; martor 205, 206.
- Mateuș**, sat, ț. Soroca; < R. S. S. Moldovenească, c. ~, r. Rezina >; dăruit de Enache postelnic m-rii Sf. Sava din Iași 307.
- Matheiu**, v. **Maftel**.
- Matiaș**, popă, dă un cal pentru plata capului unui hoț 408.
- Mavric**, grec, tatăl Smărașei, al Cuconiței ș.a.; vinde ocină din Dărmănești 7.
- Maxim**, v. și **Maeslm**.
- Maxim Popovici**, martor 197.
- Maxin** din Mogoșești; martor 9.
- Maxin**, paharnic din Călimănești; dă mărturie 263.
- Maxin** Buzea din Băloșeni, tatăl lui Ionașco 428.
- Maxin** Udrea, tatăl lui Gavril și al lui Isac 210-
Măcău, v. Ion Măcău.
- Măceșeni**, sat, < ț. Covurlui; Măcișeni, c. Corni, j. Galați > 279.
- Măciucă**, v. Ioachim Măciucă.
- Mădrăjești**, sat, < ț. Cîrligătura; Mădrjac, c. ~, j. Iași > 163.
- Măgdăllna** din Bordușești; partea ei vindută 18.
- Măgdăllna**, fiica lui Ionașco, nepoata lui Mihul medelnicer; vinde ocini din Bujoreni, Pipărcani și Băcănești 132, 228.
- Măgdăllna**, fiica lui Mavric grecul, sora Smărașei, a Cuconiței ș.a.; vinde ocină din Dărmănești 7.
- Măgdăllna**, soția lui Platon pitărel din Hreasca, fiica lui Eremia Tetea; vinde ocină din Petila Mare 91, 97.
- Măgura**, munte, < ț. Neamț >; hotarul Brașiștilor m-rii Pingărați 123.
- Măgura Mare** (Măgura, ~ Putnei), pe Putna, ț. Putna, în hotarul satelor Vitănești,
- Găgești și Scorțești 127, 182, 183, 192, 320; locuri dăruite Schitului de la Măgura Putnei 19.
- Mălea**, soția lui Vărlan; cumpără părți din Cincești 431.
- Mălai**, v. și **Malai**.
- Mălai** (Mălaiu), v. **Drăgan Mălai**.
- Mălalu** din Vaslui; martor 14.
- Mălăești**, sat, < ț. Iași; c. Gropnița, j. Iași > 428.
- Mălești**, sat, ț. Iași; < R. S. S. Moldovenească, Mălăești, c. Șapte Bani, r. Rîșcani >; fost al lui Isac Balica hatman, dăruit lui Pătrașco Ciogolea logofăt 409.
- Mălin**, ginerele lui Băltianol; martor 79.
- Măllța**, mama Todosiei 309.
- Mănăilă** Pillpovschi, tatăl lui Simion Pilipovschi, al Nastasicăi ș.a. 166.
- Mănăstirea** lui Iașeu, < ț. Suceava; în Ițcani, cartier or. Suceava >; loc de moară întărit ~ 67.
- Mănăstirea** Sfântul Ghiorghe, de lângă Vaslui, metoh de m-rii Zograf; primește întărire penru țigani D.
- Mănăstirea** < Văleni > (de peste Bistrița), ț. Neamț; < în Văleni, m. Piatra Neamț, j. Neamț >; hram, primește întărire pentru parte din Dănești 133; poslușnici 401, 432.
- Măndăcăuți**, sat, ț. Hotin; < R. S. S. Ucraineană, Mendicăuți, c. ~, reg. Cernăuți >; ocină împărțită între Ionașco și Gheorghe Jorea 10.
- *Mănești**, sat, pe Tazlău, < ț. Trotuș; lângă Brătîla, c. Helegiu, j. Bacău >; în hotar cu Zeameș 92; ocină vindută de Arhip fost cămăraș lui Marco din Brătîla 92; întărit lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234.
- *Mărești** (Miercești, Mircești), numit înainte Grozești 196, sat, < în hotar cu Tecuci, ț. Tecuci; j. Galați > 282; ocini vindute de Tudora lui Cazacul cămăraș 196, lui Nica cupeț din Focșani 322.
- Mărghita**, mama lui Petria din Neamț 110.
- Mărghita** primește bani pentru case din Săoani 374.
- Mărgineni**, sat, < ț. Bacău; ~ Răzeși și ~ Munteni, contopite sub denumirea Măr-

- gineni, c. s. ~, m. Bacău > 128, 391, 400.
- Măria**, mama lui Fetion 368.
- Măria**, sora lui Costa; cumpără părți din Piticiani 190.
- Măria**, soția lui Necula lui Crucian; cumpără părți din Periați 268.
- Măria** Grozúvoae, mama Dobrei 127.
- Mărlea**, fiica Aniței, nepoata Vasilcăi; vinde ocină din Săcuiani 198.
- Mărlea** (Măriica), fiica lui Ifrim vistiernicel; vinde ocini din Bujoreni, Pipercani, Băcsănești ș.a. 132, 228.
- Mărlea**, fiica Ilenei, nepoata lui Petrea; vinde ocină din Iadumirești 184.
- Măriica**, fiica Ioanei, strănepoata lui Giurcea Necșul; vinde ocini din Cincești 431.
- Măriica**, fiica lui Ion Cotăi; vinde jumătate de jirebie din Petiia Mare 438.
- Măriica**, fiica lui Maftiu Surici din Săcuiani; dă mărturie 369.
- Măriica**, mama Annei și a Palaghiei 310.
- Măriica**, mama Todocăi 341.
- Măriica**, nepoata lui Miron fost clucer; vinde ocină din Drislive 204.
- Măriica**, sora lui Mirăuță 227.
- Mărlea**, sora lui Tomeghiu; vinde ocină din Antălești 421.
- Mărlea**, soția lui Gheorghe din Spătărești; zălogește o casă 421.
- Măriica**, soția lui Gliga din Cuclulați 189.
- Măriica**, soția lui Grigore din Borăști, fiica lui Ionașco din Țibănești; se judecă pentru niște sate 430.
- Măriica**, soția lui Istratie; cumpără părți din Cincești și sălașe de țigani 431.
- Măriica**, soția lui Verdișu; se judecă pentru ocină din Chirișomu 339.
- Măriica** Tărfeloari, se judecă pentru vii de la Soltănești 103.
- Măricuța** (Măriicuța), mama Anghelinei 233 257.
- Măricuța**, soția lui Costantin vornic de gloată, fiica Gaftonei Nebojatcoae; cumpără parte din Ecușeni 164.
- Mărie**, soția lui Gligorcea croitorul; vinde vie de la Copou 58.
- Măriia** din N...; a vîndut ocină din Făureni 115.
- Măriia**, fiica lui Caramiz, nepoata lui Giurcea Liescul 38.
- Măriia**, fiica lui Mihăilă; vinde ocină din Popi 93, 94.
- Măriia** (Mărica), nepoata lui Ifrim vistiernicel; vinde ocini din Bujoreni, Pipercani, Băcsănești ș.a. 132, 228.
- Măriia** (Mărica), sora lui Andronic; vinde vad de moară pe Putna 183.
- Măriia**, soția lui Andronic din Vitănești, fiica lui Ilie; vinde un pămînt din Fiținghești 15.
- Măriia** Bunoae, sora lui Văscan, a lui Gligorie ș.a.; vinde vad de moară din hotarul tirgului Tecuci 203.
- Măriica**, fiica Bălaiei din Văleni, nepoata lui Ion stolnic; vinde ocină din Văleni 337.
- Măriica**, fiica lui Gheorghe; vinde ocină din Scobențeni 100, 101.
- Măriica**, fiica lui Nistor sau Lucoci, strănepoata lui Giurcea Liescul; vinde ocină din Fiținghești 38.
- Măriica**, fiica lui Ștefan vornic; dă mărturie 140.
- Măriica**, soția lui Ștefan din Iași, fiica lui Ioachim Măclucă; cumpără loc de casă în Iași 330.
- Măriica**, țigancă, fiica lui Grigorie țigan; întărită lui Ionașco Prăjescul 41.
- Măriina**, fiica lui Dăniil din Voloșcani; dăruiește ocina sa din Irești m-rii Vizantia 127.
- Mărișești**, sat, <ț. Putna; or. Mărășești, j. Vrancea >; ocină dată de Lupul al Nastei lui Drăguș pentru plata capului 282.
- Mărița** Iorașeoala, mama lui Gheorghe Coropceanul 229.
- Măriuca**, fiica Candachiei, nepoata lui Cunstandin și a Elincăi; vinde părți din Hlăpești 102.
- Măriuța**, mama Irinei 119.
- Măstăcănul**, sat, ț. Bacău; < Mastacăn, c. Borlești, j. Neamț >; ocina lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea, întărită 234.
- Măstăcani**, top. la Bombotești 234.

- *Mășceani, sat, ț. Soroca; < R. S. S. Moldovenească, între obârșia Căinarului și Nistru, r. Dondușani >; dăruit de Enache postelnic m-ril Sf. Sava din Iași 307.
- Mătcu, v. Petrea Măteu.
- Măteu, tatăl lui Petrea 284.
- Mătei, v. Matei.
- Măteiu dă mărturie 115.
- Măteiu, vinzător în Scobențeni 100, 101.
- Mătelu, vecin din Războieni al lui Lupul Prăjescul postelnic 162.
- Mătiaș, v. Gavrilaš Mătiaș.
- Mășceani, sat, < probabil ț. Adjud; între Corbasca, c. ~, și Gherdana, c. Tătă-răști, j. Bacău > 284.
- Mechleea, țigancă, fiica Odochiei țigancă; întărită lui Ionașco Prăjescul 41.
- Medeleana, fiica lui Gavril fost staroste, mama Gaftonei și a lui Varticu 43.
- Meftodie, v. Miftodie, groapa lui ~.
- Meleșăuți, sat, < ț. Suceava; Milișăuți, c. Bădeuți, j. Suceava > 299; jumătate de sat vindută de popa Aftanasie lui Evloghie episcop de Rădăuți, iar altă jumătate vindută de Dumitru din Tureatca aceluiași episcop 367.
- Meletie, diacon de la m-rea Sucevița; dă mărturie 290.
- Merăuță, v. și Mierăuță, Mirăuță.
- Merăuță, pircălab; primește ocină din Bălițești pentru plata capului 221.
- Mesehănești (Mesehenești), sat, < ț. Roman; Misihănești, c. Roșiori, j. Bacău > 230, 231, 233, 257.
- Mesehenesul, v. Avram Mesehenesul.
- Miazăpăresiml, sărbătoare; termen de plată 9.
- Mlea, mama Anghelinel 318.
- Micești, sat, < ț. Tutova; contopit cu Gherghești, c. Gherghești, j. Vaslui > 245, 263.
- Mielăușeni, sat, < ț. Roman; c. Butea, j. Iași >; act scris la ~ 310.
- *Mielești, sat, < ț. Adjud; lângă Șișcani, or. Adjud, j. Vrancea > 284.
- Micnici, v. Lefter Mieniei.
- Micotiel, fiul lui Ursu Bărboiu; vinde ocină din Șendrești 85.
- Micul, v. Vasille Micul.
- Micul, tatăl lui Ionașcu Văliște, al Lupei ș.a. 184.
- Micul, top. la Procelnici 125.
- Midilian, fiul lui Todir, nepotul lui Goian; vinde ocină din Huși 131.
- Mierăuță din Hăsnășeni; dă mărturie 26.
- Mierăuță (Mirăuță, Merăuță), vornic de gloată, fost ~; dă mărturie 42, 90, 93, 309, 414; hotarnic 169.
- Miercești, v. Mîrcești, sat.
- Mierla, mama lui Pătrașco 34.
- Miftodie (Meftodie), groapa lui ~, punct pe hotarul braniștii m-rii Bistrița 68, 379.
- Miha, vameș din Troțuș; martor 7.
- Mihaclu, unchiul lui Ștefan, bunicul lui Adam 368.
- Mihal, unchiul lui Crețul 368.
- Mihal, vornic de Brlad; dă mărturie 61.
- Mihal Ungurul, cumpărător în Băloșeni 428.
- Mihalaș, grec; martor 7.
- Mihail, v. și Mihăilă.
- Mihail, călugăr de la m-rea Sucevița; dă mărturie 290.
- Mihall, cumpărător al unei ocini din Țutcani 157.
- Mihall, egumen al m-rii Neamț 303.
- Mihail (Mihăilă), fratele lui Iurașco; vinde vad de moară din Vitănești 182, 183.
- Mihall, ginerele Cimbalei; cumpără și vinde ocină din Dragsini 263.
- Mihall (Mihăilă), popă din Siret; martor testamentar 291.
- Mihall, vistiernic; dă mărturie 16; scrie zapise 73, 326.
- <Mihall> Fortuna, comis; dă mărturie 329; a dat niște boi lui Miron Barnovschi 333.
- Mihail și Gavril, hram al unei biserici din din Suceava B.
- Mihalu, martor I.
- Mihalu, grec; martor 111.
- Mihalu Soel, șoltuz de Troțuș; dă mărturie 95.
- Mihal, strămoșul lui Maftel Roșca; primește danie satul Bălănești 152.
- Mihalaechi, paharnic; hotarnic 184.
- Mihaleău (Mihalcăuți), sat, < ț. Hotin; R. S. S. Ucraineană, probabil Mihăileanca, c. Belou-sovca, reg. Cernăuți > 225;

- jumătate de sat împărțită între Simion Pîlipovschi și Marușca 166.
- Mihaleea**, diac; scrie: act domnesc 109, carte de mărturie A.
- Mihaleea Baci**, fost armaș, fiul lui Pătrașco Baci, nepotul lui Oana Baci; vinde ocina din Tirzii, Dănceni ș.a. 69, 305.
- Mihail**, diac; scrie zăpis 111.
- Mihălești**, sat, < ț. Suceava; c. Horodniceni, j. Suceava > 288.
- Mihălaș**, fiul lui Beldiman logofăt; primește întărire pentru Negoesti, vii la Cotnari și casă în Suceava 290.
- Mihălașea**, top. la Peșterea 169.
- Mihăllă** din Bodești; martor 322.
- Mihăllă** din Clipsești; martor 15.
- Mihăllă** din Spătărești; casa lui zălogită 421.
- Mihăllă**, sulger din Dăjeni; martor hotarnic 150.
- Mihăllă**, tatăl lui Lupul 155.
- Mihăllă**, tatăl Măriei 93, 94.
- Mihăllă**, vnzător în Bogdănești 309.
- Mihăllă**, vnzător în Fișinghești 55.
- Mihăllă**, vnzător în Petiia Mare 91, 97.
- Mihăllă Dodan**, bunicul Dobrei 127.
- Mihăllă Unbraru**, răzeș din Rădeni; împresoară ocina din Rădeni 219.
- Mihălachi**, sluga lui Grama mare stolnic; scrie zăpis 227.
- ***Mihlești**, sat, < pe Siret, ț. Adjud; lângă Pădureni, or. Mărășești, j. Vrancea > 284, < Mihnea >, v. Radu < Mihnea >, domn.
- Mihnea** dă mărturie 95.
- Mihul**, v. Dumitrașco Mihul.
- Mihul**, medelnicer, bunicul Măgdălinei și al Anghelinei 132, 228.
- Mihul**, tatăl lui Andreiu și al lui Vasili 53.
- Miiarea**, popă din Mădărjaci; martor hotarnic 163.
- Mijloceni**, parte din moșia satulul Bordușești 18.
- ***Millenești**, sat, ț. Cîrligătura; < lângă Popești, c. ~, j. Iași >; dat de m-rea Voroneț lui Ionașco Jora în schimbul seșiștii Mușinții 16, 73, 117, 326.
- Mileov**, prîru, < afluent al Putnei >; hotar 53—55, 72.
- Miletin**, prîru, < afluent al Jijlel >; sat pe ~ 140.
- Miletin**, top. la Culișăuți 161.
- Mira**, tatăl (mama?) lui Andrei 308.
- ***Mirăești**, sat, ț. Tecuci; < lângă Liești, c. ~, j. Galați >; dăruit de Enachie postelnic m-rii Aroneanu 237; slujitori domnești opriți să între în ~ 410.
- Mirăuță**, v. și Mierăuță.
- Mirăuță**, fiul lui Coșăscul; martor 370.
- Mirăuță**, tatăl lui Costantin, fratele Măricăi; martor 227.
- Mirăușl**, diac din Băloșești; dă mărturie A.
- Mirca**, v. Gavril Mirca.
- Mirce**, v. Ion Mircea.
- Mircea**, tatăl lui Erhan (?) A.
- Mircești** (Miercești), sat, < ț. Putna; Mircești Vechi, c. Vinători, j. Vrancea >; ocina vindute de Marghita, Stan ș.a. lui Nica cupeț 32.
- Mireloala**, mama lui Erhan (?) A.
- ***Mirești**, sat, < ț. Hirliu; lângă Albești, c. ~, j. Botoșani > 338.
- Miron**, bunicul Todosei; partea lui din Vașcăuți vindută 309.
- Miron**, fost clucer, fiul lui Gligore clucer și al Sarei, tatăl Eftimiei, socrul lui Toma mare sulger; cumpără părți din Drislive și Dănești 204, 206.
- Miron din Găgești**; dă mărturie 183.
- Miron din Iurghiceni**; dă ocina lui Costin pentru dajdea acestuia 21; martor 20.
- Miron**, fiul Irinei, fratele lui Nicoară; vinde jumătate din Negrești 316.
- Miron**, ginerele Leantei; vinde un țigan 286.
- Miron**, nepotul lui Lupan Botăș; vinde ocina din Scobențeni 100, 101.
- Miron**, tatăl Palaghlei, bunicul lui Gavril și al lui Gligorie 22.
- Miron Barnovschi** (Bărnovschi) **Moghila** (Movilă), domn al Moldovei; dăruiește sate 28, 31, 59, 325, 347; întărește scutirul Mitropoliei Sucevei 327; judecată înaintea lui ~ 406; hotărnice în zilele lui ~ 169; moară dărmată în zilele lui ~ 67; a luat cu sila sate pe care apoi le-a dăruit m-rii Birnova 255, 298, 433; testamentul lui ~ 333; acte de la ~ 52, 59, 85, 100—102, 123, 124, 156, 169, 213, 225, 253, 283, 382, 407, 424, 430.
- Miron Clogolea**, fratele lui Pătrașco Clogolea; primește danie satele Dușmanul Mare și Dușmanul Mic 394.
- Miron Roibanu**, răzeș din Lungani 150.

Mironescul, v. Ionașeo Mironescul.

Misall, martor 308.

*Misești, sat, ț. Iași; < înglobat în Mălăești, c. Gropnița, j. Iași >; cumpărat și întărit lui Eustratie logofăt 126.

Mitrofan, episcop de Huși; participă la hotărârile luate de domn și sfat 59, 67, 123, 124, 293, 347, 389, 424; dă mărturie 335; martor 367.

Mitrofan, martor 4.

Mitropolla Sucevel 37, 193; primește danii, 104, întăriri 3, 75, 355, 360, scutiri 112, 232, 327, 356, 381, 427; biserica ~ Sfântul Gheorghe și Sfântul Ioan cel Nou 104; v. și mitropolit.

Mizla din Culișeuți; martor hotarnic 161.

Mindrul, deal la Cotnari; vie pe ~ B.

Mindrul, soțul Martei, tatăl lui Cirstea și al lui Danciul 93, 94.

Minjea, v. Ionașeo Minjea.

Minzatul, v. Avram Minzatul.

Mirzea, fiul lui Andronic; vinde ocini din Hălmăgești 176, 177.

*Mocșle, sat, ț. Orhei; < R. S. S. Moldovenească, lângă Vișcăuți, c. Susleni, r. Orhei > 309.

Moghila, v. Costantin ~, Ieremia ~, Miron Barnovschi ~, Moise ~, Safta ~și Simlon ~.

Moghilova, v. Pesterea, sat.

Mogildea, v. Gligorașeo Mogildea.

Mogildea, fiul Dochiei din Grădești; vinde ocină din Dracsinl 245.

Moglan, martor 313.

Mogoșăști, sat, ț. Vaslui; < azi Ipatele, c. ~, j. Iași >; ocini împărțite între Stratul Bolea și popa Simion cu rudele lui 271.

Mogoșescul, v. Manea Mogoșescul.

Mogoșești, sat, < ț. Cernăuți; R. S. S. Ucraineană, c. ~, reg. Cernăuți >; ocină vindută de Orheianul ș.a. lui Isac de Sinehău 361, 378.

*Mogoșești, sat, < Neamț; lângă Costișa, c. ~, j. Neamț > 9.

Mogoșești, sat, < ț. Suceava; c. ~, j. Iași > act scris în ~ 167.

Moise (Moisi) Moghila (Movilă), domn al Moldovei, văr primar al lui Constantin

Moghila voievod 382; dăruiește sate, iazuri ș.a. 64, 114, 126, 235, 340, 342, 346, 364, 365, 385, 394, 405, 409, 411, D;

întărește sate moștenite, împărțite, cum-părate, schimbate 348—350, 355, 357, 358, 362, 366, 371—373, 376—380, 382, 384, 386, 387, 390, 392, 395, 400, 402, 403, 407, 414, 415, 417, 418, 420, 421, 422, 424, 430, 431, 436, 438, II;

dă cărți de apărare 343, 375, 412, 432; acordă sau întărește scuturi Mitropoliei 344, 345, 356, 360, 381, 427, Episcopiei de Huși 354, clerului 389, 429, unor boieri 419;

judecă pricini 396, 430;

poruncește slugilor domnești să nu învâluiască sate 351, 353, 359, 401, 410, 423, să urmărească țigani fugiți 383, să cheme oameni la judecată 399, să oprească ocinile unor datornici 420, să apere drepturile unor mănăstiri 363; poruncește să se rejudece pricini 335; poruncește locuitorilor satelor mănăstirești să asculte de mănăstiri 426;

întărește închinarea m-rii Galata către Patriarhia din Ierusalim 347;

dă un așezământ de conviețuire a clerului mănăstiresc 413;

impresurare de ocini în zilele lui ~ 118; piră în zilele lui ~ 82; ocină luată în zilele lui ~ 175; bani dați în treaba țării în zilele lui ~ 116;

acte de la ~ (prima domnie) 33, 38, 45, 59, 96, 101, 116, 123, 124, 126, 137, 184, 213, 225, 275, 301, 316, 382, D; pretinse acte de la ~ 264, 265; destinatar 433.

Molselu, fiul lui Ion; vinde ocină din Ivoești 278, 281.

Molselu Mailatrl, martor 325.

Moișan, v. Coste Moișan.

Moișanul, v. Toma Moișanul.

Molșăscul, v. Rați Molșăscul.

Mojle, vătaf, tatăl lui Zahariia 397.

Moldova, rlu; sate pe ~ 40, 167, 199, 287, 288, 395, 418; vad de moară pe ~ 167.

Moldova, țara ~: passim.

Molneștilor, bătrînul ~, în Speriați 268.

Molodeț dă mărturie 437.
Molofeu, v. **Ion Molofeu**.
Moncean, v. **Ion Moncean**.
Mosehiciu, fost pircălab, fratele lui Ionașco 37.
Moseul, iezar rus; ucis de tîlhari 287.
Moșea, v. **Ion Moșea**.
Motășu, popă; martor 370.
Moțoc, v. **Iacob (Iacov) ~**, **Lazor ~** și **Nicoară ~**.
Movilă, v. **Moghila**.
Movileni, sat, < ț. Roman; c. Heleşteni, j. Iași > 163, 310; a patra parte întărită lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234.
Movileștilor, familia ~ (menț. tirzie) 146.
Mozăit bașa, turc din Iași; martor I.
Muncei, munte, ț. Trotuș; < probabil lingă Grozești, c. ~, j. Bacău >; loc de vie, grădini și fînețe întărite lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234.
Muncei, poiană, < pe Cracău, ț. Neamț; j. Neamț >; vindută de Ghearghiță păhărniceștii lui Pătrașco Bașotă 139, 178.
***Muncel**, sat, < ț. Bacău; lingă Reditu, c. ~, j. Neamț > 111.
Muncel, sat, < ț. Suceava; Muncelul de Sus, c. Mogoșești — Siret, j. Iași > 167.
Muncelul, munte, < ț. Neamț >; hotar al braniștilor m-rilor Bisericiani 87 și Pingărași 123, 124, 147, 172, 270, 382.
Muncelul Mare, munte, < ț. Neamț >; hotar al braniștii m-ril Secul 147, 172.
Munteanul, tatăl lui Cozma și al lui Bălan 91, 97.
Muntele Athos, munte < Grecia >; m-re de la ~ D,
Muntele Lung, < ț. Neamț >; hotar al braniștii m-ril Pingărași 123.
Muntele Mare, < ț. Neamț >; hotar al braniștii m-ril Bistrița 68, 379.
Muntianul, martor 79.
Mura, țigancă, fiica lui Penten țigan; vindută 371.
Murat, țigan; vindut 431.
Murgină (Murgică) din Cucuiați; martor 15, 320.
Murguleț, v. **Ieremia ~** și **Ipatie ~**.
Mustea, pîrnu, < ț. Neamț >; hotar al braniștii m-ril Secul 147, 172.
Musteață, v. **Gavril Musteață**.

Mușea, bunicul lui Simion 308.
***Mușetești**, sat, < pe Siret, ț. Neamț; lingă Șerbănești, înglobat în m. Bacău > 391.
Mușnișii, seliște, ț. Suceava; < Mușenița, c. ~, i. Suceava >; dată de Ionașco Jora în schimbul seliștii Milcinești a m-ril Voroneț 326.

N

Nachie, v. **Enachi Golan**.
Naeuf, dregător de Tomești; trimis de marele logofăt să asiste la o cercetare 292.
Naeul, fiul lui Gligorie, nepotul lui Tudoran; vinde ocină din Săoani 142, 145.
Naeul dă mărturie 329.
Naeul, negustor din Birlad, fiul lui Iane; dă mărturie 245, 337; cumpără vad de moară din Vitănești 182, 183.
Naeul, păhărniceștii din Dăjeni; martor hotar-nic 150.
Naeul Sechiluş din Procelnici; martor hotar-nic 150.
Nasta, v. și **Nastea**.
Nasta, bunica Tudorei 404.
Nasta, mama lui Costin, a lui Simion ș.a. 102.
Nasta, mama lui Lupu 282.
Nasta, mătușa lui Adam; partea ei din Bogdănești vindută 368.
Nastasca, v. **Nastasica**.
Nastasia, fiica lui Boldur, sora Candachiei și a lui Lupul Boldur; vinde parte din Frățești 312.
Nastasia, fiica lui Fetion, sora Antemiei și a lui Drăgan; se judecă pentru parte din Vorovești 249.
Nastasia, fiica lui Gavril, sora lui Vasilie; vinde părți din Ivoești 278, 281.
Nastasia, fiica lui Gavril Hulpe, nepoata lui Tudor; vinde jirebii din Petiia Mare 438
Nastasia, fiica lui Simion Jorea, mama lui Dumitru Buhuș logofăt și a Saftei 10, 140.
Nastasia, mama lui Grigoraș și a lui Costachi 255.

- Nastasia, mama lui Ionașco Hrincoviu, a lui Ștefan Hrincoviu ș.a. 255.
- Nastasia, mama lui Toader 271.
- Nastasia, sora lui Ion; vinde ocină din Iadumirești 184.
- Nastasia, sora Tofanei, a lui Gheorghe și a lui Toma Moiașanul; vinde jumătate din Lăcina 274.
- Nastasia, soția lui Dămian; dăruiește satele Rusciori și Jidești m-rii Secul 46.
- Nastasia, țigancă, soția lui Toader Hacıo țigan; întărită lui Ionașco Prăjescul 41.
- Nastasia Enculeasa, mama Irinei 149.
- Nastasia Pînța, fiica lui Vlad vameș, mătușa lui Sturza și a lui Isac; dăruiește părți de ocină din Tilhărești lui Sturza 415.
- Nastasia (Nastasca), sora lui Simion Pili-povschi; imparte cu rudele ocini moștenite 166.
- Nastasia, v. și Năstasia.
- Nastasia, călugăr de la m-rea Sf. Ilie 12.
- Nastasia, călugăr de la m-rea Sucevița 290.
- Nastasia, fiica lui Trif; vinde ocină din Săcătura 184.
- Nastasia, cumpărătoare în Cincești 431.
- Nastasia, fiica Anușcăi Lupoae; vinde ocină din Văsiești 69.
- Nastasia, fiica lui Ghiorghe Siminecianul; vinde ocină din Dănceni 145.
- Nastasia, fiica lui Gliga Hrincoviu, mama lui Dumitrașco Fulger, a Mariței și a lui Manole 250, 298
- Nastasia, fiica lui Pătrașco Baci, nepoata lui Oana Baci; vinde ocini din Tîrzii și Din-ceni 305.
- Nastasia, nepoata lui Pîntea, a Ruscăi și a Sorcăi; vinde ocină din Săoani 437.
- Nastasia, țigancă, fiica lui Gligore țigan; întărită lui Ionașco Prăjescul 41.
- Nastasia, țigancă, fiica lui Penten țigan; vindută 371.
- Nastea, fiica lui Toma pitar; vinde ocină din ț. Bacău 184.
- Nastea, nepoata Nemțenei; vinde ocină din Săoani, 437.
- Nașcul, cumpărător în Dumbrăvița 313.
- Nașterea Domnului, hram, v. Dobromira, m-re.
- Nazaria, țigancă, fiica Odochiei țiganca; întărită lui Ionașco Prăjescul 41.
- Nazarila, soția lui David; cumpără parte din Cincești 431.
- Nădăbaico, tatăl lui Dabija, bunicul Irinei 177.
- Nădăbaico, fost vornic, tatăl lui Eremia, al lui Dumitrașco și al lui Costantin; fiii lui ~ dau mărturie 3; vinde vad de moară în gîrla Putnei 392.
- Nădăbaicu, v. Dumitrașco ~ și Erimia ~.
- Nădăbăuți, v. Nedebouți, sat.
- Nănești, sat, <ț. Putna; c. ~, j. Vrancea> 323.
- Năsoești, sat, ț. Bacău; <azi Cetățuia, c. Strugari, j. Bacău>; ocini cumpărate de Dumitrașco Solomon de la Gheorghită și frații lui 184.
- Năstasie, vînzător în Fișinghești 53.
- Năvoloace, top. pe hotarul Tîrgului Frumos 116.
- Năvrăpăscul, v. Gheorghe Năvrăpăscul.
- Năvrăpăscul, vornic; martor 135.
- Neacșa, v. și Niacșa.
- Neacșa, sora lui Simbotin; vinde ocină de la Babe 320.
- Neamț, cetate; pîrcălabi de ~ 81, 122, 146, 169, 203, 340, 399.
- Neamț, m-re, <ț. Neamț; în c. Vîntorii-Neamț, j. Neamț>; primește cărți de apărare 39; în hotar cu m-rea Secu 147, 346; egumeni 72, 303.
- Neamț, oraș, [<Tîrgu] Neamț] > 47, 346; tir-goveți 110, 406; șoltuz, pîrgari, orașeni 340; hotar 147; prisacă 222; ocolui ~ 49, 86, 172.
- Neamț, pîrlu, < afluent al Moldovei >; moară pe ~ 47; hotar 172.
- Neamț, ținut; sate din ~ 10, 12, 27, 46, 47, 84, 86, 123, 124, 157, 162, 170—173, 178, 185, 197, 234, 290, 368, 382, 424, 434; slugi domnești din ~ 62, 81.
- Neanea Buhudalul, martor 268.
- Neaniul, v. Neniul.
- Nebojatcoae, v. Gaftona Nebojatcoae.
- Nebojateo, socrul lui Costantin vornic de gloată 90, 91, 414, 428.
- Nechifor din Bogdănești; martor 368.
- Nechifor din Mirești; martor 338.

- Nechifor**, egumen al m-rii Secul; dă mărturie 303.
- Nechifor**, fost hotnog din Pădureni; dă mărturie 390.
- Nechifor** dă mărturie 115.
- Nechifor**, păhărnicele din Șerbești, tatăl lui Toader și al lui Pătrașco; martor 111.
- Nechita**, v. și Ursu **Nechita**.
- Nechita**, cumnatul lui Simbotin; vinde ocină de la Babe 320.
- Nechita** din Bulbucani; martor 428.
- Nechita** din Cățelești; dă mărturie 121.
- Nechita** din Clipicești; dăruiește loc de biserică de la Babe m-rii Bisericiani 19.
- Nechita** din Spinoasa; martor 22.
- Nechita**, fiul Sava din Leutești; se judecă pentru părți din Bădești 199.
- Nechita**, fratele lui Vasile Buțucul; vinde ocină din Rășipeni 158.
- Nechita**, tatăl lui Ioan și al lui Toader 320.
- Nechita**, tatăl lui Simion 308.
- Nechita**, vătaf; dă mărturie 272.
- Nechita**, vecin din Războieni al lui Ionașco Prăjescul 162.
- Nechita**, vinzător în Săoani 437.
- Nechita** Freauș, martor 268.
- Necoară**, fiul lui Țoga; vinde ocină din Ivănești 436.
- Necoară** (Necoriță, Nicoriță), fost hatman, bunicul sau unchiul lui Ionașco, al lui Gheorghe și al lui Manole; cumpără părți din Bicani, Balosinești 113, din Galbeni 134; dăruiește părți cumpărate din Galbeni nepotului său Manole 135; soția lui ~ cumpără un loc din Ceucani 109.
- Necoară**, mortasip din Iași; martor I.
- Necoară** (Nicoară) fost spătar; vinde un loc din Ceucani 109; martor 308.
- Necoară**, vinzător în Ciohoreni 272.
- Necolalu**, călugăr de la m-rea Blăștița 406.
- Necoriță**, m-re, v. Iași, oraș.
- Necoriță**, v. Necoară, hatman.
- Necșaul**, sat, <ț. Hirlău; Nișeni, c. ~, j. Botoșani > 324.
- Necșul**, v. Eremia ~ și Giurgea ~.
- Necula**, v. și Nicula.
- Necula**, v. și **Neculal** Catargiu.
- Necula**, poslușnic al m-rilor Adormirea din Iași și Birnova; primește scutire de dări și angherii 350.
- Necula**, țigan al m-ril Secul; întărit 51.
- Necula** Bellbou, din Galați; martor E.
- Necula** lul Crucian, cumpără părți din Periați 268.
- Necula** Gheorma, primește poruncă să asiste la răscumpărarea unei ocine 134.
- Neculae** (Neculaiu) Sechl (Seachil), fost cămăraș, nepotul lui Toader Sechl; vinde parte din Cobeceni 80, 236, 243; dă mărturie A.
- Neculai**, v. și Nicolae.
- Neculai**, fiul lui Turcul, fratele lui Hlut, al lui Vilcea și al lui Toader; vinde un răzor din Fișinghești 54.
- Neculai** dă mărturie 322.
- Neculai** (Necula) Catargiu, vistiernic; vinde satele Vlădiceni și Nădăbăuți 212, 213.
- Neculalu**, hotnog; martor E.¹
- Neculaiu** Vrabie din Rădeni; martor 341.
- Neculecu**, căpitan; martor E.
- Neculescul**, v. Vasile **Neculescul**.
- Neculești**, v. Trifești, sat.
- Necuța**, fiul lui Ion Puiuleț aprod din Bogdănești; vinde ocină din Bogdănești 309.
- Nedeboușl** (Nădăbăuși), sat, ț. Hotin; < R. S. S. Ucraineană, Nădăbăuși, c. ~, reg. Cernăuți >; vindut de **Neculai** Catargiu fost vistiernic lui Dumitrașco, Șoldan mare spătar 212, 213.
- Neertatul**, v. Gregorie **Neertatul**.
- * **Negoeshl**, sat, pe Orbic, ț. Neamț; < j. Neamț. >; întărit soțlel lui Beldiman logofăt 290.
- Negoeshl**, sat, < ț. Troțuș; c. s. Ștefan cel Mare, m. Gh. Gheorghiu-Dej >; slugă domnească din ~ 339.
- Negol**, șoltuz de Birlad; dă mărturie 61.
- Negoșeni**, v. **Negușeu**, sat.
- Negrești**, sat, < ț. Hotin; R. S. S. Ucraineană, probabil Negreni, c. Mămăliga, reg. Cernăuți >; ocină împărțită între Simlon Pilipovschi și Olena 166.
- Negrești**, sat, ț. Vaslui; < or. ~, j. Vaslui >; jumătate din ~ cumpărată și întărită lul Ghianghea mare logofăt 316.
- Negrul** din Iași; martor 428.
- Negură** scrie m-ril Pingărați despre Zosin călugărașul 398.

- Negușeni** (Negoșeni, Nicușeni), sat, <ț. Roman; c. Roșiori, j. Bacău > 190, 230, 231, 233, 257.
- Nemțanul**, v. **Ionașco Nemțanul**.
- Nemțeană**, mătușa Nastei 437.
- Nemțșor**, plru, <affluent al Ozanei>; hotar al braniștii m-rii Secul 147, 172.
- Nene** din Mihilești; martor 284.
- Nenița** din Bălotești; martor 4.
- Nenul** (Neaniul), pircălab; ocină din Onești răscumpărată de la ~ 101; vătaf mare de ținutul Cirligătura, fost ~; martor 317, 318.
- Nenul**, tatăl lui Lazor, al lui Vasile și al Anei 389.
- Nenul** (Neaniul, Nenul), vornic de gloată, fost ~; dă mărturie 43, 87, 90, 145, 270, 299, 414; martor 135, 164; cumpără părți din Fîrțăști 8, din Hălăseni 391, țigani 13; primește danie domnească satul Șărăuți 224; primește întărire pentru un sălaș de țigani 235, pentru satul Rădiul 393; imputernicit să-și caute țigani fugiți 114.
- Nenul**, v. **Nenul**.
- Nepolocăuși** (Nipolocăuți), sat, <ț. Cernăuți; R. S. S. Ucraineană, c. ~, reg. Cernăuți>; ocini împărțite între Simion Pilipovschî și Olena 166.
- Nestor**, negustor din Iași; martor 428.
- Nestor Dăneș** din Ivănești; martor 221.
- Niașa**, fiica lui Ursul Vartic; dăruiește venituri m-rii Dobromira 148.
- Niea**, diac; scrie act domnesc 244.
- Niea**, negustor din Focșani; cumpără și primește întărire pentru părți din Mircești 322.
- Nicoară**, v. și **Necoară**.
- Nieoară**, fost armaș, bunicul lui Ionașco Crețul din Șușmănești 91, 97.
- Nicoară**, diac din Bîrzești, soțul Agafiei; se judecă pentru sate 430.
- Nicoară** din Bălotești; partea lui din Bălotești vîndută 99.
- Nieoară** din Găgești; dă mărturie 183.
- Nicoară** din Șătrăreni; martor 338.
- Nicoară**, fiul lui Cornea diac; cumpără și vinde satul Dumeni 405.
- Nicoară**, fiul Irinei, fratele lui Miron; dă seliștea Linești pentru o datorie 316.
- Nicoară**, tatăl lui Burlă; vinde ocină din Chirișomu 339.
- Nicoară**, tatăl lui Dumitrașco 437.
- Nicoară**, vătaf din Mărcești; dă mărturie 282.
- Nicoară** Brabă, scrie testament 291.
- Nicoară** Moțoc, vătaf mare de ținutul Dorohoi; dă mărturie 408.
- Nicoară** Prăjescul, vistiernic mare, fost ~, tatăl lui Lupul Prăjescul și al lui Ionașco Prăjescul 34, 140, 170; primește zălog jumătate din Piscani 140.
- Nicolae**, v. și **Necolaiu**, **Neculae**.
- Nicolae**, proegumen al m-rii Voroneț 16, 73, 117, 326.
- Nicolae** (Neculai) Bălțatul din Gîrdești, fiul lui Ursu Bălțatul fost pitar; vinde ocină din Dracsini 179, 276; este pîrit pentru ocină din Dracsini 138.
- Nicolai**, egumen al m-rii Sf. Ilie 12.
- Nicolai**, țigan, fiul lui Țimurea țigan; întărit lui Ionașco Prăjescul 41.
- *Nicoești**, sat, ț. Neamț. <pe Cracău; j. Neamț >; întărit m-rii Aroneanu 27.
- Nicoești**, sat, <ț. Tecuci; c. ~, j. Galați > 56.
- Nicoriel**, diac; cumpără și vinde satul Dumeni 405.
- Nicoriță**, v. și **Necoriță**.
- Nicoriță**, m-re, v. Iași, oraș.
- Nicula**, tatăl lui Florea 162.
- Nicula**, țigan al m-rii Sucevița, fiul lui Ionașco țigan; fugit 383.
- Niculai** (Niculaiu), v. și **Neculae**.
- Niculal** Strătulat, vornic mare (menț. tirzie); autentifică o copie 166.
- Nicușeni**, v. **Negușeni**, sat.
- Nigolici**, v. **Gheorghie Nigollei**.
- Nil**, egumen al m-rii Pingărați 296, 398; dă mărturie 303, 304.
- Nipolocăuți**, v. **Nepolocăuți**, sat.
- Nistor**, v. și **Nestor**.
- Nistor**, fiul lui Caramiz sau Pătrășcan 38
- Nistor**, fiul lui Toma, nepotul lui Drăgăilă; primește întărire pentru părți moștenite și cumpărate din Ivănești 436.
- Nistor**, șoltuz de Troțuș; martor 7.

Nistor, vătaf de țigani; intervine pentru răscumpărarea vieții unor țigani 90, 414.

Nistor, vecin al lui Lie din Părtănoși; vite luate pentru dabila lui 211.

Nistor Foeșia, vânzător în Iurghiceni 285.

Nistor Oaleș din Vitănești; dă mărturie 183.

Nistor Șuverdeanul, tatăl lui Gavril 100, 101.

Nistor Ureech, mare vornic, fost ~; acte din zilele lui ~ 336; ctitorul m-rii Sf. Paraschiva din Iași 125; dăruiește heleștee m-rii Secul 406; casa lui din Iași 350; hotarul lui ~ de lângă cel al m-rii Secul 147, 172.

Nistoru, cumpărător al unei săpături 370.

Nistru, fluviu 181; sate pe ~ 166, 225, 234, 241; vad de moară pe ~ 309; hotar 161.

Nițul din Clipicești; dăruiește loc de biserică de la Babe m-rii Bisericanî 19.

Nivru, pîrlu, la Onut; moară pe ~, hotar 241.

Nirnova, pîriu, <afluent al Prutului>; sat pe ~ 100.

Noaptes, v. **Irimia Noaptes**.

Nohit, călugăr de la m-rea Bistrița 406.

Noorești, sat, <ț. Hotin; R. S. S. Ucraineană, reg. Cernăuți>; dat de Velișcu Hăbășescul lui Apostol postelnic pentru o datorie 208.

***Nosecova**, sat, ț. Soroca, <pe Nistru; R. S. S. Moldovenească, r. Dondușani>; al Antemiei, soția lui Dumitrașco Mihul 299.

Novac, țișan al m-rii Secul; întărit 51.

Nuor din Zărnești; se dă vecin 388.

O

Oaleș, v. **Nistor Oaleș**.

Oana, v. **Ghiorghii Oana**.

Oana Baci, bunicul lui Mihalcea fost armaș, al lui Cozmița ș.a. 305.

Oana Echimu, tatăl lui Ionașco 370.

Oanea, tatăl lui Pravăț 279.

***Obîrșie**, sat, ț. Neamț, <același cu *Obrășia, de la obrîșia Văii Albe (?), j. Neamț>; părți vîndute lui Bechea pîrcălab 368.

Obîrșie, sat, ț. Tecuci; <Obrîșia, c. Izvorul Berheciului, j. Bacău>; ocini cumpărate de Coruiu comis 115.

Oboroceni, sat, <ț. Roman; c. Heleșteni, j. Iași> 145; preot din ~ 142.

Obratl, v. **Ion Obratl**.

Obreja, munte, <ț. Neamț>; hotar al bra-niștii m-rii Secul 147, 172.

Obrejle (Obriaie), bunicul lui Eremia 317, 318.

Obrejle din Iurghiceni; martor 20; dă par-tea lui Costin din Iurghiceni pentru dajdea acestuia 21.

Obrejle din Scorțăști; dăruiește loc de la Babe m-rii Bisericanî 19.

Ocea, pădure, în hotarul tîrgului Tecuci 202.

Ocna, oraș, <Tîrgu Ocna>; pecetea ~ 339.

Odala Banului, top. la Dădești 375.

Odochia, v. și **Dochia**.

Odochia Pepeloe, sora Nastasiei Pința 415.

Odochia, fiica lui Badiul, strănepoata lui Franțian și a lui Toader Bucotco clucer; primește întărire pentru Răchiteni, Iugani și Tămășeni 298.

Odochia, soția lui Orheianul; vinde ocină din Mogoșești 361, 378.

Odochia, țișancă; întărită lui Ionașco Pră-jescul 41.

Oituz, pîrlu, <afluent al Troțușului>; sat, mori, loc de pive și fierăstraie pe ~ 234.

Ojev, sat, <ț. Hotin; R. S. S. Ucraineană, Ojev, c. Vasiliuți, reg. Cernăuți>; ocină vîndută de Pătrașco și frații săi lui Gavrițaș Matiaș vornic 34.

***Olășei**, sat, <ț. Vaslui; probabil lângă Proto-popești, c. Tăcuta și Tăcuta, c. ~, j. Vaslui>; părți cumpărate și întărite lui Dumitru Buhuș logofăt 234.

Olena, sora lui Simion Pilipovschi; împarte cu rudele ocini moștenite 166.

Olena, soția lui Drăgan Mălai; zălogește ocini din Bliscenăuți și Zubriceni 216; se ju-decă pentru ele 280.

Olișăști, sat. <ț. Putna; Oleșești, c. Țifești, j. Vrancea>; răzor vîndut de Giorce lui Pavel mare logofăt 2.

Onea din Petiia Mare; vinde loc de casă 91, 97.

Onea, medelnicer din Vovărăești; dă mărtu-rie 246.

- Onaea**, tatăl lui Simion 311.
- Onaea**, țigan; întărit lui Ionașco Prăjescul 41.
- Onașcu**, v. Ionașeu,
- ***Oneani**, sat, ț. Hirilău; < probabil lngă Băiceni, c. Todirești, j. Iași >; ocini vândute de Costantin vistiernic și Vasile Roșca vornic lui Gheorghe Roșca vistiernic 157, 210.
- Oneești**, sat, < ț. Neamț; Uncești, c. Secuieni, j. Neamț > 189.
- Oncioaia**, v. Todosia ~.
- Onciul**, v. Gavril Oneiul.
- Oneiul din Iurghiceni**; martor 20; dă partea lui Costin din Iurghiceni pentru dajdea acestuia 21.
- Oneiul Arpaș**, tatăl lui Eremia 317, 318.
- Oneiul Iurașovlei (Iorășescul)**, pircălab (staroste), fost ~, ginerele lui Orăș hatman; dă mărturie 324; trimis de domn să la mărturie din Polonia 241; dăruiește vii de la Bacău m-rii Bistrița 165, 198, 267; se plinge pentru impresurarea hotarului Șendricenilor 292.
- Oneul**, fiul lui Gligorie, nepotul lui Tudoran; vinde ocină din Săoani 142, 145.
- ***Onești**, sat, < ț. Cîrligătura; lngă Dumesti, c. ~, j. Iași >; întărit lui Gheorghe Roșca vistiernic 101.
- ***Oneșii**, sat, ț. Hotin, < pe Ciuhur; R. S. S. Moldovenească >; părți de ocină vândute de Isac, fiul lui Gorcea 415.
- Onleianl**, sat, < ț. Vaslui; Onlenci, c. ~, j. Neamț > 246; prisaca m-rii Pingărați, de la ~ 398.
- Onlul**, fiul Simioncel, tatăl Ilincăi; cumpără și dă zestre fiicei sale ocină din Dinceni 338.
- Onțani**, sat, < ț. Hirilău; Unțeni, c. ~, j. Botoșani > 324.
- Onul din Bogdănești**; partea lui vîndută 368.
- Onutul de Sus (Unotu)**, sat, ț. Cernăuți; < R. S. S. Ucraineană, Onut, c. ~ reg. Cernăuți >; ocinl împărțite între Ionașco și Gheorghe Jorea 10; jumătate de sat întărită lui Isac Strcea 156; moșie stăpînită de Gheorghe, fiul lui Ionco 241.
- Oprea**, fiul lui Lazăr; vinde un pămînt din Periiști 268.
- Oprea**, fiul lui Stroe din Fiținghești; pierde vil pentru o moarte de om 56.
- Opra**, fiul lui Zaharia, din Scorțăști; dăruiește loc de la Babe m-rii Biserlicani 19.
- Oprea**, pircălab; martor 15.
- Oprina**, fiica Stancăi Cimbăloaia, nepoata Dochiei 263; vinde ocini din Crăești, Glodeni și Hălmățeni 61.
- ***Oprșani**, sat (?), < pe Cuejdiu, ț. Neamț; j. Neamț >; în hotar cu braniștea m-rii Bistrița 68, 379.
- Orăș**, diac din Stroești; vinde ocini din Verișești, Sperlești ș.a., face schimb de ocini 256.
- Orăș**, fiul lui Ionașco Bolea, nepotul lui Stratul Bolea paharnic; vinde ocină din Roșlaci 120.
- Orăș**, hatman, fost ~, soțul Măricăi; a cumpărat vii la Bacău 165, 198, 267.
- Orășani**, sat, < ț. Cernăuți; R. S. S. Ucraineană, Orășeni, c. ~, reg. Cernăuți >; parte de ocină revenită Greacăi în urma unei împărțiri 166.
- Orble**, pîrtu, < afluent al Bistriței >; sat pe ~ 290.
- Orble**, sat, ț. Neamț; < contopit cu or. Buhuși, j. Bacău > 105; dăruit de Dumitra și fiica ei, Cîrstina, m-rii Biserlicani 84.
- Orhel**, cetate; pircălabl de ~ 38, 169; vătaf de sînețari 309.
- Orhel**, oraș; < R. S. S. Moldovenească, r. Orhei > 28; șoltuz și pîrgarl 309; loc lngă ~ 169.
- Orhel**, pîrtu; sate din ~ 309, 385.
- Orhelanul (Orhățanul)** din Mogoșești; vinde ocină 361, 378.
- ***Orhelul Vechi**, oraș; sat pe locul ~ 28, 169, 385; v. și Peșterea, sat.
- Orzea**, v. Vasilian Orzea.
- Osița**, fiica Irinel; vinde ocină din Ungurași 395.
- Ostabile**, hoț prins 408.
- Otești**, sat, < ț. Adjud; probaibil Otești, azi Galerl, c. Horgești, j. Bacău >; parte cumpărată de Ștefan Drăgan și soția sa 403.

P

Paholei, vecin al lui Lie, din Părtănoși; vite luate de la Ion Potlog fost vornic pentru dabila lui 211.

Paisie, egumenul m-rii Agapia; dă mărturie 303.

Paisie, ieromonah; martor 55.

Paladi, v. Ioan Paladi.

Palaghia, fiica lui Bantăș fost spătar, nepoata Ageroaei; vinde ocini din Ivănă-țăști, Popșori 253 și Vilnești 259.

Palaghia, fiica Măricăi, nepoata lui Toader Ferghi; vinde ocină din Drulești 310.

Palaghia, fiica lui Miron, mama lui Gavril și a lui Gligorie 22.

Palaghia, mama lui Adam; partea ei din Bogdănești vindută 368.

< Paleologul >, v. Dumitrachi Chiriță < Paleologul >.

Palanut primește întărire pentru Trohănești 239.

Pană din Iași; dă mărturie 276.

Pană, grec din Cucoreni; martor 428.

Pană, paharnic; săteni din Zărnești se dau vecini lui ~ 388.

Pană, stolnic mare; poruncește să fie lăsat în pace un loc al m-rii Secul 340.

Pană, vistiernic; cumpără și dăruiește satul Dușești m-rii Golia 396.

Pangarați, v. Pingărați, m-re.

Pangratie, călugăr de la m-rea Sucevița 290.

Panteleiu, v. Penteleiu.

Paos, v. Ionașco Paos.

Paradis Saula, cumpărător în Băloșeni 428.

Parasca, v. și Părasea.

Parasea, nepoata Anușcăi, sora lui Costin, a lui Simlon ș.a.; vinde jumătate din Țibănești 102.

Parasea, soția lui Zota negustor, mama lui Sima și a lui Ionașco; cumpără ocină în Vorovești 249.

Paraschiva, fiica Gaftonei; dă mărturie 140.

Parcova, sat, < ț. Hotin; R. S. S. Moldovenească, c. ~, r. Edinița >; vecinii lui Ghianghea mare logofăt din ~ Incalcă hotarele satului Cupcici 289.

Partenie, egumenul m-rii Bisericiani 46, 300 332, 392; primește danie și cumpără locuri la Babe pentru a-și face schit 19, 320; schitul lui ~ 423.

Partenie, egumenul m-rii Bistrița 406.

Partenie, egumenul m-rii Tazlău; dă mărturie 268; martor 4.

Partenie (Parthenie), egumen al m-rii Voroneț 16, 73, 117, 326.

Paseal, negustor din Iași; cumpără și primește întărire pentru prisacă din Lungani C.

Pașeo, strămoșul Annei, al Aftimiei și al Palaghiei 310.

Pașeu, fiul lui Ștefan Blendea; se judecă pentru parte din Bodești 199.

Patriehl, vistiernic; solicită domnului alungarea din satul lui a unui fost copârtaș 82.

Patriehie, cumpărător în Bodești 105.

Pavăl din Căciulați; martor 189.

Pavăl, logofăt al doilea; cumpără un răzor din Olișăști 2.

Pavăl, martor 15.

Pavăl dă mărturie 115.

Pavăl, fost vornic; mărturie A.

Pavăl, tatăl lui Dumitrașcu 194.

Pavăl Albotă, vornic mare de Țara de Jos, nepotul lui Alexandru Lăpușeanu voievod se judecă și primește întărire pentru Săpoteni II.

Pavel, diacon de la m-rea Sucevița 290.

Pavel din Clipicești; dăruiește m-rii Bisericiani loc de biserică de la Babe 19.

Pavel din Scobențeni; vinde ocină 100, 101.

Pavel, egumen al m-rii Sucevița 71.

Pavel, fost episcop; dă mărturie 167.

Pavel, fiul Anei, nepotul lui Gavril; vinde ocină din Ivoești 278, 281.

Pavel, fiul lui Dumitru Buză; vinde ocină din Hlăpești 42.

Pavel, fiul lui Gheorghe Gherghina pitar; vinde un țigan 371.

Pavel, popă din Conțești; scrie act fals pentru m-rea Pingarați 87, 270.

Pavel, soțul Grozavei 430.

Pavel Debriei (Debrit), polcovnic de la Mitropolie; traduce acte 37, 94, 193.

Pavel Dzamă, martor 313.

Pavel Hăbliaeu, tatăl lui Constandin și al Eliucăi 102.

Păcurar din Clipicești; dăruiește m-rii Bisericiani un loc de biserică de la Babe 19.

- Păcurar**, fiul lui Cozma sulger, nepotul lui Toader Băiaș; vinde ocină din Dolhești 168.
- Păcurar**, fiul lui Hărca; vinde ocină din Bordușești 18.
- Păcurar**, tatăl lui Gonțea fost vornic 411.
- Păcurari**, tatăl lui Vasili 391.
- Păduren**, sat, < ț. Roman; c. Dămieniști, j. Bacău > 390.
- Păltiniș**, sat, ț. Dorohoi; < c. ~, j. Botoșani >; vindut de Tudori pîrcălab lui Gavril vornic 188.
- Pănteleiu** (Pântileiu), v. **Penteleiu**.
- Păpare** din Vișini; martor 190.
- Părasca**, mama lui Iosip 308.
- Părasca**, preoteasă, fiica Antimiei; vinde ocină din Hlăpești 42.
- ***Părtănoș**, sat, < ț. Vaslui;] la sud-est de Tanacu, c. ~, j. Vaslui >; vecini din ~ fugiți 211.
- Părul**, munte, < ț. Neamț >; hotar al bra-niștii m-rii Pîngărați 123,124, 270, 382.
- Păs.....**, fiul popii Sava; se judecă și primește întărire pentru seliștea Crînjani 118.
- Păscălina**, mama lui Dumitrachi; cumpără părți din Rusi, Doljești și Crucea de Jos 230, 231, 233, 257.
- Păscălina**, soția lui Stroici logofăt; cumpără un sat 184.
- Pășcan**, sat, ț. Suceava; < or. Pașcani, j. Iași >; jumătate de sat dăruită și întărită m-rii Hangul 31.
- Pătrașeo**, diac din Iași; scrie acte domnești 33, 258, 407, 410, 417, 423; cumpără loc de prisacă la Berindești 331.
- Pătrașeo**, diacon din Piatra; martor 406.
- Pătrașeo** din Baia; martor 421.
- Pătrașeo** din Lucovițe; martor 361.
- Pătrașeo** din Zbierăști; martor 9.
- Pătrașeo**, fiul Mierlei, nepotul lui Podolean; vinde ocină din Ojov 34.
- Pătrașeo**, fiul lui Nechifor din Șerbești; martor 111.
- Pătrașeo**, fiul lui Zaharia; vinde satul Dumeni 405.
- Pătrașeo**, fost jîtnicer; dă mărturie 87, 270.
- Pătrașeo**, postelnic al doilea; primește întărire pentru Popeni 365.
- Pătrașeo**, tatăl Tonței și al Dumitrei 100, 101.
- Pătrașeo Baci**, tatăl lui Mihalcea fost armaș, al lui Cozmița ș.a. 305; partea lui din Bahna vindută 69.
- Pătrașeo Bașotă**, logofăt al doilea, fiul lui Ghiorghită, nepotul Agafiei Ciohoreana; hotarnic 147, 162, 170, 172, 234; dă mărturie 42, 83, 87, 93, 174, 236, 251, 270, 299; martor 80, 153; răscumpără ocină din Ciohoreni 273; cumpără părți din Bodești, Dăncești ș. a. 178; mare vornic al Țării de Sus; dă mărturie 435; martor 374; cumpără și primește întărire pentru părți din Ciohoreni 416, 418.
- < **Pătrașeo** > **Boldesul**, pîrcălab de Bacău; dă mărturie 400.
- Pătrașeo Boul**, spătar mare; boier în sfat 169; dă mărturie 87, 270; revinde lui Nechita ocină din Bodești 199.
- Pătrașeo Capșea**, pitărel, soțul Anghelinei, tatăl lui Simion Capșea 26.
- Pătrașeo Clogolea** din Ionășești; dă mărturie 167; martor 374.
- Pătrașeo Clogolea** din Vlădești; dă mărturie 26.
- Pătrașeo Clogolea**, logofăt al treilea, fratele lui Miron Ciogolea; primește danie sate 385, 394, 405,409, 411.
- Pătrașeo Stîrcea**, fiul lui Pătrășcan, tatăl lui Isac Stîrcea; cumpără parte din Onutul de Sus 241.
- Pătrașeo Tălabă** din Tomcești; partea lui vindută 93, 94.
- Pătrașeo Udrea**, fiul lui Isac Udrea, tatăl lui Vasile Udrea 164, 298.
- Pătrașcovici**, v. **Dumitrașeo Pătrașcoviei**.
- Pătrășean**, diac; martor 177.
- Pătrășean** din Baia; martor 421.
- Pătrășean** din Bătinești; martor 176.
- Pătrășean**, fiul Martei, strănepotul lui Giurgea Liescul; vinde ocină din Fișinghești 38.
- Pătrășean**, tatăl lui Pătrașco Stîrcea 241.
- Pătru** din Bătinești, bunicul lui Flore 320.
- Pătrușeni**, sat. ț. Iași; < R. S. S. Moldovenească, c. Pătrușeni, r. Rîșcani >; părți de ocină ale lui Isac Balica hatman dăruite lui Pătrașco și Miron Ciogolea 394

- Păulel**, v. **Lupul Păulel**.
- Peicul** (Peaicul), v. **Ionașco Felcul**.
- Peletuel** (Peletoci), sat, <ț. Neamț; Peletucii de Sus și ~ de Jos, contopite cu Siretul, c. Săucești, j. Bacău >; ocină zălogită de Ștefan la popa Andonie 121.
- Pelin**, v. **Vasilii Pelin**.
- Pentelei**, v. și **Pintelei**, **Pontelei**.
- Pentelei** (Păntelei), fiul Tetilcâi, nepotul lui Bonduș; vinde ocină din Glidușeni 308.
- Penteleiu** (Panteleiu, Pănteleiu, Pântileiu), egumenul m-rii Hărlicești; dă mărturie 303; martor 9, 105; primește zi de judecată pentru parte din Bodești 399.
- Pentellu**, pircălab; dă mărturie 115.
- Penten**, țigan; vîndut lui Dumitrașco Ghen-giovici 371.
- Pentenul**, munte, <ț. Neamț >; hotar al braniștii m-rii Bistrița 68, 379.
- Pepelea** (Pepele, Popelea) Cireș, iuzbașă din Tirgoveți; martor 3, 6, 15, 72, 320, 322.
- Pepeloea**, v. **Odochia Pepeloea**.
- Peperig**, pîrlu, <afluent al Ozanei >; hotar al braniștii m-rii Secul 147, 172.
- Perache** (Perachi) Celebl, ceașnic; boier în sfat 146, 169, 203, 218.
- Periați**, v. **Speriați**, sat.
- *Peșterea** (Moghilova), unde a fost Orheiul Vechi, sat, <ț. Orhei; R. S. S. Moldovenească, în Brănești, c. Ivancea, r. Orhei >; întărit lui Dănilă din Varnița și popii Eftimie 28, 169; dăruit lui Pătrașco Cioglea logofăt 384; descriere de hotar 169.
- Petia Mare**, sat, ț. Suceava; <Petia, c. Bunești, j. Suceava >; ocini vîndute de Platon pitărel din Hreasca ș.a. lui Dumitrașco Șoldan mare stolnic 91, 97, 438.
- Petra** (Pietrea), fiica lui Anghel din Burdușești; răscumpără ocină 79.
- Petrachi**, nepotul lui Dumitrache Chirița postelnic; satul Cîrpicăuți răscumpărat de la el 37.
- Petre**, v. și **Pătru**, **Petru**.
- Petre**, fost armaș mare, bunicul Agafiei 184.
- Petre**, bunicul Ilenei 184.
- Petre** din Iurghiceni; act scris în casa lui 20.
- Petre**, fiul lui Ion, nepotul popii Lazor; vinde ocină din Băicani 115.
- Petre** (Petrea), hotnog din Piticiani; dă mărturie 233, 257; martor 230, 231.
- Petre**, răzeș din Lungani 150.
- Petre**, vornic de gloată; dă mărturie 284.
- Petre Borza**, fiul lui Prevuș, nepotul popii Luca; vinde jumătate din Băsăști 184.
- Petre Huhulea**, bunicul Candachiei 312.
- Petre Pojar**, tatăl Nastei, fratele lui Luca Pojar 102.
- Petre Puiul**, tatăl lui Verdeș; cumpără parte din Chirișonu 339.
- Petrea**, fiul lui Alban; vinde vad de moară din Vitănești 182.
- Petrea**, fiul lui Leul din Prăjești; vinde ocină din Oblrșia 115.
- Petrea**, fiul Mărghitei, din Neamț; face schimb de vii 110.
- Petrea**, pieptănar din Hănăseni; dăruiește Angheniei partea sa din Hănăseni și Știu-beiu 65.
- Petrea**, staroste de Troțuș; dă mărturie 339.
- Petrea**, tatăl lui Ursu 336.
- Petrea**, țigan; întărit m-rii Secul 51.
- Petrea Băltaș**, pircălab de Orhei, fost ~; hotar-nic 169; cumpără vie la Copou 58.
- Petrea Grasul**, diac; scrie act domnesc 26. carte de mărturie 329; dă mărturie 323.
- Petrea Măteu** (Motco), fost șoltuz de Adjud; martor 176; primește ocina lui Bejan pentru caii furați de acesta 284.
- Petria** din Dămieniști; dă mărturie 390.
- Petria**, popă din Grămești; al doilea duhovnic al lui Dumitrașco Mihul; martor testam-entar 291.
- Petria** primește satul Vascăuți pentru plata unei deșugubine, apoi îl vinde 187.
- Petria**, țigan, fiul lui Macovei țigan 283.
- Petriman**, v. **Toader Petriman**.
- *Petrimănești**, sat, < probabil ț. Bacău; lângă Poduri, c. ~, j. Bacău >; schimb de ocini între copărtașii din ~ și Albotești 184.
- Petru** (Pătru), străbunicul lui Gheorghe; a primit uric de întărire pentru satul Leoști 311.
- Petru** voievod cel Bătrîn, v. **Petru** <Rareș > și **Petru** <Șchlopul >.

- Petru** <Rareș>, domn al Moldovei, tatăl Ruxandrei II; dăruiește sat 405; acte de la ~ 101, 102, 411, II; v. și Slatina lui Petru volevod.
- Petru** <Șchlopul>, domn al Moldovei; ctitor 136; dăruiește sate 27, 40, 347, 381; întărește o braniște 89; acte de la ~ 41, 99, 123, 124, 137, 184, 188, 196, 244, 251, 252, 298, 309, 311, 358, 382.
- Piatra**, oraș, <m. Piatra Neamț>; șoltuzi, plrgari și bătrînii tirgului 27, 122, 129, 277, 295, 401, 432; tirgoveți 186, 406; dregători (ureadnici) 27, 401; ocolul ~ 27, 124, 130, 382, 424, 426, 434; curtea domnească 124; act scris la ~ 406.
- Pielor**, munte, <ț. Neamț>; hotar al braniștii m-rii Pingărați 270.
- Pielorul Ungurului**, munte, <ț. Neamț>; hotar al braniștii m-rii Bisericieni 87.
- Pietriclea**, munte, <ț. Neamț>; hotar al braniștii Schitului lui Iosif 89.
- Pietriș**, v. Vasile Pietriș.
- Pietriș**, sat, < probabil ț. Roman; Pietrișul, contopit cu Costești, c.s. Tirgu Frumos, j. Iași> 374; poruncă pentru alegerea unei ocini din ~ 163; în hotar cu seliștea Răvăceni 234.
- Pifanle**, proegumen al m-rii Voroneț 73, 117, 326.
- Piatra**, soția lui Nuor; se dă vecin 388.
- Pilat**, clucer; dă mărturie 309.
- Pilat**, vinzător în Dinceni 338.
- Pilipăuși**, sat, <ț. Dorohoi; R. S. S. Ucraineană, c. ~, reg. Cernăuți>; ocini împărțite între Solomia și Marușca 166.
- Pilipovschi**, v. Ivanec ~, Mănăllă ~ și Simlon ~.
- Pința**, v. Nastasia Pința.
- *Pipercani** (Pipărcani), sat, <ț. Brlad; în apropiere de Zorleni, c. ~ și Banca, c. ~, j. Vaslui>; ocină vindută de Marica și nepoții ei lui Pinteș și Boul 132, întărită acestora 228.
- Pipirig**, v. Peperig, pîrîu.
- Pirțu**, v. Axintie Pirțu.
- *Piscani**, sat, < la gura Elanului, ț. Fălciu; lângă Vădeni, c. Cavadinesti, j. Galați>; act scris în ~ 65.
- *Piscani**, sat, < pe Prut, în braniștea Bohotin, ț. Iași; j. Iași>; dăruit lui Dumitru Leoa vornic de gloată 342.
- Piseul**, fiul lui Gavril, nepotul lui Ghiorghie; vinde ocină în Hlăpești 42.
- Piseulul**, movilița ~, top. la Dădești 376.
- Pitărtă**, v. Țămpăl Pitărtă Ungurean.
- Pitica**, țigancă, fiica lui Țimurea țigan; întărită lui Ionașco Prăjescul 41.
- Pitteleani**, sat, <ț. Roman; Chiticieni, c. Secuieni, j. Bacău> 230, 231, 233, 257; ocini împărțite între Clrstea Bărbăn și diaconul Zahai al Stancăi și vindute de primul lui Costa, Sava ș.a. 189.
- *Pituluseni**, seliște, pe Dolina, ț. Hîrlău; < lângă Dolina, c. Leorda, j. Botoșani>; parte întărită lui Strătilat Borăleanu 420.
- *Pițigani**, sat, <ț. Brlad; lângă Banca, c. ~, j. Vaslui>; ocină vindută de Irina lui Scherlet și Tudorachi 336.
- *Pineești**, sat, <ț. Hotin; R. S. S. Ucraineană, reg. Cernăuți>; dat de Velișcu Hăbășescul lui Apostol postelnic pentru o datorie 208.
- Pineești**, sat, <ț. Vaslui; c. Poienari. j. Neamț>; ocină dată de Clrstea lui Alexa vistiernic pentru că i-a plătit darea țărânească 246.
- Pingărați** (Pingărațul), m-re, <ț. Neamț; în Pingărați, c. ~, j. Neamț>; primește daniile 130, 397, întăriri 123, 124, 270, 296, 382; se judecă 186, 277, 295; cumpără curături 129; egumeni 122, 303, 304, 398; călugări 87; uric al ~, pierdut și regăsit 122.
- Pingărați**, munte, <ț. Neamț>; loc de stîină al m-rii Bistrița 68, 379.
- Pingărați**, pîrîu, < afluent al Bistriței>; hotar al braniștii Schitului lui Iosif 89.
- Pingărați**, poiană; întărită m-rii cu același nume 123, 124, 382.
- Pingăreilorul**, pîrîu, < afluent al Bistriței>; hotar al braniștii m-rii Bistrița 68, 379.
- Pinte**, fost șetrar, fiul Tudorei; vinde ocini din Codăești 251, 252.
- Pinteș**, bunicul lui Larion, al Nastasei ș.a. 437.
- Pinteș**, cumpărător în Băcănești, Bujoreni ș.a. 132, 228.

Pîntea, țigan; întărit lui Ionașco Prăjescul 41.
Pîntelei, pircălab de Cotnari dă mărturie B.
Pîntelei Barbovschi din Becești; martor 361.
Pintîșeni, sat, < ț. Tutova; Puntîșani, c. Cos-
păști, j. Vaslui >; dăruit de Enache
postelnic m-rii Sf. Vineri; judecată între
m-re și oamenii din ~ 262.
Pinzătură, v. Ion ~ și Vasile ~.
Piriul Negru, < ț. Neamț >; hotar al braniștii
m-rii Bisericiani 87.
Piriul Negru, < afluent al Siretului >; sate
pe ~ 178, 234; mori pe ~ 234.
Pirjoala, poiană, < probabil în c. Pirjol, j.
Bacău >; dată de Dumitrașco Solomon
m-rii Berzunți în schimbul unui heleșteu
din Năsoești 184.
Pirvul din Cărlămănești E.
Pirvul, vînzător în Fîrțăști 8.
Platon, fiul lui Andronic fost vâtaf; vinde
ocină din Dragomirești 173.
Platon, pitărel din Hreasca; vinde ocini din
Petița Mare 91, 97.
Platun din Bordușești; martor 18.
Pleșca, v. Ilie Pleșca.
***Plopi**, sat, ț. Hîrlău; < în Belcești, c. ~,
j. Iași >; întărit m-rii Galata 347.
Plopoala din Hănești; se judecă pentru părți
din Vlăsinești 254.
***Plotunești**, seliște, < ț. Cîrligătura; în c. s
Tîrgu Frumos, j. Iași >; întărită lui
Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234.
Plotunul, pîriu, < afluent al Ozanei >; hotar
al braniștii m-rii Secul 147, 172.
Poarta <Otomană >, v. Țara Turească.
Pobrata, m-re, < ț. Suceava; în Probota, c.
Dolhasca, j. Suceava >; plătește despă-
gubiri 287.
Poeforoga, stăpînă în Iurghiceni; partea ei
vîndută 285.
Podoleanu, bunicul (unchiul ?) lui Pătrașco 34.
Podoleni, sat. < ț. Tecuci; c. Barcea, j. Galați >
14.
Podu Leloe sat, < ț. Cîrligătura; Podul
Iloaiei, c. ~, j. Iași > 369.
Podul lui Ciolan, top. la Procelnici 125.
Poiana, v. **Poiana lui Coman**, sat.
Poiana Bieazului, < la Bicaz, ț. Neamț >;
întărită m-rii Bisericiani 88; punct pe
hotarul braniștii m-rii Pingărați 123.
Poiana eu Oameni, < la Herești, contopit cu
Cristești, c. Cristești, j. Iași >; iezari
ruși uciși în ~ 287.

Poiana Hanului, în Lungani, < c. Voinești,
j. Iași >; cumpărată de Pascal negustor
și întărită acestuia C.
Polana lui Coman (Poiana), sat, < ț. Troțuș;
Poiana, c. Livezi, j. Bacău >; ocini cum-
părate și schimbate de Costantin diac 256;
slugă domnească din ~ 339.
Polana Mănăstirii, la Dumbrăvița 313.
Polana Vlădlea (Vlădiceni), sat, < ț. Iași; Vlă-
diceni, c. s. Tomești, m. Iași >; întărit
Mitropoliei Sucevei cu scutiri de dări
75; hotărnicirea fînățelor Mitropoliei de
la ~ 360.
Polană, diac; scrie act domnesc 315.
Polenițe, punct pe hotarul braniștii m-rii
Bistrița 379.
Pojar, v. Luea ~ și Petre ~.
***Pojojeni**, sat, < ț. Iași; R. S. S. Moldo-
venească, r. Edinița >; moară din ~ 10.
Poleitul, v. Trachie Poleitul.
Polihroni, martor 388.
Polihronle, pitar; martor I.
Polîșeni, sat, < ț. Tutova; azi Vadurile,
contopit cu Hălărești, c. Iana, j. Vaslui >
179; vad de moară în apa Tutovei vîndut
de Dumitrașco lui Apostol postelnic 194.
Poloceni, sat, < ț. Tutova; azi Polocin de
Jos și ~ de Sus, contopite sub denumirea
de Polocinu, c. Ivești, j. Vaslui >; ocină
dăruită lui Rusu vistiernic 78.
Polonia, v. Țara Leșească.
Ponlatovschi, ginerele lui Alexandru Lăpuș-
neanu voievod II.
Ponici, v. Dumitru Poniei.
Pontelei, fiul Mariei 78.
Popa, v. Ionașco Popa.
Popa, nepotul Armancăi, din Scorțești; dă-
ruiește m-rii Bisericiani loc de biserică
de la Babe 19.
Popa, tatăl lui Vasilie 308.
Popcești, sat, ț. Neamț; < Popești, c. Girov,
j. Neamț >; întărit m-rii Bisericiani 86.
Popelea, v. Pepelea.
Popeni, sat, < ț. Dorohoi; c. George Enescu;
j. Eotoșani >; întărit, cu vecinii, lui Isac
Stîrcea și jupînesei sale 375.
Popeni, sat, ț. Hîrlău; < c. Brăești, j. Boto-
șani >; în hotar cu Pitulușeni 420.
Popeni, seliște, ț. Bîrlad; < c. Zorleni, j. Vas-
lui >; întărită lui Pătrașco postelnic al
doilea 365.

- Popescul, v. **Lupul Popescul**.
- Popești, v. și **Popl**, sat.
- Popeștl, sat, <ț. Cirligătura; c. ~, j. Iași> 219.
- Popeștl, sat, <ț. Tutova; c. Dragomirești, j. Vaslui> 341.
- Popl (Popești), sat, ț. Tecuci; < azi Vameș, c. Piscu, j. Galați>; părți vindute de Conde fost mare vameș lui Costin postelnic 93, 94.
- Popița din Antălești; partea ei vindută 422.
- Popireloe, popă; scrie zapis 72.
- Popoșestl, copârtași în Bodești; se pling și obțin zi de judecată pentru impresurarea ocinii lor 399.
- Popovea, top. la Culișăuți 161, 181.
- Popovici, v. **Eustratie** ~ și **Maxim** ~.
- *Popșorl, sat, ț. Vaslui; <pe Crasna, lângă Vinețești, c. Olteștești, j. Vaslui>; ocini cumpărate și întărite lui Ionașco și Vasilie Tecman 253.
- Poreelenl, sat, ț. Hotin; <R. S. S. Moldovenească, probabil Onești (fost Porciuleanca), c. Zăbriceni, r. Edinița>; ocini împărțite între Safta și Grăpina 10.
- Poreștl, sat, <ț. Neamț; azi Moldoveni, c. ~, j. Neamț> 157.
- Poreul, bunicul lui Cîrstea 246.
- Porflra, soția lui Costin; vinde ocină din Jăgureni 260.
- Porhira, fiica lui Cristiian; vinde ocină din Vereșeni 167.
- Porhira, fiica lui Gavril Hulpe, nepoata lui Tudor; vinde jirebie din Petiia Mare 433.
- Potîngu, v. **Drăghiel Potîngu**.
- Potlog, v. **Ion** ~ și **Manoll** ~.
- Potoelul, munte, <ț. Neamț>; hotar al braniștilor m-rilor Bisericiani 87 și Pingărați 124, 270, 382.
- Potoelul, pîriu, <ț. Neamț>; hotar al braniștilor m-rilor Bisericiani 87 și Pingărați 124, 382.
- Potoski, v. **Ștefan Potoski**.
- Potropopeștl, sat, <ț. Vaslui; Protropopești, c. Tăcuta, j. Vaslui>; întărit lui Dumitru Buhuș vistiernic al treilea 234.
- Poturul, v. **Dumitru Poturul**.
- Pravăț, v. **Ion Pravăț**.
- Pravăț, fiul Oancăi; vinde din Cernătești 279.
- Prăhîlă, țigan; întărit m-rii Secul 51.
- Prăjăstl, sat, <ț. Neamț; c. Traian, j. Bacău> 115.
- Prăjescul, v. **Ion** ~, **Ionașco** ~, **Lupul** ~, **Nleoară** ~ și **Savin** ~.
- Preeople din Bărăști; martor la o Invoială 284; probabil același cu Preeople, cumnatul lui Ionașco Boldescul din Cruce, martor 15.
- Precup, v. **Ioslp Preeup**.
- Preeup din Itești; dă mărturie 121.
- Preeup, nepotul lui Todosie; cumpără parte din Târbuțeni 328.
- Prellpea, seliște, <ț. Dorohoi; c. Văculești, j. Botoșani>; întărită lui Prodan 343.
- Pribagul, v. **Manelul Pribagul**.
- Pribiciu, v. **Costantin Pribielu**.
- Pribielu, fost logofăt, tatăl Axăniei și al lui Costantin 106.
- Pribiule dă mărturie 115.
- Prisaea Popilor, punct pe hotarul Tîrgului Frumos 116.
- Prisăeanl, sat, ț. Hirliu; <c. Nicolae Bălcescu, j. Botoșani>; jumătate de sat întărită Salomei 140.
- Probotă, v. **Pobrata**, m-re.
- Procelnel, sat, ț. Iași; < Proselnici, c. Miroslava, j. Iași> 150; loc întărit m-rii Sf. Paraschiva din Iași în urma unei judecăți 125.
- Procople, v. și **Preeopie**.
- Proeople (Pricopie), diac din Bălotesti; martor 4, 300, 320; scrie zapis 304.
- Proeople, sluga lui Ioan Boldescul; trimis să aducă niște vite 332.
- Prodan din Vasileu; vinde părți de ocină 262, 329; primește danie domnească seliștea Prelipca 343.
- Proehl, top. la Culișăuți 161, 181.
- Prostu, plătește cu o iapă capul unui hoț 408.
- Protropopești, v. **Potropopești**, sat.
- Prut, riu; sate pe ~ 42, 59, 166, 234, 308, 309, 342, 409; seliște pe ~ 357; moară și loc de moară pe ~ 234, 342; pod umbliător peste ~ 234; hotar 102, 125, 247, I
- Puia, v. **Costantin** ~ și **Dumitru** ~.
- Puiu, v. **Dumitru** ~ și **Petre** ~.
- Puiuieț, v. **Ion Pululeț**.
- Purcel, v. **Dumitru** ~, **Gavril** ~ și **Vasilie** ~.

Purcel, fost postelnic, bunicul lui Vasilie Purcel 74.

Purecelești, sat, ț. Putna; < azi Putna, c. Bolotești, j. Vrancea > 176, 183.

Purece, v. **Simlon Purece**.

***Pureclani**, sat, ț. Iași; < la nord de Popricani, c. ~, j. Iași >; loc de mori și de prisacă mai jos de ~ întărit lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234.

Purecioare, v. **Cîrstina Purecioare**.

Pușculeț, v. **Ionașco Pușculeț**.

Putna, pîrlu, < afluent 'al Siretului >; sat pe ~ 4; m-re la ~ 423; vii lîngă ~ 36; mori și vaduri de mori la ~ 127, 182, 183, 192, 392; hotar 53—55, 72, 127.

Putna, ținut; sate din ~ 6, 38, 43, 55, 155, 182, 183, 192, 257; staroste de ~ 177; slugi domnești din ~ 423; protopop de ~ 127.

Putneanul, v. **Gherasim Putneanul**.

R

Racova, pîrlu, < afluent al Birladului >; sate pe ~ 44, 426.

Racoviță Cehan, spătar 80; cumpără ocini din Vilnești 259.

Radu (Radul) Mihnea, domn al Moldovei, tatăl lui Alexandru <Coconul> 96, 101, 213, 347, 375, 387, 407; dăruiește sat 301; întăriri 41, 45, 87, 184, 278, 281, 308 346; judecă pricini 40, 49, 125, 133, 216; acte de la ~ 41, 93, 94, 100, 180, 187, 396.

Radul din Blrgăoani; martor 334.

Radul din Cuciulați; martor 369.

Radul, martor 175.

Radul, țigan al m-rii Secul; întărit 51.

Radul, voievod, fiul lui Alexandru Pias 146, 169, 203, 298.

< Rareș >, v. **Petru ~ și Ștefan ~**.

Rați Moșăseul, bunicul sau unchiul Anghelei 390.

Razu, v. **Costache Razu**.

Răchita, top.; punct pe hotarul braniștii m-rii Pingărați 186, 270.

Răchiteni, sat, ț. Suceava; < c. Mircești, j. Iași >; restituit de domn și împărțit, jumătate întărită lui Dumitrașco Fulger 255; întărită lui Ștefan și Ionașco Hrin-covici ș.a. 298.

Răchitiș, top.; punct pe hotarul braniștilor m-rilor Bistrița și Tazlău 68, 318.

Răclniș, sat, ț. Hotin; < R. S. S. Ucraineană, lîngă Culișeuți, c. Șebutinți, reg. Cernăuți >; întărit lui Constandin Stîrcea 225; în hotar cu Colișeuți 181.

Rădăcinești, sat, < ț. Tecuci; c. Corbița, j. Vrancea > 158.

Rădăuși, sat, < ț. Suceava; or. ~, j. Suceava >; episcop de ~ 59, 67, 123, 124, 274, 293, 347, 367, 389, 424.

Rădeni, sat, < ț. Tutova; c. Dragomirești, j. Vaslui > 341.

***Rădeni**, sat, < ț. Cîrligătura; lîngă Buznea, c.s. Tîrgu Frumos, j. Iași >; ocinile lui Ionașco Jorea și ale popii Gligorie Impresurate de alți răzeși 219.

Rădești, sat, < ț. Birlad; c. Bălăbănești, j. Galați > 158.

***Rădlul**, sat, ț. Trotuș; < în c. Bîrsănești, j. Bacău >; dăruit de Moise Movilă lui Neniul vornic de gloată 393.

Rădulești, sat, < ț. Putna; c. Vîntători, j. Vrancea > 322.

Răsecoale, top.; punct pe hotarul braniștii m-rii Secul 147, 172.

***Răsipeni**, sat, pe Jeravăț, < ț. Birlad; lîngă Vînderei, c. ~, j. Vaslui >; ocină vindută de Vasile Buțucul ș.a. lui Costantin Ciurea 158.

Răspop, v. **Cozma Răspop**.

Răspopa, v. **Grigori Răspopa**.

Răsteu, sat, < ț. Hotin; R. S. S. Ucraina-nă; Resteu-Atachi, c. ~, reg. Cernăuți > 209; întărit lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234.

Rășcani, sat, ț. Fălciu; < c. Șuletea, j. Vaslui >; dăruit de domn lui Constandin Stariul 325.

Rășchicița, v. **Costandin Rășchicița**.

***Rătești**, sat, < ț. Neamț; pe cursul inferior al pîrlului Neamț, j. Neamț > 108, 395.

Rățoala, bunica lui Vasilii și a Anei 390.

Răul, v. **Ștefan Răul**.

- Răut, rlu**, < afluent al Nistrului > ; hotar și vad de moară în ~ 169.
- *Răvâncani**, seliște, ț. Roman; < probabil lângă or. Tlrgu Frumos > ; jumătate vindută de Stratul Bolea și Lupul cupar lui Dumitrașco Buhuș logofăt al treilea 149; întărită acestuia 234.
- Războieni (Războiani)**, sat. ț. Neamț; < Războieni, c. ~, j. Neamț > ; dat de călugării m-rii Sf. Ilie lui Lupul Prăjescul postelnic în schimbul unor bani și vite 12; împărțit între Lupul Prăjescul postelnic și fratele său, Ionașco 162, 170.
- Răzimești**, v. Fîlînghești, sat.
- <Răzvan>**, v. Ștefan Răzvan, domn.
- Reanghe din Bolotești**; martor 320.
- Rîmbas**, v. Tofan Rîmbas.
- Rișca**, m-re, < ț. Suceava; în Rișca, c. ~, j. Suceava > ; în hotar cu muntele Neamțul al m-rii Bistrița 39.
- Roatăș (Rotăș)**, vînzător în Popi 93, 94.
- Robul din Costești**, tatăl lui Toader și al lui Cîrstea 220.
- Robul din Dumbrăveni**; primește zi de judecată pentru ocina lui din Bodești împre-surată 399.
- Roesanda**, soția lui Gligorcea fost jîtnicer; cumpără parte din Dărmănești 7.
- Rodna din Piticiani**; martor 190.
- Rogoazele**, top. la Ivănești 436.
- Roibanu**, v. Miron Roibanu.
- Roiștan**, v. Grozav Roiștan.
- Rojîlți**, sat, ț. Iași; < R. S. S. Moldo-venească; probabil Rujița, c. Bîrlădeni, r. Edinița > ; dat în schimb m-rii Sucevița de Beldiman logofăt 290.
- Roman din Văscani**; dă mărturie 310.
- Roman**, oraș; șoltuzi și plrgari 57; slugi domnești 29; finețe 201; ocolul ~ 40; Episcopia de ~; episcopi 59, 67, 124, 293, 347, 357, 358, 367, 389, 424; seliște și locuri întărite 355, 357, 358; poslușnici 29; v. și Cetatea Nouă.
- Roman**, țigan; fiul lui Calfa țigan; întărit lui Ionașco Prăjescul 41.
- Roman**, ținut; sate din ~ 45, 140, 145, 233, 234, 257, 368, 374, 376, 390, 397, 419; seliște din ~ 149.
- Romanca**, sat, < ț. Hotin; R. S. S. Ucraineană, Româncăuți, c. ~, reg. Cernăuți > 241.
- Romaniță**, v. Sava Romaniță.
- Romășeel**, martor 428.
- *Românești**, sat, pe Pîrîtul Negru, ț. Neamț; < lângă Trifești, j. Neamț > ; întărit lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234.
- Români (Rumâni)**, sat, < ț. Tutova; contopit cu Băcani, c. ~, j. Vaslui > ; întărit lui Ionașco din Zmeiani 25; loc întărit lui Ursul, Ionașco ș.a. în urma unei judecări cu Simlon Gheuca 141; drept de folosință a apei în comun cu satul Zmeiani 52; poiană din hotarul satului 144.
- Romșăseul (Romșescul)**, diac; scrie acte domnești 355, 358.
- Rosăt**, v. Iordachi Rosăt.
- Rosi**, v. Rusi, sat.
- Roșca**, v. Gheorghe ~, Maftel ~ și Vasile ~.
- Roșlael**, sat, < ț. Fălciu; Roșiești, c. ~, j. Vaslui > ; ocină vindută de Orăș lui Grama stolnic 120.
- Rotâmpan**, v. Rotompan.
- Rotăș**, v. Roatăș.
- Rotompan (Rotupan, Rotâmpan)**, vornic, fost ~; dă mărturie 43, 145; martor 42; fost sulger; martor 308.
- Roxanda**, țigancă, fiica lui Calfa țigan; întărită lui Ionașco Prăjescul 41.
- Rugășești**, sat, < ț. Suceava; Rogojești, c. Mihăileni, j. Botoșani > 291.
- Rugină**, diac din Șilișău; vinde ocină din Băiceni 324.
- Rugină**, socrul lui Lupu cupar 226.
- Ruginoașa**, sat, ț. Suceava; < c. ~, j. Iași > 145; două bordeie cumpărate și întărite lui Focșea 143; martor din ~ 142.
- Ruja**, mama Ilenei 38.
- Rumâni**, v. Români, sat.
- Runeu**, munte, < ț. Neamț > ; punct pe hotarul braniștil m-rii Secul 147, 172.
- Ruptura (Roptora)**, sat, ț. Neamț; < azi Izvoare, c. Bahna, j. Neamț > ; jumătate, a lui Ionașco Jorea 10.
- Ruptură**, top. la Măgura Mare 19.
- Rusea**, mătușa lui Larion și a Nastasiei 432.

Rusenl, numit și Băicani (Bueceni), sat, < ț. Tutova; ~ Boierești, azi Rusenii de Sus și ~ Răzeși, c. Plopana, j. Bacău >; ocini cumpărate, primite ca zestre și întărite lui Coruiu comis 115.

***Rusenl**, sat, ț. Vaslui; jumătate, a lui Gheorghie Jorea 10.

Rusl (Rosi, Rus, Rusii Goei), sat, < ț. Roman; Ruși, contopit cu Roșiori, c. Roșiori, j. Bacău > 190, 233; ocină cumpărată de Iurașco și vindută Păscălinei 230, 231, 257; act scris la ~ 231.

Rusl (Rusii Zavului), sat, ț. Roman; Ruși, contopit cu Roșiori, c. Roșiori, j. Bacău >; ocini vindute de Lazor, Vasile ș.a. jupt-nesei Zanfira din Iași 390; loc de prisacă dăruit de Zaharia m-rii Plngărați 397.

Rusll, sat, ț. Hîrlău; <probabil Roșiori, c. Răchiți, m. Botoșani >; dăruit lui Cîrstea uricar și Cazacul cămăraș 258; dăruit lui Cîrstea Chiusea Brăileanul 319.

Rusii Goei, v. Rusl, sat.

Rusii Zavului, v. Rusl sat.

Rustea, fiul Ioanei, strănepotul lui Giurgea Neçsul stolnic; vinde ocini din Cincești 431.

Rusul, v. Ionașco Rusul.

Rusul din Găgești; dă mărturie 183.

Rusul, fiul lui Dumitru Buză, strănepotul lui Dumitru și al Vasilicăi; vinde ocină din Hlăpești 42.

Rusul, nepotul lui Lupul; vinde vad de moară în Gîrla Putnei 182, 183.

Rusul, vecin din Războieni al lui Ionașco Prăjescul 162.

Rusul, vistier din Dolejini; primește întărire pentru ocină din Poloceni dăruită de Maria 78.

Rusul, vinzător în Onești 101.

***Ruselor**, sat, ț. Suceava; <Îngă Mitocul Dragomirnei, c. s. ~, m. Suceava > 67.

***Ruselori**, sat, ț. Neamț; <Îngă Jidești, contopit cu Dochia, c. Girov, j. Neamț >; întărit m-rii Secul 46.

Ruxandra, v. și Roxanda.

Ruxandra, soția lui Alexandru Lăpușneanu, fiica lui Petru Rareș; a stăpînit satul Săpoteni II.

Saca, sat, ț. Tutova; <azi Prisaca, contopit cu Poiana, c. Motoșeni, j. Bacău >; părți vindute de Axenie și Costantin Pribiciu Todosăicăi 106.

Sacome (Saconie) din Căuteșani; dă mărturie 233, 257.

Safta, fiica Gafiței; dă mărturie 140.

Safta, fiica Năstasăi, nepoata lui Gliga Hrincovițiu; răscumpără și primește întărire pentru Răchiteni 255.

Safta, fiica Nastasiei, nepoata lui Ionașco Jorea; împarte cu rudele ocini moștenite 10; dă mărturie 140.

Safta, soția lui Costin postelnic; fiii ei primesc prin testament de la Miron Barnovschi parte din averea lui 333.

Safta, soția lui Petre Puilul; cumpără parte din Chirișomu 339.

Safta < Movilă >, doamna ~, face o moară pe pîrlul Dragomirești 67.

Salomia, v. și Solomla.

Salomlla, fiica lui Pătrașco Baci, nepoata lui Oana Baci; vinde ocini din mai multe sate 305.

Salomlla, soția lui Voruntar fost comis; primește întărire pentru ocină moștenită 140.

Samfira, v. Zamfira.

Samoll, păharnicel, soțul Cîrstinei 84.

<Samoll > Coresehl, ucis de cazaci 241.

Samollă din Certieni; martor 334.

Samson, v. și Sansăn.

Samson, fiul Olenei; răscumpărat de la moarte 246.

Sandu Crupensehl, vornic mare; autentifică o copie 213.

Sandulache Sturza, paharnic; Impresoară ocină din Otești 403.

Sanhira, fiica lui Ion, nepoata popii Lazăr; ocină din Băicani răscumpărată de la ~ 115.

Sanhirael, fiul lui ~, martor 322.

Sansăn din Lete; dă mărturie 391.

Sansăn Dura, dă mărturie A.

Sarafim, popă din Solca; martor 274.

<Sasul >, v. Ianeu < Sasul >, domn.

Saula, v. Gheorghie ~ și Paradis ~.

- Saula, bunicul lui Gheorghie și al lui Zavul 125.
- *Saulești, sat, ț. Birlad; <pe Hobalna, j. Galați> 328.
- Saușeo, vistiernic mare; se judecă pentru satul Săpoteni II.
- Sava, diac; scrie acte domnești 28, 57, 68; dă mărturie 323.
- Sava din Borzești; dă mărturie 339.
- Sava din Ceucani; impresoară un loc din Ceucani 109.
- Sava din Ciohoreni, fiul lui Eremia; vinde ocină din Ciohoreni 416, 418.
- Sava din Dămieniști; dă mărturie 390.
- Sava din Leutești; tatăl lui Nechita 199.
- Sava din Oncești; martor 189.
- Sava, fiul lui Andronic din Vitănești; vinde un pământ din Fiținghești 15.
- Sava, fiul lui Hăugu; martor 428.
- Sava, fiul lui Ionașco, nepotul lui Sofronie; vinde ocină din Ungurași 395.
- Sava, fratele lui Costa; cumpără părți din Piticiani 190.
- Sava, martor 313.
- Sava, popă din Cruce; martor 320.
- Sava, popă din Sinehău; martor 361.
- Sava, popă, tatăl lui Păs... 118.
- Sava, tatăl lui Cehan 118.
- Sava, tatăl lui Vasile din Bălotești 99.
- Sava, vecin din Războieni al lui Ionașco Prăjescul, fiul lui Bantăș 162.
- Sava, vecin din Războieni al lui Lupul Prăjescul postelnic 162.
- Sava Călnescul din Rusi; dă mărturie 390; martor 397.
- Sava Gane (Ganea), vistiernic din Ciohoreni; cumpără ocină din Ciohoreni 272; ocină răscumpărată de la ~ 273.
- Sava Romanlă, vecin din Războieni al lui Ionașco Prăjescul 162.
- Savei, v. Toma Savel.
- Savin Prăjescul, fost hatman, fiul lui Ioan Prăjescul; însărcinat să cerceteze pricini și să stâlpească locuri 180, 277, 290, 295; dă mărturie 83, 140, 186, 208, 236, 416, 418; martor 149; cumpără vii la Cotnari 174.
- plrcălab de Roman; boier în sfat 203, 218.
- Savolu din Cosițeni; însărcinat să aleagă părți din Rădeni 219.
- Savota din Băicani; martor 190.
- Savul din Mănești; tatăl Greacăi 92.
- Savul, vânzător în Dărmănești 7.
- Săcescul, v. Andronie Săcescul.
- Săculani, sat, < ț. Neamț; Secuieni, c. ~, j. Neamț >; pământuri vindute de Ștefan și rudele sale lui Gliga din Căciulați 189; parte vindută de Toader ș.a. lui Dumitrașco Varnav 369.
- Săculani, sat, < ț. Roman; Secuieni, c. ~, j. Bacău > 115, 190.
- Săcul, v. Seeul, m-re.
- Sămlon, popă din Bacău; dă mărturie 391.
- *Săoani, sat, pe Siret, ț. Roman; < lângă Șcheia, c. Al. I. Cuza, j. Iași >; ocini vindute lui Lupul Prăjescul 142, 145, 374, 435, 437.
- Săpoteanul, diac; scrie acte domnești 122, 255.
- Săpoteni, sat, < ț. Dorohoi; Sipoteni, contopit cu Dumeni, c. George Enescu, j. Botoșani > 408; jumătate întărită lui Ion și Păvăl Albotă în urma unei judecăți II.
- Săracul, v. Ionașco Săracul.
- Sărata, pîrlu, < afluent al Prutului >; sat și loc de moară pe ~ 311.
- Sărata, pîrlu, < ț. Neamț >; hotar al braniștii m-rîi Bistrița 68, 379.
- Sărădica, fiica lui Dragoman vătaf, mama lui Bejan; partea ei din Conțești dată fiului ei 284.
- Săteștilor, bătrînul ~, în Galbeni 135.
- Seaunul Grohotșul, munte, < ț. Neamț >; hotar al braniștilor m-rilor Bisericieni 87 și Pingărați 124, 270.
- Scherlet (Scărlet, Scrlētu) din Zorleni, fratele lui Alupu; primește danie seliștea domnească Bălăceni 217, 218, 264, 265; cumpără părți din Pițigani 336, din Văleni 337.
- Schimbarea la Față, hram, v. Mănăstirea < Văleni > .
- Schitul de la Măgura Mare (Putnel), pe Putna, < ț. Putna; j. Vrancea >; ctitor 19, 423;

- hram 320, 423; locuri vindute și dăruite schitulul 19, 320; scutire acordată schitulului 423; metoh al m-rii Soveja (menț. țirzie) 19.
- Schitul lui Iosif**, < ț. Neamț; j. Neamț >; braniște întărită 89; în hotar cu m-rea Bisericanii 87.
- Schiva**, soția lui Dabija fost ceașnic, fiica lui Crîstea vornic; vinde ocină din Popii 93, 94.
- Scintee**, martor 331.
- Scintee**, vătaf din Purcelești; dă mărturie 183; martor 176.
- Scirlet**, v. Scherlet.
- Scipicești**, v. Clipsești, sat.
- Scobențeanul**, v. Ion Scobențeanul.
- Scobenți** (Dociniții Scobențeni), numit și Roșcani, sat, [ț. Cîrligătura; < Scobilțeni, c. Podul Iloaiei, j. Iași >; ocini cumpărate și întărite lui Gheorghe Roșca vistiernic 100, 101.
- ***Scorjești** (Scorjăști), sat, < pe Putna, ț. Putna; lângă Clipsești, c. Țifești, j. Vrancea > 19, 127, 320; ocină vindută de Stm-botin schitulul Sf. Ioan Botezătorul 320.
- Serlbea** (Sverca), sora lui Miron Barnovschi voievod; beneficiară testamentară a lui Miron Barnovschi 333.
- Scripcu**, v. Bran Serlpeo.
- Seumpla**, cătun al satului Stolniceni, ț. Iași; < R. S. Moldovenească, c. ~, r. Fălești >; dăruit de Enache postelnic m-rii Sf. Sava din Iași 240, 306.
- Seurta**, pîriu la Irești; hotar 127.
- Seurta**, sat, < probabil ț. Adjud; c. Orbeni, j. Bacău > 176.
- Seachil**, v. Seehil.
- Sebolani**, sat, ț. Roman; < Săbăoani, c. ~, j. Neamț >; întărit m-ril Secul 45.
- Secătura**, sat, < ț. Bacău; azi Pădureni, c. s. Mărgineni, m. Bacău >; ocni cumpărate de Dumitrașco Solomon de la Tiron ș.a. 184.
- Sechil**, v. Nicolae ~ și Tofan ~.
- Seehil**, vinde partea lui Ion Mirce din Cîrligii de Sus 200.
- Sechiluş**, v. Nacul Sechiluş.
- Secul** (Săcul), m-re, < ț. Neamț; j. Neamț >; primește danii domnești 340, particulare 46, 72, 222, 346; sate și locuri întărite 45, 47, 49, 172; țigani întăriți 51; primește cărți de apărare 48; în hotar cu m-rea Bistrița 39; solicită alegerea hotarului 148; se judecă 49, 406; egumeni 72, 303.
- Selevestru** din Gănești; martor 44.
- Selieleani**, sat, ț. Dorohoi; < azi Slobozia-Silișcani, c. Mihălășeni, j. Botoșani >; schimbat de m-rea Aron Vodă cu seliștea Fetionești a lui Gheorghe Jora pîrcălab 269.
- ***Seliște**, sat, < ț. Trotuș, probabil pe Turlui; j. Bacău >; ocini cumpărate și schimbate de Costantin diac 256.
- Sellvestru**, călugăr de la m-rea Sucevița 290.
- Serghie**, diac; scrie act domnesc 376.
- Sfinții apostoli Petru și Pavel**, v. < Bărbol >, biserică.
- Sfînta Ecaterina**, m-re, v. Sinal, munte.
- Sfînta Paraschiva**, v. Sfînta Vineri, m-re.
- Sfînta Troiță**, biserică, v. Iași oraș.
- Sfînta Vineri**, m-re, v. Iași oraș.
- Sfîntul Dimitrie**, hram, v. Pîngărași, m-re.
- Sfîntul Dumitru**, sărbătoare; termen de plată 60, 185.
- Sfîntul Gheorghe**, biserică, v. Mitropolia Sucevel.
- Sfîntul Gheorghe**, sărbătoare; termen de plată 60.
- Sfîntul Ghlorghie**, hram al m-rii de lângă Vaslui D.
- Sfîntul Ilie**, m-re, < ț. Suceava; în Sfîntul Ilie, c. s. Șcheia, m. Suceava >; vinde părți de sate 101, 278, 281; egumen 12.
- Sfîntul Ioan Botezătorul** (Cîrstitell), biserică, v. < Biserica Albă >.
- Sfîntul Ioan cel Nou**, v. Nicorjiță, m-re.
- Sfîntul Ion cel Nou**, biserică, v. Mitropolia Sucevel.
- Sfîntul Ioan Gură de Aur** (Bogoslov), hram, v. Schitul de la Măgura Mare.
- Sfîntul Nicolae** din țarină, v. < Aroneanu > m-re.
- Sfîntul Petru**, v. Simpetru, sărbătoare.
- Sfîntul Sava**, m-re, v. Iași, oraș.
- Sillon** din Totoești; dă mărturie 278.

- Sillșeu**, sat, <ț. Dorohoi; Hilișeu — Horia, ~ — Cloșca, ~ — Crișan, c. ~ — Horia, j. Botoșani> 324; al lui Lupul cupar, încalcă hotarul satului Șendriceni 226
- Sillște**, sat, ț. Hotin; <R. S. S. Ucraineană, Seliște, c. ~, reg. Cernăuți>; ocini împărțite între Simion Pilipovski, Nastasca, Olena și Ionașco Jorea 10 166.
- *Sillștd**, sat, <ț. Troțuș, j. Bacău > 7.
- Silvestru**, v. și Selevestru, Sellvestru.
- Silvestru**, egumen al m-rii Pingărați 270
- Sima**, culme, <ț. Neamț >; punct pe hotarul braniștii m-rii Bisercani 87.
- Sima**, fiul lui Giurcea Gîrbovină; vinde vie din Fiținghești 175.
- Sima**, fiul lui Zota negustor; se judecă pentru parte din Vorovești 249.
- Sima**, grec, vărul lui Lupul Zbrcea; martor 72.
- Sima**, mama Măriei 182, 183.
- Simdzana**, preoteasă, mama lui Ștefan A.
- Simenășco**, tatăl Todosiei 309.
- Simeon**, v. **Simlon** Moghlla.
- Simeon Bizighe** (Bizighie), tatăl Ștefanei, al Agahiei și al lui Vasilie 61.
- Simlan** din Băloțești; martor 320.
- Simlla**, v. **Smla**, plru.
- Simlna**, soția lui Ionașco Jora vornic; cumpără satul Milcinești 73.
- Simineclanul**, v. **Gheorghe Simneeanul**.
- Simion**, v. și Sămlon, **Simeon**.
- Simlon** cel bătrîn, vătăman din Șerbești; martor 111.
- Simlon**, diac; scrie acte domnești 133, 359.
- Simlon** din Soloneț; martor 367.
- Simlon** din Zărnești; martor 388.
- Simlon**, fiul Cîrstinei Pureceoare; vinde părți din Bodești și Dincești 178.
- Simlon**, fiul lui Gavril Vățul; vinde ocină din Leoști 311.
- Simlon**, fiul lui Nechita, nepotul Mușei; vinde vie din Tulucești 308.
- Simlon**, fiul lui Onaca, nepotul lui Cîrstea; vinde ocină din Leoști 311.
- Simlon**, nepotul Anușcăi; vinde jumătate din Țbănești 102.
- Simlon**, popă din Focșani; martor 15.
- Simlon**, popă, fiul lui Andreica, nepotul lui Blga; se judecă pentru părți din Mogoșești 271.
- Simlon** primește cinci lei 105.
- Simlon**, sulger; dă mărturie 207.
- Simlon**, șoltuz de Baia; dă mărturie 421
- Simlon**, tatăl Aftimiei preoteasa 310.
- Simlon**, tatăl lui Ionașco Herțea 102.
- Simlon**, țigan, fiul lui Stoica țigan; vîndut 13.
- Simlon**, vâtaf de țigani; intervine pentru răscumpărarea vieții unor țigani 90, 414.
- Simlon**, vistiernic din Săcuiani; martor 189.
- Simlon**, vînzător în Dănești 205, 206.
- Simlon Băseanul** din Băloșești; dă mărturie A.
- Simlon Bealeu** din Toderești; vinde vie la Cotnari 174.
- Simlon Beree** din Sătrăreni; martor 338.
- Simlon Bulduru**, tatăl lui Chirvasie 19.
- Simlon Capșea**, fiul lui Pătrașco Capșea; dă mărturie 26.
- Simlon Cheșco**, uricar; scrie copie 339.
- Simlon Gheuca**, medelnicer mare; dă mărturie 174, 299; se judecă pentru parte din Rumâni 141; se înțelege pentru o poiană 144.
- Simlon Jorea**, tatăl lui Ionașco Jorea, al Grăpinei ș.a.; ocinile lui împărțite de urmași 10.
- Simlon (Simeon) Moghllă (Movilă)**, domn al Moldovei; dăruiește sat 47; întăriri 87, 123, 309; judecă pricini 99; moșie stăpînită plină în zilele lui ~ 241; acte de la ~ 7, 87, 99, 123, 309.
- <**Simlon**> **Pillpovski**, fost pîrcălab; hotarnic 161, 181; martor 188, 308; Impresoară hotarul satului Culișăuți 151; împarte sate cu rudele sale 166; cumpără o săpătură 370.
- Simlon Purece**, imputernicit să-și stăpînească fnețele de la Roman 201.
- Simlon Tetul**, tatăl lui Cristian, al lui Vicol și al Ilenei 204.
- Simlon Văisl**, vînzător în Hălăseni 391.
- Simlonce**, tatăl lui Onil 338.
- Simon**, munte, <ț. Neamț>; punct pe hotarul braniștii Schitului lui Iosif 89.
- Simlziana**, fiica lui Ursu, strănepoata lui Giurcea Liescul; vinde ocină din Fiținghești 38.
- Sinal**, munte; m-rea Sf. Ecaterina de la ~: metoh 293.

- Sinăuți**, sat, ț. Suceava; <Sinăuții de Jos, contopit cu Mihăileni, c. Mihăileni, j. Botoșani >; partea lui Dumitrașco lăsată moștenire soției sale 299.
- Sinea**, țigan, fiul lui Stoica țigan; vîndut 13.
- Sinehău**, sat, <ț. Dorohoi; R. S. S. Ucraineană, Sinihău, c. Horbova, reg. Cernăuți> 361, 378.
- Slon**, bunicul Șchiaucăi și al Martei 44.
- Sirbul**, v. **Sirbul**.
- Sirevske**, nobil polon; vinde moșia Ustia lui Miron Barnovschi, care acceptă răsucm-părarea ei 333.
- Siret**, oraș 325; preoți și tirgoveți 291.
- Siret**, riu; sate pe ~ 31, 43, 140, 142, 145, 233, 234, 255, 257, 420, 437; mori și vaduri de mori pe ~ 31, 140, 234, 142, 298, 310, 437; pod umblător pe ~ 234; hotar 118, 191, 196, 268.
- Sirghie**, căpitan; dă mărturie pentru Zosin 398.
- Sitariu, v. **Dumitrașeu Sitarlu**.
- Sitna**, pîriu, <afluent al Jijiei>; loc de iazuri și de mori pe ~ 258, 319, 420.
- Sițaco**, v. **Costantin Sițaco**.
- Sinbotin**, fiul lui Tofan din Scorțești; vinde ocină de la Babe 320.
- Simpetru**, sărbătoare; termen de plată 80.
- Sirbca**, v. **Sirea**, pîriu.
- Sirbi**, sat, <ț. Bacău; contopit cu Florești, c. Scorțeni, j. Bacău>; o pătrime întărită m-rii Berzunți 261.
- Sirbi**, sat, <ț. Birlad; c. Banca, j. Vaslui> 336.
- ***Sirbi**, sat, <pe Hobalna, ț. Birlad; j. Galați> 328.
- Sirbi**, sat, <ț. Dorohoi; c. Vlăsinești, j. Botoșani> 204.
- Sirbul** (Sirbul), fratele lui Ionașco; vinde vad de moară la Vitănești 182, 183.
- Sirea** (Sirbca), pîriu, <afluent al Bahluiului>; seliști pe ~ 234, 376; loc de iaz și de mori pe ~ 234; hotar 376.
- Sitariul, v. **Constanlin Sitarlu**.
- Slatina lui Petru volevod**, top.; punct pe hotarul braniștii m-rii Secul 147, 172.
- Slavnleul de Jos**, top. la Procelnici 125.
- Smăragda**, fiica lui Mavric grecul, sora Cuconiței, a Tudoscăi și a Măgdălinei; vinde ocină din Dărmănești 7.
- Smila** (Simila), pîriu, <afluent al Birladului>; moară și heleșteu pe ~ 52; vad de moară pe ~ 25, 98.
- Soci**, v. **Mihalu Soel**.
- Soel**, sat, <ț. Neamț; c. Ștefan cel Mare, j. Neamț> 173.
- Soelu**, strămoșul lui Adam; partea lui din Bogdănești vîndută 368.
- Sofllea**, fiica lui Ion Braniște din Drăgoteni 200.
- Sofronla**, mama Ilincăi 244.
- Sofronle**, arhimandrit și stareț al m-rilor Neamț și Secul (menț. tirzie) 72.
- Sofronle**, bunicul lui Toader, al Sorei și al Grozavei 395.
- Sofronle**, fiica Ioanei, strănepoata lui Statomir; vinde ocină din Oțești 403.
- Sofronlia**, fiica Aniței, nepoata Vasilcăi; vinde ocină din Săcuieni 189.
- Sofronlia**, fiica Maricăi; dă mărturie 140.
- Solea**, m-re, <ț. Suceava; în or. ~, j. Suceava>; cumpără stupi 367; egumeni 274.
- Solea**, sat, <ț. Suceava; or. Solca, j. Suceava> 367.
- Solomla**, mama lui Ionașco 143.
- Solomla**, soția lui Dumitru Cămirzan diac; cumpără parte din Horgoești 407.
- Solomie**, fiica Irinei; vinde jirebie din Antălești 422.
- Solomlia**, sora lui Simion Pilipovschi; împarte cu rudele sate moștenite 166.
- Solomon**, v. **Dumitrașco Solomon**.
- Solonea**, soția lui Dumitru Puiu, mama Maricăi, a lui Ionașco și a lui Costantin Drace 184.
- Soloneș**, sat, <ț. Suceava; c. Todirești, j. Suceava> 367.
- Solovei**, v. **Andrei Solovei**.
- ***Soltănești**, sat, <probabil ț. Putna; j. Vrancea>; vii întărite lui Lupul fost mare vornic 103.
- Sora**, mama Frăsinei, mătușa Bilcăi, a lui Piscul ș.a. 42.
- Sora**, soția lui Gligorie clucer, mama lui Miron fost clucer; primește danie de la Grăpina o vie la Cotnari B.
- Sora**, strămoașa lui Maftei Roșca; primește danie satul Bălănești 152.
- Sorea**, mătușa lui Larion și a Nastasiei 437.

- Soroca, ținut; sate din ~ 37, 59, 187, 299, 307, 372, 411.
- Sotu, tatăl lui Ionașco 368.
- Soveja, m-re, <ț. Putna; în c. Soveja, j. Vrancea >; metoh 19.
- Spărieșilor, locul ~; pe hotarul tirgului Huși 131.
- Spătărești, sat, <ț. Suceava; c. Vadu Moldovei, j. Suceava >; casă zălogită la Deleu și întărită acestuia 421.
- Sperlijași, sat, <ț. Putna; azi Zăbrăuți, contopit cu Movilița, c. Movilița, j. Vrancea >; ocini vindute de Zaharia Futichi ș.a. Neculei lui Crucian și soției sale, Maria 268.
- *Sperlești, sat, <ț. Troțuș; lingă Turluianu, c. Berești-Tazlău, j. Bacău >; părți de ocini cumpărate și schimbate de Costantin diac 256.
- *Spineni, sat, <pe Sacovăț, ț. Vaslui; j. Vaslui > 246.
- Spinoasa, sat, <ț. Hirilău; c. Erbiceni, j. Iași > 22; întărit lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234.
- Spiridon, călugăr de la m-rea Sf. Ilie 12.
- Sprinceană, locul lui ~; top. pe hotarul tirgului Huși 131.
- Stamati (Stamatie), v. Ioan Stamati.
- Stan din Agiud; tatăl lui Bejan 284.
- Stan, fiul Armancăi; vinde ocină din Mircești 322.
- Stan, fiul lui Stanislav, nepotul lui Stan; vinde ocină din Mircești 322.
- Stan, popă din Erești; dă mărturie 127.
- Stan, țigan al m-rii Secul; întărit 51.
- Stan, vinzător în Tulucești 308.
- Stan Coțofană, martor 268.
- Stanea din Dolhești; partea ei vindută 168.
- Stanea, fiica lui Crăciun, mama lui Bogdan 193.
- Stanea, mama lui Zahai diacon 190.
- Stanea Climbăloae din Grădești, mama Opriinei, bunica lui Costantin 61, 263.
- Stanețul, strămoșul lui Maței Roșca; primește danie satul Bălănești 152.
- Stanislav, tatăl lui Stan 322.
- Stanișor, țigan al m-rii Secul; întărit 51.
- Starosilți, sat, <ț. Hirilău; azi George Coșbuc (fost Starosilța Radu) și Mihail Eminescu (fost Starosilța Stavri), c. Gorbănești, j. Botoșani >; jumătate întărită Irinei 119.
- Statomir, tatăl lui Ivan, străbunicul Sofroniei; partea lui din Oțești vindută 403.
- Stavăr, v. Costandin ~ și Dumitru ~.
- *Stănișeni, sat, <ț. Suceava; între Rădășeni, c. ~, și Buciumeni, înglobate în or. Fălțiceni, j. Suceava >; ocină întărită lui Manciul Pribagul 294.
- Stănilă, cumpărător în Cernătești 279.
- Stănilă, hotnog; dă mărturie 204.
- Stănilă, tatăl Costandei 286.
- Stănișlești, ocol; seliște din ~ 96.
- *Stănișlăvești, sat, <ț. Neamț; lingă Preuțești, c. Timișești și Ungheni, c. Răucești, j. Neamț > 108.
- Stepan, fiul Tudoscăi; vinde ocină din Mircești 322.
- *Sterpeni, seliște, <ț. Fălciu; lingă Stănișlești, c. ~, j. Vaslui >; dăruită și întărită lui Gheorghe Roșca vistiernic 96; judecată pentru ~ între Cehan jîtnicer și Roșca vistiernic 335.
- Stețeoia, soția lui Nicoară; pîrită de turcul Gefer bașa pentru o datorie a soțului 316.
- Stida, fiica (?) lui Anghel fost cămăraș; vinde vii la Bacău 267.
- Stilian din Gănești, tatăl lui Maței 138, 276.
- Stîncea, deal, <în satul Stîncea, c. Victoria, j. Iași > 125.
- Stîncea, punct pe hotarul braniștii m-rii Pingărați 124, 270, 382.
- Stîngăcei, sat, <ț. Vaslui; azi Bleșca, c. Ivănești, j. Vaslui > 370.
- Stîrcea, v. Costantin ~, Isac ~ și Pătrașco ~. Stîrcel din Coșești; martor 221.
- Stîrceni, sat, ț. Soroca; < R. S. S. Moldovenească, c. Ghindești, r. Florești >; acte de la Moise Movilă pentru ~ 372.
- Stoia, martor 79.
- Stoian din Scorțăști, tatăl lui Zaharia 19.
- Stoian, martor 322.
- Stoica din Scorțăști; dăruiește loc de biserică de la Babe m-rii Bisericiani 19; martor 320.

- Stolea**, țigan al m-rii Secul; întărit 51.
- Stolea**, țigan, tatăl lui Simion și al Sincăi 13.
- Stolea**, vâtaf de sinețari din Orhei; dă mărturie 309.
- Stolniceni**, sat, ț. Iași; < R. S. S. Moldovenească, c. Cioropcanii Noi, r. Ungheni >; dăruit de Enache postelnic m-rii Sf. Sava din Iași 240, 306.
- Stolniceni**, sat, <ț. Suceava; Stolniceni-Prăjescu, c. ~, j. Iași> 26, 41.
- Straja**, munte, <ț. Neamț >; hotar al braniștii m-rii Pingărați 123, 124, 186, 270, 382; curătură la ~ vindută și dăruită aceleiași mănăstiri 129, 296.
- Straja**, pîrlu, <ț. Neamț >; hotar al braniștii m-rii Secul 147, 172.
- Stratie**, spătărel din Certieni; dă mărturie 115.
- Stratul Bolea**, v. Istratie Bolea.
- Stratul**, fiul lui Gavril, nepotul lui Ghiorghie, al Sorei și al Antemiei; vinde ocină din Hlăpești 42.
- Străoani**, sat, <ț. Putna; c. Străoane, j. Vrancea > 182, 183.
- Strătlat Borăleanul (Borleanul)**, diac, fost ~, ginerele lui Grigore Udre; scrie acte domnești 31, 34, 41, 170, 247; se judecă pentru Răchiteni, Iugani și Tămășeni 298; primește întărire pentru loc din Pitulușeni 420; dă mărturie 309; martor 164, 181, 362;
- ureadnic de Dorohoi, primește poruncă domnească 226, 292.
- Strătîlă** din Oncești; martor 189.
- Strătulat** dă mărturie 242.
- Strătulatu**, v. Niculaf Strătulatu.
- Strimba**, sat, <ț. Tutova; azi Cetățuia, c. Puiști, j. Vaslui >; părți întărite lui Ionașco din Zmeieni 25, vindute de Vasile, Alexandra ș.a. lui Dumitrașco Gheuca vornic 76.
- Strimba**, top.; punct pe hotarul braniștii m-rii Bisericiani 87 și Pingărați 124, 270, 382.
- Strîmtura (Strînturile)**, deal la Bacău; vii la ~ dăruite m-rii Bistrița 198, întărite acesteia 267.
- Strîmtura**, iaz, <pe Bahlui, lângă Hîrlău >; întărit m-rii Sf. Ioan cel Nou din Tătărași 64.
- Stroe** din Fișinghești, tatăl lui Oprea 56.
- Stroescu**, v. Lupul Stroescu.
- Stroești**, sat, ț. Hîrlău; <c. Todirești, j. Iași >; al m-rii Sf. Sava, scutit de unele dări 60.
- Stroești**, sat, <probabil ț. Hotin; R. S. S. Ucraineană, c. Sulița, reg. Cernăuți > 361.
- Stroești**, sat, <probabil ț. Trotuș; contopit cu Românești, c. Berești-Tazlău, j. Bacău > 256.
- *Stroeleni**, cătun al satului Stolniceni, ț. Iași; < R. S. S. Moldovenească, în Stolniceni, c. Cioropcanii Noi, r. Ungheni >; dăruit de Enache postelnic m-rii Sf. Sava din Iași 306.
- Stroici**, v. <Lupu > Strolei
- Strovici**, v. Ionașco Strovici.
- Strunga**, sat, <ț. Roman; c. ~, j. Iași >; în hotar cu Crivești 234.
- Studenețul (Stodeneț)**, pîrlu, <afluent al Tutovei >; sate pe ~ 221, 276; moară pe ~ 245.
- Sturza**, v. Săndulache Sturza.
- Sturza**, diac, nepotul Nastasiei Pința; primește danie părți din satul Tilhărești de la mătușa sa Nastasia Pința 415.
- Sturza**, fost hatman, tatăl lui Lupu Boldur, al Candachiei și al Nastasiei 312.
- Sturzea**, v. Dumitrașco Sturzea.
- Sturzea** din Bordușești; martor 18.
- Suceava**, cetate; hatman și pîrcălab de ~ 42, 91, 93, 146, 169, 218, 251, 265, 278, 299; portar de ~ 13.
- Suceava**, oraș; oameni buni 205, B; preoți 146, B; zlătar 290; Ulița Mitropoliei 290; casă 290; m-ri de lângă ~ 67, 101, 278, 281; loc din hotarul tîrgului 67; biserică B; act scris la ~ 12; ocolul ~ 126;
- biserica Mitropoliei, v. Mitropolia Sucevei.
- Suceava**, ținut; sate din ~ 26, 31, 33, 67, 91, 97, 126, 143, 164, 199, 250, 255, 273, 288, 298, 299, 326, 416, 418, 438.
- Sucevița**, m-re, <ț. Suceava; în c. ~, j. Suceava >; primește carte de apărare 363; face schimb de sate 71, 290; țigani ai ~ fugiți 382; călugări 174.

Sulunea, fiica lui Maftiu Surici din Săcuiani;
dă mărturie 369.
Supt Corn, top. la Pitulușeni 420.
Sura, mama lui Grigorie 369.
Surici, v. **Maftiu Surlel**.
Surtă, v. **Glegorie Surtă**.
***Suruelni**, sat, <probabil pe Pereschiv, ț. Tu-
tova; j. Vaslui> 78.
Susanul, v. **Grigorie Susanul**.
Sverca, v. **Serlbea**.

Ș

Șaidir, v. **Dumitrașeo Șaidir**.
Șandă, mama Agafiei 184.
Șandru, v. **Gligorie Șandru**.
Șandru cel bătrîn, tatăl lui Gligorie și al
Margăi 92.
Șăfrancă, v. **Fotul Șăfraneă**.
Șăptelici, v. **Șeptellel**.
Șărăuși, sat, ț. Hotin; < R. S. S. Ucraineană,
Șirăuți, c. Zarojani, reg. Cernăuți >; fost
domnesc, dăruit lui Neniul vornic 224.
Șătrăreni, sat, < ț. Hîrlău; azi Jijia, c. Al-
bești, j. Botoșani > 338; act scris la ~, 338.
Șeșeal, top. la Codăești 252.
Șehela, sat, <probabil ț. Roman; azi Văleni,
c. Botești, j. Neamț >; jumătate întărită
lui Dumitrașcu fost medelnîcer 107.
Șehlaoca, fiica lui Gligor, nepoata lui Sion;
vinde ocină din Coșești 44.
Șchiopul, v. **Andronle ~ și Petru ~**, domn.
Șendreni, sat, ț. Covurlui; <c.s. ~, m.
Galați >; cumpărat de cneaghina Ilinca
de la Curt Celebi capuchehale și întărit de
domn 387.
Șendreni (Șendriceni), sat, < ț. Hotin; R.S.S.
Ucraineană, c. Mămăliga, reg. Cernăuți >;
ocini împărțite între Solomia și Ma-
rușca 166.
Șendrenl, sat, < ț. Iași; c. Victoria, j. Iași >;
ocină vindută de Mariuca Ilnătoaie lui
Ghiorghie 227.
***Șendrești**, sat, pe Bistrița, ț. Bacău, < lîngă
Itești, c. Berești-Bistrița, j. Bacău >;
jumătate întărită m-rii Bisericieni 85.
Șendriceni, v. și **Șendrenl**, sat.
Șendriceni, sat, < ț. Hîrlău; c. ~, j. Boto-
șani >; încălcarea hotarelor satului ~
226, 292.
Șeptelici, v. **Lupul Șeptellel**.
Șeptellel, ginerele Vrîncenei; hotarnic 161,
181.
Șerbești, sat, < ț. Neamț; contopit cu Ștefan
cel Mare, c. Ștefan cel Mare, j. Neamț > 111.
Șerbleeni (Șirbiceni), sat, < ț. Hotin; R. S. S.
Ucraineană, Șerbiceni, c. Romancăuți,
reg. Cernăuți >; în hotar cu satul Culi-
șăuți 151, 161, 181; drum ce merge la
~161.
Șetrarul, tatăl lui Dumitrașco și al lui Cernat
428.
Șetrăreni, sat, ț. Iași; <azi Stejarii, c. Țigă-
nași, j. Iași >; întărit m-rii Sf. Sava
din Iași 240, 306.
Șivlțe, sat, < ț. Covurlui; Șivița, c. Tulu-
cești, j. Galați >; m-rea Galata imputer-
nicită să-și ia zeciuiala din satul ~ 136.
Șofrăcești, sat, <probabil ț. Neamț, conto-
pit cu Trifești, c. Trifești, j. Neamț >;
părți cumpărate de Pătrașco Bașotă de
la Dochia și răscumpărate de la Șteful
Șoldan vistiernic 178.
Șoldan, v. **Dumitrașco ~, Șteful ~ și Toader ~**.
Ștefan, v. și **Știfan**.
Ștefan, v. **Dumitrașco ~ și Toader ~**.
Ștefan, călugăr de la m-rea Bistrița 406.
Ștefan, chihaiie; martor 7.
Ștefan copie act 409.
Ștefan, diac din Bacău; martor 428.
Ștefan, diac, fiul lui Gherman, din Mărgineni;
dă mărturie 390; martor 400; se judecă
și primește întărire pentru ocină din Mărgi-
neni 128 .
Ștefan din Hociungești; martor 157.
Ștefan din Iași; cumpără loc de casă în Iași
330.
Ștefan din Mesehănești; dă mărturie 257;
martor 230, 231.
Ștefan din Mogoșești; martor 9.
Ștefan din Peletiuți; zălogește ocină 121.
Ștefan din Risipeni, tatăl lui Dănăilă și al
lui Casin 139.
Ștefan din Siret; martor testamentar 291.

- Ștefan**, egumenul m-rii Dobromira 148.
- Ștefan**, fiul Aniței, nepotul Vasilcăi; vinde ocină din Săcuiani 189.
- Ștefan**, fiul Dochiei din Grădești; vinde ocină din Dragsini 245.
- Ștefan**, fiul Gahiei, nepotul lui Mihaciu; vinde parte din Bogdănești 368.
- Ștefan**, fiul lui Ionașco și al Loghinei; vinde și dăruiește curătură de la Straja 129, 296.
- Ștefan**, fiul lui Tetiu, nepotul lui Buzdugan; vinde ocină din Năsoești 184.
- Ștefan**, fiul popii din Birgăoani; scrie zăpis 334.
- Ștefan**, fiul preotesei Simdzana, nepotul lui Ursu păhărniceș; vinde ocină din Băloșești A.
- Ștefan**, martor 233.
- Ștefan**, paharnic, fiul lui Rați Moişescu, tatăl Anghelinei 390.
- Ștefan**, păhărniceș din Drăgoteni; martor hotarnic 163.
- Ștefan**, popă din Heleşteieni; dă mărturie 142, 145, 437.
- Ștefan**, popă din Hroșova; scrie carte de mărturie 241.
- Ștefan**, popă din Săcuiani; dă mărturie 115.
- Ștefan**, popă din Suceava; martor 12, 105, 206.
- Ștefan**, popă din Tîrgu Frumos; martor 163, 285.
- Ștefan**, popă, duhovnicul lui Dumitrașco Mihul; martor testamentar 291.
- Ștefan**, prcot domnesc din Btrlad; dă mărturie 245, 263.
- Ștefan**, țigan, fiul lui Calfa țigan; întărit lui Ionașco Prăjescu 41.
- Ștefan**, vecin din Războieni al lui Ionașco Prăjescu 162.
- Ștefan**, zugrav; dă mărturie 329.
- Ștefan** Bechea, diac din Bogdănești; dă mărturie 115, 233, 257; martor A; pircălab din Bogdănești; cumpără părți din Bogdănești și Oblrșie 368.
- Ștefan** Bejan, paharnic, fost ~; martor 7,22, 308; cumpără părți din Văsiești și Bahna 69.
- Ștefan** Blendea, tatăl lui Țințar, al lui Pașco și al lui Căzan 199.
- Ștefan** Boul, fost clucer, fiul Gafiței; dă mărturie 140, 236; scrie carte de mărturie 236.
- Ștefan** Bunea, tatăl lui Vasile, al Haritonei ș.a. 32.
- Ștefan** Caravlah, pîrgar de Piatra; dă mărturie 129.
- Ștefan** cel Mare (cel Bătrîn, cel Bun), domn al Moldovei; dăruiește vie m-rii Bistrița 215; acte de la ~ 68, 74, 117, 118, 139, 250—252, 255, 298, 311, 379, 436, II.
- Ștefan** Ciumulă, tatăl lui Gligorașco 100.
- Ștefan** Drăgan, soțul Ioanei; cumpărător în Otești 403.
- Ștefan** Hrincovielu, fiul Nastasiei, nepotul lui Gliga Hrincovițiu; primește întărire pentru Iugani, Răchiteni și Tămășeni 255, 298.
- Ștefan** Potoski, voievod de Breslav; imprumută argint de la Miron Barnovschi 333.
- Ștefan** < Rareș >, domn al Moldovei; dăruiește braniște Schitului lui Iosif 89.
- Ștefan** Răul, chilia lui ~; punct pe hotarul braniștii m-rii Secul 147, 172.
- Ștefan** < Răzvan >, domn al Moldovei; act de la ~ 411.
- Ștefan** Tăutul, scrie zăpis 65.
- Ștefan** Tomșa, domn al Moldovei; confiscă și dăruiește satul Războieni m-rii Sf. Ilie 12; moarte de om săvîrșită în zilele lui ~ 187; acte de la ~ 67, 93, 94, 100, 123—125, 137, 143, 181, 210, 308, 347, 366, 382, 424.
- Ștefana**, fiica lui Drăgan, strănepoata lui Ivașco; vinde ocină din Scobențeni 100, 101.
- Ștefania**, fiica lui Simeon Bizighie; vinde ocină din Chirna 61.
- Ștefănești**, oraș; <azi sat ~, c. ~, j. Botoșani >; zăpis scris la ~ E.
- Ștefăntia**, fiica lui Dumitru Buză; vinde ocină din Hlăpești 42.
- Șteful** din Iași; vinde vie de la Cotnari 174.
- Șteful**, fiul lui Cernat, din Cernați, străbunicul lui Dumitru și al lui Zahariia 279.
- Șteful** Șoldan, vistiernic; revinde ocină din Șofrăcești lui Pătrașco Bașotă 178.
- Ștefan** din Coșești; martor 221.
- ***Ștîubeiu**, seliște, < pe Elan, ț. Fălciu; în Murgeni, c. ~, j. Vaslui >; parte dăruită Anghelinei, fata lui Stavăr pircălab 65.
- Șușța**, pîrlu, < afluent al Siretului >; hotar 126.

Șuşmănești, sat, ț. Dorohoi; < Cișmănești, c. Dobîrceni, j. Botoșani >; ocini cumpărate de Dumitrașco Șoldan mare stolnic 91, 97.

Șuverdeanul, v. Nistor Șuverdeanul.

Șuverdeneasa, v. Agahla Șuverdeneasa.

T

Talabă, v. Tălabă.

Talpă, v. Andreiaș ~ și Lupul ~.

Tanasă Dragulmînisa din Certieni; cumpără părți din Certieni 334.

Tanasle, cămăraș; martor 177.

Tanasle, fiul lui Ion Prevuș, nepotul popii Luca; vinde ocină din Băsești 184.

Tanasle, staroste de Putna; dă mărturie 177.

Tarasle, egumen al m-rii Voroneț 16, 73, 117, 326.

Tarasle, proegumen al m-rii Voroneț 16.

Tareău, munte; < ț. Neamț >; hotar al braniștii m-rii Pingărați 123, 124, 382.

Tareău, pîrlu, < afluent al Bistriței >; hotar al braniștilor m-rilor Bistrița și Tazlău 68, 379.

Tardea, fiul lui Sava, nepotul lui Ursu; vinde vie din Tulucești 308.

Tasnăul, valea ~, < ț. Neamț >; stăpînită de m-rea Bistrița 412.

Tauca, martor 268.

Tazlău, m-re, < ț. Trotuș; în c. Măgirești, j. Bacău >; se judecă 165, 399; în hotar cu m-rea Bistrița 68, 379; egumen 4, 268, 303.

Tazlău (Tazlăul Mare), pîrlu, < afluent al Trotușului >; sat pe ~ 92; hotar 315.

Tăbuel din Bodești, tatăl lui Guța 313.

Tăcman, vornic de gloată; dă mărturie 437.

Tăierea capului Sf. Ioan Botezătorul, hram v. Secu, m-re.

Tălabă, v. Dumitru ~, Eremla ~, Pătrașco ~ și Toma ~.

*Tălăbești, sat, < ț. Tecuci; lângă Fundeni, c. ~, j. Galați >; al lui Dumitru pîrcălab, împresurat de satul Tocești 191.

*Tălhărești, sat, < ț. Hirălău; probabil în apropiere de Tirgu Frumos, j. Iași >; părți întărite lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234; părți de ocină dăruite de Nastasia Pința nepotului ei, Sturza diac 415.

Tălhărești, sat, < ț. Hirălău; azi Talpa, contopită cu Blîndești, c. Sulița, j. Botoșani > 164.

Tălmaci, sat, ț. Hotin; < R. S. S. Ucraineană, reg. Cernăuți > 209; întărit lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234.

Tămaș (Tămașul de Gios), sat, < ț. Bacău; Tămași, c. ~, j. Bacău >; parte vindută de Cioilă popii Gheorghei din Bacău 171.

Tămășeni, sat, < ț. Roman; c. ~, j. Neamț >; stăpînit de m-rea Galata, scutit de dări și slujbe 57.

*Tămășeni, sat, ț. Suceava; < lângă Iugani și Răchiteni, ambele în c. Mircești, j. Iași >; a patra parte vindută de Ionașco HrincoVICI lui Dumitrașco Fulger 250; întărit lui Ștefan și Ionașco HrincoVICI ș.a. 298.

*Tămășeni, seliște, ț. Roman; < în Tămășeni, c. ~, j. Neamț >; slobozie a lui Cîrstea vistiernic 419.

Tănase, v. și Tanasă.

Tănase, vornic de gloată; dă mărturie 42, 90, 93, 414.

Tănase Gorle, popă; dă mărturie 78.

Tănasele, diac; scrie act domnesc 399.

Tănasele, fiul Loghinei și al lui Ionașco; vinde și dăruiește curătură de la Straja 129, 296.

*Tănasele, fost vornic; dă mărturie A.

*Tărăceeni, sat, < ț. Vaslui > 430.

*Târbușeni, sat, < pe Hobalna, ț. Brlad; j. Galați >; ocină vindută de Todosie lui Vasile, Precup ș.a. 328.

Tăreuța Roșle (Tăreuțul Roșu), top.; punct pe hotarul braniștii m-rii Pingărați 123, 124, 270, 382.

Tărcioari, v. Mărlea Tărcioari.

Tăriță din Tecuci, tatăl lui Gligorie, al lui Văscan ș.a., bunicul Anghinei Ionășoai și al lui Toader 203.

Tătarul, v. Dumitru Tătarul.

Tătărăși, sat, < ț. Iași; cartier m. Iași >; m-rea Sf. Ioan cel Nou din ~ 64; v. și Iași, oraș.

- Tătărași, sat**, < ț. Neamț; Tătăruși, înglobat în m. Piatra Neamț > 404.
- Tătăroala, descendentă din Manea Mogoșescul; se judecă pentru satul Mogoșești 271.**
- Tăutul, v. Drăgan ~ și Ștefan ~.**
- Teela Zlata, fiica lui Țoga, sora lui Necoară; vinde ocină din Ivănești 436.**
- Tecman, v. Ionașeo ~ și Vasile ~.**
- Tecuel, oraș; șoltuz, pîrgari și tirgoveți 282, 323; loc din hotarul tirgului dăruit 203; vad de moară 203.**
- Tecuel, ținut; sate din ~ 93, 94, 115, 118, 237, 239, 305, 366, E; slujitori domnești din ~410.**
- Tecuelianul, diac; scrie act domnesc 352.**
- Teșori, sat, < ț. Hirău; Teșoara, contopit cu Roma, c. Roma, j. Botoșani >; întărit m-rii Galata de Sus 380.**
- *Teșori, sat, ț. Tigheci; < R. S. S. Moldovenească, probabil r. Leova > 407.**
- Teodor, v. Theodor și Todor.**
- Teodosie (Tudosie), tatăl Chelsei 93, 94.**
- Terebna, pîriu, < afluent al Ciuhurului > 166.**
- Terecheș, v. Constantin Terecheș.**
- *Terlești, sat, ț. Iași; < R. S. S. Moldovenească, lângă Mălăești, c. Șapte Bani, r. Rîșcani >; fost al lui Isac Balica hatman, dăruit lui Pătrașco Ciogolea logofăt 409.**
- Teșeuți, sat, ț. Suceava; < Tișeuți, c. s. Ipoțești, m. Suceava >; dăruit și întărit lui Eustratie fost logofăt 126.**
- Tetea, v. Eremia Tetea.**
- Tetița, mama lui Pentelei 308.**
- Tetiul, tatăl lui Ștefan 184.**
- Tetiul, v. Simion Tetiul.**
- Tetul, v. Tule Tetul.**
- Theodor (Teodor), proegumen al m-rii Voroneț 16, 73, 117, 326.**
- Theodor Balș, ban; autentifică o copie 166; logofăt mare; autentifică o copie 213.**
- Tigheef, ținut; sate din ~ 407.**
- Timotel, egumen al m-rii Sf. Sava 280, 321.**
- Tinco cel bătrîn, vâtaf de graniță, din Grămești; dă mărturie 241.**
- Tipa, v. Ion Tipa**
- <Tiranul>, v. Aron <Tiranul>, domn.**
- Tiron, fiul lui Dimitri; vinde ocină din Săcătura 184.**
- Tiron, vătăman din Necșeni; dă mărturie 324.**
- Tița, cumpărătoare în Dănceni 338.**
- Tiunchi, v. Crăelun Tiunchi.**
- Timpești, sat, < ț. Suceava; înglobat în or. Fălticeni, j. Suceava > 421.**
- *Timpești, sat, < ț. Tecuci >; în hotar cu tirgul Tecuci 203.**
- *Tirgovești, sat, < pe Putna, ț. Putna; lângă Bolotești, c. ~, j. Vrancea > 6, 320.**
- Tirgu Frumos, oraș; șoltuz și tirgoveți 163, 285; loc din hotarul tirgului 116, 160, 234.**
- Tirgu Neamț, v. Neamț, oraș.**
- Tirgu Ocna, v. Oena, oraș.**
- Tirzîl, sat, ț. Tecuci; < azi Podu Turcului, c. ~, j. Bacău >; parte vîndută lui Stratul Bolea 305.**
- Toader, v. și Todir.**
- Toader, ban din Mărcești; dă mărturie 282.**
- Toader, bunicul Iincăi 244.**
- Toader, bunicul lui Zahariia și al lui Dumitru 279.**
- Toader, diac; martor 371.**
- Toader, diac; scrie acte domnești 139, 226, 371.**
- Toader, diac din Tirgu Frumos; martor hotarnic 163; martor 285.**
- Toader, diacon, tatăl lui Ion și al Tudorei 184.**
- Toader din Bălițești, tatăl Agahiei, bunicul lui Vasilie 221.**
- Toader din Băloșești, tatăl Anghelinei 26.**
- Toader din Bogdănești; martor 368.**
- Toader din Clipicești, fiul lui Nechita; martor 320.**
- Toader din Găgești; dă mărturie 183; martor 6.**
- Toader din Negușeni; dă mărturie 233, 257; martor 230, 231.**
- Toader din Prăjești; dă mărturie 115.**
- Toader, fiul lui Hanul, fratele lui Vasile; vinde o prisacă C.**
- Toader, fiul lui Ion, nepotul popii Lazor; vinde ocină din Băicani 115.**
- Toader, fiul lui Lupu, nepotul lui Grigorie, al lui Văscan ș. a.; vinde vad de moară 203.**
- Toader, fiul Nastasiei, descendent din Manea Mogoșescul; se judecă pentru parte din Mogoșești 271.**
- Toader, fiul lui Nechifor din Șerbești; martor 111.**

- Toader**, fiul lui Robul din Costești; dă ocină din Costești pentru o datorie 220.
- Toader**, fiul lui Toader, nepotul Sofroniei; vinde ocină din Ungurași 395.
- Toader (Toadir)**, fiul lui Tudoran din Săoani, nepotul lui Gligorie, strănepotul lui Hromșa; vinde ocină din Săoani 142, 145.
- Toader**, fiul lui Turcul, fratele lui Hlut, al lui Vlcea și al lui Neculai; vinde un răzor din Fiținghești 54.
- Toader**, fiul Urtei, nepotul lui Luca; vinde ocină din Mizești 126.
- Toader**, fiul lui Ursu, nepotul lui Ifrim vistiernic; vinde ocini din Bujorâni, Pipărcani ș.a. 132, 228.
- Toader**, fratele lui Costa; cumpără parte din Piticiani 190.
- Toader**, fratele lui Lazor; vinde ocină din Lungani 150.
- Toader** se judecă pentru moară și heleșteu pe Smila 62.
- Toader** se judecă pentru seliștea Crinșani 118.
- Toader**, păhărnicele din Toderești, fiul popii Ștefan din Hăleșteiani; martor hotarnic 163; dă mărturie 437.
- Toader**, popă din Agiud; martor 176.
- Toader** popă din Teșori, tatăl Varvarei 407.
- Toader**, sluga lui Iordache vistiernic; dă mărturie 179.
- Toader**, stolnic; martor 290.
- Toader** sulger din Dăjeni; dă mărturie 150.
- Toader Bălaș**, bunicul lui Păcurar 168.
- Toader Bălțatul**, fiul lui Ursu Bălțatul fost pitar, tatăl lui Vasilie, al Alexandrei și al Zamfirei 76; vinde ocini din Lehăceni 179; partea lui din Dracsini vîndută 179, 276.
- Toader Bătica** (Băticaș) din Galbeni; partea lui din Galbeni vîndută 135.
- Toader Beldiman**, namesnic de Birlad; dă mărturie 336; scrie carte de mărturie 158; primește întărire pentru satul Negroești și pentru ocini la Cotnari 290.
- Toader Boghean**, tatăl Ciurcăi; partea lui din Țutcani vîndută 157.
- Toader Bucoteo**, fost mare clucer, strămoșul lui Ionașco Hrinovicu, al lui Gligoraș ș.a. 250, 255; dă în folosință doamnei Marinca satele Răchiteni, Iugani și Tămășeni 298.
- Toader Clurnil**, vînzător în Antălești 421.
- Toader Cozea** (Cuzea), martor 369.
- Toader Dănaș**, tatăl Armancăi 19.
- Toader Fărțol** din Crucea de Jos; vinde vie din Crucea de Jos 257.
- Toader Ferghl**, bunicul Anei, al Palaghiei și al Aftimiei 310.
- Toader Grama**, fost cămăraș; scrie zăpis 11; dăruiește o familie de țigani m-rii lui Iane postelnic 11.
- Toader Haeleo**, țigan; întărit lui Ionașco Prăjescul 41.
- Toader Hagl**, martor 227.
- Toader Petrîman**, chezaș într-o pricină 70.
- Toader Șoldan**, dă mărturie 26.
- Toader Ștefan**, cumpărător în Băloșeni 428.
- Toader Zapalea**, din Drăgești; dă mărturie A.
- Toadrl**, fiul lui Maței Surici din Săcuiani; dă mărturie 369.
- * **Tocești**, sat, ț. Tecuci; <llngă Fundeni, c. ~, j. Galați >; în hotar cu satul Tălăbești 191; ocină lui Furdui fost pircălab din ~ dată de Adam iuzbașă în schimbul unei datorii E.
- Tocsaba**, tatăl lui Istratii și al Annei 102.
- Toderești**, sat, < ț. Hirlău; Todirești, c. ~, j. Iași > 163, 174, 318, 437.
- Todlr**, tatăl lui Midilian 131.
- Todlr Jora**, pircălab; primește întărire pentru jumătate din Burlănești 36.
- Todor**, tatăl lui Toader 395.
- Todoranu**, primește poruncă să aleagă părți din Rădeni 219.
- Todosălea**, fiica Costăchioaei; cumpără părți din Saca 106.
- Todosea**, fiica Măricăi, nepoata Clrstoeci; dăruiește lui Cehan vornic ocini din Botoi și Vinderii 341.
- Todosia**, v. și Tudoslla.
- Todosla**, fiica lui Simenașco, nepoata lui Miron; vinde ocină din Mocșie 309.
- Todosla**, mama lui Ghiorghe 42.
- Todosla (Todoslia)**, soția lui Iftimie; cumpără părți din Dracsini 179, 276.
- Todosla Oneloea** din Suceava; se judecă și pierde o vie de la Cotnari B.
- Todosle**, diac; scrie acte domnești 351, 353.
- Todosle**, fiul lui Buzinca, fratele lui Cozma; martor 322.
- Todosle**, fiul lui Vasilie Micul din Saulești; vinde parte din Tărbuțeni 328.

- Todosilia**, fiica Erinei; dă mărturie 140.
- Todosilia**, fiica lui Nădăbaico fost vornic; vinde vaduri de moară 4.
- Todosilia**, soția lui Ionașco Peaicul fost sulger; vinde jumătate din Cîrligi 197.
- Todosița**, soția lui Cristilian 167.
- Tofan din Scorțăști**, tatăl lui Simbotin și al Neașăi 320.
- Tofan (Tufan)**, fiul preotesei din Săcuiani; martor 189, 369.
- Tofan (Tufan)**, popă; primește danie domnească Valea Călugăra; locul numit Călugăra lui ~ 400.
- Tofan Rimbas**, martor 369.
- Tofan Seehil (Seachil)**, unchiul lui Neculai Seachil; primește zălog ocină din Durnești 9; vinde ocină din Cobeceni 80, 236, 243.
- Tofana**, fiica lui Coste Moişan, soția lui Ionașco; vinde ocină din Lăcina 274; primește întărire pentru ocini din Voloșcov, și Hădărăuți 229.
- Tofana**, soția lui Apostol fost mare pitar; cumpără de la soțul ei vie la Băiceni 417.
- Tofana**, țigancă, soția lui Hanțul țigan, fiica lui Țimurea țigan; întărită lui Ionașco Prăjescul 41.
- Tohatin**, ocol, < ț. Lăpușna; R. S. S. Moldovenească, c. ~, r. Chișinău, >; namesnic de ~ 309.
- Tohil**, martor 4.
- Toloeleo**, bunicul lui Toma Moişanul și al Tofanei 229.
- Toma**, fiul Urtei, nepotul lui Benea; vinde ocină din Găureni 32.
- Toma**, fiul Zamfirei, nepotul lui Buzdugan; vinde ocini din Năsoești 184.
- Toma**, nepotul lui Miron fost clucer; vinde ocină din Drislive 204.
- Toma**, pitar, tatăl Nastei și al Anei 184.
- Toma**, popă din Siret; martor testamentar 291.
- Toma**, strămoșul lui Maftei Roșca; primește danie satul Bălănești 152.
- Toma**, tatăl lui Alecsa 184.
- Toma**, tatăl lui Ion 284.
- Toma**, tatăl lui Nistor, al lui Efrim ș.a.; cumpără părți din Ivănești 436.
- Toma < Cantaeuolino >**, fost postelnic; soțul Eftimiei, ginerele lui Miron fost clucer; dă mărturie 42, A; mare sulger; dă mărturie 87, 91, 93, 185, 270, 278; cumpără și primește întărire pentru părți din Drislive 204, din Dănești 206, pentru vie la Cotnari B.
- Toma Moişanul (Moişan)**, fiul lui Coste Moişan, nepotul lui Tolocico; pierde ocini pentru datorie 229; vinde jumătate din Lăcina 274.
- Toma Savei din Străoani**, fiul lui Alban; vinde vad de moară din Vitănești 182, 183.
- Toma Talabă**, bunicul Tudorei și al Măriicăi 93, 94.
- *Tomcești**, sat, ț. Tecuci; < probabil lingă Vameș, c. Piscul, j. Galați >; părți vindute lui Costin postelnic 93, 94, 395.
- Tomeghiul**, vinzător în Antălești 421.
- Tomestii**, sat, < ț. Iași; probabil ~, c. s. ~, m. Iași >; slujitor din ~ 292.
- Tomșa (Tomșevici)**, v. Ștefan Tomșa, domn.
- Toplița**, pîrțu, < afluent al Moldovei >; hotar al braniștii m-rii Secul 147, 172.
- Toplița Seacă**, pîrțu, < ț. Neamț >; hotar al braniștii m-rii Secul 147, 172.
- Toporăuți**, sat, ț. Cernăuți; < R. S. S. Ucraineană, c. ~, reg. Cernăuți >; biserica lui Miron Barnovschi din ~ 333; întărit m-rii Adormirea din Iași 349.
- Toreești**, sat, < ț. Tecuci; c. Umbrărești, j. Galați > 176, 284.
- Torogleașul**, obcină, < ț. Neamț >; hotar al braniștilor m-rilor Bisericieni 87 și Pîngărați 123, 124, 270, 382.
- Toropoteiu**, v. Costandin Toropoteiu.
- Totoești**, sat, ț. Hîrlău; < c. Erbiceni, j. Iași > 278; întărit lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234.
- Trachie Poletu**, martor 173.
- < Transilvania >, v. Țara Ungurească.
- Tribiseuți**, sat, < ț. Hotin; R. S. S. Moldovenească, Trebisăuți, c. ~, r. Briceni > 209; întărit lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234.
- Trif**, martor 257.
- Trif**, popă; scrie zăpis 14.

- Trif**, tatăl lui Dumitru, al lui Vasilie și al Nastasiei 184.
- Trifan**, v. **Fantu Trifan**.
- Trifan**, martor 257.
- Trifan**, țigan; vindut 431.
- Trifan**, vistiernic din Buciumi; dă mărturie 390.
- Trifăneasa**, fiii ei vind vad de moară 182, 183.
- Trifești**, sat, numit și **Neculești**, < probabil ț. Neamț; c. ~, j. Neamț >; întărit lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234.
- Trofana**, sora lui Vasilie fost jîtnicer; partea ei din Hăsnășeni dăruită m-rii Bisericiani 83.
- *Trohănești**, sat, < ț. Tecuci >; al lui Panait 239.
- Trolța**, sat, pe Cracău, ț. Neamț; < azi Dochia, c. Girov, j. Neamț >; întărit m-rii Bisericiani 86.
- Trotuș (Totruș)**, oraș, < ț. Trotuș; Tirgu Trotuș, c. ~, j. Bacău > 7; șoltuzi, pîrgari și tirgoveți 95; urednici de ~ 95; act scris în ~ 7.
- Trotuș**, ținut, sate din ~ 69, 393; munte din ~ 234; staroști de ~ 339.
- Trușea**, fiica lui Gligori; cumpără ocină 131
- Tudor**, v. și **Tudori**.
- Tudor**, bunicul Anei, al Porhiriei și al Nastasiei 438.
- Tudor** din Chiliane; primește poruncă să stillpească un loc din Ceucani 109.
- Tudora**, fiica lui Drăghici, nepoata Nastei; dăruiește nepotului său Nichita din Virtop, ocini din Virtop și Leutești 404.
- Tudora**, fiica lui Eremia Tălabă, nepoata lui Toma Tălabă; vinde ocini din Tomcești 93, 94.
- Tudora**, fiica lui Gavril fost staroste, nepoata Dăncioalei și a Cîrstei lui Burlă; vinde ocini din Văcărești și Grozești 43, 196.
- Tudora**, fiica lui Toader diacon; vinde ocină din Iadumirești 184.
- Tudora**, mama lui Pîntea fost șetrar 251, 252.
- Tudora**, soția lui Gligorie; vinde ocină din Scobențeni 100, 101.
- Tudora Alexoae (Alecsoe)**, fiica Vlădoalei; vinde vad de moară pe Putna 182, 183.
- Tudoraehl**, cumnatul lui Scherlet din Zorileni; primește danie seliștea Bălăcenii 217, 218; cumpără părți din Pițigani, Mastatici și Valea Iepii 336.
- Tudoran (Tudorean)** din Săoani, tatăl lui Toader și al Grozavei, bunicul lui Oncul și al lui Nacul 142, 145.
- Tudorașco**, cămăraș al lui Miron Barnovschi 333.
- Tudoreana**, v. **Tudoran**.
- Tudori (Tudor)**, pîrcălab de Hotin; boier în sfat 146, 169, 203, 218; dă mărturie 329; vinde satele Cotela, Păltinișul și ocină din Budina 188.
- Tudosca**, v. și **Todosea**.
- Tudosea**, fiica lui Cîrste șetrar; vinde jumătate din Țibănești 102.
- Tudosea**, fiica lui Mavric grecul, sora Smăragdei, a Cuconiței ș.a.; vinde ocină din Dărmănești 7.
- Tudosea**, mama lui Ștefan 322.
- Tudosie**, v. **Teodosle** și **Todosle**.
- Tudosle** din Cucuiați; martor 320.
- Tudosle**, fiul lui Grigorie Udre, cumnatul lui Drăgan Tăutul și al lui Borăleanul uricar; se judecă pentru Răchiteni, Iugani și Tămășeni 298.
- Tudosila**, țigancă, soția lui Grigorie țigan; întărită lui Ionașco Prăjescul 41.
- Tufan**, v. **Tofan**.
- Tule (Tulea) Tetul**, șoltuz de Birlad; dă mărturie 336, 337.
- Tulești**, sat, < ț. Tutova; c. Dragomirești, j. Vaslui > 341.
- Tulucești (Tulcești)**, sat, ț. Covurlui; < c. Tulucești, j. Galați >; întărit lui Ionașco Ghianghea mare logofăt 308.
- Tunsul** din Ciumălești; martor 313.
- Turcia**, v. Țara Turească.
- Tureul** din Fiținghești, tatăl lui Hlut, al lui Vilcea ș.a.; vinde un răzor din Fiținghești 54.
- Tureul**, țigan, tatăl lui Dumitrașco țigan 90, 414.
- Tureatea**, sat, < ț. Dorohoi; R. S. S. Ucraineană, c. ~, reg. Cernăuți > 367.
- Turuc**, v. **Dumitri Turuc**.
- Tutova**, prîu, < afluent al Birladului >; sat pe ~ 109; vad de moară pe ~ 194.
- Tutova**, ținut; sate din ~ 106, 115, 220, 373; pîrcălab de ~ 138.

Ț

Țana, țigancă, fiica lui Țimurea țigan; întărită lui Ionașco Prăjescul 41.

Țara de Jos, mare vornic de ~ 42, 56, 87, 91, 93, 120, 144, 146, 169, 174, 185, 250, 251, 265, 270, 278, 287, 299, II.

Țara de Sus, mare vornic de ~ 42, 58, 91, 93, 146, 169, 174, 185, 218, 241, 251, 265, 278, 287, 299, 416, 418, 435.

Țara Leșească, boieri pribegi în ~ 12; țărani strămutați în ~ 241; datornici fugiți în ~ 208; moșii cumpărate în ~ 37; tătari prădând ~ 333.

Țara Muntenească, țigani din ~ 13.

Țara Turcească, răscumpărare din robie din ~ 37.

Poarta < Otomană > : greutăți de la ~ 217, 218.

Țara Ungurească, oameni din ~ 81; documente duse în ~ 334.

Țarlgrad, oraș, < Turcia > ; slujbă făcută la ~ 342; act scris la ~ 335.

Țămpăl Pitărtă Ungurean din Bacău; dă mărturie 391.

Țibănești (Țibănești), sat, Ț. Vaslui; < c. ~, j. Iași > 430; jumătate întărită lui Gheorghie Roșca vistiernic 102.

Țiburcă, v. **Iftodie Țibureă**.

Țlea, postelnicel; martor 13.

Țlelarul, munte, < Ț. Neamț > ; hotar al brașiștilor m-rii Pingărați 123.

Țiganca, fiica lui Gavril; vinde ocină din Hlăpești 42.

Țiganea, mama lui Ionașco 278, 281.

Țiganul, munte, < Ț. Neamț > ; hotar al brașiștilor m-rii Secul 147, 172.

Țimurea, țigan; întărit lui Ionașco Prăjescul 41.

Țințar, v. și **Țințar**.

Țințar din Peletiuți; dă mărturie 121.

Țibănești, v. **Țibănești**, sat.

Țiganea, vânzătoare în Ivănești 436.

Țigănaș, v. **Iane Țigănaș**.

Țințar, v. și **Țințar**.

Țințar (Țințar), fiul lui Ștefan Blendea; se judecă pentru parte din Bodești 199; revinde lui Pătrașco Bașotă ocină din Ciohoreni 273.

Țoga, bunicul Floarei 1.

Țoga, tatăl lui Necoară, al lui Zberea ș.a. 436.

Țonța, fiica lui Caramiz, strănepoata lui Giurgea Liescul; vinde ocină din Fiținghesți 38.

Țonța, fiica lui Pătrașco, nepoata lui Ion Scobențeanul; vinde ocină din Scobențeni 100, 101.

Țonța, mama lui Ionașco, a Tudoscăi și a Urtei 102.

Țopa, tatăl Cirstinei; partea lui din Făureni vindută 115.

Țuteanl, sat, Ț. Neamț; < Țuțanii din Deal și ~ din Vale, c. Bahna, j. Neamț > ; ocină vindută de Ciurca lui Mihail și soției acestuia, Grozava 157.

U

Udochlia, v. **Odochia**.

Udrea (Udre), v. **Goreea ~, Grigore ~, Isac ~, Maxlin ~, Pătrașco ~ și Vasile ~**.

Udrea, fost vornic; dă mărturie 324.

Udești, sat, < Ț. Suceava; Udești, c. ~, j. Suceava > ; întărit Mitropoliei Sucevei 3.

Ulmi, sat, Ț. Hirliu; < Ulmi Liteni, azi Liteni, și Ulmi Polieni, azi Ulmi, c. Belcești, j. Iași > ; al m-rii Sf. Paraschiva din Iași, scutit de dări 293.

Ulmii de Sus, top. la Români 144.

Unbraru, v. **Mihăilă Unbraru**.

***Ungurașl**, sat, Ț. Neamț; < lângă Dulcești, c. ~, j. Neamț > ; ocină zălogită de Vasile aprod la Șoldan spătar 185.

***Ungurașl**, sat; < pe Moldova, Ț. Neamț; lângă Ungheni, c. Răucești și Timișești, c. ~, j. Neamț > ; ocină vindută de nepoții Sofroniei ș.a. lui Larion din Rătești 395.

Ungurașul din Chirișomu; se judecă pentru o ocină 339.

Ungurean, v. **Țămpăl Pitărtă Ungurean**.

Ungureni, sat, < Ț. Tecuci; c. Tătărăști, j. Bacău > 99.

Ungurul, v. **Mihal Ungurul**.

- Unotu, v. Onutul, sat.
- Urdugaș, bunicul (unchiul?) lui Isac Ghigo-
escul 374.
- Ureche, v. Gligorie ~ și Nistor ~.
- Ureche, fost logofăt; dă mărturie 145.
- Urechiușe, v. Gligorie Ureche
- Urita, fiica lui Cirstea șetrar și a Țonței;
vinde jumătate din Țibănești 102.
- Urita, fiica Cucoanei, nepoata lui Luca;
vinde ocină din Mizești 126.
- Urita, fiica lui Dumitru Tălabă; vinde ocină
din Tomcești 93, 94.
- Urita, fiica lui Luca, mama lui Toader;
vinde ocină din Mizești 126.
- Urita, mama lui Gligor, bunica lui Gherghina
și a lui Androe 436.
- Urita, mama lui Toma 32.
- Urita Lisa, vnzătoare în Dănceni 338.
- Ursa, mama Dochiei 178.
- *Ursești, seliște, pe Cracău, <ț. Neamț; lângă
Crăcăoani, j. Neamț>; schimbată de
m-rea Sucevița pentru o treime dintr-un
iezer de la Dorohoi al m-rii Hangul 71.
- Ursoae, pîrîu la Tălăhărești; sat pe ~ 415.
- Ursoala, munte, <ț. Neamț>; punct pe
hotarul braniștii m-rii Secul 147, 172.
- Ursu, bunicul lui Stan, al lui Tardea și al
lui Vasilie 308.
- Ursu, diac; martor 331.
- Ursu Bălțatul, pitar, fost ~, tatăl lui Neculai,
al lui Toader ș.a. 179, 245, 276.
- Ursu Bărbolu, vornic, tatăl lui Micotici și al
Buscăi; a cumpărat satul Șendrești 85.
- Ursu Neehita, diac din Vrtope; primește
întărire pentru ocini 139, 404; martor
111.
- Ursul, comișel din Verișești; dă mărturie
339; vinde părți din Seliște, Verișești
ș.a., face schimb de ocini 256.
- Ursul din; martor 7.
- Ursul din Borzești; dă mărturie 339.
- Ursul, fiul lui Caramiz, tatăl lui Damaschin,
al Simziane și al Martei 38.
- Ursul, fiul lui Ifrim vistiernicel, tatăl lui
Gligorie, al lui Toader ș.a. 132.
- Ursul, fiul Mariței; vinde ocină din Hlăpești 42.
- Ursul, fiul lui Zaharia din Gherghești; dă
mărturie 242.
- Ursul, se judecă pentru moară și heleșteu de
pe Smila 52; pentru locuri din Români
141, 144.
- Ursul, păhărnicele din Băloșești; vinde ocină
din Băloșești A.
- Ursul, părțile lui din Pițigani și Mastatici
vindute 336.
- Ursul, sluga lui Dumitru pîrcălab 191.
- Ursul, tatăl Erinei 228.
- Ursul, fost vâtaf de Bacău, bunicul lui Co-
standin, al lui Ionașco ș.a. 184.
- Ursul Vartie, vornic de gloată, fost ~, soțul
Anei, tatăl Neacșei; dă mărturie 179, 276;
martor 144, 308; cumpără părți din Gal-
beni 134, 135; dăruiește venitul satului
Galbeni m-rii Dobromira 148.
- Ursul Vintul, negustor din Bîrlad; dă măr-
turie 337.
- Uspcna (Adormirea), hram, v. Barnovsehl și
Bistrița, m-ri.
- Ustia, sat; <R. S. S. Ucraineană, reg.
Cernăuți>; cumpărat de Miron Barnovschi
de la Sireavskile 333.

V

- Vadul Rău, punct pe hotarul braniștilor
m-rilor Bisericieni 87 și Pingărați 124,
270, 382.
- Valea Albă, pîrîu, <afluent al Moldovei>;
sat pe ~ 12, 162.
- Valea Bunel, hotar al Țirgului Frumos 116.
- Valea Călugărului, v. Călugăra lui Tofan.
- *Valea Iepii, sat, <ț. Bîrlad; la nord de
Zorleni, c. ~, j. Vaslui>; a patra parte-
vîndută de Irina lui Scherlet și Tудо-
rachi 336.
- Valea Orzel, hotar al Țirgului Frumos 116
- Varlaam, arhiepiscop și mitropolit de Suceava
355; participă la hotărîri luate de domn
și sfat 293, 347 389, 424; dăruiește o prisacă
222; martor 367; pămînturile lui dintre
Putna și Milcov 72.
- Varnav, v. și Vîrnăvă.
- Varnav, v. Dumitrașco ~ și Irlmilla ~.
- Varnița, sat, <R. S. S. Moldovenească,
c. ~, r. Arenii Noi> 169.
- Vartic, v. și Vărtleu.

- Vartic, v. Ursul ~ și Vasilie ~.
- Vartie, fratele Antemiei; vinde ocină din Văsiești 69.
- Vartie, tatăl lui Cirstea 246.
- Vartie, țigan, soțul Costandei 286.
- Vartie, fiul lui Burnar diac și al Medelenei, nepotul Tudorei; vinde ocină din Văcărești 43.
- Vartolomei, fiul lui Gherghina pitar; vinde un țigan 371.
- Varvara, v. și Vărvara.
- Varvara, fiica lui Dumitru Buză; vinde ocină din Hlăpești 42.
- Varvara, fiica popii Toader din Teišori, soția lui Bălă...; vinde ocină din Horgoești 407.
- Varvara, mama lui Drăgoi, bunica Ciorcei din Ollășăști 2.
- Vascăuți, sat, < ț. Hotin; R.S.S. Ucraineană, Vascăuți, c. ~, reg. Cernăuți>; jumătate de sat împărțită între Greaca și Nastasca 166.
- *Vascăuți, sat, < ț. Neamț; probabil lângă Brașăuți, c. s. Dumbrava Roșie, m. Piatra Neamț>; al m-rii Bistrița, scutit 62.
- Vascăuți, sat, ț. Soroca; < R. S. S. Moldovenească, c. ~, r. Florești>; al lui Gorgan vornic de gloată, moarte de om în ~ 187.
- Vasian, v. Văsilian.
- Văsilian Orzea din Tălăhărești; martor 164.
- Vasilache, v. Vasilie.
- Vasilea, bunica Măricăi, a lui Ștefan ș.a. 189.
- Vasilea, mama lui Gligori 271.
- Vasilea, strămoașa Bilcăi, a lui Gavril ș.a. 42.
- Vasileea, aprod din Ungurași; zălogește ocină din Ungurași 185.
- Vasile, dascăl; scrie zăpis 70.
- Vasile din Clipicești; dăruiește loc de biserică de la Babe m-rii Bisericiani 19.
- Vasile, fiul lui Dumitrașcu Ștefan logofăt; vinde satul Fintinelele 184.
- Vasile, fratele lui Albotă din Vlăsinești; se judecă pentru ocini din Vlăsinești 254.
- Vasile, fratele lui Avram; martor 135.
- Vasile (Vasilie), popă din Birlinți; martor testamentar 291.
- Vasile <Lupu>, domn al Moldovei, v. Lupul <Coei> .
- Vasile (Vasilie) Banul, pitar, fiul lui Banul; dă mărturie 250; jîtnicer, fost ~; dă mărturie 435, 437; dăruiește m-rii Bisericiani parte din Hăsnășeni 83.
- Vasile (Vasilie) Benea (Bunea), fiul lui Ștefan Bunea; partea lui din Găureni vindută 32; dă mărturie 437.
- Vasile Codrian, diac; copie act 150.
- Vasile Dan, autentifică copie 166.
- Vasile (Vasilie) Lueoei din Tîrgovești, fiul lui Lococi din Fiținghești, fratele lui Băloș; vinde ocină din Fiținghești 6; martor 320.
- Vasile (Vasilie) Udrea, fiul lui Pătrașco Udrea, nepotul lui Isac Udrea; se judecă pentru Răchiteni, Iugani și Tămășeni 298; vinde parte din Ecușeni 164.
- Vasileu, sat, ț. Cernăuți; < R. S. S. Ucraineană, Vasilău, c. ~, reg. Cernăuți>; părți de ocină vindute de Codrea vameș lui Gavrilaş Măteiaș vornic 329, 362.
- Vasili, fiul lui Costin și al Porfirei; vinde ocină din Jăgureni 260.
- Vasili Buhăseul, medelnicer; păstrează act 146.
- Vasili Gheoea din Bordușești; martor 18.
- Vasilliea, soția lui Ionașco; cumpără parte din Cincești 431.
- Vasillie din Buciumeni; martor 421.
- Vasillie din Bulbucani; martor 428.
- Vasillie din Ciupești; dă mărturie 26.
- Vasillie din Găgești; dă mărturie 183.
- Vasillie din Găleşești; martor 284.
- Vasillie (Vasilii) din Mesehenești; dă mărturie 233, 257; martor 230, 231.
- Vasillie din Muncel; dă mărturie 167.
- Vasillie din Srbi; dă mărturie 204.
- Vasillie din Timpești; martor 421.
- Vasillie din Tîrgu Frumos; martor hotarnic 163.
- Vasillie, fiul lui, nepotul lui Ursu; vinde vie din Tuluțești 308.
- Vasillie, fiul Anei, nepotul lui Gavril; vinde ocini din Ivoești 278, 281.

- Vasilie, fiul Anghelinel, strănepotul lui Mihul logofăt; vinde ocini din Bujoreni, Pi-părcani, Băcsănești ș.a. 132, 228.
- Vasilie, fiul lui Bizighie; vinde ocină din Chirna 61.
- Vasilie, fiul lui Cristian și al Todosiței; vinde ocină din Vereșeni 167.
- Vasilie, fiul lui Gavril; vinde ocini din Ivoești 278, 281.
- Vasilie, fiul lui Gherman din Hălăseni, fratele lui Ștefan diacon; se judecă pentru ocină din Birăești 128.
- Vasilie, fiul lui Hanul, fratele lui Toader; vinde prisacă C.
- Vasilie, fiul lui Ignat și al Agahiei din Băli-țești; fură un cal, dă ocină din Bălițești pentru a-și plăti capul 221.
- Vasilie, fiul lui Lazor, nepotul lui Girdoman; vinde ocină din Periași 268.
- Vasilie, fiul lui Lupul; vinde vad de moară pe Putna 182, 183.
- Vasilie (Vasilii), fiul lui Neniul, nepotul Rățoaei; vinde ocină din Rusi 390.
- Vasilie, fiul Olenei; zălogetse ocină din Bliș-cenăuți și Zubriceni 216.
- Vasilie, fiul lui Popa; cumpără și vinde vie din Tulucești 308.
- Vasilie, fiul lui Sava din Bălotești; se judecă pentru parte de ocină 99.
- Vasilie, fiul lui Toader Bălțatul; vinde ocini din Cristești, Glodeni, Hălmăgeni ș. a. 76.
- Vasilie, fiul lui Trif, fratele lui Dumitru și al Nastaslei; vinde ocină din Săcătura 184.
- Vasilie, fratele lui Ionașco, al lui Precup și al lui Vrnav, nepotul lui Todosie; cum-pără parte din Târbuțeni 328.
- Vasilie, fratele Tudorei din Muncel; martor 404.
- Vasilie, ginerele lui Cirstea vornic; vinde ocină din Popi 93, 94.
- Vasilie, iezar rus; se judecă pentru o crimă 287.
- Vasilie (alt ~), iezar rus; se judecă pentru o crimă 287.
- Vasilie, martor 313.
- Vasilie (Vasilache), martor 7.
- Vasilie, paharnic; martor 149.
- Vasilie, pîrgar de Piatra, fiul lui Ion din Dărmănești; dă mărturie 129.
- Vasilie, popă; cumpără parte din Vrtop 111.
- Vasilie, popă de la biserica Sf. Troiță din Iași; martor 331.
- Vasilie, popă din Piatra; martor 406.
- Vasilie, popă din Tomcești; bătrînul lui din ~ vindut 323.
- Vasilie, portar de Suceava; martor 13.
- Vasilie, răzeș din Fruntești; vinde ocină din Buțcăteni 82.
- Vasilie, răzeș din Lungani 150.
- Vasilie, răzeș din Rădeni, fratele lui Dănilă; Impresoară ocini 219.
- Vasilie, streclar din Iași; act scris în casa lui 44.
- Vasilie, tatăl lui Ionașco Rusul 95.
- Vasilie, țigan, fiul lui Penten țigan; vindut 371.
- Vasilie, țigan, fiul lui Țimurea țigan; întărit lui Ionașco Prăjescul 41.
- Vasilie, țigan, tatăl lui Costantin; răscum-părat de la moarte de Bejan fost jitnicer 95.
- Vasilie, ușar; primește poruncă să cerceteze o pricină 82.
- Vasilie, vecin din Războieni al lui Lupul Prăjescul postelnic 162.
- Vasilie, vistiernicel din Vrtop; martor 404.
- Vasilie Balșe, martor 164.
- Vasilie Bolștan din Găgești; dă mărturie 183.
- Vasilie Bran, martor 111.
- Vasilie Buțueul, popă din Hărmănești; vinde ocină din Risipeni 158.
- Vasilie Coșeseul, martor 221.
- Vasilie Dinga, diacon; dă mărturie 311; serie zapise 76, 434.
- Vasilie Duleje din Bodești; martor 406.
- Vasilie Fulga, vornic de Birlad; martor 328.
- Vasilie Hoelungu, aprod din Stănilăvești; primește poruncă să rezolve o pricină 108.
- Vasilie Logoș, nepotul lui Girdoman; vinde ocină din Periași 268.
- Vasilie Leheclnschl, din Leheiani; martor 361.
- Vasilie Mleul din Saulești, tatăl lui Todosie; partea lui din Târbuțeni vindută 328.
- Vasilie Neculeseul, popă din Ungureni; tra-duce act 99.
- Vasilie Pelln din Bacău; dă mărturie 390; martor 400.
- Vasilie Pletriș, martor 374.
- Vasilie Pinzătură, țigan, fiul lui Ion Pinză-tură; întărit m-rii Sf. Gheorghe de lângă Vaslui D.

- Vasilie Purcel**, fiul lui Gavril Purcel, nepotul lui Purcel fost postelnic; se judecă pentru ocină din Codăești 74.
- Vasilie Roșca**, vornic de gloată; hotarnic 125; dă mărturie 236, 250, 265, 299, 329; martor 22; vinde ocină din Oncani 153, 210;
- mare jtnicer; dă mărturie 435, 437.
- Vasilie Teeman**, fratele lui Ionașco; cumpără părți din Ivânățâști și Popșori 253.
- Vasilie Vartie**, martor 188.
- Vasilie Vășlian** din Iurghiceni; dă partea de ocină a lui Costin lui Bandur pircălab pentru dajde 21.
- Vasilii**, fiul lui Păcurar, nepotul lui Simion Văisi; vinde ocină din Hălăseni 391.
- Vasilii Buglia** din Bătrânești; dă mărturie 390.
- Vasilii Chicocș**, martor 163.
- Vasile Coelală** traduce act 289.
- Vasili**, fiul lui Mihul, fratele lui Andreiu; vinde răzor din Fiținghești 53.
- Vaslovea**, sat, <ț. Cernăuți; R. S. S. Ucraineană, probabil Văslăuți, c. ~ reg. Cernăuți > 241.
- Vaslul**, oraș; șoltuzi și tirgoveți 14, 364; cojocar din ~ 221; m-re de Iingă ~ D.
- Vaslul**, pîrflu, <afluent al Birladului >; sat pe ~ 396.
- Vaslul**, ținut; sate din ~ 10, 74, 102, 251, 253, 259, 271, 316, 331.
- Vasulianul**, socrul lui Ionașco 369.
- Vasutea**, mama lui Marco, a lui Antonachi ș.a. 102.
- Vasutea**, răstrăbunica lui Pinteia fost șetrar 251, 252.
- Vavateștl**, numit și Birlești, sat, <ț. Hirlău; Birlești, c. Erbiceni, j. Iași >; întărit lui Dumitru Buhuș logofăt al treilea 234.
- *Văcărești**, sat, ț. Putna; <ntre Putna și Siret, probabil j. Vrancea >; ocină vindută de Tudora și rudele ei lui Căzacu cămăraș 43.
- Vădeanul** din Tătărași; martor 404.
- Văisi**, v. Simlon Văisl.
- Văleni**, cut al satului Șcheia, <probabil ț. Roman; c. Botești, j. Neamț >; întărit lui Dumitrașcu fost medelnicer 107.
- Văleni**, sat, < ț. Birlad; c. Vișoara, j. Vaslui >; ocină vindută de Măriica și Grozava lui Scherlet și Aiupul 337.
- *Văleșeni**, seliște, ț. Cîrligătura; <j. Iași >; vindută de m-rea Sf. Ilie lui Gheorghe Roșca vistiernic 101.
- Văliște**, v. Ionașeu Văliște.
- Văran**, pircălab de Orhei; hotarnic 169.
- Vărlan**, cumpărător în Cincești 431.
- Vărtleu**, fratele Gaftonei, nepotul Tudorei; vinde părți din Grozești 196.
- Vărvara**, călugăriță, fiica lui Gi....., din Durnești; zălogește ocina ei din Durnești 9.
- Vărvara**, soția lui Malcoci pircălab de Hotin, fiica lui Eremia fost mare vornic; primește întărire pentru țigani 286.
- Vărzar**, v. Ion Vărzar.
- *Vărzărești**, sat, pe Bicovăț, ț. Iași; R. S. S. Moldovenească, Iingă Vulcănești (?), c. Pușchin, r. Călărași >; ocină dăruită lui Gheorghe Roșca vistiernic 100.
- Vărzărești**, sat, < ț. Iași, pe Nirnova; R. S. S. Moldovenească, c. ~, r. Călărași >; prisăci din ~ dăruite de Zaharia lui Gheorghe Roșca vistiernic 100.
- Vășcan** din Bogdănești; martor 368.
- Vășcan** din Nicușeni; martor 190.
- Vășcan** din Suceava; martor 205, 206.
- Vășcan**, fratele lui Gligorie; vinde vad de moară 203.
- Vășcan Benea**, strămoșul lui Toma 32.
- Vășcani**, sat, <probabil ț. Suceava; c. Ruginoasa, j. Iași > 163, 310, 374.
- Văsi**, sluga lui Boldescul; se judecă pentru ocină în Birăești 128.
- Vășlești**, sat, <probabil ț. Bacău; contopit cu or. Moinești, j. Bacău >; ocini vindute de Constantin, fiul Antimiei ș.a. lui Bejan fost ceașnic 69.
- Vășlian**, v. Vasilie Vășlian.
- Vășcăuți**, parte de sat, ț. Orhei; < R. S. S. Moldovenească, Vișcăuți, c. Susleni, r. Orhei >; a cincea parte vindută de Tudosia lui Ionașco Ghianghea 309.
- Vățul**, v. Gavril Vățul.
- Văznesenie**, v. Ispas, sărbătoare.
- Vechiul**, v. Larion Vechiul.

- Velișeu Hăbășescu**, fost pircălab de Hotin; dă sate lui Apostol Jora fost mare postelnic în schimbul unei datorii 208.
- Velișoala**, pîrîu la Cățeleni, afluent al Prutului; hotar 102.
- Venedict**, <fost episcop>, egumen al m-rii Sucevița 71, 290.
- Venlamin**, chilia lui ~; punct pe hotarul braniștii m-rii Secul 147, 172.
- Venlamin**, proegumen al m-rii Solca 274, 367.
- Verdeș** (Verdișu) se judecă pentru ocină din Chirișomu 339.
- Verejenii**, sat, ț. Soroca; <R. S. S. Moldovenească, c. Lencăuți, r. Dondușani>; fost al lui Isac Balica hatman, dăruit m-rii Galata de Jos 59.
- Vereșeni** (Vereșani), sat, ț. Suceava; <Vereșeni, c. Miroslăvești, j. Iași>; loc de case, pămînturi, curături și vad de moară vindute de fiii lui Clrtian popii Gligorie din Cozmești 167; ocină vindută de Gavril lui Alecsandri diac 288; act scris la ~ 288.
- Verșești** (Verișești), sat, <ț. Trotuș; c. Sănduleni, j. Bacău>; ocini cumpărate și schimbate de Costantin 256; slugă domnească din ~ 339.
- Vertălian**, neamul lui ~ 241.
- Vertebul**, numit și Proschii, top. la Culișăuți 161.
- Vestir**, vornic de Cîmpulung; primește poruncă să apere drepturile m-rii Sucevița 363.
- Vezeuți**, pîrîu, <afluent al Putnei>; hotar 127.
- Vicol**, armășel din Drăjăști; dă mărturie 390, A.
- Vicol**, fiul lui Leul din Prăjești și al Dochiei; vinde ocină din Obrîșieni 115.
- Vleol**, fiul lui Simion Tetiul; vinde ocină din Drislive 204.
- Vicol**, fratele lui Ionașco 162.
- Vicol**, vecin din Războieni al lui Lupul Prăjescul postelnic 162.
- Vidrașeu** din Cucuiăți; martor 320.
- Villa** (Vilnia), pîrîu, <afluent al Prutului>; moară și loc de heleșteu pe ~ 166.
- Vilna**, pîrîu, <afluent al Birladului>; sat pe ~ 271.
- *Vilnești**, sat, ț. Vaslui; <Îngă Zăpodeni c. ~, j. Vaslui>; ocini cumpărate și întărite lui Racoviță Cehan spătar 259.
- *Vinderel**, sat, <ț. Tutova; în Tulești, c. Dragomirești, j. Vaslui>; ocină dăruită lui Cehan vornic 341.
- Visar**, martor 188.
- Visarlon**, chilia lui ~; punct pe hotarul braniștii m-rii Secul 147, 172.
- Visarlon**, egumen al m-rii Bistrița; dă mărturie 303.
- Visarlon Bogza**, călugăr de la m-rea Bistrița; dă mărturie 406.
- Vișa Drăgoala**, bunica lui Gheorghie și a lui Ion 184.
- Vișanii**, v. **Vișneva**, sat.
- *Vișni**, sat, <probabil ț. Bacău> 190.
- Vișneva** (Vișanii), sat, <ț. Hotin; R. S. S. Ucraineană, Vișinoaia, reg. Cernăuți, >; împărțit între Nastasca și Greaca 166; dat de Velișcu Hăbășescu lui Apostol postelnic pentru o datorie 208.
- Vitânești**, sat, <ț. Putna; c. Țifești, j. Vrancea> 15, 183; ocini dăruite m-rii Vizantia 127; vad de moară vindut de Toma Savei din Străoani lui Nacu din Birlad 182.
- Vizantia**, m-re, <ț. Putna; în ~ Mănăstirească, c. Vizantea-Livezi, j. Vrancea>; primește întărire 127.
- Vilcea**, fiul lui Turcul, fratele lui Hlut, al lui Neculai ș.a.; vinde un răzor din Fișinghești 54.
- *Vilecești**, sat, <pe Putna, ț. Putna; lângă Bolotești, c. ~, j. Vrancea>; vaduri de moară vindute de urmașii lui Nădăbaico fost vornic m-rii Bisericiani 4.
- Vinătorii**, sat, ț. Neamț; <Înglobat în m. Piatra Neamț>; dăruit de Constantin Movilă voievod lui Dumitrache Chiriță postelnic și apoi de soția acestuia, Maria, m-rii Bisericiani 433; întărit m-rii Bisericiani în urma unui proces cu m-rea Blrnova 424; oamenii din ~ obligați să asculte de m-re 426; dresese lui Ionașco Boldescul pentru ~ date m-rii 300, 301, 303; vătăman din ~ 401, 432.

- Vinători (Vinotori)**, sat, ț. Neamț; < Vinători-Neamț, c. ~, j. Neamț >; dăruit de Maria, soția lui Dumitrachi Chiriță fost mare postelnic m-rii Secul 434; întărit acesteia 47, 172; hotărnicit 147.
- Vintul**, v. Ursul Vintul.
- Virnavă**, fratele lui Vasilie, al lui Precup și al lui Ionașco, nepotul lui Todosie; cum-pără parte din Târbușeni 328.
- Virtop**, sat, < ț. Neamț; Hirtop, c. Birgăuani, j. Neamț > 139; ocină dăruită de Tudora lui Nechita 404; ocină vindută de Grozava popii Vasilie 111.
- Vlad**, negustor din Orhei; dă mărturie 309.
- Vlad**, socrul lui Giurcea 182.
- Vl< ad >**, vameș, tatăl Nastasiei Pința 415.
- Vlasie**, fiul lui Nistor sau Lucoci, strănepotul lui Giurcea Liescul; vinde ocină din Fițișhești 38.
- Vlasie**, v. Vlașeo.
- Vlașeo (Vlasie)**, popă din Băilești; martor 291.
- Vlădești**, sat, < ț. Suceava; probab il lngă Stolniceni-Prăjescu, c. ~, j. Iași > 26, 167, 374.
- Vlădiceni**, v. și Polana Vlădlea.
- Vlădiceni (Vlădicina)**, sat, ț. Hotin; < R. S. S. Ucraineană, c. Zarojani, reg. Cernăuți >; vindut de Nicolae Catargiu fost vistiernic lui Dumitrașco Șoldan mare spătar 212, 213.
- Vlădoala**, mama lui Costin, a Tudorei ș.a., bunica Grozavei Arioneasa ș.a. 182,183.
- Vlășinești**, sat, < ț. Dorohoi; c. ~, j. Botoșani >; părți de sat întărite lui Albotă ș.a. In urma unei judecăți 254.
- Vlășineasa**, cătun al satului Stolniceni, ț. Iași; < R. S. S. Moldovenească, în Stolniceni, c. Cioropcanii Noi, r. Unghe-ni >; dăruit de Enache postelnic m-rii Sf. Sava din Iași 306.
- Voleo** din Suceava; martor 13.
- *Voloșanl**, sat, ț. Lăpușan; < R. S. S. Moldovenească, lngă Vorniceni, c. ~, r. Călărași >; a patra parte cumpăratăde Ionașco Rusul vornic de gloată 154.
- Voloșeanl**, sat, < ț. Putna; c. Vidra, j. Vrancea >; ocină dăruită m-rii Vizantia 127.
- Voloșcov**, sat, < ț. Hotin; R. S. S. Ucraineană, Voloșcova, c. Vasiliuți reg. Cernăuți >; al lui Toma Moişanul ș.a., pus zălog și răscumpărat 229.
- Voroneș**, m-re, < ț. Suceava; în Voroneș, or. Gura Humorului >; face schimb de sate 16, 73, 117. 326; act scris la ~ 326.
- Vorovești**, sat, ț. Crligătura; < c. Miroslava, j. Iași >; ocină dăruită de fiii lui Sima nepotului lui Chiriac 249; întărit m-rii Galata de Sus 348.
- Voruntar**, fost comis, soțul Salomei; împarte cu rudele ocini moștenite din Voruntărești 140.
- Voruntărești (Vorântărești)**, sat, ț. Roman; < azi Volintirești, c. Al. I. Cuza, j. Iași > 167; jumătate de sat moștenirea lui Voruntar comis și a soției sale Solomia 140.
- Vovărăești**, sat, < ț. Vaslui; Vovriești, c. Băcești, j. Vaslui > 246.
- Vovidenia (Intrarea în biserică)**, hram, v. Hangul, m-re.
- Vrabie**, v. Constantin ~, Gheorghe ~, Grigorie ~ și Neculaiu ~.
- Vrancea**, vnzătoare în Popi 93, 94.
- Vrăblan** din Certieni; martor 368.
- Vrincean** din Bodești; bătrîn din partea lui ~ vindut 105.
- Vrinceeasa**, soacra lui Șeptelici 161, 181

Z

- Zaharea (Zahariușul)**, diac din Micești; dă mărturie 245, 263.
- Zaharla** din Gherghești, tatăl lui Ursul 242
- Zaharla** din Saca; partea lui vindută 106
- Zaharla**, nepotul Buzoaei; dăruiește ocină din Vărzărești lui Gheorghe Roșca vistiernic 100.
- Zaharla**, popă din Crivești; scrie zapis 285.
- Zaharla**, șoltuz de Pietra; dă mărturie 129.
- Zaharla**, tatăl lui Grozav, al lui Pătrașco și al Chireanei; primește danie satul Dumeni 405.
- Zaharla**, ușerel din Bucium; dă mărturie 390.
- Zaharla**, vnzător în Galbeni 135.

- Zaharie** din Scorțăști, tatăl lui Oprea 19; martor 175.
- Zaharie**, vinzător în Băicani 115.
- Zahariea** din Tulești; martor 341.
- Zaharia**, călugăr de la m-rea Sucevița; dă mărturie 290.
- Zaharia**, diac; scrie zăpis 176, cărți de mărturie 179, 242.
- Zaharia**, diacon din Virtop; martor 404.
- Zaharia**, fiul popii Luca, strănepotul lui Șteful Cernat; adeverește vânzarea unei ocini de către părinții săi 279.
- Zaharia**, fiul lui Moșil vătaf; dăruiește loc de prisacă m-rii Pîngărați 397.
- Zaharia**, negustor din Iași; martor 227.
- Zaharia**, popă; martor 400.
- Zaharia** Futebl, vinzător în Periați 268.
- Zaharioala** din Soltănești; vinde ocină din Soltănești 103.
- Zahariușul**, v. **Zahareia**.
- Zahel**, diacon, fiul Stancăi, din Horjești; partea sa din Piticeani 190.
- Zamă**, v. **Pavel Dzamă**.
- Zamfir**, fost pircălab; dă mărturie 323.
- Zamfira**, v. și **Sambira**.
- Zamfira** (Samfira), fiica lui Toader Bălțatul; vinde ocini din Cristești, Glodeni ș.a. 76.
- Zamfira**, mama lui Toma 184.
- Zamfira** din Iași; cumpără părți din Ruși 390.
- Zapalce** (Zăpalce) din Peletiuți; dă mărturie 115, 121.
- Zapalcea**, v. **Toader Zapalcea**.
- Zavul**, nepotul lui Saula; se judecă pentru parte din Procelnici 125.
- *Zăbrăuți**, sat, <pe Zăbrăuți, ț. Putna; j. Vrancea>; în hotar cu Speriați 268.
- Zăpalce**, v. **Zapalce**.
- Zărnești**, sat, <ț. Covurlui; c. Jorăști, j. Galai>; Nour din ~ și soția sa se dau vecinilor lui Pană paharnic; act scris la ~ 388.
- *Zăvădeni**, sat, ț. Hotin; <R. S. S. Ucraineană, reg. Cernăuți>; ocini împărțite între Safta și Grăpina 10.
- Zberca**, fiul lui Țoga; vinde ocină în Ivănești 436.
- Zberia**, cumpărător în Cernătești 14.
- Zbierăști**, sat, <ț. Neamț; j. Zberești, contopit cu Costișa, c. Costișa, j. Neamț> 9.
- Zblirea** se judecă pentru seliștea Crînjani 118.
- Zblirea**, v. **Lupul Zblirea**.
- Zborovsehl**, ginerele lui Alexandru Lăpușeanu II.
- *Zeameș**, sat, <ț. Trotuș; lângă Brătina, c. Helegiu, j. Bacău>; în hotar cu Mănești 92.
- Zeletin**, pîrlu, <afluent al Bîrladului>; vad de moară pe ~ 305.
- Zlman Sasul**, Fîntina lui ~; punct pe hotarul braniștii m-rii Secul 147, 172.
- Zlata**, v. **Teela Zlata**.
- Zlătariu** din Dănceni; partea lui vindută 338.
- Zmeian** (Zmiani, Zmiani), sat, <ț. Tutova; contopit cu Băcani, c. Băcani, j. Vaslui>; părți întărite lui Ionașco 25, 98; drept de folosință a apei în comun cu satul Români 52.
- Zorileni**, sat, ț. Bîrlad; <Zorleni, c. ~, j. Vaslui> 217, 218; în hotarul seliștei Bălăceni 264, 265.
- Zosin**, călugăr de la m-rea Pîngărați; îngrijește o prisacă a m-rii 398.
- Zota**, negustor, tatăl lui Sima și al lui Ionașco; cumpără ocină din Vorovești 249.
- Zubriceni**, sat, ț. Hotin; <R. S. S. Moldovenească, Zăbriceni, c. ~, r. Edinița>; părți zălogite la m-rea Sf. Sava-Iași și vindute de aceasta lui Gheorghe Jora 216, 280; împărțirea satului 10, 166.
- Zugrav**, m-re la muntele Athos; metoh al m-rii ~ D; v. și **Mănăstirea Sf. Gheorghe**
- Zupeco**, fost vornic de Hîrlău; dă mărturie 26.
- Zupcu**, v. **Ionașco Zupeco**.

INDICE DE MATERII

A

acte

domnești: așezăminte 207, 413; hrisoave de danie 218, 258, 319, 325, 405, 409. 411, de întărire 59, 67, 123, 169, 234, 347, de scutire 35, 146, 293, 349; cărți de întărire și apărare: passim; porunci: passim; acte menționate: 4, 7, 10, 13, 24, 27, 28, 31, 33, 37—43, 45—495, 2, 59, 60, 64, 67, 68, 71, 74, 84—87, 89, 93, 94, 96, 99—103, 113, 115—118, 122—126, 130, 132, 133, 137—139, 141, 143, 145, 150, 152, 154, 156, 161, 166, 168—172, 180, 181, 184, 186—188, 193, 196, 199, 204, 210, 213, 225, 235, 244, 249—253, 255, 270, 275, 277, 278, 281, 283, 286, 298, 301, 303, 304, 308, 309, 311, 316, 326, 329, 332, 333, 339, 340, 347, 450, 358, 363, 366, 375, 376, 379, 382, 387, 396, 400, 407, 409, 411, 424, 430—434, 436, II, D;

ale marilor dregători: cărți de mărturie 42, 43, 236, 265, 278, 287, 299, 416; porunci 292, 340; acte menționate 83, 208, 211, 270, 295, 309, 336, 366, 390, 396, 414;

ale slugilor domnești: cărți de mărturie 43, 90, 93, 179, 242, 284, 288, 329, 339; scrisori (mărturii hotarnice) 147, 150, 161, 408; acte menționate: passim;

ale șoltuzilor, pîrgarilor și tirgoveților: cărți de mărturie 110, 132, 263, 279, 336, 337, 391, 400; acte menționate 95, 228, 267, 282, 421, B;

ale clericilor: cărți de mărturie 16, 303, 304, 320, 335;

ale boierilor mari: zapise de schimb 12, 326, de împărțire 10; testamente 291, 333; acte menționate 297, 298, 306, 316, 321, 402;

ale boierilor mici: zapise de vânzare: passim; cărți de mărturie 6, 241, de chezășie 70; acte menționate: passim; scrisori particulare 332, 398, 433, 434; zapise de danie particulare 11, 65, 72, 148, 341, 397, 404, I;

acte pierdute 122; date în schimb 300; falsificate 87, 118, 138, 270, 277, I.

agă 166.

albine, v. *dări și slujbe*.

alune, oprire de a culege ~ în locuri scutite 68, 379.

amanet, v. *zalogire*.

amenzi 254; v. și *deșugubine, gloabe*.

angării (angherii), v. *dări și slujbe*.

aprozi 108, 158, 185, 309, 383; primesc porunca 24, 351.

arătură, loc de ~ dăruit de domn 346.

argint, împrumutat de Miron Barnovschi lui Ștefan Potoski și doamna Maria 333; v. și *bani*.

arhiepiscop, v. mitropolit.
arhimandrit, v. egumen.
armășei 390, A.
armași, 43, 144; foști ~ 91, 97, 305, 308;
mari ~ 90, 93; foști mari ~ 184, 414;
~ ai doilea 93.
aslam, v. eamătă.
aspri, v. bani.
așezăminte, v. acte.
aur, v. bani.

B

bani < dregători > 166, 213, 282, I.
bani < monedă >
galbeni: passim; ~ de aur 7, 245;
~ roșii 367, 434; ~ ungurești 69, 117,
140, 184, 286, 391, 414; ughi: passim;
~ de aur 96, 115; florinți 254; zloți:
passim; ~ de argint 44; ~ tătărești 37,
115, 190, 249, 298, 436; ~ proști 333;
taleri: passim; ~ de argint 38, 42, 91,
93, 94, 97, 100—102, 115—117, 126, 139,
143, 156, 157, 164, 168, 174, 184, 193,
204—206, 228, 249, 278, 281, 308, 309,
311, 318, 319, 428, 431, 438, C; ~ mari 79;
lei 6, 53, 61, 79, 105, 132, 146, 171, 176,
188, 231, 257, 285, 293, 326, 329, 350, 361,
362, 368, 378, 388, 419, I; ~ vechi 334;
potronici 20, 79, 199, 421; ~ de argint
117; bani proști 12, 16;
echivalențe 185, 255, 333, 421;
bani dați în treaba țării 96, 116, 117,
298, 319, 385, 424, 433, 434; v. și eamătă,
dări și slujbe.
bălți 59, 93, 94, 118, 131, 142, 167, 234, 374,
409, 425.
bărbier 12, 159.
bătrînii < trupuri de moșe > 14, 65, 79, 92,
105, 135, 158, 182—184, 219, 253, 259,
268, 322, 323, 328, 337, 391, 403.
bătrînii orașului, v. orașe.
bezmăn, v. dări și slujbe, măsurii.
bir, v. dări și slujbe,
biserici:
din orașe 35, 146, 169, 190, 263, 275, B;

din sate 19, 65, 87, 148, 333;
din alte țări 333, 347; v. și preoți.
bocaneși 57; v. și dări și slujbe.
bol, dați în preț 12, 15, 16, 20, 37, 43, 99,
110, 196, 216, 268, 302, 333, 338, 416,
418; dați în schimb 300, 303, 304;
dați drept gloabe domnești 52, 87, 125,
141, 144, 226, 264, 265, 270, 289, 292;
dați pentru deșugubină 187, 287; dați
pentru plata cislei 246; dăruiti unei m-ri
148; v. și dări și slujbe.
boleri, stăpni: passim; ~ de țară 60, 298;
feciori de ~ 180, 186, 298.
bordele, întărite 143.
bouri < semne de hotar > 147, 172, 277.
braniști, domnești 123, 124, 247, 342, 355,
382; mănăstirești 68, 87, 89, 123, 147,
270, 379; v. și hotare.
brosle 195, 333.
bucate, v. dări și slujbe.

C

cal (iepe, armăsari, tretini, minji): în preț
7, 12, 13, 16, 37, 56, 80, 90, 95, 120, 135,
139, 159, 173, 184, 236, 242, 243, 247,
274, 300, 302, 304, 336—338; dăruiti 6,
148, 425, B; dați în treaba țării 116, 342,
393; pentru plata capului 408; pentru
deșugubină 187; drept colac 122; impru-
mutați 316; furați 95, 221, 284; pierduți
220; prețuri 120, 173, 184, 316, E; v. și
dări și slujbe.
camăna, v. dări și slujbe.
eamătă (aslam), bani dați cu ~ 216, 280.
capre, în preț 79.
capuchehale 387.
capul, plata ~ 95, 216, 221, 251, 252, 282,
284, 408, 414.
caragiu, v. postavuri.
case și locuri de casă: în orașe 290, 330, 350;
în sate 9, 20, 33, 44, 72, 78, 80, 91, 97, 100,
115, 153, 167, 189, 210, 231, 257, 269,
280, 314, 337, 374, 399, 416, 418, 421, 435;
v. și dări și slujbe, prețuri.
catastif, al orașului 110, 159; ~ al vistieriei
315.

cazaci 241.
călărași 16, 136, E.
călugări (monahi, părinți), călugărițe 4, 6, 9, 12, 27, 84, 172, 174, 221, 253, 295, 340, 398, 406, 432, B, D;
ieromonahi 55, 102, 320, 321, 326; v. și **mănăstiri**.
cămara diecilor 196.
cămașă, în preț 79.
cămănași 214, 353, 364; foști ~ 309.
cămărași 43, 177, 196, 258; foști ~ 11, 69, 92, 184, 267, A.
căpitani 221, 341, 398, E.
cărți, v. **acte**.
cătun 306; v. și **cut**.
ceară, v. **dări și slujbe**.
eașnici, v. **paharnici**.
cereci, în preț 79.
cetate, sate ascultătoare de ~ 213; act scris în ~ 13; v. și **dări și slujbe**, **ocol**, **pireălabi**, **Cetatea Nouă**, **Hotin**, **Orhei**, **Suceava**.
chervăsărie 350.
chezaș (sodăș) 70, 216.
chihale 7.
chilii 147, 172.
cislă, v. **dări și slujbe**.
clzme, în preț 79, 268.
ciubere, v. **măsurile**.
ciubote, v. **dări și slujbe**.
cîmp, parte a teritoriului sătesc: **passim**.
clinepă, v. **dări și slujbe**.
cirelumar 23, 354.
cirelumi 104, 112, 214, 232, 353.
cler 30, 413; v. și **călugări**, **diaconi**, **egumeni**, **episcopi**, **mitropoliți**, **preoți**, **scutiri**.
cluceri 94, 188, 298, 309, 374, 376, 435, 437; foști ~ 204, 206, 236, 250, B; mari ~ 185; foști mari ~ 255; slugile ~ 27.
eneaz II.
enjoeari 23, 112, 150, 214, 221, 353, 354.
colaci vlădicești, v. **cai**, **dări și slujbe**.
comișei 24, 138, 256, 288, 351, 388.
comiși 36, 85, 113, 115, 169, 203, 218, 298, 329, 333, I; foști ~ 140; **comisoale** I.
copilă 103.
crame 238, 297, 402.
croitori 23, 58, 221, 354.
ctitori, v. **mănăstiri**.

cupari, v. **paharnici**.
curături 7, 129, 157, 167, 296, 390, 412, C.
eurelari 23, 354.
curte, membri ai curții domnești 90, 91, 93, 197, 251; curți domnești în trguri 124; curți boierești 396, 420; v. și **vătafi**.
curteni 60, 136.
cut 107, 369; pricut 49.

D

dabile, v. **dări și slujbe**.
danii, v. **acte**.
dascăl 70, 213.
datorii 208, 316, E.
dăbllari, hirtie de la ~ 211; ~ oprii a intra în sate 410, 423.
dajde, v. **dări și slujbe**.
dări și slujbe:
dări (dabile) și angării < în general > 5, 17, 23, 24, 35, 57, 60, 66, 195, 207, 293, 315, 327, 347, 348, 350, 351, 354, 380, 381, 388, 389, 419, 423, 429; bir (dare, dabilă, dajde) 21, 35, 57, 60, 146, 211, 240, 246, 348, 364, 380, 388, 389, 419; dare mare și mică 346; darea steagului 146; bani de împrumut 350; camână 60, 112, 214, 349, 353, 364; ~ mare și mică 66, 112, 350; **ceară** (bezmân de ~) 246, 293, 315, 350; **cislă** 60, 246, 315; **gorștină** de porci (mascuri) 60, 347—349, 389, 423; ~ de oi 60, 347—349, 423; **hoștină** 66; **iliș** 60, 293, 315, 347—349, 419; **jold** 23, 350, 354; **lei** 146, 293, 350, 388, 419; **lup** 315; **piei** 349; **sulgiu** 60, 293, 315, 347—349, 419; **taleri** 60, 419; **ughi** pentru casă 146, 419; **unt** 60, 293, 315; **zloți** 60, 146, 388, 419; **zloți** pentru casă 293, 350;
slujbe: **cai** de olac 23, 35, 57, 60, 66, 350, 354, 364, 389, 419; **găzduire** în case 35, 389; **lucru domnesc** 60, 293, 347, 419; ~ la cetate 35, 389; ~ la fin 350; ~ la lemne 350; ~ la mori 35, 389; ~ la trg 389; ~ la vii 23, 354; **podvoade** 23, 35, 57, 60, 66, 350, 354, 364, 389, 419; **priveghi** 23, 354; **strajă** 277, 315;

darea vlădicească 35, 389; podvoadele mitropolitului 35, 389; lucru ~ 35; colaci vlădicești 389; dabilele episcopiei 354; zeciuală (desetină): de albine (de stupi) 35, 60, 347—349, 389, 423; de ctneță (sămînță de ~) 27; de fin 136, 160, 202, 294; de legume (din grădini) 136, 202; de mazăre 27; de pește 136; de pline 136, 160, 202, 294; de varză 27; de vin (vii) 35, 136, 202, 215, 389.

desetină, v. dări și slujbe.

deșugublari (dușegubinari), opriți a intra în sate 293, 347—349, 359, 364, 410, 419.

deșugubine (dușegubine) 359; ~ dăruite 348, 349, 359.

diaconi 35, 108, 184, 190, 285, 290, 325, 389, 404, 406; v. și cler.

diecei (pisari, uricari) 43, 150, 271, 395; scriu acte: passim; martori 4, 43, 44, 90, 111, 142, 145, 150, 155, 163, 164, 177, 179, 197, 208, 233, 245, 257, 263, 308, 309, 311, 317, 318, 320, 323, 331, 368, 371, 391, 400, 414, 428, I, A; primesc danii 258, 415, întăriri 139, 181, 203, 256, 407, porunci 226, 292; se judecă 128, 298, 430; vind 13, 85, 210, 256, 324, 405; cumpără 288, 317, 331.

divan, v. sfat domnesc.

dobîndă, v. camătă.

domn < voievod al Moldovei >: passim.

dragoman 320.

dregători, v. ureadnici; v. și aga, armași, cluceri, comiși, hatmani și pircălabi de Suceava, jltnici, logofeși, medelniceri, paharnici, plitari, pircălabi, posteinici, spătari, stolnici, sulgeri, șetrari, ușari, vistiernici, vornici.

drese, v. acte.

drumuri, formează hotare 123, 124, 161, 169, 181, 268, 270, 382, I.

dubase 342.

dugheni, v. Iași.

E

echivalențe, v. bani.

eclesiarh 274.

egumeni (arhimandriți, stareți) 12, 16, 19, 39, 40, 46—48, 51, 71—73, 117, 122, 129, 148, 216, 268—270, 274, 280, 295,

296, 300, 303, 304, 326, 330, 332, 367, 392, 398, 399, 406; proegumeni 16, 73, 117, 274, 326, 367.

episcopi 59, 67, 71, 123, 124, 274, 293, 335, 347, 355, 357, 367, 389, 424; foști ~ 167.

episcopie 23, 24, 29, 351—355, 358, 359; v. și Huși, Rădăuși, Roman.

F

fălci, v. măsuri.

feciori de boieri, v. boieri.

ferestrău 234.

ferlie, v. taxe.

fiare, oameni opriți să vineze ~ 39, 81, 412.

fiare de plug 148.

fin 24, 39; v. și dări și slujbe.

finețe: dăruite 247, 340, 346; întărite 118, 234, 308, 358, 360; vindute 42, 43, 115, 117, 142, 157, 178, 197, 236, 243, 245, 288, 337, 390, 428, 437; încălcate 81, 138, 201, 226; v. și lvezi.

fintini 87, 99, 124, 125, 147, 172, 186, 313.

firtai, v. măsuri.

florinți, v. bani.

funie, v. măsuri.

fur, 408; v. și tilhar.

G

galbeni, v. bani.

găzduire, v. dări și slujbe.

gîrlă, ~ cu pește 42.

gloabe (hatalm) 25, 87, 125, 141, 144, 264, 265, 270, 289, 292; dăruite unor m-ri 57, 77, 348, 359.

globnici, opriți a intra în sate scutite 293, 347—349, 359, 364, 419.

gorștină (de oi și porci), v. dări și slujbe.

graniță, v. vătafi.

grădini 100, 101, 115, 127, 157, 173, 234, 249, 257, 319, C; loc de ~ 115, 148, 311; v. și dări și slujbe.

grei 7, 72, 111, 291, 428; semnături grecești: 7, 13, 91, 93, 188, 216, 387.

H

hamei, oprire de a se culege ~ în locuri
mănăstirești 68, 379.

han (persoană) 217, 218.

hatalm, v. gloabe.

hatmani și pircălabi de Succava 42, 91, 93,
134, 135, 144, 146, 165, 169, 198, 203, 218,
225, 250, 251, 256, 270, 278, 287, 299,
394, 405, 409; fost ~ 83, 109, 113, 140,
174, 180, 186, 198, 208, 236, 267, 277,
286, 295, 312, 416, 418.

haraci 60.

heleștee 10, 52, 153, 188, 197, 231, 289, 406;
loc de ~ 166, 184, 236, 299, 420; v. și
iazuri.

herb 392.

hiclenie față de domn 411.

hinsar 396.

hinsărel 150.

hirtie, v. acte.

hoștlnari scutiți 112, 214.

hoștină, v. dări și slujbe.

hotare, ale satelor: passim; descrieri amănun-
țite 125, 169, 172, 181;

ale orașelor 116, 125, 160, 275; des-
crieri amănunțite 203;

ale braniștilor 81, 87, 89; descrieri
amănunțite 123, 124, 186, 270;

ale țării 81;

două sate într-un hotar 409; v. și
stilpi, bouri.

hotarnici și hotărniciri 125, 141, 144, 147,
162, 163, 169, 170, 181; hotărnicire ne-
dreaptă 74; porunci de hotărnicire 180, 191.

hotnogi 204, 231, 233, 257, 322; foști ~ 95,
390.

hoți, v. furi.

hramuri: Adormirea (Uspenia) 67, 68, 192,
349, 350, 379; Arhanghelii Mihail și
Gavril 40; Buna Vestire (Blagoveștenia)
38, 83—87, 89, 392, 424, 434; Înălțarea
127, 348; Nașterea Domnului 148;
Schimbarea la Față 133; Sf. Dimitrie
123, 124, 129, 130, 382, 397, 398;
Sf. Ecaterina 293; Sf. Gheorghe D;
Sf. Gheorghe și Ioan cel Nou 350,
355, 424; Sf. Ioan Botezătorul (Cristiteli)

323; Sf. Ioan cel Nou 64, ~ Gură de Aur
(Bogoslav) 320, 423; Sf. Nicolae 27, 148,
190, 269; Sf. Petru și Pavel 275; Sf.
Sava 240, 297, 306, 400; Sf. Vineri (Pa-
raschiva) 125, 293, 355; Tăierea Capului
Sf. Ioan Botezătorul 45—48, 51, 72, 172,
346; Vovidenia < Intrarea în biserică > 31.
hrisoave, v. acte.

I

iazuri 46, 64, 71, 84, 100—102, 115, 119,
143, 145, 169, 210, 230, 234, 255, 257,
275, 280, 287, 347; locuri de ~ 100,
234, 243, 258, 276, 306, 319, 420, 428;
v. și heleștele.

iepe, v. cai.

ierei, v. preoți.

ieromonahi, v. călugări.

iezari 287.

iezere, v. iazuri.

iliș, v. dări și slujbe.

ispisoace, v. acte.

ispravnic, ai averii lui Miron Branovsch
voievod 333.

iuzhașă 15, 72, 320, 323, E.

I

îmbrăcămintे 57, 293, 388.

împărțire, v. oelnă.

împresurare 109, 113, 133, 138, 141, 147,
191, 219, 277, 289, 292.

împrumut (bani de ~), v. dări și slujbe.

încălțăminte 292, 293.

înfrățire 169.

Înscrișuri, v. dări și slujbe.

înceleciune 74.

învăluiri 121, 211, 432; scutiri de ~ 35,
364, 389, 419.

J

jefuire, v. tilhărie.

jirebii 91, 97, 421, 422, 437, 438.

jitniceri 7, 335, 435, 437; foști ~ 7, 83, 87,
95, 270, 416, 418; mari ~ 435, 437.

jold, v. dări și slujbe.

judcății domnești 52, 74, 77, 99, 103, 113, 118, 125, 128, 141, 249, 295, 298, 366, 396, 424; v. și zi de judecată.

juzi de țigani, v. țigani.

L

lavră, v. mânăstiri.

lazuri 125, 222.

legare de glie 262.

legea țării 52, 67, 74, 103, 118, 125, 141, 143, 199, 216, 249, 254, 267, 280, 298, 366, 396, 424, II; v. și obiceiul țării.

legume, v. dări și slujbe.

lei, v. bani.

lemne, oprire de a se tăia ~ 63, 68, 379; v. și dări și slujbe.

leșt 35.

livezi 115, 167, 260; ~ de fînețe 157; v. și pomet.

locuri domnești 67, 311, 346, 385.

logofeți 38, 42, 80, 91, 140, 147, 153, 156, 159, 162, 178, 184, 228, 234, 236, 249, 251, 265, 270, 273, 289, 290, 298, 308, 371, 373, 385, 390, 409, 435; foști ~ 87. 93, 106, 125, 126, 145, 174, A; ~ de divan 325; ~ de taină 254; mari ~ 2, 7, 25, 32—35, 41, 42, 58, 69, 71, 74, 78, 82, 83, 87, 91, 93, 95—97, 100, 101, 103, 108, 109, 115, 117, 118, 122—124, 127—129, 134, 137—140, 143—146, 151, 153, 156, 157, 161, 164, 166, 169—174, 178, 180, 181, 183—185, 187, 192, 193, 196, 198, 199, 203, 204, 206, 208, 210, 213, 218, 219, 226, 228, 234, 241, 243, 244, 246, 249, 251, 252, 254—257, 259, 265, 267, 269, 270, 273, 275, 277, 278, 280—282, 286, 287, 289, 290, 292, 296, 298, 299, 305, 308, 309, 311—313, 316, 319, 322, 324, 336, 371, 374, 376, 378, 382, 385, 387, 390, 392, 394, 395, 399, 407, 414, 415, 417, 418, 421, 424, 431, 436, I, B, C; logofăt al doilea 83, 87, 93, 170, 172, 174,

251, 270, 299; logofăt al treilea 42, 87, 93, 160, 234, 247, 299, 394, 405, 411.

lucru, v. dări și slujbe.

luminări 112.

lup, v. dări și slujbe.

M

martori: passim: v. și oamenii buni și bătrini.

mascuri, v. dări și slujbe.

matee, în preț 16, 149.

mazăre, v. dări și slujbe.

măcelari (meserii) 23, 112, 214, 353, 354.

mânăstiri:

ctitori 11, 125; ~ neterminate 333; stăpîniri 11, 12, 15, 17, 19, 24, 27, 31, 38—40, 45—49, 51. 57, 59, 60, 62, 64, 67, 68, 71—73, 81, 83—89, 101, 109, 117, 122—125, 127, 129, 130, 133, 136, 147, 148, 172, 174, 180, 184, 186, 192, 198, 214, 215, 222, 237, 238, 240, 261, 262, 267, 269, 270, 274, 275, 277, 278, 280, 281, 287, 290, 293, 295—298, 300—304, 306, 307, 321, 340, 346, 350, 363, 366, 367, 377, 379, 380, 382, 383, 386, 391, 396—401, 406, 410, 412, 423, 424, 426, 432, 434, D;

metoace: la ~ din țară 19, D; la ~ (lavre) străine 293, 297, 306, 307, 347, 402; alese ca necropole 333; peceti de ~ 73, 216, 290.

v. și egumeni, sobor, călugări, poslușnicii, hramuri, schituri, orașe;

v. și Agapia, Aroneanu Barnovschi, Berzunți, Biserica Albă, Bisericanii, Bârbol, Bistrița, Birnova, Dobromira, Dragomirna, Frumoasa, Galata de Jos, ~ de Sus, Golla, Hangul, Hârlicești, Iațeu, Neamț Nicorțița, Pingărați, Probota, Putna, Rîșea, Schitul lui Iosif, Schitul de la Măgura, Mare, Secul, Sf. Gheorghe, Sf. Ilie, Sf. Sava, Sf. Troiță, Sf. Vineri, Sinai, Solca, Soveja, Sucevița, Tazlău, Văleni, Vizantia, Voroneț.

măr, semn de hotar 19.

mărunțisuri, v. dări și slujbe.

măsuri:

de suprafață: falce 10, 58, 124, 174, 290, 321, 382, 417, B; firtai 10, 58, 93, 94,

110; funie 93, 94; odgon 94; pogon 72; prăjini 124, 382; stinjeni 308; de capacitate: bezmân 246; ciubăr 275; merță 285; poloboc 9, 153, 210, 259, 377, B; de greutate: povară 377; de lungime: vig 13; pași 308. medeințceri 132, 146, 228, 246; foști ~ 107; mari ~ 141, 144, 174, 299. megleși, passim. merță, v. măsură. meșteșugari 23, 354; v. și bărbieri, cojocari, croitori, curelari, măcelari, olari, pleptănari, zlătari, zugravii. metoh, v. mănăstiri. miere, poloboace de ~, în preț 153, 210, 253, 259, împrumutate 9; vamă de pe poloboace de ~ 377. mitropolie, v. Mitropolia Sucevei, dări și slujbe. mitropolit (arhiepiscop și ~) 35, 59, 63, 67, 72, 87, 123, 124, 241, 270, 293, 347, 355, 367, 389, 424. minji, v. cal. moarte de om 56, 187, 293. moaște 355. monahi, v. călugări. mori 10, 15, 31, 47, 52, 84, 100—102, 108, 123, 124, 137, 143, 153, 192, 203, 205, 208, 210, 234, 241, 319, 342, 347, 382, 399, 424, 434; ~ gata 148, 251, 252; ~ înecate 289; ~ stricate 67; drept de folosință asupra unei ~ 189; vaduri de ~ 2, 4, 19, 25, 38, 79, 86, 93, 94, 98, 109, 111, 115, 127, 132, 140, 142, 156, 167, 171, 176, 177, 182—184, 194, 197, 203, 206, 228, 233, 236, 242, 243, 251, 252, 257, 261, 263, 269, 278, 281, 298, 299, 305, 309, 310, 320, 322, 336, 341, 390—392, 396, 431, 437, I, A; locuri de ~ 7, 42, 46, 67, 86, 102, 166, 234, 245, 247, 258, 307, 311, 355; v. și dări și slujbe, prețuri. mortasip I. moșneni (moșeni) 241. moștenire, drept de ~ 4, 140, 299; v. și acte (testamente). muncă, v. dări și slujbe.

N

namesnici 309, 336; v. și ureadnici, vornici. negustori (cupeți) 182, 183, 227, 245, 249, 309, 322, 333, 336, 337, 428, C; ~ scutiți 195; staroste de ~ 227, 322; v. și circumarli. nemeteș, în preț 268. nevoi, v. dări și slujbe. nulele, oprire de a se tăia ~ 63, 68.

O

oameni buni și bătrini:

din sate: cărți de mărturie de la ~ 26, 78, 93—95, 115, 127, 129, 138, 145, 177, 183, 245, 246, 267, 276, 311, 320, 324, 336, 390, 391, 437; martori la vinzări-cumpărări 7, 14, 18, 38, 65, 105, 148, 164, 176, 189, 190, 204, 206, 219, 221, 226, 227, 230, 231, 257, 275, 298, 308, 313, 322, 328, 334 338, 367, 369—371, 388, 400, 404, 421, 428, I; martori testamentari 291; martori hotarnici 74, 82, 109, 113, 125, 141, 144, 147, 151, 161—165, 169—172, 180, 181, 186, 191, 234, 253, 277, 289, 292, 295;

din orașe (bătrînii orașului) 95, 132, 147, 182, 183, 186, 205, 228, 263, 277, 282, 336, 337, 339, B.

oameni străini, încalcă hotarul țării 81; așezați în seliști, scutiți 419.

obicele 67; ~ pământului 99; ~ țării 170; ~ de a petrece din sat în sat 383; v. și legea țării.

obște sătească, v. răzeși, sat.

ocni, moștenite: passim; ~ răscumpărate 38, 273; ~ împărțite 4, 10, 140, 166; ~ schimbate 36, 101, 110; ~ date ca zestre 115, 338, pentru plata dajdiei 21, 246, pentru datorii E, pentru plata capului, v. capul; ~ luate cu silnicie 37.

ocnă, sare de la ~ 62.

ocol, sate aparținând de ~ tirgului 27, 40, 45, 49, 64, 86, 124, 126, 130, 172, 184,

217, 218, 258, 319, 342, 347, 348, 365, 380, 382, 393, 419, 424, 428, 434; ~ cetății 213; seliște aparținând de ocolul unui sat 96.

odgon, v. măsurii.

odoare 334.

ol 362; în preț 4, 6, 37, 115, 242, 300, 302—304; oprire de a paște ~ în locuri mănăstirești 39, 68, 81, 379; gorștină de ~, v. dări și slujbe.

olac, v. dări și slujbe.

olăeari, oprîți a intra în sate și seliști scutite 348, 349, 364, 419.

olari ai Episcopiei de Huși, scutiți 23, 354.

orașe (tîrguri):

scaun domnesc, v. Iași;

tîrguri 7, 14, 23, 24, 27—29, 40, 45, 49, 57, 61, 64, 67, 71, 95, 101, 109, 124, 126, 129—132, 146, 159, 165, 168, 179, 182, 183, 186, 203, 205, 217, 218, 228, 245, 258, 263, 277, 279, 284, 291, 295, 319, 323, 326, 336, 337, 339, 340, 347, 354, 365, 377, 380, 382, 391, 400, 424, B, E;

uliță 58; mănăstiri 11, 17, 24, 27, 57, 59, 60, 64, 67, 109, 125, 136, 214, 237, 238, 240, 262, 269, 275, 280, 293, 297, 298, 306, 307, 321, 347, 348—350, 366, 380, 386, 396, 402, 410, D; v. și case și locuri de ~, pivnițe, biserial;

v. și cetăți, hotare, ocol;

v. și vornicilor de tîrg, ureadnicilor (dregători);

șoltuzi (voiți), plîrgari 7, 14, 23, 24, 27, 57, 61, 95, 122, 129, 132, 147, 163, 176, 177, 182, 183, 186, 228, 245, 263, 267, 277, 278, 282, 295, 309, 323, 336, 337, 339, 340, 350—352, 354, 364, 377, 391, 400, 401, 421, 432, B; tîrgoveți hotarnici 48, 186, 295; ~ se judecă 49, 277, primesc porunci 340; v. și oameni buni și bătrîni;

v. și negustorii, meșteșugarii, preoții, diaconii, țigani;

catastiful orașului 110; pecetea ~ 95, 132, 228, 279, 336, 391, 400;

v. și Agiud, Bacău, Baia, Bîrlad, Botășani, Cernăuți, Cotnari, Dorohoi, Fălcu,

Focșani, Galați, Hîrlău, Hotin, Huși, Iași, Neamț, Oena, Orhei, Piatra, Rădăuți, Roman, Siret, Suceava, Șchela, Tecuci, Tîrgu Frumos, Trotuș, Vaslui.

oștenii de frunte, 37, 42, 90, 91, 93, 164, 170, 246, 251, 265, 270, 278, 311, 414, 428.

P

paharnicilor (ceașnici, cupari) 7, 120, 149, 184, 215, 226, 254, 263, 270, 271, 292, 300, 308, 311, 388, 390, 400, 403, 421; foști ~ 22, 63, 93, 94, 301, 302, 320, B; mari ~ 87, 146, 169, 203, 218.

pașă 37, E.

pași < măsură >, v. măsurii.

păduri 7, 26, 63, 203, 236, 324.

păhărniceii 84, 111, 139, 150, 163, A.

pămînturi 15, 19, 72, 115, 167, 176, 177, 189, 268, 334, 390, 420.

părinți, v. călugării, preoții.

peceluit, v. dări și slujbe.

peeceii, domnești, boierești: passim; v. și mănăstiri, orașe.

pește 39, 42, 52, 68, 275, 379, 412; v. și dări și slujbe.

piei, v. dări și slujbe.

pieptănar (cheptănar) 65.

pisar, v. diacon.

pitari 115, 143, 184, 192, 250, 263, 276, 314, I; foști ~ 103, 179, 245; mari ~ 90, 168, 251, 283, 299; foști mari ~ 184, 324, 390, 417.

pităreii 26, 91, 97, 163, 246.

pive, locuri de ~ 251, 252, 264.

pivnițe, din orașe 330, 350; din sate 231, 257.

pîlne < cereale > 24, 138, 285; v. și dări și slujbe.

pireălabii 15, 20—22, 26, 65, 101, 115, 137, 176, 190, 191, 221, 224, 231, 268, 269, 278, 280, 290, 292, 329, 425, B; foști ~ 38, 40, 166, 177, 236, 289, 308, 323, 336, 411, E; ~ ai unor cetăți 56, 93, 146, 169, 188, 203, 218, 286, 309, 349; foști ~ 58, 208; ~ ai unor ținuturi (staroști) 39, 57, 81, 122, 128, 138, 177, 240, 241, 317, 339, 340, 349, 368, 399, 400, 410, 419; foști ~ 43, 196,

226, 361; v. și **hatman** și **pireălab** de Suceava.

pirgari, v. orașe.

poarta domnească 25, 52, 141, 144, 185, 264, 265, 270, 289, 299.

poduri 125, 147, 161, 172, 181, 234.

podvoade, v. **dări și slujbe**.

podvodari 348, 349, 364 419.

pogon, v. **măsuri**.

polată 231.

poleni 39, 49, 68, 87, 100, 123, 124, 130, 144, 180, 234, 379, 431, 436, C.

polcovnlei 37, 94, 193.

poloboace, v. **măsuri**.

pomet, 9, 53, 72, 92, 99, 102, 148, 222, 233, 268, 288, 310, 337; v. și **livezi**.

popi, v. **preoți**.

porci (mascuri), v. **dări și slujbe**.

portari 13, 290.

poslušnici, poslușanie 17, 23, 27, 29, 262, 327, 347, 348, 354, 356, 401, 406, 427, 432; v. și **meșteșugari, scutiri**.

postavuri: caragi 13; **postav de Flandra** 115.

postelnicea, fost ~ 194.

postelnici 11 —13, 31, 38, 91, 93, 94, 142, 159, 162, 163, 174, 184, 237, 238, 262, 290, 297, 306, 307, 310, 323, 333, 336, 366, 402, 424, 433; **foști** ~ 32, 42, 74, 87, 140, 170, 202, 236, 243, 270, 278, A; **mari** ~ 146, 169, 203; **foști mari** ~ 208, 434; ~ ai doilea 365.

potronici, v. **bani**.

povară, v. **măsuri**.

povarne 47, 137.

pravilă, v. **legea țării**.

prăjini, v. **măsuri**.

preemțiune, v. **protimlisis**.

protofi (popi, ierei) 6, 9, 12, 14, 15, 19, 35, 42, 53, 65, 72, 74, 78, 105, 111, 115, 118, 121, 127, 142, 145, 146, 158, 163, 167, 169, 171—173, 176, 184, 189, 190, 205, 206, 210, 219, 230, 231, 245, 257, 263, 270, 271, 274, 279, 285, 288, 291, 317, 318, 320, 321, 323, 331, 334, 341, 361, 367, 370, 391, 397, 400, 404, 406—408, 437, B; **stăpîni de ocina** 241, 395; **traduc acte** 99; **falsifică acte** 87; v. și **scutiri, cior**.

prețuri:

ale unor sate și părți de ~ 12, 16, 32, 34, 37, 38, 42, 44, 73, 80, 85, 91—94, 100—102, 106, 125, 145, 153, 164, 168, 184, 197, 210, 213, 227, 233, 236, 242, 245, 249—251, 263, 274, 278, 281, 308, 316, 329, 361, 362, 367, 378, 387, 431, 436; ale unor seliști 101, 117, 149; ale unor părți nedefinite: **ocini** 7, 14, 22, 26, 34, 38, 43, 79, 99, 243, 285, I, A, **bătrini** 92—94, 135, 158, 184, 253, 259, 322, 328, 337, **pămînturi** 15, 176, 177, 268, 334, **jirebii** 421, 438, **răzoare** 53, 54, 268; ale unor părți măsurate: **în funii** 93, 94, **în odgoane** 94, **în pași** 308, **în stîlnci** 308; ale unor **curături** 129, 296, **săpături** 268, **vii** 56, 58, 155, 159, 174, 175, 257, 267, 290, **prisăci și locuri de** ~ 313, 331, 367, **mori și vaduri de** ~ 4, 176, 177, 182, 183, 203, 392, **case și locuri de** ~ 91, 314, 330, 374, 416, 418, 421, 435; ale unor **bordeie** 143, **țigani** 13, 90, 95, 286, 406; ale unor **animale** 95, 139, 173, 184, 220, 242, 247, 316, 342; ale unor **lucruri** 79, 253.

pricut, v. **eut**.

prisăci 63, 100, 102, 124, 128, 147, 148, 172, 215, 222, 246, 249, 313, 358, 367, 398; **locuri de** ~ 9, 49, 78, 85, 101, 115, 189, 234, 245, 247, 260, 263, 269, 288, 311, 313, 331, 337, 341, 382, 390, 397, A, C; v. și **prețuri**.

priveghi, v. **dări și slujbe**.

privilegii, v. **acte**.

proegumeni, v. **egumeni**.

protimlisis (preemțiune), **drept de** ~ 4, 6, 79, 134, 135, 220, 317, 323.

protopopi 127, 183.

pușcar C.

R

răscumpărare, v. **ocină, plata capului**.

războaie, v. **răzmerițe**.

răzeși 52, 82, 134, 219, 323, 326, 403, I.

răzmerițe, drese pierdute în ~ 35.

răzor 2, 16, 53—55, 268.
rentă feudală, v. dări și slujbe, poslușniei (poslușanie), vecini.
rîmnice 258, 319.
robi (roble), ~ țigani 41, 51, 90, 95, 235, 283, 286, 371, D; răscumpărare din ~ 37; v. și țigani.
rochii, în preț 79, 268.
ruși 287, II.

S

sare 62; v. și ocnă.

sași 137.

sate:

domnești, dăruite, v. danii; de ocol, v. ocoale; boierești, mănăstirești întărite: passim; scutite, v. scutiri; țigani fugiți în ~ domnești, boierești, mănăstirești 114, 383; ~ luate cu sila de domni, 255; ~ devenite seliști, v. seliști; vetre de ~ descălecate 289; v. și cătun, cut; părți de sate, v. ocni, bătrini, jirebii, pământuri, răzoare; v. și hotare, prețuri, schimburi, ureadniei, vătămani.

sălașe, v. țigani.

săpături 26, 233, 257, 268, 305, 341, 370.

sărăcuțe 129, 296.

sărbători: termen, v. zi;

v. și Ispas, Miazăpăresimi, Sf. Dumitru, Sf. Gheorghe, Sinpetru.

seanul domnesc, judecată la ~ 355.

schimburi, de proprietăți 71; v. și ocni, seliști.

schituri 19, 84.

scrisori, v. acte.

scutiri, acordate de domn:

unor sate mănăstirești 75, 293, 315, 348, 349, 380, 381, 423; boierești 364, 419; clerului 5, 35, 146, 207, 248, 389, 429;

vecinilor și poslușnicilor mănăstirești 17, 232, 327, 354, 356, 427; v. și dări și slujbe.

secol 81.

seliști, dăruite 65, 217, 218, 264, 265, 357; întărite 96, 101, 118, 125, 234, 316, 335,

343, 365, 376, 420; vindute 18, 53, 117, 149; schimbate 71, 269, 326; răscumpărate 79; date pe ru plata unei despăgubiri 287; scutite 419;

rat devenit ~ 241;

v. și prețuri.

sfat (divan):

în acte domnești 59, 60, 67, 70, 74, 123—125, 146, 169, 203, 218, 270, 293, 347, 389, 424; componența sfatului 146, 169, 203, 218;

~ lărgit (sinclit) 146, 293, 424;

divan (sec XVIII-XIX) 146, 213, I.

sinclit, v. sfat (divan).

sinețarii, v. vătăfii.

slatnă 403.

slobozii 114, 383, 419.

slugi, domnești 62, 172, 240, 298, 339, 348, 349, 380, 410, 419, 423; ~ ale clucerilor 27; ~ boierești 128, 179, 191, 227, 332.

slujbe, v. dări și slujbe.

sobor, v. mănăstiri.

sodăș, v. chezuș.

solării 62.

soll, turci și tătari 364.

soroc, v. zi.

spătari 80, 115, 199, 212, 251, 259, 393, 430; foști ~ 54, 56, 109, 203, 253, 308; mari ~ 87, 146, 169, 185, 197, 203, 213, 218, 250, 251, 265, 270, 278, 287, 299, 438.

spătărel 179.

spelei, în preț 79.

stareți, v. egumeni.

starosti, v. negustori, pircălabi.

stilpi, de hotare 74, 125, 147, 170, 186, 226, 277, 289, 292, 295, 338.

stilpiri, v. hotărniciri.

stînă, loc de ~ 68, 379.

stînjeni, v. măsurii.

stolnicei 163, 179.

stolnici 53, 55, 56, 116, 120, 155, 159, 163, 175, 276, 290, 337, 340, 431; foști ~ 90, 93, 100, 101, 142, 191, 208, 299, 323, A; mari ~ 42, 91, 93, 97, 146, 168, 197, 203, 218, 227; foști mari ~ 174; ~ ai doilea 93.

strajă, v. dări și slujbe.

strelar 44.

stupi, in preț 159; dăruți 148, 367; v. și dări și slujbe, prisacl.
sulgerel 168.
sulgeri 10, 150, 204, 254, 270, 393; foști ~ 101, 197, 308; mari ~ 87, 91, 93, 185, 204, 206, 250, 251, 265, 278, B; foști mari ~ 278.
sulgiu, v. dări și slujbe.
sultan tătarese 37.

Ș

șetrari 44, 80, 102, 109, 253; foști ~ 115, 251, 252; mari ~ 93, 305.
șoltuzi v. orașe
șteze, loc de ~ 247.

T

taleri, v. bani.
taxe: ciubote 62; ferie 74, 103, 118, 141, 143, 199, 244, 249, 254, 267, 280, 298, 364, 396, 424, 430; inscrișuri 29; pece-tluit 349; v. și vamă.
tătari, trec prin Moldova 37.
testament, v. acte.
tilhari, ucid lezari 287; ~ țigani jefuiesc și ucid oameni 90, 414.
tirguri, v. orașe și tirguri.
trebuința țării, v. bani.
tretini, v. eal.
turci I; dau bani cu camătă 280.

Ț

țarina, parte a teritoriului sătesc 18, 167, 189, 230, 236, 245, 308, 317, 318; ~ tirgurilor 27, 133, 269, 275.
țări străine, slujbă domnească in ~ 319.
țigani, robi ~ domnești 235; bolerești 11, 13, 41, 90, 95, 114, 235, 283, 286, 371, 414, 431; mănăstirești 51, 382;

sălașe de ~ 235, 431; vatafi de ~ 90, 382, 414; juzi de ~ 90, 414;
~ aduși din Țara Muntenească 13;
fugii 114, 383; răscumpărați de la moarte 90, 95, 414;
v. și tilhari, prețuri.
ținuturi, sate din ~: passim; v. și pîreălabi, vatafi; v. și Agluș, Bacău, Birlad, Cernăuși, Cîrligătura, Covurlui, Dorohoi, Fălcu, Hîrlău, Hotin, Iași, Lăpușna, Neamț, Orhei, Putna, Roman, Sorocea, Suceava, Tecuci, Tigheci, Trotuș, Tutova, Vaslui.

U

ughii, v. bani, dări și slujbe.
ullță, v. orașe și tirguri.
unt, v. dări și slujbe.
ureadnicul (dregători) 95; primesc porunci domnești 23, 24, 27, 226, 292, 350—352, 354, 377, 380, 401, 419, 432; martori 111, 242, 324; v. și namesnicul, vornicel.
uricari, v. diecl.
urice, v. acte.
ușari 82, 389.

V

vael, dăruite 148; in preț 7, 16, 43, 110, 196, 268, 274, 300, 302—304, 308, 416, 418, date despăgubire pentru o moarte de om 187, 287; luata pentru dab'la unor vecini 121, 211; v. și dări și slujbe.
vadé, v. zi.
vaduri de mori, v. mori.
vamă, ~ mică, întărită m-ril Bistrița 377; sucutire de taxe vamale 248.
vameși 7, 190, 309, 321, 329, 362, 415; foști ~ 309; mari ~ 430; foști mari ~ 93, 94.
varză, v. dări și slujbe.
vatră de sat, v. sat.
vatafi (vătavi, vătăgi) 100, 183, 272, 282, 284, 322, 397, 405, 416, 418; foști ~ 173, 184, 191; mari ~ (de ținuturi) 317, 348,

359, 408; foști mari ~ 318; ~ de vierți 400; ~ de sinețari 309; ~ de graniță 241; ~ de curtea domnească 250; v. și țițani.

vătămani 105, 111, 241, 324, 338, 401, 419, 426, 432.

veclul, boierești 162, 170, 208, 211, 280, 289, 375; mănăstirești 77, 327, 356, 386, 427.

veclnire 70, 388.

velnițe 123.

verl 110; v. și vătăfl.

vig, v. măsuri, postavuri.

vii 10, 19, 38, 56, 58, 72, 84, 103, 110, 124, 127, 148, 159, 165, 174, 192, 198, 234, 238, 257, 260, 267, 290, 297, 308, 311, 382, 390, 400, 402, 417, B; curpeni de ~ 175; locuri de ~ 53, 234; în descrieri de hotare 63, 172; v. și dări și slujbe, preșuri.

vin 275, 350; v. și dări și slujbe.

vistierie 23, 57, 118, 141, 240, 244, 254, 298, 315, 319, 366, 396, 424, 430.

vistiernicel 37, 82, 101, 187, 189, 246, 272, 368, 404.

vistiernicel 16, 29, 43, 42, 73, 78, 91, 96, 100—102, 132, 153, 178, 179, 185, 197, 210, 212, 228, 236, 550, 251, 260, 265, 278, 285, 299, 326, 335, 390, 411, 419, 435; foști ~ 87, 140, 213, 236, 250, 270, 416, 418; mari ~ 93, 146, 169, 203, 218, 435, II; foști mari ~ 170; ~ ai doilea 93, 210, 281; ~ ai treilea 93.

vite 63, 240, 287.

viței, v. vael.

vizir, greutate de la ~ 217, 218.

vinzări-cumpărări: passim; v. și protinșis.

vlădică, v. mitropolit.

voiți, v. șoltuzi.

vornicel 8, 10, 13, 16, 34, 42, 44, 61, 73, 76, 93, 94, 103, 135, 140, 144, 147, 172, 188, 208, 219, 224, 236, 299, 326, 328, 329, 331,

333, 336, 341, 350, 362, 363, 375, 390, 406, 409, 414, 420, 435; foști ~ 4, 13, 43, 44, 85, 90, 114, 125, 145, 164, 179, 211, 309, 318, 324, 366, 391, 411, 414, A; marl ~ 166, 184, 213, 293; foști mari ~ 42, 83, 87, 93, 103, 120, 148, 193, 270, 286, 289; mari ~ de Țara de Jos 42, 56, 87, 91, 93, 120, 144, 146, 169, 174, 185, 203, 250, 251, 265, 270, 278, 287, 298, 299, 309, 435, II; mari ~ de Țara de Sus 42, 58, 91, 93, 185, 203, 218, 250, 251, 265, 287, 299, 374, 416, 418, 435;

~ de gloată 42, 43, 90, 91, 93, 115, 117, 125, 135, 141, 153, 154, 164, 169, 187, 210, 235, 236, 251, 265, 270, 276, 284, 299, 342, 393, 414, 435, 437; foști ~ de gloată 87, 109; ~ de poartă 22, 65, 197, 220, 250; ~ de trg 61; foști ~ de trg 26; v. și namesnicel, urecadnicel.

Z

zapise, v. acte.

zalog (amanet), sate, părți de sate, ocini, vii puse ~ 9, 20, 121, 128, 140, 185, 199, 216, 229, 280, 321, 421, 430; vite puse ~ 332; perioadă de zalogire 216.

zeciuială, v. dări și slujbe.

zestre, v. oelnă.

zl, termen de judecată 70, 128, 134, 199, 219, 226, 244, 254, 280, 292, 298, 399; termen pentru restituirea unei datorii (vadé) 208, 280; termen pentru răscumpărarea unei ocini zalogite (soroc) 185, 421; termen pentru un schimb 12; termen de plată 80.

zlătar 290 .

zloți, v. bani, dări și slujbe.

zugrav 329.

**LISTĂ DE CUVINTE ȘI EXPRESII SLAVE
DIN DOCUMENTELE DE LIMBĂ ROMÂNĂ**

az (eta, eto, etu~)	= eu (adică ~)
biv	= fost
Blagoveštenie	= Bunavestire
Bogomateră	= Maica Domnului
Bogoslov (Ioan~)	= Gură de aur (Ioan~)
brat	= frate
ciast	= parte
cupeț	= negustor
dăștera, dăști	= fiică
deala	= faptă
deni, dini, dni	= zile
dobrih	= buni
Dolnei Zemli	= Țara de Jos
ducică	= fiică
dvornic glotnii	= vornic de gloată
ego	= (al, a, ai, ale) lui
gospod	= domnesc
gospodin	= domn
i	= și
ideje est	= unde este
î proci	= și altele
iscal, iscah	= a iscălit
leat, let, vă leato, vălet, velet	= anul, în anul
liudi	= oameni
meseța, miaseța	= lună
mnoghii	= mulți

namesnicoi	= dregătorului
neponudiți	= nesilți
o Hriste	= întru Hristos
ot	= de, de la, din
ot tam	= de acolo
oteți, otiți, otți (318~)	= părinți
pis (u); pisah, pisal	= scris (la); a scris
pol	= jumătate
Preacista	= Preacurata
Preдитеci	= Înainte mergătorul
priviliia	= privilegiu
procleat, procleți	= blestemat (i)
sam	= însuși
să, si	= cu
sestra	= soră
se ubo az; ~ mi	= adică eu; ~ noi
sint, slnă, slnove, slnovi, sin	= fiu, fii
smerenie	= smeritul
starago	= cel bătrîn
sveataa, sveatai, svcati, sveti, sfete	= sfint (ă)
tij	= de asemenea
treleat	= de trei ori blestemat
u (Ias)	= la (Iași)
uci	= a învățat
Văznesenie	= Înălțare
vel	= mare
veleal	= a poruncit
volost	= ținutul
za	= pentru
zeat, zet	= ginere

† Иш воєвода, сынъ воєвода, вожію (вожію) мнлостію, господаръ Земан Мшалавскон.

Пишемъ слѣсѣтѣ нашимъ, прѣкъланемъ шт волост шрѣдникомъ шт трѣг н шолтузомъ н прѣгаримъ шт там кълмѣмаромъ которіи възнмаетъ камѣнѣ шт трѣг

Ге Шо ми (мѣ) ето мѣ вел логифет н вел(велкинн, шм) дворникъ Доранѣн (Еншинѣн) Земан н (енж, еншин) хѣрман н прѣкълане Гѣчанскіи н (вела)

= † Io..... voievod, fiul voievod din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei.

= Scriem slugilor noastre, pircălabilor din ținutul ureadnicilor din târgul și șoltuzilor și pîrgarilor de acolo..... cămănarilor care vor lua camăna din târgul

= Adică noi mare logofăt și (marc, fost) vornic al Țării de Jos (de Sus) și (fost) hatman și pircălab de Suceava și

штѣтѣрникъ (валѣчѣр etc.) и дворникъ глотнѣи
и инѣхъ многохъ болярѣи и воинѣи прѣданиѣи шт дѣор
господниѣ его милости; шолѣтѣс съ ѣ
прѣгарѣи и кѣнѣцъ и многои людѣи добрихъ,
мешчанѣи шт трѣг.....; и многои людѣи добрихъ,
шкѣланѣи межнѣшнѣи.

Се (оуѣо) аз сто(етѣѣ, ета) аз
съ вѣгѣгѣи моѣ , дѣща , сѣмнѣ
..... , сѣдворѣи ѣво Зѣписъ дозрѣванѣи и инѣми
непонѣждѣи, а ни прѣсловоѣи, ѣдетъ Зѣ дозрѣи
воли мои.....

Сѣмѣренѣе ерѣмонахъ и весъ сѣборъ шт
сѣтѣта моѣиштѣр.....

Сѣи (сѣи) вамъ пишѣмъ господствѣа ми, инѣакъ да
не ѣчениѣте (ѣчинѣи, ѣчинѣишнѣи), да не ѣдетъ (ѣдѣѣт)
..... и ни да сѣѣ не ѣмнѣшѣетъ и воше
ниѣто да сѣѣ не валѣетъ на нихъ и инѣоѣнѣе прѣдѣ
(прѣд) сѣиѣи ѣнѣтомъ господствѣа ми.

Тѣя да знаѣшѣ.

Да сѣѣ (сѣ) знаѣетъ.

Сѣнѣе (тоѣ) пишѣмъ и сѣѣдѣнѣтѣа съ сѣиѣи нашѣ
Зѣписѣ.

Писъ (писѣа) ѣ (ѣѣ) градъ (трѣг)
ѣѣ лѣто (лѣто) мѣсеѣа (мѣсѣѣа, мѣсеѣа)
..... дѣни (дѣнѣ, дѣни).

† Сѣамъ господниѣѣ велѣѣа (рѣѣе).

Нѣшъ воѣбоѣа.

..... велѣа логофѣтѣѣ ѣчи и сѣѣи искѣаѣѣ (искѣа).

† Яз (дѣѣжѣѣ, ѣрѣжѣа) искѣа, сѣмъ искѣа,
писѣа(писѣаѣ, писѣаѣмо, писѣаи) рѣѣѣи
писѣаѣи и пишѣатъ.

..... (mare) vistiernic (clucer etc.)
și vornic de gloată și alți mulți
boieri și oșteni de frunte de la curtea
milostivirii sale domnul.....; șoltuz cu
12 pîrgari și negustori și mulți
oameni buni, tirgoveți din tirgul ;
și mulți oameni buni megieși dimprejur.

= Adică eu
cu cneaghina mea fiica ,
fiul , am făcut acest zapis de bună-
voie, nesiliți de nimeni și nici asuprați, ci
să fie de bunăvoia mea

= Smeritul ieromonah și tot soborul
de la sfînta mănăstire

= Aceasta vă scriem domnia mea, altfel să
nu faceți, să nu fie.....
și altul să nu se amestece și mai
mult nimeni să nu-i învăluiască
niciodată înaintea acestei cărți a domniei
mele.

= Așa să știți.

= Să se știe.

= Astfel (aceasta) scriem și mărturisim cu
acest zapis al nostru.

= Scris (a scris) la (în).....
cetatea (tirgul) în anul
luna..... zile.

= † Înșuși domnul a poruncit (a zis).

= Io voievod.

= mare logofăt a învățat
și m-am iscălit (a iscălit).

= † Eu (diac, uricar) am iscălit,
însumi m-am iscălit, am scris.....
am scris cu mina proprie și <mi-am pus>
pecetea.

LISTA DOCUMENTELOR CU DATA RECTIFICATĂ

Nr. doc.	Datarea din volum	EDIȚII	Data rectificată
3	<1632—1633> ianuarie 11.	Erbiceanu, <i>Mitropolia Moldovei</i> , p. 21 (rezumat).	„ianuarie 17“.
53	1632 (7140) mai 1, Iași.	Iorga, <i>St. și doc.</i> , XVI, p. 186, nr. 19 (rezumat).	„mai 30“.
149	<Cca. 1632> iulie 9, Iași.	Ghibănescu, <i>Surete</i> , II, p. 113—114 (orig.).	„cca. 7141 <1633> iulie 9“.
156	1632 (7140) iulie 20, Iași.	Bulat, <i>Din doc. m-rii Văratec</i> , „Arhivele Basarabiei“, VII, p. 94—95 (orig.); idem, <i>Doc. m-rii Văratec</i> , p. 84 (orig.).	„1632 (7140) iulie 5“.
179	<1632> august 20	Antonovici, <i>Doc. btrădene</i> , IV, p. 79—80 (orig.).	„probabil 1638 aprilie 20“.
264	<1632> decembrie 30, Iași.	Iorga, <i>St. și doc.</i> , VI, p. 19 (regist.).	„1632 decembrie 31“.
332	<1633> mai 25, Cristești.	Hăjdeu, <i>Archiva istorică</i> , I, 1, p. 72 (orig.).	„cătore 1650 mai 25“
333	<1633> (714<1>) iunie <In. de 22>.	<Istrate (?)>, <i>Testamentul prințului Miron I</i> (orig.), p. 410—413. Hăjdeu, <i>Archiva istorică</i> , I, 2, p. 187—190 (copie). Stănescu, <i>Viața religioasă la români</i> , (copie), p. 124—135.	7140 iunie „1628“. „1628“.
336	<Cca. 1633 iulie 5>.	Iorga, <i>St. și doc.</i> , XVI, p. 183, nr. 8 (rezumat).	„cca. 1623“.
388	1633 (7142) septembrie 8, Zărnești.	Bulat, <i>Din doc. m-rii Văratec</i> , „Arhivele Basarabiei“, VII, p. 95 (orig.); idem, <i>Doc. m-rii Văratec</i> , p. 85 (orig.).	„1632 (7140) septembrie 8“.

**DOCUMENTE ROMÂNEȘTI
ÎN TRANSCRIERE CHIRILICĂ**

Doc. nr. 4

† Идикъ нон, дечорин лзи Нжджеико че аз фост корник, Брмѣл ши Демитрашко ши Тодосѣл ши фечорин ши фрацин ноц[т]ри тоци мѣртѣрсимл кѣ ачест запис ал нострѣ кѣм нон ам авѣт доав вадѣри де мори апарците де аци фраци ла Пѣтна, аи грѣла де цос, ла сат ла Бѣлчещи; дѣчи нон, де вѣнѣ кое а нострѣ, нѣм скулат ши нѣм токмит кѣ пѣринтеле Партеиѣ ши кѣ аци пѣринци де ла свѣнта мѣнѣстире де ла Бесерекани ши лѣм вѣндѣт ачѣле доав вадѣри, дѣрѣпѣтѣ w сѣтѣ ши доавсѣч де талери, бани вѣни. Ши нѣс скрис пѣринцин ла помѣник ши лѣс фѣкѣт кѣте треи сѣте де лѣтѣргин; пентр-ачѣ ман вѣтѣс нѣм вѣкѣрат ши нон ши нѣс дат банин тоци, w сѣтѣ ши доавсѣч де талери плата дѣпани ши бани ши ши ши лѣм фѣкѣт ши запис домнескѣ, сѣ хѣ поманѣ ши пѣринцилар ноц[т]ри; тарѣ локѣла ла кѣмпѣ нѣ а-ам вѣндѣт, че-а ком вѣнде ши локѣла, кѣ ачѣсте вадѣри, кѣндѣ нѣм апарци<т>¹ шчинѣле кѣ аци фраци ан ноц[т]ри, с-аз вѣнит нолѣ. Ишл мѣртѣрсимл нон кѣтрѣ ачѣци пѣринци.

Ирѣ де сѣ кор скѣла чинѣла ди аи фрацин ноц[т]ри сѣс непоци пентрѣ ачѣсте вадѣри кѣ пѣрѣ спре ачѣци пѣринци, нон не ком пѣрѣ кѣ д[ѣ]аши; дѣчи еде не кор рѣмѣнѣ, нон ле ком да лѣр лок пентрѣ лок дѣрѣ ди аитр-алте мошѣи а нолѣтре:

Ишл мѣртѣрсимл нон кѣ ачѣстѣ запис ал нострѣ ка сѣ сѣ шѣе ши сѣ сѣ крѣсѣж.

¹ Omis in orig.

Шн ас фост Ывнашко Павс шн Прокопѹе дѹмкѡл шн Неница дн ꙗ Бѡлотѣц
жѡмдѡ ас фѡкѡт ачѡстѡ токмалѡ шн Партѣнѣ дѣ Тазлѡж шн Тоѡил шн Пивѡлѡ
Чирѡш н Дософѡтин н Митрофан.

† Срѹмѡ Нѡдѡбанкѡ нскал <т. р.>.

Демитрашко Нѡдѡбанкѡ нскал <т. р.>.

† Еѡ лѣтѡ хѡрѡм гѣнарѹе сѹ дѡни.

Дос. nr. 12

† Лѡгѡл Прѡжескѡл постѡлник мѡртѡрнскѡс кѡ ацѡстѡ скрѡсоарѣ а мѣ кѡмѡ
жѣ<м>¹с токнит дѣ бѡнѡвоѡ нострѡ сѡ² пѡрнитѣлѣ игѡмѡнѡл дѣ Гѡнти<л>¹ѣ,
кѡ Никѡлан шн кѡ пѡрнитѣлѣ Гѣласѣи шн Ивнѹкѣи шн Настасѣи шн Гидѡиш шн
Спирѡдон шн кѡ тот сѡборѡл дѣ лѡ слѡмѡтѡ³ мѡнѡстѡирѣ карѣ ман сѡс скрѡиѣ,
прѡнтрѡш ѡн сѡтѡ, аѡмѣ Рѡзѡвоѡнѡни, че-н ꙗн цѡнѡстѡл Нѣмѡцѡлѡшн, прѣ Еѡлѣ Ялѡѡ,
карѣ сѡтѡ ас фостѡ ман дѣнѡтѣ вѣкѣи а лѡшнлѡрѡс нѡштрѹ.

Дѡпѡ ачѣ, тѡмѡплатѡс-с-ѡс пѡрницѡлѡр нострѡи ѣширѣ ꙗн Цѡрѡ Лѡшѣскѡѡ
кѡ Кѡстѡнтѡнѡн вѡдѡѡ. Лѡѡт-ѡс Цѣфан вѡдѡѡ Томшѣ ачѣл сѡтѡ че ман сѡл⁴ скрѡиѣ,
шн л-ѡс дѡт аѡстѡр пѡрницѡн дѣ лѡ Гѡнтиѡнѣи шн лѣѡс фѡкѡт шн дѡрѣсѣ.

Прѡнтр-ѡчѣ, нѡн аѡс сокѡтит, ѡнѡ, сѡ нѡс ман аѡмѡс гѡлѡчѣкѡѡ кѡ нѡшн,
лѡтѡ, сѡ фѡиѣ шн прѡнтрѡс сѡфѡлѡтѡл пѡрницѡлѡр нѡштрѡи шн лѡ нострѡш шн аѡс
токнит сѡ лѣ дѡмѡс трѡн сѡтѣ дѣ тѡлѡрѡн бѡнѡн прѡцѡн шн ѡпт ѡпѣлѣ шн ѡн аѡмѡсарѡш
шн пѡтрѡш бѡн ѡнѣѡѡѡѡци шн дѡн тѡнѡрѡн трѣтѡнѡн. Бѡнѡн лѣмѡс дѡт тѡѡцѡн аѡѡмѡс,
аѡѣлѣ т̄ дѣ тѡлѡрѡн, шн чѣн д̄ бѡн ѡнѣѡѡѡѡци, ѡр ѡпѣлѣ шн чѣн ѣ̄ бѡн тѡнѡрѡн
аѡс токнит сѡ лѣ дѡѡ лѡ Испѡс шн сѡ нѣ дѣ шн ѣн аѡѡнѡнѡн дѡрѣсѣлѣ че вѡр
ѡѣкѣ прѣ ачѣл сѡт, че ман сѡс скрѡиѣ.

Прѣ ман мѡрѣ крѣдѡницѡѡ ѣѡ ѡнѡѡлѡн аѡс скрѡс шн мѡмѡс нѡс шн пѣчѣтѣкѣ.

Пѡс ѡ Гѡчѣкѣ, кѡ лѣтѡ хѡрѡм мѡрт ѣ̄.

† Шн-нѡлѡстѡѡ токмалѡ а нострѡѡ с-ѡс прѡлѣжѹт прѣѡстѡлѡ пѡпѡ Цѣфѡ<н>⁵ шн
пѡпѡ Иѡкѡмѡс шн Глѡгѡрѡнѣ Кѡрѡскѡл шн Иѡрѡмѡнѡ Юлѡш шн Гѡиѡргѡнѣ вѡрѡнѡсарѡлѡ
шн шѣѡс нѡс тѡѡцѡн пѣчѡцѡлѣ.

Яѡ Лѡгѡл Прѡжескѡл <т. р.>.

† Пѡп Ыѡкѡмѡ <т. р.>.

¹ Loc rupt in orig.

² Slavonește, pentru нѡ.

³ Greșit, în loc de сѡмѡтѡ.

⁴ Greșit, pentru сѡс.

⁵ Omis în orig.

† Пона Шефан <т. р.>.
Ирѣмѣа Юлѣш <т. р.>.
Гангорѣе Кърѣскѣа <т. р.>.
Гѣорѣе вѣрѣнар <т. р.>.
Ганѣр <т. р.>.

Doc. nr. 58

Ето аз, Гѣнѣк вѣл логофѣт и Кѣжѣ вѣл дворник Горнѣи З<е>¹ман скрѣем кѣм аз вѣнит динанитѣ ноастрѣ Мѣрѣе, фѣмѣа Гангорчен крѣиторѣа, чаѣ фостѣ ши фѣчорѣа съѣ, кѣ Ивнашко дѣ трѣг дѣ Иш, дин Шлица Етрѣнѣа. Дѣч с-аз токмит динанитѣ ноастрѣ ши аз вѣндѣт w фалчѣ ши ѣи фѣртаю дѣ вѣе дин дѣаза Коповѣши Петрен лѣи Еѣатаг ч-аз фостѣ пѣркѣаб ла Еѣрхѣю ши ѣспѣнисѣи дѣлнисалѣ, Ингѣлинѣи ши фѣчорѣаор съи, дѣрѣптѣ чинчсѣи дѣ злоци вѣтѣци, ка съ лѣ хѣе лор дѣрѣптѣ мошѣе ши кѣмпѣртѣрѣа.

Дѣрѣптѣ ачѣка, нон вѣзнѣд кѣ фак токмалѣ дѣ вѣнѣв<о>¹е лор, дѣ нѣмѣнѣ аѣсприци нѣч дѣпрѣсѣраци, нон дѣнкѣ лѣ-ам фѣкѣт ачѣстѣ записъ съ хѣе дѣ мѣртѣрѣе дѣлнисали Петрен ши ѣспѣни дѣлнисали Ингѣлинѣи ши фѣчорѣаор съи, ка съ-ш факѣ прѣ ачѣста мѣртѣрѣе ши аатѣ дѣрѣсѣ дѣ ла мѣрѣе са, дѣ ла вѣдѣа дѣчѣста крѣѣем, ка съ съ ѣѣе.

Ши ман прѣ марѣ крѣдинцѣ нон ам ши нскѣлит дѣнтр-ачѣстѣ записъ.

Ѥ Иш, лѣкто хѣрѣи ман дѣ.

Иѣз Гѣнѣк вѣл логофѣт т. р.

Иѣз Кѣжѣ вѣл дворник <т. р.>.

Doc. nr. 70

† Идѣкѣ еѣ, Тодѣр Петриман ши еѣ, Иви Гросѣа ши еѣ, Ифѣтѣи Хандѣѣ, дѣт-ам записѣа ноастрѣ ла чинѣтитѣ мѣна дѣлнисалѣ ѣспѣнѣаѣи, прѣкѣи н-ам аѣгкѣтѣ кнѣѣш пѣнтрѣ Иви сѣи Ифѣтодѣи Цѣвѣркѣи пѣ карѣ-и пѣци дѣлнисалѣи вѣчѣни дѣи Дрѣгѣшани, кѣм дѣа аѣтѣѣи, ман дѣи дин, пѣн-ѣи доаѣ съптѣмѣѣи съ съ аѣлѣ ел дѣпрѣвѣнѣа кѣ тѣтѣ-сѣи Ифѣтодѣ ла Еѣи, съ стѣ ла дѣвѣи кѣ дѣл-нѣаѣи ѣспѣнѣа, съ н съ аѣаѣгѣ дѣ еѣтѣ вѣчѣи, дѣ нѣ еѣтѣ; арѣ дѣ н-ар вѣни ла сѣа дѣнѣѣмѣнатѣ ши арѣ да дос, съ фѣи нон вѣчѣни дѣи лѣкѣа лѣи.

¹ Omis in orig.

Шн пентрѸ крѣдинца н-ам пѣс ши дѣцѣтели.
Лѣат ×вѣрѣ маи ѿ.
Ѹс Тоадѣр Петриман кизѣш.
Ѹс Иѡн Гросѣа кизѣш.
Ѹс Ифѣтели ХандѣѸ кизѣш.
Шн ѿ, Васнаѣ даскал, ам скрис записѣа.

Doc. nr. 121

† Ядекъ Зѣпѣачѣ ѡт Пѣлеточ ши Цинцар ѡт там ши Гѣкита ѡт там де Кѣцѣлѣ[ш]ци ши Иѡн[н]ашкѸ ѡт там ши Прекѣп ѡт Итѣ[ш]ци, нон мѣрторисим кѸ софѣтелѣ ностре кѸм аѸ перит попѣи лѣи Яндонѣѣ ѡт Пѣлетюч ѿ бѸѸ ши ѡ вакѣ пентрѸ Цѣфан ѡт там. Япѣн Цѣфан с-аѸ токнит кѸ попа де ш-аѸ пѣс а са партѣ де ѡчнѣ[н]ж ден сат де Пѣлетюч ла попа Яндонѣѣ зѣлог, пѣнѣ-и ва-и да вѣтелѣ саѸ ѿ талѣри бѣтѣц.

Де паста мѣрторисим кон кѸ ѿстѣ скрисѣ[р]ѣ ка се фѣи де марѣ крѣдѣцж ши не-и пос ши пѣцѣлѣ.

Шн с-аѸ токнит ден каса лѣи Прекѣп ѡт Итѣ[ш]ци.

Де паста мѣрторисим ка съ съ цѣѣ.

Бѣ лѣто ×вѣрѣ юнѣ ѿ.

Янтѣн ѡт Пѣлеточ писѣа.

Doc. nr. 136

† Иѡ Ялиѣандѣр Ялѣаш воѣвода, ѡжѣю милѣстѣю, господарѣ Зѣлѣи Шолдавскѣн. Дат-ам картѣ домнѣи мѣлѣ рѣгѣторѣлор ноѣри, ѣгѣменѣлѣи ши а тот съборѣа де ла скѣнта мѣнѣстиѣ де ла Гѣлѣта лѣи ПѣтрѸ ѡдѣѣ, ден Дѣл, спрѣчѣ съ Хѣѣ тари ши пѣтѣрич кѸ картѣ домнѣи мѣлѣ а лѣа а сѣчѣа ден сатѣа свинтѣи мѣнѣстиѣри, ден Шнѣицѣ, чинѣ ва хи арат аколѣѣ, ден пѣѣне ши ден фѣн ши ден пѣѣне ден бѣлѣци ши ден ѣѣн, съ ѡ а сѣчѣ ден вин ши ден грѣдѣни ден лѣгѣми, ден че ѡр хи ши дентр-латѣ ден тот фѣѣ чинѣ ва хи арат аколѣѣ саѸ ва хи косит, ѡѣри хѣѣ кѣлѣраш ѡѣри кѣртѣѣн ѡѣри хѣѣ чинѣ ва хи, де прѣ ла тоци ка съ анѣѣ а лѣа а сѣчѣа рѣгѣторѣи ноѣри кѣлѣгѣрѣи че маи сѣс скрѣѣм.

Шн пинтр-ачѣиa нимѣ съ нѣ кѣтѣсѣ а цинѣ саѣ а опри аннантѣ крѣцен
домнїи мѣли. Шрѣ кон съ ва пѣрѣ кѣ стрѣнѣѣл, съ вїѣ съ стѣ дн фацѣ. Н
нак не еѣдет.

Ѹ Шс, въ лѣто $\overline{\text{хзрм}}$ юлїѣ ҃.

† Сам господинѣ велѣл.

Иъ Флѣѣандрѣ воєвода <т. р.>.

† Брѣлѣдѣнѣл <писал>.

Doc. nr. 215

† Иъ Флѣѣандро Илїаш воєвода, вожїю мнлостїю, господарѣ Земаи Шл-
давскон. Дат-ам картѣ домнїен мѣле ругѣторилор ноц[т]ри де ла свѣтан
мѣнѣстри де ла Бистрицѣ спри ачѣиа съ хїѣ тари ши <пѣ>¹тѣрничн кѣ картѣ
домнїен мѣле, а лѣа а стѣчѣ ден вїнн де ла Бакѣѣ, де пре Балѣ Кѣлѣгѣрѣлѣн,
че-н датѣ де Шѣфан водѣ, кѣ присакѣ, свѣтїи мѣнѣстри Бистрицїи, чи съ
вор гѣн аколо при ачѣ валѣ, кѣм ман сѣс скрїѣ.

Шн дѣрѣпт ачѣиа, нимѣ съ нѣ кѣтѣсн а цинѣ саѣ а опри аннантѣ крѣцин
домнїѣ мѣле.

Ишнждѣрѣл ши кон пѣхарничн де Бакѣѣ трѣбѣ съ н-авѣци а лѣа а стѣчѣ
ден внн ч-а хи при лѣкол свѣтїи мѣнѣстри а Бистрицїи.

Шр кон ва пѣрѣ кѣ стрѣнѣѣл съ вїѣ съ <с>¹тѣ де фацѣ аннантѣ домнїен
мѣле.

Ѹ Шс, въ лѣто $\overline{\text{хзрма}}$ септемврїѣ ҃.

† Господинѣ велѣл.

† Сѣлотѣнѣ <писал>.

Doc. nr. 231

† Идикѣ 18, Юрашко, скрїю ши мѣрторѣѣско ко чѣсто запис ал мѣѣ ком
18 дѣ бѣнѣвоа мѣ, дѣ нѣмѣ нѣконт, ничѣ асѣприт, нѣчѣ аргѣкѣшт, чѣ 18 дѣ
бѣнѣво<а>¹ мѣ ам вѣндѣт а мѣ дѣкѣптѣ учинѣ ши мошїѣ чѣ съ ва алѣце
партѣ Иркѣсанн, фикѣ Кѣтѣлннїи, днн сат ден Росн, дѣ ватра сатѣлн ши ко
18 нѣнт ши ден кѣнпѣ ши ден царинѣ ши ден дѣл ши ден валѣ ши дѣн пѣдѣрѣ,
ко тот внннтол. Ичѣста учѣнѣ ѡ-л вѣндѣт 18 дѣмисалѣ ѣспѣмѣсн Пѣскѣлннѣн

¹ Omis in orig.

ши Хиюлзи дѣмисале, лѣн Думитраке, ка съ-и фин дѣмилорсале дрептѣ вчинѣ
ши мошин а нѣпоцилор дѣмилорсале, w-м вьндѣт дрепто патрѣсничѣ дѣ талѣри
бѣтоц.

Ши † токмала дѣмилорсале аѣ фѣсто попа Ивнашко ден Кѣтѣшѣни ши
попа Яврам дѣ Питичѣни ши Пѣтре хотногол wt там ши Еаслини дѣ Шѣсѣхѣ
нѣштѣ ши Шефан wt там ши Костѣн дѣ Роси ши Тоадер дѣ Нѣгошини ши
молци wмѣни бѣни бѣтрѣни ши тѣнѣ<ри>¹ аѣ фѣста †тр-ача токмалѣ. Пѣ ман
марѣ кредѣнци нѣмо пос пѣчѣциалѣ ши искѣлиторилѣ.

† Лѣсъ аѣста партѣ w-м конпѣрат еѣ Юрашко Гоншор дѣ л<а>¹ Яркасиа,
фита и Кѣтѣлинѣ.

† Лѣто хѣрма октомерѣе к̄.

† Яз поп Яврам <т. р.>.

† Яз Юрашко пѣркѣлае ам скрис <т. р.>.

Doc. nr. 245

† Ядекѣ Юви Карапотона шолтѣзѣл кѣ вѣ прѣгари ши прѣтѣл Шефан чел
домнескѣ ши Мафѣтиу Рошка ши Накѣл кѣпец ши Динга дѣ тѣргѣ дѣ Брѣлад
ши мѣлци wмѣни бѣни ши бѣтрѣни ши Макси дѣ Кѣлимѣниѣе ши Думитрѣ
дѣ аколѣ ши Захарѣцѣл дѣтѣк<ѣ>¹ аѣ дѣ Мичѣци скрѣ<ли>¹ ши мѣртѣрсним кѣм
аѣ вѣнит †нанитѣ ноастрѣ Докѣа, фата лѣн Хрѣс питарѣл ч-аѣ фѣст ши фѣчорѣи
ни, Бѣлан ши Шефан ши Моглѣдѣ ши кѣ сурорилѣ лор, ден сат дин Грѣдѣци,
дѣ бѣнѣвоа лор, дѣ нименѣ кѣмаци, нич неконици ш-аѣ вьндѣт еѣ тоатѣ партѣ
лор, кѣт аѣ аѣст еѣ дѣ ла сат дѣ ла Драксин, дин ѣзмѣтатѣ дѣ сат а патра
партѣ, мошѣе дрѣптѣ, кѣ тот вѣнитѣл, кѣ лок дѣ фѣнац ши кѣ лок <дѣ>¹ присакѣ
ши кѣ лок дѣ царинѣ ши кѣ лок дѣ моарѣ †тр-апа Студенецѣлѣни. Ши ачѣ
вчинѣ ши мошѣе а лор дирѣптѣ, ни w аѣ вьндѣт лѣн Япостолаѣ нѣгѣцѣторѣл
дѣ Брѣлад ши фѣчорѣлѣни сѣѣ Костантин, пѣтрѣ донспрѣѣчѣе галѣени дѣ аѣр, ка
сѣ ле хѣе лор мошѣе невнноватѣ † вѣчи.

Дѣч нон, вѣсѣндѣ дѣ бѣнѣвоа лор токмалѣ бѣнѣ †нтрѣ ни ши платѣ
деплинѣ, нон †кѣ лѣм фѣкѣст лор ачаѣтѣ мѣртѣрѣе дѣ ла нон, ка сѣ хѣе дѣ
крединцѣ пѣнѣ чѣ-ш ва фачѣ ши дирѣѣе долинѣе.

Ши пѣтрѣ крединца с-аѣ пѣс ши пѣчѣтѣе врашѣлѣни †тр-ачаѣта мѣртѣрѣе.

И ни да [с]ѣл не ѣмншают.

Еѣ лѣто хѣрма месѣца ноемѣрѣе к̄.

¹ Omis in orig.

Шн ла ачастъ нѣвоѣ шн водалъ шн моарте а мѣ фост-аѣ дѣховникѣла мѣѣ
чел бѣтрѣн, попа Цѣфан шн ал донаѣ дѣховник, попа Петра дѣ Грѣмѣши шн
попа Миѣхала дѣ трѣг ден Сирѣт шн попа Тома дѣ аколо шн попа Блашко
вт Бѣлалѣши шн попа Василѣе шн попа Георгѣе дѣ Рѣгѣшиши шн Дамитрѣс Понич
шн Грекѣла ден Сирѣт шн Цѣфан дѣ аколо шн алци шамѣниѣбѣни.

Дѣ ачаста мѣртѣрѣисѣкѣ ла датѣла сѣфалѣтѣлѣни мѣѣ шн пре ман марѣ крѣ-
дѣнѣцѣ нѣм пѣс ѣон, преѣцѣи, пѣциналѣ ноастрѣ ла ачастъ адѣвѣратѣ скѣисоарѣ,
кѣм ам аѣснит мѣртѣрѣисѣнидѣ.

Шн ѣс Николѣж Браѣъ ам скрѣс ачѣст запис.

† Пис вѣ лѣто хѣрѣма фѣврѣарѣе нѣ.

† Яз Дамитрашкѣ Миѣхала <т. р.>.

† Поп Цѣфан <т. р.>.

† Поп Петрѣ вт Грѣмѣши дѣховник <т. р.>.

† Попа Василѣе вт Бѣлалѣши <т. р.>.

† Рѣка поп Миѣхала <т. р.>.

† Поп Тома вт Сирѣт <т. р.>.

† Поп Василѣе вт Брѣлѣнци <т. р.>.

† Попа Георгѣе вт Рѣгѣшиши <т. р.>.

† Сѣ Понич <т. р.>.

Doc. nr. 315

† Нш Пилѣандрѣс Нилѣш воивода, ѣжѣю анилостѣю, гѣсѣодарѣ Зѣлѣни Мѣла
давскон. Скрѣим дѣмѣнѣла мѣк тѣтѣрѣор салѣинаор домиѣни мѣлѣ, кѣци вѣци аѣла кѣ
салѣжѣлѣ домиѣни мѣлѣ ла цѣнѣтѣл Бакѣѣлѣни. Дѣлѣм-ѣъ шѣре, дѣка вѣци вѣдѣ
картѣ домиѣни мѣлѣ, ѣр вон сѣ авѣци а лѣса фѣарте а пачѣ дѣ тоатѣ ангѣрѣнилѣ
сатѣла Бѣрѣлѣци, нѣман сѣ анѣъ ѣи а-ши пѣлѣти чѣсла гѣор, кѣт вѣр ѣи скрѣиши
ла катастикѣ а вѣстѣѣюл домиѣни мѣлѣ; ѣичи нилѣш сѣ нѣ дѣк, ѣичи сѣлѣѣ, ѣичи
ѣнит, ѣичи чарѣъ, ѣичи лѣп, ѣичи ѣ ангѣрѣе кѣтѣ синт пре алци мѣшеѣ а домиѣни
мѣлѣ, пѣнтрѣс кѣчи домиѣни мѣк ѣам лѣсат сѣ цѣе стражѣ пре апа Тазѣлѣлѣни
чѣлѣи Мѣри кѣм цѣн шн алѣте стражѣи. Шн дѣ тоатѣ сѣ ѣи сѣ цѣе а сѣлѣъ, дѣ
кѣтѣ сѣ цѣн шн алѣтор стражѣи.

Шн нѣмѣ аѣнтрѣс нѣмѣнкѣ сѣ нѣ-н аѣвѣлѣлѣскѣкѣ прѣстѣ картѣ домиѣни мѣлѣ.

Инак нѣ бѣдѣт.

✠ Ис, лѣто хѣрѣма мартѣе нѣ.

† Гаам гѣсподѣнѣ вѣлѣл.

Нш Пилѣандрѣс воивода <т. р.>.

† Поѣнѣнѣ <писал>.

† Нш Плагандрѡ Илѣш воєвода, вожю милостїю, господарѣ Земли Молдавскон. Идикъ азъ винитъ фннантѣ доминѣ мѣли попа Тимофѣин шн тотъ съборюа дѣ ла мѣчѣстирѣ дѣ ла Гекѣтинъ Сава <шн>¹ с-азъ желзнтъ пре Манолаци камъ-шолъ съкъидъ к-азъ лѣатъ в сѣтъ дѣ галбени, бали бѣни, шн азъ пѣсѣ зѣлогъ чинчи фѣлчи дѣ вѣ. денъ Иш, дѣ ла Копѣс, денъ дѣлѣа дѣ мижлок, кѣмъ азъ арѣтатъ шн запис. Шн азъ фостъ ачастѣ токмалѣ в вѣмѣ дѣ дѣмѣат, манъ фннантѣ дѣ то-атѣ даторїеа, чѣ азъ фѣкѣтъ ла шн дѣ <ла>¹ Какациѣла.

Пентрѡ ачаста, вѣзѣчъ доминѣ мѣ записѣа ази Манолаци кѣмъ скрѣе прѣ ачастѣ даторїе, кѣмъ истѣ в вѣмѣ дѣ дѣмѣат, доминѣ мѣ лѣмъ датъ съ-ш цѣ вѣла, кѣмъ шн пѣнѣ акмѡ лѣс цѣнѣт, пентрѡ банїи лор.

Ичаста скрѣем, фнтр-алтъ кипъ съ нѡ хѣе.

Ѫ Иѡ, вѣ лѣто хрѣма мартїе кн.

† Самъ господинѣ вѣлѣа.

Нш Плагандрѡ воєвода <т. р.>.

† Кѣзакѣла <писѣа>.

† Изъ Пачѣ стѣлиникъ скрѣемъ ла прѣкълактѣ дѣ Нѣмциѡ шн ла шолтѣс шн ла прѣгарн шн ла тѣци вѣрѣшенїи дѣ аколѣ. Дѣмѣ-вѣ цнрѣ дѣ рѣндѣла оуни лѣк дѣ фѣчацъ ч-азъ фостъ дѣмнѣскѡ, днн цѡс дѣ хотарѣла скѣнтїи мѣчѣстирн а Гѣкѣлѣнн, чѣ ачѣла лѣк дѣ фѣчацъ с-азъ милостнентъ мѣрїеа са Моуїси водѣ, а чѣла дѣмнїе дннтѣн, съ фїе а скѣнтїи мѣчѣстари а Гѣкѣлѣнн шн азъ фѣкѣтъ шн запис дѣ ла мѣрїеа са прѣ ачѣла лѣк.

Прнтр-ача, шн нѡн, дакъ амъ вѣзѣтъ записъ мѣрїенъ салѣ, амъ фѣкѣтъ ачастѣ картѣ а нѡастрѣ ла вѡнъ съ азѣци а лѣса ачѣла лѣк дѣ фѣчацъ а пачъ съ-а косаскъ кѣлѣгѣрїи дѣ ла Гѣкѣла, кѣмъ скрѣе шн а записѣа [мѣ]мѣрїенъ салѣ лѣн водѣ. Манъ нѣатъ съ нѡ фѣлѣнцѣ, ч-азъ датъ мѣрїеа са скѣнтїи мѣчѣстари, тѣтъ истѣ датъ.

Дѣчъ вѣ скрѣемъ шн съ фнцъ сѣнѣтош.

Писъ оу Иш, лѣто хрѣма августъ Ѫ.

Изъ Пачѣ вѣла стѣлиникъ некаа.

¹ Omis in orig.

† СС, Сиргіе кълптанѡа, скрием мѣтанїи ши фкинѣчѣне молитени тале, пѣринте Ниле, ши а тот съборѡа де ла свѣнта мѣнѣстире де ла Пѣнгѣраци, надеже ест храм Свѣти Димитрие. Ялтѣ, дѣм шире молитѣлор воастре де рѣндѡа лѣн Зосин кѣлѣрашѡаши де ла присака молитѣлор воастре де ла Сѣничѣни; ас кинит Негѡрѣ аколо ла молитѣле воастре де ас грѣнт нице кѣвинте фѣрѣ лѡкрѡ ши фѣрѣ испраж кѣтрѣ молитѣнае воастре, изрѣ молитѣнае воастре е-аци противит ачелѡи шм мѣнѣчнос ши ачїи тѣланїцѣ, де аци тримис картѣ ла чен непоци а кѣлѡгрѡлѡи. Дѣчи сѣ нѡ въ противници, молитѣле воастре, ачелѡи шм мѣнѣчнос, кѣ нон шим, кѡ сѡфлетѣле ноастре, кѣ асте ѡи пѣринте еѡи ши приаце молитѣлор воастре.

Дѣста скрием ши сѣ фици сѣнѣтошии ш Христе, амин.

Ман микѡа молит<е>¹ае ервсте,² Сиргіе кълптанѡа искал <т. р.>.

Doc. nr. 404

† Пѣкѣ еѡ, Тѡдора, фѣта и Драгїце, непоата Настїи, фнѣшми пре мене мрѣтѡрїсїекѡ кѡ четѡ запис ала мѣеѡ кѡи де еѡнѣкои мѣ м-ам пакат ши м-ам лѡсат непотѡ-мѣеѡ Никитїи шт Ерѣтоп ши там дат тотѣ партѣ мѣ де шчинѣ ден сат ден Ерѣтопѣ ши ден Дѣстїции ка сѣ-н фѣе лѡи шчинѣ кѣтѣ сѣ еа алаце парти мѣ ши мошїе. Днѣс ел фнкѣ сѣ анеѣ а мѣ грижи ш-а мѣ колѣнда. —

Шр чїне еа стрїка аистѣ де еѡнѣкое токмалѣ а мѣ сѣ фѣе неертат де Дѡмїсѣѡ ши де свѣнта Прѣчїста ши де тоц свѣнѣїн' ши де тоц апостолїи ши де трїи сѣте ши шптѡспрѣѡече штци че сїмѣѡ фн[еѣ] Ник<еа>¹.

Шшїстѣ токмалѣ ш ам фѣкѡт денанїта фрѣцине-мѣеѡ, асї Еаснаїе ши попа Яндрѡшко шт Ерѣтоп ши попа Іѡи шт там ши Захарїа дїпакон шт там ши Еаснаїе еїст<нернїчал> шт там ши Гѣургіе шт там ши мѡлци шамени еѡи ши Еѣдѣнѡа шт Тѣтѣраши.

Дѣста мрѣтѡрїи ши нон дѡпѣ лѡкрѡ чїам еѡѡт токѣмалѣ де еѡнѣкое ши фїнїдѡ нон аколо фн токмалѣ.

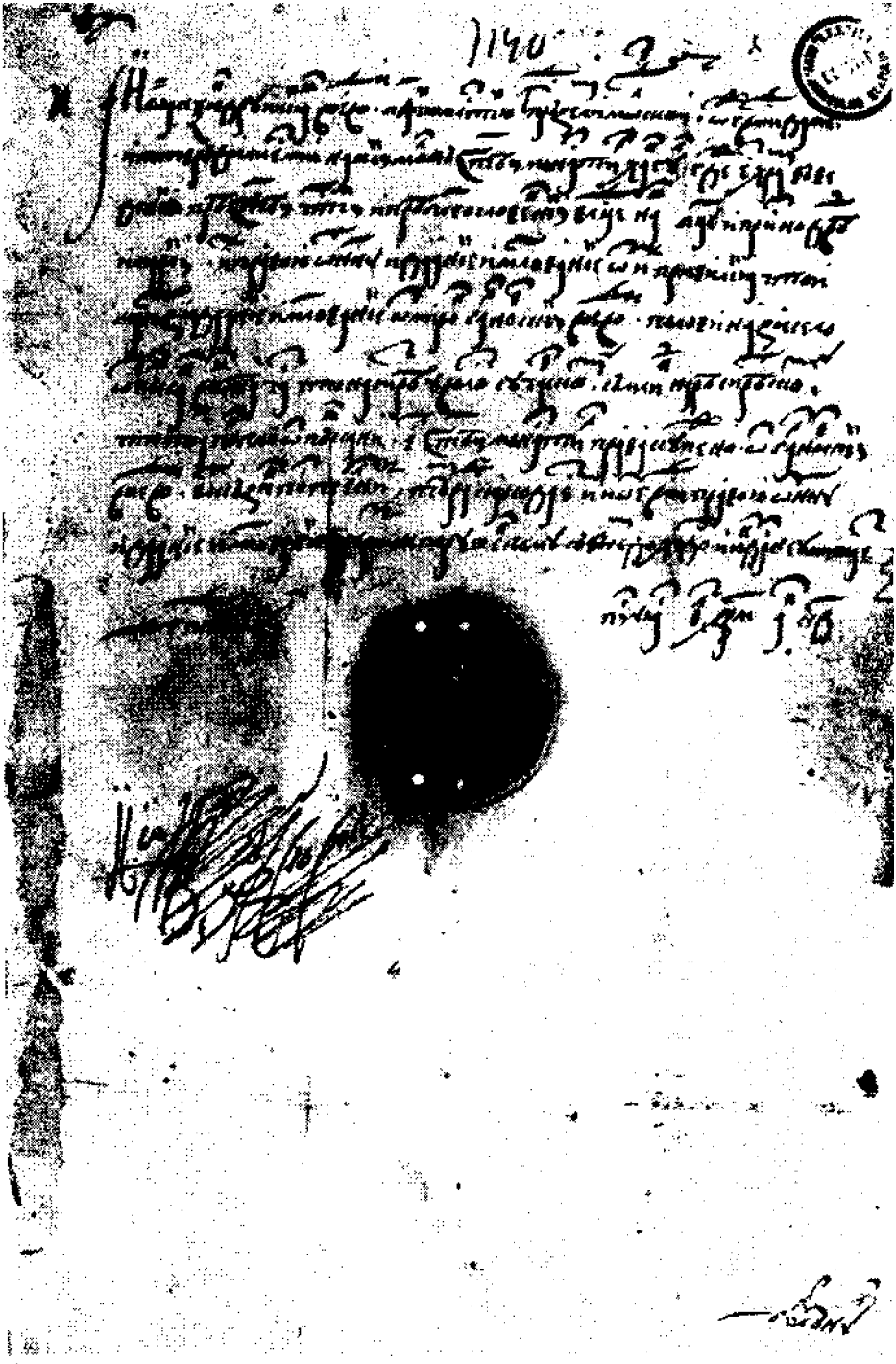
Ши пре ман марѣ мрѣтѡрїе н<ѣм>¹ пѡс печїциае.

Пнс ѡ Ерѣтоп шктомерїе Ѣ.

¹ Omis in orig.

² Pentru voastre.

FOTOCOPII



Pl. II = Doc. nr. 31

714



Handwritten text in a cursive script, likely Latin or Greek, spanning several lines across the upper portion of the document.



Handwritten text or signature located below the three circular stamps.

Handwritten text in Cyrillic script, likely a legal or administrative document. The text is densely packed and includes several circular stamps or seals, some of which are partially legible. The document is divided into sections by horizontal lines. The top right corner contains the number '4'. The text is written in a cursive style characteristic of the 18th or 19th century. There are several large, stylized signatures or initials at the bottom of the page, some accompanied by smaller circular stamps.



Extremely faint and mostly illegible handwritten text, possibly in a historical script, covering the upper and middle portions of the page.

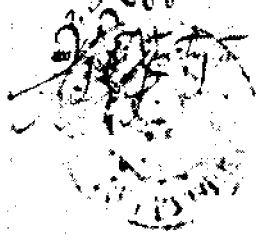
Handwritten signatures and scribbles, including some circular marks, located in the lower middle section of the document.

Handwritten signatures and scribbles at the bottom of the page, including a signature that appears to be 'G. ...'.

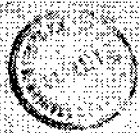
Pl. VI = Doc. nr. 91

[Faded handwritten text in a cursive script, likely Latin or Romanian, covering the upper and middle portions of the document.]

[Handwritten signature or name on the left side.]



[Handwritten signature or name on the right side.]



Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or letter. The text is dense and spans most of the page's width.

Handwritten text at the bottom right, possibly a signature or a specific note.



228
P. 348/15

3
CCCL



Handwritten text in a cursive script, likely a legal or administrative document. The text is dense and covers most of the upper half of the page. It appears to be a list or a series of entries, possibly related to land or property, given the context of the document's origin.

Handwritten text and several circular seals or stamps. The text is partially obscured by the seals and appears to be a continuation of the document's content. The seals are dark and circular, some with illegible markings inside.

Handwritten text and several circular seals or stamps. The text is partially obscured by the seals and appears to be a continuation of the document's content. The seals are dark and circular, some with illegible markings inside.

Pl. IX = Doc. nr. 111

32
LXXXIX

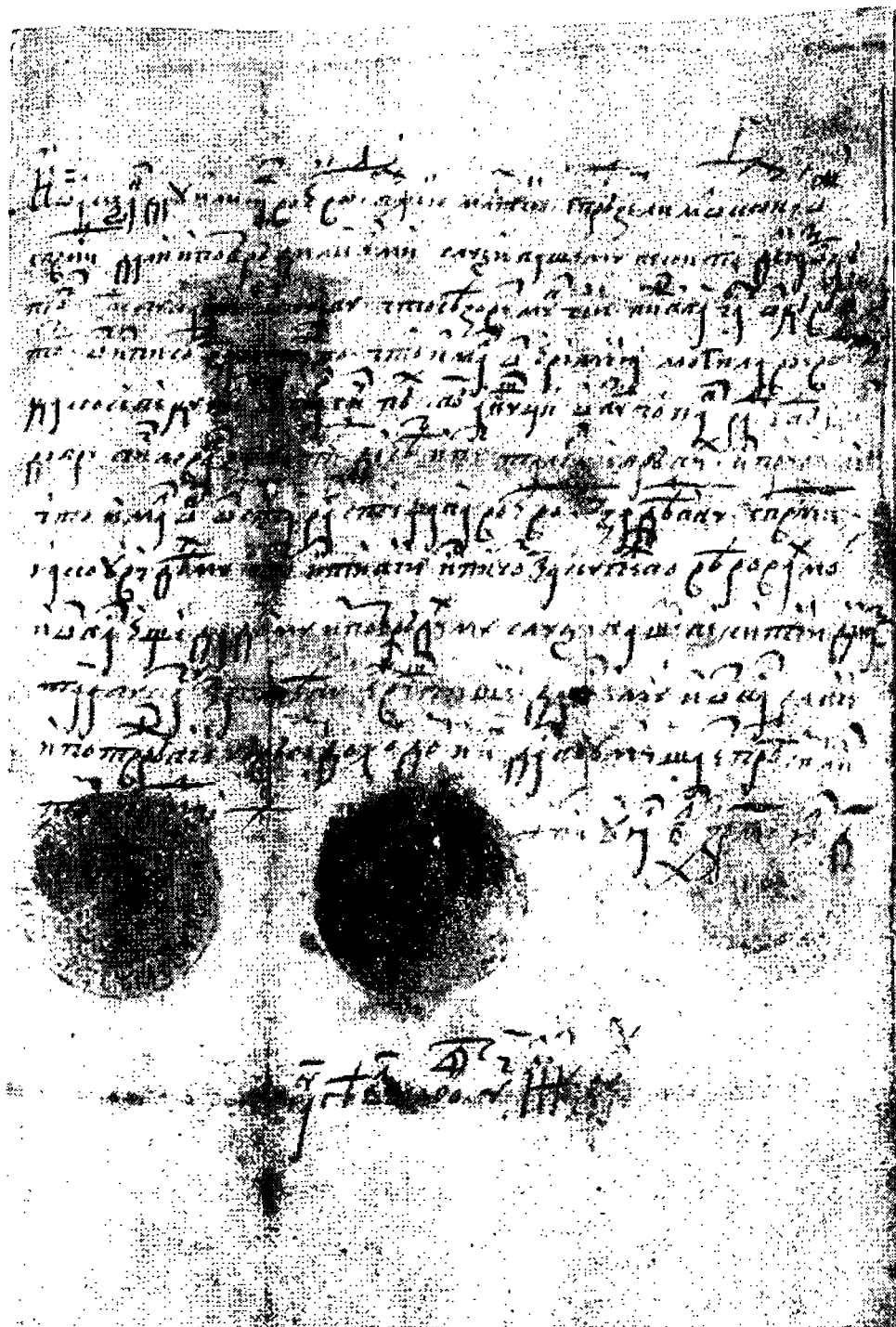


Handwritten text in a cursive script, likely Latin or Romanian, covering the upper half of the page. The text is dense and difficult to decipher due to the cursive style and some fading.



Handwritten text in a cursive script, likely Latin or Romanian, covering the upper and middle portions of the page. The text is dense and difficult to decipher due to the cursive style and some fading. A circular stamp is visible in the lower center of the page, and there are several large, stylized signatures or initials scattered throughout, particularly on the left and right sides.

Pl. XI = Doc. nr. 116

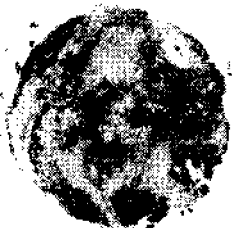


Pl. XIII = Doc. nr. 139

5.
11
Decem

Karadja.

[Faded handwritten text in Cyrillic script, likely a document or letter.]



[Faded handwritten text or markings below the central stamp.]

[Faded handwritten signature or text in the bottom right corner.]

Pl. XIV = Doc. nr. 156

71
XLII



7150-1642

[Faint, mostly illegible handwritten text in a cursive script, possibly Latin or Romanian, with some numbers and symbols interspersed.]



*[Handwritten initials or a signature, possibly 'R' or 'R.'].
8 ca. 1700*

[Large, dense, and highly scribbled handwritten text, likely a signature or a heavily crossed-out passage.]

[Small, faint handwritten text at the bottom right of the page.]

Handwritten text in a cursive script, likely a document or letter. The text is dense and spans most of the page. At the bottom right, there is a circular seal or stamp, partially obscured by the text. The number '15' is written in the bottom right corner.

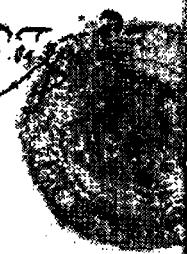
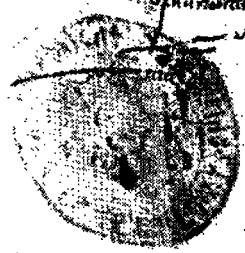
Pl. XVI = Doc. nr. 162

11 XIII 83

Handwritten text in a medieval script, likely Latin, consisting of several lines of dense cursive handwriting. The text is partially obscured by ink blots and is difficult to decipher.



Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is dense and spans the upper half of the page. It includes various words and phrases, some of which are partially obscured by ink blots or damage. The script is characteristic of the 16th or 17th century.



Handwritten text at the bottom of the page, possibly a signature or a date. It includes the word "Anno" and some numbers, such as "1600".



Handwritten signature or name at the bottom right of the page.



Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is dense and spans most of the page. There are several circular stamps or seals interspersed within the text, particularly in the lower half of the page.

Handwritten text or signature in the middle-right section of the page, possibly a date or a specific reference.

Handwritten text or signature in the lower-left section of the page.

Handwritten text or signature in the lower-right section of the page.



Handwritten text in a medieval script, likely Latin or a Romance language, covering the majority of the page. The text is dense and includes various abbreviations and flourishes.



Handwritten text at the bottom of the page, possibly a signature or a date, including the word "septem" and "novo".

Small handwritten mark or signature at the bottom right corner.

63
LXX



Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is dense and spans several lines across the center of the page.



Pl. XXI = Doc. nr. 201

49
M. 2571

[Faded Latin text, likely a church document or letter, with some legible words like "in nomine domini" and "scriptum est"]



[Faded handwritten text, possibly a signature or address]

[Handwritten signature or mark at the bottom right]

Pl. XXIII = Doc. nr. 217



Handwritten text in a cursive script, likely Latin or Romanian, covering the main body of the document. The text is dense and difficult to decipher due to the cursive style and some fading.



Pl. XXIV = Doc. nr. 227

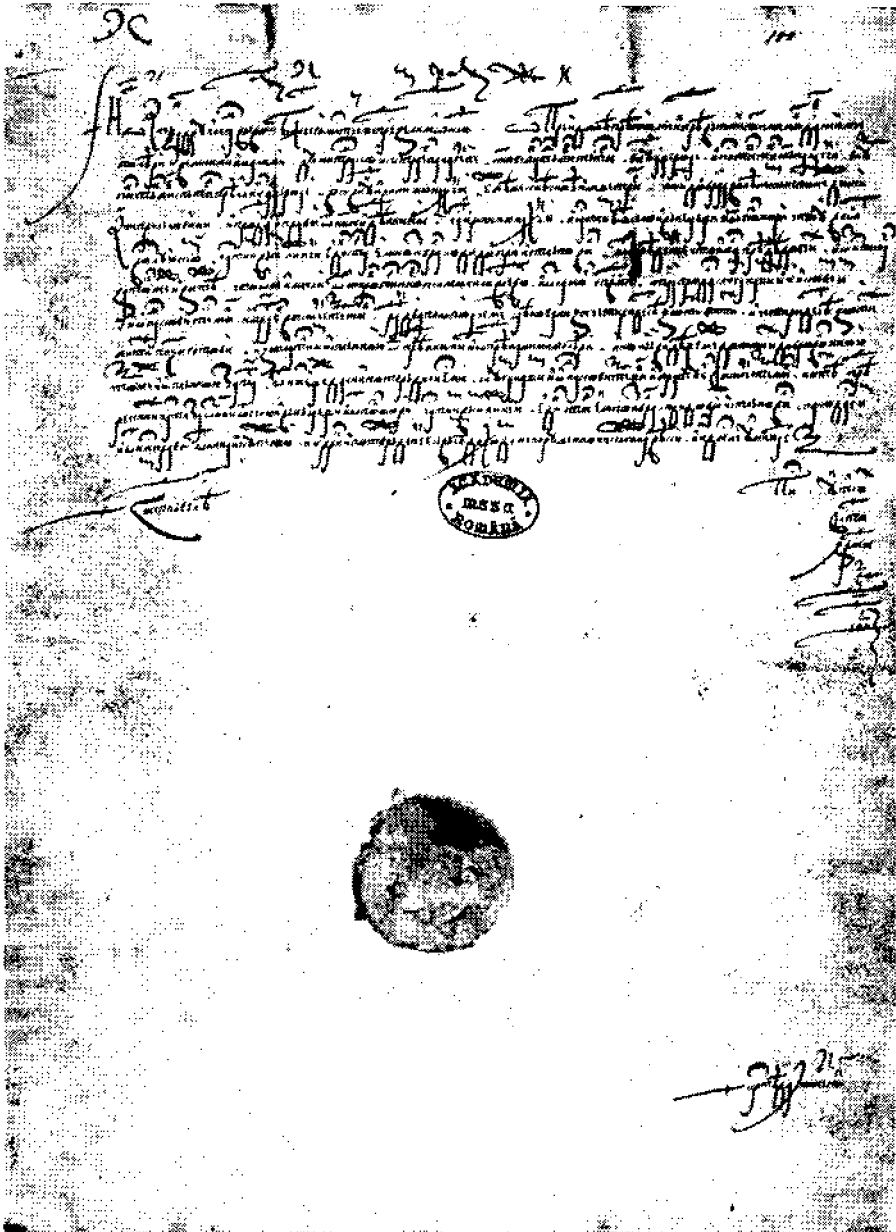
566
CLXXXV

Handwritten text in a cursive script, likely Latin or Romanian, with several lines of text. The text is partially obscured by a large scribble below it.

Large, dark, illegible scribble or signature covering a significant portion of the lower left area of the document.

Stamp: ROMANIA
MUSEE
ROMANIE

Pl. XXV = Doc. nr. 239



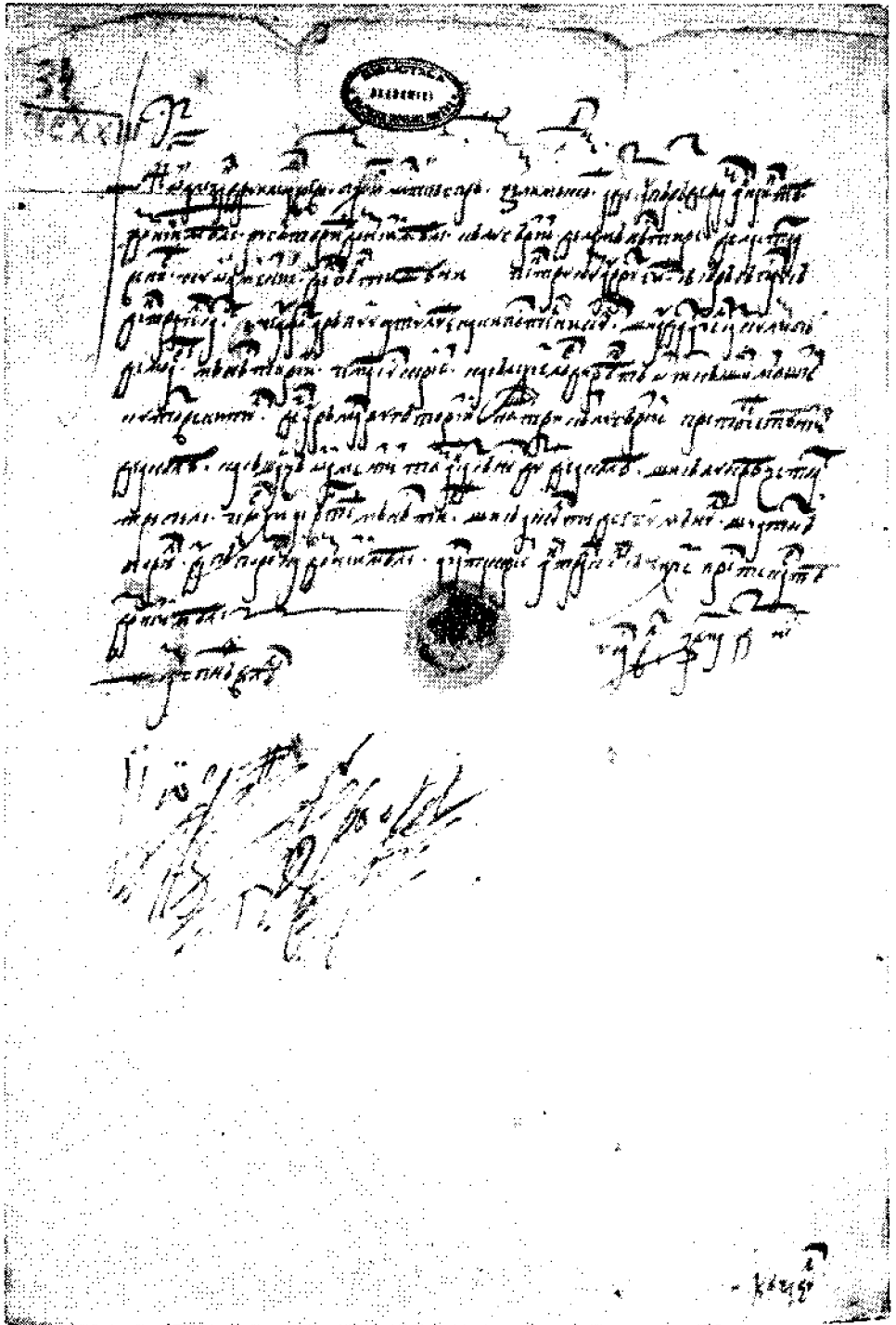
Pl. XXVI = Doc. nr. 253

[Faded handwritten text, likely a list or account, with a circular stamp in the lower left quadrant.]

[Faded handwritten text, possibly a signature or date.]

[Faded handwritten text, possibly a signature or date.]

Pl. XXVII = Doc. nr. 257



Pl. XXVIII = Doc. nr. 262

30



Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or letter. The text is dense and covers most of the page's width. It appears to be written in a historical form of a Latin or Romance language.



Pl. XXIX = Doc. nr. 288

141
CXVI



Handwritten text in Cyrillic script, likely a historical document or manuscript. The text is dense and covers most of the upper half of the page.



Handwritten text or signature in Cyrillic script, located in the lower right quadrant of the page.

Pl. XXXI = Doc. nr. 323

16
11



[Faint, mostly illegible handwritten text in a cursive script, likely Romanian. The text is arranged in several lines across the page. A large, dark ink blot or hole is present in the lower-middle section of the document.]

Pl. XXXIII = Doc. nr. 342

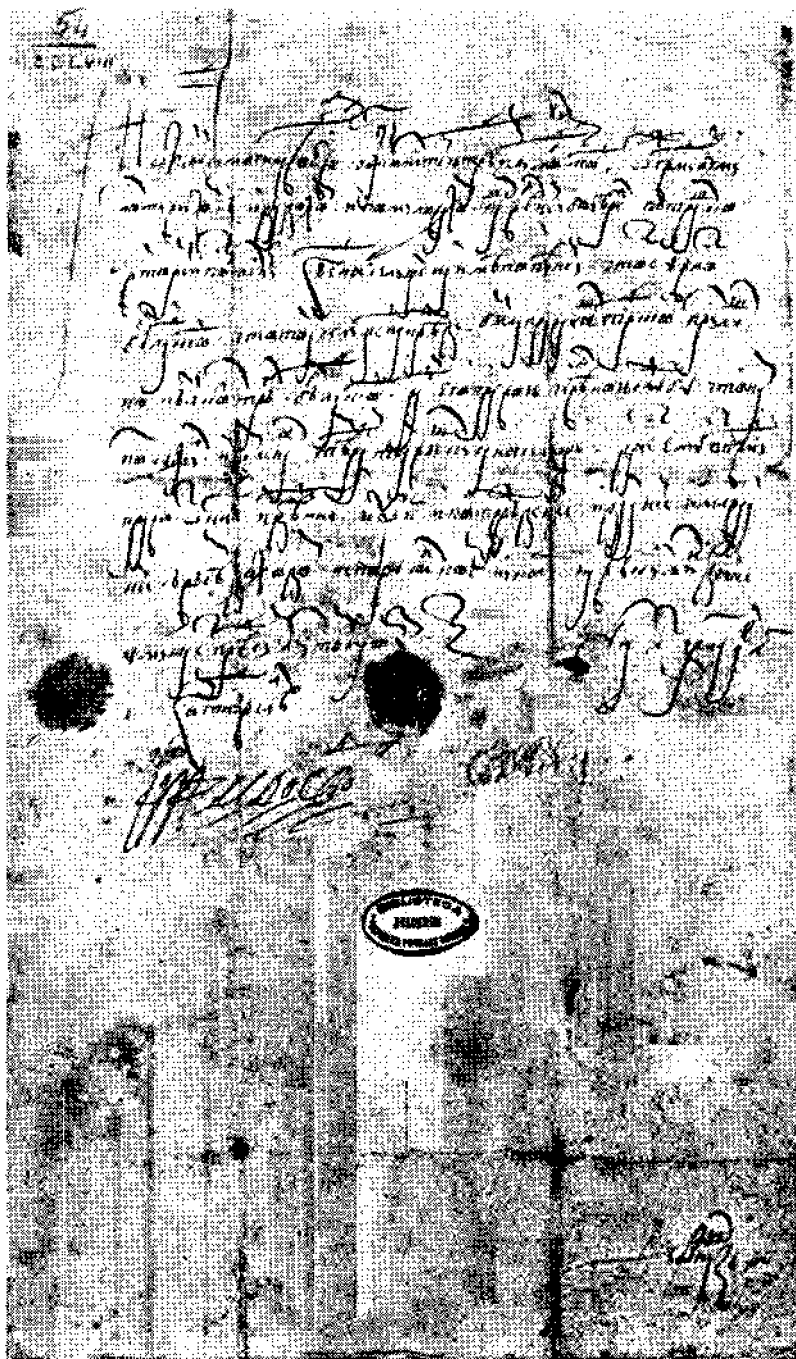


ASB - Sibiu
M. 100
P. 100

[Handwritten text in a cursive script, likely Latin or Romanian, covering the upper portion of the document. The text is dense and difficult to decipher due to the image quality.]

[A signature or stamp, possibly a date, located in the lower right quadrant of the document.]

Pl. XXXII = Doc. nr. 340



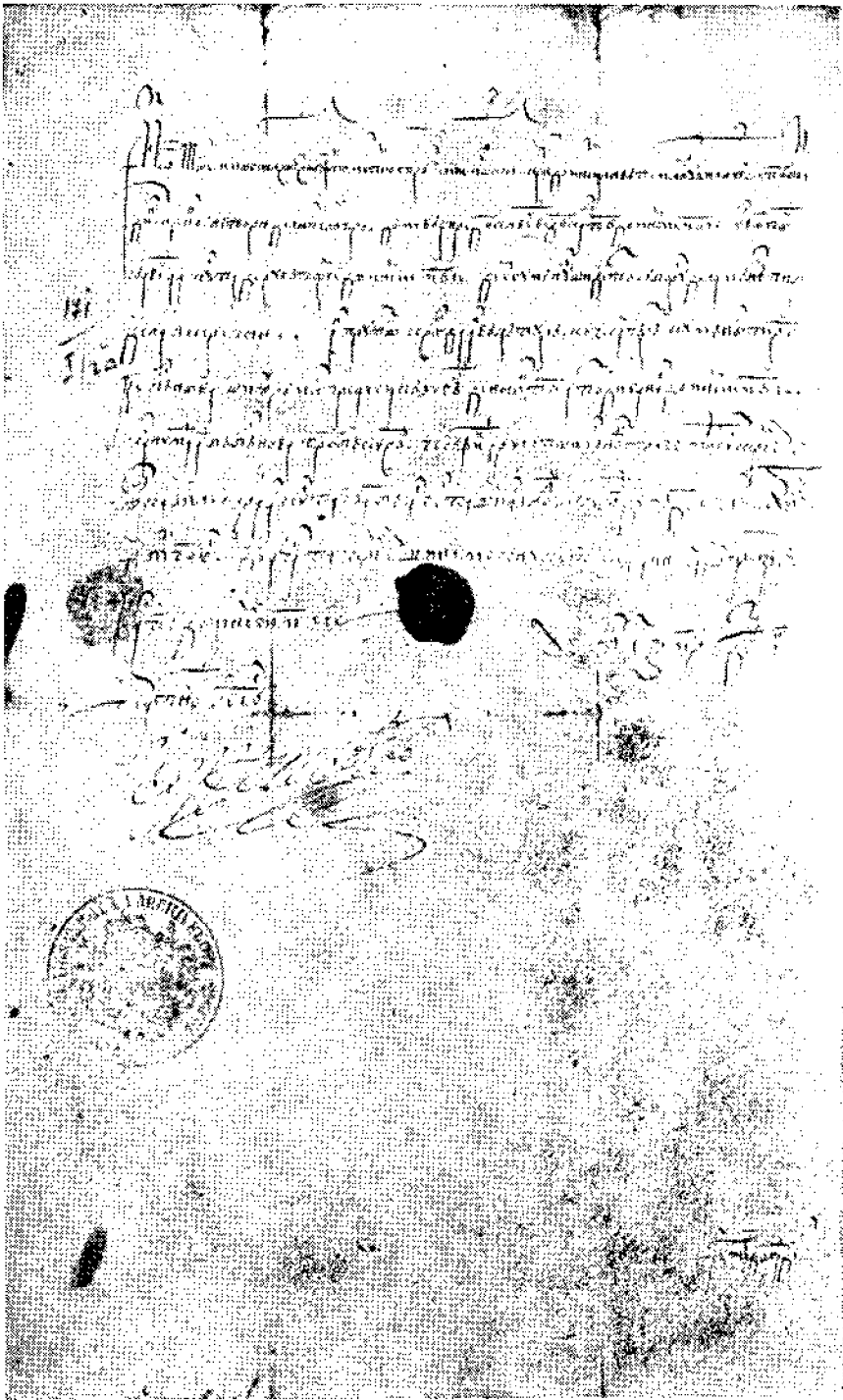
Pl. XXXV = Doc. nr. 365

86
LXXXI

[Faded handwritten text, likely a list or account, with some legible words like "LXXXI" and "LXXXII" visible.]

[Large handwritten signature or block of text, possibly a receipt or official statement, with a circular stamp or seal in the center.]

Pl. XXXVI = Doc. nr. 385



Pl. XXXVII = Doc. nr. 426

The image shows a page of handwritten musical notation. The notation is written in a historical script, likely Romanian, and is arranged in approximately 15 staves. Each staff begins with a treble clef and a key signature of one flat. The notation is dense and includes various rhythmic values and accidentals. The handwriting is in a cursive style characteristic of the 18th or 19th century. At the bottom of the page, there are several lines of text, including what appears to be a signature and some illegible notes.

Pl. XXXVIII = Doc. nr. 428

Handwritten text in a medieval script, likely Latin or Romanian, covering the upper portion of the document. The text is dense and appears to be a formal record or legal document.

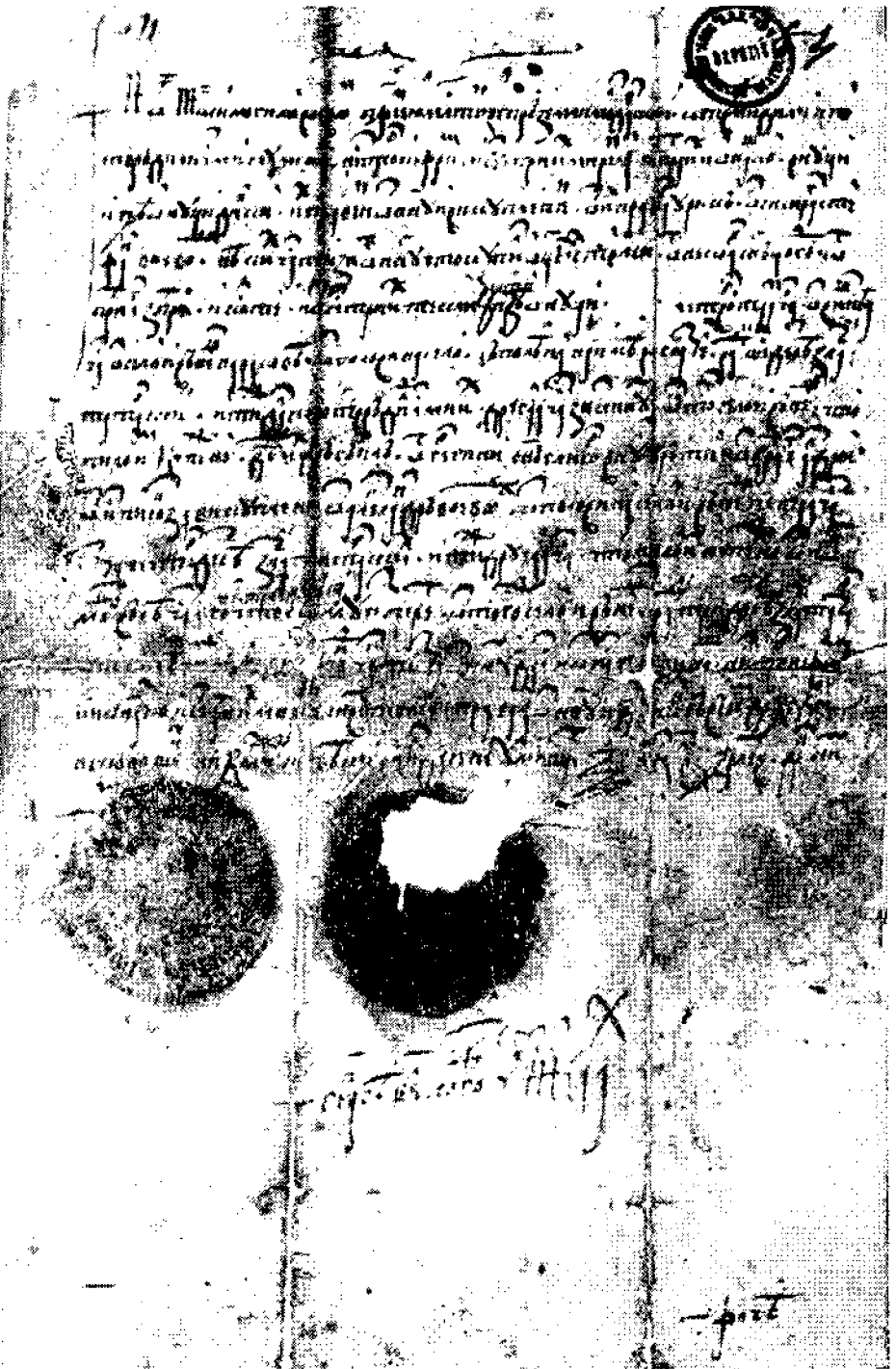


Handwritten notes or signatures in the lower right quadrant, including the word "BATE" and other illegible characters.

203
2/18

+ exotis

Pl. XXXIX = Doc. nr. 434



Pl. XL = Doc. nr. 436

C U P R I N S

	<u>Pag.</u>
Prefață	V
Prescurtări — Bibliografie	VII
Rezumatele documentelor	XI
Résumés des documents	XXXVII
Documente	1
Documente false	553
Addenda	559
Indice de nume	567
Indice de materii	661
Listă de cuvinte și expresii slave din documentele de limbă română	675
Lista documentelor cu data rectificată	679
Documente românești în transcriere chirilică	681
Fotocopii... ..	693

Redactor : AL. D. VASILE
Tehnoredactor : VICTORIA UNGUREANU

*Bun de tipar 31.08.1971. Hirtie scris I A de 80 gr /m²,
format 16/70×100. Coli de tipar 50,25. C.Z. pentru
bibliotecile mari : 9 (498.3) «1632 : 1633 (00—12)».
C.Z. pentru bibliotecile mici : 9 (498.3) «1632 : 1633».*

Întreprinderea poligrafică

„13 Decembrie 1918”

Str. Grigore Alexandrescu, nr. 89—97,

București,

Republica Socialistă România.

Comanda nr. 1016



